ಜಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಭಗವಾನ್.

ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣ.

ಶ್ರೀಮದಖಿಲ ಪುರುಷಾರ್ಥಪ್ರದ ನಿಗ
ಮಾಂತ ರಹಸ್ಯವೆನಿಸಿ ಶ್ರವಣ ಪಠನ
ಲೇಖನಾದಿ ತತ್ಪರ ಜನಾಭೀಷ್ಟ
ಚಿಂತಾಮಣಿಯಾದ ಶ್ರೀಮತ್ಸು
ಮಹಾ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಕವೀಶ್ವ
ರನಿಂ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ಕನ್ನಡ

ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣವು.

ಪಂಡಿತರಿಂದ ಪರಿಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ

(೧ನೇ ಛಾಪ ೧೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು.)

ರಾಜಕೀಯ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರು ಪುತ್ರ
ವೆಂಕಟಾದ್ರಯ್ಯ ಇವರುಗಳ ಸ್ವಕೀಯ,

ಬೆಂಗಳೂರು, ಬುಕ್‌ಡಿಪೋ ಮುದ್ರಾಕ್ಷರ ಶಾಲೆಯೊಳ್
ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು,

ಬೆಂಗಳೂರು.

190

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಪೀಠಿಕಾ ಪ್ರಾರಂಭಃ

ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿಯ ಮಾಯಾ ವಿಲಾಸದಿಂ
ತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಪರಿದೃಶ್ಯಮಾನವಾಗಿರುತ್ತಿರುವ ಈ ಪ್ರಪಂಚದೊಳ
ರ್ಮಭೂಮಿಯಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀ ದೇಶಂಗಳಿಂದಲೂ ಮಹಾನದೀ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇ
ತ್ರದೇವತಾಯತನಂಗಳಿಂದ ಪರಿಶೋಭಿತವಾಗಿರುವ ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತ
ಪೂರ್ವೋತ್ತರ ಪ್ರದೇಶಗಳೊಳಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕಾಶೀ
ತ್ರ ಮುಂತಾದ ... ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಂದ ಪರಿಶೋಭಿತ್ತಿರುವ
ರ್ನಾಟಕ ದೇಶದೊಳು, ತೊರವೆಯೆಂಬ ಗ್ರಾಮದ ನಿವಾಸಿಯಾಗಿಯ
ವಿಷ್ಣು ಸೇವಾ ಪರಾಯಣನಾಗಿಯೂ, ಇದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕರ್ನಾ
ಕವಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನು, ಆ ಭಗವದನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ, ಸ್ತ್ರೀ ಶೂದ್ರರಿಗೆ
ಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆಯೂ. ತನಗೆ ಭಗವದ್ಕಥಾಲಾಪ
ತ್ತ ಮುಂಟಾಗುವಂತೆಯೂ, ಮುಂದೆ ಕಲಿಪ್ರಾಬಲ್ಯಕಾಲದ
ಸುವ ಜನರು ಇದನ್ನು ಓದಿದ್ದರಿಂದ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಭ
ಪಾಸನೆಯಿಂದ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗಲೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಭಕ್ತಿ, ವೈ
ಜ್ಞಾನಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ,

ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿಯ ದ್ವಾರಪಾಲಕ
ಜಯರೆಂಬವರು ರಾಕ್ಷಸರಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮಮಾನ
ದ ಸನಕಸನಂದನಾದಿಗಳಿಂದ ಶಾಪಗ್ರಸ್ತರಾಗಿ. ಮೂರು
ತನಿಗೆ ವೈರಿಗಳಾಗಿದ್ದು, ಪುನಃ ಸ್ವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದುವಂ
ವಂತನಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಮೊದಲನೆಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹಿರ
ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪರೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸರಾಗಿ ಜನಿಸಿ ಭಗವದ್ವಿರೋಧಿಗಳ
ಯಿಂದಲೇ ಸಂಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು.

ಆ ಎರಡನೆಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ರಾವಣ ... ಕರ್ಣ
ಮಹಾ ಬಲಿಷ್ಠರಾಗಿ ತಪಶ್ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅನೇಕ ವ
ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರನ್ನೂ

ಲಕರನ್ನು ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ವೇಧೆಗೆ ತಾಳಲಾ
ರದೆ ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮುಖಾಂತರ
ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರಶಾಯಿಯಾದ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದರು. ಆ
ಗ ನಾರಾಯಣನು ಮನುಷ್ಯ ರೂಪದಿಂದ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ.
ಆ ದುಷ್ಟರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಶಿಷ್ಟರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇ
ನೆಂದು ಅಭಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

ಈ ಭಗವದ್ವರಪ್ರದಾನದಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಸುರ
ರು ಸಭೆ ಮಾಡಿ. ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುವ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸಹಾ
ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಸ್ವಾಂಶಗಳಿಂದ ತಾವುನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸು
ವಂತೆ ನಿಶ್ಚೈಸಿಕೊಂಡು ಭಗವಂತನು ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಲೋಕ ಶಿ
ಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ನಟಿಸಿದ ಲೀಲಾವಿಭೂತಿರೂಪನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಲೋ
ಕಾನುಗ್ರಹಾರ್ಥ ಗ್ರಂಥರೂಪವಾಗಿ ರಚಿಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು,
ಆಲೋಚಿಸಿ; ಸಪ್ತ ಋಷಿಗಳು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ರಾಮಮಂತ್ರ ಮಾಹಾ
ತ್ಮ್ಯದಿಂದ ಜ್ಞಾನಿವರೇಣ್ಯನಾದ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ನಾರದನ ಮು
ಂತರ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಆಗ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯು
ದ ಮುನಿಯಿಂದ ರಾಮ ಕಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ತಿಳಿದು
ಡು, ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಛಂದೋರೂಪವಾಗಿ ಶ್ರೀಮದ್ರಾ
ಣವನ್ನು ರಚಿಸಿದನು.

ಈಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ೫೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಮುಂಚೆ ನೀತಿ ಪ್ರಧಾನವಾ
ದ ರಾಮಾಯಣವೆಂಬ ಈ ಮಹಾ ಕಾವ್ಯವು ಪಂಡಿತ ಪಾಮರೋಭಯ
ಸಾಧಾರಣವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಲೋಕಾನುಗ್ರಹ ಭಾವದಿಂದ ಸೋಲಾಪುರ
ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿನ ತೊರವೆ [illegible] ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಒ
ಸ್ಮಾರ್ತಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಮಿನೀಷಟ್ಪದಿ ವೃ
ಪವಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕನ್ನಡ
ಕ್ಕೆ ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣವೆಂದೂ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮಹಾಮು
ಚಿತನಾದ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸಿದ್ದ
ಈ ಕವಿಗೆ ಕುಮಾರ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯೆಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು.

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸ್ಖಾಲಿತ್ಯಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿದ್ದಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಸರಸ ಕವಿತ್ವ ಮುಳ್ಳದ್ದಾದ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬಾಲಕರು ಪ್ರೋದಿದಲ್ಲಿ ಭಗವದನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸದ್ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಾಗುವರು.

ಈ ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ ರಾಮಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಸಂಪತ್ತು, ಆಯುಸ್ಸು, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಾ, ಪಾಪನಾಶವಾಗುವದಲ್ಲದೆ ಕೀರ್ತಿ ಲಾಭ, ಶತ್ರುನಾಶ ಸ್ಥಿರವಾದ ಸ್ವರ್ಗಾದಿ ಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಭ[illegible]ವು ಪರಮೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯೂ, ನೃಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವದಲ್ಲದೆ ತಟಾಕಾ ರಾಮಗೋಪುರ ದೇವಾಲಯ ಸಕಲನಾದ ಧರ್ಮಂಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೂ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣ ಶ್ರವಣವನು ಮಾಡಿದವರಿಗೂ ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ಸಂಚಾರ ಸ್ನಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೂ ಜಪಹೋಮ ಧ್ಯಾನ ವ್ರತಾದಿಗಳನ್ನು ಹರಿಹರಾರ್ಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೂ ಯಾವ ಸುಕೃತ ವುಂಟಾಗುವದೋ ಅಂಥಾ ಸುಕೃತವನ್ನು ಪಡೆಯುವರಾಗುವರು.

೧೯೦೪ ನೇ ಇಸವಿ.
ಬೆಂಗಳೂರು.

ವಾ॥ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ

ಶ್ರೀ

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

೧ ಬಾಲಕಾಂಡ.

೨ ಅಯೋಧ್ಯಾಕಾಂಡ

೩ ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ.

೪. ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ.

೫. ಸುಂದರಕಾಂಡ.

೬. ಯುದ್ಧಕಾಂಡ.

ಶ್ರೀರಾಮಪ್ರಸೀದ.

ಕನ್ನಡ ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ.

ಬಾಲಕಾಂಡ.

ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿ.

ಶ್ರೀಜನಕಜಾರಮಣವಿಮಲಸ | ರೋಜಸಂಭವಜನಕನನುಪಮ | ರಾಜಶೇಖರವಿನುತನಖಿಲಾಮರಕಿರೀಟಚಯ ‖ ರಾಜಿತಾಮಲಲಲಿತಪದಪಂ | ಕೇಜನಾನತಜನದಯಾಪರ | ಭೋಜತೊರವೆಯಧಿರಾಯನರಹರಿ ಪಾಲಿಸುಗೆಜಗವ ‖ ... ... ‖೧‖

ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿ ಪಾವನ|ಚರಿತಪರಮಾನಂದಮಯಪುರ | ಹರಪುರಂದರಪೂಜಿತಾಂಘ್ರಿಸರೋಜಶಶಿಮೌಳಿ ‖ ಶರಣಜನಸುರಧೇನುಗಂಗಾ | ಧರಗಜಾಸುರಮಥನಗೌರೀ | ವರತ್ರ್ಯಂಬಕನೊಲಿದುಸಲಹುಗೆಸಕಲಸಜ್ಜನರ ‖ ... ... ‖೨‖

ಕಡಲಕಡೆಪಡಲದುರಿತತೆರೆಗಳ | ನೊಡೆದುಮೂಡಿಸಮಸ್ತದೇವರ | ಗಡಣಗಳನರಸುತ್ತ ಕಂಡುಜನಾರ್ದನನಚೆಲುವ | ಬಿಡದೆನೋಡುತಸಂಭ್ರಮದಲತಿ | ಗಡಿಗೆಸಡಗರದಿಂದಪರಿಯುತ | ಪಡೆಯನಪ್ಪಿದಲಕ್ಷ್ಮಿಕೊಡುಗೆಮಗಿಷ್ಟಸಂಪದವ ‖ ... ... ‖೩‖

ಗಿರಿಜೆತ್ರೈಜಗನ್ಮಾತೆದಕ್ಷನ | ವರಕುಮಾರಿಕೆಪಾಪಸಂಹರೆ | ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಶುಭದಾಯಕಿಯೆಕಲ್ಯಾಣಿ ‖ ದುರಿತಹರೆಬಹುರಾಕ್ಷಸಾಂತಕಿ | ಹರನಪಟ್ಟದರಾಣಿಮಾಹೇ | ಶ್ವರಿಯೆಕೊಡುಕಾರುಣ್ಯದಿಂದೆಮಗಧಿಕಸಂಪದವ ‖ ... ... ‖೪‖

ವನರುಹಾಸನವಿಶ್ವಜಗತೀ | ಜನಕಸನಕಾದ್ಯಖಿಲಮುನಿಜನ | ವಿನುತವಿಬುಧವರೇಣ್ಯವಾಣೀಪತಿಮುಖಾಂಭೋಜ ‖ ದಿನಪಘನಚಾತುರ್ಯಚತುರಾ | ನನರಜೋಗುಣಲೋಕವಿಭುಭೂ | ವಿನುತವಿಮಲವಿರಿಂಚಿಪಾಲ್ಕೆಮಗಧಿಕಸಂಪದವ ‖ ... ‖೫‖

ಸರಸಿಜಾಂಘ್ರಿದ್ವಯದಕೋಮಲ | ತರಸಿತಾಂಗದಘನನಿತಂಬದ | ನಿರುಪಮಾಸ್ಯಮನಿಮ್ನನಾಭಿಯನಿಬಿಡಕುಚಭರದ ‖ ವರಕರಾಭಯಕರದಶೋಭಾ | ಕರದನಗೆಮೊಗದನುಪಮದಬಂ | ಧುರದಭಾರತಿನಿಲುಗೆಮನ್ಮುಖಪದ್ಮಸದ್ಮದಲಿ ‖ ... ... ‖೬‖

ಕರಚತುಷ್ಟಯದುದಿತಮದಸಿಂ । ಧುರನಿಭಾನನದಮಲಲಂಬೋ । ದೆ
ರದನನಸಿಂಧೂರಚಂದನಗಂಧಬಂಧುರದ ॥ ಉರುಲಲಾಟದಿನತಿಸುಪಕ
ಚ। ಭರದಕಮನೀಯರೂಪಭಾವಿ । ಸ್ತರವಿನಾಯಕವರಾಳ್ಕೆಮಗೆನಿರ್ವಿಘ್ನ
ದಾಯತ್ತವ ॥೭॥ ಉದಧಿಲಂಘನಜನಕಜಾಸ । ನ್ಮುದವಿವರ್ಧನವೈರಿಘಟ
ಗಜ। ವಿದಳನೋದ್ಧತಸಿಂಹಲಂಕಾನಗರನಿರ್ದಹನ ॥ ಕದನಕರ್ಕಶಭೀ
ಮರಿಪುದಶ । ವದನದರ್ಪವಿರಾಮರಾಘವ । ಪದಸರೋಜಭ್ರಮರಭುವನ
ಪ್ರಾಣಜಂವಂದೆ ॥೮॥ ಸುರನರೋರಗವಂದ್ಯನಿಗಮೋತ್ಕರಕಲಾಪಾನಿಂ
ದ್ಯನಿಶ್ಚಿಂ । ಭರಪದಾಂಬುಜಭೃಂಗಭೂನುತಮುನಿಜನೋತ್ತುಂಗ ॥ ಶರ
ಣಜನಪರಿಪಾಲನ[illegible] । ಪರಿಧಿನಿರುಪಮತತ್ವವಿದ್ಯಾಶರಧಿಸಲಹುಗೆನ
ಮಭಾರದ್ವಾಜಗುರುರಾಯ ॥೯॥ ಆದಿಕವಿಕವಿರಾಜಹಂಸನ । ನಾದಿಕವಿ
ಕುಲಕಮಲಮಿತ್ರನ । ಹಾದಿಪ್ರಾಕಪ್ರಚುರಭಾಷಾಕವಿಜನೋತ್ತಂಸ ॥
ವೇದಗರ್ಭವರಪ್ರಸಾದಾ। ಹ್ಲಾದಕವಿರಘುವರಕಥಾವಿಮ । ಲೋದಧಿಂ
ದುಮಹಾಮುನಿಪ್ರಾಚೇತಸಂವಂದೆ ॥೧೦॥ ಜಾಮುತರಕರ್ಣಾಟಕದವಿ
ಸ್ತಾರರಾಮಾಯಣಕೆಕರ್ತೃಕು । ಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿಯೊಳುಧಾಪತಿತೊರವೆ
ಯಧಿನಾಥ । ವೀರನರಹರಿಯೊನಲುಮೆಚ್ಚಿದ । ರಾರುನತ್ಕವಿತಾವಿಲಾಸ
ದ। ಸೂರಿಗಳಹೃದಯಾಕರುಷಣಕಥಾಕೌತೂಹಲವ ॥೧೧॥ ವರರಘುಗೆ
ಪರಮಭಕ್ತಿಪರರು । ತ್ಕರುಷಪರರುನ್ನತಿಯುಕ್ತಿಯುಪ । ಹರಣಪರರುಪ
ಮಾನಪರರೊಡ್ಡವಪಪರುತವದ ॥ ಹರಮುಖಗವಗ್ಗಳಿಕೆಪದನಂ । ಚ
ರಣೆಯುಲಿಲಿಪಿತಿರಿಗನೋಡಪ । ಬಿರುದುಮೀರೆಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿಯುವ
ಚೋಲಹರಿ ॥೧೨॥ ಶುಕಶಾವಿಗಳಸುಪದ್ಮಾಸನಸೂರಿ । ಪ್ರಕರದಮಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಮುನಿಕರ । ಮುಕುರಗುಣಿಗಳಗೋಷ್ಟಿಸಧಿರಸಿಕರಸುಧಾಜಲಧಿ । ಅಕುಟಿಲ
ರಮನಮೆಚ್ಚಿಸಿರಿಹರಿ। ಭಕುತರುಂಘುಹದಮೆಚ್ಚಿಪಸೇ । ವಕರಮೆಚ್ಚು
ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿಯುಪ್ರಬಂಧ[illegible] ॥೧೩॥ ಪ್ರಿಯರಿಗಪ್ರಿಯರಿಗೆವಿವೇ
ಕಾ ಕ್ರಿಯರಿಗತಿಮೂರ್ಖರಿಗೆವಿಜ್ಞಾ । ನಿಯರಿಗತಿಜಾಣರಿಗೆಜಡರಿಗೆಸೂ
ಯಭಾವರಿಗೆ ॥ ನಯವಿದರಿಗಜ್ಞರಿಗೆಹರುಷೋ । ದಯದಪೆಂಪುಕುಮಾರ
ವಾಲ್ಮೀಕಿ । ಯುಪ್ರಬಂಧವಿಗ್ರತರಕವಿತಾಚಮತ್ಕಾರ ॥೧೪॥ ಧರೆಯೊ
ಳಗ್ಗದರಾಘವೇಂದ್ರನ । ಚರಿತಶತಕೋಟಿಪ್ರವಿಸ್ತರ । ದರಮಹಾಚಾರಿ
ತ್ರರಚನಾಸುಪ್ರಬಂಧದಲಿ॥ ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳಾವನೊಂದ । ಕ್ಷರವಕೇ
ಳ್ವನವಂಗೆಪಾತಕ । ಹರುವುದೆಂದುಕುಮಾರರಿಗೆವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿನುಡಿದ ॥
ಘನಘನಾರ್ಜಿತಪರಿಕೋಟಿಯು । ತಪಿಸುವಗ್ಗದನಾಮಸರಸಿಜ। ಘನ

ಭವಾಚ್ಯುತವಮಲಪದವಿಯನೀವಗುಣನಾಮ ॥ ಶಿವನವೀಚ್ಛೆಸನಾಮಗಿ ರಿಸಂ । ಭವೆಮನೀವುದನಾಮುಸುರನರ । ಭವನಪಾವನನಾಮಸೀತಾಪತಿ ಯುಸಿರಿನಾಮು॥೧೬॥ ರಾಮರಾಮೆಂದವನುಸ್ವರ್ಗ್ಗದ । ಕಾಮಿನೀಜನಕೆಂಡೆ ಯನಹರಸು । ರಾಮರಕ್ಷೆಯರಕ್ಷೆಸೆಂದವಕಮಲಭವನಪದನು ॥ ರಾಮಚ ರಿತಾಮೃತವಕೇಳ್ದವ । ರಾಮನಿಗೆಸರಿಯಹನುಜಗದೊಳು । ರಾಮನಾ ಮಕೆಸರಿಯಕಾಣೆನುಎಂದುಮುನಿನುಡಿದ ॥ ೧೭ ॥ ಒದವಿದಘಸಂಹತಿ ಯತಳೆದೋ । ರಿದೆನೆಹಿಮವದಿತರನಾಕದ । ದುಷಹಿಸುಡವದದುಸ್ಸ ತಪ್ರಳಯಪ್ರಸಂಚಗಳ ॥ ಮುದವನಿಹದಲಿಕೊಡುವದಚ್ಯುತ । ಪದವಪ ರದೊಳಗೀವುದಿದುನಿಗ । ಮದರಹಸ್ಯಪುರಾಣಕದ್ವಿಗೆಯೆಂದುಮುನಿ ನುಡಿದ ॥ ೧೮॥ ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತವು.

ಎರಡನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಕುಶಲವರಿಗರುಹಿದನುಪಾರ್ವತೀ । ತನನುದಿವಿಜಮುನೀಂ ದ್ರನುಪದೇ । ಶಿಸಿದರಾಮಾಯಣಸುಧಾಮಯಕಥನಕೌತುಕವ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ನಿಗಮತತಿನಿಲುಕದಗುಣತ್ರಯ । ಹೊಗದಮಾಯಾಸತಿಯ ಸೊಬಗಿನ।ಸೊಗಸುಸೋಂಕದಸಕಲಸೌಖ್ಯಜ್ಞಾನಿಗಳಮತಿಯ ॥ ಬಗೆಗೆ ಬಾರದಜನನಮರಣಾ।ನಿಗಳದಿಂದೊದ್ದದತೋರಿತೋರದ । ಜಗದಪೇವರದೇ ವನಿದ್ದನುರಜತಶಿಖರದಲಿ ॥೧॥ ಪರಮಪರಮೇಶಾನಘನತ । ತ್ಪುರುಷನಿ ರ್ಮಲವಾಮದೇವ। ಸ್ಫುರಿತಸದ್ಯೋಜಾತವಿಮಲಾಘೋರನಾಮಕದ ॥ ಪರ ಮತತ್ವದಬಿತ್ತಿಸೊಳಗಂ । ಕುರಗಳೈದಾದಂತೆತೋರುವ।ಪರಮತೇಜೋ ಮಯನುಮೆರದನುಪಂಚವಕ್ತ್ರದಲಿ ॥ ೨ ॥ ಶಿರದಚಂದ್ರನುಫಾಲಲೋಚ ನ । ನುರಗಕುಂಡಲದಸಿತಕಂಠದ । ವರತರಾಭಯಕರದಶೋಭಾಕರದ ತನುಕಾಂತ ॥ ನಿರುಪಮಾಗಮನಿಗಮಮಯಬಂ । ಧುರದಕರಿಶಾರ್ದ್ದೂಲ ಚರ್ಮಾಂ । ಬರನುಹರನೆಸೆದಿರ್ದ್ದನಗಜಾಸತಿಯಮೋಳದಲಿ ॥೩ ॥ ಸುರರುಮ ಸುಗಳುಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ ।ಧರರುಖಚರರುಕಿನ್ನರರುಕಿಂ । ಪುರುಷರುರಗರುಮ ರುತರುಗಳಗಣಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರು ॥ಗರುಡಗಂಧರ್ವರುಪಿಶಾಧೀ । ಶ್ವರರುದಿವಿ ಜಮುನೀಂದ್ರಮುಖ್ಯಾ ।ಮರಕದಂಬಕವಿದ್ದುದೋಲಗದಲಿಮಹೇಶ್ವರನ॥ ಶೃತಿಗಳೇಕ್ಕೈವಾರಿಸುವಮಾ । ಗತೆಯುರವಿಲಮಹಾಪುರಾಣ । ಪ್ರತತಿಯೆಂ ಪಾಠಕರುನಿಜದಣಿವಾದಿಗಳೆತವರು ॥ ಸ್ಮೃತಿಗಳೇತತ್ಕರದಕಂಚುಕಿ ।ತ

*ಇಲ್ಲಿ ಶೇರಿಇದ್ದ ಫಲಸ್ತುತಿ ಪದ್ಯಗಳು ೩ ನ್ನು ಯುದ್ಧಕಾಂಡದ ಕಡೇ ಭಾಗವಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಶೇರಿಸಿ ಇಧೆ.

ತಿಗಳೆನುತೊಪ್ಪಿರ್ದುದಾಭಾ । ರತಿಯುಹೊಗಳಿಕೆಯುಳಿಸಭಾಸ್ವತ್ಪಾತ್ರ
ಯುಂಬಕನ ||೫|| ಆಸಮಯದಲಿ ಕೈಮುಗಿದು ಬಿ । ನ್ನೈಸಿದಳು ಫಾಲೇಕ್ಷ
ಣಂಗೆ । ವಾಸುದೇವನ ಸ್ತುತಿಪರಾಯಣಿ ಗೌರಿದೇವತೆಯು ॥ ಕೇಶವಾದಿಸ
ಹಸ್ರನಾಮವಿ । ಲಾಸದೊಳಗಧಿನಾಮವೇ ಧ್ಯೇಯದ ಭೂಸುರಾನುಗ್ರಹರಹಸ್ಯ
ವನರುಹ ಬೇಕೆಂದು ||೬|| ದೇವಿ ಕೇಳ್ ಬೊಡೆಸವಸ್ತು । ಸ್ಥಾವರಕೆ ಜಂಗಮ
ಕೆ ಜಗತೀ । ಜೀವದಂತರ್ಯಾಮಿಯು ಹವಿಷ್ಣುವಿನ ನಾಮವನು ॥ ಅವನು ಪ
ಮಿಸಬಹುದು ಹೊಗಳಿದ ॥ ಪಾವನಾಂಬಕಿ ಪೇಳ್ವ ಮಾತ್ರದಿ । ಸಾಪ್ರಜನ್ಮಾ
ದಿಗಳು ದೊಲಗುವವಖಿಲ ಜನಗಳಿಗೆ ||೭|| ಆಪರಾಪರವಸ್ತುವಿನ ಸಿಜ । ರೂ
ಪಗುಣಶೌರ್ಯಾದಿಗಳ ಮಹಿ । ಮಾಪಯೋಧಿಯನೆಲೆಯನರಿಯರ ರಾರುಲೋ
ಕದಲಿ ಆಪುರಾತನ ಪುರುಷನಭಿದಾ । ನೋಪಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷಿತಗಳಕ ಲಾಪರಚ
ನೆಯ ಕಂಡೆ ನಗ್ಗದರಾಮನಾಮದಲಿ ||೮|| ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳು ಸಹಸ್ರನಾಮದ ಸರಿ
ಕಣಾ ರಘುರಾಮಚಂದ್ರನ ಪರಮಮಂಗಳನಾಮ ನಿರುಪಮನಿಗಮವಿಶ್ರಾ
ಮ ॥ ನಿರುತವಿದು ನಿಜವೆಂದು ಜಗನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಮುನಿಗವರ್ಧದಲಿನಿನ । ಗುರು
ತರಾನುಗ್ರಹದ ಬೀಜಾಕ್ಷರವಿದೀಗೆಂದ ||೯|| ಹಾ ಮಹಾದೇವೆಂದು ಪುಳಕಿತ
ರೋಮಹರುಷಿತೆಯಾಗಿ ಕರಯುಗ । ತಾಮರಸವನು ಮುಗಿದ ರಾಜೀವ
ನೆಸದ ಕಣ್ದೆರದು ॥ ಆ ಮಹಾತ್ಮನ ಗುಣಚರಿತ್ರೋ । ದ್ದಾಮತೆಯನಾಜ್ಞಾ
ಪಿಸೆಂದು ಸುಧಾಮರೀಚಿಧರಂಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದಳು ಗಿರಿಜಾತೆ ||೧೦||
ಆವಡವ ಧರಿಸೆರಡನೆಯ ಯುಗ । ದಾದಿಯಲಿ ಕ್ರೌಂಚಾಟವಿಯಲಿ ಮ
ಹಾದುರಾತ್ಮವ್ಯಾಧನಿದ್ದನು ಚೋರವೃತ್ತಿಯಲಿ ॥ ಆದಿವಾಂಗಣದಿಂ ಭರ
ದ್ವಾಜಾದಿಮುನಿಗಳು ಬರಲು ಕಂಡನು । ಹಾದಿಯಲೆ ಬಳಿಕಾಪ್ರಯಾಗೆ
ಯು ಬದರಿಕಾಶ್ರಮದ ... ... ||೧೧||
ಅವರನುಗ್ರಹದಿಂದ ತಪಸಂ । ಭವಿಸಿತಾವ್ಯಾಧಂಗೆ ವಾರಿಜ ಭವನ ದೆಸೆ
ಯಿಂದಾಯ್ತು ಪರಮಋಷಿತ್ವ ಮಾತ್ರಂಗೆ ॥ ಅವತರಿಸಿದನು ಬಳಿಕ ಮುನಿಪುಂ
ಗವನು ವಾಲ್ಮೀಕದಲಿ ಹೆಸರಾ । ಯ್ತವನಿಯಲಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿಯೆಂದಗ
ಜೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ಆತಪ್ರೋಧನ ಬಳಿಕ ಮುನಿಸಂ । ಜಾತದಲಿ ಸೇರಿದನು ಸುಜ
ಗ । ಖ್ಯಾತನಾದನು ಗುಳಿದವಿದರೊಳು ಕ್ರೌಂಚಖಗಯುಗಳ ॥ ಆತಪ್ರೋ
ದ್ವಿಯೊಳೋರ್ವ ದುಷ್ಟಕಿ । ರಾತನವಕಡೆಸೆಯಲದರೊಳು । ಚೇತನಂ
ಬಿಟ್ಟುದರಿಕೆಂಡುದು ವಿಹಗಪತಿ ನೆಲಕೆ. ||೧೨||
ಆ ರೆಮುಗಿದಲೋಚನದ ಸಂಪುಟ ಮರಳಿ ಚೆಲಿಸುವ ಚಂಚುರಿಪುಟದು ಸ್ಫು
ರಿಸಿದಂಘ್ರಿಯುಕೆದರ್ದ ಪಕ್ಷೆಯು ಪಿರಿದತುಪ್ಪುಳಿನ ॥ ಕೊರಳನಿಡುಕಿನ ಮಿ

ನರಮುಖದಲಿ । ಸುರಿವನೆತ್ತರಪತಿಯುಸುತ್ತಲು । ತಿರುಗಿಚೀರುವವಿಹಗೆ
ಸತಿಯುಮಕಂಡನಾಮುನಿಪ ॥ ... ॥೧೪॥

ನೊಂದುಬಲ್ಲಕ್ರೌಂಚಪತಗನು । ಕಂದೆರನುತಾನೆನುತಮನದಲಿ ।
ನೊಂದುನಯನದೊಳೊಗಿ ಸೂಸಿದವಶ್ರುಧಾರೆಗಳು ॥ ಒಂದುನಿಮಿಷಕೆ
ವಿಹಗಪತಿಬಳಿ । ಕೊಂದಿದುದುಮರಣದಲಿಕೇಳರ । ವಿಂದಮುಖಿಶೋ-
ಕಿಸಿದನಾಮುನಿನಾಥನುರುಕದಲಿ ॥ ... ॥೧೫॥

ಶೋಕದಲಿಪಳಿವಿಸಲುಕಡುತಾ । ಲೋಕಪದ್ಧತಿಯರಾಗಿಯಿಳಿದನು।
ನಾಕದಿಂನಾರದನು ತನ್ಮುನಿವರನಸರಿಸದಲಿ ॥ ಈಕೌತೂಹಲರಚನೆಯ
ನುವಾ । ಲ್ಮೀಕಿಮುನಿಯುಲಿಕಂಡುಬಳಿಕಾ। ಶ್ಲೋಕಸರಣಿಗೆಶಿರವನೊಲದ
ನುನಾರದನುನಗುತ ॥೧೬॥ ಅದುದಲೇವಾಲ್ಮೀಕಿಕವಿತೆಯು । ರಚಣಿಲೇ
ಸೈಶ್ಲೋಕಮುಖಸಂ । ಶಿಹಿತವರಪಶ್ಲೋಕಸಂಬಂಧ ಸುಕಾವ್ಯರಚನೆಯ
ಲಿ ॥ ವಹಿಸಲೀಪದ್ಧತಿಪರಿಕೃತ । ಮುದುಬಳಿಕೀಲೋಕದಲಿನಿನ । ಗ
ಹುಮುಕೀರ್ತಿಪ್ರಥಮಕವಿಯೆಂದಜನಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥ ೧೭ ॥ ಎಂದುನಿಜವ
ನುತೋರಿಮುನಿರಸು । ನಂದನೋಪಾಖ್ಯಾನವನುಮುದ । ದಿಂದನಂ
ತ್ಸ್ರೀಪದಲನುಗ್ರಹವಿತ್ತು ಹಂಸೆಯಲಿ ॥ ಸಂದನಜಪುರಿಗತ್ತಲಾಮುನಿ ।
ಕಂದೆಂದುಮಾಡಿದನುಕೇಳರ । ವಿಂದಮುಖಿಲೋಕದಲಿ ರಾಮಾಯಣಕ
ಥಾಮೃತವ ॥ ೧೮ ॥ ಜಾತರಹಿತನುಜನಿಸಿದನುಖ । ದ್ಯೋತಕುಲದಲಿರ
ಘುದೀಲೀಪಾ । ಖ್ಯಾತರೊಳಗಗ್ಗಳದದಶರಥನೃಪನಗರ್ಭದಲಿ ॥ ಭೂ
ತಳದದುರ್ಜನದಮನದವಿ । ಧಾತ್ರಿಗೋಸುಗದೆಗಜಿಕೇಳ್ವರು । ಹೂತ
ಮುಖ್ಯರದೂರಿನಲಿರಾಮಾಭಿಧಾನದಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಬಾಲತನದಲಿತಾಟಕಿಯ
ಗೋ । ಮಾಳಿಯನುಗೋರಿದನುಕಡನದ । ಕೇಳಿಯಲಿಕಡುಗಲಿಸು
ಬಾಹುಪ್ರಮುಖರಾಕ್ಷಸರ ॥ ಸೀಳಿದನುಸಲಹಿದನು ಮುನಿಕುಲ । ಮಾ
ಲಕೌಶಿಕನಧ್ವರವಪದ । ಧೂಳಿಯುಲಿದೂಟಿದನಹಲ್ಯಾಸತಿಯದುಷ್ಕೃತ
ವ ॥೨೧॥ ಎರಡನೆಯನವಮ್ಮಗ್ರಚಾಪವನೆರೆದನೃಪರಲಿಗಲಿದುಸೀತೆಯ।
ವರಿಸಿಭಾರ್ಗವನು ರುಭುಜದದರ್ಪವನುಪರಿಹರಿಸಿ ॥ ಗುರುನಿರೂಪವಧರಿ
ಸಿವನವಸು । ಚರಿಸಿಚಂಡಖರಾದಿಗಳಸಂ । ಹರಿಸಿಕಡಲನುಕಟ್ಟಿಗೆಲಿದ
ನುಕಲಿದಶಾನನನ ॥ ೨೦ ॥ ಭಾರವಿಳಿದುದುಬಳಿಕವಸುಧಾ । ನಾರಿಗೊಲಿ
ಸಿದಗೊಣಸುಸಾಸಿರ । ನೇರಿತಾದವು ಫಣಿಪತಿಯುಪದ್ಮಜಪುರಂದರರ ॥
ಊರೊಳಗೆಗುಡಿಕಟ್ಟಿದವುಘನ । ಭೂರಿಭುವನಜನೌಘಹರುಷದ । ವಾ
ರಿಧಿಯುಲೋಲಾಡಿದುದುದಶಶಿರನಮರಣದಲಿ॥೨೨॥

ಸಖಾಸ್ವಯಂದನ್ಯತಕರ ವಂಶಾಭಿಜಾತಕದ ॥ ಭುಜಬಲಾಕ್ರಮ ಚಕ್ರಿ
ಯನುವಿಗು ॥ ವಿಜಯವಿಕ್ರಮತೇಜನೃಪ । ಸೃಜಿಸಿದನುಜವಹಿ
ಳೆಯುಲಿದಶರಥಮಹೀಪತಿಯು ॥೧೬॥ ದಾಶರಥಿಸುತಕೇಳಳಿಕೆ । ಕೋ
ಸಲದನೃಪಸುತೆಯುಮುಖವದು । ಹೀಶತನುಜೆಯು ಕೇಕಯಕ್ಷ್ಮಾಪಾಲ
ನಂದನೆಯು ॥ ಆಸುತಗೆ ಪರಿಣಯವಮಾಡಿದ । ಹೀಶಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಸಾ
ರ್ದನು । ವಾಸವನಗದ್ದುಗೆಗೆತಾನಂದಾಮಹೀಪಾಲ ॥೧೭॥ ಬಳಿಕಸಂದು
ದುರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು । ವಿಳಸದಭಿನವತೇಜದಿಜ್ಯಂ । ಡಲಪರೀತ್ರಪುರಂದ
ರನವೈಭವಕೆಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ॥ ಇಳೆಯೊಳಿನ್ನಾರಧಿಕರವನಿಪ । ತಿಲಕರಲಿ
ಷೋಡಶನೃಪಾಲರ । ನುಳಿದವರಹೇಳದಿರು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೊಲೆಂದನಾಮುನಿ
ಪ ॥ ೧೮ ॥ ಶಿಶುತನದಲಿಸಮಸ್ತವಿದ್ಯಾ । ವ್ಯಸನಿಗಳುಯವ್ವನದಲಸಭ
ವ । ವಿಷಯಿಗಳುಮುಪ್ಪಿನಲಿ ಮುನಿವರಾರಣ್ಯನುವರ್ತಿಗಳು ॥ ಅಸುಪರಿ
ತ್ಯಾಗದಲಿಯೋಗದ । ಬೆಸುಗೆಗಳ ಮಾಡುವರುಕೇಳ್ಳೆ । ಕುಶನೆನಿಮ್ಮ
ನ್ವಯದರಾಯರುಲವನೆಕೇಳೆಂದ ॥೧೯॥ ಕುಲಬಲಧಿಕರುಕೀರ್ತಿಯುಲಿವೆ
ಗ್ಗಳರುಕರ್ಮಫಲಂಗಳಲಿಸಂ । ವಿಳಿತರಂಭೋರಾಶಿ ಪರಿವೃತಧಾತ್ರಿವ
ಲ್ಲಭರು ॥ ಬಲವಿರೋಧಿಸಹಾಯಶೌರ್ಯಾ । ಕಲಿತರಿನಕುಲದವನಿಪಾಲ
ಕ । ತಿಲಕರವರಿಂದೀಮಹೀಪತಿಹತ್ತುಮಡಿಯೆಂದ ॥೨೦॥ ಚರಿಸುವ್ರದು
ರಥವೊಂದುವಾಣೀ । ಪರನಪುರಕೆಂದಾಗ್ನಿಯುಮ ಕರ್ಬುರಪರ್ವವಾಯು
ಕೌಬೇರೀಶಪುರಗಳಿಗೆ ॥ ಊಗರಾಜನನಗರಿಗದರಿಂ । ಧರೆಯೊಳಗೆಪಸ
ರಾದುದಾಭೂ । ವರಶಿರೋರತ್ನಂಗೆದಶರಥನೆಂಬಗುಣನಾಮ ॥ ೨೧ ॥ ತೆ
ರುವರೀತಗೆಕಪ್ಪವನುಸಾ । ಗರಪರೀತ ಸಮಸ್ತಪೃಥ್ವೀ । ಶ್ವರರುಪುರ
ಹೂತಾದಿ ನಾನಾಲೋಕಪಾಲಕರು ॥ ನರಭುಜಂಗ ಮಾರಾಯರಾಜಕ ।
ಶಿರವುತಪ್ಪಿಸಿಖಂಡೆಯಡನ್ನು । ಸಿರಿಯದೆಂತುಟೊನಿಮ್ಮದಶರಥಸಾರ್ವಭೌ
ಮಕನ ॥ ೨೨ ॥ ಹಗಲು[illegible]ಧ್ವಾಂತರಾಗದೆಕದ । ಬಗೆಯುಪಿಭ್ರಾಂತಿಯುಲಿ
ಸೀರಜ । ಮುಗಿವವಾಶಾಜನಿ[illegible]ದಾವ ಜ್ವಾಲೆಯೊಂದೆಳಕಿ ॥ ದಿಗಿಭವಂಜು
ವವರಿನೃಪರುವ್ಯೆ । ತೆಗವ[illegible]ಲ್ಯಾಪಾತಭೀತಿಯು । ಬಿಗಿಹಿನಲಿಬಹಳ
ಪ್ರತಾಪವದೆಂತೊದಶರಥನ ॥೨೩॥ ಶರಧಿಪರಿವೃತವಳೆಯವನಿ । ಶ್ವರರ
ಮಕುಟಮರೀಚಿಮಂಜರಿ । ಚರಣನಖಮುಕುರಂಗಳಲಿ ಬಿಂಬಿಸುವ್ರದನ
ವರತ ॥ ಅರಿವಿಕಾರವಲಾಪ[illegible]ಬ್ಬನು । ಶಿರವನಿಗ[illegible]ಲ್ಲವೇನ । ಚ್ಛ
ರಿಯೊಮಹದುದಿತಪ್ರತಾಪಭಂಗನಂಶಿಜನ ॥೨೪॥ ಜಲಧಿಮೊಗೆಯುಲಿವ್ರ
ಹಿಯೊಳಿನಮಂ । ಡಲವ್ರಬೀರಿಬಿಸುಡಲವನಿ । ತಳವನಾಗಾಡೆಂತಿಧರೆ

ಗೋರ್ಗರ್ವಷಲಮರಾದ್ರಿ ॥ ಹಳಿವ್ರಪೊಂದಾಸ್ಯಪದಭಾಷಾಕಲಿತಸ
ತ್ಯಕಸಿಮ್ಮಭಾಸ್ಕರ । ಕುಲಲಲಾಮಂಗರುಸರಿಕುಂದನರಭುಜಂಗಗಲಿ ॥
ಧನಪತಿಯಸಿರಿವಾರಿಧರವಾ। ಹನನಭೋಗಸವಿಸ್ತಾರಣನಬಲ । ನಿನನ
ತೇಜವನ ಪವಿತ್ರಣಚಾತುಚಂದ್ರಮನ ।ವನವಿರನಗಂಭೀರರವಿನಂ । ದ
ನನಸಜವಳಿಧರೆಯಸ್ಥಿರಣೆ । ಇನಿತುದಶರಥರಾರ್ವಭೌಮಂಗಲ್ಲದಿ
ಲ್ಲೆಂದ ॥ ೨೭॥ ಹುಸಿನುಸುಳಂದೊಳ್ಯಾಗಹಿಂಸಾ। ವ್ಯಸನವಾರಡಿಬಂಧದ
ಳವ್ರಳ। ವಸುರಭಯದುರ್ಭಿಕ್ಷನಾನಾವರ್ಣಸಂವಿಶ್ರ ॥ ಪಿಸುಣಧರ್ಮ
ದ್ರೋಹರುಜೆಕ್ರೆ। ಮಸಕವಳಿವನ್ಯಾಯಮಿಂಬಿವ । ರೆಸಕಹೊದ್ದದಯೋ
ಧಿರನವರಣೀತ್ರಳಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಮುಳಿಯರಿತರರಸಿರಿಗೆಹರೆಯದೆ । ಛಳಿಯ
ರಾಪನರಾಯುವಿನಕ । ಟ್ಟಳೆಯೊಳ್ಳದೆನೋಡರನ್ವಪಧೂಜನಾವಳಿಯು॥
ಕಲನರಘುಸಂಹತಿಯುಸುಜನರ । ನಿಳಿಕೆಗಾಣರಸೂಯದಲಿಮನ ವೆಳಸರ
ಲ್ಲಿಯುವಿವಿಧವರ್ನ್ನದವಿಷಯದವಿಳಜನನಿಂದೆಮೊದ್ದದುನಜವಳಿಯೊಳಾ ।
ಕುಂದದೊಗದುಬ್ಬದುಪಲ್ಲವ । ಸಂಧಿಸದುನ್ಮದಬಾಧೆಬಾಧಿಸದಧಿಕ
ದುರ್ಗ್ಯಮದ ॥ ಒಂದಿದೊಗದಾಸರುವಿತಾಳಿಸಿ । ನಿಂದಿರೆದುಸಲಿಗೋಕ್ತದಾ
ಜನ । ವೃಂದದಲಿಕಟ್ಟಳೆದಶರಥನೃಪನರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ಇಳೆಯೊಳುಳ್ಳ
ಮಸ್ತದೇಶಂ । ಗಳಿಗೆ ಮಂಗಳಕರವಲೇಕೋ। ಸಲಮುಹಾವನಿಕೌಸಲಾವ
ತಿನೃಪಪುರಂಗಳಿಗೆ ॥ ತಿಲಕವಲ್ಲಾರಾಯರೊಳಗೆ । ಗ್ಗಣನಲಾದರಥನೃ
ಪಾಲಕ । ನೆಲೆಯಘುಕ್ಷಿತಿಪಾಲಸುತಕೇಳೆಂದುಮುನಿನುಡಿದ ॥ ೩೦ ॥ ಸುರ
ನರೋರಗಭುವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯು । ಸುರುಚಿರದಮುಕ್ತಾಫಲದಬಿಂ । ಧುರದ
ಕಾಂತೇದಾಮದಂತಿರಸಕಲವಿಭವದಲಿ ॥ ಅರಸದಶರಥ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ।
ಧರೆಯುಪರಿಸ್ಥತಕೀರ್ತಿಲತೆವಿ । ಸ್ತರಿಸುತಿರ್ದ್ದದುಸಕಲಜನಪತಿಜಿನದ
ಕರ್ತನಕೆ ॥ ... ... ॥೩೧॥

ಮೂರನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಲಲಿತಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಯು ॥ ನೆಲೆಗೆಬರಲುಪಭೂಪತಿಗೆ
ಕೈಗೊಳಿಸಿದನುಕಾಂವಗ್ಯಾಧ್ವರವನುವಸಿಷ್ಠಮುನಿರಾಯ॥

ಪದ್ಯಂ ॥ ಕೇಳಿದೈಕುಶಿವ್ಯಮಿತ್ರಯು । ನಾಳುತಿರ್ದನಯೋಧ್ಯೆ
ಯೊಮುಚಿರಕಾಲಪ್ರೊಂದಾನೊಂದುದಿನದರ್ಪಣದನೋಟದಲಿ ॥ ತಾಳಿದನು
ಚಿಂತೆಯನುಸಂತತ । ಪೇಳಿ ಪೇಳ್ವೈತಸ್ವಬಾಧಿಕ । ಕಾಲವಿಕ್ರತಕೇಕಲಿ

ತದಲಿತಜರಾತಿರೇಖದಲಿ ॥ ॥ ೧ ॥

ವ್ಯರ್ಥವಾಯ್ತು ಕಟಕಟ ಜನ್ಮನಿ । ರರ್ಥವಾಯ್ತು ಸ್ವಯಂವರಕೆ ಬಂದ
ವರಾರ್ಥನಾಪ್ರತಸ್ವಲೋಕೋನಾಸ್ತಿಯೆಂಬುದು । ಸ್ವಾರ್ಥವಾಯ್ತು
ನಗಧಿಕಸುಗತಿ । ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗೆ ಸಲ್ಲದವರಿಗೆ ಸರ್ಥಭಾಜನವಾದ ನೇತ್ರವಾ
ನೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದು ॥ ೨ ॥ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಸಕಲಸಿರಿ ಸಕಲ । ಕೃಕ್ಕಿರದಖಿಳಾಗರ
ಣವಿಭ್ರಮ । ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಹೊಬಗು ಪತಿಕೊಸ್ಸಂಗನಾವಿಭವ ॥ ಮಕ್ಕಳಿ
ಲ್ಲದ ರಾವಿಮಾರಾಸರಾ । ಕಕ್ಕಸಲುವರುಗಡಮಹಾದೀ । ವಕ್ಕಟಾಕಡಗೇ
ದಕಟ್ಟಿನೆವಿರಿವಾತೆಂದ ॥ ೩ ॥ ಏನುಗತಿ ನಿಜವಂಶವಂದ್ಯ । ವಸಾನಿಗೆದ
ತಿಜಸಾದೆನೇಗತ । ಸೂರುವಿರನೆಂಜಿನ್ಯ ಹೊಗಿಸುವುಸ್ವರ್ಗವನುಮುರರು ॥
ಏನವಸಾತುವೆನೇನುಪಕ್ಕನ । ಗೇನುಡುವನೆಂದೆಲಿಬಿಳಲುವ ॥ ಹೀನಧೈರ್ಯ
ನನುಪಚರಿಸಲುವಸಿಷ್ಠನಿಂತೆಂದ ॥ ಭೂಮಿಜಾಮಾತ್ರಕೇಳ್ವಸಿಷ್ಠರು ।
ರಾಮಮುನೀಂದ್ರನ ಕರೆಡೆ ಬಂದರು । ವಾಮದೇವಮುನೀಂದ್ರ ಋಷಿಜಾಲಾ
ಲಿಗೆಳುಬಳಿಕ । ವ್ಯೋಮಕೇಶ ವಿರಿಂಚಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಧಾಮರಿವರೆನಸಗೆಂಭಾವ
ದೆ । ರಾಮಹಿತಸರಗಿದನುತನ್ಮುನಿವರರ ಚರಣದಲಿ ॥ ೫ ॥ ನಿಮಿಸುತ್ರಾಸು
ತಕೇಳುನಿಗಮ । ಕ್ರಮದಲಾಮುನಿವಂಶಲಕ್ಷ್ಮೀ । ರಮಣನಸುಗತ್ಯನಿಶಿ
ದನುಸನ್ಮಾನಪೂಜೆಯುಲಿ ॥ ದ್ಯುಮಣಿವಂಶಜಾಭಿವೃದ್ಧಿ । ಪ್ರವಿಯ
ಬೂಪನಕಂಡಕರುಣದ । ಮಮತ್ರವಿಗೆಮಧುರೋಕ್ತಿಲಿನುಡಿದರು
ನೃಪವರನ ॥ ೬ ॥ ಪೊಗದೆದುಗುಡವಿದೇನುಮನದ । ಬ್ಬಿಗವಿದೇನಸು
ತಾಪಭೀದ । ಸ್ವಾಗಿತಜಾಡ್ಯದಜಂಜಡವಿದೇನೆಸುತದೆಸಗೊಳಲು ॥ ಬಗು
ದೆಕಂಬನಿಗಳಲಿಕಂತದ । ಬಿಗಿದಕರೆಗಳನೇದುಪಕ್ಕೆಯು । ನಿಗತ್ರಪತಿಗೋ
ಚಿತನುಪಾವನತರದಿಗಿಂತೆಂದಾ ॥ ೭ ॥ ಸುತವಿಹೀನರಿಗಿಲ್ಲಗದಸುರ । ಪ
ತಿಮುಖದಾಸನಮುಕಾಶ್ರತು । ಪತಿಗೊಳಿಗಸುಗರಪದ್ಮಗಳುಗಳು
ಕಾಸ್ತ್ರಸಲೀ ॥ ಗತಿಯುಗಾಪ್ರಮಾತನಗೆವಂಶೋ । ನ್ನತಿಯುಮಯಿಸ್ಸಿಗೇ
ನಾಜನೆಂ । ದತಿಶಯದುದವೇದದಲಿಕಬಿದುಂಬದಮುಜೂಪ ॥ ಬಿಡದೆ
ಬಂಸಿವರಾಲದೆಸಿರಿಮಿಂ । ದೆಡೆದುಪ್ರವಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶದ । ಕಡಲುಬೆಳಗು
ದುಜಿರುಚಿತ್ರದುರದಾಕಾಲದುಪ್ರದ । ಪಡವಳಿಯುಗಾಮಿತ್ರೀಪ್ರದಾಕ್ಷಿ
ತ । ಬೆಡಲುವಾಪ್ರತಿಫಲಪ್ರತತನಗೆಂ । ದಡಿಗಡಿಗೆದುಜಾಗೃಯುಲಿಯ
ದುಡಿದನುನವನಾಥ ॥ ೮ ॥ ಬೆಳದೆನಕಟುಕನುವಾಸಿದನೂ । ಕದನುನ
ವನಪ್ರೀಲುಕಾದನಾ । ತುವಬಿವಿಗೆಕಂಗಾನದಾಜಿಸುಮಾಗಿಸಿಪದೇ ॥
ಯುರವಿಗನುತಾಸಾದೆನೆದುವರ । ಬಿಡದಲಿಬಿದ್ದಾವಸಾನಕೆ । [illegible]

ಜನಲಿಕ್ಕೃತಾಂತಕನೆನುತಕೆಣಕಿಸಿದ ‖ ಸಂತವಿಸುದಶರಥೇಂದ್ರಚಿತ್ತದ |
ಚಿಂತೆಯಿದು ಮಾತನ್ನೃಕಲೆನಿನ | ಗಂತಕನಸಹವಾಸವಿಲ್ಲಸಾಕೇತವಾಸವಂತಿರ
ಲೀ ‖ ಸಂತತಿಯುಸೌಭಾಗ್ಯಸಿರಿಯುನಿ | ತಾಂತಕಿಡಿಲಾಸಿನೆಗೆಸದ್ಯಸು |
ತಂತುವಿರುವವುಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿಪ್ರಸಿದ್ಧಕವು ‖೧೦‖ ಇಷ್ಟವವುಂಟಲೆ
ನ್ನ ದತಿಕೇಳ್ಕ್ಕ | ಕೋಟಿಷ್ಟಯುಕಿಸನಗಾನನೆನಪೇ | ಸೆಷ್ಟುದಿಕ್ಕ್ಯತುಬಿ
ದುಷ್ಪ್ರಥಾಚಿಂತಾಮನೋಪ್ಯಥೆಯು ‖ ಕಷ್ಟವೃತ್ತಿಯುನ್ನುಪಸನ್ನೇಶುರ | ಶಿ
ಷ್ಟರನನುಂದವತಿಮವುಕಿಸುದು | ವಿಷ್ಟರದಸಿರಿಸೇರುವದುಸಂದೇಹವೇ
ನಿಮಗೆ ‖ ೧೧ ‖ ಎಂದುಮಾಣವರುಮುನಿಗಳಜನ್ಮಪ | ನಂದನನನುಬ್ಬರ
ದಮುಗದದ | ಬಂಧನವಕರಿಹಾಸಿಬಿಜಯುಂಗ್ರ[illegible]ಮಕೇ ‖ ಕಂಬ
ಕೇಳ್ಕೈಬಳಿಕಪರವರಾ | ನಂದನನುಪಡದಾಮುಹಿಪನರ | ವಿಂದನಾಭನಭ
ಜಿಸಿದನುನಿಜಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲಿ ‖ ‖೧೨‖

ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತವು.

ಐದನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ‖ ರಾಮದಶರಥನೃಪತಿಗವಿಳೆಯೋ | ಮಾಯಕುಶಲನುಮಂ
ತ್ರಕಮುನಿ | ರಾಯರಾಜಿಶಾಯಿಋಷ್ಯಶೃಂಗನಕಥೆಯುವರ್ಣಿಸಿದ ‖
ಪದ್ಯಂ ‖ ಧರಣಿಜಾಸುತಕೇಳುದಶರಥ | ಧರಣಿಪತಿರವಿಕುಲದಮಾರಂ|
ಪರೆಯುಪರದರಾಸ್ತಪ್ರಧಾನರಕರಸಿಮುನಿವರರ ‖ ವರವಚೋಭಿಪ್ರಾಯ
ಮತ್ರವಿ | ಸ್ತರಣವನುಸಿದ್ಧಾರ್ಥನಮುಖ್ಯಂ | ಗೋರದುನಿಷ್ಕಬಿಮಂತ್ರಸಚೇ
ಸೆಂದುಸಬೆಸಗೊಂಡ ‖೧‖ ಕ್ರತುಸಕ್ಕೈಕೋಜೇಯುಸತ್ಯ | ವ್ರತಮಲಾ
ನುದಿತಪ್ರವೃದಮುನಿ | ಪತಿವಸಿಷ್ಠಾವಾಮದೇವಮಹಾತಪೋಧನರ ‖ ವಿ
ತತಕಾವ್ಯಮಹಾಧ್ವರಪದೀ | ಕ್ಷಿತನುಸೀನಾಗಖಿಳರಾಜ್ಯ | ಪ್ರತತಿಯು
ನುಬರಿಸುಮಿತ್ರ ತರಿಸುಮೆನಖಿಳವಸ್ತುಗಳ ‖ ಎಣಿಕೆಯಾವುದುಜೀಯುಧ
ರ್ಮದ | ಕಣಿಯುಲಾನೀನಿನ್ನಭಾಗ್ಯಕೆ | ತೃಣಕಣಾಸ್ವರ್ಗಾದಿಭೋಗಾದ
ಸಕಲಸೌಭಾಗ್ಯ ‖ ಗುಣಗಣಾಲಂಕೃತನಸುರಮುನಿ | ಗಣಸತಾಂಘ್ರಿ
ದ್ವಯುನನಾರಾ | ಯಣನಕೃಪೆನಿನಗುಂಟೆನುತಕೊಂಡಾಡಿದನುನೃಪನ ‖
ಬಳಿಕವರಮತವಿಂದನುನುಕೂಲ | ತಿಲಕನತಿಸಂತೋಷದಲಿನಿ | ಶ್ಚಲತೆ
ಯಲಿ ಕೈಕೊಂಡನಾಕಾವಿಂತನ.ಹಾಧ್ವರವ ‖ ಕಳುಹಿದನುನಯುದಲಿಸು
ಮಂತ್ರನ | ನುಳಿಯೆಮಿಕ್ಕಮಹಾಪ್ರಧಾನಾ | ವಳಿಯುನಾಪ್ತಾಳೋಚ
ನೆಯೊಳಾಮಂತ್ರಿಗಿಂತೆಂದ ‖೨‖ ಎಲೆಸುಮಂತ್ರಸುಮಂತ್ರಮುಖ್ಯದೀಕ್ಷ

ಲಿಸುವುದೆಸುತಲಾಭವನ್ವಯವು । ಲಲಿತಲತೆಕುಡಿಗೊಂಬುದೇಕಾಮೇಷ್ಟಿ ।
ಯಜ್ಞದಲಿ ॥ ತಿಳುಹಿದೆನ್ಮುನ್ನಿಂದುದರಾಜಾ । ವಳಿಯುದುಪುದೇಪುತ್ರಸಂ
ತತಿ । ಸುಲಭವಹುದೇಸೆನ್ನಗೆನುತಬೆಸಗೊಂಡನಾಭೂಪ ॥ ॥೫॥
ಅರಸಕೇಳುಸನತ್ಕುಮಾರನು । ಸರಸಿರುಹಸಂಭವನಸಭೆಯಲಿ । ಸು
ರಮುನೀಂದ್ರಸಮಾಧ್ಯದಲಿಸಿಮ್ಮನ್ವಯಾಗತದ ॥ ಪರಿವಿಡಿಯುಭವಿಷ್ಯಂಕಥ
ನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿದನುವಿಮಳಭಾಗ್ಯವರ್ಣನ । ನಿರುಪಮದಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪರಿ
ಯಂತಾದಿಕಾಲದಲಿ ॥೬॥ ಮೇಲೆತಾಂಡವಪಿತೆವಶಾಪವಿ । ಕಾಲದಬೆಸನದಪು
ತ್ರಲಾಭಘ । ಲಾಳಿಬೆಳೆರಕಡೆವರ್ಣಿಪಿದುತಾಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಲೇ ॥ ಕೇಳಿಬ
ಲ್ಲೆನಿದಲ್ಲದಖಿಳಸು । ರಾಳಿಗಳದೂರಿನಲಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನಿನ್ನುದರದ
ಲಿಜನಿಸುವನೆಂದ ಪೂರ್ವದಲಿ ॥೭॥ ಅದರಿಸಿಂರವಿವಂಶಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಸುದತಿಗ
ರ್ಭಿಣಿಯಾಗದಿರಳೆಂ । ಬುದುಪುರಾತನ ಮುನಿಸುಭಾಷಿತವದುಯಥಾ
ರ್ಥವಲೆ ॥ ವಿದಿತವೈದಿಕಲೌಕಿಕದಸಂಪದದಸೌರಂಭಾತಿಶಯದಭ್ಯು
ದಯದೊಳುನಿಜಗಾರುಚರಿರವಿಕುಲದರಾಯರಲಿ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಕಾವಸ್ಯಾ
ಧ್ವರಕೆಮುನಿ । ವರವಿಭಾಂಡಕಕುಮಾರಕನನೀ । ಕರಸಿಕೊತನ್ಮುನಿವರ
ನನಾಚಾರ್ಯಭಾವದಲಿ ॥ ಪರಿಸುವರಪಿಂಡಪ್ರಸಾದೊ । ತ್ಕರದಲಧಾರಾತ್ಮ
ಜರುಒಳಿಕಾ । ಹರಿಹರಬ್ರಂಹಾಮರೇಂದ್ರರುಪಾಡೆನಿಸಗೆಂದಾ ॥೯॥ ಎ
ನೆಧರಾಧಿಪನತ್ತುಳಹರುಷದ । ಜೊರಲಿನಲಿಹೊಂಪರೆದ್ದುವಿಕಸಿತ । ವನ
ರುಹಾಸನನಾಗಿನುಡಿದನುವರಸುಮಂತ್ರಂಗೆ ॥ ಮುನಿಯದಾರಾಮುನಿಯು
ಮಹಿಮೆಯು । ವಿನುತಚಾರಿತ್ರವನುಬಲ್ಲರೆ । ತನಗೆಹೇಳೆಂದಾರ್ತವಾನ
ಸನಾಗಿಬೆಸಗೊಂಡ ॥ ೧೦ ॥ ಅರಸಕೇಳಾದರೆತ್ರೋಧನ । ರರಸುಕಶ್ಯಪ
ಮುನಿಯುಬಲ್ಲೆ । ಸರಸಿರುಹಸಂಭವನ ಮಾನಸಪುತ್ರನೆಂಬುದನೂ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆಒಳಿಕಾಮುನಿಪಗನ । ತರಿಸಿದನುಕತ್ಥಧೃತಿಸದ್ಯಶೋ । ತ್ಕರ
ವಿಭಾಂಡಮುನೀಂದ್ರ । ನೆಲೆರಾಜೇಂದ್ರಕೇಳೆಂದುಸುಳಿದಜ್ಯೋತಿಸುರಪ
ತಿಸ್ವದ । ಒಳಕೆವಿಮರಿಗಸಾಧ್ಯವೆಂಬು । ಜ್ವಲತೆಯಲಿತನ್ಮುನಿಪನಘ
ಮರಪಣದನಮಯದಲಿ ॥ ಕಳವಳಿಸಿದನುಕಂಡುಮಸನವನು । ನಿಲಿಸಲಾ
ಕಳವರಸಕೇಳು । ಚಿಕ್ಕಳಿಸಿದುದುವಾರಿಯಲಿ ವೀರ್ಯವಿಭಾಂಡಮುನಿವರ
ನಾ ॥೧೧॥ ಜಲವನಿಂದ್ರಯಗೊಡಿತೃಷೆಗ । ವ್ವಳಿಸಿಬಂದುಕುರಂಗಿಜಠರ
ದೆ । ಳಳವಡಿಸಿದುದುಬೆಳದುದನುದರದಲಿಮುನಿವೀರ್ಯ ॥ ಅಹಹಿತವನಿ
ಗೆಋಷ್ಯಶೃಂಗನ । ನೊಲಿದುಹೀರತಿಕೇಳುಮುನಿಪತಿ । ಸಲಹಿದನುಸಾ
ದಂಗಶೃಂಗಾಹ್ವಯದಲಾಮುನಿಯು ॥ ೧೨ ॥ ಧರಣಿಪತಿಕೇಳೀಚೆಯಲಿ

ಸಾರ । ಪ್ರಸದೆಸಿರಿಯನುಬಂನುಸಿಬರಲ । ಧ್ವಜವಕ್ರ್ಕೊಂಡನುಜ್ಞಾಚೋ
ವಸಾಂಘ್ರಿಜನಪಾಲ ॥ ಸುರದದೀರ್ಘತ್ರಾಂತರಾಪರೇ । ಶ್ವೇತಸಗಭೀರಲಿ
ರೆಂದುವಾದರವಿರಿಗೆಸೇವರನಾಪುಂದ್ರನವೃಪಂಗಳಿ ॥೧೪॥ ಪರುಷ
ಪಸ್ಕ್ರೆರತಪ್ಪರನಿರು । ತಪನಿಲ್ಲಭನಮಿಗಸಂದಾ । ಪರವುಹಾಕ್ರೂ
ಶತಗಳಿಗೆಪಸ್ಕ್ರೆರನುಬಳಿಕಾಳಯೆ ॥ ತರಣಿಯುದಯಗೆಡರಣಿಕಲ್ಪದಜರನ
ಭಾಳ್ಳಾಂಬಕಸತಿಖಳಿ । ಪರಿಸಿದಂತಯೆನ್ನಸೆಂಜಿನವಗ್ರಹಾಗವಾ ॥
ಜೊತೆಗಳುರೆಬತ್ತಿದವೃನಿರ್ಝರ । ಜಲವಡಂಗಿತುಬೆರತುದಗ್ಗದ । ಕೊಳ
ನುಕೂರ್ಮನಬೆನ್ನಿಗಿಳದವುಜಲತಟಾಕಗಳು ॥ ಅಳದುಳದಜನಪದವುಕಳ
ವಳ । ಗೊಳುತ್ರಕಂಗೆಟ್ಟಂಗಭೂಪನ । ಬಳಿಗೆ[illegible]ದೋದರಿದದುರ್ಭಿಕ್ಷದ
ಮಹಾಭಯುವ ॥೧೬॥ ಪುನ್ನಿಕದನವರುಗಳನತಿಸಂ । ಪನ್ನತೆಯುಧನಧಾ
ನ್ಯದಲಿಕರ । ಖಿನ್ನನಾದನು ನೃಪಪ್ರಜಾಷ್ಟೋಭಪ್ರಯುಕ್ತಿಯಲಿ ॥
ನನ್ನಿಕಾರರದೇವಕೇಳ್ಳಾಸ್ಕಿನ್ನನಗೆಸಾವಾಜ್ಯಸುಖಸಂ । ಪನ್ನತೆಯ
ಸೌಭಾಗ್ಯವೆಂದುವಿರಾಗಪರನಾದ ॥ ೧೭ ॥ ಕರಸಿಮಂತ್ರಿಪುರೋಹಿತರ
ಕೂ । ಡೊಂದಸೇಕಾಂತದಲಿಸಾಕೆನ । ಗರಸುತನಸಂಘಟಿಸಿದುದುದು
ಷ್ಕೃತಪುರಾಕೃತದ ॥ ಸುರರುಮುನಿದರೊಧರ್ಮದೇವತಕಪರಿಭವಿಸಿದಳೊ
ಭಾಗ್ಯವಧುವೊಗ । ಏರುಹಿದಳೊಮರೆವಾತದೇಕೆಂದರಸಚಿಂತಿಸಿದ ॥೧೮॥
ಪರರಸತಿಯುನಸಂಗರತಿಯುಲಿ । ಬೆರಸಿತ್ತಿಲ್ಲಸಮಸ್ತಸುಜನರ । ಸಿರಿಗೆತಪ್ಪಿ
ದುದಿಲ್ಲದೇವದ್ವಿಜರಪೂಜೆಯುಲಿ ॥ ಬರದುಮುನಸನುಮಾಡಿತಿಲ್ಲಾ । ಧರೆಯು
ನಳುಪಿದುದಿಲ್ಲಗುರುಹಿರಿ । ಯರಲಿಹೊದ್ದಿದ ಪಾಪಫಲವಿನ್ನೆಂತುಟೋ
ಯೆಂದ ॥೧೯॥ ವಿನುತಸತ್ಯಸುಭಾಷಿತಕೆಪ್ರತಿ । ವೊಸೆಯುಸೊಡ್ಡಿದುದಿ
ಲ್ಲವಾ । ಲಸೆಯೊಳೊಸೆದುವಿದ್ದುದಿಲ್ಲವುದೀಯಜನಪದದ ॥ ಜನಪಧರ್ಮ
ದಪದ್ಧತಿಯೊಳೊಂ । ದಿನಿತತಪ್ಪಿದುದಿಲ್ಲಪಕಟಿನ । ಗಿನಿತುಕೊಟ್ಟುದೆ
ದೈವದುಷ್ಕೃತಫಲವಿದೇನೆಂದ ॥ ಎಂಬಸಮಯದಲಿಳದನಂಚೆಯು । ಲಂ
ಬನದಿನಂಬರಮಣಿಪ್ರತಿ । ಬಿಂಬವೆನೆನಾರದನುನೀತಿವಿಶಾರದನುಬಳಿಕ ॥
ಅಂಬಕದನಲಿಲದತುಷಾರಕ । ದಂಬಕದಪತನನಲಿಮುನಿಯುಪ । ದಾಂ
ಬುಜಕೆಚಾಚಿದನುಮಣಿಶಿರವನುಮಹೀಪಾಲ ॥೨೦॥ ದುಗುಡವ್ಯಾಕ್ತೈಭೂ
ಪಬಿಡಬಾಧೆಗಳುಬಳಿಸಲಿನುಪೆವುಪೂರ್ವದ । ಯುಗದರಯುನಿಗಗ್ಗಳನ
ಲಾಗುಣಚರಿತ್ರತೆಗೆ ॥ ಸೊಗಸಡವರನುಬಲ್ಲೆನಿನಗೆಂ । ದೊಗುವಕರುಣಾ
ರಸಗಳಲಿಮುನಿ । ನಗಹಿನುಡಿದನುರೋವುಪಾದಮಹಾಮಹೀಶಂಗೆ ॥೨೧॥
ಅರಸಕೇಳೈನಿನಗೆಸೇರುವ । ಸಿರಿಗೆಮುನಿದನುಶಕ್ರನಾತನ । ಸಿರಿಗೆನಿಲು

ವೆಂತೆಂಟು ನಿಸ್ವದು ನಿಜದನೋದ್ರಥದ ॥ ಪರಿಪರೀಕ್ಷೆಯಪಕ್ಷಿಂಗ
ನ । ಕರದಿಕೋದಿಸ್ಟ್ರಾಕಾರದೀಕ್ಷಾ । ದಲಸನಿಜಗಾಂಭೀರ್ಯಸುಂದರನಾಗ
ಲೋಕದಲಿ ॥೨೨॥ ಜನನಿ ಪ್ರೋಕ್ತದಲ್ಲಿ ವಸಿಷ್ಠಮುನಿ । ವರದಜನದಿಂ ಪು
ತ್ರವರರ್ಪಿ । ಜನಕನಿಂ ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀರಾಮತುಂಬಾಧ್ವಿದಗಳು ॥ ಅದಕ್ರೋ
ಲ್ಲಸ್ತ್ರ ನಿಧನಾಪರಿಯೊಳಂದದವಂದನಿನಾ । ಜಲಧಿಭ್ರಾಂತಕಸುತನದಗ
ರಗೆಕರವಿಕೋಲಯೆಂದು ॥೨೪॥ ಕಳಪಾಲಲನರಿಜನಾಪನಾಪಮುನಿ । ಕಾಲ
ಲಲಾವನುಳಿಗೆಸತಿಯದ । ಬಲಿಗೆಸಿಲುಕದರಾರತ್ರಿ ಸೌರತ್ರಿಗಳೊ
ಳಗಾಗಿ ॥ ನೆಲೆಯಮುದ್ರೆಗೆಸುತಾನ್ಯಪಾಲನ । ತಿಳಿದುಪದನುನಜನತ್ಕ್ರತಿ
ಯನುಂ । ಗಳತೆಯನುಕ್ರೊಂದುದುಯದ್ಧ ಸುಜಂಗೆಯುಳಿಯುನಿವ ॥೨೫॥
ರಾಜುಕೇಳ್ವೈಬಳಿಕಲಕಮುನಿ । ರಾಜ್ಯನಾಜ್ಞೆಯಲಂಗಭೂಮಿಯು । ರಾ
ಯನಬಲಾಜನಪಕರಸಿದವರಿಗೆತ್ತ ಪದ ॥ ನಾಯಕಿಯರನುಕ್ರಾಂತ್ಯಭಾ
ಪಕ । ರಾಯರುಧನನವುಂಗಳ ಮಂಗನಾ । ನಾಯಕಿಯರನುನಗರದಸುಪ
ಮವಾರನಾರಿಯರ ॥೨೬॥ ಸುರಪ್ರದೇಶಸೋಳೆಯರಸೊಬಗಿಗೆ । ಬಿರುದನಿ
ಕ್ಕುವವಿಗಡನಳಕೋ । ಒರಜಯುಂತ್ರವಸಂತವನುಮಧುಪಜಾದುಚಂದ್ರ
ಮರ ॥ ಮರುಳುಮಾಡುವವಿವಿಧವಿಟರನು । ದುರುಳುಗೆಡಿಸುವಸಪ್ತರಾ
ಪ್ಯನ । ಭರವವನಿತೆಯರೊಪಗಿದರುಭೂಪಾಲನಿದಿರಿನಲಿ ॥೨೭॥ ಸತಿಸು
ತರಪಿತೃಮಾತೃಗಳಸಂ । ಗತರಸದ್ವಂಶಾಭಿಮಾನವ । ನತಿಗಮಿಸಿಮಕರ
ಧ್ವಜನಮಾಯೆಯನುನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ॥ ಚತುರಪುರುಷಚೆತ್ತಪಷ್ಟಯವ
ಸಂ । ತತನಿಯಮಾವಕವೃತ್ತಿಗೊಳಿಸು । ಪತಿಮನದಚೆಲುವೆಯರುಮೋಹಿ
ತರರಸಕೇಳಿಂದ ॥೨೮॥ ನಡೆಗಳಲಿಚೆಲುವಿನಲಿಭಾವದಲಿಭಂಗಿಯು । ಕಡು
ಹಿಸಲಿಕ್ಕೈಮೆಯಲಿಪರಾಗಪೋಧನಂಗಳಲಿ ॥ ತೊಡಚೆಕೊಂಬಸವುಸ್ತ
ವಸ್ತುತ । ನಡಕಿಕೊಂಬವಿದಗ್ಧಮುಗ್ಧೆಯು । ಬುಡಿಗೆಗಳತೊಡಿಗೆಗಳಲೆಸ
ದರುರಾಯನಿದಿರಿನಲಿ ॥೨೯॥ ಪುರುಕದಲಿಮಾಯಾವಿಳಾಸದ । ನಿರಿ
ಗಳಸೋಟದಲಿಪಟಿನೆಯ । ತುರುಬುಗಳತೋಳುಗಳಜಘನಸ್ಥಳದಚೆ
ಲುವಿಕೆಯು ॥ ಮಿರುಪಿನಲಿತನುರುಚಿಯುನಡು । ಬ್ಬಿರಿವಕೊಗಟನವು
ಸುಕುಮೆಲುದಿನ । ಸರಗುಗಳಮೌಳಿಗಳಪಹಿಳೆಯರುದಿರಿಸಿದರಿನಲಿ ॥೩೦॥
ಸರಸಸೂರುಳುಗನ್ನಗರುವಿಕೆ । ಗರಗರಿಗೆಹುಸಿನುಸುಳುವೈಸಿಕ । ಮುನ್ನ
ದಮುದ್ದು ವಿಸೋದತಕ್ಕುಪಚಾರಬರಿಮುಳಿಸು ॥ ಹುರುಡುಜಾಣುಮೆಜಾ
ವಸೆಚ । ಪ್ಪರಣೆನಂಚೆನನೇಹಪೆಂಬೀ । ಪರಿಪರಿಯಮಾಯೆಗಳಮಹಿಳ
ಳುಜನಿಸಿದಳು ॥೩೧॥ ನೋಟದಲಿಮಾತಾಪಿಮುಬ್ಬಿನ । ಬೆಡ

[illegible]

ಕೇಳದವರನುಪಘನಭಿದದಸವಿರಾಗಿಣನು | ಫಲಿತವಿಲ್ಲದೆಪ್ರಸ್ವ್ಯಚೆಯುಮ | ಕ್ಕಳುಗಳಿಲ್ಲಸಖಿಗಮ್ಯಗಾಪಳಿ | ಮಳೆಗಳಿಲ್ಲದಮೋಘವಿಲ್ಲಾವನದವಳಯುದಲಿ ॥ ೪೧ ॥ ಗಿಳಿಯುಗಡಗನಕಟವರುಗೋ | ಗಿಲಿಯುಸಾಳ್ವನಸಖ್ಯಪರಿಕರಿ | ಕಳಭದಬಂಧುತ್ವಘಟಿಸಿಯುಂಗಲಿಯನಂಟುತನಾ ॥ ಹುಲಿಯುಹುಲ್ಲೆ ಮನೇಹಬಿರುಗ | ತ್ತಲೆಯುಬೆಳಗಿನಪ್ರಿತ್ರಿಯುಧುರದ | ಹುಳಿಯುನರಿನವತ್ತಂದವಿದ ಪ್ರುಬದಿಳಿಸಿಮನಿಸು | ೪೨॥ ಆಟವೇದ್ಯಗಗಣದೊಡನೆನವಿ | ದೂಟವೇವನಕಂದಫಲ ೧೦ | ಜೋಟವೇಕಂಜಾಕ್ಷ೦ಮಾಗೆಳಭಜನೆಯುಲಿ | ಕೂಟವೇಯೋಗಾಂಗಸಂಯುಸರಿ | ಪಾಟುಯುಲ್ಲಿಹಋಷ್ಯಶೃಂಗನ | ನಾಟಕಿಕಶಾವಿನಿಎಲ್ಕ್ಯಡಿದರಂಗಕೇಳೆಂದ ॥೪೩॥ ಗತಿಗೆಕಾಣಿದಪ್ರಹಂಸೆರಂಭಾ | ಪಿತದಮ್ಯಡುರವಕೊದಗಿದಪ್ರಸರ | ಭ್ರುತಪವಾಂಗಮರೀಚಿಚಂದ್ರಿಕೆಗಾಚಕೋರಚಯು ॥ ಗತಪರಿಶ್ರಮವಾದವಧರಾಮೃತಫಲಕೆಮನದಂಡಪರೆಗಿಳಿ | ರತಿಗಸೇವಕರಿಲ್ಲದಾದದುಹೇಳಲೇನೆಂದ ॥೪೪॥ ಅರಸಕೇಳಾಶ್ರಮಿಯುರತನು | ಪರಿಮಳದಸೋಂಕಿನಲಿಸುತ್ತಲು | ಪರಿಮಳಿಸಿದಪ್ರುಚಲಿಪಕ್ಷದಳಾಮಂಗರೋಟಿಯುಲಿ ॥ ಮುರಿದದಾವುರಗತ್ತಲೆಯುಮ್ಯ | ಸಿರಿಯುಗೀತಾಮ್ಯತಪದವಿ | ಗಚ್ಛರಿಯುರೊಲೈಸಿದರುಪರಕಾಂತಾರದಂಬಕವ ॥ ೪೫ ॥ ಮುನಿಪಸಿದ್ಧನುಮುಗುಘತಾಪಸ | ಮುನಿಗಣದಮಧ್ಯದಲಿಸಂಪೀ | ರದಲಿಸ್ಪುಗ್ಮಮ್ಯಗಾವಳಿಯುಸೋಂಕಿನಲುಪಾಸನೆಯು ॥ ವನರುಹಾಕ್ಷಸಧ್ಯಾನದಲಿಕೇ | ಳಿನಕುಲೇಶ್ವರನತಿಯುರೀತನ | ನನುವರಿತಜೊಪ್ಪಿದರಹರಿಮೋಹಿಲೆಜಾಳಿಯಲಿ॥

ರಾಮಕೇಳ್ವೈತಾಪಸಾಂಗದ | ನಾಯುಕಿಯುರದರೊಳಗೆಪರಕಾಸು | ಮಾಯುಧನಖಂಡಿಯುಕೆವಣಿಯುದಮುನಿಯುಚರಣದಲಿ ॥ ಪಾಯುದಭಿರಂಜನೆಯುಂಬಿತೋ | ಪಾಯದಲಿಗೋತ್ರಪ್ರವರಪರಿ | ಯಾಯದಲಿಪದಕೆರಗಿದರುಪಾವನತಪೋಧನನ ॥ ... ॥೪೬॥

ವಂದಿಸಿದಮುನಿಪೇಪದಬಲರಾ | ನ್ಯದಕತಿಭಕ್ತಿಯಲಿಮನಗಳಭಿ | ವಂದನಗೈದುಚಿತಸತ್ಕಾರೋಪಚಾರದಲಿ ॥ ಕಂದಮೂಲಫಲಾದಿವಸ್ತುಗ | ಳಿಂದಮನ್ನಿಸಿದಪಚಿತಿಗಳಿ | ವೃಂದಕಾರಣವೇನುತಾಯೆಗೊಂಡನಮರುಗಳ ॥ ... ... ॥೪೭॥

ನಾವಿಲೇಸಿವಕೃತಿ ... | ವಾಸಲೋಕನ ... ಮ್ಯನು | ಹಾಸಿಳಿನಸಾಧ್ಯವದಕ್ರೋಂದ್ರವಿನೋದದಲಿ ॥ ... ದವಿಕ್ರಾತು | ವಾಸನಲೇಮನತಕಪಟಕ | ಲಾವಿದರುರೊದಬಣಿಗೆದರ್

ಗಮನವಮುನಿವರನ ॥೪೯॥ ಜನಪಕೇಳ್ಮಿನಿಷೇಧದಬಲಾ । ಜನತ
ದೀಯಮುನೀಶ್ವರನನೊಬ । ಗಿಸಸುನೋಂತನಲಿಗೆಲುವೊಯ್ಯಲಿವಿವಿ
ಧೇಯಬಾರದರಿ ॥ ವಿನುತಗಂಧಾನಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಂ । ಡನನವಾಂಬರ
ಗಳಕೊಟ್ಟನ । ನನಗೆಕಳಿಕೆಯ್ವರಕೇಂದ್ರನುದಿವಸದಿವಸದಲಿ ॥೫೦॥

ಸಾಲದರುಬಳಿಕಂತ್ಯ್ರಮದೇವಂ । ಗಾರನಾರೀಜನವಮನೋಜನ । ಕೂ
ರಲಗಿಗೊಂಡರಿಸಿದರವಮುಗುದಮುನಿಪರನ ॥ ಅರುಗೆಲಬಹುದರಸ
ಕೇಳ್ವ । ವಾರಿಗನವಭವಬಲೆಯರಕಂ । ಸೋರೆಗೆಳಕಾಲಲಾಟಕಳುಕ
ದನಂಟಿಪೇಳೆಂದ ॥೫೧॥ ಬಳಿಕಲಾಮುನಿವರನನಾನಾ । ಫಲಸುಭೋ
ಜನಭಕ್ಷ್ಯದಲಿಕವಿ । ಗೊಳಿಸಿದರುಸಳದಮುಮು[illegible]ದ್ರನುಮನವವಾ
ಯುಮಲಿ । ಕಳವಳಿಸಿವೃಕರಣವಿಂದ್ರಿಯ । ಗಳನಿತ್ತಂಬಿನಿಯರಲಿಶಿ
ಕ್ಷಿದ । ನಲರುಗಳಿರವಣನಸೈತ್ರಾವಣಗಾವಿಭಾಂಡಸುತ ॥೫೨॥ ಅನ್ಯ
ತ್ರನವಮುಯವಿವಿಧಕಾವ್ಯ । ಪ್ರಮುಖನಾಟಕಗಾನಭರತಾ । ಗಮರಸಾ
ಲಂಕಾರರೂಪಕರಿಚಿತ್ರವಿದ್ಯೆಯಲಿ ॥ ಅಮಿತಸೌಖ್ಯಕಥಾವಿನೋದದ ।
ಸಮತೆಯಲಿಭಾರತಿಕಳಾವಿ । ಭ್ರಮಿಕೆಗರುಪಸಲೋಲಿಸಿಮೆಚ್ಚಿಸಿದರು
ಮುನೀಶ್ವರನ ॥೫೩॥ ಒಳಕಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳುಬ್ಬಟೆ । ಬಲಿದವಿವರು
ಪಚಾರದಲಿಹಿಂ । ದಳದಮಗ್ರತಪಃಪ್ರಭಾವದಬೆಳಗುನಿಮಿಷದಲಿ ॥
ಅಲಗನುಗಿದನುಮದನಮಂದಾ । ನಿಲನುಹುರಿಗಟ್ಟಿದನುಕ್ರೈಚ । ಪ್ವಳೆ
ಯಲೊದರಿದನಾವಸಂತನುಮುನಿಪನಿದಿರಿನಲಿ ॥ ॥೫೪॥

ಬಿದ್ದನಬಲಾಜನದಬಲೆಯೊಳ । ಗೊದ್ದುಕೊಳುತ್ತಮುನೀಂದ್ರನಂ
ಗಜ । ನುದ್ದುರುಟತನಕಾರುನಸುರನರಭುಜಂಗರಲಿ ॥ ತಿದ್ದಿತಾತನ
ತಪವನಾಯೆಯು । ಮದ್ದನಲಿಪರುಳಾಗಿಮದನನ । ಹೊಪ್ಪದನು
ಬೆಂಡಕರಿಸಲರಿಯದೆಭೂಪಕೇಳೆಂದ ॥ ... ॥೫೫॥

ನಿಚ್ಚ ಮರುಳಾದಾಮುನೀಂದ್ರನ । ಮೆಚ್ಚಿ ತಂದರುತರುಣಿಯರುಬ
ಳಿ । ಕೆಚ್ಚಿ[illegible]ಯಕೇಳರಸಮೋಹಗಳಭ್ರಮಂಡಲವ ॥ ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡವು
ಮುರಿದುನೇಸರು । ಕಿಚ್ಚಿನಪಿಳಾಂಬುದಿಯಜುಲಲವನು । ಕೆಚ್ಚಿ ತಂದು
ಗುಳಿಪವೃಂದೋಪಮಾ । ಭ್ರಸನ[illegible]ಯಲಿ ॥ ॥೫೬॥

ಅಂಬಿತತರನವರವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ । ಸಿರಿಸಿಕಾಲದೊಳಿದನವಂದೇ । ಶ್ವರ
ನ ಮುನಿಪನಬರವಿನಲಿಬಳಿಕಾನರಾಧಿಪನ ॥ ತರೆಯಜನಸಂತೋಷವ
ಮಸೆ । ಗರಮೊಳದ್ದುದೇಪೇಳಲೇನದ । ನವಸಕರಸಾಮುನಿಯಸಿದ್ಧಿ
ಗಸಾಧ್ಯವೇಸಿಂದ ॥೫೭॥ ಪರಮಹರುಷದಲಾಮುನೀಂದ್ರನ । ಸಾರ್ಥ

ರೋತ್ಸವದಿಂದಲಾಪುರ । ದರಸನಿದಿರ್ಗೊಂಡೊಯ್ದು ಕೌಟ್ಟಿಸುತನ್ನ ನಂದನರು ॥ ಹರುಷದಾದೇವಿ ಸುಮಿತ್ರೆಲ್ಯಾನಿ । ಪರಮಶಾಂತಾದೇವಿ ಸಹಿತಾ । ಧರಣಿಪನಭವನದಲಿ ಬೆಳಗಿದನಧಿಕತೇಜದಲಿ॥ ॥೪೮॥

ಬರದುಹಯನಹುದುಡಿದನೀರಸ । ತುರುಚಿಗುರ್ಜವು ಬಂಜಿಗರ್ಭವ । ಧರಿಸುವಳು ಧನಧಾನ್ಯಗೋಧನಸಂಪದಾದಿಗಳು ॥ ಭರಿತವಾಗಿರುವವು ನಿಪನಿಹಧರಣಿಯಲಿ ಸೀತಾಮುನೀಂದ್ರನ । ವರಸಿಕ್ರತುವನು ನಡೆಸಿದರೆ ಸುತರಹರು ನಿನಗೆಂದ ॥ ... ... ॥೪೯॥

ಐದನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತವು.

ಆರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಭೂಮಿಪತಿ ದಶರಥನು ಸುತರಾ । ವ್ಯಾಮಹಾಧ್ವರಕೆಂದು ತಂದನು । ರೋಮಪಾದನೃಪಾಲನಳಿಯನನಖಿಳವಿಭವದಲಿ॥

ಪದ್ಯಂ॥ ಧರಣಿಜಾಸುತಕೇಳ್ಸುಮಂತ್ರನ । ವರವಚೋಧಿಪ್ರಾಯವನು ನಿಜ । ಗುರುವಸಿಷ್ಟಂಗರುಹಿತನ್ಮುನಿವರನನುಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ಪರಮಋಷಿವೈಭಾಂಡಕನನ । ಧ್ವಗಕೆತಹನೇಮವನು ಪಡೆದದಿ । ಹರುಷದಲಿ ಹರಿದಶ್ವಕುಲನುದ್ಯೋಗಮನನಾದ ॥ ... ॥೧॥

ನೆಗಳ್ವಕಾರ್ಯಸ್ಥಿತಿಗೆ ಲಿಖಿತಾ । ಳಿಗಳನುಡುಗರೆಸಹಿತಲರಸಾ । ಳುಗಳ ಕೈಯಲಿ ಕಳುಹಿದನು ನೃಪರೋಮಪಾದಂಗೆ ॥ ತೆಗಸಿದನು ಬಳಿಕುತ್ತಮದತೊಡ । ವುಗಳ ದಿವ್ಯದುಕೂಲರತ್ನಾ । ಳಿಗಳಿನನುಪಮಗಜಹಯಾದಿ ಸಮಸ್ತವಸ್ತುಗಳ ॥ ... ॥೨॥

ಭಾರಿಸಿದಬಲುಹೊರೆಯಜಂಡಿಗೆ । ಳೋರಣಿಸಿದವು ಪಯಣದಲಿಕ । ರ್ಪೂರಕಸ್ತುರಿಕುಂಕುಮದಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಸಾಲಿನಲಿ । ಊರಕೂರವಳೆಯದಲಿ ಗುಡಿಗಳು । ಡಾರಹೊಯ್ದು ಶುಭಮುಹೂರ್ತದ । ವಾರನಕ್ಷತ್ರದಲಿ ದಶರಥರಾಯಹೊರವಂಟ ॥ ... ॥೩॥

ಸುಳಿದವಾರತಿಮುಂದೆ ವಿಪ್ರರ । ಕಳಕಳದ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯುಕ್ಕೆ । ಕೊಳುತ ಮಂಗಳಶೀತಕರ ಬಹುವಾದ್ಯಘೋಷದಲಿ ॥ ಘಳಿಗೆವಟ್ಟಲಜೀವಕೇಂದ್ರ । ಸ್ಥಳದ ಶುಭಲಗ್ನದಲಿ ಭೂಪತಿ । ಹೊಳಲಹೊರವಂಟನು ಸುಮಂತ್ರಾದಿಗಳಗಡಣದಲಿ ॥ ... ॥೪॥

ಮಣಿಮಯದ ಮುಕ್ತಾಫಲದಕೇ । ಣೀಪಕನಕದನಡ್ಡಬಿಗಿದಂ । ದಣಪನೇರಿದ ರರಸಿಯರು ಮೂವರು ಮಹೀಪತಿಯು ॥ ಕಾಣಿಸಕಾದಾರ್ತೆ

ಯೊಡನೆದ್ದುವು | ರಣಘಟೆಗಳುತ್ತುರಂಗಗಳತಿಂ | ಥಣಿಯುತ್ತೆರಳಿಕೆ ಯಿಂ ಪತ್ತೆರಳಿದನಾ ಮಹೀಪಾಲ ... ||೫||

ತಳಿತ ಮಾಲ್ಮರನೇರಿ ಪಿಂಗಲಿ | ಬಲಿದು ಬಾಯ್ಗೊಂಡ ಪ್ರಸರಾಗದಿ | ನೊಲಿದು ದಂಪತಿ ಕಾರಗಿತ್ತ ಪ್ರಕರಿಯ ಪಕ್ಕಿಗಳು || ಸುಳಿದ ಪಡಿವಿಹಂಗಬಲದಲಿ | ನಲಿದು ಸೂಚಿತಪುತ್ರಲಾಭದ | ಫಲವಿಶೇಷಿತ ಶಕುನ ಹಿಗ್ಗಿಸಿತವನಿಪಾಲಕನ || ... ||೬||

ಹರುಷಪುಳಕದ ಪರಿಹಿನಲಿ ಹಯ | ಕರಿವರೂಥ ಪದಾತಿಬಲಸಹಿ | ತರಿದಿಶಾಪಟನುಲ್ಲ ಬಂದನು ಪಯಣಗತಿಗಳಲಿ || ಪರಮಹೀತಳಖಿಳಜನದ | ಬ್ಬರದ ದರುಶನಗಾಣಿಕೆಗಳನನು | ಕರಿಸುತನುಪಮವಿಷಯವೀಧಿಯ ನೋಡುತೈತಂದ || ... ||೭||

ಹೇಳಲೇನ ದನಂಗಧರಣೀ | ಪಾಲನವನಿಯ ಸಿರಿಯ ಹೊಗಳಲು | ಶೂಲಿಗಳವಲ್ಲೆನಲು ಶೋಭಿಸಿತಂದು ಸೊಗಸಿನಲಿ || ಶೈಲವೇ ಸುರಶೈಲ ಭೂರುಹಜಾಲವೇ ಸುರಭೂಜ ಲಲಿತಲ | ತಾಳಿಯೇ ಸುರಲತೆ ಸುಧೇನುಗಳೈದೆ ಸುರಧೇನು || ... ||೮||

ವರವಸಂತನ ಬೀಡೊ ಮನ್ಮಥ | ಧರಣಿಪನ ದೆಖ್ಖಾಳ ಭೂಮಿಯೊ | ಪರಿಮಳಿತ ಪವಮಾನನಾಡುಂಬೊಲನೊ ಚಂದ್ರಮನ || ಹರವರಿಯೊ ವನದೇವತೆಯ ವಿಸ್ತರವಿನೋದವಿಹಾರಕೇಳೀ | ನಿರತಿಶಯ ನಿಜಧರಣಿಯೋ ಯೆನೆ ಮೆರೆದುದಾ ಭೂಮಿ || ...

ನಗರಖರ್ವಡಖೇಟಗಳ ಪೆಂ | ಪುಗಳ ಶಾಖಾನಗರಗಳ ಸೊಂ | ಪುಗಳ ಸುಗ್ರಾಮಾಗ್ರಹಾರವ್ರಜದಲಂಪುಗಳ || ತೆಗೆದ ತೊರೆ ಕಾಲುವೆಗಳು | ದ್ಯಾನಗಳ ಕಳವೆ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಧವಳೇ | ಕ್ಷುಗಳ ವನವೀಧಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತರಸನೈತಂದ || ||೧೦||

ಅರರೆ ಶಿವಶಿವ ಸಕಲ ಸಿರಿಯಲಿ | ಮೆರವ ಬಿಡುತಾ ಋಷ್ಯಶೃಂಗನ | ಪರಮಮಹಿಮೆಯ ಲಾವ ಮಹಿತಳವೆನುತ ನರನಾಥ || ಶಿರವನೊಲವುತ ರೋಮಪಾದನ | ಸಿರಿಯ ಕೊಂಡಾಡುತ ಸುಮಿತ್ರನ | ಪುರಕೆ ಬಂದನು ಕೇಳು ದೈಶಿಕಾಸ್ಥನೃಪಸೂನು || ... ||೧೧||

ರಾಯರಾಜಶಿರೋಮಣಿ ಮುಕುಟ | ಕಾಯ ಬಿಟ್ಟುದು ಬಳಸಿ ಕೋಟೆ | ಗೆ | ಲಾಯ ಗುಡಿ ಗೋಪುರಸಹಿತ ಪುರದೋಪಕಂಠದಲಿ | ಆಯಶೋಭಿತ ಪೂರ್ಣತೇಜನ | ಮೋಯನನುಪಮ ರೋಮಪಾದನ | ಜೀಯ ದಶರಥನೃಪನನುವಿರೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ನರಮನೆಗೆ || ... ||೧೨||

ಹೇಳಲೇನದನಂದಿನುತ್ಸವ । ದೇಳಿಗೆಯವೈಭವವನುಳಯುಸ್ತ್ರ ।
ಪುಲಕರಸಂಪೂರ್ಣದನುಬಂಧದಗಾಢಿಕೆಯು ॥ ಬಾಲಿಯರಜೊಂಪಳಿ
ಗೆಗಳೆಸನು । ರಂಗ್ಗಳಿಗಳಸಲಿಕೆಯುವಾಣಿದೀ । ವೊಳ್ಳಿಸುಳಿದಪ್ರಜಸಜ
ಬಾಂಧವಕುಲಜನಿದಿರಿನಲಿ ॥ ... ॥೧೩॥

ಉಪಚರಿಸಿದನುಬಳಿಕರಾಜಾ । ಧಿಪನನವರಮಜೋಕ್ತಬಾರದ । ವಿಪ್ರಳ
ಸತ್ಕಾರದಲಿನಿರುಪಮರೋನವಾದನ್ಯತ ॥ ಅಜಿನಮಿತ್ರಸಂತೋಷದಲಿ
ಭೂ । ಮಿಪನಗೆದುಸಣಿವರದುತಂದನು । ತಪನಕುಲಜನನಿಮಿಯಮಂ
ದಿರಕಾಗಿನಲವಿನಲಿ ॥ ... ॥೧೪॥

ಅರಸದಶರಥನಾವಿಭಾಂಡಕ । ವರಕುಮಾರನಚರಣದೆಲಿತ । ನ್ನರಸಿ
ಯರುಸಹದ್ವೈನ್ಯನ್ಯತ್ರಿಯುಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥ ಪ್ರರುಳುವಶ್ಯಕಣ್ಣಾಲಿಗಳ
ಕಾ । ಹುರತೆಯಲಿವ್ಯಲಿಕ್ಕದನುಸುತ । ವಿರಹಿತನವಂಶಜ್ಯತನನು
ದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ॥ ... ॥೧೫॥

ವಿನುತಸುತಕಾಮ್ಯಾಧ್ವರದಸ । ತ್ಕ್ರತುವಕೈಕೊಂಡೆನುಭವತ
ಪೆ । ಯತಿಶಯುಪ್ರತವಾಗಾಗೆತಮಾಜಗಕೆಧನ್ಯನಲ ॥ ಸುತವಿಹೀನನನುದ್ಧ
ರಿಸೆಂ । ತತಿಯಕರುಣಿಸಬೇಕೆನುತಮುನಿ । ಪತಿಯಪದಪದ್ಮದಲಿ
ಮುಗುಳ್ಗಳುಹಿದನುಮಣಿಶಿರವ ॥ ... ॥೧೬॥

ಕರುಣಜರ ಸಮುಬ್ಬರದಲವನನ । ಶಿರವನೆಗಹಿವರೋಕ್ತಿಯಲಿಮುನಿ ।
ಹರಸಿಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಯುಸಾರಸೌಖ್ಯದಲಿ ॥ ಅರಸನನುಮನ್ನಿಸಿನು
ನಃಪರಿ । ಸರದಖೇದವಬಿಡಿಸಿಕಾವನ್ಯಾ । ಧ್ವರಕೆಬಹೆಪೆದಭಯವಿತ್ತನು
ಋಷ್ಯಶೃಂಗಮುನಿ ॥ ... ॥೧೭॥

ವೀರಕೀರ್ತಿನಮ್ರದಶರಥ । ಧಾರುಣೀಶಂಗಭಿನವದಬೇ । ಡಾರವಾ
ರ್ಯುತ್ತರೆದಿಂಗಳಿರ್ದನಾಮೋಲಿಕತ್ತು ವ್ರದದ ॥ ಧಾರುಣೀಶನನುಚಿತ್ರವಚ
ನಾ । ಸಾರದಲಿಸವರ್ಣಧರಣವಾದ । ಪಾರಣಾಶ್ವದೊಳಘವಗಸಗಳಿಂದ
ಮನ್ನಿಸಿದ ... ॥೧೮॥

ಕರಸಿಮಂತ್ರಿನಿಯೋಗಿಗಳನಾ । ಪ್ರರಸಂಗಳನುಪುಗರಿಗಳಲಿ । ಹಿರಿ
ದುಮನ್ನಿಸಿರೋಮಮಂದಿರದಿಂತೋಷದಿಂದ ॥ ವರಮುನಿತ್ರಾಣದನು
ಕೈಕೊಂ । ಡರಸಮುನಿಪತಿಸಹಿತಯೋಧ್ಯಾ । ಪುರಕೆಬಂದನುಬಹುವಿಧ
ವದೆಲಖಿಳಜನನಲಿಯೆ ॥ ... ॥೧೯॥

ಮುನಿಪತಿಯನನನೀಶಮುನಿಭಾ । ವನೆಯಲೇಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಬಳಿಸ್ತ್ವರ । ಮ
ನೆಯಸಿಕಟಮಂತ್ರ್ಯದಲಿಬೀಡಾರವನುರಚಿಸಿ ॥ ಮುನಿಪನಿವ್ವನಕರಸಿದ

ನುಡಿದ| ಮುನಿವಸಿಷ್ಠನತನ್ಮುನೀಂದ್ರನ । ವಿನುತವಚನವನುಜ್ಞೆಯ
ಲಿಕೈಕೊಂಡನಧ್ವರವ॥ ... ॥೩೦॥

ಆರನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತವು.

ಏಳನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಭುವನಜನವುಲ್ಲಸಿಸೆನಿರ್ಜರ| ನಿವಹವತಿಪರಿಣಮಿಸ
ಯಜ್ಞ । ಪ್ರವರದಲಿದಶರಥನುಪಡೆದನುಪುತ್ರಪಿಂಡಕವ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಧರಣಿಜಾಸುತಕೇಳುದಶರಥ । ಧರಣಿಪತಿಕರಸಿದನುನಾನಾ ।
ಧರಣಿಪಾಲರಧರ್ಮನಿಪುಣವಸಿಷ್ಠನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ವರುಷವರುಷದವರ್ತ
ನೆಯುವಿ । ಸ್ತರದಸೂತ್ರಕರದವರಲಿ । ತರಿಸಿದನುವರಪ್ರತ್ಯಕಾಮೇ
ಷ್ಟಿಯುಮಹಾಧ್ವರಕೆ ॥ ... ॥೧॥

ಕಾಣೆನಿನಶಶಿಕುಲದರಾಜ । ಶ್ರೇಣಿಯುಲಿತಾಬಳಿಕದಶರಥ । ಕ್ಷೋಣಿ
ಪಂಗೆಣೆಯುಹನೃಪಾಲರಖಿಳರಾಯರಲಿ ॥ ಕಾಣಿಕೆಯುತಂದಿತ್ತರಾಗೀ ।
ವಾರ್ಣಪತಿನರರಾಜರಾದಿತಕ್ರ । ಪ್ರಾಣತೇಜೋವಿಭವವೆಂತಟೋಸಿಮ್ಮ
ದಶರಥನ ॥ ... ॥೨॥

ಪುರವಹೊಗಿದದುದಿಲ್ಲವಾಸುರ । ನರಭುಜಂಗರಿಗತ್ತಕಪ್ಪದ । ವರ
ಸುವರ್ಣಸುರತ್ನಕನ್ಯಾವಸನವಸ್ತುಗಳ ॥ ಸರಯುವಿನತೀರದಲಿಯೋ
ಜನ । ವಿರಚರಳತೆಯುವಿಶ್ವಕರ್ಮ । ದ್ವಾರಣರವ್ಯಾಗಾರದಲಿಬಿಡಿಸಿದನು
ಭೂಪಾಲ ॥ ... ॥೩॥

ತೆಗಿಸಿದನುಬಳಿಕಿನಕುಲದವೀ । ಳಗೆಯನೃಪರಾರ್ಜಿಸಿದನಾನಾ । ಯು
ಗ್ಮಯುಗಂಗಳನಾಣೆಯಂಗಳಸಿಖಿಳರತ್ನಗಳ ॥ ನಗರದುಪಕಂಠದಲಿ
ಕೋಟಿಯು । ಬಿಗಿಸಿಬಿಗಿಸಿದನಧ್ವರಕೆಸಲು । ವಗಣಿತಾಖಿಳವಸ್ತುಗಳನರ
ಹಿದನುನರನಾಥ ॥ ... ॥೪॥

ವರಸುವರ್ಣಸುರತ್ನಸರಾವ್ಯ । ಭರಣಭವನಂಗಳಿಗೆಗಾವುದ । ಪೆರಡರಲಿ
ಹವಣಿಪಿದನಿಖಿಳಾಂಬರಸುಗಂಧಗಳ ॥ ಅರವುಗಾವುದಮೂರರಲಿಕರಿ ।
ತುರಗಕನ್ಯಾಧೇನುಮುಖ್ಯಾ । ಧ್ವರದದಾನದ್ರವ್ಯಕಾಂತ್ರೀಳರಸಮಾಪ್ತಿ
ಯಲಿ ॥ ... ॥೫॥

ಪರಿಕಲಿತನಾನಾಫಲದಪರಿ । ಪರಿಯಧಾನ್ಯವ್ರಜಕೆಗುಡಕ । ರ್ಕರೆಗೆ
ಸಂಭಾರಕ್ಕೆತೆರಹಾಯ್ತಂಟರಳತೆಯಲಿ ॥ ವರದವಜ್ರದಗಾರೆಗಳಹೊ ॥
ಕ್ಕರಣೆಗಳಸಾಲುಗಳಯೋಜನ । ವೆರಡರಲಿಘೃತತೈಲದುಗ್ಧಾದಿಗಳಿಗಡೆ

ಯಾಯ್ತು ॥ ... ॥೬॥

ತರುಣಕೇಳ್ಪನ್ನೆರಡುಯೋಜನ । ಪರಿಯಭೋಜನಶಾಲೆಗಳ ವಿಸ್ತ
ರಿಸಿದವು ಬಾಣಸದಭವನಂಗಳ ಸುವೀಥಿಯಲಿ ॥ ಪರಿಪರಿಯ ಭಕ್ಷ್ಯಕಾಯಿ
ಮೇಲೆಯೋ । ಗರದಮಧುರಶರ್ಕರಾದಿಲವಣಯೋ । ತ್ಕರಕಟುದ್ರವ್ಯಾದಿಗಳಿ
ಗಾಯ್ತುನಿತರತೊತ್ತಿನಲಿ ॥ ... ॥೭॥

ಪರಿತವಿಸಿದರುವಿವಿಧಗವ್ಯದ । ಸರಸಿಗಳಸಂಮೇಳದಲಿಕೆಯೊ । ಪ್ಪರಿಗೆ
ಯಂತ್ರದ್ರೋಣಿಗಳರಾಟಾಳಿಸೂತ್ರಗಳ ॥ ನಿರತಿಶಯಯಜ್ಞೋಪಕರ
ಣದ । ಪರಿಪರಿಯಸಂಭಾರಚಯಗೋ । ಚರಿಸಿದುದುಗುರುಪರವಸಿಷ್ಠ
ಮುನೀಂದ್ರನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ... ॥೮॥

ಬರಸಿದುದುಬಳಿಕೋಲೆಮಣಿಹಾ । ರರಿಗೆಹೇಳಿಕೆಯಾಯ್ತುಶಿಷ್ಟರ
ಪರಿತವಿಸಿಕಳುಹಿದನುಮಾಪ್ರಡಸಹಿತಪಾರ್ಥಿವರ ॥ ಪುರಗಳಿಗೆಕೇಕೆಯ
ಧರಾಧೀ । ಶ್ವರಗೆಕಾಶೀಪತಿಗೆನಿಮಿಕುಲ । ದರಸನಿಗೆಮಗಧಂಗೆಸಿರಿಯಪಮ
ರೋಮಪಾದಂಗೆ॥ ... ॥೯॥

ಉಳಿದಚತುರಾಂಬುಧಿವೃತಾಭೂ । ತಳದಭೂಪಾಲರಿಗೆದೂತರ । ಕ
ಳುಹಿದನುಕೈಯೊಡನೆಯುಕ್ತಿಗಳಿಗತ್ರಿವೋಡಲಾವ ॥ ಅಳಿಯೊಳುಳ್ಳಸ
ಮಸ್ತಮುನಿಸಂ । ಕುಳಕೆಸದ್ವಿನಯಾಭಿನಮಿತಾಂ । ಜುಳಿಯಭಯಭ
ಕ್ತಿಯಲಿಭೂಪತಿಭಿನ್ನವತ್ತಳೆಯ । ... ॥೧೦॥

ಬಳಿಕನೆಲಶೋಧಿಸಿತುಸವನ । ಸ್ಥಳಕೆಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿವೈದಿಕ । ವಿಳ
ಸದಲಿವಿಧಿವಿಹಿತದಲಿಸರಯುವಿನತೀರದಲಿ ॥ ನಿಳಯಗಳನಿರ್ಮಿಸಿದರಧ್ವ
ರ ॥ ಲಲಿತಶಾಲಾವಳಿಯಸೌಧಾ । ವಳಿಯಸೌರಂಭದಲಿಕಶಿಸೂರ್ಯಪ್ರ
ಭಾನ್ವಿತದ ॥ ... ॥೧೧॥

ಕೇಳಿದೈಕಾಳಬಳಿಕಭೋಜನ । ಶಾಲೆಯಂತರ್ವೇದಿಪಙ್ಕ್ತೀ । ಶಾಲೆಮು
ಖಶಾಲಾದಿನಾನಾವಿಧದಶಾಲೆಗಳ ॥ ಸಾಲುಮೆರೆದವುಸೊಗಸಿದವುಸಂ ।
ಸ್ಥೂಲತರವೇದಿಗಳುವಿಪುಳವಿ । ಶಾಲವಿಪ್ರಸದಸ್ಯಗಳುಸಭೆಗಳುಧರಾ
ಧಿಪರ ॥ ... ... ॥೧೨॥

ಚಾರುತರಮುಖಮಂಡಪದರಯೆಲ್ಲಾ । ಗಾರಮಂಟಪವಳಿಯಮೇಲಿಕೆ । ರ್ಪೂರ
ಧೂಳಿಸಿತಿಕ್ಕಲದಮಾಲೆಗಳಮೌಕ್ತಿಕದ ॥ ತೋರಣಗಳುಪ್ಸರಿಸಿದವು
ಬಿಂ । ಗಾರಬಿಗಿದವುಬಹಳಕದಳೀ । ಸಾರದಲಿಸಂಭ್ರಮಿಸಿದವುಸೌಧಾಳಿ
ನಾರ್ದ್ಧಿಸೆಯ ॥ ... ॥೧೩॥

ತಳಿತಪಲ್ಲವಸತ್ತಿಗೆಯಮೊಂ । ಗಲಕಗಳಪೊಪರೆದ್ದುಝಲ್ಲರಿ । ಗಳವಿ

ಚಿತ್ರಾಂಬರದಮಾತ್ರ ಸೋಲುಗಟ್ಟುಗಳ ॥ ನೆಲೆನೆಲೆಯೊಳೆಸೆವ ಗೇಹಮು
ಕ್ತಾ । ಫಲದಸಹಕಿನ ನೂರಕಾದಲಂ । ಬಳದಲಳಿಗಳುಚರಿಯಿಸಿರಂಜಿಸಿದ
ವನವರತ ॥೧೩॥ ಸವಿದವಿಶರಿಸ ಸ್ವತಂತ್ರ । ಪುವನದಧಿಷ್ಠಿತರಚಿತ್ರ ಸಾ
ನಾ । ಭುವನಭೂವಿಸಾದೇಶದ ಭೂಜಪ್ವೈತ್ಕೃಕೊಡದ್ರಿಗೆ ॥ ವಿವಿಧವರ್ಣ್ಣಾಶ್ರ
ಮಗಾದವ್ರು । ಭವನಬಹಿರಾವರಣದಲಿ ಸುಖ । ಸವನಸಾಧನವಸ್ತು ಚೆಂದು
ಸೊಗಸಿದವ್ರುನಿವಿಡದಲಿ ॥೧೪॥ ಕೇಳಿಸಿತು ಬಳಿಕ ವಿಜಿಸೃಷ್ಟಿ । ಮಾಲಪ
ಟ್ಟ್ರಿಯೊಳಕ್ಕೆಮೇಧವಿ । ಶಾಲಸುತ್ರಕಾಮೋಪ್ಪಿಯುದ್ವ್ಯರವಾರ್ತೆನಿವಿಡದ
ಲಿ ॥ ಮೇಲೆಮೇಲುಬ್ಬುದಗಮುನದಜಾಳಿಯುಲಿಬರುತಿರ್ದುದಂಬುಧಿ । ಮೇ
ಲೆಯುಂತರ್ದ್ವಿಪಯುದವನೀಮಾಲಸಂಬೋಧ ॥೧೫॥ ಜನಕಕಾಶೀರಾಜಕೇ
ಕಯ । ಜನಕಸಂಗಾಧೀಶಮಗಧಾ । ವನಿಯುಪತಿವರಾದ್ರೀಶವಕಾಳವಮ
ರುಮುಹೀಪಾಲ ॥ ವಿನುತಘೂರ್ಜರಗೌಳಕೇರಳ । ಜನಪದಾದಿಸಮಸ್ತ
ಸ್ವಜನೊ ಗ್ನಿ ಸಲಿಬಂದರುಭಾಸ್ಕರಾನ್ವಯಸಮುಳಪ್ರವರಕೆ ॥೧೬॥ ಲಾ
ಳಚೋಳನರಾಳಮವಬಂ । ಗಾಳಬಾಹ್ಲೀಕಭೋಟಮರಹಾಂ । ಚಾಲಪು
ಷ್ಟ್ರದಾರಿಯಾತ್ರಕರೂಷಕಾಂಭೋಜ ॥ ಕೌಚವಾಂಧ್ರಕಳಿಂಗಸಿಂಧು ।
ನೇಪಾಳನಿಷಧವಿದರ್ಭಧರಣೀ । ಪಾಲತತಿಸಂದಣಿಸಿದುದುಸಾಕೇತನಗ
ರಿಯಲಿ ॥೧೭॥ ಕುರುಮಹೀತಳದಮಳಭಾರತ । ವರುಷದನುಪಮಮುರ
ವ್ಯಕದಹರಿ । ವರುಷವಿಷಯಪಿಳಾವೃತದ ಕಿಂಪುರುಷಮಂಡಲದ ॥ ನರಪ
ತಿಗಳ್ಕೆಯಂದರೇನ । ಚಕ್ರಿಯೊದರಥಸಾರ್ವಭೌಮಕ । ನರಸುತನದ
ಮಹಾಮಹಿಮೆಯನುಕರಿಸಕೇಳೆಂದಾ ॥೧೮॥ ನೆರದ್ವೈಬಳಿಕತ್ರಿಕ
ಣ್ವಾಂ । ಗಿರಸಕಾಶ್ಯಪಕೌಶಿಕಸುತ್ರಸುರ । ಗುರುತನೂದ್ಭವಗಾರ್ಗ್ಯಗೌ
ತಮಜಮ್ಮುಜಾಬಾಲಿ ॥ ಹರಿತಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮೈತ್ರಾ । ವರುಣಿಮುದ್ಗಲ
ಮುಖ್ಯಮುನಿಸಂ । ಕುಲಗಳಾಸುರತ್ಯಸ್ವಯಸನಾಕೇತನಗರಿಯಲಿ ॥೧೯॥
ಚವನದತ್ತಾತ್ರೇಯಭೃಗು । ಸಂಭವಸುತೀಕ್ಷ್ಣಾದಿಘೋತ್ರಮಗಾ । ಲ
ವಮತಂಗನಮತ್ಸ್ಯಜೈಮಿನಿಕಂಕಸುಪದುಮನ್ಯು ॥ ರವಿಪಿತಾಮಹಮುನಿಮ
ಕಂಡುಪ್ರಸರಶೌನಕಮುಖ್ಯಮುನಿಪ್ರಂ । ಗವರುಬಂದರುವರಾಯೋಧನಗ
ಣದಗಡಣದಲಿ ॥ ॥೨೦॥
ವಿವಿಧವಿಷ್ವಜ್ಞನಮಪಾಂತ್ರಿಕ । ನಿವಹಗಾರುಡಸಧನಸರ್ತಕ । ಕಾ
ವಿವಿದರೂಪಕವಾದವಾಗ್ಮಿವಮುದೇಂದ್ರಜಾಲಕರು । ಸವಿನಯೋದವಿದಗ್ಧಜ
ಟಿಶ್ರಿ । ಷ್ಣವಕಪಾಲಿಕೆಬೌದ್ಧಮುಖ್ಯ । ಪ್ರವರದನಾಥಿಗಳನೆ ದರು
ವಾಜಪೇಯದಲೀ ॥೨೧॥ ಜನಪಜನಪದಮಧಿಗಳಸಿ । ಲ್ಪಿಗರುಸರಸ

ಸರೋರುಹಗಳ | ಹಿಂಗಳುವಾಮನಲವಧಿರಮೂಕರನಾಥರಂಧಕರು ‖ ಜೊ
ಗಳಿಕೆಯುದರಿಪರಿಯಾಚಕ್ರವಾ | ರಿಗಳುನೆರೆದಂತಿಪ್ಪಯೋಧ್ಯೆ | ನಗರ
ದಲಿರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರನ ಸರ್ವಮೇಧದಲಿ ‖ ೨೩ ‖ ತರುಣಕೇಳ್ಕ್ರತುರಂಗ
ಮೇಧಾ | ಧ್ವರದಪೇಳಲಾರೈಕೆನಡದುದು | ಪರಮರಮಿಜೆಬಾಲಿಮುಖ್ಯ
ಮುನೀಶವರ್ಯತೆಯು ‖ ಪರತರಾಕ್ಷಿಜನಂಗೆಸೇರಿತು | ಧರಣಿಯುಸುಂ
ದರದಕ್ಷಿಣೆ ಸವಿ | ಸ್ತರಣದೊಡೆತನಸಂದುದಧ್ವರದಲಿಸುಮಂತ್ರಂಗೆ ‖ ೨೪ ‖
ಕರಕಂದುಭೋಜನಕೆ ಭೂಪಿಗಾ | ಸುರರಸಿರಿಸಿಸುಗಂಧಮಾ
ಲ್ಯಂ | ಬರಸಮರ್ಪಣೆಗಾದುದೊಡೆತನವಾಜಯಂತಂಗೆ ‖ ಸರದಂಯಾ
ಚಕಜನರಕರದುಪ | ?ವಿಸಿಮಂನಿಸುವಸಿತುದೃಷ್ಟಿಯು | ಪರಿಮಳಕೆಸಂ
ದುದುಮಸಿಪ್ರಮುನೀಂದ್ರನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ‖ ೨೫ ‖ ಬಂದಸೆಜೇಡಿದನಿಪಿದವ
ಸ್ತ್ರ | ವ್ರಯಕೆ ಭಾರತಕನಾದನಾಕೇ ‖ ಕಮನ್ಯಮಾಲಕಸುತಯುಧಾಜಿ
ತುಯುಜ್ಞವಾಟದಲಿ ‖ ನಿಯತದಧಿಷ್ಠ್ರದಂಗ್ಗಗುಡಸುಚೆಯುದಸಂಭಾರಮ
ದಿರನನಿ | ನಯಕೆಕಟ್ಟಿಧಿಕಾರಸಿದ್ಧಾರ್ಥನಂಗೆಸೆಲೆಯಾಯ್ತು ‖ ೨೬ ‖
ಹೆಸರೆನಿಪವಾನಾದಿಗುತದ | ವಸುಮತೀಶರನುಚಿತವೃತ್ತಿಯು | ಲೆಸ
ಗೆಮದಿಸುವಪರುತವಣೆರೋಮಾಖ್ರಭೂಪರನ ‖ ಮಕಸಮದುದುಸಕಲ
ಸೇನಾ | ಪಿಸರಸಿವಿಧಪ್ರಜೆಗಳನುಮ | ನ್ನಿಸುವಕಟ್ಟಧಿಕಾರವಾಯಿತು
ಮಗಧಭೂಪತಿಗೆ ‖ ೨೭ ‖ ಅಮದನುಪಮಮಂತ್ರಿಗಳಿಗಳಿ | ದಾದಸೇಣಿ
ಯುಪರುತಪಣೆಪೇ | ಲಾದುದಧಿವಾಸರನ್ನಪಾಲಂಗಾಗಮೋಕ್ಷದಲಿ ‖ ಆ
ದಿನಾರಂಭಣನಕ್ಷತ್ರಿಸಂ | ಪಾದಮಾರಾಯಣನಜನಾ | ಹ್ಲಾದಸುಖ
ಸಂಪ್ರಾರಣನನೊಲಿನರ್ಚಿಸಿದಭೂಪ ‖ ೨೮ ‖ ತರುಣಕೇಳ್ಮರುಮಿಪಸಲ
ವೃತ್ತಿಕ್ರತ್ಯರಕಂಭೋದಯುಗ್ಮದಲಿವಿ | ಪ್ರರಮಹಾಮಂತ್ರಾಧಿಪ್ರಾರಿ
ತವಿವಿಧವಿಭವದಲಿ ‖ ಅಸಿಯರಸಹಿತುಲಿಮಗಂಗಳ | ತಂಟತೂರ್ಯತ್ರ
ಯದಲಿಪಕಂ | ಧವಲ್ಕೈಕಂದಿಳಿದುಹೊಕ್ಕನುಯಜ್ಞಮಂಟಪವ ‖ ೨೯ ‖
ಕರಿಸಿದನುಬಳಿಕಖಿಳಪೃಥ್ವೀ | ಶ್ವರರಿಗನುಪಮತುರಗಮೇಧಾ | ಧ್ವರ
ದಕಾಲಾವರಣಸಾಧಾವಳಿಯುಪಳಯುದಲಿ ‖ ಹರಾಪದಲಿಕಲ್ಲಿದ್ದರಾಪರಿ
ವಿ | ಪ್ವರಗಳಲಿಮಣಿಬಂಧುರದವಿ | ಸ್ತರಪತತ್ಪ್ರಲೋಚಿತದಮಿಸಿಯೋ
ಗಜನಾಹಿತ ‖ ೩೦ ‖ ನಂದಣಿಬಿದುದಸಕಲಮುನಿಜನ | ವೃಂದವಾಕ್ರ
ತುಕಾರ್ಯಕಶಾಸ್ತ್ರ | ಚಂದದನಾಗಮಪರಿಣತರುಪರಿಚಾರಕವಾತ್ರ ‖ ಬಂದು
ದುಮಾಕ್ಷೇಣಸಕಲಸಾಧನ | ವೃಂದವಾಕ್ರತುಶಾಲೆಸೊಗಸಾ | ಯ್ತೆಂದಿ
ನಂಬಂದಗರ್ಭನಾರಂಭಿಸಿದಮುಖದಂತೆ ‖ ೩೦ ‖ ಕೇಳ್ದ್ವಿಧಾಮಂಕಲ

ಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲಸುತ್ರಬಳಿಕಾಮುಹಾಧ್ವರ । ಶಾಲೆಯೊಳಿವರವಾಪಃದೇವವಸಿ
ಷ್ಠರುಚಿತ್ರದಲಿ ॥ ಬಾಲಶಶಿಧರಸನ್ನಿಭನಮುನಿ । ಜಾಲಚಂಡಪ್ರಭನಶಾಂ
ತಾ । ಬಾಲಕಿಯವಲ್ಲಭನಮನ್ನಿಸಿದರುನಯೋಕ್ತಿಯಲಿ॥ ॥೩೧॥

ಎಸದುದಧ್ವರವೇರಪರಭಿಮುಖ । ವಸತಿಯುಭಿವಳಯುಡಲಿಸಂಸಾ । ದಿ
ಸಿದಸಕಲದ್ರವ್ಯದಲಿಮುನಿವರರನನುಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ಮಿಸುಪಕಾಂಚನಪಾ
ತ್ರಗಳಪರಿ । ವಿಸರದಮಳಸುವರ್ಣಕುಂಭ । ಪ್ರಸರದಲಿತದ್ವಿಧಿವಿಹಿತಯು
ಜ್ಞೋಪಕರಣದಲಿ ॥೩೩॥ವರಕುಕಸ್ಥಂಡಿಲಪ್ರುಲೂಖಲ । ಚರುಪ್ರುರೋ
ಡಾಶಾಜ್ಯದರ್ಭಂ । ಕುರುಸುವರ್ಣದ್ರೋಣಸೃಕ್ಸ್ರುವಪ್ರಿಹಿತಲಸಾಜ್ಯ॥
ಬರುಹಿಇಧ್ಮಸಮಿತ್ಪ್ರತಾನಾ । ವರಣಹುತಪತಾಪ್ರದಿಮುಖಪರಿ । ಕರಪ
ಮೋಕ್ಷಿಸಿದರುತತ್ಕ್ರತುಕುಂಡವಳಯುದಲಿ ॥ ೩೪ ॥ ಸುಳಿದುಬಂದುದು
ವಾಜಿಭೂಮಂ । ಚಲವನನುಪಮವೈದಿಕೋಕ್ತದ । ವಿಳಸದಲಿನೃಪಪು
ತ್ರಜಾಗರದಲಿಮಹಾಧ್ವರದ । ಬಳಿಯಲಿರ್ದಳುಲಕ್ಷ್ಮಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ನಿಳಯ
ರಮಳಧ್ಯಾನದಲಿವರ । ಪಿಳಸಿತಾಧ್ವರಯೂಪತತಿರಂಜಿಸಿದುದಿದಿರಿನಲೀ ॥
ಯೂಪಬದ್ಧತುರಂಗಪಶುವು । ಖ್ಯೋಪಪನ್ನಸಮಸ್ತಪಶುಸುಮನೋ ।
ಪರಾಗಪವಿತ್ರಹುತಪರಸಾನ್ನಪೃಷದಾಜ್ಯ ॥ ಸೋಪವಿಗತಾವಿಶಿಷ್ಟ
ಚರುಸವಿ । ಧೋಪಚಾರ್ಯಾಗ್ನಿಪ್ರಣೀತಾ । ಸ್ಥಾಪಿತಾಪಾತ್ರಗ್ವಂಶದಧ್ವ
ರಶಾಲೆಪೆಲುವಾಯ್ತು ॥೩೬॥ ಬಳಿಕಮಾರ್ಕಂಡೇಯಕಾಶ್ಯಪ । ಕಲಶ
ಭವಚ್ಯವನಾಂಗಿರಸಮುನಿ । ತಿಲಕಕೌಶಿಕಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯಪ್ರಮುಖಮು
ನಿಜನವ ॥ ನಿಲಿಸಿದನುಋತ್ವಿಕ್ಪ್ರಹೋತ್ರ । ಸ್ಥಳವಿಮರುದಾಗ್ರತ್ರಗಳ
ಸಂ । ಮಿಳಿತಲಲಿತಾಸ್ಥಾನಕದಲಜಸೂನುಹರುಷದಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ಕರದು
ಮುನಿಸಾರಂಗಶೃಂಗನ । ನಿರಿಸಿದನುಮುನಿಪುತ್ರಕಾಮಾ । ಧ್ವರದಬ್ರ
ಹ್ಮತ್ವಕ್ಕೆತುರಗಾಧ್ವರಕೆತಾನಾದ ॥ ಪರಮಯಜ್ಞವಿಧಾನವಿದಿತೋ । ತ್ಕ
ರಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿಸಂಪ್ರಧಾರಣೆ । ಗಿರಿಸಿದನುಪ್ರಸ್ತಕವಸಿತ್ತುವಸಿಷ್ಠನಿಜಸು
ತನ ॥ ರಾಜಋಷಿಜನಕನನುಕಾಶೀ । ರಾಜನನುಕೇಕಯನೃಪಾಲನ ।
ಯರಾಜವರಾನದವಸ್ಯತೆಯಲಾಂಪಜ್ಞಶಾಲೆಯಲಿ ॥ ೩೮ ॥ ಆಜನೇಶ್ವ
ರನಿರಿಸಿಮುದದಲಿ । ಪೂಜಿಸಿದನವರುಗಳಬಳಿಕಸ । ರೋಜಭವಸುತನಂ
ಘ್ರಿಯಲಿಜಾಜಿಪನುಮಸ್ತಕವಾ ॥೩೯॥ ಮುನಿಸುಪುತ್ರಾಪ್ರಾಪ್ತಿರಸ್ತಂ ।
ದೆನುತಸೆಗಹಿದನೊಪರ್ವಕರುಣದ । ನಸೆನಗೆಯನಯಸಾರವಚನದಲರಸ
ನಾನನವಾ ॥ ಜನಪನೀಕ್ಷಿತನಾದನಾಮುನಿ । ವಿನುತವಚನದಲಾಹವಿ
ಭೋರ್ಣೀ । ಜನಪಬರ್ಹಿರ್ಮುಖರುಸೇರದರುಬಹಳಹರ್ಷದಲೀ ॥೪೦॥ ದ್ಯುಮು

ಣಿತಾಲಕೇಳ್ಪ್ರತ್ರಿಸಿತಪಂ । ಚಮಿಂದುಲುತ್ತರಪ್ರೂರ್ವವೇದಿಯ । ಲವು
ಳಪ್ರಣ್ಯಾಹದವುಹಾರಚನೆಯನುವಿಸ್ತರಿಸಿ ॥ ಅಮಳತರಸ್ಮೃತಿಘೋಷದಲಿ
ಘಂ । ದಮಣನಾಕ್ರತುಯೂಪಜವರಾನ್ವ್ಯ । ಶ್ರಮವಕ್ಕೆಕೊಂಡೆಸದನಾದು
ಸಿಜನರವಮಧ್ಯದಲೀ ॥೪೦॥ ಹೊಚಿದಹರಿಣಾಜಿನದನವನೀ । ತದಪಿಲೇ
ಪದಯುತೃಶೃಂಗನ । ವಿದಿತಕಳಕಳದವುಳಸೂತ್ರದಸಂವಿಧಾನದಲೀ ॥
ಉಚಿತವಾಗಳತತ್ವ್ಯರವದ । ಭ್ಯದಾದಲಿವೇದೋಕ್ತವಿಧಿವಾ । ಗ
ದಲಿವಾಡಿದನವುಳವುಳವುಖಪುರುಷಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾ ॥ ವಿರಚಿತಾಗವುದಿಂ
ದದರ್ಶಂ । ಕುರಪರಿಸ್ತರಣಾದಿಗಂಧೋ । ತ್ಕರಸುಪ್ರಪ್ರಾಪ್ತತಿಗಳಿಂದ
ಸಿದನಾಶಿಖಿಯು ॥ ಬರುಹಿಯಿಧ್ಮಸ್ರವಗಳಿಂಸ । ತ್ಕರಿಸಿವಿಧಿಪೂರ್ವಕ
ದಿವುಖಬಂ । ಧುರತಲಿಂಧನದಿಂದಪುಟಗೊಳಿಸಿದನುಹುತವಹನ ॥೪೧॥

ಸುತ್ರಲಾಹವನೀಯಗಾರುಹ । ಪತ್ಯದಕ್ಷಿಣೆವಹ್ನಿಗಳವುನಿ । ಘೋತ್ರ
ಮುರುಬಳಸಿದರುತಕ್ರತುಪರಿಕರಂಗಳಲಿ ॥ ಎತ್ತಿದರುಹಯುಮೇಧವುಖ
ವುಂ । ಲೋತ್ಕರದವುಂತ್ರಗಳವರನಿಗ । ವೋತ್ಕರದತತ್ಪೂರ್ವವಿಾ
ವುಾಂಸಾಪರಿಶುದ್ಧತದ ॥೪೨॥ ಆದುಪೆಸಿದ್ಧವಿದಲ್ಲಸಿಕ್ಬುಯ । ವಿದುಸ್ಮೃತಿ
ಸ್ತ್ರಿತಿಗಳಲಿಬಿಡಿಸಾ । ಕದುಪೆಸಾವರಾನ್ಯಪ್ರಯೋಗವಿದೀಗಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ॥
ವಿದಿತವಾಕ್ಯಪರಿಗ್ರಹಣಬವಿಂ । ತಿದರವೋಲಿಲ್ಲೆಂಬವುನಿತ । ಕರ್ಪದಘೋಷಾ
ವಣಿಘಾಡಿಸಿದುದಾಯಜ್ಞವುಂಟಪವ ॥೪೩॥ ಒಳಿಕನಪೆದುದುವುಂತ್ರ
ತಂತ್ರಾ । ವಳಿಗಳಲಿತತ್ಸಾವುಗಾನದ । ಕಳಕಳದನಿಗವತ್ರಯಂಗಳನಿ
ಶ ಯಂಗಳಲಿ ॥ ವಿಳಸದುದ್ಗಾತೃಗಳವುಂತ್ರಾ । ಕಲಿತಹೋತ್ರಾಧ್ವ
ರ್ಯುಯಿತ್ವಿಜ । ರುಲುಹುತಲೆದೂಗಿಸಿತುನಭದಹವಿರ್ಭ್ಯಜಾವಳಿಯ ॥೪೪॥
ಕ್ರತುವುುಖಶತ್ಪಹಾಯವರಾನಾ । ಹುತಿಯಲೌಷಟ್ಕೃತಿಯಸರಾವ್ವ ।
ಘುತಿಯುಸೌರಂಭಾತಿಶಯದಲಿದಣಿದರ್ಪಸುರರು ॥ ಶತವುಖಾದಿಸವುಸ್ತ
ದೇವ । ಪ್ರತತಿತೇಗಿತುತುಷ್ಟಿಯಲಿಭೂ । ಪತಿಯರಾಜಿತವಾಜಿವೋಧದ
ಲಣುಗಕೇಳೆಂದ ॥೪೫॥ ಬೀಳವಾಹುತಿಗಳನುಸವಿದುರಿ । ನಾಲಿಗೆಗಳುಬ್ಬಿ
ದ್ದುಕಾಣಿದವು । ವೋಲುಹವಿಗವ್ವಳಿಸಿಹರಹಿನಲಗ್ನಿಕುಂಡದಲಿ ॥ ಹೇಳ
ಲೇನದನಶ್ವವೇಧದ । ಬೀಳುವೆಯುಸಂಭ್ರವುದಧಾಳಿಕಾ । ಧೂಳಿಯಲಿತಿ
ವಿದಾಡಿದವುಜಿಹ್ವೆಗಳುಹುತವಹನ ॥೪೬॥ ಸಿಳಿಸಿಳಿಧ್ವನಿವುಸಗಿತೀಳಹೆ ।
ಕ್ಕಳಿಸಿದವುರುಝುಮಿಕ್ರಂಡುಸವಿಧಾ । ವಳಿಗಳಿಬ್ಬರಿಸಿದವುಘಟಿಘಟಿಘಟ
ಘಂದದಲಿ ॥ ಲಲಿತಘೃತಸವಿಶ್ರಿತಚರುಪುಟ । ಗೊಳಿಸಿದುದುಪಶುಹವಿಗೆ
ಘುಳಿಂ । ದಲಿವುಸವಿದಾಡಿದನುಹುತವಹನಶ್ವವೇಧದಲೀ ॥೪೭॥ ತ

ಳಿತುಬೆೞ್ಪರಿವಿಳಿತಧೂವರಾ | ವಳಿವಿಯದ್ಭಾಗದಲಿಱುಗಸಭೆ | ಗಳಗಿ
ನರಸಿಜಸಂಭವನರಱ್ತಣದಲಾಧ್ವರನ ‖ ಸಿಳಯದಲಿಲಂಬಿಸಿತುಸುಧೆಯು
ಲಿ | ಹೊಳಕೆಗೆಟ್ಟತುಸುರಕುಜದಹಂ | ಬಲನುಬಿಡಿಸಿತುಸುರಪಶುವನೇ
ಳಿಸಿತುನಾಕದಲೀ ‖೫೦‖ ಕುಶನೆಕೇಳ್ಳೈದಣಿದುದಮರಪ್ರಸರವಲ್ಲಿಸಮ
ಸ್ತಭೂರುಹ | ವಿಸರವಿಲ್ಲಿಸುಭೋಜನಂಗಳನಧಿಕದಾನದಲಿ ‖ ಕುಶನನುಜ
ಕೇಳ್ಸಕಲಜನಹರು | ಷಿಸಿತುಹಂಸುಮೋಘದಲಿಜಡಿದದು | ವಸುಧೆಗಚ್ಬ
ರಿಯನಲುಮಖದಶರಥನುಹೀಸತಿಯು ‖೫೧‖ ಶೃತಿಯುಪೂರ್ರ್ವೋತ್ತ
ರರಹಸ್ಯ | ಸ್ಮೃತಿಸುವರಾರ್ಗದತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರದ | ವಿತತವಿಮಳಧ್ಯಾನಜಡಿ
ದುದುಮುನಿಸದಸ್ಯರಲಿ ‖ ಶೃತಿಸುವಾಖ್ಯವಿನೋದಪದಪ | ದ್ಧತಿಸುನ
ರ್ತನವಾ[illegible] | ವೃತಲಹರಿಸುಳಿಸುಳಿದುದಾಚೆಯುಲರಸುಹಂತಿಯ
ಲೀ ‖೫೨‖ ಆದುದೀಪರಿಸಕಲಸೌರಂ | ಭಾದಿವೈಭವದಿಂದಲಾಸುಕೃ |
ತೋದಯನಹಸುಸಪ್ತತಂತುನಿರಂತರಾಯದಲಿ ‖ ಆದುದಾಕಾವ್ಯಾಧ್ವರ
ವುಬಳಿ | ಕಾದಯಾಂಬುಧಿಮುನಿವಿಭಾಂಡತ | ನೂದಯನಮಂತ್ರಾಭಿ
ಪೂರಿತವಿಹಿತಸಾಂಗದಲಿ ‖೫೩‖ ಕ್ಷಿತಿಸುತಾಸುತಕೇಳುಪೂರ್ಣಾರ್ | ಹುತಿ
ಯಸಮನಂತರದಲಾರವಿ | ಶತಸುತೇಜೋಮೂರ್ತಿಹೊಳೆದುದುಯಜ್ಞ
ಕುಂಡದಲೀ ‖ ಶತಮುಖಪ್ರಮುಖಾದಿದೇವ | ಪ್ರತತಿಗಳಬಿನ್ನಹದಿಲ
ಕ್ಷ್ಮೀ | ಪತಿಯುಪ್ರೊಲುಮೈದೋರಿತಾಹವನೀಯಮಧ್ಯದಲಿ ‖೫೪‖ ವಿಸ
ಪಕಾಂಚನಪಾತ್ರೆಯುಲಿಪ್ರ | ರಿಸಿದಪರಮಾನ್ನವನುಬೊಮ್ಮದ | ರಸದ
ಪರಿಪೂರ್ಣವನುಸತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣದ ‖ ಎಸಕದಭಿಗತಪೂರ್ಣವ
ನುಸುಮ | ಸಸರುಜಯಜಯಯನಲುಕರಯುಗ | ಬಿಸರುಹದಿಪ್ರೊಲಿ
ದಿತ್ತುದಾನಿಜಮೂರ್ತಿದಶರಥಗೆ ‖೫೫‖ ಮೊರೆದವಮರರಭೇರಿಸುಮವಸ
ತರುಣಿಯರಕೈಯಿಂದಕುಸುಮಗಳ | ತ್ಕರಕದಂಬಕಸೂಸಿದವುಸಿರದಲಿವ
ಹೀಪತಿಯ ‖ ಸುರಮುನಿಗಳುರೆಘೋಷಿಸಿದರು | ಪ್ಪರದಗುಡಿನೆಗಹಿದವ್ರುನ
ಗರಾಂ | ತರದಲೇನುಕೃತಾರ್ಥನೋದಶರಥಮಹೀಪಾಲಾ ‖೫೬‖ ಅದ
ಗಿತಾವರಮೂರ್ತಿಕುಂಡದ | ನಡುವೆಬಳಿಕಮಹೀಕರೋಣದ | ಗಡಿಯ
ಪುತ್ರಫಲೋದಯಾಪದಪತ್ರೋಷಮುಬ್ಬಿನಲಿ ‖ ಮಡದಿಯರುಮೂವರಿಗೆ
ಮುನಿಕುಲ | ಮೃಡಪಸಿಷ್ಠನನೋಮದಲವಿಂ | ಗಡಿಸಿಕೊಟ್ಟನುನೃಪತಿ
ಪರವೋದನವನುಚಿತದಲಿ ‖೫೭‖ ತರುಣಕೇಳ್ಳೈಭಾಗನಾಲ್ಕರ | ಲೆರಡು
ಭಾಗಂಗಳಸುಮಿತ್ರಾ | ತರುಣಿಗಾದವುಸೇರಿದವುಪೂರ್ವಾಂಶಭಾಗಗಳು ‖
ಹಿರಿಯರಸಿಕೌಸಲ್ಯರಸಿಯರ | ಬ್ಬರಿಗೆಮೂವರಿಗಿಂತುನಾಲ್ಕರ | ಪರಿ

ಗಣಿತಪರವರಾನ್ನಸಂಘಟಿಸಿದುದುಭಾಗೆಯಲಿ ॥ ೫೮ ॥ ನೆನಹುನಿರ್ವಿಘ್ನದಲಿನಡೆದುದು । ಮುನಿವಸಿಷ್ಠನಕರುಣದಲಿಬಳಿ । ಕನುಪಮಾಧ್ವರದವಭೃತಸ್ನಾನಾವಸಾನದಲಿ ॥ ಮುನಿಗಳಿಗೆವಿಪ್ರರಿಗೆವಿದ್ವ । ಜ್ಜನಕೆವಿವಿಧಾಚಾರ್ಯನಿಯಾಚಕರ । ಜನಕೆಬೇಡಿದಧನವನಿತ್ತನುದಣಿಯೆಧರಣೀಶ ॥ ದಣಿದುದಖಿಳಸುವರ್ಣಮಣಿಭೂ । ಷಣಸುಕನ್ಯಾಧೇನುಹಯವಾ । ರಣವರಾಂಬರವಿವಿಧವಸ್ತುವ್ರಜದದಾನದಲಿ ॥ ದಣಿಯದಾದುದುಚಿತ್ತವಾದಿನ । ಮಣಿಕುಲೇಂದ್ರಂಗಮಮಘನಿಸವಿತ । ರಣಪಶಕ್ತಿಯುದೆಂತೊಸೀತಾಸೂನುಕೇಳೆಂದ ॥೬೦॥ ಅರಸನಖಿಳದಿಗಂತದವನೀ । ಶ್ವರರನವರವರುಚಿತವಮಾನ್ಯರ । ಪರಿವಿಡಿಯಲುಡುಗೊರೆಗಳಲಿವಿವಿಧೋಪಚಾರದಲಿ ॥ ಹಿರಿದುಮನ್ನಿಸಿಕಳುಹಿದನುಸ । ತ್ಕರಿಸಿದನುಪುರಜನವಸ[illegible] । ತರದಲೋಕೆಳಿಯಾಯ್ತುನೃಪಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮಂಗೆ ॥೬೧॥ ಬಳಿಕಕನ್ನಡಿಕಲಶನೃತ್ಯದ । ಲಲನೆಯರಮಾಂಗಲ್ಯವಾದ್ಯದ । ಲಲಿತಘೋಷದಲಾಜಿನಧಿದೂರ್ವಾಕ್ಷತಾವಳಿಯ ॥ ವಿಳಸದಲಿವೈಭವದಕಂಚುಕಿ । ಗಳಘಡಾಮಣಿಗಳಲಿರಾಜಾ । ವಳಿಶಿರೋಮಣಿಹೊಕ್ಕನನುಪಮರಾಜಮಂದಿರವಾ ॥

ಏಳನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಎಂಟನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ರಾಜರಾಜಾಧೀಶನನುಪಮ । ರಾಜಪರಮೇಶ್ವರನುಮುನುಕ್ಷಿತಿ । ರಾಜದಶರಥರಾಯಪಡೆದನುಸುತಚತುಷ್ಟಯವ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಪಿಂಡಒಲಿದುದುಬಳಿಕಮೂವರು । ಹೆಂಡರಿಗೆಕುಶಲೀಳ್ನಿಧಾನವ । ಕಂಡುಕಡುದಾರಿದ್ರನುತ್ಸವದಂತೆಕೋಸಲದ ॥ ಮಂಡಲೇಶ್ವರನಿರಲುಒಳಿಕಲ । ಖಂಡಿಸುಮುಯನಾದಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಗಂಡನೆಸದನುಕೇಳುಲವಕೌಸಲೆಯಗರ್ಭದಲಿ ॥೧॥ ತೋರಿದವುಗರ್ಭಗಳಸೂತ್ರದ । ತೋರಿಕೆಯಮಸೌಕ್ತಿಕದವೋಲ್ಸ್ತ್ರೀ । ದೋರಿದವುಚಿನ್ಹಂಗಳಂಗದಲಂಗನಾತ್ರಯದ ॥ ಹೇರಿದವುಹರುಷವನುತನುಸಗೆ । ದೋರಿದವುಮುಖಕಮಲಕಾಂತಿಯು । ಬೀರಿದವುಭುಜಲತೆಗಳಭಿನವಗರ್ಭದೇಳ್ಗೆಯಲಿ ॥೨॥ ನಡುಪ್ರಿಯದಳ್ಗುದುವರವಳಿತ್ರಯ । ವಡಗಿದುದುನಿಜರೋಮರಾಜಿಗ । ಳಡರಿದವುವೈರಿದೋರಿದುದುಕೃತ್ತಿವಿರತವಕದಲಿ ॥ ಘೂಶರ್ಪಸೀನಪಯೋಧರದತುದಿ । ಗಣಿಯಲುಕ್ಕಿಡಿಸಿದದುರತಿನಿ । ಳ್ಪಡರಿದವುಮುಖಮಂಡಲಗಳಾವಮಾಸಿನೀತ್ರಯುವ॥೩॥ ತುಂಬಿದವುನವಮಾಸಬಳಿಕನಿ । ತಂಬಿನಿಯರಿಗೆನಿರ್ಮಳ

ಪ್ರತಿ । ಬಿಂಬಕಾಣಿಸಿತಾದಿನಾರಾಯಣನ ಮೂರುತಿಯು ॥ ಅಂಬುಜಾನ
ನೆಕೌಸಲೆಯುಗ । ರ್ಭಾಂಬುನಿಧಿಯಲಿಯಖಿಳಸುರರಕ। ದಂಬಬಂದೋ
ಲಗಿಸುತಿರ್ದುದುದಿವಸದಿವಸದಲಿ ॥ ೪ ॥ ಕಂತುಸನ್ನಿಭಕೇಳುಮುವ್ವರು ।
ಕಾಂತೆಯರಿಗಾದುದುಕಣಾಸೀ । ಮಂತಸೌರಂಭಾತಿಶಯದುಬ್ಬರದವಿ
ಭವದಲಿ ॥ ಅಂತರಹಿತನನ ಪ್ರಮೇಯನ । ನಂತಗುಣಗಣನಿಳಯಲ
ಕ್ಷ್ಮೀ । ಕಾಂತನಾನೃಪಗೊಲಿದುದಕೆಬೆರಗಾದನಬುಜಭವ ॥ ॥೫॥

ತರುಣಿಯೊಳೇಕಾದಶದದಾನವ । ಗುರುನಿರೀಕ್ಷೆಯಲಿಂದುವಿನಶುಭ
ಕರದದೃಷ್ಟಿಯಲಾಂಗಿರಸಸೌಮ್ಯರಸುಕೇಂದ್ರದಲಿ ॥ ಪರಮಚೈತ್ರ
ದಶುದ್ಧನವಮಿಯು । ವರಪುನರ್ವಸುತಾರೆಯೊಳ್ಹಿರಿ । ಯರಸಿಬೆಸಲಾ
ದಳುಭವ[illegible]ಲಿವಿವರ್ಜಿತನ ॥ ೬ ॥ಮರುದಿವಸಪುಷ್ಯದಲಿಕೈಕಾ । ತ
ರುಣಿಪಡೆದಳುವಿಮಲವಿಶ್ವಂ । ಭರನ ಶಕ್ತಿತ್ರಯದೊಳೊಂದನು ಶುಭ
ಮುಹೂರ್ತದಲಿ ॥ ತರುಣಿಕೇಳುಳಿದಂಶವೆರಡನು । ನಿರತಿಶಯಲಗ್ನದ
ಲಿಮಗಧೇಶ್ವರನಸುತೆಪಡೆದಳುಮಖಾನಕ್ಷತ್ರದುದಯದಲಿ ॥ ॥೭॥

ಭೋರನಬ್ಬರಿಸಿದವುದಿವಿಜರ । ಭೇರಿಗಳುದಿವದವನಿಯರಸುಗ । ಳೂ
ರೊಳಗೆಗುಡಿಕಟ್ಟಿದವು ಕುಡಿಯಿಟ್ಟಹರುಷದಲಿ ॥ ವೀರದಶರಥಸಾರ್ವ
ಭೌಮನ । ಪಾರಸಂತೋಷಾಂಬುನಿಧಿಮಿಗೆ । ಮೇರೆದಪ್ಪಿದುದಾದಿನಾ
ರಾಯಣನಜನನದಲಿ ॥೮॥ ಆದುದವರಿಗೆಬಳಿಕಲೌಕಿಕ । ವೈದಿಕದಪ್ರ
ಭವಗಳಲಿಭ । ದ್ರೋದಯದಭವಕರ್ಮವಾಚಕಕರ್ಮದೂರರಿಗೆ ॥ ಮೇ
ದಿನೀಸುರಮುಖ್ಯನಾನಾ । ಮೇದಿನಿಯಯಾಚಕರುಸಿರಿಯನು । ಸಾಧಿ
ಸಿದರಾಸಾರ್ವಭೌಮನಬಹಳದಾನದಲಿ ॥ ... ॥೯॥

ದಿವಸಹನ್ನೆರಡರಲಿಮಹದು । ತ್ಸವವಲಾದವುನಾಮಕರಣ । ಪ್ರವ
ರವಾನಾಲ್ವರಿಗೆಗುಣನಾಮಂಗಳಲಿಬಳಿಕ ॥ ಅವನಿಜಾಸುತಕೇಳಿದೈನಿ ।
ಮ್ಮವನಿಜೆಯರಮಣಂಗೆರಾಮಾ । ಖ್ಯವನುವಿಸ್ತರಿಸಿದರುವೈದಿಕಕರ್ಮ
ವಿಹಿತದಲಿ ॥೧೦॥ ಭರತಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವಸಮನಂ । ತರದಿಶತ್ರುಘ್ನಾಖ್ಯವ
ನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿದರುಮಿಕ್ಕಾದ ಮುವ್ವರುರಾಜಪುತ್ರರಗೆ ॥ ಭರಿತಭೋ
ಜನದಕ್ಷಿಣೆಯಲಾ । ದರಿಸಿದನುಗುರುಬಂಧುಜನಭೂ । ಸುರರಪಿಟಶೂ
ದ್ರಾದಿಗಳನುಚಿತದಲಿಭೂಪಾಲ॥೧೧॥ ಐಸೆಮತ್ತೇನೆಲೆತಪೋಲ। ಕ್ಷ್ಮೀಶ
ಕೇಳೀರಾಮನಾಸ । ರ್ವೇಶನೆಂದೇನೇಮಿಸಿದೆನಮಕಾಮಹಾತ್ಮಂಗೆ ॥ ಈ
ಸುನಿರ್ಗ್ರಂಥದಲಿಗರ್ಭಾ । ವಾಸದೊಳಗಿದುದಿಸಲೇಕೇ । ಯಾಸರಿನಭವ
ವೇಕೆನುತನುಡಿದರುಕುಮಾರಕರು ॥ ... ॥೧೨॥

ನೀವುಕೇಳುವಕೃತವಿವೇಕದ । ರಾವೃತಾನದುಲೇಸುಜಗದವು । ಕಾವಿ
ಭುವಲಲಾವಿಷ್ಣುವಿಶ್ವವ್ಯಾಪ್ತನಾತಂಗೆ ॥ ಈವಶೇಷವ್ಯವಹರಣೆಲೋ । ಕಾ
ವಳಿಯುಸುಜನರನುಸಲ್ಹೆಸಂ । ಭಾವನೋಚಿತದಿಂದಸಲಹಲಿಕಾಯ್ತುಲೀ
ಯೆಂದ ॥೧೩॥ ಸುಜನರುಪಹತಿಗೊಳಬಡನುಸಾ । ಕಜರನಷ್ಟವಸ್ವೈರಿ
ಸನುಗೋ । ದ್ವಿಜವಹಾವುಖಹವ್ಯಕವ್ಯಾದಿಗಳವರ್ತನೆಯು ॥ ತ್ಯಜಿಸಲೀ
ಸನಿದೀಗಗರುತ । ಧ್ವಜನಬಿರುದದರಿಂದದುಷ್ಟ । ಪ್ರಜೆಯುಶಿಕ್ಷೆಗೆಸು
ಳಿದನಲ್ಲದೆಜನ್ಮವಿಲ್ಲೆಂದ ॥೧೪॥ ಈತಸತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣ । ದಾತವಿ
ಮಲಗುಣತ್ರಿತ್ರಯಾ । ತೀತನಾಯಾಸಾರವಾದಾದೂರನೋಡಲಿ
ಕೆ ॥ ಈತನನಿತಿನಿತೆಂದುಯೋಚನೆ । ಗೋತ್ರನಿರಾವಿಲ್ಲಸತ್ವಗು । ಣಾತಿ
ಶಯವೇ ಕಾಣಬಂದಿಹುದೆಣಗಕೇಳೆಂದ ॥ ॥೧೫॥

ಅಹುದೆಮತ್ತೀಸಿಳೆಯಜನನಿ । ಗ್ರಹವಿದಾವವನಿಂದಬಳಿಕೀ । ಮಹಿ
ಗೆಬಂಧನಿರೋಧವಾವುದುಹೇಳಬೇಕೆನಲು ॥ ವಿಹಿತವೇವಿಜ್ಞಪ್ತಿನಿಮ
ಗಂ । ಡಹತಪರಿತೋಷದಲಿಮುನಿವರ । ಸಹಿಮುಕರಕುಲಕೀರ್ತಿಕರನಂ
ದನರಿಗಿಂತೆಂದ ॥೧೬॥ ಎಲೆಕುಮಾರರೆಕೇಳಿರೈಸಿರಿ । ನಿಳಯನೋಲಗ
ಕೆಂದುಮುನಿಕುಲ । ತಿಲಕಸನಕಸನತ್ಕುಮಾರಸನಂದನಾದಿಗಳು ॥ ಬ
ಳಿಸಲಿಸೆಬಾಗಿಲಲಿತಡೆದರು । ಬಲಭರಿತಜಯವಿಜಯರಾನಿ । ರ್ಮಳಮ
ನೋರಂಜಕರನೊಡ್ಡಿದಕ್ರೈಯುಕಂಬಿಯಲಿ ॥ ॥೧೭॥

ಪರಮಹಂಸರಿಗಧಿಕತೇಜಿ । ಪ್ಮರಿಗೆತೇಜೋಭಂಗವುಃಖದನು । ಸ
ರಣಿಗೊಂಬುದೆಕೋಪದಲಿಬಳಿಕವರುಬಗೆಗೊಳದೆ ॥ ದುರುಳರಿಬ್ಬರಿಗಿ
ತ್ತರತಿನಿ । ಷ್ಠುರದಶಾಪವನಸುರವಂಶೋ । ತ್ಕರದೊಳಗೆಸಂಭವಿಸೀ
ವಿದಧಿಕರೋಷದಲಿ ॥೧೮॥ ಸರಸರಿಸಿಬಳಿಕಾಮುಸೀಂದ್ರರು । ಸರಸಿ
ಜಾಕ್ಷನವರುಶನಕೆಬರ । ಬರಲುಬಳಿಯಲಿಬಂದುದೂರಿದರವರುಮುನಿವ
ರರ ॥ ಕರದಸನ್ನೆಯೊಲುಬಯಕಿಂಕರ । ವರರಖೇದವಸಂತವಿಸಿಮುನಿ ।
ವರರನುಚಿತದಲುಪಚರಿಸಿಜಯವಿಜಯರಿಗೆನುಡಿದ ॥ ॥೧೯॥

ಮುನಿವಚನವಿದುಹುಸಿಯದಾಸುರ । ಜನನತಪ್ಪದುನಿಮಗೆನೀವೇ ।
ಳನೆಯುಭವದಲಿಒಂಧುತನದೇನಿಮ್ಮನೈದುವುದು ॥ ಅನುಮತವಿದೊಂ
ದಲ್ಲವಿರೆನಾ । ರನೆಯುಭವದಲರಾತಿಕೃತಭಾ । ವನೆಯುಲ್ಲೈದುವರೆದೊಂ
ದುಮತವಿದೆಹೇಳಿನೀವೆಂದ ॥೨೦॥ ಅರೆವಾವೆಲೆದೇವಹತ್ತಿಕೆ । ಮೂರುಕ
ಲೆದುಳಿದಿರ್ದಭವಗಳ । ಮೂರುಜನ್ಮವೆಸಾಕುಹಗೆತನದಿಂದಬೇಗದಲಿ ।
ಸಾರುವೆವುನಿಮ್ಮಡಿಯುಸಿರಿಚರ । ಣಾರವಿಂದವನೆಂದುವಿಜ್ಞಾ । ಸಾರ

ರುದಿಸಿದರಸುರವಂಶದಲಧಿಕತೇಜದಲಿ ॥ ...

ಕಂದಕೇಳುಹಿರಣ್ಯಲೋಚನ । ನೆಂದುವೀರಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುರ । ನೆಂದುಜನಿಸಿದರೊಂದುಜನ್ಮದಲವರೊಳಾದಿಯಲಿ ॥ ಕೊಂದನೊಬ್ಬನಸೂಕರನರೂ । ಪಿಂದಲೊಬ್ಬನನರಹರಿಯರೂ । ಪಿಂದಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನಹಿತಕೃತಾಂತನಂಬನಲಿ ॥೨೨॥ ಎರಡನೆಯುಜನ್ಮದಲಿಜನಿಸಿದ । ಪರಿಯ ಕೇಳೈಹೇಳುವೆನುಸರ । ಸಿರುಹಗರ್ಭನಕೇಳಿಒಲ್ವೈಕೃತಿಗಳೊಹಯಲಿ ॥ ವರನುಮುನಿಪಪುಲಸ್ತ್ಯನಾಸರ । ಸಿರುಹಗರ್ಭನಮಾನಸದಲವ । ತರಿಸಿದನುತನ್ಮನಿಪಗಾದನುವಿಶ್ರವಸುಬಳಿಕ ॥ ॥೨೩॥

ಆಮುನಿಗೆಕುಲವಧುವಿನ... । ರವ್ಯಮನೋ...ಸುರರಾಜರಾಜಮ । ಹಾಮ...ದನುಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಗಳುಸಹಿತ ॥ ವ್ಯೋಮಕೇಶನಭಕ್ತಿಯಲಿನಿ । ಸ್ಸೀಮನಾದನುವಿಶ್ರವಸುಬಳಿ । ಕಾಮಗನನೇಸಲಹಿಕೊಂಡಿರ್ದನುಸರಾಗದಲಿ ॥೨೪॥ ತರುಣಕೇಳೀಚೆಯಲಿಲಂಕಾ । ಪುರದಲಿರಿಸೇರಿದ್ದ ದಾಶಾ । ರ್ವರಿಯಪರಿಯಟಣಪ್ರಚಂಡಸುಮಾಲ್ಯವಂತಂಗೆ ॥ ಹರಿಯವೈರದಲಳಿದರವರಿ । ಬ್ಬರಸಹೋದರರಾಮಹಾಪುರ । ವರಹರಪ್ರಿಯಗಾಯ್ತುವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದಪೂರ್ವದಲಿ ॥೨೫॥ ಹಡನನರಿದಿದ ನೋಡಿಬದುಕಿದ । ತ್ರಿದಶವೈರಿಸುಮಾಲ್ಯವಂತನು । ಪದವ ಭಜಿಸಿಪುಲಸ್ತ್ಯತನುಜಗೆತನ್ನನಂದನೆಯ ॥ ಮದುವೆಯನು ಮಾಡಿದನುಬಳಿಕಾ । ಸುದತಿಗಾದರು ಸುತರುಖಳಪಟ । ವದನನಗ್ಗದ ಕುಂಭಕರ್ಣನಿಶಾಚರವನಿಯಲಿ ॥ ... ... ॥೨೬॥

ಅವರುಜಯವಿಜಯರುಗಳೆರಡನೆ । ಯವತರಣದವರೀಗಮೇಲದು । ಭವಿಸಿದನು ಹರಿಭಕ್ತಿಭೂಷಣವರವಿಭೀಷಣನು ॥ ಇವರುಮೂವರುಮೇಲೆಕೈಕಸೆ । ಗಗವತರಿಸಿದಳುಮೃತ್ಯುರಾಕ್ಷಸ । ನಿವಹಕಗ್ಗದಶೂರ್ಪನಖಿಯೆಂಬವಳುಕೇಳೆಂದ ॥೨೭॥ ಬಳಿಕಮೆಚ್ಚಿಸಿದರುತಪೋಸಂ । ಮಿಳಿತಸಂರಂಭದಲಿಶಂಕರ । ಸಲಿಲಸಂಭವಬವರಒಹಳಾಯಾಸಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಇಳೆಯತಮ್ಮದುಮಾಡಿಕೊಂಡ । ಪ್ಪಳಿಸಿದರುಮಲತರಸುಗಳಕೈ । ಗೊಳಿಸಿಕಾದಿಕುಬೇರನನುಹೊರಪಡಿಸಿದರುಪುರವ ॥ ॥೨೮॥

ಆದುದವರಿಗೆಲಂಕೆದಿನದಿನ । ಕಾದುದಖಿಳೈಶ್ವರ್ಯವಭವನ । ನೈದಿಬದುಕಿದನಾಥನೀಶ್ವರಮೇಲೆಮಯಸೆಂಬ ॥ ಆದಿತೇಯವಿರೋಧಿಸುತೆಮಂ । ಡೋದರಿಯತಂದಿತ್ತನಾಕ್ರ । ವ್ಯಾದಚಕ್ರೇಶಂಗೆ ಹೇಳುವುದೇನುಬಳಿಕೆಂದ ॥೨೯॥ ಜನಿಸಿದನುಬಳಿಕವಳಗರ್ಭದ । ಲನಿಮಿಷೇಂದ್ರವಿರೋಧಿ

ಶೇರಿದು । ದೆನುಗೆತ್ತದಸಿರಿಯುವನದೆಸೆಯಿಂದಿಂದ್ರವೈಭವದ ॥ ದನುಜ
ಮನುಜಾಮರನುಹೋರಗೆ । ಜನತ್ರಯಣಪ್ರತಿಯಹಾಯ್ತು ದಶದಿ । ಕ್ಕಿನ
ಪುರಾಧಿಪರೆಡೆಗೆನಡದುದುದಂಡುಬಳಿಕೆಂದ॥ ॥೩೦॥

ಕಾದಿದನುಬಳಿಕಣ್ಣನಲಿಗೆತ । ವಾದುದಾತನಸೈನ್ಯಸೋಲದ । ಹಾ
ದಿಂದವಲಿಸಿಲಿಸಿದನುಧನಪನನಾಥನೇಶ್ವರನು ॥ ಸಾಧಿಸಿದಮಹದೈಶ್ವರಿ
ಯುವನು । ಸೇದಿಕೊಂಡನುಪುಶ್ಪಕವಮೋ । ಲಾದುರಾಗ್ರಹಿಧಾಳಿಯಿ
ಟ್ಟನುಧೂರ್ಜಟಿಯಗಿರಿಗೆ ॥೩೧॥ ತಡದುದಾಗಿರಿಗೆರುವಭಟನು । ಗ್ಗಡ
ದದಿವ್ಯವಿಮಾನನನುಖಳ । ಶಿಖಿನುಸಗೆಕಿತ್ತೆತ್ತಿದನುಮೃತ್ಯುಂಜಯನ
ಗಿರಿಯು ॥ ಮೃಡನದಿದುನಗುತ್ತೊತ್ತಲಾ[illegible]ಯುಡಿಯುಲೇಕ್ರಸಿಕ್ಕಿಜ
ಗನಡ । ನಡುಗಲೊದರಿದನವನುವರುಷಸಹಸ್ರಪರಿಯಂ[illegible]

ಬಿಡಿಸಿದನುಬಂದಜನುಮೊನ್ಮನು । ಹಡದಮಗನಿವನೆಂದುವಂದಿಸಿ।
ಮೃಡಗೆಬಳಿಕವಭಜಿಸಿದನು ಬಾಲೇಂದುಶೇಖರನ ॥ ಪಡದನಾಯುಷ್ಯವ
ನುತನ್ನಲಿ । ಕೆಡದಮಹದೈಶ್ವರ್ಯವನುಬಲು । ಖಡುಗವನುವರಚಂದ್ರಹಾ
ಸಕವೆಂಬನಾಮಕದ ॥ ... ॥೩೩॥

ಧೃಢತರದವರವಾಯ್ತುಸಿರಿಯಾ । ಯ್ತುಜೆವರಿಯುದುಬ್ಬರದಶೌರ್ಯ
ದ । ಕಡಲುಕೈವಶವಾಯ್ತುಯೆಂಬುವಮಹದಗರ್ವದಲಿ ॥ ಒಡನೆಧಾಳಿ
ಯುನಿಕ್ಕಿಶಕ್ರನ । ತುಡುಕಿತೇಜನಕೊಂಡುವಹ್ನಿಯು । ಸೆಡಹಿಕಾಣದೆದ
ಳವುಳಿಸಿದನುಧರ್ಮರಾಜನಲಿ ॥ ... ॥೩೪॥

ಕಾಳಗಕೆನೆರದಖಿಳದೂತರ । ಧೂಳಿಗ್ಗೆದರಿದುಮೃತ್ಯುವಿನಗೋ
ನಾಳಿಯುಲಿಜಾಚಿದನು ಚಾಪಟಚಂದ್ರಹಾಸಕವ ॥ ಕಾಲನಡುಗಿದನನಿತ
ರಲಿದಿ । ಕ್ಪಾಲತನುವನುಬಿಸುಟಸಿರುತಿಯು । ಮೇಲೆಮೇಲಲ್ಲಿಂದನಡದಾಕ
ರಿಸಿದನುಧನವ ॥ ... ॥೩೫॥

ವರುಣಬಳಿಕೀಹವನಕೇಳುತ । ಶರಣುಪೊಕ್ಕನುಕಾಯುಬೇಹುದು।
ಹರಣವನುನೀನೆಂದುಕೊಟ್ಟನುಸಕಲವಸ್ತುಗಳ ॥ ಕರುಣದಲಿಬಿಟ್ಟಾತನ
ನುಮುಂ । ದರುಣಪಟಪರಿಧಾನಶೌರ್ಯ । ಭರಣಧಾಳಿಯುಸಿಕ್ಕಲೋಹಿದ
ನವಿಲಭೀತಿಯಲಿ ॥ ... ॥೩೬॥

ಗೆಲಿದುನಾಪೊಲೆಲೋಕಪಾಲಕ । ತೊಳುಧನವನೆರೆಕವರಿಕೊಂಡಳಿ । ವಿ
ಳಿಸುರಾಖುಮಬಾಯ್ಗಳಲಿ ಬಿರಳಡಿಸಿಶರಧಿಗಳ ॥ ವಳಯುದಖಿಳದ್ವೀಪಪ
ತಿಗಳ । ತಲೆಗಳನುಮೊಪಿದಲ್ಲಿತನ್ನ । ಗ್ಗಳಿಯಭೃತ್ಯರನಿರಿಸಿಬಂದನುಮ
ಹತನ್ಯಸನಿಡೆಗೆ ॥ ... ॥೩೭॥

ಆಮುನಿಪುತ್ರನ ಯಜ್ಞ ಕೈತಂ । ದಾಮರಾದ್ಯಖಿಳಮುನಿಜನಂಗಳ ।
ಶ್ರೀಮುರಹರತೇಜಯೆಂದೆಱಗಿದರುಕಡನಕೇಳಿಯಲಿ ॥ ಆಮಹೀಶನಗೆಲಿ
ಮುನಿನಿಕ್ರಮ । ತಾಮರಸಸಖಕುಲದಯೋಧ್ಯಾ । ಭೂಮಿಪತಿಯಾನ
ರಣ್ಯನಲಿತೆ ಅಡಗಿದನಸಂಗರವ ॥ ೩೮ ॥ ಕಾವಿಪನಸಮುಖಾಳಿಯಲಿಹದಿ।
ನೈದುದಿನದರಿಮಂತರಸೋಲವು। ಮೇದಿನೀಶಂಗಾಗದಿರೆಮಾಯಾಭಿಯೋ
ಗದಲಿ । ಕಾದಿಕೊಂದನು ತನ್ನ ಪ್ರಪನಬಳಿ । ಕಾದುದಗ್ರದಶಾಪನೀತ
ಗೆ । ವಿಕಳನುತಿಯುಹರಾಕ್ಷಸಸಾರ್ವಭೌಮಂಗೆ ॥ ೩೯ ॥ ಕ್ಷಿತಿಸುತಾಸುತ
ಕೇಳುರಾಕ್ಷಸ । ಪತಿಬಳಿಕಬರುತಿರಲುಮೇದಾ । ಪತಿಯುಕಂಡ[illegible]ಸೋ
ತನಾಕಾಮಿನಿಯರೂಪಿಂಗೆ ॥ ಸತಿಗೆಬಳಿಕದುಸಲುವುದೇರಘು । ಪತಿ
ಯುಕ್ತ[illegible]ಮುಖವಲುಪ । ಪತಿನಿನಗೆಬರಲೆನುತಹೊಕ್ಕಳುಹವ್ಯ
ವಾಹನನ ॥ ॥೪೦॥

ಬಂದನಲ್ಲಿಂಮೇಲೆಜಯಮುಖ । ದಿಂದಲಂಕಾಪುರಿಗೆಸೇರಿತು । ಮುಂ
ದಿಹಿಂದಣರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರರಬಳಿಯಭಟರುಗಳು ॥ ಕೊಂಡಸುರನರಪತಿ
ಗಳಬಲಾ । ವೃಂದಷೋಡಶಲಕ್ಷಭೋಗಕೆ । ಸಂದರಾದಿನಕಾನಿಶಾಚರ
ಸಾರ್ವಭೌಮಂಗೆ ॥ ೪೧ ॥ ಗಿರಿಗಳಂಜುವವಿವನಕಾಣುತ । ಶರಧಿಗಳನವ
ಜೇಳದಿರುಶಂ ॥ ಕರಸರೋಜಾಸನಸುರೇಂದ್ರಾದಿಗಳಕಂಪನವ ॥ ತರು
ಣಿಸೇಳುವದೇನುದಾನವ । ಪರನಹವಣೇನರಿಯನೀನು । ಕ್ಕರಿಗಳೀದ
ಶಿರನಮಣಿಸಲುತಕ್ಕರಿಲ್ಲೆಂದ ॥೪೨॥ ಕ್ರತುಗಳಡಗಿದವಖಿಳಸುರರಾ ।
ಶ್ರುತಿಗಳುಕ್ಕುಡಿಸಿದವುಕಾವ್ಯ । ಪ್ರತತಿಯೋಸರಸಿದವುಧಾರ್ಮಿಕರ
ಳ್ಳೆಬಾರಿದವು ॥ ಕ್ಷಿತಿಗೆಹೊರೆಬಲವಾಯ್ತು ಬದುಕುವ । ಗತಿಯುಕಾಣದೆ
ಸಕಲದೇವ । ಪ್ರತತಿನೆರದೈತಂದುಕಂಡದುಕಮಲಸಂಭವನ ॥ ೪೩॥ ಆ
ತನಾಮೂರಿಂದನಮುಚಿವಿ । ಘಾತಿಮುಖ್ಯಸಮಸ್ತಸುರಸಂ । ಜಾತಸಹಿ
ತೈವಿದನುವಿಬುಧವಿರೋಧಿಮರ್ದನನ ॥ ಭೂತಮಯಪಂಚಕದತತ್ವದ॥
ಒಹಳದುರಿತಘನರಟ್ಟಭಯಜೀ । ಮೂತಪಟಲಸಮೀರಣಸದುಸ್ತರಮ
ಹಾಂಬುಧಿಯ ॥ ॥೪೪॥

ಅಬ್ಬರಿಸಿತಿರೆಮಸಗಿಗಗನ । ಕ್ಕಬ್ಬರಿಸಿತಳಮಳಲಮೊಗದೊಡಚ ।
ನಬ್ಬರಿಸಿಹೊಸಹೊಸಕರಿಸಿಭೋರೆನುತಭೋರ್ಗರೆದು ॥ ಬೊಬ್ಬುಳಿ
ಯುಬೆಳ್ನೊರೆಗಳಟ್ಟಲಿ । ಸೊಬ್ಬಳಿಯನುರವಣಿಸಿಸುತರುವಣಿ । ಗೊ
ಬ್ಬರಿಸುವೇರಿಮೊಲ್ಗಡಲೆಸದುಬದಿರನಲಿ ॥ ೪೫ ॥ ಉಳಿದುಜದೆಯಿಲ್ಲವೆ
ನಭೋಮಂ । ಡಲಮಹಾದೇವೀತಸುಳಿದಡೆ । ವಿಲಯದಿಬೆಚ್ಚುವದ

ಲಾಬ್ಧಸಾಂದ್ರಫಳವೆನುತ ॥ ಬಲಿದುನಗೆಳಿಯುಸಬಾಹುಭಟದಾ । ಜಲನಿ
ಧಿಗೆಕೈಮುಗಿದುಬಿಟ್ಟಿಯು । ಗೆಲಿದುಬರುಹಿಮರ್ಗಖರುಸಹಿತ್ರೆಳಸೋಕ್ಕ
ನಂಬುಧಿಯು ॥ ೪೬ ॥ ಕೇಳಿದ್ಯಯಲಿರಾಜಸೂನುಘ । ಕಾಳಿಘನಸರ್ಸೀರ
ಶಯುನನ । ಕಾಲಕರ್ಮಕ್ರಿಯೆಗತಾಗತ್ರದೂರನನುಪಮನ ॥ ಆಲಯುವ್ರ
ಜವಿನಾರುಲಕ್ಷ್ಷದ । ಮೇಲೆಸಾವಿರಯೋಜನವ್ರುಬಳಿ । ಕೋಲಗದಸಂ
ಭ್ರಮವಬೊಗಳುವನೇನತಾನೆಂದ ॥ ॥೪೭॥

ಉಸುರಲೇನದಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯು । ಬಿಸರುಹಾಸನಸಿದ್ಧರವರ ।
ಪ್ರಸರವಿದ್ಧುದುದಿವ್ಯಋಷಿಗಣವಿದ್ದುದಪರಿಮಿತ ॥ ವಸುದಿಶಾಧಿಪರು
ದ್ರಗಣ... । ನಸವದ್ಧೊನಿಕುರುಂಬವಿದ್ದುದು । ನೊಸಲಕೈಗಳಲಾ
ದಿನಾರಿಯಣನಬಳಸಿನಲ್ಲಿ ॥ ೪೮ ॥ ವರ... ...ವರಾಜೇ । ಶ್ವರಿವು
ಹಾಗಾಯುತ್ರವಿಶ್ವಂ । ಭರಿಕವಾರಿವರಾಹಿಪೈಪಣ್ಣ ವಿ... ...
ದಿ । ಪರಮಸತಿಸಾವಿತ್ರಿಸಂಧ್ಯಾ । ತರುಣಿಮೊದಲಾದಖಿಳದೇವಿಯು
ರರವುಕಾಣಿಸಿತಾದಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಸುತ್ತುವಳಯದಲಿ ॥ ೪೯ ॥ ಉಳಿವುದೊಂ
ದೇವಸ್ತುಕಲ್ಪಂ । ಗಳಲಿಕಮಲಭವಾಮರೇಂದ್ರಾ । ವಳಿಗಳೆಡಗೊಡಾ
ಮಹಾತ್ಮನಮನಡೆಸಹಿಸಲಿ ॥ ತೊಲಗಿದೊದದಿದ್ದು ಮೆಲ್ಲನೆ । ಸುಳಿ
ದಿರೀಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವರು । ನಳಿನನಾಭನಸಮ್ಮುಖದೊಳಗಾವುದುಸಿಬಿಕೇಳೆಂ
ದ ।॥೫೦॥ ನಾರದನಸಂಗೀತಪಸ್ವರ । ನಾರಿಯುರನರ್ತನಕ್ಷೇತ್ರಸ್ಮೃತಿ
ಯಾರುಭಟಿಯುಘೋಷಣಪೌರಾಣಪ್ರಬಂಧಗಳ ॥ ಸಾರತರನಸ್ತೋತ್ರಜ
ನದೆತ್ತ । ವಾರಕೇಳಿಸಿತಬಾಹುಭವಬ್ರಹ್ಮಂ । ದಾರಕರುಜಯಯೆಂದುಹೊಗಳಿ
ತಾನಕೆಲಸುರಕಟಕ ॥ ... ॥೫೧॥

ದೇವಜಯಜಯಸಕಲದೇವರೆ । ದೇವಜಯಶಕ್ತಿಕೋಟಿಕನ್ಯಾ । ಶ್ರೀ
ಪರಸಿಜಯಜಯಜನಾರ್ದನಘಾತಸುರಧೇನು ॥ ದೇವವಿಪ್ರಕುಲವಿಪಿನವ
ಟ ತರ । ಪಾವಕಾಖಿಳಲೋಕರಕ್ಷಕ । ದೇವರಕ್ಷಿಸುನಮ್ಮನೆನುತೆಡೆಗೆ
ಟಮಾಗಮರಗಣ ॥ ೫೨ ॥ ನೊಂದೆವಾಪೆಲಿದೇವಸುರಕಾಲ । ಬಂದಿಗಾರ
ನಸ್ತ್ರೀನುಲಕಟಾ । ತಂದೆರೀನೆರುಗಲ್ಲವೇನಿಗವರಾಗಮೋಕ್ಷದಲಿ ॥ ನೊಂ
ದನೋರ್ನುಸರ್ಕರ್ಸಿಕೃಪೆ । ಬಂದನೇಪಾದೇವದೇವನು । ಗೆಂದುಮೋಕ್ಷ
ಧ್ಯಾನವರೆಗೆ ತೆರೆವಿಟ್ಟುದಮರಗಣ ॥ ॥೫೩॥

ಕೇಳಿದನುಕರುಣಾಸಾಗರ । ನಾಳಿಗೆಯುರಚಿತ್ತೆಯುಸುಕ
ರು । ಕಾಳಗಗಳಬಳಿದನುರಾಜ್ಯಯೋಗಿಯುಚಿತ್ರದಲಿ ॥ ಆಲಿಗಳನರಳಿ
ಚಿತ್ರವಗಿಗೆ । ವಜ್ರಿಗಳರೆಳಚಿತ್ರಕಳೆ । ಟಿಟ್ಟಳಗದರತ್ರರ

ನೆಂದನುಹರಿಸುಪರ್ಣಂಗೆ ॥ ೪೪ ॥ ಬಂದನಾಗಸುಪರ್ಣಸುಮನಸ । ವೃಂ
ದದೆಡಿಗಾಕಮಲಭವನು । ಕ್ರಂದನಾದಿಸಮಸ್ತಸುರಜನಮುನಿಜನವ್ರ
ಜವ ॥ ತಂದುನಿಲಿಸಿದನಬುಜನಾಭನ । ಮುಂದೆಕೊಸುಮಾಂಜಲಿಗಳಲಿ
ಮುದ|ದಿಂದವೈಯಿಕ್ಕಿದರುಭಯುದರಸಭಯರಸಭರಿತಭಕ್ತಿಯಲಿ॥೪೫॥ಜ
ಯಜಯಶ್ರೀಕಾಂತಲೋಕ । ತ್ರಯಕೃಪಾಕರಭಕ್ತವತ್ಸಲ । ಜಯ
ಜಯಮಾಚ್ಯುತಜಯಸುರಾರ್ಚಿತಸಕಲಗುಣನಿಳಯ ॥ ಜಯಜಗದ್ವಲ್ಲಭ
ಜಗನ್ಮಯ । ಜಯಜಗದ್ರಕ್ಷಕಜನಾರ್ದನ । ಭಯನಿವಾರಣೆದೇ[illegible]ವೆ
ನುತಿಸಿದರಮರಗಣ ॥ ॥೪೬॥

ದೇವಕಾರುಣ್ಯ[illegible]ನಿಧೇ । ದೇವಸುಜನಜನೈಕವತ್ಸಲ । ದೇವ
[illegible]ವೇಶ[illegible]ದಸ್ಮಿದ್ಧಮುಖಕಮಲ ॥ ದೇವಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತವರರಾಮ ।
ಜೀವಲೋಕನಸುಜನಜನಕರು । ಣಾವಲಂಬನಕಾಯಬೇಕೆಂದೊದರಿತ್ತ
ಮರಗಣ ॥೪೭॥ ಎದ್ದುಬಿನ್ನೈಸಿದನುಕಮಲದ । ಗದ್ದುಗೆಯಪರಮೇ
ಷ್ಠಿದೈತ್ಯವಿ । ಮರ್ದನನಚಿತ್ತಾವಧಾನಕೃಪಾಬ್ಧಿಯವಧಾನ ॥ ತ್ರಿದಿ
ತಿವತ್ರಿಯದೆಸೆವಶಾನನ । ನುದ್ಧರುಟತನದಿಂದನಾಸ್ಬಂ । ದಿದ್ದಹಪ
ನಿಜಜೀಯರಕ್ಷಿಸಬೇಕುದೆನುಗೆಂದ ॥ ೪೮ ॥ಶಿಶುವಿವೀಜನವೇಜನತ್ರ
ಯ । ವಸಿಪ್ರುತಿಪಬಾಲ್ಯದಲಿಸಿರಿಕ । ಕ್ಷಿಸುವದೇವರಕಾಣೆನಖಿಳಾವ್ನಾ
ಯವೃಷ್ಟಿಯುಲಿ । ಉಮರಲಮ್ಮೆನಜೀಯಸುರರಾ । ಯಸವಚಿತ್ತ
ವಿಸಾವ್ರೈಕೆಯಲು ।ಬ್ಬಸಪನವಧರಿಸಮೆಗೆಬಂದಿಹವಿಧಿಯಕೇಳೆಂದ।೪೯।

ಮಗುಳುತನದಿಂದಾದಶಾಸ್ಯಗೆ । ವರವನಿತ್ತೆನದೇವತಾನದ । ಪರಿ
ಹರಿಸುವತಶಕ್ತಭಕ್ತಾಧೀನನೀನೆಂಬ ॥ ಬಿರುದುಮೆರೆವ್ರದುಜೀಯಜೀವ
ವ । ಹೊರೆಯಲರಿಯೆವ್ರುಸ್ತೈರಿದಕಕಂ । ಧರನಪದ್ರವಲೀಲಕೃಪಾಂಭೋ
ನಿದಿಯೆಕೇಳೆಂದ ॥ ॥೫೦॥

ಬರೆಯಬಲ್ಲೆನುಬರೆದಲಿಖಿತದ । ನೊರಸಲರಿಯೆನುಜಗದಭಾಳಾಂ ।
ತರದಲೀಸಚರಾಚರಗತತತ್ಕರ್ಮಫಲವಿಧಿವು ॥ ಬರೆವೆಧೃವನುಲಲಾಟದಲಿ
ಮಾಳಿ । ಜೊರಲಿಬಿಸಟಹಿರಣ್ಯಕನನಿ । ರ್ಭರದಭಾಳಾಕ್ಷರವವಿಧಿಗೆವಿ
ಧಾತೃನೀನೆಂದ ॥ ೫೧ ॥ ಸಿರಿಯಮಾಚಿತ್ತೈಸುಹರರುವ । ಗೌರವನಶ್ರೀ
ಕಾಂತನೀಕಟಿ । ಯಾನಸೇವಕನೀನನಿಶಾಚರಣಸಖಿನುಬಾಣಸಿಗ ॥ ಮರಳಿ
ವಶಾತ್ರೀನೀಯುಮಾನಕಿಂ ।ಕರನ ವಿಕ್ರಿನನರುಣವಾಯುಗ। ಳಿರದಚಿತ್ತೈ
ಸಿದ ನಿರುಪಾಸಕವಶೀಯೆಂದ ॥ ॥೫೨॥

ಹುಸಿಯುಮಾತಲ್ಲದೇನುಗುರುಜೋ । ಯಿಸನುತುಂಬುರನಾರದರು

ರಂ । ಜಿಸುವವೈಣಿಕರೀಮುನೀಜನಸ್ತುತರಪಿಸನ ॥ ಬೆಸನೆಮೊಡುವ
ದೂತರೇರವಿ । ಶಶಿಗಳೊಪ್ಪುವದೀವಟಿವರೆಲೆ । ಯಸುರಹರಚತ್ರ್ಯಸು
ಮಾದ್ಯರುನಾಮವಳೆಯೆಂದ॥ ... ॥೧೩॥

ಬಿಸಜಗರ್ಭನಬಿನ್ನಹಕೆಹರಿ । ನಸುನಗುತ್ತಕೃಪೆಯಲಿಕಟಾಕ್ಷದ ।
ರಸುಮಯುಮನುಸೂಸಿದನುಸುರರವಿಷಾದರಜಸಿಯಲಿ ॥ ನಸಿದರಕ್ಕಡಿ
ಸಿದಿರಿನೊಂದಿರಿ । ಜನವಳಿದಿರನುಗೆಟ್ಟರಖಿಳಾ । ಯಸಕೆಸಂದಿರಿಸ್ವರಿಸಿ
ದಿರಿನ್ನು ಗಜಬೇಡೆಂದ ॥೧೪॥ ಸರಸಿಜಾಸನಕೇಳುಸಂದುದು । ವಂದವಗೆ
ನಿನ್ನಿ[illegible] । ಮುರಭುಜಂಗಮಮುಖ್ಯನಾನಾದೇವಯೋನಿಯಲಿ॥
ಮರಣಭಯವಿಲ್ಲೆಂದುನೊಂದಿರಿ । [illegible]ನಿಂದವುಂದಣ । ಗ
ರಿವಧಾಸಮುಯುಕ್ತ್ಯಮಾಯವಕೇಳಿಸೀವೆನ್ನ ॥ ॥೧೫॥

ನರರೂಪಿಂದಾವುವಿಶ್ವಂ । ಭರೆಯೆಳಿವತರಿಸುವೆವುಸೀವ್ವಾ । ನರರ
ರೂಪಿಂದುದಿಸುವುದುಧರಣೀತಳಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಧುರದೊಳಹಿತಖಳೋತ್ತ
ಮನಮ । ಭರ್ಗವಶಿರಖಂಡನನನೆಮ್ಮಯ । ಸರಳಮೊನೆಯಲಿತೋರಿ
ಸುಲನಿವನಂಬಿಸೀವೆಂದ ॥೧೬॥ ಎಂದವರಬೀಳ್ಕೊಡಲಚರಣ । ದ್ವಂ
ದ್ವಕಾನತರಾಗಿಹರುಷದ । ಸಂದಣಿಯುಗೌರಂಭದಲಿಬೀಳ್ಕೊಂಡರಾಹ
ರಿಯ ॥ ಕಂದಕೇಳ್ಪೈಜಾಂಬವನರೂ । ಪಿಂದತೋರಿದನಬುಜಭವನುಪು ।
ರಂದರನುನೆಲೆಗೊಂಡನಂಗದನಂಗಶೋಭೆಯಲಿ ॥ ೧೭ ॥ ತರಣಿಸುಗ್ರೀ
ವಾಭಿಧಾನದ । ಧರೆಯಿಜನಿಸಿದನೀಚರಾಚರ । ಭರಿತಭುವನಮಾಳನಾಹ
ನುಮಂತರೂಪದಲಿ ॥ ದರಣಿಯುಲಿವೈದೋರಿದನುಶಂ । ಕರನುವೃಷ
ಭಾಕಾರದಲಿಗೋ । ಚರಿಸಿದನುಸುರರಾಜವರ್ಧಕಿಬಳಿಕನಳನಾಗಿ ॥೧೮॥
ಪವನಬಾಂಧವನೀಲನಾದನು । ಪ್ರವರದಲಿಜನಿಸಿದನುವೆಂದ । ದ್ವಿವಿದ
ರಾಮನುಸುರಯುಮುಳರಗ್ಗದಕರೇತಪತಿ ॥ ಗವಯಗಜಶರಭಾದಿಪಂಚ ।
ಪ್ಲವಗರೂಪಿಂದುದಿಸಿದನುಸಂ । ಭವಿಸಿಧನ್ವಂತರಿಸುಷೇಣಕನಾದನವನಿ
ಯಲಿ ॥೧೯॥ ಉಳಿದಸುರಸಂದೋಹನಾನಾ । ಜಲಧಿಮಧ್ಯದ್ವೀಪಕಾಹ
ರಂ । ಗಳಲಿಕುಧರಾವಳಿಗಳಲಿಬಹುಕಾನನಂಗಳಲಿ । ಬಳಿಕಬಲಿಮುಖ
ರೂಪುಗಳನೆರೆ । ತಳೆದರಾಳ್ದನಸೇವೆಯಲಿಕೇ । ಳೆಲೆಕಕುತ್ಸ್ಥಜಸೂನುಹರಿ
ಲೀಲಾವಿನೋದನನು ॥ ೨೦ ॥ಮಾಯೆಮಂದರೆಯಾಗಿದೆಶಂಖ । ರಾಮ
ಭವನವನಾಳಿದಳುಫಣಿ । ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣನಾಗಿಜನಿಸಿದನಿಂದಿರಾವನಿತೆ ॥
ರಾಮಜನಕನನುಗಳೆಸಿಸುಸಕು । ಧಾಮವತಿಯಿಂದುದಿಸಿದಳನಾ ।
ರಾಮ[illegible]ರೂಪಿಸಿದನನುಪಮರಾಮನಾಮದಲಿ ॥ ೨೧॥ ಅದಾಕಸ್ಕಾಜ

ಗವೀಶ್ವರನಜವ । ನದಜಗದ್ವ್ಯಾಪಾಜವಸಿಕೆ । ಯೆಂದಿಸಿತೋರಿದ
ನೆಂಬುದಿದುವಿಥ್ಯಾಪ್ರಪಂಚವಲೆ ‖ ತುದಿವೊದಲುನಡುವೆಂಬಲಯದ ।
ಭ್ಯಾದಿಯುವೆಂಬವಿಕಾರಗಳುಸೋಂ । ಕದಸನಾತನಗಾಯ್ತುಲೀಲೆಯ
ನುಷ್ಯರೂಪಿನಲಿ ‖ ... ‖೨೨‖

ಒಡಲೊಳಬುಜಭವಾಂಡಕೋಟಿಯು । ನಡಗಿಸಿಪ್ಪವುಹಾಮಹಿವೆ
ಗಾ । ಯ್ತಡಕತೊಟ್ಟಿಲೊಳವುಳನಗವಾಳಿಗಳುಬೆಗಾಗೆ ‖ ನುಡಿಗಗೋ
ಚರದವುಳಬೊತ್ಮದ । ಕಡುಹುನಿಂದುದುಜೋಗುಳದಲವ । ಗಡದದೇ
ಪತ್ಯಕೆಶಿಶುತ್ವದೊಳಾಯ್ತುನಿವಾರ್ಣಕ ‖೨೩‖ ಎತ್ತಹೋದುದೊ[illegible]ತ್ರ
ತ್ರಪಪೆಸೊಗೆ । ದುತ್ತವುದವುಹಿವ[illegible]ತ್ರವೊಳಿಪಾಲಿಂಗಿ
ನೊಗಸ್ನ...ತ್ರವಲ ‖ ಎತ್ತಲುರ್ವರೆಗಹಿಪತಿಗೆವಿಹ । ಗೋತ್ರವುಂ
ಗಿಬೆನಿಸಿಕೊಂಬನ । ನೆತ್ತಿದವುವನಿತೆಯುರುಬೆರಗೇನಲ್ಲವೇಯುಂದ ‖೨೪‖
ಜಲರುಹಾಸನಮುಖ್ಯದಿವಿಜಾ । ವಳಿಗಳಿಂದೋಲೈಸಿಕೊಂಬ ಗ್ಗಳದ
ವಿಭವದದೈವವಾನರವಿಭುವಿನೋಲಗದ ‖ ಕೆಳದಿಯರಕ್ಕೈಸನ್ನೆಗಳವೈ ।
ವಳಿಯುವಾತಿಂಗೇಳ್ವಕುಳ್ಳಿರು । ವಳವಡಿಕೆಬಲ್ಲರಿಗೆಬೆರಗೇನಲ್ಲವೇಯುಂದ‖
ನೆಲವನಳವಂದೀವುಹಾದಿಗು । ವಳಯುವೀಕುಲಪರ್ವತಗಳೀ । ಜಲನಿಧಿಗ
ಳೀಗಗನವೀಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಪವಣಿಪದ ‖ ವಿಳಸಿತದವಿಭುವಿಂಗೆದಟ್ಟಡಿ। ಒಳ
ಕುನಡೆವಿುಲುನಡೆ ಳೆಂಬಿವು । ತಿಳಿವವರವುನಸಿಂಗೆವುರೆವಾತಲ್ಲವೇಯುಂ
ದ ‖೨೬‖ ಜಗದಜೀವರಯುಂತ್ರವುಯುದೂ । ಹೆಗಳಿಸಾಡಿಸಿತೋರ್ಪನಾ
ಟಕ । ಮಗುವುಕತನದಲಿಬಾಲಕರಕೇಳೀಕಳಾಪದಲಿ ‖ ಸೊಗಸುವದು
ನೋಜಿಗವಲಾಕೃತಿ । ನಗುವುದಕಸಂದೇಹವೇನೆಲೆ । ಮನಗೆವಾಯಾಚ
ರಿತನೊಬಗೇನಲ್ಲವೇಯುಂದ ‖ ... ... ‖೨೭‖
ಆವಿಜೊವ್ಮಕೆಮಗುವುತನಸಂ । ಸಾದಿಸಿತ್ತೆಂಬುದುವೃಷಾಕರಿ । ಪಾ
ದವಿದುಬಲ್ಲವರಿಗಜ್ಞಾರವಾತದಂತಿರಲಿ ‖ ಮೇದಿನಿಯಭಾರಾಪಹರಣವಿ ।
ನೋದವಿದುವಾಯಾಪ್ರಪಂಚದ । ಹಾದಿಗರುಗಿದುಸಿದ್ಧವೆಂದೇತೋರುತಿ
ಹುದೆಂದ ‖೨೮‖ ಅರಿಮುಬಂದುದೆನಿವುಗೆವಾಯೆಯು । ಮರೆಯುವಾನವ
ಸಂಮುವಗುಳಂ । ತರಿಸನಲ್ಲವಲೇವುನಸ್ಸಿನಸಂಶಯದಬೀವಿ ‖ ತೇಹು
ಗೊಟ್ಟತೆನಿಮಗೆನಲುಪದ । ಕೆರಗಿದರುಭಕ್ತಿಯಲಿಮುನಿಪಳಿ । ಕುರುವರ
ಘುರಾಜೇಂದ್ರಚರಿತವಹೇಳಲನುಗೈದ ‖೨೯‖ ಹೊಳಹೊಳೆವಸಿಡಿಗಂಗ
ಳಿನಘಳ । ಘಳಪಕದಪಿನಕೋಮಲಾಧರ। ದೆಳೆನಗೆಯಬಾಯ್ದೆರೆಯುವಿ
ರುಗುವದಂತಪಜ್ತಿಗಳ ‖ ಸುಳಿಗುರುಳಸೊಂಪ್ರೋಗೆವನೀಲೋ । ತ್ಪಲನಿ

ಭಾಂಗದೆಮುದ್ದುವದನದ । ಚೆಲುವದೇವರದೇವನೆಸೆದನುಬಾಲಕೇಳಿಯು
ಲಿ ||೮೦|| ದಿವಸದಿವಸಕೆಬಾಲಶಶಿವೊಲೆ। ಬೆಳೆವರೊಲವಿನಭರತಸಹಿತಲಕ್ಷ್ಮಣರ।
ಧನುವಹೆಚ್ಚಿದನಿಳೆಯನಾಡ್ರಾಡಿಗಳನರಸಂತೆ ॥ ಅವನಿಜಾಸುತೆಕೇಳುಮು
ಜದು । ತ್ರಿವಿದಲುನಯುನಪ್ರಪಂಚಗ । ಳರ್ವಿಗಾದವು ವಿವಿಧಲೌಕಿಕವೈ
ದಿಕದಿಂಗಳಲಿ ॥ ... ... ||೮೧||

ವೇಲೆನಿರುಪಮವೇದಶಾಸ್ತ್ರವಿ । ಶಾಲವಕ್ತ್ರಗಳಾದರಲ್ಲಿಂ । ಮೇಲನು
ಗ್ರಹವಾಯ್ತುಮುನಿವಸಿಷ್ಠನಿಂಬಳಿಕ ॥ ನಾಲುವರುನಂದನರಿಗವನೀ ।
ಪಾ[illegible]ಜೋರಾಸಿವಿಗೆಸಂ । ಮೇಳವಿಸಿದುದುಮೆರದುದವರಭ್ಯುದಯುದಿ
ನದಿನಕೆ ||೮೨|| ವಿ[illegible]ಷಯದಿನ[illegible]ಜನಕ ತುರಗದೇರಾಟದಲಿಗದೆಯು।
ದ್ಗ್ರ ಕೃಪಾಣಶರಾಸನಾದಿಸಮಸ್ತಶಸ್ತ್ರದಲಿ ॥ ಸರಿಸ[illegible]
ಳಿಲ್ಲಂ । ಬಾರುತರಪ್ರೌಢಿಗಳಲುಬ್ಬಿಸಿ । ದರುಪುರಂದರರಾಜತೇಜದೊ
ಳಖಿಳಜನಮನವ ॥ ... ... ||೮೩||

ಎಂಟನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತವು.

ಒಂಭತ್ತನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಯದಶರಥನೆಡೆಗೆಮುನಿಕುಲ । ರಾಯಕೌಶಿಕಬಂದು
ಯಜ್ಞವ । ಕಾಯಲೊಡಗೊಂಡೊಯ್ದನತಿಬಲರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ವಿಮಲಮತಿಕೌಶಿಕೇಳುಸಿದ್ಧಾ । ಶ್ರಮದೊಳಿರ್ದನುಸಕಲಋ
ಷಿಕುಲ । ಕಮಲಮಿತ್ರನುಮುನಿಪವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ಅಮರರಿಪು
ಮಾರೀಚಘನವಿ । ಕ್ರಮಸುಬಾಹುಗಳೆಂಬರಾಕ್ಷಸ । ರಮುಣರಾಮುನಿಮ
ಖಕೆಕಂಟಕರಾದರಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ... ||೧||

ಮುನಿಬಳಿಕಬಲುಚಿಂತೆಯಲಿಗತ । ದನುಜನವರಿಗೆಕಾಣಲರಿಯದೆ ವ
ನಜಗರ್ಭನಸೂರಿಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನುಘದನ ॥ ಮುನಿಪಕೇಳಿದಕೇಳಿಭ
ಯುಗೋ । ವಿನಿಯುಸತಿಗಂಹರೆಯುಭಾರವ । ನೊಸೆಯಲುಡಿಗಿದನಿಹನು
ದಶರಥರಾಯುಭವನದಲಿ ||೨|| ಕೊಂಡುಹೋಗಾವಿಬುಧರಿಪುಗಜ । ಗಂಡ
ಪಂಚಾನನನನಾಹವ । ಚಂಡಚಟುಳಪರಾಕ್ರಮನಮರಾಯಾತ್ರಿವಿಕ್ರ
ಮನ ॥ ಕಂಡಟಗೆಇದುಬೇಗಹೋಗೆನೆ । ಮಂಡೆಯನುಮಣಿವಿಳಿದನವನೀ।
ಮಂಡಲಕೆಮುದದಿಂದವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮುನಿರಾಯ ||೩|| ಕರಸಿಬುಟ್ಟಿದರ್ಭ
ವರುಮುನಿಜನ । ಪಿಸಿಸಿದ್ಧಾಶ್ರಮವನುಳಿದು। ಬ್ಬ್ರಾದವಿವಿಧದನಾಳಿಗಳ
ವಿಷಯಾಂತರಾಳದಲಿ ॥ ಗಿರಿಸರಿತ್ಸಂಕುಲನಳಿಕಳಿ । ದರಿವಿಜಯದಕರ

ಘನತಪಿಃಕನ | ಧರಣಿಮನಸೂರೆದನುಸಂತೋಷಗದಘಾಡದಲಿ ||೪||

ಬರಬರಲುತತ್ತ್ರೋಸಲದೆಗಂ | ಹರವಿರಾಜಿಸಿತಮುಮುಹಾನದಿನ | ಹರಿವ ಹೊಳೆಗಾಲುವೆಮುಕೆರೆದೊಬುಗಳನೀರುಗಳ || ತೆರಳಿಕೆಯುತ್ತದಾಗ್ರವನಿಕರದ | ಸಿರಿಯಶಾಲಿಮುವನದಬನದು | ಬ್ಬರದಧವಳೇಕ್ಷುಗಳಲನುಪಮನಂದನಂಗಳಲಿ || ||೫||

ಜಲಸುಖಜ್ವಾರಾಮ್ರಕುಲವಾ | ದಲಮಧೂಕಕ್ರಮುಕದಾಡಿಮ್ರತಿಲಕಕುವರಕಜಂಬುಜಂಬೀರಪ್ರಕೀರ್ಣದಲಿ || ನೆಲನಕಾಣಿಸದೀಕ್ಷಿಸದೆಸೆ | ಗಳಲಿಹೂದೋಟಗಳವನಗಳ | ವಳಯದೆಡಬಲವೀಧಿಯಲಿಕ್ಷೈತ್ರನಿದಾಮುನಿಗೆ | ೬||ಅಂಗಜಾಂತಕನಾ [illegible] ಯಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ| ಬೆಂಗ [illegible] ವೊಲುಲಕ್ಷ್ಮಿ ಶ್ರೀವಿಲಾಸಮುಂ || ತುಂ [illegible] ಜಗೋಭಿತಮನಮುಖ | ತಂಗಮಂಡಲದಂತೆಗೋಕುಲ | ಸಂಗಮಯು [illegible]ಸಿರಿಸದುವಗ್ಗದರಾಷ್ಟ್ರಕೋಸಲದ ||೭|| ಬಂದನಾಮುನಿನೋಡು [illegible]ಜನ್ಮರ | ನುದಸನಲಲಿತಾನುವರ್ತನ | ವೃಂದವನುತಲೆದೂಗುತಡಿಗ [illegible]ನತುಳಹರುಷದಲಿ ||ತಂದೆರಾಜ್ಯವನಾಳನೇಪೌ | ರಂದರಾವಸಿಗಿನಿತು [illegible]ಬಗಿ | ಲ್ಲಿಂದುಸಕಲಗ್ರಾಮವನುಕಳಿಕಳದುನಡೆತಂದ ||೮|| ಪರಿಧಿಪರಿವೃತರವಿಯಪ್ರೋನ್ನಿಜ | ಪರಿಧಿಪರಿವೃತನಗರವೆಸದುದು| ತರುಣಕೇಳೈಕಂಗಳಿಗೆದೊರದಲಿಕೌಶಿಕನ || ಮರಕತದವಾಣಿಕದಚಾವಿರಾ | ಕರದೆಚ್ಚಟಿಳಪ್ರಭೆಮುಶಾಲಾ | ವರಣದಲಿಮುಖಶಾಲೆಗಳಸೌಧಗಳಸೊಂಪಿನಲಿ ||೯|| ಮುರಿಮುರಿದಕೊತ್ತಳದಕೋಟೆಯು | ಥರಥರದಮುಗಿಲಟ್ಟಳೆಯುವಿ | ಸ್ತರದಮಲಸ್ಫಟಿಕಬದ್ಧರದಾಳುವೇರಿಗಳ || ಪರಿಪರಿಯಮಾಣಿಕನಕಮುಮುಗು | ಪ್ಪರಿಗೆಗಳಸಾಲಿನಲಿಸುರಪನ | ಪುರವನಣಕಿಸುತಿರ್ದ್ದದಾಸತ್ಯಾಪತೀನಗರ || ... ... ||೧೦||

ಪೊಳಲುಹೊರರೀತಿಯಲಿಮಿಗೆಕಂ | ಗೊಳಿಸುತಿರ್ದುದುಮುನಿಪತಿಗೆಹೊರ | ವಳಲರಂವೆಸ್ಯೋದ್ಯಾನವೆಸದುಮುಚೈತ್ರರಥದಂತೆ || ನಲಿವಕನ್ನರಮಿಥುನದಲಿನಿಗೆ | ಗಳಹುವರೆಗಿಳಿವಿಂಡಿನಲಿಹೆ | ಕ್ಕಳಿಪಕೋಗಿಲೆಗಳಲಿಮೊರೆವಳಿಕುಳದಮೇಳದಲಿ || ೧೧|| ಹೊರವಮುಕರಂದದತುಷಾರದ | ಪರಿಮಳದಪಸರಿಕೆಯುಕುಸುಮೋ | ತ್ಕರದನಸುಮಿಡಿಗಾಯಿಕಸುಗಾಯಿಸ್ದೋರೆಗಾಯಿಗಳ || ಬಿರಿದೊಗುವಬಂಬಿಲಿನಸೋನೆಯು | ಸರಿಯಪತ್ರಫಲಾದಿಗಳಬಂ | ಧುರದಶಾಲಪ್ರಮುಖಭೂಜಪಿಲೆಸದುದುದ್ಯಾನ ||

ಬೆಳೆಗಿಜೇಳವೆಳೆವಳ್ಳಿಗಳತಲೆ | ತೂಗಿತೊನೆವಡಕೆಗಳಕೊನೆಯಲಿ | ಜಾ

ಗಿಬಳುಕುವಬಾಳೆಗಳಫಲಭರದತೆಂಗುಗಳ ॥ ಸೋಗೆಗಳಸುಳಿಪ್ರಗಳಕಪಿ
ಗಳ । ಲಾಗುಗಳಲಂಘನೆಯುಲಿವದುದು । ಪೂಗಣೆಯನಾಡುಂಬೊಲನೆ
ಪ್ರೋಲ್ಲತ್ತುಪುರೋದ್ಯಾನ ॥ ... ॥೧೩॥

ಮರಕತದನೆಲೆಗಟ್ಟುಗಳಹಿಮ । ಕಿರಣಕಾಂತನನೆಲೆಗೆಲೆಯುಬಂ ।ಧು
ರದಸೋಪಾನಗಳಕೇಳೀಮನೋಹರದ ॥ ಸರಸಿಗಳಮಣಿಸೌಧಗ
ಳವಿ । ಸ್ತರದವಿವಿಧಸುರತ್ನಹೇಮೋ ।ತ್ಕರದಕೃತಕಾದ್ರಿಗಳಲೊಪ್ಪಿದು
ದಾಪುರೋದ್ಯಾನ ॥ ... ॥೧೪॥

…ನಳಪ್ರಸೂನೋದಕದಲಘು । ಮರುಪಣಂಗೈದಬ್ಜಕಾಸುಪೋ । ತ್ಕ
ರಸರಾಗದಲೇಪನಾಂಗಮನೆಳೆಕದ[illegible] । ವರಚತುಸ್ಸ್ವರದನುಲನಿಗ
ಮೋ । ತ್ಕರದತತ್ವನೆಸಂಚರದಪರಿ । ಸರದಪಾವನ[illegible]ನಿಯುಪ್ಪಿದ
ನುಕೌಶಿಕನ ॥೧೫॥ ಭಾರಿಸಿದರಣಿಶ್ರವೋದ್ಭವ । ವಾರಿತನುಗಾತ್ರವಾಡ
ಪಂಗವು । ನೋರ್ಥವಲುಬ್ಬಿದುದು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮುನಿವರನ ॥ ಪೌರಜ
ನವಿಭವಮುವರೂಥದ । ಸಾರಥಿಯುಪಥವಿಡಿದುನಗರ । ದ್ವಾರವನುಸಾ
ರಿದನುಸಂವೇಳದಲಿಮುನಿನಾಥ ॥೧೬॥ ಸಗರರಂದುಮಹಾಧ್ವರಾಶ್ವವ
ಜಗವೆರಡರಲಿನೋಡಿ ಕಾಣದೆ । ಬಗಿದಿಳೆಮನೊಂದಿಳಿದವಿತಳದ್ವಾರವೋಪುರ
ದ ॥ ಅಗಳೆರವಿ ಮಡಿ ಮಾಟಕಿಕ್ಕಿದ । ಗಗನಸೀಮೆಯಮುಕೋಟೆಯೋಂದು
ನು । ತಗಡುರಾಜಮುನೀಂದ್ರಹೊಗಳುತಹೊಕ್ಕನಾಪುರವ ॥೧೭॥ ಪಳು
ಕಿನರೆಮಲಿಬಿಗಿದಬೀದಿಯು । ನೆಲನಸಿಳಯಶ್ರೇಣಿಗಳನು । ಜ್ವಲಿಪಜಂ
ದ್ರೋಪಲದಘನಸೋಪಾನ ಪಂಕ್ತಿಗಳ ॥ ಬಳಿಬಳಿಯ ಸೌಧಾವಳಿಯು
ಹೊಂ । ಗಳಶಗಳ ಹೊಂಪರಿನಪತಾಕಾ । ವಳಿಯುಪಸದಿನೆಸದುದಾಪುರ
ಮುನಿಯುಕಣ್ಮನಕೆ ॥ ೧೮ ॥ ಪರಿಪರಿಯವಸ್ತುತ್ಕರದವಿ । ಸ್ತರದವಿವಿಧ
ಮಣಿಗ್ವರರಬಂ । ಧುರದಬಹಳಿತಪೂರ್ವವೀದಿಯುಸೋಮವೀಧಿಗಳ ॥ ಪ್ರ
ರನಿತಂಬಿನಿಯಾರವಿಳಾಸದ । ನಿರುಪಮಾಲಯ ವೀಧಿಗಳಮುನಿ । ಪರನು
ನೋಡುತಬಂದುಹೊಕ್ಕನ ನೃಪಸಭಾಸ್ಥಳವ ॥೧೯॥ ಧರಣಿಕ್ಷತಿಮುನಿ
ಸಾರ್ವಭೌಮನ । ಬರವಕಾಣುತಘಮ್ಮನುರುವಿ । ಪ್ಟರವನಿಳಿದಿದಿರ್ವಂ
ದುವಿನಯಿಶನಾಗಿಕೈಗೊಟ್ಟು ॥ ಅರಮನೆಗೆತಂದರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯೋ । ತ್ಕರ
ವಿಧಾನದಿನಾವಸಿಯನುಪ । ಚರಿಸಿಬಿಜಯಂಗೈದ ಹದನೇನೆಂದುಬೆಸ
ಗೊಂಡ ॥೨೦॥ ಬಂದೆವಾಪ್ಯೆಶ್ವರ್ಯಕಾರ್ಯದ । ಕುಂದುಮಟ್ಟಿನಕೋತ್ರೆ
ಗಳುನಿಂ । ನಿಂದನನುಗೆಸುಸೂತ್ರವಹುದೇಬೀ ವಿಚಾರದಲಿ ॥ ಇಂದಿನೀ
ನೆಲೆಗಾವಸ್ತ್ಯನಿ । ನ್ನಿಂದತೇಜಿಪ್ಟನುಮಹೀಶರೊ । ಳೆಂದುಕೊಂಡಿಪನು

ಮುನಿದಶರಥನುಹೀಪತಿಯ॥ ... ॥೨೧॥

ಜನಪಕೇಳ್ಳೈಗೇಳಬೇಕೆಂಬಿನಿತುತಾನುಚಾರನಿನ್ನಯ । ಜನಪಧ
ರ್ಮದಸಕಲನೀತಿಯಸಾರಸಂಗ್ರಹವು ॥ ಮನುಪುರೂರವಕಾರ್ತವೀ
ರ್ಯಾರ್ಜುನಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಾದಿರಾಯರ। ನೆನಹವನುಪಾಣಿಸಿತೆಮಾತಿನಾ
ಪುದೆಮಗೆಂದ ॥೨೨॥ ಹಸನುವರ್ಣವಿಭೇದಪದ್ಧತಿ । ಸಸಿನವೈದಿಕಕರ್ಮ
ನಿನ್ನಲಿ।ಪಸುಮುನೀಪತಿಕೇಳುಜನಪಾಲನಯುಪರಿಲೇಸು । ಬಹುಸಿಕವ
ತಕಳವಳವಕೋಲಿಕ। ಕಲಶವಿರೊಧೋಪದ್ರವೆಂಬಿವು ॥ವಿಸುಕಲಮ...
ಪುನಾಪುಹೇಳುವದೇನುನಿನಗೆಂದ॥ ... ॥೨೩॥

ಅರಸಕೇಳ್ಳೈಧನ... ।ಚರಣದಲಿನಿಂದಿದೆ...ಹೀನಿ । ಜರರ
...ಸಮಾಯ್ಯಕದ್ಯಸ್ಥಿತಿಸುರೇಶ್ವರನ ॥ವರಸಭಾಮಂಡಲದೊಳಗೆವಿ ।
ಸ್ತರಣವಾಗಿಹುದಗ್ನಿಹೋತ್ರಾ ।ಚರಿತಕಾವುದುಕೊರತೆಯುಲಿವರನಾಥ
ಕೇಳೆಂದ ॥೨೪॥ ಈಸುದಿನನಮ್ಮಗ್ನಿಹೋತ್ರಕೆ । ವಿಘಾಸಲಿಯದೆನಡೆ
ದುದೀಗವಿ । ನಾಶಕರವಾಯ್ತುದರಿನಾದುದುಬರಪುನಮಗೆನಲು ॥ ಐಸ
ಲೇನಿಮಗಾದಚಿಂತೆಇ ।ದೇನುದೊಡ್ಡಿತುಬೆಸಸಿಮಾಡುವೆ । ನಾಶಮಾತ
ಲೆವುನೀಶ್ವರನಂಬುನೀನೆಂದ॥ ॥೨೫॥

ಪೊಡವಿಪತಿಕೇಳ್ನಿಗಮಿಕಂಗ । ಳಿಸಹಿವಾಚಿಸಿದರೆಯುನಿಮ್ಮಯ।
ನುಡಿಗೆಹೊದ್ಯದುಹಳಿವುನುವಿಡಿದಿಂದುಪರಿಯಂತ ॥ ನುಡಿದುನೋ
ಡುವನಾಪುನಮ್ಮಯ । ನುಡಿಯುನೀಪಾಲಿಸಿದಡನುವ್ಯೈ ॥ ಗೊಡಪಭಾ
ಗ್ಯದಬೆಳಸಲೇವುಗಿಂದನಾಮುನಿಪ ॥೨೬॥ ನಾವುಬೇಡುವವಸ್ತುವಾಹ
ನ। ವಾಪುದದುಕೇಳರಸರಾಘವ । ನೇವನನುಕೊಡುಳಡೆಯುಮಾತಿಡು
ಯಜ್ಞರಕ್ಷಣೆಗೆ । ಭೂವಧೂವರಕೇಳಿತೈಸಂ । ಭಾವನೋಚಿತವಿನೀತ
ಲೇವು। ತಾವುದುಕೆನಿರ್ಬಂಧಿಸುವರಲ್ಲೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೨೭॥

ಎಲೆಕುಶಿಕೇಳ್ಮನಿಪನುತ್ತರ । ಡಲಗುಬೆನ್ನಲಿನುಡಿದುದುಹೆಡ ।
ತಲೆಗೆಸಾರ್ದುದುಜಿಹ್ವೆಕಳವಳಿಸಿದುದುಕರಣಚಯ ॥ ಬಳಗುಗವದು
ದುತಾಪದಲಿಯು । ವ್ಮಳಿತನಾದನುಟುಂದುಗಾಣದೆ । ಹಲವನೆಣಿಸು
ತಹರುಷಗಟ್ಟಂಕೆಂದನಾಭೂಪ ॥೨೮॥ ಐಸಲೇಮುನಿನಾಥರಾಮನದೈ
ಸರವತುತ್ತುಂಬಹರೆಯದ । ಶೈಶವನಕಯ್ಯಿಂದಸಲಹಿಕೊಂಬುದೇ
ಯಜನ । ಸೂಸಿದಿರಿನಿನ್ನಗೆಯುನಿದಕೇ ॥ ನೇಸಲೇಮುಖಪರಿಕರವ
ಮೇಳೈಸಿಮರೆಪುತೇನುರಕ್ಷಿಸಗುವೆನುಮಹಾಧ್ವರವ॥ ॥೨೯॥

ನಗೆಯಸೂಸುವಡಾಪುಲೋಕದ । ಹಗರಣಿಗನೇಕೇಳಿದೈನ್ನಪ। ವು

ಗುರುರಾಘವನೆಂದುತಪ್ಪಿಸಿನುಡಿವನುಡಿನಿನಗೆ | ನಿಗರವೇರಘುನಾಥನಾ
ಡಾ | ಡಿಗಳನರನೇನುರುಳಬಾನಿಂ | ನಡುಗತನವನುಬಲ್ಲೆನದುಕೊಳ್ಳ
ದುಕಣಾಯುಂದ ॥೩೦॥ ದುರದೊಳಿಂದ್ರನಸದೆಬಡಿದಶಂ| ಬರನಸಮರ
ವಗೆಲಿದೆನೆಂಬೀ| ಬಿರುದಬಿಡಕೇಳರಸದಿಗ್ವಿಜಯದಪರಾಕ್ರಮದ ॥ ಹು
ರುಳುನಿನಗುಂಟಂಬರದುಕೆಲ | ಕಿಲಿವೀರಸುಬಾಹುಮಾರೀ | ಚಯುಗ
ಳರೆಂದರಿಯೆಲಾನರನಾಥಕೇಳೆಂದ॥ ॥೩೧॥

ಕಳುಹುವಡೆನೃಪಕೇಳುರಾಮನ | ಕಳುಹುಕಳುಹದೆಡೆಮ್ಮನಿ ॥ ಕ್ಷ
ಣ | ಕಳುಹಿ[illegible] ವನಿಳಯೊಳರಸುಗಳು ॥ ಹೊಳ
ಬುನುಡಿವರಸಗವೆ[illegible] | ನೊಳಗನರಿ[illegible]ನಿದ | ಕಳುಕಲಾ
ತ್ರಕೆಬಿರುದಬಿರುಮುರೆತೊಟಿಯೇನೆಂದ॥ ... ॥೩೨॥

ಮುಸುಡಿಕಂದನುಹಲವುಕಲಕೆ | ಶಿಶುಗಳಿವದಿರನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಲಿ |
ಹಸುಳೆಗಳಲಾಹರಿಜದೆನುನೀವೆಂದಹಗೆಗಳಲಿ ॥ ಎಸಗೆಬಲ್ಲರೆಂತುನವನು
ನೆಡೆ|ಬಿಸುಡಿಸಲುಬೇಡೈಯರಕ್ಕಸ | ರಸಮರಣದೊಣಗುಳಿಯುಬಲ್ಲರೆ
ತಂದೆಹೇಳೆಂದ ॥೩೩॥ ಉಳಿಯುಬಲ್ಲರರಕ್ಕಸರಕೊಳು | ಗುಳದೊಳಗೆಕ
ದನಕ್ಕೆಕಂದನ | ಕಳುಹಬಹುದೇಯೆಂದುಕರುಣವತೊರಿನ ಡಿದೆಯು
ಲಾ॥ ಉಳಿವುದೀನಿಜವಸ್ತುವೀಜಗ | ದಳಿವಿನಲಿನಿಕ್ಕಾದವಸ್ತುಗ| ಳಳಿ
ವವೀತನೊಳೀತನಾರೆಂದರಿಯದಾದೆಯೋ॥ ... ॥೩೪॥

ಮರುಳರಸಕೇಳಿತನಾಯಾ | ನರತಣಾಮಗನಲ್ಲನಿಖಿಳಾ | ಮರ
ರದೊಕಿಂದೀತನಿವಿಸ್ಮಾತರಣಿವಂಶದಲಿ ॥ ಧರೆಯುಭಾರದೆಳುಹಲೆಂದ
ವತರಿಸಿದನುಜಗದಖಿಳದೇವರೆ | ಗರಸಲಾನಿನಗಕಟಮಗನೇಮರುಳೆ
ಹೋಗೆಂದ ॥೩೫॥ ಅಜನರೂಪಿಂದಖಿಳಲೋಕವ | ಸೃಜಿಸುವನುಸಲ
ಹುವನುಗರುಡ | ಧ್ವಜನರೂಪಿಂದಳಿವನಗ್ಗದರುದ್ರರೂಪಿನಲಿ ॥ ಭಜಿ
ಸಿನರೆಯುರುನಾರದಾದ್ಯರು|ನಿಜವನೀತನನೀತನಿನಗಾ | ತ್ಮಜನೆಹೋ
ಗೆಲೆಮರುಳೆನೀನಾರೀತನಾರೆಂದ॥ ॥೩೬॥

ಈಹಸುಳತಿಂದಖಿಳರುಂದೆಳಯುಗದಲಿ | ರೂಹಿಸಿದನರುಮತ್ಸ್ಯ
ಕೂರ್ಮನ | ರಾಹನರಹರಿವಟುಪರಶುಧರನಾಗಿಲೀಲೆಯಲಿ ॥ ಗಾಹುಬೇರಿ
ಹುಬೀಜವದವೆ ಗ್ರಾಹಿಗೋಸುಗಜನ್ಮವೆಂಬಿವು|ಚೋಹನ್ಲದೆನಿಜಪಿಚಾ
ರಿಸೆನುಗನೆನಿನಗೆಂದ ॥೩೭॥ ಕಾಣ್ಣವಿತನಸರಸಿನಿಗಮ | ಶ್ರೇಣಿಗಳುಸಿ
ದ್ಧಾಂತವಿದುಪರ | ಮಾಣುಗತನಮಹತ್ವವನುನಿಶ್ಚೈಸಿಸರೆಯುವ ॥
ಸ್ಥಾಣುಕಮಲಜರರಿಕೆಗಳುಸ | ತ್ರಾಣವೀತರದರಿಕೇಳ್ಳಿ | ಗಾಣೆ

ನಿನಗೀದ್ವಿನವಲಿದುದಕೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೩೮॥ ತಂದೆನೀನಮಹೆನೆಂಬುದನ್ವ್ರಿ
ನುತಂದುಕೊಳದಿರುನಿನ್ನ ಗುರುವಿನ । ತಂದೆಮುಯ್ಯನುತಪ್ಪದಿದಕೆರ
ಬೀಸುನಿಶ್ಚಯುವ ॥ ಹಿಂದುಮುಂದಕೆಕೇಳಿಕೊನೆ ॥ ವೆಂದನಾತನು
ಕಾಲವಿಡಿದುಬಳಿ । ಸಂದನಿವ್ಮಯುಗುರುವಸಿಷ್ಠನದೆಂದನಾಮುನಿ
ಪ ॥೩೯॥ ಕರೆಗಳೌಕಿದವಾರೇಂದ್ರನ । ಕೊರಳನಪ್ಪಿಮುನಿನಾಥನುಡಿ
ದು । ತ್ತರಕೆವರಾರುತ್ತರವಕಾಣದೆಮನದದುರುಕದಲಿ ॥ ಗುರುಮು
ಖಾಂಬುಜವನುನಿರೀಕ್ಷಿಸೆ । ಬೆರಳಸನ್ನೆಯಲಾಮುನಿಪನಿ । [illegible]
ನುನಿಜವೆಂದುಕಳುಹಿನ್ನಂಜಬೇಡೆಂ[illegible] ॥೪೦॥
ಗುರುನಿ[illegible]ವಂದನು । ಕರೆಸಿಕರದೆಡೆಮುಗನನೀಮುನಿ ॥
ವರನಕ್ರಪುನನಗಾಯುವೆಲಿಸುಮುನಿಪನಧ್ವರವ ॥ ತರಳುಸೀನೆಂದೆಂಬ
ವಚನಾಂ । ತರದೊಳೂಸರಿದವಶ್ರುಜಲಸಿ । ಬ್ಬರದಬೆಗಿನರೀತಿಯೂ
ಳಿದ್ದುದುಸಭಾಸ್ಥಾನ ॥೪೧॥ ನವಿಸಿತಂದೆಗೆಗುರುವಸಿಷ್ಠನ । ಸುಮುಖ
ತೆಯುಹರಕೆಯುನುಕೈಕೊಂ । ಡವಿತವಿಕ್ರಮನಿಷುಧಿಚಾಪಕೃಪಾಣ।
ಗಳಧರಿಸಿ ॥ ಗಮಿಸಿದನುಮುನಿಯೊಡನೆಹರುಷೋ । ದ್ದಮದಲಾತನ
ಬೆಂಬಳಿಯಲಾ । ಕ್ರಮದಿಸೌಮಿತ್ರಿಯುಸರಾಗದಿತ್ವನ್ವಿತವಿಂಪೂರಟ॥
ಬೀಳುಕೊಂಡನುಮುನಿಬಳಿಕಭೂ । ಪಾಲಕನಹರುಷದಲಿತನ್ನಾ
ಪ । ಬಾಲಕರುಸಹಿತಲ್ಲಿಸಲ್ಲಿಗೆನೆರೆದಪೌರಜನ । ಜಾಳಿಸುವಕಂಬನಿಗಳ
ಲಿಬಿರು । ನಾಲಿಗೆಮುಬ್ಬೆಗಳಲಿಮುನಿಯುನು । ಕೇಳುನುಡಿಯಲಿಜಡಿವ್ರು
ತಿರ್ದುದುಜರದುಜನಪತಿಯು॥ ॥೪೩॥
ಪುರವಹೊರವಂಟಾಮುನಿಪನಾ । ತರಣಿಕುಲಜರುಸಹಿತಬಂದನು ।
ಸಾಮುವೆಂಬತರಂಗಿಣಿಗೆನಿಜಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಪರಮುನಿಷ್ಠೆಯಲಾ
ಮುನಿಪನಘಮರುಷಣಾದಿಸಮಸ್ತಕರಾಂ । ತರವವಿರಚಿಸಿಕ್ಕೊಟ್ಟನನ
ರಿಬ್ಬರಿಗನುಗ್ರಹವ ॥೪೪॥ ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾಮರೇಂದ್ರಾಭ್ಯರಹಿಸರದಿ
ವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂತ್ರವ । ನೊರದನಾಚಮನೀಯುಸಾಂಗೋಪಾಂಗಃಮು
ದ್ರೆಯುಲಿ ॥ ವರವನಿತ್ತನುಶಸ್ತ್ರದುಗಸಂ । ಹರಣವನುರಕ್ಷಣೆಯುವಿ
ಸ್ತರೆವಿದಮ್ಯನುತ್ರಮಂತ್ರವನಾಕುಮರಾರಿಗೆ॥ ॥೪೫॥

ಒಂಬತ್ತನೇಸಂಧಿಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹತ್ತನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ತುಂಗಭುಜಬಲಸಹಿತಮದನಾ । ತಂಗಕಂಠೀರವನು

ರಾಮನು । ಭಂಗದಲಿತಾಟಕಿಯಗೆಲಿದೊಲಿಸಿದನುಜಯವಧುವ॥

ಪದ್ಯ॥ ಕಂದಕೇಳ್ಮೈಮುನಿಬಳಿಕಮುದ । ದಿಂಗಸರಯುವದಾಂಟಿದ
ಶರಥ । ನಂದನರುಸಹಿತೈದಿದನುಘನಘೋರಕಾನನವ ॥ ದಂದಶೂಕ
ಪ್ರಹೋಗ್ರಖಮೃಗ । ದಿಂದಮಿಗೆಕಪ್ಪಗಿವಕತ್ತಲೆ । ಯಿಂದಬೇರಿತು
ಭಯವನಾರಘುರಾಜಪುತ್ರರಿಗೆ॥ ॥೧॥

ಮುನಿಪಚಿತ್ತೈಸೀಭಯಂಕರ । ವನಪಿದಾರಾಶ್ರಮವುಗಮಿಸುವ ।
[illegible]ಷರಿಗಳವಲ್ಲದೆಸರೇನೀಮಹಾವನದ ॥ಎನೆಸುರೇಂದ್ರನುಪೂರ್ವದ
ಲಿನೃ । ತ್ಯ[illegible]ತಗೆ । ಜನಿತಕಲ್ಮಷದೊಷವಾದಿನ
ಕೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೨॥ ಕಲುಷಿತವನೆಹ[illegible] । ಡಲನಬಳಿಕಜ
ಬಂದುಗಂಗಾ । ಜಲದಲಭಿಷೇಕವನುಮಾಡಿದನಾಸುರೇಂದ್ರ[illegible] ॥
ಕಲಾಜಲವಿಳಿಯಲೀವನ । ಕಲುಷಕನವಾಯ್ತುಭಾರಿಯು । ಖಳರಿ
ಗಶ್ರಯವಾಯ್ತುದವನಾಶ್ರಮಕೆಹಗೆಯಾಯ್ತು ॥ ॥೩॥

ಈವನದೊಳಪ್ರತಿಮರತಿಮೀ । ರಾವತಾರರಕಲಿಸುಬಾಹುವಿ । ಭಾವ
ರಿಚರಘೋರಮಾರೀಚಾದಿರಾಕ್ಷಸರ ॥ತಾವುಬಿರಿಸಿದುಕೇಳಿದೈರಾ । ಜೀ
ವಲೋಚನನಿರ್ಬ್ಬಯಾಂಗದ । ದೀವನವುದೊರಕಿರಲೆಮತ್ತನಡೆತಂದನಾ
ಮುನಿಪ ॥೪॥ ಸುಳಿದುದಾಕಾಂತಾರಮಧ್ಯ । ಸ್ಥಳದಲಾನರಗಂಧನಾ
ಸಾ । ವಳಯದಲಿಸೈಶಾಟಕುಲದಾಟವಿಕಿತಾಟಕಯು ॥ ಸುಳಿದವರುನ
ರನೆನ್ನಪುಣ್ಯದ । ಫಲವಲಾಮರ್ಝಭಾಷೆನುತಮೈ । ಯೊಲವಿನಲಿಮುಸ
ಪ್ರಬ್ಬಿನಿಂದಿವಳಧಿಕಹರುಷದಲಿ ॥೫॥ ವಿಳಲೇನದಶಾಕಿನೀಜನ । ಜಾಳ
ಮಾಯಾವಧಾರೆನುತ್ತಕ । ರಾಳಮುಖನಡತಂದಳದ್ಭುತರೌದ್ರರೂಪಿನ
ಲಿ ॥ ಮೋಲೆಮುಳಿವಸುರಾಂಗನಾಜನ । ಜಾಲಸಂಚರಿಸುತ್ತಬಿದ್ದುದು
ತೋಳಘಾಳಿಗೆತರುಕದಂಬಕವವಳಗಮನದಲಿ ॥೬॥ ಜವನಜನನೀಯೊ
ಮೋಣಾಲಯಭೈ ॥ ರವನಭಗಿನಿಯೊವಿಲಯಕಾಲದ । ಶಿವನಶಿಖಿಯೊಸ
ತಿಯೊಪ್ರಳಯದಚಂಡಮೃತ್ಯುವಿನ ॥ ಇವಳಕೆಣಕಿಮಜೀವದಲಿಬದು।
ಕುವರಹರಬ್ರಹ್ಮಾವರೇಂದ್ರರು। ಹವಣಹುಸಿಯೆಂದೆಂಬಪ್ರೋಲ್ಲಡೆತಂದ
ಳಿದಿರಿನಲಿ ॥೭॥

...

ಆಮೆಬರವತಾಟಕಿಯನೀಡೈಕನರ್ಕಶಗಾಮರಣದ । ಭ್ಯಾದ
ಯುವೊದಲಾರುಭವಿದುಭೂಭಾರಭಂಜನೆಗೆ । ಹರರದಿರುಚಿತ್ತದಲಿ
ಬಾಳವ । ಹೆದೆಗೆಳಿರುರಕ್ಕಸಿಯಹರಣವ । ನೊದುದದಾಯೆಕ್ಕೊಂದೆನ
ಲುನಡುಗತಿಂತೆಂದನಾರಾಮಾ ॥೮॥

ಹೆಂಗುಸಿವಳವಳಸುವನುಚ್ಚ್ಛವ । ದಂಗವೇಪವಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗೆವ್ಮೃಪ । ತಂಗಕುಲನರಸುಗಳುನಗದಿಹರೇಸುರೇಂದ್ರನಲಿ ॥ ಭಂಗಬಡಿಸದೆಬಿಡು ವುದೇಭಟ । ರಿಂಗೆಬೆಸಸದಿರಿನಿತನೆನೆಮುನಿ ॥ ಪುಂಗವನುನಸುನಗುತಲಾರಘುನಾಥಗಿಂತೆಂದ ॥ ॥೯॥

ಎಲೆಕಕುಸ್ಥಜಕೇಳುಲೋಕವ । ಹಿಳದಳಿವಳಂದದಲಿಹಿಂದಣ।ಬಲಿ ಯತಂಗಿಬಳಿಕ್ಕದೂರಾಯ್ತುವಳದೆಸೆಯಿಂದ ॥ ಬಲವಿರೋಧಿಗೆಕೇಳಿದೈ ಕಡು । ಗಲಿಯುಕೆಲಿದನುಶಕ್ರನವಳನು। ಕೊಲೆಗೆಕೊಕ್ಕರಿಸಿದನೆಕಾಲ ಗ್ರೀವಮೃತ್ಯುವಿನ ॥೧೦॥ ಧರೆಗೆಕ[illegible]ಸುವುದೆನೃಪ ನೀತಿಸುಜನರ[illegible]ಷಸುವದೇಕ್ಷತ್ರಿಯರಧರ್ಮಕಣ ॥ ನಿರುತ [illegible]ರ್ಥದಲಿಸಂ । ಹರಿಸುಸಂದೇಹವನವುನದೊಳ । ಗಿರಿಸದೀ ರಕ್ಕಸಿಯನೆಲೆರಘುನಾಥಕೇಳೆಂದ॥೧೧॥ ಮುಟ್ಟವಿಸಿಬಹರಕ್ಕಸಿಯನ ಡ । ಗಟ್ಟನಿಂದನುವುಂದೆಸೆಣಸಲು। ಚೆಟ್ಟದಿದಿರಲಿಸುಳಿಸಿಡಿಲಂದದಲಿ ಗರ್ಜಿಸುತ ॥ ಇಟ್ಟಣಿಸಿನಗುತವಳುರಾಮನ। ನೊಟ್ಟವಿಸಿಮುಂಬರಿದು ಮುಸಿಪನ। ತೊಟ್ಟಳಿಕೆಯಲಿಚಾಚಿದಳುಚಾಪಳಚಪೇಟಕವ॥೧೨॥ ತೊ ಲಗುತೊತ್ತಿನವುಗಳೆಮುಟ್ಟದಿ । ರಿಳೆಯುವಿಬುಧರನಿನ್ನಗಂಟಲ।ಬಲವ ವಿಡಿಸುವಮೃತ್ಯುವಿದೆನೋಡಿತ್ತ ತಿರುಗೆನುತ ॥ ಹೊಳವಹೊಂಬರಹದ ಸುರೇಖೆಯು। ತಳಪದಸ್ತ್ರದಲವಳಹಸ್ತವು। ಕಳಚಲೆಚ್ಚನುಭೂತಗಣ ಬೆದರಿದೋಡೆಭೀತಿಯಲಿ ॥ ... ॥೧೩॥

ಸಿಡಿದುಹಾರಿದಹಸ್ತದುರುಬೆಗೆ । ಬುಡಸಹಿತಬಲುಮರಧರಾತಳ।ಕು ಡಿದುಬಿದ್ದುದುಕರದಖಂಡನದರುಣವಾರಿಯಲಿ ॥ ಗಿಡಲತಾಳಿವಸಂತದ ಲಿತಳಿ । ರೊಪದಶೋಕೆಯಧಾತಿನಗಲಕೆ । ಪಡದವಪುರವಿಮಾನತತಿ ಕೆಂಪಾದುದಭ್ರದಲಿ ॥೧ ॥ ತರುಣಕೇಳೈಬಳಿಕಲಾಖಳ । ತರುಣಿತವಕ ದಲಬ್ಬರಿಸುತು । ಬ್ಬರದಕೋಪದಲೆಡದಕೈಯಲಿಜಡಿವುತಾಯುಧವ ಘರಿಘರನೆಹಲುಕಡಿದುನೋಡಾ । ತಿರುವಲಿಯಸಾಹಸವನನುತಾ । ಸು ರದವೀರಾವೇಶದಲಿಜಡಿದಿಟ್ಟಳಿನಕುಲನ ॥೧೫॥ ಅವಳಶೂಲದೆಸಿಖಿಯು ಲಾವವ। ನಿವಹಸೀಕರಿಯಾಯ್ತುತಾರೆಗ। ಳವನಿಗುದುರಿದನರಳಿತಪಿಸಿ ತುಬಿಂಬದಿನಮಣಿಯು ॥ ಅವನಿಹೊಗದುದುಸಕಲಮುನಿವಟು । ನಿವಹ ಸಾಯೆಂದೊದರಿತಿದನಿ।ವಮ್ಮರುಕೇಳುವರೇವಿಚಿತ್ರವಕೇಳನೀವೆಂದ॥

ಶೂಲನಿದ್ದುದುನಭದಿಲಯದಕ। ಪಾಲಹಸ್ತನಕರದಲಾಕೆಯು।ತೋ ಳುಕಾಣಿಸಿತಾ।ಕೃತಾಂತನಬಳಿಯಮುಸಲವೆನೆ ॥ ಹೇಳಲೇನದನವಳ

ಮೇಘದ | ಜಾಳಿಯಲಿನುಳಿಗಡೆದ ಕರುಣಜ | ಲಾಗಿಹೊನಲಿಡಲಬ್ಬರಿಸ
ತಸುರವಿಕಾರದಲಿ ‖ ‖೧೭‖

ಆನಬಲುಬಿಲುಜಾಣತನದಮಹಾವಿಚಿತ್ರವ ಪ್ರೌಢಿಯೋದಿದ | ದೇವನ
ಲ್ಲಾ ಮೇಲೆ ದೈತ್ಯಾಂತಕನಲಾರಣಕೆ ‖ ಆವುದದಿದಿವಗೆಂದುಗಗನದ | ದೇ
ವತತಿಕೊಂಡಾಡೆ ಸಲೆಘನ | ರಾವದತಿನೆಲಕುರುಳಲೆಚ್ಚನುಘೋರತಾಟ
ಕಿಯ ‖೧೮‖ ಕೆಡದುದಾತಲೆರಕ್ತಮುಂಡದೊ | ಳೊಡದುಹಾಯ್ದುದು ಬ
ಳಲಿನೆಲಕೋ | ಲ್ಗುಡಿಸಿತವಳಶರೀರಹೊರಳಿತ ಜಾವಪರಿಯಂತ | ಹೊ
ಡೆದುದವರ[illegible]ಸರದಸೋನೆಗಳೆದಿವಿಜರ | ಮುಡಿ
ಯರ ರಘುಕುಲನುತ್ತಮಾಂಗದಲಿ ‖ [illegible] ‖೧೯‖

ಪುಳಕಯುದುಬ್ಬಿನಲಿಮುನಿಕುಲ | ತಿಲಕಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಲೋತ್ಪ
ಲವಿಭಾಂಗನನಿಖಿಳದೇವೋತ್ತಮನನಿರುಪಮನ ‖ ನಳಿನನಾಭನಮಂಗಳ
ಶ್ರೀ | ನಿಳಯತೊಳವೆಮುರಾಯನನು | ಹೆಕ್ಕಳದಹರುಷದಲಬ್ಬಿಕೊಂ
ಡಾಡಿತುಮುನಿಸ್ತೋಮ ‖ ‖೨೦‖

ಹತ್ತನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹನ್ನೊಂದನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ‖ ಘೂಡದೊಳಸುರಸುಬಾಹುಮಾರೀ | ಚರರಗೆಲಿದುಮು
ನೀಂದ್ರನಮಖ | ದ್ವರವರಕ್ಷಿಸೆಪಡದನುನ್ನತಕೀರ್ತಿಯನುರಾಮ ‖

ಪದ್ಯ ‖ ಕಳದರಿವರೆಲೆಕೇಳುಕುಶಿಕ | ತ್ಕಲುಪಕಾಂತಾರವನುತಮ್ಮ
ನಿ | ತಿಲಹೊಕ್ಕನುಬಳಿಕಘನಪಾವನತಪೋವನವ ‖ ಲಲಿತಪುಣ್ಯಾಮ
ಹೀಜಕುಲಮಂ | ಜುಳಲತಾಸೌರಭ್ಯಕುಸುಮೋ | ಚ್ಚಲಿತಕಲಿಸವಿಹಾರ
ನುತವಿಶ್ರುತಮಹಾವನವ ‖ ‖೧‖

ಕ್ಷಿತಿಗಳುಚ್ಚರಣೆಗಳಪಿಕಸಂ | ತತಿಯಸೋಪನ್ಯಾಸಮಯವಿ | ಕ್ಷಿ
ತಶುಕಾಳಿಯಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಧ್ವನಿಯಕಿನ್ನರರ | ನುತತಪೋನುಷ್ಠಾನ
ವಿಧಿಸಂ | ಸ್ಥಿರಸೇಚರಚಯದಶೋಭಾ | ದ್ವಿತತಪೋವನಕಣ್ಗೆ ಕೌತುಕ
ವಾಯ್ತು ರಘುವರನ ‖೨‖ ಕೇಳಿದನುರಘುವಂಶಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲೋಲನೀವ
ನವಾವುದೆಂದುನಿ | ಶಾಲವಿಜ್ಞಾನವಿನುತವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮುನಿವರನ | ಹೇಳಿ
ದನುಬಕಲಿನಿರೋಧದ | ಬೇಳುವೆಯಸುರನಲ್ಲಭನಕ | ಟ್ಟೊಳಿಗದಕ
ಶ್ಯಪಮುನೀಂದ್ರನಪ್ರಾಪ್ತಸಂಗತಿಯ ‖ ೩ ‖ ರಾಮಕೇಳಿದರಿಂದಲದಿತೀ
ಭಾಮಿನಿಗೆಜನಿಸಿದನುಹರಿ | ವಾಮನಾಕೃತಿಯಿಂದದೈತ್ಯಬಲೀಂದ್ರ

ನಧ್ವರದ। ಹೋಮವನುಕೆದಿಸಿದನುಬಳಿಕೀ । ಭೂಮಿಯನುಕೊಂಡಾ
ಗ ಸಾಸು। ತಾ ವುಗೊತರಿಚದಂದವನುವಿರಚಿಸಿದನಾವಸಿಪ ॥೪॥ವನ
ವಿದೆನ ಗಾಯ್ತ್ರಂಧುಕಶ್ಯಪ । ಮುನಿಯವಚನದಿಸಲೆವಂಹೀಪತಿ ।ತನು
ಜಕೇಳ ಪವಿತ್ರತಪೋವನದೊಳಗೆಸಿದ್ಧಿಘುದು॥ಎನುತವ ನಿಹೊಕ್ಕನು
ತಪೋವನ । ವಿನುತಶಾಲಾಂತರವನಾಕ್ಷಣ ।ಮುನಿಜನಂಗಳಕರಸಿದನು
ನಾನಾತಪೋಧನರ ॥೫
ನೆರಹಿದನುಮಖಸಾಧನದೆಶರಿ । ಪರಿಯಸಕಲದ್ರವ್ಯವನುವಿ ।ಸ್ತರ
ಣವಾದವುಯಜ್ಞಶಾಲಾವೀಧಿಗಳುಬಳಿಕ ॥ ... ಭರ್ಗ೦। ಕರಸವಿ ... ಲಗೋ।ಚರಿಸಿತ್ತಾಹವನೀಯಲೌಕಿಕ
... ಯಲಿ ॥೬॥ಕರಸಿದನುಮುನಿನಾಥಬಳಿಕ ಧ್ವರಿಗಳನ ಋ
ತ್ವಿಜರಧ್ವರ । ಪರಮವೈಭವದಿಂದನಡದುದುದಿನಚತುಷ್ಟಯದ ॥ ಬ
ರಸಿದುದುಬರ್ಹಿರ್ಮುಖರನು । ಬ್ಬರದಹೋಮದಧೂಮವಿತ್ತಲು।ನೆ
ರವುತಿರ್ದರುರಕ್ಕಸರುಬೇರೊಂದುತಾಣದಲಿ ॥ ೭ ॥ ನಡವುತಿರ್ದುದು
ಹೋಮವಿಯು ।ಗ್ಗಡದಸುರಸಂದೋಹತವಕಿಸಿ । ತೊಡನೊಡನೆಗು
ವ್ಮದುದುಗಾವಳಿಗಗನವಳಯದಲಿ ॥ ತುಡುಗಣಿಗಳವವಿದ್ಯುನಭೋಗ
ಕೆ । ಸಿಡಿಮಹವಿಗೊಂಬವುರನಿಕರದ । ಕೆಡಕಬಾರಿಸಿಬಾಚುತಿರ್ದಗು
ಬಾಯತುತ್ತುಗಳ॥ ॥೮॥
ಬೊಬ್ಬೆಯಾದುದುಬಳಿಕಸುಮನಸ । ಗೊದ್ಬಳಿಯಚೋಣಿಯಲಿ
ಮುನಿಗಳು । ಬೆಬ್ಬಳಿಸಿದರುಬಿಸುಟರಾಹುತಿಗಳನುದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ।ಇಬ್ಬ
ರಿವರಾಮುನಿಗಳುಪಹತಿ । ಯುಬ್ಬೆಯನುಸ್ಸರಿಸುವರೇಬಿಡ। ದೆಬ್ಬಿಸಿದ
ರಂಬುಗಳನಾರಾಕ್ಷಸಕದಂಬದಲಿ ॥೯॥ ಅಣುಗಕೇಳ್ವೈನಿಮ್ಮವರವಾರ
ಣವಿಳುಬ್ಬರಿಸಿದವುಗಗನಾಂ।ಗಣವನಬ್ಬರಿಸಿದವುಹರಿವರುಣಾಸಿನಿರ್ಜರರ
ಉಣಿಸಿತ್ರಡಹಾಯ್ದುಸುರ ಟ್ಟೆಯ । ಕುಣಿಸಿದವುಕವಡಿವರನವುರರ।ನು
ಣಿಸಿದವುನಲಿದಾಡಿಸಿದವಾನಾರದಾದಿಗಳ ॥೧೦॥ಯಲೆಲೆಗಣೆಗಳಿವೆಲ್ಲಿಯು
ವುಕ । ಗ್ಗೊಲೆಯುಕಾಹುರರಾರೊಹೆಗ್ಯೊಹ್ಯೊ ।ತಲೆಯುಕಡಿಕೊಲ್ಲೆನು
ತಕವಿದುದುಕೂಡಿಖಳನಿಕರ ॥ ತಲೆದರಿತೆಗದೋಡುಮುರಾ । ವಳಿಯು
ನುರೆಸದೆಬಡಿದುಸನಿಸದ । ಲಿಳಿದರಧ್ವರದೆಡೆಗೆಖಸ್ಸದಕ್ಕೆಯುನೆಗಹಿನಲಿ॥
ಕೆದರಿತಧ್ವರದ್ಯಾದಿಋತ್ವಿಜ ।ರದುಭುತದಭೀತಿಯಲಿಗಸ್ತದ। ಮುದು
ಕರಲುಗುವತಲೆಯುಕ್ಕೈಕಾಲುಗಳಕಂಪನದ ॥ ಬೆದರಿನಲಿಬಿಸುಟಾಹುತಿ
ಗಳನು । ಗದಗದಿಸಿಕಂಗೆಟ್ಟುಹಾಯ್ದುದು । ಹೊಮಿಕೆದಂಡಕಮಂಡಲ

ವಬಿಟ್ಟಖಿಳದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥೧೨॥ ಕವಕವಿಸಿನಗುತಿಪ್ಪರಾಮುನಿ । ನಿವಹಕ ಭಯಕೊಡುತಸಂಧಿಸಿ। ಸವರಿದರುಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯದಲೌಕುವತಿಭಲರ ॥ ಜವನಕವತೆಯೆ ವೀಣಾಲಝುಭ್ಯೆ ರವನಕಾಲ್ಪುಳಿಯೊಯೆನಲುನಿ । ವ್ಯಾವರುಮೆರದರುಕಲಿಕೆಗಳಕೌತುಕದರಣರಸದಿ ॥೧೩॥ ಶುಗಳೇನವರವ ಮವರಾಯಾ । ಶಿಶುಗಳಲ್ಲಕೇಳಿರೈಸಲ । ಸಸಿದತಲೆಗಳುಯುಡಗಿತಭದ್ರ್ಯೋತವಮಂಡಲವ ॥ ಬಿಸಿದುಬಿದ್ದಕಡಂಬದಲಿಹೆಣ । ವಿವಿರವಾದುದುನೆಲವಿಲ್ಲದೆ ಇಯು। ವಿಷಮುವೀರರೊಮುಝುಯನುತಮಾರೀಚಬೆರಗಾದ ॥೧೪ [illegible] । ಪವನಧನದೀಶಾನರೊಳಗೀ। ಹವಣಿ ಕೌಶಿಕಮುನಿಯೆ [illegible]॥ [illegible] ಬಿಂಬಕೆಲಂಬಿಸುವ

ಈವಿಪುಳನದಿರಾಜನನ್ವಯನಾವುದೆನೆಕೌಶಿಕ [illegible] ಮಗೆಜನೀತ್ರರುಣಿನದಿ ಯಾಗೆನದನಾದ ॥ ದೇವರಾಘವಕೇಳೆನುತಮುನಿನಾಥಯಿಂದುತ್ತರಿಸಿಹಲವುವ । ನಾವಳಿಯುಕಳಿದೈದಿದರುಗಂಗಾತರಂಗಿಣಿಯು ॥೮॥ ಕೃತಿಸಮಾಜಿತರಂಗಮುಯಪೂ । ರಿತಸುಧೋಪಮಸಲಿಲಮಯಸಂ । ಭೃತಮುಕ್ತಾಫಲನಿಚೋತ್ಕರಸೈಕತಾಳಿಮಯಕೃತಜಗತಿಪಾವನಮಯಪ್ರ ॥ ಚ್ಯುತಭವಾಖಿಲದುಲಿತಮುಖಶೊ । ಭಿತೆಯೆಸುಮನಸ್ತುತಿಕಂಡನುರಾಮಜಾಹ್ನವಿಯು ॥ ॥೯॥

ಹರಿಪದಾಬ್ಜಪರಾಗಪೂರಿತ । ಪರಿಮಳಾಲಂಕೃತೆಮುಶಶಿಶೇ । ಖರಜಯಾತಟಪಟಲಸಂಘಟಿತವಿಸ್ಫುಟಿಯು ॥ ಸುರನಮೋರಗಭುವನಪಾವನ । ತರಚರಿತ್ರೆಯನನಿಜೋನ್ನತ । ಕರಕಮಂಡಲಮಂಡಿತೆಯುಕಂಡನರಘುಪ್ರಭವ ॥೧೦॥ ಎಲೆಮುನೀಶ್ವರನದಿಗಳೊಳಗ । ಗ್ಗಳದನದಿಯೆಂಬಂತೆಮತಿಸರೆ ॥ ನಿಲುಕುತಿದೆಚಿತ್ತದಲಿಮುನಿಕೇಳೀಮಹಾನದಿಯು ವಿಳಸದಭಿರಂಜಕದಜನನಸ್ಥಳವಿಡಿದುದಾಪ್ರಸಂಗವ । ತಿಳುಹುಬೇಕೆನೆ ಬಳಿಕವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಸಿಂತೆಂದ ॥೧೧॥

ತರುಣಕೇಧಾದಿಯುಲಿಸಗರನ । ಸಿರಿಗೆಸೇರದೆಶಕ್ರನಾಕ್ರತು । ತುರಗವನುಕದ್ದೊಯ್ದುಕಪಿಲಮುನೀಂದ್ರದೊತಿಸಲಿ ॥ ಅರಿಸಿದನುಪಾತಾಳದಲಿಬಳಿ । ಕರಸಿರಿಕಡರುಸಗರನಂದನ ॥ ರುರಿಯುಲಿದ್ದರುಮುನಿಯುಧಿಕ್ಕರಣೆಯವಿಘಾತಿಯಲಿ॥ ॥೧೨॥

ಧಗಧಗಿಸಿದರವತ್ತುಸಾವಿರ । ಸಗರರನುಸಂಸ್ಕಾರವಿಬಿದಲಿ ॥ ತಗೆಯಲೋಸುಗತಪದಲಿದ್ದನುಕಮಲಗರ್ಭನಾ । ಮಿಗೆಭಗೀರಥನೀಸಹಿದನುಸುರ ॥ ಜಗತ್ರಿಯಿಂಪಾತಾಳಕೆತ್ರೈ । ಜಗಮಾತೆಕರೋಧರೀಶವಿ

(೨)

ದವದಹಥವಲ್ಲ ॥ ದೋದವ್ಯಾಜುಳಿಹೋಗಲೆನುತಕ್ರ | ಶೋದಯನು
ನಗುತ್ತನಿಕರದಿಂ | ದೂಡಿದನುಜಲಸಿಧಿಯುತೆಂಕಣತೀರಕಾಖಳನ ॥೨೦॥
ಬಳಿಸ...ನದಲಿಬಲಿ | ಕೌಳುಕಲಿಸರಕ್ಕಸರಜವಪುರ | ದೊ
ಳಗೆ...ಗಕೆ...ನೋಯುವಕೆ...ರರ ॥ ಸಲಿಸಿದನುನಿರ್ವಿಘ್ನ
ದಲಿಮುನಿ | ತಿಲಕನಧ್ವರಕಂಗವಾದುದು | ಸುಲಭವಾಯ್ತವಭೃಥ
ಮಹೋತ್ಸವವಾಮುನೀಂದ್ರಗೆ ॥೨೨॥ ಮುನಿಗಳುತ್ಸಾಹಿಸಿದಂಬುಜಾ
ಸನನರೇಂದ್ರಾದಿಗಳುಜಯ್ಜಯು ॥ ನಿನದದಲಿಸೂಸಿದರುಸುಮಾನದ
ಲಿ...ವಳಿಯ ॥ ...ಪುಳಕದುಬ್ಬಗಳಲೀಲಿಂ | ಗನವ...
ಲಿ...ವಿಯುವಿ...ಗ ...
... ತಮನ ॥ ...ದಬುಜದಸರಸಿ
...ಡದಂಬರದಂತೆಜೋಕೆಯು | ಜೋಡದವತ್ರದಂತೆಬನ
ವಿರೆಕಂಡುಬೆಸಗೊಂಡ ॥೧೬॥ ಇದುಕಣಾರಘುನಾಥಕೇಳಪ್ಪ | ವ್ರ
ದಲಿಗೌತಮನೆಂಬಮುನಿಪನ | ಸದನವಾಮುನಿಸತಿಗೆಮನವಿಕ್ಕಿದನುಸು
ರನಾಥ | ಮದನನಾಗೆರ್ಳಿಳ್ಳಿದನುಸಂಭೋ | ಗದಲಿಸಿಲುಕಿದನಿಂದ್ರ
ನಾತನ | ಸದದುದೀಮುನಿಶಾಪರೂಪಾಯ್ತಂಗವಬಲೆಯುರ ॥೧೭॥ ಪ
ರವಧೂವ್ಯಸನದಲಿಕೆಡರಾ | ರರಸನಾಘವಕೇಳುಕೆಟ್ಟದುಪುರುಷತನವಿ
ದ್ರಂಗಹಲ್ಯಾದೇವಿಶಿಲೆಯಾಗಿ ॥ ಧರಿಸಿದಳುನಿಜತನುವನಾಪ್ರವಿದೀಗಾ
ಸತಿಯನುತಹ ॥ ತ್ರಿರಕೆಬರೆರಾನಹಾಂಘ್ರಿರಜವಾವರಿಸಿತಾಶಿಲೆಯ ॥೧೮॥
ಗುರುಕಟಾಕ್ಷನಿರೀಕ್ಷೆಯುಲಿದು | ಸ್ಮರಭವಾಂಬುಧಿಬರವಪ್ರೋಲೀ | ಖ
ರಕಿರಣನೀಕ್ಷಣದೊಳಡಗುವತಿವಿರಲತೆಯುಂತೆ ॥ ಪರಮಪುರುಷವನದೃ
ಷ್ಟಿಪಾತದೊ ॥ ಳಿರದೆಸಂಚಿತವಸಕಲದುಷ್ಕೃತ | ಹರದುದಿಸಿದಳುಶಿಲೆ
ಯುಮಧ್ಯದೊಳಬಲೆಗೌತಮನ ॥೧೯॥ ನರವಿನೋದವಿಚಿತ್ರಲೀಲಾ | ಚ
ರಿತವಿಷ್ಣುತಾಪ್ರಹಿವಿಶ್ವಂಭರಭವಶರಿತಹಿಸರ್ವೇಶ್ವರಶಿವತಾಪ್ರಹಿ |ಕ್ಷರಸಹಿ
ತನಕ್ಷಯನನಾಹತ | ಹವವಿರಿಂಚಾತ್ಮಕಪರಾಪರ ॥ ಪರಮಗುಣನಿಧಿಜ
ಯಜಯೆಂದೆರಗಿದಳುಚರಣದಲಿ ॥ ॥೨೦॥
ನಿನದವಖಿಳಭವಾಂತರಂಗಳ | ನೆನೆಯಬಾರದಘೋರಪಾತಕ | ಜನು
ಗುವುದುತಾನೆಂಬಶ್ರುತಿಮತಸಿದ್ಧವಾದುದಲ ॥ ನೆನಹದಲ್ಲದೆನಿನ್ನ ಪದದ
ರು | ಶನನಭಾಗ್ಯವುತನ್ನೊಳಾದುದು | ಘನಮಹಿಮನೆವೋಯನು
ತಕೈವ...ದರ್ನಳಾಕಂತೆ ॥೨೧॥ ಲಲನೆನೆಈಕೆಯುದಾಗೆನಲುಮುನಿ |ತಿಲ
ಕ...ಜ್ಞಾನಮಯನಿ | ರ್ಮಳನದಾನಂದೈಕರೂಪಂಗಧಿಕಹತುಷದಲಿ|

ತಾವರೆಸಕಲ್ಹಾರಕೈರವ । ಕೋಮಲದ್ರುಮಷಂಡಗುಲ್ಮಲ । ತಾಮರಾಳಿ
ರಥಾಂಗಬಕಕಾರಂಡಶೋಭೆಯಲಿ॥ ।೫॥

ಕೇಳಿದರೇಳಿದನುಮುನಿಮುಖ । ಪಾಲಕಾಂಗೆ ದೀರ್ಘನಮಿಯುಮಾ
ಲಚರಿತದಸಂಗತಿಯುಕುಶಕಕ್ಷಿತೀಶ್ವರನ । ಸ್ಥೂಲವಂಶಪರಂಪರೆಯಭೂ
ಪಾಲಕರಜರಸವನುತನ್ನವಿ । ಶಾಲಚರಿತವನಾನದಿಯುನುತ್ತ ಿದನುಬ
ಳಿಕ ।೬॥ ಕ್ಷೋಣಿಜಾಸುತಕೇಳುವಿಪಿನ । ಶ್ರೇಣಿಗಳಕೆಲಕೆಲವಕಳಿದ ।
ಕ್ಷೀಣಶೌರ್ಯರುಸಹಿತಬರೆಮುಂದೊದುತಾಣದಲಿ । ಸ್ಥಾಣು ವಿಕಟಜಟಾ
ಗ್ರಗಾಗ್ರ ॥ ರತ್ನಾಣನದಿಗೆಣೆಯುನಿಪನಿರುಮ ॥ ಶೋಣಭದ್ರೆಯುಕಂಡು
ಲಿ ॥ ।೭॥
ಷಗೆರವ ಮುನಿಮಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ [illegible] ॥ ಬ್ರಾಹ್ಮನೆ
ಪೆರವಸಿಷ್ಠವಿವಾದಪನ ಭೂ । ವರಋಷೀಶ್ವರನಾ [illegible]
ಯನುಗ್ರತಪಃಪ್ರಭಾವವನಾತ್ರಿಶಂಕುವಿಗೆ ॥ ಸುರಪುರವಬೇಗಭದ್ರದಲಿವಿ
ಸ್ತರಿಸಿದಾಖ್ಯಾನವನುಜನಕಂ । ಗೊರೆದುದಾಡಿದನುಕೌಶಿಕನನುಶತಾ
ನಂದ ॥ ೨೧ ॥ ಮುನಿಗೆಬೀಳಿಕೆಯಾಯ್ತು ಮಿಕ್ಕ । ಮುನಿಗಳೈತಂದ
ರುಸಮಸ್ತ । ವನಿಯುನೃಪರೆಲ್ಲಗ್ಯಾಯ್ತು ಪರದ್ವೈಬೇಹನಗರದಲಿ ॥ ವಿ
ನುತಮುಖಮಂಟಪವಿರಾಜಿಪ । ತನುವಮಾಧ್ವರಪರಿಕರದಸಾ । ಧನ
ವಮೋಳ್ಳೈಸಿದನುದೀಕ್ಷಿತನಾದನಾಜನಕ ॥ ೨೨ ॥ ಕುಶನೆಕೇಳ್ಳೈನಿಮ್ಮಮು
ತ್ತಯ । ದಶರಥನುಗೊಡಿದನುಹಾಧ್ವರ । ದೆಸಕಿಪುಪುತ್ರೈಸ್ತ್ರನನೆಲು
ಮಾಡಿದನುಸತ್ಕ್ರತುವ ॥ ಕುಶನನುಜಕೇಳ್ಳಿಂಮುಹಿತಸ । ಕ್ವಶರನ
ಲಿಂಮೇಲೆಯುಾವನ । ದೆಸೆಕತಲೆದೊರಿದುದಶಂಡನುನಿಮ್ಮಜನನಿಯು
ಲಿ ॥ ೨೩ ॥ ನಾರದನಪೂರ್ವದವಚೋವಿಸ್ತಾರದಾಭಿಪ್ರಾಯದುಕಾ ।
ವಾರಿಗುಚಿತ್ರೋದ್ಯಾಹಪೈಭವದಾಸ್ಪಯಂವರಕೆ ॥ ಭೂರಿಭೂಪನದಭಾಗ
ಧೇಯರ । ಭೂರಮಣರನುಬರಿಸಿದನುಮಿತಿ । ಮೀರೆಯಿಕ್ಷದೆನೃಪರುನೆ
ರದರುಜನಸತನಗರಿಯುಲಿ ॥ ॥೨೪॥

ಅಂಗವಂಗಕಾಂಭೋಜಸಿಂಧುಕ । ಳಿಂಗಬರ್ಬರಚೇನನೇಪಾಳ ।
ರಂಗಮಂಖಿಕಬರ್ಬರಕರೂಪವರಾಳಸೌವೀಳ ॥ ವಂಗಕೇಕಯ ಗಾಳಗು
ಜ್ಜರ । ಸಿಂಗಳಾಂಧ್ರದ್ರವಿಡಮುಖ್ಯದ । ರಾಂಗನಾವಲ್ಲಭರುಸಂದಣಿಸಿ
ದರಸಂಖ್ಯಾತ ।೨೫॥ ಪುರದಬಹಿ ವನಸೀಮಾ । ತಾವೆಸಂಪೇಳವ
ಲಿಬೇಡಾ । ಯ್ತರಸುಮನ್ನೆಯಮಂಡಲೀಕಪಸಾಪರೀಭಾಮರಿಳಿ । ಧ
ರೆಗಳಿಗೆಧೂರ್ವಳರಿಗವನೀ । ಪ [illegible] ದ್ರುಮೊದಲಾ । ದರಿಗೆ
ಮಿಕ್ಕನಪಿನನರಾಕ್ರಮಜನಂಗಳಿಗೆ ॥೨೬॥

ಧಾತ್ರ್ಯಹೊರತಾಗಿ ॥ ೧೩ ॥ ರಾಮಕೇಳೀಪ್ರೇಮನವಿಯಮ | ಹಾಮಹಿ
ಮೆ ಗಮಧಿಯುಮ ಕಾಣೆನು | ಸೋಮಧರನೇ ಬಲ್ಲನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಮಾತೇನು |
ಕಾಮಿಸಿದ ಫಲವಹುದು ನೆಸದರಿ | ಗೀವರುತ್ಪಥಗಾಮಿನಿಯುಸೇನು | ತಾ
ಮುನಿಪ ಬರೆ ಸೊಗಸಿದುದು ಮಾತಿಯ ಜನಸ್ಥಾನ ॥ ೧೪ ॥ ನಗರವಿದು ತಾ
ನಾರದೆಂದಾ | ಗಗನಮಣಿಕುಲಕೇಳಿ ಹೇಳಿದ | ನಘವಿದೂರಕನರಿಯ
ಮಾನ್ಯಮದರಸು ಮೃಂಜಯನ ॥ ನಗರವಿದು ತಾ ರಾಮಕೇಳಿ | ನಗರದಧಿ
ಪತಿ ದಶರಥನವಾ | ಯಿಗನಧರೆಯೆಂದು ನವಗೆ ಸಲುವುದೆ ಸುತ್ತನಡೆತಂದು
ನೋಡುತಾ ನಗರವನವಿಂಗೆ ಕೊಂ | ಡಾಡುತಾ ರಾಮ [illegible] ಮನುಕುಲ [illegible]
ಡಿಬರುತಿರೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಪ್ರಾಕ [illegible] ಸಭವವಿದೆ ಬಸಿಯಲಿ ॥
[illegible] ಕಶನೆರದ ಸ್ಮೃತಿ | ಮಾಲಿಗೆ ನಿಪ್ರಿಗೆ ಮಣಿರಾಯ
ದಾಲಯಂಗಳು ಸವಿದ ಪೈಗಾವುದ ವಿದಳತೆಯಲಿ | ಕೇಳುಲಮತ್ರವೃಳಯ
ದಲಿರರಿ ॥ ಮಾಳಿಯಸಾಯುತ್ತಳಿದ ಖಿಳಸೇನಾ | ಜಾಲಕನಿವರರುತ್ತಮ ಸಾಧ
ಮಮುದ್ಗಮಂಗಳಲಿ ॥೧॥ ಬಲಿದುದನಿತಕೆ ಕೋಟೆ ಪರಿಘಾ | ಪಳಿಯ ರಚ
ನೆಯ ಲಾಳುವೇರಿಯ | ಹುಲಿಮುಖನ ಮುಗಿಲಟ್ಟಳೆಯ ಸಾಲುಗಳ ಸೊಗ
ಸಿನಲಿ | ಬಲುಭಟರ ಕಾಹಿನಲಿ ಸುರರಿಗೆ ॥ ಸಿಲುಕಲಸದಳವೆಂಬ ಪ್ರೋಲ್ಲಂ
ಗೊಳಿಸಿದುದು ಬಳಿ ಕಾಸ್ವಯಂವರಬದ್ಧ ಮಣಿಪನ ॥ ೨ ॥ ರಚಿಸಿದರು ಬಳಿ
ಕೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ಮಣಿ | ಖಚಿತ ಸುವರ್ಣ ಕಲಶ ಕುತೋ | ಪಚಿತ ವಿದ್ರುಮ ವಿಳ
ಸಿತಾಲಂಕಾರ ತೋರಣದ ॥ ಪ್ರಚುರತರ ಮುಪ್ಪರಿಗೆಗಳಹಿಮ | ರುಚಿಯ
ವೀಧಿಯ ಸೂರ್ಯವೀಧಿಯ | ನಚಳಸಂದದಿ ಕೈಯ ಸೆಳಿಮಿಥಿಲಾ ಮಹಾಪು
ರದ ॥ ೩ ॥ ಗುಡಿಯ ಪಲ್ಲವ ಝಲ್ಲರಿಯ ಬೆಳು | ಗೊಡೆಯ ಮಿಳಿರ್ವ ಪತಾಕೆಗಳ
ಪರಿ | ಹಿಡಿಯ ಮುತ್ತಿನ ಸೂಸಕವ ಸಡಕುಗಳ ಸೀಗುರಿಯ ॥ ಇಡಿದ ಮ
ಣಿಮಯ ಕಲಶದಿಂದೆ ॥ ಮೆಡಬಲದ ಸೌಧಗಳ ಲಮನಿಯ | ತೊಡಿಗೆಯನೆ
ರಂಜಿಸಿತು ಪುರ ಮಾಜನಕ ಭೂಪತಿಯ ॥ ॥೪॥

ಹೊರದ ಕಸ್ತುರಿ ಸಾರಣೆ ಮಸನ | ಪರಿಮಳದ ಪನ್ನೀರ ಛಳೆಯದ | ಪರಿ
ಸರದ ಕುಂಕುಮದ ನಿಡುಗಾರಣೆಯ ಕರ್ಪುರದ | ಪರಿಪರಿಯ ಕಡೆಸಾಲ ಮ
ರಿವಿ ॥ ಸ್ತುರದ ಧೂಪದ ಧೂಮಗಂಧೋ | ತ್ಕರ ಸಮುದ್ರದೊಳದ್ದ ನೊಲ್ಲ
ದೆ ಪಥನ ಪವಮಾನ ॥೫॥ ಅಳಿದು ದೇಸುರರಾಜಭವನದ | ಸ್ಥಳದ ಸಿರಿ ಸೀ
ತಾವಿವಾಹದೋ ॥ ಜ್ವಲಮಹಾಮಂಟಪದ ರೂಪವ ಧರಿಸಿ ಧರೆಗೆನಲು ॥ ಹೊ
ಳೆವ ಹೇಮಸ್ತಂಭ ರಚಿತಾ | ಕಲಿತ ರತ್ನ ಪ್ರಭೆಯ ಚಂದ್ರೋ ॥ ಪಲದ ಭಿತ್ತಿ
ಯಲೆಸದು ದಭಿನವ ಭದ್ರಮಣಿ ಭವನ ॥ ... ॥೬॥

ತಿಳುಹಿದನು ತತ್ಸ್ರುತಿಯುಕ್ರನ । ಕಲುಷಕೃತಸಂಗತಿಯನಾವುದು ॥ ಸುಲಭವಾಗದದುಂಟೆನ್ನಕೃಪೋದಯದೊಳೆಂದ॥ ||೭||

ಬಂದನಾಸಮಯದಲಿಗೌತಮ । ನಿಂದಿರೇಶನನುನುಜವೇಷದ । ಸಂದಸವ್ಯಜ್ಞಾನನುಖನಲಿನವಿಸಿಲಿಕವ ॥ ಒಂದುಗೂಡಿಕೃತಾರ್ಥರಿವರಿಂ । ನೆಂದಕೌಶಿಕ ಸಹರಾಮನ । ವಂದಿಸಲೇನಿಲಿಸಿ ಬಂದನುಮಿಥಿಲೆಗೊಲವಿನಲಿ ||೮|| ಮುನಿಯುಬರವನು ಕೇಳ್ದು ಮಿಥಿಲಾ । ವನಿಯಪತಿ ಮುಹಮುತ್ಸವದಲಾ । ಮುನಿಯನಿದಿಗೊಂಡೈದಿ ಸತ್ಕರಿಸಿದನು ಭಕ್ತಿಯು ಸಾ[illegible] । ತನುಜರಾಜಂಪುರೋಹಿತಜ್ಞನೆದುಜನಾದಿಕಸ್ತ್ರಿಯರು । ಜಗ[illegible] ||೯||

ಪ್ರಸರದತವಲಾ । ಯಿಗಳತಿಂಥಿಣಿಮೊರದುದಲ್ಲಿಯುಸು[illegible]

ತುಡುಕಿತೂಳುವಸೂತ್ರಯಂತ್ರದ । ಗಡಣದಲಿಗತಿಗೊಂಡುಬೇಡಿದ ॥ ಕೊಡುವಮುನಿಪ್ರತಿಕೆಗಳೆಸದವು ವಿವಿಧರಚನೆಯಲಿ ॥ ಅಡಕಿತುಂಬುವ ಹೇಮಘಟದು । ಗ್ಗಡದಹೊಂದೋಣಿಗಳಹಂತಿಯು । ಸಡಗರದಸಾರಂಭಾವೆಸದುದುಸುತ್ತುವಳಯದಲಿ ॥ ||೧೦||

ಎಸೆವುದನುಪಮರಚನೆಯಲಿಮಣಿ । ವಿಸರಖಚಿತವಿವಾಹಕಾಂಚನ । ವಸತಿಯಳಿಕೀವಾರ್ತೆಯನು ಕೇಳಿದುದು ಸುರಜಾಲ ॥ ಪಶುಪತಿಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರಶಿಖಿಯಮ । ನಸುರವರುಣಸಮೀರಶಿವಸಖ । ರೊಸಗೆವಧೆಗಳಹೊಸಿಹೊದ್ದಿದರೆಂಬಸ್ಥಳವ ॥ ೧೧ ॥ ಹೊಸಿದನು ಡಂಗುರವ ಜನಕನು । ಹೀಶನಾತೆರದಖಿಳವಸುಧಾ । ದೀಸಗರಮನೆಗಳೆಲಿವ್ಯೆದೇಹಿಯನುವರಿಸುವಡೆ॥ ಈಶದತ್ತಮಹೋಗ್ರತರಬಾ । ಣಾಸನಪತಗದೇರಿಸುವಬಲು । ಸಾಸಿಗರು ಬಹುದೆಂದುಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯಸಮಯದಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಕೇಳಿಸಿದುದಾವಿಮಲವನುಕುಲಮೌಳಿಗಾಡಂಗುರದಧ್ವನಿಮುನಿ । ಪಾಲಕನನಾರಾಮನೀವೃತಾಂತನಿವರಣವ । ಕೇಳಿಡರೆಹೇಳಿದನ ಹರಿಹರ । ರಾಳುತನದತಿಶಯವನಾದಿನಿ । ಜಾಳಿಯಿಂದಜನಿಂದಸಂಘಟವಾದಸಂಗತಿಯ ||೧೩||

ಆರುಮಹಿಮೋತ್ತಮರುಸರಿಮಿಗಿ । ಲಾರುಸತ್ವದೊಳಂದುದಿವಿಜರ । ವೀರಭಟರೀಕ್ಷಿಸಿದರಬುದಕಹರಿಪುರಿಯಂತ ॥ ಹೋರಿದ[illegible]ಸಮರದಲಿ ಸಾಹಸತೀರರವರಬಳಿಕಬುಜಭವವ್ರಂ । ದಾರಕೋತ್ತಮರಂ[illegible]ರ ಹರಿಹರರದಾಟ್ಟದಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ಮನದಸಂಶಯವದನಿತಿಬ್ಬ[illegible] । ವಿನುತಮೂರ್ತಿಯನೇಕಭುವನ । ಲನ[illegible]ಕರಿಸಿದರುವಿಶ್ವರೂಪವಿನೂತಲೆ[illegible]ಚರ । ಧನ್ವೆರಡುಬಳಿಕದವಂದಿ । ದಿನದಲಿಬ್ಬರವಶದ್ದಲವುಬಳಿ । ಕಿನಲಿಕೇರಿದವಿ

ನೆಗಳನಿವ್ವ ದುರ್ಗದಧಿಪುತ್ರಿದ । ನಗರಪ್ರೋಲ್ಲಾನಾದಿಗಂತದ ಬಗೆಯ ಭಾರಿಯುಬ್ಬಜನರಸಾಗರದಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಸೊಗಸಿದುದುಬ್ಬಳಿಕೆತ್ತ ಜನಕ ನ । ವಂಗಳನಿವುಳೋದ್ವಾಹವೈಭವ । ದೊಗುಥಿಗೆಯುಶಂಭತಿಶ ಯವಖಿಳರಚನೆಯಲಿ ॥೩೦॥

ಹನ್ನೆರಡನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹದಿಮೂರನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ವಿರಚಿಸಿದನುದ್ವಾಹಕ ... । ಕ ... ದಲಂಕಾರ ... ॥ ಲಾ ॥ ಭುವನಖಿ ... ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯಜನಕನು ನಗರ ಹರಿಬಾ । ಪೋಯುಥವನೊದ್ದಿದನು ಕವಲದ । ಳಾಯ ತಾಕ್ಷಿಯನಿಲಿಸಿದನುವರಿಸಿದನು ಭೂಭುಜರ ॥

ಪದ್ಯ। ಎಲೆ ಕಕುತ್ಥಜ ಸೂನ ಕೇಳ್ಮುನಿ । ತಿಲಕ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ನಾರ ಘು । ಕುಲಶಿರೋಮಣಿಯ ಫೇಂಗಾಬಾಜಸಂಗತಿಯ । ತಿಳಿಹಿದನು ತೀರಿದದ ತವದೊ । ಬ್ಬಲಿತ ವಿಶ್ರುಯ ತಾರಕೆಯೆಪ್ಪ । ಬೆಳಗಮುಸುಳಿದವಳಲಿಂದುದು ಚಕ್ರವಕ್ಕಿಗಳ ॥ ೧ ॥ ರಜದಿಯಂಬಮುದೋತ್ಕಟದ ಧಿ । ಗ್ಗಜದ ಕುಂಭಸ್ಥಳಕೆ ನೋಡಿದ । ವಿಜಿತಬಲಂಕುಶದತಲೆಮಾಣಿಕವಿದೆಂಬಂತೆ ॥ ಗಜಗಲಿಬಿನಬಿಂಬಮೂಡಲ । ಗಜರಿದವು ಬಳಿಕ ಖಿಳವಾದ್ಯವ್ರಜವಿದೇಹನೃಪಾಲನುಪ್ಪವಡಿಸಿದನೊಲವಿನಲಿ ॥ ೨ ॥ ವಿನುತ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿಯ । ನನುಕರಿಸಿ ವಿಶ್ವಂಭರಾಮರ । ಜನವನುರು ಸನ್ಮಾನದಾನಂಗಳಲಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ । ಅನುಜವೀರ ಕುಶಧ್ವಜನು ದಹಿ । ತನುಜ ಮೊತ್ತನದಿಂದ ನಡೆತಂ ॥ ದನ ಸ್ವಯಂದರಮಂಟಪಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಡಣದಲಿ ॥೩॥ ಕರಸಿದನು ಬಳಿಕಖಿಳ ಪೃಥ್ವೀ । ಶ್ವರಸನಾಕನಸ್ವಯಂವರ । ಪರಮನಿಳಯಕೆ ಪೂರ್ವಸೂಚಿತ ಸಕಲ ಭೂಸುರರು । ನೆರದರೈವಿಪರೀತ ಪೃಥ್ವೀ । ಶ್ವರರು ಬಳಿಕವರುಚಿತ ಪರಿದಾ ॥ ದರಿಸಿ ಹರಿವಿಷ್ಟರಗಳಲಿ ಸತ್ಕರಿಸಿದನು ಭೂಪ ॥೪॥ ಜನಪರಾಕಿಲೋಚಿತದ ಪರಿ ॥ ಜನಹಿತ ಕಲ್ಪಿದರು ಸಿಂಹಾಸನಂಗಳಲಿ ಸೌಖ್ಯದ ಸುಪ್ರಮೋದದಲಿ ತನುಜಕೇಳಾಸವಾಯ ದಲಿರಘು । ತನುಜನು ನೋಡಿ ಬಂದನು । ವಿನುತ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಾ ಮಹಿಥಿವಸಭಾಸ್ಥಳಕೆ ... ॥೫॥

ಹೇಳಲೇನದ ಮಂಟಪದ ಚೌ । ಮಾಲೆಯ ಗೆಲದೆಲೆ ಮಂಚದ ಬ॥ಳಾಳೆ
ದಡ್ಡಿಯ ಬಹಳರತ್ನವಿತಾನದುಪ್ಪರದ ॥ ಮೇಲುಕಟ್ಟನಮಲಮಜಸ್ತಂ ।
ಭಾಳಿಗಳ ಮಣಿಪ್ರತಿಕೃತಿಯ ಸ್ತಂ । ಭಾಳಿಯಲಿ ಸೊಗಸಿದುದು ಚಪ್ಪರದೆರ
ಡಾಯಿರೋಜನದ ॥ ೭ ॥ ಬಿಗಿದ ಬಿಂಗಾರಿಗಳ ಮಿಸುನಿಯ । ಜಗಲಿಗೆ ಮಾರಕ
ತದ ಸೋಪಾ । ನಗಳ ಸುತ್ತಣ ಸಾಲಬಂಜಿಕೆಗಳ ವಿಳಾಸದಲಿ । ಸೊಗಸಿ
ತಾ ಮಂಟಪಹಿಮಂತನ ॥ ಮಗಳ ಮದುವೆಯ ಮಂಟಪಕೆ ತ । ದ್ವಿಗುಣವೆ
ನೆ ತೊಳತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವ ಬಹಳ ತೇಜದಲಿ ॥೮॥ ಘನಘನಿಪ ಮಲಯಜದ
[…] ಸೊಗಯಿಸರಸಿಗಚ್ಚನ್ನೀ । ರುಗಳ ಹೊಕ್ಕರಣೆಗಳ ಸಾ
ಸಿದರಾಗವಿಧಿ […] ಕೆಪವರಂಜಣಿ । ಗೆಗಳ ನವಕ
ದ್ಯದ । ವಿಷಮನಸಿಸ್ವನದಿಂದು ರುಧಿರಾ॥ ವಿಷ್ಣು […] ದಲಿ ॥
ಗಳೆಲಿಗಳಲಿ ॥೮॥ ಬಂದುದಾ ಧನುಮಾಸ್ವಯಂವರ । ಮಿಡಿದರಕೆ […]
ನಕಧ್ವನಿಯಿಂದ ॥ ನದನವಿರೋಧಿಮಂತ್ರೋಪಾಸಿಯುಲಿ ಬಳಿಕ ॥ ಅಂ
ದುಘರನಾರಾಯಣರಿಗೇ । ನೆಂದು ಶ್ರೋತೃದರಿಯುವಿಲಂದದ । ದಂದ
ಶೋಕನ ಮೂಡಿಗಿಯೊಳಿದು ಪ್ರಸನ್ನಪಾಲರಿಗೆ ॥೯॥ ಜನಕನೃಪ ಬಳಿಕ
ತ್ಸವಸಿತ । ಸ್ವಸ್ಥಾಜವೀರ ಕುಶಧ್ವಜನಕರ । ದನುಪಮ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಕ
ನ್ಯಾನೂನರತ್ನವನು । ವನಜಭವ ಭವಮುಖ್ಯಸುರವರಾ ॥ ಸಿನಿಯುಸಿಕ
ವಿಳಾಸವಿಭ್ರಮ । ಘನಯಶೋರತ್ನವನು ತಾಯಿಗೆಂದು ಸಮಿಸಿದ ॥ ಆ
ಕುಶಧ್ವಜನಧಿಪಮನುಷೋ ॥ ದ್ರೇಕದಲಿ ನಡೆತಂದನಾಲೋ । ಕ್ಯಕನಾಥ
ನವಿಶ್ವಪವಿತ್ರೆಯ ಭುವನಪೂಜಿತೆಯ ॥ ಶ್ರೀಕಮಲೆಯ ಬಗೆಂತರಂಗದ ।
ಲಾಕುಮಾರಿಯನಿಂಬಿತ್ರೋಳ್ಗಳ । ಲೌಕಿತೊಡೆಯಲಿ ಶಾಳ್ಯರಿಸಿವಾನನ
॥೧೦॥
ದೊಳಿಂತೆಂದ

...

ರಮಣರಿಂ ನಾರದಗೊ ಬಕ್ಷ್ಮಿ । ರಮಣನ ಸೆಜ್ಜೆಯ ಮಿಕ್ಕ ಸೃಷ್ಟ್ಯಿರಮಣ
ರಿಕಸ್ತಿಕೆಗೆ ಸದ್ಯ ಕಟಿಬಿವ ಮಹಾದೇವ ॥ ಕಮಲಭವನಿನ್ನರಸೀಕೆಗೆ । ಸು
ಮುಖರನುಮಾತ ಪರಿಶೋಭಿನುತಾ । ಕಮಲಮುಖಿಯರ ಪದುಸಿಂಗಾ
ರಸಲುಸೇವಿಸಿದ ॥೧೧॥ ತರಿಹಿಡೊಡಸೆವಣಿಖೊಳಗೆ ವಕ್ಕೃರಿಸಿ ಕಮ
ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯರುಪೂರಿತ ॥ ಪರಿಮಳದ ತೈಲದನುಪೋಗದು ಮಾಸೊಂಘದಾಪಿತ್ರ
ನ ॥ ಅಸಿಬಾಗೆಂಬೊರಗೆನಗಳ ॥ ಭವನದ ಸೌತಂಭದಲಿ ಸೇ । ವರಿ
ಸಿವರು ಸೆಳ್ಳುಗಗಳಲಿ ಕಮಲಮುಖಿಯರಿವು ಮಡಿಯು ॥೧೨॥ ಧೀರಪಾ
ಯುವಧಾರೆನಲುಪತಿ । ಯುರಗಧೇಣದಲಿ ವಜ್ರಮಣಿಯ ॥ ಧುರದಖವ್ರ
ಗಿಯಿಂದ ಬಂದಳು ಮಜ್ಜಿವದನುನೆಗೆ । ತರುಣಿಮುಖರ ಕಳಸಲಿಲೋ

ಬ್ಬರಿಗೆಕೃತಯುಗದಸವುಯದಲಿ ... ॥೧೫॥

ನಾ ಳ ಕ ಜನರನು । ದ್ಧಾಮಪ್ರೈಪ ಪಚಾಪನದುಮುನಿ । ರಾ ಮ ಗಾ ಜ ಭೃ ಗ ನುಜವುದಗ್ನಿಯಿಂ ಬಳಿಕ ॥ ಸೋಮಧರಕೋ ದ ನಾಮು ಕ । ಸೆ ವಿ ಮೊದಲಾಗಿಬಂದುದು । ಭೂಮಿಪತಿಜನ ಕಂಗೆಕೇಳ್ಕರ್ತ್ರಿ ಕದಸಂಗತಿಯು ॥ ೧೬ ॥ ಈಮಹಾಧನ ವೈಗೊಡವು ಬಾ । ವ್ರೋ ವ ಕೇ ಲ್ಲದಿ ಲ ಕ್ಷ್ಮೀಮುಖಾಂಬುಜತರಣಿಗೊಲಿವುದು ಮಿಕ್ಕ ರ ॥ ಕೈ ಗೊಡಗುವುದಲ್ಲದಭಿನವ ॥ ರಾಮನಾಹ ಭೀಮ ಮಂಗಳ । ನಾ ತೀ ವೆಯುರಾಯುನರಕ್ಷರಿಗೆಂದುಮುನಿನುಡಿ

ಹವಿನ ರನ ಳವತನುಕಾಂತಿಯುಲಿಗಜ। ಗಲಿ ವುಗಳಥಳ । ಥಳಿಸಿದವುಮುತ್ತಿಗಳದಂತಪ್ರಭೆ ಯಲಹರಿಯುಲಿ ॥ ಸುಲಲಿತಾಧರರಾಗದಿಂದು ॥ ಜ್ವಲಿಸಿದವುಮಾಣಿಕ್ಯ ಚಯವಾ ರಳವುಹೊಗಳುವಡಬುಜಗಂಧಿಯುವಿಪುಳವಿಭ್ರಮವ ॥೧೭॥

ಕುಶನೆಕೇಳವನಿಜೆಯುನಭಿವ । ರ್ಣಿಸುವಡೇತರಮತಿಗಳೆವ್ಮೃವ್ರರಸ ನೆಸಾಸಿರದಹಿಪಗರಿದುಳಿದವರಪಾಡೇನು ॥ ಕುಶನನುಜಕೇಳಾದಿವಾರಿ ಜ । ವಸತಿ ಲ್ಲಾ ಮೇಲೆನಿರುಪಮ । ಕಸುಮಶರವಂಗನೆಯುಲಾಕೌತು ಕವಿದೇನೆಂದ ॥ ೧೮ ॥ ಆದಿಮಾಯಾಮಹಿಮೆಯುನುಕ್ಷೀ । ರೋದಧಿಯು ನಂದನೆಯುನಗ್ಗದ । ಮೇದಿನೀಸಂಭವೆಯುನರಭಾವಿನಿಯುರೂಪಕದ॥ ಆದಿಶಕ್ತಿ ಯ ಜಾತರಹಿತೆಯು । ವೇದಮಾತೆಯುವಿಷ್ಣುವನಿತೆಯು।ನಾದರ ದೊಳಬಲಿಯುರುಸಿಂಗರಿಸಿದ ಕ್ಷರುಷದಲಿ ॥೧೯॥

ಎತ್ತಿದರುಬಳಿಕಾರತಿಯುಹೊಸ । ಮುತ್ತುಗಳಸೇಸೆಯುನುಪತಿಕ ರಿ । ಸುತ್ತಪರಿಸಿತುಸಿಖಿಳವಿಪ್ರಸುವಾಸಿಸೀಸಿಕರ ॥ ಅತ್ತರವನೀದೇವ ಮಾಂತ್ರಿಕ । ರುತ್ತಮದಜಂಬೀರಫಲವನು॥ ದಾತ್ತಭದ್ರಮದೇಭಕಂ ಧರಕಡರಿದಳುಸೀತೆ॥೨೦॥ ಒಡಪಚಾಮರಸೀಗುರಿಯುಕ । ನ್ನಡಿಯುಕಾ ಳಂಜಿಯುನುಗಂಧದ । ಹಡಪದಬಲೆಯುರೇರಿದರುಜೆಂಬಳಿಯಲಾಗಜದ॥ ಎಡಬಲದಗಜತುರಗರಥದಿಂ ।ಗಡಪದಂಡಿಗೆಗಳಪಿಳ್ಳಾಸದ । ಕಡುಚೆಲು ವಮುಗಧೆಯುರು ಳಸಿದರವನಿನಂದನೆಯು॥ ॥೨೧॥

ನುಡಿಯುಚಪಳಿನಭ್ರೂವಿಲಾಸದ । ಕುಡಿತೆಗಂಗಳಪರಿಮಳಾಂಗದ । ಪ್ರೊಡವರ್ಜಘನದಕಠಿನತರಪೀವರಪಯೋಧರದ॥ ಮುಡಿಯುಸೊಗಸಿನ ಸಣ್ಣನಡುವಿನ । ಬೆಡಗಿನಭಿನವರಸದಭಾವದ । ಕಡಹ ಕಾಂತಿಯುಕೈದಿ ದರುಮುಂಗಡೆಯುಲವನಿಜೆಯು ॥ ೨೨ ॥ ಚಾರುತರವಣಿಮಯದಮು

ಸಾಲಸೌಧ್ಯಗಳಲಿಪ್ಪೃಥ್ವೀ । ಪಾಲರಿರ್ದರುತ್ತರಣಿಕಿರಣದ । ನೇಲಿಸು
ವಮಣಿಭೂಷಣಂಗಳೆಬಹಳತೇಜದಲಿ ॥ ಬಾಲರಿವರೊಳಗೂಡಿಮುನಿಗಳ।
ಮೇಳವಿಸಿಕುಳ್ಳಿರ್ದನುವಿಮಲನಿ । ಶಾಲವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮುನಿ
ರಾಯ ॥ ೬ ॥ ವರಸುಧಾಳಮನಗ್ರವಿಹಿದಬಳಿ । ಕರಸನುಗ್ರ ಹಣೆಮುನಿನಾ
ದನ ॥ ಲರಸುಮಂತಿಯನೋಡುತಪರ್ವವರುಚಿತವೃತ್ತಿಯಲಿ ॥ ಕರವಮು
ಗಿವುತವಿನಮಿತರನಾ । ದರಿಸುತಪನೀಸುರಕಟಂಬಕೆ । ಕಿರದಬಾಗುಸಭ
ದ್ರಪೀಠಕೆಬಂದನೊಲವಿನಲಿ ... ।೭॥
ಸರಾಗದಲಿ ಬುತೀಶನನೇಮಗಲಿಬಳ್ಳಿ । ಕಸಮುಲೋಚನಚಾಪಪಸ ಪ್ರಾ । ಜಿ
ನಾರಿಯರುನತಪಿ [illegible] ರದಲಿ । ಪಶುಪತಿಸ್ತವನಿಂದವಾ
ಳಲಿಸಂ । ನಾರವನೆಬಯಸಿದರುಸ್ಮರನಲಿ । [illegible] ಕೊಂಕೊರೆ
ಯುತ್ತುಳಿದಮರಸಂದೋಹ ॥೧೫॥ ಸಂದಣಿಸಿತೀರ್ಪಯನಾರೀವೃಂದವಾ
ಜನಕಕ್ಷಿತೀಶನ । ನಂದನೆಯುಬಳಸಿಪ್ಪಲಿಬಹಳವಿಶಾಲವಿಭವದಲಿ॥ವಂದಿ
ಗಳಹೊಗಳಿಕೆಯಸಡಗರ । ಧಿಂಡಮುಂಗುಡಿಗಳಗಳರವ । ಡಿಂಡ
ರಾಜಕುಮಾರಿಬಂದಳುರಾಜವೀಧಿಯಲಿ ॥೧೬॥
ಕುಸುಮಶರನುಧ್ವಜಕಕ್ಕೆಮಾ । ರಿಸುವಚೈತ್ರನಹೊಂಪಕೆಲಸಾ ।
ರಿಸುವಬಂಧುರಗಂಧಮಂದಾನಿಲನರಭಸಿಕೆಯ। ಶಶಿಯಹೊಗಳಿಕೆಬಿರಿ
ದನುತ್ಸಾ । ಹಿಸುವರತಿಮವಿಳಾಸವಿಗೆಕಾ । ಣಿಸಲುನಡೆತಂದಿಳಿದಳಿ
ಭವನುಸಭೆಯೊಳವನಿಪರ ॥೧೭॥ ಲಸಿವಕೇಳ್ಶಿಜಯಜಯೆಂಬಮು। ದಿ
ವಿಜಯುವತೀಜಾಲಬಹಳೋ ।ತ್ಸವದಧ ಸಿಡಳಗಜಿನವಿಸಿದಳಬುಜಭ
ವನರಸಿ । ಅವನಿಜೆಯುಸುಂದರುಶನಪ್ರಸಂ ।ನವಿಸಲಮರರುಭಕ್ತಿಭಾವ
ನ ॥ ಸವಡಿಗ್ರೈಗಳಿದರ್ರಾನತರಾಗಿಗಗನದಲಿ ॥೧೮॥
ಆಸೆಯಿಂದಿಳಿದಾದಿವರಾಯಶ । ವರಾಸಿನಿಮಮಂಗಳೆಯನಾಜನ।ಕಾ
ನುಜನುಕೈಗೊಟ್ಟುತಂದನುರಾಗಸಭೆಯೊಳಗೆ।ಅನಘದಿ ಖಿಳವರಾ
ಭವಿ ।ಮಾನದಿಂದಿಳಿದೋರಣಿಸಿದುದು। ಮಾನನಿಧಿಬಳಿಕವನಿಜೆಗೆತೋ
ರಿಸಿದನಮರುಗಳ ॥೧೯॥ದೇವಿನೋಡೀತನುಭವಾನೀ । ದೇವಿಯರಸನು
ಗುಹಗಣಾಧಮ ॥ ಬ್ರಾಹ್ಮಿಭೂತಪ್ರಮಥಗಣವಿದೆನೋಡಸೀನೆವರ।ತೀ
ವಿಕೊಂಡಿಹಮುಖದೆವರರಾ । ಜೀವಭವನಸಖಾವಿಗಳಸುರ। ದೇವಮು
ಖ್ಯಸಮಸ್ತದವರನುನೋಡಸೀನೆಂದ ॥೨೦॥
ತರುಣಿನೋಡೀಚೆಯಲಿದ್ಯಾಕ । ಹರಿವರುಪತಿಂಪ್ರಸಾಘಧಾತ।
ವರುಣಕುಮಾರರುಸ್ವಾಮಿನಾಥವರಣೀಶ್ವರರ ॥ ಹುತವಗ್ನ್ಯರ್ಕ ಬ್ರಹ್ಮ

ತ್ಸರದಿಮುಜ್ಜನಮಾಡಿಮಿಮುಳಾಂ ।ಬರವನುಟ್ಟೈತಂದಳಮೆನಿಜಿಮೆನಾತ್ಲ
ಮಂದಿರಕೆ ।೧೪॥ ಸ್ನಾನಸೌಭಾಗ್ಯದಯಕೆಳೇಮಂ॥ದಿರೆಯಮನ್ಮಥ
ಬೀಜಮಂತ್ರಾ। ಕ್ಷರೆಯಮನನಿಜಶಾಸ್ತ್ರಸಾರಸ್ವತೆಯಸುಲಲಿತೆಯ॥
ಸುರುಚಿರಾಭರಣಂಗಳವಿ । ಸ್ತರಸುಗಂಧಾಮೋದಕುಸುಮೋ ।ತ್ಕರ
ಗಳಿಂದಬಲೆಮರಲಂಕರಿಸಿದರುಶಶಿಮುಖಿಯ ॥೧೫॥

ಚರಣಕಾಂತಿಗಳಿಂದನೂಪುರ । ಗುರುನಿತಂಬದಿಕಾಂಚಿಕೋಮಲ।
ಕರದಿಕಂಕಣಬೆರಳಿನಿಂದುಂಗುರವ್ರಕೊರಳಿಂದ॥ ಸರದಮುತ್ತುಗಳೋ
ಲೆಕದಪಿಂ । ದಿರದೆಮೆರೆದವ್ರಸ್ಮರಕರಾ... ।ಸು ರಿತಚಾಪ... । ...
ಭಿಮಾನದೇವತೆಯ ॥೧೬॥ ... ॥೩೩॥

ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹದಿನೈದನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ। ಭೂಪತಿಮ್ರಜಗೆಪರ್ಸಪರ್ಣ । ಸ್ವಾಪಹರಹರಧನುಪ
ನಾಪರ। ರೂಪಿನಬುಜಾಂಬಕನುಗೆಲಿಬೆಗೊಲಿಸಿದನುಜಾನಕಿಯ ॥

ಪದ್ಯ ತರುಣಕೇಳ್ಜನಕಭೂಪತಿ। ಪರಮಸಂತೋಷದಲಿಸೀತಾ।
ತರುಣಿಯಮಾತೆಗಪ್ಪಿಯಂಕದಮೇಲೆಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ॥ ನೆರಪರಾಯರೂ
ಳಿಮಸೀಶಶಿ । ಧರನಚಾಪಮನೇರಿಸಿದಭೂ।ವರನಗೊಲಿಸೆಂದಿತ್ತನಾಮಂ
ದಾರಮಾಲಿಕೆಯ ॥೧॥ ಒಳಸಿದರುಬಳಿಕವನಿಜೆಯನೂ । ರ್ಮಿಳೆಮಹಾ
ಮಾಂಗಲ್ಯಕನ್ಯಾ । ಕುಲಶಿಲೋಮಣಿಮಾಂಡವಶ್ರುತಕೀರ್ತಿಯೆಂಬವ
ರು ॥ ಹಲವ್ರಪರಿಚರಿಯಕದಸೇವಾ । ಲಲನೆಯರುಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿದರು
ಜ್ಜ್ವಲಸುಕಾಂತಾಜನದಡಿಂಭಣಿಕಾಣಲಾಯ್ತೆಂದ ॥೨॥ ಅಗಿದುಹೊಳ
ವಕ್ಷಿಗಳಮರಿಮಿಗೆ । ನುಗಳವಿಕಸಿತವದನಕಂಜಾ।ಳಿಗಳಕುಂತಳದಭರದ
ಭೂರಿಭ್ರಮರವಿಭ್ರಮದ॥ಯುಗಪಯೋಧರಚಕ್ರವಾಕದ । ನಗೆಯ
ಲಾವಣ್ಯಾಂಬುರಸಮು। ಬ್ಬಿಗಳಬೊಬ್ಬಿಳಿಕೆಗಳಕಾಂತಾಸರಸಿರಂಜಿಸಿ
ತು ॥೩॥ ಮೊಳಗಿದವ್ರನಿಸ್ಸ್ವನಿತಶಿಂಜಿನಿ ।ಕಾಲಸರೋಮಂಡನನಸನ್ನೆ
ಯ । ಲಲಿತಕಂಚುಕಿಗಳಘದಾಮಣೆಯಲಿಸ್ಸ್ವಮಲಚಲಗು ॥ ಗಳವಕ
ಪ್ಪಿನಗರುವದೇವನ । ಬಲುಶರಾಸನವಿದ್ದಡೆಗೆಡೆ । ಕ್ಕಳಿಸಿಹೊವ್ವಿದರು
ಡಿಕವುದದುಬ್ಬಿನವಿಭ್ರಮದಲಿ॥ ॥೪॥

ಹಾರಕುಂಡಲಕಟಕಮಣಿಕೋ । ಟೀರಭಾರದಭೂರಿಬೆಳಗಿನ ।ಘೋ
ರಘೋಷದಕಡೆಯಹಾರಾವಳಿಯಸೊಗಸುಗಳ॥ ಧಾರುಣೀಶ್ವರರೊಬ್ಬ

ಕನ್ಯ | ಹಾರಗೆಳಥಳಥಳಿಸುವಾಕೃತಿ | ಪ್ರೌಢಗೆಳವುಕುತಿಯುಜೊಮ್ರೈ ನಬೊಟ್ಟುಚಿತ್ರಲೆಯು ॥ ವೀರಮುದ್ರಿಕೆಕಟಕಕಂಕಣ | ಸಾರತರದ ಮಣಿಕಲೆಂಜೆನೂಪುರ | ಚಾರಿಭೂಷಣದಂಗನೆಯರ್ರೈದಿದರುಸಂಗಾಡಿ ಯೊಳ್ ॥೭೩॥ ನೋಟದಲಿಮದನಾಸ್ತ್ರವೆದೆಯಲಿ | ನಾಟದುದುವಿಟರುಗಳಜುಬ್ಬಿಸ | ಬೇಟದಲಿಬೆಂಡಾದರಗ್ಗದಸಿಜನಾಂದ್ರಿಯರು ॥ ದಾಟಿಗೊಂದುವೀರಕಳಿಸಗೆ | ನಾಟಕಮುಸ್ಕ್ರದವಿರಹಿಗಳವಿ | ಕಾಟಕಿಪಿತ ಜನಭೀಗ ಮಾಡುದುನಗೆಯುಮುರುಕದಲಿ ॥೭೪॥

[illegible] ರುಹವದನೆಯರವಿಭ್ರಮ | ಸಾರತರಸೊಬಗಿಂಗೆಸುವಸೋ | [illegible] ತ್ತಲಿಸಿರಿಭೂ [illegible] ಂತಕಾರು ॥ ಭಾರಿಸಿದವೋಹಂಗೆ ಹ್ನಿಕಸುವಮಂ | [illegible] ವುಚೇತ್ರವಾ ಕೋಳಗಾಪರುಸತಿಜನದ

ಕರಕರದುಕಡುಕಪಲೆಯುರುಚೆ | ಪ್ಪರಿಸಿನಾಚಿಸಿದರುನ್ನೃಪಪಾತ್ರ ಜೆ | ಅರೆನಗೆಯುಬಿರ್ರಗೆ ಗೆರಸರಾಗಲುಬಂದವರವೋರೆಗೆಳನೋಡೆನುತ ॥ ವರೆಗಳಲಿಚೆಪ್ಪರಿಸಿತೆವರಿದರಿಟ್ಟ ಗಳ |ಹೊರಳಿಗಳಲಬಿದ್ದಡುಕಂಡಾ | ಮಂಡಳಿಕಸಾ ಭೂಭುಜರ ॥೮॥ ಕಂಡುಬಳಿಕಿಡನುಳಿದುಮನ್ನೆಯ | ಗಂಡುಗ ವಂತರೇಳದೆ | ದಂಡಿಸಿದರಲ್ಲಲ್ಲಿಯೆಬಿಲ್ಲಿಗೆನವೋಯೆನುತ ॥ ಮಂಡಲಿಯು ಲಿರಾವಣನುರಾಕ್ಷಸ | ತಂಡಸಹಿತಾಸಮುಯದಲಿನೃಪ | ಬಳಿಗಿಳಿದನನುಪಮವರವಿಮಾನದಲಿ ॥೯॥

ಎದ್ದುನಿಂದಿದವಮರಣವಜ | ನೆದ್ದುಹರಿಸಿದನೀಕನಂಭ್ರಗೆ | ಬಿದ್ದನವನಪ್ಪಿದನುಸಾರ್ದರುನ್ನೃಪರುಕೆಲಬಲಕೆ ॥ ದೊಡ್ಡಗರುರಕ್ಕಸ | ಲದ್ದನವನಡೆತಂದ ನಕಾಣುತ | ಕದ್ದುಹಾಯ್ದುರುಜನಕಚಿಂತೆಯು | ನುಘಪಣೆಯುನಿನಾದದಲಿ ॥೧೦॥

ತೊಡರುಝಣಝಣರವದಸುರರು | ಘಡದಬಿರುದಿನಬಾವುಲಿಯು | ಇಡಿದವುಣಿಮ ಕ | ಪ್ಪಿಡಿದಮಾಯುದಕುಡಿವರಿದದಾಡೆಗಳಬೆಸುಗಳ ॥ ಖಡುಗಹಸ್ತದಕೋಣಿತಾಂಬರ | ದುಡಿಗೆಯುಗ್ರ ಕಾಟಗರ್ಝಳಪಿನ | ದರಾಯುರಕ್ಕಸನೈದಿದನುಧನುಪ ॥೧೧॥

ಬೆವರದಿರುಕಂಡಿವನರೂಪನು | ಹೊದರುದಲಿಗಳಹೊತ್ತಜೋಹ | ಸುದತಿಯುರ್ರ ದ | ಪದಪಗರ್ವದಗಾಢಗಮನದಭೂತವ್ರೋಯೆಂದು ॥ ರದುರಿಸಿರಿಪೊಗವನುಮಹೀಸುತೆ | ಪದದಳು ಗೆಡಗಡನೆನಡುಗಿದ | ಪೇರಾಳಚಿಂತೆಯುಲಿದ್ದನಾಜನಕ ॥೧೨॥

ಬಳನವನುಪೂರ್ವವಲಿದಜಿತಾ | ಚೆಲವನನಗೆತಭೀತಿಯುಲಿಕರುತಳದ

ವನಾಂ। ನಿರವಕೌಶಿಕಮುಖ್ಯಮುನಿಸಂ । ತತಿಗಳಿದಿರುಗೊಳ್ಳದನವರಿದೆ
ನೋಡಿಸೀದನದರ ॥೧೩॥ಅವರೊಳಾರಲಿವಿಶ್ವನಿಸಗಂ । ಅವರನಂಗೀಕ
ರಿಸುತಿರ್ದಿ । ಭುವನವುಂರೂಪ್ರಸಿಸಿಸೌಭಾಗ್ಯವಿಕ್ರಮದ। ವಿವಿ
ಧಗುಣಸಂಪನ್ನರಿಬಿಯನ । ಲವರವರಹಂತಿಗಳೊಳೊಯ್ಯನೆ । ನವಿವಿ
ಳಾಸವರ್ಧಿಸುತಿನೋಡಿದನವಳಿನಾಕ್ಷಿ ॥೧೪॥

ಮಗಳಗಂಡನುಶಿವನಬಿಲ್ಲನು । ಮಗನುಮಿಕ್ಕಿನೆಸುರರಭಂಟ
ರು । ಬಗೆವಡವುಲಬ್ರಹ್ಮಋಷಿಗಳುನಿಜಿತೇಂದ್ರಿಯರು ॥ ಜಗದರ
ಸುಗಳುನರರುತೊರವಿಯು । ನಗರದ[illegible]ತ್ರಿ
[illegible]ಭೂಮಿಪ್ರಭ್ಯ[illegible]ನೋಡಿದರರಸಿವಿಷ
ಹರುಷದಲಬಲೆಬಂದಳು[illegible]
[illegible] ॥೧೫॥ ನಿಂತಿದನುಬಳಿಕವನುಪಿನ್ನಿನ । ಮುಂದೆಒಳಿ
ಸಂದನುದನಿಕರವ । ಹಿಂದಣಿಗೆಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಸುತೀಕ್ಷ್ಣಸುತಲೆಡಬಲವ।ಮುಂ
ದಹಾಸಬಲಾಕರರಾಗ್ರದ । ಚೆಂದ್ರಹಾಸವನೂತಗಿತ್ತುರ।ವಿಂದವದನೆಯು
ನೋಡಿಚಾಪಕೆನೀಡಿದನುಕರವ॥ ... ॥೧೬॥

ನೃಪತಿರಶ್ಮಿರಾಪಘಾಸದ। ಚಪಳೆಯುರನಯುಗೆಡಗಿದವುಭೂ।ಮಿಪ
ರಭುಜಬಲದಗಾನಹಾನಿಯುಕೋಪಕೊಂಕಿದವು॥ ವಿಫಲವಾದುದೆಜನಕ
ಭೂಪನ । ತಪದಫಲವೆಂಡಿಷ್ಟಜನನಿ । ರ್ಲಪಿತಚಿತಾಭರದಲಿದ್ದುದುಬೆ
ರಳಮುಗಿನಲಿ ॥೧೭॥ ನೋಣಬಳಿಕಾವಿಬುಧವಂಶವಿ। ಭಾಡಕೈಯಿಕ್ಕಿ
ದನುಸಿಧಿಯನು।ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹಕಾಲಸರ್ಪನತುಡುಕುವಂದದಲಿ। ತಾ
ಥಮುಪಿತ್ರಯೊಳ್ಳೌಕಿಜಡಿದ । ಲ್ಲಾಡಿಸಿದೆನಾಥನುವನದುಕ್ಕೈ।ಗೂಡಿದರೆ
ಕೈದೆಗದುಬಾಹಪ್ಪಳಿಸಿಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥ ... ॥೧೮॥

ಬಲಿದುಮಕುಟಾವಳಿಯಕೋಣಿತ । ಪಳಿಯರಕ್ಕಸದೇಸಿಯುಲಿಬಿಗಿ
ದೆಳಿವಹಾಹೆಯುನೋಜಗೊಳಿಸಿಕ್ಕಲಿಸಿಪದಯುಗವ ॥ ಅಳುಕದೆಂದುಹ
ರಾದ್ರಿಯನುಕಿ । ತ್ರಿಳಿಸುವಗಲಿಸುವಂತೆಬಾಹಾ।ಲುಳಿತಖಳನೆತ್ತಿದನು
ನೆಲನಲದಾಡಲೆಒಲಕೆ ॥ ೧೯ ॥ ಒದೆದುಕೊಂದುದುಜಲಧಿಗಳರಳವ।ನು
ದುಗರಿಸಿದನುಫಣಿಪಕೂರ್ಮನ। ಹೃದಯುಬಿಚ್ಚಿ ತುಬಿಗುಹುಸಡಲಿದುದಾ
ಕುಲಾದ್ರಿಗಳ । ಅದುರಿತಂಒರವಬುಜಜಾಂಡದ। ತುದಿತುಟಾರಿಸಿದೀದ
ಶಾಸ್ಯನ । ಪದಪಿಘಾತಿಗೆಕ್ರೂಢುಮಜಭಾಪೆಂದುದುರಗಗಣ॥೨೦॥ ವ್ಯೃಡ
ಸರೋಜಭವಾದಿಸುರರು । ಘುಡಿಸರಕ್ಕಸರಾಯನೆತ್ತಿದ। ನೊಡನೆಬೊ
ಬ್ಬಿರಿದವ್ರುಕಿದನುಪೊಳಕಾಲಲಾಧನುವ। ತುಡುಕಿತಿರುವಸುತೀವ್ರಚಾಪ
ದ।ಹೆಡಕಿಗೊಯ್ದನುಕೂಡೆರಕ್ಕಸ।ಗದಣಪಾಬಾಯ್ತೆಂದಬ್ಬರಿಸಿದುದು

ಹರೆಯಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ‖೨೧‖ ಆಗಲಿವನಹನೆಂದುಜನಕನ । ಬೈಸಣಿನ
ಬಾ[illegible]ಳಲಿಗಗ್ಗಳ ‖ ಲಾಗಿಸಲಿಲಳಿಯೇರಿತವ । [illegible]
ಗಿದಂಜಿಕೆಯಿಂದಬೆಂತ್ರಾ । ಸಾಗರದೊಳದ್ದುಳುಪಿದ[illegible]ನ । [illegible]
ಮಿಯಯವಂಗಳುವುರುಗಿತುವರಾಸಿನೀಸಿಕರ ... ‖೨೨‖

ಅಕುಂಬಲಾರಂತರಪ್ರಜಗದ । ಗ್ಗಳದದ್ವೈವಡೆಸೊಯ್ಲಿಗಸಾರದ । ನಿಳ
ಕೆಗಂಡುದುಟಾಟಿಸ್ಫುರಿಸಿತುಚಟಾಳಿಕೆಯು ‖ ಕವಳಿಸಿದಪ್ರಕರಣಗಂ
ಗಳ । ಬಳಸಿದುದುಜಲಂತಮಿರಕರತಳವಲುಗಿದಪ್ರಕಾಶಿಸಿದಪ್ರಕಾಶ
ಳ[illegible]ನ ‖೨೩‖ ಉಳಿಗಟ್ಟ್ಯ[illegible]ಪವರಾತ್ರ[illegible]ಬಿಲು । ಸಲೆಯುತ್ತಿ
ರುವಿನಕೊಟಮೇಲಕೆ । ನಿಲುಕದೆ[illegible]ಕೊಂಡಗಮನಕೆ । ಕರಮುಕರೆ
ತ್ರೋಪ । ಘಲಿಗಿರಿಯದಕಾರ್ಯದಲಿಪಂ । ಒಲಿಸಿಕೆಡುವವರ[illegible]ನು ।
ಬಿಲುಸಹಿತಬಹಿರ್ಗಮ್ಮಿಖರವನಿತೆಯರುಗಹಗಹಿಸೆ ‖೨೪‖

ಕಂಡುಕಿರುನಗೆಗಳಿರಾಯರ । ತಂಡವಿದ್ದುದುಮುಂದೆಹಾವದ । ಮುಂ
ಡೆಗಳನುರಿಪ್ರಗೆಳವುಸುಕಿನಲಿರ್ದುದಮರಗಣ ‖ ಗುಂಡುಗಲಿರಾವಣಗೆ
ಬಿಲ್ಲಿನ । ದಂಡೆಯನುಹಾಯ್ಕಿದಳೆನಿಜದೋರ್ದಂಡದಂಗನೆಯೆನುತಗು
ಣಲಿಕ್ಕಿತುರತೀನಿವಹ ‖ ‖೨೫‖

ದೆಸೆದೆಸೆಗಡಿಸಿದಪ್ರಕೀಟ । ಪ್ರಸರಕರಿಬೆಪ್ರಕಾರವೆಡೆಯಲಿ । ಬಸವ
ಳಿದುಬಿಲ್ಲುಗಳಿಸಿತು ರುಧಿರವನುಗದನಡಲಿ । ರಸದಲಂಪಟಕಿಸ್ಸವನು
ಖಂ । ಡಿಸಲುಸಿಲುಕಿಡನಾಲಿಗೆಯಗೆರ ‖ ಗಸವದರಿಯಪ್ರೊಲಿರ್ದನಾಬಿಲ್ಲದಿ
ಯಲಸುರೇಂದ್ರ ‖೨೬‖ ಹಾಯೆನುತಹರಿತಂದುರಕ್ಕರ । ನಾಯಕರುಹಿ
ಡಿದುಗಿದರಿಬಾ । ವಾಯುಧವನಂದಸುರಬಲಮುಂದರವನಾಗಿವಂತೆ । ಬಾ
ಯುಮಿಡುಕಿನಬಳಲಕಂಗಳಿ । ನಾಯುವಿನತೆಗೆಬಗೆಯರಕ್ಕಸರಾಯನ
ನುಕೊಂಡೊಯ್ದು ಬೀಸಿದರಾಲವಟ್ಟದಲಿ ... ‖೨೭‖

ನಳಿನಭವಸಂಕರರುಪ್ರೂರ್ವದೊ । ಳೊಲಿದುಕೊಟ್ಟವರಂಗಳಿಂದವ ।
ನುಳಿವನಲ್ಲವೆಬಿಲ್ಲುಬಿದ್ದ ಸುತೊಲಗದವರಾರು ‖ ಬಳಿಕಕೇಳ್ಕೈಕ ಸಸೀತೆ
ಯು । ಕವಿನಲಿಕೊಂಡೊಯ್ವನೆಂದವ ‖ ಬಲಿಪಲಜ್ಜೆ ಸುಶ್ರೈವಿದನುಲಂ
ಕಾಪುರಾಪ್ರುರವ ‖೨೮‖ ಬಳಿಕಜನಕನನಂದನೆ ಮಹಾ । ಬಲನುಬಿಟ್ಟರು
ಸೆರದಿಳುವುಂ । ಡಲದರಾಯರುಬೈದುಭಂಗಿಸುತಾವಿಜೇಹಜನ ‖ ಒಲೆಯ
ನೊಡ್ಡಿದಸಿವನುಲುಬ್ಧಕ ‖ ತಿಲಕನೋನ್ನ ಕಯುಪಿಯೊಸಾಕಿವ ನೋಗ
ವಸಾತ್ರೇಕೆನುತವಿಗೆನೋಟದಿವೃರಲ್ಲಲ್ಲಿ ‖೨೯‖ [illegible]ನು
ದಿ । ಬಳಲಿಕೆಯತಂಪ ದೆವ[illegible]ಘನ ‖ ಸುಲಭವೆಸ್ಸಕೆನ್ನ ಕಳ್ಯವ

ಠನುಚಿತ್ರದಲಿ ॥ಎಲೆಕೌಶಿಕ್ಯಜಕ್ಕೇಳುಸೀತೆಯ।ನೋಲಿದಶಿವಪಾರ್ಥಿವರು
ಮಾನವನ್ನ । ಕ ವಿಬುಧವಿಭ್ರಮದಲೆಂದನು ಜಂಗಮೇವಿಗಿದ ೩೦॥ಧನು
ವಿನಕ್ಷತ್ರಗೊಂಡವಿಟ್ಟೀವಿ। ಜನಕಜೆಯನೊಲಿಸುವುದು ಕೌಲಂ। ಟ
ನವಿಳ್ ವಿಚಿತ್ರನ್ನ ನವಿಂಬನ್ನೀ ಬೆಂದು॥ ಜನಕನಲ್ಲಿ ಕೌಶಿಕಿಸಿದನೊಂದ
ಲಲಿವ ನವನು ಸೀಕರಿಸಿನೃಪ। ಜನಸರಾಗದಿ ಸಂತರಿಸಿ ಕೌಳ್ಪಿರದ್ದ ದಲ್ಲಲ್ಲಿ॥
ಎಲೆ ಕೌಶಿಕ್ಯನಂದನ ನಂ । ದೆಳವನೇರಿಸಿತ್ರೈಣೀರಸೀನೃಪ। ಕಾಲಶಿ
ರೋಮಣಿಗಳನು ಕನ್ನಯಮನ ಕೆಹತ್ತುವರ ॥ ಹಳದು ಕೊಲಿದು ಕೃತ
ಸಮುದುವಿಂ ।ನಲಿಕೆಯುದೀಕೆಂದು ನುಡಿಯುಲು ॥ಕಳಕಳಿಪಕ್ಕೆ
ಮುನಿಪತಿರಾಮನಿಂತೆಂದ।೩೬॥ [illegible] ನಡೆತೆಗೆ । ಭಾಳ
ನೇತ್ರನ [illegible] ನೆ॥ಮೇಲುವೊಗದುಬ್ಬಿನಲಿ [illegible] ದಿರ್ದನು ಸರಾಗದ
ಲಿ ಬಾಲನೇನರನಾಟಕದರಿಸಿ ॥ಲೋಲನಲಹ್ಮಬೆರಗಡೇನುವಿ।ಕಾಲಪು ತಿ
ಕಾಕೆಕ್ಕೇಳು ಬಿಳಿಕ್ಕಿ ದಾನುಮುನೀಶ್ವರನ ।೩೭ ॥ ಪರಪದೋಸಿಫಿಮಧ್ಯ
ದಿಂದವತರಿಸು ಪವಿತ್ರಾಂಶುವಿನಪ್ರೋಲ್ಲಸಿ। ಪರಾವ ಧ್ಯದೊಳಿದ್ದ ನಾರ
ಘನಾಥನೊಲವಿನಲಿ ॥ ಪರಮವಿಭವಕೆವಿಭ್ರಮಕೆಸರ।ಸಿರುಹ ಪದಮ
ನ್ಮಥಲೋಕಕೆ । ಧೊರೆಗಳವದಿರಪಿತನಲಾಪಡಿಗಟ್ಟಲೇನೆಂದ ।೩೮॥
ಚರಣನಖದೀತಿಯ ಪೀತಕಂ । ಒರದದಿವ್ಯವಿಭೂಷಣದಭಾ ।ಸುರಶ
ರೀರದ ಜೊಗ ಜೊಂಪ್ಯನದವಿಭ್ರಮದ ॥ ಪರವ ತೇಜೋಪ ಯನಾಮ
ವರಾಮ। ನರನಬಂದನು ನೆರದಪೃಥ್ವೀ। ಶ್ವರನ ಭೂಮಧ್ಯದಲಿಬೆರಗಾ
ಗಿರೆನಮಸ್ತುಜನ ।೩೯॥ಸುರರಗೀಶ್ವರನಂತೆಧರಣೀ। ಸುರಗಮುಬ್ರಂ
ದದೊಳಿತ ರಗೆರಜಕುವರಾರನಂದನಿಖಿಳರಕ್ಷಿಯರಿಗೆ॥ ಧರೆಗಧೀಶ್ವ
ರನಾಗಿವರಾನಿರಗಮಸ್ಮಥನೊಬ। ಪ್ರೋಲ್ಲೋಚೆಸಿದನುಗುರುವಾ
ಯಿಯಲಿ ಜಗತಿಯುಗಮನದಲಿ, ॥೪೦॥
ಈತನಹನನನಿಜೆಗವರರು।ಪಾತಿಕಯದಲಿಹರೆಯದಲಿಭಾ।ಪಾತಿರೇ
ಕದಲಘಟ್ಟನಲಿಸಿಜರಾಜತೇಜದಲಿ॥ಈತಬೊಂದವಗೆಲಲಿಗೆಲದಿ। ಲೀತದೀ
ನಾಕೆಂಬಘನಸಂಪ್ರೀತಿಪಚನದೊಳ್ದರಬಲೆಯರಧಿಕದರ್ಪದಲಿ॥೪೧
ಲಲಿತರಾಮನಮೂರ್ತಿಯನುಕಂ । ಗಳಲಿಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದರುಸುರತ್ರಾ
ಣಲಿತದನುರಾಗಪ್ರಬಂಧದಸಕಲಕಲೆಗಳಲಿ ॥ಬಳಸಿದರುಭಾವಕಿಯರಂ
ಗದ। ನಲಿಗೆಸೆದ್ದಪ್ಪಿಯಲೊಪ್ಪಿನೆ॥ಸುಳಿಸಿದರುಸುಪ್ತಾನನದಿಕ
ದೆಗಂಗಳನೀತಿ ೪೨॥ಮುಸುಕಿತಧ್ರವನಮರತತಿತಾ । ಪಸರುತಪಕಿ
ನಿಸನಿಸನೆರೆ ।ಮುಸಕಿಕೊಂಡುದುಸಕಲಪೃಥ್ವೀಪಾಲನದೋಪ ।

ಕುಸುಮಮಾಲೆಯ ತಿರುಹುತಿರ್ದಳು ಮಸುಳಿಸರೆ ನೋಟದಲಿ ಚೆಲ್ವಿನ ಬೆಸುಗೆಯುಳಿಸದೆ ನೋಡುತಿರ್ದಳು ಸೀತೆ ರಘುಪತಿಯ॥ ॥೪೯॥

ಬಂದು ನಿಂದಿದ ಸೀತೆ ನಾಚಿಕೆ | ಯಿಂದ ಧರಣಿಯನೆರಡನೆಯ ಬಿಲ್ಲಿನ ಮುಂದೆ ನಿಂದೀಕ್ಷಿಸಿದಳವನೀಸುತೆಯುಸಿರಿವೊಗವ | ಸಂದಣಿಸಿದ ಸಮಸ್ತ ಸುರನರವೃಂದ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದರು ಸೌಂದರಿಯ ನೋಡಿದರು [illegible] ದುಕರಾಗ್ರದಲಿ ॥೫೦॥ ಎಳೆಯ ಕಬ್ಬಿನ ಕೋಲ ಸಕ್ಕರೆ ॥ ಕಳಶ ಕೆಂದಲಿ ಮುರಿದ ವೋಲು ಸಿರಿ | ನಿಳಿಲುನಿಳಿಲೆಂಬಬ್ಬರಣೆಗೆಬ್ಬರಿಸೆ ದಿಗ್ತಟವ ಸೆಳೆದ [illegible] ಂತರದಿಯುತ್ತಿಲೆ [illegible] ರಘುನಾಥ ದಿಕ್ಕಾಡಿಗೆ ಮಾಡಿದನು ಬಳಿಕ ಬೆದರಲು ಹೃದಯ ಭಾರ್ಗವನ [illegible] ॥ ಪಸರಿಸಿದ ಪರಿತೋಷದಿಂ ಬಿನ ವಸುಧಕಾಂತಿಯ ಕಾಂತನಂಘ್ರಿಯ | [illegible] ಕದ್ಯಪಿನವಾಂಗಿ ನಗ್ಗಳದ ॥ ನಸುನಗೆಯ ಸಿರಿ ಬೀಗೆ ಲಜ್ಜೆ | [illegible] ಸೊಬಗಿನ ಸೀತೆ ಸುರಕುಜ | ಕುಸುಮಮಾಲೆಯನಿಕ್ಕಿದಳು ರಘುರಾಮಚಂದ್ರಂಗೆ॥

ಉಕ್ಕಿ ದುದುಹೆರೆಗಂಡ ಕಡಲಿನ | ಹಕ್ಕಳದವೊಲು ಹರುಷರಸಜಲ | ಉಕ್ಕಿ ದಸತ್ಕುಲ ತಿಂಕರಜನಕ ಭೂಪತಿಯ ॥ ಒಕ್ಕರಂಬುಜದಲರ ನಮರರು | ಧಕ್ಕಡೆಯ ದುರ್ದದ ಧೆನಿಧಳ | ದಿಕ್ಕನುಬ್ಬಿಸೆ ರಘುಪತಿಯ ಸಿರಿಮುಡಿಯ ಸರಿಸದಲಿ ॥೫೨॥ ಉಗಿದ ಶಸ್ತ್ರಾಯುಧ ವೀರಸುಭಟರು | ಳಿಗಳಾದ ಶರಥ ಸಾರ್ವಭೌಮನ | ಮಗನ ಮುಸುಕಿದರಂಗರಕ್ಷಣೆಗರಸನಾಜ್ಞೆಯಲಿ॥ ಹೋಗುವಡೆಯಿಲ್ಲೆನಿಪ ಹರುಷದ | ಹೊಗರಿನಲಿ ಹೊರೆಯೇರಿ ನೃಪದಂ ॥ ದಿಗೆಯಲಿವರನು ಕೊಂಡು ಬಂದರು ರಾಜಮಂದಿರಕೆ ॥೫೩॥

ಹರದರಾಕ್ಷಣ ನೆರದ ಪೃಥ್ವೀ | ಶ್ವರರು [illegible] ಭವಾದಿ ದೇವರು | ಸರಿದರಾಸನಯದಲಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನೆತಂದು ॥ ಅರಸ [illegible] ವಸುಗಳು ಭೂಮಿನಾಶ್ವರದ ಸ್ಯಂದನನಂದನ | ಕರಕಿಕೆಯಿ [illegible] ಜಾಶ್ರುವಕೆ ॥೫೪॥ ಅಹದು ಮುತ್ತೇನೆಮ್ಮ ವಂಶಕೆ | ಮಿಹಿರವಂಶಕೆ ಕೈಕೊಳು ಕೊಡಿಗೆ ಬಿ | ರ್ವಹಿ ಬಿತ್ತೇ ಸಮ್ಮಂಧನಕೇ ಸರಿಯ ಕರಣದಲಿ | ಬಹಳ ಭಾಗ್ಯ [illegible] ಲಾಯಿನು | ತಹತ ಪರಿತೋಷದಲಿ ನೃಪ ಮೌಳಿ [illegible] ನಕೊಡಿಸೆ ನದನುಬೀಯಕನಬರವ॥ ... ॥೫೫॥

ಹದಿನೈದನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹದಿನಾರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಮಜನಕನು ಜಗದ ರಾಮಪುರ | ರಾಮ ರಘುನಂದನ

(೯)

ಮಗಳುಜನೆ । ಳಾರೆತಾಂಬಕಿಯರನುಕೊಟ್ಟು ಸುಕರಸಿದಶರಥನ॥
ಪದ್ಯ॥ ಒರಸಿದವ್ರುಬಳಿಕಶುಭಯುವಾವಿ । ಸ್ವಪತ್ರಿಕೆಗಳನುಧಾ
ಮುನ । ವರಶತಾನಂದನನತೆ[illegible]ಚಿದನುವಮಹೀಪಾಲ ॥ ತರುಣಕೇಳ್ಕೈಕಾಶ
ನಿಗಜರಥ । ತುರಗಪದಬಲಸಮೆತಸೋಧ್ಯಾ । ಪುರಿಗೆಪಯಣಗೊಳ್ಳದ್ಯೋಗ
ರಾಜದರಾಜನಕನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥೧॥ ಅರುಹಿದರುಮಣಿಹಾರರಿವರಿ । ಬ್ಬರಬ
ರವಿನಳ್ಳಿತಿಮನರಗಂ । ಗರಸನ[illegible]ಯಲೆತ್ತಿದಂದುಗುಡಿಪುರದೊಳಗಲ
ದಲೀ ॥ ಧರಣಿಪತಿಪೆಳಲಗಪನವ[illegible]ಮುದ । ನರಿದುನಚಿತ್ರಂಬಾಸುಧಾವು ॥೨॥
ನು । ಚರಣಕಾಸತ್ತರಾಗಿಕೊಟ್ಟನುಬಿನ್ನವತ್ತ್ರಳಿಯು॥

ಅರಸಬಳಿಕಾಜನಕಮಂತ್ರಿ । ಕ್ಕ[illegible]ರುಚಿ[illegible]ಮಿತ್ರರುಗಳ ॥ ಜನ
ದುಮನ್ನಿಸಿತನ್ನನಿಜ[illegible]ಭೂದಧ್ವವನುವಿರಚಿಸಿ[illegible]ಗೆಯರಿ
[illegible]ಯಲನಲರ್ಥದಲೀ ॥ ಕರದ್ರೋ[illegible]
[illegible]ನ । ವರಶತಾನಂದಾದಿಗಳನುಪ್ಪಿ । ಚರಿಸಿಬಳಿಕಾಮಂತ್ರಿಗಿಂತೆಂದನು
ಮಹೀಪಾಲ ॥೩॥ ಕೌಶಲನೇಜನಕಕ್ಷಿತೀಶನು । ಕುಶಪತಾಕನುಜಮುಳಿಗ
ನೆತ । ದ್ವಸುಮಶೀಕನಬಂಧುಗಳುಸುಕ್ಷೇಮಿಗಳೆಯೆನಲು । ಕುಶಲವಗರ್
ಹಜೇಯದೇವರಿ । ಗೊಸಗೆಯಾದವಿವಾಹಪತ್ರಿಕೆ । ಯೆಸಕವನುಚಿತ್ರವಿ
ಸಿಯನಲೆಳೀದಿದುಮಲಿಖಿತಾರ್ಥ ... ॥೪॥

ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀಮದ್ರಾಜರಾಜನ । ಮಸ್ತಗುಣರಾಜಿತನಜನಸ್ರಗ । ಭಸ್ತ್ರ
ಮಂಕಲಳಾಮನಕಲನೃಪಾಲಮಣಿಮಕುಟ ॥ ಹಸ್ತಕಾಂಕ್ಷಿಸರೋಜಸಂ
ನೃತ । ವಿಸ್ತರಣಸಾಕೇತಪುರದ । ನ್ಯಸ್ತವೈಭವನೃಪಗೆಬಿನ್ನಹಜನಕ
ಭೂಪತಿಯು ॥೫॥ ರಾಮಚಿತ್ರಸಖಿಳನೃಪರವಿ । ಹಾಯಿಗೆಧಿಸಿದಚಂದ್ರ
ಧರಚಾಪಾ । ಮುಧವಗೆಲಿವೊಲಿಸಿದನುರಘುನಾಥನವನಿಜೆಯು ॥ ಈಮ
ಹೇಷಮಹೋತ್ಸವದನು । ಶ್ರೀಯುಪನುಕ್ತೈಕೊಂಡುಬಂಧುನಿ । ಕಾಯ
ಸಹಿತ್ಸೈತಹುದೆನುತವಾಚಿಸಿದಬಾಲಿಖಿತಾ ॥೬॥ ಪಸಿಪತ್ರಿಕಸುದ್ಧಿಸರಮ
ತ । ಶ್ರೋನಿಧಿಯುಮುಖಪಾಲಸಗಿಮ । ತ್ರಸ್ನಗಳಗವಿಸಿದರುಮೋದಿದು
ಬೆರಗಲೇಯೆನುತ ॥ ಸರಾಸನಿಧಿಪನದೆನಗತವನು । ವಸ್ತ್ರಾನಪರಿಕೇಳಿದ
ನುಗೌತಮ । ಸೂನುವನುಹೇಳಿದನುಮುನಿಮೋಲಣಕಥಾಂತರವ ॥೭॥

ಮುನಿಪವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮುಖದಾ । ಲನೆಗೌತಮಸುನಿನಂದನದಾ ।
ನಿನಿಮಶಾಪವಿಮೋಚನೆಯನರ್ಥಂಮಕೇಳಿದನ ॥ ಧನುಪರಿಚ್ಛೇದವಧ
ಥಾನಂ । ದನೆಯುಮಹಾಪರ್ವಮಹಿಮ್ನಗ । ವಿನಿತಹೇಳ್ದಿಜ್ಞ[illegible]ಲೀ
ಲಣಮಹೋತ್ಸವನ ॥೮॥ ಹರುಷಲತೆಲಂಬಿಸಲಿಕವರನು । [illegible]ಸಿ
ಬೀಡಿಕೆಯುಮಂ । ದಿನಗಳಿಗೆಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಾಚಿತ್ರೋಕ್ತಿಯಲಿಸರುದಿವಸ ॥೯॥

ಪರುತನಿಸಿಪಯೆಣನೆನುತತ್ಪುರ । ವರದಹೊರವಳಯದಲಿಗುಡಿಯು । ಪ್ಪ
ರಿಸಿದುದುವರಾಂಗಲ್ಯತೂರ್ಯತ್ರಯದರಭಸದಲಿ ॥೯॥ ತೆಗಸಿದನುಭಂಡಾರ
ದಲಿಝಗ । ಝಗಿಪರತ್ನಾಭರಣವಸನಾ ॥ದಿಗಳನಖಿಳಸುಗಂಧಕನ್ಯಾ
ಭೂಷಣಾವಳಿಯು ॥ ಅಗಣಿತದಪೆಟ್ಟಿಗೆಸುಹೊರೆಯಾ । ಳುಗಳಸಂದಣಿ
ನೂಕಿದುದುಸರ । ಕುಗಳಸದಳದಭಂಡಿಗಳುಭಾರಿಸಿದವಿಳೆಜಡಿಯೆ ॥೧೦॥
ಗಳಿತಹಾಳಿತದಾಳಧಳನಿ । ದೇ... ತನಾನಾಧಾನ್ಯಗುಡತಂ । ದುಃಘೃ
ತಾದಿಸಮಸ್ತಸಂಭಾರಗಳಹೇರುಗಳ ॥ ಹಲವುಕೊಟ್ಟಿಗೆಭಂಡಿಸೆಲಕೆಂ ।
ಬಳತೆಯಲಿನಡೆಗೊಂಡವೀಯಂ । ದಳದಸಾಲಿಟ್ಟಣಿಸಿತಂತಃಪುರಪ್ರುರಂ
... ಯಂತರನುಪುರ । ಕರಸರಥವೇರಿದನು
ನೃತ್ಯದ ... ಗರಿ ॥ ಗುರುವಸಿ
ಷ್ಠಸುಮಂತ್ರಭರತಾ । ದ್ಯರುಸುತ್ತ ... ಬ್ಬರದಸ
ರಂಭದಲಯೋಧ್ಯಾಪುರವಹೊರವಂಟ ... ॥೧೨॥
ಮಣಿಮಯದದಂಡಿಗೆಯಹೊನ್ನಂ । ದಣದಮುಸುಕಿನಲರಸಿಯರಭಾ।
ರಣಿಯಕಂಚುಕಿನಿಕರದುಗ್ಗಡಣೆಗಳಘಾಡಿಸಲು ॥ ಕುಣಿವಕುದುರೆಯ
ಹಂಣಿದುರುವಾ । ರಣವರೂಥಪದಾತಿಯಲಿದಿ । ಬ್ಬಣವಹೊರವಂಟನು
ಮಹೀಪತಿಸಕಲವಿಭವದಲಿ ॥೧೩॥ ಸೀತೆಯಣುಗರುಕೇಳಿರೈದಿಗು । ಜಾತ
ಜರಿಯಲುಹೊಡೆವವಾದ್ಯ । ವ್ರಾತದಲಿನಿಮ್ಮರಸಪಯಣದಮೋಲೆಪಯಣ
ದಲಿ ॥ ಚಾತುರಂಗದಚಟುಳಚರಣೋ। ದ್ಧೂತರಜಪುಪ್ಪರಿಸಲಝುಷ ।
ಕೇತನನಚೈತ್ರನಪಸಂತನಕ್ರೀಡೆಯೆನೆನಭವ॥ ॥೧೪॥
ದಿವಸಹಏನ್ನದಕ್ಕೆಸಾರಿದ । ರಿಮರುಜನಕನಪಟ್ಟಣವನು । ತ್ಸವಮಿಗಿ
ಲಾಬಳಿಕಾವಿದೇಹನುನೃಪತಿದಶರಥನ ॥ ಯುವತಿಯರನರ್ತಿಸದಕಹಳಾ ।
ರವದಕನ್ನಡಿಕಲಶದಭಿನವ । ದವಿರಳೋತ್ಸವದಿಂದಿರೆಗ್ಗಂಡೊಯ್ದನೊ
ಲವಿನಲಿ॥ ... ॥೧೫॥
ಮಾಡಿದರಮನೆನಿಜನಿವಾಸದ । ಬೀಡಿಕೆಗಳುದವುಬಳಿಕ್ಕಡೆ । ಯಾಡಿದ
ರುಪರಿಚಾರಕರುಸಚಿವರುಪುರೋಹಿತರು ॥ ಮೋದಗಂಪಂಬುಧಿಯುಹರು
ಷದ । ಘಾಡಣೆಯಲಿಸುಧಾಮುಸಹಭವ । ಗೂಡಿಬಂದನುಜನಕದಶರಥರಾ
ಯನರಮನೆಗೆ ॥ ೧೬ ॥ ತವಕದಿಂದಿದಿರೆದ್ದುಜನಕನ । ನವನಿಪತಿತ
ಕ್ಕೈಸಿದಪದು । ತ್ಸವದಲಾತನನಿಲಿಸಿದನುಸಿಹ್ಮಾಸನಾರ್ಘದಲಿ ॥ ರವಿಕು
ಲಂಗಾನೃಪತಿಸ್ಕರುಗಿದೆಮಗೆಬೀಯಗಂಬದಿರೀಭಾ । ಗ್ಯವನುಕಾಣಿಸಿ
ದುದುಪುರಾಕೃತಪುಣ್ಯಫಲವೆಂದಾ ॥೧೭॥ ಎನುತಧಿಮ್ಮನೆಸಿಂದುದಶರಥ
ನೊ...

ಜನಕನವರವ್ಯದಲಿ ಶಿಷ್ಟ | ಜನದೊಳವತರಿಸಿರ್ದ ಮನುಕುಲಗುರುವಸಿ
ಷ್ಠಂಗೆ ॥ ತನುಪುಳಕದುಬ್ಬಿನಲಿ ವಿಮಲಕುಲ | ಜನಕನಾನತನಾಗಿ ಮಿಕ್ಕಿ
ನ | ಮುನಿಜನಕೆ ಕೈಮುಗಿದು ಬಳಿಕೈದನಧಿಕಹರುಷದಲಿ ॥ ॥೧೮॥

ರಾಜಋಷಿಗಳೊಳುತ್ತಮನು ನೀ | ರಾಜವಂಶದೊಳಧಿಕನಗ್ಗದ |
ರಾಜವರ್ಗದೊಳಗ್ಗಳನು ನೀನೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ॥ ಆ ಜಗದ್ವಂದಿತತಪೋ
ಧನ | ರಾಜನೊಯ್ಯನೆ ನಗುತ ವಂಶ... | ರಾಜಿತನೊಳೀವಾತನೆಂದನು
ಕುಲಪರಿಶ್ರುತದ ॥೧೯॥ ಮುನಿಯುವ...ಂಗಾ ಜನಕನಾ | ನನೆವನೀಕ್ಷಿಸಿ
ದನು ಶತಾನಂ | ದನನನಾ ಮುನಿ ಬಳಿಕ ನಿ...ರಾಜೇಂದ್ರ
ಪರಮದಯವನರುಹಿ ಮಿಥಿಲಾ | ವನಿಪ... | ಜನುವಿ
ಶುದ್ಧಚರಿತ್ರವಪ್ಪಲವಿನೂತನ | ವಚನದರ್ಪಣದೀ... ವರವಿದೇಹನೃಪಾಲಕಾ
...ಮಿ | ಧರಣಿಪತಿಗುದ್ಘೋಷಿ...ಸ್ತುರಿಸಿದನು ಬಳಿಕಾ ವಿದೇಹಪರಂಪ
ರೆಯನೃಪರ ॥ ಚರಿತವನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಜನಕನ | ನಿರತಿಶಯವಂಶಪ್ರಸಿ
ದ್ಧ | ಸ್ಫುರಿತಧಾರ್ಮಿಕತನವನೊರೆದನು ಮುನಿವಸಿಷ್ಠಂಗೆ ॥ ॥೨೧॥

ಅಹುದು ಬಳಿಕೀನುತ್ತಮೋತ್ತಮ | ರಹಿತಲೀವಂಶದಲಿ ನಾವೀ | ಮಿಹಿ
ರವಂಶದರಾಯರನು ನಿಮಗರುಹಬೇಹುದಲೆ ॥ ದ್ರುಹಿಣನಿಂ ಕಶ್ಯಪನು ಕ
ಶ್ಯಪ | ಗಹಿಮಕರನಾ ಮಿಹಿರನಿಂದೀ | ಮಹಿಗೆ ಮನುವರಸಾದನಾತನಿನಾ
ಯ್ತು ಮನುವಂಶ ॥೨೨॥ ಆತನಿಂದಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶ | ಖ್ಯಾತನಾದನು ಜನಿಸಿ
ದನು ಬಳಿ | ಕಾತನನ್ವಯದಲಿ ದಿಲೀಪನುದಾರಗುಣಯುತನು ॥ ಆತನಿಂ
ದೀಚೆಯಲಿ ರಘುವರಾಂ | ಧಾತಸಗರಭಗೀರಥಾದಿಮ | ಹೀತಳಾಧಿಪರೊಲಿ
ದು ಪಾಲಿಸಿದರು ನಿಜಾನ್ವಯವ ॥ ... ॥೨೩॥

ಅಜನು ಬಳಿಕಾಸಂತತಿಯ ಭೂ | ಭುಜರಮುಕ್ಕನು ನಡವಳಿಯಲಾ |
ತ್ಮಜನು ಜನಿಸಿದನೀ ದಶಸ್ಯಂದನ ಮಹೀಪಾಲ ॥ ತ್ರಿಜಗಕತಿಶಯರಿವರು ಸ
ದ್ವಂ | ಶಜರು ಬಳಿಕೀ ರಾಮಮುರಾವರಾ | ನುಜರು ಮಕ್ಕಳು ನಾಲ್ವರೀತಂಗೆಂ
ದನಾ ಮುನಿಪ ॥ ... ॥೨೪॥

ಕುಲದಲುತ್ಪತ್ತಿ ಮುಸುರಾಜಾ | ವಳಿಯೊಳಧಿಕರು ನಿಯುತ ಧರ್ಮದ |
ಬಳಿಕೆಗುಲಿ ಬಲ್ಲಿದರು ಕೋವಿದರಖಿಳಕಲೆಗಳಲಿ ॥ ಕೊಳುಕೊಡೆಗೆ ಸಂದೇ
ಹವೇ ನೆರೆ | ಬಳಿಕ ಯುವರೇ ನೀವೆ ನುತ ಮುನಿ | ತಿಲಕನುಭಯನೃಪಾಲಕ
ರ ಕೊಂಡಾಡುತಿಂತೆಂದ ॥ ... ॥೨೫॥

ಸಲಹಿದನು ಜನಕಕ್ಷಿತೀಶನು | ನೇಹದೊಳು ದಿಸಿದ ಮಗಳ ಸಂದೇ | ಹ
ಲು ಬರಾಮಸದೆಲನರನತನ...ಲ್ಕೀಂದು ॥ ಉ...ಕಮವದುಚಿತ್ತದಲಿ

ಜನವತ | ಸೆಳೆಯುವರಾಯಿನಡೆಯಲ್ಲಿಗೊಂಬುದ್ಧ | ಕಲಿಲಿಕೆಯುದೇಕೆಂದು
ಮುನಿನಾಥನಮುನಿದೇಹಂಗೆ॥ ... ॥೨೬॥

ಮುನಿಪಚಿತ್ತ್ರಸ್ವರೂಪಮುನೀಶಂ | ವಿನಯಪೂರ್ವದಿರಜನಸೋದರ | ವಿ
ನತವಸುಭಿಗಳಿಮಾನುಶೋಧಿಸಲ್ಲಿಯೆಂಗೊಳದ ॥ ಮೆರೆಸಿಗೆಸಿಲುಕಿದ
ಭುಜಗತಾಲಯ | ವನಮುಖಾಶರವಿಂತೆಂದೆನು | ಕನಕಕಮಲದಕರ್ಣಿ
ಕೆಯುಮುಖ್ಯದಶಿಶೋರೇಖೆಯ॥ ... ॥೨೭॥

[illegible] ಕ್ರತುಸಲಿಕೆಯುನುಕ[illegible] | ಹಲಕಾಲದಿನಾಮಂಜಿಮುನಿದಲಿ |
[illegible] ವಿಂಗಭಿಷೇಕದ ॥ ಶ್ರೀಕರಾಲಯುವಿದುನಿ
ಸಗ್ಗಲು | [illegible] ಲೆಂಬನಿವೃತ್ತಿಕೆ | ನಾಕವಮುನಿನಡೆತಂದುಬಳಿ
ಕಿಂತೆಂದನವಮಗಂಡು॥ ... ॥೨೮॥

ಭೀತಿಬೇಡೆಲೆಜನಕಜೀವದ | ಜಾತರಂಭ್ರಯಿನಾಕೆಯಿನಾಕೆಯು | ನೋ
ತ್ರುವಲಯಿಂದಿತ್ತನಾವುನಿನಾಥನೊಲವಿನಲಿ ॥ ಸೀತೆಯುಂದೇನಾವುಕರಣ
ವ | ನಾತನಾಡಿಸಿಬಳಿಕನೆನಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯೆನಡಿದೋರೆದನಭಿಗತಕಾ
ರ್ಯವಿಸ್ತರವ॥ ... ॥೨೯॥

ಮನುಜರೂಪಿಂದಿಳೆಯೊಳೀಗೊಂ | ವಿನಿಂದುಪತಿವನುಮತಿಯುಭಾರವ |
ನೊನೆಯಲುವಿನನಾವುಕಾತ್ಮಂಗೀಕೆಕೇರುವಡೆ ॥ ಧನುವನೊಡ್ಡಿಪಿನಾಕ
ಪಾಣಿಯು | ಜನಕನನುಬರಿಸಾಕಳಂಬಾ | ವನವಗೇಳಿದಂಗೀವುದಾತನವಿ
ಷ್ಣುಕೇಳೆಂದ॥ ... ॥೩೦॥

ತೆರನಿವೀಗಿದುನಿದುಗಿದುವಿನುನ | ಕರಿಸದೆದೆಸಿವತ್ತ್ರಿಡಿಗೆನಾವ್ಯಂ | ದೇವ
ವರಾಹವದೆನುತನೆನವನುನ್ಯತಿನಾರದನ ॥ ತುರುಗಿತ್ತಳುವರುಷ
ಕಾಂತಿಯು | ಸಿರಿಸಿನಲಿನಡೆತಂದುನಿಂದಿರ | ಲೆರಗಿದರುಬಳಿಕಾಭಯುರಾಯು
ರುನಾರದನಡಕೆ॥ ... ॥೩೧॥

ಜನಪರಿಬ್ಬರಹರಸಿವಿವಿಧಾ | ಶೇಷಸಿಯುಕ್ತ್ಯೆಕೊಂಡುಫಮುರಾಯರ |
ಮನದಣಿಯೆಕೊಂಡಾಡಿವಂಶಾಧ್ಯತೆಯಾನುದ್ಧತಿಯ ॥ ವಿನುತಚರಿತ್ರರಮ
ಣಿ ಸೀತಾ | ವನಿತೆರಾಘವನರಲಕ್ಷ್ಮೀ | ವನರುಹಾಂಬಕರವತರಣವೆಂ
ದರುಹಿದನಾಮುನಿಪ॥ ... ॥೩೨॥

ತಿಳುಹಿಸ್ವಮತ್ತ್ಯದವನುಕ್ತಿ | ಗೊಳಿಸಿದನುಕೊಳ್ಳುಕೊಡೆಲ್ಲನವ್ಯ
ತ್ರೊಳಿಕೆಯೊಳಾರ್ತ್ರೈಭಾಗ್ಯಪುಬ್ಬವರೆನುತಕೊಂಡಾಡಿ ॥ ತಳದರ್ಪನಮುರವ
ನೊಂದ್ರಹಂಬುಜ | ದಳನುತೀತ್ರನಾವುಕೀರ್ತನೆ | ಗಳನುವೀಣಾನಾದ
ದಲಿಪಾಡಿದನುಸರಿಗಗಾ॥ ... ॥೩೩॥

ಸುರಮುನಿಯುಮಂತ್ರವಿಧಿಮುಲಗ್ನದ । ಪರಿಕಿಸಿದರುಚಿಕಲಶರ
ಘು। ವರಗೆಸೀತಾದೇವಿಯ..ನಾಸ್ವಾಮಿತ್ರಗೊವಿರ್ಣಿಸಿಯು॥ ಭಂತ್ರೀತ್ರ್ಯಫ್ಟ್ರಿ ರಿ
ಗೆಸವಕೌ । ವರಪವೀರಕ..ಧ್ವಜಾತ್ಮಜೆ । ಯುರಸುಸಿರ್ಧರಿಸಿದರುಮುನಿ
ಪವಿಸಿಪ್ರನಾಜ್ಞೆಯುಲಿ । ॥೩೫॥

ಬೀಳುಕೊಂಡನುಜನಕನು..। ಸೊಸ್ಸಳದಬ್ಬರಗಬ್ಬರಿಸಿಭೂ । ಪಾಲ
ರತವಾನೆಗಳಲಿನಡದವುಪ್ರಾರ್ವವೆ..ಗಳು ॥ ಸೋಲಿನಾಂದೀಮುಖದಸಂ
ಭ್ರಮ । ವೇಳವಿಸಿಕ್ರಲಜೆಯುಸಿ..ಮನಿ । ಕಾಲವಿಭವೋದ್ವಾಹಗೇಹದ
ಸಕಲಸಂಭ್ರಮವ ॥೩೬॥ ಕುಶಿನಿ..ಕಲ್ಯಾಣವಿಭವದ ಲಿಸದ..
ಮುಯುವಿವಾಹದ। ವಸತಿಯುತ್ತಿನಚ..ಲವಿ..ಕಾರಪೂರ್ಣದ ॥ ಪ
ಸರಿಕೆಗಳುಜ್ವಲವಿನೂತನ । ವಚನದರ್ಪಣದೀ..ಲಿಪ್ರ । ಜಿಲಿದಕಾಂಚ
ನದ್ಯೈರಣೆಯುಕೋಭೋಪಕರಣದಲಿ ॥ ॥೩೭॥

ಕನಕರತ್ನಾವಳಿಯುಪರಚಂ। ದನದಕುಸುಮಾಕ್ಷತೆಯುಗೋರೋ ।
ಚನದಲಾಜೆಯುದಧಿಯುದೂರ್ವೆಸುವರ್ಣಬಾಸಿಗದ ॥ ವಿನತಭದ್ರದುಕೂ
ಲಮಣಿಕಾಂ । ಚನವಿಭೂಷಣಭಕ್ಷ್ಯಫಲದು। ಬ್ಬಿಸಲಿದಕಧಾನ್ಯಾದಿವಿಭ
ವದಲೆಸದುದಾಭವನ ॥ ೩೭॥ ನಂದುದಾವಂಟಪದಬಹಿರಾ । ವರ್ಣದಲಿವಿ
ಪ್ರವಿಟೂದ್ಯೋ । ತ್ಯರರುಸಾಹಿತ್ಯರುಕಲಾವಿದರಖಿಳಕೋವಿದರು ॥ ಸ
ರಸಕವಿವಾಗ್ಮಿಗಳುಮಂತ್ರ । ಜ್ಞರುಮಹಾಪಂಡಿತರುನಾನಾ । ದರುಶನಾ
ಚಾರಿಯರುಮುಖ್ಯಸಮಸ್ತಜನನಿಕರ ॥ ೩೮ ॥ ತಾಳಗತಿಯುಮೃದಂಗರ
ವದರ । ಸೂಳಗೀತದಗಾಯಕರವೈ । ತಾಳಿಕರವಂದಿಗಳವೀಣಾರವದನ
ರ್ತನದ ॥ ಬಾಲೆಯರಬಹುವಿಧದವೋಹನ ॥ ಜಾಲುದಬ್ಬಿನಕಾವ್ಯಗೀತ
ದ ॥ ಸಾಲಸತ್ಸಂಭ್ರಮಜಿಸಿತಾಮಹಾಸ್ಥಳವ ॥ ೩೯ ॥ ತರುಣಿಯರಕು
ಭಗೀತಧರಣೀ । ಸುರರಸೂಕ್ತಸುಮಂತ್ರಸಂಪ । ತ್ಸರಿಕರಾಯತರಪವೆ
ಸದುಮುದ್ವಾಹಗೇಹದಲಿ ॥ ತರುಣಕೇಳೀಚೆಯುಲಿರಘುಪತಿ । ಭರತಲಕ್ಷ್ಮ
ಣಪೇನಶತ್ರು। ಘ್ನರುಗಳಿಭಕಂಧರದೊಲೊಪ್ಪಿದರೆರಸನಾಜ್ಞೆಯುಲಿ ॥೪೦ ॥

ಹಿಪದವುತ್ತಿನಸೂಸಕದಬೆಳು । ಗೊಡೆಯುಚಿವ್ಮುರಚಾಮರದಥ
ರ । ವಿಡಿದಪಳಿಗುರಿಗಳವಿಡಾಯಿಯುಸೊಸಲಬಾಸಿಗದ ॥ ಹಿಡಿದಕೈದೀವಿ
ಗೆಯುಸಾಲಿನ । ತುಡುಕುವೆಳಗಿನವಂದಿಜನರು । ಗ್ಗಡದರಾಜಕುವಾರ
ಕರುನಡೆತಂದರೊಲವಿನಲಿ ॥ ೪೧ ॥ ಸಂದಣಿಸಿದವುಕರಿತುರಗಬಳಿ । ಸಂ
ದುನೂಕಿದರಖಿಳನಾರಿಯು । ರಂದಣಗಳಿಟ್ಟಣಿಸಿದವುರಥನಬಂಧುಜ
ನ । ಮುಂದೆಕಂಬಿಯುಕಂಚುಕಿಯರೊಲ । ವಿಂದವಿಪ್ರರಮಂತ್ರಘೋಷ

ಣೆ । ಯಿಂದೆಬಂದರುರಾಜಪುತ್ರರುರಾಜಬೀದಿಯಲಿ ॥ ೪೦ ॥ ಅಣುಗಕೇ
ಳೈನಭವತಾರಾ । ಗಣತದೀಯಮಹೋತ್ಸವದ[illegible] । ಬೃಣಕೆನೆರದಪ್ರೌಢ
ರದೊಳಿನೆಬೆಳಗಿದುಗುದೀಪಾಳಿ ॥ ಮಣಿಮುಕ[illegible]ದಬಲೆಯರುನೃತ್ಯದ ।
ಸಣಿಕೆಯರವರಾಗಲ್ಯವಾದ್ಯನ । ಕಾಣ್ಕೆತವಲಿನೆಲಕಾಸಿಯೆಹೊಕ್ಕರು
ಜನಕನರಮನೆಯು ॥ ೪೩ ॥ ಇಳಿದರಾನೆ[illegible]ನಬಲೆಯರಹೊಂ । ದಳಿಗೆಗ
ಳಪರುಗೂಳದೀಪಾ । ವಳಿಯುಸೆ[illegible] ತರಿನಶಾಲೆಸೆಯೆಸೂಸುಗಳಸೊ
ಗಸಿನಲಿ ॥ ವಳಗೆಬಲ್ಲವರೂರ್ಧ್ವಮುಖ[illegible] । ಜುಳಿಗಳಲಿಜಯಯನಲುಹೊ
ಕ್ಕರು । ನಿಳಯವನುನಿರ್ಜರರದುಂ[illegible]ಭಿವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ॥೪೪॥ ಏನನೆಂ
ಬೆನುಜನಕನೃಪನನ[illegible] ವೀನಭಾಗ್ಯವನನುಮಜಗದಭಿ । ಮಾನದೈವದಲ
ಲಿತಪದಕಮಲಾಭಿಷೇ[illegible]ವ ॥ ಶ್ರೀನಿವಾಸಸ್ಮರಣೆಯಲಿವಿ । ಜ್ಞಾನಮುಖ
ದಲಿನಾದಿತಾಳ್ದನ । ನೂರತೀರ್ಥವಶಿರದೊಳೇಸುಕೃತಾರ್ಥನೋಯೆಂದ ॥

ಬಳಿಕಮಧುಪರ್ಕಾದಿವೈದಿಕ । ಳಸದಭಿರಂಜನೆಯಲಾಕಳ । ಕಳನ
ಮಾಣಿಸುತಿತ್ತರುತ್ತಮಗುಡನಜೀರಿಗೆಯ ॥ ಸಿಲಿಸಿಮೆಟ್ಟಕ್ಕಿಯಲಿಮುದ
ವಕ್ಕಳಿಗೆಕನ್ಯಾವರಣವಾದವು । ಫಲಿಗೆವಟ್ಟಲಗ್ನದೊಳಪುಣ್ಯಾಹರಚ
ನೆಯಲಿ ॥೪೬॥ ಇಳೆಯಮಗಳನುರಾಘವಂಗೂ । ರ್ಮಿಳೆಯನಾಸೌಮಿತ್ರಿ ।
ಗುಳಿದರಿ । ಗುಳಿದನುಜತನುಜೆಯರಧಾರಯನೆರದನಾಜನಕ ॥ ಸುಳಿದ
ರಾದಂಪತಿಗಳುರುಮಂ । ಜುಳದಮಣಿವೇದಿಕೆಗೆಹೋಮಾ । ನಲನಬಲ
ವಂದೆಡಕೆಸಾರಿದರವರಪತ್ನಿಯರು ॥ ೪೭ ॥ ಆದುದವರವಿವಾಹವೈಭವ ।
ವೈದಿಕದಲವನೀಸುರರುಮೊದ । ಲಾದಯಾಚಕವೃಂದದಣಿದುದುಬಹ
ಳದಾನದಲಿ ॥ ಆದಕಸ್ಯಂದನನಜನಕನ । ಮೇದಿನಿಯಶೇರುಮೆಯರಾಯು
ರ । ನಾದರಿಸಿದರುತಪ್ಪಿಳುಡುಗೊರೆವುಚಿತವಚನದಲಿ॥ ॥೪೮॥

ವರಶುಭೋದಮವಿಕ್ಕೆಸಂಪ । ತ್ಕರದನೆಲೆವನೆಸಿರಿಯುಸೊಂಪಿನ । ಶರ
ಧಿಸೊಬಗಿನಜನ್ಮಸುವಸ್ಥಾನದಮಹಾಸ್ಥಾನ ॥ ನಿರುಪಮೋತ್ಸವಶಾಲೆಹ
ರುಷೋತ್ಕರವಜನವಸ್ಥಳವಿದೆನಲಾ । ಕರಮಿಸಿತುಜನಮನವನನುಪ
ಮಪರಿಣಯಸ್ಥಾನ ॥ ೪೯ ॥ ಪರಮಸಂಭ್ರಮದಿಂದವರವಾ । ಸರಚತು
ಷ್ಟಯವಿರಳಮಪತಿ । ವರತುಮೆರದರುಭವ್ರಮದಸಿಂಧುರದಕಂಧರ
ದ ॥ ಸುರಚಿತದರತ್ನಪ್ರಭಾಪಂ । ಜರದಗವಾಕ್ಷಗೆಗಳಲಿನೃಪರಿ । ಬ್ಬರು
ಮಹಾವಿತರಣದವೈಭವದಳಖಿಳರಚನೆಯಲಿ॥ ... ॥೫೦॥

ಮರುದಿನದವಸಾನಳಿಯುಷಮಸಂ । ತನದಲವೆಭೃಥವೋಕಾಳಿಯುವಿ ।
ಸ್ತರಣ ವೆನುದುಮವಿರಸಿತೋತ್ಸವವಿವಿಧವಿಭವದಲಿ॥ದಲಿನುಳಿದವನ್ನೀರನ

ವಕೆ । ಘ್ರಕದೆಕಸ್ತುರಿಕುಂಕುಮದಕೆಂ । ಪ್ಪರಿಗೆಗಳಸಾಲೆಸದ-ದನುಪ ಮಹೇಮಮಣಿಮಯದ ॥ ೫೧ ॥ ನನೆಮುಕಂಚೆಂಗಗಳಲಿಹೂದರು । ಬಿನಹಿಂಗ್ಗಳದಂಡೆಗಳವು ॥ ಪೊನೆಯಮುಂಜೆರಗುಗಳಚೆ ದಿ ಕೆಪಟವಚಲ್ಲಣನ ॥ ಕನಕರಾ ಭರಣಕಾಂತಿಯು । ವಸಿತೆಯುರುಬಳಸಿ ದರುಬನವದ। ಮನಸಿಜನನಾನಂದದಲುಭಯಭೂಮಿಪರ ॥ ೫೨ ।

ಕೊಂಡುಕುಂಕುಮವಾರಿಗಳ ।ನ್ನಂಡೆಗಳಜಲಜಂತ್ರಗಳವುಂ।ಡೆ ಕೊಂಡುನೃಪರಿಬ್ಬರವಧೂನಿಕುರುಂನಾನೃಪರ ॥ ಮಂಡಳಿಯುತನೃಪ ಪಕುಮಾರರ । ತಂಡಸಾರಂಭದಲಿಸರೆಳೆ । ವೆಂಡಿರುತ್ಸಾಹಿಸಲುಹೊ ಯ್ದಾಡಿದರುವ್ರೋಕುಳಿಯ ! ... ... ॥೫೩

ಹೊರದುದಿಳೆಸಾರಭ್ಯಶೈತ್ರ್ಯೇ । ತ್ಕರವನಂಬರೆವಳಯದಗಲಕೆ ।ಪರಿ ಮಳಿಸಿದುದುಗಂಧವಾಹನಸಾಡಿಕೆಯುಸರಣಿ ॥ ಸುರಭಿಮಯವಾಯ್ತುಬು ಜಸಖಹಿಮ । ಕಿರಣನಾವೋದ್ರೈಕಭಾರೋ । ತ್ಕರಮರೀಚಗಳಾದರನ ಪನುವಾರಿಕೇಳಿಯಲಿ ॥ ೫೪ ॥ ಆಮದಲ್ಲಿಂಮೇಲೆಯಾಮನೆ । ಮೇದಿನೀಪತಿ ಜನಕರಾಯಂ । ಗಾದಿವಾಕರಕುಲಲಲಾವಲನಿಗಖಿಳವಿಭವದಲಿ ॥ ಆದರಿಸಿ ದನುಜನಕನಿಭರಥ । ಕ್ಯೆದುರತ್ನಾಭರಣಕಾಂತಾ । ಮೇದಿನಿಯಬಳುವಳಿ ಗಳಿಂಬಳಿಕಕುವರಾರಕರ । ... ।೫೫।

ಹದಿನಾರನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಹದಿನೇಳನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ಭೂಮಿಪರನುರೆಜರದಭಾರ್ಗವ। ರಾಮನನುಗೆಲಿದತುಳ
ಬಲರನು। ರಾಮಸಹಿತಜನೂನುಬಂದನಯೋಧ್ಯೆಗೆಲವಿನಲಿ ॥

ಪದ್ಯ॥ -ಧರಣಿಜೆಯ ಪರಿಣಯದಸಮನಂ । ತರದಲಾದಶರಥನುಹೇಪ ತಿ । ಪುರವಹೊರವಂಟನುಕಣಾಜನಕಕ್ಷಿತೀಶ್ವರನ ॥ ತೆರುಣಕಳ್ಪೈಬಳಿಕ ದಶರಥ।ನರಸಿಯರುನಂದ ನರರಸಿಯರು । ಗುರುಮಂತ್ರಿಜನಸಹಿತಖಿಳ ವಿಭವದಲಿ ॥ ೧ ॥ ಕಳುಹಲ್ಕೆತಂದನುನಿವಿಶ್ವಾಶ್ವರ । ಕುಲಲಲಾಮನಶೇಪ ನೃಪವಂ । ಡಳಿಯಮಸ್ತಕಮಣಿಯನಾಲುಕುಪಯಣಪರಿಯಂತ ॥ ಇ ಳಿವಕಂಬನಿಗಳಲಿಕಂಪಿತ।ಗಳದಬಿಕ್ಕುಳನಕೆ ಕ್ಕಯುಲಿಮ । ಕ್ಕಳನುಕ್ಕೈವ ರ್ತಿಸಿಕಕುಸ್ಥಾನ್ವಯುನಬೀಳ್ಕೊಂಡ । ... ॥೨॥

ಬಳಿಕದಶರಥಸಾರ್ವಭೌಮನ। ದಳದಸಂಭ್ರಮದಬ್ಬರದರವ । ವಳು ಕಿಸಿತುಸುರನರಭುಜಂಗಮಭುವನವೀಧಿಗಳ ॥ ಇಳೆಯಮಪಾರ್ಥಿವರಥಟು

ಕೌಶಲಿಮ | ಕೊಳಗಿತ್ತಿ ಕಗದುಸೋಗಸೆ ಮಳಿಸನು | ವಿಲಯರ ಗ್ರಸಕು ಪಿತ್ರ ರೌದ್ರಾವೇಶರೋಷದಲಿ॥ ... ... ॥೩॥

ಕರಿಘಟೆಗಳುಪ್ಪರಿಸಿ ಜಗ್ಗ ಸೆ| ಜರಿದು ನಿಂದ್ರಕ್ಷಣಿವ ಕೆಂದುರಿಗ | ಳರ ಕೆಕಬ್ಬಿ ಮಕು ಬಿದುಕುಕ್ಕರಿಸಿದ ವ್ರಭೀತಿಯ್ಲು ॥ ಕಸಿಸ ಬಾಮಲಿಹಾ ಯ್ದುದ್ದ ಬಳಲಿದ | ಕರದ ಕೈದುಗಳರಸುಗಳ್ವಾ | ಯ್ದರೆಯ ದೇಸೆಲಸೆನು ತ ಪರವಶರಾದರಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥ ೪ ॥ ಉಲುಹ ದ್ರೆವಿಂಗುವ ಸವುದ್ರದ | ಸಲಿಲದೊ ಳಾಯ್ತು ಖಿಳಸೇನಾ | ಜಲಧಿ ಕಾಣೆ ನ್ನ ಲೆವ ವುಹಿಸರ ಮುನಿಯ | ವುಂ ಬಿನಲಿ ॥ ಕಳಚೆ ತರಸನವುವದಧೈ ಯ್ಯಾಚಲದಬ್ಬೆಸಿಕೆ ಪದನೆನದಕಂ | ಡಲ ಘೆಭುಜ ಬಲರಾವಣಿಂದನುವುಂಬೆ ಭಾರ್ಗವನ ॥ ೫ ॥ ನಿವುಗಿದೇತ ಕೆಕ್ಷ ತ್ರಿಯರೊಳು | ಭಗ್ನನಿತತನ ಭೂಭುಜರ ಭುಜವಿ | ಕ್ರಮದ ಪರಿಪಾಡುಗ ಳುನೀವೇನಿವ್ಮ್ರಚಿತ್ತದಲಿ ॥ ಸಮತಿಯಲಿಸುವುಖದರಿತಿಲ್ಲದಾ ! ಕ್ರಮಿ ಸುವದೆಸುವ ಥಿಬಲಸಂ | ಭ್ರಮವು ಸಾಕೀವ್ರೌಪ್ಪದಲಿ ಜಾರುವದು ಲೇಸೆಂದ ... ... ॥೬॥

ಕೆಲಕೆತೆ ಒಲಗುವದುಚಿತ ಹಿಂಪಣ| ಬಲುಹದಂಡಿಗೆಹುಲುಧೊರೆಗಳಲಿ ಸಲುವುದಲ್ಲದೆ ಸಲ್ಲದಿತ್ತಲು ಶೌರ್ಯನಿಮ್ಮಡಿಯ ॥ ತಿಳಿವಡವನೀಸುರರಿಗಿಂ ದ| ಗ್ಗಳನುಶೌರ್ಯದಲವನಿಪನಿವರುವೆ | ಗ್ಗಳರು ವಿಪ್ರರು ವಿಧಿವಿಹಿತ ಕರ್ಮದ ಲಿನಿವುಗೆಂದ ॥೭॥ ಧ್ಯಾನವ್ರೌನಸ ಸಧರಾಧಿಶೌಚ | ಸ್ನಾನಜಪ ತಪ ದಸಿತ್ಯನಿ ಯುವು | ಜ್ಞಾನತತ್ವಕ್ಕಾತ್ರಿಪ್ರವಿಸ್ತರ ದೇವತಾಭಜನೆ ॥ ವೌನಿಗಳಿಗಿದು ವಾರ್ಗ ಕರಸಂ | ಧಾನುವುಯೋಚಿತ ಶೌರ್ಯವ | ನೂನವರ್ಥಿನ ಕರ್ಮನಿ ವುಗಿದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ॥೮॥ ಸೆಣಸುವುದು ಸುವ್ಯಾಕರಣಪರಿ | ಗಣಿತ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಲಿ ಸವುರದೊ | ಳೆಣಕಿಸುವುದ ಸವರಾವರಲಿ ಸಂಗ್ರಾಮ ನಲ್ಲ ದೆನೆ ॥ ಕುಣಿವವಾಕುಡಿವಿರಾಸೆಬಿಡದಿಂ | ಗಣಸನುಗುಳಿದ ಪಕ್ಷಿ ಕಲ್ಪದ ಕಣುಗಿಡಿಯ ಕರ್ಕಶಕಪದಿ ಯ ಬಗೆಗೆವುನದಂದ ॥೯॥ ತರುಣಿಯನುತು ಸವೆಂದು ತುಂಡದ | ಲರೆವರಾಹ ವೆತಾರೆತವಕಿಸಿ | ತರುಬಿಸಿಲು ಸಫೌಲಾ ಯ್ತು ಲಾಕ್ಷತ್ರಿಯರು ತಾವ್ರುಗಡ ॥ ಧರಣಿಯುವುದರುನಾವ್ರುಗಡಸಾ | ಗರ ವೆರಸಿಯೆಂಸೆಣಸುವಂತಾ | ಯ್ತುರಿಯ ಬಹುದಿನ್ನ ನುತ ಕೌಶಲಿಯ ಜ ಡಿವನಾಗ ॥ ... ... ॥೧೦॥

ಹಾಯಿತು ಸಿಡಿಲೊದೆದೆದ್ದು ಕೌಶಲಿಯ | ಬಾಯುಧಾರೆಯ ಲಖಿಳ ಜಗ ದನಿ | ದೇಯುನಲು ಸೀವರಿಸಿ ಶಿಖಿಯೊಗದುದುಮುತ್ತ್ಯಥವ ॥ ವಾಯುವ ದುಣಾಕು ಬೇರಯುವುವ | ಜ್ಯಾಯುಧರು ಹವ್ಮ್ಯಸಿದರುಹರು | ಪಾಯಿ

ತೆಮಗೇದೊಡನೆ ದಶರಥರಾಯನಳವಳಿದ ॥ ೧೧ ॥ ರಾಮನಕಟಾಹಸುಳಿ ಭಾರ್ಗವ । ರಾಮನಗ್ಗದವನುಭೂಮಿಯೊ । ಳಾಮಹೀಶಾಧೀಶವಂಶಾರಣ್ಯವನುತೆರಿದ ॥ ಭೀಮಬಲವಿಕ್ರಮಗೆ ಜಗದಭಿ । ರಾಮಗೆಲುಕಿದನಿರಕು ಲಾಂಬುಧಿ । ಸೋಮನಕ್ಕೈವಶವಾದನೇಹಾಯೆನುತಾಹರಿಸಿದ ॥೧೨॥

ಕಂತುನೈಯನವನದಧೃಷ್ಟ । ದಂಡಿಯನುನೀಡೇಡಿ ಕೊಳಲೇ । ಕಂ ಡಲೆದುಕೆಲಸಾರಿಸ್ಸೆರಿಸಿ ನಿಮಿಷವಾತ್ರದಲಿ । ಖಂಡಪರಶುವುಹೋಗ್ರಚಾಪನಿ । ಖಂಡನನು ಸುಳಿಸಿದನುಪುತ್ರನು । ಕಾಂಡವನುಬೃಗುಸುತನ ಕೊತಲಿಯುಕೊರಳರಿಸದಲಿ ॥ ೧೩ ॥ ಉಸುರಲೇನದಕಲ್ಪದಲಿಸುಳಿ । ವೆ ಗೆಸೆಯೆನಿಸುವವುಹಾಯುಧ । ಪೆಸೆಯ್ಯೆಪ್ರೊ ೯ದಲಿರಾಮನತೋ ಉರಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಪಶುಪತಿಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯರರುಮಾ । ನದೊಳರಿದರುಪಲ್ಲಟಿ ಸಿತಿ । ನ್ನಸುರಹರನವತಾರವೆಂದುಬ್ಬಿದರುಹರುಷದಲಿ ॥ ॥೧೪॥

ಘನತರಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿ ಮಿಗೆಸಂ । ಜನಿಸೆಭಾರ್ಗವನುಗ್ರವೈಷ್ಣವ । ಧನುವನುಗಿಡೇರಿಸಿದನವನೀನಾಥರಳವಳಿಯೆ ॥ ವನಜಸಂಭೂತಾಂಡವೆಡಬಲ । ಕೊನೆಯೆಬಿಲುಧನಿದೋರಿಕೋಲಿನ । ಕೊನೆಗೆಕ್ಕೈಯಿಕ್ಕಿದನುದಿವ್ಯಾಪೋಘಮಂತ್ರದಲಿ ॥೧೫॥ ಮನದೊಳಗೆನಸುನಗುತನಿಮ್ಮಯ । ಜನಕರಥವಿಂದಿಳಿದುಪಾರ್ಥಿವ । ಜನವುಹಾಂಬುಧಿವಡಬನೆಡೆಗಿದಿರಾಗಿ ನಡೆತಂದು ॥ ಅನಿಮಿಷರುಕೊಂಡಾಡೆಹೂಡಿದ । ಧನುವಮೇಲಾಯುಗ್ಗಿದುಕೊಂ ಡಾ । ಮುನಿಗೆಬಳಿಕೀವಾತನೆಂದನುಮಧುರವಚನದಲಿ ॥೧೬॥

ನೀವ್ರವಿಪ್ರರುವಿಪ್ರಹಿಂಸಾ । ವ್ಯಾಪಾರಿಕವೆಮಗೆದುಷ್ಟವ । ಲಾವಿ ಶೇಷಜ್ಞಪ್ತಿಸೂಕ್ತಿ ಕರೋಡಿದರ್ಥದಲಿ ॥ ನೀವುವಂದ್ಯರುನಮಗೆನಿಮಗಿನ್ನಾವಜಂಜಡವೇಡತಪದಫ । ಲಾವಳಿಯೆಸೊಕಿನ್ನು ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯಿನೀ ವೆಂದ ॥೧೭॥ ಮನುಜನಲ್ಲೀತನುಮದೀಯು । ಧ್ವನಿಗೆಭೂಭುಜವರ್ಗದಬಲಾ । ಜನದನಿಬ್ಬರಗರ್ಭಕಳಚುವುದೆಮ್ಮಕೋಪದಲಿ । ಜನಪರುಳಿದವರಿಲ್ಲನಿದಾಗೋ । ಮುನಿಯುಗಂಡನಘನತರದಘಾ । ಡಣೆಯುಲಾಗತಿಪಲ್ಲಟಿಸಿತೆನುತುಬ್ಬಿದನುರಾಮ ॥ ॥೧೮॥

ಆಯಿತೆನ್ನವತಾರವೀರಾ । ಪಾಯಣದನಾಟಕಕೆದೀಪ್ತಿ । ನ್ಯಾಯದ ಪ್ರೌಢಿನು ತಪ್ಪಿಬಳಿಕಕ್ಷಮಸಿಷಂಗವುದ ॥ ಸಾಯಕವನೊಲಿದಿತ್ತುತಾಪಸ । ರಾಯತೆಳದನಾಕ್ರಮಕೆಬಳಿ । ಕಾಯತಧಿಕ್ಕೋತ್ಸವಪದಶರಥನಾರ್ಭಭಾಮಂಗೆ ॥೧೯॥ ಲವನೆಕೇಳ್ಳೆಬಂದನೀರಾ । ಘವನಬಳಿಗಾಸಮಯದ ಲಿಪ್ಪೆ । ಷ್ಣವನುಕಾಚಾಪವನುಬೇಡಲುಸುರಪನಾಜ್ಞೆಯಲಿ । ತವಕದಿ

ಗೆಮುಕರಾಕರೇಶ್ವರ | ನವಿರಳದವಿಸುಭದಳಿತದೈತ್ಯ | ವ್ರಣವನುಹಾಕೋ ದಂಡವನುಪಡೆವಿತ್ತನಿಂದ್ರಂಗೆ ॥ ೭೦ ॥ ಮುಂಬಿಕಾರಣಪ್ರಂಟಿನುತ್ರಸಂ | ಕ್ರಂದನನುಬಳಿಕಾಧನುವನಿಜ | ಮಂದಿರಕೆಲಿಕಿಸಿದನಲ್ಲೈವಧೆಗಂದಶಾನನನ ॥ ಬಂದನಲ್ಲಿಂಮೇಲೆಸೇನಾ | ವೃಂದಸಹಿತಮನೋನರಾಗದ | ಸಂದಣಿಯಸಂರಂಭದಲಿಸಾಕೇತಪುರವರಕೆ ॥ ೭೧ ॥ ಕಲಶಕನ್ನಡಿತೋರಣದಹೊಂ | ದಳಿಗೆಯಾರತಿಗಳಸುಲಲಿತ | ವಳಿಯುಮಂಗಳವಾತಕರನರ್ತನದನಾರಿಯರ ॥ ಉಲಿವವಾದ್ಯಕ್ರೀಡಬಲದಹ | ಕ್ಕಳದನೋಟಕಜನವಲಾನೃಪ | ಕುಲಶಿರೋಮಣಿಹೊಕ್ಕನನುಜಮರಾಜಮಂದಿರವ ॥ ೭೨ ॥

ಹದಿನೇಳನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತವು.

ಅ ಯೋ ಧ್ಯಾ ಕಾಂ ಡ.

ಮೊದಲನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯದಶರಥನಖಿಳಲೋಕದ | ರಾಯರಾಮಂಗೊಲಿದುರಾಜ್ಯ | ಶ್ರೀಯಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಲೆಂದುದ್ಯೋಗಮಾನಾದ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ವೀರಕೇಳ್ಕೈಕುಶನೆರಾಘಕು | ಮಾರಕರುನಾಲ್ವರಿಗೆಭದ್ರಾ | ಗಾರವೆನಿಸಿದುದುವಿಶ್ವಕರ್ಮಮಯಾನುಮಂತಗಳಲಿ ॥ ಬೇರೆಬೇರರಸಿಯರುಸಹಿತಸು | ತಾರೆಯಲಿಶುಭಲಗ್ನದಲಿವಿ | ಸ್ತಾರವೈಭವದೊಸಗೆಯಲಿಹೊಕ್ಕರುನಿಜಾಲಯವ ॥೧॥ ಆಳಿದನುರಾಮನವಿನಾಕದ | ಮೇಲೆಹನ್ನೆರಡಬ್ದಪರಿಯಂ | ತೋಲಗಿಸಿಕೊಂಡಖಿಳರಾಯರನವನಿಮಂಡಲವ ॥ ಕೇಳಿಚೈಲವನಿನ್ನುಮುತ್ತಯ | ನಾಲಯಕೆಬಳಿಕೊಂದುದಿನನೃಪ | ಬಾಲಕನುಬಂದನುಕಣಾಕ್ಕೈಕೆಯುಮಹೀಪತಿಯು ॥೨॥ ಆದರಿಸಿದನುಬಳಿಕಕೈಕೆಯು | ಸೋದರನನುಕ್ಷೇಮಕುಶಲವ | ನಾದೆಯಾಂಬಳಿಕೇಳಿದನುಕೈಕೆಯನೃಪ್ರೋತ್ರಮುನ ॥ ಐದುದಿನವಿದ್ದೀತಬಳಿಕಾ | ಸೋದರಳಿಯಂದಿರನುನಿಜಪುರ | ಕೊಯ್ದನಭ್ಯಾಸಿಸಲುವರಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಕೌಶಲವ ॥೩॥ ಲವಣಿಕೇಳುಭರತನಾಸಹ | ಭವಸಹಿತನಿಜಪಿತನಬೀಳ್ಕೊಂ | ಡವನಿಜೇಶನಕೈಯುಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುಕೈಕೆಯನ ॥ ಭವನಕೈದಿದನತ್ತಲಿತ್ತಲು | ದಿವಸದಿವಸಕೆಕೌಸಲಾಸಂ | ಭವನಸದ್ವರ್ತನೆಗೆಸಂತೋಷಿಸಿದನಾಭೂಪ ॥೪॥ ನೀತನೇಸಿಂಹಾಸನಸ್ಥಿತ | ನೀತನೇಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪತಿತಾ | ನೀತನೇರಘುಕುಲದವನುದೀಪ್ರೇಷ್ಠರಣಹಿಮಕಿರಣ ॥ ಈತನೇರಘುನಾಥನೆಂಬೀ | ಮಾತುಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯಪ್ರಧಾನರ | ನೀತವಿನಯೋಗಿಗಳಿಗೆಚ್ಚರಿಸಿದನು ಭೂ

ನಾಥ ||೫|| ತೋರಿದುದು ಜನಸಾಗರಾಹಿಂ | ನೇರಲುಳ್ಳ ನೆರೆನೆರೆದ | ಸುರಮುಜನ ಪಟ್ಟಣನೊಳಗದವುಲವಿಸ್ತರವ || ತೋರುತಿದೆ ಚಿತ್ರದ ಲಿವಿಕ್ಕನ | ಮಾರುಮಾರ್ಗಗಿಂತರಾಮನೆ | ಸಾರನೀ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸ್ಥಿತಿಗೆಂದವನಿಪತಿಸುಡಿದ || ||೬||

ಬಳಿಕ ಕಲನಿಬರ ಮತದಿನಾತ್ಮಗೆ ಗೊಳುವಿವಸದಲಿ ಯುವರಾಜ್ಯದ | ಲಲಿತಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿದನುಸಂಭ್ರಮಿಸೆ ಜನ || ಬಲವು ಮಾತಿನ್ಯಾಕೆ ರಾಮನ | ನೆಳಲುನಿರ್ಜರ ಕುಜವ ನೆಳಲಾ | ಗಿಲ್ಲು ಮೈಯುಜನ ಪರಿಪುರಜನಂಗಳಿಗೆಣುಗಕೇಳೆಂದ ||೭|| ಮನುಮುಹೀಶ ಮಳೀದ ಮಾಂಧಾ | ತನು ಪುರೂರವ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾ | ರ್ಜುನ ಭಗೀರಥ ಸಗರ ನಳ ನಹುಷಾದಿ ಭೂಭುಜರ || ನೆಸಹಮರಸಿದನೀತನೀತನ | ವಿನುತ ವಿಮಲ ಚರಿತ್ರಕಬುಜಾ | ಸನ ಪುರಾರಿ ಪುರಂದರರು ಪುಳಕಿಸಿದರಡಿಗಡಿಗೆ ||೮|| ಬಯಸುವಳು ಭೂವನಿತೆ ವಿಪ್ರ | ತ್ರಯ ಮನುರು ಧಾರ್ಮಿಕನರಿಪುನಿ | ರ್ಭಯನ ನಿಯತಮತಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞನ ರಾಘವೇಶ್ವರನ || ಬಯಸುವಳು ಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿ ಜಗದಾ | ಶ್ರಯ ಸುಪರ್ವದ್ರುಮನ ದೆಂತುಟೊ | ದಯೆಸಮಸ್ತದ ಮೇಲೆ ರಘುರಾಜೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರಮನ ||೯||

ಪಲ್ಲವಿಸಿದುದು ಮಹರುಷಲತೆ ಭೂ | ವಲ್ಲಭಂಗಾ ಜನಕ ತನುಜಾ | ವಲ್ಲಭನ ನಡವಳಿಯು ನೀತಿಗೆ ನಿರ್ವಿಕಾರತೆಗೆ || ಅಲ್ಲಿಗೀತನೆ ಕರ್ತೃಕಾಮಿತ | ವಲ್ಲಭೆಗೆ ನಾನ್ಯ ಕರ್ತೃವಾದರೆ | ಬಲ್ಲವಿಕೆಲೇಸೆಂದು ಭೂಮಿಪಾಲ ಮನದಂದ ||೧೦|| ನೆಟ್ಟನಧಿರಾಜೇಂದ್ರ ಪಟ್ಟವ | ಕಟ್ಟುವೆನು ಕಮಲಾಂಬಕನ ಪಡಿ | ಗಟ್ಟದಗ್ಗದ ರಾಮಚಂದ್ರಂಗೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ || ಇಟ್ಟಡೆಯು ಹರುಷದಲಿ ಮಿಗೆ ಹೊಂ | ಗಟ್ಟಗೆಯ ಭರದಿಂದ ಲಾಮನ | ಘಟ್ಟದಾಪ್ತರ ಕರಸಿ ಬಳಿಕಿಂತೆಂದನಾಭೂಪ ||೧೧|| ಆಶಬೀತುದು ನಮಗೆ ರಾಜ್ಯ | ಶ್ರೀಸತಿಯ ಮೇಲಣ ಮನಕ್ಕಭಿ | ಲಾಷೆಯಾದುದು ಮುಕ್ತಿವನಿತೆಯ ಕೇಳ ಮೇಳವದ || ಈ ಸಕಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಭಾರವ | ನೀಸುಬಾಹು ಧ್ವಂಸಿಯುಲಿನಿ | ನ್ಯೈಸಿದಪೆನಿಶ್ಚಿಂತರಾವೆಂದರಸ ನೇಮಿಸಿದ ||೧೨|| ವಿತತವಿನಯ ಯೋಗಿ ಪ್ರಧಾನ | ಪ್ರತತಿನೆಗಳ್ದೀ ರಾಜಕಾರ್ಯ | ಸ್ಥಿತಿಗ ಪರಿಣಮಿಸಿದರು ಕೊಂಡಾಡುತನ್ನ ಪಾಲಕನ | ಕ್ಷಿತಿಸುತಾಸುತ ಕೇಳು ಬಳಿಕ | ಚ್ಯುತನವರಾಯಜಾನರ ಸನವನೀ | ಪತಿಯು ಪಟ್ಟಕೆ ಪರುತವಿಸಿ ಕರಸಿದನು ಜೋಯಿಸರ ||೧೩|| ನಿವಡಿಸಿದ ಪೈಶಾಖ ಮಾಸದ | ಧವಳಪಕ್ಷದ ಪಂಚಮಿ ಶುಭ | ದಿವಸದಭಿಜಿಲ್ಲಗ್ನದಲಿ ಸುಮುಹೂರ್ತಭೀಷೇಚನವ || ವಿನರವಾಯುತ್ತಿ ಪಿದೇ ಪ್ರಜಾಪತಿ | ಗವನಿಪನ ಬರಿ ಬಯಕೆ ಮುಲಿವಮು | ದಿವಸವತ್ಸನಿಸಿತ್ತು ಪುರ ಪುರುಪದ ಪನ ಪುರವ ||೧೪|| ಅದಿ

ದನುತ್ತಿನಗರಕದಳಂ | ನಡಿಸುಕಲಶಪತ್ರತೋರಣದಿಂ | ಗಡದವಿವಿ
ಧಧ್ವಜಸಿಕಾರುಡಸೌಧಗಂಕುಂದ ॥ ಜಡಿವಲ್ಲರಿಗಳಪತಾಕೆಯು | ಸಡ
ಕುಗಳಮೇಲ್ಗಟ್ಟಿಗಳಸರಿ | ವಿಡಿಯುಪಸರಿಸಿಲೆಸದುದಾಸತ್ತ್ಯವತೀನಗ
ರ ॥ ೧೫ ॥ ಬೀದಿಬೀದಿಗಳೊಳಗೆಕಸ್ತುರಿಯ ಸಾದುಗಳನಾದರಿಸಿಯುಸರಿಸು
ಳ | ಮೋದಿಸಿದಪನ್ನೀರಚೆಳೆಯುದಚಾರಗಂಧಾವದ ॥ ಶೋಧಿಸಿದಕಾರ
ಸೌಯುಕಡೆವಲಿ | ಗೈದಹೊಸಮುತ್ತುಗಳಪಡಿಸಣ | ಗೈದಧೂಪದಧೂಮ
ಪವನತಲೆಸದುದಾನಗರ॥ ... ॥೧೬॥

ಎಸದುದೈಬಳಿಕಖಿಳಶೋಭಾ ವಿಸರದಲಿಮೂರ್ಧಾಭಿಷೇಕದ | ವಸ
ತಿಷ್ಠಿದಿಕಲೌಗಿಕಾಶಿಗಧವಸ್ತುಕಾರದಲಿ ॥ ಮಿಸುಪವಿಸುಸಿಯಪೂರ್ಣ
ಕಲಶದ | ಪಸರಿಕೆಯಪುಣ್ಯೋದಕದಶೋ | ಭಿಸುವಪೂರ್ಣಸುವರ್ಣ
ಕುಂಭದಸಂಭ್ರಮಂಗಳಲಿ ॥೧೭॥ ವಿನುತಧವಳಛತ್ರಸಿಂಹಾ |ಸನಮಣಿ
ಧ್ವಜಕನಕನೃಪಕೇ | ತನಫಲಾವಳಿದೂರ್ವೆದಧಿಮಧುಕುಂಕುಮಾಕ್ಷತೆ
ಯು ॥ ಕನಕಪಾತ್ರಸುಗಂಧಗೋರೋ | ಚಿತಸುಪುಷ್ಪದುಕೂಲಮಣಿ
ಮಂ| ತನಸುಲಕ್ಷಣಹಯಮದೇಭದಿನೆಸದುದಾಭವನ ॥೧೮॥ ಪೋಲಿಪಮು
ಜದಲಿಕೌಶಿಕಾಧ್ವರ |ಪಾ ಲ ಕ ನ ನಿ ಜ ನಿಳಯತಾಭೂ | ಪಾಲಕನುಕೆ
ಳುಹಿದನುಕಮಲಾಸನನನಂದನನ ॥. ನಾಳೆರಘುನಾಥಂಗೆರಾಜ್ಯ | ಶ್ರೀ
ಲತಾಂಗಿಯುಮುದುಮೆಮಂಗಳ | ದೇಳಿಗೆಯುಸುವ್ರತವಮಾಡಿಸಲುಚಿತವಚ
ನದಲಿ ॥ ... ॥೧೯॥

ಜನಕಜಾಸುತಕೇಳುರಘುನಂ | ದನನಭವನಕೆಬಂದುಸನ್ಮುನಿ | ಜ
ನಮನೋರಂಜಕನನಘಭಂಜಕನನಾದರಿಸಿ ॥ ವಿನುತಸತ್ಕೃತಿಸಹಿತ
ಗುರುಭಾ | ವನೆಯರಿದುಪೂಜಿಸಲುಪೂಜೆಯು | ನನುಕರಿಸಿಕೈಗೊಳಿಸಿದ
ನುಕಾಲೋಚಿತವ್ರತವ ॥ ... ॥೨೦॥

ಪುರದೊಳಗೆರಾಜೇಂದ್ರನಂತಃ | ಪುರದೊಳಗೆತತ್ಕಾಲದಜನ | ಹರಿ
ಯೊಳಗೆರಾಜಾಧಿರಾಜನರಾಜಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥ ಹರದುವೀವೃತ್ತಾಂತವಿದ
ನಾ | ದುಸದಳಲ್ಕೈಪೂರ್ವಮಾಯಾ | ತರುಣಿಮಂದರೆಮಥಿಸಿಮನದಲಿ
ಪೂರ್ವಸೂಚಕವ॥ ... ॥೨೧॥

ಭೂರಿಭಾರನಿಶಾಚರರಸಂ ॥ ಹಾರಕರನೋದ್ಯೋಗಕಾಲ | ಕ್ರೂರ
ಮಣನುದಿಸಿದನಲ್ತುಭವಾಭಿಧಾನದಲಿ ॥ ಆರವಾಪತಿಯೊಳಿತ್ತುಗಾವು
ಜೊ | ದಾರಿಯೊಂದಾವಾಲುವಿಜ್ಞಾ | ನಾಶಮುಖದಿಂದರಿದಳಾಗಮುಕಾ
ರ್ಯಕೌಶಲವ॥ ... ॥೨೨॥

ಅಂದಿನುದಯದೊಳವಳುಕೈಕೆಯು । ಮಂದಿರಕೆನೃಪಸಭೆಯೊಳಿರಲ್ಕೆ
ತಂದಳಾಸ್ತ್ರೀಳೆಂಧ್ರವೇಷದರಾಯವಹಿಲದಲಿ ॥ ಕಂಡನಿಕ್ಕುವೆನವನಿಪ
ನವು । ದಂದವೋಹದಮಾನಿಗೆಮನು । ನಂದನನನೆಬ್ಬಟ್ಟುವೆನುರಾ
ವಣನವಧೆಗೆನುತ. ॥೧೩॥ ಹೊರೆಯುಸಖಿಯರವೋಳದಲಿನಸು । ಹೋದದ
ಕೋಪದಹೊಗರಿನಲಿಪರಿ । ಸಖಿಬಂದಳುಸದರಕಾಕೈಕಯುನೃಪಾತ್ಮಜೆ
ಯು ॥ ಅರಸಿಯಿದ್ದಳುಕೇಳಮೋಳದಾ । ತರುಣಿಯುರಸಹೋಗ್ಗಿಪ್ರಿಯಲಿಸಡ।
ಗರಿಸಿಸಾರ್ದಿನವಳೆಂದಳಧಿಕಹಿತೋಪದೇಶಿತವ॥ ॥೧೪॥

ಅರಸಿಕೇಳಿನ್ನೇನಹೇಳುವೆ । ನರಸನಾನದಲಿನೆನದಮಂತ್ರದ । ಪರಿಯು
ನೀನದನರಿದುದಿಲ್ಲವಲಾಮಹಾದೇವ । ಧರಣಿಗಡರಾಮರೆಗೇಭರತಾ । ದ್ವ್ಯ
ರುಗಳಖಘುನಂದನನಕಿಂ । ಕರರುಗಡಕೇಳರಸಿಕೌತುಕನಡದುದಿಂದಿ
ನಲೀ ॥೧೫॥ ಅರಸುತನರಾಮಂಗೆನೆಲಗೊಳ । ಲರಸಿಕೇಳೌನಿನ್ನಮಗನೇ।
ನರಸನೋಮೋಣ್ವೈರಸನೋಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಂಪದಕೆ ॥ಹೊರೆಯುಮೇಬಳಿಕೊ
ಡಲಕನಸೂ । ಕರಗಳಕಟಾನಿನ್ನಭಾಗ್ಯದ । ಸಿರಿಗೆಸೇವಕನಾದನೇನೃಪ
ನೆಂದಳಾಕಾಂತೆ ॥೧೬॥ ಕೇಳಿಕಡುಕೋಪದಲಿಮಾನಿನಿ । ಮೋಳದಬಲೆಯು
ರೊಡನೆನುಡಿದಳು । ಕಾಳುಗೆಡದಪಳೆನಗವಳುಯಿವಳೆಂದಮಾತುಗಳಾ ॥
ಕೇಳದಿರೆನೀವೆಂದುಜರಡಿದ । ಹೇಳಕಾರಣವೇನುಹಿಸುಣರ । ಜಾಲಿಗಳಚ
ದುರೋಕ್ತಿನಮಗೇಕೆಂದಳವಳೊಡನೆ॥ ... ॥೧೭॥

ಭರತನಲಿರಾಮನಲಿದಾಯಿಗ । ದೊರಸೆವರಸುತನವುಂಟನವಿಶ್ರ । ಬ್ಬ
ರಲಿಸವತಿಯರೆಂಬಮತ್ಸರವುಂಟಿಪೂರ್ವದಲಿ ॥ ತರಣಿವಂಶಪರಂಪರೆಯು
ಬಂ । ಧುರದಭದ್ರಾಸನಕೆರಾಘವ । ನರಸನಾದರೆಭಾಗ್ಯವದುನಮಗೆಂದ
ಳಾಕೈಕೆ ॥೧೮॥ ಮರುಳುನುಡಿಗಳುನಮ್ಮನೀವ್ । ಪರಮನೀತಿಯುಧರ್ಮ
ಶಾಸ್ತ್ರದ । ನಿರತರಾವೇಕುಹಕಕರ್ಮದಕಪಟಕೌಶಲರು ॥ ಆರಲಿರಲಿತ್ತೋ
ರಿಸುವೆನುಂದಕೆ । ಗುರುಲಘುತ್ವದಪರಿಯುತಾದಿಯುಲಿ । ದೊರಕುವಶುಭ
ದಬೇದಿಗಲಹವನೆಂದಳಾಕಾಂತೆ॥ ... ॥೧೯॥

ಹಿರಿದುಲಕ್ಷಿಸನೋಡದೇನಾ । ನರಿಯದುಸುರಿದೆನಿಮಗಿನಿತ್ತುನಿ । ಷ್ಠುರ
ತೆಯೊದರೆನಮಗಿದೇಕೇಬಾಯಿಬಡುಕುತನ ॥ ಅರಸಿಕೌಸಲೆಯಿಂದಶೇರು
ವ । ಪರಿಭವವನೀವ್ಕಾಂಬರೆನುತವ । ಳೆರಡುಕೈಗಳಮುಗಿದುಹೊರಮಂಟ
ಳುನಿಕೇತನವ ॥೨೦॥ ಕರೆಯುವಳಮೂಸಂಡಿತೊತ್ತಿನ । ಮರುಕತನಲೀ
ನೆನಲವಳಹ । ತ್ತಿರಕೆತಂದರುಕೆಳದಿಯರುಕೈನಿಡಿಯಲೊಡೆಮುರುಚೆ ॥
ಇರಲಿರಲಿನಮಗೇಕೆಹೊದ್ದುವ । ಪರಿಭವವದೇನೆನಲುನಾಯಾ । ತರುಣಿ

ಮಾಯಾಮೋಹದಕಲಿಂತೆಂದಳಾಸತಿಗೆ ॥೨೧॥ ಧರೆಯೊಳಗೆವೈರಿಗಳುಜೇರೆ । ಬ್ಬರೆಸಿತಂಬಿನಿಕೇಳುಸೂಪ । ತ್ನರುಕ್ಷಣಾಕಮಗೆಗಳುಳಿದವರಲ್ಪವೈರಿಗಳು ॥ ಧರಣಿರಾಮಂಗಾಗೆಕೌಸಲೆ । [illegible]ರಕುವರಾಡುವಳೇಸಮಃಶ್ರೀ । ಮೆರಳಿಬದುಕುವೆನಿನ್ನ ನೆಂದಳುನಗುತಸ್ತ್ರೀಂಧ್ರಿ ... ॥೨೨॥

ತೆನರಿದರುನಿನ್ನಯುಕುಮಾರರ । [illegible]ಮದ್ದಿಮಿತ್ತಲಿರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ । ಕವಡಕಾಯ್ದಿದರಿತ್ತಲೀರಘುರಾಮಚಂದ್ರಗೆ ॥ ವ್ಯವಹರಿಸಿತೀಕುಹಕಮತಿನಿ । ವ್ಮನನಿಪಾಲನನುತದಿನಿಮ[illegible]। ಹವಣುತಿಳಿಯದುತಿಳುಹಲೀಕೆಮುಗೆಂದಳಾಕಾಂತೆ ॥೨೩॥ ಅರಸಿಕೇ[illegible]ಪೂರ್ವದಲಿಪಿಂಡವ । ಸರಿಯಲಿತ್ತನುಸಕಲಪೃಥ್ವೀ । ಶ್ವರರಮಧ್ಯದಲಾಪ್ರಕಾರದಲುರ್ವಿಯೊಡತನಕೆ ॥ ಸರಿಕುಮಾರಕರಿಬ್ಬರನುಸೌ । ಮ್ಯರಸನಲಿಹುಟ್ಟಿದಸಮಸ್ತ್ರ । ಶ್ವರಿಯರಾಮಂಗಾಗೆನೀವೆನಹಿರಿಬಳಿಕಿನಲಿ ॥೨೪॥ ನೆಂಟರೋಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ । ಬಂಟರೋನೀವ್ನಾವುಬರಿದಿದ । ನುಂಟುಮಾಡುವಮಾತಿನಿಂದೇನಹುದುಫಲಸಿದ್ಧಿ ॥ ಕಂಟಕರುನಾವಾಗಲೇಕದ । ನೆಂಟುಮಡಿನಯದಿಂದನೋಸಲಿನೊ । ಳಂಟಿಸುವ್ರುದಾತಂಗೆಪಟ್ಟವನೆಂದಳಾಕಾಂತೆ । ... ॥೨೫॥

ಆರುಮಾಡುವದೇನುಭಾಗ್ಯದ । ನಾರಿನೋಡಿದಳವರನುಕುಭವಿ । ಕಾರಿನಿಮ್ಮನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಳಿದುಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಲೆ ॥ ಪ್ರಾರಬುಧಫಲಭೋಗವಿದಕೆಲ । ಸಾರಿರಲುನಿಮ್ಮಳಿಮೆವಿಸಾರಲು । ಬಾರದಧಿಕ್ಯತಪೂರ್ವದತ್ತವನೆಂದಳಾಸತಿಗೆ ॥೨೬॥ ಹುಟ್ಟಿದುದುಬಳಿಕಾಯುತಿಕೆಗರಿ । ಗಟ್ಟಿತಗ್ಗದಸೂಯೆಮನಕಳ । ವಟ್ಟದಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಲಿರಾಜ್ಯಶ್ರೀನಿತಂಬಿನಿಯ ॥ ಸಟ್ಟನೇಹವಲವಳನಡಿಗೆಡಹ । ಬಟ್ಟಲೈಕುಳಕೇಳುಮಾಯೆಯ । ಕಟ್ಟಿಗೊಳಗಾಗದರಥಾರಭವಾದಿದೇವರಲಿ ॥೨೭॥ ಕರದುಬಳಿಕೇಕಾಂತಕೊಯ್ದಾ । ದರಿಸಿಬೆಸಗೊಂಡಳುನಯೋಕ್ತಿಯ । ಲರಸುತನಭರತಂಗೆಶೇರುವುಪಾಯವೇನೆಂದು ॥ ಅರಿದಿದೇನೆಲೆದೇವಿನೃಪಕೊ । ಟ್ಟಿರಡುವರವುಂಟಾದಿಯಲಿಬೇ । ಡರಸನನುನಿಮಗಿದುಮೆಸಥಕೇಳಖಿಳಸಂಪದದ ॥೨೮॥ ಧರೆಯಭರತಂಗವನಿಜೇಶಂ । ಗರವರಿಸದಾರಣ್ಯವನುಬೇ । ರೆಡುಮದವಿವುಸಫಲವಾದುದುನಿನ್ನಭಾಗ್ಯವಲಿ ॥ ಪರಮುಮತವಿದುಪಲ್ಲಟಸಬೇ । ಡರಸಿಅಳೈಶ್ವರ್ಯಪದವಿಗೆ । ಪತಮುಸಾಧನವೆಂದುಮುಂದರೆನುಡಿದಳಾಸತಿಗೆ॥ ... ॥೨೯॥

ಮುಸುಕಿದಳುಮಾಯಾವಿಳಾಸದ । ಮಸನದಲಿಮಾಯಾನಿತಂಬಿನಿ । ವಿಸುಕದಂತಿರೆಕೇಳಿದೈಕಾಕ್ಯನೃಪಸೂನು ॥ ಪಿಸುಣರಿಂದಾವೈಶ್ವರಿಯುಜಾ । ಳಿಸದುಜನಮಲಸೂಯದಧಿಕ । ವ್ಯಸನದಲಿಮುನಿಕ್ಕಿದಳುಮಾ

ನಿನಿಮಿಷೇತರಕೆ ॥೪೦॥ ಸವಿಲಿಸಿದಳುಮುಕೋಲವನುಹೊಂ । ದೊಡವುಗಳ
ಮಲಿನಾಂಬರವನಳ । ವಡಿಸಿದಳುಬಿಚ್ಚಿದಳುಸೌಗಂಧಕದಸಿರಿಮುಡಿಯ ॥
ಝಡಿತೆಯಲಿನೆಲವಾಸಿನಲಿಸ್ತ್ರೀ । ಗೆಡದುಸುಪ್ಪತ್ತಸ್ತ್ರಾನ್ಯಹರುಷದ । ತೊ
ಡಕಿನಲಿತಾಂಬೂಲವನುತೊರೆದಿರ್ದಳಾಕೈಕೆ ॥ ... ॥೪೧॥

ಭಾವಮುಯುರುಬಳಿಸಲಿಸಲತಿಪ್ರೀತಿ । ಸೇವರಿಸುವಳುಮಜ್ಜನಕೆವೃ ।
ನೋವುವಳುಸೊಗಸಳುಸುಭೋಜನಗಂಧಮಾಲ್ಯದಲೀ ॥ ದೇವತೊರವೆ
ಯುನರಹರಿಗೆಭೂ । ದೇವಿಶೇರಸುಪಾತ್ರವನುನಾ । ನಾವಿಚಾರದಿನೆನಪ್ರತಿ
ದಿನಳುಮನದೊಳಗೆಕೈಕೆ ॥ ... ॥೪೨॥

ಮೊದಲನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಎ ರ ಡ ನೇ ಸ ಂ ಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಕೈಕೆಯ ಮತದಿಂದಲಾಲೋಲ । ಕೈಕವೀರನುದಾರ
ಧೀರರ । ನ್ಯೈಕಸಾಹಸಿರಾಮನನವಾಸವನುಕೈಕೊಂಡ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಕೇಳಿಕೈಕಾದಶರಥಕ್ಷಿತಿ । ಪಾಲನಾದಿನಪಿರಿಯುಬಂದನು ।
ಮೇ । ಳದಬಲಾಜನಸಹಿತಭರತಾಂಬಿಕೆಯಮನೆಗೆ ॥ ಆಳಿಯಾಕೆಲಸಾರಿ
ದರುಭೂ । ಪಾಲಕನಬರವಿನಲಿನೃಪಶಯ । ನಾಲಯದಪಸಾರದನುಸು
ಪ್ಪಾನದಘಾಟದಲಿ ॥೧॥ ಲಲಸೆಯಿದ್ದಳುಮಲಿನಮುಖವು । ತ್ಥಳಿಯ
ಪ್ರೊಳುಹೇಮಂತಕಾಲದ । ನಳಿನಿಯಂತೆನಿದಾಘದೆಳೆಲತೆಯಂತೆರಾಹುವಿನ ।
ಎಳತವನಶಶಿರೇಖೆಯಂ । ತುಜ್ವಲತೆಗುಂದಿದಮುಖದಕಾಂತಿಯ । ಹಳ
ಹಳಿಕೆಗೊಳಗಾದಕೈಕೆಯಕಂಡನಾಭೂಪ ॥ ... ॥೨॥

ಅರಸನುಡಿದಿದನೇನಿದೇನ । ಚ್ಚರಿಮಹಾಮಾಂಗಲ್ಯಮಾನಿನಿ । ವಿರಸ
ಚೆಸ್ಲಿಯದಾದುದಶುಭಾಕಾರನಿನಗೆನುತ ॥ ಕರಸರೋಜದಿನಂಗಸೆಯಮು
ಖ । ಸರಸಿಜವನಭಿಮುಖವಮಾಡಿದು । ತರುಣಿನುಗುಡವಿದೇನುಹೇಳನ್ನಾ
ಣೆಹೇಳೆಂದ ॥೩॥ ಅರುಮುಸಿದರುನಿನಗೆನಿನ್ನಮ । ನೋರಥಾಮರಕುಜ
ಕೆಕೊಡಲಿಕ । ಆರರಾದವರಾರುನುಡಿನೀನಂಜಬೇಡೆನುತ ॥ ಸಾರಿಮುಂಚೆ
ವನಿಳೆಯೊರಗಿದ । ನಾರಿಯನುಬರಸೆಳದುನೃಪಲಲಿ । ತೋರಮುಯುಗದೊ
ಳುಮಗುಳಿಸಿದನಳಿದಳಕಪಙ್ಕ್ತಿಗಳ ॥ ... ॥೪॥

ಮನದಬಯಕೆಯದೇನಹೇಳದ । ನಿನಗೆಸಲಿಸುವೆನಂಜಿಕೆಯಬಿ । ಟ್ಟ
ನುಸರಿಸುನಿನ್ನಿಷ್ಟಮಾಪ್ರದುಕೊಟ್ಟಸದೆಬೇಡು ॥ ತನುಜರಾಘವನಾಣೆಯು
ಸೆವೆ । ಕ್ಲೇಶಮುಬ್ಬೇಂಮಮಮುರಿದುನೃಪನಾ । ನನವಸೀಕ್ಷಿಸುತಬಲೆನಗು

ತಿಂತೆಂದಳರಸಂಗೆ ॥೫॥ ಕೊಡಸಮರ್ಥರೆಬೇಡಿದುದ । ನೀಕ್ಕೊಡದುತಪ್ಪು
ವರಲ್ಲಲೇಬಾ । ಯಬ್ಬಿಡಿಕಿಯಿವಳೆಂದೆನ್ನಿರಲೆನ್ನೊವಿಲ್ಲಲೇಮನಕೆ ॥ ಎಡಬ
ಲಕೆಮನವಿಕ್ಕಿರಲೆತಾ । ನುಡಿದನುಡಿಯುನುಳಿಸುವುದಸರೆ । ದೃಢವೆಂಬು
ಸದೃಢವೆನುತಕೊಟ್ಟನುಸತಿಗೆನಂಬುಗೆಯ ॥ ... ॥೬॥

ಹಿಂದೆನೀನೆನಗಿತ್ತವರವೆರ । ಡಂದಣನುನೀವ್ವಲ್ಲಿರೇಸಂ । ಕ್ರಂದನನ
ಶಂಬರನಸಮರದಸೋಲುಗೆಲುವಿನಲಿ ॥ ಎಂದಡೆಂದನುಬಲ್ಲೆಬೇಡೆನ ।
ಲೊಂದುವರದಲಿಧರೆಯುಭರತಂ । ಗೊಂದರಲಿಬೇಡಿದಳುರಾಮಂಗಡವಿಯೊ
ಡೆತನವ ॥೭॥ ವನಿತೆಯುತ್ತರದಲಗುನಾಟಿತು । ಜನಪನುರವನುಬಗಿದುಬೆ
ನ್ನಲಿ । ಮನದವಳುಕಡಲೊಳಗಿದನುಹಾಯೆಂದುಹಮ್ಮೈಸಿ ॥ ತನುವ
ತುಂಬಿತುಶೋಕತಾಪನ । ಘನತೆಯುಲಿಗುರುವಾಯಿಗೆಟ್ಟನು । ನೆನದುನ
ಯನಜಲಂಗಳಲಿನೊಕಿದನುಭೂಮಿನಿಯು ॥ ... ॥೮॥

ನರಚರಿತ್ರದರಾಮದಶಕಂ । ಧರನವಧೆಗುದ್ಯುಕ್ತನಹನೆಂ । ಬುರುತ
ರೋತ್ಸವವರಿದುಕಚಸುರಪತಿಯುನೇಮದಲಿ ॥ ಅರುಳಿನಗ್ರದಲಮಳಮಣಿ
ಬಂ । ಧುರದಪ್ರೊಂದಳಿಗೆಯಸಿಮಾಳಿಯು । ಧರಿಸಿದಳೊದರಹಾಸವಿಗಿಲೆನ
ಲೆಸದುದಿನಬಿಂಬ ॥೯॥ ಹುರದುದೀನೃಪಚಕ್ರವರ್ತಿಯು । ಹರುಷಕಂತಿ
ತಮಾರ್ತೆನಗರದ । ಲರಸಿಕೌಸಲೆರಾಮಸೌಮಿತ್ರ್ಯುರುಮೊದಲಾಗಿ ॥ ಹಿ
ರಿದುಮನದಲಿನರುಗಿಮಂತ್ರಿಗ । ಳರಮನೆಗೆನಡೆತಂದುಮೈತ್ರ । ದರು
ಣಿಯಲಿವಸಾಡಿದರುಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಯಹದನ ॥೧೦॥ ಧರಣಿಪನಕ್ಕೈಕೆ
ಯುವಿವಾದದ । ಭವದಸುದ್ದಿಯ್ರಾಭಾವದೊತರಿ । ನರಿದುಮರುಗಿದರಿವರು
ಮಾಣಿಕಶ್ರೋತ್ರಬಂಧದಲಿ ॥ ಹರಮಹಾದೆವೆನುತನಯನದ । ಲುರುಳುವಂ
ಬಕವಾರಿಬಿಂದುವ । ಬೆರಳಕೊನೆಯಲಿಮಿಡಿದುಮಿಡುಕಿದರಧಿಕಶೋಕ
ದಲಿ ॥೧೧॥ ಏನುಮಾಯವುನಿಮ್ಮಮತದನು । ಮಾನವಾವುದುಯಿದಕೆ
ಯೋಚನೆ । ಗೇನುಹದನನುಕಂಡಿರೆಂದವರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಲಿ ॥ ಹೀನವಿ
ದುಮಧ್ಯಮವಿದುತ್ತಮ । ಸಾನುಮತವಿದುಸಾಕುನಮ್ಮನು । ಮಾನವೆಂ
ದಂತೆಂದುನಿಶ್ಚೈಸಿದರುನಿಜಮತವ ॥ ... ॥೧೨॥

ಕರಸಿರಾಮನನೀನೃಪನನುಂವಿರಿಸಿ । ನೋಡುವರವರಚಿತ್ತದ । ಹರ
ಹುಗಳಬಳಿಕರಿದರೆಂದುತ್ಸಾಹಭೇರಿಗಳ ॥ ಅರಮನೆಯಲೊದರಿಸಿದರಡ
ಗಿಸಿ । ಮರುಪ್ರದವಾರ್ತೆಯುನುಸೆರಹಿದ । ರರಸುಗಳಸಿಖಿಳಾಪ್ತಸಚಿವನಿ
ಯೋಗಿಪರಿಜನವ ॥೧೩॥ ಕುಶಸೆಕೇಳ್ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ । ವಸತಿಶೃಂಗಾರಿ
ಸಿತುಸೇದವು । ಪೊಸಬರಿಂದುನೃಪಲಾಂಭನಾವಿಸಮಸ್ತವಸ್ತುಚಯ । ಬ

ನಗೆತತ್ಪುರದಸದನದಲಂ । ಬಿಳಿತ್ತುನಿಮಿಷದೊಳುಸುಮಂತ್ರನ । ದಶ
ರಥರಬಳಿಕಟ್ಟಿರಾಮನಬಳಿಗೆಮುನಿಬಂದ॥ ॥೧೪॥

ಬಂದಮುನಿಪನಭಕ್ತಿಪ್ರಕರ್ಷ । ದಿಂದಸತ್ಕರಿಸಿದನಶ್ರಿತಘಪು । ನಂದ
ನರಾವಿಧಿವಿಹಿತಗುರುಪೂಜಾವಿಧಾನದಲಿ ॥ ಎಂದನಾಮುನಿಪತಿಗೆಕಂಡೆ
ನಿ । ದೆಶಂಮಾಚರಣತಾಮರಸಯುಗದ । ವಿಂದಮುಖಿಗಹಿತಮಗೆಸಂಭವಿ
ಸಿತುಪರಿಭ್ರಮಣ ॥೧೫॥ ಕಂದೆನೀನನಿತರಲಿಮಾನಕಿಗ । ಚೆಂದವಾಗಿರ
ದೇನುನೀವೇ । ನೆಂದುಕೇಂಡಿರಿರಾಜ್ಯಸಂಪದದಾಗಮಸ್ಥಿತಿಗೆ । ಮುಂದಿನ
ಲಿಮುನಿನಾಥನುಗುಳಿಂತೆಂದನಾಮುನಿತಿಳಿಬಳಿಕವು । ರಂಧರನಪ್ಪಿಭ
ವದನರಿಸಿರಿಯುಹುದುನಿನಗೆಂದ ॥ ... ॥೧೬॥

ನಿಮ್ಮಕರುಣಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣೆ । ಯೆಮ್ಮಮೇಲಿರಲಾವದುರ್ಘಟ। ವೆಂ
ಮಾವಕಾಡುವದೇನುಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವರೇಯೆನುತ ॥ ಬೊಮ್ಮಕೋಟಿಕಿರೀಟ
ಮಂಡಿತ । ನಿರ್ಮಲಾಂಘ್ರಿನಖಪ್ರಭಾಕರ । ನುಂಮಹದೊಳೆರಗಿದನುನವ
ರತ್ನೋಲ್ಲಾಮುನೀಂದ್ರಂಗೆ ॥ ೧೭ ॥ ಅರಸನಾಗಧಿರಾಜನಾಗು । ರ್ವರೆಗೆಪತಿ
ಯಾಗಖಿಳಜನಾನ್ವಿತ ॥ ಚರಿತನಾಗರಿವಿಜಯನಾಗುನಮಸ್ತಸುಜನರಿಗೆ ॥
ಸುರಪಹೇರುಹನಾಗುಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವರನಪ್ರೊಲುಷಾಡ್ಗುಣ್ಯಸಕಲೈ । ಶ್ವರಿ
ಯುಯುತನಾಗೆಂದುಮುನಿಹರಸಿದನುಹರುಷದಲಿ ॥ ॥೧೮॥

ಬಿರುದಹಪ್ರಿಯಕಾಲದಮುನಿವರಾ ॥ ನಸರೋವರರಾಜಹಂಸನ ।
ನೋಡಿದುಮಂಗಳಪುಜ್ಞನವಮಾಡಿಸಿದನಾಮುನಿಪ ॥ ವಸಗೆವರೆಛಾಲ್ಲ
ನೆನೂತನ । ವಸನದಿವ್ಯವಿಭೂಷಣಂಗಳೊ । ಳೆಸದಸ್ವಮೂರ್ಧಾಭಿಷೇಕ
ದರಾಜತೇಜದಲಿ ॥ ೧೯ ॥ ಮಾಡಿದನುಮನದಣಿಯೆದಕ್ಷಿಣೆ । ಗೂಡಿಕನ್ಯಾ
ಧೇನುದಾನವ । ನಾಡಲೇನದನವನಿಯುಮಂರಸಿರಿಯನಡಗರವ ॥ ಝಾಡಿ
ವೆಳಗಿನಲಾರತಿಗಳೆಡೆ । ಯಾಡಿದಪ್ರಕಳಕಳಿಕೆವಿಾಗೆಮುಂ । ದಾಡಿದವುಕಂ
ಬಿಗಳುಕಂಚುಕಿಜನದಕೈಗಳಲಿ ॥ ... ॥೨೦॥

ಕ್ಷಿತಿಯುವಿಬುಧರವಿದುಲಮಂತ್ರಾ । ಕ್ಷತೆಯುಕೈಕೊಳುತದರಿದನುನಿ
ಜ । ಸತಿಸಹಿತಮೊಂಗದ್ದುಗೆಯಾಹೊಂಜೆಕದರಂಚೆಂದ ॥ ರತ್ನನಲಹ
ರಿಯುಲಳಿಯುದ್ದಾ ॥ ಯಾತ್ರಮತ್ತಂಗಜಕಂಧರದಿದಮುನಿ। ಪತಿಯನುಜ್ಞಾ
ಯುಲಮಿಳತೂರ್ಯತ್ರಯದರಭಸದಲಿ॥ ॥೨೧॥

ಬಳಸಿದುಮಾನವರವಾಲತ್ರತತಿಪ। ಕ್ಕಳಿಸಿದುದುಚತುರಂಗಬಲವೆಡ । ಬಲ
ದಲುಮ್ಪಿಡಿಸಿದರುಕೈನಾರಿಗಳುಬೀದಿಗಳ ॥ ನಿಳಯನಿಳಯದನಳಿನ
ಮುಖಿಯರ । ದೋಳವರತಾಪ್ತನೆಳೆಯುದೀಪಹ । ವಳಿಯಾರಂಭ್ರಮಬಂದ

ಬಂದನುರಾಜಬೀದಿಯಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ತಳಿತಪಲ್ಲವಪಲ್ಲವದೆನು | ಜ್ವಲಿತಪ
ರಾರ್ತ್ರಿಗಳ ಚಿತ್ರಾ | ಚಲದನರಾವರಾಳಿಯ ಶಿಖರ ಕಪಿಳವ್ರಜದ | ಬ
ಲಾಹುವಿಪಿನವಿಹಂಗಮದಕ | ಟ್ಟಲಹುಮಿಸುತಿರ್ದುದ್ಯಾನ | ವಿಳ
ಸದಭಿನವರಾಜಪದವಿಯುನವನಿಜಾಪತಿಗೆ ॥ ॥೨೨॥

ಕದಡಿದಂತಃಕರಣಗಳಗದ | ಗದಿನಕಂತಪ್ಪಕಂಬನಿಯುಲಿ | ದ್ವಿದಾಸ
ಮುಸ್ತಚಮೂಪಸಚಿವಸಂಯೋಗಿಬಂದಿಗಳ | ಅದರುವಂದಸುಮಂತ್ರ
ನಿಳೆಗಳು | ಹಿಡನುಮುದಕರಿಯಿಂದರಂಬವಿನ | ಮಡದಿಯೊಳವಕ್ರಗಳ
ಸಂತಾಪದಲಿರಘುಪತಿಯ ॥ ೨೩ ॥ ತಿವಿದಿಡೊಟ್ಟ ಯಹೋಗಿಸಬೇಡಾಳಿ
ದವರಸಂಪ್ರೋಳಹರಾಗುತಸೇವುವ | ನವಸರದಸೇವಕರಿಗತ್ತುಪಸಿದ್ಧ ಮಾ
ನಿಸಹಿತ ॥ ಅವನಿತಳಜಾಪತಿಗೆಕ್ಕೆಗೊ | ಟ್ಟವನಿಪನಬಳಿಗಾಗಿಕ್ಕೆಕಯ |
ಭರತನಕತ್ತುಲಾತಿರಾಗಿದೆನುಮಂತ್ರಿಕದುಗುದದಿ ॥ ॥೨೪॥

ಯುವತಿಯುರಗುಜಾಗುಜಿನಕಸೊಮ್ಯೇ | ತ್ರಿಪದದನ್ಯಪಮುಂದಿರವಜಾ
ಡ್ಯದ | ಜನನಿಕೆಯುಜಂಜಡಪವಕಾಣುತ್ರಸುಡಿದಸಿಂತ್ರಂದು | ಅವನಿಪಮು
ಗೆಯುಸಾಧ್ಯವೆಂಬೀ | ವ್ಯವಹರಣೆಗೋಚರಿಸುತಿಹೆಸಂ | ಭವಿಸಲುತ್ತರ
ವೆಂದನಾರಘುಪತಿಸುಮಂತ್ರಂಗೆ ॥ ॥೨೫॥

ಹೃದಯಕಳವಳಿಸಿದುದುಕಂಗಳ | ಹೊಡಸಿದವ್ರಸಯಸನಾಂಬುಮು
ರುವಿರಾ ॥ ತುದಿಸದೊಮ್ಯೆಬಾಗಿದನುಮಂತ್ರಿಕಮಸ್ತಕವ ॥ ಬೆದರಿದ
ನುರಘುಪತಿಸುಮಂತ್ರನ | ವದನಚೇಷ್ಟೆಯಕಂಡುತಂದೆಯು | ಸದನ
ದೇಸೆಂದರಸಿದ್ದಿದೆಗಾಗನಡೆತಂದ ॥ ... ॥೨೬॥

ವಿಕ್ಷತಗಳಿತಾಶ್ರುಪ್ರಕರಪ್ರೂ | ರಿತನಿವಿರಾಲಿತನೇತ್ರನಿರ್ಗತ | ಗತನ
ಚೇೂವಿಹ್ವಲನಶೋಕೋದ್ರೇಕಪರವಶನ ॥ ಸತಿಯಕರ್ಕಶಕಾಲಪವಾಗ
ಸಿ | ಹತಿನಿರೋಧಿತಹೃದಯಬಾಧಾ | ನ್ವಿತನಕಾಣುತ್ತಕೈಯಕದಪಿನಲಿ
ರ್ದನಾರಾಮ ॥ ... ॥೨೭॥

ಆವಮಯುಡಲಿಮನದುರಗಿಪಂ | ತ್ರಿಕಸೊಮ್ಯನರಾಜರಾಜಾ |
ಧೀಶನನುನುಡಿಸಿದನಮಧುರಪಚೋಸಿಳಾಪದಿ ॥ ಈಸುನಿಷ್ಪಂಧವನಿ
ರೋಧ | ಕ್ಲೇಶವಾರಿಂದೇನುಕಾರಣ | ವಾಸವಾದುದುದೇವರಂಗದಲೆಂದ
ನಾವಂತ್ರ ॥ ... ॥೨೮॥

ತರಣಿವಂಶವಿಸಾರ್ಗ್ಯಭಾವುರಿ | ಗೆರವಲನಾಶ್ರಮಸಕುಲ | ದ
ರಸುಗಳಿಗೆವಿಷಾದದಮತಾಸುಪ್ರಿಯದ ವಿಲೆ ॥ ಅಪಪಯಮಿಗೆನಿಪಿಂ
ತಾ | ಸ್ವರುಚಿಪ್ರಾಂಟಿಯೇಮೊಗೋ ತ್ರಾಪದೀಶನ್ಯಥಯದ್ಯಾಕಂ

ಪಾತಕಿರನಿಳಿದ ||೩೦|| ಅರುಣನುದಯದಲಿ ಭೂಸುರ | ದ್ವಾದಶಾಂಗರುಡ
ಮಂತ್ರವಿಪ್ರರು | ತಾವು ಬಂದರ್ಘ್ಯಗಳ ನಿರವಿಸಿ ನಿಂದರವನು || ರಾ
ಮನ ಪುರೋಹಿತ ಜಗದ್ಗುರು | ಭವ್ಯ ಮಂತ್ರ ಪವಿತ್ರವಂಗಳ | ನಾಮನಾಯಂದ
ಪ್ಪಿದನು ವಸಿಷ್ಠ ದಳಪತಿಯು || ... ||೩೧||

ಜನನಿ ಮಂತ್ರಿ ಸಾಮಂತರು | ರಾಮನಭಿಷೇಕದ ರಾಜ್ಯ |
ಶ್ರೀ ಗುರುವಿನ ಪಯೋಜ ಪ್ರವಿಧಿ ರಾತ್ರಿ ಚಿತ್ತದಲಿ || ರಾಜಪುತ್ರನಭಿಷೇ
ಕದ ಮಂಗಲದ | ಳಾ ಪುತ್ರಾಂಬಕ ಬಂದು ಹಸಿಮುನಿ | ರಾಯನೈತಂದಿಹನೆ
ನೋಡುವೆನು ತನಗೆಂದ ||೩೨|| ಮಂಗಳಂ ದೈವನು ಕುಲಾಂಬರ | ಗಗನ
ಮಣಿ ಬಂಧ್ಯವು ಸೂರ್ಯರಥ | ಸುಗುಣಬಂಧ್ಯ ಸೂರ್ಯ ... ತ್ರಬಂದೆಯ್ಯಯ
ನಾತ ಒಗುವ ನಯನೋದಕದಲರೆವಿ | ಟ್ಟಿಗಳ ಸೇ... ಪಂಪ್ಪಿ ಸತ್ಯದ | ತ
ಗಹಿನ ರನೀನಾಥನಾರ ಪುನಾಥಗೆಂತೆಂದ|| ||೩೩||

ಕಂದ ಕೇಳೆನ್ನ ಋಣಗಳಾ | ನೊಂದು ನಿನದ ರೆದ್ಯೆನತಾಬೇ | ರೊಂದು
ನೆನವು ದೈವಗತಿಗೀಕ್ಷೆಕೆಯ ನುಸಾರಿ || ಎಂದ ಮೇಲುತ್ತರಕೆ ನಾಲಿಗೆ |
ಬಂದು ಬಂದಿ ಳಸವಿದು ಮೆಲ್ಲನೆ | ನಿಂದು ಬಳಿಕೀವಾತ ನೆಂದನು ಕಲಿಸು
ಮಂತ್ರಂಗೆ|| ... ||೩೪||

ಈಸು ದಿನದರಿ ಮಂತ್ರನಿಜ ಪದ | ವಾಸನೊಬಗಿನ ಸಜ್ಜಿ ಸುಖದನು |
ದೇಶ ಮತ್ತ್ಯನದನು ಧರ್ಮಾಂಬುಧಿ ಶಿರಿ ದುಸೆಲೆ ನೀಡು || ಲೇಸನಾಗರ ಶುಭದಬ
ಹಿತ || ಕೋಶಮಂತ್ರದ ದಿಕ್ಕನೊಪ್ಪಿಸ | ಪಾಸವಾಗಿದ್ದು ದುಸಿವಾಸವಿ
ದೆಂದನಾ ಭೂಪ || ೩೫ || ಅಸುಪದಾ ಪುಂಬೊಲಸು ಕೈಹಕದ | ವಿಸರಬಿಂ
ತ್ರೆಮಸಂತ್ರೆ ದುಃಖದ | ವಸತಿ ದುಗುಡದ ಬೀಡು ದುವ್ವಾಸದ ಜನಸ್ಥಾನ ||
ಅಸುವಿದಾವಿ ವೇಷದ ಪ್ರವಿದಾ | ಯುಸದ ಜಾಳಿಗೆ ಜನ ಪಸರ | ಕೃಸಿಯು ಮ
ತ್ತರಾಯಿತ್ತೆಂದು ಘವಸ ನಿದೆಂದನಾ ಭೂಪ|| ||೩೬||

ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಳೊಳು ಭಾಗ್ಯದಲಿ ಬಾ | ಹಿರಿದಲಾ ನಾವಿಂದು ಸುಕೃತ ಪೊ |
ಳಕೆಗೆಲಸಿಗಳು ನಾರಲೀ ಜಂಬರದ ಮಾದೇವ || ಪದದು ಹದುಷದು ಮುದ
ದೇವಿಂ | ಗುರಿ ದುಸ್ಥ ತಿಹಿಡಿಲಿ ಕಡು ದುರಿತ ಕಾಯ ದುರ್ನಾಮ ಲೋಯಂ
ದನು ದು ಹಿಂದೆ ಮಾಲ|| ... ||೩೭||

ಧೀರ ಘಲ ಪೇನೆಳಿದು ಮಂತ್ರಕ | ಮೇಲ ಸರಿಯ ಡಿಕೊಟ್ಟನೀಗ | ಯ್ಯಾ
ಳಿಗನು ರಾಮನ ರಂಗನ್ಗ ಮದಲಿವರ ಪಿರಿದ || ಬಾಳ ಜಾಡಿದಳಿವಳಿನಗೆ
ಗೇ | ನಾಳಗೊಪ್ಪಿ ದಬಂದಿಲಿ ಪುದಿ | ನಾಳಿಗೆ ಗೆಸರ ಮುಕ್ತ ನಿಕ್ಕಿ ದಳಿ ಪಳು
ತನನೆಂದ | ... ... ||೩೮||

ಬಟ್ಟೆಗುತ್ತರವಿದ್ಯೆವಿನಗೆ। ಕೊಟ್ಟರುಂಟೆಲೆ ಮಂತ್ರಿಶ್ರೇಷ್ಠನ । ಮುಟ್ಟಿ
ನುಡಿಯಲಿಘಾವಿಸದೃಶ್ಯದರಾಗಗಳಿ ॥ ಕೊಟ್ಟನಾವರದುಂಟೆ ಬೇ
ಡಿಲಿ । ಕೊಟ್ಟವನ ಬಂದೇಗುಣಾನವಳಿಗೆ । ಮುಟ್ಟತಿಹರದನಾಂದುನೀಕೋ
ಳಿಂದಳಿಕ್ಕೈಕೆ ॥ ... ॥೩೯॥

ಒಂದುದಿನ ಸಲಕೀರ್ತಿರಾಜ್ಯದ ನಿನೊಂದ್ಯವರದಲಿ ಜೋಡಿದೆನಾಗ
ನಂದನಂಗೊಂದರಲಿರಾಷ್ಟಂಗದ ನಿಂತೆ ... ॥ ಇಂದು ... ಬಿಡುದ
ಸಾಕ್ಷಿಯಲಿ ಬೊವ । ಕ್ರೊಂಡಿಸಿದರೆ ... ಪರವೃನೀವ । ಬಂದಬಳಿಕ ನಾರಾ
ನವಾಗಿದೆನಿಮ್ಮರಾಯರಿಗೆ ॥ ... ॥೪೦॥

ಮನುಕುಲದಧ್ವಾಯರಲಿಹುಸಿಸಂ । ಜನಿಸದೆಂದೊಳಗರಿಯದೆನ್ನೆಯು ।
ತನುಜಗಧಿರಾಜತ್ವವನುಬೇಡಿದೆನುನಿಮ್ಮವರ ॥ ಇಸಿತ್ರುಸತ್ಯಕೆ ಮರಳದ
ಲೆಯಿರ । ಲೆನಗೆದೊಡ್ಡಿತೆಸಾಕಂಘನಂ । ದನಗೆ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿನೀಪ್ಸಿರ
ಹಂದಳಳಿಕ್ಕೈಕೆ ॥೪೧॥ ಈ ತನೀನುದಧಿಚಿಶಿಬಿಜೇ। ಮೂಠವಾಹನ ಬಳಿಕ
ಪ್ರೋತ್ರಾ । ಖ್ಯಾತರೊಳಗಗ್ಗಳಸೆಬೇಡಿದಡೀವ ಪರಿಯಲಿ ॥ ಮಾತದೇಕಲೆ
ಮಂತ್ರಸಾಕಿಂ । ನೇತ್ರಕವನಿಯ ಬಯಕೆ ತಮಸಂ । ಜಾತಗಭಿಷೇಕವನು
ಮಾಡಿಲಿಕೆಬ್ಬಿಸನನಿಪನ ॥೪೨॥ ದೊಡ್ಡಿತೋಕ್ಷೆತ್ರಿಯರಿಗೀಕಡು । ಖಡ್ಗತ್ರ
ನವಿರಬೇಕುಂಬನುಂ । ಗೊಡ್ಡಿದೀಕವದೊಂದುತಪ್ಪಿಸಿನದವ ತಿಳೀಸು ।
ಪೊಡ್ಡಿದುದುದವಕೀರ್ತಿವಧುಸಲೆ । ದೊಡ್ಡದರುರಘುಸಗರವರೊಳ ।
ಗಡ್ಡನಗೆಹೊಗದಂತೆ ಮಾಡುವದುಚಿತ ನಿಮಗಿಂದು ॥ ॥೪೩॥

ನುತವಿಯೋಗದೆಬಳಿಯ ಮಿರನೀ । ಕ್ಷಿತಿಪನೀಪಂದುಗ್ರವಾತೆ । ಪ್ರತಿ
ಯರೊಳಗಗ್ಗಳನಿಮ್ಮನುನಿಮ್ಮಗಳ ಕೀರ್ತಿ ॥ ಕ್ಷಿತಿಯ ಕುಜನರಜಿ
ಹ್ವೆಕಡುಕೂ । ರಿತಕದಘದಿನವನಿಪಾಲ । ಚ್ಯುತಿಗೆ ... ನನುಮಾಡು
ವುದು ನಿಮಗುಚಿತದಲ್ಲೆಂದ ॥ ... ॥೪೪॥

ಇರಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕುವರಾವನೀಧರೆ । ಯರಸುತನದಲಿ ... ಶ್ವರ । ನಿಂಲಿ
ಬಂದ ... ॥ ಇರಲಿ ರಘುಪತಿ ನಿಮಗೆ ...
ದು । ಧರೆಯ ... । ತರುಣಿ ... ನಗದಂತೆ ಮಾಡುವ
ದುಚಿತ ನಿಮಗೆಂದ ॥ ... ॥೪೫॥

ಬೇಡಿ ... । ಕೂಡಿಕೊಂಡುವನದ ... । ಮಾ
ಡುವೆನು ... ॥ ...
... । ... ಕೀರ್ತಿಯ । ಜೋಡಿಸುವದಿದು ಸಮ
ಯವೆಂದನು ಸುಮಂತ್ರ ಕೈಮುಗಿದ ... ॥೪೬॥

ಬಿಡುಸುಮಂತ್ರಸುಮಂತ್ರಕೃತ್ಯವ| ನಡೆಸಬೇಡೆಮ್ಮೊಡನೆರಘುಗಳ | ಮಡದಿಯರುಗಳನಗಲಿನಮ್ಮನೆಮ್ಮಲಿಮಾಡದದೆಪ್ರೀತಿ ॥ ಒಡರಿಸಲಿಪುರದ ಕೃತ್ಯವನ್ನೆಯ | ನುಡಿಗೆಹೊದ್ದಾನಬ್ಬಿಣೀಜಾ | ಜಡೆಸುತೆನಪನುಕೆಲಕೆ ಸಾರೆಂದಳುಸುಮಂತ್ರಕನ ॥೪೭॥ ಇದುಯಥಾರ್ಥಸುಮಂತ್ರಸೀನಾ | ಡಿದಸುಭಾಷಿತವೆಂದುನಂಬಿಹು | ದದಕೆಹೊರಹೊಗದಂತೆನಡೆಸುವೆನೆಂದುಮುನಿನುಡಿಯೆ ॥ ಗವಯುಬ...ತ್ರನಾಡಿದ | ತುದಿಯಕೊರಲನುನಿವ್ರರಾಮನ | ವದನದಲಿನುಡಿ...ಲೆಂದಳುಕೈಕೆಮುನಿಪತಿಗೆ ॥೪೮॥

ಐಸಲೇನೀವ್ಬೇಡಿದುದತಾ | ನೇ...ದೊಡ್ಡಿತುತಂದೆಸಾಡಿದ | ಭಾಷೆಗಿದಕೋಭಾಷೆಯನುತ್ತಾಜನನಿಗಾರಾಮ ॥ ಲೇಸುವಸ್ತ್ರಾದಿದಿನಸ್ವತವೆಸ್ತ್ರವ | ನೀಕನಲಿಹೊಗದಂತೆಘಟಿಡಲಿ | ಕಾಸಿದಿರಿಕ...ವನುಗಿಡನ್ವಯದಜೂಷಣವ ॥೪೯॥ ಭರತನಾಳಲಿರಾಜ್ಯವನುನೀವ್ | ನರಪತಿಯಚರಣಾರವಿಂದವ ॥ ಪರಮಸೇವಾನಿರತರಾಗಿರಿನಿಮ್ಮನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ಚರಿಸುವೆನುವನವಾಸವನುಗೋ | ಚರಿಸುವೆನುನೀವ್ನುಡಿದವರುಷದ | ಪರಿಗಣದಪರಿಯಂತವೆಂದನುಕೈಕೆಗಾರಾಮ ॥ ... ॥೫೦॥

ಆಸತಿಯನುಪಚರಿಸಿಪಿತನಾ | ಯಾಸವನುಶ್ರುತಿಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿ |ಳಾಸವಚನಾಳ್ಗಳದಿಂದನುತಾಪವನುಬಿಡಿಸಿ ॥ ಆಸಕಲಲೋಕೈಕಲೀಲಾ | ವಾಸತೊರವೆಯರಾಯನಾವನ | ವಾಸನವನುಕೈಕೊಂಡನವರೇಂದ್ರಾದಿಗಳುನಲಿಯೆ ॥ ... ॥೫೧॥

ಎರಡನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಮೂರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸುರಕದಂಬಕನಲಿಯೆರಜನೀ | ಚರಕದಂಬಕಕಾವುಮು
ದರವಿಪಶ ಶಿರನಿಧನಕೆನಿಜಪುರದಿಹೊರವಂಟನಾರಾಮ ॥

ಪದ್ಯ | ಹರದೀವೃತ್ತಾಂತವಾನೃಪ |ನರಸಿಕೌಸಲೆಗೊಲಿಯೆಸಾ|ರರಸಿಯರವನೆಗಳಲಿಮಗಧಾತ್ಮಜೆಸುಮಿತ್ರೆಯುದಲಿ | ಶರನಿಧಿಯುಸಲಿಲವನುಮೊಗದು | ಬ್ಬರಿಸುವೌರ್ವಾನಳನಪೊಲುಕಾ | ಹುದದೊಳಂತಃಪುರದೊಳಿದ್ದುದುಬಹಳಶೋಕಾಗ್ನಿ ॥೧॥ ಹಿಡಿದಕನ್ನಡಿಕಲಶಗಳನೆಲ | ಕೆಡುತಹೊಂದಳಿಗೆಮುನಿಮಾಳಿಯು | ಸೊಡರುಸೂರುತಬಿಸುಟದಧಿದೂರ್ವಾಕ್ಷತಾವಳಿಯ ॥ ಮುಡಿದಲರಕೆದರಿಕೆಯ್ಯಕೇಶದ | ಸಡಲಿದುಡಿಗೆಯಕಾಣುವಸೆರಗಿನ | ಮಡದಿಯರಮುಂದೆಯಲಿಬಂದಳುಕೌಸಲಾದೇವಿ ॥೨॥

ಹರಸಿಹರಚಿನಿಸುಗನನಡವಿಯು । ಸಿರಿಯಿಸೂರೆಗೆಘೋರವಿಪಿನಂ । ತರದಖಗಮೃಗರಾಜಧಾನಿಯೆರಾಜ್ಯಸಂಪದಕೆ ॥ ಗಿರಿಗುಹಾಕಂಟಕಂಗಳರಮನೆ । ಯುರಸುತನಕಕಟಕಟಹಾಹಾ ತರುಣಹಾಯೆನುತ್ತೈದಿದಳು ಬಾಯ್ಬಿಡುತಬಾಲಕನೆ॥ ॥೩॥

ಅಕಟಕಲ್ಪನಜನಜಹ್ವ । ಪ್ರಕರದುಬ್ರದವಮುತ್ತರಚಂ । ದ್ರಿಕೆಗೆನೊಗಸೇಸಿಡಿಲಡವಿಗಿರಿಶಿಖಿವಿಗನುನಂ[illegible]ವ ॥ ಸಕಲದುಷ್ಟವ್ಯಾಘ್ರಸೂಕರಮೃಕವ ಘೋರಗಶರಭಸಿಂಹ । ಪ್ರಕರದನವೆನ್ನಣುಗಚಿತ್ರವೆಯಂದಳುಕಾಂತೆ ॥೪॥ ನೆರದುದಭ್ರದೊಳಗಜೆಭಾರತಿ । ವರಶಚೀಸತಿಮುಖ್ಯನಾನಾ। ಸುರವಧೂನಿಕುರುಂಬವಂಬಕಜಳದಝಾಡಿಯಲಿ ॥ ಕರದಕದಪಿನಖೇದದಂತ[illegible]ನುತಾಪದಲಿರಲುಸರ । ಸರಸಿಬಂದಪ್ಪಿದಳುಕೌಶಲನುಕಾಂತೆನಿಜಸುತನ ॥೫॥ ನಿಂದನೆಲನುಂಗುವಡೆಸುಳುಹಿನ । ಮಂದಮಾರುತನುಗುವುವಡೆವೂ । ರ್ಣೇಂದುಮಂಡಲಗರಳಮುಯುಕೌಮುದಿಯುಕಾರುವಡೆ । ಕಂದಕೇಳ್ಬೈಬದುಕಬಹುದೇ। ತಂದೆನಿನಗೀಹದನಸೆಸದರೆ । ಹಿಂಸುಗಳವರಾರುಹೇಳೆಂದಪ್ಪಿದಳುಮಗನ ॥೬॥ ಕುಕನಕೇಳೀಚಿಯುಲಿರಾಯನ । ವಸತಿಯಲಿರಮಂಗೆಕೈಕೆಯು । ದೆಸೆಯಲಾಪಿತನ್ತೇಕೇಳಿಸಿತಮ್ಮಳಾಪತಿಗೆ ॥ ಹಸಿದಹುಲಿಯೋಹೊಯ್ಲನಲಿಸೆ । ಜಸವಸಿಂಹಪ್ರೋಹರಗಳದನಿ । ಟ್ಯುಸುಱನುರಗನೊಮೋಹನಲುಸೌಮಿತ್ರಿಹಲುವೊರದ ॥ ॥೭॥

ಹೊಗದುದಾನನರಕ್ಷಿಕಿಡಿಗಳ । ನುಗುಳಿದವುಹೊಗೆಸುತ್ತಿಕುಡಿವಿಸಾ । ಸಿಗಳುಕೌರಿದವಂಗಕಾಹೇದುದುಕಡುಹಿಸಲಿ ॥ ಬಿಗುಹುಗೊಂಡಪ್ಪಳಿಸಿದವುಹು । ಬ್ಬುಗಳುಹರಹರಹರಲಯಾಗ್ನಿಯು । ಮೊಗವಡಪನುಗಿದಂತೆಬಹಳತರಿದ್ರುಮುಯನಾದ ॥೮॥ ಬಗೆಯನಯ್ಯನನಿನ್ನುಕಷ್ಟವ । ಬಗೆದಕೈಕೆಯುಕಾಳುತ್ತೊತ್ತಿರ । ಜಗಳದಲಿಹೊಯ್ಗಸೆನುಹಾಯನ[illegible]ತ್ರಗೀಪುರವ ॥ ಹೊಗಳಲರಿಯುಬಹುಚಿಸ್ಕಧಿಟಕ್ಕೆ । ಮಿಗುವಪರಿಯನುಕಾಣಬಹ ಬೆನು । ತಗವಹಲ್ಲಡಿಸಲಿಹೊರವಂಟನಜಾಲಯದ ॥೯॥ ಉಕ್ಕಿರಿವಕೋಪಾಗ್ನಿದಳ್ಳಿಸಿ । ದಿಕ್ಕುಗಳನಳ್ಳಿರಿಯಲಟ್ಟೃಣ । ಸಿಕ್ಕುವಾಗಡಲಿಬಂದಪಾಲುಯುಕಾಲನಲಿಜಗವ ॥ ಮುಕ್ಕಿಮೋದುವದನದಪ್ರೋ । ಲಿಕ್ಕಲದನೆರೆವಿಗರುಕೆಬಲ । ಕೊಕ್ಕರಿಸಿದರುಕ್ಕೆಕೆಮುದೆಯೊಕ್ಕಲುಸುಹೀರಿತಿಮು ॥೧೦॥ ಧರಣಿಜೇಶನಮುಸುಕಿಕೊಂಡಿಹ । ನೆರವಿಗರವಸ್ತುದೊಸ್ತುಯಿನುತದರ । ಸರಸಿಬಂದನುರಾಘವೇಂದ್ರನಟಳಿಗೆಸೌಮಿತ್ರಿ ॥

ಮರುಳುತನವಿದುಗುಂಟುಬಿಡಿಬೇ | ರರಸರುಂಟೇಧರೆಗೆನುತಘೆ | ಮರನ
ಜನರುಮುಜವದುಜಾನಕಿಯುಸೊಗಸಿಗಿಂತೆಂದ || ... ||೧೧||

ಅರಸಿಯರಗೆಮಾಪ್ಪಿನಲಿದಮ್ಮಗರ | ವವಚಿತೀಕೆಯುತಲೆಯುಪಿತೃದ |
ಧರಣಿಯಲಿಪದುದುಮನಿವಪಿಪ್ಪಸುವಂತ್ರಮಂತ್ರಿಗಳು || ನವಗಹಿತವರೆ
ಯ್ಯಸಿವುತ್ತೇ | ನವಸುತನಿರತ್ಯಗೆಕಾನನ |ಭವಣಿಗಡನಿವಗಹುದಲೇಪ
ರಿಕ್ಷೇರುಳೇಸೆಂದ ||೧೨|| ಬರತ...ವ್ಯಾಕರಸನೊಪಲಲಿ | ಧರಿಸುಪಟ್ಟ
ವಲಗ್ನವಿದೆಹ | ತ್ರಿರೆಹರಾಧ್ಯರಬರ್ಪ್ಪವೆನುವಮೂರ್ಧಾಭಿಷೇಚನಕೆ || ತ
ರುಣಿಯುರಾಬರಲಮಳಸೇಸೆಯು | ಹರಿಹಾಯ್ಕುಲಿತಾಯುಚಿಂತೆಯು | ನೆ
ರವಕೊಡಿಭರತಾಂಬಿಕೆಗೆಬೇಗೇಳಿನೀವೆಂದ ||೧೩|| ತಮ್ಮಸ್ಯೆರಿಸುಸ್ಯೆರಿಸೀ
ಪಶಾ | ತ್ರಿನ್ನ್ಯರಂಶಕೆಸಲ್ಲದಾಸುರ | ಕರ್ಮವಿದುಸ್ವಾಪ್ರತಿಜ್ಞಾತೆಗುಚಿತ
ಪೇಪೇಳು || ಉನ್ಮಳಸುವರುಸುರರಸಭೆಯೊಳ್ | ಗೆಮ್ಮರಾಯರುಪಿತ
ನವತ್ರ್ಯಪ ಸೊನ್ಮ್ರನಳಿವರೆಬಳಿಕಬಹುದಪಕೀರ್ತಿನವಗೆಂದ ||೧೪|| ಪೇ
ದವುತಪಿದುಜಗಕೆನೊನ್ಯದ | ವಾದಿಯೇಸಾಕ್ಷಾತ್ಶಿವನೋ | ಪಾಪಿನಸ್ಯ
ಪಿಹೇನೆಸೇತಾನರಕಭಾಜನನೆ || ಶೋಧಿಸ್ಯೆಲೇಸಾಗಿಪಿತೃವಚ | ನೋದ
ಯುವನೆಲೆತಮ್ಮನಿನ್ನನು | ಹಾದುರಾಗ್ರಹತಾರದಿಂದಪಡೆಸೆಯುಸವ
ಗೆಂದ || ... ||೧೫||

ಕಾಲವಾಪ್ರದುಸೋಹಾಸೆರದಿಹ | ಮೇಲಣವರಾರೀಕ್ಷಿಸನ್ಯತಕೆ |ಸೋ
ಲಲಕೂದೇತಮ್ಮತಂದೆಯುವರಾತನತಿಗಳದು || ಮೇಲೆಕಾಂಬೈಶ್ವರ್ಯಕಿದು
ತಾ | ಕೇಳುಮಾಡದೆನಮ್ಮನೀಜನ | ಜಾಲನಗುವಪ್ರದುಪಿತನನುಜ್ಞೆಯೆ
ರಾಜಪದವೆಂದ ||೧೬|| ಎಂದುತಮ್ಮನಧರ್ಮಪದ್ಧತಿ | ಯಂದಚಿತ್ರವತಿಳು
ಹಿಬಳಿಕಾತೆಂದನುಮ್ಮನಸೇವೆಯುಲಿವರಾತ್ಯಗಳಭಕ್ತಿಯಲಿ || ಸಂದಹುದು
ಕೇಳಣುಗಭರತನು | ಬಂದತಾತನಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹು | ದೆಂದುಶೋಕವ
ನಿಳುಹಿಸಂತೈಸಿದನುಸಹಭವನ ||೧೭|| ಈಯುಥೋಚಿತಸುತವಚೋಭಿ |
ಪ್ರಾಯುವನುಕಿವಿಕೊಟ್ಟುಕೇಳ್ದಬು | ಜಾಯತಾಂಬಕಿನುಡಿದಳಣುಗಂ
ಗಾಗಪೊಚಿತವ || ತಾಯಿಮೊದಲಾಕ್ರಮದಪಿತತರು | ವಾಯಲಾಚಾ
ರಿಯುನನುಜ್ಞಾ | ದಾಯದಳತೆಯುಮಗನೇಳುವಸಿಷ್ಠಮುನಿವರನ ||೧೮||

ಕ್ರಮವಿಧಿಗೆಬಿಕೆಂದಸೇನ | ಕ್ರಮವಮಾಡದೆಪರಾತ್ಮ್ಯವಚನವ |ಸವು
ತೆಯುಲಿಸಹುದುಪರಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಗೆಸರ್ವರಿಗೆ || ರಮಣನಾಗೆಲೆರಾವವಸು
ಧಾ | ರಮಣಿಗೆನ್ನನುವಶಿಷ್ಠಗೈದಡೆ | ಸುಮನಸರುನಗಪಿಹರೆಪೇಳೊಡೆಯು
ನಿಜಾತ್ಮಜನ ||೧೯|| ಉಚಿತವೇನಿಮಗಿದುಪರೀಕ್ಷಿಸಿ | ಸುಚರಿತಾಗಮಧ

ಗ್ರ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ)। ಪ್ರಚುರತೆಯೊಳಾತ್ರಾಡಿಯಣಿಕೆಯುಮತ್ತ್ರಕಾಶಿಸಿಯೆ ॥ ವಿಚಿ
ರತಾನ್ವಯುವೆರತುತ್ರಾತ್ಮನ । ಉಚಿತನವ್ರುನಿವಗಲ್ಲದಿತರರ । ಲಚಲತೆಯ
ದಾಗದಂಟದೆಂಬುದನೋಡಿದೀವೆಂದ ॥ ... ॥೨೦॥

ಪತಿಯುರಕವರ್ತನೆಗೆಬಾರದ । ಸತಿಯುನೇಸೆಂಬರುಮಹಾಸು । ಪ್ರತೆ
ಯುರತಿದಂಪತಿಗಳಿಚ್ಛೆಯುಲಿರದಪುತ್ರನೆ ॥ ...ಕರಿಸುವರೆಬುಧರುಮು
ನಿಚ್ಛಗು । ಸುತನಚರಿತನಕೇಳಿದರಿ...ಕೆ । ಪತಿಭಜನೆಸಿಮುಗಲ್ಲದಿತರರಿಗುಂ
ಟಿಕೇಳೆಂದ ॥೨೧॥ ಮನಪೊಳನು...ಸಿಸದೆನೇಮದ । ನೆನಗೆಕರುಣಿಸು
ತ್ರಾಯೆತ್ರಾತನ । ಮನಕೆಬಹುದಿದಿಪರಮುಸೀಮೆಪತಿವ್ರತಾಗುಣಕೆ ॥ ತನ
ಗೆಪ್ರೊಸ್ವದದತ್ತ್ರಫವಿದ । ಸೊಸನುತೆಗಸಿವರರರುಚೆಂತಾ । ವನಧಿಜತ್ತ್ರಲೆ
ನುತ್ರ್ರನೆರೆನಂಬಿಸಿದಸಾಬಿಕೆಯು ॥ ... ॥೨೨॥

ಹಾಯೆನುತಕೊಂಡಾಡುತಂಭೋ । ಜಾಯುತಾಕ್ಷನೆನಭದಸುರಸ
ಮು । ದಾಯುಸುರವಂದಿಗಳುಹೊಗಳಿದರುದಧಿಘೋಷದಲಿ ॥ ವಾಯುನಿ
ರುತೀಶಾಗ್ನಿಯೆಮುವ । ಜಾ್ರಯುಧಾದ್ಯರುಮನದಮುದದನ । ವಾಯಿ
ಯುಲಿಸೂಸಿದರುನಂದನದಕುಸುಮಗಳ ॥ ೨೩ ॥ ನೆಳತುದಾವುನುವಿಂ
ವಿಕ ಕ್ಷಿಯೊ । ಳೆಳಸಿಯುನ್ನೈದಿತುದಿಳೀಪಸೊ । ಳೆಲಿನಪದುದಾರಘುಪಿಸಿದ
ಸ್ಸ್ಲಿನಿಸಿತ್ರಜನಿಂದುನಳನಳಿಸಿತಜಪುತ್ರನಿಂದು । ಜ್ವಲತೆದೊರಿತುರಾಮುನಿ
ನ್ನಲಿ । ಫಲಿಸಿತಗ್ಗದಸತ್ಯತರುವೆಂದನುವಸಿಷ್ಠಮುನಿ ॥ ॥೨೪॥

ಐಸೆನುತ್ತೆನೆನುತಸೇನಾ । ಧೀಶನಂಗೀಕರಿಸಿದನುನೆರ । ದಾಸಭಾಸದ
ರೊಲಿದುಕೊಂಡಾಡಿದರುರಘುಪತಿಯು ॥ ಆಶೆಸಂದುದವಾರಿಜೋದ್ಭವ ।
ವಾಸವಾದ್ಯರಿಗರಸಿಕೈಕೆಗೆ । ವೈಸರಿಸಿದುದುಮೆಲಮನಮುತ್ಕಟದಸಂ
ದೇಹ ॥೨೫॥ ತನುಜಕೇಳೀಜಗದದುರ್ಜನ । ವನಿತೆಯುರೊಳಿನ್ನಿತುಮಾ
ಪಿಲೊ । ನೆನವಳ್ಳಿಸಿಷ್ಠರವನವನಿಯೊಳ್ಳಾರುನೆನೆಯದುದ ॥ ಮನದದೆಂ
ತೊಡಬಟ್ಟುದೊತ್ರವ । ಜನಕನನ್ನುಕ್ರತ್ತಿರಕೆಕರದಾ । ನನವನೋಡದೆಸ
ಡಿಲಿಸಿದಳುಸಮಸ್ತಭೊಷಣವ ॥ ... ॥೨೬॥

ವರುಗುತಿದೆರುಮಾಲೆಕಂಬನಿ । ಯೊರತೆಗಳಕೈಗಲ್ಲದಲಿಕಡು ಪರ
ಗುಗಳಶೋಕದಲಿಕೈಲಜೆಮುಖ್ಯನಾರಿಯರು ॥ ಮರೆಯದೇಕೆಲರಾಮ
ಕೊಟ್ಟಡು । ಗೊತೆಮನಬುದಚತುರ್ದಶದವನ । ದುರುವಸಟ್ಟಕೆನುತ್ತ
ಲಿತ್ತ್ರಳುಕೈಕೆಪಲ್ಕಲವ ॥ ... ॥೨೭॥

ನೋವಲಚ್ಛರಚಿತ್ತದಲಿಬಯು । ಪೇಡಿಯಿಲ್ಲದೆನಕಲಜನಕೆಂ ।
ದಾವೆಕೊಂಡನುಕುಮತಿಸತಿತನಗಿತ್ತವಲ್ಕಲವ ॥ ನೋಡಿಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವ

ಸಣ್ಣನ। ಕೂಡೆನಸವನುಚರಿಸಿಸೇವೆಯು ! ಮಾಡುಪಡೆತನಗಿದುಸನುಯ
ವೆನುತ್ತಮನದಂದ ... ॥೨೮॥

ದೇವಬಿನ್ನಹನಿಮ್ಮಪದರಾ । ಜೀವದೊಳಗತಪ್ಪಿಜೀವಿಪ । ಜೀವವಿದು
ತಾನಿದ್ದುಫಲವೇನೀಧರಿತ್ರಿಯಲಿ ॥ ದೇವತನ್ನಯಮೋಲೆನಿಮ್ಮ । ಪಾವ
...ನವಂಗಲ... ಜೀವ...ದುವಲ್ಕಲವನೆನಗಿತ್ತು ...ಹಜೀಕೆಂದ ॥

ಭರತನಿಲ್ಲೀಸಮಯದಲಿದು । ...ರನುತಾತನಸುತಮ್ಮ ಕೇಳೀ । ದುರುಳ
ತನಬೇಡವಿಕೃತರುನಾವ್ಯೈಸಲೇವನಕೆ ॥ ಹಿರಿದುಬರಬೇಕಾದಕ...ನಿಯು ।
ಭರತಗೊಪ್ಪಿಸಿಪಿತನನುಜ್ಞೆಯ । ಧರಿಸಿಬೀಳ್ಕೊಳುಬಳಿಕನಮ್ಮಪಿಗೆಂದ
ನಾರಾಮ ॥೩೦॥ ದೂರವೇನಾಲ್ಕೆರಡುದಿವಸಕೆ । ಬ...ದಿರಸಾ...ರತನವ
ನೀ । ನಾರಿಯುಂದರೆನಲಿಯುದವರಾರೀಜಗತ್ತಿನಲಿ । ಪಾರಮಾರ್ಥವಿದೀಗ
ತಂದೆಯ । ಭಾರವನ್ನಬರಿಸುವಂತ್ರನ । ಸಾಗಲೆಂದಾಸೀರೆಯಾನುಸೆಳ
ದುಟ್ಟನೊಲವಿನಲಿ ॥೩೧॥ ಅರಸಿಮನದಲಿಹರುಷಿಸಿಡಳಿ । ಬ್ಬರಿಗೆವನವಾ
ಯ್ತೆಂದುಕಿರನಗೆ । ಪಿರಸಿಕೊಟ್ಟಳುಮತ್ತೆಮುನುಪಂಶಂಗೆವಲ್ಕಲವ ॥ ಸ
ರಸಿರಿಶಿಖಿವದನೆಸಭೆಯಲಿ । ಭರವಸದಲ್ಯೆತಂದುರಾಮನ । ಚರಣದಲಿ
ಚಾಚಿದಳುಭಾಳವಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥೩೨॥

ದೇವಬಿನ್ನಹನಿಮ್ಮದೇಹದ ಪ್ರೈವಳಿಯನೆಳಲಾಗಿನೀವೆ । ಭಾವಿಸುವ
ದುರಬೇರೆತನಗನ್ಯತ್ರಗತಿಯುಂಟೆ । ಹೂವಸುರಭಿಸುಧಾಂಶುಬಿಂಬವ ।
ನಾವಿಮಳರುಚಿಕೀರ್ತಿಸದ್ಧ । ರತ್ನಾವಳಿಯಬಿಟ್ಟಿರಲುಬಲ್ಲುವೆಯುಂದಲ್ಲಾ
ಸೀತೆ ॥೩೩॥ ಬೆಡನೀಸುಕುಮಾರಿನಮ್ಮೊಡ । ನಾಡುಪ್ರದುಕಡುಕಷ್ಟ
ಕಾನನ ಮಾಡುವರುನಿನ್ನವರುನಮ್ಮನುಧೂರವಿರ್ದಪರೆ ॥ ಜೀ...ಸೀಸೀ
ಮಾತನವೆನ್ನೊಡ । ನಾತವಿರು...ಲೆಮುಸೇವೆಯ । ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುಸಾ
ಕುಬಂದವಳೆಂದನವನಿಜೆಗು ॥೩೪॥ ಹಸಿದಡಿಲ್ಲನ್ನೃತಾನ್ನಚ... । ದಿ
ಸುವಡಿಲ್ಲನ್ನೃದಾಸ್ತರಣಾದಿಂ । ದೆಸವವ...ಕವಿಹಡಿಲ್ಲಲ್ಲಿ...ಭವ
ನ ಬಿಸಿಲುಮಳೆಛಳಿಗಳಿಗೆಸಲೆಸ್ಯ । ರಿಸುವದೇಹವೆನಿನ್ನದಿದ... । ವಸಿಕೆ
ಗಾಮಂಜುವೆವ್ರುಕೆಲಸಾರೆಂದನಾರಾಮ ॥೩೫॥ ಪತಿಯುಸುಖದುಃಖಂಗಳೊ
ಳಗನು । ಗತಿಯೆನಿಸದವಳಾವಲೋಕದ । ಗತಿಯನೈದುವಳೆಂಬ...ನಿ
ನೇಪಿ...ದಲಿ । ಶ್ರುತಿಗಕೊರತೆ...ತಾಂಟಿದ್ದ । ಸ್ಥಿತಿ...ಲೋಕರುಣಿಸು
ವುದೆಂದ । ಚ್ಯುತನನೊಡಬಡಿಸಿದಳುಪತಿಭಜನಾನುರಾಗದಲಿ ॥೩೬॥

ಇರ್ದ...ನೇ...ಲ್ಲಿ ಬಳಲಿಕೆ । ಗೆನ್ನವನ್ಮತವಲ್ಲ...ದಾಣೆ । ನಿನ್ನ
[illegible]

ಖ್ಯ । ವಿಪನ್ನರೊವರಿದರಳು ಧಾರಾ । ಪನ್ನಗಟುರವದಿಂದರಿಸದಗಾಳು ವೇಳದಲಿ ॥೩೭॥ ಪಸುಳೆಗಾಯ್ತು ವಿಪತ್ತುಕಟಪಪ । ನಿಸಿತೆಸುಕುಮಾರಿಗೆ ವನಾಂತರ । ವಸತಿಸಂಭವಿಸಿತ್ತೆ ಶಿಶುವಿಗೆವನಪರಿಭ್ರಮಣ ॥ದಶರಥನಸೊಸೆಯಾಗಿಜನಕನ । ಬಸುರಿಸಿಂಬಂದುಣ್ಣ ತೀಯಹಾ । ಯುಸಕೆಸಂದೌತಾಯೆಯೆಂದೆಳುಕೌಸಲಾದೇವಿ ॥೩೮॥ ಕ್ರೂರದುತಂಗಿಕ್ಕೆಪ್ಪೇಳಲಾಗದೆ । ಗುರುಸುಮಂತ್ರಕರಕಟನೀವೆ । ನೆರವಕ್ರಂದಿರೆತಾಯ್ಗಳರಸೊಸೆಯುಲ್ಲದೇನಿಮಗೆ ॥ ಅರಸಿಯರೊಕ್ಕೆನೂಪರೊಕ್ಕಿಸಿ । ಬ್ಬರಿಗೆಹುಟ್ಟಿದೆಕರುಣವಕಟಾ । ನಿರಪರಾಧಿಗೆತಕ್ಕುದೇವನಹಂದಳಾಕಾಂತೆ ॥೩೯॥ ಕೊರಳದೊಕ್ಕಸವಾಯ್ತು ಹಣೆಯೊ । ದೊರಸಿಹಣೆಯನುಗಲ್ಲನುಹಿಡಿ । ದೆಡುಕೈಯಿಂದೆ ಅಲದುವೇಹಪಲೊಸದುಮುಂಡಾಡಿ ॥ ಮರಳಮರಳೀಕ್ಷಿಸಿನಿಜಾಂತಃ । ಕರಣದತುಳವ್ಯಥೆಯುಸುಯಿಲಿನ । ಶಿರದತೂಗಿನತಳ್ಲ ಬಾರಿನಲಳಲಿದಳುಕಾಂತೆ ... ... ॥೪೦॥

ಸಂತವಿಸುತತ್ತೆಯುನುಸತಿನಿಜ । ಕಾಂತನಿತ್ತಾನಾರಸೀರಯು । ನಂತುಕೊಂಡಳುಸುರವಧೂನಿಕರುಂಬಕೆಂಬನಿಯು ॥ ತುಂತುರಲಿತುಳುಕಾಡೆಬಳಿಕಾ । ದ್ಯಂತಶೂನ್ಯನಸುಖಮಯನವಿ । ಕಾಂತಧೀರನನೋಡುತುಟ್ಟಿಳುಕಳಚುತಂಬರವ ॥೪೧॥ ಎದ್ದ ಕೋಪದಲಬುಜಭವಸುತನೆದ್ದು ಹತ್ತಂದವನಿಸುತೆಸು । ತ್ರಿದಶನೂತನನಾರಸೀರೆಯುಸೆಳದುಸೀಳ್ದಿಕ್ಕಿ ॥ ಗದ್ದ ಲಿಸಿದನುಕೈಕೆಯುನುಕಡು । ಗದ್ದುಲವೃಘನವಾಯ್ತು ಲಲನೀ । ಸಿದ್ದ ಹವಣಿನಲಿರಲರಿಯೆಹಾಯೆನುತಗರ್ಜಿಸಿದ ॥೪೨॥ ತರಣಿವಂಶಪರಂಪರಯುಭೂ । ವರರಿಗವನಿಯುಪಟ್ಟಿಜ್ಯೇಷ್ಠಗೆ । ಪರವುದಲ್ಲದೆಬೇರೆಸಲ್ಲದುತತ್ರನಿಷ್ಠರಿರೆ । ಹಿರಿದುನಾವಿಸ್ಯರಿಸಿದೆವಲ್ಲದೆ । ಧರಣಿಸುತೆವಲ್ಕಲವನುಡಲನು । ಕರಿಸಲಹದೇಯೆನುತಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾದನಾಮುನಿಪ ॥೪೩॥

ತಾನಿಸಿದಿವ್ಯದುಕೂಲವನುಪರಿ । ಪರಿಯದಿವ್ಯವಿಭೂಷಣಂಗಳ । ಸುರಭಿಕುಸುಮವನೋಪದಿವ್ಯಸುಗಂಧಸಾರದಲಿ ॥ ತರುಣಿಯುರಕ್ಕೆಯಿಂದರುಂಧತಿ । ಯರಸವತಿಯುನಲಂಕರಿಸಿದಳಿಗೆ । ಹರಿಸಿದಾಮುನಿನಾಥಭಾಗಕೆಕಳುಹಿಕಳ್ಳಿರ್ದ ॥೪೪॥ ಮನದೊಳಂಜದೆಮುನಿಯುವಚನವ । ಮನಕೆತಂದೆಕೆಯಿಕ್ಕಿಪಸಿಕಾ । ವಿಸಿಕಕುಸ್ಥಾನ್ಯಯುಗೆತಂದಳುವಾತೆವಲ್ಕಲವ ॥ ವನನಿವಾಸವನಾಥಿಪನ್ನಿದ । ಜನಸುತನಮುಡುಗೊರೆಯಿದೀಗೆಂ । ದೆನುತದೊಳಿನಗೆಯಿಂದಹರಸಿದಳವನಿಜೇಶ್ವರನ ॥೪೫॥ ಉಟ್ಟನೀರ್ತನುಬಿಗಿದುಸುರಗಿಯು । ಕಟ್ಟಿಕಟಿಯಲಿತಿರುಗಿತನ್ನೊ ಡ । ಹುಟ್ಟಿದನನೀಕ್ಷಿಸ

ಲುತಂದನುಚಾಪವರ್ಗಾಗ್ರಣಿವ ‖ ಕಟ್ಟದರಸಿಗೆ ಕ್ರೋಡವಿಯೋಗ್ಯದ । ಪು
ಟ್ಟಗುರುಪದಕಭಿವನಿಸಿಕ್ರೋರ । ಪುಟ್ಟನಾವೈದೇಹಿಸಹಿತರನುನೆಯುನಾ
ರಾವು ‖೪೬‖ ಅನುಜನಾಕ್ರಮುವಿಂದಸಂಧಿಸಿ । ಜನನಿಯನುಬೀಳ್ಕೊಂಡಿ
ಸುಮಿತ್ರಾ । ವನಿತೆಯಾಡಿದಳೆಂದ ಕೇಳ್ರಿರಾಘವೇಶ್ವರನ ‖ ಜನಪದಶರಥ
ನಂತೆ ಕಾಂಬುದು । ಜನಕಜೆಯನ್ನೆನ್ನಂತೆ ಕಾಂಬುದು ‖ ವನವಯೋಧ್ಯೆ
ಯೆಂದೆಂದುಬಗೆನಡೆಯೆಂದಳಾಕಾಂತೆ ... ‖೪೭‖

ಆಸುಮಿತ್ರಾದೇವಿನಡೆತಂ । ತಾಪುರೋಜಾಂಬಕನಕಯ್ಯಲಿ । ಸೂಸು
ವಶ್ರುಗಳಿಂದಕೊಟ್ಟಳುತನ್ನ ನಂದನನ ‖ ದಾಶರತಿಕೇಳ್ತ್ರರ್ಗನಿವಸತಿ ।
ರೋಷಗರ್ವಿತನೀತನಲಿಗುಣ । ದೋಷವನುಭಾವಿಸಲಹೆಂದಿತ್ತಳಭರ್ಗ
ಕನ ‖೪೮‖ ಬಳಿಕಾದಧಿಪರಿವಳೆಯದವಸೀ । ತಚರಾಯುರರಾಜ್ಯವೈಭ
ವ। ನಿಳಯವನುವೈಕಾಖಿಸಿತ್ತಸಂಚಮಿಯದಿವಸದಲಿ ‖ ಘಳಿಗೆಹದಿನಾರರ
ಲಿಪುಣ್ಯದ । ಸುಳುಹಿನುಚ್ಚಗ್ರಹದದೃಷ್ಟಿಯು । ಲಿಳಿಯುವಗಳೂರ್ವಿ
ಳೆಯುವಲ್ಲಭಸಹಿತಪೊರಹೊಂಟ ... ‖೪೯‖

ಕೋಲಿಹೊರವಂಟರುಸುಮಂತ್ರಕ । ಗೂಡಿಪಚಿವಪಸಾಯಿತರುಹೊ
ರ । ಬೇಡುಬಿಟ್ಟದುಮುಂದೆಮುನ್ನಯುಮುಡಲೇಶ್ವರರ ‖ ಕೂಡೆಸರಕಿನ
ಭಂಡಿಬಿಡದೆಡೆ । ಯಾಡಿದವುರಾಜೋಪಕರಣದ । ಜೋಡಣೆಯುಪಸರಿಕೆ
ಯಾಪಳಿಯುತೆರಳಿತಗಲದಲಿ ... ‖೫೦‖

ದಾರಿಬಿಗದವುಮುಂಬಿಹೂಡಿದ । ತೇರುಗಳುಹಂಣಿದವುದಸ್ತ್ರಂ । ಬೇರ
ವಾವಳಿಹಲ್ಲಣಿಸಿದಹಯಾಳಿಮುಣಿಮುಯುದ ‖ ಭೂರಿಭೂಷಣವಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರ
ದ । ಭಾರಣೆಯುಚಟರುಗಳುಕೂಡಿಗು । ಡಾರಕೊಟ್ಟಿಗೆಲಾಯುಸಹಿತಸಮ
ಸ್ತನೃಪನಿಕರ ... ‖೫೧‖

ಪರಿಜನದ್ರಕ್ಷೆಗೆಸುಧಾಪಾ । ಗರವಹೊರವಡುವಂತಯೋಧ್ಯಾ । ಪು
ರವಹೊರವಂಟನುದಗ್ರೀವಾಪರಾಕ್ಷಸರ ‖ ಹರಣಸಂಹರಣಾರ್ಥದಲಿಕಂ ।
ಕರವಿರಿಂಚಿಸುರೇಂದ್ರನಭ್ರದ । ಉರಳವುಳಿಗರದರುಜಯಾನಕರವದರಭಸ
ದಲಿ ‖ ... ‖೫೨‖

ತರಹರಿಕೆಕ್ಕೈಗೂಡಿವವನೀ । ಕ್ಯರಸುಸಲೆಸಹಿತಬಳಲುವ । ಶಿರದ
ಬಿಸುಮುಂಡಿಗಳರುವನಮುನಿವಾರಿಯಲಿ ‖ ತರುಣಿಯುದಪೆಗಲಿಸಲಿಬಾ
ಚಿದ । ಕರದಕಾಲ್ಕಡೆಯಿಂದಕಡುಕಾ । ಪುರದಕಟ್ಟಳಿಕೆಂಯಲ್ರಿಪಿದನ
ವನಿಜಾಪತಿಯು ... ‖೫೩‖

ತೆರಳುತಿಪನುಜ್ಞೆಪರತ್ರ । ಘರಣವೆನ್ನವಸೋರ್ಥವಸಿರಿ। ನರಿವುತಿ

ದೆಸೆಸೆಯರಾಜಪಂಕ್ತಿಬಿರುದಭಾಗ್ಯನಿಧಿ ॥ ಪ್ರತಪಹೊರವಡುತಿದೆವಬೀಯ ।
ಸ್ಫುರಿತಚಂದ್ರನುಕಲ್ಪಕಾದಪ । ಹರುಷನಿರ್ಜರಧೇನುಬಿಡುತಿದೆತನ್ನ ನಳ
ಟಿಂಧ ॥ ... ॥೫೪॥

ಅಕಟವನದೊಳಗೀವನೇನೆಂಬಾಂ । ಧನಕನಕಹಸ್ತದಂತಿಪ್ಪಿಯಾನುಕಾ
ಳಿತವತೋರಿದನೀವಿಧಾನ್ಯಸುಪುತ್ರಮಿತ್ರಜನಕಲ್ಕ ಸುಕೃತಹಿನಾನಾವ
ಲೀಲಾ । ಧೀರದೊಳಾದ ವೆಸುತವಿಯೋಗ । ಪ್ರಕಟವಾತಃಫಲವೆನುತ
ಪೊರೆವಿವಿಪ್ರನಾಗಾಕ॥ ... ॥೫೫॥

ನಿಬಿರಲಾಗದೆಕಂಪೆಗಳಳಿಬಿಪ । ಕೆಳೆಫಲನುಬಿಪ್ರೀತನನುವಂ । ಜಾಳ
ಪಾನೊಳಜಾತನವನ್ನಾನ್ನ ಭರತ್ನ ಮುಕುರವನು ॥ನಿಲಿಸಿರ್ದ್ದೀವೆನ ತಕಾ
ನಲೆ। ಕಳಲಿಚಿತ್ರವುಜಾನಿಂಬಕಂಬನಿ । ದುಡುಕೆಕೆಲಬಲಕಳ ಪಳವುಕೊಂದ
ವಿದಳುವೆಸುದೆಸೆಗೆ ॥ ... ॥೫೬॥

ಬಿಟ್ಟಕಳಪ್ಪೆರುಗನೆನಪ್ಪನು । ಬಿಟ್ಟಬಯಲೊಳಗಿರಿಸಿದೈಹೊರ ।ಗ
ಟ್ಟಿದ್ದಿಕಾಟ್ಟಿಜಿಟ್ಟನಲಿಕಾವೇಪ್ಪಿಟ್ಟಯಲಿಪಡದ ॥ ಹೊಟ್ಟಬರದೊರೆಯಾ
ಬಿತೇಕಂ ।ಗಟ್ಟಿನೆಟ್ಟರುಲಿಕಂಡಪಾಯೆಂ।ದೊಟ್ಟಲೋದವಿದಳಬಲಿಕಾಬ
ನಿಡುಂಬಿವಾರಜನ ॥೫೭॥ ಇಬಸಿಹೋಹರೆಕಂಡಜನ್ವನ। ಜರಿದಜನನಿಯ
ಜನಕರನುನಿ । ಸ್ಫುರಿತಕಿದುತಾಗುಣಪಸಿತ್ರಸೇವಾಪ್ರಸಿದ್ಧನಿಗೆ ॥ ಕರಗದ
ಕಟಾಚಿತ್ರಪಿನ್ನಿ । ಟ್ಟಿದನುಬಿಟ್ಟೃದುಪರಹೇಳ್ಳೆ । ತರುಣನದಾಗಿನ್ನೀ
ನುಗತಿವೆಂದೊವರಿದಳುಕಾಂತೆ ॥೫೮॥ ಆನೊಡಿದರವರುಲೋಚನವಾರಿ
ಧಾರಾಗಳಿತಗದ್ಗದ । ಶ್ರೂರಣದಕಂಧರವಕರಪಲ್ಲವದಗಲ್ಲದಲಿ ॥ ಊರಹೊ
ರಪಂಟರುವರೇಂದ್ರನ । ಪೌರಜನಬಿಡಲಾರದಾಘು । ವೀರಸನುವಿಕ್ರ
ತಸುಧಾವಿಕಾಸಸಾರ್ವಭೌಮನನು॥ ॥೫೯॥

ತಿಳಿತಷ್ಟ್ವಗಕದಹಾವಚಿ । ಪ್ರುರದೊಳಿಲ್ಲೂರಲ್ಕೆನಾಯೆವಾ । ಟ್ಗರ
ದಿವಾಪ್ರವಾಗೀಯೊಟ್ಟದನೊಘನಾಥ ॥ ತೊರವೆಯಧಿಪತಿರಾಯನರ
ಕೇ । ಸಂದರ್ಶನದಸ್ಟ್ರರಬೆ । ಟ್ಟರಲುಬಲ್ಲರೆಕಂದಕಟಕೀಳಿದು
ಮುನಿನವಿಪ! ... ... ॥೬೦॥

ಮೂರನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ। ವೀರರಘುಪತಿವಿಮಳತರಭಾ । ಗೀರಥಿಯುನುತ್ತರಿಸಿಗು
ಹರಂ । ಸೇವನುಪಾಚಿತ್ರಕೂಟದವಾಸಿ ಮಿಥಿರಾ ॥

ಷಟ್ಪದಿ ॥ ಕೇಳಿದೈ ಕೌಶಲನಗರವದು ತಾ । ವಾಳೆನಿಸಿ ಪೂರ್ವದಿಗ್ವಧೂಕರದ । ಯಹ್ವಾಳಿಗಂಡಡನಜನದಾನೃಪವಳಜನಪಡೆಲೋಪದಲಿ ॥ ಅಜ ವಸಿಷ್ಠಮುನಿನ್ನ ಮಗನುವ । ಸಾಳಿಯೊಂಬಯಿದ್ಯಾಕೆಬಂದುದು । ಕೌಳಿಕದಪರಿವೆಸುತ್ತ ಟಕಿಯನುಡಿದಳಾಕ್ಕೈಕೆ ॥ ... ... ॥೧॥

ಅರಸಕೇಳಿನಲಿಯೊಗತಾನುದು । ವರವ್ರುಸಿನ್ನಯಸತ್ಯವಚನಕೆ । ಮರಳಾಂದಯೆಯುಂಟೆಂಬುದನ ತಾತಿಳಿಯದಾದೆನಲಾ ॥ ಧರೆಯುಜನಸಂಕುಳದಜಿಪ್ಸ್ಯಾಂ । ಕುರದಕಷ್ಟಕೆಸೀಮೆಯಾದೆನು । ಮರುಳುತನತನಗಿದ್ದುದೆಂದಳುಕ್ಕೈಕೆಕೋಪದಲಿ ॥೨॥ ಅರಿದನಾಕೈಕೆಯವಿವಾದದ । ತೆರನಸಾರಘುನಾಥನೆನ್ನ್ಮನು । ಕರೆತೆಸೆನ್ಮದೆವರಾಣದಿಂದೆಂದಾಪ್ತಮಂತ್ರಿಗಳ ॥ ಪುರಜನವಪರಿಜನವನುಚಿತ್ರೋ । ತ್ಕರದವೇಷನದಲಾಸತಿಯನಿ । ಭರದರೋಷಪಬಿದಿಸಿಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನುಮಹಾಜನವ ॥೩॥ ತಿರಿಗಿಸೀವಿನ್ನನ್ನದೆಸಗು । ಬ್ಬರದಚಿಂತೆಸುತಾಳದಿರಿತಂ । ದಿರಿಸಿತತ್ಪುರದಾಧಿಸತ್ಯಕೆಸತಿಸುನಪ । ಚರಿಸಿಕೊಂಡಿಹದೆಂದ ತಂದೆಗೆನವಿಸಿದನುರಾಮ ॥೪॥

ಕಂಡಕೇಳೀವೇಳಾಪರಾಪವ್ರು । ಸಂದಬಳಿಕೀಸಗರವಿದುನಿ । ನ್ನಿಂದಪಾವಿಸಿಕೊಳಲಿಕೊಮುದ್ರಿಕೆಯನೀನೆಂದು ॥ ಸಂದಣಿಸುವಶ್ರುಗಳಲಾನಿಜ । ನಂದನನಕಿರುವೆರಳಿಗಿಟ್ಟಂ । ತೆಂದುನುಡಿದನುವರಸುಮಂತ್ರಾಂಗಾಮುಹೀಪಾಲ ॥ ... ... ॥೫॥

ತರಿಸುವವ್ರುಯವಿಮಲಮಣಿಬಂ । ಧುರವರೂಥವನಿವರಕೊಂಡೊ ॥ ಬ್ಬ್ರಿಸಬಾಕಳುಹಿನರೆಕಳುಹದರಿರುಸವಿರಾಪದಲಿ ॥ ತೆರಳಿಸೀವೆಂದಶುಕಾಣದು । ಬ್ಬರದಲವರನುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು । ಮರುಗಿದುದುಜನಜಾಲವಿರಹದಲಾಕಕುಸ್ಥಜನ ॥೬॥ ಅವೆಯೆಲಿರಸೊಸನಿದ್ರಾತೊಲಗಿದ । ಹಿಮಕರನಪ್ರೊಲರಘುಕುಲಾಂಬರ । ಹಿಮಕಿರಣನಗಲಿದನುಪಿಪಿನವಿಭಾದ್ವಿಭಾಗದಲಿ ॥ ದ್ಯುಮಣಿಕುಲವಾರ್ಥಿವಸರೋಜ । ದ್ಯುಮಣಿದಶರಥರಾಯನಾ । ಪಕ್ಷಮಸತರಣಿಯತೇಜದಲಿತಿರುಗಿದನಪಟ್ಟಣಕೆ ॥೭॥ ಒಳಿಕಸರಮುನದಂಬಿಗಗನವ । ನಳಿನಮಿತ್ರಾರ್ಘ್ಯವಾರಿಯ । ತಾಳಿಕಿರಥವೇರಿದನ ಸೀತಾದೇವಿಯರುಸಹಿತ ॥ ಚಳಗತಿಯವಾಜಿಗಳುಕೊಂಡೊ। ಯ್ದುಳುಹಿದಪ್ರತಮಸೆಯಳಿನಾಲ್ವರು । ಕಳಿದರಾತ್ರೀರಡಲಿಜಲದಾಕಾರಾದ್ಧಲಿತನಿಯು ॥೮॥ ಮರುದಿವಸವೇದಾವತಿಯಸಾ । ದರುಬಳಿಕ್ಕದರಲ್ಲಿರಜನಿಯು । ಪರಿಹರಿಸಿದಾಟವರುನದಿಯನುಮೂರನೆಯದಿವಸ ॥ ಹರಿಪಡೋ

ಗ್ರವಿಮಯನುಜಗತ್ರಯ | ಪರಮಪಾವನೆಯನುಪುರತ್ರಯ | ಹರಸಿರೋ
ಮಂಡಿತೆಯನೈದಿದರಸ್ತ್ವಮಾನದಲಿ ‖ ... ‖೯‖

ಅಂದಿನಿರುಳನುಕಳೆದುಬಳಿಕರ | ವಿಂದಸಖನುದಯದಲಿಮಂತ್ರಿಗೆ |
ಯಂದನಾರಘುನಾಥನಾಗತಕಾರ್ಯದನುನಯವ ‖ ತಂದೆಯೋನಾಗರಜನೊ
ಭರತನು | ಬಂದುದಿಲ್ಲಾಪ್ತರುಗಳೈಯ್ಯನ | ಮುಂದೆಆರುನಡೆಪಿನಸಾ
ರ್ಥಿಯೋಗುಬೇಗೆಂದ ‖೧೦‖ ತಿರಳಿತಾಯ್ಗಳಶೋಕವನುಪರಿ | ಹರಿಸಿಕೈ
ಕಯಪುರಿಗದುತ್ತರ | ಹರಿಸುಭರತನಕರಸುಕೈವರ್ತಿಸುಹೀತ್ರಳವ ‖
ವರುಷಪವಿನಾಲ್ಕುಕ್ಕೆಯೋಧ್ಯಾ | ಪುರಕೆಬಹೆನಿದೆಹದನಸಾಭಗೂ | ವರಗೆ
ಬಿನ್ನಹವಾಡೆನುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಾರಾಮ ‖ ... ‖೧೧‖

ಬಿಡಲರಿಯದವರಾಗಳನೆಳಲಲಿ | ವಿಡುಕುತಿರಲುಸುಮಂತ್ರಮಂತ್ರಿ
ಯ | ಮುಡುಹಹಿಡಿದಲ್ಲಾಡಿಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನುಮಸ್ತಕವ ‖ ಬಿಡುನೃಪಾಲ
ನಜೀವಶರಧಿಗೆ | ವಡಬನೋಚಂದ್ರಮನೊಸಾಕಿಂ |ನಡಿಗಡಿಗೆಹೇಳುವಡೆ
ನೀನೇನಜ್ಞನೇಯೆಂದ ‖ ೧೨ ‖ ಆಸುಮಂತ್ರನಸಂತವಿಸಿಬಳಿ | ಕಾಸರ
ಯುತೀರದಲಿಕಳುಹಿದ | ನಾಸರೋಜಾಂಬಕನುವಿನಯದೊಳಧಿಕತೇಜ
ದಲ ‖ ದಾಶರಥಿಸುತ್ರಕ್ಷೀರ್ಣಪತ್ರಿಯ | ವೈಸಿರಿಯವಿಕ್ಕನುಶಿರೋವಿ |
ನ್ಯಾಸವಿಮಲಜಟಾನಿಬಂಧನನಾಟಕಾಂಗದಲಿ ‖ ೧೩ ‖ ಬಂದುಕಂಡನುಗು
ಹನುಚರಣ | ದ್ವಂದ್ವದಲಿಚಾಚಿದನುಪರಮಾ | ನಂದಭಕ್ತಿಯಲುಪಚ
ರಿಸಿದನುರಾಘವೇಶ್ವರನ ‖ ಮುಂದೆಜಾವದಮೇಲೆನಾವೆಗ | ಳಿಂದನದಿಯ
ನುದಾಟಬಳಿಕ | ತಂದತೆರಳಿದರಿವರುಮೂವರುಕಾಲುನಡೆಗಳಲಿ ‖೧೪‖

ಕುಶನೇಕೇಳುವಿದಾಘಸಮಯದ | ಬಿಸಿಲಬೇಗೆಗೆಬೆಂದುನೆಲನುಪ್ಪಿಣ್ಣಿಸಿ
ತಕ್ರೈಕಡಂಗಾದಕಾವಲಿಯಂತೆಕಡಲುಗಳು ‖ ಬಿರುಗುದಿಯಲುಕ್ಕಿದವು
ಸಿಡಿದವು | ವಸುಮತೀಧರಶಿಖರವಿವರಾ | ಯುತವನೇವೇಣುವೆನುಟ್ಟಳಿದ
ರಾವನಾಧ್ವದಲಿ ‖ ... ‖೧೫‖

ಮುಸುಡಿಕಳೆಗುಂದಿದುದುಕಂದಿದ | ವೆಸವತನುಕಾಂತಿಗಳುಪದಸಾ |
ರಸದೆಸೆಯಂಪಲಗಿದವುಕಡದಿದವಕ್ಷಿಕೆಂಪಿಸಲಿ ‖ ಕಸರಿಕೆಯಕಾಪಥದಕ
ಟ್ಟಾ | ಯಸವುಕಡದುದುನಿಮ್ಮರಾಯನ | ಶಶಿಮುಖಿಯುನಾಪತ್ರಿಗೊಳ
ಗಾಗದವರಾರೆಂದ ‖೧೬‖ ಅಡಿಗಡಿಗೆನಿಲ್ಲುವಳುಕಾಲ್ಗಳುರು | ತಡಿಗಡಿಗೆಸು
ಯ್ವಳುಬಳಲಿಬಾ | ಯ್ವಡುವಳೇಳುವಳುಕುವಳುಖಳುಕುವಳುಮೆಲ್ಲಡಿ
ಯ ‖ ಅಡಲರಿಯದಿನ್ನೆನಿತುಕಾಸನ | ದೆಡೆಯೆನುತ್ತಬೆಸಗೊಂಬಳೀಸರಿ |
ನಡನಡದುಸಡೆಗೆಟ್ಟೆಸೆಂವಿದೆಳುಶ್ರಮದಲ್ಲಘನ ‖ ೧೭ ‖ ತುಂಬಿದನುಕಂಬ

ನಿಯಮನಾತ್ಮನಿ । ತಂಬಿನಿಯಮವೊಗಸೋಡಿವೆಲ್ಲನೆ । ನಂಬಿಸಿದನಿದೆಸಾರ
ನೋಡಿದೆನೋಡುಕಾಂತಾ ॥ ಅಂಬುಜಾಕರದಲ್ಲಿಫಲನಿಕು । ರುಂಬಕಲ್ಲಿ
ಸಮುಗ್ರವಿಹಮಿಸ । ಬಿಂಬದುಗ್ರಾಟೋಪಧೂಪಿಸದರಸಿಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೮॥

ತೆಗಮದಾರಿಗೆಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೆ । ಚಿಗುರುದೋರಿದತಳಿರತಂತರಿ । ದಗಲ
ದಲಿಪಸರಿಸುತಪದಕಂಟಕವನಾಂಟಿಸದೆ ॥ ಮೊಗಕೆಮುತ್ತುಗದೆಲೆಯಮ
ರೆವಿಡಿ । ದಗಲಿಮಮ್ಮಹದಿಂದಜನಕನ । ಮಗಳನಡಸುತತಂದರೊಂದು
ಮಹಾಸರೋವರಕೆ ॥ ... ॥೧೯॥

ಅಂಚೆಶುಕಪಿಕಚಕ್ರವಾಕ । ಕ್ರೌಂಚಬಕಕಾರಂಡಮಂಡಲಿ । ಯಿಂ
ಚರದತುರಿದುಂಬಿಗಳನೋಳವದುರ್ಘೋಂಕೃತಿಯ ॥ ಸಂಚರಿಪಕಪರಿಗಳ
ಸಾರಸ । ದಂಚಿತಪಕಲಹಾರಕೈರವ । ಸಂಚಿಸುವಸೌರಭ್ಯಪವನದಿಸೆಸ
ದುದಾಸರಸಿ ॥೨೦॥ ಸುಳಿದನೊಯ್ಯನೆಶೈತ್ಯಸಲಿಲೋ । ಚ್ಛಲಿತನೂನ
ತುಷಾರಭಾರಾ । ಕಲಿತದಳಿತಸರೋಜಗಂಧಪರಾಗಯೋಗದಲಿ ॥ ತಿಳಿ
ಗೊಳನತಡಿವಿಡಿದುಮಂದ । ಸ್ಖಲಿತಮಾರುತನಾವನಾಧ್ವದ । ಬಳಿಕೆಯ
ಲಿಬಿಸಜಪ್ರಸೂನ್ಯಯನಂಗವೀಥಿಯಲಿ ॥ ॥೨೧॥

ಝುಳದಥಗೆತ್ತಾವರಿಸೆಹೊಕ್ಕರು । ಕೊಳನಕರಚರಣಾನನಂಗಳೆ ।ತ್ರೊ
ಳದುಕುಡುತೆಯಲೀಂಟದನುನಿರ್ಮಳಹಿಮೋದಕವ ॥ ಕಳದರಧ್ವಶ್ರಮ
ವನಾತಿಳಿ । ಗೊಳನತೀರದತಳಿರುದೋರಿದ । ನಳನಳಿಪಮಾಮರದನೆಳಲ
ಲಿಮೂವರವರಂದು ॥೨೨॥ ಮೂರುದಿನದುಪ್ಪವಾಸದುದಕಾ । ಹಾರನ
ನಿಬರಿಗಾಯ್ತುಕಳದರು । ವಾರಿಜದಕಂದದಲಿಹಸಿವನುನಾಲ್ಕನೆಯದಿವ
ಸ ॥ ಸಾರಿದರುಜಾಸ್ತುವಿಯಜಮುನೆಯ । ಭಾರತಿಯಸಂಗಮದಮಧ್ಯದ।
ಪಾರಿಕಾಂಕ್ಷಿಪ್ರವರದ್ವಾಜನಾಶ್ರಮವ ॥ ... ॥೨೩॥

ಪರಮಸತ್ಕಾರದಲಿಮುನಿಯುಪ । ಚರಿಸಿದನುಬಳಿಕಿವರಗಮನದ ಪ
ರಿಯನರಿದನುಪರಮಪುರುಷನನಾಟಕಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ತರುಣಕೇಳ್ಸೈಬಳಿಕನಿ
ರ್ಜರಗುರುತ್ತನೂನವಚಿತ್ರಕೂಟದ । ಗಿರಿಗೆಕಳುಹಿದನಿವರನಾಮರುದಿವ
ಸದುದಯದಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ತುಂಗತರಧಾತುಪ್ರಕೀರ್ಣದ । ಶೃಂಗದುರು
ಸಾನುವಿನಸುರಗಿಳ । ವಂಗಕದಳಿತಮಾಲಚೂತಪ್ರಮುಖತರುಲತೆಯ ॥
ಸಂಗದಲಿಹರಿಶರಭಶಾರ್ದೂಲ । ಸಾರಂಗಸೂಕರಹರಿಣಮದ । ಮಾತಂಗದೆ
ಡೆಯಾಟದಲಿಗಿರಿಕಣ್ಗೆಸೆದುದಿದಿರಿನಲಿ ॥೨೫॥ ಇರವುಬಳಿಕಾಸ್ಥಳದೊಳಾ
ಯ್ತಂ । ದರಸರಘುಪತಿಗಾಮಹಾಭೂ । ಧರದಮಧ್ಯಸ್ಥಳದಲಲಿತಪಲಾ
ಶಭವನದಲಿ ॥ ತೊರವೆಮಧಿಸತಿವೀರಸರದೀ । ಸರಿಮಸ್ಸೈಯಲಿಬೀ

ವಾರಿಂ । ದರಿದುಕೋಚಿತ್ರಭಿಗೆವರಾಯೆಯು । ಮರೆಯುಜವನಿಕೆಯೊಳಾಕೆ
ನೀನಿದಕಳುಕಬೇಡೆಂದ ॥೧೬॥ ಎಲೆಮಹೀಪತಿನಿನ್ನಮನದ । ಸ್ಖಲಿತಕ
ಲ್ಮಷವಿಪಿನಕಿದಕೋ । ಜ್ವಲನಸತ್ಕರ್ಮಪ್ರಪಂಚದಸಾರಸಂಸ್ಕಾರಂ ॥ ಕಲ
ವುವರಾತೇನೆಮ್ಮಗಾತೆಯು । ಸಲಹುತಾತನಸಾಕ್ಷಿಸಷ್ಟಯು । ಫಲದವಾಕ್ಯದು
ಶಿಬ್ತ್ತವಿದುನಿನಗೆಂದುಮುನಿನುಡಿದ॥ ॥೧೭॥

ನೀರನೆರೆಕೊಂಡೊಯ್ದುಮೇಲುಪ । ಚಾರ[illegible]ದಮಾಡುಗಂಗಾ । ತೀರವನುಸಾರುವಡೆಕೊಂಡೆಯ್ದಿಳುಹುಕಾಸಿಯಲಿ ॥ ಭಾರವಿದುನಿನಗದುವೆಮ್ಮೃತಸಂ । ಸ್ಕಾರಪರಿಯಂತರಸಕೇಳೆಂ । ದೂರುಜವ್ರತಿಸರಳಕೇಲಿಸೆಮುಗಿದನಕ್ಷಿಗಳ ॥ ೧೮ ॥ ಹರನಗಂಗಾಧರನಗಿರಿಜಾ । ವರನಶಶಿಶೇಖರನಶೋಭಾ । ಕರನಸರ್ವೇಶ್ವರನವಿಜಿತಸ್ಮರನಶಂಕರನ ॥ ಪರಮಮೂರ್ತಿಯಹೃದಯಕಮಲದೊ । ಳಿರಿಸಿಸಂಧಾನದಲಿಜೀವವ । ತೆರಳಚಿದನೊಡೆಹಾಯ್ದುದಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿಮೂರ್ಧ್ನಿಯಲಿ॥ ... ॥೧೯॥

ಹೊತ್ತಿಹೊಗುವನುತಾಪದಲಿನೀ । ರೊತ್ತಿದಂಬಕದಿಂದಬಿಡದರ । ಸುತ್ತಬಂದೆನುಕರವತಿಗೆಜಲಸಹಿತತಾಂಡವನ ॥ ಹೆತ್ತತಾಯ್ತಂದೆಯರತಂದೆನು । ಮುತ್ತುಸಡಲಿದಚಿಪ್ಪಿನಪ್ರೊಲಳ । ಲುತ್ತಬಾಯ್ಬಿಡುತಿಹವುರಾಣಶರೀರತಾಪಸರ॥ ... ॥೨೦॥

ನೀರೊಳಗೆಜಾರಿದನೊಮೇಣ್ಣಾ । ಳೋರಗನೊಳಳಿವಾಯ್ತೊದುಷ್ಟಚ । ಮೂರ್ತಿಸ್ಫುರಿಸಿದುದೊಕೆಡದನೊಹಸ್ತಕೊಳ್ಳದಲಿ ॥ ಕರ್ಬ್ಯಾಲುಬ್ಧಕಶಸ್ತ್ರಹತಿಯಲಿ । ತೀರಿದನೊಹಾಕಂದಹಾಯಂ । ಬೂರುಜವ್ರತಿಗಳುಕಂಡತಿಮರುಕವಾಯ್ತೆಂದ॥ ... ॥೨೧॥

ನೊಂದೆನಾನುಡಿಗೇಳುತಲಿಪ್ರೊ । ರ್ಣೇಂದುಮುಖಿಕೇಳ್ತಾಂಡವನತಾ । ಯ್ತಂದಿಗಳಧನಿದೋರುದಿಳುಹಿದೆಸಿಳೆಗೆಮುನಿಂದ ॥ ಇಂದೇಸ್ವತಪದೆನೀರನು । ತಂದಡೆರೆತಮಗೆನಲುವಿಗತಾ । ನಂದವಾನನನಾಗಿಬಳಿಕಂದೆನಹಿಮೋದಕವಾ॥ ... ॥೨೨॥

ಹೊಲಸುದೋರಿದೆಮಗೆಜಲವೆನು । ಗಲಸಿದೆಯಲಾಸೇವೆಯಲಿವಿಧಿ । ಮುಳಿಯನಕಟಾಪಾಪಿಗಳಿಗೆನುತ್ತೊಕ್ಕರಾಜಲವ ॥ ಬಳಿಕತನ್ನಿಂದಾದವಸನು । ತಿಳಿಯುತೇಳಿದುಶಾಪವನುಕ್ಕೈ । ಗೊಳಿಸಿತನಗೆಂದವಗೆಕೈಗಳಮುಗಿದೆನಾನೆಂದ॥ ... ॥೨೩॥

ಹೊರಳಿದನು[illegible]ಪಡಿಯೊಳಕಟಾ । ಕರುಣಿಸಿದನೆವಿಧಾತ್ರನೀಸಂ । ಕಟ[illegible]ತಶೋಕವನುಹಾಹಾಮಗನೆನಮ್ಮನನು ॥ ಮರಳಸಲಿಸದೆಮುಂದೆ

ನೀನೀ । ಪರಿಯೊಳಿಹೋಹರೆಕಂದಯೆಂದವ । ರುನುಳಿಸಿದರಶ್ರುಗಳನಲುಗು
ವಶಿರದಶೋಕದಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಎಲೆಮಹಾಪುರುಷನೆಪುರಾಕೃತ । ಫಲವಿದೆ
ಮಗಿನ್ನಾದರೆಮನಾ । ವಿಳಿಸೆಗೈಯದಮುನ್ನ ನಿನ್ನಿಂದಳಿದತಾಂಡವನಾ ॥
ಬಳಿಗೆಕೊಂಡೈವಿರಿಸುನಿಜಸುತ । ನೊಳಗೆಮಾತುಂಟೆಮಗೆಕಾರ್ಯದೆ ।
ಕಳಕವಿದುನಿಸಗ್ಗಂದುಗಾಳವುಗಿದರೆನಗೆಂದ॥ ... ॥೨೫॥

ಪೊತ್ತುಕೊಂಡೊಯ್ದಿಳುಹಿದೆನುನದಿ । ಯೊತ್ತಿನಲಿತಾಂಡವನಬ
ಳಿಯಮಳಿ । ಕಾತ್ತಿದಂಬಿನಘಾಯವನುತಡವರಿಸಿಮುಡುಬುಗಳು ॥ ಅತ್ತ ಭಾ
ಷೆಯಸಲಿಸದುರೇನೀ । ಸತ್ತುಬಿಸುಟ್ಟೈನಮ್ಮಯಮಗಿಂ । ನೆತ್ತಪಥವೆಮ
ಗೇನುಗತಿಪೇಳೆಂದರವರಂದು॥ ... ॥೨೬॥

ಅಳಿದಮಗನೋಪಾದಿನಿಮ್ಮನು । ಸಲಹುವೆನೆನಂಬುವದುನೀವೆನ।
ಉಳಿಬಳಿಕಸುವಿಡಿಯಲೊಲ್ಲದೆಸುತವಿಯೋಗದಲಿ ॥ ಅಳಿವ್ರಶೇರಲಿನಿನಗೆನು
ತಸುರ । ನಿಳಯಕಭಿಮುಖರಾದರನಿಬರು । ಜ್ವಲನಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದವಮಾ
ಡಿದೆನೂರ್ಧ್ವದೈಹಿಕವ॥ ... ॥೨೭॥

ಎನುತಲಿಹಿರಂಗದಮನಸ್ಸಂ । ಜನಿತಭವವಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚವ ।
ನೊನೆದುನಿರ್ಮಳಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪಕದ ॥ ವಿನುತಯೋಗಜ್ಞಾನತ
ತ್ವದ । ನೆನಹಿನಲಿನಿಜದ್ಯೈಕ್ಯತರಭಾ । ವನೆಯಲಿಟ್ಟನುನಿಜಕಳೇವರವನು
ಮಹೀಪಾಲ॥ ... ॥೨೮॥

ಮೇಲಣಾತ್ರವಿಲ್ಲದಿರೆಭೂ । ಪಾಲಕನಮುಖಚೇಷ್ಟೆಯನುಮಸುರಿ।
ದಾಳಿಗೆಳನರಿದಕಟಕೆಟ್ಟೆನುಕೆಟ್ಟೆನೆಂದೆನುತ ॥ ಬಾಲಕರಿಗಿನ್ನೇನುಗತಿ
ಭೂ । ಪಾಲಹೇಳೈಹೇಳೆನುತನಿಜ । ಭಾಳವನುಭಾಳದೆಲಲಂಕರಿಸಿದಳು
ಶೋಕದಲಿ॥ ... ॥೨೯॥

ಸುತವಿಯೋಗದಶೋಕನದಿನಿಜ । ಪತಿವಿಯೋಗದಶೋಕತಟನೀ ॥
ಪತಿಯಸಂಗವಮಾದುದತ್ತುಲುಕೌಸಲ್ಯಾದೇವಿ ॥ ಕ್ಷಿತಿಸುತಾಸುತಕೇಳುನೆ
ರದನು । ಸತಿಯರಾದಶರಥನಹಾಹಾ । ಕೃತಿಯಕಲಿತಾಕ್ರಂದನಧ್ವನಿ
ತುಂಬಿತಂಬರವ॥ ... ॥೩೦॥

ಪರಿದುನೃಪದೊತಿಯರುಪುರಜನ । ಪರಿಯದಂತಿರೆಬೇಗವೈತಾ !
ವರಣಿವೃಷ್ಟಿ ಸುಮಂತ್ರಮುಖರಿಗರುಹಿಸನುಹದನ ॥ ಪುರದಬಾಗಿಲಿಗರ
ಮನೆಗೆತ । ತ್ಪುರದಕೇರಿಗಳೊಳಗೆಕಾವಲ । ನಿರಿಸಿಹೊಕ್ಕರುಕಂಡುಮರು
ಗಿದರವರನೃಪನಿರವ॥ ... ॥೩೧॥

ಸೊಗಿವಬಲುಚಿಂತೆಯಲಿಭೂ । ಪಾಲಮರಣದಮೇಲೆಮುನಿಕುಲ।

ಮೌಳಿದೃಷ್ಟಿ ಸುಮಂತ್ರಮುಖ್ಯಸಮಸ್ತಮಂತ್ರಿಗಳು ॥ ಮೇಲಣಧಿಗತ ಕಾರ್ಯದವನೀ । ಪಾಲಪದವಿಗೆಕೈಕೆಯುಕ್ಷ್ಮಾ । ಪಾಲಕನಪೌತ್ರನ ನುಕರಸಲುಮಾಡಿದರುಮತವ ॥ ... ॥೭೨॥

ಐದನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಆರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಅರಸುತನಕೊಡಬಹುದೆರಘುಕುಲ । ದರಸನಲ್ಲಿಗೆಬಂದುಸೇರುವ । ಧರಿಸಿಮುರಳಿದಭರತನಂದಿಗ್ರಾಮಕೈತಂದ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ರಾಯನಾಯುಷ್ಯಾವಸಾನದ । ರಾಯಸವಬರೆಸಿದರುಕೈಕೆಯು । ರಾಯನಲ್ಲಿಗೆಕಳುಹಿದರುಬಳಿಕಾಪ್ತಗುಪ್ತಿಗರ ॥ ರಾಯದಶರಥನ ಸುವಿಸಂಚಿತಿ । ಕಾಯವನುನವತಪ್ತತೈಲದ । ಲಾಯಸಂಬಡಿಸಿದರುಪೋಡಿಸಿದರುಸುಗಂಧದಲೀ ॥ ... ॥೧॥

ವರದುಕೂಲವನುಲಿಸಿವಸುಧಾ । ಸ್ತರಣದಲಿಪಟ್ಟಿರಿಸಿಜಾಡ್ಯ । ಸ್ಪರುಶನೆಂದೂರೊಳಗೆಹರಹಿದರುದಯಕಾಲದಲಿ ॥ ಹರಿದಲಿತ್ತಲುಲೇಖವಾಹಕ । ರಿರುಳುಹಗಲೆನ್ನದೆಗಿರಿವ್ರಜ । ಪುರವಹೊಕ್ಕರುಕಂಡರಾಕೈಕೆಯಕುಮಾರಕನ ॥ ... ॥೨॥

ಇತ್ತರೋಲೆಯನಪದಿರವದಿರ । ಹತ್ತಿರಕೆಕರದ್ಯೆಯುನಿರವಿಗೆ । ಚಿತ್ತದಲಿವಂಕಿಸುತಹದನೇನೆಂದುಬೆಸಗೊಳಲು ॥ ಹೊತ್ತರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯುನಿಪ್ಮಾಡಿ । ಯುತ್ತಮಾಂಗದಲಿರಿಸುಸುರಪುರ । ದತ್ತಸರಿದರುರಾಯದಶರಥನೆಂದರಾಚರರು ॥ ೩ ॥ ಐಸೆಮುಕ್ತೀನೆಂದುಕಲಿತ । ಕ್ಲೇಶವನುತಾಪದಲಿಹೊರವಂ । ಟಾಸುಮಿತ್ರಾಸೂನುಸಹಚತುರಂಗಬಲಸಹಿತ ॥ ವಾಸರತ್ರಯಕ್ಕೈದಿದನುವರ । ಕೌಸಲಾನಗರವನುಗತಭೂ । ವಿನಾಶಸಿದಿರಿನಲಿಬಿದ್ದುಹೊರಳಿದನಧಿಕಶೋಕದಲಿ ॥ ... ॥೪॥

ಕೇಳಿದನುಸುತವಿರಹದವನೀ । ಪಾಲಮರಣವನಧಿಕಶೋಕ । ಜ್ವಾಲೆಧಳ್ಳಿಸಿತಗ್ರಜನ್ಮವಿಯೋಗವಿಶ್ರುತದ ॥ ಆಲಿಯುಲಿಕಿಡಿಗೆದರಿಜನನಿಯು । ಮೇಲೆಮುಳಿದಳಿವಿಂಗೆಜಡಿದನು । ಬಾಳಬಳಿಕವಶಿಷ್ಠಕಂಡಡದನಾಯ್ದ ನಾಯಮುಧಕೆ ॥ ೫ ॥ ಜರದುಭರತನಕೈಯುಖಮುಗವ । ನೊರೆಗೊಳಿಸಿಧರ್ಮದರಹಸ್ಯವ । ನರುಹಿಬಳಿಕಪರೇತಕೃತ್ಯವಪರಿಮುಪ್ಯೆವಿಕದ ॥ ಸಿರುಗೆಯಲಿಮಾಡಿಸಿದನಗ್ನಿಯ । ಲಿರಗಿತ್ಯನೂರರಸಿಯರುನೇ । ಸರುಕುಲಾಧಿಪನೊದನವರ್ಗಳಿಗಾಯ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರ ॥ ... ॥೬॥

ನದನದೀತೀರದಲಿಗೃಹಸಂ । ಪದಸಹಿತಸುಕ್ಷೇತ್ರಕನ್ಯಾ । ವಿದಿ
ತವಿವಿಧಸುವರ್ಣವಸ್ತ್ರಾಭರಣದಾನದಲಿ ॥ ಮದುವೆಕೆರೆಯರವಟಿಗೆಗಾ
ತ್ರಾ । ಸದನನಾನಾಶಾಸ್ತ್ರಸಂಪೂ । ರ್ಣದಲಿಮಿಗೆವೆಚ್ಚಿಸಿದನಾಮುನಿ
ವಂಶದರಸುಗಳ ॥ ೭ ॥ ದಿವಸಹದಿಮೂರರಲಿಕೈಕಾ । ಭವನಸೊಡಬಡಿ
ಸಿದರುಮುನಿಪುಂ । ಗವರುಮಂತ್ರಕರಸುತನಕನ್ಯಪಾಲಮಾಪಿಡಿದು ॥
ಅವನಿಸುತೆತಾಯೆರಾಮಪಿತನಂ । ದವರುಗಳನೊಡನುಡಿಸಿನೃಪನಗ । ರವ
ನಹೊರವಂಟನುಕಕುಸ್ಥಾನ್ವಯನದರುಶನಕೆ॥ ... ॥೮॥

ಕೂಡೆಹೊರವಂಟರುಸುಮಂತ್ರಕ । ರೂಡಿಸಚಿವನಿಯೋಗಿಗಳುಹೊ
ರೆ । ಬೀಡುಬಿಟ್ಟರುಮುಂದೆಮನ್ನೆಯಮಂಡಲೇಶ್ವರರ । ಜೋಡಿಸಿದಕರಿ
ತುರಗರಥಪಡೆ । ಯಾಡಿದವುಗುಡಿಮಂಡಲಿಕೆಗಳ । ಕೂಡಿದೆತ್ತಿನಬಂಡಿಗ
ಳುನಡೆಗೊಂಡವಗಲದಲಿ ॥ ೯ ॥ ಇರಿಸಿದನುಪಟ್ಟಣದರಕ್ಷಣೆ । ಗೆರಡನೆ
ಯಸಾವಿತ್ರಿಯನುನಾ । ಲ್ವರುಮಹಾಮಂತ್ರಿಗಳನನ್ವಯದಾಪ್ತಪರಿಜ
ನನ ॥ ಹರಸಿದನುನಾನಾದಿನಕೆ । ಚರರನಖಿಳಾರಣ್ಯನದಿದು । ಸ್ತರಮ
ಹೀಧರಸಿಕರದೆಡೆಗರಸಲುನಿಜಾಗ್ರಜನ॥ ... ॥೧೦॥

ಕೇಳಿಕೊಳುತಾಭರತನಧಿಕಕ್ಕೆ । ಪಾಳುವನುಕಾಂಬುಜ್ಜಗದಪ
ರಿ । ಪಾಳಿಮುಟ್ಟಿಸಿದನಶೃಂಗೀಶ್ವರನಪುರವರವ ॥ ಪಾಳೆಯವಸಿದಕಾ
ಣುತಾಗದ । ನಾಳುಕುದುರೆಯಕೂಡಿಗಮನದ । ಜಾಳಿಯಾವುದೋತಳಿ
ಯುಬೇಕೆಂದಲ್ಲಿಗೈತಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಅವನಮನ್ನಿಸಿಕಂಡುಮುಂಟೀ । ರವಿಕು
ಲೇಂದ್ರನರಾಮಚಂದ್ರನ । ಭುವನಜನವಂದ್ಯನನನಿಂದ್ಯನನಿಖಿಳಗುಣ
ಯುತನ ॥ ನವಘಕ್ಷಿತಿಪಾಲಕನನನ । ಲವನುಮನದಲಿವೈರಬುದ್ಧಿಯು।
ಳವರುಬಂದವರಲ್ಲವೆನುತೆಂತೆಂದನರಸಂಗೆ॥ ... ॥೧೨॥

ಜನಕಚಿತ್ತ್ಯಸಾದಡಾಶ್ರೀ । ಸ್ತನಸುಕುಂಕುಮಪಂಕದಂಕಿತ । ವಿ
ನುತವಕ್ಷಸ್ಥಳನುಸೀತಾದೇವಿಯರುಸಹಿತ ॥ ಅನುಜಲಕ್ಷ್ಮಣಸಹಿತಮಂ
ದಾ । ಕಿನಿಯದಾಟಿಸುರೇಂದ್ರಗುರುನಂ । ದನನನಂದನರಾಗಿಗಮಿಸಿದರ
ರಸಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಬಳಿಯಲೋಲೈಸುತ್ತಲವರನು । ಕಳುಹಿದನು
ಸುರಗುರುತನೂಜನ । ಒಳಗಿನೀನಾಮುನಿಪಚೋವಿಸ್ತರವಿಳಾಸಕವಾ ॥
ತಿಳುಪಿದೆಸೆಬಳಿಕಾಭರತನಿಜಬಲಸಹಿತಭಾಗೀರಥಿಯಹಾ । ಯ್ದೊಲವುಮಿ
ಗಿಲೈತಂದನಾಮುನಿನಾಥನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥೧೪॥ ಆಭರದ್ವಾಜಮುನಿಜೋನ್ನತ ।
ವೈಭವದಿನಾಭರತಮುಖ್ಯಮ । ಹಾಭಟಸ್ತೋಮವನಿಭಾಶ್ವವರೂಥವಾಹ
ಕರ । ಶೋಭಿಸುವಸುರಧೇನುವಿಂಸೌ । ಖ್ಯಾಭಿಸಂತುಷ್ಟಿಯಲಿಸುರರ

ಸು । ಖಾಭಿಲಾಷೆಯುಬಿಡಿಸಿದನುವಿವಿಧೋಪಚಾರದಲಿ ... ॥೧೫॥

ಬಳಿಕಭಾರದ್ವಾಜಮುನಿಪನು । ಕುಲದರಾಯನಚಿತ್ರಕೂಟಾ । ಚಲಕೆಕಳುಹಿಸಿಹದನಭರತಂಗೊರೆದುಬೀಳ್ಕೊಂಡು ॥ ತಳರ್ದನಲ್ಲಿಂಮೋ ಲೆಸುಬಿಸದ । ನಳಿನಕಾನನತನಾಕಸೇನಾ । ಜಲಧಿಯುಸಿಘೋರ್ಷಿಸಿಲುಕ ಲಜಾಂಡಮಂಡಲವ ॥೧೬॥ ಕುಶನೆಕೇಳ್ಳಾಭ[illegible]ನಾ । ವಿಸರಪದಹತ ಧೂಳಿಗಗನವ । ಮುಸುಕೆವಿಬುಧತರಂಗಿಣಿಯುಸಿಂಗಿಸಿತುರಂಜಿಸಿತು ॥ ಬಿ ಸರುಹಾಸನಪುರವನುರೆಕೀ । ಲಿಸಿತ್ರಜಾಂಡವವಾದ್ಯರವನೆರೆ । ಕೆಸರುದೋ ರಲುಪಮುನೆದಾಂಟಿತುಭರತಪರಿವಾರ ॥೧೭॥ ಬಂದುಬಿಟ್ಟುದುಸೇನೆಸ್ಥ ಲವ । ಹಿಂದುಮಾಡಿದ್ದಸೆಯುಲಾಬಲ । ವೃಂದದದ್ಭುತಸಿನದಕಿವಿಗೇಳಿ ಸಿತುರಘುಪತಿಯು ॥ ಬಂದವನದಾರರಿದುಬಾಹೋ । ಗಂದುನೇವಿಸೆಬಳಿ ಕಭರತನ । ಸ್ಯಂದನವಕಂಡರಿದುಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವಹಲುಬೊಂದ॥ ॥೧೮॥

ಆಗಲದಕೇನೀತವ್ಯೆರೋ । ದ್ಯೋಗಪರಿಗೊಡರಿಸಿದನಾಜೊಡೆ । ಕಾ ಗೆಸದ್ದಗೆಹರಹುವೆನುಕಡಿದೀಚತುಬಲವ ॥ ಪೋಗೆಬರಲಪಕೀರ್ತಿಯಾದ ಕೇ । ನೀಗಳೆಣಿಕೆಯನುತ್ತ ಕರುಣಾ । ಸಾಗರನಬಳಿಗೈದಿಬಿನ್ನಹಮಾಡಿ ದನುಪದನ ॥೧೯॥ ಭರತಬಂದನಬಂದಹದನೇ । ನರಿಯಬಾರದುಜೀ ಯಬೆಸಸೊಂ । ದರೆನಿಮಿಷನಿರ್ವಹಿಸಿತೋರುವೆನೀಗಸಿರುಪಮದ ॥ ಧರೆ ಯದೂಷಿಸಿಕೊಂಡುದಲ್ಲದೆ । ಧುರಕೆಬಹುದಿದುಗುಣವೆಯೆಂದು । ಬ್ಬರದ ರೋಷಾವೇಶದಲಿಸೌಮಿತ್ರಿಘರ್ಜಿಸಿದ॥ ... ॥೨೦॥

ಮರುಳಲಾಯುಲೆತಮ್ಮಪಡುವಲು । ತರಣಿತಲೆದೋರಿದರೆಪೈರವ । ಧರ್ಮಸಬಲ್ಲನೆಭರತನಾರೆಂದರಿಯಲಾನೀನು ॥ ತರಹರಿಸುಕಟ್ಟಗ್ರವನುನಿ । ಷ್ಠುರತೆಸಾಕಿನ್ನೆಂಬಸಮನಂ । ತರದೊಳಿಳಿದುವರೂಥವನುವೈರಿಯಿಕ್ಕ ತ್ರೈಕಂದ ॥೨೧॥ ಒಳಿವಿಡಿದುಕೌಸಲೆಸುಮಿತ್ರಾ । ಲಲನೆಕೈಕೆಸು ಮಂತ್ರನಾಮುನಿ । ಕುಲಲಲಾಮವಸಿಷ್ಠರಿವರಂದಣಗಳಿಂದಿಳಿದು ॥ ನಳಿ ನನಯನನಕಾಂಬತವಕದಿ । ತಳಿತಹರುಷದೆತುರುಗಿದಂಗೊ । ಚ್ಚಲಿತಪು ಳಕದಿನೈದಿದರುರಘುಸಾರ್ವಭೌಮನನ ॥೨೨॥ ದೇವತಾಟಕಿಯಸುವಿ ಸಂಚಿತ । ದೇವವೀರಸುಬಾಹಜಿತಜಯ । ದೇವಮಾರೀಚತ್ರಾಸಪ್ರಕ ಟವಿಜಯಮಯ ॥ ದೇವಮುನಿಮುಖಪಾಲನಾವಿ । ಭಾರ್ಗವಿತಾಮಳಕೀರ್ತಿ ಕಾಂತಾ । ಜೀವಿತೇಶ್ವರನಿಯುಯೆನುತ್ತಡಿಗೆರಗಿದನುಭರತ॥ ॥೨೩॥

ದೇವಗೌತಮಸತಿಶಾಪಕ್ಷ । ಯಾವಲಂಬನಕಪಟರಾಟಕ । ದೇ ವಹರಕೋದಂಡಖಂಡನಚಂಡಬಾಹುಬಲ ॥ ದೇವವೈದೇಹಿಯುವಿವಾಹಮ।

ಶಾವಿಜವನ್ಗೃಗುಜಪ್ರತಾಪಹ । ರಾವತಾರನಿನೋದವ್ಶೆಭವರಾಘವನ
ಬಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಎದ್ದು ಬಲ್ಲಿಹ್ಪಿದನುನೋಡದ । ಪೊದ್ದಿಗೆಯು ನುಂನ
ನು ತಾವಿಗ । ಳದ್ದ ಹದನನು ಕಂಡು ಕಂಗಳಲೊಗಸಿದನು ಜಲವ ॥ ಇದ್ದಿತೇ
ಜನದಿ ಮುಕರ್ನದ । ಹೊದ್ದಿಗೆಯುಸೌಭಾಗ್ಯವಿಂದ್ರನ । ಗದ್ದುಗೆಯನ
ತಂದನಪಿತನೆನ ತೆಗಿಗಿದನುಪದಕೆ॥ ... ।೨೫॥

ಅಳಲಿದರಾಪ್ರ ... ಬ್ಬರೊಬ್ಬರು । ಹಳವಿಸುತ್ತಹಲವಂಗದಲಿನೃಪ।
ಕುಲಲಲಾವುಗೆವೀರದಶರಥಸಾರ್ವಭೌಮಂಗೆ ॥ ತಿಳುಹಿ ಬಳಿಕನಿಜರನುಸ
ಲಿಲಾಂ । ಜಲಿನೃತಸ್ನಾನಾದಿಕವಮಾ । ವಳಿಯುವಿರಚಿಸಿ ಮುನಿಪನುಚರಿ
ಸಿದನುರಘುಪತಿಯು ॥ ೨೬ ॥ ಲವನೆಕೇಳಾದಿನವನಾದಳ । ಭವನದಲಿ
ನೂಕಿದರುವುರುದಿನ । ವವನಿಪತಿಗಾಭರತಭಯಭಕ್ತ್ಯಂಬಲಿಕ್ಕೈಮುಗಿದು ॥
ಅವಧರಿಸುರಾಜೇಂದ್ರವಸುಧಾ । ಯುವತಿಗರಸಾಗೇಳುರಕ್ಷಿಸುಭುವನಜ
ನವನುಕೃಪೆಯುವಮಾಡೆಂದೆರಗಿದನುಪದಕೆ ॥ ೨೭ ॥ ತಂದೆ ಮಡಗಿದಬಳಿಕ
ನೀನೇ । ತಂದೆತಾಯುನಗವನಿಜಾತೆಯು । ಸಂದಿಸುವರೇನುನವಮಕ್ಕಳು
ಮರೆಯುವಮಾತೇನು ॥ ಇಂದುನೀನೆನಗಾದಿರೆತಂ । ದುಂದಿರಲಿತಾನೊಬ್ಬ
ನಿನಗಿ । ಲ್ಲೆಂದು ಚಿತ್ತೈಸುವದೆನುತಬಿನ್ನೈಸಿದನುಭರತ ॥ ೨೮ ॥ ಒಡ
ನೆಭರತನಬಿನ್ನಹಕೆಪ್ರ । ಗೊಡುವುದೆಂದು ಸುಮಂತ್ರನಂಘ್ರಿಯು । ಹಿಡಿದ
ನುಚಿತವಿದೆಂದುಕೈಮುಗಿದನುವಸಿಷ್ಠಮುನಿ ॥ ಬಿಡಿಸಿದನು ಬಳಿಕವರಾವರ
ವನ । ದೊಡಕನನುಪಮನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರದ । ಸಡಗರದಸತ್ಯವ್ರತಾಗಮದ
ಮನಯೊಕ್ತಿಯಲಿ॥ ... ॥೨೯॥

ಒಂದುಕೈಕಾದೇವಿಕಂಬನಿ । ಯಿಂದಮನದನುತಾಪಶಿಖಿಯಲಿ ।
ಬೆಂದುಬಳಿಕೀಮಾತನುಡಿದಳುಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಹಿಂದೆನನದಕ್ಕ್ಯಾವ
ನೆರೆವುರ , ದಿಂದುಮಾಲಿಸುಧರೆಯುಕೇಳೆಲೆ । ಕಂದಯೆನುತಪ್ಪಿದಳುಶಿರವ
ನುರಘುವೀಶ್ವರನ ॥ ೩೦ ॥ ನಿಮ್ಮಮಾತನುವಿಚಾರಲಾಪೆನು । ನೊಮ್ಮೆ
ನಾನೆಲೆತಾಯೆ ನಿಜಪಿತ । ನುಮ್ಮಳಿಸದಿರನಾಜ್ಞೆಯನುವಿಚಾರಿಡನುಮಗ
ನೆಂದು ॥ ನಮ್ಮಪಾಡೇನಾದಿಯುವನೀ । ಹಮ್ಮಿಕಾರರುಸತ್ಯಮಾರ್ಗವನೆ
ನ್ನಿದವರೇನಪ್ರಬುದ್ಧರೆಯೆಂದನಾರಾಮು ॥೩೧॥ ಕಳುಹಿದನುಕೈಮುಗಿ
ದುಮುನಿಕುಲ । ತಿಲಕನನುಳಿಕುಸುಮಂತ್ರನ । ನೊಲಿದುಮನ್ನಿಸಿಬೀ
ಳುಕೊಟ್ಟನುನಮಿಸಿಜವನಿಯರ ॥ ಹಲವುನಯನೀತಿಯುಚಿತ್ತದ।ಕಲು
ಪವನುಕೇಚಾಚನಗರಕೆ । ಕಳುಹಿದನು ಕರುಣದಲಿಕೈಕಾಸತಿ ನಂದನ
ನಾ ॥ ಆದಡೆಲೆರಾಜೇಂದ್ರನಿಮ್ಮಯ।ಪಾದುಕೆಯಚಿತ್ತೈಸಿದೇವರು। ಪಾದ

ವಂದೇಕಂಡುಸೇವೆಯುಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹೆನು ॥ ಕಾದಿಹೆನುಹದಿನಾಲ್ಕುವರು
ಷವು । ಮೇದಿನಿಯುನೀವ್ಬಾರದಿರಲುನಿ । ವೇದಿಸುವೆನೀತನುವನನಲಂಗೆಂ
ದನಾಭರತ ॥ ೩೩ ॥ ಎಂದುಬೀಳ್ಕೊಂಡಖಿಳಸೇನಾ । ವೃಂದಸಹಿತಾಭ
ರತನೃಪನ್ರೈ । ತಂದುನಗರವಹೊಗದೆನಂದಿಗ್ರಾಮದಲಿಬಳಿಕ ॥ ಇಂದಿರೇ
ಶನತೊರವೆಯುರಸನ । ಸಂವನಿಜಭಕುತಿಯುಲಿಪರವಾ । ನಂದರಸಮುಜು
ನಾಗಿಪಾಲಿಸಿದನುಧರಾತಳವಾ॥ ... ॥೩೪॥

ಆರನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಏಳನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸ್ಸುರಘುಪತಿವನದೊಳಗೆವ । ಜ್ರಾಯುಧನನಿಜನಂ
ದನನತೃಣ । ಸಾಯಕದಲಿಟ್ಟೊಡನೆತಲೆಗಾಯಿದನುಕರುಣದಲಿ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಜನಕಜಾಸುತಕೇಳುಕೈಕಾ । ತನುಜತೆರಳಿದಬಳಿಕತಿಂಗಳು ।
ದಿನವಕಳಿದರುವಿಪಿನವಿಲಸಿತಚಿತ್ರಕೂಟದಲಿ ॥ ವನಿತೆಸಹಿತತದೀಯಶೈ
ಲದ । ವನವಿಹಾರೋದ್ಯೋಗಕೇಳೀ । ಜನಿತಮಾನಸನಾಗಿತೆರಳಿದನಡ
ವಿಯುಲಿರಾಮ ॥೧॥ ದಿವಿಜಮುನಿಗಂಧರ್ವಕಿನ್ನರ । ಯುವತಿಯರಖೇಚ
ರಿಯರನಂದನ । ನಿವಹದಲಿಶಬರಿಯರಸಿರುಪಮಸಿದ್ಧಚಾರಣರ ॥ ಅವನ
ಮಬಳಿಸಂದುಸೊಗಸಿನ । ವಿವಿದಚಿತ್ರಕಲಾಪಕೇಳೀ । ಭವನವೀಥಿಗಳೊ
ಳಗೆವಿಹರಿಸಿದನುವಿನೋದದಲಿ॥ ... ॥೨॥

ಬಳಿಕಬಳಲಿದುಸಾರಿದರ್ಪ್ರ । ಗೊಳಸನಾಚಂದ್ರಾಂಶುವಿನಮೈ ।
ಝುಳದರ್ಝರಾಡಿಯುಜೋಡಿಯುದ್ಭವಶ್ರಮದಭಾರದಲಿ ॥ ತಿಳಿಗೊಳವತಂಪಗಿ
ವತ್ತೆಕ್ಕೆಯು । ತೊಳಲಿಕೆಯತಾವರೆಯುತ್ತನಿಸರಿ । ಮಳದವಿಸರದಹಸರದಲಿ
ತೀಡಿದುದುತಂಗಾಳಿ॥ ... ॥೩॥

ಪರಿಮಳದಪದ್ಮದಪರಾಗದಿ । ಹೊರದಗಿರಿದೆರೆಯುಬ್ಬುಗಳಸಂ ।
ಚರಿಸುವಂಚೆಯುಗಾಗರತಿಯುರಥಾಂಗದಂಪತಿಯು ॥ ಮೊರೆವಮರಿದುಂಬಿಗ
ಳಸೊಗಸಿನವ । ಸರಸಿಗಿಳಿದರುತವೊಮ್ಮೆಳೊಬೊಬ್ಬ । ಬ್ಬರನಿರೀಕ್ಷಿಸಿವಾರಿ
ಕೇಳಿಗೆವರಾಡಿದರುವನವಾ॥ ... ॥೪॥

ಚರಣಜಾನುಕಟಿಪ್ರಮಾಣಾಂ । ತರದಿನಿಳಿದರುನೀರೊಳುರೆಮು ।
ತ್ತರಿಸಿದಯುಪ್ರಣಯುಪ್ರತಾಪದಿನೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಲಿ ॥ ಅರಸಿಯುರಸನಮೋ
ಲಿಸನುಕಾಲ । ದರಸನರಸಿಯುಮೇಲೆಹಿಮುಸೀ । ಕರಕದಂಬಕಸೊಗಸೆಸೂ
ಸಿದರಾಹಿಮೋದಕವಾ॥ ... ॥೫॥

ಕುಚದಮೇಲೊಱಗಿಸಿದನು ವಾರಿ | ಪ್ರಚಯವನು ರಘುನಾಥನಾತನ |
ರುಚಿರತರದಾನನದ ಮೇಲೊಱಗಿಸಿದಳು ಸಾರಸದ ‖ ಪ್ರಚುರತರಹಿಮಜಲ
ವನಭ್ರದ | ಖಚರಿಯರು ಕೊಂಡಾಡೆ ಕೇಳೀ | ರಚನೆಯಿಂದೂಡಿಸಿದಳರಸ
ನನಟ್ಟಹಾಸದಲಿ ‖ ೬ ‖ ಸೋತತರರಸನೆನುತ್ತ ಧರಣೀ | ಜಾತೆ ತಡಿಗಡರಿದ
ಳುಮ್ಮಳ | ಶ್ವೇತ[illegible]ಸನುಟ್ಟಳಿಟ್ಟಳು ಜೊಟ್ಟು ಮಣಿಸಿಲೆಯು ‖ ಕೇತ
ಕೀಪ್ರಮುಖಾದಿಕುಸುಮ | ವ್ರಾತದಾಭರಣದಲಿ ರಘುಸಂ | ಜಾತನವ
ಭಾಂಗದಲಲಂಕರಿಸಿದನು ಜಾನಕಿಯು ‖ ೭ ‖ ಬಂದರಿವರಾಶ್ರಮಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮ
ಣ | ನಿಂದ ಬಾಣಸವಾದನಾನಾ | ಕಂದಮೂಲಫಲಂಗಳಲಿ ಕಳಿದರುವ
ಹಾಕ್ಷುಧೆಯು ‖ ಕಂದ ಕೇಳ್ಯೆ ಬಳಿಕ ಸಮಯವಿ | ದೆಂದ[illegible]ರಿದನಿವರ ಶಾಪ
ದ ಲೊಂದಿಕೊಂಡಿರ್ದ ಜಯಂತನು ಕಾಕರೂಪದಲಿ ‖ ೮ ‖ ಅವಗೆ ಶಾಪ
ವಿಮೋಚನವು ರಾ | ಘವನ ರಾಣಿಯು ವದರ ಜದಸೋಂ | ಕವಗೆ ಘಟಸಲಿ ಕೆಂ
ಚೆಯುವಿದು ತಾನತ್ರಿವಚನವಲೆ ‖ ಪವಣನದನಿದನರಿದು ದಾನಿಳ | ಯವನು
ಸಾರಿದು ಮುಂದೆ ನಿಂದಿಹ | ಹವಣನರಿಯದೆ ಹೊದ್ದಿದನು ದರುಶನಕೆ ಧರಣಿ
ಜೆಯು ‖ ೯ ‖ ಸಾರುತಿರೆ ಪದಸೋಂಕಿಗಾಸತಿ | ಕ್ರೂರವಾಯಸ ಕಂಜಿ ಪತಿ
ಯುಕ | ರೀರವನು ಬಿಗಿಯಪ್ಪು ತಾಜರಿಸಿದಳು ಭೀತಿಯಲಿ ‖ ವೀರಕೇಳ್ವ
ಯಸದ ಪದನಖ | ಧಾರೆ ಭುಜದಲಿ ಬೀಳೆ ಬಳಿಕಸು | ರಾರಿ ಕೋಪಿಸುತಿಟ್ಟ
ನಾಖಿಳನನುತ್ತೃಣಾಸ್ತ್ರದಲಿ ‖ ೧೦ ‖ ಅದು ಬಳಿಕ ಭುಗಿಲಿಡುತ ಬೆಂಬ | ತ್ತಿ
ದುದು ಬಿಡದಾ ಕಾಕನನು ಸಾ | ರಿದುದು ಸರಸಿಜಭವನನಾತ ನಿಗಾಗದಿಲೆ
ಮುರಿದು ‖ ಮದನ ಮದಮರ್ದನನ ಮರೆಹೊ | ಕ್ಕುದು ಬಳಿಕ ಶಿವದೇವನಲಿ
ಸರಿ | ಯದಿರಣೆ ಬಿದ್ದೈತಂದು ಸಾರ್ದುದು ಪಾಕಶಾಸನನ ‖ ೧೧ ‖

ಆವದೇವರ ಮರೆಯ ಹೊಕ್ಕರೆ | ಕಾವ ದೇವರ ಕಾಣೆ ರಾಘವ | ದೇವನ
ಸ್ತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯಂತಾಟ ಶಿವ ಮಹಾದೇವ ‖ ದೇವರೊಳಗಗ್ಗಳನೆಲಾ
ರಾ | ಜೀವನೇತ್ರನು ಚಿತ್ರವೆನುತವ | ಹಾವಿಭುವಿನ ವಿನೋದವಿಭವವನರಿ
ವರಾರೆಂದ ‖ ೧೨ ‖ ಅರಿದು ಬಳಿಕಿಂದ್ರನು ಜಯಂತನ | ಜರಮು ಕಳುಹಿದ
ನೀವು ಹಾಸ್ತ್ರವ | ತರುಬುವವರುಂಟೇ ಸುರಾಸುರನರಭುಜಂಗರಲಿ ‖ ಬರಿ
ದೆ ಬಳಲಿದೆ ಹೋಗು ನೀ ರಾಯೆಂದು | ಮರೆಯು ಮನುಜಾಕೃತಿಯ ದೈವದ |
ಮರೆಯ ಹೊಗು ಹೋಗೆನಲು ಹೊದ್ದಿದನಾ ಕಕುಸ್ಥಜನ ‖ ೧೩ ‖ ಶರಣಾ
ಹೊಕ್ಕನು ದೇವದೇವರ | ಚರಣಕಮಲವನಸ್ತ್ರವಿನಸರಿ | ಹರಿಸಲಾಪನ
ರುಂಟೆ ನೀನಲ್ಲದೆ ಸುರೌಘದಲಿ | ಶರಣಜನರಕ್ಷಾಮಣಿಯೆ ನಿಜ | ಶರಣಜನ
ವತ್ಸಲನೆನಿಸುವ ಶರಣದೇಹಿಕದೇ | ವತನ್ನನು ಕಾಯಬೇಕೆಂದ ‖ ೧೪ ‖

ಕಾವಡಿಯುಕೊಳಲುಪಡೆಯುವಿಕ್ಕಿನ । ದೇವತತಿಗಳಿಟ್ಟಸ್ವಶಂಕ್ರ
ಮು । ಹಾವಿಭುವಲಾನೀನುನಿನಗೆಣೆಗಾಣೆನುಳಿದಲಿ ॥ ದೇವವಾಕ್ಯಂದೇ
ಯುಧ್ಯವದಂ । ತಾದಳೇಂದ್ರಸ್ರಮುಖಶರಣಜ । ನಾವಲಿಂಯುಸಲಹಿದಪ್ರೊ
ಲೆನ್ನನುಕಾಯುಬೇಕೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಶರವಿಡಿದಮ್ಮದವೆಣ್ಣೆಘವರಂಯೆ । ಕ್ಕ
ರನುಸಲಹುವಬಿರಿದುಸಂಡಿಹು । ಬೆರಡುಗುಣದನುಗಿದರಿತ್ರಯೊಳೆಂದ
ರಘುನಾಥ ॥ ಸರಳಿಗೊಂದವನಕ್ಷಿಯುನುಕೊಂ । ಬೆರಡುಕಡೆಗೊಂದಾಲಿ
ಯನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿಕರುಣದಲಾಜಯಂತನಕಾಯಿದನುರಾಮ ॥೧೬॥

ಬಳಿಕಶಾಪವಿಮೋಚನದಲವ । ನಳಿನನಾಭನಸ್ತೋತ್ರದಲಿಮಂ । ಗಳ
ಮನೋರಾಗದಲಿಮುಕುಳಿತಕರಪುಟಾಗದಲಿ ॥ ನಲಿದುನತಿಗೆಸುತಮು
ರನಗರಿಗೆ । ತಳ್ದಮರವಿಮಾನದಲಿಬಳಿ । ಕೆಳದರಿವರಿಚಿತ್ರಕೂಟ
ಮಹಾಮಹೀಧರವ ॥ ... ॥೧೭॥

ಏಳನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತವು.

ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ.

ಮೊದಲನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ತರಣಿವಂಶಜನತ್ರಿಮುನಿಯುಪ । ಚರಣೆಯನುಕೈಕೊಂ
ಡುರಜನೀ । ಚರವಿರಾಧನಮುರಿದುಸಾರ್ದನುಪಂಚವಟಿವನವ ॥

ಪದ್ಯ॥ ಕೇಳುಕುಶಬಳಿಕವರುಹಲವುವ । ನಾಳಿಗಳನುಳಿದತ್ರಿಮುನಿ
ಕುಲ । ಮೌಳಿಮಣಿಯಾಶ್ರಮವಸಾರಿದರತುಳಹರುಷದಲಿ । ಶ್ರೀಲತಾಂ
ಗಿಯುರಮಣಸೀಭೂ । ಪಾಲನಂದರಿದಾಮುನಿಪನಂ । ಸ್ಥೂಲಸತ್ಕೃತಿ
ಯಿಂದಸಂಭಾವಿಸಿದನವರುಗಳ ... ॥೧॥

ಆನಮುಯಲಿಬಂದುರಾಮನು । ಪಾಸಿನಿಯುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದಳುಪರಿ ।
ತೋಷರಸದುಬ್ಬರದರ್ಶನದಿಯುಲನಸೂಯಾದೇವಿ ॥ ಕ್ಲೇಶಗೊಂಡಳು
ಕೈಯೆಡನೆವನ । ವಾಸವಾದುದೆಯುಕಟಬಹಳಾ । ಯಾಸಘಟಿಸಿತ್ರೆರಾಜ
ನಂದನೆಗೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥೨॥ ಹೇಳಿದಳುಬಳಿಕವನಿಜೆಗೆಕಳಿ । ಮೌಳಿ
ವಿಷ್ಣುವಿರಿಂಚಿಗಳುನಿಜ । ಬಾಲಕರುತನಗಾದಕಥೆಯನುತನ್ನವಡವಳಿ
ಯು । ಶೀಲವನುಪಿಗುರೇಳದಿರಲಿವಿ । ಕಾಲಪತಿಭಜನೆಯಲಿಯಿಂದತಿ । ಲಾ
ಲನೆಯೊಳುಪಚರಿಸಿದಳುಲಲನಾಶಿರೋಮಣಿಯು ॥೩॥

ಸೊಗಸುವೀರ್ಯಸೌಂದರಿಯಸಾಗರ । ಜಗಜಗಗುಣದಗಸಸ್ತುತಿ । ಗು

ಗುಳಿಗಿರಿಗಾಗಿದೆ ಗಿರಿಕ್ಷಿತಿಲಂಗನಿಟ್ಟದಲಿ ॥ ಅಗಲದಿರು ರಾಮನನು ಮಾ
ಯಾವಿ । ವಿಗಳು ಮೃಗಕೇಳೆಂದು ಹೊಂದೊಡ ! ವೃಗಳನಿತ್ತುಪಚರಿಸಿ ಹರಸಿದ
ಳನುಸುಯಾದೇವಿ ॥ ... ॥೪॥

ಮುನಿಬಳಿಕ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನೀ ರಘು । ಜನರನನುಜ ಮದಗ್ನಿರಾಮನ ।
ಜನಕ ಸಂದರು ಬೀಳ್ಕೊಂಡ ತರುತನುತ್ರಿನೀಶ್ವರನ ॥ ಮುನಿಮುನಿಗಳಾಶ್ರ
ಮಮನೆ ಹೊಕ್ಕರು । ದಿನಿತು ಮರಾಳಿದ ಸತ್ಕೃತಿಯ ಸೌಧ । ನವಕ್ಕೆ ಕೊಳುತ್ತೆ
ಬಿದರು ಘನಘೋರ ಕಾನನವ ॥ ... ॥೫॥

ಹಬ್ಬಿದ ಮಲತಮಾಲತರುಗಳ । ಬೊಬ್ಬೆಗಳ ಹೆಮ್ಮೆಳೆಯ ಹರಹುಗ ।
ಳುಬ್ಬರದ ಶಾರ್ದೂಲ ಸೈರಿಭ ಶರಭ ಸೂಕರನ ॥ ಉ... ಟೆಯ ಘಾತ್ಕೃತಿ
ಯ ಘೂಕಕುಲ । ದುಬ್ಬರದ ಕಾಂತಾರದೊಳಗಿವ । ರಬ್ಬರಿಸುತೈದಿದರು
ಸೋಂಪ್ರತ ಸಕಲ ಮೃಗಕುಲವ ॥೬॥ ಏನಿದಬ್ಬರ ವಿಪಿನವಿದರಲಿ । ಮಾನವ
ರ ಸಂಚಾರವಿಲ್ಲವ । ಮೀನವಿದು ನರರಾಗೆ ಪುಣ್ಯವಿದ್ಯೆಸಲೇಯೆನುತ ॥ ಆನಿ
ಶಾಟವಿರಾಧನಾ ಮಾ । ಯಾನವರನ ಬಳಿಗೈದಿದನು ಸೀ । ತಾನಿತಂಬಿನಿ ಬೆದರೆ
ಬಹಳತರ ರೌದ್ರರೂಪದಲಿ ॥ ... ॥೭॥

ಮುಳುಗಿಸಿದುದಾಖಳನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ । ತ್ತಲೆ ದಿವಾಕರ ಬಿಂಬವನು ಬಿಡು । ದ
ಲೆಮುಸಿಡಲಿಂಗಣದ ಜಂಗಣ ದಕ್ಷಿಯುಗಳಗಲಿ ॥ ಕುಲಿಶ ದಂಷ್ಟ್ರದ ವಿ
ಕೃತ ರೌದ್ರದ । ವಿಲಯ ಭೈರವನಂತೆ ಮುಂದಕೆ । ಸುಳಿಯಲಾ ಚರಿಸಿದ
ಳು ಕಂಡು ಕುಮಾರಿ ಕುಂಭಿನಿಯ ॥ ... ॥೮॥

ಸೀತೆಯನು ಕಂಡಾ ನಿರಾಧನು । ಸೋತನೈ ಚಿತ್ತದಲಿ ಲಕ್ಕಿಸ । ದೀತಗ
ಳರಘುಂಕಿಸುತ ರುಷೆ ಶಿಂಪಿ ಪಿಡಿದನು ವಿದೇಹಜೆಯು ॥ ಆತುರಾನನ ಕಂಡು ನಿಂ
ಮುಸು । ತಾತ ಸೈರಿಸು ನನೆ ಮಹೋಗ್ರನಿ । ಶಾತ ಶರದಿಂ ದೆಚ್ಚ ಕಡಿದನು ಕ
ರತನಾಖಳನ ॥೯॥ ಮುರಿದು ಬೊಬ್ಬಿಡುವನಿಪನನು ನುಂಗುವ । ಭರದಲವನೈ ತ
ರಲು ನೃಪ ಹೊಂ । ಬರೆಹದಸ್ತ್ರದಲಿಳುಹಿದನು ರಕ್ಕಸನ ಮಸ್ತಕವ ॥ ಉ
ರವಣಿಸುತಾ ಮುಂದ ಮುಂದಕೆ । ಜರಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ದೇವನದನೂ । ರ್ವರ
ಯೊಳಡಗಿಸಲೆಚ್ಚ ... ಸಿದನು ಕಕುಸ್ಥಜನ ॥೧೦॥ ಶಾಪಹತನಾಗಿದ್ದ
ನವನು ವಿ! ಶಾಪ ಮಾಯ್ತು ವರಿಂದ ಪೂರ್ವದ । ರೂಪ ಕೈಕೊಂಡೆಸದ ತುಂಬು
ರನೆಂಬವಾಮದಲಿ ॥ ಶ್ರೀಪತಿಯುಲಾನೀನು ಭೂಭಾ । ರಾಪಹರಣಕಾರಣ
ದಿನೀನನ । ರೂಪನಿನಗಾಯ್ತನುತ ಪೊಗಳುತ ಹಾಯ್ದನಜಪುರಿಗೆ ॥೧೧॥
ತಳಿದ ವಿಪಿನ ವಿರಾಧ ವಿಪಿನ । ಸ್ಥಳವನಲ್ಲಿಂ ಮೇಲೆನಾನಾ । ಹಳುವವನು ಬ
ಳಸುತ ಬಂದರು ತೇಜಸಮುಖವಾಗಿ । ಘಳಿತ ಭೂಜಾರಣ್ಯವನು ಮ । ಜು

ಳವಮಹೀಲಲಾವಣ್ಯದನುಕಂ | ಡೊಲಿದುಹೊಕ್ಕರುದಂಡಕಾರಣ್ಯವನುಹ
ರುಷದಲಿ ॥೧೨॥ ಮುನಿಗಳಿದ್ದರುಮುಂದೆನಿಯಮವರಾ | ಸನಸಮಾಧಿಧ್ಯಾನ
ದಲಿಜಲ | ದನಿಲದಾಹಾರದಲಿಕಾಮಕ್ರೋಧಮೊದಲಾದ ॥ ಜಿನುಗುಜಾ
ಡ್ಯದಜಂಜಡನಕೆಲ | ಕೊನಮನಿಖಿಳೇಂದ್ರಿಯಾದಿಕಳೆಕಳೆ | ದನುನಿವಾರಿ
ಸಿಕೇವಲಬ್ರಹ್ಮದಲಿನೆಲೆಯಾಗಿ ॥೧೩॥ ಕೆಲಬರೂರ್ಧ್ವಮುಖಾಂಘ್ರಿಯು
ಳಿಕೆಲ | ಕೆಲರುಜನನಮಧ್ಯದಲಿಕೆಲರಾ | ಜ್ವಲನಪಂಚಕಮಧ್ಯದಲಿಸೂ
ರ್ಚ್ಯಗ್ರದಲಿಕೆಲರು ॥ ಕೆಲರುಜಪತಪಹೋಮನಿಯಮದ | ಲಲಿತನೀಲಗ್ರೀ
ವನೀರಜ | ದಳವಿಲೋಚನನನುಳಭಕುತಿಯೊಳಿರ್ದರಿವರಿನಲಿ ॥೧೪॥ ವರ
ಪಲಾಶಾಶ್ವತ್ಥಬಿಲ್ವಂ | ಬರಕಂಶಾಶುಕಾಲ್ಕರ್ಣಶಮಿಖಾ ॥ ದಿರವಪಾವನಾ
ಗರ್ಭದಿಹೋಮದಸಮಿಧೆಗಳಹೊರೆಯು ॥ ಭರಿತಘಟಗೋಕ್ಷೀರದಧಿಬಂ |
ಧುರದಮಧುಸಿತೆಸರ್ಪಿಗಳಮುನಿ | ವರರಬಳಿವಿಡಿದ್ದೈದಿದರುಶರಭಂಗನಾಶ್ರ
ಮವ ॥೧೫॥ ಆಮುನೀಶ್ವರನಿದಿರುವಂದೀ | ರಾಮಚಂದ್ರನಸಕಲನಿಗಮ
ಸ್ತೋಮಸಾಂದ್ರನನಧಿಕಮಾನ್ಯತೆಯಿಂದಸತ್ಕರಿಸಿ ॥ ಈಮಹಾತ್ಮನು
ವಿಷ್ಣುವೆಂದೀ | ಸೌಮನಸ್ಯದಲರಿದುಭಕ್ತಿ | ಪ್ರೇಮದಲಿಕೂಡಿದನುಮು
ನಿಹೋಮವಾಗ್ನಿಮುಂದಿರವ ॥ ... ॥೧೬॥
ಆಕ್ಷಣದೊಳಾವನವಸುಳಿದುಸು | ತೀಕ್ಷ್ಣನನಧಿಗತತಪಃಪರಿ | ರಕ್ಷ
ಣನದಳನಿಳಯಮನುಸಾರ್ವರುಪರಾಗದಲಿ ॥ ಸೂಕ್ಷ್ಮಜ್ಞಾನದಲೀಮು
ನಿಪನ | ಬ್ರಾಹ್ಮಕ್ಷನೆಂಬುದನರಿದುಮುನಡಾ | ಪೇಕ್ಷೆಯಲಿಭಜಿಸಿದನುಮಾ
ಯಾಮನುಜವಲ್ಲಭನ ॥ ... ॥೧೭॥
ಆಸುತೀಕ್ಷ್ಣಾಶ್ರಮದೊಳಿದರ್ಗ | ದಾಶರಥಿನೂಕಿದನುತಿಂಗಳ | ವಾ
ಸರವನಲ್ಲಿಂದಮೇಲಾಮುನಿಯಬೀಳ್ಕೊಂಡು ॥ ಆಸುಮಿತ್ರಾಸೂನುಜ
ನಕಮ | ಹೀಶನಂದನೆಸಹಿತಗಸ್ತ್ಯಮು | ನೀಶನೊಡಹುಟ್ಟಿದನಬಳಿಗೈ
ತಂದನೊಲವಿನಲಿ ॥೧೮॥ ಇವರನಾಮುನಿಯುಪಚರಿಸಿದನು | ವಿವಿಧಸ
ತ್ಕಾರದಲಿತಿಂಗಳು | ದಿವಸಪರಿಯಂತಿರಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ವಲನಸಂಗತಿಯ ॥
ಅವನನುಜವಾತಾಪಿಯೆಂಬೆಂ | ಬವನಕಥೆಯನುಕೇಳ್ದಘಟಸಂ | ಭವ
ನಭವನಗೆಬೀಳುಕೊಟ್ಟನುಮುನಿಕಕುಸ್ಥಜನ ॥೧೯॥ ಕುಶನೆಬಲ್ಲೆ
ಹಿಂದೆಭಾರ್ಗವ | ನಸಮಧನುವನುನಿಮ್ಮಪಿತನಾ | ಶಶಿಮುಖಿಯಪರಿಣ
ಯದಸಮಾನಂತರದಲಧ್ವದಲಿ ॥ ವಿಷಮತರವೋರ್ದಂಡಸಾಹಸ | ವೆಸ
ಕದಲಿಕಳೆದಾಮಹಾಧನು | ವಸತಿಯಲಿಮಡಗಿರ್ದನದೊಲವಕೇಳುಸುರ
ಪತಿಯು ॥ ... ... ॥೨೦॥

ನಾರದನನೊಚನೆಯುಲಾವ್‍ಬ್ರಂ । ದಾರಕೋತ್ತಮನಕ್ಷಯುದರೆಂತ
ಣೀರನಾಙಕೃಪಾಙಬಾಣಾಸನಸಮೇತದಲಿ ॥ ಸಾರಿದನ ಮಾತಳಿಯು
ಥಚಿ । ತ್ಯಾರದುಬ್ಬರದಿಂದಕೊಡನಕು । ಮಾರಕನಬಳಿಗಾಮುನೀಂದ್ರ
ಗಿತ್ತನಾಧನುವಾ ॥ ೨೧ ॥ ಈವ್ರುವಿದನೀಯುಡೆಗೆರಾಘವ । ದೇವಬಂದ
ಮರೆಯುದಗ್ಗದ । ರಾವಣಾಸುರನಿಧನಕುಪಕರಿಸುವವಲೇಯೆನುತಾ ॥
ಆವಿಭಾಕರವರುಣಮಿತ್ರಂ । ಗೀವಿವೇಕವನರುಹಿಬಳಿಕವು । ರಾವತಿಯ
ಸಾರಿದನುಸಾರಿದರವಗುಮುನಿವರನ ॥ ೨೨ ॥ ಆಮಹಾಶ್ರಮವೆಸದುದಿದಿ
ರಲಿ । ಹೋಮಧೂಮೋದ್ಧೂತಗಂಧ । ಸ್ತೋಮಪಲಿಸ್ವಾಹಾಸ್ವಧಾಕಾ
ರಪ್ರಸಾದದಲೀ ॥ ಸಾಮಗಾನಧ್ಯಾನದಲಿವಿ । ಶಾಮುವಿಶ್ರುತರಮ್ಯಪೂ
ರ್ಣಸು । ಧಾಮದಲಿಕಂಡವರುಹೊಕ್ಕರಗಸ್ತ್ಯಮಂದಿರವ ॥ ೨೩ ॥ ಶಕ್ರ
ವಚನದಲೀತನಂದಿನ । ಚಕ್ರಧರನೆಂದರಿದುರಘುಕುಲ । ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ
ನುಪಚರಿಸಿವಿನಯಾನುಸಾರದಲಿ ॥ ಶಕ್ರದತ್ತಾಯುಧಘನುವನಾ । ಶಕ್ರ
ಮಾಚಾರ್ಯಂಗೆರಾಕ್ಷಸ । ವಿಕ್ರಮಾಂಬುಧಿವಡಬಗಿತ್ತನಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಬ
ಳಿಕಾ ॥ ೨೪ ॥ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ದನುನಿಶಾಚರ । ಕರಿಮೃಗೇಂದ್ರನನೊಂ
ದುತಿಂಗಳು । ಪರಮಪಂಚವಟೀಪ್ರದೇಶದಘನವನಾಂತರಕೆ ॥ ಹರಸಿಕಳು
ಹಿದರಿವರುಮೂವರು । ಬರುತಕಂಡರುದಂಡಕಾನನ । ದಿರವವಿಸ್ತಾರವನು
ತೋರಿದನಾನೃಪತಿಸತಿಗೆ ॥ ... ॥ ೨೫ ॥

ಇದುಲವಂಗವಿಳಂಗೆಕುರುವಕ । ಕದಳಿಕಕ್ಕೆತವೃಂಗುಳಮ್ಮರ ।
ತವಿಕುತಂಡಸತಡಸುತ್ರಪಸಿಕರಂಜಿಕಜರ್ಜರಾ ॥ ಒದರಿಬೆಳವಿಬ್ಬೇಡಚೆಗು
ರಿದ । ಬಿದಿರಬೆಳಲರುಟಾಳವಿವ್ರುನೋ । ದಿದಿರಿನಲಿಬೇರಿವೆಮಹೀಜಗಳರಸಿ
ನೋಡೆಂದಾ ॥ ೨೬ ॥ ಮುತ್ತಿಮೊಳಗರಸೆಲ್ಲಿಮಾದಲ । ಮುತ್ತೆಮಾವ್ರುಮ
ಧೂಕಕೂಟಕ । ಲತ್ತಿಕಾತರುಕಡವಶಾಲ್ಮಲಿಸೊಂಡೆಸುರಹೊನ್ನೆ ॥ ಚಿತ್ರ
ಬೆವಗರೆಯಣಲೆಮುಳ್ಳರ । ಮುತ್ತುಖದಿರಕಕರ್ನಿಕಾರದ । ಮೊತ್ತವಿವ
ನೋಡಬಲೆತಲಿದೆಳೆದಳಿರಸೊಂಪಿನಲೀ ॥ ... ॥ ೨೭ ॥

ಆಲವಂಬಟಿತಗ್ಗಿನಗ್ಗಿಲು । ಬೇಲಿಬೊಬ್ಬಲಿಬಕುಳಶಮಿಕು । ದಾಧ
ಳಗುಗ್ಗಳಹೊನ್ನೆಚೆನ್ನಿಗಿತಾಳಹಿಂತಾಳ ॥ ಜಾಲಿಜೇನೊಡದಿಪ್ಪೆಪಿಪ್ಪಲ ।
ಹಾಲೆಮಿವನೋಡಬಲೆತಲೆಗಳ । ಮೇರುಹೊದಕೆಯುಬನದೆಣಿಕೆಗಳಭಾರಿ
ಪ್ರೌರೆಗಳಲಿ ॥ ೨೮ ॥ ಬೆಲ್ಲವತ್ತತಮಾಲಚಿಕ್ಕಣಿ । ಚೆಳ್ಳುನೇರಿಲುಗೇರುಗಾ
ವಟಿ । ಗಳ್ಳತಿಲಕವಶೋಕಚಂಪಕಪೂಗಪುನ್ನಾಗ ॥ ನೆಲ್ಲಿನೇರಿಲುಪನಸಕ
ಡಸಿಗೆ । ಕಲ್ಲರಳಿಕರ್ಪೂರರಕದಳಿಗ । ಳಿಲ್ಲಿನೋಡಿವೆಭೂಮಿಸುತೆಭೂಜಾತ

ಸಂತತಿಯ ॥೧೯॥ ನೋಡುಬೇರಿವರಿತ್ತಲಿವೆಹರಿ । ಕೋಡಖಡ್ಗಿಕುರಂ
ಗಿಚಿತ್ರಕ । ಸೇಡಕಡೆವರವ್ಯಾಘ್ರಸೈರಿಭಶರಭಸಾರಂಗ ॥ ಕಾಡಬೆಕ್ಕುರು
ಗಂಣಜಂಬುಕ । ಕೋಡಗವೃಕಶಶಕಮರೆವರ । ಗಾಡಿನೊಳಗಿವೆಸೀತೆ
ನೋಡುಸಮಗ್ರಮೃಗಕುಲವ ॥ ... ॥೨೦॥

ಕವಡಿನೋಡಿವುಮುಸುಗಳಿವುಕ । ತ್ತುರಿಯಮೃಗವಿವುಚಮರಿಯಿ
ವುಕಿಂ । ನರಕದಂಬಕವಿವುವನದ್ವಿಪಕಲಭನಿಕರವಿವು ॥ ಕರಭವಿವುಕಾ
ಕೋದರಗಳಜ । ಗರಗಳಿವುಹೇರಣಿಲೆಇವುವುಂ । ಗುರಿಗಳಿವುಗವುಜುಗಗ
ಳಿವುಗಜಗವನೆನೋಡೆಂದ ॥೨೧॥ ಅರಸಿನೋಡೀಚೆಯಲಿಹದುಗಿಹಹರ
ಡೆಹಂಗಮಯೂರಸಟ್ಟಿಭ । ಗೊರವಗೀಜಗಗೌಜುಲಾವುಗೆಬರುಲೆಬೋಗಾ
ರಾ ॥ ಮರಕುಟಿಗಚೆಂಬೋತ್ರಶುಕಜಾ । ಗರಿಗನವಳಿಗನಗಸಾಳುವ । ಸ
ರಟಸಾರಸಮಾಹಮೋಳಗಳಿತ್ತಲವೆಯೆಂದ ॥ ... ॥೨೨॥

ಉಲಿಯೆಭಾರದ್ವಾಜಪಿಕಪಿಂ । ಗಲಿನಿಕಾಟಧ್ವಾಂಕ್ಷಜಾತಕ । ಚಲಿವಿಂ
ಲಿಗಜಾಸ್ವರೆಚಕೋರಿಕಗಳಂಗಕಳವಿಂಕ ॥ ಬೆಳವಬೆಂಜೆಗಬೊಕ್ಕುಬಕ
ವಿರಾಂಬುಲಿಗಕೆಂಜರಿಗಂಣಶಿಖಿಮುಡ । ಗೊಳತಿಮುಖ್ಯವಿಹಂಗವಿವೆನೈದೇ
ಹಿನೋಡೆಂದ ॥೨೩॥ ದೇವಿನೋಡಿದೆವಡುಂದೆಕನಕ । ಗ್ರಾವದಂತಿರೆಖ
ಗವಿದೊಂದುವ । ಹಾವಿಚಿತ್ರಸತತ್ರಿಯಿದನಾವ್ರೋಡಬೇಕೆನುತ ॥ ತೀವಿ
ದುತ್ಸವದಿಂದವರರಾ । ಜೀವಲೋಚನನೈದಿದನುಪರಿ । ಭಾವಶುದ್ಧಿಯ
ಮನದತಪದಪತಂಗಸೂತಜನ ॥೨೪॥ ನೀನಿದಾರೈಪಕ್ಷಿವೇಷದ । ದಾನವ
ನೊಮಾನವನೊವಿನತಾ । ಸೂನುವೋಸುರನೋಭುಜಂಗಮನೋಮಹಾ
ದೇವ ॥ ಕಾನನದಖಗಕುಲದಪರಿಯನು । ಮಾನತೋರದುಮನಕೆಹೇಳ್ವೆ ।
ನೀನಿದಾರೆಂಬುದನುತನಗೆಂದರಸಬೆಸಗೊಂಡ ॥೨೫॥ ತೆರದುಕಂಗಳಲಾತ
ನೀತನ । ನೀಸನೀತನಹೊಗರನೀತನ । ಮರುಷತನುವಿನದೇವತಾಲಾಂಛ
ನವಮನದೊಳಗೆ । ಅರಿದುನೀನಾರೆನರಾಂಗದ । ಮರೆಯಜವನಿಕೆನಿಸ್ನ
ಲಿವೆಕಂ । ದೆರವನಾಷ್ಟಾರೆಂಬುದನುನೀನೆಂದನರುಣಸುತ ॥೨೬॥ ಆದಡೆ
ಲೆವಿಹಗೇಂದ್ರರವಿನಂ । ಶೋದಯನವಸುಮತಿಯಸುಮನೋ । ಮೋದ
ಪನದಶರಥನಬಲ್ಲೆಲೆಕೇಳಿಪೂರ್ವದಲಿ ॥ ತೀದಶನಾತನುಬಳಿಕಭೂತಂ ।
ಗಾದುದೀಧರೆವನಪರಿಭ್ರಮ । ಶೋದಯಪುತ್ರನಗಾಯುಷ್ಮಿತನಾಜ್ಞೆಯ
ಲಿಕೇಳೆಂದಾ ॥ ... ॥೨೭॥

ಆಕಟದಶರಥರಾಯನನುರ । ಪ್ರಕರದಲಿಸೇರಿದನೆಶಿವಶಿವ । ಸಕಲ
ವಿಘ್ನಮಾಲಂಕೃತನಸಾರಿದನೆಸುರಪುರನ ॥ ಪ್ರಕಟತಾಸ್ಮೈಪ್ರಿಯನಿಸೃತಿ

ದಾ | ಚಕ್ರವರ್ತಿಕೇಳ್ದಿವಿಹಾಯಿಸುತ್ತಲ | ವ್ಯಕ್ತಜಲಬಿಂದುಗಳಬಿಡದುಗು
ಳಿಸಿದನಶ್ರುಯುಲಿ ‖೩೮‖ ನರಕುಲಾಧಿಪನಾತಸೀನಂ | ಖಚರಾಧಿಪನುಭ
ಯಮಿತ್ರ | ಸ್ಫುರಣವಾಪುದುಹೇಳಬೇಕೆಂದರಸಬೆಸಗೊಳಲು ‖ ತರಣಿ
ಕುಲಕೇಳುದದಾವಿಯು | ಅರಸಿಯರುಹದಿಮೂವ್ವರಾದರು | ಪರಮಮರೀಚಿ
ಸುತಂಗೆದಕ್ಷಮುನೀಂದ್ರತನುಜೆಯರು ‖೩೯‖ ಅದಿತಿಯಿಂದೇವತೆಗಳಾ
ದಿತಿ | ಸುದತಿಯಿಂದೈತ್ಯರುಸುಕೇಶನೆ | ಸುದತಿಯಿಂರಕ್ಕಸರುಕದ್ರುವಿ
ನಿಂಭುಜಂಗಮರು | ಉದಿಸಿದರುಮಿಕ್ಕಾದಮಹಿಳೆಯ | ರುದರದಿಂತೋ
ರ್ಪೀಜಗಂಗಳ | ವಿದಿತವಿವಿಧಚರಾಚರದವಿಸ್ತಾರವಾಯ್ತೆಂದ ‖ ‖೪೦‖

ವಿನತೆಯೆಂಬಂಗನೆಗೆಕಶ್ಯಪ | ಮುನಿಗೆನಂದನರಿಬ್ಬರೊಳೆಯಲಿ | ಜನಿ
ಸಿದರುಕೇಳರುಣಗರುಡರುಬಹಳಭುಜಬಲರು ‖ ಅರುಣನೆರಿದನೊಬ್ಬ,ನೊ
ಬ್ಬನು | ವನಜನಾಭನಸಾರಿದನುತಾ | ಜನಿಸಿದನುಗರುಡಾಗ್ರಜಂಗೆಲೆರಾ
ಮಕೇಳೆಂದಾ‖ ‖೪೧‖

ಅತನೋರ್ವಿದ್ವಂಸಕನನಿಜ | ಸೂತನೆಂಸೊಡಹುಟ್ಟಿದನುಸಂ | ಪಾ
ತಿಜನಿಸಿದಪೊಡವಿನಾಬ್ಬರುಸಹೋದರರು ‖ ತಾತಸಿಂಬಳಿಕಿಂದ್ರನ
ಲಿವಿ | ವ್ಯಾತ್ರಸೇವಕರಾಚನಂದುನಿ | ವಾತಕವಚರದೆಸೆಯುಲಳಿವಾಯ್ತ
ಮರಪುರಕೆಂದ ‖೪೨‖ ಬಂದನಿಂದ್ರಹಾಯಕಜನ್ಮಪ | ನಂದನನುಬಳಿ
ಕಾವಮಹೀಶನೊ | ಳೊಂದುಗೂಡಿಬಿಡೌಜನಾಜಿಯುಲರಿನಿಶಾಚರರ ‖ ಕೊಂ
ದಿವಾವದರಿಂದೆಬಳಿಯಲಿ | ಬಂಮದ್ಯಬಂಧುತ್ವಕೇಳ್ವೆ | ಪ್ರೊಂದುದಂದಲಿ
ಬರಲುಬೇಕೆರಾವುಹೇಳೆಂದ ‖೪೩‖ ಅರಲುಬಳಿಕರವತ್ತುಸಾವಿರ | ವರು
ಷಸಿವೆಸ್ತ್ರಯುಗೆಸಮಗೊಂ | ದರೆಸಿಮಿಷವಾಯ್ತುಡಸಿದಪ್ರಜರೆವಾಧೀ
ಕಗಳೆಮಾಗಿ ‖ ಪರವಭೇಳಿಸುವಬಗೆಯಬುದ್ಧಿಯಾ | ವಿರಪ್ರುಬಳಿಕಾಯ್ತಿಬ್ಬ
ರಿಗವಿ | ಸ್ತರಿಸಿದೆಪ್ರುಯೋಗದಲಿನನವನುರಾವುಕೇಳೆಂದ ‖೪೪‖ ಐಯು
ನಸ್ಥಿರನಾದಬಳಿಕವು | ಗ್ರಾಯುನೀನಾಕದಲಿನೆಲೆಗೊಂ | ಡ್ಯೆಯುನೀಗಜ
ಟಾಯುನೀನಮಗೀಗದಕರಥನು ‖ ಮುನ್ಯವಾತಲ್ಲಿದುಬೆನಮ್ರಯು | ಸೈ
ರುಲಪಸೇವಿಪುನುಕ್ಕೆಕೊ | ಡ್ಯೆಯುನಾಗಿಹುದೆಂದುನಮಿಸಿದನಂಭ್ರ
ಗರುಣಜನ ‖೪೫‖ ತಂದುಕಂಗಳಲಕ್ಷ್ಯಗಳನಿನ | ಗೊಂದಿತೇವಿಪಿನಪ್ರ
ಮಾಪವಿ | ಚಂದದೂಳವಿಲಿಪ್ರೈದಡವಿನಿಜಭಾವಶುದ್ಧಿಯುಲೀ ‖ ಎಂದವರ
ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಾಯೆಡೆ | ಗೊಂದುಯೋಜನಪಥವನವರ್ತ್ಯ | ತಂದುಕಂಡ
ರುಪಂಚವಟಿಯಲಿಪರಮಗೌತಮಿಯು ‖೪೬‖ ಬಂದುದಿದರಲಿಸಿವಿಳನ
ದಗರ | ಮಂದಿರವನುಮುಗಿದನುಗರದ | ನಿಸಿಸಿನಲಿನೀರುಬ್ಬಗಳನಿ

ಪೂರ್ವದೆಬ್ಬರದ ॥ ಬಿರುಬುತೆರೆಗಳಸಿಡಿದೊಗುವೆತುಂ । ತುರಿಸೆತೊಳ್ಪ
ಪಘೇನಪಿಂಡದ । ಗುರುಬಿಸಲಿಘಾಡಿಸಿತುಗೋದಾವರೀಕಕುಸ್ಥಜನ ॥೪೭॥
ಆನದಿಯಕಂಡಾಗಘಾಘಿಕ್ಯ । ಕಾನುಪರಿತೋಷದಲಿಯುವಗೀ । ಸ್ನಾ
ನವೇಸಾಕೆಂದುನಿಶ್ಚೈಸಿದನುಬೇಡಿಕೆಯ ॥ ಸ್ನಾನವಮಾನಾದಿಗಳಗಿದುಪ
ರ । ಮಾನಗುಣವಾಯ್ತೆಂದುತೊರೆವೆಯ । ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹನುಬಂದುಹೊ
ಕ್ಕನುಪರ್ಣಮಂದಿರವ॥ ... ॥೪೮॥

ಮೊದಲನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಎರಡನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಅಗಲಿದನುಜಾಮಾತ್ಯಗುರುಮಾ । ತೃಗಳವನವಾಸಪ್ರ
ವಾಸದ । ದುಗುಡವನುಪರಿಹರಿಸಿದನುಜಾಬಾಲಿಜನಪತಿಯ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಕೇಳಧೈಕುಶಸಿಮ್ಮರಘುಭೂ । ಪಾಲಸಿರ್ದನುಗುರುತನುಜ
ನವಿ । ಶಾಲವಚನದಲಮುಳಪಂಚವಟಪ್ರವಾಸದಲೀ ॥ ಕಾಲಸವದುದುಹಿಂ
ದಕಬುದದ । ಮೇಲಿತಿಂಗಳುಬಂದುದಲ್ಲಿಂ । ಮೇಲೆಕುಶನನುಜಾತಕೇಳ್
ಹಿಮಸಮಯಸಾರಂಭ॥ ... ॥೧॥
ಶರದಘನರಾಜೇಂದ್ರಪದವಿಯ । ಬರಹತೊಡದುದುಒಲವಿರೋಧಿ
ಯ । ಕರುಣದಲಿಹೇಮಂತಗಾದ.ದ ಕೇಣಿಭೂತಳದ ॥ ಹರಿದರಾಹಿಮುಚೆ
ರರುಠಾಣ್ಣಾಂ । ತರಗಳಗೆಹಿಡಿದಬಾಜಮಿತ್ರನ । ಕರವಕೊಂಡರುಕೋಳ
ಹಿಡಿವಂಭೋಜನೀವಧುವ ॥೨॥ ಶಿರದಗಂಗೆಯತೂರಿತುಹಿನಾ । ಕರನಸಂ
ಬರಕಿಟ್ಟುಫಣಿಗಂ । ಣಾವಿಯನುಬ್ಬಿಸಿತನುವನೊಡ್ಡಿದನಭವನಡುಕದ
ಲೀ ॥ ಹರಿಪಯೋಧಿಯನುಳಿದುಲಕ್ಷ್ಮೀಯ । ಗುರುಪಯೋಧರದಿರುಬಿನ
ಲಿಬೈ । ತಿರಿಸಿದನುನಿಜಮೂರ್ತಿಯನುಹೇಮಂತಕಾಲದಲಿ ॥ ೩ ॥ ಧಾ
ತುಗುಂದಿವಿಧಾತ್ರನಂಭೋ । ಜಾತನಿಳಯವನುಳಿದುಚೇತೋಜಾತೆಯ
ನುಭೋಗಪ್ರಪಂಚಕೆಮರಾಡಿದನುಮನವಾ ॥ ಕಾತರಿಸಿಕಂಗೆಟ್ಟುಸ್ವೇತದ ।
ಭೀತಿಯಲಿನಿಲಲಾರದೋಡಿದ । ವೀತಿಹೋತ್ರನಮೇಲೆರವಿಮಿಕ್ಕವರವಾ
ಡೇನು ॥ ೪ ॥ ಕಳಿದರೀಚಂಡಾಂಶುವಂಶೋ । ಜ್ವಲರುಬಳಿಕಾಹಿಮದಸ
ಮಯವ । ಪುರಿದೊಗಲಹರಿಣಾಜಿನದಹಾಸಿಕೆಯಹೊದಕೆಯಲಿ ॥ ತಳಿರ
ತಳಹಿನಮನೆಗಳಲಿತಳಿ । ಗಳಶಿಖಾಸೇವೆಯಲಿನೆನೆದನು । ಒಳಕಭರತನೃ
ಪಾಲನಭಾಸ್ಕರಕುಲಾನ್ವಯನ॥ ... ॥೫॥
ಬಿಸಿಲುಮಳೆಛಳಿಗಾಲವಿಭ್ರಮ । ಧಿಸಿದವೇದಘುಪತಿಯುಒಹಳಾ । ಯಸ್ತ

ವನಕೋಡಂತರಿಪೆ ಬೇಳಿಪಿನಿನವಪಾದೇವ ॥ ಅನುವಿಬೇಸಿದ್ದೆನುಫಲವಂ । ನುಸುರಲಾಜಾಬಾಲಿಮುನಿಜಾ । ಳಿಸಿದನಂತಸತ್ಯವನುಬಳಿಕಾಸ್ತ್ರಿಪಾ ಲಕನ ॥೬॥ ಕಂಡುಬಹೆನೆಂತಿಭರತನವರೋ । ದಂಡಭಗ್ನನಬಿಡುವ್ಯಥಾ ನೆಯ್ದು। ಳುಡಿಗುಟ್ಟದಿರೆನುತಲಾಭರತನನುಬೀಳ್ಕೊಂಡು ॥ ಚಂಡಮುನಿ ಪತಿವಸಿಷ್ಠನೆಯ್ಗೂ । ಮಂಡಲದಪಥದಿಪ್ರಾಗಿರಿವನ । ಷಂಡವನುಕಳೆದು ಬಿ ದನುಕಾಕುಸ್ಥಭೂಪತಿಯು ॥೭॥ ಅಗಸಬಳಿಕೇಚೆಯಲಿತ್ತಸ್ಥಂ । ಬಿರ ನುತ್ತಾಯ್ತು ಳುವಂಶವರನುಷ್ಯಮುನಿ । ವರವಸಿಷ್ಠರಬಿಸುಟುಬಂದುಂಮರು ದಭಾರದಲಿ ॥ ಹಿರಿದುಚಿಂತಿಸುತಿಪ್ಪವಾರ್ತೆಯು । ಹರಿಯುಸೆರ್ದುಮರಿಲ್ಲ ದಾಯ್ತೆಂ । ದುರುಳಿಬನಕಂಬನಿಗಳಿಂದಿರೆಬಂದನಾಮುನಿಪ ॥೮॥ ಆಲಿಬಿ ದಪಾನಂದಜಲವು । ಕಾತ್ತಿಳಿಗಳನುಗುಳ್ದಪ್ರಮುದಿಜಾ । ಬಾಲಿಯುನು ಕಾಕುತ್ಸ್ಥಕನುಸ್ವಾಯುಶಿರೋಮಣಿಗೆ । ಅಲ್ಲತಾಂಗಿಕವೆತ್ತಮುನಿಕ ಲ ಮಾಳಿಗಾನತನಾಗಿನಿಂದಿತ್ತವಿ । ಕಾಲವೈವಿಕದಿಂದಸತ್ಕರಿಸಿದನುಮುನಿ ಪರನ ॥೯॥ ಗುರುವಸಿಷ್ಠನಚರಣಯುಗನು । ಸ್ಥಿರಪಟಿಕೌಸಲ್ಯಾದಿಜನ ನಿಯು । ರಿರಪ್ರಕಾಶಲವೆಭರತಶತ್ರುಘ್ನರುಬಲಾನ್ವಿತರೆ ॥ ವರಸುಮಂತ್ರ ಪ್ರಮುಖಮಂತ್ರಿ ಪ್ರಕೃತಿಗಳಿಪುರಜನ । ದಿರವ್ರುಲೇಸೇಮುನಿ ಪವೇಳೆಂದರಸಬೆಸಗೊಂಡ ॥೧೦॥ ಅವನಿಜಾಪತಿಕೇಳುಸೀನೆರ । ದಪರುಪ ದಾಳಿಗರೀನೆಳಿಗೆಬಟ್ಟ। ಪವಯುವದಲಾಭರತನೆಲೆರಾಜೇಂದ್ರಸಿಂಹಡಿಗೆ॥ ಸ ಪದನತಿಚಿಂತಿಸುಲಿಬಳಿಕಾ । ಹುವಣರಿದುಬರವಾಯ್ತೆಸಲುಸಹ । ಧವನ ವಿರಹದಮುಖದಲಿತುಂಬಿದನುಕಂಬನಿಯು ॥೧೧॥ ಅಗಲಲಾದುದೆತನೆ ಗೆಭರತಾ । ದಿಗಳಸ್ಯೆಮನವುರಣದಲಿಪರ । ದೆಗಹವಾದುದೆಜನನಿಯುಂ ಭ್ರಮರೋಜಸೇವೆಯಲಿ ॥ ಸೊಗಸದಾದೆನೆಸೀತೆಲಕ್ಷ್ಮಣ । ರುಗಳವನವಾ ಸಪ್ರವಾಸಕೆ । ತೆಗದುಕೊಂಡೆನೆಹಾಯಿನುತಬಿಸುಸುಯ್ದನಾರಾಮ ॥ ಜಾತರಾಮನಸಿಪ್ರಜೆಗಪ್ಪಿ । [illegible]ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾಜರಲಿನಳ । ನಾತ್ರೆಗಾದ ವಿರತ್ನ ಬಲ್ಗ್ರ[illegible]ದಲಿ ॥ ಅತಿಸಾವರಾದ್ಯರಿಗೆಕಪಟ। ದ್ಯೂತದಲಿ ಸಾವಸಾ[illegible]ಯು । ಸೋತುಸತಿಸಹಿತದವಿಗುರಿಯಾದನು[illegible] ಯೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ [illegible]ಬಳಿಕ[illegible]ಗಾ । [illegible]ಸಲಾರ [illegible] । [illegible]ದಂತಿಯನುವಿಪಿನದಲಿ ॥ [illegible]ನ । [illegible]ನದೆಸೆಯಿಂ । ದ [illegible]ಭೂಪತಿಯು ॥ ೧೩॥ [illegible] ವನವಾಸದ । [illegible]ನೃಪ । [illegible]

ದಯಿತಋಪರ್ಣಕ್ಷಿತೀಪಾಲ ॥ ಒಳಿಕಲಾದಮೆಯೆಂತಿಭಾರಿಯು । ಬಳಲಿಕೆ
ಯನನುಭವಿಸಿತಂದೆಯು । ನಿಳಯುವನುಸಾರಿದಳುಸೀತಾರಮಣಕೇಳೆಂ
ದ ॥ ೧೫ ॥ ಅಳಿಯುನನುಕಾಣದೆವಿದರ್ಭನು । ತೊಳಲಿಚಿದನನುಚರರನಾ
ನಾ । ಹಳುವದಲಿಹಳ್ಳಿಯಲಿನಗರಂಗಳಲಿನಗಕುಲದ ॥ ಬಳಿಗಳಲಿಬಳಿಕ
ವರುಕಾಣದೆ । ಹೊಳಲಸಾರ್ದರುಭೀಷ್ಮಕನಮಗ । ಳುಳಿವಕಾಣದೆಕಂ
ಡನೊಂದನುಮಾನಸಾಧನವ ॥ ೧೬ ॥ ಸೃಜಿಸಿದನುಸುದ್ಧಿಯನುನೃಪ
ಭೂ। ಭುಜರನಗರಂಗಳಲಿನಿಷಧನ। ನಿಜದವನಿತೆಗೆಪುನಃಸ್ವಯಂವರವೆಂ
ದುಚರರಿಂದ ॥ ನಿಜವರಿಯುದಳಿಯಾಶೆಯುಲಿಭೂ । ಭುಜರುಬರುತಿರ್ದ
ರುಕಣಾಕೇ। ಳಜ್ಜುವಾರಕುಮಾರಬಳಿಕಾಕುಂಡಿನೀಪುರಕೆ ॥ ೧೭ ॥
ಸೋಕಿತೇಕಡಿನಿಂವೆಪುಣ್ಯ। ಶ್ಲೋಕರಿಗೆನಳಭೂಪನೀಸರ । ಲೋಕ
ದೊಳಗುತ್ತಮನಲಾತತ್ಪತ್ನಿಪಾರ್ವತಿಗೆ ॥ ನಾಕುಮಡಿಮಿಗಿಲೆಂಬನಾ
ಣ್ನುಡಿ । ಕಾಕಬಳಸಿತೆಯೆಂದುನಿಂವಿ । ಕ್ಷ್ವಾಕುಕುಲದವನಿಪನುಸು
ಯ್ಧನುಬೈದುಕಮಲಜನ ॥ ೧೮ ॥ ಅರಿದನಿದನಾಪ್ರೋಡದೇಕೆಂ । ದರಸ
ನುತ್ತಮವಾಜಿಹೂಡಲಿ । ವರವರೂಥಕ್ಕೆನಲುತರಿದನುಸೂತನುರುಹ
ಯುವ ॥ ಅರಸಕೇಳ್ಕೆನಳಮಹೀಪತಿ।ತುರಗವಿಪ್ರನಾಳಿನಲಿಕುಂಡಿನ । ಪು
ಳಿಗೆಪರಿಗತವಾಗದೆನಿಯುತಋತುಪರ್ಣನಿಂತೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ನಳನುಬಲ್ಲವನಶ್ವ
ಹೃದಯುವ । ನಿಳೆಯೊಳೆಂದುಸಮಸ್ತರಾನೃಪ । ತಿಲಕನನುಕೊಂಡಾಡು
ವರುನೀನಶ್ವಲಕ್ಷಣದ ॥ ಹೊಲಬಬಲ್ಲೆಬಲ್ಲೆನೆನೆಕಂಗಳಿಗೆ । ಸೊಗಸುಪ
ಕರಿಸುವಶ್ವ। ವಳಿಯತಂದನುಹೂಡಿದನುಹೊಂದೇರಿನಲಿಹಯುವ ॥ ೨೦ ॥
ಏರಿದನುನೃಪನಾರಥವನು । ಬ್ಬೇರಿನಳನಬ್ಬರಿಸೆಕಣ್ಣೆವೆ । ಜಾರೆಜಾ
ರಿದವಶ್ವಚಯುಪವಮಾನವೇಗದಲಿ ॥ ತೂರಿಬಿದ್ದುದುಮುಕುಟತಡೆಹಯು ।
ವೇರಿದಂತಿರೆರಥವನೆನೆನಳ । ನೂರುಯೋಜನಮುಂಚಿತೆನಬ್ಬರಿಸಿದನು
ಹಯುವ ॥ ೨೧ ॥ ಇವನುತಾನಳನಲ್ಲಲೇಯೆಂ । ದವನಿಪತಿಯುನುಮಾನ
ಮುಖದಿಂ। ದಿವನವರಿಯಲುಬೇಕೆನುತಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದನುಧರೆಗೆ ॥ ಹವಣನ
ದಸರಿದೀತಕಡಿಯಾ। ಳವನುಸೆಳೆವಿಳೆಗಿಳಿದುದೇನ್ಕೆ । ಯವನಿಗವತರಿಸಿದ
ಕಥಾಂತರವೇನುಹೇಳೆಂದ ॥ ೨೨ ॥ ನಳನುನೀನಹುದೆನಲುಕಂಗಳ । ಜಲ
ದೆರ್ಝನಾಡಿಯುಲಪ್ಪಿತುರಗಾ । ವಳಿಯಹೃದಯುವನರಿದನಾತನಿನಕ್ಷಹೃದ
ಯುವನು ॥ ನಳತವೀಯುನೃಪಾಲನಿಂದರಿ ದೊಲವುಮಿಗೆರಥವೇರಿಭೂಮಿ
ಪ । ತಿಲಕರಿಬ್ಬರುಸಾರಿದರುಭೀಷ್ಮಕನಪಟ್ಟಣವ ॥ ೨೩ ॥ ಬಂದನೃಪ
ರೊಳಗೀತನೇನಳ । ನೆಂದರಿದುಭೀಷ್ಮಕನುತನ್ನಯು । ನಂದನೆಯುನೊ

ಲಿವಿತ್ತನೃಬಳಿಕಾಮಹೀಪತಿಗೆ ॥ ಬಂದಭೂಪರುಹರದರೀತ್ರನನಿ । ತಂದು
ಲಿಸಿದನಖಿಳಸಂಪದ| ದಿಂದನೃಪಧನಗರಿಯುಲಿನರನಾಥಕೇಳೆಂದ ॥೨೪

ಜನಪನಾದಾಯಿಗನಮರುಜ್ಞಾ । ಜನಲಿಗೆಲ್ಲನುಧರೆಯನಾಳ್ದನು । ಜ
ನಪರಲಿಮಿಗಿಲೆನಿಸಿರಾಜ್ಯವಕೇಳಪೂರ್ವದಲಿ ॥ ಇನಕುಲದನಿಮ್ಮಯುಹ
ರಿಶ್ಚಂ । ದ್ರನಕಥೆಯುಕೇಳ್ದರಿಯುಲಾಸುರ । ಪನಲಿಕೌಶಿಕಮುನಿವಸಿ
ಷ್ಠಂಗಾಯ್ತುಸಂವಾದ ... ॥೨೫॥

ಭೂವಧೂವರರೊಳಗೆಸತ್ಯವ । ಚೋವಿಲಾಸವನುಕಲಿಹರಿಶ್ಚಂ ।
ದ್ರಾವನಿಪನೆನಲವನಸತ್ಯದಕುಲತಿಲಕನೆಂದು ॥ ಹೇವವಿಬ್ಬರಿಗಾಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ।
ಭಾವದಲಿಬಲಹಾಯ್ತುಘನವಾ । ಯೂವಿಳಾಸತೆಯಿಂದಕೌಶಿಕಹೊಕ್ಕ
ನಾನೃಪನ ... ॥೨೬॥

ಬಳಲಿಸಿದನಾನೃಪನಮೃಗಸಂ । ಕುಲದಬೇಂಟೆಯುನೆವದಿನವನಿಯು ।
ಸೆಳದುಕೊಂಡನುವರಸುವರ್ಣಾದ್ವರದದಾನದಲಿ ॥ ಹಳುವಕೆಬ್ಬಟ್ಟಿ
ದನುಬಿರುನುಡಿ । ಗಳಲಿಸತಿಸುತಮಂತ್ರಿಸಹಿತುರಿ । ಯೊಳಗೆಹೊಗಿಸಿದ
ನಡವಿಯುಲಿಕಲ್ಪಿತದವಾನಳನ ॥೨೭॥

ವಿಳಸದಧ್ವರದಕ್ಷಿಣೆಗೆಮೊ । ಕ್ಕಳವನಿಕ್ಕಿದನೊಬ್ಬನಿಷ್ಠುರ । ತಿಲಕ
ನನುಗತಪವನವರಕಟಕಾಡಿಕಾಸಿಯುಲಿ ॥ ಲಲನೆನಂದನರನುಮಹೀಸು
ರ । ನಿಳಯದಲಿಮಾರಿದನುತಾನೀ । ಹೊಲೆಯಗಾಳಾಗಿರ್ದನಾಪಿತೃವನ
ಪರೇತದಲಿ ... ॥೨೮॥

ಕುಶಿಕಸುತಮಾಯಾಹಿಯುನುಕ| ಲ್ಪಿಸಿಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಕುಮಾರನ ।
ನಸುವನುಗಿದನುಮಗನನರಸುತಬರಲುರಾತ್ರಿಯುಲಿ ॥ ಶಶಿಮುಖಿಯು
ನೂರೊಡೆಯುನಿಂರ । ಕ್ಕಸಿಯುಮಾಡಿಸಿಹೊಡಿಸಿವಲ್ಲಭ । ನಸಿಹುಧಾರೆಗೆ
ಕೊರಳನಡೆಗೊಡ್ಡಿಸಿದನಾಮುನಿಪ ॥೨೯॥

ವಿತತರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟಚೇತಾ । ವ್ಯತಿಕರವನಂತ್ಯಜನಸೇವಾ । ಕೃತಿಯು
ಲಾಸುಕುಮಾರಕನಮರಣವಕುಲಾಂಗನೆಯು ॥ ಕೃತವಧಾವ್ಯಾಪಾರವು
ನನಾ । ದತಿಶಯುದಬಳಲಿಕೆಯುನಣುಸಂ । ಪ್ರತಿಗೆತಾರದೆಸತ್ಯವನುಸಲ
ಹಿದನುಭೂಪಾಲ ॥೩೦॥

ಬಳಿಕಲಾಮುನಿಹೆಚ್ಚುಪೂರ್ವದಿ| ಘಳಿಸಿದಧಿಕತಪಃಪ್ರಭಾವದ| ಫಲ
ವಕೊಟ್ಟನುಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರಾದಿದಿರಿನಲಿ ॥ ಇಳೆಯುದೀಶ್ವರತನಕೆನೃ
ಪತಿಯು । ನಿಲಿಸಿದನುಕೇಳೈಮಹೀಪತಿ । ತಿಲಕಬಹಳಾಯುಸವನನುಭವಿ
ಸಿದನುಹೀಪತಿಯೆ ... ॥೩೧॥

ಅವರನಡೆವಳಿಯಿಂದನೀನೇ । ಪಾವನಭಾರಿಯಕೀರ್ತಿಯನಿಂ । ನೆವೆಯುವದಲೇತಾಕ್ಕೆನಿವರಿಗಿನ್ನುರುಸರಿಯೆಂದು ॥ ರವಿಕುಲದತ್ತೊರವೆಯುನ್ನ ಕಂಠೀ । ರವನವಿಂಗೆಕೊಂಡಾಡಿಭರತನ । ಭವನಕಭಿಮುಖನಾದನಾಜಾಬಾಲಿಹರುಷದಲಿ ... ॥೩೨॥

ಎರಡನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಮೂರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಚಂಡಕರಕುಲಕಮಲವನವಿಭಾ । ರ್ತಾಂಡರಾಘವರಾ
ಯನನುಜನು। ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲಿಮರ್ದಿಸಕುಂಭಕರ್ಣಸುತನ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಶ್ರೀಪತ್ನಿಸ್ವವಬಂಧುಸಿಬಕಳಾ । ಕೃಷ್ಣದುಗ್ರತಪಃಸಮಾಧಿಯೆ । ಶಿರವ್ರುಫಟಸಿತುಕಂಭುಕಂಗೆಬುಜಜನಸೇವ್ಯದಲಿ ॥ ತರುಣಕೇಸ್ಕೆಕೆಲವ್ರುಕಾಲಾಂ । ತರದಲಾಖಳಸಿಂದದೊಪಾ । ಯ್ಯರಿಯುಮನವೆಸೆಯಿಂದ ಸುರಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮಂಗೆ ... ॥೧॥

ಇದುಸಮಯಮವೆನುತಿಂದ್ರನಾನಾ। ರಧಸುರಾಚಾರಿಯುರವುತದಿಂ । ಹದನಕಂಡನುರಣದಂತ್ಯಕೆಕುಂಭುಕಾಸುರನ ॥ ತ್ರಿದಶರೂಪವನುಳಿದುಕೈರಾತದಲಿಕಂಗೊಳಿಸಿದರುಬಳಿಸಲಿ । ಸಿದುದುಸುರನಿಕುರುಂಬವಾಕ್ಷಣರಾಘವಾಶ್ರಮವ ... ॥೨॥

ಪೀಲಿಯುಡಿಗೆಯುಪೆಗಲುಬಿಲುಬಡಿ । ಕೋಲುಗಳಸಂಕಲೆಯುಸಾಲ್ಯಾಳ । ತೋಳಗುಂಜಿಯುದಂಡೆಗಳಕಟಕಟದಸುರನಿಗಳ ॥ ಬೋಳಿಗಳಮಿಂಟಿಗಳದೀಹದ । ಸಾಳುವನಗಣೆಯಿಂದಘಟಕಬ । ರಾಳಿಬಂದುದುಪರ್ಣಶಾಲೆಗೆಸೂರ್ಯವಂಶಜನ ... ॥೩॥

ಕರಿಯುಮುಕಾತ್ತಫಳದವನಸೂ। ಕರನದಾಡೆಯುಹರಿಣಕಳಶ। ಸ್ತುರಿಯುಮೃಗಶಾದೂರ್ಲಚರ್ಮದಸಿಂಹದುಗುರುಗಳ ॥ ತರಳಿಗಟ್ಟನಬಿಲ್ಲುಬೋಳಿಗ । ಳರೆನಿಳಿಯುಕೋಡೆಗನವುರಿಗಳ । ನರಸುರಾಮಂಗಿತ್ತುಕಂಡುದುಶಬರಸಂದೋಹ ... ॥೪॥

ಕಾಣಿಕೆಯುಕೈಕೊಂಡಶಬರ । ಶ್ರೇಣಿಯನುಮನ್ನಿಸಿದನುಚಿತದ । ವಾಣಿಯುಲಿಪ್ರೈವಸ್ತ್ರತಾಸ್ವಯನಾಪುಲಿಂದಕರ ॥ ಏಣಸಿಕ್ಕೆಯಸೊಕ್ಕಿದಕ್ಕಲ । ತಾಣಗಳಕಾಡೆಗೋಣನಾಳೆಯು । ಕೇಣದಾಡುಂಬೊಲವನ್ನ್ಯಪಾಗೆಶಬರಸತಿನುಡಿದ ... ॥೫॥

ಜೀಯಬಿಲ್ಲಪನಿಳ್ಳಿಸರಿಕ್ಕಾ। ತ್ಯಾಯಮುನೀಗತಿಕವೊಳಜ್ಜಸವಾ। ರಾಜು

ಅಮಪವರಲೆಂತಸಾಧಕರಿದೆತಪಸ್ವಿನಲಿ ॥ ಈಯಟವಿಯೊಳಿದುಷ್ಟಮೃಗ
ಸಮುಚ್ಚ । ದಾರುಣವಿದೆನಿಮ್ಮಿಂತದನುಷ್ಠಾ । ನಾಮುತರಕಂಟಕರಬೇಂಟೆಗೆಬಿ
ಜಯಮಾಡೆಂದ ॥ ... ॥೬॥

ನಿರುಮುವೆವುಗಿದುವನನಿವಾಸಾ । ಶ್ರೀಮದತುದಿಶರಿಂತ್ರಮೃಗ
ಹಿಂ । ಸೆಯಲಿಪಕಾಡೆಪ್ರಮನನಮಂತ್ರವಿದಾರಿಂಯುವಿಶನದ ॥ ಪ್ರಿಯಾಪು
ನಿಸನಿರ್ದೋಷದುಷ್ಟಮೃಗಹಿಂ । ಸೆಯಲಿನಿಲುವಡೆಮುನಿಗಳಿಗೆನಿ । ಭರ್ಯಮೆ
ವಮಾಡುವಡೊಪ್ಪುವೆನೀಲಕ್ಷ್ಮಣನನೀವೆಂದ ॥ ೭ ॥ ಈತನೇಸಾಕೆಂದುಶಬರ
ರ । ಜಾತಶತ್ರುವಿಗೆರಗಿಭರತ । ಭ್ರಾತರನನೆಬ್ಬಿಸಿದರಾರಾಘವನನಜ್ಞಾ
ಯುಲಿ ॥ ಆತ್ರಬಳಿಕಳವತಿಸಿದನುಶಬ । ರಾತಿಶಯದಂಸ್ಥವನವಸ್ಥ್ವ ರೀ
ತಿಯನುವುರೆವಾಡಿಕೊಡಿದನಾಪ್ರುಳಿಂದಕರ ॥ ೮ ॥ ಸೇರಿಸಿದನವುಲಾಂಗ
ಕಂಗಿಯು । ಮಾರಿಯುದಪದಕೆಕ್ಕಡವನೊ । ಯ್ಯಾರಿಸಿದನೊರೆಗೊಳಸಿಸು
ರಗಿಯುಕಟಿಯೊಳಳವಡಿಸಿ ॥ ಕೂರಲಗುಗಳಹೊದೆಯಬಲುಬಿಲು । ಭಾ
ರಣೆಯುತಲೆಹೇಣಿಲಪೊಗರಿನಿ । ಹಾರಪಿಶಿತಾಂಗದಲಿಬೀಳ್ಕೊಂಡನುವು
ಹೀಪತಿಯ ॥ ... ... ॥೯॥

ಅಬ್ಬರಿಸಿದವುಬೇಂಟವರನೆಲ । ಗಬ್ಬರಿಸೆಶಬರಾಳಿಬೇಳಿನ। ಜೊಬ್ಬ
ಯಲಿನೆಲಪೇರಿನತೆರ್ಸಿರಾಘವಾನುಜನ ॥ ಉಬ್ಬಿಸಿದರೆಡಬಲನಸರುಹಿನ ।
ಹುಬ್ಬುಗೆಡುಹರಹಿನಲಿತೆಗಹಿನ । ತೆಬ್ಬುಗಳಸಂಧಿಸಿದಸರಳಿನಸನ್ನೆವಾ
ತಿನಲಿ ॥೧೦॥ ತೊಲಗುವಚೆಬ್ಬನುದಿರ್ಘತುಪ್ಪಳ । ಬಳಿಯಮುಲಗಿದುಮೆಲು
ಕಿರಿದುನೊರೆ । ವಳಿಯಸಣ್ಣದಿರಿದಾಡಿದೊಗುನೆತ್ತರಿನಬೆಂಬಳಿಯೆ ॥ ನೆಲ
ನನಿಕ್ಕೆಯುಹಕ್ಕೆಯಾಡುಂ । ಬೊಲನಮುರಗಾಡುಗಳೊಳಗೆಕ । ಟ್ಟಲು
ಹುದೋರದೆಪೊಕ್ಕುದಗಲಕೆಶಬರಸಂದೋಹ ॥೧೦॥ ಒಡ್ಡಿದರುದಡ್ಡಿವಲೆ
ಯುಸಿಡ್ಡಿವಲೆ । ಖಡ್ಗವಲೆಕುಡಿವಲೆಘನಗಲಕೆ । ಚಪ್ಪವಿಸಿದರುಬೀಸುವ
ಲೆಪೆಳ್ಳಾರವಲೆಗಳಲಿ ॥ ಅಡ್ಡವಿಸಿಸೋಹಿದರುಕೋಣಸ । ದೊಡ್ಡಗಳ
ದಂತಿಗಳಪರಿಣಸ । ಪೊಡೆಡ್ಡಯುದಪ್ರೋಲಾಸುವಿತ್ರಾಸುತನಸರಿಸದಲಿ॥

ಮುರೆಲುಲಾಯವ್ಯಾಘ್ರವೃಕಸೂ । ಕರಶಿಖಿಸಾರಂಗಕೇಸರಿ। ಕರಿಕ
ಲಭೆಖಡ್ಗಿಪ್ರತಾನಸವೋಹುಗಾಡಿನಲಿ ॥ ಹರಿದುಬೆರಸಿತುಬೇಡಪಡೆಕು ।
ಕ್ಕುರಿನಪಾಸವನುಗಿದುಸೇದಿದ । ಸರಳಸನ್ನಹದಲಿಕುಬುಬಿದರವಿಳ
ಪೆಶಗಳಲಿ ॥ ... ॥೧೨॥

ಪುಲಿಯನೌಕುವನಿಗಡದಂತಾ । ವಳಗೆಲೆಘಿಸಿಂಗವನಹಿಡಿದು
ಲಿಗಶರಭಕೆಮುಳವಮುದದೆಸ್ಕಲನಕುಕ್ಕರಿಸಿ ॥ ಲುಳಿಯಜಂಘೆಯಜವ

ಗತಿ ೫ । ಹೆಕ್ಕಿದೆಗರ್ಜನೆಯೊಕಟ್ಟು ಗುಳಿಕೆಗಳನಾಯಿ ಗಳುತ್ತು॥ ಕಿದವಖಿಳಮೃಗಕುಲವ ॥೧೪॥ ಹಾಯಿದವುವಿಗೆವಿಂಡುಸರಳರೆ । ಘಾಯು ದಲಿವರ್ಾರ್ವಲವವೃಗಗಳ । ನಾಯಿಗಳುತುಡುಕಿದವುಕಡಿದವುಕಿರುಮೃ ಗಾವಳಿಯು ॥ ಬಾಯುಬೊಬ್ಬೆಯುಬಿರುಬುಗಳಲಡ । ಹಾಯಿಡೋಡುವನಿ ಖಿಳಮೃಗಸಮು । ದಾಯುವನುಸಂಹರಿಸುತಿರ್ದುದುಶಬರಸಂದೋಹ ॥

ನಾಲಿಗೆಯುನರೆಗಚ್ಚಿ ಕೆಡದಮೃ।ಗಾಣಿಕೆಲವಳ್ಳೆಗಳಘಾ।ಯುದಜೋ ಲುಗರುಳಿನಲೊರುಗುವವುಕೆಲವರಿಜಿಕೊರಳುದಿದು ॥ ಬೀಳುವವುಕೆಲಕೆ ಲವುನಡುತೊಡೆ । ಕಾಲುಖಂಡಿಸಿಬಸಿವನೆತ್ತರ ।ಲೋಳೆನೆಲದಲಿಮುಗ್ಗುಲಿ ಕ್ಕಿದವಖಿಳಮೃಗನಿಕರ ॥ ... ॥೧೬॥

ಸಿಲುಕಿದುವುಮೃಗವಿಂಡುನಾನಾ ಬಲೆಗಳಲಿಕುಳಿಗಳಲಿಬೀಸಿದ।ಬಲೆ ಗೆಬಿದ್ದವುಗಿಡಗಗೀಜಗಗೌಜುಗುಬ್ಬಿಗಳು ॥ ಚೆಲಿಮಿಲಿಗಚೆಂಬೋತವಾ ಯಸ । ವಲಿಯುಹುದುಗಿಹಹರಡೆಹಸುಬಗ । ಳಳಿದುದಕೆಕಡೆಯಿಲ್ಲಬೇಂಟೆ ಯೊಳೂರ್ವಿಳಾಪತಿಯು ... ॥೧೭॥

ಗಳಿಗಳಂಟಗೆಶಿಕ್ಕಿದವುಪಿ । ಕ್ಕಳಿನಪಿಂಜರಮುಂಜರಿಗವಿಂ। ಬಲಿಗೆ ಲಾವಗೆಬುರುಲೆಸರಲೆಗಳಚ್ಚ ವಿಂಟಿಯುಲಿ ॥ ಬಳಲುಗೊರಳಲಿಬೀಳತಿರ್ದ ವು । ಬೆಳುವಗಿಳಿಕಬ್ಬಕ್ಕಿಬಕಕೋ ॥ ಗಿಲೆಕಪೋತಕಳಿಂಗಕೊಂಚೆಗಳವ ನಿಯುಗಲದಲಿ ॥ ೧೮ ॥ ಆದುವೆಸಮಯುವೆನುತ್ತಹರಿಸೃಜಿ । ಸಿದನುವಮಾ ಯಾಸೂಕರನಕ (ಟ್ಟದಿರಿನಲಿಗರ್ಜಿಸಿತುದಾಡೆಯುಮಸದುಲಕ್ಷ್ಮಣನ ॥ ಕೆದರಿತೀಶಬರಾಳಿಸೀಳ್ದ ॥ ಕ್ಕಿದದತುಡುಕುವನಾಯಿಗಳನುಟ್ಟದುದು ಘುಡಿಘುಡಿಸುತ್ತ ಕಪಟಕಿರಾತಸಂತತಿಯು ॥ ೧೯ ॥ ನಿಂದನೈಬಳಿಕೀತನಾ ಹೆ । ಬ್ಬಂದಿಯಿದಿರಲಿಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ । ಹಿಂದಣಡಿಗಳನಂದುಗೊಂಡುದುಕಂ ಭುಕಾಸುರನ ॥ ಮಂದವಿಸಿಮುಸುಕಿದಮಹೀರುಹ । ವೃಂದವನುಕುಶ ಕೇಳ್ಸುಮಿತ್ರಾ । ನಂದನನುಬಳಿಕುದಿದುಹೂಡಿದನಸಮಮಾರ್ಗಣವ ॥

ಉಗಿದುಕಿವಿವರೆಗಾಗಿಬಾಣವ । ನಗಲಿಸುತಬೊಬ್ಬಿರಿಯೆಶರವಿ।ಬ್ಬ ಗೆಯುಮಾಡಿತುಮುಂದುವರಿದಂಡಿಸಿದಸೂಕರನ ॥ ಚಿಗಿದುಮುಂದಕೆಹಾ ಯ್ದುಹತ್ತುವ । ಒಗಿದುರಜನೀಚರನಶಿರವನು । ನೆಗಹಿದುದುನಭಕಾಗಿ ನಿರ್ಜರನಿವಹಕೊಂಡಾಡೆ ॥೨೦॥ ನಿಲ್ಲದೊದರುತಬಿದ್ದವಸ್ತ್ರಕೆ । ದಲ್ಲಿಗೈ ದಿದನೀತನಾತುದಿ । ಗಲ್ಲದಲಿಚಾಚಿದನುಕರತಳಕೊಡಿಕಾಮುರ್ಕವ ॥ ಎ ಲ್ಲಿಯುದುಹೆಬ್ಬಂದಿಮುಸಿವಧೆ । ಯೆಲ್ಲಿಕೂಡಿತೊಯೋಗವೆಂದೆದೆ । ಝಲ್ಲೆ ನಲುಜವಗುಂದಿಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಲಿದನನಯುವವ ॥೨೧॥ ಐಸೆಮತ್ತೇಸಿದುವು

ರಾಕೃತ। ದೋಷಫಲಮೋಬವಲಾಹೆ। ಡೆ ತ್ರಿಸಿವಾಡುವದೇನುವಾ ಯಶಿ ತ್ತಮುಖವೆನಗೆ ॥ ಈಶರೀರತ್ಯಾಗವೇಕೃತ। ದೊಪಹರವೇಡುಗ ಡುಸುರಗಯು। ನಾಸುಮಿತ್ರಾ ಸೂನುವಿಗೆಮೋಹಿಸಿದನುದರದಲಿ ॥೭೩॥

ಘಾತಿಹೊದ್ದದುಸ್ಸೈರಿಸಾತುವು। ಘಾತಕಕೆವುನವಿಕ್ಕಬೇಡಿವ।ಯಾ ತುಧಾನನುಮುನಿಪಸಲ್ಲಿವಸೆಂಬಸಿಕ್ಕಯುವ ॥ ಈತನನುಕೊಲಲೋಸು ಗವೆಸುರ। ಜಾತನೆರದುವುಶಬರರೂಪಿನ। ಲೀತನಿಂದ್ರನುನೋಡುನಾರದ ನೀಗತಾನೆಂದ ॥೭೪॥ ಅವಕಣಾರಕ್ಕಸನುರಾಕ್ಷಸ। ನಿವಹದಲಿಒಲ್ಲಿದನು ಬಳಿಕಿವ। ನೆವುಗೆಸಲುವಸುರೇಂದ್ರಪದವಿಗೆವಾಡಿದನುವುನವ ॥ ಇವನು ನರರಿಂದಲ್ಲದಾಯು। ವ್ಯವನುಬಿಡನೆಂದರಿದುಬರವಾ। ವೈಗೆನೀಸೋ ಡೆಂದುನಿಜವನುತೋರಿದನುಸುರಪ ॥೭೫॥ ವುರಳಿದನುಬಳಿಕೀತನವುರ ಲು। ಪರಿದರತ್ನಲುರಾವುಗೀವಿ। ಸ್ತರವನೆಲ್ಲವಬಿನ್ನಹವವಾಡಿದನುಸೌ ಮಿತ್ರಿ ॥ ತೊರವೆ ಮುಧಿಪತಿರಾಯುನರಕೇ। ಸರಿನಿಜಾಂಗನೆಸಹಿತಭರತಾ ॥ ವರಜಸಹಿತೀರಾವುವರುಷವಕಳಿದರಡವಿಯಲಿ ॥ ... ॥೭೬॥

ಮೂರನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ। ಚೆಲುವತನುವನುತೋರಿರಾವುನ। ನೊಲಿಸಲೈದಿದಶೂ ರ್ಪನಖಿಯನು, ಕಲಿಸುವಿುತ್ರಾಸೂನುಕದಿದಿಳುಹಿದನುನಾಸಿಕವ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಕುಶನೆಕೇಳೈಶೂರ್ಪನಖಿಯು। ಬಸುರೆಬಂದಳುವನವಿಹಾರ ವ್ಯಸನದಲಿನರವಾಂಸಭೋಜನದುಜ್ಜುಗತ್ವದಲಿ ॥ ಅಸವುಬಲಶಂಭುಕ। ನತನುವಿನ। ಉಸುರದೆಗಹನುಕಂಡುಹಲುಗೆಳ। ಮಸವೃತ್ರೈದಿದಳಿನಕು ಲೇಂದ್ರನಪರ್ಣವುಂದಿರವ ॥ ೧ ॥ ಆರಘುಕ್ಷಿತಿನಾಥನುನಿಜ। ನಾರಿಸಹಿತ ದ್ಯೂತಕೇಳಿವಿ। ಹಾರವಿಂದಿರೆಕಂಡಳವಲೀರಾವುಚಂದ್ರನನು॥ ದೂರದಲಿ ದುವಿಕ್ಕಿದುಡುದ್ಯಥ। ವೈಗಡರುಶನಹಾತ್ರದಲಿಕಣು। ಕೋರವಿಸಿದ ವೃಕೋವುಲಾಂಗನಕಾಯಕಾಂತಿಯಲಿ ॥ ೨ ॥ ಭುವನಯಿರಾದರೊಳಧಿಕ ವೆಂದೆಂ। ಬವರುನಾಲ್ವರುರೂಪಿನಲಿಪ್ಪೈ। ಶ್ರವಣಸುತನವುರೆಂದ್ರನಂ ದನೆರಿಂದುವುಸ್ಮಥರು ॥ ಅವರುಗಳಶತಕೋಟಿಲಾವ। ಣ್ಯವನುವಿುಕ್ಕಿದೆ ನೋಡಲೀನೃಪ। ನವುವವದೊಳಿವನಾವನೋಯೆಂದೊಲದಳವಯವವ॥

ನೋಡನೋಡಲಿಕಂಗಜನಹೂ। ಮೂಡಿಗೆಯುಸರಳಂಗಬೊಳಗ। ಕ್ಕಾಡಿವವೃತ್ರೈವುರದಳೊಂದೆರಡೆಂಬವಸ್ಥೆಗಳ ॥ ಜೋಡೆನಿಯುಜೋಕೆಗ

ಆರ್ಭಟಿತಿಯ| ಜೋಡಿಸಿದರ್ಪೊಪ್ಪಿಸಲಿ ಬಳಿಕೆ | ದಾಡಿಗಳ ವಿಕೃತಾತಿ
ಶಯದ ಸಿಂಹಟರೂಪಕವ ‖ ೪ ‖ ಹೊಳವ ಸಿಡಿಲ ಗಂಗಳಿಸ ಕೋಪಾಲ | ದಳ
ದಕಟ ಪಿಂಗಪೆರೆನೊಸಲಪು | ಜ್ವಲಿಸಿದಂತಾವಳಿಯು ಬಿರುಗಾಪಕ್ಷ್ಮ ಪಾಧರ
ದ ‖ ಸೆಳೆನಡುವಿನ ತುತ್ತುಂಗ ಕುಚವುಂ | ಅಲದನೆಳೆತೋಳುಗಳ ವಹಾನವ|
ವಿಳಸಿತಾಂಗದ ರೂಪಕೈಕೊಂಡೆ ಸದಳ ದಿನಸಲಿ ‖ ೫ ‖ ಘಟಿಪಯೋಧರ
ಭಾರ ಲಿಸಂ | ಘಟಿಸಿತ ಧಿಕ ಕಶಾಂತಿ ನಡುವಿಗೆ | ಕುಟಿಲ ಕುಂತಳ ದುಬ್ಬ
ರದ ಧಮ್ಮಿಲ್ಲದ ಉರುಭರಕೆ ‖ ನಟಣೆಯುಲಿ ಬಳಿಕಿದುದು ಕೊರಳು | ತ್ಕಟನಿ
ತಂಬಸಂಗಾಘಾತ ತರದು | ಬ್ಬಟಿಗೆ ಧಡಧಡಿಸಿದ ವೃಕದ ಯುಗವಾ ನಿತಂಬಿನಿಯ ‖

ಅಂಗವಟ್ಟದ್ದುರುಬಿ ಸೆಳೆದಳೆ | ಲಿಂಗಿಸಿತು ಗಗನದ ಲಿಸುಳಿಪಗು | ರಾಂ
ಗನೆಯುರನು ಸುತ್ತಿ ಪರಿಪಾಳಿಸಿತ್ತು ಕಾಂತಾರ ‖ ಅಂಗಜನ ಮೋಹನದ ಸು
ಭಟರ | ಮುಂಗುಡಿಯ ಮುಂಜರಿಲಿಪ ದಮಾ | ಶೃಂಗವನೆ ಲಿಭಗವಾನಗ
ರುವಾಮಿಯ ಲಿಗವಿಸಿಟಳು ‖೭‖ ಸಿರಿಯನೋಸರಿಸುತ್ತ ಬೋಲುವ | ಸಿರು
ಕುತ್ತಿಡಗ್ಗದು ದಿಯಾಲಾಪುಂ | ಜರಗಸುವಸುತ್ತ ಸನಸನಾಬೆಕೆಯು ಭಾ
ವದಲಿ ‖ ತಿರುಗೆ ಬೆಯ ನಿಡು ಗಂಗಳಿನ ಕಡೆ | ಸರಗಪಸಿಸುತ್ತೊಯ್ಯನೊ
ಯ್ಯನೆ | ಮುರುಕವನುತೋರಿಸುತ ಬಂದಳು ರಾಮನ ಸದ್ವಡಿಗೆ ‖ ‖೮‖

ಬಿಗ್ದುದರಸನದ್ಯ ಬಿಟ್ಟ ವೋಡಿನ | ಬಿದ್ದಗೆಯ ಮೋಹಿಸಿಯು ಬೀಳಿಾ
ಡ | ಸಿದ್ಧದೈನ್ಯ ಪಗೆಕಪತ್ರೆವೆ ತ್ರಾಣಿ ಜ್ಞಾನ ‖ ಹೊದ್ದದ ದುಮೆಟಿ
ತ್ತ ಚಿತ್ತಜ | ನುದ್ದರುಟು ತಾನವೇನು ಸ್ಪಥತಾ | ವಿದ್ದ ಬೋನಿಪ್ಪ ಯ್ಯ
ಗೆಲಿಕುಳಿಕೇಳಿ ದೈವಯಿಂದ ‖೯‖ ದೇವಿ ಸೊಬಗಳೊಯ್ಯನೆ ವಾ | ಯಾವಿ
ಳಾಸದ ತಧುವನ ನುಪವು | ಹಾವಭಾವ ವಿಳಾಸ ವಿಭ್ರಮ ರಂಜಕವ ಕಂಡ ‖
ಆವಳೊತ್ತಾನಿವಳೆ ನುತ್ತಭಿ | ಭಾವದಲಿ ಹೆದರಿ ಡಳುವ ನದಲಿ | ದೇವರಾಘವ
ನೀಲತಾಳಿಗೆ ಸೋಲದಿರನೆ ಸುತ ‖ ... ‖೧೦‖

ಗಮನವೆಲ್ಲಿಗೆ ವನಜಮುಖೋ ನೀ | ನಮರವಧು ಪ್ರೋಹಿಸಿಕೊಂಡಿಪರೆ
ಮಣಿಭೂರಿ ಕಾನನಕೆ ಬರವೇನು ಸಿನಗೆಂದು ‖ ಅಮಿತಬಲನಾ ಕಪಟರಾಕ್ಷ
ಸ | ರಮಣಿಯು ನವಮಾಧುರ್ಯ ವಚನದ ‖ ಮಮತೆಯುಳಿಕೇಳಿದನು | ಬೊಲ್ಲ
ನಮುಂದ ಪಾಸದಲಿ ‖ ೧೧ ‖ ರಮಣಿಕಿಲ್ಲ ನಗಾನ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ | ರಮಣಿನಿಮ
ಲಪ್ರಲಪ್ಸ್ಯ ಸಂಕದ | ರಮಣಿ ರಿಂಜೆನಗಾಯ್ತು ಜನನಪ್ರೇಜಲಧಿಪರಿವೃತ
ದ ‖ ಕ್ಷಿತಿ ಪಿಸಿಲ್ಲಗರೆಲ್ಲ ಲಿನಿ | ವನಿಪಾತ್ರೆಯರಾಯಿಕ್ತು ಜನಕೆ ಸಿಮ್ಮಲಿ |
ರವಿಸುವಿರ ಯನಾರಾಗಿ ಸಿನಗಾಯಿತ್ತುಂದಳೆಂದು ಮಾವಿ ‖೧೨‖ ಪರಪತ್ನೀ
ವ್ರತಾಭಿಮತಿ | ಸೊಕ್ಕಿದ ಮನಸ್ಸು ಮಾನಿಸ್ಸು ವಿ | ಮೇಕದನು ರಾಗ

ತೆಗೆನಮ್ಮಯರೂಪ್ರಯೌವನಕೆ ॥ ನಾಕುಮಡಿಯುಪಹ್ರರುಪೆನ್ನೈದನೆ। ನಾ
ಕುಹೋಗಾನಿಳಿಯುದಲಿಲೆಃ । ಕೈಕವೀರನುದಾರವಿಕ್ರಮನಿಹನುನಡೆ
ಯೆಂದ ॥೧೩॥ ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳೀಸಾತನನು। ಟಿಪ್ಪಲಮೆಯುವನಲಾತನೀ
ಬರ । ಲೊಲಿಯುದಿರನತಿಕಯುದನಿನ್ನಯುನಿಭ್ರವಾನ್ವಿತಕೆ ॥ ಲಲನೆಹೋ
ಗೆನುತವಳನರಿತೊ । ತ್ಪಲನಿಭಾಂಗನುಕಳುಪೆಲಕ್ಷ್ಮಣ । ನೆಲೆವನೆಗೆಬಂ
ದಳುನಿತಂಬಿನಿನಡೆಯುಮುರುಕದಲಿ ॥೧೪॥ ಸರಳಹಿಳುಕಿನಪೊಂಗರಿಯು
ತಃಬಿ । ವೆರಳಲೊಯೆಸ್ಯಾರಿಸುತಬಾಣವ । ತಿರುಹಿತಿದ್ದುತಕೊಲರಗಧಾರೆ
ಯನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ಅರಲುಸೂರಿದಳಿವಳುನಿಜಿತ । ಸ್ಮರನಸಾರುವಜೀಡೆಡೆ
ಯುದವ್ರೋ । ಲ್ಸರಕುವರಾದದೆತಿದ್ದುತಿದನುಮುತ್ತಿ ವರಾಳ್ಗಣವ ॥೧೫॥

ರೂಪಿನಲಿಸೊಬಗಿನಲಿಶೌರ್ಯ । ಟೋಪದಲಿಕಾಂದಿಲ್ಲಮನ್ಮಥ ।
ತಾಪವನುತಗ್ಗಿಸಲುತಕ್ಕವನಹನುನೋಡಲಿಕೆ ॥ ಈಪ್ರರುಷನೀತನನುಮ
ಧುರಾ । ಳಾಪದಲಿಸಾತ್ರಾಡಿಸುಪೆನೆಂದಾ । ಸೆರಂತಪನನುಜನನುನುಡಿಸಿ
ದಳುಶೂರ್ಪನಖಿ ॥೧೬॥ ಸೀಮಾಯ್ತುನಗಸಿತ್ರಕಮುದ । ಶ್ಯಾಮನಿಂ
ಕಗೊಲೆಯುಕಾಮನ । ಕೈಮುಂದುನುಕ್ಕಲಿಸುಟಾಕ್ಷದಕರುಣಭಾವದ
ಲೀ ॥ ಕಾವಿಸಿದೆನಾನಿನಗೆಸುರತಕ । ಳಾವನೋಜನವಿಳಾಸನಾಗಂ । ದಾ
ಮಗಧನಂದನೆಯುನಂದನಗೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ॥ ... ॥೧೭॥

ತೋರನಿಡುಮುದನಂಗಮುದನು । ತೋಟವನೆಂತನವರಾರುತ್ತಗೆಮ
ರು । ವಿಧಿಯನಿಕ್ಕುಸುಧಾಂಶುವಿನಸುಮ್ಮಾನವನುಕಡಿಸು ॥ ನುಡಿಯನ
ಡಗಿಸುಕ್ಕೋಕಿಲನಗಾ । ರುಡಿಸುವಿಷಯುವಿಷಾಹಿಯನುಮೋ । ಲ್ನುಡಿಯ
ಹೊಯ್ದುತ್ತನೆಬುವಸಾಂತರಡದಳದುಳಕೆ ॥ ೧೮ ॥ ಎಂದುನುಡಿವೀಸುರ
ತದಭಿಗತ । ಸೌಂದರಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿದನಿಂದ್ರಿಯ । ಬಂದಿಕಾರನುಒಳಿಕವ
ನಕೊಳಗಾದೆನಾಸತಿಯು ॥ ಸಂದವಾಯಾಮೋಹನದರೂ । ಪಿಂದನುಳಿ
ದಸಿಕಟವಧುವಿನ । ಳಿಂದುಮಲ್ಲನೆನುಡಿದನಾರಾಕ್ಷಸನಿತಂಬಿನಿಗೆ ॥೧೯॥

ಕೃತ್ರಕವಲ್ಲವುದೀಯ್ಯವಚನ । ಸ್ಥಿತಿಗೆರಾಪೆಲೆಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ । ವ್ರ
ತವುನಿಷ್ಠರುಈವನಾಂತರವಾಸಪರಿಯಂತ । ರತಿಯುಸೊಗಸಿಗೆಸೋಲದೆಂ
ಮಯು । ಮತಿಯುಸೋಜವನಸ್ತ್ರಧಾರಾ । ಪತಿಗೆಶಿಕ್ಷ್ಯವರಲ್ಲತೆರಳೆಂದ
ನುನಿತಂಬಿನಿಯು ॥೨೦॥ ಎಲಪ್ರೊಬೂಳನರಾಘವರಿರಾ । ನೊಳಿಪಿದುಬಂದ
ರೆನಿಮ್ಮಬಿರುನುಡಿ । ಯುಲಗಿನಲಿದಾವರಿಸಿವಿಡಿಡೊಳ್ಳಾನವಿದ್ಯೆಯುಲೀ ॥ ಲಲ
ನೆಯೊಬ್ಬಳವ್ರತತನಗೆಗತ । ಹಳುವದಿರವಿಗೆಜೊವ್ರಚರ್ಯದ । ಬಳಿಕಗ
ಡನಿಮಗೆಲಿನಪ್ರಂಸಕರೆಂದಳಾಕಾಂತೆ॥ ... ॥೨೧॥

ಕಾತರಿಸಿವಿಷಮಾತುರರುನರೆ । ಬಾತುಗೆಡದರೆಗರುವರಾದನ । ರಾತ್ರೆವಗಾರುತ್ತರವಕೊಡುವರೆಕೆಲಕೆಲಸಾರೆನುತ ॥ ಆತವಿಸಾಚರಿಯನ ಸುರಾ । ರಾತಿಯನುಜನುಜರಿಯೆಘನರೋ । ಷಾತಿಶಯದಲಿನುತ್ತೆಬಂದಳುರಾಮುನಿದ್ದೆಡೆಗೆ॥೨೨॥ ಕಳುದನುತಾಬೊಮ್ಮಚರಿಯದ । ಬಳಕೆತನಗೆಂದಾತನಿನ್ನಯ । ಬಳಿಗೆನಿನ್ನಭಿಮತವದಾವುದುಹೇಳುಬೇಗೆನಲು ॥ ಲಲಯಿವಳಸುರವಿಕರ್ಮದ । ಬಳಕೆಯವಳೆಂದರಿದುಬೊಲ್ಲನೆ । ತೊಲಗನಾಡಿದೊಲಿವವರನಂಗೀಕರಿಸುಬೋಗೆಂದ ॥ ೨೩ ॥ ಮದನಮದವಕ್ಕರಿಸವಿಷಯದ । ನೆನಹುನೆಗ್ಗಿತುಸುರತರಸವಾ । ಹಿನಿಯುಭರತಗ್ಗಿದುದುಬಿಟ್ಟದುಕೋಮಲತೆಬಳ್ಳಿಕಾ ॥ ಘನಮನೋರಥಶಿಶಿರಕಾಲದ । ವನಜದಂತಾಯ್ತುವಿಸಿತವಳಾ । ನನದೊಳಧಿಕಕ್ರೋಧಶಿಖಿಸಿಡಿದೊಗುವಕಿಡಿಗಳಲೀ ॥

ತಿಂಬೆನಿವದಿರನೀಮನುಷ್ಯನಿ । ತಂಬಿನಿಯುಗೊಂಡೊಯ್ದುಸುರನಿಕುರುಂಬದಲ್ಲಣಗೀವೆನೆಂದೆನುವಮಾನವಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನಮುಖಿಯುಸರಿಸಕೆ । ಜೊಂಬಿಸಲುರ್ಝಡಿತೆಮಲಿಬಳಿಕ । ಗ್ರ್ಯಂಬುಕನಹೊಳಹಿನಲಿಹೊರಕ್ರೈಯಿಂದರ್ಝಾಡಿಸಿದ॥ ... ॥೨೪॥

ಕಳಕಳವದೇನಂಣದೇವನ । ನಿಳಯದೊಳದೆಂದೂರ್ಮಿಳಾಪತಿ । ಚೆಳಕದಿಂದೈತಂದುಕಂಡನುಕಪಟರಕ್ಕಸಿಯ ॥ ಸೆಳದತ್ರಾಯುಧವವಳಗಂಟಲ । ಬಳಿಗೆಚಾಚಲುಕಂಡುರಘುಪತಿ । ನಿಲಿಸಿದನುಕೈತಪ್ಪಮಾಡದೆಯೆಂದುಲಕ್ಷ್ಮಣನ ॥೨೫॥ ಚೆಲುವತನುವನುತೋರಿನಿನ್ನುವ । ನೊಲಿಸಲೈದಿದಳಿವಳಲೋಕಕೆ । ಚೆಲುವತನುವನುಮಾಡಿಬಿಡು ಸಾಕೀನಿಶಾಚರಿಯಾ ॥ ಕೊಲುವದನುಚಿತವೆಂಬನುಡಿಯಿಂ । ದೊಳಗವಳನಾಸಿಕವನುದ್ದಕೆ । ಬಳಚಿದನುಕರ್ಣದ್ವಯವಬೆಸುಗೆಗಳ ... ॥೨೬॥

ಬೆದರಿದನನೀನಂದನೆಯುಬೊಗ।ಪದೆಮುಮುರಳಿದುದಾನಿಜೇಶನ । ವದನವಾರೀರುಹವನೀಕ್ಷಿಸಿನಗೆಯನಟಣೆಯಲೀ ॥ ಮದುವೆಯಾಗಲುಬಹುದುಲೋಕದ । ಸುದತಿಯರಿಗೀಸೊಬಗುಸಂಭವಿ । ಸಿದುದ ಕಾಣೆನುಪರಿಸಬಹದೆಂದಳುನಿಜೇಶ್ವರನ ॥೨೭॥ ನಿಮ್ಮಚಿತ್ತಕೆಬಾರದಿರೆನೀ । ವೆಮ್ಮವೈರಿನಗಾದರೆಯನ । ಮುಮ್ಮಡಿಳಾಮಾನಿಸಿಗೆಕಡಿದಾಗಿರಲಿಮಾಡುವದು ॥ ನಿಮ್ಮರೂಪಿಗೆಸೋತವಳಸಿವ್ರು । ಗುಮ್ಮನನುಮಾಡುವದುಗುಣವೇ। ನಮ್ಮಮನಕಿದುಬಾರದೆಂದಳುನಗುತನಳಿನಮುಖಿ॥ ... ॥೨೮॥

ನಗುತಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವನಾಕೆಯು । ಬೆಗಲಡವಿರಿನೊಳ್ಳೆಸಿನ್ನಯ। ಸೊಗಸಿಗನುಗುಣವಾದವನವಿಸಂಡುಶ್ರೇರವನುಳಿಸೆ ॥ ಒಗುಪ್ತಕಿವಿಮೂಗು

ಗಳರಕುತದ । ಹನಿಗಳುದಹೊಸನಾಟಕದಹಳು । ದೆಗೆದರಕ್ಕಸಿಬಂದಳೊ
ದರ ತಖರನಪಟ್ಟಣಕೆ॥ ... ॥೨೦॥

ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಐದನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ತುಂಗಬಲಸೌಮಿತ್ರಿಯಿಂದುರೆ । ಭಂಗಪಟ್ಟಮಹೋಗ್ರರಜನಿಚರ । ರಾಂಗನೆಯುದೂರಿಸಲಿಖರನೈತಂದನಾಹವಕೆ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ರಾಯರಾಘವಸೂರುಕೇಳ್ಕಮ । ಲಾಯತಾಂಬಕನನುಜನುರುಕೌಂ । ಕ್ಷೆಯಧಾರಾಭಿನ್ನನಾಸಿಕದಬಲೆತಾಬಳಿಕ । ಹಾಯಿದಳುಹೊರವಡುವನೆತ್ತರ । ಬಾಯಿತೊಪಿರಿವಶ್ರುಜಲಪೂ । ರಾಯದಭಿಮಾನಚ್ಯುತಿಯರೋದನನಿನಾದದಲಿ॥ ... ॥೧॥

ಇವಳಕಾಣುತಕೆದರಿದಮೃಗ । ನಿವಹವನದಲಿತಾಪಸರುತವ । ತನಿಸಿಹಾಯ್ದುರುಹಾಯ್ದಿದಂಡಕಮಂಡಲಾವಳಿಯ ॥ ಲವನೆಕೇಳ್ಕೈಬಳಿಕಹಾಪಾ । ರವದರಹಣಿಯಲಾಜನಸ್ಥಾ । ನವನುಹೊಕ್ಕಳುಸಾರಿದಳುಸಭೆಯನುಖರಾಸುರನ॥ ... ॥೨॥

ಬಿಸ ಟಳೊದರುತಶೂರ್ಪನಖಿನಿಮ । ಡಿಸಿದಕಟ್ಟಭಿಮಾನವಿಳಸಿತ । ಬೆಸುಗೆಗಳಚಿದನಾಸಿಕವನಿದಿರಿನಲಿಖರಾಸುರನ ॥ ಅಸುರನವಳನುಕಾಣುತೀಜಗ । ದಸುವಿನಳಿವಿನಕಾಲರುದ್ರನ । ನಿಶಿತಕೋಪಜ್ವಾಲೆಗಿಮ್ಮಗಿಲೆನಲುಖತಿಗೊಂಡು॥ ... ॥೩॥

ಹೇಳುಹೇಳೀಮಾನಭಂಗಚ । ಡಾಳವಾರಿಂದಾದುದೆಂಬುದ। ಹೇಳುಹೇಳೀನಾಸಿಕಚ್ಯುತಿಯಾರದೆಸೆಯಿಂದ ॥ ಮೇಳವಿಸಿತಾನವನಮೂಗನು। ಸೀಳನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲಿನಿನ್ನೀ । ಗಾಳಿತಘ್ರಾಣದಲಿಬೇಸುವೆಬೇಗಹೇಳೆಂದ ॥೪॥

ಕಾಲನಾಗಲಿಕಾಲನಗ್ಗದ । ಶೂಲಿಯಾಗಲಿಮೃತ್ಯುವಾಗಲಿ । ಕಾಲಭೈರವನಾದಡಾಗಲಿಹರಿವಿರಿಂಚಿಗಳು । ಹೇಳುಸಾಕಾರಾದಡಾಗಲಿ । ಮೇಲಣಾಹವದೊಳಗೆಕೈಹದ । ದೇಳಿಗೆಯಕೌತುಕವನನುತಲೆಖಂಡೆಯವಝುಡಿದಾ ॥೫॥ ಖರನಖರಕೋಪಾನಲನಥ । ಭ್ರುರಿಗೆಡಿಸಿದಮೃತವರೆಸಿಮಿಸಿಮಿ। ಗರದುಮಂಬರಸಿಂಧುಸುರಪುರಹೊಗದುಡಗಲದಲಿ ॥ ತರುಣಿಕೇಳ್ಕೈಕಸನೆ ರಾಕ್ಷಸ । ತರುಣಿಗಾದಭಿಮಾನಭಂಗದ । ಭರದಬವರಕೆಬಹಳಬಲಸಹಿತನುರಹೊರವಂಟಾ॥ ... ॥೬॥

ಮೊರೆವಮಾದ್ಯಧ್ವನಿಯಲುಕ್ಕಿನ । ಮರಮರೂಥವನಡರಿದನು ।

ರಜನೀಚರಗಳವರೆಸಿತ್ತಿಗೆನೆಗೆಯುಬಾರದೆನೆ ‖ ಘುಡಿಕೆವುಂಚಿತುವುಂದಿದೂ
ಷಣ । ದುರುಳದುರ್ವರ್ಣದದುಷ್ಟ್ರಣದು । ದೂರಖರತ್ರಿಶಿರಾದಿರಕ್ಕಸರ
ಳುಕೆಘುಡನಡೆದು ‖೭‖ ಧೂಳಿಗಟ್ಟಿಗರಟ್ಟಿಸುಂಟರು । ಘೇಳಿಮುಸುಕಿ
ತುಮೂಸಿದವ್ರುಶಂ । ಡಾಲಕೀಲಕಂಬನಿಂಚುತಲೆಗೊಡಹಿದವ್ರುತೇಜಿಗಳು ‖
ಮೇಳವಿಸಿದವ್ರುಧೂಮಕೇತುವಿ । ಕಾಳಿಯುಲಿರಥಕೇತುದಂಡದ । ಮೇಲೆ
ಹದ್ದೆರಗಿದವ್ರುಕಲಿಖರದೂಷಣಾದಿಗಳ ‖ ... ‖೮‖

ಅದರಿತಿಳಿರುಧಿರಾಂಬುಧಾರೆಯು । ನುಡುಗೆರಿಸಿತಾಕಾಶಕಾವಳ । ಕ
ಡುಬಿತಿನಮಂಡಲದಸುದುರಿದವಿಳಿಗೆತಾರೆಗಳು ‖ ಮೊದಮುಖರಲ್ಲಿರಕ್ಕಸ
ರುತ್ರೋ । ರಿದವಸೋತ್ಪಾತವನುಬಗೆಯದೆ । ಕದನಕೋಲಾಹಳರುದಳ
ಉಳಿಸಿದರುಘಾಳಿಯುಲಿ ‖ ... ‖೯‖

ಮುಸುಕಿತಭ್ರುವನಸುರಸೇನಾ । ವಿಸರಪದಹತಧೂತಧೂಳಿ । ಪ್ರ
ಸರಕದಿಗಡಿಗಳುಕಿಸಿತುರಣವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋಷ ‖ ಬಿಸಜಗಭಾಂಡವನುಕಿ
ವಿಗೆ । ಳಸಿತಲ್ಲಿನಿಮ್ಮರಸಗೀರಾ । ಕ್ಷಸರರಣರಭಸದಗಡಾವರಣೆಕರ್ಣ
ಶಾಲೆಯುಲಿ ‖೧೦‖ ಆಗದಿರದೀಯುಬ್ಬರವ್ರುಕಿವಿ । ಮೂಗುಮುಸುಳಿಸಿದವಳ
ಬವರೆದ । ಬಾಗೆಕಾರರಬರವ್ರುಭರತಾವರಜನೋಡೆನಲು ‖ ಆಗಳಾಸೌಮಿ
ತ್ರಿಸಕಳಗು । ಣಾಗಮಜ್ಞನನುಡಿಗೆರಿತುದಿ । ಗಾಗಿಬಂದೇರಿಳಿದುಬಿನ್ನೈ
ಸಿದನುರಘುಪತಿಗೆ ‖ ... ‖೧೧‖

ಅವಸರಿತ್ರೈಸದುದುನಾವಂ । ದಿರದನಾಸಿಕದವಳತೆತ್ತಿಗ । ರುದವ
ಣಿಸಿಬರುತಿದೆಸರೂಪಿನುಜೀಯಸಂಗರಕೆ ‖ ಸರಳಸೂತ್ರದಲಿಹಿತವೀರರ ।
ಶಿರವಸೂತ್ರಿಸಿಕಾಲಕಂಠನ । ಕೊರಳಿಗಿಕ್ಕುವೆನೆನುತಬಿಲುದುಡುಕಿದನು
ಸೌಮಿತ್ರಿ ‖ ... ‖೧೨‖

ಬೇಗವಡೆದಿರಿರಿಸುಸೀತೆಯು । ನೀಗಿರಿಯಶಿಖರದಲಿಕ್ಕಿವಿಂಗಿ । ಲಾ
ಗಿಬಂದರಿಭಟರಭಂಜಿಸನೀಮುನಿಸಗಿನಿತು ‖ ಬಾಗೆನಮಗೀರಕ್ಕಸರರಣ ।
ದಾಗುತಾಕಾಮುರ್ಕವನೆಂದು । ಸರಾಗದಲಿಸಾಹಸಪರಾಕ್ರಮಿಸಮರಕ
ನುವಾದ ‖ ... ‖೧೩‖

ಐದನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಆರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ‖ ಅಸುರದಸನ್ನಾಹದಲಿಖರ । ದೂಷಣತ್ರಿಶಿರಾದಿಗಳಕೀ ।
ನಾಸನಗಳಿಗೆಕಳುಹಿನನುಸಂಗ್ರಾಮದಲಿರಾಮ ‖ ... ...

ಪದ್ಯ ॥ ಆದುದಾರಕ್ಕಸಿಯನಾಸಾ । ಚ್ಛೇದವೇಭೂಭಾರಕರವಿ ।
ಚ್ಛೇದನಾಪ್ರಾರಂಭವೆಲೆಕಾಕಳೇಳಿದ್ದೈಬಳಿಕ ॥ ಐದಿತೀರಘುಪತಿಯನಾ
ಕ್ರ । ವ್ಯಾದಬಲವಡ್ಡೈಸಿಕೊಂಡುದು । ಹೋದವಮೂಗಿನಖಳಸತಿಯಕ್ರೈ
ಸನ್ನಿಗಾಕ್ರಮವಾ ॥೧॥ ಅದೆನಿಶಾಚರವೇಘನಾರುತ । ಸದನವಸುರಾ
ಸ್ವಯುಪವಾಕ್ರಮ । ಸುದತಿಯಗ್ಗದಕರ್ಣನಾಸಾಚ್ಛೇದನಿಜನಿಳಯು ॥ ಅದೆ
ರಕ್ಷೋಪಹಸಿರಿಯವಿಟನ । ಭ್ಯುದಯಶಾಲೆಖಿಳಾಲಬೀಸಂ । ಕದನಭವನ
ದವೇಧಿಯನುತ್ತರಿದಳುಶೂರ್ಪನಖಿ ॥ ... ॥೨॥

ಮುತ್ತಿತಾರಿಪ್ರುಸೇನೆಸೂತ್ಯಕಾ । ಲೋತ್ತಮನದಳನಿಳಯವನಾದಿ
ಗು । ಭಿತ್ತಿಬಿರಿಯಲುವೊರವಭೇರಿಮೃದಂಗದುನ್ನತಿಯು ॥ ತಿತ್ತಿರಿಯ
ತಂಬಟದಲಗ್ಗಿಯು । ಮತ್ತವಾರಣಹಯವರೂಥದ್ಧ । ಛತ್ತಿಗಳಪಡಿತಳದ
ಭಾರಿಯಘೋರಘೋಷದಲಿ ॥೩॥ ನಡೆಸುವಿತ್ರಾಸೂನುಕೇಳ್ಕಲ । ಸಿಡಿ
ಸರೋಜಾನನೆಸಹಿತಸಂ । ಗಡಿಸುಕಡುಕೋದಂಡಕೌಂಕ್ಷೆಯುಕಳಂಬಕ
ವಾ ॥ ತೊಡವೆನಮತ್ತೋರ್ಮಿನಿಶಾಚರ । ಪಡೆಯಭಾಗ್ಯದಭಾಳಲಿಪಿಯನು
ನೆಡಿಸುವೆನುನೃಕಾಟವಿಜಯಸ್ತಂಭಡಂಬರವ ॥೪॥ ಬಿಗಿದುಬೆಳುವಟ್ಟೆ
ಯಕಠಾರಿಯು । ಮಿಗೆಕಟಿಗೆಸಿಂಗರಿಸಿಪೊನ್ನಾ । ಯುಗದಖಡ್ಗವನಕ್ಷ
ಯುದಮೂಡಿಗೆಯುದಕ್ಷಿಣದ ॥ ಪೆಗಲಿಗಾನಿಸಿಹರೆದಜಡೆಗಳ । ಜಗುಳದೋ
ಳೂಳಚಾಚಚಾಪವ । ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆಲೆವನಯುಹೊರವಂಟನುರಘುಪ್ರ
ಭವಾ ॥೫॥ ಕುಶನೆಕೇಳೆಂದಾಹಿರಣ್ಯಾಕ । ನಸಮದೈತ್ಯಾಕಂಬದಲಿರೂ ।
ಹಿಸಿದನರಕೇಸರಿಯುರೌದ್ರಾಟೋಪದಂದದಲಿ ॥ ಮಸಗಿಪ್ರಾಬಲ್ಯದಿದಿರಿನ
ಲಿಪೋ । ಹಿಸಿದನೈಲವಕೇಳುಹುಂಕೃತಿ । ಮಸಗೆಹೂಡಿದನಹಿತರೆದೆಸಿಳಿ
ನಿಟಿಲೆನಲುಧನುವಾ ॥ ... ॥೬॥

ಧನುವನೇರಿಸಿದನುವಕೊಪ್ಪಿನ । ಕೊನೆಯನಾರೈದುಭಯದಲಿಸಿಂ ।
ಜಿನಿಯುಘನಿದೋರಿಸಿದನಬುಜಭವಾಂಡಘಟಬಿರಿಯೆ ॥ ವನಧಿಗಳುತುಳು
ಕಾಡೆತಾರಕೆ । ತನಿಗೆದರೆತೆತ್ತಂಕಗೊಳಿಪೇ । ದಿನಿಸುರಾಚಲವಲುಗೆಜೊ
ಬ್ಬಿರಿದುಬ್ಬಿದನುರಘುಜ ॥೭॥ ಅರಿದರಾತ್ರಿಂಚರಾದಿಗಳುಮೂ । ಕೊರ
ತಿಪೇಳಿದಪಳ್ಳಿಕಾರನ । ಕುರುಹಕವಿಕವಿಯೆನುತಬೋಯೆಂದುಬ್ಬಿಬೊ
ಬ್ಬಿರಿದು ॥ ಪರಿಯಹೊಯ್ಲನುರಗಿರಿತರ । ತರಿಸೆತೂಳಿದರಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರದ ।
ಹೊರಿಗೆಯಲಿಹೂಳಿದರುಹೊಗಸಿದರಾನೆಕುದುರೆಗಳ ॥ ... ॥೮॥

ಸರಳಸರಿಸಲ್ಲೆಹದಮಳೆ । ಮುದ್ಗರದವೃಷ್ಟಿಮುಸುಂಡಿಮುಸಲದ ।
ಪರುಷಧಾರಾಸಾರಕಪಸಿಡಿಲಂಬುಶಕ್ತಿಗಳ ॥ ಬಿರುಬಿನಗ್ಗದನೋಸರಜ

ಸನಾಗ್ರದಲಿರಿಯಬಿದ್ದುದುಧರಣಿಗಪ್ಪಳಿಸಿ ॥ ಸೂಸುವರುಣಾಂಬುವಿನಧಾರೆಯು । ಭಾಸುರದವರಿಗೊರಳತೋಳಿನ । ಬೀಸಿಗೆಯುಬಿರಿಸಿಸಲಿಹೊರಳಿತುಮುಂಡವಾಖಳನ॥ ... ॥೧೬॥

ಧರಣಿಜಾಸುತರ್ಕೇಳುತ್ರಿಶಿರನ। ಮರಣವನುಕಾಣುತ್ತ ಜಗಸಂ। ಹರಣರುದ್ರನಕುಪಿತರೌದ್ರಾಪೇಕರೋಪದಲಿ ॥ ಖರನನೂಕಿದನದ್ರಿಸಾರದ। ವರವರೂಥವಸೂತನಿಗಜರಥ । ತುರಗಕಾಲಾಳ್ಗೇರಿಮುತ್ತಿತ್ರುಮನುಕಾಲೇಶ್ವರನ ॥೧೭॥ ಅಸುರದಬೊಬ್ಬೆಟಿಹಯದುರು। ಹೇಷಿತಧ್ವನಿಕರಿಯಬೃಂಹಿತ। ಘೋಷರಥವಾಜಿಗಳಚೀತ್ಕೃತಿಭಟರಸಿಂಹರವ ॥ ಅಸಮರವಾದ್ಯನಘತಾಸ್ತೆ । ಯಸುರಪಿಬೆಸಿತುರಾಮನು। ವಾಸಿನಿಯುನಳಿವಳಿದುನುಡಿದಳುರೆಸುಜಿಸನುಜಂಗೆ ॥೧೮॥ ದೇವರಾಮನರೌದ್ರರವದಭಿ। ರಾವಕನ್ನಕೆಬೀಳದಿದೆಭುವ। ನಾವಳಿಯುನಬ್ಬರಿಸುತದಿಕ್ಕಬ್ಬರದರಣರಭಸ ॥ ಆವಹದಸೋಹರ್ಣಸಲಿನ। ಜ್ಞೇವಿತ್ರೇಸನುಕೇಳಿದ್ದೈಯೆಲೆ। ದೇವನರದೇವೇಶಸಿರಪೆಂತೆಂದಳಭುಜಾಕ್ಷಿ॥ ... ॥೧೯॥

ನೊಂದೆಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವನಡೆರ। ಘನಂದನನಬೆಂಬಲಕೆರಿಫುಗಳ। ಬಂದಿಯುಸುಬಿಡಿಸಮಿತವರಾಗಣಸ್ವರಸೂಕ್ಷಿಕ್ಕೆ ॥ ತಂದೆಹೋಗೈಕಳುವವಡವಿ। ರೆಂದುಜಾನಕಿನುಡಿಯಲಾಪ್ರೊ। ರ್ಣೆಂದುಮುಖಿಗೀವಾತಸಂದತವನಾಗಧೀರನೂರು॥ ೨೦ ॥ ಹಲುಬನೂಟರವಿಗಳಿಡಗೆ। ತ್ರಲೆಯುವೊತ್ರಕೆಘನಬಲಾಹಕ। ಬಳಗಕಸಿಬರುವಾರಾತ್ರರುಪದವೇರಿದಂಬುಧಿಯು ॥ ಸಲಿಲಕಾರಿರುಬೀಕೊಳ್ಳರಾ। ನಳರುಜೇಳ್ಗೌತ್ರಾಂಯರಾಮನೆ। ಕಳಹಕ್ಕ್ಯಾತ್ರೈರಪ್ರಕಳವಪಕೇಸಿಮಗೆಂದ॥ ... ॥೨೧॥

ಬಿಜಯುಮರಾದೀಕುಧರದಗ್ರದ । ಕುಜದನೆರಳಿಗೆಕೋಟಿಸ್ತ್ರಪಭ। ಧ್ವಜಪರಾಕ್ರಮಬೌರುಷಸರಾಘವತೋರುಪೆನು ॥ ಭಜಿಸದಿರಿಭೀತಿಯನೆನುತಜಾ। ಮಿಜಿಸುಭೂಘದಗ್ರಕೇರಿಸಿ । ವಿಜಯುವಿಕ್ರಮವೀರರಾಮನರಣವನೋಡಿದ॥ ... ॥೨೨॥

ಅಪಿರಘುಕ್ಷಿತಿಪಾಲಕನಬಿ। ಪದಬಿಪ್ತಾಳಧ್ವನಿಯುಬಿತ್ತೈ। ಸಿದಿರೆಮುಂದಿದಿಸಮರಜ್ಯೈವಸುಗ್ರಸಿಂಹರವ ॥ ಅದೆಶಿಖಾಳಿಯುನುಗುಳ್ವಸರಳಿನ। ಪೊನರಸೋರಟಿಸೋಡೆನೂರುತಿ। ಯುಪೆಜಗದ್ವ್ಯಾಪಕನನಿಲವಿನಾಗಸೋಡೆಂದ ॥೨೩॥ ಹರಿಯುಬಿಡಲೋಚೆನವನಿದಿರಿನ। ಲಾರವಣಿಸುತದಿರಾವಬಾಣ। ಸ್ಫುರಿತವಿಕ್ರಮವಹ್ನಿವಿಧ್ವಿಷವಿಪಿನವೀಧಿಯುಲೀ ॥ ಉರುಳುತವೆಗಜನರುಣಜಳದಲಿ। ಪೊರಳುತಪಿಹಯವಸುರರಸುಗಳು।

ತೆರಳುತಪೆತ್ತಾರಾದ್ಯದಲಿತರಳಾಕ್ಷಿನೋಡೆಂದ ॥ ೨೪ ॥ ಕಣಿವೃತ್ತಿದೆರಣ
ಭೂತರಾಮನ | ಕಣೆಯಭೀಂಕೃತಿರವಕೆನಭದಲಿ | ಮಣಿವೃತವಿಮಾಳಿ
ಗಳುರಾಮನಸಂಗರಕೆಸುರರ ॥ ಎಣಿಕೆಯಗಾತಕೆರಾಮನೀಧಾ | ರಣಿಯ
ಭಾರವಭಂಜಿಸಲುಕಾ | ರಣಿಕನಾದನುಕಮಲಸಂಭವನುಮಾತೆಕೇಳೆಂದ ॥

ಈಪರಿಯರಣರಭಸವನುಸತಿ | ಗಾದರಂತಪತೋರುತಿರಲಾ ॥ ಟೋಪ
ಮಸಗಿದುದತ್ತಸಂಗರದುಭಯವೀರರಿಗೆ ॥ ಅಪ್ರುಲಸ್ತ್ಯನ್ವಯನಚಾ
ಪಕ | ಳಾಪವನುಕೈಕೊಂಡುಮುಸುಕಿದ | ವಿಪತಂಗಾನ್ವಯಶಿರೋಮ
ಣಿಯನುಸರಾಗದಲಿ ... ॥೨೬॥

ಮುಸುಕಿದರಿಶರಜಾಲವನುಖಂ | ಡಿಸಿದನಾರಘುನಾಥಮೂಗು | ಬ್ಬ
ಸವಮಾಡಿದನೆಸುಗೆಯಲಿಬಳಿಕಾನಿಶಾಟಂಗೆ ॥ ವಿಶಿಖಹತಿಯಲಿನೊಂದುಹ
ಲುಮೊರ | ದಸುರನುಗಿದನುಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂ | ದಸಮನಯನಕಳಂಬವ
ನುಕಳವಳಿಸೆಸುರನಿಕರ ॥೨೭॥ ಈಸುಬಟನುದ್ದಂಡಬಿಲ್ಲಿಂ | ದೈಸಲೀತ
ಪ್ಪೇನೆನುತ್ತನು | ಹೇಶದತ್ತಕಳಂಬವನುಕಾರ್ಮುಕಕೆನೆಲೆಕೊಳಿಸಿ ॥ ಆ
ಸಮಸ್ತನೃಪಾಲಮಧ್ಯದ | ಳೀಶಚಾಪವಮುರಿದವೈರದ | ವಾಸಿನಿನಗಿನ್ನ
ರಿಯಬಹುದೆನುತಚ್ಚಬೊಬ್ಬಿರಿದ ... ॥೨೮॥

ಅದುಮಹೇಶ್ವರಮಾರ್ಗಣವದೆಂ | ದದನದೊಮ್ಮಿಗೆಮನ್ನಿಸುತಚಾ ॥
ಚೆದನುಚಟುಳಚಡಾಳಚಾಪವನಾಚರಾಚರದ ॥ ಹೃದಯಮಂತರ್ಯಾಮಿ
ಸರಳೆ | ತ್ತಿದುದುಬಳಿಕದರ್ಪವನು ಕೋಡ್ರೊ | ದುದುರಿಸಿತುಸೀತಾಸ
ಮಿತ್ರಾಸುತರಸರಿಸದಲಿ ॥ ೨೯ ॥ ಆಯೆನುತಮುಕ್ಕುರಿತಸುರನಿ | ಕಾ
ಯನಿಶಿತಮಹೋಗ್ರತರಸಖಿ | ಳಾಯದಭಟಂಕಿದದು ಗಜರಥತುರಂ
ಗಮದ ॥ ಬಾಯಬಿಟ್ಟುದುಗಗನದಲಿರಘು | ರಾಯಗಾದುದೆರಣಧುರಂ
ಧರ | ಧಾಯತಿಕೆಗಸಮಾನಹಾಯೆನುತಖಿಳಸುರನಿಕರ ॥ ೩೦ ॥ ಬಳಿಕಲೇ
ಮೇಳವೆನುಕಂಚುಕ | ಗೆಳದಕಾಳೋರಗನಖಾತಿಯ | ಕಳಕಳಕೆಮಿಗೆ
ಲಗಿದನೊರೆಯಿಂದುಗ್ರಖಂಡೆಯವ | ಕಳಿರಣದಲಿಕೆಡದರಕ್ಕಸ | ವ
ಲಗೆಯಿರಲಪಕೊಂಡುಮುಂಗೈ | ಗೊಳಿಸಿಯಜ್ಞದವೀರಭದ್ರನರಣಕೆ
ಗುರುವಾದ ॥ ೩೧ ॥ ಆಟ್ಟಿಹೊಕ್ಕದನುಹೊಗುವತೇರಿನ ॥ ಥಟ್ಟಿತೂಳಿದ
ತೋಳಿನಾನೆಯ | ಮೆಟ್ಟಿಮೆದೆಗೆಡಹಿದನುವರತೇಜಿಗಳತಿಂಥಿಣಿಯ ॥ ಅ
ಟ್ಟಿಕುಣಿಯಲುಕುಬುಬಿರಿದುತಲೆ | ಯೊಟ್ಟಲನುತೋರಿದನು ಕಾಲಗೆ ॥
ಕೊಟ್ಟಗೆಯಬೊಬ್ಬಾಯ್ತುನಲುಕವಿದಿಕ್ಕಿದನುಖಳಬಲವ ॥೩೨॥

ಮತ್ತಮಸುಕುವಕರಿಯಶಿರದಲಿ | ಮುತ್ತುಗಳನಿರಾಂಟಿದನುಮಾವು

ತ| ರಥತ್ರವಹಾಂಗಳೆಹರಿವಕಂಡನುಹಯದರಾವುತರ ॥ ಎತ್ತಿಸಿದನೆಸೆಗೆ
ಳನುರಥಿಕರ | ಹತ್ತಿಸಿದನಂಬರಕಭೀತರ | ಮತ್ತೆಸೇರಿಸಿಯೊಳಕಿದನು
ಹೊಳಹೊಳವಖಡ್ಗದಲಿ ॥೪೩॥ ನೀರೊಳಿಳವಸಿಯುಂತೆಖಡ್ಗದ ರೇಟಧ್ವ
ತುರಂಗವಲಿನಿಹುಳಿ | ತಾರತುಪನಿಸುವೆನುಸುರಾಸುರನರ ಸುಜಂಗರ
ಲಿ | ವೀರರಾಮುಗೆರಾಮನೇಪ್ರತಿ | ವೀರಕೇಳ್ಕೆಯುಗಿಲಗಂಡವು | ಯೂ
ನಕ್ರೋಧಬ್ಬಿದನುಸಂಗರರಂಗಮಧ್ಯದಲಿ ॥೪೪॥
ಪುಟನೆಗಪುತೆಗೆದೆಸುವಖರನು | ಬ್ಬಟಿಯುತ್ತೇರಿನತೇಜಿಗಳುದ ಘಟ
ಸಿನೂಕುವಸಾರಥಿಯನಾಧ್ವಜಪತಾಕೆಗಳ ॥ ಅಟಕಟಿಸಲಳಿಯೇರಿತರಿ
ದು | ತ್ಕಟವತೆರೋರಿದನಂತಕನಟಿಳೆ | ಗನಟವುಟವ್ರಫಲಿಸುವದೈವದಲ
ಉಗಳೆಂದ ॥೪೫॥ ಅಡರಿದನುಹೊಸರಥವನವನದ ॥ ಕಡಿದುಹಾಯಿದ್ದ
ದನೀತನಾಖಳ | ಪಡಿರಥಕೆದುಂವಿಕ್ಕಿಲಡತರದನುಕೃಪಾಣದಲಿ ॥ ಬಿಡ
ದೆನೂರೆಂಭತ್ತುಪರಿಯಂ | ತಡಸಿಸಾರಥಿಸಹಿತರಥವಂ ॥ ಗಡವವಿಂಗಡಿಸಿ
ದನುಸಂಗರರಂಗಮಧ್ಯದಲಿ ... ॥೪೬॥
ಏಸಿದಚಕ್ರಿಕಡಿದಧನುವಿದು | ಭಾನುಕುಲಜನದಾಗದಿರದಿದ ॥ ನೀನು
ಕಂಡ್ಯೆಯುಪಜಯವನುಪಕರಿಸದಲೆಪತಿಗೆ ॥ ಅನಿಬೃತಕೋದಂಡಚಂಡ
ಧ್ಯಾನರವವನುಕಾಣೆನೀನಿದ | ಕೇನುಪಾಯವಕಂಡೆಯುಂಪಳು ॥ಸೀತೆ
ವ್ಯೈದುನನ ॥೪೭॥ ಐಸಲೇಚಿತ್ರೆ ಚಿತ್ರಕ | ಳಾಸವನು ನೀವೆನುತಲ
ಕ್ಷ್ಮಣ | ನಾಸುರೇಶ್ವರದತ್ತವಜ್ರಾವರ್ತಕಾರ್ಮುಕವ ॥ ಭಾಸುರಾಸ್ತ್ರ
ವುಖಾಗ್ರದಲಿಪೋ | ಳೈಸಿವಿಗೆಬೋಳ್ಕೆಸಿಸಂಗರ | ಸಾಸಿಗರಬಲ್ಲಹನಬ
ಳಿಗೈದೆಂದುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ... ॥೪೮॥
ಆಯೆನುತಹರಿವರುಣಶಂಕರ | ವಾಯುವಿತ್ತ್ತಪನಿರುತಿಶಿಖಿಯುಮ ॥
ರಾಯುಧದನಿರ್ಗಮಕೆಲಘುಸಂಧಾನಕೌಶಲಕೆ ॥ ರಾಯರಾಘವನಿಗಮ
ಝ ಪರಘು | ರಾಯಮಂದರಕರ್ಮರಾಘವ ॥ ರಾಯಧರಣಿವರಾಹಯೆಂ
ದುದುಕೂಡೆಲಕ್ಷ್ಮಣನ ॥೪೯॥ ಸಿಡಿಲವುರಿಕಾರ್ಮುಕವುಖದೊಳು ॥
ಗ್ಗಡಿಸುವಂತಿರೆಧಣಧಣಕೃತಿ | ಜಡಿಯುರ್ಝಾಡಿಯುಜೋಡುಗಳಬೊಂ
ಬಾಳಚೌರಿಯಲಿ ಹೊಡಕರಿಸಿಹೊಗದೇಳ್ವಮಿಂಚೆನ | ಕುಡಿವೆಗಳದೆಸೆ
ದೆಸೆಗೆಪಸವಿಲು | ತತಸಿಬಂದುದುಚಾಪವಾರಘುಭೂಪನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥೫೦॥
ಅರಿದರಾಕಶತ್ರುಘ್ನನಗ್ರಜ | ಕುರುಹಿದೆಂಬುದನಾಕೃಪಾಣವ ॥ ನೊರೆ
ಗೊಳಿಬಿರಘುನಾಥಜೈಮಿಕ್ಕಿದನುಕಾರ್ಮುಕಕೆ ॥ ತೆರವೆಗಾದುದುಭೀತಿ
ಬಲುಬೊ | ಬ್ಬಿರಿತಕಸುರನಧೈರ್ಯಕಾಲನ | ಮುರಿಯುರುಳುಕ್ಕುದು ಹೋ

ಳಿವೊತನುದುವಿಕ್ಕರಕ್ಕಸರ ... ॥೫೧॥

ಮಗುಳಲಾನೀನೆಲವ್ರೊಬಳಿಮನು | ಗರಿಕೆಗಾದಭಿಮಾನಭಂಗಕೆ ॥ ದುರ
ಮನೆರಗುವವರ್ಬುದ್ಧಿಸೂಮೋಣ್ವಿಚಕ್ಷಣನೆ | ಶರಣುಪ್ರೊಗುಪಿತನೀಲೆ
ಕಾವೆನು | ಹರಣವನುಕೊಡಬೇಡಕಾಲಗೆ | ಕರುಣವಿಲ್ಲವೃಥಾವಿರೋಧಿಸಿ
ಸಾಯಬೇಡೆಂದ ॥೫೨॥

ನಿನ್ನವ್ರೊಲುಬಲುಬಾಹುಸಹಸಿಗ | ರಿನ್ನುಜನಿಸರುಜಗದೊಳಾಜಿಯು ॥
ನಿನ್ನ ಕೊಂಡೆಸಗುವಿರೆಮೂಡದುಮಾಗುವಮಾನಿನಿಗೆ ॥ ಹೊನ್ನಬಾಣವನೆ
ಚುಚ್ಚ ಕೆಡಿಸದಿ | ರೆನ್ನಮಾತನುಕೇಳುತಾಸಿದು | ನಿನ್ನಚಿತ್ತಕೆಬಾರದಿರೆಕೆ
ಲಿಬ್ಯಾಗುಬೇಗೆಂದ ॥೫೩॥

ರಾಮಕೇಳ್ಕೈಕೊಂಡಫಲವದ | ಕಾಮಿತವಬಿಡಲೇನುತನುವಿದು |
ತಾಮಸಬಾಂದವನಬಾಳಿಕೆತನಗಶಾಶ್ವತವೆ ॥ ಈಮರುಳತನವ್ಯಾಕೆ ಬ
ಲಸಿ ॥ ನಾಮಮಾಯ್ತೆಂದುಬ್ಬಿಪಚಿಸುವ | ಕೈಮುಗಿದುಕೋಯೆನುತತೆ
ಗದೆಚ್ಚನುಕಕುಸ್ಥಜನ ॥೫೪॥ ಪಚ್ಚಬಾಣವತರದುತೊಡಚಿದ | ನುಚ್ಚ
ಮುತಿಗೆಯುಂಬನಮರರೊ | ಳೊಚ್ಚಶೌರ್ಯವನರಸಿಕಾಲನಕರದುನೆಲೆ
ಗೊಳಿಸಿ ॥ ಚುಚ್ಚಗೊಂಡೆಯುಧಟಜಡೆಗಳ | ಪಚ್ಚಿವತೆಸಿರಾಮಕಾಂ
ಬುಬಿರಿ | ದೆಚ್ಚಕಡಿದನುಶಿರವಸರಳಿನಲಾಖರಾಸುರನ ॥೫೫॥

ನೆಗಹಿಕೊಂಡವ್ರುಭೂತಬೀಳುವ | ವಿಗಡರಕ್ಕಸದಲೆಯಸಟ್ಟಿಯೋ
ಳೊಗೆವವೆಕ್ಕತಕೆಬಾಯನೊಡ್ಡಿತುಶಾಕಿನೀನಿವಹ ॥ ಅಗಿದುನಲಿನಲಿದಾಡಿ
ಹೆಣಗಳ | ಬಿತ್ತದುಕೊಂಡಾಚಂಡಿಚಾಮುಂ | ಡಿಗಳುಚಪ್ಪರಿಸಿದವ್ರುಬೇ
ರಿಗಳಮರಕಟಕದಲಿ ॥ ... ॥೫೬॥

ರಣಕೆನಮಿಳಿಸಮಸ್ತಶಾಕಿನಿ | ಗಣಕೆಬೆಸಸಿಮಹೋಗ್ರಚಾಪದ |
ಗುಣವಸಡಿಲಿಸಿಬಳಿವಪ್ರ್ಯವಸೆಗಳನುಬಳಿದಿಡುತೆ ॥ ಪ್ರಣುತಸಾರಮುನಿಜ
ನದಜಯಜಯ | ರಣತಿರವದುಬ್ಬಿನಲಿರಕ್ಕಸ | ರಣಭಯಂಕರನೈದಿದ
ನುಸಿಜಪರ್ಣಮಂದಿರವ ... ॥೫೭॥

ಸುಳಿದವಾರತಿಯುಮರಿಗುರಹೊಂ | ದಳಿಗೆಗಳದೀವಿಗೆಯುಮುಕ್ತಾ |
ಫಳದಕೇಸಾಕ್ಷತೆಯುಮುಳಿಸಿರಿವಮಿತಿಯುಸರಿಸದಲಿ ॥ ಹೊಳಕಿದವ್ರುಬಳಿಕೆ
ತ್ತಿಸೀವೈ | ಥಿಳಿಯಕರಕಂದಂದದಾರತಿ | ವೆಳಗುಹರಕೆಗಳೊಳಗೆಹೊ
ಕ್ಕನುಪರ್ಣಮಂದಿರವ ... ॥೫೮॥

ಆರನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಏಳನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಭಾನುಕುಲದಿಂದಾಗಭಂಗದ । ಮಾನಿನಿಯುಪುತ್ರವಿ
ಡಿದುಕುಮತಿದಶಾನನನುಮಾರೀಚರಾಕ್ಷಸನೆಡೆಗೆನಡೆತಂದ ॥

ಪದ್ಯ॥ ಕೇಳಿದೈಕುಶನಿಮ್ಮರಘುಭೂ । ಪಾಲಕನುರಿಪುವಿಜಯವಿಭವ
ದ । ಲೀಲೆಯಲಿನಿಜಪರ್ಣಭವನಕೆಬರಲುಬಳಿಕಿತ್ತ ॥ ಕಾಲಕಂಡಗ್ರಜನ
ಕಾಯದ । ಮೇಲೆಹೊರಳಿದುಪುದಿದಶೋಕದ । ಸೂಳಿನಲಿಸಾರಿದಳು
ಲಂಕಾಪುರವಶೂರ್ಪನಖಿ ... ॥೧॥

ಲವನೆಕೇಳ್ಸುರನರಭುಜಂಗಮ । ಭುವನದಲ್ಲಣದಶವದನನು । ತ್ಸ
ವದಿನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳಿದ್ದನುಬಹಳವಿಭವದಲಿ ॥ ಪವನಶಿಖಿಯಮಸಿರು
ತಿಹರಿವೈ । ಶ್ರವಣವರುಣಾದಿಗಳಂಜೆನಸೇ ।ನೆವಗೆತವಗೆನುತಿದ್ದರೀರ್ದೆಸೆ
ಯಲಿದಶಾನನನ ... ॥೨॥

ತುಡುಕಿತರುಣಿಯೆನಗಿವರಾಹುವಿನ । ಸೆಡಬಲದಕಟವಾಯಲೊಸರು
ವ । ನಿಡಿಯುರಸವೆನೆವೆಸೆವದಾಡೆಯಹುರಿಯಹುಬ್ಬುಗಳ ॥ ಅಡಿದೆಹೊಗ
ರಿನಜವ್ವನದಕ । ಪ್ಪಿಡಿದಕಾಯದಸುಪ್ರತಾಪದ । ಸಡಗರದಸಾಹಸದರ
ಕ್ಕಸರಾಯನೆಸೆದಿರ್ದ ... ॥೩॥

ತಮನಜಂಭನಕೈಟಭನಬಲ । ನಮುಚಿಯೆಂಬಾಸುರರಘನವಿ। ಕ್ರ
ಮಸುಬಾಹುಸುಪಾರ್ಶ್ವಸಾರ್ಣಶೋಣಿತಾಂಬಕರು ॥ ಕಮಲಜನ್ಮಮ
ಹೇಶಶಕ್ರರ । ಸಮರದೊಳಗೊಳಪಾಲವಿಕ್ಕಿಸಿ । ದಮರವಿಜಯಿಗಳಿದ್ದರಿ
ರಿದ್ದೆಶೆಯಲಿದಶಾನನನ ... ॥೪॥

ಸಿಡಿಲುಹೊಡಮುಚ್ಚಳಿಸಿದರುದ । ಗ್ಗಡದಘೋಷದಘನಮದದದ್ವಿ
ಪ । ಮಿಡುಕಿತಿವಿಬೆಲುಬುಗಳಡೋರುಗಳರಮರಾಯುಧದ॥ ಪಡಿಮುಖದ
ಹಳಗತೆಯತಲೆಗಳ ।ನಡಸಿಬಸುರಲಿಹೊಲಿದಹೊಲಿವಹೊಲಿಗೆಯ,ದಡಿಗರ
ಕ್ಕಸಜಾಲವಿದ್ದುದುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ... ॥೫॥

ಕಲಹದಲಿಮೃತ್ಯುವಿನಗಂಟಲಿ । ಗಲಗಹಾಡಿದಲಯಕೃತಾಂತನ ।
ತಲೆಯಸರೆಯರೆಗೊಯ್ದುಕಡುಹಿನಕಾಲಭೈರವನ ॥ ಹಲುಗಳಪಹರಿ
ಯಿಟ್ಟುಚಕ್ರದ, ಲುಳಿಗೆಪಲ್ಲಟವಾಗಿಪತ್ತಿದ । ತಲೆಯತಾಮಪರಿದ್ದುದಷ್ಟ
ತರಾದ್ರರೂಪಿಸಲಿ ... ॥೬॥

ಹರಿಯಚಕ್ರನಪಿನಾಕಿಯ । ವರಪಿನಾಕವನಮರಚಕ್ರೀ । ಶ್ವರ
ನಬಾಣವಚತುರ್ಮುಖನುರುಶಿಲೀಮುಖವ । ಕರುಣವಾಯುಕುಬೇ

ರವಜನೀ । ಚರಯಮನಾದಿಗಳಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರೀ । ತ್ರಿರವಶಳದೆಸಮರ್ಥರಿ
ಸ್ವರುಮುಂದೆರಾವಣನ ॥೭॥ ಇದಿರತದ್ದಿಗಿಪರೋಮಗಳಕೆಂ । ಪ್ರದಿದೊ
ಗುವಕೆಂಗೆಳಿನಕರ್ಕಶ । ವದನಗಳಕೆಂವಿರಾಶೆಗಳಕುಡಿಯಿದುವದಾಡೆಗ
ಳ ॥ ಕೆದರುವಲೆಗಳತೆರೋರಬಾರದ । ಮರದಕುಡಿಹುಬ್ಬುಗಳಭಯರಸ
ದಮಭೂತದಖಳರಿದ್ದರಿದಿರಿನಲಾದಶಾನನನ ॥ ೮ ॥ ಶುಕಮಹೋದರವೀ
ರದೇವಾಂ । ತಕನರಾಂತಕಕುಂಭಯೂಪಾಂ । ಬಕನಿಕುಂಭತ್ರಿಶಿರಯು
ದ್ಧೋನ್ಮತ್ತನತಿಕಾಯ ॥ ಮಕರಲೋಚನಕಲಿವಿರೂಪಾ । ಕ್ಷಸುಮಾ
ಲಿಸುರೇಂದ್ರಜಿತುದ । ಕ್ಷವಿರೂಪಾಕ್ಷಾದಿರಕ್ಕಸರಿದ್ದರಪರಿಮಿತ ॥೯॥

ವೀರವಿದ್ಯುಜ್ಜಿಹ್ವದುರ್ಮುಖ । ಸಾರಣಾಸುರಶೋಣಿತಾಕ್ಷಕ । ಘೋ
ರಬಲನತಿಕಾಯನಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಶಾರ್ದೂಲ ॥ ಘೋರತರದುರ್ದರುಶನಾದಿ
ಕರು । ಮಾರಕರುಸಚಿವರುಸಮಸ್ತವಿ । ಶಾರದಾಹವಮಲ್ಲರಿದ್ದರುಮುಂ
ದೆರಾವಣನ ॥ ... ॥೧೦॥

ಮಣಿದಮೌಳಿಯುಭಯಭರಿತಭಾ । ರಣೆಯುಹರಿಶಿಖಿಯಮನಿಶಾಟಾ
ಗ್ರಣಿವರುಣೋದಧಿನಾಥವಾಯುಕುಬೇರಮೊದಲಾದ ॥ ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದ
ದೇವಗಣಸಂ । ದಣಿಯಲಿದಿರ್ದುಜೀಯ್ಯಬಾಳೆಂ । ದಣಿಕಗಳಮ್ಮೈಮ
ರೆಯುದಪರಾಂಗದಲಿರಾವಣನ ॥೧೧॥ ಅಣುಗಕೇಳಾಸಮಯದಲಿನೆರೆ ।
ಹಣಿವಮೂಗಿನಹರಿದತುಟಿಗಳ । ಜುಣುಗುಗಿವಿಗಳಜರಿದಹುಣ್ಣಿನಕೊ
ರದಕದಪುಗಳ ॥ ಪ್ರಣದದುರ್ಗಂಧದಮಹಾಭೀ । ಷಣದರಕ್ಕಸಿಬಂದಳಾಶ
ರಾ । ವಣನಚಿತ್ತಭ್ರಾಂತರಾಳಕೆಮೃತ್ಯುರೂಪಿನಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಇದವೆಕ
ಡುವೆಸಗೆನುತಲಾದಶ । ವದನಕದಪಿನಕೈಯಲಾಕೆಯ । ವದನವನುನೋ
ಡಿದನುನೋಡಿದುದಖಿಳಖಳನಿಕರ ॥ ನದುಳುನಗೆಯಲಿಮೊಗದಮಾರು
ಹಿನ । ವದನದತಿಮುಸುಕಗಳಲಿದುದು । ಹೃದಯದಲಿಹೊಗರೆದ್ದುದು
ರಿಬಳಿಕಾದಶಾನನನೆ ॥೧೩॥ ಅಳಿವೆನೋಹದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕವ । ಹಿಳಿವೆ
ನೋಹರಿಯಜಭವಾದ್ಯರ । ತಳವೆನೋಬಾಹುಪ್ರತಾಪಾನಳನಬಲುಗೆ
ಡಯ ! ಉಳಿದಡರಿಯಲುಬೇಕುತಂಗಿಯ । ಬಳಲಿಸಿದಬಲುವೀರನೆನುತು
ರಿ । ಗೊಳುವಕಡುಕೋಪದಲಿಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾದನಸುರೇಂದ್ರ ॥ ॥೧೪॥

ಝಳಪಿಸುತಹಿಮಕಿರಣಹಾಸವ । ಏಳಿದನಾಸನದಿಂದಮೌಳಿಗ । ಳೊ
ಲಹಿನಲಿಬ್ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಸುಗಾಮರಕದಂಬಕವ ॥ ಹೊಳಕುವಂತಸ್ತ್ರಾಪದ
ಲಿ । ಮೂಗಳದರಕ್ಕಸಿಸಹಿತತನ್ನೊಳ । ನಿಳಯಮನಹೊಕ್ಕನುಜೆಯ
ನುಬೆಸಗೊಂಡನಸುರೇಂದ್ರ ॥ ... ॥೧೫॥

ಏನಿದೇನೀಮಾನಭಂಗವಿ । ಧಾನವಾರಿಂದಾಯ್ತು ಹೇಳಭಿ । ಮಾನಗೆತ್ತೆ
ವಿನಯದನ್ಯಾಯ್ದ್ಯೈಸಲಿ ಹೇಳುಬೇಗೆನಲು ॥ ಹಾಸಿದುಮನಸಿಂತ್ರನಗೆಂದುದು ।
ನೀವುವನುಸುಪರ್ದೆತನ್ನನ । ಮಾನವಮಾರ್ಗದವುತನನೀವುದೆಂದ
ಳೀಹನನ ॥೧೬॥ ಮಸಿತ್ರೋಶಿಶ್ರುಮನಕೆಜನಕಮು । ಹಿ ಶಸುತ್ತೆಸಿನಗಂ
ದುಭನಬಾ । ಣಾಸನನಭಾರಣೆ ಮಬಿಗುಹಿನಜಗುಳದಲೆಯಿಂದ ॥ ದಾಶರ
ಥಿಗಾರನುಣಿರಾಣೀ । ವಾಸವಾವಳುತನ್ನ್ಯಪಂಗೆಸಿ । ವಾಸಘಟಿಸಿತ್ತುಬ
ಳಿಕಸಂಚನಟೀಪ್ರದೇಶದಲಿ ॥೧೭॥ ಚಲುವಿಕೆಗೆಹಿವುದಂತ್ರಸುತ್ತೆಗ । ಗ್ಗಳೆನ
ಮಹಾದೇವಿ ಮುಮ್ಮುಹಾವುಂ । ಗಳತೆಗಮ್ಮಡಿನಾಲ್ಕುಮುಡಿಸೊಗಿಗೆಸರಸ್ವತಿ
ಯು ॥ ಉಳಿದರತಿಗ್ನಿತಿಮುಖ್ಯಸುಮನೋ ಲಲನೆಯರಪಾಡಲ್ಲವೇ । ನೆಗ್ಗ
ಳೆಯೊಶಿವಶಿವಸೀತೆಗಾಹಿನೊಳೆಂದಳಸುರಂಗೆ ॥ ... ॥೧೮॥

ಇದೆಚತುರ್ದಶಲಕ್ಷಸಂಖ್ಯೆಯು । ಸುದತಿಯುದುಸಿನಗರಜಾರಸದಂ ।
ಗದಲಿಹುಗಿದುದುಹೊಳವಗಾಜಿನಮಣಿಮುರದದಂತೆ । ಸದೆಗರವರುಚಿ
ಲೆಗೆಬಾರದ । ತ್ರಿದಶನತ್ನವಿದೆಂಬರಾನುಡಿ । ಯುದಿಸಿತೆನಗಾನರಿಯುದಾ
ದೆನ ಮೇಲುನೆಣಿಕೆಗಳ ॥ ೯॥ ನಿನಗೆಕಾಣಿಕೆ ಮಾಗಿತ್ತಹೆನಾ । ವನಿತೆ ಮನು
ತಾನೆಂಬಮತಿಸಂ । ಜನಿಸಿಕ್ಕೈಯಿಕ್ಕಿದೆನುಕಪಟದಲಾಸಿತಂಬಿನಿಯು ॥ ಜನ
ಪನನುಜನ ಕೆಂಡಾಕಿವಿಮೂ । ಗಿನಲಿಕಂಡನುಹರ್ಷನೆನ್ನಲಿ । ಕದನಬಳಿ
ಕಾಯ್ದ್ರುದರಿನಿಂಖರದೂಷಣಾದಿಗಳ ॥೨೦॥ ಎನುತವ ಸಂದಿಳುಹಿದೇಲು
ಬೇಸಿಕೆ । ಹೊಸಲಿಡುವಹಂದಲೆಮುಸಿನನಿಂ । ಜನುಜವೀರಖರಾಸುರನ
ತಲೆನೊಡೆನಲುಬಳಿಕ ॥ ಮನದೊಳತಿಮರುಗಿದನುತನ್ಮನ । ಹನನಕ
ನುಜೆಮುಮಾನಭಂಗಕೆ । ನೆನಹುಬೇರಿದ್ದುದುಮನಶ್ಶಿನಲವಸಿಜೆಯುವೇ
ಲೆ ॥೨೧॥ ನಾಟಪವೃಸ್ಮರಶರಗಳಾವಿಟ । ಕೋಟಿಯುಲಿಜಾನಕಿಯಾನೆನಹಿ
ಗೆ । ನಾಟ ವೃಮುಸತ್ರೋಕ್ರೋಧಹ ತವಹನನುಜರಳಿವಿಂಗೆ ॥ ಕೋಟಲೆಗ
ಳೀಮರಡರವರೊಳ । ಬೇಚವನೆಬಲುವಿಡಿದುಹಾಡಿದ । ಘೋಟಕದಹೊ
ದೇರಿನಲಿಪೊರವಂಟವರಮನೆಯ ॥ ... ॥೨೨॥

ಅಳಿಬಲರುಸರರೆಂದುಸಂಮುಖ । ದಲಿಸವಿಗಾಕನನೆಸದರುಕ್ಕೈಗೊ
ಳಿಸಿಸ್ರಿತರವಿಂದಕಮಲಾಸನೆ ... ಳವಿಸಲಿ ॥ ಶಳವೃಸ್ಮಿಮತ ಹೊಳಹ
ನಿಜಪಗಾ । ತುಳನೊಳಳಿವುದುಹೋಗನುತ್ತದಶ । ಗಳಿನಾಳಿಗಘ್ರಾಣಮು
ಖಿಗಳುಹಿನಳುಶೂರ್ಪನಖಿ ॥೨೩॥ ಬಂದ ವಿನು ಜ್ಞಿಸ್ತ್ಯ ಳಿಕ । ಸ್ಯಂದ
ನಕಘೋಟಕಸಹಸ್ರವ । ನಂದನನುಬೊಳ್ಳೈಸಿಖ್ಬದವಾವುವಳ್ಳಗಳ ।
ಮುಂದುವರಿಸಿದನಭ್ರನಲಿನಡೆ । ತಂದುದಾರಥಕಳಿದುಕಾನನ । ವೃಂದ

ವನವಮಾಯಾವಿಮಾರೀಚನನಿಜಾಶ್ರಮಕೆ ॥ ... ॥೨೪

ಗಗನತಳವಂದಂಬಿಕೆ ಸುಸೇವಿತದ । ಲಾಂಗಸಂತಾನವನುಜರರಾಂ । ತರ ಬೆಳೆದಿಹಲುಂಜೀರ್ಣಪರ್ಣದಪ್ಪಾಭಾಗದಲಿ ॥ ಚರ್ಣಮುಗಳವನೂರಿ ದಾಳದ । ಮರದಸುತ್ತಶಾಖೋಪಶಿಖೆ ತು । ಲಿರೆವಕಂಡನ ವಾಲಖಿಲ್ಯ ವ ಪ್ರಾರು ನೀಶ್ವರರ ॥ ॥ ಬರೆಲುಮುಂದಖಿಳಮುನಿಶಾಂ। ತರಾಗ ಳಿರ್ಪಸುಕಂದದಸುಖಾಂ । ಕಾಂದಭೋಜನದಂದಕದಾಹಾರದಘಲಿಶ ನದ ॥ ನಿರಶನವ್ರತನಿರುತತ್ರೋನಿಷ್ಠರುಗಳನಿ । ಬರವುಧ್ಯದಲಿ ಕರ್ಬುರ ಮುನೀಂದ್ರನಕಾಣುತಿಳಿದನುರಥವನಸುರೇಂದ್ರ ॥೨೬॥ ಕುಶನೆಬಲಿ ಹಿಂದೆಸೆ ಳಿದ। ಕುಶಿಕಸುತನಧ್ವರದಲವತಾ। ಪಸಶರೀರವತಾಳ್ದಜೀವಿಸಿ ದಂದುಮೊದಲಾಗಿ ॥ ವಸುವ ತಿಸುಬಲ ಭಾಗವ ಬಂ । ಜೆಸೆ ಜಂಗ ಮುಕುಮನರಘುಪತಿ । ವೆಸವಲುದಿಸಿದಸೆಂಬವು ತಿಗೋಚರಿಸಿತವಗೆಂದ ॥

ಯೋಗಮುಖದಲಿಸರ್ವಸಂಗ । ತ್ಯಾಗವನುಮಾಡಿದನ ಸಿಂದುದು। ಭೋಗಭೂಷಣಭಕ್ತಿಸಂಸಾರದವಿರಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಆಗರುವಮಾರೀಚವಮು ಕ್ತಿ। ಶ್ರೀಗೆನೆಲೆ ಸಾದನುಕಣ್ಣಾನಿಗ। ಮಾಗವೇಕ್ತಿಯಮಾಗವೇನತಿಶ ಯವ್ರೊಜಗಕೆಂದ॥೨೮॥ ಜಪಸಮಾಧಿಧ್ಯಾನಮೌನದ । ತಪದಲಾಮಾ ರೀಚನಿರೆದಶ । ಲಪನವನೆರಗಿದನಂಘ್ರಿಗಾಮಾರೀಚರಾಕ್ಷಸನ॥ವಿಪುಳಮಾ ಯಾಕುಶಲವಿದ್ಯಾ। ಚಪಳನೊಯ್ಯನೆಕಂದೆರದುಕೋ। ಣಪಕುಲಾಗ್ರೇ ಶ್ವರನಹರಸಿದುಬರವಬೆಸಗೊಂಡ ॥ ... ॥೨೯॥

ಹೇಳಿದನುಬಳಿಕವಗೆತಾತಂ। ದೂಳಿಗದಪೂರ್ವಾಪರವನದ । ಕೇಳಿ ದನುಕಿವುಡಿಕೆಯುಕೊನರವಕೊನರ್ವಕೋಪದಲಿ ॥ ಕಾಳನೆನಪನೆಮಾ ಪಿಸುಕಟನ್ನ । ಪಾಲನೇನರನಾಥನಾತನ।ಬಾಲೆಮುನಿಜಾಂಗನೆಯೆಮಾರಿ ಯುತಂದನಿವನೆಂದ ॥ ... ॥೩೪॥

ಹರಿಬಹತ್ತಿಗುಡಿರಿದುಮಂತ್ರಾ। ಕ್ಷರವನುಪದೇಶಿಸಿದಳೀಕ ಬರ್ ರೆಕೆಬಳಿಕವನನುಜೆ ಮದರಿಂದಿವನುಕಾವರ್ಕದ ॥ ಹರಹನಂಗೀಕರಿಸಿನ ಮ್ಮನು । ಕರತರಿಸಲ್ಕೈತಂದೆಮತಿಗೋ। ಚರಿಸುತ್ತಬೆಮನಖೇನಮಾಡು ವೆನಿವಗೆತಾನೆಂದ ॥ ... ॥೩೧॥

ಏನುನಿನ್ನಂಘವಣೆಸೀಪೇ । ಳ್ದನಿ ರುದ್ಧಸ್ಥಿತಿಗೆಸೋಗಸಮ । ಗೇನು ತೋರದುತೋರುತಿದೆ ಬಲುಚಿತೆಚಿತ್ತದಲಿ । ಹಾಸಿನಿನಗುಪಕರಿಸದರಿ ದೆಂ । ಬೀನಿಬದ್ಧಿಕೆಸಿನ್ನನುಸದನು । ಮಾನವಾವುದುಹೇಳುಕೇಳುವೆನೆಂ ದನಸುರಮುನಿ ॥ ೩೨ ॥ ಕೊಲಗೆಕೊಲಗೊಲದಲ್ಲಬೋಜೆಗೆ । ನಿಲಲಿಯು

ದೀವಮತವೃತ್ತಾಂಗಿಯೆ । ಚೆಲುವಿಕೆಯುಚ್ಚೈತನ್ಯವಳಿದುದಕೆಹಿತ್ತನಂಗನೆ
ಯು ॥ ಚೆಲುವನಂಗೀಕರಿಸಿದಲ್ಲದೆ। ತ್ರೈಲೋಕಗಳರಿಯದುದುಚಿತ್ತ ನಿಮ್ಮದಿ। ಗಳ
ಕಟಾಕ್ಷವಕೃಪೆಯುದೇನದಬಿಸಿಸಿಹನಗೆಂದ ॥ ೩೩ ॥ ಅಕಟಮರುಳಾದೈಸಿ
ಶಾಚ । ಪ್ರಕಟವಂಶಾರಣ್ಯಸಲಿವಾ । ವಕನಪಸರಿಸಬ್ಯಾಡತಾಸೀಶೂರ್ಪ
ನಖಿನಿನ್ನ ॥ ವಿಕಥಗೊಳಿಸಿದಳಂಗಜನವೋ । ಹಕದಮದ್ದನಲಾದಿಪುರು
ಷನ! ಸಕತಿಸಾಧ್ಯವೆಸಾಕುಕೊಳ್ಳದುನಿನ್ನ ಬಗೆಯೆಂದ ॥೩೪॥ ರಾಮನಾ
ರೆಂದರಿಯಲಾಸು । ತಾ ಮಮುಖ್ಯರದೂರಿನಲಿಬಳಿ । ಕೇಮಹೀಭಾರಕ
ವಭಂಜಿಸಲೆಂದುನರನಾಗಿ ॥ ಆಮಧುದ್ವಿಷನವತರಿಸಿದನು। ನೀಮರುಳಳಲಾ
ಸುಲಭವೇರವಿ । ರಾಮನಿಗೆತಾಮಸವನಂಗೀಕರಿಸಬೇಡೆಂದ ॥೩೫॥ ಎಲ
ವ್ರೋಸುರಭೂಜಗೊಡ್ಡ್ಯಾ । ಕು ಳಿ ಸು ಥೇ ನು ಪು ಳು ಕಿ ಸ । ಶಿಲೆಯ
ಸುವನೋನತ್ತ್ಕಿರುಗಲ್ಲೀಮಹಾಮೇರು ॥ ಎಲೆಮರುಳೆನರಸೇನ್ಯ ಪಾಲ
ಕ । ತಿಲಕನಕಟಾದ್ಯೆಸದೊಳಗ । ಗ್ಗಳಿಕೆಗೊಂಬುದೆಕಾಳಸಣಿಸಿದೆಖೂಳ
ಳಹೋಗೆಂದ ॥ ... ॥೩೬॥

ಉವಕದೊಳಗರ್ವಂದುವೈರವ । ನೊಡಗಿದಾಮಧುಕೈಟಭರವೋ । ಳ
ದಲಿಸುಸುಕಿದನನವವನಿಲಿಸಿದನುಮೇದಿನಿಯು ॥ ಮೊದಲುಬಳಿಕೀಚೆಯು
ಲಿಬಹುರೂ । ಪದಲಿಬಂದುತವಮಾಪಿಗಳನೆನು । ಸದಕಟ್ಟಿದನವನಿಗಿಂ
ದತಿಬಲಧರನೆಂದ ॥ ... ॥೩೭

ಆತಸೀಗೀತನುಕಣ್ಣಸ । ತ್ವಾತಿಶಯಮುಬ್ಬರದಕೊಬ್ಬಿನ । ನೀತನಿ
ದಿರಲಿಮೆರದಡೇನ್ನೈನಿತ್ತ ನಿದಿರಿನಲಿ ॥ ಧಾತುಧವಳಿಸಬಲ್ಲುದೇಖ । ದ್ಯೋ
ತಕೀಟಕದಾಟವಿಕತನ । ನೀತೆಯರಸನಲಿಸಗಬಲ್ಲುದೆಕಂಡಕೇಳೆಂದ ॥

ಬ್ಯಾತಮಗನೇಹರಿವಿರೋಧದ । ಲಾಡಿಕೆಟ್ಟರುಕೆಲಬರದರೊಳ । ಗಾ
ಡಮಳಿದರುಕೆಲರುನಿನಗೆಂದಮರಸಂದೋಹ ॥ ಬೇಡವಾಗಿಹುದಿನಿತುಸು
ಖವನು। ರಾಡನನುಕೊಂಡರೆಯನುಡಿಗೆನಿ। ವಾಡವನುಪಾಡದಿರುಕೂಡವಿ
ರಪಜಯಾಂಗನೆಯು ॥ ... ॥೩೯॥

ಮುರಿಯದಿರುಸುರಭೂಜವನುನೀ । ನಿರಿಯಬೇಡಾಕಾಮಧೇನುವ ।
ನುರುಬದಿರುಕಾಮಿತದಗತ್ಯವನಕಟಕಟಲೊಳಗೆ ॥ ಉರುವಮುನಿಪೌಲ
ಸ್ತ್ಯವಂಶದ । ಮೆರವಜನ್ಯನಜರಣವನಿತೆಯು । ತುರುಬಬೋಲಿಸಬೇಡ
ಕಟಕಟಸೀದೆಂದ ॥ ... ॥೪೦॥

ಹುಳಿಗಲಸಿದರೆಕೊಡನಹಾಲವ್ರೋ । ಲಳಿವುದೇಕ್ಷೀರಾಂಬುನಿಧಿಮಾ ।
ನ್ಬುಲಿಗನೌಂಕಿದಡಳುಕುವುದೆಮಕರೇಶನೀಸಿಂತು । ಮುಳಿದುಮದಗೊ

ಬ್ಬಿನಲಿಪ್ಪೆರವ | ಬೆಣಸಿಕೆಣಕಿದಪ್ರಾಸ್ಯಪಾಲಕ | ತಿಲಕತೆಕ್ಕಿವನೇವೋ
ಕಕೆತನವನಾಡೆಂದ ॥ ೪೧ ॥ ಬಲುಹಪಾರ್ಥ್ಯೆತಾಟಕಿಗೆವೆ | ಗೈಳರದಾರು
ಸುಬಾವಿಗೆಕಡು | ಗಲಿಗಳಾರುವಿರಾಧಗೆಂವಿಪಾಕರ್ಣಸಖಿಗಿಂತ ॥ ಕಲಹ
ದಲಿವಿಗಲಾರುಅದುಬೊಂ | ಗಲಿಖರಾದಿಸಿಕಾಟಭಟರ | ಗಳಿಕೆಯೇಸಾ
ಪ್ತುಂಬುದನುಲೇಸಾಗಿತಿಳಿಯೆಂದ॥ ... ॥ ೪೨ ॥

ಕನಕನಾತಾನೆನದಪೃಥ್ವೀ | ಶ್ವರರಿಗಳುಕಿತೆಯೇಳುತ್ತಾರಾ | ಗಿರಿಯನೆ
ತ್ತಿದನುಜಬಲನಲಾನೀನುನಿನಗೆಂದು ॥ ಶಿರವಮಣಿದುದಹೇಳುನಿಪ್ಪೆ | ಲ್ಲ
ರನುನಾಸಾಗ್ರದಲಿಸೀತೆಯ | ಕಳದಶರಗವನಿಜೆಯನೊಯ್ದುವರಾರುಜೇ
ಳೆಂದ ॥ ೪೩ ॥ ಶಿಕ್ಕಲರಿಯೊಳುಸೀತೆಸಿಕ್ಕಿದ | ದಕ್ಕಲರಿಯುಳುಸತ್ಯವಿದು
ಕ್ಕೆ | ಯಿಕ್ಕಿಕದನಕೆಸೋಲಲರಿಯರುರಾಮನಿದುರ್ಧ ॥ ಸೊಕ್ಕಿಹಕರಿ
ಯೊಡನೆಸೆಣಸುವು | ದಕ್ಕಜವಲಾಲೋಕಕಂಟಕ | ಕಿಕ್ಕಿದಿರುಸಾರಿದೆ
ನುವಿನ್ನನುಜಾತ್ಮಜರನೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಶಿವಶಿವಾಹಸನಾಯುತ್ತುಧರ್ಮ | ಶ್ರ
ವಣಪದ್ಧತಿವರಾಮದೀಯ್ಯ | ಶ್ರವಣವನುರಾಗಿದಿವ್ಯಕೇಳ್ದುಮುಮುಕ್ಷುಲಕ
ಥೆಯ ॥ ಅವಯವದೊಳಾನಂದಸುಖಸಂ | ಭವಿಸುತದೆಯುಲೆಸೂತಕೇ |
ಳಿಂತಿವನವ್ರೋಲ್‌ನವಗಾಪ್ತರುಂಟೆಂದೊಲಡನವಯುವವ॥ ॥ ೪೫ ॥

ಒಸದುವುಂದಣತಾಗುಬಾಗಿನ | ಸಸಿನವನುಹೇಳಿದನುಹಡಪಡೆ |
ಹೆಸರಿಡಲುಬೇಕಿವನರಾವುಂಗಂಜಬೇಕಿನ್ನು ॥ ಪಶುಪತಿಯುಮೇಲಾಣೆಪು
ಸಿವಡೆ | ಶಿಶುವಿನಾಶೆಯನುತ್ತಕೆಲಬಲ | ಕಸವಳಿಪುಬಿರುನಗೆಯುಸೂಸಿ
ದನಾದಕಸುಗ್ರೀವ ॥ ೪೬ ॥ ಪರಹಿದನುಬೆದರೀಕೆಯುದಹುದೋ | ಹಿರಿಯನ್ತ್ರಿ
ನೀನಾತಸಾಕ್ಷಾ | ತ್ಪರಮಪುರುಷನುಗಡಭವಬ್ರಹ್ಮಾಮರೇಶ್ವರರು ॥ ಹಿ
ರಿದುದೂರನುಜನಿಸಿದನುಗಡ | ಹರಮಹಾದೇವೀವಿವೇಕ | ಸ್ಫುರಣೆನಿನಗ
ಲ್ಲದೆಜಗತ್ತಿನೊಳಾರಿಗುಂಟೆಂದ॥ ... ॥ ೪೭ ॥

ಕೊಂದಗಡವುಧುಕೈಟಭರಬಳಿ | ಕಂದುಬವರದಬರವನಿತ್ತಲು |
ಬಂದಗಡಗೆಲಿದನುಗಡಾಜಿಯುವಖಿಳದಾನವರ ॥ ಚಂಡವಾದುದುಕಥೆಕು
ತೂಹಲ | ವಿಂದತೋರಿತುತವಗೆನಾಪ್ರಭು | ನಂದನನಪದದ್ವೈವಪೆಂ
ದೇಕಾಣಬೇಕೆಂದ ॥ ೪೮ ॥ ವಿವೆಲಪ್ರೊವಸಾರೀಚವಸಾರಿಯು | ದೇನುವುನೆ
ದೊತ್ತ್ಲವೇಚಕತು | ರಾನನಾದಿಸುರೌಘಸೇವಕರಲ್ಲವೇಕನಗೆ ॥ ನೀನುಹೊ
ಸಬನೆಗೊಳಲಹುದೇ | ವಸಾನವಸವಾರವಮಣಸಂಬಭಿಧಾನದಲಿಸ್ತ್ವರಿಸಿ
ದೆಸೆಂದೆ ಬಳಿಕಹೋಗೆಂದ॥ ... ॥ ೪೯ ॥

ಅಂದುನಾಸಿರಲುಳ್ಳವರೇಸೀ | ನಂಡವೀರರುಸಾಕದಾವರಾ | ತಂದು

ನೀಬಹುದುಂಟೊಬಾರೆಯೊಹೇಳುಬೇಗ ಲಿ ॥ ಬಂದರುಳುಹುವೆಬಾರದಿ
ದ್ದರೆ । ಕೊಂದುಬಿಸುಡುವೆನಿನ್ನನೀಗೆನು । ತಿಂದುಹಾಸವನುಗಿದುನೆಗಹಿ
ದನಧಿಕರೋಷದಲಿ ॥೫೦॥ ಅಸುರನಿವನಾಸುರವಿಕರ್ಮವ । ನೆಸ ದಲ್ಲದೆ
ಮಾಣನದರಿಂ । ದಸುವನಸುರಾರಿಗೆಸಮರ್ಪಿಸುವೆನುಸಮಕ್ಷದಲಿ । ನಸಿ
ಯುದಿರವಿಂನೆನುರೆವಂಶದ । ಶಶಿಯುಬಳಿಗೆಸುತ್ತೇರಿದನುಬೇ । ವೆಸದಬೇಗಂ
ಬದಲಿಬೇಸರುತವನಮಣಿರಥವ ॥ ... ॥೫೧॥

ಉಗಿದುಖಡ್ಗವನೊರೆಯುಬಸುರಲಿ । ಹೊಗಸಿದನುದಶವದನವದನ
ದ । ನಗೆಯುಲೆಂದನುಮಾವಕೇಳಿನ್ನುಯುದುರುಕ್ತಿಗಳ ॥ ಒಗೆಯುದಿಸಿ
ಮೊದುಕ್ಕೈಗಳ । ಮುಗಿದುನಯುದಲಿಬೇಡಿಕೊಂಡನು । ಜೆಗಿದುದಂಬರಕಾ
ಗಿರಥಸಾರಥಿಯುಸನ್ನೆಯಲಿ ॥ ... ॥೫೨॥

ಏಳನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಎಂಟನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಮಾಯುದಲಿಮೋಹಿಸಿದಕಾಂಚನ । ಕಾಯದೇಣವ
ಗೋಣನನುಪಮ । ಸಾಯುಕದಲೆತ್ತಿದನುಗಗನಕೆರಾಯುರಘು
ನಾಥಾ ॥ ... ... *

ಪದ್ಯ ॥ ಕುಶನೆಕೇಳ್ಮಾರೀಚಮನದಲಿ । ಘಸಣಿಗೊಳುತಿರ್ದುದು
ಕಣಾರಾ । ಕ್ಷಸಕುಲಾಧೀಶ್ವರನದುಶ್ಚರಿತದದುರಾಗ್ರಹಕೆ ॥ ಶ್ವಸನಗತಿ
ಯುಲಿಗಗನದಲಿಬಳಿ । ಕಸುರರಥಬರುತಿರ್ದುದತಿಸಾ । ಹಸದಸನ್ನಿಭರಾ
ಮಚಂದ್ರನವರತಪೋವನಕೆ ॥೧॥ ಕಂಡರೆಡೆಯುಲಿಖರನನಗರದ । ಹೆಂ
ಡಿರುಗಳಕ್ಕೆಗಳತುಳುಕಿನ । ಮಂಡೆಗಳತೊಳುಗಳಬಾಯ್ಗಳಬಸುರಹೊ
ಲುಗಳ ॥ ಕಂಡೆಯೈದಶಕಂಠತಾನಿದ । ಖಂಡಿತದದುಃಖಕಾಸ್ಪದವದು ।
ಸುಂಡುತೀಗುವಬೇಗನಡೆನಡೆಯೆಂದನಸುರಮುನಿ ॥ ... ॥೨॥

ಬರಬರಲುಮುಂದುಡಿದುಮುಕುಟದ । ಹರಹುಗಳಹೊಳಹೊಳವಕ್ಕೆ
ದೊಗ । ಳರೆಗಡಿದಹಸ್ತಗಳಹರಹಿನರಥದಹಂತಿಗಳ ॥ ಕರುಳನ ಗಿಮಸ್ಸಗಾ
ಲನ್ಮೃಗಭೀ । ಕರತರಶ್ಕ್ರಾಧ್ವಾಂಕ್ಷಕುಲಸಾ । ಗರದಸಾರದಭೂಮಿಯುನು
ಕಂಡನುರನೋಡೆಂದ ॥೩॥ ಬುಡುಬಡಿಸಮೇರಿಸಲಿದುವ್ರಣ । ದೊಡ
ನೆಸೂಸಿದಬಗೆಯುನಾರುವ । ನೆಡೆವೆಣನಮಿಗೆಬೀಗಿಬಾಗಿರ್ದಘಟಾವಳಿ
ಯು ॥ ಕಡವಕಾಳ್ಗಳಕುದುರೆಗಳಬಸಿ । ದೆಡದಹೇಸಾಲುಗಳಸಂದಣಿ ।
ಯುಡವಿಯುನುಕಂಡಿನರುನಿನ್ನವರಹರುನೋಡೆಂದ ... ॥೪॥

ಒರತತನೆತ್ತರಬಿಡೆಯುಗುಳನೆಲ | ದೆರದೆಹಂಜರವೆಣನತ್ತೊಗಲುಡಿ |
ದೆಗರತ್ತಸೂಸಿದಕಾಡಿಗೆಮುಹಳುವಾದವನಯುವದ ॥ ಪ್ರೊರಲಿಗೊಂಡಳ್ಳಿಗ
ಳನೆತ್ತರ | ಸುರಿವತನುವತ್ತನುಸುಪ್ರುಟದಬೆಸಣಿಕೆ | ಗುರುಬಿನಡೆಗಳಕಂ
ತುಕಂಪ್ಪೈಕೇಡನೀನೆಂದ ॥೫॥ ಕಳಲಿಬಿದ್ದುದೆಹತ್ತುಯೋಜನ | ದಳತೆ
ಯುಲಿನೇಸಾಲುಸಾಲದೆ ಹಳಚೆದತಿಬಲರಳಿದುದುಂಟೇನೋಡುಲೇಸಾಗಿ॥
ಎಲವೊನಿನ್ನಯುಬಾಯುಹುವಳಿಂ | ಗಳವಡದಬಲುದುತ್ತನಂಗ್ರೆ | ಗಳಲಿಧ
ರಿಸಿದೆದಮಪಿಕೆಡಸಿದೆಕರ್ಬ್ಬುರಾನ್ವಯವ॥ ... ॥೬॥

ಎಲೆಲೆಸಾಪಿಸರಾಂಗನೆಗೆಮನ | ವೆಳಸಲೆಸುವಂತವರವರಹಂ | ಗಳ
ರವಿಂದಮುತಸ್ಪದಿದುತ್ತಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಲೆ ॥ ಅಳಿವುತನಗೆವ್ಮಡಿಸಬಾರದು|
ಖಳಶಿರೋಮಣಿಹಿಂಗುಹಿಂದಕೆ | ಸುಲಭವಲ್ಲಸುಬಾಹುಹರನವಿರೋಧನಿ
ನನೆಂದ ॥೭॥ ಮರುಳಲಾವಮಾರೀಚಮಾರಿಯು | ಸರಸಸಾವಿಗೆಸೊಗಸೆತ
ನ್ನಯು | ಹರುಷನರಿಯಾಹೆಡ್ಡನೇತಾನಕಟನೀನಿನಿತು ॥ ತೊರದುಮಾ
ತ್ರಾಪುವರವೈರವ | ಬೆರಸಿಒದುಕಲುಬಲ್ಲರೆಸುರ | ನರಭುಜಂಗಮರೆನ್ನೊ
ಡನೆನೀಹೊಸಬನೇಯೆಂದ ॥೮॥ ಅಹುದುಮತ್ತೇನಾರಚಿತ್ತದ | ಲಿಹಪ
ರಾಕ್ರಮವಪೌರುಷವನಿ | ರ್ದಹವನವರೇಬಲ್ಲರೆಂಮದುಸ್ವಲ್ಪಬುದ್ಧಿಗಳು॥
ಒಹಳವಮತಿಯುತನೀನೆನುತಲಾ | ಬಹುಮುಖನೆವ್ವೈವಳಿಯಲ್ಪೈದಿದ | ನಹಿ
ಮಕರನಕುಲಾಶ್ರಮವನಪರಾನ್ತಸಮುಯದಲಿ ॥೯॥ ಇಳಿದನಾವನನಸನ್ನಿ
ವೇಶಾ | ಚೆಲದಶಿಖರಪಮರೆಯಲೀನೃಪ | ರುಲುಹನಾಲಿಸಿಹೊಯ್ಯುವ್ವವೇಕ
ಗ್ಗೊಲೆಯುನೆಂದನನು ॥ ಅಲಯುಲವಮಾರೀಚನಾದಶ | ಗಳನಘಟ್ಟಿಸಿಕೆ
ಲವ್ರದಿನಸೀ | ನುಳಿವುಮಾಯವನೋಡುವೆನುತಂದುದಕೆತಾನೆಂದ ॥೧೦॥

ಮುಸುಡಕಂದರೆರೂಮುಶರಖಂ | ಡಿಸದೆಬಿಡುವುದೆನವ್ಮನಕಟಾಮು
ಸುಕಿಕೊ ಡಿದೆನಿನ್ನನುನ್ಮಾದಗ್ರಹಾವೇಶ ॥ ಉಸುರಡಿರುಸಾಕಿನ್ನುಮಾ
ಯಾ | ಮುಸುಕವನುರೆಗೊಂಡ ನೋಡುವ | ನಸುರಕವರ್ಗದಕಣ್ಣೆಯುಕಾ
ಣಿಸಲರಿಯುವೀಗೆಂದ ॥೧೧॥ ಕಳಿದರಿಬ್ಬರುಕತ್ತಲೆಯುಕಡೆ | ವೆಳಗಿನಲಿ
ಕಾವಮಾತುರದಕಳ | ಪಡಿಗನಾಮಾರೀಚಗೆಂದನುಮಧುರವಚನದಲೀ ॥
ನಳಿನಮುಖಿಗ್ರಿಸಾರುವೀಮತ | ಧುರುಳಹನೆನಿಶ್ಚಸಿಹರಣವ | ನುಳುಹಿ
ಕೊಸೀನೆಂದುಮುದನುಮಾವನಂಫ್ರಯಲಿ॥ ... ॥೧೨॥

ಅಡದೆಲಪ್ರೋಕೇಳುತೋಪಿನೀ | ರ್ಡೈದುತಲೆಗಳಬ್ಬೆಚೆಡುವಬಲು |
ಗ್ಗೈದುಗಳಬಿಸುಟಡಗೀರಾಕ್ಷಸಕಳೇಬರವ ॥ ಐದೆತಾಪಸವೇಷವನುಒಳಿ |
ಕೈದುಪರವನಿತ್ಯಾವ್ಯಸನಿಗಳಿ | ಗಾದಪರಿಯುನುಹೊರುವಪಾಪಕಹೊರ

ಗುತಾನೆಂದ ॥೧೩॥ ತೋರಿದನುಬಳಿಕಹದಿ । ನಾರುಬಣ್ಣದಪ್ರಟದೆಚೆನ್ನ
ಕೆ । ಸೇರುವುಡಿಯುಸೆಹೊಳೆಹೊಳವಹೊಂಪರಿಯರೂಪಕದ ॥ ಬೇರಬಿ
ಟ್ಟದತಾಮುತ್ತಾಣದ । ವಿಸಾರಿತಳೆಸಟೆದೊಳಗೆಹಾಟಕ । ಪಾದುಪ್ರಭವ
ಭಾವಭಂಗಿಯಬಹಳಕಾತ್ರಾಕನ ॥೧೪॥ ಹೊಳೆಹೊಳವಕಿರುಗೊರಳಗಳ
ಥಳಥಳಿಪಗಡನವದತರಳನಯನದ । ಮಿಳಿರ್ವಕಿವಿಗಳಮಿಡುಕುವಭ್ರೂಯು
ಮಿರುಪನಾಸಿಕದ ॥ ದಳಗತಿಯನಿರ್ಮ್ಮಂಸಜಂಘೆಯ । ಲಾಳಿಯುಲಗನಲಂ
ಘನೆಯುಲ । ವ್ಯಾಳಿಪಹೊಸಜವ್ವನದಹೊಮ್ಮರಿಹೊಳೆದುದಿದಿರಿನಲಿ ॥೧೫॥

[illegible] । ಮಾಯೆಯಿದುತಾನೆಂದುಹರನಾ । ರಾಯಣರಿಗರಿವತ್ತ್ರಣದುಪಾ ।
ನೀಯ್ಯಜಾಸನಸೃಷ್ಟಿಗಿದುನೂತನವಲೇಯನುತ ॥ ಮಾಯೆಯಲಿಮಾ
ರೀಚನೀನಾ । ತಾಯರೂಪದಿಸುಳಿಯಲಾಖಳ । ರಾಯುಮಾವುರ್ಝುಮಾ
ಯೆಯಾದೊಳದೊಳದನವಯವನ॥ ... ॥೧೬॥

[illegible] ವಿಲಿದೆಕಾನನಕೇಳಧೋಗತಿ । ಗಿಳಿವಮತಿನಿನಗಿನ್ನುಸುಗತಿಯು ।
ಸ್ಥಳಿಪುನನ್ನದುಭಾಗಯಿದುನಿನಗೆನಗೆನೋಡೆನುತ ॥ ಸುಳಿದನವಸೂಚನೆ
ವಹಖಿದಲಾ ಖಳಪತಿಗೆಜಿಂತಿಸುತರಾಮನ । ನಿಳಯುವನುಸಾರಿದನುಸೂ
ರ್ಯ್ಯೋದಯದಸಮಯದಲಿ ॥೧೭॥ ಅಳಿದುದೋಚಂದ್ರಮನಸಾದ್ರೋ ।
ಜ್ವಲಸುಚಂದ್ರಿಕೆಯುನನಭೋವಂ । ಡಲದೊಳಗೆಕರ್ದವದಪೂರ್ಣ
ಸುಧಾಂಸುವ್ಮೃಗಪಿನಲು ॥ ಸುಳಿದುದಾವ್ಮೃಗಪ್ರೋತಪರಿಮಳ । ಮಿಳಿತ
ತೇಜೋಲತೆಯತರಿತರಿ । ದಿಳುಹುತವನೀನಂದನೆಯುಹೂಗೊಳಸಹೊ
ರಗಾಗಿ॥ ... ॥೧೮॥

ವಸುರುತೀಪತಿಕೇಳ್ನಿ । ವ್ಮೃಸುರವೈರಿಯುಶಯನಸಂಗದ । ಕಿವ
ದನಿಸುವಾ್ರತರೋಚಿತನಿಯಮನಿರ್ಣಯಕೆ ॥ ಮಿಸುಪಚಂದ್ರಸುಕಾಂತಿ
ಶಿಶಿರ । ದಿಲದಘನಶೋಪಾನದಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆಯು । ಬಿಸರುಹಾಕರಕೀಲದಳಾಮೃಗ
ಸುಳಿವಸಮಯದಲಿ॥ ... ॥೧೯॥

ಮುಗಿದವೀಚಂದ್ರಾನನೆಯುಬರ । ವಿಗೆಸರೋರುಹಷಂಡವಿರಹದ ।
ಧಗೆವಿತಾಳಿಸೆಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳೊಕ್ಕವಕ್ಕಗಳ ॥ ನಗಯುನೆಸದವ್ರಕೂಡೆಕಾ
ಮುದಾ । ಳಿಗೆಯುವಿರಹಭ್ರಮೆಯಲಿಂದುವ । ಗಗನದಲಿವೊಗನೋಡಿಪು
ಬಿಕ್ಷಿಕಿವನಾಗಿ ॥೨೦॥ ಶಿವಶಿವಾಸರಸಿರುಹಭವನು । ದ್ಭವಪರಂ
ಪರೆಯಿಂದಬಾಸಿದ । ಯುವತಿಯರೋಳೀರೂಪದೆಲ್ಲಿಯದೇನುವಿಸ್ಮಯ
ವೋ ॥ ತವಿಸಿತಿಂದ್ರಿಯನೀರವುಗುಳು । ದ್ಭವಿಸುತಿದೆದರುಶನದಲಾವೈ
ಶ್ರುತಾಳರ[illegible]ದೆವಗಣನಕಾಚಕಟಿಂದನಸುರಮುನಿ॥ ... ॥೨೧॥

ಮಾಯೆಯುಮ್ಮದಸ್ವಲವಿದ್ಯಾ । ಮಾಯೆಯಾಗದೆಮಾಣಲೀಸತಿ ॥ ಮಾಯೆಯಲಿಮತಿಗೆಡಿಸಿಕೊಳಿಸಿದಳುವಿಸಿರಾಕ್ಷಸರ ॥ ಮಾಯೆಯುಹದಿನ್ನ ಸುರಕುಲವ । ಮಾಯಮದಿಕಪ್ಯೇಷಮಾದ । ಸಾಯಕದಮಂಬೆನೆಯಲೆಂದನುತನ ಮನದೊಳಗೆ ॥ .. ॥೧೨॥

ಈಕೆಕರಚರಣಾನನಾಬ್ಜ । ನೀಕವಮಾತೊಳದಂತರಂಗದ ಲೋಕಕಸ್ತ್ರನ್ವಯನವಾದ ಸರೋಜವನುಸೆನದು ॥ ಲೋಕನಂಮನಂಗೆರಗಿಸೊಸಲಲಿಕೋಕನದಕರ್ಣಿಕೆಯನಿಟ್ಟನಿ । ರಾಕುಲದಿನೋಡಿದಳು ನೆಳಲನುನೇವರಿಸಿಮುಡಿಯ ॥ ... ॥೧೩॥

ಕಂಡಳುದಕದನೆಳಲಿನಲಿಕ್ಕೈ ।ಗೊಂಡಮಾನಾಮೃಗದಮೂರ್ತಿಯ । ದಂಡಿಸರದಭಿನವದಶಿಶುಲೀಲಾಕಳಾಪಕವ ॥ ಮುಂಡೆಯುನುಮುರಿದೆತ್ತಿಸರಸಿಯು । ದಂಡೆಯನುನೋಡಿದಳುಕಾಣದೆ । ಮಂಡಿಸಿದಪಕ್ಷಿಗಳತಿಳಿಗೊಳನೊಳುತಳೋದರಿಯು ॥೧೪॥ ಸುಳಿಸುಳಿದುಸಂಭ್ರಮಿಸಿನಾಸಿಕ ।ದೆಲರಸಿರಿಮುಳಪೂರಭಾರವ । ಸುಳಿಸಿನುಡುವರಸಿರುಹಗಂಧಿಗಲಲಿಸದಾಸದಲಿ ॥ ಜಲದನೆಳಲಿನಲೆಪೆಚೆಲಿಸದಾ । ಜಲಜಲೋಚನೆನೋಡುತಿರ್ದಳು । ವಿಲಸದಭಿನವಚಿತ್ರಗತಿಯುಕುರಂಗಶಾಬಕವ ॥ ... ॥೧೫॥

ತೋರುವುದುನೀರಿನಿನೊಡಲು । ಜಾರುವುದುತೀರದಲಿಮಿಗೆಪ್ರೇ । ದೋರುವುದುನೀರಿನಲಿತೀರದಲುಭಯಮಂಗದಲಿ ॥ ಬಿನುವಿಳಿಪಕ್ಷಿಗಳುಬಗಲಿಸು । ಬೇರೆಬುದ್ಧಿಯುಕಂಡುಗಂಡಗೆ । ದೂರಬೇಕೆನುತರ್ದದಳುಸೋಪಾನಪಙ್ತಿಗಳ ॥ ... ॥೧೬॥

ನಮಿಸಿದವುಹಂಸೆಗಳುಲಲಿತ ।ಕ್ರಮದಸೋಂಕಿನಲಳಕಗತಿಗುದ್ಬ್ರಮಿಸಿದವುಭ್ರಮರಾಳಿಬೆಂಬಳಿಯಲಿನಿತಂಬಿನಿಯ ॥ ಅಮಳತರಪಾನೀಯರುಚಿಯಾ । ಕ್ರಮಿಸಿಸರಳಿಯಶಶಿಮುಖಿಯನಿ ।ಭ್ರಮಗುಲಾವಣ್ಯಾಂಬುರುಚಿಯುಬಿಬೆರಸಿತಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ... ॥೧೭॥

ಬಂದುದೀಮೃಗಪ್ರೀತಭೀತಿಯ । ಮಂದಗತಿಯಲಿಮೃಗಸುನೇತ್ರೆಯ । ಹಿಂದುಗೊಂಡೀಕ್ಷಿಸಿದಳೊಯ್ಯನೆನಿಲುನಿಲುಕಿದಡೆ ॥ ಮುಂದಣಿಗೆಲಂಘಿಸುತಮರಿದರೆ । ಸಂಧಿಸುತಸುವ್ಯಾನರಸದು । ಸ್ಕಂಧವನುಕಾಮಿನಿಗೆಕಾಣಿಸುತ್ತೈದಿತಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ... ॥೧೮॥

ಕೊಳನತಾಗಡೆಕಲ್ಲನಾನಾ।ವಳಿಯುಮಾಡ ತನೂರೆವನಿಯಲು । ಜ್ವಲಿಪನುಕಪ್ಪಲವಕೆದರುತನಿವಿಧತರುಲತೆಯ ॥ ಲಲಿತತನುಕಾಂತಿಯಲಿಮಿಗೆಮೆ। ಬೆಳಗೆರಸೆಸುತೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ। ಬಳಿವಿಡಿದುಫಲವೇಷದಪ್ರೊತ್ತೈ

ದಿತುನಿತಂಬಿನಿಯು ‖೨೯‖ ಉಟ್ಟಹೊಸಬೆಳುಪಟ್ಟೆಹೊಮ್ಮರಿ । ಮುಟ್ಟಿನಿಸೆಕೆಂಬಂಣವಾದುದು ‖ ತೊಟ್ಟರತ್ನಾಭರಣಪಲ್ಲಟಿಸಿದವ್ರಧಾತುಗಳು ‖ ದಿಟ್ಟಹರಿಣನವೋಲೆನೇಹದ । ನಟ್ಟಹರಿಣನವೋಲೆಹೆಜ್ಜೆಗ । ಳಿಟ್ಟಸಿಸಲ್ಪ್ರಿದಿದಳುನಗೆವೊಗದಲಿಸಿಜೇಶ್ವರನ ‖ ೩೦ ‖ ಆದ್ದನರಸನಚಮೂರುಚಿಪರ್ಣದ ‖ ಗದ್ದುಗೆಯುಗರುವಾಯೊಯುಲಿಸತಿ । ಹೊದ್ದಿದಳುಹೊನ್ನರಿಯುನೋಟವಹೊದರಹರುಷದಲಿ । ಹೊದ್ದಿತಿದುಹೊಂಬಳಿಯುಲೀನೃಪ । ಸಿದ್ಧಮಂದಿರಕಗ್ರಭಾಗದ । ಕದ್ದುದಗ್ಗದಮನಪದರುಶನದಲಿಧರಾಧಿಪನ ‖ ... ‖೩೧‖

ದೇವಚಿತ್ರ್ಯಸಿದಿರಿನಲಿಸಂ । ಭಾವಿಸಿದಿರೇಕನಕರುಚಿಯುಕ ‖ ಳೇವಂದಕನಲೀಯುಕಲಿತಕುರಂಗಶಾಬಕವ ‖ ತೀವಿಕೊಂಡಿದೆವಿವಿಧರುಚಿವಿಪಿ।ನಾವಳಿಯುಲಿದುತಂದುಕೊಡಬೇ । ಕಾವಪರಿಯಿಂದಾದಡೆಯುತನಗೆಂಡಳಿಂದುಮುಖಿ ‖ ... ‖೩೨‖

ಸಲಹುವೆನುನಾನಿಲ್ಲಿನಮ್ಮಯು । ಹೊಳಲಿಗೈಯ್ದುವರಣ್ಯವಾಸವ ! ಬಳಸಿದದರಿವ್ಮೇಲೆಬಯಕೆಯಸಲಿಸಬೇಕೆಂದು ‖ ಹಲವುಪರಿಯುಲಿಲಲ್ಲೇವಾತಿನ। ಲೊರದುರಾಮನಕೋವುಲಾಂಘ್ರಯೊ ‖ ಳಿಳುಹಿದಳು ಮೂರ್ಧ್ನಿಯುನುಮುಗಾಧಭಾರಭಾರದಲಿ ‖೩೩‖ ಐಸಲೆವೈದೇಹಿನೀನಿಂ । ತೀಸುನಿರ್ಬಂಧದಲಿಧಿಟಬಿಂ । ನೈಸಲೇನಿದುದೊಡ್ಡಿತೇತನಗೆನುತಲೆಕ್ಕಡವ ।ಬಾಸಣಿಸಿಪದತಳಕೆಪೀತಸು । ವಾಸವನುತೆಗದುಟ್ಟುಬಿಲುಬಾ । ಣಾಸನವತೆಗದೆಲೆವನೆಯುಹೊರವಂಟನಾರಾಮ ‖೩೪‖

ಅರಸಿಯಿಚ್ಛೆಯುಸಲಿಸಲಿನಕುಲ । ದರಸಹೊರವದಲೂರ್ಮಿಳಾಸತಿ ।ಯುರಸಕಂಡನುತನ್ನಭವನದಲಿದ್ದು ಊಪತಿಯು ‖ ಸರಸರಿಸಿನಿಜಚಾಪವನುಸಂ । ವರಿಸಿಕೊಳುತ್ತಲೆವನೆಯುಹೊರವಂ ।ಟರಿದಿಶಾಪಟಪಟುಪರಾಕ್ರಮಿಯುಡೆಗೆನಡೆತಂದ ‖ ... ‖೩೫‖

ತಿರುಗಿನೋಡಿದನಿದ್ದ ಕಯುನಹಿ । ತರಲಿಭಯುಮನುಕಾಣದಣ್ಣನೆ ।ಭರದಸಿತಾನೆಲ್ಲಿಗೆಂದನುಮಾನವಾರ್ಗದಲಿ ‖ ಹುಹುಕಾರಣದೆಸ್ರಮುಗಿದುಭುಜು । ಭರಿತಭಕಿ ಯುಲೊಯ್ಯುಸೀಬಿಲು । ಸರಳಸಂಪಾಣೆಯುಸಗಾಢವಿದೆನ ತವೆಗೆಗೊಂಡ ‖೩೬‖ ತನ್ಮನೋಡೀವೃಗವನಬುಜಜ । ನಿಮ್ರಸಿದಸ್ವಪಿಟ್ಟನೆನವೀಸವಿ । ದೆನ್ಮರಸಿಬೇಡಿದಳುಬಯುಕೆಯುಸಲಿಸಬೇಕೆಂದು ‖ ಪೊಟ್ಟ ಮನುಗಾಮ್ಯಿಂದುನಾವೀಹೊಮ್ಮರಿಯುತಪ್ಪನ್ನಬರಲೀ । ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯುಕಂದುಕೊಂಬರುನೇಮಸಿನಗೆಂದ ‖ ೩೭ ‖ ರಾಯುನಾಡಿದನುಡಿಗೆ

ನೋಡಿದ । ನಾಮಹಾತ್ಮನುಕೊಮ್ಮರಿಯನಿದು । ಮಾಯೆಯಲಿರೂಪಾ
ಯಿತೆಂದೇನಿಜನನಿಕ್ಷೈಸಿ ॥ ಜೋಯಿಸ್ಕಿಬಿನ್ನಹಕಪಟವಿದುಕವು । ಲಾ[illegible]
ತಾಸ್ತ್ರಿಯಕಾವ್ಯವಾಕ್ಯಕೆ । ವಾಯುವಹುಟಿದರಿಂದಬಳಲಿಕೆಯಹುದು
ನಮಗೆಂದ ॥ ತೊಳಲಡಡವಿಗಳಿಲ್ಲತೋಹಿಗೆ । ಸಿಲುಕದಿಹಮೃಗವಿಲ್ಲಬೇಂ
ಟೆಯೊ । ಳಲಗುಗಾಣಿಸದಿರ್ದಮೃಗವಿಲ್ಲಿನಿತಪರಿಯಂತ ॥ ಬಳಕಗಿದು
ಬ[illegible]ಲೆಂಬಬಗೆತಾ । ಹೊಳಕುತಿದೆಹೃದಯದಲಿಮಾತಿದ । ನೆಣಿಕೆಗಾಣ
ದೆಮನೆಗೆಬಿಜಯಂಗೈರಿನೀವೆಂದ ॥ ... ॥೩೯॥

ಎನಲುಕೇಳಿದಬಂದುಸೀತಾ । ವನಿತೆನುಡಿದಳುಜರದುನಿಜಮೈ । ದು
ನನಬಯಸಿದಬೇಡಲೀಹೊಮ್ಮರಿಯಲವಗುಣವ ॥ ಅಸುವರಿಸಿಮಾತಾ
ಡುವುದುನಿನ । ಗನುನಯೆವೆಸೊರತ್ತಲೆನೆಮಾ। ನಿನಿಯರ್ಝಂಕಿಸಿಕಳುಹಿ
ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವಗಿಂತೆಂದ ॥೪೦॥ ಕೇಳಿದೈಯಲೆತಮ್ಮನೀರಜ। ಲೋಲಲೋ
ಚನೆಯಾಡಿದುತ್ತರ । ನಾಲಿಗೆಗೆಪುನರುಕ್ತಿಯಾಗೆಪುರಂಧ್ರಿನಗುವಳೆಲೆ ॥
ಮೇಲೆನಾವ್ನುಡಿದೆಡಹೆವೆಂವಿದು । ಮೇಲೆಮಾತಾಗಿಹುದುನಿನ್ನಯ । ಮೋ
ಯಾದಡೆಯುಕರ। ಭ್ರುಕುಟಿಯಡಗಿಸಿತಹೆನೆತಾನಿದು । ಕುಟಿಲಕರ್ಬ್ಬುರನಾ
ದವಿಳುಹುವೆನಿದರಮಸ್ತಕವ ॥ ನಿಟಿಲದಲಿವಿಧಿಬಂದಬರಹವ । ನಟಮಟ
ಸಲಿದರಳವೆಕಾದಿರು । ಕುಟಿಲಕುಂತಳಭರೆಯನೆನುತಡಿಯಿಟ್ಟನಾರಾ
ಮ ॥೪೧॥ ಕಂಡುದಾಕಡುಕಪಟಮೃಗಕೋ । ದಂಡರಾಮಮಸದನಹಿ
ನ । ದುಡಿಸರವನುದಾರಿದೆಗೆದುದು ಘೋರವಿಪಿನದಲಿ ॥ ಕೊಂಡುಪೋ
ಹಕಬುದ್ಧಿಲತೆಕುದಿ । ಗೊಂಡುದರಸನಬಳಿಕಕಪಟಕ। ರಂಡಮೃಗಕಡು
ಚಿತ್ರಗತಿಯಲಿಚಿಮ್ಮಿತದಿರಿನಲಿ ॥ ... ॥೪೨॥

ಗತಿಗತಿಗೆಮುಂಚುವುದುನಿಲವಿನ । ಗತಿಗೆನಿಲುವುದಮುರಿಯೆಮುರಿ
ವುದು । ಪ್ರತಿಘಸಿದೋರುವದುಲಂಘಿಪಡೆಲಂಘಿವುದು ॥ ಯತಿಗೆಸಾ
ದನಸದವುಲಜ್ಞಾ । ನತೆಗೆನಿಗುರ್ವವೊಲೊಡನೆನಿಗುರುವು । ದತಳವಮಾ
ಯಾಮಹಿಮಮಾರೀಚಸತ್ರಾಹಮೃಗ ॥ ... ॥೪೩॥

ಮುಗಿದುಮುಂಗಾಲ ಗಳಹಿಂದಕೆ । ಸೊಗಸಹಿರಿಗಾಲುಗಳಮುಂದಿವಿ
ನವೊಗದ । ಚೆವರಿನಬಳಿಯನೋಟದನೀಳ್ದಕರ್ಣಗಳ ॥ ಮುಗುಹಿದಪ್ಪ
ಲುಮುಂಚೆಚಿಮ್ಮುವ । ಬಿಗಿವಚಲನೆಮುಜಂಗವಾರನ । ಮೃಗವುಮುಸಿ
ನಿಕುರುಂಬದೊಳಗಡಹಾಯ್ದುದಗಲದಲಿ ॥ ೪೪॥ ಆಯಿದೆಂಬಂತೊಡನೆ
ಹಿಡಿಹೆಂ । ದೋಡಗುವುದುಬರಲಾಸೆಯಲಿಬಿಸಿ । ಲುದಕವ್ರೋಲಮಿತಿಮಿಂ

ಚಾವುದುಕ್ಕೆಸೊಂಪಿಗೆವನಿಜನ ‖ ಚದುರತನವನುಮಿಕ್ಕಿ ಜುದುಸದು ‖
ಹೃದಯುನನುವಂಚಿಸುವವಾಯಾ । ವಿದನಪ್ರೊಲುವೆ ಗ್ರದೋರ್ಕತೋರದೆ
ಹಾಯು ದಗಲದಲಿ ‖ ... ‖೪೬‖

ಇಡಕರಲಿಕುತ್ತುರಳಿಕುಹರದ । ತೊಡಕುನೆಲೆಗಳಲಸಿ ಕೂಟದಲೆ
ಡಬದಲದತಪ್ಪಲಿತುರುಗಿಡತರುಕದಂಬದಲಿ ‖ ಅಡಗಿತೋರುತಸಿಲುತ್ತನಿ
ಗುರುತ । ತೊಡಹುವಳಿವನದಧವುಪ್ರರುಷರ । ನುತಿಯುವ್ರೊಲುವಂಚಿಸು
ತಹಾಯ್ದುದುಪಿಪಿನದಲಿಸ್ವಜನ ‖ ೪೭ ‖ ದಾರಿಯಿದುದರಿಯಿದು ಮಹಾ
ಕಾಂ । ತಾರವಿದುಕಲುಮಾವಿಪದಸ್ಖತ । ಘೋರದುರ್ಗವಿದುಗ್ರ ಕಂಟಕ
ಕಠಿಣಪಥವೆಂಬ ‖ ಆರಯಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆಮೃಗವ್ಯಾ । ಪಾರಚಿತ್ತನುಶಾಂತಗು
ಣಾಗ್ರಂ । ಭೀರಗರ್ವಿತನ್ವೈದಿದನವಾಯಾಕುರಂಗವುವ ‖ ‖೪೮‖

ಭುಜದಸೋಂಕಿಗೆಭೂರಿಭೂಜ । ವ್ರಜವುಬಿಡುವೊದಲಾಡವದ್ರಿಗಳ
ಜಿಗಜಿಳಾವೃತಾಂತಪದಪ್ರಹಾರದಲಿ ‖ ಗಜದಕಾಲುತ್ತುಳಿವಾಳಿಪೋ
ಭೂ । ವಿಜವ್ರಕಳಿಯಿತುಕಾನನವನಜಿ । ಗಿಜಿಯುವಾಡುತಕಾಲುನಡೆ
ಯಲಿರಾಮನೊಡೆಹಾಯ್ದ । ... ‖೪೯‖

ಸರಣಿಸುವಸಮ್ಮುಖದೊಳಡಹಾ । ಯ್ದುರಳೆಗಳತೋರದನುತ್ತೊಳು
ವ । ಕರಿಗಳನ ಕೀಳಿದನುಸೀವರಿಸುವತರಕ್ಷುಗಳ ‖ ಸುರಗಿಯುಲಿಕ್ಕಿದ
ನೆತುಕ್ಕಿದ । ನುರುಶರಾಗ್ರದಲಿವಿರಲೊದಗುವ । ಶರಭಸಿಂಹಲುಲಾಯು
ಗಳಲುಬ್ಬರದಗವುನದಲಿ ‖ ೫೦ ‖ ಕದಳಿಕಡವಂಮಾವೃಗಳಬಿಲು । ದುವಿ
ಯುಲಿರದನುಮರೆವರಾಹವ । ನೊಡದುಕೊಂಡನುಕರಡಿಖಡ್ಗವ್ರಮುಖ
ಮೃಗಕುಲವ ‖ ಕದರಲೆಚ್ಚನಲೋಚನಾಗ್ರವ । ನಡರಮೇಲಿಸಿದನು
ಮಾಯಾ । ವಿಪಮೃಗನ್ಯನದಲಿಮಾಯಾತೀತಮರುಳಾದ ‖ ೫೧ ‖ ಲಾ
ಗುಹಿಂಗದೆಕಂಗಳಿಗೆಮರೆ । ಯಾಗಿದಾವಾತಾಯುಧಿನವೆ । ಲಾಗುಲಂ
ಘನಗೊಡನೆಲ ಘಟಿತಘರ್ಣೆವಿಗಲು ‖ ಪೀಗೆವೇಗುಬ್ಬೆಳ್ವಸುಯಿ
ಲಿನ । ತಾಗುವಳ್ಳೆ ಮುತ್ತೋದಬೆಮುರಿನ । ಜಾಗುಗಳನಿಡುಮುರನಮರೆಯೊ
ಳಡೆಟ್ಟದನುಮೃಗವ ‖ ೫೨ ‖ ತುರುಗಿತೂಳುವಮುಗಿಲಮುಂದೆಯು । ಮ
ರೆವಿಡಿದುಗಗನಂಬನಗದೆಳಿ । ದೆರೆಯುವ್ರೊಲುನಿಗುರಿದ ದುಸಿಬಿಡಸಿಕುಂ
ಜಪುಂಜದಲಿ । ಶರಹ ಗೊಡವೀಪರಿಯುಲಾನೇ । ಸರುಕುಲಾಧೀಶಂಗೆಮಾ
ಯೆಮು । ಮರೆವಿಡಿದುವಡನವರಗೆಲುವವರಾರ ಲೋಕದಲಿ ‖ ೫೩ ‖ ಸಿಕ್ಕಿ
ತಿದೆ ಮಬಾಕೆನುವದಲಿ । ವಿಕ್ಕಿಹುದುತನ್ಮನವನದುಹಿಂ । ದಿಕ್ಕಿಹುದು
ಪಿಕ್ಕಿ ಹುದುನುನಮೃಗವನುಮಹೀಪತಿಯು ‖ ಇಕ್ಕಿದಧಿಕವಾತುವೆ

ಗಾಡ| ದಕ್ಕರಿಸರಸಕಂದಿಗಳಕ್ಕೈ | ಸಿಕ್ಕಿದಪ್ರೌಳಿಂಗಾಳೆಯುಲಿದೆಂಬತ್ತಿ
ದನುರಾಮ ||೪೪|| ಜಿಗಿಯುಲಂಬರಹೊಂಬಿಸಿಲನಿಳೆ | ಗುಗುಳುವುದುನೆಲ
ಕಿಳಿಯುಲಂಬರ | ವಗೆಲದಲಿಹೊಂಬಣ್ಣವಹುದೀಮೃಗಪ್ರಕಾಂತಿಯಲಿ ||
ಬಗೆಯೊನಿಶ್ವಾಸದಲಿದೆಶದಿ| ಕ್ಕುಗಳುವರಿವಳಿಸುವದುಸೊಬಗಿನ | ಸೊ
ಗಸಬೀರುತ್ತಬೀವಿವರದುದುಬನದೊಳಗೆಲದಲಿ ||೪೫||

ಆಕಬಿಡದಟ್ಟಿದನುಮತ್ತೆವು | ಹೀಕವಾರುತಪೀಗದಲಿವಾ | ಯಾಸು
ರದಮೃಗಘನವುನೋಡಿವೇಗದಲಿತಾಳಿಸಿತ, || ಘಳಸಿಂಹಾದನುಭೊಪಬಹ
ಳ | ಶ್ವಾಕಲಹರಿಯಲಳಿಯುತಾಳಿಗೆ | ಯಾಸರಿನಸರಣಿಶ್ರಮದಭಾರಣೆ
ಯುಬಿಗುಹಿನಲಿ || ೪೬ || ದರಿಗಳೊಳುಸರಣಿಯೊಳುಬಲುಡೊಂ | ಗರಗ
ಳೊಳುಗುಹೆಗಳೊಳುಗಿರಿನಿ | ರ್ಝರತರಂಗಿಣಿಮಾಪಿಕೊಕತಟಾಕಪಲ್ವಲ
ದ| ಹೊಲಗಳೊಳುಹೊಲವರೆಗಳೊಳುವ್ರ | ಜ್ಬರಕಹಲುಕೊದರುಗಳೊ
ಳಗಲಕೆ | ಹರಿದುಹೋರಟಿಗುಟ್ಟಿದನುಪೊಮ್ಮರಿಯುಬೆನ್ನಿನಲಿ || ೪೭ ||

ಗೊಲ್ಲಪಳ್ಳಿಗಳೊಳುಗುಹಾಂತರ | ಬೆಲ್ಲಪಕ್ಕಣದೊಳುಮುನೀಂದ್ರರ |
ಪಲ್ಲವಾಲಯುನಿಕರದೊಳುನಗರೋಪಕಂಠದೊಳು || ಹಳ್ಳವಳಿಪೂರುಗಳ
ಲಿಪಿಲಿಗ | ಳಲ್ಲಿನಗರಗ್ರಾಮಸೀಮೆಗ| ಳಲ್ಲಿಬೆಂಬತ್ತಿದನುಬಳಿಕಾಕನಕಮ
ಯಮೃಗವ ||೪೮|| ತೊಳಲಿಸಿತುಸೌರಾಷ್ಟ್ರದವನೀ| ತಳದೊಳಾಗಾ
ಳಾವನಿಯುಮಂ | ಡಲದೊಳಂಗಕಳಿಂಗಗುರ್ಜರನಿಷಧಕಾಂಭೋಜ ||
ತುಳುವಲಾಳವಿದರ್ಭದ್ರವಿಡಾ | ವಳಿಗಳಲಿತೊಳಲಿಸಿತುಕುಂತಳ | ವಳಿ
ಯುವಿಷಯಂಗಳಲಿವಿವಿಧಾರಣ್ಯವೀಥಿಯಲಿ ||೪೯||

ಬಿಸಿಲಬೇಗೆಗೆಬೆಂದುಕಂದಿದ | ಮುಸುಡಮುಸುಳಿಸಿದಂಗರೋಚಿಯು |
ಮುಸುಕೆಕೆಂಪಿನಲೋಚನದನಿದ್ರವದಸಾಲಿಗೆಯು | ಉಸುರಿಗುಬ್ಬಸವ
ಡಹುವರಳಿನ | ಕಸಿದಗಮಸದಗಳತ್ರಸಾಹಸ | ದಸಮುಪೀರದೇವಧೈ
ರ್ಯವಿಸಂಚಮಾನನಾದ ... ... ||೫೦||

ಅದಿಗತಿಗೆಹಸಿದಪಕಿದಪ್ರನೀ| ರಡಿಕೆನಿರ್ಬಂಧಿಸಿತುಸಾಕಿಪ| ರೊಡನೆಬ
ಳಲಿಕೆಯೆಂಬಬಗೆಬಲುತರಿಸಿಕಪನಿಪನ. || ಸುಮನ್ಮಥಾವತರುಷವನಕ
ಟಾ | ಬತಕುರಂಗಾಧಮಪ್ರಭೂಹಸ | ತದುಜೇತನ್ಮಪಸೆನುತಸಾದ
ನುವನಸ್ವತಿಯು || ೫೧ || ಎಳೆಸೆಳರಸೊಂಪಿನಲಿಕೊಸುಮುದ | ಕಳಿಕೆಗಳ
ಗುಂಪಿನಲಿಫನದರ | ಮಾಳದಪಸರಿನತಂಪಿನಲಿತಂಬೆಲರಕಂಪಿನಲಿ || ಚರ
ರಸಹಕಾರಾಕಾರಶಾತವ| ಸುಲಭತೆಯುನರಸಂಗೆಬಲುಬಿಲ್ಲು | ಗೊನೆಗೆಗಲ್ಲವ
ನೂನೀಂದೀಕ್ಷಿಸಿದನಾಮೃಗವ ... ||೫೨||

ಬಳಲಿದೆನುಮಾರೀಚನಾನೃಪ । ತಿಲಕರಾಮಂಗೆಂಟುಮಡಿಯಲಿ । ಬಿ
ಲುಮೊಗತಿಚಿರಗಾದನಾರಘುರಾಜಚಂದ್ರಮನ ॥ ಚಲವಬಿಡನವನೀಶನಾ
ತಂ । ಗಳಿವಹೊಸದಿನಮಾಣನೆಂದೊಳ । ಗೊಳಗೆಚಿಂತಿಸುತಿಪಿರಿಸಲಿಸಿಂದಿ
ದನುರಘುಪತಿಯು ॥ ೬೩ ॥ ಕಂಗಳನುಹರಹಿದನುರಾಮನ । ಮಂಗಳ
ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಯನುನೆರೆ । ಯಂಗಕಳಿದೆನುಭವಭವದದುಷ್ಕರ್ಮವಾಸನೆ
ಯ॥ ಸಂಗಿಯಾದನುಸುಖಮಯದವೋ। ಕ್ಷಾಂಗನೆಯಘನಜಘನಪೀನ
ಕು। ಚಂಗಳಿಗೆಕೈನಿಲುಕಲುದೆಸ್ಯೇಗಿಸಿದನವಬಳಿಕ ॥೬೪॥

ಮೃಗವಿದಲ್ಲೆಂದೆಂಬಮತಿಮನ । ದೆಗಹಿಕಿಕ್ಕಿತುರಾಘವಂಗಾ । ಬಗೆ
ಯರಿದುವೆಯಿಹಿಸಿತುಮಾಯಾಮೃಗವುರಘುಪತಿಯ ॥ ಚಿಗುವಿತ್ರಿಪಬಲ
ಕಾದುರ್ಜತರಗೆಲಿ । ಜಿಗುಳೆಬಿದರುವುದವನಿಜೇಶನ । ಸೊಗಡನುಶ್ವಾಸಿ
ಸುವುದೆಂಜುವುದನಿಲನುರುಬಿಯಲಿ ॥ ೬೫॥ ನೋಡುವುದುಭವವೈರಿಯನು
ತಾ। ಕೂಡುವೆನುಮುಕ್ತಿಯನೆನುತ್ತೋ । ಲಾಡುವುದುಮಹಿಮೆಯುಲಿಸಿ
ರಿಮೊಳೆಹುಲ್ಲಮೊಗಮೇಗದು ॥ ಕೂಡೆಭಕ್ತಿರಸಾಮೃತದಲೋ । ಲಾಡು
ವಂತಿರೆಸುಖಮಯದಲೋ । ಲಾಡುವದುಚಿನ್ಮಯಸದಾನಂದೈಕಭಾವ
ದಲಿ ॥೬೬॥ ಇದ್ದುದಾಮೃಗವೀಪರಿಯನೆನ । ಹಿದ್ದುದೈರಘುಪತಿಗೆರಾಣಿ
ಯು । ಲಿರ್ದಮನವನುಭವಭವಾವಿಯಚಿಂತೆಹೊಮ್ಮರಿಯು ॥ ಹೊದ್ದಿದ
ನುರವಿಯುಪರದಿಗುವಥು । ವಿದ್ದಮಂಚಮನಿನ್ನುನಿಳಯವ । ಹೊದ್ದ
ಬೇಕೆನುತಡಸಿಮೇಲಸ್ಪಾಯಿದನಹೊಮ್ಮರಿಯು ॥೬೭॥

ಲಂಘಿಸಲುಲಾಗದುಮೃಗವು । ಲ್ಲಂಘಿಸುತರಘುನಾಥಮುಗುಳಿರೆ ।
ಜಂ ಘ ಯ ಲಿ ನಿ ಗು ರಿ ದ ರೆನಿಗುರಿತುನಿಮಪದಲಿ ॥ ಸಂಘಟಿತಸಂದ
ರ್ಭಗಳಿಗಳ । ಸಂಘದಲಿಸಂಧಾನದಟವೀ । ಸಂಗದಲಿಸ್ವೈರದಿದುಸ್ತ್ಯಾಣ
ಗುಂದಿದನುರಾಮ ॥೬೮॥ ಬಳಲಿದೆನುಬಲವಾಗಿಸಾಕಿ । ನ್ನಳತಟವುತನ
ಗೆಂಬಬಗೆಯಿಂ । ಗೊಳಿಸಿದದುಮುಂಬರಿದದುಗಾತ್ರಟೋಪಕೋಪಶಿ
ಖಿ ॥ ಕಳದನಿಷಧಿಯಂಬತಿಮವಿಗೆ। ತುಳುಕಿತೋಳನುಕೋಡಕೈಯಿಂ।
ದಳಲಿಸೊಯ್ಯನಪಿಲುಕಿದನುನಿಲುಕ್ಕಿವಶರೀರದಲಿ ॥೬೯॥

ಸಾರಿತನಗಿನ್ನುಸುರಭವನಂ । ಸಾರಸುಖವೆಂದವನುಜನ್ಮೋ । ತ್ತಾ
ರಣನರಮಣಿಯಮ್ಯೂತರಾವಗಾಭಿಧಾನಕದ ॥ ಸಾರತರಜಿಂಹಾಗ್ರದಿಂದು ।
ಚ್ಚಾರಿಸುವನವಮಯದಲಿರಾಮನ । ಕೊರಲಗುಕಡಿವಿಳುಹಿತಾವಮಾರೀಕ
ಮಸ್ತಕವ ॥ ೭೦ ॥ ಹಾಸುವಿತ್ರಾಸನುಕಾಪೀ । ತಾಸರೋರುಹನಯ
ನೆಹಾಯೆಂ । ಬೀಸಗಾಥಧ್ವನಿಯಿಲಿಕೆಗೊಡಾದನುಮಾರೀಚ ॥ ಆಸುರಾರಿ

ಗೆನ್ನೆಯಿದುಬಳಿ । ಕಾಸರೋಜಾಂಬಕನರಾಣೀ । ವಾಸಕೇಳಿದುಹಾ
ರೈನುತಹುಟ್ಟಿಸಿದಳುಧರೆಗೆ

ಶರವಕದಪಿನೊಳಿಟ್ಟರಘುಕುಲ । ದರಸಿಶಿವಶಿವಹಾಮಹಾದೇ । ವಿದ
ಲಾಸೌಮಿತ್ರಿನುರಿದನೆನುತ್ತಬೆರಗಾಗಿ ॥ ಮರಳಿದನುಸಾನೊಂದುಪಾ
ಯುವ । ನೆರಪವಿಹದೇನಾಗಿಹರೊಸರ । ಸಿರುಹನುಬಿಸೌಮಿತ್ರಿಯುನುತ
ಳವಳಿದನಾರಾಮ ॥ ೨೦ ॥ ಮುಗುಳೆನುಗುಳಸುರಾರಿಮಾಯಾ । ಮೃಗವು
ಮಾಡಿದಮರೆಯುಮರುಕದ । ದುಗುಡದಲಿತಿರುಗಿದನುತನುಬಡವಾಗುತ
ವನಿಮಿಲಿ। ಮಗನೆಕೇಳೈಕುಶನೆಜನಕನ । ಮಗಳಿಗಾದಾಪತ್ತನುಳಿದೀ ।
ಜಗದಮನುಜರಪಾಡದಾವುದುಲವನೆಕೇಳೆಂದ ॥೨೧॥

ಎಂಟನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತವು.

ಒಂಭತ್ತನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಧರಣಿಜೆಯುಬಿರುನುಡಿಗೆಲಕ್ಷ್ಮಣ । ತೆರಳಿದಭಿಸಂಧಿ
ಯುಲಿಸೀತಾ। ತರುಣಿಯುನುಕದ್ದೊಯ್ದನಡವಿಯುಲಾದಶಗ್ರೀವ॥

ಪದ್ಯ॥ ಕೇಳುಲವಕುಶಕೇಳುಕೌಶಲದ । ಕೌಳಿಕದಮಾರೀಚನವನಿ
ಗೆ । ಬೀಳುತೊದರಿದೆಬೆದರುಧನಿರಘುಪತಿಯುಧನಿಯಂತೆ. ॥ ಮೇಲುಡಿಯು
ಬಿದ್ದುದುವಿದೇಹಸ್ನ । ಪಾಲಕನಕರ್ನಿಕೆಯುಕರ್ನದೊ । ಳೋಲವಿಸಿದು
ಧುಮನವನಸಗತರಾಘವಾಳಾಪ ... ॥೧॥

ಯಾಕೆಬೇಡಿದೆನಕಟಮೃಗವನ। ದೇಕೆಬಲುಹಿಂದೆನ್ನಗಂಡನ । ನೂಕಿ
ದೆನೊಹೊಮ್ರಿಯುಬೆನ್ನಲಿಒಪಳಕಾನನಕೆ ॥ ಯಾಕೆಮೈದುನನಂದ
ಮಾತನಿ । ರಾಕರಿಸಿದೆನುಕೆಟ್ಟೆನೇವಿಧಿ । ಯಾಕರಣೆಗೊಳಗಾದೆನೇಹಾ
ಯೆಂದಳೆಂದುಮುಖಿ॥ ... ... ॥೨॥

ಕೇಳಿದೈಸೌಮಿತ್ರಿಮಿತ್ರನಿ । ಕಾಲವಂಶೋದ್ಭವನವಚನದ । ಹಾಳಿ
ಯುನುಹಾಸೀತೆಹಾಸೌಮಿತ್ರಿಯುಂಬುದನು ॥ ಒಲಗಸ್ಥಿರವಾಗದೆಲೆಭೂ ।
ಪಾಲನೇನಾದನೂನುಹಾಗ್ನಿ ।ಜ್ವಾಲೆಜಠರದೊಳುಕ್ಕುತಿದೆತನಗೆಂದಳೆಂದು
ಮುಖಿ ... ... ॥೩॥

ನಡುಗಿದನುಸೌಮಿತ್ರಿತಾನಾ।ನುಡಿಯುಕೇಳಿದುಚಿತ್ತದಲಿಉ।ತ್ತ ಡಕೆ
ಬಿದ್ದುದುಬುದ್ಧಿಬುದ್ಧಿಗೆಸಂಶಯಾಲಾಪ ॥ ತೊಡಕಿಗೊಂಡುದುಮನವನು
ತ್ತರ ।ಗೊಡಲರಿಯುದವನಿಜೆಗೆಕಂಗಳ । ಘುಡುಘುಡಿಸುವಶ್ರುಗಳಲವನಿಗೆಬಾ
ಗಿದನಾಶಿರಸ ... ... ॥೪॥

ಅಕಟ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ದೇವ ರಘುನಾ । ಯಕನ ಮರಣವನುಡಿಸಿ ನಿನಗೆದಂ । ಜಕವೆ
ರಾಗವೆ ರಹಿತ ಸಭ್ರಾತಕ ಪತಿ ರುಚಿಕರವೆ ॥ ವಿಕಳಗೊಂಡುದೆ ವಿನಯ ಮನ್ನ
ಲಿ । ಯುಕುತಿ ಮಂತ್ರಗಳಿನ್ನು ಸಾಲವೆ । ತ್ತಕಪಿದೇತಕೆ ಸೂಗಸ ತಂದ್ಯೆ
ಯೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥೫॥ ತಾಯಿ ಚಿತ್ತೈಸಲಟ ರಾಘವ । ರಾಯನಾ
ರೆಂದರಿಯ ಹಾವಾ । ತಾಯುವಿನವ ಸಾತ್ವಸಮಾತ್ಮ್ನಿಪಪದೀಪತಿಯು ॥
ಮಾಯವನು ವಿಕಾಸ್ಯದಿಪುರುಷರ । ಕಾಯವೆಂದರಿಯದೆ ವಿವೇಕ । ಸ್ವಾಯಿ
ತಾಪಸ ಬುದ್ಧಿ ನಿನಗೇಕೆಂದನವನಿಜೆಗೆ ... ॥೬॥

ರಾಮನಳಿದರೆ ಕಮಲಭವನು । ತ್ರಾಮನುಳಿವರೆ ದೇವಿ ಕೇಳ್ರವ । ತಾಮ
ರಸಬಾಂಧವರು ಬೆಳಗುವರೇನ ಭಸ್ಥಳವ ॥ ಈಮರುಜ್ಜ್ಭಿ ಖಿಶರಧಿಯುವನಿ ।
ಸ್ತೋಮವಿಪ್ರಕಾಣಿ ಸುಜೀವನ । ಭಾಮಿನಿಯರೇನಿಮ್ಮ ನೀವ್ರವಿಚಾರಿಸು
ವುದೆಂದ ... ॥೭॥
ಕೃತಕಮೃಗವಿದಬೇಡವಿಕೇಳಾ । ಹುತಿಯ ಕೊಟ್ಟನು ನಿಶಿಚರೋಮ
ರ । ಹತನವಸಂಗದುಬೀಳುತೊರಳಿದುದಾಸುರಾಂಗದಲಿ ॥ ಹತರಘುಕ್ಷಿ
ತಿನಾಥನಲ್ಲ । ಸ್ಥಿತಿಗೆನಂಬೂಪನ್ನ ನಮಳಾ । ಚ್ಯುತನಸಭುಪನೃತನರಾ
ಮನತೊರಿಸುವನೆಂದ ... ॥೮॥

ಅಕಟಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವಪುತ್ರ್ಯ । ಕ್ಷೇಕೆಪ್ರಮಾಣವಗೇಕೆಧರವಮಾ । ತ್ರಿಕೂ
ಪರಾಪರನೆಂದು ನೆರಬಾಯಾರಲ್ಪಾಕಿನ್ನು ॥ ಯುಕುತಿಗಿದು ಮರೆಯಲ್ಲವೇ
ಕಾ । ತುಕವವರಾತ್ರೀಕೆವ್ಯೋಮ್ರಘನೆಸಾ । ಕಕಟಗಂಡನಕೊಂಡುಬಾಹೋ
ಗೆಂದಳವನಿಸುತೆ॥ ... ॥೯॥

ವಿಷವಕೊಂಬೆನು ತಾರವಿಪ್ಪರೆ । ವಸತಿಗುರಿಯನು ಜಾಚಿಜೀವನ ।
ಬಿಸುಡುವೆನು ಬೀಳುವೆನು ಘಾತೋದಕದ ಕೂಪದಲಿ ॥ ರಸನೆಯನು ಕಿ
ತ್ತೀತನುನಿನಗೊ । ಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂದಾಕ್ಷೇಪವುಖದು । ಬ್ಬಸದರೋ
ಷಾವೇಶದಲಿ ಗಜರಿದಳು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ॥೧೦॥ ಬಗೆಯಲರಿದೆನು ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವ ।
ಬಗೆವಳಲ್ಲುಳಿದವರನನ್ಯರ । ವಲೆಗೆ ಸಿಲುಕುವನಲ್ಲ ಬಗೆದೆಯೆಲಾ ಮನಸ್ಸಿನ
ಲಿ ॥ ಸೊಗಸುವವಳಹುದವೆಂಬು । ಜ್ಜುಗವನೇನೆಂಬಲ್ಲೆ ಯೆನೆಕರ । ಯುಗೆ
ಳದಲಿ ಪವಿಸುಚಿ ಪನುರಘುರಾಮ ರಾಮೆನುತ ... ॥೧೧

ತಾಯಕೇಳರಘುಳಿಗೆವರಾತ್ರಕೆ । ರಾಯನನುತ ಪತಿ ತಾರವಿರ್ದಡೆ ।
ರಾಯನಂಘ್ರಿಗಳಾಣೆ ವ್ರಿಪದ ಚೆನಿಮ್ಮ ಪದದಾಣೆ ॥ ಈಯುಡವಿಯುಲಿ ತೊಳ
ಲಾಗವರನು । ಮಾಯಿಮುಲಿಬಲ್ಲಿದರು ಬಹುಳೋ । ಮಾಯಕುಶಲದ ಬುದ್ಧಿ
ವಂತಿಗೆನಿಮ್ಮೊಳರಲೆಂದ । ... ... ॥೧೨॥

ಅಂಗನಾಜ್ಞಾಭಂಗಕಿದುತಾ | ತಿಣ್ಣಪೇಳದಿವಿಗುರನುಡಿಮೆಯು | ಕ್ಕಣ್ಣ ಸುಗಾತ್ರಿಟೋಕದಂತಿದೆಕೋಪದುರುಬೆಯಲಿ ‖ ಕಣ್ಣೀದಕಾಪಥದಪ್ರೋ ಲ್ಲಾತ್ರಿ | ಒಣ್ಣಒಡತಿದೆಬುದ್ಧಿಚಿತ್ರೆಯು | ಕಣ್ಣೆಸಲಿತಾಕಟ್ಟಡೆದೆನುಶಿ ವಶಿನಾಯಮಂದ ‖ ... ‖೧೩‖

ಒರಮಚಿಂತೆಯುನಸಿದುಸಮವಿ | ಟ್ಟರದಾಕ್ಟೈತೋಡಲಿಗಾಢಾ | ಗುರುಲಘುತ್ವವನರಿಯುವೆನುಬಲವೃತ್ರರಪ್ರಯೆನತ ‖ ಹರಶಿರಾಸನಖಡ್ಗಕವಚವ | ಧರಿಸಿಧಾರಿಡುವಶ್ಯಕಣದು | ಬ್ಬರದಚಿಂತಾಭಾರದಲಿಹೊರಮಂಟನಾಕ್ರಮವ ‖೧೪‖ ಕಾಯಿದ್ದುಕೊಂಡಿರಿಸತಿಯುಸೆಂದಭಿ | ಮಾದನಂಗೈದನುಮಹೀಸಲಿ | ಲಾದಿಭೂತಂಗಳಿಗೆಮಿಕ್ಕಿನದೇವಸಂತತಿಗೆ | ಮೇದಿನೀಶಬಹನ್ನಬರನಿಮು | ಗೈದುಪ್ರದುಭರಭಾರವೆರಿದತಿ | ಖೇದದಲಿಕಾಲಿಕ್ಕಿದನುಕಾನನಕೆಸಂಜೆಯಲಿ ‖ ೧೫‖ ಸುರರರಿದುತಕ್ಷಣದೊಳಾಸರ | ಸಿರುಹಮುಖಿಯುಸುಮೀತಿಹೋತ್ರನ | ಪುರಕೆಕೊಂಡೊಯ್ದಗ್ನಿಶುಚಿಯುಹುದಿಂಬಕೃತಿಮತವಿ ‖ ಇರಿಸಿವೈಶ್ವಾನರನಪುರದೊಳ | ಗುರುತರದೊಳೊಂದಂಶಮಾತ್ರವ | ನಿರಿಸಿದರುಪರ್ಣಾಲಯದೊಳೆಲೆಲವನೆಕೇಳೆಂದ ‖

ಶಶಿಮುಖಿಯುಪ್ರೊಂದಂಶಪರ್ಣದ | ವಸತಿಯೊಳಗಿರ್ದುದುಕಣ್ಣಾರಾ | ಕ್ಷಸರನಿರ್ಮೂಲನಕೆತಾನಿದುಬೀಜವೆಂಬಂತೆ ‖ ಪಸರಿಸುವಲಾವಣ್ಯಲಹರಿಯು | ವಿಪಮನುದ್ಭವರೂಪಿಸಲಿರಂ | ಜಿಸಿದಳೈಜನಕಜೆಯಾಸಾಮದೊಳಣುಗಕೇಳೆಂದ ‖ ... ‖೧೭‖

ಮನದಬಹಳಾಂದೋಳದಲಿಮಾ | ಸಿನಿಯಬಿಡಿಬೀಸಿದನುನಡೆತಂದನುಮಹಾರಣ್ಯದಲಿಮಾಯಾಮೃಗದಗತಿವಿಡಿದು ‖ ತನುಜಕೇಳೀಚೆಯಲಿಖಳನೂ | ತನಲಿಸಂದುದುಜೀಹುನಿಕಪಾ | ತನುಜನಮಯುತಿಯಾದನಾಕ್ಷಣಕಪಟಕೌಶಲದ ‖೧೮‖ ಶಿರದಮುಂಡದದಕ್ಷಮಾಲೆಯು | ಕರದದಂಡಕಮಂಡಲುದಬಂ | ಧುರದಕಾಷಾಂಬರದಕೌಪೀನದಕಳೇವರದ ‖ ಜರೆಯಜರುಗಿದಬೆನ್ನಿನಲುಗುವ | ಶಿರದಶೂಲಿಯಸಟಿಯನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಲಿಮೈದೋರಿದನುಮಾಯಾಮಹೀಸುತೆಗೆ‖ ... ‖೧೯‖

ಆದಿದಿಳೀಮಾನ್ವಯನವಿಶ್ರುತ | ಸದನವಿಪ್ರಪ್ರಿಯನಗೃಹವಿಂ | ತಿದೆಮಹಾಧಾರ್ಮಿಕನಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮವಿದೇಯಸುತ | ಮುದದತಾದಿಯಲಿತ್ರೋರುತಿಪ್ಪಾಪದದಪ್ರೊಲುಪುಣ್ಯಾಂಗನೆಯುನಮ | ಹೃದಯನ್ಕೈವಿಡನವರಸಂಧ್ಯಾನಮಯುದಗ್ರದಲಿ ‖೨೦ ‖ ಮಾತಿದೆಲ್ಲಿಯಬಿಮತಬಾಗಿಲ | ಲಾತಪ್ರೋಧನಮೇಷದಲಿಕಾ | ಮಾತುಮನಕಪಟಾನ್ವಿತನಕೆಕಾಮರಕಭಾಜಕನ ‖ ಮಾ

ತಕನಸರಿಯುರಿಯುದಾಭೂ । ಜಾತಿಯುತಿಯುದೇಶಗದೇಸಂ । ಪ್ರೀತಿವೆಚನದಲಸುರಮುನಿಗಿಂತೆಂದಳುಚಿತ್ರದಲಿ ॥ ... ॥೨೧॥

ಆಹುದಿದೀಗವುಹೀಸುರಪ್ರಿಯು । ಗೃಹವುಧಾರ್ಮಿಕನಿಳಯುವಿದುತಾ । ನಹುದುನೀವೆಲ್ಲಿಂದಬಂದಿರಿಬಿಜಯುವಮಾಡೆನಲು ॥ ಮಹಿಳೆಕೇಳ್ ಯಜಮಾನನಿಲ್ಲದ । ಗೃಹವುನಮಗಯ್ಯವ್ಯಸಂಧ್ಯಾ । ವಿಹಿತಕೃತ್ಯಕೆಸೊಕಲಾವೆಮಗದುವೆಸೊಗಸೆಂದ ॥೨೨॥ ಬಿಜಯುಮಾಡಿಗೃಹಾಂತರಾಳಕೆ । ಭಜಕೆರಾಪ್ನಿಮಗೈಸೆಭವದಾ । ತ್ಮಜೆಯುಲಾಭಾವಿಸಲುಕಾಲ್ಪರಿಲೇಸುಮಾಡಿದಿರಿ ॥ ವಿಜಯುರಾಮನಗಲ್ದಚಿಂತಾ । ರಜನಿಗಾದುದುನಿಮ್ಮಪದಪಂ । ಕಜಪತಂಗೋದಯುದಬೆಳಗೆಂದಳುಸರೋಜಮುಖಿ ॥೨೩॥ ಮನದೊಳವನೀತನುಜೆತನಗಹ । ನೆನೆಹುನೆಳೆಗೊಳದೆಂಬದೃಢವೆನೆ । ನೆನನೆನೆದುನಿಶ್ಚೈಲಸುತೆಯೊಳಹೊಕ್ಕನುದಳಳಾಲಯುವ ॥ ಜನಕಸುತೆಭಕ್ತಿಯುಲಿದಭ್ರಾ । ಸನವನಿತ್ತುಪಚರಿಸಿನಮ್ಮಯು । ಜನಕಬಂದವ್ರೊಲಾಯಿತೆಂದಳುಮುಗಿದುಕರಯುಗವ ॥ ... ॥೨೪॥

ಆವಕಡೆನಿಜವಾಸದೇಶವ । ದಾವುದಮಲಕ್ಷೇತ್ರತೀರ್ಥದ । ರಾವುತಾನಿನುಗೆಲ್ಲಿನವಸ್ಥಾಶ್ರಮಕೆಬರವೇನು ॥ ನೀವುವೃದ್ಧರುನಿಮಗೆಶುಶ್ರೂಷಾವಲಂಬನವಿಲ್ಲವೆಂದತಿ । ಭಾವಭಕ್ತಿಯುಲುಪಚರಿಸಿದಳುಕಪಟತಾಪಸನ ॥

ವಾಸಮನಗೇನಿದ್ದುದುತ್ತರ । ವಾಸನಾಜನದುಪಚರಿಯುದಿಂ । ದಿಶರೀರವನಲಹುವೆವುಪ್ರಾರಬ್ಧಫಲವಿದಿದು ॥ ದೇಶದೇಶವತೊಳಲಿದೆವುಹಿಂ । ದೀಸುನಿನವಿನ್ನೊಂದುಲಂಕಾ । ದೇಶವಿದೆಸಂಕಲ್ಪಸೀಮೆಗೆಕಾಂತೆಕೇಳೆಂದ ॥೨೫॥ ಗಮನನಲ್ಲಿಗೆವಿಮಿಷದರೆಸ್ವ । ಸುಮನಸರಿಗಿಂದಧಿಕಕೇಳೆಲೆ । ಕಮಲಮುಖಿಕಾವ್ಯಾರ್ಥವಿದುಸಮನಿಸಕ್ಯ್ಯತಾರ್ಥರೆಲೆ ॥ ಶ್ರಮವಳಿದುದಿಂದಿನಲಿಸಿವಸ್ಥಾ । ಶ್ರಮಕೆಬಂದುದರಿಂದನೀನು । ತ್ತಮೆಯುಲಾಪ್ರಿಯುವಿದ್ದುದೆಂಮುಯುಮೋಲೆಸಿಮಗೆಂದ ॥ ... ॥೨೬॥

ಎನುತಕಂಗಳಹರಹಿದನುಕಾಮಿನಿಯುಕೋಮಲಕಾಯುದಲಿತನು । ಮನಸಿಜಗೆಗುರಿಯಾಯ್ತುಕಳವಳಿಸಿದವುಕರಣಚಯು ॥ ನೆನಹಿನನುರಾಗಕೆಧರಿತ್ರೀ । ತನುಜೆಮುಲಿನೆಲೆಯಾಯ್ತುಯೋಗದ । ಜಿನುಗುಜಾರಿತುಜಪದಜಿಹ್ಮೆಗೆಜಾಡ್ಯತನವಾಯ್ತು ॥ ೨೭ ॥ ಅಡಗಿತಾಕ್ಷಣದಂಡವೆಲ್ಲನೆ । ಸಡಲಿಹೊದ್ದಿತುಕರಕಮಂಡಲ । ಮಿಡುಕುನಿಂದುದುಬೆರಳನಾಮಸ್ಮರಣೆಗಳುಹರನ ॥ ಸಿಡಿದುಜಾರಿತುಜಪಮುಜಾಡ್ಯದ । ತೊಡಕುಹರಿದುಮಬೋವಿಲಾಸದ । ಜಡೆಯುತಾಪಸನಾಗೆಮನನಲಿಪೆವರಿದಳುಸೀತೆ ॥

ಮುರಳಿಮುರಳಿಮನೋವಿಕಾರದ | ಹರಹುಗುಂದದೆದೇವಿಯುರಸಿಂ |
ದೆರೆಯಸಂಗೋಪಾಂಗದಲಿಹರಹಿದನುಕಣ್ಮನವ ‖ ಅರರೆಮನ್ಮಥನೀ
ಸತಿಯುಲವ | ತರಿಸಿದನೊಳಿವಳೆನುತಮನದಲಿ| ಮರುಳುಗೊಂಡನುಮ್ಮ
ತ್ತೈವೆಂಬುದನರಿಯದವಬಳಿಕ ‖ ... |೩೦‖

ನರವರೇಕಣುವಾಲಿಗೆಗಗನಿ | ತರಲಿಕಕ್ರನಸರ್ಪರಾಜನ | ಮರೆಯ
ಮಾತೇನೀಸತಿಯುನೋಡುವರೆಹೊಗಳುವರ ‖ ಹಿರಿಯಹೆತ್ತನಹೊಕ್ಕ
ಳಲಿಹೊ | ದುರುಬಿದಾತನಮಗಳಿಗಳುಪಿದ | ತೊರೆಯುವನಹಿಂಡಿರನುಬ
ಲ್ಲೆಮಕಂಡುತಾನೆಂದ ‖ ... |೩೧|

ತಂಗಿತಪ್ಪದೆನುಡಿದಳೀಲಲಿ | ತಾಂಗಿಗೋಸುಗನಾಸಿಕದಬಲು |ಭಂಗ
ಭಾವಿಸಲಳಿದುದರಿಂದೂಪಣಾವಿಗಳು ‖ ಹಿಂಗದಾಳೀವೃತ್ಯಲಿಮ್ಮನ |
ನಂಗಕೇಳಿಗೆತಂದುನಿದಳೆ | ಮ್ಮಂಘವಣಮುಂಚಿದರಮೂಜಗಕಧಿಕರಾ
ವೆಂದ ‖ ... ‖೩೨‖

ಎಲೆಸಯೆಗೀಘರಭಾರಶಶಿಮುಂ | ಡಲವಿಭಾಸಸೆಪೀನಸಘನ | ಸ್ಥಳಸ
ರೋರುಹನಯನೆಸಿಂಧುರಗಮನೆಸುಕವಚನೆ ‖ ಲಲಿತಚಂದನಗಂಧಿಕೇ
ಳೀ | ಗಳುಮಹಾಮಾರೀಚೆಸೆಂಬಗ್ಗಳದಮಾಯಾಮೃಗಪಲಳಿದನುರಾ
ಮನೆಂಬನೃಪ |೩೩‖ ಆತಸಿನಗೇನಾಗುವನೋಸೀ | ನಾತಗೇನಹೆಹೊಲ
ಬಿಸಿಂದಲೆ | ಮಾತಿನಿಂದಲೆದಂಪತಿಗಳೆಂಬಂತೆತೋರುತಿದೆ| ಯಾತಕಕಟಾ
ಕಳುಹಿಕೆಡಿಸಿದೆ | ಶಾತಕುಂಭಕುರಂಗದೆಡೆಗೆ | ನೀತಕಾಮರುಳಾದೆಯ
ನುತಾವಿಧಿಯಲಿಪಿಯೆಂದ ‖ ... ‖೩೪‖

ಹೋಗುತಾತನಬಳಿಯಲೊಬ್ಬನು ! ನೀಗಿದನುನಿಜಜನುಪನಿಸ್ಪ್ರಹ|
ಭೋಗಿನಿನಗೇನಿದ್ದುದೋಷಿವಶಿವಮಹಾದೇವ ‖ ಹೋಗಿಬರಲೇನಾನೆನುತ
ಲನು | ರಾಗದಲಿನಿಂದಿರಲುಕಾಮುಕ | ನಾಗಬಿನಿಬನೆಂದುಕಳವಳಿಸಿದಳು
ಕಮಲಾಕ್ಷಿ ‖ ... ‖೩೫‖

ಪಳುತವನಾಭಿಕ್ಷುವೇಷವ| ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನುತೋರಿದನುದಶ | ಮೌ
ಳಿಗಳವುದದುಬ್ಬುಗೊಬ್ಬಿನಬಾಹುದಂಡಗಳ ‖ ನೀಲಮೇಘಾಭಾಂಗ
ದೊಳುದಂ | ಪ್ಯಾಟ್ರಳಿಗಳಮಣಿಕಾಂಚನದಮಕು | ಟಾಳಿಗಳವಿವಿಧಾಭ
ರಣದಭಿನವದರೂಪಕದ |೩೬| ಸುರರಬಿರುದಿನಹಾಡೆಗಳಸಾರು | ಚೀದ
ಶೋಣಾಂಬರದಜವ್ವನ | ಹೊದಕೊಗರಿನನೀರರಸಬಿದದೋಸರ್ಪದೊ
ಗಡನದ ‖ ಕರವಿಕಾರದಮನದನೋದ | ಗುರುವಿಕೆಯಲೀಮಾತನುಡಿ
ದನು| ತರುಣಿನೋತಾತನ್ನ ತಾನಾರೆಂದುಕೇಳೆಂದ |೩೭| ನಗನಮುಖಿ

ಕೇಳಿನ್ನು ಭುವನಾ | ವಳಿಗಳೆಂಬವು ಸಕಲದಿವಿಜಾ | ವಳಿಗಳಿನ್ನು ಯುಗಾಂತ ರದೊಳರ್ಸಿಸುಖ್ಯಸುರಕುಲದ | ಲಲನೆಯರು ದೊತ್ತಿರು ಸುರೇಂದ್ರಗೆ | ದೊಳಲಸುರತರು ಕಾಮಧೇನುಗೆ | ಳೊಳಗಾಗೊಟ್ಟಹವೆನಗೆ ತನ್ನಯ ಹಸರ ಕೇಳೆಂದ ॥ ... ॥೩೮॥

ಚಂಡವಿಕ್ರಮನು ತ್ರಿಲೋಕದ | ಗಂಡರಾವಣನಂಬಜಗದು|ದ್ದಂಡವೆನ್ನೈಶ್ವರ್ಯಕಜಹರಿಹರರುಪಮೆಯಲ್ಲ ॥ ಕಂಡೆನೆನ್ನ ದೆಶಾಣನೆನ್ನದೆ | ಗಂಡಶೌರ್ಯವನೋಡುಸಿಸಗಾ | ದಂಡಿಯುಳ್ಳವನೇವಿವೇಕಕೆವುವನವಮಾಡೆಂದ ॥೩೯॥ ಪುರುಷರೊಳಗುತ್ತಮನು ನಾರ್ಣವರ | ತರುಣಿಯೊಳಗುತ್ತಮೆ ಕಣಾ ನೀ | ಸುರನರೋರಗಲೋಕದೊಳಗಿದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಣ ॥ ಸ್ಮರಕ ಣಾತಮರತಿ ಕಣಾ ನೀ | ಪುರುಳುವ ಮಾತಿನ್ನೇಕೆ ನಡೆಸಂ| ಕರದಸಂಕಯವಿಂನದೇಕೆ ಲತಾಂಗಿ ಕೇಳೆಂದ ॥ ... ॥೪೦॥

ಚೆಲುವೆ ನೀನೆಂದರಿದು ಬೇಸಿದ | ಒಲಿದು ನೀ ಗೊಟ್ಟೋಲೆಸುಸ್ಥಿರ | ವೆಲೆ ಮಹೀಸುತೆ ಕೇಳು ತನ್ನಿಂದಾವಭಂಯುಬೇಡ ॥ ತಳಿರಡಿಗಳೇನಿತ್ತ ಮೆಲ್ಲನೆ | ಚಲಿಸುವುದೆ ಸುಪ್ರವೃಷ್ಟಿ ನೆನೆ | ಮರ್ಗಳಪತಿವ್ರತೆ ತಾಯಿ ಜಡೆನುಡಿದಳು ಸರೋಷದಲಿ ॥ ೪೧ ॥ ಎಲವ್ರೊ ಬಾತ ಕಹೊಲೆಯ ಹೊರವಮಾತ್ರಲೆಗಳೆವ್ರಯಿನ್ನುಳಿವುದಿಲ್ಲ | ಗ್ಗಳೆಯದ್ದೈವವ ಕೇಣಕೆ ನೀರಲಿ ನೆರಬೆಪೋಗೆನುತ॥ ನಳಿನಮುಖಿ ಹಲಪಂಗಡಲ ಬ್ಬ | ದೊಳಗಾಗೋಡದಿಂ ಕೋಪದಲಿ ಕಳ | ವಳಿಸಿ ಕಾಂತೆಯುಕ್ಕಬರಿಯನುಹಿಡಿದೆಳದನಂಗನೆಯ ॥ ... ॥೪೨॥

ಬೇಡಬೇಡೆಂಬಂತೆ ವಚನ | ಲ್ಲಾಡುತಿರ್ದುದು ನೆರದು ದುಖಗಕುಲ | ನೀಡಿದುನೆರದುನೆರದರಚಿಪಹೊಂದ್ದು ವೃಖಳ ನಮಸ್ತಕವ |ನೋಡದವನವಕನ ಮುಖದಲಿ | ಜೋಡಿಸಿದನಳ ಪುಷ್ಪಮಂರಥದಲಿ | ಕೂಡೆ ಹಾಹಾಕ್ರಂದ ನಪ್ಪುಸಿತುಂಬಿ ತಂಬರವ ॥ ... ॥೪೩॥

ಬಾಯಿಹೊಯ್ಲಿನಲಲನೆ ದಿಗಂಸವು |ದಾಯವಮಾರ್ಧ್ವನಿಸಿ ದೋರಲೋ ದೇವ | ಳಾಯ ಮಿತ್ರಾಕ್ಷನದುಷ್ಟಶಿಕ್ಷನನುಜನರಕ್ಷಕನ ॥ ರಾಮರಾಮನ ವೈರಿಗಿರಿವ | ಜ್ರಾಯುಧನನುದ್ದಂಡತೋರದೆಯು | ರಾಯನನುಕರಕರದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟಳು ವಿದೇಹಸುತೆ ॥ ... ॥೪೪॥

ಒಂಭತ್ತನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹತ್ತನೇ ಸಂಧಿ,

ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಮದಶರಥಜರಮಾಬಂಧುಜ | ಟಾಯುವನಸಗೆದ

ಧಟರಕ್ಕಸ | ರಾಯಲಂಕಾಪುರವಹೊಕ್ಕನುಜನಕಸುತೆಸಹಿತ ॥

ಪದ್ಯ॥ ಕುಶನೆಕೇಳಂಬರನಸವಲಂ | ಬಿಸಿದುದಸುರವರೂಥಬಾಯುಲಿ | ಬಸುರಿಸಲಿಕರವಾಡಿದವುಕುಂಭಿನಿಯುನಂದನೆಯು ॥ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆಬಾಯ್ವಿಟ್ಟಳವುರ | ಪ್ರಸರದಲಿವೊರೆಯಿಟ್ಟಳಿನಕುಲ | ದಸುವುವೀರನಕರೆಕರೆದುಕಂಗೆಟ್ಟಳಾಸೀತೆ ... ॥೧॥

ಕಳವುತಿದೆ ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚಿ ಕಡುಕೋ | ಮಲದಲತೆಯುನುಕೊರಳಹಿಡಿದೆಳ | ದಲಿವುತಿದೆಹೆಬ್ಬುಲಿಸುಧೇನುವನಕಟಬಲುಕರಿಸಿ ॥ ಬಳಲುತಿದೆದುಷ್ಕೀರ್ತಿಕೀರ್ತಿಯು | ನೆಲೆರಘುಕ್ಷಿತಿನಾಥಬಿಡಿಸೈ | ಖಳನಶರೆಯುಂಗನೆಯುನೆಂದೊರಳಿದಳುನಳಿನಾಕ್ಷಿ ... ॥೨॥

ರಾಮಬಿಡಿಸೈಖಳನಕುಲಸ್ಮರ| ಭೀ[illegible]ಬಿಡಿಸೈರಾಕ್ಷಸಾನ್ವಯು|ಸಾಮಸಂಭವಸಂದಿಳನಕಂಠೀರವನೆಬಿಡಿಸು॥ ತಾಮಸನಸತ್ರಡೆಗಡ್ಡದುಭೂತ | ಸೋಮಕಣ್ಬಿಡಿಸೈನಿಶಾಚರ | ಕಾಮುಕನಕೈಶೆರೆಯಬಿಡಿಸೆಂದೊರಳದಳುಸೀತೆ ... ॥೩

ಕೇಳವಿಹುದುಚಿತ್ರವೆ ರಘುಕ್ಷಿತಿ| ಪಾಲನಿನ್ನಂಗನೆಯಭಂಗದ| ಮೇಲಹುಯ್ಯಲಕೇಳ್ದುಮನುಕುಲದವರಕೊರತೆಗಳ ॥ ತಾಳುವರೆಸ್ಯರಿಸುವರೇದು | ಶ್ರೀಲಚರಿತರನೂರ್ಮಿಳಾವರ | ಲೋಲನಿನಗೇಕಕಟನಿಷ್ಕೃಪೆಯುಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ... ॥೪

ಜರದುಕಳುಹಿದಳಂದುಮನದಲಿ | ಕಲುಷತನವನುಮಾಡೆಯುಲಧಿಟ | ಕೊರತೆಬಾರದೆನಿನಗೆಕುಂದಭಿಮಾನಭಂಗದಲಿ ॥ ಉಳಿಸಲಹುದೈತಂದೆರಘುಕುಲ | ದೆಶೆಯುನನ್ಯನೆನಿನಗೆಸೀತೆಯು | ಶರೆಯಬಿಡಿಸೈತಂದೆಯುದೊರಳಿದಳುನಳಿನಾಕ್ಷಿ ॥೫॥ ಎಲೆವಸಂತನೆಚಂದ್ರಮನೆಚಾ | ಪಲಚಕೋರಿಯೆಮಾರುತನೆಮಾಂ|ದಳಿರೆಮಾಮ್ರಘನೇಮದಾಳಿಯೆಮತ್ತಕೋಕಿಲನೆ॥ಕಾಳುಮಾತೆಯಕುಂಭಿಣಿಯುತನುಜೆಯು|ಕಲಾಪರಹಿತೆಯುಖಳಕುಲಾಧಮ| ಬಲುಮರಿಸಿಕೊಂಡೊಯ್ದನೆಂದುಸುರುವುದುರಾಮಂಗೆ ॥೬॥

ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನುನಿಮ್ಮನೀವ್ಕೃಪೆ| ಮಾಡಲಾಗದೆಮಾಸ್ಯರಲಿಮಾ | ತಾಡಲಾಗದೆಸಕಲವನದೇವತೆಗಳರಪತಿಗೆ॥ ಮಾಡಿತಿಲ್ಲಪರಾಧವನುಹರಿ | ಕೊಡ್ರೀಡಖಡ್ಗಕುರಂಗಿನಳಿರೆಲೆ | ನಾಚೊಡೆಯರಾಮಂಗೆಹೇಳುವುದೆಂದಳಾಸೀತೆ ॥೭॥ ದಶರಥಮಹಾಮಹೀಶನ| ಸೊಸೆಯುಜನಕನಮಗಳರಾಮನ | ಶಶಿಮುಖಿಯುನಪ್ರತಿಮಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಸತ್ತಿಗೆಯು ॥ ಅಸುರವಂಶಾಧಮನುದುಷ್ಟ | ವ್ಯಸನಿದುಂತದುರಾತ್ಮನಡವಿಯೊ | ಳಸವಳಿಸಿ

ಕೊಂಡೊಯ್ದನೆಂದುಪ್ರದಸುರಾಮಂಗೆ ... ॥೮॥

ಕೇಳಿಸಿದನಾಸುಡೆವಿಹಂಗಮ । ಫಾಲನೇತ್ರನಸ್ಥೈರ್ಯಸಮರವ । ಭೀಳ ಚಂಚುಪುಟಪ್ರಹಾರನಖದನಖಾಯುಧನ ॥ ಕಾಲಶತ್ರುವಿಕ್ರಮನಾಘನೃಪ । ಲೋಲುಪನರವಿಸೂತತನುಜನ । ದಾಳಿಗೆದನಾನನದನೆನಹಿನಲಾವುಹಾಧ್ವನಿಯು ॥೯॥ ಪದಗತಿಯುಪಲ್ಲಟಿಸಿಪಕ್ಷವ । ಕೆದರಿಚಂಚುವಮುಸಡುನಖಮುಖ । ದುಡಿಯುಲವನಿಯಝಾಡಿದ ಝಾಡಿಸಿಝಾಡಿಸೆಯುಲಿಸೆಲನ॥ ಒದದುಹಾರಿದತಬುಧಿಯಬುಧಿಯು। ನೋದೆಯಸುಮನಶೈಲಶಿಖರವ। ಬಿಪಿರೆಘೋತ್ತಳನದುರೆಪದಹತಿಪಕ್ಷಘಾತದಲಿ ॥೧೦॥

ಆರೆಲವ್ರೊಜಗದಂಬಿಕೆಯುನಸು। ರಾರಿಘತ್ತಿಯುಪರನಾಯುಪಿದ್ರಪ । ವೀರವಿಮಳವಿದೇಹತನುಜೆಯನುರುಪಾತಿವ್ರತೆಯು ॥ ಚೋರತನದಲಿ ದರಕ್ಕಸ। ನಾರುಹೆಸರೇನೆನುತತಾಗಿದ । ನಾರುಘಟಿಯಲಿನಭಕೆಲಿಘಸಿರಾವಣಾಸುರನ ... ॥೧೧॥

ಕಡಲುಸುಳಿಯಲಿಸಿಕ್ಕಿತಿರುಗುವ। ಹಡಗಿನಂತಿರೆಕಲಿಜಟಾಯುವಿ । ನೆಡಬಲದಪಕ್ಷಪ್ರತಾಪದಮುರುತನುರುಬೆಯಲಿ ॥ ಬಿಡದೆತಿರುಗಿತುತ್ತೇರುವುರುಳು। ಗ್ಗಡದಘೋಷಾವೇಶದಲಿಘೂ ಘುಡಿಸುತೆರಗಿದನಾನಿಶಾಚರಪತಿಯುಮಸ್ತಕವ ... ॥೧೨॥

ಚೆಲ್ಲಿದವುದೆಶೆದೆಶೆಗೆಗಗನದ। ಘೆಲ್ಲೆಡೆಯುಲುಡುನಿಕರಲಯದೊಳ । ಗಲ್ಲೊಗುವವ್ರೊಲುಮುಕುಟಮಣಿಗಳರತ್ನಬಂಧುರವ ॥ ತಲ್ಲಣಿಸಿದನುತರಣಿವಂಶಜ। ನಲ್ಲಲೇಯುನುತಸುರಖಗಕುಲ । ವಲ್ಲಭನುಬೊಬ್ಬಿರಿದುಳಿಕದದಶಾಸ್ಯಗಿಂತೆಂದ ... ॥೧೩॥

ಎಲಪ್ರೊಕಾಮುಕನಬೆನ್ನ ಗಡಿದವ। ನಿಳಯುಗತಿಹೊಕ್ಕಲ್ಲಿಪೊಕ್ಕಡೆ । ಯಲುವವುರಿವೆತುಹವಣನಾರೆಂದರಿಯಲಾನೀನು ॥ ಕಲಿಜಟಾಯುಕಣಾಸಿಶಾಚರ । ಜಲಧಿವಡಬಾನಳಕಣಾರಿಪು । ನಳಿನವನಮದಗಜಕಣಾಯುನುಳಿರಗಿದನುಖಳನ ... ॥೧೪॥

ಧಿಟಕೆನೀನೆಂದೊಲವ್ರೊಸೀತೆಯು । ನಟವಟಿಸಿಕೊಂಡೊಯ್ದರಕ್ಕಸ । ಚಟಪೆಕೋಗದಿರಲವ್ರೊಹೋದರನಿನ್ನ ತಲೆಸಲವ ॥ ಕುಟ್ಟಿಕೊಂಬೆನುಸಿಲ್ಲೆನುತಲಾ। ಭಟಟಿಸಿಪ್ಪೊದನುಮತ್ತೆ ಕುಲಗಿರಿ। ತಟದೊಳಗೆರಪ್ರತಿ ಬಿದಗೊಳೆವಿಬುಧೇಂದ್ರ ಪುರಥತ ॥ ೫॥ ಸಾಂಗಬಲನುಮಕ್ಷರಸಿಗರ । ಘಾಂಗಟಗಿಬೆಗಿಯಹಾಯ್ಸ್ಯರಥದತು । ರಂಗತಲೆಕೆಳಕಾಗಿಕದಪ್ಪಕೆಡಪುತ್ರಭ್ರಗಳ ॥ ಜಂಗುಜಾದವಸಿಜಿಯುನಡಕದ । ರಂಗಳೆಲಿಹಿಡಿದವ್ರಕಿ

ಖೇಚರ| ರಂಗದಲಿನೆಲಕೆರಿಯೊಳಿಳಿದನುವೀರವಿಹಗೇಂದ್ರ ||೧೬||

ತೊಲಗುಹಚ್ಚದೆಹಳಿಯುದಿದ್ಧಿಗೆ | ಸುಲಭವೇತ್ರೈಲೋಕ್ಯವೀರ
ನ | ಕಲಹವೆನುತಿದಿರಾಗಿಬಾಹಕೆತೊಟ್ಟಿತೋಮರವ || ತೊಲತೊಲಗು
ತೊಲಗೆನುತವೈದು | ಫ್ಫುಳಂಗದಗಲಕೆಕೆದರಿಬಾಣಾ | ವಳಿಯುಸುರಿದ
ನುಸುರಿದಕದುಹಿನಕಾರವಾಳೆಯಾತೆ ... ||೧೭||

ತರಿಗಿದಂಬಿನವ್ಯೂಹವೈರಿಯು| ಬ್ಬರದಿಮುಳುಗೈದರಡುವಂತಿರೆ |
ಪ್ರತಾಪಿರ್ಘಾಡಿಸಿರ್ದು ಧಿತೆಯಾಲಿಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ರಿಪುಶಿರವ || ತರಿದತುಂಡದಲ
ಭ್ರಮಂಡಲ | ತರುಬಿಮುಂಡದಲೀಳ್ವಡಲೆಗಳ | ತರಿದುತಿರಿಕಲಾಬ್ಡಾತಿ
ರ್ದನುವೀರವಿಹಗೇಂದ್ರ ... ||೧೮||

ಉಗಿದುಬಳಿಕಸುರೇಂದ್ರಮಂದರ| ನಗವಿಘಾಂಡನವಜ್ರಮುಯುಪ|
ಕ್ಷಗಳಪಡಿಮುಖದೊಳಗೆಲಾವಣಿಸಿದನುಖಂಡೆಯವ || ಜಿಗುಡಿದವೃತ್ರಾದಿ
ಗರಿಗಳದಕ್ಕೆ| ಮಗುಚುವನುಖಡ್ಗದಲಿರಣರಭ| ಸಿಗಂಘನವಿಕ್ರಮರ
ರಣರಂಜಿಸಿತುರಾತ್ರಿಯಲಿ ... ||೧೯||

ಮುಡುವವೃತ್ತಶಿರಹರಿದಗರಿಹೊರ| ಬೀಡಬಿಡುವದುಸುಭಟರಿಬ್ಬರ |
ಗಾಡಣೆಮುಖಂಡೆಯದತುಂಡದತೋರತೋಟಿಯಲಿ || ಆಡಲೇನದನಿಂದ್ರ
ಜಂಭನ | ಜೋಡಿಗ್ಗುಹವೆದೆನಲುಗಗನದ | ಗಾಡಿಸಿದರಣರಭಸವಾರಣರಂ
ಗಭೈರವನ ||೨೦|| ವಿಕಟನಿಬ್ಬೃತಘಟಪ್ರತಾಪ| ಪ್ರಕಟಶೌರ್ಯರಪದಹತಿಗೆ
ವಾ| ನಾಕಿಯಪಡೆಪ್ರೋಗ್ರ್ಡಿಸಿದವೃಷ್ಟಂಡಿಸಿದಶುದ್ಧದಲಿ|| ಭ್ರುಕುಟಿಬದ್ಧ
ಸಿಡಾವರನಕಂ| ಟಕವಿದಕಟವಿಚರನಘನನು| ವ್ಯಕುತಕುಶಲಪ್ರೌಢಿಸವು
ತಳಿಸಿತುಸುರಾಸುರರ ... ||೨೧||

ಎಲವೊರಾವಣಬೇಡಬಿಡುವೈ | ಥಿಲಿಯುನನ್ಯವಧೂನ್ಯಸನದಲಿ| ಸಿ
ಲುಕಿಸಿತ್ತುಪಕೀರ್ತಿಕಮಲಜನುಸುರುಹನ್ನಬರ || ತೊಲಗಲರಿಯದುಮೋ
ಲಿಸಿನ್ನಯೆ| ಬಳಗವೆಲ್ಲವಕೊಂದುದುರ್ಗತಿ| ಗಿಳಿಯಬೇಡಕಟಟಬಿಡುಸಾರಿ
ದೆನುಸಿನಗೆಂದ ... ||೨೨||

ಕೇಳಿದೈಖಗರಾಜಖಡುಗದ ಮೇಲೆಬಹರಾವ್ವೈಸೆಕಲುಷಿತ| ದಾಲಯುಕೆ
ನಾವಂಜಿರಳುಪಿದಬಳಿಕಪರಸತಿಗೆ ಕೋಳುಹೋಗಲಿಕೀರ್ತಿಬಿಡೆಸೀ| ಬಾ
ಲಕಿಯುಸಿದುಸುಪ್ರಸಿದ್ಧಸು | ರಾಲಯವೃನಿನಗೆನುತಖಳನೆರಗಿದನುಖಗ
ಪತಿಯ|| ಸಿಡಿಲುಸಿಡಿಲೆರಗವಪ್ರೊಲಿಬ್ಬರ| ಖಡುಗಚಂಚುಪ್ರಟಿರಪ್ರಹಾರವು |
ಘೂಡಿಸುತಿರ್ದದುವೀರರಿಬ್ಬರಕ್ರೋರಾಪೌರುಷದ || ನಡುಗಿದನುಖಳನ
ಪನಿಪತಿವೇ| ಲುಡಿಯುಬೀಳುವನೆಂದುಮಾಯೆಯು|ನಡದನೊಡ್ಡಿಜಟಾಯು

ಷನಿಗಿಂತೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ ... ॥೨೪

ಸಮಬಲರುನಾವಿಬ್ಬರಿಬ್ಬರ। ಸಮರದುರಿಯುದುಸೋಲಗೆಲುವಿವು। ಸಮನಿಸವುಕಪಿನದಲಿಧರ್ಮಾದಲೆಮ್ಮಮಾರ್ಗಗಳ ॥ ಹ್ರವಿಶ್ರವಚನದಲು ಡಿಸಿದೊಡೆವಿ। ಕ್ರಮದಬಗೆಗೆಳಿಕರಿಯುಜಹದೆಂ । ಒಮರಿಪುವಿನನುಡಿಗೆ ನಂಬುಗೆವಿಡಿದನರುಣಸುತ ... ॥೨೫॥

ತಪ್ಪದೇತರವಚೆನವೆಸೆಖಳ। ತಪ್ಪದೆಸೆನಂಬುಗೆಯಮೇಲದ । ನೊಪ್ಪಿ ಕೊಂಡುಖಗೇಂದ್ರಬಳಿಕಿಂತೆಂದನಸುರಂಗೆ ॥ ಒಪ್ಪುವೀಧನವುೂಲಪಕ್ಷ ದೊ । ಳಿಪ್ಪುದೆನ್ನಸುನಿನ್ನಜೀವದ । ತಪ್ಪುಗಂಡಿಯುತೋರಿಕೆಯತಳುವಿಲ್ಲ ದುಸುರಂದ ... ॥೨೬॥

ಪರಸತಿಗವುನವಿಕ್ಕಿದವಗಿಸು । ನರಕಭಯೆಂಜುವರೆತನ್ನಯ । ಚರ ಣತನದಲಿಚಪಳತರಚೈತನ್ಯವಂಡೆನಲು ॥ ನಿರುತವೇಂದೇವಾಡಿರಜನೀ । ಚರನಚರಣಕೆಲಾತಸಲುನಿ । ರ್ಭರದನಿಸ್ತ್ರಿಂಶಕದಲೆರಗಿದನಸುರನರುಣ ಜನ ... ॥೨೭

ಕೆಳಗೆಬಿದ್ದವೃಪಕ್ಷವಿಂದ್ರನು। ಕಳಚಿದದ್ರಿಯಪಕ್ಕದಂತಿರೆ। ಬಳಲಿ ದನುಬೊಂಬಾಳಿಸಿದಬಾಸರಿದರಕ್ತದಲಿ ॥ ಜಲರುಹಾಕ್ಷಜನುರ್ದನಶ್ರೀ । ನಿಳಯನೀಸೇಗತಿಯುನಾತಕಳ । ವಳದುಬಿದ್ದನುವಾಥನದಗ್ರದವೃಥು ಳಗಿರಿಯಂತೆ ... ... ॥೨೮।

ಹಾವಿಹಂಗಮರಾಜದಶರಥ। ಭೂವಧಕವರಬಂಧುಹಾಹಾ । ವಾವ ಕೆಟ್ಟೆಸೆನುತ್ತಹಾತಂದರುಣನಂದನನ ॥ ಆವಿಮುಕ್ತವಿಪಕ್ಷಶೋಣಿತ್ಯ। ಜೀವನದಲುರೆಹೊರಳಿದಳತನ । ಗಾವಹದನ್ನೈವಾವವಾತಾಡೆಂದುಶೋ ಕದಲಿ ... ... ॥೨೯॥

ಹಾಯೆಂದಳುಕಲುವುರನನಗಲಕೆ। ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟೊರಲಿದಳುರಾಘವ । ರಾಯುನಭಿವಾನನನುಕಾಯ್ವವರಿಲ್ಲಲಾಯೆನತ ॥ ಕಾಯುವನುಕೆಡಹಿದಳು ಬಳಿಕಪ। ಟಾಯುವಿನಚರಣದಲಿಬಿಡಬೇ । ಡಾಯುವನುಕಂಡಲ್ಲದರಸನೇ ದುಶೋಕದಲಿ ... ... ॥೩೦।

ಸಾಕುಸಡೆಸಾವವರರೊತನೆವಾ । ತ್ಯಾಕೆಕೇಳುಜಟಾಯುವಿನಗೆಸ । ವಿನಾಕುಸರವೆಹೆಗೇಗೆಲೇನಾಪನವ್ಮನಿಜಪುರಿಗೆ ॥ ಈಕೆಯುದಸನುಜಹು ದ ಹುಸಿಸೀನಾಕನಿಳಯುಕೆತೆರಳಜಂಬುಕ । ಕಾಕೆತತಿಗುಡಗಾಡಿಸಿದವು ನ್ನೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ ... ... ॥೩೧॥

ಕಳವಳಿಸಿದನುಮೋಹುಹುಯ್ಯಲು | ಸುಳಿದುದಾದರೆವಾವಪೇಳದ |
ಪೊಲಬುಹೊದ್ದದೆವಗಾಣದೆನುತತಿಶೀಘ್ರಗಮನದಲಿ || ಇಳೆಯತನುಜೆ
ಯಕೊಂಡುನಭದಲಿ | ತಳರ್ದನವನಪರಾರ್ಧರಜನಿಯೊ | ಳಳವಳಿದು
ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟಳಂಗನೆಬಹಳಶೋಕದಲಿ || ... ||೩೧||

ಗಿರಿಗಳಿರತರುಗಳಿರವನವ | ಲ್ಲರಿಗಳಿರಮೃಗಗಳಿರರಾಮನ | ತರುಣಿ
ಯನುರಾವಣನುಕಳವಿನೊಳೊಯ್ದನೆಂಬುದನು || ತರುಣಿಕುಲಜಂಗರ
ಹಪ್ರದುಯುಂ | ದರಸಿಭಾಳಸ್ಥಳದಕಟ್ಟ್ರಲ | ಕರದಕರ್ಣದಲೊದರಿದ
ಳುದಿಶೆದಿಶೆಗೆಬಾಯ್ಬಿಡುತ || ... ||೩೨||

ಬರಬರಲುಪರರುಶ್ಯಮೂಕದ | ಗಿರಿಯತುದಿಯಲಿಕಂಡಳತಿಬಲ |
ಪರಿಕಾಲೇಂದ್ರನತರಣಿಸುತಸುಗ್ರೀವದೇವನನು || ಧುರವಿಜಯಹನು
ಮಂತನೀಲಾ | ದ್ಯರುಸಹಿತಲಿರೆಕಂಡುಕಾರಣ | ಪುರುಷರಿವರಹರೆನುತ
ಸಡಿಲಿಸಿದಳುವಿಭೂಷಣವ || ... ||೩೩||

ಹಾರಕಂಕಣಕರವಳಯಕೇ | ಯೂರಕಾಂಚೀದಾಮನೂಪುರವೀರ
ಮುದ್ರಿಕೆಮುಖ್ಯಮಣಿಭೂಷಣದಮೇಲುದಿನ || ಸೀರೆಯಗ್ರವಸೀಳ್ದುಕ
ಟ್ಟಿಕೆ | ಶೋಭಬಲರಘುನಾಥಬರಲಿದ | ಸೇರಿಸುವುದೆಂದಿಟ್ಟಳಾಸುಗ್ರೀ
ವನಿದ್ದೆಡೆಗೆ || ... ||೩೪||

ಅವನುಬೈಚರಿಸಿದನುಬಳಿಕಾ | ರವಿಜನಾಖಿಳನಂದುಮಾನದಲಿ | ತವ
ಕದಲಿತೆರಳಿದನುತ್ತಗದೆವಾಣರಿವರೆನುತ || ಅವರವಂಚಿಸಿಹಾಯ್ದನ
ಭ್ರಕೆ | ಸವದನಿಸಿಯಲಿಳಿಸಿತಬಲಸಂ | ಭವನುಕಂಡನುದಗ್ರಬಲಸಾಂ
ಪಾತ್ಯಖಳಪತಿಯು || ... ||೩೫||

ಬಿಡುಬಿಡೆಲವ್ರೋಪರಾಂಗನೆಯಮೊರೆ | ಯಿಡುವಹುಯ್ಯಲಕೇಳ್ದುಸ್ತ್ರೆ
ರಿಸಿ | ನಡವವರುನಾವಲ್ಲವೆನುತಸುಪಾರ್ಶ್ವನಡ್ಡೈಸೆ || ತಡದನೀತನ
ನಾತನವನಡ | ನಡುಗಿವಸಾಯೆಯುನಾಶ್ರಯಿಸಿಕಾ | ಲಡಿಯನುಸುಳಿ
ದುಹಾಯ್ದನುದಧಿಯದಾಂಟನಿಜಪುರಿಗೆ || ... ||೩೬||

ಪುರವಹೊಗಲಾಕ್ಷಣದಿನಿಳೆಬಾಯ್ದೆರದುವರಲಿಶಿಲಾಪ್ರಧುಮೆಬೊ
ಬ್ಬಿರಿದುದಂಬರಕಾರಿತರುಣೋದಕದಧಾರೆಗಳ || ಮುರಿದುಬಿದ್ದವುಪ್ರಸಾ
ಧಬೀಸಿತು | ಬಿರುಬಿನಲಿಬಿರುಘಾಳಿಬಾಗಿಲ | ಲೊದವಿದವುನರಿಹದ್ದುಕಾ
ಗಿಗಳುಪುಜಾಪುರದ ||೩೭|| ಆತತೂಕ್ಷಣಮುಯತನುಜೆಮಿನ | ಯಾತತಿಗ
ಳೊತಗೂಡಿಬಂದು | ತ್ವಾಪ್ರಶತವನುಕಂಡುಮಾನನೊಂದಾದಶಾಸ್ಯಂಗೆ ||
ಧಾತರಿಮುಪ್ರನಳಿಯೆಲೇನಮು | ನೀತಿಯಲಿಪೇಳಿದಳುಧರಣೀ | ಜಾತೆ

ಯನುತಹನುಚಿತರತ್ನಂದಾಪ್ತವಚನದಲಿ ॥ ೩೯ ॥ ಅಸುರನಿವನಾಸುರವಿಕರ್ವದ । ಶಿವದನೆಬಲುವಿಡಿದುಸತಿಗೆ । ವಶಕೆಸಿಲುಕಿದಳೆಂಬಸುತ್ರೋಪದಸಗಾಢದಲಿ ॥ ಬಸಗೆವಿಂಗಳೈತಂದುಹೊಕ್ಕನು । ವಸತಿಯಸುವಸುಮತಿಯಸುತ್ತಿರಾ । ಕ್ಷಸರವಂಶಕೆಮೃತ್ಯುವೆಂಬುದನರಿಯದಸುರೇಂದ್ರ ॥

ಉಚಿತವಿದುನಿನಗಲ್ಲವೆಂದಾ । ಸಚಿವಪತಿನಯನೀತಿಯಿಂದಲೆ । ವಚನಿಸಿದನಸ್ಯಾಯವೆಂದನುಕಲಿವಿಭೀಷಣನು ॥ ಪ್ರಚುರವಾಗಿಯೆಕೇಳುರಾಕ್ಷಸ । ನಿಚಯಮುಕಹುದಂದೊರಲಿದಳುತಾ । ಯ್ರುಚನಗೆಡುವುದುನಮ್ಮದೆಂದನುಮಾಲ್ಯವಂತಖಳ ॥ ೪೦ ॥ ಆವಹಕೆಲೆಕಿತ್ತಸದವರನುಳಿ । ದವರುಹೇಳಿದವಗಾತನುರುವೈ । ಭವನನಾಸಪ್ತಾಂಗಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಗಘಾಡಿಕೆಯು ॥ ಅವನಿಜೆಗೆತೋರಿಸಲ್ಕುನೋಡದೆ । ನಿವಸನದಮುಸುಕಿನೊಳಿಚಿಂತಾ । ರ್ಣವದೊಳಗೆಮುಳುಗಿರ್ದಳಾತ್ಮಪ್ರಿಯನನೆನೆಸಹಿನಲಿ ॥ ೪೨ ॥ ಪರಿಪರಿಯಮಂತ್ರಗಳನಾನಾ । ಪರಿಯನಾನಾಲಲನೆಯರಬೋ । ಸರಿಗವೃದ್ಧಸ್ತ್ರೀಜನಂಗಳಕೈಯಲವನಿಜೆಯು । ಹರುಹಲರಿಯಲುಮಾತನಾಡಿಸಿ । ತಿರುಹಮುರುಹಿಸಲೊಲಬಡಿಸಿನಯ । ಸರವಕಾಣದೆಕಣ್ಗುರುಡನಂತಿರ್ದನಸುರೇಂದ್ರ । ... ॥೪೩॥

ಶಾಪತನಗುಂಟಾಗಿಮನ್ಮಥ । ತಾಪಕಂಗಡಸಿತ್ತುಬಳಿಕವ । ನಾಪತಿವತೆಯನುನಿಶಾಚರಗುರುವಚನದಿಂದ ॥ ತಾಪವನುಹಿಂಗಿಸುತಶೋಕೆಯ । ತೋಪಿನಲಿಸರಮೇತ್ರಿಜಟೆಯರ । ಕಾಪಿನಿಂದಿರಿಸಿದನುತೋರವೆಯರಾಯನಂಗನೆಯ ॥ ... ॥೪೪॥

ಹತ್ತನೆ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹನ್ನೊಂದನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಆದಿಮಾಯಾತೀತನನುಪಮ ॥ ವೇದಸಿದ್ಧನುಜಗದನ
ರಸೋ । ಮಾಡಿಯಳಿಹಲುಬಿದನುಹಲವಂಗದಲಿಜಾನಕಿಯ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಕುಶನೆಕೇಳ್ಮಾರೀಚರಾಕ್ಷಸ । ನುಸುರಹಿಂಗಿದಬಳಿಕಸ್ವಪಚ । ತಿರುತಶಿರಗಿದನನುಜಸವನೀನಂದನೆಯಬೆಸೆಗೆ । ನನಿನವಾಗಿರದೇನುಕಣಕಂ । ಪಿನುತಿದೆಮಾಮುದಲಿಗಲೆಸಂ । ಧಿನದೆಸಾಗದಮಾಯನೆವಗೆಸುತರಸ್ವೈತಂದ ॥೧॥ ಬಗಬರಲುದಕ್ಷಿಣಕನಚೆಂಗೋ । ಚರೆಗಿದವ್ರುನವ್ಯಾಂಗನವ್ವದ । ಲನಸಿಕೆ [illegible] ಸಿದನುಬಹಳಾನದಸರಿದಚೆಂದದ ॥ ಕೊಗಿನಾನಸದೃಕಣದು । ಬ್ಬರದಖೇದದಮಾಮುಕರಕಂ । ಧದಬಿಲು

ಬದಿಕೆ ಶೀಲತವ್ಮ್ಮನ ಕಂಡನಿದಿರಿನಲಿ ॥ ೨ ॥ ಅಕಟಗೆಂಟಲಕೊಯ್ದ್ದ ಸಬು
ಜೆರಂ । ಬಕಿಯ ನುಳಿವೇಕ್ಕೆದಿದ ನೊಜಾ । ನಕಿಯ ಜವ್ವನಭರದವದನಾ
ಲಿಕೋಕನ ಸ್ಕ್ರನ ॥ ರಾಕಾತಿಯಲ್ಲಿಂಬೆಳಿಕೆವ ಸವನ । ನಾಕಸತ್ತಿ
ದೆಗನ ಸಾಕೆ ಷ್ಪಾ ಪ್ರಕದಶ್ರೋಲೆಂದರ ಜಗ್ಗ ಸೆಜಾದನಿದಿರ ನಲಿ ॥೩॥

ಈಗಗವಿಸುಗಪ್ಪುರುಷನಕ ಲ । ನಾಗದಿರನೆಂಬ್ರಶವ ನದಲಿ । ರಾ
ಗಿಸಿದನಾಕಣೆದ ದಲಿಕ್ಕೆಯೊಡನೆ ಜಾನಕಿಯ ॥ ನೀಗಿಬಂದುನ್ಮ್ಮಳದಬೆ
ದನ । ಬೇಗೆಯಲಿಬೆಂಡಾಗಿಶಿರವನು । ಬಾಗಿದನುಬಿಸುಸುಯಿದುಕಂಗ
ಳನೀರಧಾರೆಯಲಿ ॥ ... ॥೪॥

ಅಯ್ಯಹೇಳೇನೆಂಮಯ್ತ್ತ ಜನಕನ್ನ । ಪಾಲಜೆಯ ಹದನೇನು ಹವಣಿನ ।
ಕೀಲಣೆಗೆತಾನೇನ ನುದಿನೀನಂಜಬೇಡೆನುತ ॥ ಹೇಳಿದನು ದೇವಿಯರು
ಪೋಲ್ದಕ । ರಾಳವಚನವನವರಿಸೆನ್ನನು । ಬೀಳುಕೊಡೆಬರವಾಯ್ತ್ತೆನು
ತಬೀಳಿಸಿದನಶ್ರುಗಳ ॥ ... ॥೫॥

ಕೆಡಿಸಿದೆಯಲಾತವ್ಮ್ಮ ದುರ್ಭಗ । ದಡವಿಯಲಿ ನಿಯಭರಿತವನಿಜೆಗ ।
ಬಿಡದಸರೇಯ ಕಟಕಟ ಲ್ಲವರೆಲ್ಲರಿಗೆನೀನು ॥ ವಡದಿಯನು ನಾವಿನ್ನು
ಕಾಣುದು । ಕಡೆಗೆಹಸಿಹೊವ್ಮ್ಮರಿಯವರಾಯೆಯು । ತೊಡಕಿಸಿಂಚೆತ್ತ
ದಲಿತೋರಿದೆತವ್ಮ್ಮತನವಗೆಂದ ॥ ... ॥೬॥

ಏನಹಳೆಯೆಷ್ಟೆದೇಹಿದೆನ್ವಾ । ಧೀನಕಾವ್ಯದ ಹದನಸೀತಾ । ವಾನಿನಿ
ಯವುಖಸಂದರುಶನವಸಾಧ್ಯನವುಗೆನುತ ॥ ಜಾನಕಿಯಧ್ಯಾನದಲಿ
ಚಿತ್ತ । ಜ್ಞಾನದಲಿಗತಿಗಂದುತಶವಿಯ । ಲೂನಹರುಷಿತನ್ಯೆದಿದನುನಿ
ಜನರ್ನವುಂದಿರವ ॥೭॥ ಕಳೆಕಳಲ್ಕುಹಿವಾಂಶುಬಿಂಬದ । ಸೆಳಹಿನಪ್ರೊ
ಲಳಿಗಬ್ಬಿಗನಹೆ । ಕ್ಕಳದಕ್ಕತಿಯಪ್ರೊಲುಬ್ಬರದಜವ್ವನದಜಾಣುವೆ
ಯೊ । ಸುಳಿಪ್ರಸದಲಿದನತಿಯರತಿಪ್ರೋ ॥ ಲಿಳೆಯನಂದನೆಯಿಲ್ಲದಾದಳ ।
ನಿಳಯವನುಕಂಡಿವರುಕಳವಳಿಸಿದರುಕರುಣದಲಿ ॥ ॥೮॥

ಎಲೆಸುವಿತ್ರಾಸೂನುಸೀತೆಯ । ಸುಳಿವುನಿಳಯದೊಳ್ಳಿಡಿದೆಕಂ । ಬೆ
ಳಕುಕಾಣಿಸದಿದೆನದೀರ್ಘ್ಯವಿಶಾಲಭವನದಲಿ ॥ ಲಲಿತದರಹಸಿತಾನನಾ
ಬ್ಜ । ಕಲಿತನಾನಾಶ್ಯಾಸಪರಿವಳ । ಸುಳಿಯದಿದೆಸೀತೆಯನುತೋರೈ
ತವ್ಮ್ಮತನವಗೆಂದ ॥ ... ॥೯॥

ಇಲ್ಲಿದೆಸುಳಿಗನ ಜಕೇಳು । ತ್ಫಲ್ಲನಯನೆಯಸೋಟಘನದಂ । ವಿ
ಲ್ಲಬ ಪಂಚಶರಣುಕೊಂಡಿದರೊರಳಕ್ರಾಶದ ॥ ಭಲ್ಲಣೆ ವಿಲಾಸ
ವಮುಖವೆಂ । ವಾಸ್ಲತೋರದದೇನಸೀತೆಯ । ನಲ್ಲಿಸಿಸಿಬಂದೆಪದ್ಮ್ಯೆತವ್ಮ್ಮ

ತನಗೆಂದ ‖ ೧೦ ‖ ತೋರದಿದೆಕಲಹುಸಗನುನೆಯು | ತೋರಿಕೆಯುಗತಿಕೆಂ
ಗಳಿಗೆವೈ | ದೋರದಿದೆಲಾವಣ್ಯರುಚಿಹಿಮರುಚಿಸಿಭಾಸನೆಯು | ಬೀರದಿ
ದೆಸೌಭಾಗ್ಯಸಾರದ | ಸೀರೆಸೊಬಗಿನಸಿರಿಯುದೇಸ್ಸೈ | ಮಾರುಮಾತಿಲ್ಲೀ
ಕೆಹೇಳ್ಳೈಶಮ್ಮನನಗೆಂದ ‖ ೧೧ ‖ ಹಿರಿದುಮುನಿಸಿಲ್ಲವನಿಜೆಗೆನಿ | ಪ್ಪುರತ್ತೆಜ
ನ್ಮದೊಳಿಲ್ಲಗರ್ವದ | ಗರಗರಿಕೆಮುನ್ನಿಲ್ಲರ್ಪುಡಿತೆಯುಜೋಕೆತಾಸಿಲ್ಲ ‖ ಹ
ರಹುವಳುಹರಷವನುತನ್ನಯು | ಪರುಶನದಲಿಲಿತಮ್ಮಹೇಳ | ಚಚ್ಚರಿಯು
ದೇಸ್ಸೈಕಾಣಬಾರಳುಸೀತೆತನಗೆಂದ ‖ ೧೨ ‖ ಕನಕಮೃಗವನುತಾರೆನೆಂ
ಬೀ | ಮುನಿಸದೊಂದಿದೆತಮ್ಮತನ್ನಯು | ಮನದಸಂಕಲ್ಪವನುಸಿಪಾರಿ
ಸುಹೊಗಗೃಹಾಂತರವ ‖ ಕನಕಮೃಗವನುತಂದೆನೆಂದೇ | ವನಿತೆಗನ್ನ
ತವನುಡಿಮಸೀತೆಯು | ನೆನೆಯೊರ್ರೈಸಕಾಕುಬಳಿಕಕೃಧಾರ್ಥತಾನೆಂದು ‖

ಭ್ರಮಿಸಿತೀತನಮತಿವಿವೇಕದ | ಸಮತಿಸಡಲಿತುಸ್ಸೈರಣೆಯುನಾ |
ಕ್ರಮಿಸಿದದುಮತಿಕಳವಳಿಸಿದವೃತರಣವಂಗದಲಿ ‖ ವಿಮುಖವಾಯ್ತು
ರಿವಕಟಸೀತಾ | ರಮೆಮಲಾಯುನವಾಗದಿರಳೆಂ | ದಮರಿದನುತಾಪದಲಿ
ಲಕ್ಷ್ಮಣಹೊಕ್ಕನೆಲೆವನೆಯು ‖ ... ‖೧೪‖

ಹೊಗುತಲಾತ್ತಗಪೂರ್ವಪಶ್ಚಿಮ | ದಿಗ್ವಿಭಾಗವನೋಡಿಕಾಣದೆ |
ಮುಗಿದುಧಿನ್ನೆಸೆನತಮುಸುಕಿದಮನದಮರುಕದಲಿ ‖ ಒಗುಮಕಂಜನಿ
ಗಳಲಿಕಾಯಿದ | ಬೆಗಡಿನಲಿಬೆಳೆವಿಗೆಯುಶೋಕದ | ಕಗಳಿಕೆಯುಸಸಿಯುಂ
ತೆಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವನಳವಳಿದ ‖ ೧೫ ‖ ಏನನಂಬೆನುರಾಘವಂಗಿ | ನ್ನೇನುಹೇ
ಳುವೆರಾಮಚಂದ್ರ | ಗೇನನಾಡುವೆನಕಟಮನುಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮಂ
ಗೆ ‖ ಜಾನಕಿಯುಹೋಗಾಡಿಸಮದಿರ | ತಾನಲಾಹಾಯುಸುತಮರುಗಿದ |
ನಾವಿಕೇತನಮಧ್ಯದಲಿಮಾಗಧಿಯುನುಗಬಳಿಕ ‖ ... ‖೧೬‖

ಅಕಟಬಿಡದಳಿಮನದಲಾಸೀ | ತಾಸತಿಯುನಾದಕ್ಷಿಣಾಶಾ | ವಾಸದಲಿ
ನೋಡಿದನುಹರಿಣಾಜಿನದಹಾಸದಲಿ ‖ ಅವರೋಜಾಂಚಕನರಾಣೀ | ವಾ
ಸವನ್ನಕಾಣದೆಮಗಳ್ದ | ವಾಸವನುಹೊರವಂಟುಕೈಸನ್ನೆಗಳಲಿಲ್ಲಂ
ದ ‖ ೧೭ ‖ ಆಹವನಾನಿಸಿಯೆನ ತಭೀತಿಗೆ | ಮೋಹಿಸುವೌಳಿಯುನೊಡಮುಬ
ಳಿಕಾ | ದೇಹವಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿಬಿದ್ದನುರಾಮಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ‖ ಈಹದನಸಂ
ತಾಪ್ತದೊಳುನಿ | ದೇಹನೆನೆದನೆಯಳಿಯುನಾವೈ | ದೇಹಿಯುರಸನಚರ
ಣಸೀಮೆಯೊಳಿಳುಹಿದನತೆನುವ ‖ ೧೮ ‖ ಘಳಿಗೆವರಿಯುಂತರವಹೀಸ
ತಿ | ಚಲಿಸಿವಿರ್ದನುಕಳವಳವಕರ | ಣಲತೆತಕುಂದಿದದುದುಕಾಮನತಾ
ಪದಿಯೊಳಗೆ ‖ ತಿಳಿವುನುರವೆಯುಸುರತಸೌಖ್ಯದ | ಕಳೆಯುಕಾಮಾ

ತುರಗಭಂಗಿಯು । ಬೆಳಸಿರಿಯುಮತಿವಂತನಿರ್ದನುಭ್ರಾಂತಿಯೋಗದಲಿ ॥

ಬಕುಲನೊಪ್ಪುವನೊಪ್ಪಲಿಡುವನು। ನಂದನದಲಿನಗೆನುಡಿಯುಚದುರಿನ । ನಮುವತೋರುವನಗುವನಾಲಿಂಗಿಸುಪಚುಂಬಿಸುವ ॥ ನಿಯತವಚನಪ್ರಣಯಫಲಸಂ । ಚಯದಸುರತಾಳಾಪರಸದಭಿ । ನವವತನ್ನೊಳೆಮರದನೆರಡಿಟ್ಟುಮಹೀಪಾಲ ... ॥೨೦॥

ಒಂದೆರಡುನಾಲ್ಕೆಂಟರೆಣಿಕೆಯು । ನೊಂದಿದಾಸ್ಮರತಾಪದಾಭ್ರಮೆ । ಬಿಂದಬೆವರಿದುಕಂದೆರದುಕಾಮಿನಿಯೊಕರಕರದು ॥ ತಂದೆನಿದಕೋಪೊಮ್ಮರಿಯಸಿದೆ । ಯೆಂದುಬಿಲ್ಲನುಬಿಸುಟುಬಳಿಗಿಲು । ಮುಂದೆಕರಕರದುಗಲಬಿದನಾಮಹೀಪಾಲ ... ... ॥೨೧॥

ಎಲೆಸುಮಿತ್ರಾಸೂನುಕೇಳೀ । ನಿಳಯದೊಳಗಿಲ್ಲವನಿಸುತೆನೀ । ತಿಳಿದುಕೋಮನೆಯಲ್ಲವಿದುನಾವ್ ತಪ್ಪಿಬಹರೆವೆಲೆ ॥ ನಿಳಯವಿದುತಾನಮ್ಮದಾಪದೆ । ಸುಳಿಯದಿಹಳೇಸೀತೆನೀನ ॥ಸ್ಖಲಿತಮನೋರ್ಜನಲಮತಿಭ್ರಮೆಯಾಯ್ತುನಿನಗೆಂದ ... ... ॥೨೨॥

ಅಹುದುಜೀಯಮನೇಯಪೂರ್ವದ । ಗೃಹಪ್ರಥಿಟಥಿಟವೆಂಬೆನಲುನಿಜ । ವಹದುಸೀತೆಯತೋರಿದರೆನೀನೆಂದನುಡಿನಮಗೆ ॥ ಸಹಜನೀಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಕಪಟದ । ಸಹಭವನೋನೀನಾತುಸತ್ಯದ ।ಲಹಿಮಕರಕುಲದವರಪ್ರೌಲುನಿರ್ಧರಿಸಿಹೆಂದ ... ... ॥೨೩॥

ದೇವರೊಡಹುಟ್ಟಿದನುತಾನಹು । ದಾವಸಂಶಯವಿಲ್ಲವೆನೆನಿಜ । ದೇವಿದೇಹಕುಮಾರಿಯದುನಾನ್ನಮ್ಮಪುರದಿಂದ ॥ ಈವಿಪಿನಕೊಡಗೊಂಡುಬಂದೆವೊ । ದೇವಿಯನುನಾವಿರಿಸಿಬಂದೆವೊ । ಭೂಪರನಪೋಲಾಣೆತಪ್ಪದೆಹೇಳುತನಗೆಂದ ... ... ॥೨೪॥

ತಂದೆವಾವ್‌ದೇವಿಯರನಾಡದೆ । ತಂದೆವಿಲ್ಲಿವಿದೇಹಸುತೆರಘು । ನಂದನನೋನಾನಹುದೊಪಲ್ಲಟವಾಗೆನೆಲೆನೋಡು ! ಎಂದೆನಲುಕ್ಕೆಮುಗಿದುಥಿಟಟರಘು ।ನಂದನನುನೀನಹುದೆನಲುನಗು।ತೆಂದನೀಂಹುಸಿಮಾತುಮಾತಿನ್ನೊಂದುಕೇಳೆಂದ ... ... ॥೨೫॥

ಘನಮದೋತ್ಕಟಧಾರೆಯಿಲ್ಲದೆ । ದನುಜದ್ವಿಪವುಂಟಿತೀಕ್ಷ್ಣ ।ವಿನುತವೀಧಿತಿಯಿಲ್ಲದಿನನುಂಟೀಜಗತ್ತಿನಲಿ ॥ ವನಜವಿಲ್ಲದಕೊಳನುಮರಪಾ । ಹಿನಿಗಳಿಲ್ಲದಮಾರ್ಗಸೀತಾ । ವನಿತೆಯಿಲ್ಲದರಾಮನುಂಟೇಭೂಮಿಯೊಳಗೆಂದ ॥ ೨೬ ॥ ಜೀಯಚಿತ್ತೈಸಜ್ಜನೇನರ । ರಾಯತಾವನಿಮಗೇಕೆನೀನಾ । ರಾಮಣನಲಾನಿಮ್ಮನೀಪ್ರನಿಜಾಿಸೆಂದೆನಲು ॥ ದಾನುದಭಿರಂಜನೆಯು

ನುಡಿದನು|ಣೀಯುವೇಯುಲಿತನ್ಮ್ರಥಿಟನಾ| ರಾಮಯಣನುತ್ತರಾನಾಡಡೆಂಗನಬಿ ಲ್ಲವೇಯೆಂದ| ... ... ||೨೮||

ಆದಡೆರಘುನಾಥಚಿತ್ತ್ರ | ಸಾದಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯುನವಸಿತನುಜಿಗು |ನಿದಿ ವಿಜವರಾನವ ನುಜಂಗವುಭುವನವುರರಲಿ|| ಸಾಧಿಸುವೆ ಲ್ಲದಿರವಿಧವೊದ| ಲಾದವೇವರಹಿಂದಿಹಿಳುವೆನು | ಕ್ರೈದವಿದುತ್ತಸಿದ್ಧಫಲವೇನೆಂದುಘರ್ಜಿ ಸಿದ|| ತತದರೆಂದೇದೇವಧ್ಯೈರ್ಯವ | ಹಿಡಿಯುಲರಿಯದೆದೇವಿಯುರುನ| ಟ್ಟಡ ವಿಯುಲಿಬಿಡದೆರಸುತಿರಲೆಲೆದೇವನವ್ಮನನು || ತಡೆಯದಾದಿಗೆಗುಲ್ಮ್ರತತಿ ಪುರ |ಗಿಡುಗಳಿರುಬಿನಲರಸಿನೋಡುವ | ನಡೆಯಿರೆಂದಗ್ರಜನನಿಂದಗಿ ಸಿದನಾಮಿತ್ರ ... ... ||೨೯||

ಮಾಗುಳಿನುನಸಿನಸಂಶ್ರಯುದಲೆಲಿ | ದಗದರೊದಕೆಯುಮನೆಯುಮೊಕ್ಕ ನು | ಸುಗಿದಸುವಿಲಿವಶಿಖಿಸುಬೆಳಗಿನಲರಸಿದನುಸತಿಯು |ಸೊಗಸಕಣ್ಣು ದೆಷನುತರುತ್ರ್ಯರ |ತೆಗದುಕೊಂಡರುಕ | ಪ್ರ್ಯಗುಪಕತ್ತ್ರ್ಯಲಿಯೊಳಗಿತ್ತ್ರೆ ಗೊಳ್ಳಗಳಬೆಳಕಿನಲಿ ... ||೩೦||

ಅರಸಿದರುತಾವಿದ್ದ ತಾಣದ | ತೆರಪುಗಳತರುಗುಲ್ಮಲತೆಗೆಗ | ಳರಬಿ ನಲಿಕಿನ್ನರಿಯುನಾಡುಂಬೊಲಿನಸೀಮೆಯುಲಿ || ಮರುಕೊಳಿಸಿಮತ್ತ್ರೊಂದು ಮನೆಯೊಳ | ಗರಸಿಕಾಣದೆಕಂಬನಿಯುಕ | ಟ್ಟ್ರೊರತೆಯುಲಿಕರಕರಪ್ರತ್ತ್ರಿ ತಂದರುವನಾಂತರದಿ ... ... ||೩೧||

ವಿವಿಧಗುಲ್ಮನಿಕುಂಜದಲಿಭೂವಿವರವಳುಯಂಗಳಲಿಭೂರುಹ | ನಿವಹ ದಲಿನಿರ್ಜನಿಕುಂಜದಪಲ್ಲವಂಗಳಲಿ||ಪವನನಿಸ್ವನಪರ್ಣಘನನು | ಸ್ರವ ಣಧಾರಾಧ್ಯಾನಖಗಮೃಗ | ನಿವಹನಾಡೊಳುನೀಡಿದುಹ ಹಿಕಿದರುಜಾನ ಕಿಯು ||೩೨|| ಮುನಿಗಳಾಶ್ರಮದವಿಮಲಾಂ | ಗನೆಯರಲಿವನವೀಥಿಯಲಿ ಕಾನನು | ದಿವಿಕಾಶೇಶಿಸುಮರುಟಾಕಂಗಳತಟಂಗಳಲಿ || ಮುನಿಗಳಿದ್ದೆ ಡೆಗಳಲಿತರಸು | ಜನಿತಭೇದದಘನವಿಪ್ಪಾದದ | ಮನದವನುಸುಕಾಲರಾಜ ಸೂನುಗಳರಸಿದರುಸತಿಯು ... ||೩೩||

ವನಜವನುಕಂಡರಸವನಜಾ | ನನೆಯುಕಂಡಿರೆಯೆಂದುಕ್ರಾಮ | ವನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕ್ರಿಯಾಕ್ಷಿಗಳಾರೀರಳಿಯೆನುತ || ವಿನುತಗೋದಾವರಿಯಡಾಕೀ ಕ | ಸ್ತನಿಮಕ ಚಿರತೆಯನು ತಪಗಿಗೊಂ | ಡನುಮ ದಾಳಿಯುಕಂಡುದೇಳ ದನಳಿಕಾಳ್ಗಳಲಕೆಯು ||೩೪|| ಕಾಡುಹಂಸೆಯುಹಂಸಗಮನಿಯು | ಕಂಡು ದುಂಟೆಯೆಂದುಕೋಗಿಲೆ |ಗಂಡುಕೋಕಿಲಲಲಿತನಿನದೆಮಾತಿನೆಲೆಯುಂ ಡು || ಮುಂಡಲಿಮದಘೂರ್ಣ್ನಿಯಗಿಳಿ | ನಿಂದಿದರಿಕಾಕಿರಂಜನ

ದ। ಹೆಂಡತಿಯನೀವ್ ಕಾಣಿರೆಲೆಯೆಂದರಸ ಬೆಸಗೊಂಡ ॥೩೫॥

ಎಲೆ ಹರಿಣ ಮಾಣಾಕ್ಷಿ ಸುಮುಖಿ । ಕಳಭದೇಕರಿ ಕುಂಭ ಕುಚವೆಂ । ದ
ಲೆ ಮನಾವರ್ತ್ತೃಕ್ಷ ಬತನಾನಿನಿವಿತಂಬಿನಿಯು ॥ ಬಲುಮಿಕಾತಿರ ಸಾತಿಶಯ
ನಿ । ದೃಶೆ ಮಾನಂಘೋಗದೃವೀಣಾ । ಕಲಿತ ಕೌತ್ರ ಯಲೆಯೆ ಕಂಡಿರೆ ತೋ
ರೆನವೆಗೆಂದ ... ... ॥೩೬॥

ಎಲಲೆ ರಸಾಲ ತಿಲಾತಿಕೇತಕಿ । ಗಳಿರ ನೀವ್ ಪೋಗಿದೆ ಭಾಸುರ । ಕಲಿತಲಲಿತ
ಸ್ತ್ರೀ ಕಲತಾಂಗಿ ಮಾತಾಂಗಗಮನೆ ಚಪಲೆಯು ॥ ಸುಳಿದ ಕಾಣಿರ ನೀವ್ ಸುಧಾರಸ ।
ಕಲಿತ ಬಿಂಬಾಧರೆ ಪಾಪೀಣಿ । ವಿಲಸಿತ ಮಲ್ಲಿಕಾಕಟಾಕ್ಷೆಯ ಕಾಣಿರೆ
ಲೆಯೆಂದ ... ... ॥೩೭॥

ಒದರಿ ಬಿಲ್ವ ತಮಾಲ ವಟ ಹಿಂ । ಗುದಕ[illegible]ವಶೋಕ ಕೇಸರವರ । ಕದ
ಳಿ ಖರ್ಜೂರಾಮ್ರ ಜಂಬೂ ಕದಂಬ ದಡೆಗಳಲಿ ॥ ಚದುರೆ ಘನ ಸುಚಪಲ ಸ್ತ್ರೀಯ
ನುವ್ಯಗ । ಮದನಗಂಧಿಯ ಮಾನಗುಣಸಂ ॥ ಪದಿಯ ಸೀತೆಯ ಕಂಡರುಂ
ಟೇ ಮನುತ ಬೆಸಗೊಂಡ ... ... ॥೩೮॥

ಕೆದರಿ ನೋಡಿದ ಸುದತಿ ರಿದೆಲೆಗಳ ॥ ಪೊದರುಗಳ ಲತೆಯೊಳ್ ವರಿಗಳೊಳು ।
ಬೆದಬೆದಕಿ ನೋಡಿದರು ನೋಡಿದ ರಾಮ ಪಲ್ಲವದ ॥ ಕದಳಿ ಖರ್ಜೂರಾದಿ ತ
ರುಗಳ । ನದುಹಿ ನೋಡಿದ ಸಬುಜದಲರನು । ಕೆದರಿ ನೋಡಿದನುದಿತ ವಿರ
ಹಪ್ರಮೆಯಲಿ ಪಸಿಜೆಯು ... ... ॥೩೯॥

ಮಿಸುಪ ಚಂದ್ರೋತ್ಪಲದಲುರುಬಿಂ । ಬಿಸುವ ತನ್ನ ಯರೂಪನೇತ್ರನ್ನ
ರಸಿಯೆಂದೇವಗಾಡಿವ ತಾತಪಿಸಿದನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ಶಶಿಮುಖಿಯೆ ಮುಖದೋರಿ
ಸಾಕಶೋ । ಭಿಸುವ ದರ್ಪಣ ಮುಖಿಯೆ ಮುಖದೋ । ರಿಸಿ ಬಳಿಕ ಸಲಹೆಂದು
ಕರುಣವ ತೋರಿದನು ರಾಮ ... ... ॥೪೦॥

ಸೀತೆ ಸೀತೆ ಸನುಪ್ರವಸನಾ । ಜಾತೆ ಜಾನಕಿ ಜನಕಕನ್ಯಕೆ ಸಂ । ಭೂತ ಶ್ರೀ
ಪ್ರೀಯೆ ನಲುಬಾರದೆ ಕರುಣವಿಲ್ಲದಲೆ ॥ ಯಾತಕೆ ಕಟಾ ತನ್ನ ನೀವರಿ । ಧಾ
ತ ಗೆಡಿಸುವದ ಚತವೇನುಂ । ಪ್ರೀತಿವಚನದರಚಿಸಿ ನಮ್ಮೊಳಗಿಗೆಲಾಯೆಂ
ದ ॥೪೧॥ ಹಸಿದ ಬಳಲಿಕೆಯೊಂದು ಹೊಮ್ಮರಿ । ಹುಸಿದ ಬಳಲಿಕೆಯೊಂದು
ಕಷ್ಟ । ಯುಸಡವಿಪಿನ ಭ್ರಮಣದಗ್ರದ ಬಳಲಿಕೆಯದೊಂದು ॥ ಎಸಗದಿ
ದ್ದೊ ಸತಿ ಮದನಶನ । ದೆಸೆಕದಾಸೆ ಮಲೆ ಸೆಮುಳವಿನ । ಲೆಸಗಿದು ದುಃಖಾಶ
ಕೇಳುಕಾಸು ಕಿರಿದು ದುಃಖಕ ಕುಸ್ಥಜನ ... ॥೪೨॥

ಕಸಮುಕಳವಳ ಬಿದರುಭ್ರಮೆ ಭ್ರಾ । ಮಸ ವಿವೇಕವಿಲಾಸ ವಿಕಳ । ಸ್ತ್ರೀ ನಿತ
ತಾಪಶ್ರಮಗಳ್ರ ಮುಚಿಂತೆಸ ರೋಷ । ಆಸ್ತರ್ಗಧಿ ಗೆದ ಪಸಿ ನಿತಾಂ

ದನುಜಮನದಲಿಬೆದರಿಮುಳುಗಿದ | ನನುಗತಪಶೋಕದಲಿಸೊಸುಸನುಮೆ
ವಾರಿಯಲಿ ... ... ||೪೩||

ವಿಷಮಶರವಿರಹಾಗ್ನಿ ಮಿಗೆಹಿಂ | ಸಿಸೆತಳ್ಕೈ ಒಳಿಕಂಗದಲಿಭಾ | ವಿಸಿತ
ಕೈಸೀತಾಪ್ರಳಾಪದಿಭೂರಿಪರಿತಾಪ || ಪಸರಿಸುವತಂಬೆಲರುಕರಿದೂ | ಪಿ
ಸಿತಳ್ಕೈಮಗ್ಗಲಲಿನೆಲನುರಿ | ಮಸಗಿದುದಲ್ಕೈಕಂದಕೇಳ್ ನರನಾದಪಚ್ಬ
ಣನ | ... ... ||೪೪||

ತಾಪಬಲುಹಿನ್ನೇನಮಾಡುವೆ | ನೀಪರಂ ತಪಪುರುಷರವಿಗಳ |
ಟಾಫು ಂಧ್ರಿಯುವಿರಹಕಿಖಿವೇದ್ಚೈಸಿತೇಯೆನುತ | ಆಪುರಾತನಶೇಷನಾನ
ರ | ರೂಪಕನೆನಾರಾಯಣಗೆಶ್ಯೈ | ತ್ರ್ಯೋಕಚೋರವಮಾಡುವೆನುತಾದೆನು
ತನುಮನದಂದ ... ||೪೫||

ಬಾಳೆಗಳಬಿಡುದಳದನಳಿನಮೃಣಾಳವಡಿಕಿಲುಮಾಸಿನಲಿಭೂ | ಪಾಲಕ
ನನೊಕಿದನುಹಿಮಕರಕಾಂತಬೊಸರಿಕೆಯ || ಕಾಲುವೆಯುತಿದ್ದಿದನುಕರ್ಪೂ
ರ | ವಾಳೆಯುಲೆಯುಲಿಬೀಸಿದನು | ಘಾಳಿಗೆದ್ದರಿಯಂತೆಹೆಚ್ಚುತುಮಿತ್ತು
ವಿರಹಾಗ್ನಿ ... ... ||೪೬||

ಸೀದಮಾಮಗ್ಗಲಿನಮೈಯಲಿ | ನ್ಮೈದಿಲಿನತಾವರೆಯಕದಳಿಕೆ | ನಾದಿ
ಕೆಯನಾಳಗಂಭುರಿನೊರೆಗುಂದಿಸಬುದದಲಿ || ಕಾದುಕುದಿದುಕ್ಕಿದುದುಘ
ನಶ್ರೈ | ತ್ರ್ಯೋದಕದಧಾರೆಗಳುನೆರೆಬೆಂ | ದಾದನುಮಚರಣೆಯಲಿತಪನನಿ
ಜಾನ್ವಯಾಧಿಪನ ... ... ||೪೭||

ಸೀತೆಸಿತೆಸರೋರುಹಾನನೆ | ಸೀತೆಸೀತೆಸರೋಜಲೋಚನೆ | ಸೀತೆಸೀ
ತೆಸರೋಜಪರಿಮಳೆಯೆಂಬನಾಲಿಗೆಯ || ಮಾತುಮುಗಿಯದೆಮನದಮಾನು
ಕೂಲ | ಜಾತನಿರೆಮೈದೋರಿದುದುಪುರು | ಹೂತದಿಗ್ಭಾಗದಲಿಮಂಡಮಾ
ಹಿಮಾಂಶುವಿನ ... ... ||೪೮||

ತೋರೆಕಂಗಳಿಗಿಂದುತನರಶಾ | ಹೇಳದುದುಕಂದರ್ಪನದ್ರಣ | ಬಿರು
ಬಂಗಳಬಿಡುಗಡೆಯಬಿರುದರಮನಕೆರಂಜಕನೆ || ತೋರಿದಂಗದಘಟನೆಖಂ
ಡೆಯ | ದೇರಿಸವರಿಗೆಸುಖಕರವೆಹದಿ | ನಾರುಕಳೆಯುಣ್ಣನಘೆಡಾವಣಿಯು
ಣಗಕೇಳೆಂದ ... ... ||೪೯||

ಕಿರಣವಿಪ್ರುದಾವಾನಲನಥ | ಕ್ಷುರಿಯವ್ರೋಲ್ ವೈದೋರಿದಪ್ರಮೊಗ |
ಮುರಿದುನೋಡಿದನನುಜನನುಘನತರದತಾಪದಲಿ || ತರುಣಿಯುಗ್ರಕೆ
ಕನುಮದಕಟಾ | ತರಹರಿಸುವುದೆತನ್ನಮಾನಿನಿಪ್ಯರಾಣಿಯ್ಯನೆಳಲಿಂಗೆಕೊಂ
ಬೆಪ್ರದೆನ್ನನಿರಿಸೆಂದ ... ||೫೦||

ತರಣಿಯಲ್ಲಿಲೆಜೀಯಕಳಿಯುವ । ತರಣಿಪ್ರಸನೆನಸುನಗುತಹಿಮ । ಕಿ
ರಣಗುಂಟೀಚಟುಲತರಚಂಡ್ರಾಂಶುಪಂದೆನಲು ॥ ತರಣಿಕುಲಚಿತ್ರ್ರಸು
ನುಡಿಗಳ । ಸರಣಿಯುಂಟೀತನಗೆನಲುಹಿಮ । ಕರಣನಾದಡೆಕುರುಹದೇ
ನೆಂದರಸಬೆಸಗೊಂಡ ॥೫೧॥ ಕಂಗಳಿಕ್ರಿಸಲವೃತಕರನು । ತ್ರುಂಗಬಿಂ
ಬವನವರನಡುವೆಕು । ರಂಗವಿದೆಕುರುಹೀಜಗತ್ರಯಕರಸಚಿತ್ರ್ರಸು ॥
ಹಂಗಿಗದೆಹುಸಿಯನಲುನೋಡಿಕು । ರಂಗವನುಕಂಡರಸಬಾಲಕು । ರಂಗ
ಲೋಚನೆಹಾಯನುತಹಪ್ರ್ರಸಿದನುಧರೆಗೆ ॥ ... ॥೫೨॥

ಧರಣಿಪತಿಚಿತ್ರ್ರಸುಸಾಕಿ । ನ್ನಿರಲಿಚಿತ್ತ್ರದಲರಿಕೆಸೀತೆಯು । ಪರಿಯು
ನುದಯದೊಳರಿಯದಿರೆಬಳಿಕೀಜಗತ್ರಯವ ॥ ಜರುಗಿಸುವೆನುವುರುಹೋ
ಜ್ವಲರನಜ। ಹರಸುರೇಂದ್ರಯವರಾದಿಗಳ । ಗರುಳನುಚರ್ಯವೆನಚ
ರಿಯುಬೆರುವೆನುಜಗಕೆಂದ ॥೫೩॥ ತೋಳಬಲುಹಿದೆಜೀಯದಿವ್ಯಶ । ರಾಳಿ
ಯಿದೆವೃತ್ತ್ಯವಿನಬಲುಗೋ । ನಾಳಿಗೌಕುವಖಡುಗವಿದೆಕರಣದಲಿಖಾತಿ
ಯಿದೆ ॥ ನಾಳಿಸಿನನುದಯೆದಲಿಅವುಲವಿ । ಕಾಲನೇತ್ರಯಸುದ್ಧಿಯನುಕಿ
ವಿ । ಗೇಳಿಸಿದರಾನೇಕೆನುತಕಾರ್ಮುಕವನೊದರಿಸಿದ ॥೫೪॥

ನಡುತಗಿವನೀತಳವುಹೋದಧಿ । ಯುಡಿವುಗುಚಿದುದುಮೇರುವುಂಡೆ
ಯು । ಕೊಡಹಿಕೊಂಡುದುಕಳವಳಸಿದುದುನಗರನಿರ್ಜರರ ॥ಸಿಡಿದುದಣ್ಣ
ನಸತಿಯುವಿರಹದ । ಕಡುಹುತತ್ಕಾರ್ಮುಕದಬಿಲುಧನಿ । ಗಡಿವುಗುಚಿದು
ದುಧೈರ್ಯತನುವಿನಲಾಕುಸ್ಥಜನ ॥ ... ॥೫೫॥

ಇದುಕಣಾಜಾನಕಿಯನೊಯ್ದವ । ನೆದೆಯುಶೂಲವಿದೀಗಸೀತಾ । ಸು
ದತಿಯುಸುಕದ್ದೊಯ್ದವನಗಳವುಂಡಲಾಗ್ರಕಳ ॥ ಇದುವಿದೇಹನೃಪಾಲ
ತನುಜೆಯು । ನಿದಿರುಗೊಂಡರಿಭಟನನೆತ್ತಿಯ । ನೋವವಕುಂತದುರಂತವಿ
ದೆಯೆಂದಾರ್ದುಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥ ... ॥೫೬॥

ಜೀಯ್ಯಜಂಜಡವೇಕೆಲೋಕದ । ತಾಯನೀಲೋಕತ್ರಯದರವು ।
ಜೀಯ್ಯನೇತ್ರಯಜನನಪರಿಯುಂತರಸುವೆನುಬಳಿಕ ॥ ಆಯುತಾಕ್ಷಿಯಕಾ
ಣದಿರತ । ನ್ನಾಯುತವನೋಡೆನುತತೊರವೆಯು । ರಾಯನತಕೇಸರಿಯು
ಸಂತವಿಸಿದನುಸೌಮಿತ್ರ ॥ ... ॥೫೭॥

ಹನೊಂದನೇ ಸಂಧಿಸಮಾಪ್ತವು.

ಹನ್ನೆರಡನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಅರುಣಾಪನವಕಂಡರಿಕಬಂಧನ । ಹರಣವನುಕೊಂಡಧಿಕ

ಸುಮನಸೋಂ | ದ್ವಿರದರೈದಿದವೊಲತಿರಸಂ ಪಂಪಾಸರೋವರವ ||

ಪದ || ಕುಶಸಕೇಳ್ಕೈಕಳಿದರಗ್ಗದ | ನಿಶಿಚರನಿಬ್ಬರನೂರುಸುತ್ತಿಂ | ವನವನತಿಶಯನಂದನಸುಮುದ್ರಿಯಂತನ್ನ ಸಂತತಿಯು || ಬಿಸರುಹಾಂಬಕ ರಾಘವಂಗರು | ಹಿರುವತವಶಬನಬಾದಬಾಂಧವ | ಸೇರಿದನುವಾಗಿಸು ಯುವರೊಳು ಘವನುದರ ಶಿಖರಿಯೊಳಿ || ... ||೧||

ಎಲೆ ಕುಶಾ ರಾಜಕೇಳಿದ್ದೈವನು | ಕೆಲಲಲಲಾವೊರಕುಂಬೆನೊತ್ತಿಸಿ | ಸುಳಿಮಾಟ್ರೈ ಹರಿಗಾತ್ರಿಗೀತೆಯನೊಂದ್ದು ಕಂಧವಿಡಿಡು || ಹೊಲಬುಗಾಣದಪಜ್ಜೆ ಡೆಗಹಿವ | ಚಲಿತಚಪಳದಜಾಳಿಮುಪ್ಪೊಲ | ಗ್ಗಳಬಲಾಸ್ಪಿತಕ್ರೈಪದನುಬಳಕ ದೆರಪಥವಿಡಿದು || ... ||೨||

ಬಲವನದಭಾಗದಲಿ ಪುದ್ದಿಯು | ಸುಲಭತೆ ಮುಳಕಾನವನಕ್ರೌಗೊಳು | ತಿಳಿದುಬರುತಿರ್ದ ವರುಣಂಡರುಸತಿಯುಸನೋರ್ಮುರ್ಗಡಿಮು | ಹೊಲಬುತಪ್ಪದೆರುತ್ತ ವುನದಲಿ | ಹಲವನೆಣಿಸುತಬರಬರಲುಶಿ | ದಲಗುಗನಿಗಳರಣ ದಿಕ್ಕಂಡರು ಕಲಿಜಟಾಯುವಿನ || ೩ || ಅರೆಮುಗಿದಲೋಚನದ ಬೆಳಲುವ | ಕೊರಳಬಿರಿದೆರೆಕೆಗಳನಚಕು | ಪ್ಪರಿಸಿದಂಘ್ರಿಯುನಿಶಿಕಬಿದ್ದ ಪಿಘಾತಪೀಡೆನೆಮು || ನರಳಿ ಜಿಯುರಘುರಾಮನಾಮವ | ಸ್ಮರಣೆಯುರುಣಕುವರಾರಕನಬಳಿ ಕರಸಕಂಡನ ನೆನದುಕೊಂಡನುಪೂರ್ವದಾನವ ||೪||

ತನ್ನ ಕೇಳೀತನು ಟಾಯುವು | ನಮ್ಮ ತಾತನ ಮಿತ್ರ ಬಲ್ಲ | ಪೊಪ್ರ ನೀತನುವಿನತೆ ಪಾತ್ರಜ ಸಖ ಸಾಧಿಯು || ನಮ್ಮ ರಭಾವನು ಹಿಂದಾ | ಸ್ಸವಿತ್ರ ಸಿದಿವೀತಲಿ ಕೇಳಿದು | ನಮ್ಮಭಾಗದ ಸಾಪದೆನುತ ಗಿಸಿ ದನುಕಂಬನಿಮು || ... ||೫||

ಅಪ್ಪ ದಜೀ ಮನುದೀಬಿಜನಕನ | ಸಹಜಮಿತ್ರ ನಿಪೆಂಬುವರುಣವ | ಸಹಜಪುತ್ರ ನಬೀಳುಕೆಂಡ್ರಾವಷ್ಟ ಮುಲಿಕಂಡ || ವಿಹಗಪತಿಸಂದೇಹವಿಲ್ಲನು | ತಹತಬಲನಚಿತ್ರಾಮುನಾಡಿದ | ನಹಿಮುಕರಸೂತಜನನಾಸಾವಿತ್ರಿಪ ಗಾಡನಲಿ || ಏನುಕಾರಣವಿನಗೆಹರಣವ | ಹಾನಿಯಿರಾವಿಂದಾಯು ನಿನ್ನನು | ದಾನವರೊಳಿವಿರೊಳು ಭುಜಂಗಮದೋರಿವಿರೋಪದಲಿ || ಈನಿರೊಂಧಕೆ ತಂದವರಹೇ | ಕೈನಿಧಾನವನವಪ್ರವಶಂಥ | ಸೂನುಗಳವಿನಗಾಪ್ರಮಿತ್ರರುಹೇಳುನದುಗಂದ ||೬|| ಆರುನೀರಾಘವನೊಳುಲಕ್ಷ್ಮಣ | ವೀರನೋಹೇಳಿನುತಕ್ರಮದಕ | ಧೀರನೊಂದ್ಯನೆವಿಂದುಳನ್ನೆ ರದರೆದಸವರುಗಳ || ಸೇರುವಕ್ಕಗಳಿಂದ ಸೀತಾ | ಚೋರನನು ತಾ ತೊಲಗ ತಾಗದ || ಶರಿಮುದಸಂಗತಿಯು ಹೇಳಿದಮುಗಿದನಕ್ಷಿಗಳ || ೭ || ಆದೆಡೆಲಿವಿಹಗೇಂದ್ರ

ಕೇಳುವ | ತೋರ್ಪರೆಸೆವಾನಿನಗೆದಶರಥ | ಭೂಮಿನೀಪತಿಗರುಹಬೇಡೀಹ
ದೆಸೆಗೆ ಬೋಗಿ ಅದಿವಿಜರಿಪುಸಬೆಯುಲಬಲಿಯು | ಸೊನ್ನುವನುತಾನರು
ಹಲೆಂದೆಧಿ | ವಾಹನಂಗ್ಯೆದರುಣಜಿನಬೀಳಿಸುಟ್ಟವಾರಾವು ||೯|| ತಂದೆ
ವ್ಯಾವಾ ದಂಡುವಿಸಿನಕೆ | ಸಂದವೆಲೆಸ ವಿಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರನು | ಅಂದಗೀತ
ನುಪಿತ್ರನಬನುತ್ತಪಿತ್ರಸವರಾನರೆಲೆ || ಎಂದುನುಡಿದಳಹಿರಿಯರದ
ರೆಂ | ತ ದೆಂದುಗೀತನುಕಣಾವಿಧಿ | ಬಿಂದವಿಹಿತಪರೇತಕೃತ್ಯವಮಾಡ
ಬೇಕೆಂದ || ... ||೧೦||

ನಿಯಮವಿಧಿಪ್ರೇತಕದವೂರ್ಧ್ವ | ಕ್ರಿಯೆಯುಮಾಡಿದರಲ್ಲಿರಿಪುನಿ | ರ್ಗ
ಯುಧುನೋಪ್ಯನಿಗಳುತ್ತಾಲ್ದರುರೋಪಪಾವಕನ || ಲಯದಬಾಳಾಂಬ
ಕನಪ್ರೊಲುಸಿ | ವಾಯುಮುನೋರಾಗಿಗಳುದಕ್ಷಿಣ | ದಯುನವಿದಿಚ್ಛೈತಂದರ
ಲ್ಲಿ ಪಿಲೆನಿಪಿನದಲಿ || ೧೧ || ತರುಜಕೇಳ್ಪೈಕಂಡರಿವರಾ | ವನದ ಥದಲ
ಥೆ ನುಬಿದುನವ | ಳಿನ್ನಕಲೇಂದ್ರಕಂಡನುಡಿದಳ [illegible] ಘಹಸ್ತದ
ಲಿ || ಕನಲಿಲಕ್ಷ್ಮಣ [illegible] ವರಾವಣಾಪ | ಗಿರಿಯಂದವಾಡಿನುಂದೀ | ವನ
ಕೆವಿಸಿದರಧಿಕದುಸ್ತರಮುಗ್ಗದ ಧರ್ಯದ || ||೧೨||

ದಾರಿದೋರದವಿಪ್ರುತತರಕಾಂ | ತಾರದ ಬ್ಬರದೊಳಗೆಭೇಳಿಲೆಂ | ಬಾ
ರಾಘವ [illegible] ದಸಂದಣಿಯುಸಾಲಿವಲಿ | ಘೂರ್ಕಶದೊ [illegible] ಲಸೂಕ
ರ | ಸ್ಪೃಗನೃ [illegible] ತರಕ್ಷುವಿ | ಹಾರವಿಪಿನದಲಿರರ ಬರುತ್ತಿದ ರಾರಾ
ಗದಲಿ || ... ||೧೩||

ತೋರಿತಾವನವಧ್ಯದಲಿಮುಗಿ | ಲೇರಿಕೆಯುಮಂಗುಡಿ [illegible] |
[illegible] ಬೇರೆಬೇರೆಕ್ಕೆ [illegible] ಬಿಲಂಗ
ಳ | [illegible] ಲೊಂ
[illegible] ||೧೪|| [illegible] ಕ
[illegible] ಮರಿಗಳನುಮುಂದಿಕ್ಕಿವನಕಾರಿಕಂದಭೀತಿಯಲಿ || ಗಿರಿ
[illegible] ಗತ | [illegible]
[illegible] ಗಕಂಡ || ... ||೧೫||

[illegible] ತೋರ [illegible] |
[illegible] ಕುರಂಗಕದಂಬಗಳ [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] || ೧೬ || ವೀರರೆಂಬರಿ [illegible] |
[illegible] ಸ್ಮರಿ

ಸುವರೇಬಳಿಕೆನಲುಕ್ಕೆ |ಹಾರದರಿಕಣೆದೊಟ್ಟುಕೈಕೊಂ|ಡಿರ್ದ್ದಕಚ್ಚರು
ಕ್ಕೆಗಳನುಕಳಚಲುಕಬಂಧಕನ ॥ ... ॥೧೭॥

ಮೊದಲುತಲೆತಾನಿಲ್ಲತೋಳುಗ| ಳುದುರಿದವುನೆಲಕೆರಡುಯೋಜನ |
ದದುಭುತದನೀಳದಲಿಸಿಲವಿದ್ದದನಿಶಾಚರನ ॥ ಒದದಸಿಡಿಲಿನಪದಡತಿ
ಗೆಗಳ| ಚಿದಮುಕುಳಕಂಧರದಗಿರಿಯುವೊ | ಲಿದಿರಿಲಿದ್ದನುಕಂಡನುರಿಸಕ್ಷಿ
ಗಳಲವನಿಪನ ॥೧೮॥ ಅರಿದನವನೀನರರವೇಷದ | ವಿಲಕೆಯುಲಿಚಿತ್ರದಲಿತ
ನಗೆಂ| ದರುಹಿದಗ್ಗದದೀರ್ಘಶಿರವುನಿವರನನುಡಿವಿಡಿದು ॥ ಅರಸಿಕಾಣ
ವುವೇದತತಿಕಂಡೆ | ರನುಕಾಣರುಕಮಲಭವಭವ | ರರುಪಡೈವವಕಂಡ
ನೆಂದಾನಂದಮುಯುನಾದ ॥ ... ॥೧೯॥

ದೇವನಿನ್ನದತಾರಲೀಲ| ಭಾವಕವನರಿದೆನುಕಣಾವಾ| ಯಾವಿಲಾ
ಸಕೆಲೇಸುತನಗಿನ್ನದರವರಾತೇನು ॥ ದೇವರಾಕ್ಷಸಭವದಬದುಕಿಗೆ| ಹೇವ
ರಿಸಿದುದುಚಿತ್ತಮುಕ್ತಿ | ಶ್ರೀಪಧುವರ್ಣಿಸುವಕ್ರಪೆಯುನುಪಾಡಬೇ
ಕೆಂದ ॥೨೦ ॥ ದೇವನೀಬಂದುದನ ಒಲ್ಲೆನು | ದೇವಿಯರನೊಯ್ದವನಬ
ಲ್ಲೆನು | ರಾವಣನಸಾಧಿಸುವವಿತ್ರನಬಲ್ಲೆನಾನಿಂದು ॥ ಪಾವನವಪಾ
ಡವಕ್ರಪಾಸಂ | ಭಾವನೋಚಿತವುಳ್ಳನುಪಕಾ| ರಾವಲಂಬನನಹೆನೆನಲು
ರಘುನಾಥನಿಂತೆಂದ ॥ ... ॥೨೧॥

ಧನುಜಕೇಳ್ ನೀವಾಳ್ವಲೇಸಿನ । ನೆನಹದಾವುದುಹೇಳೆನಲುಸಂ| ದ
ನನವಿದುಶಿಖಿನುಖದೊಳ್ಲದೆಮುಕ್ತಿನಡೆಯುಗೆನೆ ॥ ಅನುಜಲಕ್ಷ್ಮಣನೆ
ಸಲೇಮುಂ| ದೆನುತತಂದೊಟ್ಟದನುಬಳಿಕಿಂ ಧನದನುರಿಗೆಳಸಿದನುಹ್ರ್ಯತ
ತವಹನಲಿನಿಶಾಚರನ ॥ ... ॥೨೨॥

ಬಂದುದಾಸವುಮುದಲಿಹಂಸೆಗ | ಳಂದಹೊಡಿಸವರವಿರಿಂಚೆ| ಸ್ಯಂದ
ನವುಗರಮೇಷ್ಠಿಪುರದಿಂದವನಹೊರಗಾಗಿ ॥ ಸಿಂದನವರಥದೊಳನಕ್ರೆ
ಮುಗಿ | ದೆಂದನಲೆರಘುನಾಥನುಡಿಮುನ | ಬಂದುದನುಬೇಗೆನಲುಬಳಿಕವ
ಗರಸನಿಂತೆಂದ ॥ ... ॥೨೩॥

ಧಾರುಣಿಮುನಂದನೆಯುನೊಯ್ದವ | ನಾರದಕೆಯಿಂದರಿಕೆನವಗ
ನು | ನಾರಿಯುಹುಡಾಹದನಹೇಳೆನಲವನುಕ್ಕೈಮುಗಿದು ॥ ವೀರಕೇಳಾದ
ರೆಸುಪಂಪಾ | ತೀರದನಪಮುಖವ್ಯಮೂಕದ | ಸೂರಿಯುನಸುತನಿಂದನಿ
ನುಗಿಷ್ಟಾರ್ಥವಹುದೆಂದ ॥ ... ॥೨೪॥

ತಳರ್ದನನನೀವರಾತನುಡಿವಜ | ನಿಳಯುಕಿವರೀವಿಪಿನವೀಧಿಯು| ಕಳಿ
ದುಬಂಡರುಕುಂತಳದಕವುನೀಯುಮುಂಡಲಕೆ ॥ ಹೊಳೆವಪಟಿಗಾಲುವೆ

ಯುಹರಹಿನ । ಬೆಳದನಂದನದುಬ್ಬುಗೊಬ್ಬಿನ । ಕೆಳವೆಂಕದಳಿದ್ರಾಕ್ಷೆಧ
ವಳೀಕ್ಷಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥೨೫॥ ವಿಪವುಬಲಸುಗ್ರೀವದೇವನ । ಬಿಸರುಹ
ಪ್ರಿಯಸುತನಗಿರಿಯನು । ಬೆಸಗೊಳುತಬೆಟ್ಟಗಳ ವಿಳಗಾವಸೀಮೆಗ
ಳ ॥ ಪಶುಗಳಾಡುಂಬೋಲನಪಥವಿಡಿ। ಬೆಸಗಿದಾಶ್ರಮಭಾಗದಲಿರಾ ।ಕ್ಷಸ
ಕುಲಾಂತಕರೈದಿದರುಶಬರಿಯನಿಜಾಶ್ರಮವ ॥ ೨೬ ॥ ಸೊಗಯಿಸುವತ್ತಾ
ಪಸರವನವೀ। ಧಿಗಳನನುಪಮಪುಷ್ಪಪ್ರಪ್ರಕರ । ಣಿಗಳಲಧ್ವರಕುಸ್ಯಶಾ
ಲಾವರಣದನುಪಮವ ॥ ಅಗರುಚಂದನಚಂಪಕಾಪೋ । ದಗಳಲುಲಿವ
ಶುಕಾಳಿಪಿಕಕೇ । ಕಿಗಳಲಿವಿರಿನಲೆಸದುದಾಶ್ರಮಧರ್ಮಚಾರಿಣಿಯ॥೨೭॥

ಸಲಹುತಿರ್ದವುಹುಲಿಯುಮರಿಗಳ । ಪೊಳೆಯುನಿತ್ತುಕುರಂಗಿಪನಕ
ರಿ। ಕಳಭನಿಕರವನೋವುತಿರ್ದವುಸಿಮ್ಮವಹಿನಿಕರ॥ ನಲಿವುತಿರ್ದವುನವಿ
ಲೆಡೆಯಲಹಿ । ಗಿಳಿಯುಪಚನೋದಯದನುಡಿಗಳ । ಕಾವುತಿರ್ದವುಕೂಡಿ
ವನವರಾಜಾಲವಿದಿರಿನಲಿ ... ॥೨೮॥

ಕುಶನಕೇಳ್ಕೆನೆರತಮಂಡೆಯು । ಕುಸಿದತ್ತೊಗಲಿನಜೋಲ್ದಹುಬ್ಬಿನ ।
ಸಸಿದನೋಟವಬಾಗಿದೊಡಲಿನಬತ್ತಿದಾನನದ ॥ ಸಸಿದಘುಲುದಳಕೆತ್ತ
ಕಿವಿಗಳ । ಮುಸುಳಿದಂಗದಮುಪ್ಪಿನತಿಬಲ । ಬಿಸುಪಶಬರಿಯುಸುಪ್ರಸಿ
ದ್ಧಿಯುಸಾದ್ಧರೊಲವಿನಲಿ ॥೨೯॥ ಮುರಹರನಸಿಜಮೂರ್ತಿಯನುಸ್ಮ ।
ತ್ಸರಿಸರುಹಕರ್ಣಿಕೆಯಮಧ್ಯದ । ಲಿರಿಸಿಪರಮಾನಂದಸುಖಮಯಭಾವ
ಶುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಇರಲುಕೊಳಗಿದುದವನಿಜೇಶನ । ಪದಪದ್ಮಂಗಳಮೂ
ರ್ತಿನಸದ । ಚ್ಚರಿಯನೆಯ್ಯನೆಕಂಡೆರದುನೋಡಿದಳಂದಘುಣತಿಯು ॥

ಹರಿಯುಲಸಾಕ್ಷಾತಲಕ್ಷ್ಮಿಶ್ರೀ । ವರನಲಿಪರಿಪೂರ್ಣವಿಶ್ವಂ । ಭರನ
ಲಾಜಗದಂತರಂಗನಲಾಮಹಾದೇವ ॥ ಅರರೆಶಿವಶಿವವಿಸ್ಮಯದಸಂ ।ದರು
ಶನವುತ್ತಾಮುಂದೆವರಾತಿದ । ಪರಮುಪುಕೃತವಲಾಯಿವನುತ್ತಿ ಬಿರಿದ ಳಾಶ
ಬರಿ ॥೩೦॥ ಆದಿಪುರುಷನಕಂಡೆನೆನುತ । ತ್ವಾದರದಿಪರಿಪದಪನಪಳ್ಕರಾ ।
ಧಿಸಿದಳಾಗಮಡನವವಿಧಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥ ಆದುದಾಂಬುಧಿಗೆಂದಳಲೆ
ದೂ । ಮಾನದಳಶ್ಯಾಮಳನೆಕೇಳ್ನೀಂ । ಸ್ವೈಪಿದುದಿನಾನಿದೆನಿನ್ನಯುಕಪ
ಟನಾಟಕವ ॥ ೩೧ ॥ ಖಳಕಬಂಧನನಿನಗೆಪೇಳಿದ । ಕಲಿಲಲಾಟಲಲಾಮ
ನೆನಿಪ । ಗ್ಗಳಕಪೀಂದ್ರನಮುಖ್ಯಮೂಗ್ನಗೇಂದ್ರದಕ್ಷಿಣದ ॥ ಕೇಳದೊ
ಳಗೆವರಶೃಂಗಭದ್ರಾ । ಕಲಿತಗಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಸೀಮಾ । ಪಳೆಯುವಾಪರಲಿಕಾ
ಬಿರೆಂದಳುಶಬರಿಕೈಮುಗಿದು ... ॥೩೨॥

ಮನದಬಗೆಕೈಗೊಡುವದುರಿವು । ಹರನಪರೆಸಿದ್ಧಿಪ್ರದನಿನ್ನಯ ।

ವನಿತೆನಿಮಗೆಹಳೆಯಳಿವಳಲ್ಲವೆಮ್ಮೆಲೆಭೂವನಿತೆ ॥ ವಿನುತಕೀರ್ತ್ಯಂಗನೆಜಿ
ಯಾಂಗನೆ । ಜನಪಚಿತ್ತೈಸೆಂದುವಾಯಸಾ । ಮನುಜನನುಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ
ಬಿಜಯಂಗೈದಳಜಪುರಿಗೆ ... ॥೩೪॥

ಶಬರಿಯನುಬೀಳ್ಕೊಂಡುಶೌರ್ಯ । ಸ್ತೃಒಕರಲ್ಲಿಂಮೇಲೆಬಂದರು । ವಿ
ಬುಧರಿಗೆದುರ್ಲಭದಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರಮಂಟಪಕೆ ॥ ಪ್ರಬಲತರಘೋರ್ಮಿತದಬ
ಹುಳಿತ । ಸಬಂದಬುಬ್ಬಿನಸುಳಿಗಳಬ್ಬರ । ವಬುಧಿಭಂಗದತುಂಗಭದ್ರೆ
ಯಕಂಡರಿದಿರಿನಲಿ ... ॥೩೫॥

ಆನದಿಯನುತ್ತರಿಸಿಪಂಪಾ । ಶ್ರೀನಿವಾಸನಕಂಡುಬರಸುಂ । ಪಾನ
ಮುಖದಲಿಸುಳಿದುದನುಪಮಕುಸುಮಮಯಸಮಯ ॥ ಮೌನಿಗಳಸ್ತೈ
ಪಿತಕತಪ್ರೋಷ್ಣಿನ । ಷ್ಟಾನಶಿಖರಗಸಲೆನಿಯೋಗಿಗ । ಳಾನನಡಮೇಲೆಳೆಯು
ತಸಿಯನುದಾರತೇಜದಲಿ ... ॥೩೬॥

ಗಿಳಿಗಳುಗ್ಗಡಣೆಗಳಮರಿಕೋ । ಗಿಲೆಯಹೊಗಳಿಕೆಗಳಮದಾಳಿಯ ।
ಲಲಿತಕಹಳಾರವದಶಿಖಿಸಂಕುಲದನರ್ತನದ ॥ ಅಲರುಗಣೆಗಳಕಬ್ಬುವಿ
ಲ್ಲಿನ । ತಳಿತಹುವ್ವಿಸರುಯ್ಯಲರಿಯಮಂ । ಡಳಿಯಮನ್ಮಥರಾಜಸುಳಿದನು
ರಾಮಸಿದಿರಿಸಲಿ ... ॥೩೭॥

ತರುಣಕೇಳ್ಕೈಕುಶಸೆಕಾವನಾ । ತುರದಿಗಗ್ಗಳವಿರಹಿಗಳಿಗೀ ।ಸ್ಮರನ
ಕಾಣಿಕೆಸೊಗಸೆಸೋತನುಶಂಬರಾಂತಕಗೆ ॥ ಆರಸಿಸೀತೆಯನೆನಹು
ಹುಟ್ಟಿದ । ವಿರಹಶಿಖಿಯುಬ್ಬರದತಾಪಕೆ । ತರಹರಿಕೆದೋರದೆಸರೊವ
ರದೊಳಗೆಮಂಡಿಸಿದ — ॥೩೮॥

ಬಿಸಜವನುಮುಖವೆಂದುಚುಂಬಿಸಿ । ಶಶಿವದನೆನೆನೆವಂಗದಲಿರ್ಧೋಂ ।
ಪಿಸಿದನಮಳರಥಾಂಗಗಳನುತ್ತುಂಗಕುಚವೆಂದು ॥ ವಸದುನೋಡಿದನಕ್ರಿ
ಯಿಂದವೆ । ಮಿಸುಕಿದೆಳೆವಿಸಾನುಗಳಕಲೆಗಳ । ಕೊಸರಿದನುಸಂಭೋಗಸ
ಮಯೋಚಿತಸುಭಾಷಿತದ ... ॥೩೯॥

ಅನುಜಕೇಳೆಮ್ಮರಸಿಯುಮ್ಮನು । ಬನದೊಳಗೆಬಿಡದರಸಿಕಾಣದೆ । ವ
ನರುಹಾಕರವಾಗಳೆಲೆತನ್ನಂತರಂಗದಲಿ ॥ ಅನುಕೂಲಿಸದಿರೆಸೀತೆಯಿಂ
ಬೀ । ನೆನಹುನಿನ್ನಯಚಿತ್ತದಲಿಸಂ । ಜನಿಸಿದುದಹೇಳೆಂದಸೌಮಿತ್ರಿ
ಯೆನುಬೆಸಗೊಂಡ ... ॥೪೦॥

ಅಕಟರಘುಕುಲದರಸುಗಳುಕಾ । ಮುಕರೆಕಾತರರೇವಿಚಾರಿಸೆ । ಪಿಕ
ಳಮತಿಗಳೆವಿಷಯಿಗಳೆಲಲನಾಜನಂಗಳಲಿ ॥ ಯುಕ್ತಿವಿದಸನಗೀಪರಿ
ಭ್ರಾ । ಮುಕರಸಂಸ್ಕೃತವೇಕೆನರನಾ । ಟಕದನಟನೆಯನನ್ನಬರಬಿಡಿಬಿ

ಜಯವಾಡೆಂದ ... ||೪೧||
ಎಂದುಮೆಲ್ಲನೆಕೊಳದತೀರಕೆ । ತಂದುತಾಪವಬಿಡಿಸಿನಯವುಳ ।
ವಿಂದಲೊಯ್ಯನೆಕರದುತಂದನುತರಣಿನಂದನನ ॥ ನಂದನದಗಿರಿಗಾಗಿ
ತಂಪುಗ । ಳೊಂದಿದೆಳೆಲತೆಯೋಸರಿಯುವುಕ । ರಂದನನುಸಾರಿದನುತೊ
ರವೆಯುರಾಘುನೊತಗೂಡಿ ... ||೪೨||

ಹನ್ನೊಂದನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾ ಕಾಂಡವು.

ಮೊದಲನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಚಂಡಕರಕುಲತಿಲಕತನ್ನನು । ಕಂಡುಪವನಜನಿಂದ
ಕಾಣಿಸಿ । ಕೊಂಡುಕೈವಿಡಿದೊಲಿದುಪಾಲಿಸಿದನುಪತಂಗಜನ॥

ಪದ್ಯ ॥ ತರುಣಕೇಳ್ರಂಜಿಸಿತುಋುವ್ವನ । ದಿರವುನಿಮ್ಮೈತ್ರಿಯುಂದಿರಿಗೆ
ತುದಿ । ವರಿವವಿಗಾಸೆಯುಕಪ್ಪುದೋರಿದಬವರಿಗಡ್ಡಗಳ ॥ ಜರದಭುಜಬಲ
ದರುಣಸಿತಕೇ । ಕರದಸುರಗಿಕ್ಕೃಪಾಣಬಲುಬಿಲು । ಸರಳಹೆಗಲಿನಲೆಸದ
ರಂದುದಿನೇಶರಂದದಲಿ ... ||೧||
ಆಳುತಿರ್ದನುನಕುಲಗೋಲಾಂ । ಗೂಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನುದಿವಿಜರ ।
ಶೈಲಕೆಣೆಯನಿಪದ್ರಿಶಿಖರದರಾಜಧಾನಿಯಲಿ ॥ ನೀಲನಳಹನುಮಂತತಾ
ರಕ । ರಾಳಬಲಕೇಸರಿರುಮಾದ್ಯರ । ಮೇಳದಲಿಕಪಿವಿಪುಳಕಾಲಗ್ರೀವಸು
ಗ್ರೀವ ||೨|| ಕಂಡನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳಿದಿರಲಿ । ಚಂಡಕರಕುಲಕಮಲವ
ನಮಾರ್ತಾಂಡರನುರಿಪುವಿಜಯುಮಾಯಾಮುಹಿಮವಿಗ್ರಹರ ॥ ಚಂಡವರ
ಕುಪರಾಕ್ರಮುದಕೋ । ದಂಡಚಂಡಕೃಪಾಣಸುರಗಿಸು । ಮಂಡನರರಾ
ಜಸದತೇಜೋವಿಪುಳವಿಗ್ರಹರ ||೩|| ಪನಿದಚರ್ಚರಿನಮ್ಮರಾಷ್ಟ್ರದ । ಮಾ
ನುಷಸ್ಥಳವಿಲ್ಲಿಗೆತ್ತಳ । ವಗನವರಸಂಚಾರಸಂಘಟನವುವಿಚಿತ್ರವಲೆ ॥
ದಾಗವರೋದಿವದವರೊಪೋಕ್ಸ್ಹರಿ । ಸೂನುವಿನಗುಪ್ತಕರೊಂಚರವುನ
ವೀನವಾಗಿದೆಹನುಮನೋಡವನುಗಳನೀನೆಂದ ||೪|| ನೋಡಿಬಾಹೋಗೀ
ನರೇಂದ್ರರ । ಗಾಢಗಮನಸ್ಥಿತಿಯನರಿವಾ । ತಾಡುಮನದಂತರವತಿಳಿ
ಹಗೆಕಳೆಯುಕ್ಕೈನುನದ ॥ ಪೋಡಿಯುನುನಿರ್ಧರಿಸುನೀವೊದ । ಲಾಡದಿರು
ಮುನಿವೇಷದಲಿ । ವ್ಯೆಗೂಗಿಹೋಗೆಂದಟ್ಟಿದನುಸುಗ್ರೀವನನಿಲಜನ ||೫||
ಆಕಪೀಂದ್ರನುಬೀಳುಕೊಂಡುಪಿ । ನಾಕಧರವಿಕ್ರಮತನವಸ ।ವ್ಯಾ

ಕರಣಕೋವಿದನಶೇಷಕೃತಿಕಲಾವಿದನು ॥ ಲೋಕಲೋಚನಸಭೀಕರನು
ಜಗ । ದೇಕವೀರನಸಮಾನಗುಣ । ತ್ರ್ಯಾಕರನುರಾಘವನಕಾರ್ಯ್ಯಪ್ರವರ
ನಡೆತಂದ ॥೬॥ ವಿಕಾತವಿಮಳದಕ್ಷಿಣದಲಿವಿ । ಶ್ರುತದವಾಣಿಕುಂಡಲ
ದವಿವಿಧಸ್ತೃತಿವಿಲಾಸಬ್ರಹ್ಮದಂಡದಸಿರ್ಜಿತೇಂದ್ರಿಯದ ॥ ನಾತಕನ
ಕಕೌಪೀನದಾಗಮ । ದತಿಕಂಯಂದಯಜ್ಞೋಪವೀತಾ । ಯುತಿಕುಲೋ
ತ್ತಮನೈದಿದನುಸಕರಾಪಿನಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿತನ ॥೭॥ ಕಾಣುತೀಪವನಜನುಪಂಕ
ಜ । ಪಾಣಿಯಂದೇವರಾಡಿದನುದರ । ಮಾಣಿಯಂತ್ರಟಿಪವನಸುತನಮ
ರೇಂದ್ರಜ್ಞತೆಯ ॥ ಕಾಣಸರಸಿಸಮಸ್ತನಿಗಮಶ್ರೇಣಿತನ್ನ ಯುತಾಯನು
ದಿತಾ । ಕರ್ಣಿಯರಾಯ್ತೆಂದಂಘ್ರಿಗಾನತನಾದನಾಹನುಮ ॥೮॥ ನೀವುವಿ
ಷ್ಣುರುವೀಕ್ಷವಾರ್ಧಿಸುತ । ರಾಮ್ರನಮಗಭಿವಂದಿಸುವುದಿದು । ಭಾವಿಸಲುಮಾ
ಯಾವಿಲಾಸಕವೆಂಬಬಗೆಮನವ ॥ ತೀವಿಕೊಂಡಿದೆತತ್ತ್ವಕಾರ್ಯವಿ । ದಾವು
ದಾರಟ್ಟಿದರುನೀತಾ । ನಾವನಿಲ್ಲಿಗೆಬಂದಹದನೇನೆಂದುಬೆಸಗೊಂಡ ॥೯॥
ಆದಡೆಕೇಳಾಜೇಂದ್ರಚಿತ್ತೈಕ । ಸಾವಿಯರಾಗಲಿನೀವುವಿಜಯಂ । ಗೈದಬಗೆ
ಯಭಿನವಚನದಬಿನ್ನಹಒಳಿಕತನ್ನದಿನೆ ॥ ಆದಯಾಂಬುಧಿಯೈಸೆಮಂತ್ರೀ ।
ನಾದಡವಘರಿಕಾವುಬಂದವಿ । ನೋದವಿಭವವಹೇಳಿದರೆಹಾರುಡಲ್ಲನುಡಿ
ಯೆಂದ ॥೧೦॥ ಕೇಳಿಬಲ್ಲೈದಶರಥಕ್ಷಿತಿ । ಪಾಲಕನನಾವಾನರೇಂದ್ರ
ನ । ಬಾಲಕರುಬದವಾಯ್ತುತನ್ನೃಪನಾಜ್ಞೆಯುಲಿಬಳಿಕ ॥ ಕಾಲಗತಿ
ಯಿಂದೆಮಗೆತಾನಸದ । ದಾಲಯ್ಪುವುದುನಿಸಿತುಕಷ್ಟದ । ಮೇಲೆಕಷ್ಟವು
ತಾಬಕಥನವುಗಾಯ್ತುಲೇಯೆಂದ ... ॥೧೧॥

ಸುಳಿದುಬಿದಿರಲಿಸವಸ್ತ್ರವಿಪಿನ । ಸ್ಥಳದೊಳೊಂದುಕುರಂಗಮದೆಕಂ ।
ದೆಳಲಿಬೀಡದಳಿಸನ್ಮಥುನಾವ್ ಮಾಯೆಯೆಂಬುದನು ॥ ತಿಳಿಯಲರೆಯದೆ
ತ್ರಸ್ತ್ರ ಗಡಬಿಂ ! ಬಳಿಯಬಳ್ಲಿರೆಹಿಂದೆರಾವಣ । ಕಳವಿನಲಿಕದ್ದೊಯ್ದ
ನವನಿಪಾಲೆಯ್ಮಹಾವಿನಿಯ ... ॥೧೨॥

ಸತಿಯಹೋಗಾಡಿದೆವುವಾನ । ಸ್ಥಿತಿಗೆಮೈಮರೆಯಾಯ್ತುಬಂದೆ
ವು । ಗತಿವಿಡಿದುಪರಶಿವನಪೋಲಣಕ್ರಿಯಬುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ದಿತಿತನೂಜಕಬಂ
ಧನಿಂವಿ । ಕೃತರಪಿಂದ್ರನಕಾಬಗೆ ಮಾ । ಯಿಪ್ತುದೀಯುಕಪೀಂದ್ರನ
ನಾಮವರಿಯಬೇಕೆಂದ ॥೧೩॥ ಬಳಿಕಿಧನ್ವನಾವಹೆಂದೆಮೆಮ್ಮರಿ । ಯುಳತಟದ
ಮಾಯೆರಿಮಾಮಾ । ವಿಲಸಿತರುಚಿಕ್ಕಸರುನಾವನಿಮ್ಮಕಟಿಮಾನಸ
ರು ॥ ತಿಳಿಮುವಾವದುನಿನ್ನವೇಷದ । ನೆಲೆಯನೆನಕ್ಕೆಗುಗಿದುಕಪಿಕುಲ ।
ತಿಲಕಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನುಮನುಕುಲಶಿರೋಮಣಿಗೆ ॥೧೪॥

ಜೀಯ ನೀವೀಗೆಂದವಾನರ । ರಾಯಸಚಿವರುನಾವುನಮ್ಮಯ । ತಾ
ಯಿತಂಗಿತದೀ ಕಪಿಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮಂಗೆ ॥ ವಾಯುವೆನ್ನಯತಾತ
ಯುನ್ನಭಿ । ಧೇಯವನಿಲಜವೆಂದುವಿಕ್ಕಿನ । ಮಾಯೆಯುವರಾವಲ್ಲಯುಂದ
ನುಹನುಮನರಸಂಗೆ ॥ ... ... ॥೧೫॥

ಅತ್ರಕಪಿಕುಲೆನಿನ್ನಸಂಗದ । ಮಾತುಮೊದಲಿದುಮನದಗಮನಕೆ । ಕೌ
ತುಕದಕಥೆತೋರುತಿದೆನೀನೇವಿಚಾರಿಸೆನೆ ॥ ವಾತಸುತಬಳಿಕನ್ಯಯದಸರಿ।
ಜಾತಕಭ್ಯುದಯವನುಬಹುರೂ । ಪಾತಿಶಯವಹಸರಿಯೆಬಿನ್ನೈಸಿದನುರ
ಘುಪತಿಗೆ ॥ ... ... ॥೧೬॥

ಐನೆಮತ್ತೀನಾದಡೀಪರಿ । ಮಾಸಿತೆನೆಮ್ಮೆದೋರದಿದ್ದಡೆ । ಕೀಶಕುಲ
ಕುಂಜರನನೀನಿಂದೆಮಗೆಕಾಣಿಸಲು ॥ ದೋಷಕ್ಕೃತಮುಖರಲ್ಲಮಾಯೆಯು।
ಮೈಲಿರಿಯುಮನವೆಮಗೆಬಹುದೆನ । ಲಾ... ಕುಮಾರ... ಕಿಂತೆಂದನ
ರಸಂಗೆ ॥ ... ॥೧೭॥

ದೇವಚಿತ್ತೈಸಿನ್ನುಮರೆಯನು । ತಾವುಕಪಿಗಳುಕಾಮರೂಪಿಗೆ । ಳಾ
ಪ್ರನಮ್ಮಂಗವನುತೋರಲಿಬೇಕುನಿಮಗೆನುತ ॥ ಅವಿಮಲಯುತಿರೂಪವ
ನುಹಿ । ರಾವರಣನಭಕೊತ್ತಿನಲುಮದಿ । ದಾವಿರೂಪಾಕ್ಷಂಗೆಪಡಿಯೆನೆ
ಬೆಳೆದನಾಹನುಮ ॥೧೮॥ ಥಳಥಳಿಸಿತನಬಿಂಬನಾಭೀ । ವಳಯುದಲಿನಭ
ದಮಲತಾರಕಿ । ತೊಳಗಿದವೃತುದಿಮಸ್ತಕದಉತ್ತಾನಪಾದಜನ ॥ ನಿಳಯು
ದಲಿಲಂಗೋಲಲಂಬಿಸಿ । ತೊಳದ ದಿಳೆದಿಗ್ವಳಯುಬಂಧದ । ಹೊಗೆಹರಿ
ಯಲುಹನುಮಮೈದೋರಿದನುರಘುಪತಿಗೆ ॥ ॥೧೯॥

ಸಾಕುಸಾಕೊಡಬಟ್ಟೆವಾವ್ಶೋ । ಕೈಕಬಲರಹುದುಳಿದಬಲುವಿಪಿ ।
ನೌಕಸಾಗೀಬಲುಹದೆಲ್ಲಿಯುದಲ್ಲದಿರೆನಮಗೆ ॥ ಆಕಬಂಧನುಹೇಳ್ದವನೆನ ।
ವಸ್ತ್ರಕವಾಳತನಕ್ಕೆವೈರಿಸ । ವಿಾಕಜಯುಕ್ತಾವಮುಖಿಕಸಖನೆಂದಬುಜಸ
ಖಸುತನ ॥೨೦॥ ಎಲ್ಲವಿನ್ನೇತಕೆವನೌಕಸ । ವಲ್ಲಭನತಾಹೋಗುಸಂಶಯ।
ವಿಲ್ಲನಮಗೆನೆಹನುಮಷಾಯ್ಮಿಕುಸಾಧವನುಬಳಿಕ ॥ ಸಲ್ಲಲಿತಹರುಷದಲಿನ್ರ
ಪಪದ । ಪಲ್ಲವಕ್ಕಭಿನಮಿಸಿರವಿಸುತ । ನಲ್ಲಿಗೈತಂದರುಹಿದನುಬರವನುಕ
ಕುಸ್ಥಜನ ॥ ... ॥೨೧॥

ತೂಳಿದುತ್ಸವದುಬ್ಬರದರೋ । ಮಾಗಳಿಗಳಹೊದರಿನಲಿಹರಿಕುಲ ।
ಮೌಳಿಮಣಿಗಳಸಲೆಲತಾರಾದಿಗಳಗಡಣದಲಿ ॥ ಶೈಲತಾಂಗಿಯುಪತಿಗೆಬಳಿಕ
ಸ । ಲೀಲೆಯಿಂದಿನಡೆತಂದುಪದಕಫಲಾ । ಳಿಗಳಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತೆರಗಿದನು
ಹರುಷದಲಿ ॥ ೨೨ ॥ ಬರಶಳದುತಕ್ಕೈಸಿಮೈತ್ರ । ಸ್ಫುರಣೆಯುಲಿನುನಪು

ಬ್ಬಿವಾನರ । ರರಸನನುಮನ್ನಿಸಿದನುಚಿತಸುಭಾಷಿತಂಗಳಲಿ ॥ ಧುರವಿಜಯನಳನೀಲತಾರಾ । ದ್ಯರನುಗತಿವಸ್ತ್ರಧರಿಸಿತೊರವೆಯ । ಪುರವರಾಧಿಪನಿದ್ದನಾವರಋಷ್ಯಮೂಕದಲಿ ... ॥೨೩॥

ಮೊದಲನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಎರಡನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ತಾಳತರುವನುಮುರಿದುಸಮರಾ । ಭೀಳದುಂದುಭಿಯ
ಟ್ಟಿಯನುತುದಿ । ಗಾಲಲೊದೆದರಸಾದನಿನತನುಜಂಗೆರಘುನಾಥ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಕುಶನೆಕೇಳುಕಪೀಶನಾರಾಕ್ಷಸವಿಪಕ್ಷಯಬಂಧುಕೃತ್ಯದ । ಲೊಸಗೆವಡಿಸಿದನುಚಿತಸೇವಾಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ನುಸುಳಿದವುದಿನವೆರಡುಬಳಿಕಾ । ವಸುಮತೀಶಂಗಿನಜಕರಯುಗ । ವಿಸರುಹವಮುಗಿದಿಲ್ಲಿಗೈದಿದಹದನಹೇಳೆಂದ ॥ ... ॥೧॥

ತರಣಿಸುತಕೇಳಾದಡಗ್ರದ । ತರಣಿವಂಶಜವೀರದಶರಥ । ಧರಣಿಪನನೀಕೇಳಿಬಲ್ಲೆಕ್ರಸನ್ನಪ್ರೋತ್ತಮನ॥ ಹಿರಿಯಮಗನಾನೀಗನನ್ನ । ತ್ರರದಸಾಪತ್ನಂಗೆಶೇರಿತು । ಧರಣಿಪತಿಪಿತನಾಜ್ಞೆಯಲಿವನವಾಯ್ತುನಮಗೆಂದ ॥೨॥ ಗುರುವಚನವಹುಸುಜನಜನಕಾ । ಭರಣವಲ್ಲಾಹೇಳುವನವನು । ಚಲಿಸಿದೆವುಹನ್ನೆರಡುವರುಷವನುಗೌತಮಿಯ ॥ ವರನದೀತೀರದಸವಿಸಾಪದ । ಪರಮಪಂಚವಟೀಪ್ರದೇಶದ । ಲಿರಲುಸುಳಿದುದುಮುಂದೆಮಾಯಾಹರಿಣನೊಂದುದಿನ ॥ ... ॥೩॥

ಆಡಲೇನದನಾಕುರಂಗವ । ಬೇಡಿದಳುನಮ್ಮರಸಿನಾವದ । ರಾಡಿಕೆಯರೊಳಬೀಳಲತ್ತಲುಸತಿಯಶೋಭರದ ॥ ಜೋಡಣೆಯಯತಿರೂಪದಲಿಮುರೆ । ಮಾಡಿರಾವಣಕೊಂಡುಪೋದನು । ಖೋಡಿಬಳಿಕೆಡುಗಾಗೆಬಂದೆವುನಿನ್ನಬಳಿಗೆಂದ ॥ ... ॥೪॥

ಅರಿದನನಿತರಮೇಲೆನಭದಲಿ । ಮೊರೆಯಿಡುತಹೋದರಿಸಿರಘುನೃಪ । ನೆರೆಯುಳೆಂಬುದನೆಯ್ದುವನುದಶಕಂಠನೆಂಬುದನು ॥ ಮರುಗಿದನುಮನದೊಳಗೆವಿಧಿಯನು । ಜರೆದುಜಾಳಿಸಿಯುಕಟಕಷ್ಟ । ಸರುಮಹಾರಾಯರಿಗೆಬಂದುದೆಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ॥ ... ॥೫॥

ತರಿಸಿದನುಬಳಿಕಬಲೆಬಿಸುಟಾ । ಭರಣವನುರಾಜೇಂದ್ರಕಂಠಾ । ಭರಣಚತ್ತ್ರ್ಯಸೆಂದಮುಂದಿಳುಹಿದನುಮನುಕುಲನ ॥ ಸ್ಮರಿಸಿದವುಸೀತಾಕೃತಿಯಲಾ । ಭರಣವನಕಂಪರಸತ್ರಂದನು । ತರಹರದೆಂದಕಪನುಹೊ

ಳಹೊಳವಂಬಕೆಂಗಳಲಿ ॥೬॥ ದೇವಚಿತ್ರ್ಯಸಪುರನೆಂದಾ|ದೇವಿಯುರನೊ ಯ್ದುಂದುಬಿಸುಟಳು । ದೇವರಾಘವಬಂದದೀಪುದೆನುತ್ತನವ್ಮೆಡೆಗೆ॥ಈ ವಿಚಾರನಬಲ್ಲತವತಾ । ಜೀವದಲಿಜಾರುವನೆಕಲಿಸು । ಗ್ರೀವನೇತಾಬಳಿಕ ತಪ್ಪಿದಕಾರ್ಯಕೇಳೆಂದ ॥ ... ॥೭॥

ಅಹುದುವುತ್ತೀನನುಜವೋಡಿಪ್ರ । ವುಹಿಳೆಯಾಭರಣಂಗಳಿವುತಾ ನಹವೆನೋಡೆನಲೊಗುವಪ್ಯಗುವಾರಿಗಳಧಾರೆಯುಲಿ ॥ ಅಹುದಿವಲ್ಲಂಬೆಣಿ ಕೆವುನವಲಿ| ವಹಿಸಲರಿಯುದೆನೂಪುರಂಗಳಿ |ವಹುದೆನುತಕೆಲತೆಗದುತಲೆ ಬೊಗದನುಸೌವಿತ್ರಿ ॥ ... ॥೮॥

ಕೃತಿಲಲಾಟಗ್ರೀವಕಟಿವಿ । ಶೃತಕರಾಭರಣಂಗಳಿವುಭೂ| ಸುತೆಯು ತೊಡವಹುದೆನ್ನದೀನೂಪುರಗಳಹುದೆಂದು... ಮಾತಿಯುದೇ...ವುಘಟಿ ವಿ| ಸ್ಮೃತಿಯಿದೇನೆನದೇವನಿತ್ಯವು| ಸತಿಯುವಂದನೆಯಿಂದ...ಲ್ಲೆನುಕರು ಹನಿವನೆಂದ ॥ ... ॥೯॥

ಎನೆಪವಾಕರಸುತಶಿರ್ಷಕಂ| ಪನದಲಿರ್ದನುಹಾರವಿಸಿದನು|ಹನುವು ಹೊಗಳಿಬರುಳಿದನೀಲಾದಿಗಳುವುನದಣಿಯೆ ॥ ವುನುಜರೇಸೀವಾದಿಪುರು ಷರ । ತನುಗಳಲ್ಲಾಯೆಂದುಭಾಸ್ಕರ । ತನುಜತನುಪುಳಕದಲಿಕೊಂಡಾ ಡಿದನುಲಕ್ಷ್ಮಣನ ॥ ... ॥೧೦॥

ಬಳಿಕನಿಜವಲ್ಲಭೆಯುಕುಕಾತ್ತ । ಘಲಸುರತ್ನಾಭಕ್ಷಣಸಿಚಯುದೆ| ಸಲೆ ಕುರುಹನರಿದತಿವಿರೋಧಾಸ್ಪದದಬಿಗುಹಿನಲಿ ॥ ಕೊಳುಗುಳದೊಳರಿಬಟ ನಜೀವವ| ಕಳದುಸೀತೆಯುತಂದಬಳಿಕಾ । ಲಲಸೆಗೀವೆನುಯೆಂದುಕೊಟ್ಟ ನುಬಳಿಕರವಿಜಂಗೆ ॥ ... ॥೧೧॥

ತರಣಿತನುಜಹಸಾದವೆನುತಾ| ಧರಣಿಜೆಯುವ್ಯೆದೊಡವುಗಳಬ್ಯೆಚಿ ರಿಸಿದನುಬೆಳವಿಗೆಗಳಾದವುಬಂಧುಕೃತ್ಯದಲಿ॥ ಪೊರೆಹುಗದೆಬಳಿಕರಸವಾ ನರ| ರರಸಗೆಂದನುರವಿಜನೆಂಬೀ । ಧರೆವೆಸರುಬಂಡಂದವಾವುದುಹೇಳ ಬೇಕೆಂದ ॥ ... ॥೧೨॥

ರಾಯುಚಿತ್ರ್ಯಸಾದಡಂಭೋ । ಜಾಯತಾಕ್ಷನನಾಭಿಯುಲಿಪಾ । ನೀ ಯುಜಾಸನನುದಿಸಿದನುಲಯಸಲಿಲದಂತ್ಯದಲಿ । ಆಯಿತಾತಂಗರಸುತನ ನಾ| ರಾಯಣನನೇವುದಲಿಸೃಷ್ಟಿಯು| ಕಾಯುದಲಿಕುಶಲತ್ವಕಶ್ಯಪವು ನಿಯುವಕವಾಯ್ತು । ... ॥೧೩॥

ಕ್ಷಿತಿಪಕೇಳಾಮುನಿಪತಿಗೆನಿಜ । ಸತಿಯರಾದರುದಕ್ಷಸುತೆಯುರುದಿ ತಿಯುದಿತಿವೊದಲಾದಬಹುವನಾನಿನಿಯುರವರೊಳಗೆ ॥ ಸತಿಕುಶಸ್ಥಲಿಯೆಂ

ಬರುತಿ| ನ್ರತಿಗೆಲಂಬವಿಸಿದರುವಾನರ | ಹತಿಸರಾಕ್ರವಿ ಕಿಷ್ಕಿಂದೊಳಿಂ
ಗಾದುದೀನಿಸಿನ ॥೧೪॥ ಅರಸೇಳ್ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯಂದೇ | ಕರೆಸಿಕೊಂಡು
ದುರ್ಗವಿದುಕಪಿ| ವಂಶಿರೋವಣಿಕಿಷ್ಕೆಯಬಳಿಕಿತ್ರಿಕಪಿಕುಲದ |ಧೊ
ರೆಗಳಳಿದದರದಕೆಸೇರಿದ| ಧರೆಯುಸಲ್ಲಿಂಮೇಲೆಕಕ್ರನ | ಸರ್ವಪಕ್ರಮು
ಖಿಯಕ್ಷರಾಜಂಗಾದುದಾನಗರ ॥ ... ॥೧೫॥

ಅಳಿದನುಬಳಿಕಾತನೀತರು |ಶೈಲಸಂವರ್ಧನದಗೋಲಾಂ | ಗೂಲ
ರಾಷ್ಟ್ರವನಾಯಬ್ತುವಾರ್ಧಿಕವಾಕಪೀಂದ್ರಂಗೆ ॥ ಬಾಲಕರುತನಗಿಲ್ಲದಿ
ರೆಕಿ, ವರಾಳಿಯುಲಿವುನಸಂಧದಾರ್ದನು | ಶೈಲರಾಜನತಪದಲಿರ್ದ
ನುಹಲವುದಿನಗಳಲಿ ॥೧೬॥ ಅರಸಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯವನುವು|ಪ್ಕರಣಿಯುರಡುಂ
ಟಲ್ಲಿನಿಂದ್ಗ| ಸರಸಿಯೊಳ್ವನರಲ್ಲಿಸೌಂದರಿಯಾದನಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ಸಾರವ
ಕಂಡನುಕಂಡನಾಸರ | ಸಿರುಹಬಾಂಧವಬೊಧಿಸಿದರಿ| ಬ್ಬರುಬಳಿಕವುದ್ಯ
ವಿಸಿದರುಮುತರಿಬ್ಬರಾಸತಿಗೆ| ... ॥೧೭॥

ಸುರಪಸುತನವರ್ಗ್ರಜನ್ಮನು | ತರಣಿಸುತನಾಸೀಗಬಳಿಕಿರು| ತಿರ
ಲುವಿಂದಳುಪರವಿನುತೊಂದುರಲಿಸುರವನಿತೆ॥ ತರುಣಿತವರಳಿಯಿತ್ತುವು
ನ್ನಿನ| ಪುರುಷತನವಾಯಿತ್ತಾಕನವ್ಮಿ | ಬ್ಬರನುಕೊಟ್ಟನುಯಕ್ಷರಾಜಂ
ಗರಸಕೇಳಂದ ॥ ... ॥೧೮॥

ಇವರುನಂದನರೆಂದುತಂದೆಗೆ| ವಿವರಿಸಿದರೆವ್ಮಿಬ್ಬರಭಿಧಾ| ನವನು
ಕೊಟ್ಟನುಕಾವಿಸಿದರೂಪಿನವುಹಾವರವ ॥ ಯುವತಿಯುಲಿಹಡೆಹೋಗು
ಗಿರಿಸಂ| ಚವಿಯುಸವುಳೆನಿಪಂಜನೆಯವ್ಯೆ | ಪ್ಣನದವುಹಿಮೆಯುಮಗನು
ಜನಿಸುವಳೀವಧುವಿಗೆಂದ ॥ ... ॥೧೯॥

ಬೀಳುಕೊಂಡನುಭುವನಗೋಲಾಂ | ಗೂಲಪತಿಬಳಿಕಂಜನೆಯನಿಜ|
ಬಾಲೆಯುಲಿಪತಿತ್ತನಾಕನ್ನಿಕೆಯುಕೇಸರಿಗೆ ॥ ಮೇರೆಜವ್ವನದಘಟನಲಿರ
ತಿ|ಕೇಳಿಯುಲಿಗಂಧರ್ವರೂಪನು| ತಾಳಿರಲುವುನವಿಕ್ಕಿದನುಪವಮಾನನಂ
ಜನೆಗೆ ॥ ... ॥೨೦॥

ರೂಪುದೋರದೆರವಿುಸಿದನುಬಳಿ|ಕಾಪತಿವ್ರತೆಯನುಚಿತವುರ್ಗ |
ರೂರನುದಿಸದುಸೀನವಿರಜನ ಜನಾಸತಿಗೆ ॥ ರೂಪಚಿತ್ತ್ರಕೀಶಜಿ
ಯು | ಕೋಪದಲಿಕುರುವಳಿಯುಲಾಯ್ತು | ತ್ರೈಪುರುವರಂವಪ್ರಕಾಯು
ದವರವುಬಳಿಕೆಂದ ॥ ... ॥೨೧॥

ಒಪಿದನುಬಳಿಕೀತಶಾಸಿರ | ವೇದವನುಸೂತ ಸಲಿಸುರಪನ ಲೋವಿ
ದನುಸೂತ್ರದಸುರೇಂದ್ರವ್ಯಾಕರಣಕೃತಿಯ ॥ ಐಪಿಡನುಬಳಿಕನ್ನನ

ಲ್ಲಿಂ| ದಾ ದಿವಾಕರನಚನದರಿತನ | ಗಾದುದಲ್ಲಿಂದೋಲೆಕಥೆಯನು ಪೂರ್ವ ಪದ್ಧತಿಯ ॥೧೧॥ ಹಗೆಗನವ್ರುನಿನಗೇನುಕಾರಣ | ಬೆಗಡುದುದುನಿಮ್ಮಿಂ ಬಂದಿನೆ | ತೆಗದನುತ್ತರವೋಲೆ ಕಥೆಯನು ಪೂರ್ವಪದ್ಧತಿಯ ಸಗರಕು ಲಟಿಕೆ ಸುಕ್ಷನ| ವುಗಳನಾವಾಯ ಕಾವಿಯೆಂಬವ| ನುಗಿದುಕಳವಿ ನೊಳಗಾವಿ ಪ್ರತಿರವೊರೆಇಟ್ಟ ಳಭ್ರದಲಿ ॥ ೧೨ ॥ ಕಂಡನವರನು ವಾಲಿ ಹಾವ್ಯಕಿ | ಕೊಂಡನಾರೆಮಿನಿಯಬಿಡಬೆಂಕೋಡುತ್ತೆವರಿದನವನಬಳಿ ಕನವಾನಿತ್ತುಬಿನಿಯ ॥ ಕಂಡುಬಿದಲಾರದೆವಿರೋಧವ ಕೊಂಡುಕರದನು ಕಾಳಗಕೆಕ್ಕೆ | ಕೊಂಡವುನದಾದಿಯಲಿ ಕಪಿಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮಕನ ॥

ತರುಣಿಯುರವೋಹನದಲುರೆವು| ತ್ಸರಿಸದವರಾರರಸಹೇವದ | ಹು ಲಿಬಳಿದುವೀತಂಗೆಹರಿಬಡಸೂಳೆಗಂಟಿಗೆಯು ॥ ಧುರಕೆನಿಂದನುವಜ್ರತ ನುಯುನ | ನರಹತಿಗೆಕಾಲಊರಲರಿಯದೆ ತಿರುಗಿವಾಯೆಯತ್ತಳಿದುತಳಕಿ ಳಿದನು ಬಿಲಾಂತರವ ॥೧೫॥ ಹಳಚಿವರುಹರಿಕ್ಕೈಟಬರುಬಲು | ಗಲಹಕ್ಕೈ ವಡಿಯೆನಲುನವುಚಿಯು | ಬಲವಿರೋಧಿಯುಬಾಹುಬಲಕ್ಕೈವತ್ತುವುಡಿ ಯನಲು॥ ಹಲಹವತಿಬಿರಿಸಾಗೆವಾದಂ| ಬಳಿಯುಬರೆಬರೆಬೇಡನೀಸೀ | ಬಿ ಲದಬಾಗಿಲಕಾದಿರನುತ್ತೋಳಹೊಕ್ಕನಾವಾಲಿ ॥೧೬॥

ಬಾರದಿರುಬೆಂಬಳಿಯುಬಿಲದ ॥ ದ್ವಾರವನುಕಾದಿರುವುಗುಳ್ದವ | ಬಾ ದರದು ತಿರೆಬೇಹುನಿನಗೆಂದೆನ್ನ ನಿಲ್ಲಿರಿಸಿ ॥ ಹೋರಿದರುಹದಿನೈದುವರುಷವು ತೀರುವನ್ನ ಒರಲ್ಲಿನಿಲಯ | ದ್ವಾರವುಖನಾನನುಬಳಿಕನವರಸಕೇಳೆಂದ ॥

ಸಾತ್ರುತಾಹಾತವ್ಮಹಾಸು | ಗ್ರಿವಹಾಯೆನುತ್ತೋದರಣದಲಿ ॥ ಜೀ ವವನುದಾಟಿಪಿದನಾಘ್ವನಿಗೇಳಿಸಿತುಕಿವಿಗೆ ॥ ತೀವಿದತಿಭಯುದಲಿವುಹೇಂ ವವನುದಾಟಿಪಿದನಾದ್ವನಿಗೇಳಿಸಿತುಕಿವಿಗೆ ॥ ತೀವಿದತಿಭಯದಲಿಕೀಲನು ಕೊಟ್ಟೆನಾನೆಂದ ... ॥೧೮॥

ಸಾರಿದೆನುನಗರವನುಕಪಿಸಂ| ಸ್ಕಾರವನುಮಾಡಿದೆನುರಾಜ್ಯ ಶ್ರೀರ ಮಣಿಗರಸಾದೆನರೆಸಿದನಂಣನಾಬಿಲನ ॥ ದ್ವಾರವನು ಬಳಿಕಲ್ಲಿಕಾಣದೆ | ಧಾರುಣಿಯನೊಡೆತಿವಿದುವಿಲಯದ ಭೈರವಸವ್ರೊಲುಬಂದುತನ್ನನುಕೊಂ ಲಲುನುನವಿಂದ ॥೧೯॥ ಅವನಿಪತಿಚಿತ್ತೈಸುಧರ್ಮ | ಶ್ರವಣವುಖದಲಿ ಗಜಗವಯಜಾಂ | ಬವಸುಷೇಣಾದಿಗಳು ಸತಿಸಹಜಾತ ಸುತರುಗಳ ॥ ತ ವಿಸುವ್ರದುತಾದರ್ಮವಲ್ಲೆಂ | ದವರುನುಡಿಯಲುನೂಕಿದನುಹರ | ಣನ ನುತಾಪ್ವತಿಕೋಪದಿಂದೆನುವಾನವಾರ್ಗದಲಿ ॥೨೦॥ ಎಲೆನೃಪತಿ ಕೇಳುದೋಲಣ | ತಿಳಿಸನನುಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲೆಂ | ದುಲಿಯಲಹಸ್ತ್ರರವಾತ

ಕೇಳದೆ ತನ್ನ ನಿಜಸತಿಯ ॥ ಕಳೆದುಕೊಂಡನು ಮಾನಭಂಗ । ಸ್ಥಳಕೆ ನಾಯಕನಾದೆನೆಂಬಿಕೆ । ಒಲಿದುದಲ್ಲಿಂ ಮೇಲೆ ಭಾರಿಯು ಬಲುಹಿದೆಮಗೆಂದ ॥೨೧॥

ಸಾರಿದನು ನೀಲಲರಿಯ ದೈಯನ । ಮೇರುವಿನ ಕೀಲಚ್ಛ್ಬಗನಾ ಸಾರಸಪ್ರಿಯ ಸಲಹಿಕೊಂಡಿರ್ದನು ಕರಾಂಬುಜದ ॥ ವಾರಿಜದ ಮಧ್ಯದಲಿ ಕಿರಣದ । ಧಾರೆ ಧಟ್ಟಿಸಿದಂತೆ ವತ್ಸರ ತೀರದ ಪ್ರಹಲವಲ್ಲಿ ಹಡಸಿಸಿತಾಯ್ತು ತನಗೆಂದ ॥೨೨॥ ದೇವಬಳಿ ಕೀಚಯಲಿ ಗತವಾ । ಯಾವಿಯ್ರಯನು ಮಗನ ಕೊಂಡವ ನಾವನೆಂದರಿಯಲು ಸುರೇಂದ್ರನ ಬೇಡಿದನು ರಣವ ॥ ದೇವಪಡೆಯುವ ಗಂಜಿ ಕೂಲಿಯು । ಮಾನವನನು ತೋರಿಸಲು ಬಳಿಕಾ ಗ್ರಾಮಪತಿ ಕೈಮುಗಿದು ಕಳುಹಿದ ಸಬುಧಿಸನ ಬಳಿಗೆ ॥ ೨೩ ॥ ನಿಲಲರಿಯದಾವ ರಣತರಣಿಯ । ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿದ ನಾತನೀತನ । ಕಲಹಕಾರ್ಯಸ್ಥಿತಿಯನರಿಪನು ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಎಲವೊ ರಕ್ಕಸ ನಿನ್ನ ತನುಜನ । ತಲೆಯನರಿದವನೆನ್ನ ತನುಗುನ । ಕೊಲೆಗೆ ಕೊಟ್ಟವನೊಬ್ಬನೇ ಹೋಗವನ ಬಳಿಗೆಂದ ॥೨೪॥
ಅವನೆಲೇ ಮಹಿಷಾಸುರನ ಸಹ । ಭವನು ದುಂದುಭಿಯೆಂಬ ಹೆಸರವ । ಗವನಿಪ ಶಿಬಿಚಕ್ರಿ ಸುಹೊಗಳುವೆನೇ ನನನ ಧಟನ ॥ ಶಿವನ ಕೂಡೆ ಗಜಾಸುರನು ವಿ । ಷ್ಣುವಿನೊಡನೆ ಕೈಟಭನು ಹೋರಿದ । ರವಣಿಯಲಿ ಹೋರಿದನು ಹರಿಸಂಭವನೊಳವನೆಂದ ॥೨೫॥

ಬಿರಿದುದ ಬುಜ ಭವಾಂಡವಿಬ್ಬರ । ದುರದ ಜೋಟಿಗೆ ವಾರಸಂತತಿ । ಸರಕೆ ದೆಗದು ದುಸಿಡಿದ ಹಾರಿದ ವದ್ರಿಶಿಖರಚಯ ॥ ಜರಿದುದಂಬುಧಿಯ ವನಿ ಬಿಕ್ಕನೆ । ಬಿರಿದು ವ್ಯೋಮ ಗರ್ಜಿಸಿದವು ನಿಡುಬಂದುರದ ಭುವನಾವಳಿ ಭಯಂಕರವಾಯ್ತು ರಣರಸ ॥೨೬॥

ಕೇಳು ರಘುಪತಿ ಪಶುಪತಿಯ ಸನು । ಜೋಳಿಯಲ್ಲಾ ವಾಲಿ ಸಂಗರ । ಕೂಲಿಸುವನೋ ರತ್ನರಾಜಿತ ಹೇಮಮಯ ಮಾಲಿ ॥ ಸೂಳು ಮಿಗೆ ಸಂಗರದ ನವದು । ಬ್ಬಾಳಿನಲಿ ತಿರುಹಿಟ್ಟನರುಣಜ । ಲಾಳಿ ಜೋಡಿಡೆ ಯೊಜ್ವಮೂಕ ಮಹಾಮಹೀಧರಕೆ ॥೨೭॥

ಅಂಗಜಾರಿಯ ಸದ್ಯ ಶದುಗ್ರಮ । ತಂಗೆ ಮುನಿವರನಿದ್ದ ನಾಗಿರಿ । ಶೃಂಗದಲಿ ನೈಷ್ಟಿಕತಪೋನುಷ್ಟಾನನಿಯಮದಲಿ ॥ ಹಿಂಗಿದಸುವಿನ ದುಂದುಭಿಯ ಮೈ । ಜಂಗಳವ ಬರಿದರುಣಜಲ ಮುನಿ । ಯಂಗದಡಿಯಲಿ ಬೀಳೆ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾದ ನಾ ಮುನಿಪ ॥೨೮॥

ವಿಶ್ರಮಸ್ಥಳವೆಮ್ಮ ದೀಗವು । ದಾಶ್ರಮಕೆ ನಮ್ಮಾತಕಕ್ಕೆಸ । ಹಸ್ರಮಸನ ನಸುತನ ಪಲ್ಲಟಿಸನವಲಾಯಸುತ ॥ ವಿಶ್ರುತಾರುಣನಯನ

ನಾಬಲು । ವಿಶ್ವತಂಗಿತ್ತನುಮದೀಯ್ಯನು ।ಹಾಕ್ರಮಕೆಪರೆಮರಣವೈಗೊ
ಡಲೆಂದುಶಾಪಿದ ... ॥೩೯॥

ದಿನದಿನದರಿಂದೆನ್ನ ನಂದಾ । ಮುನಿಯುಕ್ರೈಯುಲಿಕೊಟ್ಟನಂದಿಂ । ದೆ
ನಗೆನೆಲೆತನೆಮಾನುವೀಗಿರಿಕೆರಿದುಮುಬಳಿಕ ॥ ಹನುಮನಳನೀಲಾದಿಗಳು
ದಿನ । ದಿನಕೆಬೆಳಮುದುಪೈಣವಂಣಂ । ಗೆನಗೆಹೆಂಬಳಿಯಿಂದಹದನಿದುದೇ
ವಕೇಳೆಂದ ... ॥೪೦॥

ವಾಸಿಲೇಸಭಿಮಾನಮಾರ್ಗದ । ರಾಶಿತಾಳಿಕೆಲೇಸುಕಂಡೆವು । ದೋಷ
ವನುದುರ್ಜನಗೆನಿನಗಿನ್ನು ವಧೆಮಾಟೀಡ ॥ ವಾಸವನನಗಂದಲಿವಾನರ ।
ವಾಸವನುನಿಲಿಸುವೆನುನಿನ್ನ ಸು।ವಾಸಿನಿಯುಬಳುವಳಿಗೆಜಯುಶಿರವಧುವನಿನ
ಗೆಂದ ॥೪೧॥ ಕೆಲಸವಿದುಸಂಘಟಿಸಿದೇವರ । ಕ್ಕಲಹತಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವೆನಾದ
ಕ । ಗಳನನೆನೆಶೋಕೆಂದ ಸತ್ಯನಜೀವಿಲಾಸದಲಿ ॥ ಕಲಿಗಳಿಬ್ಬರುಮಮಾ
ಡಿದರುನಿ । ರ್ಮಳಸುಭಾಷಾಸಮಯುವನುಕರ । ತಳದನೆಮ್ಮುಗೆಗಳಲಿ
ನಂಬುಗೆಯುಗ್ನಿ ಸಾಕ್ಷಿಯುಲಿ ॥೪೨॥ ಕಂದಕೇಳೈಭಾಷೆಭಟರಿಗೆ । ಸಂದ
ದೀಪರಿಮನುಜರವಿಜಗೆ । ನಿಂದುನಿಲಲರಿಯುದೆಪರೀಕ್ಷೆಗೆಮಾಡಿದನುಮುನ
ವ ॥ ಒಂದುಬಿನ್ನಹಜೀಯುಬಿದ್ದಿಹ । ದುಂದುಭಿಯುವಿಗ್ರಹವನಿಡಕೆಲ ।
ಕೊಂದಿಸಿದಭಟಗೆಲುವನಂಣನನೆಂದುಕೈಮುಗಿದ ॥೪೩॥

ಐಸೆಮತ್ತೇನೆನುತಲಾಭೂ । ವಿಸಾಶನುಂಗುಟದುದಿಯುಲೆಲುಗಳು।ಸೂ
ಸಲೋದದನುನಗುತದಶಯೋಜನಮಿತಾವನಿಗೆ ॥ ಬೀಸಿಬಿದ್ದ ವೃತ್ತಾಗಿದ
ದ್ರಿಗ । ಳಾಸುತದರಭಸದಲಿಮನದೊಳ ॥ ಗಾಸೆಬಲಿಯುದೆಮುಗುಳೆಮರ್ಕ
ಟರಾಯುನಿಂತೆಂದ ॥ ೪೪ ॥ ಅರಸಚಿತ್ತೈಸೇಳುತಾಳಿವೆ । ಸರಿಸದಲಿದ್ರೈವ
ಕದಪುರನಿವ । ನುರಗದಂಡದಿಬ್ರೈತ್ಯಮುನಿಧರಿಸಿದನುವಿತಳದಲಿ ॥ ಸುರರಿ
ಗಪದಳವಿವುಬಳಿಕವ। ನೆರಡುಕಡೆಮಾಡಿದರೆಕಥನದ । ಲರಿವಧಾಸಮಯು
ಕ್ಕೆಸಂಪ್ರತಿಯುಹುದಲೇಯೆಂದ ... ॥೪೫॥

ಅಹುದುಮತ್ತೇನೆನುತನೃಪಸಹ । ಭವನವೊಗವನುನೋಡಲಿತ್ತನು
ವಿಹಿತಸಮರೋಚಿತಶರಾಸನಪನುಮಹೀಶಂಗೆ ॥ ಅಹಿಮರೂಪಿನದಾನ ।
ವತವಿ । ಗ್ರಹದನುಂಗುಟದಗ್ರದಲಿಜಡಿ । ದಹಿಮಕಲಿಸುತನೋಡೆನುತ
ಯೊಡೆಮುಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ ... ॥೪೬॥

ಬೀಳುತಾಮರನೊದರಿದವುಸಿಡಿ । ಲೇಳಿಗೆಯುಸಬುದದಲಿಸುಮನೋ ।
ಮಾಲಸುತನೆದೆನಡುಗೆಬೆಳದವುಮತ್ತೆಜೀರ್ಗದಲಿ ॥ ಏಳಲೀಸದೆತರವುತಿರ್ದ
ದು । ಕೋಲುಕೋಳಾಹಳಿಸಿಕಪಿಕುಲ । ಮೌಳಿಮಣಿಬೆರಗಾಗೆಹೊಗಳೆ

ಸಮಸ್ತಕಪಿನಿಕರ ... ॥೪೭॥

ಸಂದಣಿಸುವುರಸೊಟ್ಟೈತಿರೆರಘು । ನಂದನನು ಬಳಿಕರಿದು ಬೆಸಸಲು ।
ಕೊಂಬುದಾವಳಿತಾಳದೇಘಣಿಲೋಪಕಾದಖಳನ ॥ ಬಂದುಹೊಕ್ಕುದು ಶರ
ಸಂದರ್ಶನ । ನಂದದಲಿ ಮೂಡಿಗೆಯು ಸಾರವಿ । ನಂದನಾದಿಗಳೆಲ್ಲರಾಜ
ಯುಜಯುಸಿನಾಪಡೆಲಿ ... ॥೪೮॥

ಎತ್ತಿ ಕಪಿಮಸ್ತಕದನಿನ್ನೇ। ನೊತ್ತಿ ಸೋಡುವದುಂಟೆನಸತಾ । ನಿತ್ತ
ಟನವೊಟ್ಟಿರಲು ಬೇಡವು ಪುನಃ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲಿ ॥ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯಸೆನಲು ಕಪಿತ್ರೆ
ಲೆ । ಗುತ್ತಿದೇವಂಗಿನ್ನು ತಾಪಡಿ । ಯುತ್ತರಕೆ ಪಾಸಟಿಯೆ ಪತಿಕರಿಸೆಂದು
ಕೈಮುಗಿದ ... ॥೪೯॥

ಕೇಣಿಸ್ಸಹೊಗಾಡಡೆನಿಚಾರವ । ನೆಣಿಸದತಿಭೈರವನಮೇಲಣ । ರಣದ
ಭಾರವು ನಮ್ಮದೆಂಜಿಕೆ ಬೇಡ ನಿನಗೆನುತ । ಪ್ರಣತಜನಸುರಧೇನುಸುಮ
ನೋ । ಗಣಮಹಾವಿಭುವಿರಲು ತೋರವೆಯು । ಗುಣಭರಿತನರಸಿಂಹನಭ
ಯುವನಿತ್ತನಿನಜಂಗೆ ... ॥೫೦॥

ಎರಡನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಮೂರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಮಕಪಿಸುಗ್ರೀವನಸುರರ । ರಾಯಕುವರನರ್ಕಜಿ
ಸೊಂದುಪ । ಲಾಯನದಲು ರೆಜಂದುನುಡಿದನು ಜಾನಕೀಪತಿಯು॥

ಪದ್ಯ ॥ ಎಲೆಕುಶನೆಕೇಳಗ್ರಜನ್ಮನ । ಕೊಲೆಗೊಡಂಬಟ್ಟನುಕಸಾ
ಪೆ । ಬ್ಬುಲದಪೆಕ್ಕಳಜಕ್ಕುಳಿಸಿದುದು ಜಾನಕೀಪತಿಯು ॥ ಕಲಮಲನಕ್ಕೈ
ದುಗಳಜಂಘಾ । ಕಲಿತಗಾಧಿಯುಗಡಿಯುಗರ್ವದ । ಕಿಲಿಕಿಲಾಯುತರವಳಭ
ಟರುಬ್ಬಿಸಿದರಿನಸುತನ .. ॥೧॥

ಧರಣಿಪನಕ್ಕೈಸನ್ನೆಯುಲಿಪೋ । ಹರಿಸಿನಡದುದುಸೇನೆಮುತ್ತಿದ । ತಿ
ರುಳುಕಾಡಿಯುಲಿದುರ್ಗವನುದಿವಿಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮನ ॥ ಪುರದೊಳಾಡಿ
ದವದ್ರಿತರುಕಾ । ಹುರದೊಳಾಕಳಕಳಿಕೆಕೇಳಿಸಿ । ತರಿಭಯಂಕರಭಟನ
ನಿಜಸುರಣಾಂಗನಾಟಕನ ... ॥೨॥

ಹಗೆಗಳಿಂದೆಮಗಾರುನಿರ್ಜರ । ನಗರಪತಿನಮ್ಮಯ್ಯನುಳಿದರ । ಸು
ಗಳುಪಡೆತ್ತಿನಗೆದಿಗಧಿಪರೆಮುಧರಣಿಪರು ॥ ಹೆಗಲುಬಡಿಕರಪೇಳವರು
ವಾ । ಸುಗಿಗೆಗರುಡರುನಾವುನಮ್ಮೊಳ । ಗಗಡುದನವೀಹುರಿಗೆತಮ್ಮಂಗ
ಳಪಿಲ್ಲೆಂದ ... ॥೩॥

ಬೊಕ್ಕೆಣಕಿದವನೀಗಾತನಾತನ | ಕುಣಿಪವನ ಕೊಂದಿಸುವೆನಿಂದೀ ರಣ ದೊಳಗೆಶೋಕನಿಸುವೆನುಸಂಸಾರತರದುಃಖವ ‖ ಅಣಿದಣಿದುಪೋಹುವವನಗಗನಮಂ| ಗಣಿದವರಾಗಿಯುವರಾಡಿದಿರೆಬಲು | ಗಣೆಯುಘಟನೇತ್ರಾನುತಹೊರವಂಟನಾಹವಕೆ ‖ ... ‖೪‖

ಊರೊಳಗೆಬೀಳುವವನುಪೇಧ್ರವು | ಹೀರುಹಂಗಳಜಂಗಳಜನಾಗ | ದಾಲಿಸುತಹೊರವಂಟುದೊತನೆಬುರೇಂದ್ರಸುತಸೇನೆ ‖ ಆರುನಿಲಲುಪಾದವರಘೋರಾ | ಘೋರಿಯುಲಿಘೋಷಿಸುವವಿಜನ| ಕೋರಡಿಯುಕಪಿಘಟನುಕದರಿತುಕಂಡವೈರಿಗಳಲಿ ‖ ... ‖೫‖

ಬಂದುಸಂದಿದನಿಂದ್ರಸುತನಿನ | ನಂದನನಸರಿಸದಲಿಪೆಂಬಳಿಯಿಂದಪೆಚ್ಚಿದಮರದಮುಸಕದಮುತ್ಸರಂಗಳಲಿ ‖ ಕ್ರೂ…ಡು ಚ್ಚಿ…ಮಾತುಪಂಥದ | ಕಂದುಕಸರಿನಕಲಿವನದಕಡು|ಹಿಂದಕ್ಕೈದುಡುಕಿದನುಕದನಕೆಕಪಿಗಳಾಚೆಯುಲಿ ‖ ... ‖೬‖

ಬಲವೆರಡುಹಿಂಮೆಟ್ಟಿನಿಂದವುಕಲಿಗಳಿಬ್ಬರಕ್ಕೈಂಸನ್ನೆಯು | ಲಳಿಬಲರೆಬಾಹುಪ್ರತಾಪದಬಹಳತೇಜದಲಿ‖ ಮಲತುದಾಕ್ಕೈಲಾಸಕನಕಂ | ಚಲದೊಳೆನೆರಣವೀರರಿಬ್ಬರು | ಕುಲಿಶದೆದೆಸಿಗುರೇಳಿಸೀವರಿಸಿದರು ಬೊಬ್ಬೆಯುಲಿ ‖ ೭ ‖ ಅಡಿಯುನೆರೆದೆಗೆದೊದರಿಭುಜವನು | ಹೊಡೆಯುಲಿಬ್ಬಗೆಂಡಾಯ್ತುಮೀರುವಿ | ನೊಸಲುಬೆರಳಿನಬಾಯಬೊಬ್ಬೆಯಬಿಗುಹಿಗಬಂಜಜನ ‖ ವಿಡುಕುಕಂಠದೊಳಾಯ್ತುಮಂಡಿಯು | ಪಡಿಯುಪಯುಪದ್ಘಾತಿಗೆಘಣಿಪನ | ಹೆಡೆನಿರಿಲುಸಿಟಿಲೆಂದವೇನದ್ಭುತಪರಣರಭಸ ‖ ೮ ‖ ಆರ್ಬ್ಬರಿಸಿಬಲುಮುಷ್ಟಿಗಳೆನಭ | ಕೆಬ್ಬಿಸುತಕ್ಕೈಮುಷ್ಟಿಯುಲಿಸುರ | ರುಬ್ಬಿರಿಯೆಸುಳಿಸಿದರುಮುಷ್ಟಿಯುಸೂಳುಮೊಣೆನಲಿ ‖ ಹಬ್ಬಿಗಿಡಿಗಳಹೊದರುದಿವಿಗಳ | ಗುಬ್ಬರವಸಮರದಲಿತಾಯುಮುಳ| ಲುಬ್ಬಿತಿದುರ್ದುಶದಧಿಯುಲಿತಾಸೆಲೋಪೆಲೇದೆಂದ ‖ ... ‖೯‖

ಶಿರವ್ರುಕಂಠಕಪ್ರೋಲಭುಜಕಂ | ಧರವುಪೊರುಸ್ತಳದಕಾಡಿದ| ವರಿಭಯಂಕರಭಟರಯುದ್ಧಗಳಳಸಿಘಾತದಲಿ ‖ ಸುರವಕಿಡಿಗಳತೋಳಸೆಗಹಿನ | ತಿರುಹುತಿವಿಗಳತೀವ್ರತೆಯುಲ | ಬ್ಬರಿಸುತಿರುದ್ಧಜೊಂಡಮುಂಡಲಘುಮ್ಮಘಳಿರೆನುತ ‖ ... ‖೧೦‖

ಉಸುರಕಾಬರ್ಗೆಗೆಕಲ್ಪಪೀಘವ | ಬೆಸುಗೆ ಯಂತಿರೆಭೂಸುಬಿಂಬವ | ಮುಸುಕತಿದುರ್ದಮುಕಂಗಳಿಂದೊಗಲಿಂಗಣೆಗಳಿಳಿಯು ‖ ಬಸುರಬೇಯಿಸುವಿದ್ದವನಂ | ದಿಸುತಲಿರ್ದವುಘಟರವೈರಿಗಳ | ಲೊಪರ್ಜಮುರಡಿ

ಇಂಬುಗೊಂಬುದೆ ಕೇಳಿದೈಸ್ರತಿ | ಬಿಂಬವಿಲ್ಲಿಬ್ಬರಿಗೆ ಶೌರ್ಯ | ದಂ
ಬರ ನಾಜ್ಞಾಮಲಿನ ಮಹಿ ಕೊಂಡನಾ ರಾಮ ||೭೭|| ನೋಡಿದಂ ಚಿತ್ರದ
ಶಿವರಥ | ರಾಮನಾ ಕಪೀಶನ ... | ವಾಲಿ ಗಗನದ ... ವನದಾ
ಮಿ ಗ... ರಾಮನನು ಮರಾ... ಮಾತಿದು | ವಾಯುಮಾದರೆ
ನಿರವ ನಿ... | ಯಾಮಿಗಳಿಗತಿಚೂಗಲೆಂದನು ಸೀದಿ ನಂಬುಗೆ
ಯು |೭೮| ಅಂಜಬೇಡಿನ್ನು ... ಪಂಜರವ ಪೊಗಿಸಿದನು ... ತ
ವಿ ಭಂಜನ ... ಶ್ರೀರವನು ಶವಿ... ಕನ ‖ ಅಂಜದೊದಗು
ವ ... | ರಂಜಕವನೊಳ್ಪುಷ್ಪವಡಿನಾ | ಕಂಜಸಖಸರ್ದಿ... ದನು
ನಸಿದು ... ಮಾತೆ ಪರ್ವತವ ‖ ... |೭೯‖

ಮೂರನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ‖ ಪತಿಕರಣೆ ಪಲ್ಲಟಿಸೆ ಕರಣಾ | ಗತ ನರಕ್ಷಿಸಿ ರಾವಣನ ಮ
ರಾ | ಮತಿಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ಜಲಧಿ ಸುರರಿಪು ಕುಮಾರಕನ ‖

ಪದ ‖ ಎಲೆ ... ವಕಾವರರು ಕೇಳಿ ದೈತ್ಯಸ್ಥ ಪತಿಲಕ ರಾಮನ ಸೇನಾದಿಂದು |
ಜ್ವಲಿಪ ... ಪ್ರವಿಪುಳ ಕಾಲಗಿ ... ವ ‖ ನಳನ ವಿರಾಜನ ನೀಲ ತಾರ
ಕ | ರು ... ರಿಸಿದ ರಾಜಿಗೆ | ನಿಲುವ ಪೊಲು ಕಪಿ ಸೇನೆ ಕೊಳ್ಳದ ... ಸಿ
ತಾಚೆ ... ‖ ‖೧‖

ಕರಪ ರಘುಪತಿ ... ಸಂ | ಗರ ... ಹಿಗೆ ಕೊರತೆ ಬಾರದ |
ತೆ ... ಸ್ಪವಾಲಿಕೆಯ ‖ ತಿದಿ ... ತುಲಸಿಯದಳವ
ನ ... ತ | ಹ ... ನೆದಿಗೆ ಡೆನಿರುತಿ ವೈರಿ ... | ಧುರವ ಜಯಿಸೆಂದಿಕ್ಕಿದನು ಕೊ
ರಳಲಿ ಕಪೀಶ್ವರನ ‖ ‖೨‖

ನತವ ... | ಗಡೆ ... ನಳ ನೀಲಾದಿ ಕಪಿಗಳ | ಗದ ...
ಲಿ ... ದನೆಗೆ ... ಗಳಲಿ ‖ ಜದಿವ ಬೊಬ್ಬೆ ... ಘ
ಯ | ದೃಢ ಗತಿ ... ವ್ಯಾಳಿಗಳ ಬಂ | ದ ... ಸಿ ಮುತ್ತಿದ ರಿಂದ ಪುತ್ರನ ಪು
ರ ... ಲಿ ‖ ೩ ‖ ಒಗೆದು ವಿದರ್ಪದುದ ... | ಬ್ಬಿಗಳ ಲೆಕ್ಕಿಸ
ದಿ ದರ್ಪ ... ದನ | ಮುಗನ ಬಳಿಗಟ್ಟದನು ... ಗೆ ಕಾಳಗಕೆ ಕಪಿ ... ‖ ನಗು
... ವ | ... ಟೆ ... ಲಿ | ತೆಗೆ ... ಸಲಿ
... ನ ... ಗೆಂದ ‖ ೪ ‖ ಜಾಜು ... ತೆ ಸೋಲ ... ಪುದೆ ಮ
ದು | ಜಾಜು ... ದ ... ತೇ | ಕಾಜಿ ರಂಗದಲಿನ್ನು ನೆನ್ನ ಯ ... ಟಿ

ರೋಷವಾಗಿಸು ॥ ವೈಜಿಗಾರನಗೆಲುವಡಹುದುಬಿಡು ರಾಜಸುತನೆಂಬಗ್ಗಳಿಕೆ
ನಿರವ್ಯಾಜವಾಕೆನುತಲಿದರಿದಿರಲಿ ಚೆನ್ನರು ಕಪಿಪತಿಯು ॥ ೫ ॥ ಕಡುಹುನಿಂ
ದುವನಗಿನಿತರಲು ನಾ ವಡಗೆ ಬಹುದೇ ಬಳಿಕ ನಡೆಯಿನ । ನಮ್ಮಡೆಯನನು ನಿಂದಿ
ರಿಸಿಕೊಂಡಿರಿನಿನ್ನನಂದದಲಿ । ಕಾದಿಹಲ ಪ್ರಸಾಕೆಂದವರದರಬೀ । ಳ್ಕೊಡು
ತಭದ್ರಾಸನವನಿಳಿದವ । ಗಡೆಯು ಕಪಿರಾಜೇಂದ್ರ ಕದನೋದ್ಯೋಗವನು ನಾ
ದ ॥ ೬ ॥ ತರಿಸಿದನು ತನಗಿಂದ್ರ ನಸುರರ । ಧುರದೊಳತ್ತ ಸುಜೀವರತ್ನ । ಸ್ಫುರಿ
ತಕಾಂಚನವಮಾಲೆಯನು ಖಿಳಾಸುವಮಾಲೆಯನು । ಧುರದೊಳರಿಭಟನರ್ಥ
ಬಲವೆನು । ಬೆರಸಿಕೊಂಬಬಲಾತಿಶಯಬಂ । ಧುರದ ಮಾಲೆಯ ಧರಿಸಿ ತನ್ನರ
ಮನೆಯ ಹೊರವಂಟ ॥ ೭ ॥ ಅಸವಯುದಲಿ ಬಂದು ತಾರೆನಿ । ಜೇಶನೊಡನಿಂತೆಂ
ದಳಿನಜನ । ದಾಶರಥಿ ಪತಿಕರಿಸಿದನು ಗಡ ಪರಮಮೈತ್ರಿಯಲಿ [illegible] ವಾಸಿಬಿದ್ದು
ದುಕೆಡತವೀರ್ಯವು । ಹೇಶನಲಿ ತೋಟಿಯು । ಜೈಸುವಾಯುತಿಕೆಯು ವಿಚಾರಿ
ಸಿನೆಗಳೆವ್ರುದುರಣವ ... ॥ ೮ ॥

ಅವುಡೀಪತಿಯಂಗದೆಯನು । ದ್ದಾಮಬಲದಶಕಂಠಬನದಲಿ । ವೈವ
ರೆಸಿಕೊಂಡೊಯ್ದು ಗಡ ಬರವಾಯ್ತು ಗಡ ಬಳಿಕ । ಈ ಮಹೀಮಂಡಲಕೆ ರಾಮೆ
ಯೆನು । ಕಾವಿಸುವ ಕಪಿ ಕಂಡು ಭಾಷೆಯ । ನಾಮಹಿಪನಲಿಕೊಂಡು ಕೆಳಲ
ಲೈತಂದ ರಾಜಿಯಲಿ ... ॥ ೯ ॥

ಅನುಜನಂಗನೆಗಳುಪಿ ವೈರವ । ನೊನರಿಸಿದೆ ಯಗಾತನಲಿ ತಾಸಿದು । ನಿನ
ಗೆದುರುಪಣವಲ್ಲವೇ ಯಿನ್ನಾದರೆಯು ರಾಮೆಯು ॥ ಅನಸುತನ ಕರದಿತ್ತ ರ
ಘುನಂ । ದನನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೊದಗಲೇಸಿನ । ನನಹಿದೀಗತಿ ಮಥನಲೇಸಲ್ಲಂ
ದಳಾ ತಾರೆ ... ॥ ೧೦ ॥

ಮರುಳೆಲಾಯೆಲಿ ತಾರೆ ತನ್ನಯ । ಪರಿಯನರಿಯಾ ನೀನುರಣದಲಿ । ಹ
ರಿಪುರಬ್ರಂಹನು ಬಗಪನುಬಗೆಯನೆಂಬುದನು ॥ ತಿರುಗಿ ರುಮೆಯನು ಕೊ
ಟ್ಟತನ್ನಮನ । ಕರೆಸಿಕೊಂಬೀ ಹೇಸಿಕೆಯನೀ । ಸಿರಿಡೊಳನುವನಲ್ಲೆನು
ತನಡೆತಂದನಾಹವಕೆ ... ॥ ೧೧ ॥

ಪುರವವಮುತ್ತಿರೆ ವೈರಿಸೇನೆ ನೆಸು । ಶರಧಿ ಶತಬಲಿ ಗಜಗವಯಸಂ । ಗರಭ
ಯಂಕರ ಸುಮುಖದುರ್ಮುಖ ಗಂಧಮಾದನರ ॥ ಜರಿಯಗೆಡಹುತಲಂಗದ
ನೃಪರ, ಕಿರಿಸಿ ಜಾಂಬವ ಗಜಸುಷೇಣರ । ನೆರವಿಯಲಿ ನಡೆತಂದು ಸಿಂಹದ
ನನುಜನಾಹವಕೆ ॥ ೧೨ ॥ ನಿಲುಕಿದಡದರು ಭಟಬ್ಬರ ಬೆಯುದ । ಕಲಿಗಳಬ್ಬ
ರಣೆ ಮಲಿಬೊಬ್ಬೆಯ । ಕುಲಿಶರವವನಳುಕಿಸಿತು ಭವಬ್ರಂಹಾದಿ ಪೇಶ್ವರ
ರ ॥ ಹೊಳಹೊಳವ ಹೇಮಪ್ರಭಾಸರಿ । ಲಳಿತದಿವ್ಯ ವಿಮಾನವಾಹನ । ಗ

ಳಲಿಸಕೆಲಸುರಿಘೆನೆರದುದುನೋಡಲಾಹವವ ‖ ೧೩ ‖ ಸಭೆಜೋಳಿಕ್ಕೆ
ಟ್ಟಿಯುತ್ತನಾಕದ। ವಿಭುಗಳಿಬ್ಬರಸ್ಥೈರಣೆ ಸಂಸುರ । ಸಭೆಯವಾಕರಸು
ಭಟರಿಬ್ಬರಸೋಲಗೆಳವುಗಳ। ಅಭಿನಯಂಗೇಳಭಿವಚನದಲಿದಂ । ದುಭಿಗ
ಳುಬ್ಬರಣೆಯುಲಿಬೊಬ್ಬೆಯು । ರಬಸದಲಿನಳಿಯೇರಿಕಲಿಗಳಕದನಕೇಳಿ
ಯಲಿ ‖ ೧೪ ‖ ನೆರೆಯುದಾದುದುಗಗನವಿಬ್ಬರ । ಪುರುಪಿನಬ್ಬರಬೊಬ್ಬೆಗ
ಳಿಗಸು । ನೆರೆಯುದಾದುದುಪಟುಭಟರಸಬಹತಿಂಬ ‖ ಅರಚಿಂತ್ರಿದುರ್ಗದ
ಜಾಂಶವಿಳೆಬಾ । ಯ್ದೆರವುತಿದುರ್ಗದುಸುಭಟರಿಬ್ಬರ । ಬಿರಬಿನಬ್ಬರಣೆ
ಯುಭುಜಾಸ್ಫಾಲನೆಯುರಭಸದಲಿ ‖ ೧೫ ‖ ಏನಸೇಂಬೆನುಸುರಪಸೂನು ।
ಸೂನುಗಳಸಂಗರದಸವುಯದ । ನೂನಸಾಹಸವನುಸುರಾಸುರಾಕರ
ಟೆಂಗಾಗೆ । ಸಾನುಗಳಸಣ್ಣಲಿಕೆಯಕರಗಂ । ಧಾನದಲಿಶೈಲಗಳಸಂಚಟ
ನಿ। ಧಾನರಿಟ್ಟಿಡಿದರುಹರಿಹರಿದಶ್ವರಬ್ಬರಸೆ ‖೧೬‖

ಸುರಪನುರುಬೆಗೆಸೀವರಿಸಿವೋ । ಹುಸಿವುರಿದೇರುವವಹೀಧರ । ದು
ರವಣೆಯುತೆನಂತರ್ಶೈಸಿದವುಗಗನದಲಿ ‖ ತರಣಿಕೇಸಾಲದನುಸುರಪ
ತಿ । ತಿರುಗಿಬಿಟ್ಟನುಪಾಳಯುವನಂ । ಒರದನುರವಿಪಾನತತಿಜ್ಜೆಲ್ಲದವು
ದೇಡಿಕೆಗೆ ‖ ೭‖

ಹಳಚಿದವುಗಿರಿಗಿರಿಗಳಭ್ರದ । ವಳಯದಲಿಬಳಸಲಿಸಿಬೀಳುವ । ಕುಲ
ಮಹೀಧರನಿಕರದಲಿಸೇಲನದುರಿತಡಬಲಕೆ ‖ ನಿಲುಕಿನಿಗುರಿದುಗಿರಿಗಳಬಧಿ
ಯೊಳಿಳಿ ಮುಬಿದ್ದುಬ್ಬರಿಸಿತಭ್ರಕೆ । ಘುಳಘುಳಧ್ವಾನವನುಕೇಳಗಾಂವ
ಸೇನವದ್ಭುತವ ‖೧೮‖ ಗಿರಿಗಿರಿಯಹೋರಟಯುಲುಬ್ಬಿದ । ಪೊರಳಿ ದಿ
ರೆನದ್ದಿಕಪ್ಪ । ಲರಪುರಂಗಳಸರಕುಡಿಗೆಬಿದವೇನನುಸುರುವೆನು ‖ ತರಣಿ
ಕೇಳ್ಬೈಬ್ರಹ್ಮಸೃಷ್ಟಿತ । ಪರಮುಸೃಷ್ಟಿಯುನೋಳಿಸಲೀಯಿ । ಬ್ಬರಿಗೆಸಡಿಯು
ಧವಮಾಧೀರರಕಾಣೆನಾನೆಂದ ‖ ೧೯ ‖ ಅರರೆಭಟರುಗಳಿರಡಗ್ಗದ । ತ
ರ ಚರಹಿಂದಿನಬಲುಭೂ । ಧರಗಳ್ಳಿದವದೇನುಸಾಹಸ ಪ್ರೌಢಿಮಾಹಾದೇ
ವ ಧುರಧುರೀಣರಂಗಸೆಯುನಿಜ । ಕರದಕಂತುಕದಾಟವೆನೆಧರೆ । ಗು
ರುಳ್ಳಗಗನಕೆನೆಗವನಗಗಳಿಗಂತ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದ ‖ ೨೦ ‖ ತಪ್ಪಿಪೆಬ್ಬಿರಿಬಿ
ದ್ದುನಿಸಿದ । ದುಪ್ಪರಿಸಿಹುಡಿಗೆದರಿದವುಮುಗಿಳಪ್ಪದುಗ್ರಫೋಳರವಕು
ಗೇರದುಗಲದಲಿ ‖ ಕಪ್ಪುಬೋರದುಕಲಿಗಳಿಬ್ಬರ । ಸುಪ್ರತಾಪದಕೆಂಚ್ಚ
ಬೆಂಬುಕೆ । ಕ್ಷಳಿಸಿತೇನಗ್ಗಳರೋಷವಹಿವುಹಾದೇವ ‖ ೨೧ ‖ ವಾಲಿ
ಗೆಳಿವಾದಲಿಬಳಿಕು । ಬ್ಬರದಸಿಡುಗಲ್ಗಳಲಿಬಲುಹಾ । ಸರೆಗಳಲಿಘನ
ಘಂಟಶೈಲನಗುಂಡುಗಲ್ಗಳಲಿ ‖ ತಿರುತಿಮುಸುಹಿನಳಕಾಬಳುಕುವ ।

ಭರದಬವರದಬಿನ್ನಣಗಳ । ಚ್ಬರಿಯುಸಮರೋಚಿತ ಸಮರದರುಸುಂದರ
ಹಾಸ್ಯಕೆ ॥೨೨॥ ತೀರಗಿರಿಯುಟ್ಟ್ಯವೆಸೆಬುಡದಲಿ । ಬೇರುಡಿಯೆಬೆಳವತ್ತ್ರಿಕ
ವ್ಯತ್ರ । ಗೇರಳಿಲೆಹಿಂತಾಳತಾಳತನಾಲತಪಸುಗಳ ॥ ತುಳಿತೆಂಗರುಟಾಳ
ಬಿಲ್ವರೆ । ನೇರಲಾಲಖರ್ಜೂರಾಖುಂಟಾಸಾ । ಭೂರಿಭೂಜಗಳಿಂದಹೊಂದ್ಯಾಪಿ
ದಗುಸರಸದಲಿ ॥೨೩॥ ವೀರಕೇಳ್ಯಾಳಿಕಲಾರಘು । ವೀರನಂಬಿನಲುದ್ಧರಿಸಿ
ದಿವಿ । ದ್ವಾರಣಾವಕಾರಣದವುರಗಳಕೊಂಡುಮುಂದಿಯುಲಿ ॥ ಜಾರುವೈಲವ
ಪ್ರೈಲುನಿದುಪ್ಪೈ । ಲೋರೆವೈಲುಪ್ಪಡವೋಲು । ಬ್ಬೇರುಹೊಯ್ಲಿನಲೋಡಗಿ
ದರುಭಟರಸಮಸಮರದಲಿ ॥೨೪॥

ಗೆಲಿದನಿಂದ್ರಜನೆಂದುಸೂರುವ । ರಲರನವರಿಂದ್ರನವಧೂಪನ । ಗೆ
ಲಿದನಿಸಸುತನೆಂದುಮುತ್ತಿನಶಾಸೆಯುನುತಳಿದು ॥ ತಳದರಿವ[illegible]ಂಗನೆಯುರಿ
ದ್ದಿಕೆ । ಗಳಲಿವೊರದವ್ರದೇವದುಂದುಭಿ । ಗಳುಪರಿಗ್ರಹವಿಗ್ರಹದಲು
ಬ್ಬರಿದರುಭಯದಲಿ ॥೨೫॥ ಪ್ಲವಗಪತಿಜಂಝಾಕ್ರಮಣನಿಡು । ಬವ
ರಿಭಂಜನೆಲಾಗುಲಳಿಲುಳಿ । ತ್ರಿವಳಿವಂಚನೆಲುತ್ಪತನಪತಪ್ರಬಂಧದಲಿ ।
ದಿವದಮಸುಗಳಸೂನುಗಳುರಾ । ಘವಮಹೀಪತಿಮಾಗಧೀಸುತ । ರವೆಹಳ
ಚವೀಕ್ಷಿಸಲುಕಳಿಪಿದರಖಿಳಚತ್ರದಲಿ ॥೨೬॥

ಹೊಕ್ಕರಿಬ್ಬರುಬಿಸುಟುಮರಗಳ । ಡೊಕ್ಕರಣೆಘಣಿರಾಜನೆದೆಸೆಳೆ । ನೆ
ಕ್ಕನಲುತಳವೋಲುತಳಗಳಸಂಧಿಬಂಧದಲಿ ॥ ದೊಕ್ಕುದಡಸಬುದಗಳಲಿ
ಳಿಸು । ವಿಕ್ರಿಕ್ಕಿಕರೂಮುನರಚೆದಿಕ್ಕಾವಿ । ದಿಕ್ಕುಧಿಗೆಲೆಸಧೈರ್ಯಬಲರೊ
ಗಸಿದರುಸರಸದಲಿ ॥೨೭॥ ಕಂದಕೇಳ್ಕೈಪಕ್ಷ್ಮಯುಗಳಗ । ಳಿಂದುಸಿನಕಳೆ
ಯುಂತೆಹಚ್ಚತು । ಕೆಂಡಿತೆಂದ್ರಜನಿನಸುತಂಗಾಹವದಸೀವೆಯುಲಿವ ಮಂ
ದಮುತಿಗಳುನಿಲಲುರಘುಕುಲ । ನಂದನನುಕಂಡರಿದುತಿರುವಿಗೆ । ಸಂಧಿಸಿ
ದನಾಲೀಢಪದದಲವೋಘವಾಗೆಣವ ॥೨೮॥ ಬರೆಗಂಣಲಿನೋಂದು
ನೋಡುವ । ಸೂರಿಯುನಸುತಗಭಯುಕರಸರ । ಸೀರುಹವತೋರಿಸು
ತತೆಗದಾಕರ್ಣಪರಿಯಂತ ॥ ನಾರಚನನುಬ್ಬಿದ್ದಶರಣನ । ನಾರಿಗಳುಪಿಡೆ
ದಹೀನಹೃದಯನ । ಹೇರುರವಕಬ್ಬೊಡನೆಡೆಕಡೆಕೆಯೆನುತನಡೆತ್ತಂದ ॥

ಭೂಸುತಾಸುತಕೇಳುಪರರಸು । ಮಾಸಿನಿಂದಲಿಸೋತವಂಗುರೆ । ಸೇ
ಸಿಬಿಡವಿಹಳೇಜಮುಶ್ರೀಫಲವ್ರಮಾತ್ರೇಸು । ಈಶಶಂಭುಗಿರೀಶಶಿವಪಾ ।
ಹೇಶವ್ಯತ್ಯಂಜಮುಪುರಾರಿಸ । ದಾಶಿವಶ್ರೀಕಂಠಸಲಹೆನುತೋರಗಿದಸುಸ
ಲಕೆ ॥೩೦॥ ಚಲ್ಲಿತಾಕ್ಷಣನೆರದಸೇನಾ । ವಲ್ಲಭರುತಮತಮಗೆವ ರಿಜ್ಞ
ವಲ್ಲಭನುಶುಗನೊಬ್ಬತಪ್ಪಿಸಿಕರೆಣುತಿನಕಾಲನೆ ॥ ಗಲ್ಲದಲಿಗಡಿಯಿಕ್ಕಿದಪ್ರ

ತಿ । ಮಲ್ಲಹಾಯೆನೆ ತಕ್ಷಗಳನುಗು । ರಲ್ಲಿ ಬಿಡು ಪುತ್ರವ ಮೂರ್ಛೆಯೊಳಿರ್ದ್ದ ಮರೆದನಮರೇಂದ್ರ ॥ ೨೧ ॥ ರಾಹು ತುಡುಕಿದ ರವಿಯ ಪೋಲು ಬಾ । ಣಾಹಿ ತುಡುಕಿದ ವಾಲಿ ಬೆನ್ನಲಿ । ಮೋಹಿದಲಗಿನ ಕೆಂಗರಿಯು ಹೇರುದಕಂಪನದ ॥ ಸಾಹಸದ ಮುರಿದರೆಯು ಮುಷ್ಟಿಯು । ಲಾಹತದ ಡಿಷ್ಟಿಸಿದ ಕಂಗಳ । ಹಾಹಗಳಲೆಸದಿರ್ದನಾಹವರಂಗಮಧ್ಯದಲಿ ॥೨೨॥

ನೋಡಿದನು ಮುರಿದವನಿಪನನ । ಲ್ಲಾಡಿದನು ತುದಿವೆರಳ ನಹುದೈ । ಖೋಡಿಯಿಲ್ಲದ ಖರೆಯು ನಸಹೆಖದ್ಯೋತವಂಶದಲಿ ॥ ಪಾಡ ಕಾಣೆನು ನಿನಗೆ ಸುತನರ । ಗೂಡಿಪದದೊಗ್ಗಿನಲಿ ಹುಸಿದಡೆ । ಕೂಡಿಕೊಂಡೈತಂದು ಕೊಲಿಸಿದತಮ್ರನಾಣೆಂದ ... ॥೨೩॥

ವಿಸುಧಿಗೀಶ್ವರಿಯಂತ್ರ ಬಿಡದ । ಭ್ಯಾಸಿಸಿದೆ ಹೇಳೆಣಾಗನಾಣೆವ । ನೌಕಸರೊಳೆನ್ನಾಣೆ ಹೇಳಿ ನ್ಯಾಯಕೆ ಭಂಗ ನಿನಗೆ ॥ ವಾಸಿಪ್ರೊಳ್ಳು ತುಗರು ವಿನಭಿವಿ । ನ್ಯಾಸವೆಂತು ಟೊಳೆವ ಶಿವಾಕಾ । ಳಾಸ ತಪ್ಪಿದ ಕಳವಿಗೆನುಗೆಯು ಚಿತ್ರತರವೆಂದ ॥೨೪॥ ನೀನೆ ದಶರಥನೆಂಬ ನೃಪತಿಯ । ಸೂನು ಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದೆ । ಕಾನನವ ಪೊಕ್ಕು ಬಳಿಯು ನಾಹೋಗಿಡಿದತಿಬಲನು ॥ ಹೀನವೃತ್ತಿಗೆ ಬಗೆಗೆ ಸಲ್ಲದ । ಮಹಾನಿಧಿ ನೀನಹುದು ಮನದನು । ಮಾನವೀಪರಿ ತೋರುತಿದೆ ನಿನಗಾರು ಸರಿಯೆಂದ ॥ ೨೫ ॥ ಧರೆಯೊಳಗೆ ಮೃಗಮಾಂಸಭೋಜನ । ಕರಸುಗಳು ಮನವಾದವರು ದು । ಶ್ಚರಿತವಲ್ಲದು ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ನಿಜಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಪರಿಕಿಸಲು ಕೋಡಗದ ಮಾಂಸವು । ನರಪತಿಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವೇ ಹೇ । ಳರಸ ಹಿರಿದಹ ಹೇಸಿಕೆಯ ಕೈಗೊಂಡೆ ನೀನೆಂದ ॥೨೬॥

ರಣದ ಮೇಲಭಿಲಾಷೆಯುಳ್ಳಡೆ । ಕೆಣಕಿ ನೋಡಿದಡರಿಯಬಹುದು । ಲ್ಬಣಶರಾಸನ ಸರಳ ಹುರಿಗೆಯ ಹೊಂತಕಾರಿಗಳ ॥ ಹುಣಿಗಿ ಮರೆಗೊಂಡೆಸುವ ಲುಬ್ಧಕ । ರೆಣಿಕೆಯುಲಿಕ್ಕೈಮಾಡುವದು ಭೂ । ಷಣವೆ ಭಟರಿಗೆ ಕೇಳಿದರೆ ಜಾಂಬವರು ನೀವೆಂದ ... ॥೨೭॥

ತರಣಿಕುಲದರಸುಗಳು ಧಾರ್ಮಿಕ । ರುರುಸದಾಚಾರಿಗಳು ಸೂನೃತ । ಚರಿತರಖಿಳಾಗಮರು ಶುದ್ಧ ವಿಶುದ್ಧಗುಣಯುತರು ॥ ನರಕಭೀತರ ಘನಕ್ರಪಾಸಾ । ಗರರು ನೀನವರನ್ವಯದಲವ । ತರಿಸಕ್ಕವನಲ್ಲ ನಿನ್ನನ್ವಯವದೇನೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ಹಗೆತನವನೆಣಿಸು ಪರರಘ ಪೀ । ಳಿಗದರಾಯರುಗೊಂದುದಿಲ್ಲಾ । ಮಗುಳೆ ಪರಸತಿಯರಿಗೆ ತಪ್ಪಿದುದಿಲ್ಲ ಜಗವರೆಯೆ ॥ ಮೃಗಕುಲೇಂದ್ರವ್ರೀಸಹಮರಥ । ಮಗುಳಿರಲು ಬಲಗಾಡಸಿಕ್ಕಿದ । ಬಗೆಯನಾಣ್ಮುಡಿತಪ್ಪದೀಗಲು ನಿನ್ನ ಳಾಸ್ತ್ರೆಂದ ॥೨೯॥

ನೆತ್ತಿಯೊಳುಹರಜಡೆತ್ರಿಯಂಬಕ । ಸುತ್ತಿದದುವಲ್ಕಲವುಶಿವಶಿವ । ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿದೆಭಸಿತವ್ಮೃತ್ಯುಂಜಯುಮಹಾದೇವ ॥ ಹೊತ್ತುಜೋಹಕೆ ಜಾಳಿಲ್ಲೆಸೆಳು । ಯಿತ್ತುನಿನಗುಪದೇಶವುಂತ್ರವ । ನಿತ್ತವನವರ್ತನವದೆಂ ತುಹರನೋಡಬೇಕೆಂದ ॥ ... ॥೪೦॥

ಶಿಶುವುಹೀಸುರಭೂತಸಂತತಿ । ಪಸುಕುಲಪ್ರಮುಖಾದಿಹಿಂಸಾ । ವ್ಯಸನಗಳಿಗನ್ಯಾಯವಿನಿತಿಲ್ಲೀಜಗತ್ತಿನಲಿ ॥ ಹೆಸರುನೆನ್ನೊಡಲುನಿನ್ನ ನಾಮದ । ಜಪವುರವುಣೇಯುಕವುಮನ । ಕರ್ಕಶತೆಯಾದೆಗಿಸಲ್ಲದೀಹೆಸರಕಟ ನಿನಗೆಂದ ॥೪೧॥ ಆಗಲದಕೇನೊಡಂಬಡಂಬಡು ।ದಾಗಿಅಪರಾಧಕ್ಕೆಪ್ರೊಮಿತ್ರ ಗೆ ।ವೇಗೆಹೊತ್ತರೆಹೊಲ್ಲೆಹೇನಳಿವಿಂಗೆಸಂಸಾರ ॥ ಬೇಗೆನುಡಿಕೃತದೋಷಕಾರಿಗ । ಳಾಗಿನಾವ್ನಡದೆಡೆಗಳುಳ್ಳಡೆ । ಮೂಗರಾಗಿಕ್ಕ...ಕೊಂಡಾದಿದನುರೋಷಪಲಿ ॥ ... ॥೪೨॥

ಇವನುನಿನಗೆಸಹಾಯಿಯೆನೀ । ನವನಬಲದಲಿನಿನ್ನ ವೈರಿಯ । ತವಿಸುವದುತಪ್ಪಿಲ್ಲಕೊಡುತುದ್ಯೆನವಿಬ್ಬರನು ॥ ಪವನದಲಿಪಾವಕನಕೂಡಿದ । ಹವಣಸಂಘಟಿಸಿದುದಬಲ್ಲರೆ । ಇವ್ರುವಿಚಿತ್ರವ್ರುಕಾಲಗತಿಯಿಂದೆರಸಕೇಳೆಂದ॥

ಆಗರುವದಶಮುಖನಸಮರೋ । ದ್ಯೋಗಕಿವನೇವಿಲುವವನುಗಡ । ಸಾಗರವನುತ್ತರಿಸುವಡಿಹರಿಗೋಲುಹಡಗುಗಡ ॥ ಹೋಗಿಶರಧಿಯುದಾಂಟಿಹಗೆಯನು । ತಾಗಿತಲೆಯನುಕೊಂಡುತರುಣಿಯ । ಭೋಗಿಸುವದಿದುವಿಂಗೆಭಗೀರಥಯತ್ನ ನಿನಗೆಂದ ॥೪೪॥ ಖಳನಿವನುಹಗೆಯೆಂದುಸೂಚಿಸ । ಳೆಳದುತರಿಸನೆತನ್ನಬಾಲವ । ಕಳುಹಿಗಾಳದಬಳಿಗೆಶಿಲುಕಿದವಿಾನಿನಂದದಲಿ ॥ ಬಲುಭಟರಜೀವಾಳಿಗಳನ । ಸ್ಖಲಿತಮೂರ್ಖರದೇನುಬಲ್ಲರು । ಹಲುಬವಾಡೋದೇನುಕೇಳ್ಪ್ರಬುಧನುಗೆಂದ ॥೪೫॥ ಅರಿದೆನಾದರೆನಿನ್ನತೋಮರ । ವಿರಿಯುಬಲ್ಲದನನ್ನ ವನುವಿಂಗೆ ॥ ಮರಿಪೆನ್ನೈಬಾಣವನುನನಗಿದುಗಣ್ಯವಲ್ಲಕಣ ॥ ಜರದುನುಡಿಯನ್ನೆ ನಲೋಕದೊ । ಳುರುವಭಟರೆಂದರಿಯರೇಸುರ । ರರೆಮುಮೊದಲಾಗೆಲ್ಲನಿನ್ನೊಡನೆಂಬುದೇನೆಂದ ॥೪೬॥

ಅಂಗವಲ್ಲದುನಿನಗೆನೀದು । ಸ್ಸಂಗದಲಿದುರ್ವರ್ತನೆಗಳನು ! ಹಿಂಗದನುಭವಿಸಿಪಮಹಾಪಾತಕಕೆಮನವೆಳಸಿ ॥ ಸಂಗಶುದ್ಧವನಲ್ಲದಾವ್ರುದು।ಸಂಗಿಗಳಕ್ರೈವಿಧಿವಿವೇಪರ । ರಂಗನೆಗೆವೈಗೊಟ್ಟವರಶೀಕ್ಷಿಸದೆಬಿಡೆವೆಂದ ॥

ರಾಯುವರ್ಗಾವಕೇಳಿದ್ಯೆಯ । ನ್ಯಾಯವನುಕ್ರೈವಿಧಿಯನವುಳಾ । ವ್ಯಾಯುಮಾರ್ಗವೆನವ್ಮುದಿದುತಾಸೀಕ್ಷೆರಕ್ಷಣೆಗೆ ॥ ಕಾಯವನೆತತ್ಪಥವಿಡಿವನತ । ವಾಯುತಿಕೆಯವರ್ರುನೀನ । ನ್ಯಾಯಿಯಿಲ್ಲವೆಹೇಳುನವ್ಮೊ

ಳುವುದೆಯುದೇಕೆಂದೆ ॥೪೭॥ ಪೆರೆಯುಬಲ್ಲದೆ ಸಿರಿಜಯಶ್ರೀ । ತೊಡೆಬಸಿಂ
ಗಲಸುವಳೆಭೂಪದು । ಹೊರವಳ್ಗೆ ನಾರ್ಣಪತಿಸ್ವೈರಸುಪಸೇಸುರರು । ತ್ರ
ರವರೇಬಾಗಿಲನುಪರಸತಿ । ಗುಣಿಸು ಪತಿಪಾತಕವನೀಸೆ ಚ್ಚರಿತ್ರ ನಡೆಯು
ದೆಸವತ್ರನ ಧಿವ್ರುದುಗುಣವಿಹೇಳೆಂದ ॥ ॥೪೮॥

ಮುತತಕ್ರೋಸುಪ್ತ್ರಾನನಿಯಮುವ್ರತಗುರುದ್ವಿಜದೇವತಾಬ್ಯಾ । ಗತ
ಸುಪ್ರೂಜೀವ ಹಾಧಿಮಾನಧ್ಯಾನಪರಸತಿಯು ॥ ರತಿಗಿದನುಗುಣಪೇವಿಪೇಕ ।
ಸ್ಥಿತಿಯನೀವರಿಯದ ದೆಕೇಳ್ಳತಿ । ಹೃತಿಯಲಾಸಕ್ತ ತಕೆಪರದಾರಾ
ಭಿಮುಖವೆಂದ ॥೪೯॥ ಎಲೆಕಪೀಶ್ವರಕೇಳುಪರಸತಿ । ಗೆಳುಪಿಹಾಯ್ಕಿಸಿಕೊಂ
ಡೆ ನಿವ್ನ್ರಸುಕೊಲೆಗೆಳಗಿ ರಿಸೊರವದಿಸಿಹಾಯ್ಕಿಸಿಕೊಂಡೆನಾದಿಯ ॥ ಒಳ
ಕೆಯಿದತ್ತಾಸೀಪಿಕೃತಸ । ವಿಳಿತವಲ್ಲಪೆನಾವ್ರುಸಿಸ್ವನು । ಕೊಲುವು
ದೇನನ್ಯಾಯನೀನೆನೋಡಿಕೋಯಂ ॥ ... ॥೫೦॥

ಗುರುನಿಜೇಶಜೇಪ್ಠರೀಮೂ । ವರುಕಣಾಪಿತೃಸಮರುಶಿಷ್ಯಾ । ವರ
ಜಕರಣಾಗತರುಪುತ್ರರಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿದು ॥ ಸುರಪಸುತಕೇಳಿಪರಸತಿ
ಯಲಿ । ಗುರಿಸಿದವಬಾಹಿರನಲಾದು । ಕ್ಷರಿತವಧೆಗಳಿಗುರುಹಸೀನೆನೋ
ಡಿಕೋಯಂದ ॥ ... ॥೫೧॥

ಇರುಳುಕಲ್ಲನಕೆಲಸದಿಪದಾ । ಚರಣೆಧರ್ಮವಿಲ್ಲದತ್ಪರಿ । ಸರದನಡ
ವಳಿನಿನ್ನೊಳಿದೆಕೇಳ್ದುದುನಾದಿನಿಯು ॥ ಅರಿಸಬಹುದೇನೋಡುಸೀನಿಹ ।
ಪರವನೋಡದೆನಡವುದಿದುಸ । ಜ್ಜನರವುನಕೊಡಬಡುವುದೇನೀನೋಡಿ
ಕೋಯಂದ ॥೫೨॥ ಎಂಬರಾಮನವಚನಕರ್ನದೊಳಿಂಬಾಗೊಂಡುದ್ಯ
ಕಪಿಸತಿಯುಪ್ರೌಢ । ಲಿಂಬಿಡಿದುನೋಡಿದನುಬಳಿಕಾರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ । ಅಂ
ಬುಜಾಕ್ಷಫಣೀಂದ್ರರಪ್ರತಿ । ಬಿಂಬವಾಗಿಕಂಡುಮುಕ್ತಿಸಿತಂಬಿನಿಯು
ನಿಬಿಡಸ್ತನಾಲಿಂಗನಕೆಮನತಂದ ॥ ... ॥೫೩॥

ಇದುಮಹೀಮಂಡಲದಭಾರವ । ನೊದೆಯಲಾದವಿಲಾಸವಿಭವಾ । ಸ್ಪ
ದವಲಾವುನಜಾಂಗವಿದುತಾಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಲ ॥ ಸುದತಿಯಂಬುದನವ
ಮುತಾನಿಂ । ತಿರದೆಮೋಲೀಪರಮುದ್ಯೈವದ । ಪದವಭಜಿಸಲ ಬೇಕೆನುತಕೈ
ಮುಗಿದನಾವಾಲೀ ॥೫೪॥ ಮುಗುಳೆಮುಗುಳಡಿಗಡಿಗೆನೋಟವ । ಬಿಗುಹುಬಿ
ಡದೆಡೆವಿಪದೆಪುನರಪಿ । ಮುಗುಳೆಮುಗುಳೆಮಹಾಮಹಿಮಮಹಾಮಹಾಮಹೇ
ಶ್ವರನ ॥ ನಿಗಮತತ್ತ್ವಾತ್ಮಕನಮಂಗಳ । ಸುಗಮಮೂರ್ತಿಯನೋಡಿ
ಕಂಗಳ । ಮುಗಿದುಪರಮಾನಂದಸುಖಮಯನಾದನಾವಾಲೀ ॥೫೫॥ ದೇ
ವಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತವರರಾಜೀವಲೋಚನಭವವಿಮೋಚನ । ದೇವಮಾ

ರಾಜ್ಯಶ್ರೋತವಿನಾಶಘನದುರಿತ ॥ ದೇವಭೂತನ್ಯಾಧೀನಮುಕ್ತಿಯ ಭೂಮಿಲಾ
ಸಬ್ರಹ್ಮದರಾಜರ । ದೇವದೇವೋತ್ತಮನ ಹಾಸಿದಿಸಲಹುದೇ ಕೇಳೆಂದ ॥೫೭॥

ಆಹುಸಲಂಗಳಡಗಿಕಿಸ್ಸಲ್ಲದ ॥ ಮಾಡಿಬಹಿಷ್ಕಾರವನುದಾದು । ಸ್ವರಸ
ದುಷ್ಕೀಲನದುರಾಚಾರನದುರಾಗ್ರಹನ ॥ ಕಡುಕರ್ಕಶದ ಕುಪಿತಕಾ
ಮುನ । ಬಹುಳಕೃಪಾಪಾಂಗತವಿ । ಗ್ರಹಸಕ್ಕೆವಿಡಿವೆತ್ತಬೇಕಲ್ಲದೇ
ವನೀಸೆಂದ ॥ ... ॥೫೮॥

ಉಡುಮುವೇರಿರುಗಾಳಿಯುಲಿಗಿರಿ । ಕೆಡೆದುವೇರಿಡಿಲಿನಲಿಯಿರಾಕದು ।
ಪೊಡವಿಬೀಳಲಿಕಂಗಳುಜಿವೇವನಿಸ್ಸೊಡನೆ ॥ ಹಿಡಿಯದೆನ್ನಪರಾಧವ
ನುಕ್ಕೈ । ವಿಡಿದುನಿನ್ನ ಪದಾರವಿಂದದ । ಲಡಗಿಸುವಘನಕೃಪೆಯುನೆನ್ನಲಿ
ಬೀರಬೇಕೆಂದ ॥ ... ॥೫೯॥

ತಮ್ಮಬಾಳಿವನಾಳಜೆತ್ತದ । ನಮ್ಮದಧಿಕದ್ರೋಹವೀವರ । ಜೊಮ್ಮದಿ
ಧಿನಿಲಿಬಿಟ್ಟದೀರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮನ ॥ ಸೊಮ್ಮನೊಯ್ದು ಸಗೊಡಲು
ಗೊಡನೆರ । ನಮ್ಮಪ್ರದುಸತ್ಕೀರ್ತಿಲತೆಬಳಿ । ಕೆಮ್ಮದಂಕದ್ದುಮನಂದ
ಪ್ಪಿದನ ಸಹಭವನ ॥ ೬೦ ॥ ಬಾಲಸಂಗಡೆಸಹಿತಸುತನಂ । ದಾಳಿಯುನು
ವಸಾಧಿವರುನುನ್ನಿಸಿ । ಪಾಲಿಸುವುದವನಿನ್ನದುಗಸನಗೆಲ್ಲಸಿನಗೆಂದ ॥ ಆಲಿ
ಗಳಸೀರ್ದೆರತೆರುಲಿಸಿಜ। ಬಾಲಕನನಟ್ಟಿರ್ಗೆರಘುಭೂಪಾಲಚರಣಾಂಭೋ
ಜಸೇವಾಶಕ್ತ್ಯನಾಗೆಂದ ॥ .. ॥೬೧॥

ಗದೆಯಂಕತಬಲಿಗಜಕರಜಾಂ । ಬವಗವಾಕ್ಷಸುಷೇಣಹನ್ಮಂದ । ದ್ವಿವಿ
ದದುರ್ಮುಖಕುಮುದಧೂಮ್ರಗಂಧಮಾದನರ ॥ ಅವರವಾಲಿಸುರಾ
ಜಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸರುನಿಲುವರುಬೇಡರೇದು । ಗರ್ವನುಕೇಳಿನುತಿತ್ತನಮುಳ
ನುಡಿದ್ಯವಾಲಿಕೆಯು ॥ ... ॥೬೨॥

ದುರಳಿರಘುನಂದನನಪದವಂ । ಕರಹವನುಕಂಗಳಿಗೆಳೆಸಿ । ಕರಪು
ಟಾಂಜಲಿಯಿಂದನುಡಿದನ ದೈನ್ಯಭಾವದಲಿ ॥ ತರಳನಂಗದನಾದನ
ನೀ । ತರಳಿಸುತಪತಿಕರಿಸಬಿದ್ದಚೆ । ಪ್ರಕೆಕೊಂಡ್ರೆದೊಲಿದುನಿಹೆ
ಲಿದೇವನೀನೆಂದ ॥೬೩॥ ಹಿರಿದುನಂಬಿದೆನಿನ್ನನಿಹಪರ । ಕರವಮಾಡದಿರೆಂ
ದುಕಂಗಳ । ಮುರಿಯೆಮುಳುಗಿದರ್ಪಂಬನುಡಿದನುಮನದಮುರುಕದಲಿ ॥

ಕುರುಳುಮುರುಗದೆಬಿಡುವುದೇಯುಲೆ ತರಳಕೇಳ್ಳಿರ್ಕಸಧೊಪ್ಪನೆ ಸು
ರಪಸುತನಂಗದಲಿಬಿದ್ದಳಲಿದನುಸುಗ್ರೀವ ॥ ೬೪ ॥ ತೊಡಬರಘುಪತಿ
ತಿಳಿನುರವನೆಂ । ನೊಂದಲಿಗಧಿಕ್ಕತವಪಾಪಕರ್ಮವ । ವದಲುವಿಡಿದಕೀ
ರ್ತಿಕವುಲಜನುಸುರಿಸ್ನ ಬವ । ಅದಗೇರ ಪ್ರದೇಶಪ್ರೂರ್ಭಜ । ನೊಡನೆ

ಕಳುಹೆಂದಂಘ್ರಿಯಲಿಹೊಡೆ । ಗೆಡದುಹೊರಳಿದನಾಕಪೀಶ್ವರನಾಕಳು
ಸ್ತ್ರಜನ ॥ ... ॥೬೫॥

ಘಳಿಲಬಹುದುಕಳತ್ರನಿ ತ್ರಾ । ನಳಿಯನೊಡಹುಟ್ಟಿದರನೆಂತ್ರೈ । ಘ
ಳಿಲಬಹುದೈಸು ಕ್ತ್ರಿಗಕೆಟವಿರಕ್ತ್ರನಾದೆನಲಾ । ಲಲನೆಗೋಸುಗತನ್ನ ಬೆ
ನ್ನಿಂ । ದಿಳಿದವನಕೊಲ್ಲಿದದುರಾತ್ಮನ । ಸಿಳಿಯೆಯಳಿಸುವದುಚಿತವೇಯೆ
ಲೆದೇವಹೇಳೆಂದ ॥೬೬॥ ಕುಲಪಿಘಾತನಕುಪಿತಚಿಂತಾ । ಕಾಂತಕಾಯನ
ಕಷ್ಟಹೃದಯನ । ಕಲುಷಕರ್ಮನಕಾಪಿಶಾಯನವಾಥಿತಮಾನಸ । ನೆ
ಲನಹೊರದೆಲೆದೇವಭೂಮಿಯು । ತಲೆಯೆತಿಂಣವತಿಪ್ಪಲೀಯು । ಗ್ಗಳದ
ಕೃತ್ಯವುನಿನ್ನದಾಗಿಹುದಾಗಿಕೇಳೆಂದ ॥೬೭॥ ಮರುಳಲಾಸುಗ್ರೀವಪೂ
ರ್ವದ । ಚರಿತ್ರವುಸ್ಮೃತವಿವುಕಣಾಜೀ । ವರಿಗೆಜಂಜಡವಾಗಿಹವುನೀನಳ
ಬೇಡಿದಕೆ ।ಮರಣನಿನಿ ಂದಾಯ್ತುನಾವ್ ಸಂ । ಹರಿಸಿದವರೇಸಾಕುಶೋ
ಕದ । ಸುರುಳಿಯನುಸುತ್ತದೆಸುಸಮ್ಯಗ್ಜ್ಞಾನಿಯಾಗೆಂದ ॥೬೮॥ ಆವಜ
ನ್ಮದಸಹಭವನೊತಾ । ನಾವಜನ್ಮದೊಳೆಂಣನೋಡಲಿ । ಕಾವುದೈಸಿಕ್ಕ
ಯವುಮುಂದಣಜನ್ಮಕೇನಹಿರಿ ॥ ಈವಿವೇಕದಚಿತ್ತದಲಿಸಂ ॥ ಭಾವಿಸದೆ
ಸುಜ್ಞಾನದೀಪ್ತಗೆಸೋವಬೇಡಜ್ಞಾನತಿಮಿರವನೆಂದನಾರಾಮ ॥೬೯॥ ಸಾ
ಕುಸ್ಮರಣೆಯಿರಲಿಸವತ್ರೆಯು । ಸೋಕನಜ್ಞಾತಿಜೇಡನಡೆಯಿಸಿ । ಮಾಕಳಾ
ಸಸಿಗೌರ್ಧ್ವದೈಹಿಕವಿಹಿತಸತ್ಕೃತಿಯ ॥ ಸೋಳದಪರಾಧಿಯನುನಾವ
ವಿ । ವೇಕಮುಖದಲಿಕೊಂದೆವೆನ್ಮುವೆ । ನೌಕಿಕೊಂಡಿಹಕಾರ್ಯಕೋ
ಸುಗಯೆಂದನಾರಾಮ । ... ॥೭೦॥

ತಿಳಿಹಿದನುಬಳಿಕಾತನಂತ । ಸ್ಖಲಿತಚಿತ್ತಜ್ಞಾನಿಯುನುಬಳಿಕಿಳುಹಿ
ಕಳುಮವನೊಡದುದಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿಕಪಿವರನ ॥ ಮೊಳಗಿದವುಸುರಭೇರಿಸು
ರಕುಜ । ದಲರಮಳೆಸೂಸಿದವುಕಂಬನಿ । ದುಳುಕುತಮರರಚಕ್ರಿಸುರಿ
ದನುತನ್ನಪಟ್ಟಣಕೆ ॥ ... ॥೭೧॥

ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಐದನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ದೇವದೇವಾರಾಜೇಂದ್ರನಾಸು । ಗ್ರೀವದೇವಂಗೊಲಿದು
ಕಿಷ್ಕಿಂ । ಧಾವನಿಯಸಾಂಬ್ರಾಜ್ಯಪದವಿಯನೊಲಿದುಮನ್ನಿಸಿದ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಕೇಳಿದೈಕುಶನೆನಿಮ್ಮರಘುಭೂ । ಪಾಲಕನಶರಘಾತದಿಂದ
ಸುಜಾಳಿಸಿದಜಿಷ್ಣುವಿನತನುಜನಮರಣವಾರ್ತೆಯನು । ಕೇಳಿತಾರಾದೇ

[illegible] | [illegible]
[illegible] ||೧|| [illegible] | [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||೨|| [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||೩|| [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||೪||
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ... ||೫||

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||೬|| ಬಂದ [illegible] | [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ... ||೭||

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ... ||೮||

ಅಂಗದನ [illegible] | [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ... ||೯||

ಋಷಿಚರಿತ್ರನ ಕೊಂದರೇಕ । ಲ್ಮಷವಿಹೀನನ ಕೆಡಹಿದರೆ ಮುನಿ । ವಿ
ಷಗಳೇ ದ್ವಿಜಹತ್ಯೆ ಕವ್ಯಹಿತೋಪಲಾಲಿತನ ॥ ವಿಷಯವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಡಹಿದರೆ
ಕಪಿವೃಷಭನನು ತಾಂತರನುಗಕಲ । ಝಷಪತಾಕನನೆಂದು ಮೊರೆಯಿ
ಟ್ಟಳಲಿದಳು ತಾರೆ ... ॥೧೦॥
ಕಡಿದರೋ ಸುರತರುವ ನೆಲವದ । ಹಿಡಿದು ಬಿಯಕೆಗೆ ತೊತ್ತು ವೇಟಿಕೆ ।
ಹಡೆದ ತಾಯನು ತೊರೆದರು ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಮಣಿಗಣವ ॥ ತೊಡಹಿ ಬಿಸುಟ
ರೊಡ್ಡಾರಗೋಸುಗ । ಸುಡಿದರೋ ಕಸ್ತೂರಿಯನು ಸರಳಿಗೆ । ಮುಡಿಯು ರೊಮ
ರೆಯಾಕೆನುತ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟಳಾ ತಾರೆ ... ॥೧೧॥
ಇರಿದರೋ ಸುರಧೇನುವನು ನೆರೆ । ಮುರಿದರೊ ಸುರಕುಜನ ಕಡಲೊಳ
ಗುರುಬಿದರೊ ಕಾವಿತದ ರತ್ನವನು ಕಟಕ್ಕೈಯಾರೆ ॥ ಹರಿದು ಬಿಸುಟರೊ
ತನ್ನ ಕೊ[illegible] । ಮರವ ಮಣಿ ಮಾಂಗಲ್ಯಸೂತ್ರವ । ಮೊರೆಯು ಮೊರೆಯೊ
ವಿಧಾತ್ರ ಹಾಯೆಂದೊರಲಿದಳು ತಾರೆ ... ॥೧೨॥
ಆಯಿತೇ ಸಂತೋಷರಾಜ್ಯ । ಶ್ರೀಯುನನುಭವಿಸಿನ್ನು ಮದನನ ॥
ಬಿಯ್ಯಗಕೆ ಬಿಡುಮಾಯಿತೇ ನಿನಗೆಲೆ ಕಪಿಜಪತಿಯು ॥ ಮಾಯದಲಿ ಕೊಲಿಸಿದೆ
ಧರಾಚಂ । ದ್ರಾಯುತದ ಕೀರ್ತಿಯನು ಘುಳಿಸಿದೆ । ದಾಯಿಗರೊಳ ತ್ರಮ
ನಲಾವಿನೆಂದಳಾ ತಾರೆ ॥೧೩॥ ಆರು ಗತಿ ನಮಗಿನ್ನು ನಾವಿ । ನ್ನಾರ ಸಾರಿದು
ಬದುಕುವೆವು ನಮ । ಗಾರೊಡೆಯರಾರ ರಾಷ್ಟ್ರರಾರಧಿಕ್ಯತರು ನಮಗಿನ್ನು ॥
ಆರುಮಿಲ್ಲದ ನನ್ನ ಗತಿ ಕರಿ । ಗಾರು ಬಂಧುಗಳೆಂದು ಬಳಿಕಾ । ತಾರೆ ಕಡು
ಶೋಕಿಸಲಿ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಯ್ದಳಂಗದನ ॥೧೪॥
ಕಂದ ನಿನ್ನನದಾರ ಕೈಯಲಿ । ತಂದೆ ಕೊಟ್ಟನೊ ಬಳಿಕ ನನಗೇ । ನೆಂ
ದು ಹೇಳಿದನ ಕಟದೇಶಿಗರಾದೆವೇ ನಾವು ॥ ಮುಂದೆ ನಮಗಿನ್ನೇನು ಗತಿ ನಾ
ವ್ । ನೊಂದೆವೈನ ಗ್ರಾಹೆವೈ ಆರೆ । ಬೆಂದ ತನು ತಾನಾದೆನ್ಯೆ ಹಾಯೆಂದಳಾ
ತಾರೆ ॥೧೫॥ ಎಂದು ಮೂರ್ಛಾಗತ ಪರಿಗ್ರಹ । ದಿಂದ ಮಾನಿಸಿ ಮುಳುಗಿದ
ಳಾಘ । ನಂದನನ ಶರದ ರುಣ ಜಲದಾರ ಸುತೀರ್ಥದಲಿ ॥ ಮುಂದುವ
ರಿಪಿಲಾಸಮಂತ್ರದ । ಸಂದ ಪೂಜಾಸನದಲೊಯ್ಯನೆ । ಸಂದದರ್ಶನ
ವಮಾಡಿದಳು ಮಾಯಾಮಹೇಶ್ವರನ ॥೧೬॥ ಅಕಟ ಘೋರಾಂದರಸುಗ
ಳುಘಾ । ದ್ಮಿಕರು ಕ್ಷತಭಾಷಿತರು ಭಾಗ್ಯಾ । ಧಿಕರು ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕರುತ್ತ
ಮರಧಿಕಗುಣಯುತರು ॥ ಅಕುಟಿಲರು ಸನ್ಮಾರ್ಗಶೀಲ । ಪ್ರಕಟಿತರು ಸ
ದ್ವರ್ತನರು ಸೇ । ವಕರಿಗೋಸುಗ ಕೊಲುವುದ ಚಿತವೆಯೆಂದಳಾ ತಾರೆ ॥
ದಶಮುಖನ ಮೇಲಣ ನಿರೋಧ । ವ್ಯಸನದಧಿಕ ಕ್ರೋಧ ಬಿಯಿನು । ಬಿ

ಸುಡುವರೆಕೆಂಡೆಯದನು ದಿಗಪರಾಧಹೀನನಲಿ ॥ ಬಿಗಿದಕೋಲಕೆ ಕಾಣದ
ವನು ಸೇರಿಸಿದ ಗಾಥೆ ಸುಮೇರುವರೆಯುಪ । ದೆಶೆಯು ಹೊತ್ತಿಸಿದರ್ಥ ಲೋ
ಕದೊಳೆಂದಳಾ ತಾರೆ ॥೧೮॥ ಬಲ್ಲಬಲುಮೆಯೊಳೆನ ಗಂಡನು । ಅಲ್ಲದಾರಿ
ಗೆ ಹೇಳು ಬಾಪಟ । ಮಲ್ಲತನ ಮರ್ಕಟರೊಳಿಲ್ಲದೆ ಮೆರೆಯುದೇನಿನಿಗೆ ॥ ಖುಲ್ಲ
ರೊಡನೆ ಮುಕುಟಸಜ್ಜನರಲ್ಲಿ ಸೊಗಸೇ ಖೂಳರಂಗವ । ನಿಲ್ಲಿ ಮೆರವರೇರಾ
ಮ ನೀನೆಂದಳಲಿದಳು ತಾರೆ ... ॥೧೯॥

ಮಧುವಿನಲಿ ನಿನಗೊಪ್ಪುವುದು ರಣ । ನಿಧನನಿಗವಶಾಂಗನೆಯೆ ನಪನೀ
ವಧುವ ಕದ್ದೊಯ್ದವರೊಳೆಸವುದು ಕಲಿಹಿರಣ್ಯಕನ ॥ ವಧಿಸುವಂದ ವಿರಾ
ಜಿಪುದು ನಿಂ । ನಧಿಕ ಭುಜಬಲ ವಕಟ ವಾನರ । ವಧೆವಿಚಾರಿಸೆ ರಂಜಕವೆನಿ ।
ನಗೆಂದಳಾ ತಾರೆ ॥೨೦॥ ಅರಿಕೆಗಣುವಿನ ಕೊರತೆ ಪೆತೆಯುಲ [illegible] ಹೊರದುಹಿ
ಸುಣರವ ಮಾತ್ರು ಮನಸಿಂ । ಗುರಿಸಿದಲ್ಲದೆ ದೇವ ದಯನಿನಗಿಲ್ಲ ದಾಡುಹುಲ ॥
ಅರಚೆ ಮಾಡೊದೇನ ತಾನೇಂ । ನೆರೆಯು ಮುಂಚದಮುನ್ನ ವಹ್ನಿಯೊ ।
ಳೊಂಗಿಸೆನ್ನ ಸನೆನ್ನ ಪತಿಯೊಡನೆಂದಳಾ ತಾರೆ ॥ ॥೨೧॥

ತರಳನಿವನಂಗದನು ಸೇರುವ । ಡರಿದು ಸುಗ್ರೀವಂಗೆ ಹಸುಳೆಯು । ಪ
ರಣನಿಂನಪುಕಂದನಿವ ತಾ ನಿನ್ನ ಕೈಲೆಡೆಯು ॥ ಕರುಣವಿರಲಿವನಲ್ಲಿ ಬಾರೈ ॥
ತರುಣ ಬಾಯೆಂದಿನಕಾಲೇಂದನ । ಚರಣದಲಿ ಬಾಚಿದಳು ತನುಜನನಶ್ರು
ಜಲರುಧಿಯೆ ॥೨೨॥ ಜಲವಿಡಿದ ವಕ್ಷ್ಯಿಮುಲಿಕರಣಾ । ಜಲನಿಧಿಗೆಲವಕೇ
ಳುಕಡು ಕೋ । ಮುಲವಲಾ ರಘುಪತಿಯು ಚಿತ್ತವು ಬಳಿಕ ಬಾಲಕನ ॥ ತಲೆದ
ಡಹಿತಸ ಲಭ್ಯಕಮಾಲವ । ನಿಳುಹಿದನು ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ತಾರಾ । ಲಲನೆಯು
ನು ಸಂತೈಸಿದನು ವಿವಿಧೋಪಚಾರದಲಿ ॥೨೩॥

ತರುಣಿ ಕೇಳಾಯುಷ್ಯವೊದಲಾ । ದುರುತರ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮದ ಬರ
ಹವಿದು ತಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಂಭೋಜಸಂಭವನ ॥ ಮರಣವಿಧಿಕೃತ ಜನನಸಕಿ
ದನಾ । ದರಿಸಲರಿಯದೆ ಬಂಯಲಹಮ್ಮಿನ । ಹರಹಿನಲಿ ಹೊದಕುಳಿಸ ವ್ರ
ದುಜಗವೆಂದನಾ ರಾಮ ... ॥೨೪॥

ಆದರಿನಜ್ಞಾನಪ್ರಪಂಚವ । ನೊದವುದೇನು ವ್ಯಾಧಿನಾವ ನಿಜ । ಸುದತಿ
ಯು ನಹೋಗ ಡಲೇತಕ ಕಪಿಯು ಕೊಲಲೇಕೆ ॥ ಆದ ವೆತಾ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಫಲ
ವಿದೆ । ನದಗಲಿಸಲಳವಲ್ಲ ಸಹಗವು । ನಡವಿಚಾರವದೇಕೆ ಸಾಕಿನ್ನೆಂದ
ನಾರಾಮ ... ... ॥೨೫॥

ತನುಜಕೇಳೈ ಬಳಿಕ ಪರಿನಂ । ಪನೆಯು ಲಲನೆಯು ಲೋಚನದಬಿಡು । ದ
ಬಿಯು ಸಂಶುಕದಗ್ರದಿ ದೊರಗಿದನ ಕರುಣದಲಿ ॥ ಅನುಜ ಕ್ಷ್ಟ್ರಣನಂ

ತೆನಿನ್ನಯ ॥ ತನುಜನನುಪಾಲಿಸುವೆನೆಂದಾ । ಘನಿತೆಯುಸುಗ್ರೀವಗಿಂಬಿ
ಕಿಂತೆಂದನಾರಾಮ ... ... ॥೪೬॥

ತರುಣಿತನುಜಗೆರಾಜ್ಯಪದವಿಯು । ವಿರಚಿಸುವುದಂಗದಗೆಸೊಗಲಲಿ ॥
ಧರಿಸುವುದುಯುವರಾಜಪಟ್ಟವನೆಂದುಬೆಸವೇಳ್ದು ॥ ತೆರಳಿಸಿದನನುಜನ
ನಾರವಿಜನ । ಕರದುನಡೆನೀನಿನ್ನಪುರಕೇ । ವರುಷಕಾಲವಕಳೆದುಕಪಿಬ
ಲಸಹಿತಬಾಯೆಂದ ... ... ॥೪೭॥

ತಿರಿಗಿದನುಪ್ರಸ್ರವಣಪರ್ವತ । ಕರಸನಲ್ಲಿಂವೇಳಿನಡದುದು ॥ ಸುರ
ಪಸೂನುವಿಗೌರ್ಧ್ವದೇಹಿಕವಾಗಪೋಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಹರಿದರಾದಿಪಪಟ್ಟಬಳಿ
ಕಾ । ಯ್ತ್ರಿಯುಮನನಂದನಗೆನಡದುದು । ಹರಿಹಯನಪೊಮ್ಮಗಗೆಘ
ನಯುವರಾಜ್ಯದಭಿಷೇಕ ॥೪೮॥ ಅನಜನನುಬೀಳ್ಕೊಂಡುಮಾರುತ ।
ತನುಜನಳನೀಲಾದಿಗಳವಂ । ದನೆಯುಕೈಕೊಳುತೂರ್ಮಿಳಾಪತಿಪರವಶ
ರುಷದಲಿ ॥ ಮನುಜವೇಷದಗೌರವದಗೋ । ವಿಂದಯುಗಂಡನಗರುವ
ದೇವನ । ವಿನುತತೊರವೆಯುರಾಯನರಹರಿಯೆಡೆಗೆನಡೆತಂದ ॥೪೯॥

ಐದನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಆರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಕಳೆದುಮಳೆಗಾಲವನುಬಲಿಮುಖ । ಬಲಸಹಿತಬಂದಿನ
ಜನಾದಶ । ಗಳವಿರೋಧಿಯುಕಂಡುಕದನೋದ್ಯೋಗಮನನಾದ ॥

ಕೇಳಿದೈನೃಪಸೂನುಸಿಮ್ಮನೃ । ಪಾಲರಾಪ್ರಸ್ರವಣಶೈಲದ । ಮೇ
ಲಿರಲುಮೈದೋರಿದುದುಮುಂಗಾರುಮೇದಿನಿಗೆ ॥ ಬೀಳೆಬಡಪೋಲಾಗಿಗಿ
ರಿತರು । ಕೇಳಿಕಡಲುಪ್ಪರಿಸಿಗಗನಕೆ । ತೂಲೆತವಕದಿಬೀಸಿದುದುಬಿರುಗಾ
ಳಿಪಶ್ಚಿಮದ ... ... ॥೧॥

ಮುರಿದನಭಕೇರಿದವುಮುಗುಲಿನ । ನೆರವಿನೀರ್ಗಳಪೇಲಿಹಾರಿದ ॥
ಪರಸುಕುಲದಸುರಾಳತತಿರಾನಸಕರೋವರಕೆ ॥ ಹರುಷಿಸಿದವುಬಲಾಹ
ಚಾತಕಿ । ಸುರಶರಾಸನವಮೇಘಲಕ್ಷ್ಮಿಯು । ಶಿರದಶಿಖರದಮೇಲುದಿಸವ್ರೊ
ಲುಮೆರದುದಭ್ರದಲಿ ... ॥೨॥

ತೊಟ್ಟದೋನಭಕವಚವನುನೆಲ । ಕಟ್ಟಬಿಗಿದರೊಸುರರುನಿರಿವಿಡಿ
ದುಟ್ಟಳೋಜಲದಾಗಮಸ್ತ್ರೀಸೀಲಮುಯುಪಟವ ॥ ಪೆಟ್ಟಮಾರಕತ್ರಕೆಲ್ಲೆ
ಯುಸೀಲದ । ಬೆಟ್ಟದಿರವೆಂಬಂತೆಪಂಪಳ । ವಿಟ್ಟಜಾದದುಕಾರ್ಮುಗಿಲುಕ
ತ್ತಲಿಸೆಕುಂಭಿನಿಯು. ... ... ॥೩॥

ಝುಂದವುಗೇರ್ಝುಣಿತನೆಯುವಿುಂಚಿನ । ಖಚರಗಗನೆನಡೆಯುಮುರಿದಜರಿಗೆಯು । ಗವಬಡೆಯುಘರ್ಜನೆಯ ಗಾಡಿಯುಘನಘಟಾವಳಿಯು ॥ ಸಿಡಿಲಬೊಬ್ಬೆಯಿ ಧಾಳಿಯುಲಿನದ । ಸತತಿತ್ರಾಗನಿಡಾಗಭೂಷನ ॥ ಹಿಂದುಹೆಕ್ಕಳಿಸಿದನುವೋಘೋಗದಮಹೀಪಾಲ ॥ ॥೪॥

ಧೊರೆಮುಗಿಲುಧರೆಮುಗಿಲುನಿಡುವೋ । ಹರದೆಮುಗಿಲುಪ್ಪರದಝುಣಿಯು । ಜರಿವಚೋಡಿಯುಜಗದಜಂಗದಗೆದನುಗಿಲಿನಲಿ ॥ ತರಣಿಶಶಿತಾರಾಗ್ರಹಂಗಳ । ಪರಹುನಿಂದುದುಗಗಂಜಲನಿಧಿ । ಜರಿದುದಿಳೆಗಂಬಂತೆಜಲಧೋಂಪಿಪಿತಾವೇದಿನಿಯು ॥ ೫ ॥ ಬೆಸುವಬೇಘದಕಾಳಿಕೆಯುಕಂಡಿಸುವವಿುಂಚಿನಸಂಚಗದಸಂ ॥ ಧಿಸುವಸಿಡಿಲಿನಲಿನೆಲಕೋಗುವಾಸಕಲ್ಲಗಳಬೆಸುಗೆಗಳಬಿರಿವಳೆಯುಬೆದವಳೆ । ಬಿಸಿಲುವಳೆದಿರಿಸೋಸನೇ[illegible] । ಘಸಣಿಮಳೆ ಗುಳಿಘಾಸಿಯಗಾಡುದುಜಗದಜನನಿಕರ॥ ॥೬॥

ತೊರೆಗಳುಪ್ಪರದಬ್ಬರದಬೊಬ್ಬಿರಿತವಬುದಿಯುಸರಸಿಗಳನೀ । ರೊರತೆಗಳನೆಲನವಘಸೋದಕವದುಬ್ಬನಿರ್ಜರರ ॥ ನಿರಿಸುನಿಡುಜಂಘಾಸವಿಗಾರದ । ದಿರಿಸುಬೇಸರನಿತ್ತವೆನಸುಂ । ಸರುಕುಲಾದಿಪಸೂನುಕೇಳ್ವೆಮೇಘಕಾಲದಲಿ ॥೭॥ ಲವನಕೇಳ್ ಚಂದ್ರಾಂಶುವಂಶೋ । ದ್ಭವನುಬಳಿಕಾಪರ್ವತನಬಲುಗವಿಯುಗೇಹಂಗಳಲಿಜಂಝುಗಾನಿಲನಿವಾರಣದ ॥ ವಿವಿಧಪುಳ್ಳಿಮೃಗಾಜಿನಂಗಳ । ನಿವಸನದನೀರೇಜಕಂದದ । ನವಫಲಾಹಾರದಲಿನೂಕಿದರಂಬುದಾಗಮವ ॥ ... ॥೮॥

ಬಂದುದಾಕ್ಕೆಯೆಡನೆಡಾಳಿಕೆ । ಗುಂದಿದಬ್ರದಬೆಳ್ಪನಬ್ಬರ । ಮಂದೆವಾದನವಿಗಾಣದಸಂಭ್ರಮ ದಸಡಲಿಕೆಯು ॥ ಸಂಧಿಸಿದಸಿಡಿವಾಟಗಳತರು । ಶೇಂದುಗಳತೋರಿಕೆಯುಬೆಳಗುಗ । ಳಿಂದಸೊಗಸನುಸೂಸಿತವನಿಗೆಶರಸರತ್ಸಮಯ ॥ ॥೯॥

ಮುರಿದನೀರನರಣದವೊಲುಬೊಬ್ಬಿರಿತಸಿಂದಪುಸಾರಸಂಗಳು ॥ ಹರೆದೆಗದರಣಭೇದನವೊಲೆಳಗರಿದಪಲ್ಲಿ ॥ ತೊರೆಗಳಾತ್ಮಜ್ಞಾನಿತತ್ಪರ ದರಿವುಕಾಣಿಸದಂತೆನಭಕಂ । ದೆಸವೆ ಗಾದುದುಕಾಣಿಸಿತುಜನಮನದನುಪ್ಮಾನೆ ॥೧೦॥ ನಡೆಗಿರಿಸಿದ ದಾಶರಥಿಶಾರ್ದ್ದೂಲ । ದುಡುಗೆಯಲಿನೆಲದಖಿಳಮೃಗಮದ । ನಡದವಂಚೆಗಳಿಂಚರವಬೀರಿದವುಕೋಳಗಳಲಿ ॥ ಮಡುಗಳಪ್ಪಡಿಸಿದವುಹಾವಸೆ । ಹಿಡಿದವಟಪಾಂಥಕಥಪದಹತಿ । ಗೊಡಲವಿತ್ತವುಪೊಂಚಿದವುಹೊಲದಲಿವಿಹಂಗಚಯ ॥ ॥೧೧॥

ಸರಿದುದಾಸರದವನಿಪಾಲಕ । ಸಿರಿಕುಶಾನುಜಕೇಳುಹಿಮರುತು । ಬರ

ವಿವರಿಸಿಕಳಿಕಿಕೊಂಡುದನನಿಪಗೆರಿವಧೆಯನುಸರಿಯು ॥ ಬರವೆನಲ್ಲೆಂಬೋಲವಾನ
ರಾರರಸನಲಿಕಾಣದೆಕಪೀಂದ್ರನ ॥ ಪರಿಯುಕೆಂಡೈಯೆಂದ ಪೇಳ್ದನೆನುಡಿದ
ನನುಜಂಗೆ ॥ ೧೨ ॥ ಹಿಂದುಹವಣರಿಯದಕೃತಘ್ನಗು ॥ ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲನ
ಬೇಡಧರೆಯಲಿ । ನೀರತಿಶಯಪುರುಷಾರ್ಥಪಂಡಿತರಿಲ್ಲವೆನಬೇಡ । ಕೇಳು
ಮದದಲಿನಮ್ಮನಾಕಪಿ । ಸರಕುಮಾಡದೆಹೋದಸೀನೆ ಚ್ಚರಿಸಿಬಾಹೋ
ಗೆಂದುನೇಮವನಿತ್ತನನುಜಂಗೆ ॥ ... ॥೧೩॥

ಯೇನುವನುದೊಡ್ಡಿದನಶರಸಂ । ಧಾನಸಮಯಗಳಾಪ್ರನವಗಾ ॥
ವಾನರರಮಿತ್ರತ್ವವೆಂಬುದಲೋಕಹಾಸ್ಯವಲ ॥ ಈನಿಮಿತ್ತಕೋದಂಡ
ಚಂದಕ್ರ । ಶಾನವಿನಹೊಲಿನಲಿಹಗೆಗೊಂಡಾನುವವರಾರೆಂದುಲಕ್ಷ್ಮ
ಣದೇವಘಜಿ ದ ॥ ೧೪ ॥ ಕಂದುನೋಡೆಂದವನುಬಂದರೆಬರಲಿಬಾರದು
ಡವನರಾಜ್ಯವ । ತಿರುಹಿನಾವ್ಕೊಂಡವನನಂದನಗಿತ್ತು ಬಾಬಳಕ ॥ ಅರಿ
ವಧೆಗೆನೀವೇದನುಡಿತಾ ॥ತ್ಪರ್ಯತುವಿಗೆಂದರಸನಾಜ್ಞಾ । ಧರನುಧೈರ್ಯೋ
ತ್ಕರನಕಳುಹಿದನಾವುಹಾದಿರಯಲಿ ॥೧೫॥ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ದಗ್ರಜನನವ
ವರಶರಾಸವಶರಕ್ಷವಾಣವ । ಸಿರಿಸಿತನ್ನಯುಧನುತನುತ್ರವಧರಿಸಿರಘುಸ
ತಿಯು । ಚರಣಕಾಣುತ್ರನಾಗಿವುನದು । ಬ್ಬರದಹೊದರಿನಪೊಗುವಕೋ
ಲುವರುಲಕ್ಷ್ಮಣವಘನ । ಘೋರಗವರ್ಗನಲನವೆುದೆವು । ಹೀರುಹಾವ
ಳಿಸಿದವಂಗದರ್ಧುಳಿದರ್ಧುಸಾಡಿಯಲಿ ॥ ಭೋರ್ಥೊದರಬೀದವವಾಕ ॥
ಘೋರಸಿಂಹಧ್ವನಿಗೆಸಿಂಹದ । ಮೂರುಕೇರಿಶರಭಾದಿಮೃಗಜಾರಿದವು ದೆಸೆ
ದೆಸಗೆ ॥೧೬॥ ಪರಿಸಿದಬಿಲಬಿರಂವಿನುಬ್ಬರ । ಕೂರಿಕೆಯತುದುವೆರಳಿನಲಿ
ಕಂ । ಪೇರಿದಕ್ಷಿಯಕಾಣಿನವಿರಾಸೆಯಕಳಹುದದಮನದ ॥ ಮೂರಲೋ
ಕದಕೊಲೆಗೆಲಸಕು । ಬ್ಬೇರಿದಸವಾಂಬಕನಪೊಲುಮ್ಯೆ । ದೋರಿದನು
ಮಿಹಿರಜನದುರ್ಗದಭಟರಕಣ್ಣಳಿಗೆ॥ ॥೧೭॥
ಕಾಣುತೇತ್ರನಾಪ್ಲವಂಗ । ಶ್ರೇಣಿದುರ್ಗವನಿಳಿದುಬಂದಡೆ ॥ ದಾಣದ
ಲಿತರುಬಿನರುಶೈಲನಗಾಯುದಂಗಳಲಿ ॥ ಕ್ಷೋಣಿಜಾಸುತಕೇಳುಬಳಿಕಾ ॥
ಕ್ಷೀಣಬಲನಾವಲಿಮುಖಾಲಿಯು ॥ ಗೋಳುಗಳೆನಿಬ್ಬೆಸುತನವದವರಿದ
ನುಪರ್ವತವ ॥ ... ॥೧೮

ಎಡಬಲದಲೌಂಕನಭಟಾಳಿಯು । ತೆಡಕತರುತವಿಸಾರಿದುಸು
ಕಾವ । ಕಡುಹುಕಾತರಕೊಲವರಾಗೆ ಕಳುಹಿಸಂದಣಿಸಿ ॥ ಘಡಿಘಡಿಫ
ಕೋಪದಲಿದುರ್ಗದ ಹೆಡಕುಪರಿಯಂತೇರೆವುರಗಡ । ಬವಿಸಿತ್ರಚ್ಛ ಹಾಭಾ

ರಿಸಿತಭಯವನಿನಕನೂಜಂಗೆ ॥೨೦॥ ಗಜಬಜವಿದೇನೆನುತಸವೆನಾ । ಕ್ಕೃಜ
ನಸಡೆತಂದಿನಕುಲೇಂದ್ರಾ । ನುಜನಕಂಡೆದ್ದುಬಿದ್ದಕಳಕಳವಸಾಸಿವಾರಿ
ಸುತ । ನಿಜದಸಿರಿಗೆಯ್ದಭಕ್ತಿತತಿಯಲಿಭೂ । ವಿಜಯಸಿದ್ದಿದ್ದುಸನಪದ
ಪಂ। ಕಜಕೆವಿನವಿತೆನಾಗಿತಂಡನುರವಿಜನರವಸಗೆ ॥೨೧॥

ಧರಣಿಜಾಸುತಕೇಳುತತ್ಸುರ ವರವಿರಾಜಿಸಿತವದನಗರಿಗೆ। ಯದಡು
ದುದಿಯಸೆಒದ್ಧಬವನಾವಳಿಯವೀಧಿಯಲಿ । ಸುರವಹೇಜೋದ್ಯಾನದಲಿ
ಸುರಚಿರವಿಭೂಷಣದಬಲೆಯರಸುಂ। ದರದಸೊಗಸಿನರಾಜಭವನವುದುರ
ದುದಿದಿರಿಸಲಿ ॥ ... ॥೨೨॥

ಜರದುತಾರಾದೇವಿಬಳಿಕೆ। ಚ ರಿಸಲಾಕ್ಷ್ಣಬೆದರಿನಲಿವಮುಖ। ದರಿಕೆ
ಯಲಿಬಹುವಿಧದಸೌರಂಭಾತಿಶಯದಿಂದ ॥ ಉರುವತನ್ನಯ್ಯಯುವತಿಯ
ರವೃ। ವರೆಯಲ್ಕೈತಂದವರಾಕಹಿತಃ । ಗರಗಿಪ್ಪವದಿಂದಿದಿಗೊಂಡೊ
ಯ್ದರವಸಗೆ ॥ ... ॥೨೩॥

ಪರಮಪ್ರೂಜಾವಿಧಿಗಳಿಂದಾ।ದರಿಸಿಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವನನುಸ। ತ್ಕರಿಸಿಕಂಪಿ
ತಕಾಯಸೆರಗಿದನಿತ್ತ ಕೆಕೆಯ । ಕರುಣಲತೆಕುಡಿದೊರೆವೆಲ್ಲನೆ। ಕರ
ಸರೋಜವಿನಾಕಪೀಂದ್ರನ । ಸಿರನನೆಗಹಿದುಬಳಿಕಕಾಲ್ಗೆರಿಸಿದನುವಿನ
ಯದಲಿ ॥ ೨೪ ॥ ಹರಿದಹರುಷಣದಾನನದವೃ।ಸಿರಿಯದುಕ್ಕೈವರ್ಗದು
ವೆಲ್ಲನೆ । ದರಹಸಿತವಮುಖನಾಗಿಕೇಳಿದನವನಿಜೇಶ್ವರನ ॥ ಚರಣಸರಸೀರು
ಹಸುಯುಗ್ಮ । ಸ್ಥಿರವಜೇಯಕ್ಕ್ರಪಾತಿಶಯದಂ । ತರದನರಿಯೇನನ್ನ
ವೋಲೆನುತಿನಜಬೆಸಗೊಂಡ ॥೨೫॥ ನಡಿದನಕವಬಾರಸೆಂದವ ।ಘಡಸ
ರಲೆಚಿತ್ತದಲಿನನ್ನತಿ । ತಡದುದವರಾಧಾಂಕವದಬಿನ್ನೈಸಲೇಕಿನ್ನು ।ಹಿ
ಡಿದೆನತ್ರಿದ್ವೃಥವಾಗಿನಿಮ್ಮದಿ। ಗಳನುನಾನಿನ್ನಂಜಲ್ಯಾಕೆ। ನ್ನೊಡೆಯತನವ
ನುವೆರದುತನ್ನನುಸಲಹಬೇಕೆಂದ ॥ ... ॥೨೬॥

ಅರನಚಿತ್ತೈಸರಿಯುವನಾಸ್ಥೆಯ। ದಸನಂಖ್ಯಸರೋಜಸೇವೆಗೆ,ನೆರ
ಹಿದನುಶರನಿಧಿಪಕ್ಷೇತ್ರಸವಸ್ತುಕಪಿಬಲವ ॥ ಹರವರುಷಕಿಂಪುರುಷಭಾರ
ತ । ವರುಷಿಕಳಾಗರುಷಾದಿನಾನಾ । ಧರೆಯಗಿರಿವನವಾಸಿಗಳನಾಹವವಿ
ಲಾಸಿಗಳ ॥ ೨೭ ॥ ಶರವಿಧಿವಪಲಗೆಳಗಿನಗ್ಗದ।ತರುಚರೇಂದ್ರರನಿಂ
ದಜಾಟರ । ಗರಿಯವಗೆವಣಂಗೆಕಾಲಗ್ಗದೇವರಿಗೆ । ಸುರಪತಿಗೆಕಿ
ನ್ನರತತಿವಾ । ವಾನರವಸುಭಟನಹಿದನುನಿ । ಸ್ಮರನಸಂಖ್ಯಸರೋ
ಜಸಿ ವೆಗೆಜೀಯತಾಸೆಂದ ॥ ೨೮ ॥ ನುಡಿದದಿವಸಕ ಬಾರದದ ಗಡಿಗತ
ನನದಜೀಯಸಿವನ್ನಾ । ಪಡೆಯಸರಹಲುಸರಿದನವನಿಗೆಬಿಸಹನ್ನರ

॥೩೨॥ ನುಡಿಯೆನಾಲಿಗೆಯಿಲ್ಲ ಸಿವ್ಮಡಿ। ಯಡೆಗೆಭೃತ್ಯನತಪ್ಪಿನೊಪ್ಪಂ ।ಬಿ
ಡೆಯಬೇಕೆಂದೆರಗಿದನು ಮಗುಳಂಘ್ರಿಗಾಂಗವಿಜ ॥ ೨೯ ॥ ನಗಪಿದನು ಕಪಿವ
ರನಶಿರವನು । ಮಗುಳು ನಗೆಮಂಜವಿಸತಾರೆಯು । ಮಗನತಾರೆಯರು
ಮೆಯ್ಯನಮಿತಾನನಗಳನು ಬಳಿಕ ॥ ಮಗುವ ಕರುಣಧೊಳೆತ್ತಿ ಸೌಖ್ಯದ ।
ಸೊಗಸಿನಲಿ ಸೌಮಿತ್ರಿ ತೊಲಗಿದ । ನಗರಪಥಿಕತಿಯಂಚೆಗೆ ಬಂದನು ಬಹಳ
ಬಲಸಹಿತ ॥ ... ॥೪೦॥

ಆರನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಏಳನೇ ಸಂಧಿ,

ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯನಾಪ್ತ ಕಾಲಸಾರ್ವಭೌಮರ। ಗಾಯತ್ರಾಣವಪ್ಪಲ್ಲ
ನನೆ ಪವನ। ರಾಯಡಳಿವನ ತೋರಿಮುನಿ ಸಿಕೊಂಡನಾಂಗವಿಜ॥

ಪದ್ಯ॥ ಕೇಳಿದ್ಯೆಯೆ ಲಿವಾಜಸೂನುದ ।ಯಾಳುವಲ್ಲಾ ರಾಯನರಿಸೀ ।
ತಾಲತಾಂಗಿಯರಮಣಕಣಾಂತರ ಪಿಕಾಲಿಲೋಕ್ತವನ॥ ಪೇಲಣಮರುದವ
ನವನಾಕ್ಷಣ। ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು ದೂರದಲಿಘು। ವ್ಯಾಳಿಸಿದಭೀತಿಯಲಿ ಕಪಿ
ವ್ಯೆಬಿಕ್ಕ್ಯತ್ತೈತಂದ ॥ ... ॥೧॥

ತಾಹಿನವನಾಟಕವಿನೋದ। ತಾಹಿಚಿಂಕ್ಷಾರಾಪವರ್ಣ ।ತಾಹಿಸ
ರ್ವೇಶ್ವರಸನಾತನಸಕಲಗುಣಸಿಲಯ ॥ ತಾಹಿಸಜ್ಜ್ವರಜಸ್ತವೋಗುಣ ।
ದೇಹಸಿಸಿಷಪಿಚಿತ್ರಲೀಲಾ। ಗೇಹಸಿರುಪಮಹಿಮಮಾಯಾನರನವೋ
ಯೆಂದ ॥ ... ॥೨॥

ದೇವದೇವಾಧೀಶರಿಪುವನ । ದಾವದೈತ್ಯಕದಂಬವಿಪ್ರಳೆ। ಗಾಪ್ರವಗರ್ವಿ
ತವಪ್ರಶರಣಜನ್ಯೆಕಸುರಧೇನು ॥ ದೇವಭಕ್ತಾಧೀನಭಕ್ತಜ । ನಾವಲಂ
ಬನವಿಮಲಪ್ಯೆದೇ । ಹೀಸಿಲೋಚನವಿಕಸಿತೋತ್ಪಲಚಂದ್ರಸಂಪಾದ ॥

ಕರುಣರಸತ್ರುಳುಕಾಡಕಪಿಕಂ। ಜರವಕಂಜದಳಾಯತಾಕ್ಷನು। ಬ
ರಶೆದುಬಿಗಿಯುಪ್ಪಿನ ಮನದಿಕಜರಪದಲಿ। ಕರವಹಿಡಿದುಮೃಗೇಂದ್ರ
ಪಿಠವ । ಪೊರೆಯಲಾತನನಿಲಿಸಿನಗುದಿಂ । ಜನಸಬೇಕೆಮಗಾತನೆಂದ
ನುರವಜಕಾರಿಯುವ ॥ ... ॥೪॥

ಕೇಳಿದ್ಯೆಸುಗ್ರೀವಹಗೆವನ ।ಮೇಲಣಧಿಕಕ್ರೋಧದನದಿನ । ಕೇಳಿ
ದಿಟ್ಟವಡುದೆ ಒನತಾಣ್ಮು ಟಿವಪ್ತಾಡದಲ ॥ ಪೇಲಿಸಿಂಗಳುವಲ್ಯರೆಡೆ
ಕೆಯು । ಕಾಲನಪದುದುಗ್ರಪರೋಧವಿ ! ತಾಳವಿಗ್ರಹಕೇನುಮತಿಯು
ನಾಕಂಡೆನೆಂದ ॥೫॥ ಮಾತೆಯದೇನಲೆಜೀಯರಿಪ್ರಸಂ । ರತಿಯಾಸಂಜಾ

ರಿಸುವಶರಣಾ । ಗತರರಸಲಹುವಸತ್ಯಗುಣನಿನಗಲ್ಲದಿನ್ನುಳಿದೆ ॥ಸೆತರದ್ವೈ
ಪದೆಲ್ಲಾಂಬುಳಿಂದಾವ್ । ಸ್ತುತಿಸಲ್ಯಾತಕೆಜೀಯಸೇವಾ । ಕೃತಿಯ
ಬೆಳೆಚಿತನತನ ಲಿರಿಸುಸಾಕೆಂದ ... ॥೬॥

ಧಾತನೀಪತಿಕೇಳುಬಳಿಕ ತರೂ। ಣೀಂದಂಬಿನಲೊಬ್ಬ ತಾನುಸು । ಕಾ
ರಿಸಿವುಗಾಸೆಂಬುವದುರಾಜೋಪಚಾರವೆಲೆ॥ ಕಾರಿಯವದೇನೆರಸಬರದಲಿ।
ಭಾರಿಯಹಾಪವಕಕ್ಕುವಿಕ್ಕವಿ । ಚಾರವಿನ್ಯಾಕೆಂದುಕೈಗಳಮುಗಿದನವ
ಸಂಗೆ ॥೭॥ ಭೂಸುರೇಂದ್ರಜಸೂನುಕೋಟಿ । ಪಿಕ್ಕೇಶಸುತಬಾಸನ್ಮಿತ್ರಬಲ
ವಾ । ರಾಶಯನುರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರನುಸೊಪಲಿಂಬಿನಲಿ ॥ ಈಸವಿರಾಪಕೆ
ಭರಲೆತಲುಪರಿ। ಶಾಸನನಸಂಜ್ಞೆಯಲಿಬಳಿಕಾ । ಕೀಶಬಲಬರುತಿರ್ದುದ
ಗಣಿತಭೂವಿಲಂಬದಲಿ ॥ ೮ ॥ ಅರತೆಜಂಗವುಗ್ರಿಯೊಜವನು ॥ ಬ್ಬರದ
ಜಾತ್ರಿಯೆವಿಲಯವಪ್ಪಿಯ । ನೆಲವಿಯೊನೆಗಳಿಕೆಯಬೇಪ್ರೋಕಾಲಬ್ಬೆ
ರವನ॥ ನಿರುಪಮವಲೇಹೊಗಳುವರೆಹೊಸ ।ಪರಿಯಬಲಬರುತಿರ್ದುದದ್ರಿ
ಯ । ಹನಹುಗಳಹೊವರುಗಳಬಲುಹೊಸ್ತ್ರರನನೆಗಹಿಸಲಿ ॥೯॥

ಝಡಪ್ರಗಳಗಿರಿಶಿರದತೊಡಹಿನ । ಗಿರಿಯಲಂಬರತುಂಬಿದುದುಬೇಗ ।
ರುತಿಯುವುರದಾಗುಗಳಲುದಿಸಿದಧೂತಧೂಮಶಿಖಿ ॥ ಪಡಿಪಡೆಂಬೀಭರದ
ನಿಬ್ಬರ।ಕೊಡದುದಬುಜಭವಾಂಡವಾಕಪಿ। ಪಡೆಯವದಹತಧೊಳಗದ್ದ
ದುಸಕಲಭುವನಚಯ ॥ ೧೦ ॥ ಮೊದಲುಶತಬಲಿಯುಂಬಕಪಿತೋ । ರಿದ
ನುಕಪಿವಾಹನಿ ನಸಿರಡ । ಬರ್ದದವನದ್ಯುತರೌದ್ರದ್ರಸಮುದ್ರಮು
ದ್ರಿತದ॥ ಮದವದರಿಭೈರವನಕರ್ಕಶ। ಕದನಕೋಳಾಹದಳರಣಸಂ । ಪ
ದನವುಗ್ರರಣಮುಖೋಗ್ರವಿಕ್ರಮವಿಗ್ರಹರ ॥೧೧॥

ಅವನಬಳಿಯಲಿಬಂದುದಗ್ಗದ। ಗವಯವೀರಗವಾಕ್ಷಸೇನಾ ।ನಿವಹವೆ
ರಡರ್ಬುದಯ ಗಾಂತ್ಯದಸೇಘದಾಕೃತಿಯ ॥ ತವಿದೆಳೆಯಬಿಕ್ಕ್ವಪಸು
ರಾಚಲ । ಪಚಲಪಡಗುಪಬೊಬ್ಬೆಗಗ್ಗದ । ಧ್ವಪನಶಿರಸಿಗುರೇಳೆಸಂಗರ
ಸುಬಲಸಂದೋಹ ... ॥೧೨॥

ವಿಮಲಮತಿಕೇಳುಕೇಳದುರ್ಮುಖ। ಸುಮುಖರೆಂಬವರೊಪ್ಪಿನೇತ್ರ
ನ। ಸಮಕೆತಾರದಸುಭಟಸಮುಚ್ಛ್ರೀವದೂವಿಟರ ॥ ಯಮುನಲೆಕ್ಕಸಧದಟ
ರನುವಿ। ಗರ್ವಮುನಿಯುದ್ಧವದೋತ್ಕಟರಸಂ। ಕ್ರಮಿತಸಾಜಸನಟಾತೋ
ಬದನೆರಮನ್ಯಬರ್ದದವ ... ॥೧೩

ದನೆಜಮನ ಜಾಮರಕದಂಬವ। ನಸಕೆತಾರದಜಾಡಮಂಡಲ। ವ
ನ ವಿಭಾಗಿಪವೀರವಾನರವರರೂಥಿನಿಯ ॥ ವಿನುತಪಥಿಮುಖಗಂಧಮಾ

ದನ। ವನಚರಭಜ್ಯೋತಿಮುಖರೆನಿ। ಪನುಪಮೋತ್ಸವಭಟರ ತೋರಿದರರೆ
ಡುನ್ಯರ್ಬುದವ ... ॥೧೪

ತೋರಿದನು ಕೈಯೊಡನೆ ಕೇಸರಿ । ಮೂರು ನ್ಯರ್ಬುದವನು ಸ್ವಕೇಸ
ರಿ । ಗಾರುಮುಡಿ ಭುಜಬಲದ ಭುವನಕ್ಷೋಭಕೃತಭುಜರ ॥ ತೋರಿದನುರೆ
ರುಪಾಯುಲುಪಮೆಗೆ । ತೋರಿದತಿಬಲವಲಿಮುಖರ ಪೋರ। ಗೇರಿಕೆಯ ಹೊಸ
ಪರಿಯುಮುಸಕದ ವೃಷಭನರ್ಬುದವ ॥೧೫॥

ಕುಮುದನರ್ಬುದಬಲದನಗ್ಗದ । ರುಮನು ತಾನರ್ಬುದವನುರುವಿ ॥
ಕ್ರಮಗುಮಣ್ಯಕನರ್ಬುದವನರ್ಬುದವನಾಪನಸ॥ ಸಮರವಿಜಯರಸುಪ್ರ
ತಾಪರ। ಯಮಶರೀರರಶೌರ್ಯಗುಣಸಂ । ಭ್ರಮರ ತೋರಿದ ನಸಮಸಸ್ಥಾ
ನರಕುಲೇಂದ್ರಂಗೆ ... ॥೧೬॥

ಕನಲಿದರೆ ಕಲ್ಪಾಂತರುದ್ರನ । ಮೊನೆಗೆ ಮೋಹುವನೋಹಿತಂತಕ।ನ
ನನಿತಾಂತಭುಜಪ್ರತಾಪದಲಸುವನಸುಬಗಿವ ॥ ಘನಶರಾಕ್ರಮಿಚಕ್ರಿ
ಗಳವ್ಯಂ । ದನುಮುಡಾಂಧದ್ವಿವಿಧಭಟರು । ಬ್ಬಿನಲಿ ತೋರಿದರೆರಡುನ್ಯ
ರ್ಬುದಕಪಿವರೂಥಿನಿಯ ... ॥೧೭॥

ನಿಟಿಲನಯನನನೊಸಲವಹ್ನಿಯ। ಪಟುತನವನಂದಿಸುವಬೊಮ್ಮನ।
ತುಟಿಗೆ ಹದನಿಕ್ಕುಸುವ ತೋಟಿಯಲಾದಿಭೈರವನ ॥ ನಟನೆಗೆಡಿಸುವನಗದ
ರಾಯರ। ಭಟರನನುಸಮಸಮರಜಯಸಂ। ಘಟರನೈದರ್ಬುದವನಗ್ನಿಕು
ಮಾರ ತೋರಿಸಿದ ... ॥೧೮॥

ಜಲನಿಧಿಯನುರೆ ಕುಡಿವ ವಡಬಾ । ನಳನನುಂಗುವನೆಲವನಿಬ್ಬಗೆ । ಗಳಿ
ವನಿಖಿಳ ಕುಲಾದ್ರಿಗಳ ಕಿತ್ತು ಭ್ರತಳಕಿಡುವ ॥ ಜಲಜಬಂಧುಹಿಮಾಂಶುಗಳ
ಕುಂ । ಡಲವಸಿಕ್ಕುವ ಕೋಟಿಬಡಬಾ। ನಲಬಲಾನ್ವಿತಘಟರನರ್ಬುದವ
ತೋರಿಸಿದ ... ॥೧೯॥

ಮೆರುವನುಕಿತ್ತು ಬಾಜಭಾಂಡದ। ಭೂರಿಭಾಂಡವನೊಡೆದು ವಿಲಯಸ ।
ವಿಸ್ತಾರಣನನುರಿದುಳುಕಿಸುವ ವಾಸುಕಿಯು ಬಳುಕಿಸುವ ॥ ತಾರೆಗಳ ತರಿದಗಿ
ವವರ್ಗದ। ಗೌರವವನರ್ಬುದವನಂಗದ । ತೋರಿಮೆಚ್ಚಿಸಿದನು ಧರಾಧಿ
ಪವಂಶವಲ್ಲಭನ ... ॥೨೦॥

ಸಿಡಿಲುಗಳ ಘರ್ಜನೆಯ ವಿಲಯದ । ಮೃಡನ ಸಮುಳುಸಿನ ಧನಿಯ ಕಲ್ಪ
ದ । ಕಡಲರಭಸವ ಕಾಲಮೇಘದ ಕಡುಹಿಹನ್ನಬರ ॥ ಪಡಿಗಜಾಜಿನ ಸಿಂಗ
ಳೀಕದ । ಪಡೆ ಸಾಸಿರದರ್ಬುದವನಾಕ್ಷ್ಯ। ಯೊಡನೆ ಕಪಿಕುಲವೀರವೈದ್ಯ
ಸುಷೇಣ ತೋರಿಸಿದ ... ॥೨೧॥

ಕಾಹುರದೆಕಲ್ಪಾಂತವೇಳೆ । ವ್ಯೂಹದಂದದಪೂರ್ವಯುದ್ಧವ। ರಾಜನಾದದುಂದುಭಿನಿಸ್ವನಭದಂದದನುಕವಾದ ‖ ಸಾಹಸದಸಡಗರದನೆಡೆಲಿಸ। ಕಾಹುರದಕೆಡುಹುಗಳಕರದಿಯು । ವೋಹರವಜಾಂಬವನುತೋರಿದನೈದುನ್ನಬುಃದವ ... ‖೨೨‖

ಅಣದತಬುಜಭವಾಂಡಘಟಿವಾ। ನಣಿಪಕುಕ್ಷಿದಡುಗುರಲಿಳೆಬಿ। ಜ್ಜನಿಪಲಂಘನೆಗುದಯಗಿರಿವುಸ್ತಕದಿಧಡಧಡಿಸ ‖ ಪಣೆಯುಜೂಜಲಜಾಲುಗೂಪಲು।ಕೆಣಗಿದಿಪುಕಪುಕಾಕಹುರದನಿಂ ।ಗಣಿಕಗಳನಬುಣವವನತಿಬಲತಾರತೋರಿಸಿದ ... ‖೨೩‖

ಅವರಸಾಹಸವಿವರಸಡಗರ। ವಿವರವಿಕ್ರಮುವಿವರರಣಸಂ। ತಿವರರಾದಾಟೋಪವಿರಸವಾನವೆಂದೆಂಬ ‖ ಹವಣನ್ನರಿಯೆಸರೋಜಜಗೆಸಂ । ಭವಿಸಿದಗ್ರದತನ್ನತೂಕದ । ಬವರೆಗರತೋರಿಸಿದನನಲಜಕೇಳುನ್ಯರ್ಬುದನ ‖೨೪‖ ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯುಬಲವದಿಕ್ಕಿನ । ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯುಂಭೂದಪರುಧರೆ। ದೂಟಲಂಬುಧಿವಿರಾಟಲಹಿಪತಿಕೂರ್ಮರಗ್ಗಳಿಕೆ ‖ ವಾಟಗೆಡೆತೋರಿಸಿದನೀಕರಿ। ವಾಟುಮಲಿಫಣಿಪತಿಗೆನಾಲಗೆ। ನಾಟದೆಣಿಸಲುಗಣನೆಯಿಲ್ಲದರಾಜಸೈನಿಕವ ... ‖೨೫‖

ಎಂತುಹೊತ್ತುದೊಘರಣಿದಿಗ್ಗಜ। ವೆಂತುತಾಳ್ದ್ವಪ್ರೊಭಾರವಿದನುಮು। ಹಾತ್ಮರೈಭುಜಗೇಂದ್ರಕೂರ್ಮರುಹೊರಿಗೆವಾಳರಲಿ ‖ ಹೊಂತಕಾರಿಗಳಾಕುಲಾದ್ರಿಗ।ಳಾಂತುರಕೆಬೆರಗೆಂದುಹರುಷ। ಸ್ವಾಂತದಲಿಹೊಯ್ಸಿದನುಕಮಲಜನಮಲಭೇರಿಗಳ ... ‖೨೬‖

ಹರದ ದೋಲಗವಾಸಮಯುದಲಿ । ಸುರವಧೂನಿಕುರುಂಬಸುಳಿದುದು । ಕರದಹೊಸಳಿಗೆಗಳರತುನಾರತಿಯುಸೊಗಸಿನಲಿ । ತೊರವೆಯುಧಿಪತಿರಾಯುನರಕೇ । ಸರಿಯುಸರಿಸದಲಸ್ತಶೈಲಕೆ । ಸರಿದನಿನನಮುರಾಳಿಸರಿದುದುಹರುಷಭಾವದಲಿ ... ‖೨೭‖

ಏಳನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಎಂಟನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ‖ ರಾಮರವಿನಂದನನುವಾನರ । ನಾಮಕರಕಳುಹಿವ

ನುಕಮಲದ। ಳಾಯುತಾಕ್ಷನಸೇಮುದಲಿನೋಡಲುವಿದೇಹಜೆಯ‖

ಪದ್ಯ‖ ಕೇಳಿದೈಕೋಸಲಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಸುತಮರುದಿವಸದುದಯುದ । ಮೇಲೆಓಂದೋಲಗವನಿತ್ತನುರಾಮರಘುನಾಥ ‖ ವಾಲಿಸುತಹನು

ಮಂತ್ರಿಜಾಂಬವ ನೀಲನಳತಾರಾದಿಗಳಸಂ । ಮೇಳದಲಿವರಮಾರ್ತಾಂಡಸುತ
ನೈತಂದನೋಲಗಕೆ ... ॥೧॥

ತೆಗಲಗಿರಿಶಿಖರಾಳಿಗಳಕೋಲಂ। ಬಗಿದಮರಕೆಂತಾಳಿನನಖಮುಖ।ದ
ಗಡುವೋಲಿದಿರುತೊಗರಡೊಡಜಿಹ್ವನದಭಟನಿಕರ ॥ ಜಗದರಸರಾಮಂಗೆ
ಕೈಗಳ । ಮುಗಿಮುಗಿದು ಕೆಲಸಾರುತಿರ್ದುದು । ಒಗೆವೆರಸಿಬಲಪತಿಗಳೆಪ್ಪ
ತ್ತೇಳುಕೋಟಿಯೊನೆ ... ... ॥೨॥

ಈತನಗ್ಗಳನೀತನತಿಬಳ। ನೀತನನ್ವಯನೀತಸಾಹಸ । ನೀತನಿರ್ಭ
ಯನೀತಶೂರನುದಾರಬಲನೀತ ॥ ಖ್ಯಾತರಿವರೆಂದುರವಿಸಂ । ಜಾತ
ತೋರಿಸುತಿರ್ದನಾಪರಾ । ಯಾತಿರೋದ್ಧತಂಗೆಮಾಪ್ತವಾಸ್ಪದದಕಪಿ
ಭಟರ ॥ ... ॥೩॥

ಅರಸಚಿತ್ರೈಸಜನಸುತಕೇ । ಸರಿಸುಷೇಣಕರಿವರುಮುಪ್ಪರು ಗು
ರುಗಳಿವರಭಿವಂದ್ಯರುಗಳಗ್ಗಳದಮಂತ್ರಿಗಳು ॥ ಧುರವಿಜಯಹನುಮಂತ
ನಳನೀ। ಲರುಮದೀಯಪ್ರಾಣಸಖರುಳಿ । ದರುಭಯಂಕರಭಟರಿವರುಬಂ
ಧುಗಳುತನಗೆಂದ ... ॥೪

ಇದೆಸನುಸ್ತ್ವದ್ವೀಪವನದು। ರ್ಗದಕಪೀಂದ್ರರುಜೀಯಚಿತ್ರೈ। ಸದ
ರಮುಹಿಮೆಯುನುರಲೆನ್ನಳವಲ್ಲನಿಮ್ಮಡಿಯು ॥ ಕದದಸೇವೆಗೆಸಲುವಬ
ಲಾಗ್ರೈ । ಯಾಧಟರಿದೆಬವರಕ್ಕೆನಿಲುವ ।ಗ್ಗದಬಲಾನ್ವಿತಭೂರಿಬಲರಿದೆಯಂ
ದನಾರವಿಜಿ ... ॥೫॥

ಮನದಮುದದುಬ್ಬಿನಲಿಬಳಿಕಾ। ಜನಪಬಲದಲಿಕಾಳ್ಗಿಸಿಕೋಲಂ। ದ
ನುಚತುರ್ಮುಖನೊನುಕೇಸರಿಕಲಿಸುಷೇಣಕರ ॥ ಹನುಮನಳನೀಲಾದಿಗಳ
ತ । ನ್ನನುಜನೆಡದಂಕದಲಿನಿಕ್ಕಿನ । ವನಚರಾಧೀಶ್ವರರಕೈಸನ್ನೆಯಲಿ
ಮನ್ನಿಸಿದ ... ॥೬॥

ಕರವುತಸ್ತೋತ್ರನಲಿಕಾರ್ಯ್ಯ। ತುರಗದಸಧರಂಧರನಕಪಿ। ವರನ
ಕಲಿಸುಗ್ರೀವದೇವನನಿಲಿಸಿದಾರುಪದದಲಿ॥ ಹಿಡಿದುಮನ್ನಿಗೆಜಾಂಬವಾದ್ಯರ ।
ನುರುತರಪ್ರಿಯಭಾಷಣೆಯಲುಪ । ಚರಿಸಿಘನಸಂತೋಷಶರಧಿಯಲದ್ದಿದ
ನುಗ್ರಟರ ... ॥೭॥

ಅರಸನಿದ್ದನುಬಳಿಕವಿನುಲಾಂ । ಬರದಿತಾರಾಗಣದಮಧ್ಯದ । ಹರಿಣ
ಲಾಂಛನದಂತೆದಿನನಾಯಕರಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಹರುಷವಿದ್ದುದುತನ್ನಮಯದ
ಲಿ । ತರುಣಶೋಭಿತ್ತರದಭಾಗಾಂ । ತದದಿದುರ್ದರಪ್ರಧಾಚಿತ್ರಾವ
ನಿಶ್ಯಸನ ... ॥೮॥

ಎಲೆಕಪೀಶ್ವರಕೇಳುಸೀತಾ| ಲಲನೆಯನುನಾವಗಲಿತಿಂಗಳು| ತಿಳಿಯು
ಲ್ಲೈದಡಗಿದಪ್ರಸ್ರವಣಪರ್ವತಶೃಂಗದಲಿ ‖ ನಿಲುವುದನುಚಿತವೆಂಬಚಿತ್ತದ |
ನೆಲೆಯಸೀನೇನೋಡಿಕೊಳ್ಳನಿ | ನ್ನೊಳಗೆಹೇಳುವವರಾರುಮುಗುಳೇಳಿದ್ದ
ದೆಮಗೆಂದ ‖ ... ‖೯‖

ದೇವಚಿತ್ತೈಸೈಕಲೆನಿಜ| ಸೇವಕರುನಾವಿರಲುದೊಡ್ಡಿತ್ತ| ದಾವುದಬ
ಜಭವಾಣ್ದನೆನ್ನಯಕರತಲಾಮಲಕ ‖ ದೇವಿಯಾರನೊಯ್ದಸುರನನುಭು
ವ | ನಾವಳಿಯುಹರಗಿರಲಿವೇಣ್ಣೊಳ | ಗಾವಲೋಕದೊಳಿರಲಿತೋರಿಸಿ
ಕೊಡುವೆತಾನೆಂದ ‖ ... ‖೧೦‖

ಬೆಸಸುಸಾಕೆಲೆಜೀಯರಿಪುರಾ | ಕ್ಷಸನುರಂಜಿತರಾಜಮೌಳಿಯು|ವ
ಸತಿಯೊಳಗಡತರಲಿಪೋಣ್ಣವಾರಿಜಾಸನನ ‖ ಬಸುರಿನಲಿಹೊಕ್ಕಿರಲಿವಿ
ಕ್ಕಿನ | ನುಸುಳಿಗೆಳಹೇಳದಿರುಪೇಳಿದ |ಹಸನೆನಲುವರಾಡುಪೆನುಮರೆಪರಾ
ತ್ರೇನುತನಗೆಂದ ‖ ... ‖೧೧‖

ಎಂದುಪಡುವಲುಕಳಿಸುಷೇಣನ | ಪರುತವಿಸಿದನುಶತಬಲಿಯನು |
ತ್ತರಕೆನೂಡಲುವಿನತನನುದಕ್ಷಿಣದಿಳಾವಳಕೆ ‖ ವರವೆರಿಂಚಿಕುಮಾರ
ಮಾರುತಿ | ಸುರಪಸುತಸುತಮುಖ್ಯಭಟರನು | ವರಿಸಿಕಳುಹಿದನರಸಿಬ
ರಲುವಿದೇಹನಂದನೆಯ ‖ ... ‖೧೨‖

ದೇವಚಿತ್ತೈಸಿದ್ದಡಿಹನಾ | ರಾವಣನುಲಂಕೆಯಲಿಶಂಕೆಯ | ನೋ
ವಡತಿಬಲರಿಪರುಮಂತ್ರಜ್ಞರುಮಹಾಭಟರು ‖ ಮುವ್ವರಿವರಿವರೊಳಗೆ
ಜಾಂಬವ | ದೇವನತಿಶಯನಾತನಿಂದೀ| ಪಾವಮಾನಿಸಮರ್ಥನೆಂದುಸುರಿ
ದನುಕರ್ಣದಲಿ‖ ... ‖೧೩‖

ಒಳಿಕಕೊಂಡ್ರಾಡಿದನುಹನುಮನ | ಬಲುಹಬಾಲ್ಯದಲಿನನಬಿಂಬಕೆ|
ನಿಲುಕಿರಾಹುವನಟ್ಟಿವಜ್ರಿಯವಜ್ರಹತಿಯಿಂದ ‖ ಕಳಚಿವಾಯುವಿನಿಂದ
ಕಾಯುವ| ತಳಿವತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಂದು ‖ ಜ್ವಲತೆವಡದುವರಂಗಳನು
ಪಡೆದಮಲಸಂಗತಿಯ ‖ ... ‖೧೪‖

ಈತನನುಕೊಡಹೇಳಿಕೊಟ್ಟನು | ಸೀತೆಯರಸನುಬರಲುಸೀನಂ |
ದ್ರಾತಿವಿರಹಹರನರುಹಿದನುಬಳಿಕಿಂತುಬಹಕಲೆಯ ‖ ಆತಕೆಲಸದರಾಜಕಾ
ರ್ಯ | ಕ್ಕೀತನಲ್ಲದೆಕಾಣೆನೆಂನಭಿ | ಜಾತಹರುಷಂಗಿತ್ತನಾಪವಮಾನನಂದ
ನನ ‖ ... ‖೧೫‖

ತೊಟ್ಟಹನುಮನನಸುರವಂಶಘ | ರಟ್ಟನುರೆಪರಿಕರಿಸಿಪವನಜ, ನಿ
ಟ್ಟದೆಯಹರುಷದಲಿಭಾಳವಚಾಚಿದನುಪದಕೆ ‖ ಅಟ್ಟಮಾಸತ್ರಿಸನಮು

ದ್ರಿಕೆ । ಕಟ್ಟನೀಸೆರಂಡೊಲುವೆಯುಲಿವುನ । ಪುಟ್ಟನುಡಿದಿತ್ತಸುಮ ಹಾಮಾಂಗಲ್ಯಮುದ್ರಿಕೆಯ ॥ ... ॥೧೬॥

ಎನದುದಾಮಣಿಖಚಿತಕಿರಣ । ಪ್ರಸರಮುದ್ರಿಕೆಪ್ರಾತ್ಕರಿಸಿಲಳಿ । ಮ ಸಗಿದಹಿಪನಪಿಡಿದುಣಿ ಮವ್ರೊಲುಕರದಲನಿಲಜನ ॥ ಕುಸಿದನವೌಳಿಯಕ ರತಳದಸಂ ।ಧಿಸಿದನನನಭಕ್ತಿಯಮುಖ। ರಸದಹನುಮನಕರ್ನದಕಾಕು ಕಾಕುಸ್ಥನಿಂತೆಂದ ॥ ... ॥೧೭॥

ಅರಿಪುರದಿನಗರದಲಿಸೀತೆಯು । ಕರುಹುನರಿದುಪತಿವ್ರತಾಗಣ। ಮೆ ರವಿರಲುಬಳಿಕೀವುದೀನಿಜರಾಜಮುದ್ರಿಕೆಯ ॥ ಕುರುಹುಗಳನಿದುಹೇಳು ವದುಮಂ । ದರುಹಿಕೆಲವನುಬೀಳುಕೊಟ್ಟನು । ಮರೆಯುವರಾಯರಾನ ರನುನವರವ್ರೊಲುಂಜನಾಸುತನ ॥ ೧೮ ॥ ಚರಣಕಾನತನಾಗಿರಘುಕುಲ।ದರ ಸನನುಬೀಳ್ಕೊಳಲುಹನುಮನ । ಕರದುಕ್ನೆನರ್ತಿಸಿದನಂಗದಜಾಂಬ ವಾದಿಗಳ ॥ ಬರವುತಿಂಗಳಿಗಾಗಧಿರೆನೀವ್ । ವರಣಕಧಿಕೃತರೆಂದುನೇಮಿ ಸಿ। ಹರಿಪತಿಗಳನುಕಳುಹಿದನುಕಟ್ಟಾಜ್ಞೆಯಲಿರವಿಜ॥೧೯॥ ತೆರಳಿದುದು ಕಪಿಸೇನೆಸಾಗರ।ಹೊರಳಿದೆಗದಂಡದನಾಲ್ದೆಸೆ। ಗರಸತೊರವೆಯುರಾಯ ನರಕೇಸರಿಗೆಸುಗ್ರೀವ ॥ ವರವನೀತಂಗರುಹಿದಂದಿನ । ಧರೆಯುವಿಸ್ತಾರವ ನುಮೀರುವ । ತಿರುಗಿಬಂದಂದಕ್ಷಿಗೆತವಾದಖಿಳಭುವನಗಳ ॥

ಎಂಟನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಒಂಭತ್ತನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಮೂರುದಿಕ್ಕಿನಲನುಪಮೈಭವ । ಸೂರೆಕಾರನನರಸಿ
ಕಾಣದೆ ಬೇರೆಬೇರೈತಂದುಬಿನ್ನೈಸಿದರುರಘುಪತಿಗೆ ॥

ಪದ್ಯ। ಕುಶನೆಕೇಳುಸುಷೇಣಚರಿತವ। ನುಸುರುವೆನುಮೊದಲಿಳೆಯು ಭಾರ । ಕ್ಕುಸುರುತೆಗೆಬಗೆಯಾಯ್ತುತೆರಳಿತುಸೇನೆಪಶ್ಚಿಮಕೆ ॥ ಕೆಸರು ದೊರಿತುಕಡಲುಮಾಂಸು। ಪ್ರಸರದಲಿಪದಹತಿಗೆಗಿರಿಹುಡಿ। ಮಸಗಿದವ್ರಹ ರಹಿನಲಿಹೊಡೆಹುಲ್ಲಾಯ್ತುವನಭೂಮಿ ॥ ... ॥೧॥

ಹರಿದುಹರಿಬಲಧಾಳಿನಾನಾ । ಧರಣಿಪರದೇಶದಲಿಹೊಕ್ಕುದು । ಧರ ಣಿಜೆ ಮನೊಪ್ಪುವನಬೆಗೆಳುತರಸುತಲ್ಲಲ್ಲಿ॥ ಉರವಣಿಸಿದುದ ಮುಂದೆಬ ರ್ಬರ। ಮರುಯವನಕಾಂಭೋಜಗುರ್ಜರ । ದುರುಳದುರ್ಜನಸ್ಯಪರಹಿಪಿ ದಾಕರಿಸಿಬೆಸಗೊಳುತ ॥ ... ॥೨॥

ಕ್ಷಿತಿಪರನುಕರಕರದುಗರ್ವೋ। ದ್ಧತಸುಷೇಣಕಪೀಂದ್ರಸೀತಾಪತಿ

ಯೋಜನೆಸರಲಿಕೊಂಡರನಿ ಬರಲಾಕ್ಷಭಾಷೆಗಳ ॥ ಕ್ಷಿತಿಸುತಾತಸ್ಕರನದು
ಗರ್ಣತಿ । ಕ್ರತುವನುವರ್ಣಿಯುದುಸ್ಸದನದು । ಸ್ಥಿತನನೊಳಕೊಂಡಿರದ ಪ್ರೊ
ಲುಸಿಖಿಳಂ ಘನಸಾಧನವ ... ॥೩॥

ಮಾಗಧ ಮತಡಿವಿಡಿಪನಡದುದು । ಭೂರಿಬಲಕೊಂಕಣದ ಕಾಹುಗ ॥
ಳೊಂರಣದ ಕರನಳಿ ಮಲಹಿವುದವನಿಮಂಡಲವ । ಚೇರಮಾಲವಬರ್ಬ
ರವಘು। ವ್ಯಾಳಿಜೀನೆಗವಿಂದ್ಯಬೋಟಕ। ಪಾರಸಿಕಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಹುರಿ
ಮಂಜಿಗಳಬಳವಿಡಿದು ॥ ... ॥೪॥

ಅರಸುಗಳಹಿಡಿಹಿಡಿದುಕೇಳುತ । ಹರಿಬಲದಹರಿಧಾಳಿಸುರಭೂ । ಧ
ರದೆಬಲದಲಿ ಬಿಟ್ಟಹಾಯ್ದುದುಪಶ್ಚಿಮೋತ್ತರವ ॥ ಎರಡುಮೈಗ್ರಗಳ ಮು
ಹಿಮಚಕೆರೆ! ಶ್ವರವರುರಗಳಹೊರವಡು। ತುತ್ತರವಣಿಸಿದ್ದುದುಕಪಿಸೇನೆಮಾ
ಮಾಯುವ್ಯದಲಿವಹಿಲದಲಿ ॥ ... ॥೫॥

ವಿನುತವೇಶಾಧೀಶ್ವರರತ । ಜ್ಞನಪದಂಗಳಲರಸಿದರುಘ್ರರ । ಜನಶಿ
ಲೋಚ್ಚಮಶಿಖರಕಟಕಗಾನುಸುಕಾಲದ ॥ ವನದೊನದನೊಡೀದ
ರುವುಂದಣ। ವಥಿವಳಿಯುದವಿವಿಧವೀಧಿಯು । ಜನಪರನುಕೇಳಿದರುಕೋ
ಳಾಹಳವ ಕಡುಹಿರಲಿ ॥ ೬॥ ಕಾಣದಲ್ಲಿಂದಿಳಿದುಪಡುವಣ । ಕೋಣವಿಡಿ
ದುತ್ತರಿಸಿತಲ್ಲಿಂಸು ।ಷೇಣಬಲಲವಣಾಂಬುಧಿಯುಲಂಭೋಧಿವಾಗದಲಿ॥
ಕಾಣಿಸಿದತದ್ವಿಪಿನಸಿಂಧು । ಶ್ರೇಣಿಗಳಕಳಿಕಳಿದುಕನಕ । ಕ್ಷೋಣಿಪರಿ
ಯಂತರಿಸಿಮುರಿದುದುವರುಣಪುರಿಗಾಗಿ ॥ ೭ ॥ ವರುಣನನುಬೆಸಗೊಂಡು
ತತ್ಪುರವರವನಗಲಕೆಬೀದಿವರಿದು । ಪ್ಪರಿಸಿಲೋಕಾಲೋಕಪರ್ವತದಗ್ರ
ಪರಿಯಂತ ॥ ಸುರವಿರೋಧಿಯುಕಾಣದಲ್ಲಿಂ । ದುರುತರದಪಸರದಲಿಮಾ
ಳಯು । ತಿರುಗಿಬಂದುದುಕಲಿಸುಷೇಣಕಪೀಂದ್ರನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥೮॥

ತೆರಳಿತೀಕೆಮುಲಪ್ರತಿಮಮಾನವರೂಧಿಸಿವಹಿಲದಿಂದು। ತ್ತರದಿಶಾ
ಮಂಡಲಕೆಕಲಿಶತಬಲಿಯುಸನ್ನೆಯಲಿ ॥ ಹರಿಕಟಕದುರವಣೆಗೆಗಿರಿನೆಲ ।
ಸರಿಸಮಾದವುನದಿನದಂಗಳ । ಹರಹುನಿಂದಪ್ರತಿಗ್ರನೆಲಗತ್ತಮಾಯ್ತು ವನ
ನಿಚಯ ॥ ೯ ॥ ಆಕರಿಸಿಬೆಸಗೊಂಡ ಬಿಟ್ಟರ। ನೇಕನ್ಯಪರನ ಬೇಹುಹರಿ
ದುಮ । ನಾಕುಮಯ್ಯಲಿತುಬ್ಬ ಕಾತರಿಸಿತ್ತು ಬಹುಧನವ ॥ ನೂಕಿನಡೆ
ದುದುಸಕಲವಿಷಯಾ । ನೀಕವನುನೋಡುತ್ತ ಬಂದಿ । ಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶದಭ
ರತಭೂಮಿಯುಹೊಕ್ಕರುರವಣಿಸಿ ॥ ... ॥೧೦॥

ಹರಿಕಟಕದುಬ್ಬರಕಗೊಧ್ವಾ । ಪುರವುತಲೆಕೆಣಗಾಯ್ತು ಹೊಕ್ಕದು
ಪುರವನಾಬಳಿವೀನಗರದಧಿಪತಿಯುತಾರೆನುತ ॥ ಭರತನನುಸಂಧಿಸಿತುಶ

ತಬಲಿ ಕರೆಸಿಕೊಂಡಕಕುಸ್ಥಸಂಭವ। ನರಸಿಯುಮನುಕೊಂಡೊಯ್ದುಬಳಸಿ
ನುಕಾಣಿಸಲಿಯೆಂದ ॥ ... ॥೧೧॥

ಭರತವರ್ಷದಗಂಗೆಗಿಚೆಂತು । ಬಾದಲಾಶತ್ರುಲಿಂಗಪ ನದ । ಹರಿ
ವಾಸವಿದಾಕಪಿಪತಿಯು ಕಳುಹಿದಿನಾಮಗುಣದಲಿ ॥ ಅರರೆರಾಜಪ್ರಪ್ತ
ವಿಪಿನಾಂತರಪರಿಭ್ರಮಣದ್ಯುಸಾಸದ । ಹಾರುಹಿಗಿದುಬೊರೆಗಾಡುದೇ
ಹಾಯೆಂದುಚಿಂತಿಸಿದ ॥ ... ॥೧೨॥

ತಮ್ಮಬಾಶತ್ರುಘ್ನನಮ್ಮನು । ನಮ್ಮತಧಿಕವಿಪ್ರತ್ತು ಕೇಳಿದು । ಸು
ಮ್ಮನಿಹದನುಚಿತವು ಅವವಾನವಹಸ್ತಿತಿಯು ಒಮ್ಮುಖಸಲಪ್ಪಹಗೆ
ಯಗೆಲುವುದು । ನಮ್ಮನರಹುಚಿತರ್ಬಲನಿಂ । ನಾಮ್ಮಳಿಕೆಯಾಕೆ
ನುತರೋಕ್ಷಾಪ್ತೇಶವುಸಾದ ॥ ... ॥೧೩॥

ಜನಕಕ್ಕೈಕಯುಮಗಧಸುಮತೀ ॥ ಜನಪಮುಖ್ಯಸಮಸ್ತದೇಶದ । ಜ
ನಪತಿಗಳೊಗ್ಗಿಯುತ್ತಕೂಡಿತ್ತೆಮತ್ತೆಚತುರಂಗ ॥ ಅನುವರಪ್ರಸ್ತಾರ
ಭೇರಿಯು । ನಿನದನಿರ್ಜರಜಗವಬೇರಿನ । ಲಸಿತನದಲ್ಲಿಂದನಾದಸೀಳಿದ
ನಭ್ರದಲಿ ॥ ... ॥೧೪॥

ನಾರುಳಲಾಯೆಲಿಕೆಂಪದಳಕಂ । ಧರನದಾರೆಂದರಿಯಲಾಬಿಡು । ತರ
ಳತಸನನುಬಾಯುನತ ಕೆಲಕಡೆಗೆಕೊಂಡೊಯ್ದು ॥ ವರರಹಸ್ಯದಲ
ಸುರಹನನವ । ತರಣನನುವಸುಮತಿಯ ಭಾರೋ । ತ್ತರಣದಭಿಮತವಿವಿ
ರಣವನರುಹಿದನುಕರ್ಣನಲಿ ॥ ... ॥೧೫॥

ಹನುಮನಿಂದುದುಮೇಲೆ ॥ ಮುನಿಕುಂ ಸೆಯುಲಿಕಾಯ್ದುನುನಚಕಶತಬ
ಲಿ । ಭವನವಬೀಗುತಬೀದಿವಲಿದನುಒಹಳಿ ಲಸಹಿತ ॥ ನಿಯತಮತಿಕಾಶ
ಕೇಳುವರಭಟ । ವಿಯನುಕಳಿದುಹಿಮಂತನನುನಿ । ಗಗಯುಡೊಳ್ಳೇರಿಳಿ
ದೆತ್ತಿಹಾಯ್ದುದುಸೇನೆಕಬಲಿಯು ॥ ... ॥೧೬॥

ಭರತಖಂಡವಬಹಳಭಾರತ । ವರುಷಲಿಮೆಯುದಾಂಟಿಮುಂದಣ । ಹ
ರಿವರುಷಕಿಂಪುರುಷರಮ್ಯವರುಷ ವರ್ತನೆಯು ॥ ಗರಡಿನಡದುತ್ತರದಿಳಾ
ವೃತ । ವರುಷಮಧ್ಯದಮೇರುಶೈಲದ । ಸುರವನೇರಿಳಿದೊತ್ತಿಬರಸಿತುಸೇ
ನೆಶತಬಲಿಯು ॥ ... ॥೧೭॥

ನಾಹಿರಣ್ಮಯವರುಷವನುಹೊ । ಕ್ಕುರಸಗಳ ಪಿಡಿಹಿಡಿನುದಕಕಂ ॥
ದರನಕೇಳುತಕೇತುವರಾಲಾವರುಷ ಗೆಮೆಯಲಿ । ದಮದದಾ ಕ್ಕದ
ಲಿಕಾಣದೆ । ಕುರುಮುಹೀಮಂಡಲಕೆನಡೆದು । ತ್ರಾಸಿಬಿಟ್ಟುದುಬೀಡಲ
ವಣಾಂಬುಧಿಯತೀರದಲಿ ॥ ... ॥೧೮॥

ಧುರಕೆವೊಯಿದಧರಣಿಪರನಂ । ಹರಿಸುತಾಸಾಗರದತೀರದ । ಕರವಳಿಯುಪಟ್ಟಣವಶೋಧಿಸುತಾಮುಹೋದಧಿಯ ॥ ಭರದಿನಡದುತ್ತರಿಸಿವಿಾಕ್ಯನ । ಶರಧಿಶರಧಿಯುದಾಂಟಿವಮರಿದು । ಪ್ಪರಿಸಿಸಿಂದುದುಸೇನೆಧನಪನರಾಜಧಾನಿಯಲಿ ॥೧೯॥ ಇದಿರಪ್ರೊಂದುಕುಬೇರಸಧಿಕಾ । ಸ್ಪದದಸಾಂರಂಭದಲಿಕೊಂಡೊ । ಯುದ್ಧಿತಸಂತೋಷದಲಿಸತ್ಕರಿಸಿದನುಕತ್ತಬಲಿಯು । ಮುದದಿನವನೀರಾಘವೇಂದ್ರನ । ಪದಕೆನುತನಾನಾಸುರತ್ನದ । ಪೊದರುವೆಳಗಿನಹೊಂದೊಡವುಗಳಹೊರಿಸಿಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ॥೨೦॥ ತಿರುಗಿತಾಕತ್ತಬಲಿಯುಬಲದಕ । ಶಿರನಕಾಣದೆಕಂಡವ್ಯೆಯಲಿ । ಧರಣಿಜಾಸುತಕೇಳುವುದುಜಲಾಇನಜನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ಹರಿನುದಗ್ರದಧಾಳಿಧಾತ್ರಿಯು ॥ ಧರಣಿಪರಟಿಸಗೊಂಡುಮುಂದಣಿ । ಗುರುವಳಿಸಿದ್ಧುದುನಡುಗಲಿಂದಾದ್ರ್ಯಖೀಂದ್ರೀವಗಣ ॥೨೧॥ ಕಡುವುನಕಪಿಬಲದಧಾಳಿಗೆ । ನಡುಗಿಕಲ್ಲನುಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ । ಪ್ರೌಢವಿಪರುಸಾವಂತಮನ್ನೆಯಮಂಡಲೇಶ್ವರರು ॥ ಪ್ರೌಢವಿತ್ತವಸ್ತ್ರಸಿತ್ತರಲಿರಾವಣ । ನಡಗಿಯಿರದಪ್ರೊಲಾಣೆಭಾರದ । ಕಡಿಯುಕೊಟ್ಟರು ಬಳಿ ಕತ್ತವಸ್ತ್ರಯುಧವಸ್ತ್ರ ಸಾಕ್ಷಿಯಲಿ ... ॥೨೨॥

ಬಿಟ್ಟುಹೋದುದುಸೇನೆಮುಂದಣಿ । ಗೊಟ್ಟವಿಸಿಶರಸಿಧಿಯತೀರದ । ಪಟ್ಟಣವಪಡಿತಣಿಸಿವಾರಾಪಾರಘೋರಣದ ॥ ಬಟ್ಟವಿಡಿದೆಡವಕ್ಕವೇರುವಿ । ಸಿಟ್ಟಿಸಿಯುಜನಪದರಾಯರ । ಕಟ್ಟಿಕೇಳುತಕಂಡವ್ಯೆಯಲಿಹರಿದುಪಗಲಡಲಿ ॥೨೩॥ ಬಳಿಕಕಿನ್ನರಯಕ್ಷಗುಹ್ಯಕ । ರಿಳೆಯುರಾಕ್ಷಸನಿದ್ಧರುರ್ವೀ । ತಳದವಿದ್ಯಾಧರರುಗಂಧರ್ವರುಮಹೀತಳದ ॥ ಬಳಸಿಮುಂದಣಕಿಂಪುರುಷರ । ಗ್ಗಳವಭೂಮಿಯುಹೊಕ್ಕುಸಾರ್ದರು । ವಿಲಸೆದುತ್ತರದಭಿನವದಿಕ್ಕೈಲಾಸಪರ್ವತವ ... ॥೨೪॥

ಅದುಬಳಿಕಲ್ಪೈವತ್ತುಸಾವಿರ । ದುದಯದುಪ್ಪರಶೈಲವದರ । ಭ್ಯುದಯಪಚನಾರಂಭಕವನೇನಂಬೆಸಿದಿರಿನಲಿ । ಪುದಿದಪೂರ್ವಶಶಿಪ್ರಭೆಯುಕೆಲ । ಕೊಡವಕೊಳ್ಳಿಸಿಗಗಳಹೊಳಹಿನ । ಹೊದರಿಸಲಿರಂಜಿಸಿತುಕಪಿವಾಹಿನಿಯಕಣ್ಮನಕೆ ॥೨೫॥ ಗಿರಿಯನೋಲೈಸುತ್ತಲೆದುರ್ದು । ಹರನಕಾಣದೆಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ । ಧರಮಹೋರಗಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸಗರುಡಗಂಧರ್ವ ॥ ಸುರಮುನೀಶ್ವರರಮರಜನಕಿಂ । ಪುರುಷಕಿನ್ನರಮಾನವಾಪ್ಸರ । ರೆರಡುಮ್ಯೆಯಲಿಕೇಳಿದ್ರಿಶತಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥೨೬॥ ಬಂದುಬಂದೋಲೈಸಿಹೋಸಪು । ರಂದರಾದ್ಯರದಿವ್ಯಪುಷ್ಪಕ । ವೃಂದವನುಪಮಕಿರಣಕಂಗೊಳಿಸಿತುಕಪಿಭಟರ ॥ ಮುಂದುವರಿದಕ್ಷಿಗಳಸಿದಿರಿಲೆ । ಒಂದಿರೆನಲೆದಶಾಸ್ಯನೆದು

ರಿ । ಘುಂಧುಮರುಹತ್ತಿದಗುಹರಪರ್ವತವಹುರಿಗೊಳಿಸಿ ॥ ೨೭॥ ಕಳಕಳಿಗೆ ಕೈಲಾಸಶಿಖರದ । ಹೊಳಹೊಳಗೆಹೊದರೆದ್ದುದಲ್ಲಿಯು । ಗಲಬೆಕಾರರು ಸುತುಗಿಗೋಪುರವಂಕವೀಧಿಯುಲಿ ॥ ಹೊಳಕುವೀಕಪಿನಾಯಕರುತಾ । ವ ಳಿಯುಗುವಿಮ್ಮದರಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರ । ವಳಿಯೆಲೊದರುವಪಣವಪಟಹಾನಕದ ರಭಸದಲಿ ॥೨೮॥ ಗಿರಿಯುದೀಶನದಿಲ್ಲಿಗಸುರೇ। ಶ್ವರನುಬಹನೋಲಗಕೆಮಾ ತಿದು । ಹರದಿಹುದುನಾವಿಲ್ಲಿನೋಡಲುಬಹುದಲೇಯನುತ । ಹರಿವರಾಧಿ ನಿಹತ್ತಿದುದುತ। ದ್ಗಿರಿಯುನುಗ್ರವಿಹಾರದಲಿಸೀವರಿಸೀ।ವರಿಶಿಖಿಶಿಖರಿಯ ನ.ಭೋರ್ಗರದಡರುವಂಡದಲಿ ... ॥೨೯॥

ಹತ್ತಿದರುಹೊಯಿದಿಡುವಕೈದುಗ । ಳೊತ್ತಭರಕಳುಕದೆಫಣೀಂದ್ರ ರ । ನೆತ್ತಿನೆಗ್ಗಲುನೆಗಹಿಧದ್ರುಮಹೀರುಹಂಗಳಲಿ ॥ ಹತ್ತಲೀಸದೆಹರನಗ ಣತಲೆ । ಯುತ್ತಿತವಕಿಸೆತರುಚೆನರು । ಕೆತ್ತಿಹಾಯ್ತುತಕೋಟಿಯಿಂ ದೊಳಬಿದ್ದುದಗಲದಲಿ ॥ ೩೦ ॥ ತರುಬಿಪರಿಭವಿಸುವಭಟಾಳಿಯು । ಉರು ಬಿಬೀದಿಯೊಳಾನುವಧಟರ । ಹರುಬಹರಿಸೇಹೊಕ್ಕರೀಶನರಾಜಮಂದಿರ ವ॥ ಶರಗಹಿಡಿದರುತೋರುಸೀತೆಂ।। ಶರಗಹಿಡಿದವನಿನಿಭಕ್ತರೋ।ಳುರುವ ವನುಗಡತೋರಬೇಕೆನುತಾಮಹೇಶ್ವರನ ॥೩೧॥

ತೋರಿಕೊಡುವೆವ್ರುಸ್ಯೆರಣೆಯುಕಾ । ಲೂರಲಾಗ್ರಹವನುತಶ್ರುತಿಗಳು । ತೋರಲರಿಯುದಪರಪರಾಪರವಸ್ತುನಸುನಗುತ ॥ ತೋರ್ಿದನುಬಳಿಕಾ ಮೆಗೆರಾಮನ । ದೂರುಗರುನೋಡಿವರನರೆಹೊರೆ । ಯೋರಿಹೊಂಘಳಿ ಯೋದಳುಮೆಮಹಿಮೆಗೆಮಹೇಶ್ವರನ ॥ ೩೨ ॥ ಕೇಳದ್ಯೆಯಲವಿನುತತ ಪ್ಮ್ರನು। ಕೇಳಲಿಕೆಕರ್ತವ್ಯವುಂಟದ। ಹೇಳಿದರೆನೀನಂಬವ್ರೊಲ್ಲ್ಲನಮ್ಮ ಪರಾತುಗಳ॥ ಬಾಲರೀಗುಹಗಣಪರಾಣೆವಿ। ಕಾಲಬಲಹನುಮಂತಕಾಬನು। ಲೋಲನಯನೆಯುಮುಂದಿನಿರುಳೆಂದವರಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ॥೩೩॥

ತಗ್ಪದೇಸುರಲೋಕಕಾವಿ। ನ್ನಪ್ಪರಿಸಬೇಡವೆಕಕುಸ್ಥಜ । ನೊಪ್ಪದಿ ರ್ದಡೆತೊಡಕುನಿಮಗಹುದೆಂದು ನಂಬುಗೆಯು॥ ಒಪ್ಪದಲಿಕೊಂಡಾಪ್ರುರಕೆ ಕೈ । ತಪ್ಪಮಾಡದತಿರುಗಿದನುನಿ । ಮ್ಮಪ್ಪತೊರಮೆಯುರಾಯನರಹರಿಯು ಡೆಗೆಕಪಿರಾಯ ... ... ॥೪೩॥

ಒಂಭತ್ತನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹತ್ತನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ವೀರಮೆಯರುತಿಮುಖ್ಯಮಾನರ । ವೀರರಾಹವಧೀರರಬ

ಲಾಚೋಳರನನುಜನಪದದಲರಸಿದರಾಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯು ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಕೇಳಿದೈಸುಕುಮಾರರಾಮನ್ಯ । ಪಾಲನನುಬೀಳ್ಕೊಂಡುಬ
ಲಿಮುಖ । ಪಾಳಯವುಪಡಿತಳಿಸಿನಡೆದುದುತೆಂಕಮುಖವಾಗಿ ॥ ಧಾಳಿಕಾ
ರರುದಳದುಳದಭೂ । ಪಾಲಘೂಮಿಯಹೊಕ್ಕು ಗಂಗಾ । ಕೂಲದಲಿಸಂ
ಗಮದಸಾಗರಕಾಗಿಮಹಿಲದಲಿ ... ॥ ೧ ॥

ವಿಮಲಗಂಗಾಸಾಗರದಸಂ। ಗಮದಸ್ಥಳವಿಡಿದುವಸುಧಾ। ರಮಣಿ
ಯನುಪಡಿತಳಿಸಿಸಂಚಮಹಾಸರಿತ್ತುಗಳ ॥ ಸಮನಿಕೆಯಸೌರಾಷ್ಟ್ರ
ಗುಜ್ಜರ। ವಿಮಲಕಾಶ್ಮೀರಾಂಧ್ರಗೌಳ ।ಪ್ರಮುಖದೇಶಂಗಳನುನೋಡುತ್ತ
ತಿರುಗಿದುದುಸೇನೆ ... ॥೨॥

ಉರುಕುಕೊಂಡರಸುಗಳವರ್ಗವ । ಮುಟ್ಟಿಧುಮಾರಾಂತವರ ಪುರಗ
ಳ । ವರಸೆಗಳಹೊಯ್ದೊತ್ತಿಬರಿಸಿತುತಿರುಗಿಗೌಳವಕೆ ॥ ಉರಿಬಿಘಟ್ಟಾವ
ಳಿಯುಪುರಗಳ । ಲರಸಿಪಡುವಣಕಡಲನಡುವಣ । ಕುರಪಗಳಕ್ಕೈದೊಳಸಿ
ತಿರುಗಿತುಸೇನೆಕೊಂಕಣಕೆ ... ॥೩॥

ಮಣಿಯುದವನೀಪಾಲಕರಪ । ಟ್ಟಣವಸೂರೆಯಗೊಳುತಬಂದರು ।
ಮಣಸುಕರ್ಣಾದಿಗಳಹಿಡಿದಾಕರಿಸಿಬೆಸಗೊಳುತ ॥ ಪ್ರಣುತರೆನುತಲಗಾ
ಯ್ದುಬಿಡುತ। ಟ್ಟಣಿಸಿಕಾವೇರಿಯತಟಾಕವ । ಕಣೆಯುವಿಡಿದೈತಂದುಹೊ
ಕ್ಕರುಪಾಂಡ್ಯಮಂಡಲವ ... ॥೪॥

ಹಿಡಿದುಪಾಂಡ್ಯರಚೋಳಕೇರಳ । ಪೊಡವಿಪರಬೆಸಗೊಂಡುಮೂಡ
ಣ । ಕಡಲಕರವಳಿಗೊಂಡುನೋಡುತಗುಟ್ಟಬೆಟ್ಟಗಳ ॥ ಗದಿಯುಮನ್ನೆ
ಯರುಗಳಘಾಡಿಸಿ । ತಡಿಯುಶಿಂಗಣತಾಮ್ರಪರ್ಣಿಯು । ಹುಡುಕಿಹೊಳೆ
ಸಾಲಿನಲಿತಿರುಗಿತುಬಲವುಬಲಿಮುಖರ .... ॥೫॥

ಹೊಕ್ಕುಸಿಂಹಾದ್ರಿಯುನುನಾಲುಕು । ದಿಕ್ಕಿನೆಡೆಮನ್ನೆಯರವಸುಧೆ
ಗ । ಳಿಕ್ಕೆಗಳಶೋಧಿಸುತನಡದುದುಮುಂದೆಮರುವನಕೆ ॥ ಹೊಕ್ಕರಿನಿ
ತರುಗುಲ್ಮಲತೆಗಳ ॥ ಶಿಕ್ಕುಗಳಮಧ್ಯದಲಿಧರಣೀ । ಹೊಕ್ಕುಳಿನಪೊಲು
ಹೊಳಕಿದನಮಾಯಾಮಹಾಸರವ ॥ ೬ ॥ ಮಸುಮಹಿಮವಿದರಣದಮಧ್ಯ
ದ । ವಿಷಯದರ್ಘವಿದೀಗಮಯನಿ । ರ್ಮಿಸಿದಮಾಯಾಸರಸಿಯಿದುಕುಹ
ಕೇಳುಕೌತುಕವ ॥ ಬಿಸಜಗಂಧೋದ್ಧೂತಶೀಕರ । ಸರಸಿವಿಹರಣಘೂಸ
ವಿಸಾರಣ । ನೆಸಗಿದುದುತದ್ವಿವ್ಯಸರಸಿತಟಾಗ್ರಬೆಡೆಗಳಲಿ ॥೭॥

ಹಾಮನುತಕಪಿಕಟಕದಾಲಘು । ವಾಯುವಿನಪೈಹಾಳಿಯಲಿಪಾ । ನೀ
ಯಮಂದೀಬಗನುಹೊಕ್ಕುದುಕಾತರಿಸಿಕೊಳನ ॥ ಮ್ಹಾಯೆಯಲಿಜಲತೋ

ರುತಡುಗುತ | ಪಾಯುಜಾದ್ಯರನಿಳುಹಿದುದುಕುಹ | ರಾಂತಃಪರಾಗ್ನಿತ
ಮಯಮುನಿನಿರ್ಮಿತಮಹಿಗೆವಹಿಲದಲಿ ... ||೮||

ಬಿವರಿತಾಗೆಣವಕ್ಕಿಕೊಂಬೆಗೆ | ಳಿಂದರಿಪಾಯ್ದುಪ್ರಹಂಸತುಂಡದ |
ತುವಿಯಂತಾವರೆಗಳಿ ನಲಿಬಿಟ್ಟದಪ್ರದೆಸೆದೆಸೆಗೆ || ಗದ ಒದಿಸಿಕಾರಂಡಬಕ
ಬೀ | ರಿದಪ್ರಭುಪಸರೋವರದಸಲಿಲದ ಸವಿಗಾಪದರಿಬ್ಬರದಕಬಿಬಲದ
ಕಳಕಳಿಕೆ ... ||೯||

ಧಗೆವಿತಾಳ್ದಿಸಿಕ್ತಮಣಿಪೀಠಿಯ | ದಗಡುನಿಸಿಲಿನತೊರೆಗೆಹರಿಕಾಳಿಗಳು
ಹರಿವಂದದಲಿಹರಿಬಲಹೊಕ್ಕುದಿನಸುತನ || ಮಗಳವಂಚಿಸಿಪ್ರಂಜರಂ
ಜಿತ | ಜಗತಿಯುನುಬಳಿಕಲ್ಲಿಕಂಡುದು | ನಗರಖರ್ವದಬೀಡದೊಳ್ಳಿಗಾ
ಮಸಂಕುಲವ ... ... ||೧೦||

ಅದುಕಿಣ್ಣಾಮಯನಿರ್ಮಿತದಜನ | ಪದವುತಜ್ಞನಪದಪತಿತ್ವವು | ಸು
ದತಿಗಾಗಿಹುದಾಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯೆಂಬನಾಮಕದ || ಅಮರೇಶ್ವರಜನ
ಪದದಸಂ | ಪದವನಾಂತಿಹುದಾಮಹಾಜನ | ಪದದೊಳಗೆನೋಡಿದರುಜ
ನಕಸುತಾಪಹಾರಕನ ... ||೧೧||

ಅಯುನವಿಲಾಸ್ಗರಾಷ್ಟ್ರಕಬುಜ | ಪ್ರಿಯನದೀವಾರಾತ್ರಿಗಳಪರಿ | ಚೆ
ಯದಸಂಚಾರವಿಲ್ಲಪ್ರಭೆಯುಹುದಾಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯು || ನಿರುತರುಚಿಯುಲಿ
ತೀರಿದವ್ರುದಿನ | ಪಯಣಪರಿಯಟಣದಲಿಪರಮೇಷ್ಠಿಯಪುರಂದರಸುತ
ನಪಾವಕನಸಖನನಂದನನ ... ||೧೨||

ನೋಡನೋಡಲುದೇಶವದುಕಪಿ | ಬೀಡಬಿಡೆಹೊರತಾಗಿಪುದೆಸೆ |
ನೋಡನೋಡಲುನದಿನದಾದ್ರಿನಿಕುಂಜವಲ್ಲಲ್ಲಿ || ಕೂಡೆಪಲ್ಲಟವಾಗಿಪುದು
ಮರೆ | ಮಾಡಿತಿರುಗಿಸಿತಿಪರಿವರಡಿ | ಯಾಡಿಕೆಯುಲೋಸಿದವಿಶ್ವತ್ರೀಣ
ದಿನವೆಂದ ... ||೧೩||

ನಗರವಿದ್ದುದನಂತಶಾಖಾ | ನಗರವಿದ್ದುದನಂತಸೌಗಮಿಸು | ವಗ
ರುಚೆಂದನಚಕೋತನಂದನವಿದ್ದುದಪರಿಮಿತ || ಮಹಾನಫಲಶಾಲಿಗಳ
ಳೀ | ಕ್ಷ್ಮಗಳಶಾಲಿತಸರೋಜಕಲಾಪ | ರಗಳಸರಸಿಗಳಿದ್ದವಗಣಿತವಾಧರಿ
ತ್ರಿಯುಲಿ ... ||೧೪||

ಸುತ್ತನೋಡಿದಡನಿತರಲಿಸುರ | ಮತ್ತಗಜಸಂಚಾರಸೇನಾಗಿರಿ | ಯೊ
ತ್ತುಗಳಪಿಕ್ಕಣಿಗಳಲಿಕುರಂಗಾವಳಿಯುಲಿ || ಕತ್ತರಲಿಕುಹರದಲಿ
ಕೊರಗಳ | ಲಿತ್ತಡಿಗಳಲಿಪೇರಣವಿಗಳ | ಮತ್ತದಲಿಪ್ಯುರುರೇಮದಲಿ
ದರಾಸಿರಾಚರನ ... ... ||೧೫||

ಒಳಿಕೆಕಂಡರದೊಂದುಶೋಭಾ | ಕಲಿತಕಮನೀಯಸುಪ್ರಭಾಪರಿ | ಲುಳಿತವಿಶ್ವತದಾಸ್ಯಯಂಜ್ಯೋತಿಯಮಹಾಪುರವ ‖ ಪ್ರೊಳಲದಮರಾವತಿಗೆಪ್ರೋಗೆವೆ | ಗ್ಗಳವೆನಲುರಂಜಿಸಿತುಕೋಟಾ | ವಳಯಸುತ್ತಳದಾಳುವೇರಿಸುವಿವಿಧರಚನೆಯಲಿ ... ‖೧೬‖

ಪೊಕ್ಕರೊಳಬಿದ್ದಂದುನಿಪಾದದ | ಲೆಕ್ಕತುಳದಲಿಬಂದವಿಗೆಪ್ಪ್ರಿ | ಯಿಕ್ಕದವರನುಹಿಡಿಹಿಡಿದುಕೇಳಿದರುರಾವಣನ ‖ ಮರ್ಕಟರದಳದುಳಪದೂಳಿನ | ಧಕ್ಕೆಯಿಂತನಬಿದ್ದುದೈಕ | ನರ್ಕಕಮಲಪ್ರಿಯಸನಸುತೆಸಾವರ್ಣನಂದನೆಯು ... ‖೧೭‖

ಕರಸಿಕೊಂಡಳುಒಳಿಕೆಕಲಿಕಪಿ | ವದನನದರೊಳುಜಾಂಬವಂತನ | ಹಿರಿಯನೆಂದುಪಚರಿಸಿದಳುಬೆಸಗೊಂಡಳುಚಿತ್ತದೊ ‖ ಬಹವನಿಮಗಾರಿಂದಲೀಪುರ | ವರಕೆಘಟಿಸಿತುನೀವಿದಾರೆಂ | ದುರುತಪಸ್ವಿನಿಕೇಳಿದಳುಕೈಮುಗಿದುವಿನಯದಲಿ ... ‖೧೮‖

ಹೇಳಬೇಕೋನಿಮಗೆರಘುನೃಪ | ನಾಳುಗಳುನಾವ್ ಕೇಳಿದೆವ್ರುನಂ | ಮಾಳಿದನವಲ್ಲಭೆಯುರಾವಣನೆಂಬರಕ್ಕಸನು ‖ ಕೌಳಿಕದಯುತಿಯಾಗಿರಘು | ಥಾ | ಮಾಲನಿಲ್ಲದಹಿಂದೆಸಂಧ್ಯಾ | ಕಾಲದಲಿಕದ್ದೊಯ್ದನಡವಿಯಲಾದಶಗ್ರೀವ ‖೧೯‖ ಅವನನರಸಲುಬೀಳುಕೊಟ್ಟ | ರವಿತನೂಭವನಾಧರಿತ್ರೀ | ಧವನನುಜ್ಞೆಯಲೆಮ್ಮನಿತ್ತಲುಬರವ್ರುವಮಗಾಯ್ತು ‖ ಅವನಿಪರಪಟ್ಟಣಗಳಲಿನಾ | ವವನನರಸಿದುಕಾಣದಿಲ್ಲಿಗೆ | ಪವನಜಾದ್ಯರಗಡಣದಲಿಗಮಿಸಿದೆವ್ರುನಾವೆಂದ ‖೨೦‖ ಈತನೀಗನಿಲಜನುವನ್ನಿಜ | ನೀತನೀತನುಸುರಪಸುತಸುತ | ನೀತನೀನಳನೀತನೀತನುಗಜಗವಾಕ್ಷಕರು ‖ ಈತನೊಳಬಲವಿದೆಸಮುದ್ರದ | ರೀತಿಯಲಿನಗರೋಪಕಂಠದ | ಲಾತಕೆಲಸವಿದೀಗಬಲ್ಲರೆಹೇಳಿನೀವೆಂದ ‖೨೧‖ ಮನದೊಳಮಲಧ್ಯಾನಮುಖದಿಂ | ದಿನಕುಲೋದ್ಭವವಿಷ್ಣುವೆಂಬುದ | ನನುವರಿಸಿಬೆರಗಾದಲಾವರಾಯರಾಮಧುದ್ವಿಷನ | ವಿನುತಚರಿತಕೆಮೆಚ್ಚಿಚತುರಾ | ಸ್ಯನಕುಮಾರಂಗೆಂದಳೆವಿಸ್ತ್ರಾ | ಜನಪದದೆಕಳವನಿಲ್ಲನಾವ್ ಕಂಡರಿಯೆವಾಖಳನ ... ‖೨೨‖

ಇದ್ದಡಿಪನವಲಂಕೆಯೊಳಗವನಿದ್ದಠಾವಿಗೆಹೋಹುದಲ್ಲಿಯೆ | ತಿವಿಕೊಂಬುದುನಿಮ್ಮಕಾರ್ಯದಕೊಂಕುಕೊರತೆಗಳ ‖ ಇದ್ದಪವನಿದುನಮ್ಮ ಪುರದೊಳಗದ್ದನಾದಡೆಕಮಲನಾಭಕ | ಪದಿಗಳವೆಲಾಣೆಯೆಂದಳು ಜಾಂಬವಂತಂಗೆ ‖೨೩‖ ಐನೆಮತ್ತೇನೆಂದುತಿರುಪಿದ | ರಾಸಕಲಬಲಸಹಿತಲಾವಸಾ | ಯಾಸುರದಮಯರಚಿತ್ರರಾಷ್ಟ್ರದರಾಜಮಾರ್ಗದಲಿ | ಘೂ

ಸಿಯರಾದರುಬುದೆಬಟ್ಟೆಯು । ವೈಸಿರಿಯುನಿದನರಿಯದೆಗ್ಗದೆ । ಬೇಸರಿಕೆಯುಲಿರುತ್ತೆಬಂದರುಕಂಡರಾಸತಿಯು ॥ ೨೪ ॥ ದಾರಿತಪ್ಪಿದೆವರಸಿರಾಜ । ದ್ವಾರವನುಹೇಳಿಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ । ಧಾರುಣೀಶನಸಹಗೆಯುನಗರಿಗೆಹೋಗಬೇಕೆಂದು ॥ ವಾರಿಜಪ್ರಿಯಸುತನನೇಮಕ । ಘೋರತರವದರಿಂದನವುಗುಹ । ಕಾರವನ್ನುಹೊರಬೇಗಕೊಡಬೇಕೆಂದನಜಸೂನು ॥೨೫॥ ಹೆಂಗುಸುಗಳಾವ್ಬಲ್ಗೆವೇಘ್ರುಸು ॥ ಸಾಂಗನಿವ್ಮ್ರಯುಪೌರುಷಾಂಗದ। ತುಂಗಬಲರಿದೆನಿವ್ಮ್ರಒಳಿಯುಲಿಲಕ್ಷಸಂಖ್ಯೆಯುಲಿ ॥ ಅಂಘವಿಸುವುದುಬಂದಬಟ್ಟೆಯು । ಸಂಗದಲಿವೀವೆನಲುಕೇಳ್ದಪ । ತಂಗಬಿಂಬಭಯಂಕರನುಭಾವಿನಿಯೊಳಿಂತೆಂದ ... ॥೨೬॥

ಪ್ರುರುಷರಹುದ್ದಾವ್ಶೌರುಷಾಂಗದ । ನಿರತಿಶಯುವನುನೋಡುನೀನೆಂ । ದುರುಪರಾಕ್ರಮಿಹೆಚ್ಚಿದನುಹೇರಾಳರೋಷದಲಿ॥ ಪುರಿಯೊಳಬುಜಭವಾಂಡಭವನದೆ । ಲಿರಿಸಲುಬ್ಬಿರಿದೆದ್ದುರುದ್ರನ । ಪದಿಗೆನೂರ್ಮಡಿಯುನಲುನಿಗುರಿದನಂಜನಾಸೂನು ... ॥೨೭॥

ರೊಡಿದುವಪ್ಪಿಟ್ಟಯುಲವನಿಕುಹರವ । ನೊಡೆಯುಲುದ್ಯೋಗಿಸಲುವುನದಲಿ । ನಡಗಿನಿಂದಿರ್ದಳುಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಮಾರುತಿಯುಕರವ ॥ ಹಿಡಿದುನಯುದಲಿಬೇಡಿಕೊಂಡಳು। ಕೆಡಿಸಬೇಡೆಲೆತಂದೆನವ್ಮ್ರೀ । ಯೆಡೆಯುನೆಂದುಪದದಲಿತಲೆಯಿಕ್ಕಿದಳುತರಳಾಕ್ಷಿ ... ॥೨೮॥

ಪಥವತೋರಾದರೆಮನುಷ್ಯರ।ಪೃಥಿವಿಗೆನೆನಡೆನಡನಡುಗಿಗಗನದ। ರಥಿಗೆಲಂಘಿಸಿದಘಟವೆಂದಳುಮಧುರವಚನದಲಿ ॥ ಪೃಥುಳವಿಕ್ರಮಕೇಳುರಣನಿ । ಶ್ಶಿಥಿಲನಿರುಪಮವೀರಕೇಳಿ।ಪ್ರತಿಮಸಾಹಸಮಲ್ಲಕೇಳಿನ್ನೊಂದುವಿಸ್ಮಯುವ ॥೨೯॥ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳಲಕ್ಷಿಗಳನಿನ್ನಯು।ಮುಚ್ಚಿಯುದಸುಭಟಾಳಿನೀಸಹಿ ॥ ತೆಚ್ಚರಿಯುತೋರುವೆನುನಿನಗೆನುತಾಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲಿ॥ಮುಚ್ಚಿದರುಕಂಗಳನುಕ್ಕೈಗಳ। ಮುಚ್ಚಿಳಲಿನೆಗಹಿದಳುರಾಮನ॥ ಸಚ್ಚಿನಾಳ್ಗೆಳನಿಳೆಗದೇನ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೋಬಳಿಕ ... ॥೩೦॥

ಕಂದೆರದುನೋಡಿದರುಬಳಿಕವ । ರಂದುವಿಸ್ಮಯುರಾಗಿಸೂರ್ಯನ। ನಂದನನನಂದನೆಯುಮಹಿಮೆಗೆಜಾಂಬವಾದಿಗಳು ॥ ಇಂದಿರೇಶನಕಾರ್ಯಕೊನೆಗೂ । ದೆಂಡಿವರನುರೆಹರಸಿಕಂಭದ । ಕಂದನನನೆನವ್ರತ್ತಕಾಣದೆಳಾದಳಾಕಾಂತೆ॥ ... ॥೩೦॥

ಹತ್ತನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹನೊಂದನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಕಂಡುಸಂಪಾತಿಯನುಮುನಿಪನ್ನ । ಕಂಡುವನದರುಶ
ನವವರಾಡಿಯು । ಖಂಡಬಲರೈದಿದರುರುಘನಗಂಭೀರವಾರ್ಧಿಯ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಎಲೆಕುಮಾರಕಕೇಳುವಾನರ । ಬಲಮಹಾಂಬುಧಿಕಾದಕಡಲಿ
ನ। ಕಳಕಳದಕಾಹುರದವ್ರೋಲುದಕ್ಷಿಣದದೆಶೆಗಾಗಿ ॥ ನಿಲುಕಿದುದುನಿರ್ಮ
ಲಲಿತಾಂತ । ಸ್ಥಳದನಿರುಪಮಮುನಿಮ್ನ ಕಂಡುವಿ । ನೆಲೆಮನೆಯುಕಂಡಿವ
ರುಹೊಕ್ಕರುತಮ್ಮನೀಶ್ವರನ ॥ ॥೧॥

ಅರಿದನವರುತ್ತಾತ್ತಳಗಪುನದ । ಸಿರಸನಾಮುನಿವಿಷ್ಣು ವಿಸರ್ವ್ರ । ಮರ
ಯುವರಾಯರಾನಟಕದಭೂಭಾರಭಂಜನೆಯು ॥ ಸಿರಿಗೆಯನುಸತ್ಕರಿಸಿದ
ಸುತನ । ಗೆರಗಿದಜಸುತಹನುಮಮೊದಲಾ । ದುರುವಕಪಿನಾಯಕರನ
ತಿಕಾರುಣ್ಯಭಾವದಲಿ ॥ ॥೨॥

ಹೇಳಿದರುಬಳಿಕಿವರುರಾಮನ್ನ । ಪಾಲಸಖಸುಗ್ರೀವನೇಮಿಸಿ । ದೂ
ಳಿಗದಫಲಗತಿಯನಾಮುನಿಸಾರ್ವಭೌಮಂಗೆ ॥ ಕೇಳಿಮಾರ್ಕಂಡೇಯುಚ
ರಿತವ । ಹೇಳಿದನುಬಳಿಕಿವರಿಗಿವರನು । ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನುಹೊರಿಸಿರಸಪೂ
ರಿತಫಲಾವಳಿಯ ॥ ೩ ॥ ಬಳಿಕಲಿವರಾಮುನಿಯವಿಪಿನ । ಸ್ಥಳವಕಳಿದೈದಿ
ದರಘನವಂ । ಜುಳದಮಹಿಜಾವಳಿಯಕುಸುಮೋತ್ಕರಿಲತಾವಳಿಯ ॥
ವಿಲಸದಭಿರಂಜನೆಯರಾಜಿತ । ನಿಳಯನನುಬಳಿಕಲ್ಲಿಕಂಡರು । ನಳಿನನ
ಯನಾರ್ಚಕನಕಣ್ವಮಹಾಮುನೀಶ್ವರನ ॥ ೪ ॥ ಈತಗಳುನಡೆತಂದಕೆಲ
ಸದ ॥ ದಾತಶಮೆದಮೆವ್ರುಕ್ಷಮುನಿಪ । ಜ್ಞಾತಮುಖದಿಂದರಿದುಮುಸ್ಸಿಗಿದ
ನುನಯನೋಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಭೂತಳೇಂದ್ರನರಾಮಚಂದ್ರನ । ರಾತಿಕಳವಿ
ನಲೊಯ್ದುಧರಣೀ ಜಾತಯನುನೀವ್ಕಾಬಿರೆನುತವರುಗಳಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ॥

ಬಂದರಿವರುಸಮಗ್ರಸೌರಭ । ದಿಂದಮೆಲ್ಲನೆಸುಳಿವಮಾರುತ । ನಿಂಧ
ಕೃತ್ಯದಸಾರತರಸಿಲೆಯಿಂದಸಂಚರಿಪ ॥ ಸಂದಣಿಪಘನಪುಣ್ಯಮೃಗಕು
ಲ । ದಿಂದತರುಲತೆಗುಲ್ಮನಿರ್ಜರ । ದಿಂದಮೆರವಮಹಾತಿಶಯಮಲಯಾ
ದ್ರಿಮಂಡಲಕೆ ॥೬॥ ಲವನೆಕೇಳ್ಮೈಮಲಯಪರ್ವತ । ದವನಿಯಲಿಬಿಟ್ಟುದು
ವಲೀಮುಖ । ನಿವಹವೆಣಿಸಿದರಲ್ಲಿತಿಂಗಳದಿವಸಕುಳುದಿನವ ॥ ಅವನಿಜೆಯ
ಸುದ್ದಿಯನರಿಕ್ಕಿನ । ದಿವಸದಲಿನಾವರಿದರಿಂದೀ । ಹದಸಿಗುತ್ತರವೇನೆ
ನುತಬೆಸಗೊಂಡನಜಸುತನ ॥ ೭ ॥ ಕಳುಹಿದನುಕಟ್ಟಾಜ್ಞೆಯರಂ । ಗ
ಳಿಗೆಬಹುದೆಂದೆನ್ನನೇಕುರಿ । ತಿಳಿಯುತನುಜೆಯುಸುದ್ದಿತೋರಲಸಾಧ್ಯಜ
ಗದೊಳಗೆ । ಎಲೆಸರೋಜವೆದೂನುಕೇಳ್ ಕೊಲೆ । ನಿಲುವುದೆನ್ನಲಿಹಗೆಯ

ಮಗನೆಂ । ದುಲುಕದಿಂದ್ಯೆಯುಂಗೆಮನದೊಳಗೆಂದೆನೆಂಗದನು ॥೮॥ ನಿರತ ವಿದುಕೇಳಂಗಸುಗತಿಗೆ । ನಿರತಿಶಯಮನಶನವುದುರ್ಗತಿ । ಗರಸುತನ ದುರ್ಮರಣವಿದುತಾಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧವಲೆ ॥ ತೆರಳುವುದುನೀಪರಸುವುದುನಿ । ಮ್ಮರಸನೇಮಿಸಿದಂಡದಲಿತಾ । ನಿರಶನವಕೈಕೊಂಡವನುಸ್ವೇಚ್ಛೆಯ ಮಾಡೆಂದ ॥೯॥ ನೆಲನಶೋಧಿಸುವರಕಾಶನ್ಥಂ । ಡಿಲದಲಂತರ್ಭಾವಶುದ್ಧಿಯು । ಲಳವಡಿಸಿದನುನಿಯಮವುಮೌನದಲನಶನವ್ರತವ ॥ ಕೆಲಸವಿದುಲೇಸಾಗಿತೋರಿತು । ನಿಲುಕುರಾಮನರಾಜಕಾರ್ಯಕೆ । ನಿಲುಕಡೆಯದೇನೆಂದುಚಿಂತಿಸಿದನುವಿರಿಂಚಿಸುತ ॥ ॥೧೦॥

ಪುರುಳಲಾತಾರೇಯತಾನಿರು । ತಿರಲುನಿನಗುಪಹತಿಘಟಿಸಿಸೆ । ನೆರೆಯಬಲ್ಲುದೆಕಂದರಘುರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮನ । ಕರುಣವೇತ್ರತ್ರಾಣಪೂರಿತ । ಪರಮಪಾರುತನಿರಲುನಿನ್ನನು । ತರಣಿಸುತಕೊಲಬಲ್ಲನೇಕಾಳ್ತನವಿದೀಗೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಕಾಕತನದೆಣಿಕೆಗಳಬಿಡುಲೆಲೋ । ಕೈಕಬಳದೆನಮ್ಮಕಟಕದೊ । ಳಾಕೆವಾಳನುನೀನುನಮಗಿಂದಜ್ಞಾತನನಿನಗೆ ॥ ಸೋಕುತಿದಸುವ್ಯರ್ಥಗೆಂದುವ್ಯಾಕುಳತೆನನಿಗಿಹುದುಮೂರ್ಖತೆ । ಸಾಕುರಾಜಕುಮಾರಗಿದುತಾಯೋಗ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಹೋಗುವುದರಿನಗಮವನುಹಗೆಕೈ । ಪಿಂಗುಹಹದನನುಕಂಡಡಾಜಿಯು । ಲಘುಹರನಮೆಚ್ಚಿಸವ್ರುದಳವುದುಸಮರಭೂಮಿಯಲಿ ॥ ಖಗಕುಲೇಂದ್ರಜಟಾಯುವಿನಸಂ । ಯುಗಸಮರ್ಥನಸಾವುಸುರರಿಗೆ । ಸೊಗಸದೇಸಂಕಲ್ಪವಿದುತಾಯೋಗ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ॥೧೩॥ ಮಾತನಿದಕೇಳಿಪನುಕಲಿಸಂ । ಪಾತಿಕಿವಿಗೊಟ್ಟಳಿದನೇಸಹ । ಜಾತನಕಟನುತಂತರಂಗದಲ್ಲಿದೆಮರುಕದಲಿ ॥ ಈತಗಳುತೀವಾಯೊಯನುತಿನ । ಸೂತಸುತಮುರಿದೇಳಲುದುರುತು । ಭೀತಿಯಲಿಘಟಸಿಕರಬೀಳುವಗುಂಡಿನಂದದಲಿ ॥ ॥೧೪॥

ಎದ್ದುದೊಗಿರಿಯೆನುತನೆಲದಲಿ । ಬಿದ್ದಭಟನಬ್ಬರಿಸಿಮೆಲ್ಲನೆ । ಜೊದ್ದಿದನ ಜಾಂಬವನುಹೇಳುತಹೆಸರನರುಣಸುತ ಹೊದ್ದಿದನೆಸುರಪುರದಸುರಪನ । ಗದ್ದುಗೆಯನಜಟಾಯುವಾರಿಂ । ದಿದ್ದುದೋಸಹಜಾತಕೋಕದನೋವ್ರುತನಗೆಂದ ॥ ॥೧೫॥

ಅನುಜನೆನಗೆಜಟಾಯುಸಾವೆಂ । ತನುಕೇಳಿಸಿತಾರಿಂದಲೆನಲಜ । ತನುಜತದ್ವೃತ್ತಾಂತವನುಸೂಲಿಯನುಸಾರಥಿಯು ॥ ತನುಯುಗೆಲ್ಲನಸೂರದುತಾಪ್ಬಂ । ದಿನತನುಸುರಲುಶೋಕರಸದಲಿ । ನೆನೆದುಮರುಗಿದನನುಜನಳವಿಗೆವೀರಸಂಪಾತಿ ॥ ॥೧೬॥

ಸಂತಸವಿದೆನುಜಾಂಬವನುವಿ । ಕ್ರಾಂತವಿಹಗೇಶ್ವರನಚಿತ್ತದ।ಚಿಂತೆ
ಯನುಬಿಡಿಸಿದನುನುಡಿದನಾಖಗೇಶ್ವರನ ॥ ಎಂತುನಿನಗೀಪಕ್ಷಪತನ।
ಶಾಂತಸಮನಿಸಿತಾವನಿಂದೆನೆ । ಕಂತುಹರಚರಣಾರ್ಚಿತನುಜಾಂಬವನಿ
ಗಿಂತೆಂದ ॥೧೭॥ಸುರಪಸಭೆಯಲಿತನ್ನ ತಮ್ಮನು । ಗರುಡನಲಿಗರ್ವಿಸಿಮ
ನೋಮ।ತ್ಸರದಹಮ್ಮಿನಸೋಲಗೆಲವಿನಸುಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಲಿ॥ ತರಣಿಬಿಂ
ಬವತುಡುಕಲಭ್ರಕೆ । ಚರಿಸಿದನುಸಮಗ್ರೆಯಲನುಜನ । ಪರಿಯನರಿಯ
ಲುಬಾರದೆನುತ್ತೈದಿದೆನುಬೆಂಬಳಿಯ ॥೧೮॥

ಸರಸಿಜಾಸನಸೂನುಕೇಳ್ಶತರ । ಹರಿಕೆಗೊಂಬುದೆತರಣಿಕಿರಣ ।ಸ್ಫು
ರಣೆಯಲಿಮರೆಮಾಡಿದೆನುತಮ್ಮಂಗೆಪಕ್ಷಗಳ ॥ ಮುರುಡಿದವುತನ್ನಭ
ಯಪಾರ್ಶ್ವದ । ನಿರತಿಶಯಪಕ್ಷಗಳುಪತನವ ।ದೊರಕಿದವುಬಳಿಕಂದು
ಪಾರಾವಾರತೀರದಲಿ ॥೧೯॥ ಅರುಣನಿನಗೆಮೈತ್ರಯನಾತನ । ಕರುಣದ
ಲಿಪಶುಪತಿಯನಾಮ । ಸ್ಮರಣೆಯಲಿಸಾವಿಲ್ಲದುಳಿದೆನುಸಲಹಿಸಹಭವನ॥
ಮರಣತಮ್ಮಂಗಾಗಲಂತಃ । ಕರುಣಮರುಗದೆಬಿಡುವುದೇಹರಿ । ಶರ
ಣಜನಚೂಡಾಮಣಿಯೆಕೇಳೆಂದನರುಣಸುತ ॥೨೦॥ ಮೂಡಿದವುಗರಿಬ
ಳಿಕಪೂರ್ವವ।ಘಾಡಿಕೆಯಗುರುವೆನಿಪದೈತ್ಯಾವಿ । ಭಾಡಪದಸೇವಕರಸಂ
ದರ್ಶನದಸೊಗಸಿನಲಿ ॥ ಈರಿರಿದಪಕ್ಕದಲಿಸೇನೆಯ । ಸೂಡಿತಂದಿಳುಹಿ
ದನುನಾಯಕ । ವಾಡಿಗಳುಸಹಿತಬ್ಬರಿವಸಾಗರದತೀರದಲಿ ॥೨೧॥

ಬಳಿಕಲಾಸಂಪಾತಿಸಲಿಲಾಂ ।ಜಲಿಮೃತಸ್ನಾನಾದಿಕರ್ಮಗಳ।ಜಲನಿ
ಧಿಯಲೇಮಾಡಿಮೇಲಣತಾಗುಬಾಗುಗಳ ॥ ತಿಳುಹಿಲಂಕಾಪುರದನರಣಿ
ಯ ।ಹೊಲಬತೋರಿಸಿಬೀಳುಕೊಂಡನು । ಕಲಿಸುಪಾರ್ಶ್ವಸಮೇತವರ
ಮಾನಸಸರೋವರಕೆ ॥೨೨॥

ಹನ್ನೊಂದನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹನ್ನೆರಡನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಯರಾಘವಸತಿಯಸತಸಿರು । ಹಾಯತಾಕ್ಷಿಯುದರು
ಶವಕೆಕಪಿ । ರಾಯಕಟಕಪಿತಾಮಹನುಕಳುಹಿದನುಪವನಜನ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಕೇಳಿದೈಕಾಕುತ್ಸ್ಥಧರಣೀ । ಪಾಸುತರವಿಸುತನತನುಜನ ।
ಬೀಳುಕೊಂಡನುಬಳಿಕಸಾರಿದವಿವರುಸಾಗರವ ॥ ಮೇಲುಮನದುಬ್ಬಿನ
ಲಿಪನಕ ।ಲ್ಲೋಲಗಳಬಲುಸುಳಿಯುಸುಡಗರ । ಬೇಳಿಗೆಯಸೀಕರಕದಂ
ಬದಲೆಸದುದಂಬುನಿಧಿ ॥೧॥

ಒಟೈಭರಿತದೆಭರವಸವಹೊಯ್ಲ । ಲಟದುರುಲಹರಿಗಳಲಳಿಗಳ । ಕೋಟಿ
ಗಳಪಾಠೀನಮಕರಜಲೇಭದಬ್ಬಿನಲಿ । ದಾಟಿಗಸಕಟಿಗೆದುಮುತ್ತು ।
ಸೊಪ್ಪಟಕದಗಂಭೀರಸಬುದದ । ಮಾಣಿಮುದ್ರಿಕರತ್ನದಿಂದಸಂದ
ರಂಜಿಸಿತು ॥೨॥ ನೋಡಿದನುಜಾಂಬವನುಜಲಧಿ । ಝಾಡಣೆಯ ಜಂಘಾ
ಬಲಭರದ । ಜೋಡಣೆಯಗಗನಾವಲಂಬಿತಗತಿಯುಕರುವಿಕೆಯ ॥ ಝಾ
ಡಣೆಯಮುಝುಮಾಯೆನುತ್ತ । ಲ್ಲಾಡಿಮೂರ್ಧ್ನಿಯಮುರಿದುಸುಭಟರ
ನೋಡಿಬಳಿಕೀಮಾತನೆಂದನುಮಧುರವಚನದಲಿ ॥೩॥ ಆವನಿದದಾಂಟು
ನುದಾಂಟಲು । ಮಾಪಥೊವಲ್ಲಭಗೆತೀರದು । ರಾವಣಾಸುರನಗರತಾನೀಕ
ದಲಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ದೇವನಿಕರಕಸಾಧ್ಯಗಡನಂ । ವಿರಾವನೌಕಸಭಟರೊ
ಳಗೆಹೊ । ಕ್ಕಾವನೈಪುಶುಳುವಮಹಾತ್ಮನೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿದ ॥೪॥ ಚೇಯ
ಚಿಂತೆಯಿದೇಕೆಕೇಳ್ಬಿಂ । ತಾಯುಶನುಸೀನಿರಲುಸಿನ್ನಸ । ಹಾಯದಲಿ
ಸಾಗರವಗುಡಿವಸಮರ್ಥರಿದೆನೋಡು ॥ ಈಯಜಾಂಡವನಂಗಿಸೊಣದ
ಸಹಾಯಶೌರ್ಯಸಮಗ್ರಬಲಸಮು । ದಾಯರಿದೆಬೆಸಸೆಂದುವಾಲಿಕುಮಾ
ರಕೈಮುಗಿದ ॥೫॥ ಕೆದರಿಕೊಂಡರುಭಟರುಕಲ್ಪಾಂತದಸಿದಿಗ್ಗಳಸಡಗರದ
ಪೊಲು । ಮದದಿವೀರಾವೇಶರೋಷೋತ್ಕಲಿತಚಾಪಳದ ॥ ಉದಧಿಯನ್ನ
ಹೇಳದಿರುಹಗೆವನ । ಕದನವಳ್ಳುಹೇಳದಿರುಜಾಂಡದ । ತುದಿಯಲುಂಟೋ
ಲಸಹೇಳದನೆಂದರುಬ್ಬಿನಲಿ ॥೬॥ ಹೋಹೊಸ್ವೈರಿಸಿನಿಮ್ಮಪ್ರೋಲುಬಲು
ಸಾಹಸಿಗರಾರುಂಟುಸುಭಟ ॥ ವ್ಯೂಹದಲಿಭವನತ್ರಯದಸುರನರಭು
ಜಂಗರಲಿ ॥ ಬೇಹಭಟರಹುದಾಡದೆಯುನಿ । ರ್ವ್ಯಾಹಶಕ್ತಿಯಸೊಬಗಬೇ
ರಿಹುದಾಹದನಕೇಳಿದರೆಹೇಳುವೆನೆಂದನಪ್ಪಸೊನು ॥೭॥ ಅರಸಬೇಕಣ
ವಾಗಿರಕ್ಕಸ । ರರಿಯದಂತಿರೆರಾತ್ರಿಯಲಿಮೀ । ಲರಿಯನಾದಡೆವಿಲಯ
ರುದ್ರನರೌದ್ರರಂಜನೆಯ ॥ ಮೆರೆಯಬಲ್ಲವನಾಗಬೇಕೊಳ । ಗರಿದು
ಕಾರ್ಯವಕಾಬಕುಶಲದ । ತೆರನಬಲ್ಲತಿಶಯದಕೃತಮುಖನಾಗಬೇಕೆಂದ ॥೮॥
ನುಡಿಯಬಲ್ಲವನಾಗಬೇಕೊಳ । ಗುಡಿಯವಿಶ್ವಾಸದಲಿಸೀತೆಗೆ । ಪೊಡ
ವಿಪನಮನದನುಭವಪ್ರೋಚಿತಲಲಿತಭಾಷಿತವ ॥ ತೊಡಕಿದರಿಭಟಪುರವ
ನೊಮ್ಮಿಗೆ । ಸುಡಲುಬಲ್ಲವನಾಗಬೇಕೀ । ತೆಡೆಯನರಿವಸಮರ್ಥರುಂ
ಟೇಹೇಳಿಸೀವೆಂದ ॥೯॥ ಜೀಯಜವನಿಕೆಯಾಕೆನೀವೆಂ । ಬೀಯಶೇಷಗುಣಂ
ಗಳಾಕಾ । ತ್ಯಾಯಸೀಪತಿಗುಂಟುಮಗುಳೆರಡನೆಯಸಣೆಸುವರೆ । ವಾಯು
ತನುಜಂಗುಂಟುಮಿಕ್ಕಿನ । ಸಾಯಕರದಂತರಲಿನವಿಸ್ಮ । ರಾಯಕಟಕ
ದೊಳೆಂದುವಾಲಿಕುಮಾರಕೈಮುಗಿದ ॥೧೦॥

ಮನಕೆಬಂದುದತನ್ನ ಚಿತ್ತದ । ನೆನಹಿಗನುಬಂದಂತೆನಗೆಮೊಗ।ಮೆನ
ಸಿಕೊನವೆರಳನಪ್ಪರಿಸಿಕೊಂಡಾಡ್ದನಂಗದನ । ಎನಿತುಚಿಕ್ಕವನಾದಡೆ
ಯುಕಪಿ । ಜನಕಸೂನುವಲಾವಿವೇಕದ । ಘನತೆಲೇಸೆಂದುಳಿದವೀರರ
ಮೊಗವನೀಕ್ಷಿಸಿದ ॥೧೧॥ ತಪ್ಪದೀಯುವರಾಜನಾಡಿದ । ಕಪ್ಪುಬೋರ
ದಮಾತುಹನುಮಂ । ಗುಪ್ಪರದಭಟರುಂಟೆನಮ್ಮಾರಾಯಕಟಕದಲಿ॥ಒ
ಪ್ಪಿದವುಲೇಸಾಗಿಮಾಸಿಯು। ದರ್ಪದಿಂದೇನಹುದುನಿಮ್ಮಡಿ । ಯೊಪ್ಪಿದು
ದೆಮತತಮ್ಮಮತವೆಂದುದುಭಟಸ್ತೋಮ ॥ ೧೨ ॥ ಲೆಸನಾಡಿದಿರೆಂದು
ಹೊಗಳಿದ । ನಾಸುಭಟರನುವೀರಹನುಮನ ।ಶೈಶವದಸಾಹಸದಶೌರ್ಯ
ವನೊರದನನಿಬರಿಗೆ ॥ ಈಸವಿಾರಜನೀಗಹೃದಯನಿ । ವಾಸವಾರುತನ
ಜಹರೀಶ್ವರ । ರೋಸದಬರಿವಾತಿದಲ್ಲದುವ್ಯರ್ಥಮತವೆಂದ ॥೧೩॥
ಕಂದಬಾಕಡುಗಲಿಯೆಬನ್ನಾ । ವೆಂದವಾತನುಕೇಳಿದೈನಿ । ನ್ನಿಂದ
ಮೆರವುದುಕೀರ್ತಿರಾಮನರಾಜಕಾರಿಯದ ॥ ಸಂದಭಟರಿದೆಮೆರವವನು
ನಾ । ನೆಂದುನುಡಿವುದೆಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆ ಯಿದೆಂದುಕೈಕೋಪಯಣವಾ
ಗೇಳೆಂದನಜಸೂನು ॥೧೪॥ ಒಳಿಗೆಕರದೇಕಾಂತಪಲಿಭುಜ । ಬಲಗೆನುಡಿ
ದನುಮೊದಲಲೇವೈ । ಥಿಳಿಯನರಿಕೊಡುರಾಘವೇಂದ್ರನರಾಜಮುದ್ರಿ
ಕೆಯ ॥ ಒಳಿಕಲಂಕಾಧಿಪನಮನದಳ । ಬಳವತಿಳಿಕಾಪೇಯುತನದ।ಗ್ಗ
ಳಿಕೆಯನುನೆರೆಬಳಸದಿಲ್ಲಿಗೆಬೇಗಬಾಯೆಂದ ॥೧೫॥ ದಿವಸಮೂರಿದೆಮೂ
ರುದಿನದೊಳ । ಗವನಿಜೇಶನಚರಣಸರಸಿರು । ಹವನುಕಾಣಲಿಬೇಕುಸು
ಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಯಿದುನಮಗೆ ॥ ಹವಣಸೀನೇಬಲ್ಲೆನಾವಿದ ।ವಿವರಿಸಲುನೀ
ನಜ್ಞೆನೇಯಂ।ದವಿರಳದಹರುಷದಲಿಹರಸಿದುಕಳುಹಿದನುಕಪಿಯು॥೧೬॥
ಮಣಿದನಂಘ್ರಿಗೆಹನುಮನಾದ್ರೌ ।ಹಿಣಿಯುಮಿಕ್ಕಿನಯೂಥನಾಥಾ।ಗ್ರ
ಣಿಗೆಕೈಮುಗಿದೊಲಿದುಬೀಳ್ಕೊಂಡನುಸರಾಗದಲಿ ॥ ಗುಣನಿಧಿಯುರಘು
ವಂಶಚೂಡಾ । ಮಣಿಯುರಾಕ್ಷಸಕುಲತಮೋದಿನ । ಮಣಿಯುನೆನದದಿ
ಮಿಟ್ಟನುರುವಿಕ್ರಾಂತಹನುಮಂತ ॥೧೭॥ ಬರುತಕಂಡನಖಂಡಬರನಂ
ಬರವಿಲಂಬಿತಮೇಘಮಾರ್ಗಂ । ತರದಸಿರದಮಹೇಂದ್ರವಸರವ
ಹಾಮಹೀಧರನ ॥ ಗಿರಿಯಿದಹುದೆಂದಂಘ್ರಿಗಳದು। ಪ್ಪರಿಕೆತಪ್ಪಲೆನುತ್ತ
ವಿಕ್ರಮ । ಚರಿತನೈದಿದನಾತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಂತೆರುಡಿತಿಯಲಿ ॥೧೮॥
ಅಡಿಗೆಯೋಜನಯೋಜನದಮೆ । ಲ್ಲಡಿಗೆಬೆಳವುತಬಂದನಿಳಿಕೆಲ।ಕಡೆ
ಗೆಯೋಜನಯೋಜನವತಾಗ್ಗಿದದುನಿರ್ಗಮಕೆ ॥ ಕಡಲಕಾಪಿನುತಿ
ರ್ದುದಹಿಪನ। ಹೆಸಕುಭಾರಿಸುತಿರ್ದುದದ್ರಿಗ । ಳೊಡೆವುತಿದ್ದ ದಿಕ್ಕರಿಗ

ಳೆಂಟರಧರಣಿದಾರಣದ ॥೧೯॥ ಒಂದುನಿಂದುದನಾವಹಾದ್ರಿಯ । ಮುಂ
ದೆಲಯಭೈರವನಭಾರಣೆ। ಚಂಡದಲಿ ಒಹಳತಭಯಂಕರರೌದ್ರತೇಜದ
ಲಿ॥ ಮಂದರಾದ್ರಿಗವಿಗಿಲಿಸಿಸುವವು । ಹೇಂದ್ರಪರ್ವತಕಾಗಿಕಂಡದು।
ವೃಂದವೃಂದಾರಕವಧೂಜನವಸಿಲನಂದನನ ॥೨೦॥ ವೀರಧೀರೋದ್ಧಾ
ರರಾಜಕು । ಮಾರಕೇಳಾಪರ್ವತಾಗ್ರದ । ಚಾರಣರುಚದುರೆಯರುಸಿ
ದ್ಧರುಮುಗ್ಧೆಯರುಕಪಿಯು ॥ ಭೈರವಾಡಂಬರಕೆಬೆದರಿತು। ಪಾರಿದೆಗದ
ರುಸುರಪುರಕೆಕೇ। ಳೀರಮಣರೊಡಗೂಡಿಗಗನದಗತಿಯಾಗಾಢಿಂಬಲಿ॥೨೧॥

ಸರಿದಶಾಬೆಂಬಳಿಯಗಂಧ। ರ್ವರವಧೂನಿಕುರುಂಬಕೇಳೀ । ಸರಸಿಗಳ
ನುಳಿದೋಡಿತಲ್ಲಿಮುಕಿನ್ನರೀನಿವಹ ॥ ವರಲತಾಂತಚಯಾಪಚಯರ ।
ಪ್ಸರೆಯರಡಗಿದ್ದ ದಖಿವಿದ್ಯಾ । ಧರಿಯರಗಲಕೆಹಾರ್ದ್ದರೀಕ್ಷಿಸಿಪವನ
ನಂದನನ ॥೨೨॥ ಗಿರಿಗೆಕಾಲಿಕ್ಕಿದರೆಕಂಪಿಸಿ । ತೆರಡುವೈಮಲಿಶೈಲವದ
ಕಂ । ಡಿರದೆಹಾಯ್ದು ಪುಮುರಿಗೆಡದುಮದಕರಿಗಳಗಲದಲಿ॥ ಕರಭಕಡವಂ
ಮಹಾವೃಕೇಸರಿ । ಶರಭಸೈರಿಭಹುಲಿಕರಡಿಹೊ। ಮ್ಮರಿಯಹಿಂಡೊಡನೋ
ಡಿದವುದೆಸೆದೆಸೆಗೆಭೀತಿಯಲಿ ॥೨೩॥

ಒತ್ತಿಕಾಲಿಡಲೊಡನೆಗಿರಿತಲೆ । ಗುತ್ತುತಿರ್ದುದುತೋರವುರಗಳು
ಕಿತ್ತುಹಾರುತಲಿರ್ದುದಂಬರಮಣಿಯನಳದಳದು। ನೆತ್ತಿಯುಗ್ರದತೋ
ರಗುಂಡುರು । ಳುತ್ತಲಿರ್ದುದುಜಲಧಿಯಡ್ಡಿಮುಳ । ಲೆತ್ತುತಿರ್ದುದುಗು
ಮ್ಮರಿದುಗುಡಿಯಿರಿದುಗುಳ್ಳೆಗಳು ॥೨೪॥

ಏರಿದನುಪರ್ವತವನರೆದೆಡೆ । ಗೂರಿತವನಿಯೊಳದ್ರಿವಾಮನ । ನೆರ
ಲುದಯಮಹಾದ್ರಿತಗ್ಗಿದುದಿಲ್ಲಪ್ರೂಮದಲಿ ॥ ಮೂರುಲೋಕದೊಳೆಣಿಸೆ
ಸರಿತುನು । ತೋಲಪ್ರತಿಹನುಮನನುತಾ ॥ ವಿಹಾರುವಗ್ಗದಭಟರುಹು
ಸಿಗಳುಕೇಳಿದ್ರೈಯೆಂದ ॥೨೫॥

ಆಂದಿಳೇಯನಳವಾತ್ರಿವಿಕ್ರಮ । ನಂದಕಿಮ್ಮಡಿಯನಲುಬೆಳದನು।
ಕಂದಕೇಳ್ ಶಿರದರುಣಮಣಿಯಂತಿರ್ದುದಿನಬಿಂಬ ॥ ಮಂದವಿತಿರುಗಿ
ರ್ದತಾರಾವೃಂದಪೂಜಿಪುಪುಷ್ಪಗಳಪರಿ । ಅಂದಲಿರ್ದುದುಹೇಳಲೇ
ನಮಪವನನಂದನನ ... ॥೨೬॥

ಬಾಲವಿರ್ದುದುವಿಮಲಸುಮನೋ । ಶೈಲವಳಯದಲವನಿಗೀವಸ್ತು।
ರಾಲಯುದಬಾಂದೊರೆಯತೆರೆಯ ಪ್ರೋಲಂಜನೆಸುತನ॥ ಲೋಲಕುಂಡಲ
ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರ ಸೋಲಿಸುತಲಿರ್ದುದುಬಳಿಕ್ಕೇಳ್। ವೇಳುವೆನುಬಳಿಡಂ
ಘ್ರಿಯನುಭುಜಹೊಯ್ದುಬೊಬ್ಬಿರಿದ ... ॥೨೭॥

ಮೊದಲಬೊಬ್ಬೆಗೆಬಿಸಜಸಂಭವ । ಬೆದರಿಬಿದ್ದನುಹನುಮನೆರದೆಸೆ। ಉದಿತಸಿಂಹಧ್ವನಿಗೆಶಿವಬಿಸುಟನುಗಜಾಜಿನವ॥ಮುಪದನೂರನೆಯಬ್ಬರಕೆಕೆದ । ರಿದವ್ರುಮೇಲಣಜಗದಜೋಡಿಗ । ಳದುಭುತವಿದೇನೆಂದುನರಡದುಸಕಲಸುರಕಟಕ ॥ ೧೮ ॥ ಕಾಡನೀಪವನಜಾನಸುತದೆಶೀ । ದರ್ಪಂಡಬಲಬಲವೈರಿರಿಪುವೇ । ತಂತಕಂಠೀರವನುರಕ್ಕಸರಾಯಪುರವರವ । ಕಂಡಿದ್ದೈಸಲೆಮನದೊಳ್ಳಾವೈಕ್ಯ । ಕೊಂಡಕೆಲಸಕಿದಲ್ಪವೆನುತರಿ । ಗಂಡಭೈರವಚಾಬುಕಿರಿದುಚಪ್ಪರಿಸಿದನುಭುಜವ ॥ ॥೧೯॥

ದಾಟುವೆನೊಕಡಲೇಳನವನಿಯ । ಮೀಂಟಸಪ್ತರಸಾತಳನತುದಿ । ಗೋಟಿಗಳಿವೆನೊಮೇಣುಕಮಲಭವಾಂಡಮಂಡಲವ ॥ ಕೋಟಿರವಬಿಗಿದಡರುವೆನೊಕಾ । ಲಾಟಕಿಡುವೇಲಕ್ಷ್ಯವೆಂದಾಸ್ಫೋಟಣೆಯಲಾಡಗಿದುಹಲುಮೊರೆದೊಯ್ದನವಯುವವ ॥೨೦॥ ಅಡಿಯಿಡಲುಮದಗಜದಕಾಲುಗ । ಳಡಿಯಕುಂಬಳದಂತೆರಕ್ಕಸ । ಗಢಣವಜಿಗಿಜಿಯಾಗದಿರದವನಿಜೆಯಕಾಣಿಕೆಗೆ ॥ ಕಡೆಗೆನಿಲಲರಿಯದುನಿರರ್ಥಕೆ। ತೊಡಕೆಬಹ ದೆನಗೆಜತನುಜನುಡಿ । ದಡಕವೇನಿಜರಾಜಕಾರ್ಯಕೆರಾಜಪಥವೆಂದ ॥೨೧॥ ಎನುತಮುನ್ನಿನತನ್ನನಿಜಸಿಂ । ಹನನವನುಕೈಕೊಂಡುಕಮಲಾ । ಸನಸುರೇಂದ್ರಾದ್ಯಖಿಳಸುರಸಂದಣಿಗೆಕೈಮುಗಿದು ॥ ಮನದೊಳಧಿರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರನ । ವನರುಹಾಂಗ್ರಿಯನೆನೆದುತೀದೆಗೆ । ವಿನಮಿತಾನನನಾಗಿಗಮನೋದ್ಯೋಗಪರನಾದ ॥೨೨॥

ಕೈಗಳನುತತ್ಪರ್ವತಾಗ್ರದ । ಮೇಲೆಬಲಿದಿಯೂರಿತನುವನು । ತೂಗಲಿಳೆಶಳೆಮುಂಚೆದಪ್ರೊಳೆಸದುದುನಿಹಾರದಲಿ॥ಸೂಗುರಿಗೆತಂದಿವಾಲಪವುರತ । ಕೂಗುಗಳಕಹರೆಗಳ । ತಾಗುಗಳತಸಿರಭಸದಲಿಹಾರಿದನುಹನುಮಂತ ॥೨೩॥

ಅದ್ದಿದತಳಕೆಗಿರಿಸಮೀರಜ । ನೊದ್ದಿಹಾರಿದಪದಹತಿಗೆಸಿಡಿದೆದ್ದಜಲಧಿಯಜಲದೊಳುರೆಮುಳುಗಿದುದುಸುರಕಟಕ ॥ ಒದ್ದುಕೊಂಡವೃಧರಣಿಯಲುಹೊ । ತ್ರಿದರ್ಶದಂತಿಗಳಹಿಮಕೂರುವು । ರುದ್ದುರುಟುತನವಲ್ಲಿಯೇನಾಯ್ತರಿಯೆನಾನೆಂದ ॥೨೪॥

ಸುಗಿದುಗಿದತತ್ಪರ್ವತದರುಚಿ । ಜಗದೊಹಾಯ್ದುಪ್ರಬಳಿಯಲಬುಧಿಯು । ನೆಗಳುಗಳುಮೀನುಗಳುಕೆದರಿದದಖಿಳದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥ಬೆಗಡುಗೊಂಡುದುಸುರರಬಲವಗಿ । ದುಗಿದುಪ್ರೊಮುಳೆಗರದವನಿಲನ । ಮಗನಮಹಿಮೆಗೆಮುದನಹರನಲ್ಲಾಡಿದನುಶಿರವ ॥೨೫॥ ಹರಿಸಿದನು ಚತುರಾಸ್ಯನಮರ

ರ । ತರಣಿಯರುಸೂಸಿದರುಸೇಸೆಯ । ಸುರಮುನಿಗಳಾಘೋಷಿಸಿದರು
ಬ್ಬಿದರುಬಿಗಧಿಪರು ॥ ತೊರವೆಯಧಿಪತಿರಾಮನಾಕೇಳ್ದ । ರಿಯಲೀಲಾ
ಚರಿತವಿದಲಾ । ಪರಯೆನುತನಾರದನುಸಲಿದಾಡಿದನುಗಗನದಲಿ ॥೩೬॥

ಹನ್ನೆರಡನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಸುಂದರಕಾಂಡ.

ಮೊದಲನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸಾಗರವನುತ್ತರಿಸಿದನುಭವ। ಸಾಗರೋತ್ತಾರಕನು
ಕರುಣಾ । ಸಾಗರನಪಗರಾಸ್ವಾಮನ । ಕರುಣದಲಿಕಲಿಹನುಮ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಸನಪನಾಪವನಜನಪರಿಯಸನ । ಪರೀಕಿಸಲುಸಿರ್ಮಿಸಿದನಾಕ್ಷ
ಣ । ಸರಸಿಮನೆ ನಿರಸೋಮನುಮುಲವಮಹಾತಿಭಟಬಲರ। ಮರುತಜನ
ಸೂಣಿ ಮನಾತಡೆಸೋ । ಗಿರದೆನೀನೆಂದವಳಕಳುಹಲು । ಬೆರಸಿದಳುಭೈ
ರವನತಾಮವ್ರೋಲಂಜನಾಸುತನ ॥೧॥

ಎಲ್ಲಿಗೆಲವ್ರೋಹೋಗವಿದ್ರುಕಪಿ । ನಿಲ್ಲುಬಂದವಳಾವಳೆಂಬುದ । ಬಲ್ಲವಿ
ಕೆಯಲಿಪೋತುಭಕ್ಷಣೆಗೀದೆನೀನೆನಗೆ॥ ನಿಲ್ಲನಾತಹದನಿಕ್ಕಿ ಹಡಕನುಘ
ಲ್ಲಿಸಲುಹೊರಕ್ಕೈಮುಲಾಕೆಯ । ಹುಲ್ಲುದುರಹೋದ್ದಡಮುಷ್ಟಿಯಾ
ಲೆಗಿದನುಸತಿಯ ॥೧॥ ಕೋಟಿಸಿಡಲಬ್ಬರಿಸೆಯಲಿಕೆತ । ಕೋಟಿಕಿರಣರ
ನಮಂಗಲಾಸ್ಯದ । ಕೋಟರವನಗಲಿಸಿದಳದ್ರಿಕಂದರಂಧ್ರನಾಸೂನು ॥ ದಾ
ಟಿಮರುಮುಷ್ಟಿಯಲಿಗಗನಕೆ । ದಾಟಲಿಂಗಿದನವಳಲೋಕುಳಿ । ದಾ
ಟವೆನಲುರುಕ್ಷಾಂಬಿನಲುರೆನಪಡುದಮರಗಣ ॥೩॥

ಕಾಳರಕ್ಕಸಿತಿರುಗಿಹನುಮನ । ಮೇಲೆಹಾಯ್ದಳುಹನುಮನಾಕೆಯ ।
ಕಾಲಿರಡಹಿಡಿದಭ್ರಮಂಡಲಕಿಟ್ಟನಬ್ಬರಿಸಿ ॥ ಕೇಳಿದೈನ್ಯಪಸೂನುಸು
ಮನಸೋ । ಪಾಲನಗಂಡಸೋರಿನಗ್ಗದ । ಸೂಳೆಗೇರಿಯನಡುವೆಬಿದ್ದ
ಳುಬೆದರೆಪೌರಜನ ॥೪॥

ಹಾರವಿಸಿದರುಹನುಮನುಬ್ಬಟೆ । ಗಾರುಸರಿಯಿಲ್ಲೆಮ್ಮಗಭದಸ್ ।
ರೋರಹಾರನರುಖ್ಯದಿವಿಜಾದೇವಮುನಿನಿಕರ ॥ ಸೇರುವುದುಸಮಗಿ
ನ್ನುಸುಖಂ । ಪೂರಣದಫಲವೆನುತಮುಮಸೋ । ಭೇರಿಗಳಹೊಯಿಸಿ
ದರುಸುರಪುರಗಳಲಿಸುರನಿಕರ ॥೫॥

ಇನ್ನಸಾಧ್ಯವದಾವುದೆನ್ನೆಂ । ವನ್ನಕಾರ್ಯಂಗೆಮ್ಮಸಿದನು । ತನ್ನ

ನೆಗಳಕೆಳಕ್ರಮದಿಂದುಸಕಲಪ್ಲವಗಣ ॥ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನನನುಡಿದುಹೊದ
[illegible] । [illegible] ಕಪಡಿಸಿದು। ಮುನ್ನ ಹೊಯ್ದುವೈರಿದುಸನುವೈರಿದೋ
[illegible] ॥ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆನೆಗೆನಿಲಜನಲಾಪ್ರರು । ಹೂತಹೊಗಳಿತ್ತ
[illegible] । [illegible] ನುರೆದುಹಿಡಿದಿಳೆದೀಗಲಳಾಯಿನುತ ॥ ವಾತ
ಸರಣಿಯುಸರಣಿ [illegible] ಲಿದ [illegible] ಸಿದಿಗೊರ್ಗಂಬಸರಂ । ಭೂತಿ [illegible]
ದಳಿಚೆಳದನಂಬರಕಾನಿದ್ಯಾನಾಕ [illegible] ॥೭॥
[illegible] ಮತ್ತಿನಂಬ ದಿಯೊಳಗೆಳೆ । ಎತ್ತಿದೆಬಲುಬೆಟ್ಟವಿದುತ್ತಾ। [illegible]
ತ್ರಿ [illegible] ಪ್ರೀಸಹರ್ಪ್ರೋಯೆ ನುತ್ತಲೆಹಿಡಿಯೆಸಂಶಯಾವ ॥ ಉತ್ತುವಸಂಗ
ಸ್ಥಿತಿಖ ಲಿದಗಿಸ್ತ । ಜೋತ್ತ [illegible] ನನಂದನನತದ್ವಿರಿ । ಯುತ್ತಗಸಂಗ
ದವೇಳಿಸಿಜಾಂಶಿದಾಂಜಸಿದ ॥೮॥ ಹನುಮ [illegible] ಳೊದಹುಟ್ಟಿದನುಸಿ।
[illegible] ಯಿ [illegible] । ನಪ್ರುವಭೂವಪಾಲುಯ್ಯುಸಲಪನಪೂರ್ವ
ದೈದವಿ । [illegible] ದಲಿತಂದಿ। ದನಧಿಸಲಿನೂಕಿದನುಸಿನ್ನ
ಯ । [illegible] ನಾದನುರ್ಕಣಾಯಿಂದ ॥೯॥ ವಾತಸುತ
[illegible] ತ್ರೈರುತಂದಿಗಳು । ಪಡದಾತನೊಬ್ಬನು
ಸ್ವಾಮಿಯ [illegible] ದಜೀವನು ॥ ಆತುಕೊಂಡವನೊಬ್ಬ [illegible] ಕ್ಷಿಸಿ।
ದ ತನೊಬ್ಬ [illegible] ನೊಬ್ಬ [illegible] । ವಾತದೇನೊಳತದಲಿನನಗಗ್ರಜ
ನುಸಿಂದ [illegible] ॥೧೦॥
[illegible] ಜನಸಿವೆ [illegible] ನಕಿ [illegible] ಳೊಬ್ಬ [illegible] । ತನೆಯಲಂಜನೆಯೊಬ್ಬಳಿಬ್ಬರು ।
[illegible] ನಕರದಿ [illegible] ಲೇಂದ್ರ [illegible] ದುಸಿಧಾನೆಕಣಿ ॥ ಹನುಮಕೇಳುತ್ತಿಥ್ಯ
ಪ್ರೋಜೆ [illegible] । ನನುಕರಿಸಿರಾ [illegible] ನಕಳಿದಿನ । ಜನನದಲಿಜಾನಕಿಯುಕಾ
ಣಾಬಿಜ [illegible] ವನಾಡೆದು ॥೧೧॥ ಇದಿಸುಧರಸಪೂರಣದಪಲ । ನಿಪಹನ
ವ್ಯತೋಂಧನುಸಿದೆ [illegible] । [illegible] ರವತಳಿತ [illegible] ತ್ಯಗತನು
ಬ [illegible] ॥ ಇವನಾದ [illegible] ತರೋಕ್ತಿಯ। ವವಧರಿಸಿನಾಳ್ವನಲಿವಿ
ವಿಸಂ । ಬಡಿ [illegible] ದ [illegible] ಕತ್ತ [illegible] ವುದೆಂಪವಾಕ್ಯನಾಗಿದ ॥೧೨॥ ಈ
ತನಸಿತರವೆ [illegible] ಗ [illegible] । ಪ್ರ [illegible] ನದಲಂಬಿಕಾಸಹ । ಜಾತನನುಸ
ಹಜಾತರಾಂದ್ರಸ್ನೇಹಭಾವದಲಿ॥ ವಾತರೇಶಂಗದ್ವಿಜಾತಂ ಗೀತದಲಿಪ
ಲ್ಲವಪ್ರಕೇಳೆಂ । ದಾತನನುಸಾನಿಸಿದನ ಚಿತ್ತದಲಂಜನಾಸೂನು ॥೧೩॥
[illegible] ಬರುತನಿನ ಸುಚಾತಪೂಜಿತ [illegible] ಪದನು ಪೂಜಿಯಕೊಂಡು [illegible] ಳಿಕೆ ।
ವ್ಯರಸನಂಘ್ರ್ಯುಕರಾಜಿಸಿಸಿತಕಚಂಕಬೇಡಿದ ॥ ಗಿರಿಜಿಯನುಜನಬೀ
ಳುಕೊಂಡು । ಪ್ಪರಿಸಿದನುಗಗನಕ್ಕೆಗರುಡನ । ಗರುವಿಕೆಯುಗಧಪಯು

ಗತಿಯುಲಿವೀರಹನುಮಂತ ॥೧೪॥ ತರುಣಕೇಳಲ್ಲಿಂದಬಹೆಬಲು।ಭವರಸಿ ಗನನುಕಂಡಳುಸೊ ।ಗರದತೀರದತರಣಿವೈರಿಯುತಾಯುತವಕದಲಿ । ಸುರನರೋರಗಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ। ಗರುಡಗಂಧರ್ವಾದಿಗಳುಸಂ। ಚರಿಸಬಾರದಿ ದಾವನೋಯುನುತಡರಿದಳುನಭವ ॥೧೫॥ ಕಹಿವಿರೋಧಿಯುಗಾಢಗತಿಯುಲಿ । ಬಹುಬಳಾಗ್ರೇಸರನಭಯುರಾ। ಗ್ರಹಿಸೆನಭಾಯಾಪತಿಯುನೌಕು ವತವೋನಿಧಿಯು॥ ಒಹಳಿತೆಯುಭಣಿತೆಯುಲಿವಹಾರಂ । ತಹಿಮಕರಕುಲು ಚರನಘನವಿಗ ।ಹಕೆಕಬಲಿಕ್ಕಿದಳುಗಗನದತರಣಿಕಳವಳಿಕೆ ॥೧೬॥ ಅವಳಬಗೆಯ ದೆಹನುಮಮೇಲಣ । ಪವನಪಥಕುಪ್ಪರಿಸೆನಸುನಗು। ತವಳುಹಿಡಿಪಳುನೆಳಲನಗ್ಗದವೀರವರಾರುತಿಯು॥ ಅವಳಬಲುಹಿನ್ನೆಂತುಟೋಶಿವ।ಶಿವಮಹಾದೇವಾತ್ರಸಿದ್ಧನುಸವದಿಗ್ಯೆಯುಲಿಕರಿವನೇಣಿನನಭದಪಟದಂತೆ ॥೧೭॥ ಉಗಿದಳೀತನನೆಳಲನವಳೊಡ । ನಗಲಿಸಿದನಾನನವನನಿಲನ। ಮಗನನುಂಗಲುಮೃತ್ಯುವಿನವೊಲುನೂರುಯೋಜನವ ॥ ಒಗೆಯುದೀತನುಬೆಳದ ನಾತ್ಮ । ದ್ವಿಗುಣದಲಿತತ್ಪರಿಸರಿದನುಂ । ಖಗೆಗಳಶತಸಾವಿರ ವಲಂಬರವಳಯುದಗಲದಲಿ ॥೧೮॥

ಸಿಕ್ಕುವುದುನೃಪಕಾರ್ಯನಾವೀರಕ್ಕಸಿಯುಕೊಡಾಡಿದರೆಕೈ । ಸಿಕ್ಕಲರಿಯುನುಕೀರ್ತಿತನಗೆನುತವಳಬಾಯೊಳಗೆ ॥ಹೊಕ್ಕನವನನಿತರಲಿಬಲ್ಲಿದ ಸಿಕ್ಕಿದನುತನಗೆಂದುಹರುಷದ । ಹೆಕ್ಕಳದಲನಿಲಜನನುಂಗಿದಳಸುರೆ ಕೇಳೆಂದ ॥೧೯॥

ನುಂಗಲೊಡನಾಕ್ಷಣದಿಬೆಳವನ । ಭಂಗಬಲಹನುಮಂತನಾಕೆಯು । ಕಂಗಳುರೆತಿರುಗಿದವುಕಳವಳಿಸಿದವುಕರಣಚಯು ॥ ಉಂಗರದಮಹಿಮೆಯುಲಿಹರಣವು । ಹಿಂಗಿದನಿಲಜನುಳಿದನಲ್ಲದೆ ಮಂಗದುಳಿದವರಿಲ್ಲದನು ಜಾಮರಕದಂಬದಲಿ ॥೨೦॥

ಬಲ್ಲದುವಿಪಕ್ಕದಲಿತತ್ತ್ರಿಯು । ನಳಿದುಹೊರಡುವನಂತೆವಜ್ರೀ । ತ್ರಲವಕಾವನನುಗಿದನಂದಿನಮನುಜಹರಿಯಂತೆ ॥ ನೆರಿಸಿಳಿಲುನಿಟಲೆಂದು ಬದಿಯಲು।ಕಳಚಿಸಮಸೀಳಿಸಗಸೀಳಿದು ।ಕಲಿಲಲಾಮಲಲಾಟವ್ಯೆದೋಳದನುರ್ಘುಡಿತೆಯುಲಿ ॥೨೧॥

ಆಲಿಬೊಬ್ಬಿರಿದಧಟಕಪಿಕುಲ । ವೀರನಾಸಿಂಹಿಕೆಯುಸೀಳ್ದು ಕ। ರೀರದೊಳಗೊಂದೆಡವಭಾಗದಹೆಳೆವಕಶಿಕರವ ॥ ಊಗಿಟ್ಟನುಮಿಕ್ಕಹೋಳನು। ದಾವಬಲವಲಿನುಖಕುಲೇಂದ್ರನಕು ।ಮಾಜಾಂಬವದೇವಸಿದ್ಧ ಡೆಗಟ್ಟಬೊಬ್ಬಿರಿದ॥೨೨॥ ಬೆಡಗುಗೊಂಡುದುಲಂಕೆಭೀತಿಯು । ಬಗ್ದು

ನಲಿತಾಡಿದುದುಶಾಖಾ । ಮೃಗಕಟಕಹನುಮಂತದೇವನಕೆಲಸವಿದುಯು ನುತ ॥ ನಗರದರಿಕಟಕದಲಿಕೆಂಪಿನ । ಮುಗಿಲಕಡಿಬಿದಂತೆರಕುತದ । ಜಿಗಿಯುಜಿಣೀರಿಸಲೆಸದುದಾಹೊಳೆರಡುರಕ್ಕಸಿಯು ॥ ॥೧೩॥

ರಕ್ಕಸಿಯುಕೊಂದತುಳಹರುಷದ । ಹೆಕ್ಕಳದಸಂಜನೆಯಸುತಬೊ । ಬ್ಬಿಕ್ಕಿಬಾಹಪ್ಪಳಿಸಿಘುಟನೆಗದಂಬರಸ್ಥಳಕೆ ॥ ಉಕ್ಕುವತಿಶಯವೀರರಸದೊಳು । ನೊಕ್ಕಿನೊಳುಲಂಕಾಪುರವನೆಡ । ಕಿಕ್ಕಿಹಾರಿದನತ್ತಮೇಲೇಳ್ನೂರುಯೋಜನವ ॥ ... ॥೧೪॥

ಕಂಡನಲ್ಲಿರುಹಾಸಮುದ್ರವ । ಕಂಡುದಿವರಿಪುರವನಾಕ್ಷಣ । ಕೊಂಡನಲ್ಲಿವಿಚಾರಿಸದವಿಜ್ಞಾವಿಶೇಷಣದ ॥ ತಂಡಿಲೇಸಾಯ್ತೆನುತಧರಣೀ । ಮಂಡಲಕ್ಕವತರಿಸುತಿದಿರಲಿ । ಕಂಡನಾತೃಣಬಿಂದುವನುಸಿಂಧುವಿನತೀರದಲಿ ॥ ೧೫ ॥ ನಾರಿದನುಸ್ಯೈಳಿಯನರಿದಾ । ಮಾರಿಕಾಂಕ್ಷಿಪ್ರವರನನುನಯ । ನಾರದಲಿಬೆಸಗೊಂಡನೆಲೆಮುನಿನಾಥರಾವಣನ ॥ ಊರಬಲ್ಲೈಬಲ್ಲಡೆಮುಗುಪ । ಕಾರಚಹುದುನಿರೂಪಿಸೂದೆನ ॥ ಲಾಖುಷೀಶ್ವರನೆನಾನನವನನುದಿರುಹದೀಕ್ಷಿಸಿದ ॥೧೬ ॥ ಏರಿಳಿಯನೋಡಿದನುಹೊಸಹೊಗ । ರೇರಿಕೆಯುಹೊದರೆದ್ದದರ್ಪದ । ತೋರಿಕೆಯತನಿರಸವವೊಗವನುಮೂರುಬಾರಿಯುಲಿ ॥ ಆರುನೀನಿನಿಗೇಕರಕ್ಕಸ । ರೂರಚೆಂತೆತದೀಯಪುರದೊಳಗಾರುಸಂಟರುನಿನಗೆಹೇಳದಕೇಳ್ವೆವಾಪೆಂದ ॥ ... ॥೧೭॥

ಮುನಿಪಕೇಳಾದರಕಕುಸ್ಥಜ । ವನಿತೆಯುಮ್ಮಾಳಿದನವಲ್ಲಭೆ । ವನದೊಳಗೆಕದ್ದೊಯ್ದನಾಸತಿಯನುಡಶಗ್ರೀವ ॥ ಮನುಕುಲೇಶ್ವರನನ್ನನಾಭಾ। ವಿನಿಯುನೋಡಲುಕಳುಹಲರಿಪುರ । ವೆನಗೆಕಣುದಮ್ಮಯ್ಯುತ್ತಒಲ್ಲಿರಹೇಳಿನೀವೆಂದ । ... ॥೧೮॥

ನೀನುಕೋಡಗಹೇಡಿವೇಲೆದ । ಕಾನನುತ್ರೈಲೋಕ್ಯವೀರನಿ । ಧಾನವಾತನನಗರವನುಹೊಗಲರಿದುಪುರಹರಿಗೆ ॥ ಏನುಚಿತ್ರಕೆಂಬರದಿಡೆಕಪಿ । ನೀನೆನುಡಿವೀಮಾತುಸರಿಸು । ಮ್ಮಾನದಲಿಕಟಕವನುಹೊಕ್ಕಂತಹುದಲೇಯೆಂದ ॥ ೧೯ ॥ ಚಿಂತೆನಿಮಗೇಕದರಕ್ಕತವಿ । ಕಾಂತರರಿವರುನಮ್ಮನಾಹರ । ದಂತರವನದುಹೊಗಲಮರವಿರೋಧಿಪುರವಿನ್ನು ॥ ಎಂತುದೂರವಹಾವದೆಶೆಮಂ । ಬಂತುಟನುಹೇಳಿದರೆಮನಬಂ। ದಂತೆಮಾಡುವೆನೆಂದುನಾಮುನಿಪತಿಗೆಕಲಿಹನುಮ ॥ ॥೨೦॥

ಮಗನೆಕೇಳಾದರೆವಯೋವೃ । ದ್ಧಿಗಳದಿನತಪ್ಪಿದವ್ರತನುವಿನ । ಬಿಗುಹುಬಿಟ್ಟುದುಬೀತದಗ್ಗದನತ್ವನೆರೆಧರೆಯು ॥ ಹರಣವುನಮಗಾಯ್ತು

ನವ್ಮನು । ನೆಗಹಿತೋರಿದಡಮರವೈರಿಯು । ನಗರವೆನುತೋರುವೆನೆನೆ
ತತ್ತೃಣಬಿಂದುಮುನಿನುಡಿದ ॥ ॥೨೯॥

ಅಹುದುಮತ್ತೇನೆನುತಲಾನಿಜ । ವಹನಿತಾಂತಬಲಾಢ್ಯನಾನಿ । ಸ್ಪೃಹ
ಯುತೇಂದ್ರನನೆತ್ತಲಿಕ್ಕಿದನುಭಯಕರತಳವ ॥ ಮಹಿಸುತಾಸುತಕೇಳು
ಮುನಿವಿ । ಗ್ರಹದಭಾರವಡೆಂತುಟೇನೆಲ । ನಹಿವರನನಿಬ್ಬೆರಳಿಗಗಲದು
ನೆಗಹಿದನುಹನುಮ ॥ ॥೩೦॥

ಮುನಿಪಸಿಕ್ಕಿದತಪದಪದ್ಮಾ । ಸನದಸ್ಥಿತಿವಿಯುಸಂಘಟನಸಂ । ಚರಿ
ಸದಿರೆಸಂವರಿಸಿಕೊಂಡುಸವಿಸ್ಮರನುತಮುನಿಯು ॥ ತನುವಕಕ್ಕೆಯೊಳಾ
ಕೆವೊಳಕಾ । ಲಿನಲಿಧರಣಿಯುನೊತ್ತಿತೆಶ್ತಲು । ವನಜಸಂಭೂತಾಂಡಬಿ
ಡದೆಲದಾಡಿದೆಡಬಲಕೆ ॥ ॥೩೧॥

ಹೊರಿಗೆವಾರರೊಳಹಿಪಕೂರುಮ । ನುರುದರೀಲೋಕದಲಿಲೋಕ
ದೊ । ಳುರುವನೆವರಿರಿವ್ಮಡಿಗೆಪವನಕುಮಾರನಿದುಸಿದ್ಧ ॥ಮರೆಯುವಾತ್ರೇ
ನಿಲಬಂಧದ । ನಿರಿಸಿನಲಿನೀರೇಜಜಾಂಡವು । ತುರುಗಿಹವುತತಸ್ಸನುಮೆಂ
ಗೆಯಸಾಧ್ಯವೇನೆಂದ ॥೩೨॥ ಎತ್ತಿದನುಸಭಕಾಗಮುನಿವಂ । ಕೋತ್ತಮ
ನುಸಾಕೆನಲುಮುನಿಪತಿ । ಚಿತ್ತದಲಿಹಾರೈಸಿಹರಿಸಿದನಂಜನಾಸುತನ ॥
ಎತ್ತಲರಿಯುದೆಕುಂಡಲವನಸು । ರೋತ್ತಮನುತಕ್ಕಿದನುಪೂರ್ವದ । ಲೆ
ತ್ತಿದನುಕಪಿಕುಂಡಲವಸಹಿತೆನ್ನನೀಗೆಂದ ॥ ॥೩೩॥

ಹನುಮಮೆಚ್ಚಿದೆನಿಳುಹುನಿನ್ನಯ । ಮನದಬಗೆಹಸನಾಗಲರಿದೆನು ।
ವನಜನಾಭನಲೀಲೆಯುಲಿಸುಖಿಯಾಗುನೀನೆಂದ ॥ ಮುನಿವರನುಕೊಂಡಾ
ಡಿದಭೆನಾಯು । ಕೊನೆಯುಲಾತನನೆಗಹಿಕಂಡಾ । ಧನಪದಿಗ್ಭಾಗದಲಿಧನದಾ
ನುಜನಪುರವರವ ।೩೪। ಕಂಡೆಸೆನುತಲ್ಲಿಂದಧ್ರುವದನ । ಮಂಡಲಕೆಪುಟ
ನೆಗದನಾಕರ । ದಂಡಭಾಂಡವಬಿಂಬತಳಕೆಳಕಾಗೆತಾರಕಿಯು ॥ ತಂಡಗಳು
ತನಿಗೆದರೆಬಂದನ । ಖಂಡಬಲನಿನಳಶಿಯರುಚಿಯುಕ । ರಂಡವೆನಿಪನಿಶಾಚ
ರೇಂದ್ರನರಾಜಪುರವರಕೆ ॥ ॥೩೫॥

ಪುರವಕಾಣುತಕಾಯುವನುಸಂ । ಹರಿಸಿಕೊಡುಸವಿಸ್ಮರನುತನಾ
ಸುರಭಟಾವಳಿಯುರಿಯುದಂತಿರೆತಪ್ಪುರಾಂತಿಕದ ॥ ಸುರಪನುದ್ಯಾನದ
ಸಘಂಡಿಕೆ । ಸರಿಯುನಿಪನಂದನದಮಧ್ಯದ । ಸುರತರುವಿನಲಿನಿಂದಿದೆನು
ಲಘುವದಗಮನದಲಿ ॥೩೬॥ ಬೀರುತಿರ್ದವುನಯುಸರದಮದ । ವೀರೆಚೆಳೆ
ಕೊಗಿಲೆಗಳೊಳುಕಾಡಿ ॥ ದೋಲುತಿರ್ದವುರಾಜಕೀರಮಯೂರನರ್ತದ
ದ ॥ ತೋರುತಿರ್ದವುತುಂಬಿಗಳುಪೊರ । ದೇರುತಿರ್ದವುಕೊಳಗಳಲಿ

ಮದೆ । ಮೇರುತಿರ್ದವುಮದಮರಾಳಕ್ರೌಂಚಬಕಸಿಕರ ॥೩೯॥ ಸುಳಿವುತಿ
ರ್ದವುಮಂದಮಾರುತ । ನೆಳಲತಾವಳಿಗಳಲಿಕೃತಕಾ । ಚಲವಚಮರೀ
ಮೃಗವಿತಾನವಿಹಾರಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ನಲಿವುತಿರ್ದವುಗೀತರಸಸ । ಮ್ಮಿಳಿ
ತಸೌರಂಭದಲಿಕಿನ್ನರ । ಲಲನೆಯರು ಲಳಿಯೇರುತಿರ್ದುದುಮಾಂಥಗೃ
ಹಗಳಲಿ ॥ ೪೦ ॥ ಪರಿಮಳದಪೂಗೋರಚಲಿನಕೆಂ । ಪೊಗೆದಕಿಸಲಯಪಲ್ಲ
ವಿತಬಂ । ಧುರದಬಹಳಿತಗಂಧಮಾರುತಮುಖ್ಯಭೂಜಗಳ ॥ ಭರಿತಫಲ
ಭರದುಬ್ಬುಗೊಬ್ಬಿನ । ಪುರವರೋದ್ಯಾನವನುತೊರವೆಯು । ನರಹರಿಯು
ನಿಜದಾಸಕೊಂಡಾಡಿದನುಮನದಲಿಯೆ ॥ ॥೪೧॥

ಮೊದಲನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಎರಡನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ರಾಮವೈರಿಘಟ್ಟನಾಹವ । ರಾಮಭೈರವನಹಿತರಕ್ಕ
ಸ । ರಾಯನಗರದೊಳರಸಿದನುನಿಮಿರಾಜನಂದನೆಯ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ವಾರಿಜಪ್ರಿಯಕುಲದರಾಜಕು । ಮಾರಕೇಳ್ ತತ್ಸಮಯದಲಿ
ರವಿ । ಜಾರಿದನುಸಾಗರವನಪರಾಬ್ಧಿದಲಿಪಶ್ಚಿಮವ ॥ ತೀರಿತುತ್ಸಹಕ
ಮಲಿನಿಗೆಕ್ರೈ । ಸಾರಿತುತ್ಸಹಕುಮುದಿನಿಗೆದಿಗು । ಧಾರುಣಿಯೊಳನುರಾಗ
ರಸಪರ್ವಿದುದುನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ॥೧॥

ಅಡಲೆಯುಬರುಸದೆ ನಳಿನಭ । ವಾಂಡಭವನದತಿಮಿರರಕ್ಕಸಿ । ಚಂ
ಡಕರದೀಪವನುತೊಲಗಿಸಿಮಣಿಯಮಂಚದಲಿ ॥ ಮಂಡಿಸಿದಳೆನೆತಗಡಗ
ತ್ತಲೆ ॥ ಚೆಂಡಿಸಿತುತತ್ಸಮಯದಲಿಕೋ । ದಂಡದೀಕ್ಷಾಚಾರ್ಯಚರಸಿದು
ಸಮಯತನಗೆಂದ ॥ ॥೨॥

ಮುದದಿನಾತ್ಮೋದಯದಶಕುನವ । ತುದಿಮೆರಳನಾರೈದುಧುಮ್ಮಿ ।
ಕ್ಕಿದನುಧಾರುಣಿಯದುರೆಮರತುದಿಯಿಂದಭೂತಳಕೆ ॥ ಮವದರಿಭೈರ
ವನುಕರ್ತ್ಯಕೆ । ಕದನಕೋಳಾಹಳನುರಾಮನ । ಪದವನೆನೆದಡರಿದನು
ದುರ್ಗವನಾಮಹಾಪುರವ ॥ ॥೩॥

ಕೋಟಿಮಿದ್ದುದುಮಂದೆಶಿವನಕೆ । ರೋಟಿವಗಾಲಾವಲಯದಪ್ರೊಲು
ರೆ ॥ ಪಾಟಿಸಿದಕೊತ್ತಳದನುಗಿಲಟ್ಟಳೆಯಮುರುವಿನಲಿ ॥ ಘೋಟಕದ
ಮದಕರಿಯಖಂಡಿಯ । ದಾಟುಗಡಹುಲಿಮುಖದವಂಕದ । ಕೂಟದು
ರಶಾಲಾವಿಲಾಸದವಿವಿಧರಚನೆಯಲಿ ॥ ॥೪॥

ಅಣ್ಣುತಿರ್ದವುಗೋಪುರಾಗ್ರದ । ಮಣಿಮಯದಕಳಶಾಳಿತಾರಾ । ಗ

ಣವನಂಜಿಸುತಿರ್ದವಾಮಖಮುಖಶಾಲೆಗಳಬಳಿಯು ॥ ಕಣುಗಿಡಿಯುಭೀತಾಳ
ಜಟ್ಟಿಗ । ರಣಕದೋರುವಬೊಮ್ಮರಕ್ಕಸ । ರಣಪಿಶಾಚೆಗಳಿವಹೊಗ
ಗುಡಪಂಜನಾಸುತನ ॥ ॥೫॥

ವೀರನವರನುಕೆಣಕಬೊಮ್ಮನೆ । ಚೋರಗಂಡಿಯೊಳೀಡುದೊಕ್ಕ
ನು । ಭೂಪವೇಳಗಿನವೊದಲವಳಯದಕೋಟಿಯನುಬಳಿಕ ॥ ವೀರಕೋ
ಳ್ಕೆಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯು । ವೀರರಿದ್ದರುಭವನಬೊಮ್ಮನ । ಭೈರವನುಬಗೆ
ಯುದಮುಪೋನ್ನತಕಾಯರಿದಿರಿನಲಿ ॥ ॥೬॥

ಅವರವಂಚಿಸಿವೆಲ್ಲನೀತನು । ಕವಿನಕತ್ತಲೆಯೊಳಗೆಹೆಜ್ಜೆಯ । ಸವ
ಸಲರಿದಾಸಮುಯದಲಿಹರಿತಂದಳಾಪುರವ ॥ ದಿವದಲುಗುಳವರಾತ್ರಿಯು
ಲಿನುಂ । ಗುವಪ್ಪುಹಾದ್ಸ್ಫತಘೋರರಕ್ಕಸಿಯು । ಯುವತಿಲಂಕಿಣಿತಡದಲೀ
ತನಕೈಯುಖಡುಗದಲಿ ॥ ॥೭॥

ಸುರನರೋರುಗದೆವಯೋನಿಗೆ । ಳಿಅಳುಸುಳಿದರೆಸುಂಗಿನೋಣವ ॥
ಜ್ಝರಿಯರಕ್ಕಸಿಮಿವಳಲಾಕುಶಕೇಳುಕೌತುಕವ ॥ ಹರನೊಡನಕಲ್ಪದ
ಲಿಹಳಚುನ । ದುರುಳವೃತ್ತ್ಯವಿಗಿವ್ಮಡಿಯುವಿ । ಷ್ಮರದರಕ್ಕಸಿತಡದ
ಳೀತನಕೈಯ್ಯಕಡುಗದಲಿ ॥೮॥

ಎಲ್ಲಿಗೆಲವ್ರೋಹೋಗದಿರುಕಪಿ । ಯಿಲ್ಲಿಗೇತಕೆಬಂದಬೇಹಿನ । ಥುಲ್ಲವ
ಣಭಾರಿಸುತಲಿದೆನೆರೆನಿನ್ನವೊರೆಯಲಿ ॥ ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲೆಂದೆನಲುಚಪುಟದ ।
ಮಲ್ಲನದಲೆಕ್ಕಿಸದೆಮುಂದಕೆ । ನಿಲ್ಲದಡಿಯಿಡೆಹಿಡೆದಳೀತನಹೆಡಕಹಗರಿ
ನಲಿ ॥ ೯ ॥ ಹೆಡಕಹಿಡಿದಳೊಹಿಡಿಕೆಲಾಕಡೆ । ಸಿಡಿದುತಿವಿದನುತೀವ್ರಮು
ಷ್ಟಿಯು । ಲಡಿಮುಗುಚಿಬಿದ್ದಳುಪುರದ್ವಾರದಮಹಾಸೌಧ ॥ ಹುಡಿಗೆದರೆ
ಸುಳಿವಸುರರಸುಗಳು । ಸಿಡಿಯೆರಕ್ತವಕಾರದೆಡದಬಲ । ದಡಬಳರಸದ
ದೀತ್ರತಪ್ಪಿಸಿಹಾಯ್ದನೊರೊಳಗೆ ॥ ॥೧೦॥

ಅರಿದಳವಳುಬಳಿಕ್ಕಪೂರ್ವದ । ಕಾರಹನಜನಿರ್ಮಿತದಕಾಲವು । ನೆರ
ದುದಲ್ಲಾರಾವಭೃತ್ಯನಲಾಕಪೀಶ್ವರನು ॥ ಹರಿವುದಿನ್ನಸುರೇಂದ್ರವನಿ
ತೆಯು । ಮೆರವಮಂಗಳಸೂತ್ರನಾವಿ । ನ್ನರಸಿಕೊಳಬೇಕಜನನನಾತ್ರೈ
ಡಿದಳುಕಮಲಜನ ॥ ॥೧೧॥

ಈತನೊಮ್ಯನೆಬಳಿಕಗುರುಬಿನ । ಲಾತುನಿಲುತಲ್ಲಣಿರಕ್ಕಸಿ । ವಾ
ತುಗಳನಾರ್ಸೈವುತೆಡವೀಥಿಗಳರಚನೆಪಳ ॥ ಗೀತವಾದ್ಯಸುನೃತ್ಯಕದನ ।
ವಾಪ್ರಕಬೆಡೆಗಳಲೆತಬಲಗಳನಿ । ಕೇತನದಲರಸಿದನನಿಮಿಕುಲರಾಜನಂ
ದನೆಯ ॥ ॥೧೨॥

ಅಂಗಡಿಗಳೊತ್ತಿನಲಿರಕ್ಕಸ । ರಂಗಳಗಳಲಿದೇವತಾಭವ । ನಂಗಳಲಿ ಕಾಸಾರವಂಡೆಯುಸಂದುಗೊಂಡಿನಲಿ ॥ ಹಿಂಗದೋಸರ್ಗೇಳುತಾಸೀ । ತಾಂಗನೆಯುವುಡಿಹುಟ್ಟದೇಯುನು । ತಂಗಲಾಚಂತಬೀದಿನಗಲಕೆನೋಡುತ್ತೈತಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಕಳಿದುರ್ಗಾಪದಮೇಲೆರಕ್ಕಸ । ರುಲುಹುನಿಲಲಣು ರೂಪಿನಲಿಸೆ । ಕ್ಕಳಬಲವನರಿದರಿದನುವಿವಿಧಾಲಯಂಗಳಲಿ ॥ ಕಳಚಕ ದಗಳವಾಯುಸರಣಿಯೊ । ಳಿಳಿದುವುದ್ರಿಕೆಯುಂಗರದವಣಿ । ವೆಳಗಿನಲಿನೋಡಿದನುನಿವಿಕುಲರಾಜನಂದನೆಯ ... ॥೧೪॥

ನುಡಿಯುನಾಲಿಕಿಕುರುಹುಕೋಸುಗ । ಳೆಡೆಯುನಬಲೆಯುರಡಿಪರೀಕ್ಷಿಸಿ । ಸಿಡಿದುನೋಡಿದನಿಳಯುನಿಳಯುಂಗಳಲಿನಿವಿಃಷದಲಿ ॥ ತೊಡಕುವೀಥಿಯುಕೇರಿಕೇರಿಗ । ಳೆಡೆಗೆಡೆಯುವುನೆವುನೆಯುವಠಾಡಣ ॥ ಕಡೆವಿಡಿದುವುರಿ ವುರಿದುಕೋಟೆಯುಸುತ್ತಾಳಯದಲಿ ... ॥೧೫॥

ವೊದಲುಕೋಟೆಯುಸುತ್ತುವಳಯದ । ಸದನಸಂಕುಳವನುಪರೀಕ್ಷಿಸಿ । ಕದಡುವುನದುಲ್ಬರದನುರುಳದಳಿದನೆರಡನೆಯು ॥ ಪುದಿದವುಣಿ ಕಾಂಚನದಲಹರಿಯು । ಹೊದರುವೆಳಗಿನಹೊನ್ನಕೋಟೆಯು । ಸದವುದ ದಸಂಪದದರಕ್ಕಸನಿಳಯುವನುಕಂಡ ... ॥೧೬॥

ತಡದರಕ್ಕಸತಳವರರಜವ । ನೆಡೆಗೆಚಾಳಿಸುತಾಳುವೇರಿಯು । ತಡಿವಿಡಿದುಶೋಧಿಸಿದನಲ್ಲಿಯುಸದನಸಂಕುಲವ ॥ ಎಡೆವಿಡಿದುವುನೆವುನೆಯುರಕ್ಕಸ । ವುಡದಿಯುಸುವುರದೊರಗಿದರವಂ । ಗಡವಶೋಧಿಸಿದಾಂಟಿದನು ಕೋಂಟೆಯುನುವೂರನೆಯು ॥೧೭॥ ವಿಟವಿದೂಷಕನಾಗಲೀಕರ । ನಟಿಣಗೆಡಿಪಂಗನೆಯುರಲಿಚಾ । ಪಟೆಯುರಲಿಚದುರೆಯುರಲುಪಭೋಗಪ್ರಪಂಚಕದ॥ ಕುಟಿಲಕುಂತಳದಬಲೆಯುರಕಾ । ಲಟಿಯುರಲಿಕಾವುಕಿಯುರಲಿಘನ । ಘಟಕುಚೆಯುರಲಿಕಂಡೆನೋಡಿದನವನಿನಂದನೆಯ ॥೧೮॥

ಗಿಳಿಯುನೋದಿಸುವಬಲೆಯುರನು । ಯ್ಯಾಲೆಯುನಾಡುವಸತಿಯುರಲಿಜೋ । ಗುಳಿಯುಹಾಡುವಗಾಡಿಯುರಲುಪಪತಿಯುರಾಲಯಕೆ ॥ ಸುಳಿವ ಸೌಂದರಿಯುರಲಿಸಾಧ್ವೀ ! ಲಲನೆಯುರಸಂಗೀತನರ್ತನ । ಗಳವಿಳಾಸಿನಿಯುರಡಿಕಪಿನೋಡಿದನುಜಾನಕಿಯ ... ॥೧೯॥

ಜಾಟಿಯುರಲೆಸಗೆಲಸದವರಲಿ । ಬೇಟಕಾತಿಯುರಲ್ಲಿಕಡುಕಂ । ಬೇಟದಂಗನೆಯುರಲಿಸಂಕೇತಕನಿಕೇತನದ ॥ ಕೂಟಣಿಗಳಲಿಕುರುಹುಗೊಡದೆಡೆ । ಯಾಟವವರಲಿವೇಷವಿಧವನ । ಧೂರ್ತಯುರಲರಸಿದನುವುರೆಯುದೆವುಂದಗಾವಿನಿಯು ॥೨೦॥ ಎಳೆಯುಜವ್ವನೆಯುರಲಿವುುಗ್ಧ । ಲಲನೆಯುರಲಿವಿದ

ಗ್ಧವಮುಗ್ಧೆಯ|ಕಲಿತಲಲಿತಪ್ರೌಢೆಯರಲನುವರಾರ್ಗವೆರ್ಗದಲಿ ॥ ಸು
ಳಿಸುಳಿದನುಸೀತೆಯನುಕಾಣದೆ| ಬಳಲಿದುಮ್ಮಹದಿಂದಖಳಜನ । ನಿಳಯ
ನಿಳಯವಶೋಧಿಸುತಸುಳಿದಾಡಿದನುಹನುಮ ... ॥೨೧॥

ಸುರನಿರೋಧಿಧರಾಮರರತ । ದ್ಧರಣಿಪರತದ್ವೈಶ್ಯಶೂದ್ರಾ । ದ್ಯರ
ನಿಕೇತನನಿಚಯದಲಿನಿರ್ನೈಸಿನಾಲ್ಕನೆಯ ॥ ಸುರುಚಿರದಪ್ರಾಕಾರದ
ಭ್ಯಂ । ತರವನಿರುಪಮರಾಜಪುತ್ರರ । ಪರಿಪರಿಯಮಣಿಭವನವೀಧಿಯೊಲ
ರಸಿದನುಹನುಮ ॥೨೨॥ ದಂಟಬಳಿಕಾಪರಿಧಿಯನುನ್ನೈ । ಕಾಟಭೈರವ
ನರಸಿದನುಮಣಿ । ಕೂಟದುಪ್ಪರಿಗೆಗಳಕೇಳೀಗೃಹದಸತಿಯರಲಿ ॥ ನಾಟ
ದಾದುದುಬುದ್ಧಿಶುದ್ಧಿಯ । ಕೋಟಲೆಯಕೊಲ್ಲಣಿಗೆಯಲಿವೈ । ಕೋಟಿ
ಯನುಹತ್ತಿದನುಹದಿನೆಂಟನೆಯಘಳಿಗೆಯಲಿ ... ॥೨೩॥

ಹೊಳಕಿದುದುಕಿರಣಾಳಿಹೇಮದ । ಹಾಗಳಲಿಸಂಧಿಸಿದಗೋಟಿಯ ।
ತಳದಮಣಿಹರ್ಮ್ಯಾದಿಗಳಪಂಗ್ತಿಗಳಸೊಗಸಿನಲಿ ॥ ನಿಳಯನಿಳಯದ
ಸೋಮಸೂರ್ಯರ । ಲಲಿತವೀಧಿಯಚಂದ್ರಭವನಾ । ವಳಿಯಕನಕದ
ತೋರಣದವ್ರೋರಣಗಳೋಜೆಯಲಿ ... ॥೨೪॥

ಕೂಡಿದಮಣಿಮಯದಕಳಶದ । ರುಹಾಡಿವೆಳಗಿನಹೇಮರಸದರಿ । ತೀ
ಡಿತ್ರೊಳಗುವಸುಧೆಯಸೊಂಪಿನಸೂಸಕಂಗಳಲಿ ॥ ಜೋಡಿಸಿದಜಾಂಬೂ
ನದದಪರಿ । ಪಾಡಿಗಳಪಲ್ಲವದಫಣಿಯುಕ । ವಾಡಿಗಳಿಕೇತನನಿಕೇತನವ
ಸದದಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥ ೨೫ ॥ ನಗರತಾನದುನೂರುಯೋಜನ । ದಗಲವನಿತರಸಾ
ಲ್ಯಭಾಗೆಯ । ಜಗತಿತಾನೊಳಕೋಟಿಯದರುನ್ನತಿಯವೈಭವವ ॥ ಪೊ
ಗಳಲೆನ್ನಳವಲ್ಲಹನುಮನ । ಬಗೆಯದೆಂತುಟೊಸರ್ವಗತನಂ । ದೊಗು
ಮೆಹನುಮಂಗಲ್ಲದೆಲ್ಲಿಯದಸುರಹರಗೆಂದ ... ॥೨೬॥

ಮನೆಮನೆಗಳಲಿಪುರಜನಂಗಳ । ಕನಸಿನಲಿತಿಳಿದೆದ್ದನಿದ್ರೆಯ । ಜನದ
ಲೋಚನವೀಧಿಯಲಿವಿವಿಧಾಲಯಂಗಳಲಿ ॥ ಹನುಮಮಯವಾಗಿದರ್ದೈ
ನ್ಯಪ । ತನುಜಕೇಳರಸಿದನುಸೀತಾ । ವನಿತೆಯನುವೈಚಿತ್ರ್ಯಗತಿಯುಜ
ವಾಯ್ಗಜೋಕೆಯಲಿ ... ॥೨೭॥

ಶುಕನಭವನವನಾಮಹಾಪಾ । ರ್ಶ್ವಕನಮನೆಯಮಹೋದರನಸ ।
ದ್ಮಕವಸಾರಣನಾಲಯವಸದನವನರಾಂತಕನ ॥ ವಿಕಟವಿವಿಧೋನ್ಮತ್ತ
ದೇವಾಂ । ತಕವಿರೂಪಾಕ್ಷಾಪ್ರಮುಖನಾ| ಯಕರನಿಳಯಂಗಳಲಿನೋಡಿ
ದನವನಿನಂದನೆಯ ... ॥೨೮॥

ವೀರಕುಂಭನಿಕುಂಭಕಲಿಜಂ|ಭಾರಿಜಿತುಧೂಮ್ರಾಕ್ಷದುರ್ಮದ|ಘೋರಬ್ರ

ಲವಿತ್ರಜಿಹ್ವವಿದ್ಯುಜ್ಜಿಹ್ವಶಾರ್ದೂಲ ॥ ಶೂರರಿಪುಮಕರಾಕ್ಷರಣಜಂ ।
ಘೋರಬಲನತಿಕಾಯಮುಖ್ಯಕು । ವೀರವರ್ಗದಮನೆಗಳಲಿನೋಡಿದನು
ಜಾನಕಿಯು ... ... ॥೧೯॥

ತ್ರಿಶಿರವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಸೇನಾ । ವಿಸರಪತಿಸುಮತಿಪ್ರಹಸ್ತರ । ವಸತಿಗ
ಳಲಿವಿರೂಪಲೋಚನಲೋಹಿತಾಂಬಕರ ॥ ಪಿಶಿತಭಕ್ಷಣಜಂಬುಮಾಲಿಗ ।
ಳಸಿತನಾಯಕರಮಳಗೇಹ । ಪ್ರಸರದಲಿನೋಡಿದನುಪರಮಪತಿವ್ರತಾ
ಸತಿಯು ... ... ॥೨೦॥

ಕೇಳಿಬಲ್ಲೆಹಿಂದೆಬನದಲಿ । ಬೋಳೆಯಂಬಿನಲೂರ್ಮಿಳಾಪತಿ ।
ಬೋಳಿಸಿದಕಿವಿಮೂಗಿನಸುರೆಯಕಥೆಯನಾಸತಿಯು ॥ ಆಲಯಕೆಬರಲ
ವಳುಕಡುಕಿವಿ । ಮೂಳಿಯರಮೂಕೊರತಿಯರಸು । ವ್ಮೇಳದಿಂದಿದ್ದ
ಳುಕರಾಳಪ್ರಮುಖಿಶೂರ್ಪನಖಿ ... ... ॥೨೧॥

ಕೊಕ್ಕನವಳಾಲಯವನಾಲಯ । ರಕ್ಕಸಿಯಕಂಪ್ರಾಚರಿಸಿಹಿಂ । ದ
ಕ್ಕೆಹೆಜ್ಜೆಯನಿಕ್ಕಿಹೆದರಿದುರಾಮರಾಮೆನುತ ॥ ಬೆಕ್ಕಸಂಬೆರಗಾಗಿಭೈರ
ವ । ನಕ್ಕತಾಯಿವಳಾಗಬೇಕೆನು । ತಿಕ್ಕಿಲಸನಾರ್ಸೈವೃತಂಜುತನೋಡಿದ
ನುಹನುಮ ... ... ॥೨೨॥

ಉಳುಹಿಕೊಂಡನುರಾಮನೀಕೆಯು । ಚೆಲುವಿಕೆಯಹೋಗಾಡಿಧಟವಿ
ವ । ಳಳುಕದಿದ್ದರೆತಿನ್ನದಿಹಳೇತೋರುವೀಜಗವ ॥ ಜಲಜಭವನಾರೊಡ
ಲೊಳೀಕೆಯು । ನಿಳುಹಿದನೊಹಡೆದಪಳಹೊಟ್ಟೆಯು । ವಳಯವೆಂತು
ಟೊಹಾಮಹಾದೇವೆನುತಬೆಂಗಾದ ... ॥೨೩॥

ಇದ್ದರಲ್ಲಿಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯು । ಮೊದ್ದುಕುಟಿಲದಮಾಯಕಾತಿಯು ।
ರಿದ್ದುಶೆಯಕಿಯರುಮೊಲೆ । ಬಿದ್ದವರುಮುದಿಗುಂಟಣಿಗಳವ । ಳಿದ್ದುಶೆಯಕ
ಟ್ಟೋಲಗದಸೋಂಕುಗಳಸೊಗಸಿನಲಿ ... ॥೨೪॥

ಮೆರೆದುದಿದಿಗಿಲಿಕೋಣಕುರಿದಲೆ । ತುರಗದೊಟ್ಟಲದೊಂದುಕಡೆಯು
ಲಿ । ಜುರಿತರಕುತದರಸದರಂಜಣಿಗೆಗಳದೊಂದೆಸೆಯು ॥ ತುರುಕರುಳಹೂ
ದಂಡೆಗಳಲು । ಕ್ಕಿರಿದಕಡುಗೊಡನೆಡೆಗಳಲಿಕು । ಕ್ಕಿರಿದುಕಾಣಿದಸುರೆ
ಯರಕಂಡುಗುಳದನುಕಲಿಹನುಮ ... ॥೨೫॥

ಕುಡಿವಕೊಬ್ಬುವಕೊರಿಪನುರುಕುವ । ಸುಡುವತಾಳಿಸಿತಿಂಬಡೇಗು
ವ । ಕುಡಿವಹಾಡುವಹಾರವಿಸುನಲಿಯುರವ್ಯ್ವಮರೆವ ॥ ಇಡಿದಹೊಲಸಿ
ನನಾತದುಬ್ಬರ । ದೆಸೆಪಲದದಿನಿಸುಗಳಮಧ್ಯದ । ಹಡಿಕೆಗೈನೆಯಕಂಡು

ಹೇಸುತಹನುಮಹೊರವಂಟ ... ||೩೬||

ತಿರುಗಿದನುಬರಕಾಗಿಹರಭೂ । ಧರವನೇಳಿಪಹಬ್ಬುಗೆಯಹರ । ವರಿಯುಯೋಜನದೈನರಳತೆಯುಕನಕವುಣಿಮಯದ ॥ ಪರಿಪರಿಯುಪ್ರಸ್ಥಳಿಯುಚಿತ್ರದ । ಥರಥರದನೆಲೆನೆಯುಮಣಿಮಂ । ದಿರವಕಂಡನುಕುಂಭಕರ್ಣನಿಶಾಚರೇರನ ॥ ೩೭ ॥ ಎರಡುಯೋಜನದಾಲಯದಪರಿ । ಸರದ ಮಣಿಪರಿಯಂಕದಲಿತ । ನ್ನೆರಡುದೆಶೆಯಲಿತನ್ನತೂಕದಘೋರಯುವತಿಯರ ॥ ಕರದತಲೆದಿಂಬಿನಲಿನಿದ್ರಾಭರದಲಿದ್ದನು । ಸರಸಿಜೋದ್ಭವಕದಕೆಡಹಿದತೆಗದೊಳಸುರೇಂದ್ರ ... ||೩೮||

ಜಗದಕೊಲೆಗೆಲಸದಲಿಬಳವಿಕೆ । ಬಿಗಿದನಿದ್ರೆಯುಭೈರವನೊರತಿ ಯೊಗಡಿಕೆಯವಿಶ್ವನುಸುಷುಪ್ತಿಯುಲಯಕೃತಾಂತಕನೊ ॥ ಉಗಿಸಿನೀರನು ಭಾರಿಸಿದುವ್ಯೆ । ದೆಗದುಮುಗುಲಿನವ...ಮೂರ್ತಿಯೊ । ವಿಗಡರಕ್ಕಸನೋಮಹಾದೇವೆನುತಬೆಗಗಾದ ... ||೩೯||

ಲೋಕಕಿವವುಸಿದೆದ್ದನಾದರ ।ಬೇಕುಬೇಡೆಂಬವರದಾರುಪಿ । ನಾಕಿಪದ್ಮಜರುಗಳುಪಡಿಯಿಲ್ಲೆಂಬಬಗೆಮನದ ॥ ಸೋಕಿಕೊಂಡಿದೆಕೆಲವುನವಿಕ್ಷ್ವಾಕುಕುಲಜಂಗಹುದುಚಿತ್ರವಿ । ಲೋಕನಕೆನೆಲೆಗೊಳ್ಳದಿವೆನೇತ್ರಂಗಳೆನಗೆಂದ ... ||೪೦||

ಇವನುಹಿಂದುದಿಸಿದರೆನಾವರೆ । ದಿವಿಜರಿಪುಮಧುಕೈಟಭಾದಿಗ । ಳವತರಿಸುವನದೈತ್ಯಹರನಾನಾಯುಗಂಗಳಲಿ ॥ ಅವದಿರಾಳ್ದನಕಮರತತಿಕಂಪವನುತಾಳುವದೇನರಿದುಶಿವ । ಶಿವಮಹಾದೇವೆನುತಮನದಲಿಹೆದರಿದನುಹನುಮ ... ||೪೧||

ಧರೆಯುಮಗುಳಿಸಲೇಳ್ವಲುರುಸಾ । ಗರದರಬೆಸಪ್ರೊಹೊತ್ತವಿಶ್ವಂ । ಭರೆಯುಬಿಸುಟಹಿಪತಿಮುನಿಡುಸುಯಿಲುಗಳಸೊಗಸುಗಳೊ ॥ ಬಿರಿವಕಮಲಭವಾಂಡರುದ್ದನ ಉರವಣಿಪಬಹಿರಾನಿಲನಬಲು । ಭರಹಸಪ್ರೊಕೊರಹಪ್ರೊಮಹಾದೇವೆಂದನಾಹನುಮ ... ||೪೨||

ಎನುತಮೆಲ್ಲನೆಮಣಿಖಚಿತಕಾರಿ । ಚನದಕಾಂತಿಯಬಳಿವಿಡಿದುಸಾ । ರ್ದನುಸುರಾರಿಯಸುಳಿವಮೂಗಿನಸುಯಿಲಸರಿಸದಲಿ ॥ ವನಿತೆಸಿಂಹಿಕೆಸೆಳೆವನೆಳಲಿನ । ಘನತೆಗಿಂಮಿಗಿಲಾಗಿಕೇದಿತು । ಹನುಮನನುಹೊಯಿದೊಡೆಮರಿದುಸಿಟ್ಟುಸುರುರಕ್ಕಸನ ... ||೪೩||

ಬಿಸುಟಬಿಡೆಹೊರಬೀಳ್ವನೊಳದೆಗ । ದುಸುರಿಳಿಲಿಮುಳುಗುವನು ಮೂಗಿನ । ಕಸುಮಲದಕಾವಣದಕಲಿತಕ್ಲೇಷ್ಮಕರಧಿಯಲಿ ॥ ಉಸುರಗೆ

ಮನಾಗಮದಸರಣಿಯು |ಘಸಣೆಯಲಿಚೆಂಡಾಗಿಕೆಡಹಿದ | ಮಸಗಿಕೋ
ಪಾನಲನನೋಕರಿಸಿದನುಕಲಿಹನುಮ ॥೪೪॥

ಬೆಳದಸಾನಾಸಿಕೆದನಾಳಿಯ | ಕಾಳಿಯುಕಾಹರದಕೋಹಿನಲಿಕೊಂ |
ಡೆಳದುಸೂಸುವಸುಯಿಲಬಟ್ಟೆಗೆಕೀಲಗೊಟ್ಟಂತೆ॥ ಒಲಿದುದುಬ್ಬಸದಖಿ
ಳಕರಣದ | ಬೆಳಸುಬೀತಿದುಬೆದರಿಗೀತನು|ಪ್ರಳಯದಲಿಸಿಡಿಲೆರಗಿದವೊ
ಲಳವಳಿಯೆಪೌರಜನ ... ॥೪೫॥

ಗೀತಭಾರಕೆಹನುಮನುಲಾಕ್ಕ | ಪಾತದಂತಿರೆಬಡಿದುಬಿದ್ದನು|ಕಾತ
ರಿಸಿಮಯುರಚಿತ್ತನಜಸ್ತಂಭವನುತಾಗಿ ॥ತಾತನನುಕನರ್ಾಟಕದಜನ|
ಜಾತನೋವಿಗೆನೆನನವೊಲುನಿ | ನ್ಮಾತನೆನದನುನೊಂದುನೇವರಿಸುತ್ತ
ನೊಸಲೆಡೆಯ ... ॥೪೬॥

ಕೋಪಕೊನರಿತುಮತ್ತೆ ... ಶಿಖಿ|ರೂಪನಾದನುಸಂಕವಿಸುತಾ |
ಟೋಪವಸುರನಕೊಲಗೆತಂದನುಮನವನನಿಲಸುತ ॥ಸ್ವೈಪರೆಯಮರು
ಳಗಳನರವರಾಂ |ಸಾಪಹಾರದಸುರರಸತ್ತ್ವರ |ಲೇಪದುನ್ನತಶೂಲವಿರಲ
ದಕೊಂಡುಬೊಬ್ಬಿರಿದ ... ॥೪೭॥

ಕೊಲುವೆನಿದರಿಂದಿವನನೆನುತ | ಗ್ಗಳಿಕೆಲೋಚ್ಚೆಯಸಾರಬಾಹಾ |
ಲಳಿತಬಲನೆತ್ತಿದನುಶೂಲವಶೂಲಿಯಂದದಲಿ ॥ ಅಲುಗದೋರದ ಡಲೆ
ತ್ತಿ ಕಟಾ |ಚಲಮಹಾದೇವಾಮಹಾಯುಧ|ವಳವದೆಂತ ಟೊಸೊಸಿದ
ವ್ರಕಿಡಿಕೂಡೆದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ... ॥೪೮॥

ಎತ್ತಿಹಾಣಿಸಿಘೇಘರಿಸಿಹ | ಲೊಲ್ಲತ್ತಿಹೂಡಿದನೆದೆಗೆಯಕಟಾ|ಸತ್ತ
ಡಿವನೆಂದುದಿಸುವನುಬಳಿಕೆಮ್ಮರಘುಪತಿಯ ॥ಒತ್ತಬರದಾಹವಕೆತನು
ವನು| ತೆತ್ತುನಿಲುವವರಾರುನೆರೆದು|ವೃತ್ತತನವಿದುನಮ್ಮದೆಂದಂತರಿ
ಸಿದನುಹನುಮ ... ॥೪೯॥

ಒದುಕನಿದ್ರೆಯುಲಿದ್ದವನಕೊಲು | ಮದುಮಹಾವೀರರಿಗೆಕಂದ|
ಭ್ಯುದಯುವಕ್ಕಡಿಸುವದುನಗುವ್ರುದುಜಗದಜನನಿಕರ ॥ ಒದುಕುಬದು
ಕುಕೆನುತಿಳುಹಿದನುಬಳಿ| ಕದುಭುತವಶೋಧಿಸಿದಮುಸ್ಕ್ಯಂ |ತದವ
ಹಾದ್ಭುತಭಾರದುಗ್ರಸಿಕಾಚಕರಾಯುಧವ ॥೫೦॥

ತಿರುಗಿದನುಬಳಿಕಲ್ಲಿಸೀತೆಯ |ಪರಿಯಕಾಣದೆತನ್ನಕೇತನ |ದೆರಡು
ವ್ಯಾಮಲಿಮುಂದಿರವಶೋಧಿಸುತಶೀಘ್ರದಲಿ ॥ ಪರಮಪುಣ್ಯಪತಿವ್ರತಾಜ
ನ | ದರಸಿತನಗಿನ್ನೆಲ್ಲಿಸೆರೆಗೋ|ಚರಿಸುವಳೊಹಾಯನುತಹಮ್ಮೈಡಮ್ರೋ
ದನಾಹನುಮ ... ॥೫೧॥

ಒರಬರಲುಮುಂದೆಸೆದುದಗ್ಗದ | ಪರಮವೈಷ್ಣವಚಕ್ರವರ್ತಿಯ|ವರನಿಕೇತನಕೇತನಧ್ವಜಚಿತ್ರಪತ್ರಗಳ|| ಹರಹಿನಲಿಹೊದರೆದ್ದ ಕಳಶೋತ್ಕರಗಳಲಿ ಕಮನೀಯ್ಯತರದು | ಪ್ಪರಿಗೆಗಳನಮರೇಂದ್ರನಮಳಾಗಾರದಂದದಲಿ ... ||೫೧||

ಆವಕಡೆಯಲಿನೋಡಿದರೆಲ | ಕ್ಷ್ಮೀವಿಲಾಸದವಿಮಲಮಂಟಪ|ವಾವಕಡೆಯಲಿ ತಿರುಗಿದರೆಮಣಿಭದ್ರಭವನಚಯ || ನವಕಡೆಯಲಿಹೊಕ್ಕರನುಪಮ|ದೇವಪೂಜಾಗೃಹಗಳಿದ್ದವು | ಶ್ರೀವರನಪಾಲ್ಗಡಲಮಧ್ಯದಭವನದಂದದಲಿ ... ||೫೨||

ಹರಿಕಥಾಸಂಗತಿಯಚಿತ್ರೋ | ತ್ಕರದಮಯಭಿತ್ತಿಗಳನೋಡಲು| ಪರಿಯನಾಟಕದಂಗನಾವಿಭ್ರಮವಿಲಾಸಮಯ || ಹರಿಯಗೀತದಕಾಯಕರವಿ | ಸ್ಫುರಣೆಮಯಮಾಗಿರ್ದದೈ[illegible]ಗರದಲಿರ್ದನುವರವಿಭೀಷಣದೇವಹರಿದಿನದ ... ||೫೩||

ಲಲಿತಹೇಮದವಿವಿಧಚಿತ್ರಾ |ವಳಿಯಹರಿಯವತಾರದನುಪಮ|ವಿಲಸಿತದವರಸಾಲಭಂಜಿಕೆಗಳವಿಲಾಸದಲಿ || ವಳಯವಳಯದಲೆಸೆವಸೌಧಾ | ವಳಿಗಳಲಿಬೃಂದಾವನವ್ರಕಂ |ಗೊಳಿಸಿದುದುಮಧ್ಯದಲಿಮಣಿಮಯಭದ್ರಭವಸಿಕೆಯ ||೫೪||

ಖಳರೊಳಗೆಸಜ್ಜನನುಹಾಲಾ | ಹಲದೊಳಗೆಸುಧೆಕಮಲವುರಂಗಳ| ಹಳುವದಲಿಹರಿಚಂದನವು ಶಿಖಿಯೊಳಗೆಸೀತಳವು|| ಕಲುಗಳೊಳುನಿಜಪರುಷಜನಿಸುವು | ದಿಳೆಗೆಚಿತ್ರವಲಾಯೆನುತವೆ| ಯ್ಯೊಳಹಿನಲಿನೋಡಿದನುದೂರದೊಳಾವಿಭೀಷಣನ ||೫೫||

ಆದಡಹನಂದಿನಮಹಾಪ್ರ| ಹ್ಲಾದನಿವಸಂದೇಹವಿಲ್ಲತಳೋದರಿಯನೊಯ್ದಹಿರಣ್ಯಾಕನಹುದತಪ್ಪಲ್ಲ || ಆದಶಸ್ಯಂದನನನಂದನ |ನಾದಿನರಕೇಸರಿಯಪ್ರೋಲ್ಸರೆ| ವೇದಿಸುತ್ತಿದೆಮತಿವಿವೇಕವಿದೆಂದನಾಹನುಮ ||೫೬|| ಎನುತಮೆಲ್ಲನೆಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪವ|ನನುಗೊಳಿಸಿಕಾಲಿಕ್ಕಿಮಣಿಮಯ |ಕನಕರಂಜಿತದ್ವಾರದಿದ್ದೆಶೆಗಳಲಿಶುಕನಿಕರ ||ಹನುಮಹೊಗದಿರುಪರವಧೂಜನ | ದನುಜರಸುಸೆಯಿದುಕಣಾಕಾ | ಮಿಸಿಯನರಸುವತಾವದಲ್ಲಿ ನೆಕೇಳಿದನುಹನುಮ ||೫೭||

ತಪ್ಪದೆನುತಾಹನುಮನಾನುಡಿ | ಯೊಪ್ಪದಲಿತಿರುಗಿದನುಜನಕಜೆ| ಯಿಪ್ಪತಾವಿಂನಾಪ್ರದೋಯೆನುತತಾಳಚಿಂತೆಯಲಿ| ಕಪ್ಪುಗುಪಕತ್ತಲೆಯೊಳ್ಪೈತಂ |ದೊಪ್ಪವಾಂದೋಳದಲಿಬಿರಕುಲ |ದರ್ಪದಳನದಶಾಸ್ಯ

ನೆರಮನೆಗಾಗಿನಡೆತಂದ ‖೫೯‖

ಮೆರದವೈಡೂರ್ಯಕತಶಿಲಾಬಂ | ಧುರದಕೋಟಾವಳಿಯಕನಕೋತ್ತ
ರನಿಬಂಧದಸಿಖಿಳರತ್ನಾವಳಿಯವಿಲಸಿತದ ‖ ಥರಥರದತನಿವೆಳಗನಬುಧಿ
ಯತೆರೆಯತನೆಗಳತಿಕ್ಕೆಯರಿದಶ | ಶಿರನಭವನಾವಳಿಯವೀಧಿಯಭದ್ರಭ
ವನದಲಿ ... ‖೬೦‖

ಹೊಕ್ಕನಾಮುಖಶಾಲೆಯನುಕುಳಿ | ದೆಕ್ಕತುಳಿದಲಿಮೆರೆದವೈಸಭೆ |
ಹೊಕ್ಕುಳಿನಹೂಮುರುಚಿದರನನಸಭೆ ಯಸದಿಗರವ | ಮಿಕ್ಕು ಶತಸಾವಿ
ರವಕರಿಭದ | ತೆಕ್ಕೆಗಳತನಿವೆಳಗಿನಲೆಕ | ಣಿಕ್ಕಲಿಪದಳವೆಂಬವ್ರೊಲತೇ
ಜೋವಿಲಾಸದಲಿ ‖೬೧‖

ಪರಿಕಲಿಸಿದುದುಮೌಕ್ತಿಕದಸಂ | ಚರಿಸುವೇದಿಯಮುಕ್ತಮದನಿ |
ರ್ಜರರಸುಳಿವಬಲೆಯರಪದತಳಯುಗಳದಂತಿಗೆಯ ‖ ಹೊರೆದಹೆಜ್ಜೆಯ
ನಳಿಕುಳಂಗಳ | ನೆರವಿಮಲ್ಲಿಗೆಮೃಗಮದಾವಳಿ | ಸರಸಿರುಹವೆಂದೆರಗುವ
ಸುರಸಭಾಂಗಣವಕಂಡ ‖೬೨‖

ಕಳಿದುಮುಂದಣವಿದಧಮಣಿಮಂ | ಜುಳಮುಖದ್ವಾರಗಳಬಲಿದ | ಗ
ಳವಮುರಿದೊಳಹೊಕ್ಕನೀಪರಿಕಣೆಯಕಣೆಯಡಲಿ ‖ ಎಲೆಕುಮಾರರು
ಕೇಳಿರೈಕಂ | ಗೊಳಿಸಿತಿದಿರಲಿಕಾಮಕೇಳೀ | ವಿಲಸಿತನರಾವಣನರಂಜಿತ
ರಾಜಮಣಿಭವನ ‖೬೩‖

ಜೊಡಕರಿಸುವುದುರಜನಿರಜನಿಯ | ಕುಡಿವುದಮಳನುಸಾಂದ್ರಚಂ
ದ್ರಿಕೆ | ಬಿಡದೆಚಂದ್ರಾತಪವನಪಹರಿಸುವುದುಹೊಂಬಿಸಿಲು ‖ ಕಡದಕರ
ವಾಡದಕವಾಟದ | ಕಡೆವಿಡಿದುಹೊಂಬೆಸದಲುರೆಹೊಗ | ರಿಡುವಸೀಳದ
ಮೌಕ್ತಿಕದಮಾಣಿಕದಲಹರಿಯಲಿ ‖೬೪‖

ಬಡಗಿಯರುಮಯವಿಶ್ವಕರ್ಮರು | ಮೃಡಸರೋಜಜರಿವಗೆಬೇಡಿದ |
ಕೊಡುವವರುಭಂಡಾರಿಧನಪತಿಗುರುಮುಹೂರ್ತಿಕನು ‖ ಎಡೆಗಳಿಂದ್ರಾ
ದಿಗಳುಸಿರಿಯಲಿ | ಬಡವನೇಬೆರಗೇನೆನುತಕೆಲ | ಸಿಡಿಮಕಾಲಿಂದೊದ
ದುಕದವನುಹೊಕ್ಕನಾಹನುಮ ‖೬೫‖

ಎದ್ದಿದಾರೋಯೆಂಬರವನೊಳ | ಗುದ್ದನಲಿತೀರಿಸುತಮೆಲ್ಲನೆ | ಹೊ
ದ್ದಿದನುಹೊಳಹೊಳವಮಣಿಮಯಖಚಿತಕಾಂಚನದ ‖ ಛದ್ರಭವನಾವ
ಕೈತಂದ ‖೬೬‖

ಬೀರುತಿರ್ಪುದುದಿವ್ಯಗಂಧದ | ಸಾರತರಸೌರಭವನಾಸುರ | ವೈರಿ

ವಿತ್ರನಬನದೆಕಂಪಿನಸೊಪ್ಪನುರೆಜನದು॥ ಭೂರಿಭುವನದೆಗಂಧಿಗವ್ಯವ|ಹಾರಿಯೆನಿಸುವಗಂಧವಾಹಗ| ಭೀರತರಬಂಧುರದಗಂಧದಭರಣಿಯುಂದದಲಿ ... ‖೧೭‖

ಹೊಕ್ಕನಾಭವನವನುಚರಿಸ | ದಕ್ಕಸಿನನೋಟದಲಿಮುರಿಮುರಿ | ದಿಕ್ಕಿಲನನಾರೈವುಕೊಳ್ಳನೆಸಾರಿದನುಖಳನ ‖ ಲಕ್ಕಸಂಖ್ಯೆಯಸಖಿಯರಿದ್ದರು | ಜಕ್ಕುಲಿರಜನ್ಯನದನುಸ್ಮಥ|ನಿಕ್ಕರಂತಿರೆಸಾಲವಣಿಪ ಬಿಯಂಕವೀಥಿಯಲಿ ‖೧೮‖

ಹೊಳಹೊಳವಕಿರುದಾಡೆಗಳಥಳ|ಥಳಿಪಕದಪಿನದೀರ್ಘನಳಿನದ | ಬಲುವೊಲೆಯಬಾಸೆಗಳಬಂಬಲುಗುರುಳಹೊಸಹೊಗರ ‖ ಕಲಿತವದದುಬ್ಬುಗಳತೋಳಿನ ಪ್ರಬಲತರಹುಬ್ಬಿನಪುಳಿನಘನ | ಸ್ಥಳದದಾನವಸತಿಯರಿದ್ದರದೊಂದುತಾಣದಲಿ ‖೧೯‖

ನಸಿದದಾಡೆಯಹುರಿಯಹುಬ್ಬಿನ | ಕೆಸರುಗಂಗಳಕರ್ಕಶಾಂಗದ| ವಿಸುಪದಂತಾವಳಿಯಜುಂಜುರುದಲೆಯಹೆಗ್ಗವಿಯ ‖ ಬಸುರಹೊದ್ದಿದತೋರವೊಲೆಗಳ | ವಿಷಮರಕ್ತಾಸಕ್ತಮುಖರಾ | ಕ್ಷಸವಧೂನಿಕುರುಂಬವಿದ್ದುದದೊಂದುತಾಣದಲಿ ‖೨೦‖

ತೋರಕಬರಿಯಕುಣಿತೆಗಂಗಳ | ಸಾರಬಿಂಬಾಧರದಲಲಿತಸ್ಮೇರಪದನದನುಣ್ಗೊರಳಪೀವರಪಯೋಧರದ ‖ ಚಾರುಭುಜಲತಿಕೆಗಳಘನಗಂ | ಭೀರನಾಭಿಯುಗುರುನಿತಂಬದ| ಭೂರಿಭೂಷಣದಮರಿಯರುಮೆರದಿರ್ದರೊಂದೆಸೆಯ ‖೨೧‖

ಅಂಗಸೌಖ್ಯದನಗೆದೊಗದಸ| ರ್ವಾಂಗದಮಳಾಭರಣಕಿರಣತರಂಗದನುಪಮಹಾವಭಾವವಿಲಾಸವಿಭ್ರಮದ ‖ ತುಂಗಕುಚದುತ್ತುಂಗಕಬರಿಯ | ಸಿಂಗರದಬೆಳೆನಡುವಿನಮಳನ | ರಾಂಗನೆಯುಸೆಸದಿರ್ದರಾಸ್ಮರಭಟನಬಲದಂತೆ ‖೨೨‖

ಉಳಿದಪನ್ನಗಗರುಡಗುಹ್ಯಕ | ಲಲನೆಯರುಗಂಧರ್ವಕಿನ್ನರ |ಸೂಳೆತಂಬಿನಿಯರುಮನುಜಾಸ್ಸರಯಕ್ಷದೇವರಗರ ‖ ಹಲವುಜಾತಿಯಜವ್ವನದಜಂ [illegible] ಸುರತಸೌಖ್ಯದ | ಸುಲಲಿತವ್ರಾಥೆಯರುಸಕಲಕಲಾವಿದಗ್ಧೆಯರು

ವನಧಿಮಧ್ಯದಹರಿಯಸೊಬಗಿನ | ಘನತೆಯೊಳಸುರೇಂದ್ರನುರುಮು | ವ್ವನದಕಾಂತಾನರ್ಘದಮಧ್ಯದೊಳಿದ್ದನೊಲವಿನಲಿ ‖ಮನುಜದನುಜಾಮರಭುಜಂಗಮ | ಜನಪದಪ್ರಸಲವುದ್ವೈಸಿನ | ಗೆನುತವಿಗೆ

ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಕಂಡಾ ದಶಾನನ ‖ ‖೨೪‖

ನೀರುತುಂಬಿದ ಮುಗಿಲ ಕಾಂತಿಯ। ಚಾರುತರ ತನುರುಚಿಯು ಸಗೆಮೊ
ಗ। ದೋರಣದ ಥಳಥಳಿಪ ಕದಳಿನ ಕರ್ನ ಕುಂಡಲವ‖ ವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಿಹಾ
ರಣೋನ್ನತ। ಭೂರಿಭುಜದಂಡದ ನಿಶಾಚರ। ಧೀಮನ್ಮಥನಿರ್ದನಾ
ಲಿಂಗನದಿ ಬಾಯಸುತಯು ‖ ‖೨೫‖

ಹಗನಹಣೆಗಂಣಿನವ ಹಾನಲ। ದುರಿಯುಹೊಯ್ಲಲಿಸಾಯುಲಾದದೆ।
ಪುರುಷತನವನು ಬಿಟ್ಟು ಮಂದೋದರಿಯುರೂಪಕವ‖ ಧರಿಸಿದನೊ ಕಂದ
ರ್ಪನೆನೆಸಿಂ। ಗರದಕಾರೋದಯದಸೊಬಗಿನ। ಸರಿನಿಧಿಯು ಮೌಕ್ತಿಕ
ದಪ್ರೊಲುಮೆಂದಿರ್ದಳಾ ಕಾಂತೆ ‖ ‖೨೬‖

ತಪದುದೀತನವನದ ಸಂಶಯ। ದೆಪಹುಕರಣೇಂದ್ರಿಯದ ಬುದ್ಧಿ
ಯು। ಕಡುಹುಕ್ಕೆಗುಂದಿದ್ದು ಗಾಲೂರಿದುದು ಕಳವಳಿಕೆ ‖ ಬಿಡಿಸಿದನು
ಕಂಪದಲಿ ನಿಜವನು। ಹಿಡಿಯಲರಿಯದೆ ಪವನಸುತನೆರೆ ‖ ಮಿದುಕದೀಕ್ಷಿ
ಸುತಿದ ನೊಂದರೆ ಘಳಿಗೆ ಮಾತ್ರದಲಿ ‖ ‖೨೭‖

ಒಡೆಯನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಕುರುಹಿನ। ಕಡುಹುಕೆಲವಿದೆ ಸಸದೆಕೆಲ। ವಪ
ಕವಾಗಿ ಮೆಯ್ನೆನಪ ಮಾಡುವೆನೆನುತ ಮನದೊಳಗೆ ‖ ಮಿಡುಕುವನು ಸಂತ್ರೈ
ಸುವನು ಘಾಡ। ಘುಡಿಸುವನು ಸ್ವೈರವನ ಸುರಗೆ। ಕಡಿಯ ಕಾಬೆಣಿಕೆ
ಯುನುಸೆನವೃತ್ತಿ ದರ್ನಾ ಹನುಮ ‖ ‖೨೮‖

ಅಗಲಿದ ಕೇಸೊಂಮೆ ರಘುವರ। ನಾಗವೋಕ್ತಿಯು ಕರುಹುಗಳಲೇ
ನಾಗಿ ಮಿಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ನೋಡುವೆನೀ ಪುರಂಧ್ರಿಯಲಿ‖ ಮೇಕೆಮನದಲಿ ತೋ
ರಿದುದನು। ದ್ಯೋಗಿಸುವೆನೆಂದೆನುತ ಮೆಲ್ಲನೆ। ಬಾಗಿ ದೀಪ್ತಿಯ ಬೆಳಗಿನ
ಲಿ ಭಾಮಿನಿಯ ನೀಕ್ಷಿಸಿದ ‖ ‖೨೯‖

ಆಕಸ್ಮಜಪೇಳ್ದ ಕುರುಹಿನ। ಸೋಕಕಾಣದೆ ಕಂಡನ ಶುಭದ ಕಾಕ
ರೇಖೆಯು ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ವೈಧವ್ಯಲಕ್ಷಣದ‖ ನೂಕಿದನು ಮನದರ್ಧ ಚಿಂತೆಯ
ನಾಕುಲತೆ ಬಿಡಲರಿಯದೈಂದ್ರ ವ್ಯಾಕರಣ ಪಂಡಿತನು ನೋಡಿದನ ಬಲೆಯಾ
ನನವ‖೩೦‖ ಸೊಸಲೊಲಿಲ್ಲ ಖರಾಂತಕನು ಸೇ। ಪಿಸಿದ ಬಾಲಸುಧಾಂಶು
ರೇಖೆಯ। ಮಿಸುಪ ಲಕ್ಷಣವಿದ್ದುದಾ ಭಾಳಪ್ರದೇಶದಲಿ ‖ ಅಸಿತರೋಮಾ
ವರ್ತನಾಕಿ। ನ್ನ ಸುರೆಯಿ ಮಪಳೆಂದರಿದು ಮನದಲಿ। ಘನಣಿಗೊಂಡನು ನರ
ಕಭಾಜಕನಾದೆದೇಯನುತ ‖೩೧‖ ಬೆರಸುವಳೆ ಸುರಗಂಗೆ ಕಾದಂಬರಿಯ
ಕಡಲನು ಸಂಶಯವಸಂ। ಕರವ ಸಂಘಟಿಸಿದವಲಾ ಸಿರಿರಾಮ ರಾಮೆನುತ ‖
ಹಿರಿದು ಪರಿತಾಪದಲಿ ದೇಹವ। ನುರುಹಿಕೊಂಡು ಪುರಾರಿ ಶಂಕರ। ಹರ

ತ್ರ್ಯಂಬಕಮನುತತಲೆಗೊಡಹಿದನುಹನುಮಂತ ॥ ॥೮೨॥

ಮುರಿದವಿಲ್ಲಿಂಮೇಲೆಮುಂದಕೆ । ಬರಲುಕಂಡನುವಿವಿಧಕುಸುಮೋ । ತ್ಕರದಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯಪೂಜಾಬಂಧದನುಪಮದ ॥ ಕಿರಣಲಹರಿಯವಿಮಳ ತರವಿ । ಸ್ಫುರದವಿವಿಧಾಯುಧದಮಧ್ಯದ । ಗರಳಕಂಧರದತ್ತನಿರುಪಮ ಚಂದ್ರಹಾಸಕವ ॥೮೩॥

ಸುರನರೋರಗದೇವಸಮಿತಿಯ । ಶಿರವತರಿತರಿದಿಕ್ಕೆಲವರದ । ರುರುಲಲಾಟಾಕ್ಷರಕದಂಬಕವಿಂಬುಗೊಂಡಂತೆ ॥ ಜೊರಳಿವೆಳಗಿನಹೊಗರಧಾರೆಯ ಸುರುಚಿರದಮೋಹರದಮಳಿಬಂ । ಧುರದಬಂಡೆಯವಿರಲುಕೈಯಿಕ್ಕಿದನುಕಲಿಹನುಮ ॥ ॥೮೪॥

ನಗಹಿರುಳಪಿಸಿಲ್ಲುಳಿವಲಿಯಿಲಿಳ । ಗುಗುಳದುದುಬಲುಗಿಡಗಳನುನಿ । ದ್ರೆಗಳನಿಬಿಡಸ್ತನೆಯರೆದ್ದರುಬೆಡಗುವಾತಿನಲಿ ॥ ಧಗಧಗಿಸಿತುರಿಮತ್ತೆಶುಳಪಿಸೆ । ನಿಗರಮಲ್ಲದೆನುತ್ತದರಕ್ಕಸ । ವಿಗಡಕೈಮನಿರಿಸಿಕೆಲಸಾರಿದನುಕಲಿಹನುಮ ॥ ॥೮೫॥

ಸೀತೆಯಿಲ್ಲೀಯಡೆಯೊಳೆನುತಬ । ಲಾತಿಶಯಬಳಿಕುಳಿದವಳಯುನಿ । ಕೇತನದಲರಸಿದನುಮುರೆಯದೆಮೂರುಲೋಕಗಳ ॥ ಮಾತೆಯನುಮದನಾರಿಸಖಿಸಲೆ । ಸೋತುಕಪ್ಪವತೆತ್ತಭುವನ । ಖ್ಯಾತದವನವಿಮಾನವಿರ್ದ್ದದಪೂರ್ವಭಾಗದಲಿ ॥ ॥೮೬॥

ಸಕಲಸುರರವಿಮಾನಕದುನಾ । ಯಕವಲೇನಳಿನಜನಸೃಷ್ಟಿ । ಪ್ರಕರಣಕೆಪರಮಾರ್ಥವಿದುಪದ್ಮಜಭವಾಮರರ ॥ ಪ್ರಕಟತಾಖಿಲಭುವನಭವನ । ಪ್ರಕರಪರಿಯಟಣ್ಯಕಪರಿರಂ । ಜಕವಿದೀಗದಕಂಡುಹೆಕ್ಕನುಹನುಮಹರುಷದಲಿ ॥ ॥೮೭॥

ಸುರಪುರದರಂಭಾವಿಲಾಸದ । ತರುಣಿಯರುಕೇಳೀಸುವಿದ್ಯಾ । ಧರಿಯರಿರ್ನ್ನದುಭರತವಿದ್ಯಾವಿಷಯಪರಿಣತರು ॥ ಮುರಜವೀಣಜವಾಸವಾದ್ಯ । ಸ್ಫುರಿತತಾಳಸುಗೀತವಬಳಿಯ । ರಿರಲುನೋಡಿದನವರೊಳಾನಿಮಿರಾಜನಂದನೆಯ ॥ ॥೮೮॥

ಹತಪಸೀಗುರಿಚಾಮರದಕ । ನ್ನಡಿಯಕಾಳಾಂಜಿಯಸುಗಂಧದ । ಮುಡಿಮುಲರಹಾವುಗೆಯಹೊಳಹಿನತಾಳವೃತ್ತಕದ ॥ ನುಡಿನಗೆಯಪರಿಹಾಸಕರವಂ।ಗಲದಲಿಸವಾಸಖಿಯರಲಿವಿಂ। ಗಡಿಸಿನೋಡಿದುಕಾಣದಳಲಿದನುಹನುಮಂತ ॥ ॥೮೯॥

ಅರನಿಮಿಷವಲ್ಲಿರ್ದ್ದಮನದು । ಬ್ಬರದಚಿಂತಾಭರದೊಳಗೆಬಳಿ । ಕರಿ

ಗೃಹನವಹೊರವಂಟುಹಯಗಜಶಸ್ತ್ರಶಾಲೆಯಲಿ ॥ ತೀಗಿರತ್ನಸುಗಂಧ ದಿವ್ಯಾಂ। ಬರಸುವರ್ಣಸುಧಾನ್ಯಕೋಶದ। ನೆಂವಿಗಳಸಿಸ್ಸೈಸಿಶರವಸೆಗಾಗಿನಡೆತಂದ ॥ ॥೯೦॥

ಏನುಹೇಳುವೆನಿದ್ದುದಲ್ಲಿನು। ದಾನರೇಂದ್ರರುಯಕ್ಷಸಿದ್ಧವಿ। ತಾನಕಿನ್ನರಕೀಂಪುರುಷಗಂಧರ್ವಗುಹ್ಯಕರ ॥ ಮಾನಿಸೀಜನಸಹಿತಕಂಡುವುಹಾವಿನೋದದಲಿದುರಿಶಿರವನು। ಭಾನುಕುಲದರಸಿಯನುಕಾಣದೆಹನುಮಹೊರವಂಟ ॥ ॥೯೧॥

ಎರಡನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಮೂರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಕ್ಷೋಣಿಪತಿ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರನ। ರಾಣಿಯನುಬನದೊಳಗೆಭುವನ। ಪ್ರಾಣಸುತಕಂಡಿತ್ತನನುಪಮರಾಜಮುದ್ರಿಕೆಯ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಕಂದಕೇಳ್ಳಿಕುಶನಚಿಂತೆಯು। ಸಂದಣಿಯುಸುಯಿಲುಗಳಸೊಂಪುರೆ। ಕಂದಿಪಾನನದಿಳಿವಜಲಬಿಂದುಗಳಲೋಚನದ ॥ ನಿಂದಿರುತಚಿರಗಾಗುತನಸೀ। ನಂದನೆಯಬೇನಾದಳೋಹಾ। ಯುಂದೆನುತಹಂಬಲಿಸಿಹಲುಬುತಹನುಮಸೈತಂದ ॥ ॥೧॥

ಬರಬರಲುತತ್ಪುರದಮಧ್ಯದ। ಪರಿಸರದಪಡಿತಳದನಾನಾ। ಪರಿಯಪಲ್ಲವಗಳಪತಾಕಾವಳಿಯುಪಸರಕೆಯ ॥ ಸುರುಚಿರದಕಳಶಾಲಿಗಳಬಂ। ಧುರದಬಹಳಿತಪತ್ರಿಕೆಯಸಂ। ಚೆಂದಸುಮಸೋಹರದಹರ್ಮ್ಯವಕಂಡನಿದಿರಿನಲಿ ॥ ॥೨॥

ಏರಿದನುನಡದುದಯಶಿಖರಿಯ। ನೇರುವದ್ಯತಾಂಶುವಿನವೋಲುಹದಿ। ನಾರುಯೋಜನದುದ್ದಮುಪ್ಪರಿಗೆಯನುತುದಿವರೆಗೆ। ತೋರಿತಾಸಮಯದಲಿಸೀತೆಯು। ತೋರಬೇಕೆಂದುತ್ಸವದವೈ। ದೋರಿಕೆಯಶಶಿಬಿಂಬವಂಬರಕಾಸನೀರಜನ ॥ ॥೩॥

ಬಸರಿದುದುಶಶಿಕಾಂತಶಿಲೆದವ। ಳಸಿದುದಂಬರವಂಬುಸಿಥಿಲಳಿ। ಮುಸಗಿದುದುನಗೆದೋರಿದವುಸ್ವೈದಿಲುಚಕೋರಚಯ॥ ಬಿಸುಟರಂತಕ್ರಮವತಂಬೆಲ। ರೆಸಗಿದುದುತಸಿವೇಟದಲಿತಾ। ಮಸಿನಿರಂಬರಯಾಗಿನಲಿದಪ್ಪಿದಳುಸಿಜಪತಿಯು ॥೪॥ ಚರಣಲಾಘವದಿಂದಮೆಲ್ಲನೆ। ತಿರುತಿರುಗಿನೋಡಿದನುತತ್ಪುರವರವನಾ। ಚಂದ್ರಮನಸಾಂದ್ರಪ್ರಭೆಯುಬೆಳಗಿನಲಿ॥ ಮುಂದಿಲ್ಲಿಸಿತರಲಿದೇರವಿಯು। ರಿರವುತನ್ನಯಕಂಗಳಿಗೆಗೋ। ಚರಿಸುವುದು

ದುರ್ಲಭವೆನುತದುಪಮ್ಮಾನವುನನಾಢ ॥ ॥೫॥

ಮರುಗಿವಾಡೂದೇನುಸಾಕಿ।ನ್ನಿಕೆಯೊಂದಿದೆತನಗೆರಘುವರ । ನರಸಿಕೊಳಲೀಗಿರಿಯಕಿತ್ರದಿಳುಹುವೆನುವುಂದೆ ॥ ತೆರನತಾನೇನೋಡಿಕೊಳಲಿ । ಚಬ್ರಿಕೆಗದುತಾಗಮಯುವಿನಿತಕೆ । ಕೊರತೆಬಾರದೆನುತ್ತನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನುನಿಜಮತವ ॥ ॥೬॥

ಬಳಲಿದೆವುಹಿರಿದಾಗಿನಗರವ। ತೊಳಲಿನಾವಿಂದಿನಲಿಬಾರ್ಯೆ।ಬಳಿಗೆಸಾಕಿನ್ನಾರುನೀನಡುಗಲ್ಲದಾಪತ್ರಲಿ ॥ ಹೊಳಲಹೊತ್ತಿಮಹಾತ್ರಿಕೂಟಾ । ಚಲವನಿದನೀಕೇಳುಬೇಗೆಂ।ದೊಲಿನವುನ್ನಣೆಯಿಂದಬಾಲಕೆಬೆಸಸಿದನುಹನುಮ ॥ ॥೭॥

ಆಹನುಮನಾಜ್ಞಾರಸಿಯುಕಂ । ದೂಹೆವಿಡದಾಕ್ರಮುಸುತ್ತಿದು । ದಾಹರಾದ್ರಿಯನಿತ್ತದೈವದ್ರೋಹಿರಕ್ಕಸನ ॥ ಬೇಹನಗರದನಗವನವರಸ । ವೂಹಕಂಪಿಸಕಮಲಜಾಂಡಕ । ಟಾಹಖಿಳಖಿಳಿಯನವಿಭಾಗಿಸಿಜಡಿದುದೆಡಬಲಕೆ ॥ ॥೮॥

ಬೆದರಿದುದುತತ್ಪುರಜನನೆಲ । ನದುರಿದುದುಭೂಕಂಪನದಲಲುಗಿದವುಕುಲಕುಧರಾಳಿಕೂಗಿತುಗಗನನಿವುುಪದಲಿ ॥ ಕೆದಡಿತಗ್ನದಕಡಲುನುಡಿಯುಲ । ತದರವೀಲಲಶರೀರವಾಕಾ । ಕದಲಿವುರುತನವುಗನವನದಿಷ್ಟಾರ್ಥವಕುದೆಂದು ॥ ॥೯॥

ಧನಿಯುನದನಾಲಿಸಲುತಾನಿಜ। ಜನಕನೊಯ್ಯನೆಬನದವನಿತೆಯು। ವಿನುತಲಾವಣ್ಯಾಂಬುವಿನಸೀತಳಡಸೊಂಪಿನಲಿ ॥ ಅನುಪಮಾನದಪದ್ಮಗಂಧದ । ಘನತೆಯುಲಿವಕ್ಷೋಜಯುಗದಿರು ।ಬಿನಲಿತಡತಡದೆಸಗಿದನುನಿಜಸುತನಸರಿಸದಲಿ ॥ ॥೧೦॥

ನೋಡಿದನ ಸೌರಧ್ಯಕೈತ್ಯಸ ।ಗಾಢಣೆಯುನಾಗಂಭವಾಹನ । ನಾಡಿಕೆಯುಸರಣಿಯುನುಕಂಡನುಗಂಧವಾಹಸುತ ॥ ಮೂಡಣಾಶಾಪತಿಯುಚೈತ್ರನ । ಬೀದಿಕೆಯುನೇಳಸುವದಿವಿಜವಿ।ಭಾಡನನುಪಮವಿಲಸಿತಕ್ರೀಡನುಹಾವನವ ॥ ॥೧೧॥

ಸಸಿಯಿಡುವನಂಗಜಸುಧಾಘನ । ರಸವಸೂಸುವನಿಂದುಮುಂದಾ ।ಲಸನಸಲಹುವನೊಲಿದುಕೊಂಡಿಹನಿಕ್ಷುಚಾಪಸಖ ॥ ಎಸೆವಕುರುವಕತಿಲಕಪನಸ ।ಪ್ರಸಿನಜಂಬುರಸಾಲದಾಡಿಮ।ವಿಷಮವಿಲಸಿತವಿವಿಧನಿರುಪಮಭೂಜರಾಜಿಗಳ ॥ ॥೧೨॥

ಫಳಿಯೊಲಹಿಗೆನಿಲುಕವವ್ರಹೊಂ । ಬಾಳೆಖರ್ಜೀಜನದಕಬರಿಗೆ ।

ಬಾಳೆಬಾಯ್ದ್ರಸುವವೃಬಿರಿವಣಿನರಸಾತಳಕೆ ॥ ಬಾಲಕಿನ್ನರಿಯರನು
ನೃಪಶುಕ | ಪಾಳಿಸಿದನಖಹತಿಯುಚಕೋತಫ|ಲಾಳಿನಿರ್ಜರಸಿಲಿಸುಪವೃಪ
ಥಿಕರಪರಿಕ್ರಮವ ॥೧೩॥

ನನೆನುಗುಗ್ಗಳಕುಸುಮನಸುಗಾಯ್ | ಕನರುಗಾಯ್ಹುಳಿಗಾಯಿಪ
ಣ್ಗಳ | ತನಿರಸದಮಧುರಾಮ್ರಪೂರಿತಮಾಧುರೀಯ್ಯಕವ॥ ತೊನೆದು
ತೂಗುವಫಲಭರಂಗಳ | ಘನತರದಸಹಕಾರಪಹಸುರ|ವನಕದಂಬಕವೆ
ಸದುದಿವಿರಿನಲಿಕಪಿಕುಲೇಶ್ವರನ ॥೧೪॥ ವಸುಮತೀಪತಿಸೂನುಕೇಳ್
ಬಂ|ಣಿಕಲುತೀರದುತನಗೆಚೈತ್ರನ|ವಸತಿಯೋಸೌಗಂಧಮಂದಾನಿಲನ
ನೆಲೆವನೆಯೊ ॥ಕುಸುಮಬಾಣನಬೀಡೊಸುಗಪನ | ವೆಸವಜನ್ಮನಿವಾಸ
ವೆನೆವನ |ವೆಸದುದಾಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಶರಣಕಣ್ಮನಕೆ ॥೧೫॥

ವನವಿದೊಂದಿದೆಗಗನದಗ್ರದ| ನುಡಿಯಿದೊಂದಿದೆನೋಳ್ಪನಪವರ್ಜ
ನೆಯನಿದಿರಿನಲೀಮಹಾವನದೊಳಗೆಬಳಿಕಲ್ಲಿ॥ವನಜವದನೆಯಪಾದದರು
ಶನ | ವನಿತರಲಿಸಂಘಟಸದಿರೆಕಂ| ಡನುವಕಾಬೆನೆನುತ್ತಶೋಕಾವನಕೆ
ಘ್ರುಟನೆಗದ ॥೧೬॥ ಘ್ರುಟನೆಗದಭಾರದಲಿಕಪಿಪದ |ಚಟುಳಹತಿಗುಪ್ಪರಿಗೆ
ಸಿಡಿಲಾ| ರ್ಭಟಿಸಿಹೊಡದದಿದ್ರಿಯವೊಲಿಳೆಗೊರಗಿತುವಿಹಾರದಲಿ॥ ಕಟಕ
ಬೆದರಿತುರಾಕ್ಷಸರಸಂ | ಘಟದಸೌರಂಭದಲಿಬಳಿಕೀ|ಪಟುಪರಾಕ್ರಮಿ
ಹನುಮಹೊಕ್ಕನುಲಲಿತನಂದನವ ... ॥೧೭॥

ತಿಳಿಗೊಳನದಾಂಟುತಲತಾವಂ | ಡಳಿಯನುಸುಳುತಕುಸುಮವಲ್ಲಿ
ಗ |ಳೊಳಗೆಪಿಹರಿಸುತುನ್ನತದ್ರುಮತತಿಯುಲಂಘಿಸುತ॥ಕೆಲಬಲವನಾರೈ
ವುತೊಯ್ಯನೆ| ನಿಲುಕಿನೋಡುತಬಂದನುರುಮಂ |ಜುಳಫಲಾನ್ವಿತಶಿಂ
ಶುಪಾಖ್ಯದ್ರುಮದಹೊರೆಗಾಗಿ ॥೧೮॥

ಆನುಹಾದ್ರುಮದಡಿಯಕದಳಿ | ಸ್ತೋಮಮಧ್ಯದದಳೆನಿಳಯದಲಿ |
ರಾಮನಾಮಾಮೃತಸಜೀವಕತ್ರಾಣಧಾರಕದ ॥ ತಾಮರಸದಳನಯನೆ
ಯನುನಿ |ಸ್ಸೀಮಸುವ್ರತಚರಿತೆಯನುಸೀ॥ತಾಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುಕಂ
ಡನುವೀರಹನುಮಂತ ... ॥೧೯॥

ಶರಭಸಿಂಹಚಮೂರುವದನದ | ಕರಿಲುಲಾಯವೃಕಾನನದಹರಿ,ಪ
ರಿಯುಖಗಮೃಗಸರ್ಪವಕ್ತ್ರದವಿಕೃತದೃಷ್ಟಿಗಳ ॥ ಎರಡುನಾಲ್ಕೈದಾ
ರುತಲೆಗಳ | ಕರದಹತ್ತಿಯಕಾಳರಕ್ಕಸ | ತರುಣಿಯರಕಾವಲಿನಸೀತೆ
ಯಕಂಡನಾಹನುಮ ... ॥೨೦॥

ಮಂದಗಮನೆಯನನುಲತರಪೂ|ರ್ಣೇಂದುವದನೆಯಪೂರ್ವಹರಿಯರ|

ವಿಂದಸದನೆಯುಸಕಲಸುರಕುಲಶಕ್ತಿದೇವತೆಯು ॥ ಇಂದಭಾಸ್ಕರಕಮಲ
ಭವನಸಂ । ಕ್ರಂದನಾದಿಸಮಸ್ತಸುರಮುನಿ। ವಂದಿತೆಯುವರವಿಶ್ವಮಾತೆ
ಯುಕಂಡನಾಹನುಮ ॥೨೧॥ ಏಕವೇಣೀಧರೆಯುಸಶ್ರುಜ ।ಲಾಕುಲಾಯು
ತಲೋಚನೆಯುನು । ದ್ರೇಕಶೋಕಾನ್ವಿತೆಯುನಂತಸಾತ್ತ್ವಿಕವಿಹ್ವಲೆಯು॥
ಶೋಕವನದಡಿಯಧಿಕಪುಣ್ಯಾ । ಶ್ಲೋಕಚರಿತೆಯುಮಲಿನಪಟಪರಿ। ದಾ
ಕ್ಷಿತೆಯುನವಿರಳಕೃಶಾಂಗಿಯುಕಂಡನಾಹನುಮ ॥೨೨॥

ಪದ್ಮಗಂಧಿಯುಪದ್ಮವದನೆಯು। ಪದ್ಮಸದ್ಮನಿವಾಸನೆಯುಪದ । ಪದ್ಮ
ಕರಪದ್ಮಂಗಳೊಪ್ಪುವಪದ್ಮಲೋಚನೆಯು॥ ಪದ್ಮಜಾಂಬಕಿಪದ್ಮಿನಿಯು
ಹೃ । ತ್ಪದ್ಮದೊಳುಘುರಾಮಚಂದ್ರನ । ಪದ್ಮಪಾದವನೆನವಸೀತೆಯು
ಕಂಡನಾಹನುಮ ॥೨೩॥

ಬಿಸಜಸಂಭವಜನಿತಜನನಿಯು । ಕುಸುಮಶರನಂಬಿಕೆಯುಭುವನ।
ಪ್ರಸರಚರಿತೆಯುಪುಣ್ಯಚರಿತೆಯುನಧಿಕಸುವ್ರತೆಯು ॥ ಪಶುಪತಿಬ್ರಂಹಾ
ದುರೇಂದ್ರನ ।ಶಶಿವದನೆಯುರಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು। ನಸದೆಳದವಮಾಯಾವಿ
ನೋದಿಯುಕಂಡನಾಹನುಮ ॥೨೪॥

ಜನಪಶಿಶುವನುಸತ್ಕುಲೀನನು । ವಿನುತಸದ್ವರ್ತನೆಯುಸತ್ಪುರು ।ಷ
ನುಸದಾಚಾರವನುಸಜ್ಜನನಧಿಕಸದ್ಗುಣವ ॥ ಜನಪನೈಶ್ವರ್ಯವನ ಧ
ರ್ಮ। ಜ್ಞನುಯುಶೋಲಭ್ಯವನುಸಲಹುವ।ನೆನಹಿನಪ್ರೊಲಭಿಮಾನಂ ಕ್ಷಣೆ
ಸತಿಯುಕಪಿಕಂಡ ॥೨೫॥ಹೋಗೆಯುಲದಪ್ರತ್ನಳಿಯುಪ್ರೊಲುಹಿಮ । ವಗಿದ
ತಾವರೆಯುಂತೆಬಿಚ್ಚದೆ।ಬಿಡದನುತ್ತಿನಚಪ್ಪಿನಂದದಿರಾಹುಲಂಬಿಸಿದ॥
ಮೃಗಧರನಪ್ರೊಲುಗೂಢದರ್ಥವ । ತೆಗೆಯುಬಾರದಕೃತಿಯುಪ್ರೋಲಿ।ದಗ
ಗಣಿತಾಮಲಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯುಕಂಡನಾಹನುಮ ॥೨೬॥

ಆಗಬೇಕೀಜನನಿಜಾನಕಿ । ಮ್ಯಾಗುರುಹುತಪ್ಪದುಮಹಾದೇ । ವೀಗ
ರುವಪಾತಿವ್ರತೆಯುಗುಣನಿಧಿಯುಕಂಡೆನಲ ॥ ಭಾಗಧೇಯರುನಾವಲಾನ।
ಮಗೀಗಮುದಕೆಸುಲಭವೆಂದುಸ । ರಾಗದಲಿಕೈಮುಗಿದುಜಯುಜಯು
ಯುಂದನಾಹನುಮ ॥೨೭॥

ಅರರೆಶಿವಶಿವಸಾಂಗವಾದುದು । ನರಪತಿಯುದೊತತ್ವವಿನ್ನೀ ।ಸ್ವರನ
ಮಾಪಲ್ಲಿನಗೆನುತಪಚಿಟದನುಹಸುಪವಲಿ॥ಬಿರಿದನಿಕ್ಕುವೆನಿನ್ನುದಶಕಂ।
ಧರಗೆಕೈನಾಟಿಪನಿಶಾಚರ । ನರವೆನೆಂದುಬ್ಬರದಮನದಲಿಹಿಗ್ಗಿದನಾಹ
ನುಮ ॥೨೮॥ ಅರಸುಗಳೊಳಧಿರಾಜಚಕ್ರೀ। ಶ್ವರನಬಸುರಲಿಬಂದುಲ
ಕ್ಷ್ಮೀ। ವರನತೂಕದಸಾರ್ವಭೌಮನಕೈವಿಡಿನುಕಡೆಗೆ॥ನಿರಯುನಿಳೆಯು

ನನಿಲಯದಲಿಕೈ। ನೆರೆಗೆಸಂದೌತಾಯೆಂದಿಳೆಗುರುಳಿಸಿದನಶ್ರುಗಳನಾಕೈ ಯೊತನೆಕಲಿಹನುಮ ॥೧೯॥ ಇರಲುಮೂರುತಿಶಿಂಶುಪಾದಪ ತರುವಿನ ಗ್ರದಲವನಿಜೆಯಸಂ । ದರುಶನದಸಮಯಕ್ಕೆಸುಳಿದುದುಮೂಡಣರವಿ ಬಿಂಬ॥ಮುರಿದುನಿದ್ರೆಯಕಾಪಿನಸುರರ । ತರುಣಿಯರುಬಳಸಿದರುಬಿ ದ್ದುದು । ತರಣಿಬಿಂಬಮಹಾಂಬುನಿಧಿಯಲಿನಡದುಪಶ್ಚಿಮವ ॥೨೦॥ ವ ನನೆನದನೊಚಿತ್ರದೊಳಗೆಡ। ಶಾನನನುಮನಸಿಜನಶರಸಂ । ಧಾನದೆಸು ಗೆಯುಹಗೆಯಪ್ಪಿನೋವಿನಲಿಕಳವಳಿಸಿ॥ ಲೂನಪಕ್ಷರಬಗೆಯಭಂಗಿಯ ಮಾನಸದಖಳತನ್ನಸೇನಾ । ಮಾನಿನಿಯರೊಡಗೂಡಿಹೊರವಂಟನುನಿ ಜಾಲಯವ ॥೨೧॥ ಬೆಳಗಿದವುಬೊಂಬಾಳದೀಪಾ। ವಳಿಗಳಿದ್ದೆಶೆಗಳಲಿಕಂ ಚುಕಿ।ಗಳಗಥಾವಣೆಯಿಂದಬಂದೇರಿದನುಪುಷ್ಪಕವ ॥ ಹೊಸಹೊಳವ ಮಣಿಮಕುಟಬದ್ಧಾ।ವಳಿಯಭಟರೊತ್ತೊತ್ತೆಯಲಿಬಂ । ದಿಳಿದನಾವನ ಮಧ್ಯದವನೀಸುತೆಯಸರಿಸದಲಿ ॥೨೨॥

ಸಾರಿದರುಕಾಪಿನನಿಶಾಚರ । ನಾರಿಯರುಕೈಬಲಕೆಮಣಿಮಯ। ಸಾ ರತರಸಿಂಹಾಸನದಲಾಮಯನಸುತೆಸಹಿತ ॥ ಚಾರುತರಚಾಮರದಲುರೆ ಕೈ । ವಾರಿಗಳಕಳಕಳದುದರಿಭಟ । ಭೈರವನುಕುಳ್ಳಿದನುಸಮ್ಮುಖದ ಲಿಸಕಾಮಿನಿಯ ॥೨೩॥ ದೇವಿಯಿದ್ದಳುಬಾಗಿದೊಡಲಿನ । ಕೈಬೆರಳಹ ತ್ತಗೆಯಕದಪಿನ।ಜೀವನವನುದುಗಲಿಸನಯನದಮಣಿದಮಸ್ತಕದ ॥ ತೀವಿದುಮ್ಮಳಿಕೆಗಳಸಿದ । ಕಳೇವರದನಿಜಪತಿಯಪದರಾ।ಜೀವಯು ಗುಳದನೆನಹಿನಲಿನೋಡುತಮಹೀತಳವ ॥ ೨೪॥ ಕಳುಹಿದನುಕಾಮಿನಿ ಯರಸಮ್ಮೈ । ಥಳಿಯಬಳಿಗೆಬಳಿಕಸೇವಾ । ಲಲನೆಯರುಬಳಸಿದರುಬ ಹುವಿಧೋಪಚಾರದಲಿ॥ ಇಳುಹಿದರುಕಮ್ರಂಣೆಹಾಯ್ಕಿತು । ಹೊಳ ವಮಣಿಮುಡಿವಸೆಮಹಾಪುಂ । ಗಳದಮಜ್ಜನಕೋಷ್ಣಜಲಹೊಂಗೊಡಗ ಳಿಳುಹಿದವು॥೨೫॥ ವರದುಕೂಲದಹಾವುಗೆಯಬಂ। ಧುರದಗಂಧದದಿವ್ಯ ವಸಾಲ್ಯಾ ।ಬರದದಿವ್ಯಾಭರಣದಒಲೆಯರುಬ್ಬುವಾತಿನಲಿ॥ಅರಸಿಕೇಳೀ ವೈಭವವನಾ। ದರಿಸಬೇಕೆಂದುಚಿತವಚನದ। ಪರಿವಿಡಿಯಲಲನೆಯರುಬಿ ನ್ನೈಸಿದರುಜಾನಕಿಗೆ ॥೨೬॥ ಮೂರುಲೋಕದಗಂಡನೀತನ ।ವಿಸಾರಬ ಹುದೇದೇವಿದಿವಿಜರ। ನೀರೆಯರುಬಯಸುವರುಬಹುವಿಧಸುವ್ರತಂಗಳ ಲಿ॥ನೂರುಜನ್ಮವತಿರುಗಿಬಾ । ಯಾರಿಕಾಮಿಸಲೀತನಂದದ। ವೀರನೆಂ ಟೀನಳಿನಭವನಿರ್ಮಿಸಿದಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥೨೭॥ ಇದೆಚತುರ್ದಶಭುವನದೊ ಡೆತನ।ಇದೆಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಂಪದ । ಇದೆವಿಭುತ್ವಸಮಸ್ತಸುರನರ

ಯಕ್ಷಗುಹ್ಯಕರು ಆವನನೀನನುಭವಿಸಲೊಲ್ಲದೆ। ಚೆದುರುಗೆಡುವರೆದೇ
ವಿಹೀಳೆಂ। ದದಳೆವರಾದುತ್ತರವ ಕಾಣದೆ ಕೆಲಕೆಸಾರಿದರು ॥೩೮॥

ಕೇಳದವಿರಹದಮಾತುಕಿವಿಕಂ। ಣ್ಣಾಳಿಗಳಂ ಕಡೆಗಣಿಸದೆಕಸದು। ಸಾ
ಲುವರಾಗಂಧಕ್ಕೆ ಸಾಲಿಕದೊಸರು ಜಾನಕಿಯು ॥ ನಾಲಿಗೆಗೆನುಡಿಹೊಗದು
ರುನಾಸೆಂ। ಪೇಳರಿನ್ನಳಿವಿಂದ್ರಿಯದಸಂ। ಮೇಳವೇತರದೇನಸಾಧ್ವಿ
ಯೊಳೀತ್ರೈಭುವನದಲಿ ॥೩೯॥ ಹೃದಯರಾಮಧ್ಯಾನನಾಲಿಗೆ। ದುದಿಸಿ
ಜೀಕಸ್ಮರಣೆಕಂಗಳ್। ಹೊಸಿದಿವೆಯುಪ್ಪುಗಗಳ್ಪದೆರಾಘವೇಶ್ವರನ॥ಆ
ದಿರಬರೆವಳಿಸೀತೆವರಾಯೊ। ವಿದರವರಾಯೊಗೆಸಿಲುಕಾವಳೇಲೋಕದವ
ಹಾವರಾ ದರಾವಿಸೋಡಿವಿಚಿತ್ರವೇನೆಂದ ॥೪೦॥

ಉರಚರಣೆಕ್ಕೆಕೊಟ್ಟದ ಖಳ। ಚೆಪಳೆಯುರುಚಂಡಿಸಿದರಾದಕ। ಲಹ
ನವಿದ್ದನುಸೀತೆಸೇರುವೆಳಲ್ಲಶನಗೆನುತ ॥ ತಪನಕುಲಜರುಕೇಳಿರೈಲೋ
ಲುಪತಿಬಿಡಲರಿಯದೆ ರುಸೋಜಾ। ತಪಕೆಸ್ಯರಿಸದಸುರಸವೆಯುಕರದು
ಬಿಸಗೊಂಡ ... ॥೪೧॥

ಎರನೆಂಬಳು ಸೀತೆ ಮನದೊಳಗೇನಹಂಬಲಿಸುವಳುನಿನ್ನನು। ಮಾನ
ವೇನಂತಸ್ಥವಾವುನುಜನಕನಂದನೆಯು ॥ ಮಾನವೇಂದ್ರನಮರದಳೇಹ
ದ। ನೇನೆನಲುಹತ್ತಿರಕೆಬಂದುದ। ಕಾನನಕರ್ನದಲಿವೆ ಲ್ಲನೆನುಡಿದಳಾ
ಸರಮೆ ... ॥೪೨॥

ಆಪಲೇನದಜೀಯಲೋಕದ। ಜೋಡಿಕೆಯುಜಾನಕಿಜಗತ್ತಿನಗಾಥ
ಪತಿಭಕ್ತಿಯುರಿಗೀಸತಿವರಾತ್ರಭವನರಲ॥ಆಡಿವರೆಜಗವೇನನೆಂಬುದೊ
ಬಿಡಿಗಳುಕೆಲರುಂಟುವಿಕ್ಕಿನ। ಹಾಡಿಹೊಗಳಿಸಿಕೊಂಬಜಗದಪತಿ
ವ್ರತಾಜನಕೆ ॥೪೩॥

ಕಂಡುಬಲ್ಲೆವುಕೆಲಬರನುಭೂ। ಮಂಡಲದೊಳೀಸತಿಯಹೋಲುವ
ಹೆಂಡಿರಿಲ್ಲದೃವರಸಿಷ್ಟಮಹಾಮುನೀಶ್ವರರ ॥ಹೆಂಡಿರುಗಳೊಂದೋಜಿ
ಜಗದಲ। ಬಂತಪವ್ರತೆಸೀತೆಯುಸಿದಡೆ ಖಂಡಪರಶುವಿನಾಣೆಸತ್ಯಪಿದೆಂ
ದೆಳುಸರಮೆ ... ॥೪೪॥

ಆಗಳಿತಿಯುಲಿಸೀನಿನಲಿನಡ। ವಾಗನುಡಿವಾಗಲಸಿಕೆಗಳಲಿ। ತಾಗುಗ
ಳಲೆನುಹುಗಳಲಿಟ್ಟರಿಕೆಯುಲಿಮರವೆಯುಲಿ ॥ ಜಾಗರದಲಿನುಪ ಪ್ರಿಯ
ಲಿಸಂ। ರಾಗದಲಿಚಿಂತೆಯಲಿರಘುಕುಲ।ಸಾಗರನನೆನಹಲ್ಲದಿಲ್ಲನ್ಯತ್ರಗ
ತಿಸತಿಗೆ ॥೪೫॥

ತಿಳುಹಿತೀಬಿದವಿನ್ನಬುದ್ಧಿಯು। ಹಲವುಬಗೆಬಹ ವಿಧದನಾಯಿಯು

ಬಳಸಿಸೋತೆವು ಬೆದರಿಸಿದೆವು ಬಹುಪ್ರಕಾರದಲಿ॥ ಅಳುಪ ಕರ್ಣವು ಚಿತ್ರ
ನೃತ್ಯಯು। ನೆಲೆನಿಜೇಶನ ಮೋಲೆಘನಕ್ಕೆ। ದೊಳಸುಗೊಳ್ಳದು ನುಡಿಸಿ ನೋ
ಡುವೆಳೆಂದಳಾಸರಮೆ ॥ ... ॥೪೬॥

ಐಸೆಮತ್ತೀನೆನುತ ಖಳನಭಿ। ಲಾಷೆಬಿಡದಿಂತೆಂದನಕಟ । ಸ್ನೇಹಸುದಿ
ನೆಬನದೊಳಗೆ ಶರೆಯುಲಿಸೀತೆವ್ಯೈನನದ॥ ವಾಸಿಯಿನ್ನಾರೊಳು ವಿವೇಕ
ವಿ । ಲಾಸವಲ್ಪವಲಾನಿರರ್ಥಕ । ವಾಸಿಗಳನೆನನೆನದು ಬರಿದೊರೆಯುವಾದೆ
ಸೀಸೆಂದ ॥೪೭॥ ಮರುಳೆಲಾಯುಲೆಸೀತೆ ನಿನ್ನನು। ತಿರುಗಿತೆಗೆವವಗೆಂಟು
ಕಂಗಳು । ಶಿರದೊಳಿರಲಿನ್ನೀವುದದು ಹುಸಿ ಹಲವು ಮಾತೇನು ॥ ಹರಿಹರ
ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವರ। ನರಕುವ ಮಾಡುವೆವಾಡೆನೆಂಬುದ। ಧರೆಯೊಳಗೆನೀಕೇ
ಳಿಕೋಕಾಳ್ಳಾಗಬೇಡೆಂದ ॥ ... ॥೪೮॥

ಚಮುರತನನಿನಗುಳ್ಳಡೀಯೆಲೆ। ಕ್ಷಪದಲಿಬೆಸಾವುದು ಬುದ್ಧಿ ಪಟ್ಟದ। ಸು
ದತಿಸೀನೆನಿಸುವೆನು ಜಗದೊಳಗಣ್ಣೆಘೋಷಣೆಯು॥ ಅದೆ ಚತುರ್ದಶಲಕ್ಕ
ಲಲನೆಯು । ರಿದೆಮುಹಾಸಂಪದವುನೀಸಿಂ । ಹಿದಕೆನಾಯಕಿಯಹಾಗುನಡೆ
ಜಡಮತಿಯುದೇಕೆಂದ ॥ ... ॥೪೯॥

ಸುರಪಶಿಖಿಮರುಣಾವಿಗಳುಕಿಂ । ಕರರುತನಗಿಂದ ಬುಜಭವಶಂ। ಕರ
ರುತನ್ನಾಶ್ರಿತನುನಳಕೂಬರಜಯಂತಕರು ॥ ಚರಣಸೇವಕರಮರಮು
ನಿತುಂಬುರರು ಗಾಯಕರಿಂದು ಮನ್ಮಥ । ವರವಸಂತಕರೊಲಿವ ಸತಿಯು
ರದೊತರಿವರೆಂದ ॥ ... ॥೫೦॥

ಸುರರಗುರುಸಾಂವತ್ಸರಿಕಸುರ । ತರುಣಿ ಸುರುತೊತ್ತಿರುಸುರೋರ
ಗ । ನರನಿಶಾಚರಭುವನದೊಡೆತನವೆನ್ನ ದೆನಗಿಂದು॥ ಸರಿಯುದಾರೆಲೆಸೀ
ತೆನೀನೀ । ಸಿರಿಯನನುಭವಿಸದೆನಿರರ್ಥಕೆ। ಜರದುಮನುಜನಧ್ಯಾನಿಸು
ವುದಿದುಯೋಗ್ಯವಲ್ಲೆಂದ ॥೫೧॥ ಕಣ್ಣಳಲಿಕಿಡಿಸೂಸೆಕೈಯಲಿ। ತೃಣ
ವನುರೆಮುರಿದಿಕ್ಕಿನುಡಿದಳು । ಖಣಗುರಕ್ಕಸಕೇಳೆಲವೊ ನಿನಗಿನಿತುಗು
ಣವಿರಲು ॥ ತೃಣಮನನಥನುಮಂದದೇತಕೆ । ಮಣಿಯುದಾದುದುನುಡು
ನುಡಿವ್ರೋ । ಹೇಣಿಸಿಹಿಗಳಿಗುಚಿತವೀಮಾತೆಂದಳಾಸೀತೆ॥೫೨॥ ಯಾ
ಕೆನಿನಗೀಮರುಳತನದವಿ । ವೇಕನೀಸಾರಾನರಾಧಮ । ಕಾಕನಾರಾವ
ಜೀವನಪ್ರಾರಬ್ಧಫಲಗಳಲಿ॥ ಸೊಕ್ಕಿದುದನನುಭವಿಸುವುದೆಸು। ವ್ಯಾಕು
ಲವಸುಪ್ರಾಧನಿನಗೆ । ನ್ಯಾಕೆರಾಮನಚಿಂತೆಯುನಲುರಿವುಗಿತವನಿಜಿ
ಗೆ ॥೫೩॥ ತಂದರತಿಬಲನಹುದಲೇರಘು । ನಂದನನಸಮ್ಮುಖದಲೆಮ್ಮ
ನು । ಹಂದೆಹೋನೆಲೆನಾಯಿನಿನಗೇಕ ಮರವಮಾನವರ॥ ದಂಡಶೂಕರಭು

ಮನನೋಡೆತನ| ಬೆಂದಮೇರೆಗೆಬಹುವಿಕಾರದ|ಮಂದಿಮಾಳ್ಪಮಾತ್ರದೇ
ಕೆಂದುರುಬಿದಳುಖಳನ ॥ ... ॥೫೪॥
ತನಗೆಗಡಮಾರರರಸುಭಂಟನು | ವನಜಭವಭವರಾಶಿತ್ರರುಗಡ | ಮನೆ
ಯತ್ತೊತ್ತಿರುಗಡಸುರಾಂಗನೆಯರುವಿಚಿತ್ರಪಲ ॥ಮುನಿಜಾದ್ಯರುಸೇವ
ಕರುಗಡ | ಮನುಜಗಡರಘುನಾಥನಿವನಾ ॥ ನನಮಶೀಳುವರಿಲ್ಲಮಕಟಕ
ಟೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥ ೫೫ ॥ ಸಲುವದೀನುಡಿಮಾಪಿಗಳಿಗ| ಸ್ಖಲಿತಮಾ
ರ್ಗಾಧಮರಿಗೆಬೆಬೆದ |ರಳಿದವರಿಗಭಿಮಾನಹೀನರಿಗಿದುವಿದ್ಧವಲ॥ಎಲ
ವೊನಿನ್ನೊಳುಮಾತನಿದಿರೊಳು | ಗಳಹಲಹುದೇಸುಮಿತ್ರೆಯರಲಿ | ಹೊ
ಲೆಮುಹೊಳೆಗೆಂದಬಲೆಮುಖದಿರುಹಿನೆಳಖಮಾತಿಯಲಿ ॥ ... ॥೫೬॥
ಮಾಸುಗಿಯುನೀರೆಳ್ಳೆತನ್ನನಿ | ಮಾಸದಲಿಜರಪುದುಗಡೆಪ್ರೋ| ದಾ
ಶರಥಿಯನುಚರರಲೆಂಕರಲೆಂಕರನುಚರರ ॥ ದಾಸಿಯರಲೆಂಕರಿಗೆಸರಿಬ
ರಲೇಸರವನೀನಾಯಕಳುಹೆಂ| ದಾಸರಮೊಗಾಸೀತೆಕೋಪಿಸಿನುಡಿದಳಿಂ
ತೆಂದು ... ॥೫೭॥
ಲಲನೆಶೀಳೀರಕ್ಕಸನಕಡು|ದಡೆಯೆಮುಟ್ಟ್ರನುಮಿಂಗದಬಳಿಕೀ |ಖಳನ
ಸತಿಯರುತ್ತೊತ್ತಿರಹರೀಸಕಲಸಂಪದವು॥ ಸುಲಭಮಹುದಿದುಸಿದ್ಧವಿದ
ನೀ| ಹೊಲೆಯುಗುತ್ತರಗೊಟ್ಟ ಕಳುಹೀ | ಗೆಳಹರಕ್ಕಸನಾಯನೆಂದ
ಳುಸರಮೊಗಾಸೀತೆ ॥ ॥೫೮॥
ಘಡಪತಿವ್ರತೆತಾನುಗಡಕಾ | ಳ್ಗದದುನುಡಿವರುನಾವುಗಡಧಿಟ| ಕಡು
ದಲೆಯುತ್ತಾಮುಟ್ಟಿವಿಗಾವಳುಗಡಮುಹಾದೇವ ॥ ಒಡತಿಗಡಬಲುಸಂಪದಕೆ
ಬಾಯು | ಬಡಿಕಹೆಂಗುಸಕೊಲುವೆನೆಂದು| ಗ್ಗಡದಕೋಪದಲೆತ್ತಿದನು
ಖಡೆಯುಮನಸುರೇಂದ್ರ ॥ ॥೫೯॥
ಅಹಹರಕ್ಕಸರಾಯ-ಮಾರುಳೇ| ವಿಹಿತವೇನಿನಗಿದುಜಯಶ್ರೀ| ಮಹಿ
ಳೆನಗದಿಹಳೇಯುಶೋರಮೊನಾಚಿತಲೆಗೊಪಹಿ॥ ಬಹಿಕರಿಸದಿಹಳೇಧರಾಂ
ನೆ| ಗಹಗಹಿಸದಿಹವೇವಿಚಾರವ| ವಹಿಸದಳೆವರೆಸತಿಯನೆಂದಳುಮುಯ
ನಸುತೆಕತಿಯು ॥೬೦॥ ಝಡಿನುಚೆಮ್ಮ್ರವಖಂಡೆಯುಕೆಕ್ಕ್|ದುಡುಕಿಮಂ
ಡೆಶೋದರಿಬಿಜೇಶನ | ಕೆಡುಹಕೆಳಲಿಸಿಕೆಲಕೆಸಾರಿಸುಮನಿತರೊಳುಹನು
ಮ ॥ ಕಿಡಿಗೆದರಿಗಿಣಿವಿಂಡಿಗೆರಗುವ | ಗಿಡಗನಪ್ರೊಲುಬ್ಬೆದ್ದತೊಲಗಿದ|
ಖತುಗವನುಕಂಡಂತರಿಸಿದನುಮರದೆಲೊಂಬಿನಲಿ ॥೬೧॥ ಮರುಳುತನ
ಬೇಡೇಳುಸದೆನರ | ತರುಣಿಯೇತಾನೀಕೆಸಾಕ್ಷಾ| ತ್ಪರಮಪುರುಷನಪು
ಣ್ಯವಧುನೆಂಬತೆತೆಕೋರುತಿದೆ॥ ಸ್ಮರವಿಕಾರದಬುದ್ಧಿಸಾಕಾ | ನೆರಡುಗೆ

ದಬೇಡೆಂದುಮುಂಡೋ ॥ ದರಿಸಿಜೇಶನನೊಯ್ದುಳರಮನೆಗಣುಗಕೇಳೆಂದ ॥೬೨॥ ಬಳಿಕದುಂಮಾನದಲಿಖಳನಿಜ । ನಿಳಯಕಭಿಮುಖನಾದನಿತ್ತಲು । ಹಲುಬಿದಳುಹರಿದಶ್ವಕುಲವಧುರಾಘವೇಶ್ವರನ ॥ ನೆಲವೆಬಾಯ್ದೆರೆಬಡುಕಲಾರೆನು । ಖಳನಬಾಧೆಯುಲೆಂದುಬಾಯುವಿ। ಟ್ಟಳಲಿದಳುನೆನನೆನವುಮನುಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮಕನ ॥ ... ॥೬೩॥

ರಾಮರಘುಕುಲವಾರ್ಧಿವರ್ಧನ । ಸೋದುಸೋಮಾಹ್ಲಾದಕರನಿಜರಾಮನಿರುಪಮರವ್ಯವಿಗ್ರಹವಿನುತವಿಖ್ಯಾತ॥ ರಾಮರಾಘವರಾಕ್ಷಸಾನ್ವಯ । ಭೀಮಭಾರ್ಗವರಾಮಬಲಜಯ । ರಾಮತನಗಿನ್ನೇನುಗತಿಹೇಳೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥ ॥೬೪॥

ಅಕಟಪೂರ್ವದಲಾಪಹಿರಿಸ್ಸ। ವಿಕಟಗಳದೆನೊಆವದೈವದ ।ಭಕುತಿಯುಲಿಕುಂದಿದೆನೊನಿಂದಿಸಿದೆನೊಗುರುದ್ವಿಜರ॥ ವಿಕಳತೆಯುಲವಿವೇಕಿಸಿದವಾ।ತಕವಡೇನೋಪತಿಯೊಳಕಟಾ। ಪ್ರಕಟಿಸಿತುದುಷ್ಕರ್ಮಫಲವೆನಗೆಂದಳಾಸೀತೆ ॥ ॥೬೫॥

ಸುಳಿಯುಲೇಕೆಕುರಂಗರಾಮನ । ಕಳುಹಲೇಕೆದುರುಕ್ತಿಯುಲಿನುಡಿ। ದಲಘುಬಲಲಕ್ಷ್ಮಣನತರುಬಲದೇಕೆಬೆಂಬಳಿಯು॥ಲಲನೆಇವಳಲ್ಲೆಂದುಚಿತ್ತದ । ಲಲಸಿದರೊಮೋಣ್ಬಳರಮಾಯೆಗೆ। ಸಿಲುಕಿದರೊಸಾವ್ಬರದೆನೆಗಕಟೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥ ... ॥೬೬॥

ಏನುಹದನಾಗಿಹರೊರಘುನೃಪ । ಸೂನುಗಳುಸೂರ್ಯಾನ್ವಯುದಸುರಧೇನುಗಳುಸದ್ವಂಶಸಚ್ಚರಿತಾಭಿಮಾನಿಗಳು ॥ ಆನರೇಂದ್ರನಸುದ್ದಿಯುನುಸಂ । ಧಾನಗೊಳಿಸುವರಿಲ್ಲಲಾಹಾ ! ಹಾನರೋತ್ತಮಹಾಯೆನುತಹಂಬ್ರೈಸಿದಳುಸೀತೆ ॥೬೭॥ ಹಾಮಹಾದೇವಮಮಸುಕೃತ ।ಸ್ತೋಮದಧಿದೇವತೆಯುಲಾಸೀ । ತಾಮಹಾಸತಿವಿಶ್ವತದೃಷ್ಟಾವಮಾನದಲಿ॥ರಾಮಸತಿಗೆಣೆಯಾರುಜಗದಭಿ।ರಾಮಯರಿಗೆವಿಭೂಷಣವಲಾ । ರಾಮಣೀಯಕಪತಿಭಕುತಿಜಗಕೆಂದನಾಹನುಮ ॥ ೬೮ ॥ ಆತಳೋದರಬಳಿಕಮೆಲ್ಲನೆ । ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡೆದ್ದುಸಾವಿಗೆ। ಶಾತಖಡ್ಗಕೆಕೈದುಡುಕಿದಳುಕಾವಲಸುರೆಯುರ ॥ ಭೂತಲಾಸೀಜಗದಜೀವವಿ । ಘಾತಕಿಯುಲಾಸಾಕುನಮಗೀ ॥ ರೀತಿಶೇರದಸಾಕೆನುತಬಿಡೆಜರೆದಳಾತ್ರಿಜಟಿ ॥೬೯॥ ಅನ್ಯಜರಸ್ಪರಿಸಿದಸ್ಪೈರಣ । ದುನ್ನತಿಕೆಗಿದುಮಾರ್ಗವೇದಿನ । ವಿನ್ನುಸಾರದಶಾನನಂಗೆಲೆದೇವಚಿತ್ತ್ರೈಸು॥ಮುನ್ನಿನದಿರವಿವೇಕವನುವಿ। ತ್ಪನ್ನತೆಗೆಕುಂ । ಹುದವಿನಮುಹಬೂಸ್ನಿಬ್ಬಮ್ಮಭ್ಯುದಯುಲತೆಕೇಳೆಂದಳಾತ್ರಿಜಟಿ । ಕ

ನರಕಂಡೆನುನಿನ್ನಿನಿರುಳಿನ | ಕೊನೆಯಲಿಲೆಸ್ಸೈದೇಹಿಕೇಳ್ಸಖಿ| ಜನಪ ರಾವಣನರಿದತಲೆಗಳಲಳುವನಾರಿಯರ ‖ ದಿನದದಿಂದಂತಕನದಿಕ್ಕಿಗೆ|ತ ನುಜಮಿತ್ರಜ್ಞಾತಿಬಾಂಧವ| ಜನಸಹಿತಗಮಿಸಿದ ದನೆಂದಳುಸೀತೆಗೆತ್ರಿ ಜಟಿ ‖೨೧‖ ಧವಳದಂತಿಯಹೆಗಲಿನಲಿರಾ | ಘವನಕಂಡೆನುಪೃಥುಳಸಿತ ಪ್ರಂ| ಗವನನೇರಿದ್ದುದನಕಂಡೆನುರಾಘವಾನುಜನು ‖ವಿವಿಧಮುಕ್ತಾಭ ರಣವುಂಗಳ | ನಿವಸನಾಲಂಕಾರದಲಿನಿ| ಮ್ಮನನುಕಂಡೆನುತೊಡೆಯ ಯಮೇಲಿನವಂಶವಲ್ಲಭನ ‖ ‖೨೨‖

ಕಂಡೆನುನ್ನತಶೈಲಶಿಖರದ | ಮಂಡೆಯಲಿಮೂರ್ಧಾಭಿಷೇಕದ|ಮಂ ಡೆಯನುಧಾ ಳಿ ಕತ್ತಲಸಾ ತ್ರ್ಯನ್ವಯವಿಭೂಷಣನ‖ಕಂಡಕನಸಿದುಸೇ ವಿನಿಮ್ಮಯ | ಗಂಡನಭ್ಯುದಯವನ ಬಿರಿ| ಕೊಂಡುಕೊನರದಿರರಸಿ ಚಿಂತೆಯನೆಂದಳಾತ್ರಿಜಟಿ ‖ ‖೨೩‖

ಸಂತವಿದೇವಿಸಿಯರಬಳಿಕಾ | ಕಾಂತೆಕಾಹಿನನಾರಿಯರುಸಹಿ | ತಂ ತಕಿಪಿದರುನಿದ್ರೆಯಲಿನೀರೇಜಮುಖಿಮನದ ‖ ಚಿಂತೆಯನುಬಿಡಲರಿಯ ದಾಸಿಜ | ಕಾಂತನನುಹಂಬಲಿಸುತಿರೆಹನು | ಮಂತನಾಸಮಯದಲಿನು ಡಿದನುಮರದಕೊಂಬಿನಲಿ ‖೨೪‖ ದೇವಿಯರೆನಿಜಪತಿಯಪದರಾ | ಜೀ ವವತಿಪುಕ್ಷ್ಮೇಮಲಕ್ಷ್ಮಣ ದೇವಬಲ್ಲಿದನಧಿಕಬಲವಲಿಮುಖಕುಲಾಧಿಪರ‖ ಭಾವಕರಲೇಸೆನ್ನಸಿಲ್ಲಿಗೆ | ಮೂವರಟ್ಟಿದರವರುಸೀತಾ | ದೇವಿಯರಸೀ ನರಸಿಬಾಹೋಗೆಂದುಗುಪ್ತದಲಿ ‖ ‖೨೫‖

ಬಂದೆನಬುಧಿಯದಾಂಟಿಕಂಡೆನು | ಸಂದಸುವ್ರತೆಯಪಕ್ರಕಮಲವ ನೆಂದೆನಲುವೊಗನೆಗಹಿನೆಡಿದಳಾಮುಹೀರುಹವ ‖ ಹೊಂದಿಕೆಯಹೊ ಲಬಲ್ಲವೀನ ಡಿ | ಯೆಂದುನತಿವೊಗದಿರುಹಲೊಡನಿಂ | ತೆಂದನಾಹನು ಮಂತಹವಣಿಸಿದುಚಿತವಚನದಲಿ‖ ‖೨೬‖

ದೇವಿಯರಬಳಿತಂದಬಳಿಕಲಿ | ದೇವಿಕೇಳುಜಟಾಯುವನುಕಂ| ಡ ನುವಿಭಾಕರಕುಜಸ್ಕೈತದಿಂದ್ರನಂದನನ ‖ ಜೀವವನುಕೊಂಡಧಿಕಬ ಲನು | ಗ್ರೀವನನುಪತಿಕರಿಸಿಸುರವಿ| ದ್ರಾವಣಸರಾವಣನಕೊಲಲೈತಂ ದರವರೆಂದ‖ ‖೨೭‖

ಕಳುಹಿದರುಬಳಿಕವರುಸೀತೆಯ| ಪರಿಯನರಿಹೋಗೆಂದುಬಂದೆನು| ಬಳಿಕಕಂಡೆನುದೇವಿಯರವಿಮಲಾಂಘ್ರಿಪಂಕಜವ ‖ ಎಲೆಜನನಿಚಿತ್ತೈ ಸೆರತ್ನವುಂ | ಜೀವವ ಹೀಜವನಿಳಿದುಪಾಡದ |ಲಿಳುಹಿದನುನಿಜಶಿರವನ ಪಸಿಜಿಬಿದರಭೀತಿಯ ಲಿ ‖ ‖೨೮‖

ಅಂಜಬೇಡಾಸುರವಿಕಾರದ ।ರಂಜಕರುನಾವಲ್ಲವೆನುತಥೆ । ನಂಜಯು
ನೆಸಖಸುತನುಬಿನ್ನೈಸಿದನುಕೈಮುಗಿದ ॥ ಅಂಜಬೇಡೆಲೆತಾಯೆದಾನ
ವ । ಭಂಜಕನಭೃತ್ಯನುಕಣಾತಾ ।ನಂಜನಾಸುತಹನುಮನೆಂಬುದುಹೆ
ಸರೆಲೇತನಗೆ ॥೭೯॥ಸೀನುಕಪಿನರನಾಥನಾರಘು ।ಸೂನುವಿಧುತಾಸ್ವಾ
ಮಿಭೃತ್ಯನು।ಹಾನುಭಾವಕನುನಮವೆತಾನಿದಸಂಗತದಮಾತು ॥ ವಾನ
ರರುವಾರುಧಿಯದಾಂಟೂ । ದೇನಿದಚ್ಚರಿಯಲ್ಲವೇವಾ ಯೂನಿಬದ್ಧೋ
ಕ್ತಿಗಳಿಗಂಜುವೆನೆಂದಳಾಸೀತೆ ॥೮೦॥

ಜನನಿಕೇಳ್ನಿಮ್ಮರಸನನುಜನು।ವನರುಹಾಂಘ್ರಿಯುಸೇವಕರಿಗೀ ।
ನೆನಹುದೊಡ್ಡಿತೆಶರನಿಧಿಯನುತ್ತರಿಸುವಂದವನು॥ ಜನನಿಚಿತ್ತೈಸೆನು
ತವರವಾ । ಮನತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾದವೊಲುಬೆಳ।ನುಮ್ಮಹೀತಳವುದುರು
ವಪ್ರೊಲಂಬರದತುದಿಗಾಗಿ ... ... ॥೮೧॥

ಶಿವನಕಾಯದಕಾಂತಿಪ್ಯೆಯಲಿ। ಖವಖವಿಸಿದುವದನವುದಯುಡ। ರ
ವಿಯುವೊಲುರಂಜಿಸಿತುತಾರಾಗಣದಹರಿಯಂತೆ॥ ದಿವವಸಣದುಡುಬಾಲ
ಬಳಿಕಾ। ಹವಣಕಾಣತಕಾಂತೆಕರಗಳ।ನೆವೆಗಳಲಿಮುಚ್ಚಿದಳುರಘುಪ
ತಿರಾಮರಾಮೆನುತ ... ॥೮೨॥

ಕಂಡುಹೆದರುವಳೆನುತಲಾಹವ। ಚಂಡಬಲಸಂಕೋಚಿಸಿದನುದ್ದಂಡ
ಮೂರ್ತಿಯಲೆಸನಣುರೂಪಿನಲಿಕೈಮೊಡನೆ ॥ ಮಂಡಳಿಸಿದಂಬುದಿಯ
ನೀಕ್ಷೈ । ಗೊಂಡಗಮನದಲುತ್ತರಿಸಿದೆನು ।ಕಂಡೆನೀರೂಪಿನಲಿನಿಮ್ಮವ
ನೆಂದನಾಹನುಮ ... ॥೮೩॥

ಒಡಬಡವುದೊಂವೊಮ್ಮೆಮನು। ಮತ್ತೊಡಬಡಬೆಬೆದರುವುದುನಿಜ
ವನು । ಹಿಡಿಯಲರಿಯದೆಹತ್ತುಗೆಯಹಸ್ತದಕದಂಪನಲಿ॥ ನುಡಿಯಲ
ಮ್ಮದೆಕಾಂತೆಯಿರೆಕ್ಕೈ । ಗುಡಿಯಕಿಂಕರಭಾವದಲಿಕಪಿ। ನುಡಿದನವನೀ
ನಾಥನೇಮವನಿತ್ತಕುರುಹುಗಳ ... ॥೮೪॥

ತಾಯೆಚಿತ್ತೈಸಿನಕುಲದರಘು । ರಾಯನನುಜವ ಚಿತ್ರಕೂಟ ।
ಸ್ಥಾಯಿಯಲಿವಿಹರಣಜಲಕ್ರೀಡಾವಿನೋದದಲಿ ॥ ಪಾಯವಟ್ಟವನಾ
ಕೊಳನವಾ ।ನೀಯುದಲಿನಿಂದಿರಿಸಿಗಡನಿಜ। ವೇಯಿದೆಂದುಸವಿಾರಸುತ
ಕೈಮುಗಿದನಂಬಿಕೆಗೆ ॥೮೫॥ ದೇವಿಕೇಳ್ನಿಮ್ಮವನುಬೆದರಿಸಿ । ದಾನಿ
ಹಂಗಾಧಮನನಾಸರ । ದೇವನುಳುಹಿದಗಡಶರಣ್ಹೊಗಲಿದುವೆನಿಶ್ಚಯ
ವೆ॥ದೇವಿಬಳಿಕಾಚಿತ್ರಕೂಟ । ಗ್ರಾಮವನುಕಳಿದೈಸಿದರಿಗಡ ।ವನೋವರ
ಧಿದೇವತೆಗೆಯ್ಯುನಪರ್ನಮಂದಿರವ ... ॥೮೬॥

ಅಮುನೀಂದ್ರನವನಿತೆವಿಮಳ । ಪ್ರೇಮದಲಿನಿಮ್ಮವನುನಿರುಪಮ।
ಹೇಮರತ್ನಾಭರಣದಿಂಪೂಜಿಸಿದಳಲ್ಲಿಗಡ ॥ ಆಮುನಿಯಬೀಳ್ಕೊಂಡುಬ
ರುತ । ದ್ಧಾಮವೀರವಿರಾಧನನುನಿ । ಸ್ಸೀಮವನುಮಾಡಿದನುಗಡನ್ಯ
ಪನಹುದೆಕುರುಹೆಂದ ... ॥೮೭॥

ಮಂಗಳಾನನೆಚಿತ್ತವಿಸುಶರ।ಭಂಗಮುನಿಪಸುತೀಕ್ಷ್ಣಭವನಂ।ಗಳ
ಲಿಗಮಿಸಿದಿರಿಗಡಘಟವಾರಿಸಂಭವನ ॥ ಅಂಗಣವಸಾರಿದಿರಿಗಡರಘು ।
ಪುಂಗವಂಗಾಮುನಿಪಚಾಪನಿ। ಷಂಗಖಡ್ಗವನಿತ್ತನುಗಡಕುರುಪಹುದೆನಿಮ
ಗೆಂದ ॥೮೮॥ ಇರಲುತಿಂಗಳಮೇಲೆಪೈತ್ರಾ । ವರುಣಿಯುನುಬೀಳ್ಕೊಂ
ಡುಬರೆನೀವ್ । ವರುಣತನಯನಕಂಡುಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುಗೌತಮಿಯು
ಸರಯುವಿನತೀರವನುಪೈರಲು । ಹರಿಬಕೆಣದಗಿದನೂಪಣಾದ್ಯರ।ಶಿರವ
ಚೆಂಡಾಡಿದನುಗಡನ್ಯಪನಹುದೆಕುರುಹೆಂದ ॥೮೯॥

ಮೇಲೆಹೊಮ್ಮರಿಸುಳಿಯಲದರಿಂ। ಕೋಳುಹೋದಿರಿಗಡಯನಲ್ಕಂ।
ಣಾಲಿಗಳೊಳುರುಳಿದವುಜಲದಿಂದುಗಳುಜಾನಕಿಯ। ಹೇಳಿದೀಕುರುಹು
ಗಳುನೀನೆಲೆ। ಕೇಳಿದೈಹನುಮಂತನಂಬುಗೆ। ಗೇಳದಿದೆಮನಮೇನಮಾ
ಡುವೆನೆಂದಳಾಸೀತೆ ... ॥೯೦॥

ಆದಡೆಲೆಕೇಳ್ಜನನಿಚಿತ್ತೈಸಾದರದಿಕರಯುಗಳತಳದಲಿ । ಪಾದದ
ಲಿಪದ್ಮಂಗಳಿಡದಲಿಮತ್ತೆನೊಸಲಿನಲಿ॥ ಸೈದಿಲರಸನಚಿಹ್ನವಿಪ್ಪುತಾ। ಸೈ
ದಿಹವುಗಡದೇವಿಕೇಳ್ಹುಸಿ।ಯಾದಡಿವುಬಳಿಕೆನ್ನನಂಬಲುಬೇಡನೀನೆಂ
ದ॥೯೧॥ ಮೂರುಭಾಗದಸಂಶಯವುಕೆಲ।ಸಾರಿತವನೀಸುತೆಗೆನಂಬುಗೆ।
ದೊರದಿರತುದಿಯಂಶದಲಿಹನುಮಂತನಾಹದನ॥ ಮಾರುನುಡಿಯುವದಿ
ರಲರಿದುಮನ । ವಿಾರುವುದುಲಾಯೆಂದುಮಣಿಗಣ। ದೂರ್ಮಿಕೆಯಮು
ದ್ರಿಕೆಯನಿತ್ತನುರಮೆಗೆರಾಘವನ ... ॥೯೨॥

ಕಮಲಮುಖಿಸುಮುಖತೆಯಘನಸಂ । ಭ್ರಮದಪರಮಾನಂದದಲಿನಿ
ಜ । ರಮಣನೆಂದೇವಂದಿಸಿದಳಾರಾಮಮುದ್ರಿಕೆಗೆ ॥ತಮವನುರೆಜರದು
ರುಳ್ವಕಿರಣದ । ವಿಮಲರತ್ನದನಡುವೆಹೊಳದುದು ॥ ಕಮಲನಯನನ
ಮೂರ್ತಿಕಂಗಳಿಗಾಪತಿವ್ರತೆಯ ... ॥೯೩॥

ತರಣಿಬಿಂಬವತೋರಿಕೆಯತಾ। ವರೆಯಪೋಲುಹೆರೆಗೆಂಡುಪಿಂಗುವ।
ಶರನಿಧಿಯಪೋಲುಸಾರ್ದಸಿರಿಯದರಿದ್ರನಂದದಲಿ ॥ ಪರಮತತ್ವದನಿಲು
ಕಡೆಯಸಂ । ದರುಶನದಸುಜ್ಞಾನಿಯಪೋಲು । ಬ್ಬರದಪರಪದಲಬಲೆ
ಹೊಂಪುಳಿಯೋದಳಡಿಗಡಿಗೆ ... ॥೯೪॥

ಮುಗುಳೆಮುಗುಳೆಸುಖಾತಿಸಯುದು । ಬ್ಬಾಗಳರೋಮಾಂಚನದಹರು ಷಾಕ್ಷಗಳಲಾಮುದಿ ್ರಕೆಯುಶಿರದಲಿವಿಸುಪಭಾಳದಲಿ॥ ದೃಗುಗಳಲಿಕು ಚಮಧ್ಯದಲಿಸೊಂ। ಪ್ಪೊಗಿಪಸಂತೋಷದಲಿಸೇರಿಸಿ । ಸೊಗಸಿಗನುಭವ ನೆಲೆಯಾಲೋಲಾಕ್ಷಿನಳುನಿಜಪತಿಯು ... ॥೯೫॥

ಸಂಪಸುಖದತಿಶಯುದಹನುಷದ । ಸಂದಣಿಯುಲಾಸರಸಿಜಾನನೆ । ಸಂದವಿಶ್ವಾಸದಲಿಸೂಸುವಮಧುರವಚನದಲಿ ॥ ಕಂದಬಳಲಿದೆಜೀವವಿ ದುನಿ । ನ್ನಿಂದಸತ್ಪ್ರಾಣಿಸಿತುಹೇಳ್ಳೈ । ಕಂದತನ್ನಯುಮೇಲಿಕರುಣವ ಮುತ್ತೂರಘುನತಿಯು ... ॥೯೬॥

ಮನವಪರಿಯೇನನ್ನಮೇಲಣ।ನೆನಹಿನಂತರವೇನುಹೇಳೈ। ಹನುಮ ಕರಿಣಪ್ರೊಕೋಮಲಪ್ರೊಕಾಕುಸ್ಥನಂತಸ್ಥ ॥ಕವಲಿಕೆಯುಮಾತುಗಳೊ ಮನುತೆಯು। ವಿನಯುವಚನವ್ರೊನ್ನಕಳುಹುವ । ದಿನದಲಿದ್ದಸ್ಥಿತಿಯು ನೇಹೇಳೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥೯೭॥

ಅರಸಿಕೇಳಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯಾ । ಚರಿತರಿನಕುಲದವರುರಾಮನ । ಪರಿ ಯುವರಪರಿಯಲ್ಲಚಿಂತನೆದೇವಿಯುರಮೇಲೆ ॥ ವರಜಪಾನುಷ್ಠಾನವಿಹಿ ತೋ । ತ್ಕರಸಮಾಧಿಧ್ಯಾನದಲಿಸಂ।ಚರಣಜಾಗ್ರತ್ಸ್ವಪ್ನದಲಿಬೇರಿಲ್ಲನೆ ನಹೆಂದ॥ ... ॥೯೮॥

ಕಂದಕೇಳಿನಿತುಂಟಿಮನದಲಿ। ಕಂದುಕಸರಿಕೆಮಿಲ್ಲವೆಲೆನೀ । ನೆಂದಮಾ ತನನಂಬಲೇನಿಶ್ಚಯುವೆಹೇಳೆನುತ॥ಸಂದಣಿಯುಲೋಚನಪಯಃಕಣ । ದಿಂದಮುತ್ತೀನಮಾತನಿಡಿದಳು । ಯೆಂದಿಗುತ್ಕುಲತಂದೆಯೆನಲಿಂತೆಂದ ನಾಹನುಮ ॥೯೯॥

ಪಿವನಪಾಡುವೆತಾಯಿತಪ್ಪಿತು। ತಾನಲಾಕಡುಮೋಸಹೋದೆನು।ಹೀ ವಾದದುಭಂಟತನಕಿನ್ನೆಂದುಫಲವೇನು ॥ ಈನಿಶಾಟನಕೊಂದುನಿಮ್ಮ ವ । ನಾನರೇಂದ್ರನಬಳಿಗೆಕೊಂಡೊ ।ಯಿನೆನಹನೆಚ್ಚರಿಸದಾದೆನುಬ ರುತತಾನೆಂದ ॥೧೦೦॥

ಮಾಣಲದಕೊಂಡೊಯ್ವನೇತ । ತ್ರಾಣಪತಿಯೇನೆಂಬನೋನಮ। ಗೂಣಯುವಹೊರಿಸುವನೂಕೊರತೆಯುಹಾಯ್ಕುವನೊತನಗೆ ॥ ಕಾಣ ಬಾರದುಹಗೆಯುವಿಗತ। ಪ್ರಾಣದಲಿನಿಮ್ಮವನುತೆಗವುದು। ಜಾಣತನಜ ಗದೊಳಗೆರಾಮಂಗೆಂದನಾಹನುಮ ॥೧೦೧॥

ಅಳಲದಿರಿನೀವಿನ್ನುತಪ್ಪಿದ । ಕೆಲಸಕಿನ್ನೇನೆನುತಸತಿಕೇ । ಳೊಲಿದನಿ ಮ್ಮದಿಯುರಸನನುತಿಂಗ್ಳಗೆತಾರದಿರೆ ॥ ಬಳಿಕತಾಡಿಂಗರಿಗನೇಜಂಗಳ್

ದಜಾಡ್ಯವಜಾರಬೆಡಿನುಂ । ಗಳಯುರಾಗಿವುನೋಽರಥಕೆನೀವೆಂದನಾಹ ನುಮ ॥೧೦೨॥

ಬೀಳುಕೊಡಿನಿಮ್ಮರಸರಿಗೆನಾ। ಹೇಳಲೇನದಹೇಳಿವುನದಾಂ। ದೋಳಿವನುಬಿಡಿಬಿಡಿಸುಚಿಂತಾಭರದತಲೆಹೊರೆಯ ॥ ಹೇಳಲೇನಿದಿರವಕಂಠ್ಯೆ । ಮೇಲಣುತ್ತರವೇನುಕಂದ । ಹೇಳಹೇಳುವುದಾವುದೆನಗಿನ್ನಂ । ಳಾಸೀತೆ ॥೧೦೩॥

ನಂಬಿಸೀನುಡಿಗೆನ್ನನೆನ್ನನು। ನಂಬುವಂತಿರೆಕಿರಿದುಕುರುಹುಗ।ಳಂಬದುಳ್ಳಡೆಕೊಡಿನಿರೂಪವನನಿತರಿಮ್ಮೇಲೆ॥ನಂಬದಿರನಿದುತಥ್ಯವೆನೆಬಳಿದ ಕಂಬುಜಾನನೆತೆಗೆದಳಾವುಳಿ।ನಾಂಬರದಿನೆರಿವುರೆಯುನಿರುಪಮನರಶಿಖಾ ಮಣಿಯ ॥೧೦೪॥

ಗುಣನಿಧಿಯಬಾಕಂದಕಪಿದಿನ। ಮಣಿಯಬಾಯೆಂದವುಳಚೂಡಾ। ಮಣಿಯನಿತ್ತಳುತುಂಬುವಂಬಕಜಲದರ್ಘಾಡಿಯಲಿ॥ರಣಭಯಂಕರರಾಘವಂಗೀ। ಮಣಿಯುಕೊಡುನೀಯಂದಧಿಕಕಲಿ। ಗಣದಿಶಾಪಟವುಲ್ಲನನುತ ಹುದೆಂದಳಾಸೀತೆ ॥೧೦೫॥

ಮಗನೆಕೇಳ್ರಾಕ್ಷಸರುಮಾಯಾ। ವಿಗಳು ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳುಮ್ಮೈ। ದೆಗದುನಡೆವುತಿವುಂತನಾಗಿಯೆಕಂದಹೋಗೆಂದು ॥ ಅಗಲಲಾರದೆಮಾವಮಾನಿಯು । ಮಗಳಮುಗುಳುಪಚರಿಸಿತೊರವೆಯು।ನಗರದೊಡೆಯನಚರಿ ನಕಳುಹಿದಳಕ್ಕೃಜಲಝುಡಿಯ ॥೧೦೬॥

ಮೂರನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಮುರಿದುರಕ್ಕಸಬನವನಬನದಲಿ।ತರುಬಿಮಾದಿದಜಂಬು
ಮಾಲಿಯ। ಮೆರಸಿದನುಮಿಹಿರಜನನಗರದೊಳಂಜನಾಸೂನು ॥

ಪದ್ಯ॥ ಕೇಳಿದೈಕುಶನಿಮ್ಮರಘುಭೂ । ಪಾಲಕನನಿಜದೂತನೆನದು। ಬ್ಬಾಳುತನದಯಶೋವಿಲಾಸವಿನೋದವಿಭ್ರಮವ॥ ಮೌಳಿಪತ್ತರರಕ್ಕಸಗತ। ನ್ಹಾಳಿಗನನೆಚ್ಚರಿಸದಿರೆಹೆ । ಬ್ಬಾಳುತನಕರೆಕಂಡೆನುತಮನ ತಂದನಾಹನುಮ ॥೧॥ ಮುರಿದುತೋಟದನೆಪದಿನಸುರರ । ತುರಿಸಿತ್ತೋಟಿಮತ್ತೆಗವೆಮೇಲವ। ರರಿತಕಂಪೈಸಿದರತೋರುವೆನೆನ್ನ ಕೈಗುಣವ॥ ವರಹಿಪೀಗೆನಗೆನುತಸೀತೆಯು। ತೆರಹತಪ್ಪಿಸಿತುದಿನೆರಳಬೊ । ಬ್ಬಿರಿತದಲಿ ಬಾಹಸ್ಪಳಿಬಿಗುಹೇರಿದನುಹನುಮ ॥೨॥

ಬಳಿಕಲೀವೇಳುವೆನುಕಲ್ಪದ । ಕುಲಿಶಕೋಟಿಯುಕೆಳವಳಿಗೆಕೈಲುಳಿ
ಯೊಳಗೆಕಾಲಲಾಟದೊಳಗಬ್ಬರದಲಾದುದೆನೆ ॥ ನಿಳಿನಿಟಿಲುನಿಟಿಲೆಂಬರವ
ನಘ। ದೊಳಗೆಗಾಡಿಸೆಘಾಡಭುಜದಲಿ। ತಳಹತಿಯುಲಂಘ್ರಿಯುಲಿನುಗೊ
ತ್ತಿದನುನಂದನವ ॥ ॥೩॥

ಒಡದೊದದುವಮಾಮರದಬುಡವನು ।ಕೆದರಿದನುಕ್ರಯಿಕ್ಕಿಕ್ಕಿದ ।
ಕದಳಿಖರ್ಜೂರಾದಿಫಲಭರದವನಿಜಾವಳಿಯು ॥ ಹೊದರಹೊರಳಿಚಿನು
ಗ್ಗನುಸಿವಮಾ। ಡಿದನಶೋಕಾವನದದಘನಸಂ ।ಪದವಿವಿಧವೃಕ್ಷಗಳಗು
ಲ್ಮಲತಾವಿತಾನಕವ ॥೪॥ ಮುಟ್ಟದೋರಿದತೆಂಗುಗಳನಾ॥ ಲಿಟ್ಟುಬೆಳದ
ಡಿಕೆಗಳಬೇರಿಂ । ದಿಟ್ಟಣಿಸಿಕಡುಕಾತಹಲಸನುಹಲವುಫಲಭಂದ॥ ಕಟ್ಟ
ದಿರಕಳಿವಂಣುಗಳಕಡ । ಲಿಟ್ಟುಸುರಿವಸುಧಾರಸದಹೊಂ । ಗಟ್ಟುಗಳ
ಫಲಭೂಜರಾಜಿಮುಕಿತ್ತನಾಹನುಮ ॥ ... ॥೫॥

ಜಂಬುಕುರವಕತಿಲಕರಸದಾ। ಳಿಂಬಭರದಿತಮಾಲಗುಗ್ಗುಳ।ನಿಂಟಿ
ಯುಂಬಟಿವಮಾತುಳಂಗವಿಳಂಗನಾರಂಗ ॥ ಎಂಬದಿಗುಚುಂಬಿತದಶಾಖಾ
ಡಂಬರದಕಮನೀಯತರುನಿಕು ।ರುಂಬವನುನಿರ್ಸಿದನುನಿಶ್ಶೇಷವೆನೆ
ಹನುಮ ॥೬॥ ಅಗರುಚಂದನಚಂಪಕಾಮಲ । ಕಗಳಬಕುಳಾಶ್ವತ್ಥಪು
ನ್ನಾ । ಗಗಳಘನಕರ್ಪೂರಕದಲಿಕಪಿತ್ಥಕೌಂಗುಗಳ॥ ಒಗಿಯುಲುಂಗಲ
ವಂಗಗಳಸೊಂ । ಪೊಗಿವಸಕಲಸುರದ್ರುಮಾಳಿಯು। ಬಗಿದುಗಿದುಹೂಣಿ
ದನುಹರಹಿನಲಭ್ರಮಂಡಲಕೆ ॥೭॥ ಈಳೆಮಧುರರಸದ್ರುಮದಕಿ।ತ್ತೀಳ್
ಕಂಪಿತಫಲಭರದಹೇ । ರೀಳೆಹೊಂಪಿನಕಂಜಕಿಂಶುಕಶಿಂಶುಪಾದಿಗಳ ॥
ಹೇಳಿಕೆಗೆಹೆಸರೆಸಿಸಿದಗ್ಗದ । ಸಾಲಸಂದಣಿಮರನನಗಲಕೆ । ಹೂಳಿತಳ
ಮಾಡಿದನುಮದವೆಗ್ಗಳಿಸಿಕಲಿಹನುಮ ॥೮॥ ಮೊಲೆಯುಸೋಂಕಿಗೆತಣು
ಣಿಮರತಂ । ಬುಲದಕೊಡಹಿಗೆತೋಳಬಿಗುಹಿಗೆ । ಬೆಳೆವನಭೂಜವ್ರಜ
ವಬಲುದೋಳುಗಳತಕ್ಕೆಯುಲಿ॥ ತಳಪಟವಮಾಡಿದನುಮದವೆ । ಗ್ಗಳಿಸಿ
ದಿಭಪತಿಹೊಕ್ಕಬಾಳೆಯು । ಹಳುವದವ್ರೊಳೊಡದೊದದುಮುರಿದನುಬ
ನವನಾಹನುಮ ॥ ... ॥೯॥

ತಂದುಬೀಜವಬಿತ್ತಿಬೆಳದವು।ರಂದರನಪುರಹರನಪದ್ಮಜ । ನಿಂದಿ
ರೇಶಧ್ಯಾನದವನೀರುಹವಮರವರವ ॥ ನಂದನಕೆನಗೆಮೊಗದಲಬ್ಬರ ।
ದಿಂದಕಿತ್ತಿಟ್ಟವರಚಿತ್ರಕೆ। ಬಂದನೈಬರ್ಹಿರ್ಮುಖಾವಳಿಹೊಗಳೆಗಗನ
ದಲಿ ॥೧೦॥ ಅಟಮಟಿಸಿಪರವಧುವತಂದು।ತ್ಕಟದಪಾಪಿಗೆಹೇಸಿವನವಧು।
ಚಿಟಕಮುರಿದಪಳಿನಲುಬೀಳುವಭೂಜರಾಜಗಳ॥ ನಿಟಿಲಿಳಿಲುನಿಟಿಲೆಂಬರ

ವವಿಗು । ತಟವತುಂಬಿತುಸಿಡಿಲನಾಟ್ಯದ । ನಟಣೆಯಃಪ್ರೊಲೇ(ಸಂಜೆವನ
ಭಂಗದವುಹಾದ್ಭುತವ ॥ ॥೧೧॥

ಚಿಗುಳಿಡನುಜನದೊಳೆಳೆವ । ಳ್ಳಿಗಳವುಣದಾಕ್ಷೆಗಳಲತಿ । ಕಗಳ
ನನುಪನುವ ಗಾದಲೀನುಂಜುಳಲತಾದಿಗಳ ॥ಹೊಗಳಲೇನದಪತಿಯುವುರ
ಣದ । ಲಗಲಿಬದುಕಿದಸತಿಯುಳಿದಪ್ರೊ । ಲಗಲದಲಿವಂಚಿಸಿದರವ್ಯೋ
ದ್ಯಾನರಾವಣನ ॥ ॥೧೨॥

ಮುಗುಗನಾಲತಿಜಾಜಿಕೇತಕಿ । ಸುರಗಿಸಂಪಿಗೆವೊಲ್ಲ ಮಲ್ಲಿಗೆ । ಸರಸಿ
ರುಹಶಾಖಂತಿಗಿರವಂತಿಗಳಗಿಡಲತೆಯು ॥ ಪರಿಪರಿಯಹೂದೋಟಗಳ
ಹ್ಯೊದರಸಿದನುಮುಡಿವಾಳಭಾಳದ । ಹರವರೆಯುಹರಹಿದನುಲಾಂ
ಗೂಲದಪತಾಂಗ್ಸುಲಿಯು ॥೧೩॥ ಮುರಿದುರಾಟಾಲಗಳನಗಲಕೆ । ತರಿದು
ಕಬ್ಬಿನತೋಟಗಳಕಿ । ತ್ತುರುಬಿಕನೆದೊಣಿಗಳಮುರಿದಿಪಿರಿಸೇತ್ರಗ
ಳ ॥ ಹರಿಪನಿಡುಗಾಲುವೆಯನಗಲಕೆ । ಜರುಹಿರಕ್ಕಸಕೋಟೆಗಳಹ್ಯೊ
ದೊರಸಿಬನದಲಿಬೀದಿಗರಿನಾಡಿದನುಕಲಿಹನುಮ ॥ ॥೧೪॥

ಕುಕ್ಕನೆಲನನುಬಿಗಿದುನೆಗಹಿನ । ಭಕ್ಕೆಬಿಸುಟನುಪಳುಕಿನರೆಸಂ । ದಿ
ಕ್ಕಿಸವದಪರೋವರಂಗಳಸಾಲಸಂಧಣಿಯು ॥ ತಕ್ಕೆಯುಲಿಕೃತಕಾದ್ರಿಗ
ಳಕೌ । ಚಿಕ್ಕಿದನುಕರಪಾತಕದಲಿದಡ । ದೊಕ್ಕನಲುಕೆಡಹಿದನುಕೇಳೀ
ಸೌಧಸಂಕುಲವ ॥ ॥೧೫॥

ಹಾರಿದವುಹಂಸೆಗಳುತುಂಬಿಗೆ । ಳೇರಿದವುಮೊರದಭ್ರವಗಲಕೆ । ಚೀ
ರಿದವುಕೊಂಚೆಗಳುಬಕಶುಕಪಿಕಮಯುರಚಯು ॥ ಜಾರಿದವುಜಂಘಾ
ಯುದಲಿಕಪಿ । ಕೀರಿದವುವನಮೃಗಚಯುಪ್ರುಪ್ತ್ಯ ದೋರಿದವುದೂರದಲಿ
ಕಾಲ್ಪುಳಿಗನಿಲನಂದನನ ॥೧೬॥ ಕಾಮನಡಗಿದನಾವಸಂತನ । ಸೀಮೆ
ಯೊಡದುದುಮಂದಮಾರುತ । ಮೈಮರಸಿದನುಸರಿದನಂಬರಕಿಂದುಭೀ
ತಿಯುಲಿ ॥ ಆಮಹಾವನಲಕ್ಷ್ಮಿಸೀತಾ । ಭಾಮಿನಿಯುವೊರೆಹೊಕ್ಕಳೀಸ
ಸ್ವೀಮಬಲಬಲಿಮುಖಕುಲಾಗ್ರೇಶ್ವರನಕಳವಳಿಕೆ ॥೧೭॥ ಬೆದರಿತೀತನ
ಕಾಲ್ದುಳಿಯುವನ । ವದುಭುತಧ್ವಾನದಲಿನಿದ್ರೆಯು । ಕೆದರಿಕೆಯುಕಾಪಿನ
ನಿಶಾಚರರಸುತಾಯುಧವ ॥ ಇದೆರಭಸವೀಕಡೆಯುಲಾಚೆಯು । ಲದೆಮ
ಹಾಧ್ವನಿಶರವಸಂಧಿಸಿ । ಸದೆಯಿರೋಯುನುತುರವಣಿಸಿತಲ್ಲಲ್ಲಿಖಳನಿಕರ ॥

ಸೊಕ್ಕಿಬಂದಿಭವಲ್ಲಲೇವಿಪಿ । ನಕ್ಕೆಬಯುಸಿದಭೂತವಲ್ಲವೆಹೊಕ್ಕು
ನೋಡಿರೊಭೂತವಲ್ಲಣಿಸಿಂಗೆಹಸಿದೆದ್ದು ॥ ರಕ್ಕಸನಬಲುವಗತೆಯಲ್ಲದೆ
ಮರ್ಕಟವುಕಾಣೆಲವೊಕನಿಕನಿ । ಹೊಕ್ಕುತಿವಿಕೊಳ್ಳಿರಿಯುನುತಕೆಣಕಿದ

ರುಕಪಿವರನ ॥೧೯॥ ಅಟ್ಟಿರೀಟಿಯುಲಿತ್ತಿದರುಕೈ। ಗಟ್ಟಿ ಕಂಠದಲುರು ಬಿತಿವಿದರು । ಮುಟ್ಟಿವಿಸಿಕಕ್ಕಟಕರಾರಿಕರಾಳಭೂಜದಲಿ ।ಹೆಟ್ಟಿದರು ಶೂಲ ದಳಿಕಪಿತಲೆ। ಮುಟ್ಟಿಮುರಿದವುಕಾವನಿಶಾಟರ । ಮೆಟ್ಟಿದನುನದ ಕೊಟ್ಟಿದನುಖಳವೇಣಿನಬಣಬೆಗಳ ॥ ॥೨೦॥

ಎಲೆಲೆಕೋಡಕಕೊಲುತಲದೆಕಪಿ।,ಬಲೆಯುಬಿಡಿಸಿರೊಬೀಳಗೆಡಹಿರೊ। ತೊಲಗದಿರಿರೊಕವಿಯೆನುತಖಳನಿಕರವಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥ ಎಲೆವಿಲುಗಳಲಿತರುಬಿದರುವಂ । ಡಳಿಕುಬುಬಿರಿದಟ್ಟಿತಕಹಳೆ । ಗಳಹಿನಲಿಹೆಬ್ಬಲೆಯುಹೊಯ್ಯಲಿಹರಿಕುಲೇಶ್ವರನ ॥ ॥೨೧॥

ಅಂಬುಗಳಮಳೆಗರೆದಖಳನಿಕು ।ರುಂಬವನುಬಲುಹೆಮ್ಮರನಹೆ । ಗ್ಗೊಂಬುಗಳಲೇಹೊಯ್ದುಹೇರವಂಟಿಸಿದನುಗಗಳ ॥ ತುಂಬಿದುದಾಪೆಣನೊಟ್ಟಲಲಿನೆಲ। ನಂಬರಕೆಜಡಿದಿಟ್ಟನೌಕುನ । ಡೊಂಬಿಗರನಂದಿಗರಧಕ್ಕಡರಕ್ಕಸರಹನುಮ ॥ ॥೨೨॥

ಮತ್ತೆ ಕವಿಕವಿದೌಕುವಸುರರ।ಹತ್ತಿಸಿದನಂಬರವನಸುಗಳ। ಕಿತ್ತು ನಡಿಸಿದನುಪವನದವಳಯದಲಿಪಿತೃಪತಿಯ ॥ ಒತ್ತಬರಿಸುವಸಡಿಲಳದಸುಭ । ಟೋತ್ತಮರಸದೆಬಡಿದನನಿಲಜ । ಕ್ಷತ್ರಿಮಾಸನೊಕದನಕೇಳಿಯುಲಣಾಗಕೇಳೆಂದ ॥೨೩॥ ಅಟ್ಟನಡದನುವಿರಾರಿಘಾಡಿಪ । ಘಟ್ಟಿಯರಗಬಲಿಕ್ಕುವಸುರರ।ಮೆಟ್ಟಿಸೀಳದನೆಡಬಲದನೌಕುವನಿಶಾಚರರ॥ ತೊಟ್ಟಲಿಕೆಗಳನೊಕಿಹದರಿನ। ಲಟ್ಟಿಸಿದನಸುಗಳನುಪಶುಗಳ।ಒಟ್ಟಿಯಾದುದುಕಾಲನಧ್ವರಶಾಲೆಯುಂಡದಲಿ॥ ॥೨೪॥

ಕನಲಿಕವಿದಬ್ಬರಿಸಿನೊಕಿದ । ವನಪತಿಯುಪಿತೃಪತಿಯುಕ್ಕೆಯಲಿ।ತನುಜನಿಪುಸಾಕೆಂದುಕೊಟ್ಟನುಕೊಂಡನಂಬುಗೆಯು ॥ ತನಯುಕೇಳ್ಕೆಜಾಬುವಸಾಲಿಗೆ ।ಮನೆಕೃತಾಂತನಪುರದೊಳಾದುದು । ನೆನಮುಕೊಂಡನುಕಾಳಗಕೆಕರಸುವರೆನಿಜಸುತನ ॥೨೫॥ಬಾರೆಲವೊ ನೀಹೋಗುನಾರೀಚೋರನಿದ್ದೆಡೆಗಂಜಬೇಡಖ । ರಾರಿದೂತಾಗಮನವನುವಿಸ್ತರಿಸುನಿನ್ನವಗೆ॥ವೀರರುಕ್ತಿಕೆಳುಹುಹೇಳುವ । ಚಾರನಲ್ಲೀಮಾತುಹೋಗೆಂ।ದಾರಣೋತ್ಸವನುಳುಹಿಕಳುಹಿದನಾಸುಮಾಲಿನಿಯು ॥ ॥೨೬॥

ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಐದನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ರಣಭಯಂಕರಹನುಮನಮರಾ । ಗಣದೊಳಕ್ಷನನು

ಬಿದುಮೊರೆದನು।ಗುಣದೊಳಕ್ಷಾಂತಕನೆನಿಪಗುಣನಾಮಧೇಯಕವ।

ಪದ್ಯ ॥ ವೀರಕೇಳಿಗೆ ಕುಶಲನರಣಪಂ । ಝಾರನಿದ್ದನೆ ಬನದಬಾಗಿಲ ತೋರಣದತುದಿಭಂಗದಲಿ ತೂಕಡಿಸುತಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ಊರೊಳಗೆ ಕಪಿವಾರ್ತೆ। ಯುಗಲಕೆ। ಬೇರುವರಿದುದುಬೆರಗುಬಿಂಕದ । ಭಾರಕುರೆಭಾರಿಸಿತುಕೋಟಾವಳಯುದಗ್ರದಲಿ ॥ ॥೧॥

ತುರಿಸಿಕೊಳುದಿದ್ದೆಸೆಯುಬದಿಗಳ ।ಹೊರಗೆನಾಲಿಸಿತುದಿಸಿತುದಿಸಿದಳೆಸೆಸರಿನರಸುಮೊಗೆಮುಸುಡತಿರುಹುತದೂರದಿಂದಿಡುವ ॥ ತರುಚಯಗಳತೆರಮಾಕಳಿಕೆಹು । ಬ್ಬಿರಿದುಹಣುಗುತಹರಿಬದಾಜಿಯು । ಹೊರಿಗೆವಾಳರಬರವಬುಜುಸುತ್ತಿರ್ದನಾಹನುಮ ॥ ॥೨॥

ಬದುಕಿತೀತಲೆಯುಮತ್ತಬಳಲುವ । ವದನದುಸುರಿನತಲ್ಲಬಾರಿಯು ಕೆದರುಮುಂಡೆಯುಕಲಿತಭಯದಸುಮಾಲಿಸಡೆತಂದು ॥ ಸಡವುಡದಕಟ್ಟೋಲಗದದಶ । ವದನನಿದಿರಲಿಹಾಯ್ಕಿದನುಬಲು ।ಬೆದರಿಕೆಯುರಣಭೈರವನಸಂಗರಭಯಂಕರನ ॥ ॥೩॥

ಜೀಯಬರುತಿದೆಕಪಿಯರೂಪಿನ । ಬಾಯಿತೆರಪಿನಮೃತ್ಯುನಿನ್ನೆಡೆ । ಗಾಯತವಿಹರಿವಸುಗವನವನಪಾಲಸಂತತಿಯು ॥ ಹಾಯುದಿಂದರ್ಘಳಿಗೆಮಾತ್ರಕೆ । ರಾಯನಗರಿಗೆದಳದುಳವನಡು ॥ ಪಾಯಮಾರ್ಗದಮನವನುಳ್ಳರೆಕಾಣಬೇಕೆಂದ ॥ ॥೪॥

ತಾನುಗೆಡದಘನಾಥನೆಂಬವ । ಹಾನರೇಂದ್ರನದೂತಕಡಸೀ।ತಾನಿತಂಬಿನಿಯರಿಕೆಗೆಯಸುಗಬಂದತಾನುಗಡ ॥ ಈನುಡಿಯನೀನುಡಿದುಕಳುಹಿದ । ನಾಸಿಕೆಯುಭಟರುಳ್ಳರಿರಿತಕೆ ।ಧ್ಯಾನಿಸದೆಕಳುಹಿಂದುಜರದನುರಾವಣಾಸುರನ ॥೫॥ ಬಾಯುಹೊಯ್ಕಭಯವುಂಟಿತನಗರಿ॥ರಾಯರಿಹೋಗೆಲವ್ರೊಪರಿಕಾ । ತ್ಯಾಯನೀಪತಿಕಮಲಭವರಿಂದೆನಗೆಪಾಪಲ್ಲ ॥ ನಾಯೆಬಗುಳದಕೆಲಕೆಸಾರುಸು । ಕಾಯುವನುವೇಧಿಸಿತೆಯೆಂದಸ। ಹಾಯಶೂರರದೇವಜನದೀಡಾಡಿದನುಚರನು ॥ ॥೬॥

ವನವನದುಮುರಿದುದುಗಡಳಿದುದು । ವನದಕಾಪಿನರಕ್ಕಸರುಗಡ । ಕನಲಿತನ್ನನುಕಳುಹಿದುದುಗಡಕದನನೆಮ್ಮವದು ॥ಜನಕತನುಜೆಯನರಿಯಲದುರಾ । ಮನಲಿಬಿಳ್ಕೊಂಡೈದಿದುದುಗಡ । ತನಗೆಭಯಗಡಬಾಯುಹೊಯ್ಕಹೊಯ್ಕಯೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ ॥ ॥೭॥

ಜರೆಯಲೇತಕಜೀಯಬಾಯನು । ಹರಿಯಕೊಯ್ಕಸೀವಲಾತುಹುಸಿದಡೆ ಮೊರೆಯಕೇಳೂರೊಳಗೆಸತ್ತಿರ್ದಪರಸತಿಸುತರ ॥ ಬರಿಯಬಿಂಕದನಾ

ತನಾಡಿದ್ರು । ತರುಬುವಡೆನಡೆಯಿಲ್ಲದಿರೆಪ್ರ್ಯ।ಮರಸಿಕೋಬಲುಪ್ರತ್ಯುಬ
ರುತಪೆಬೇಗನೀನೆಂದ॥೮॥ ಮೇಲೆಮೇ(...)ಮತ್ತೆಜಡಿದುದು।ಸಾಲುಗೊಂ
ಡಾಕ್ಟರಿಯಿದೆನುತಕ।ರಾಳರೋಷಾವೇಶಸಿಳಿದನುಸಿಹ್ಮವಿಷ್ಟರವ।ಭಾಳ
ರ್ಘುಳಪಿನಕೆಂಕ್ರೊಗುವಕಂ। ಣಾಲಿಗಳನಸುರೇಂದ್ರನಡಿಯಿಡ।ಲಾಳುಗಳ
ಹರಿಯುಕ್ಷನಕ್ಷಕುಮಾರನಿಂತೆಂದ ॥೯॥

ಜೀಯಕೊಡುವೀಳೆಯುವನಾಕಪಿ। ಮಾಯುದಮರಾಧೀಶನಾಗಲಿ।ಮಾ
ಯುವರುಣಕ್ರುತಾಂತನಾಗಲಿಮಿಕ್ಕುಪ್ರ್ಯಮರಸಿ ॥ ಮಾಯೆಯಲಿಬಂದಿರ
ಲಿಹರನಾ। ರಾಯಣರುತಾವಾಗಲೊಂದೇ । ಘಾಯದಲಿಹಿಡಿತಹೆನುಹಿಡಿ
ಮೊಲನಂತೆತಾನೆಂದ ... ॥೧೦॥

ಎಂದಮಾತಿನಮಗನಪೌರುಷ।ದಂದಕತಿಪರಿ...ಮಿಸಿಖಿಳನಿಜ । ಪೆಂ
ದುಮನದಲಿಮಾಡಿಕೊಂಬಟ್ಟಲವೀಳೆಯುವ । ನಂದನಂಗಿತ್ತಿಭತುರಂ
ಗ । ಸ್ಯಂದನಾರೋಹಕಪದಾತಿಯ। ವೃಂದವನುಬೆಸಸಿದನುಬಳಿಯಲಿ
ಬರವಕನಿಲಜನ ... ॥೧೧॥

ವೀಳಯುವಕೊಂಡಸುರರಾಯನ ಬೀಳುಕೊಂಡವನಾಹವದಹೊಗ ।
ರೇಳಿಗೆಯಹೊಸಮದದಂತೌವನದುಬ್ಬಿನಲಿಸಿತನ ॥ ಆಲಯುವಹೊರ
ವಂಟನಾಖಳ।ನೇಳನೂರಕುಮಾರಕರಸಂ । ಮೇಳದಲಿರ್ಘುಳಪಿಸುವಖ
ಡುಗದಸೆಗಹುಕ್ಕೈಗಳಲಿ ॥೧೨॥ ಬಳಸಲಿಸಿತ್ತೈನೊರ್ವರಾಹನ । ಬಳಿಯ
ಪುಚಚಮೂಪಸುತರು । ಬ್ಬಳಿಕವಾತಿನಬಿಗಿದಕಾಸೆಂತುಬಳಿದತಲೆವಿ
ಣಿಲ॥ಕಲಹವಿದುತನಗೆನಗೆನುತಮುಂ । ಕೊಳಿಸಿತೇಸೇನಾನಿನಂದನ ।
ರಳಿವಜಗದಲಿಸುಳಿವಸಿಡಿಲಿನಗಧಣದಂದದಲಿ ॥೧೩॥

ಮಿಂಡುದುಂಡುಗಳತ್ತರಾವರು । ಗಂಡಿಗರುಗರ್ವಿತರುರಣದು ।
ದ್ದಂಡರಾಹವದುಬ್ಬಿನಲಿವುಬ್ಬರದರತಿಪರಲು ॥ ಖಂಡೆಯದಕಲಿಕೆಗಳತ
ರಳರ । ತಂಡಿಕೊತುಹೊಸಿಗೆಯಶಿರಿ। ಖಂಡನದಮಣಿಖಂಡಸದಮುಡಿ
ಯುಲರಮರುಕದಲಿ ... ॥೧೪॥

ನೋಟಕರುನಿರ್ಭಯರುಕೊಪಬಾಗ । ಛಾಟಛಿಕದುರುದುಂಬಿಗಳು
ಕೈ । ಗೂಟದವರುತ್ತಾಳದಾಂಘ್ರಿಯುಳಾತ್ರತಾಯಿಗಳು ॥ ಕೂಟಮುದ್ರ
ರಮುಸಲತೋಮರ।ಖೇಟಕಾದಿಸಮಸ್ತಶಸ್ತ್ರದ । ಘಾಟಪತಿಬಲಖಳ
ರುಕೂಡಿತುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ... ॥೧೫॥

ಖುರದಪೆಶ್ರ್ಯಲಿನಲಿಳೆಮೊಳಗೆಮೋ । ಹರಿಸಿನಪಪ್ರದುಕದುರೆಗಳನೆ
ಳ।ಹರಿಯೆಹರಿದಪ್ರತೇರುಗಳುತೇರವದತ್ರೋಳುಗಳ ॥ ಛುರುಕ್ರಪಾಣ

ಪದಂತಿಗಳುಡಾ | ವರಿಸಿದವುಕಾಲಾಳುಕೂಡಿತು| ಸುರಗಿ ಬರಿಗೆಲೀಲೆ
ವೊಳಗುವವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ... ||೧೬||

ಬರವಕಂಡನುಹನುಮಲಂಕೇ |ಶ್ವರನಪೋಷದಮಗನಸೇನೆಯು| ವ
ರುಷಕಾಲದಕಾಲಮೇಘದಕಡುಹಿನಬ್ಬರಕೆ || ಕರದಲವನಿಯನಪ್ಪಳಿಸಿ
ಪೊಗ |ಮುರಿದುನಭವನುನೋಳ್ಪನರಕೇ |ಸರಿಯುವೊಲುಹರಿನಾಥನಿರ
ಲೈತಂದುದಾಸೇನೆ ... ||೧೭||

ನಾಲ್ಕುವೈಯಲಿಮುತ್ತಿಕೊಂಡುದ| ಶೋಕವನವನುಬಳಿಕಬಲವ
ದ | ನೋಕಹದಮೃಗರಾಜನಿದ್ದನುಹಾಕುತಾನನವ||ತೋಕಿದರುಕೂ
ರಂಬಬೊಬ್ಬೆಯು | ಬಾಕುಳಿಗರೊಳಹೊಕ್ಕುಸರಳಿನ |ಸೋಕುಗಳಸ್ವೈ
ರಣೆಯುಲಿದ್ದನುಬಗೆಯದತಿಬಲರ ||೧೮||

ಹೊಕ್ಕುಕೆಣಕಿದರಡಸಿಹರೆಯುದ |ಸೊಕ್ಕಿನಂಣಗಳನಿಲಸುತನವ |
ಲೆಕ್ಕಿಸದೆಲಳಿಪೇರುತಿರ್ದನುಹಾಯ್ಕಿಹುಬ್ಬುಗಳ|| ಕಕ್ಕಡೆಯುಕರವಾಳ
ಸರಿಗೆಯು|ದಕ್ಕಡೆಯರೊತ್ತಂಬರಿಸಿಬೊ | ಬ್ಬಿಕ್ಕಿಬಿರಿಗುಂಡಿಗಳಲೆಬ್ಬಿ
ಸಿದಂಜನಾತನ ... ||೧೯||

ಕೂಡೆಕಳಕಳಬಲಿದುಬಲಕ್ಕೆ |ಗೂಡಿಕಲಿಯುಲುಕಂಡದಿದಪೋ|ಗಾ
ಢಬೇಕೆಂದಿಳದನಾತೋರಣದಿಸಿಳೆಗಾಗಿ||ಓಡುತಿದೆಕಪಿಹಿಡಿಯಿರೋಹಿಡಿ|
ಹೋಡವಿಸದಿರಿಯನುತನಗೆಪೊಗ | ಗೂಡಿದಕ್ಷಕುಮಾರಸಂಧಿಸಿದನುಸ
ಮೀರಜನ ... ||೨೦||

ಮುರಿದುಮಾರುತಿಗಗನಲಂಬಿತ | ನಿರುಪಮಮಪತೋರಣದಕಂಭವ|
ನೆರಡನೀಕ್ಷೈಗೊಂಡುಕವಿದೆಡಬಲದರಕ್ಕಸರ|| ತಿರುಹಿದದನುಕಾತ್ರವೆ
ಕ್ಕೆಯು|ಹರಿವರಿಯೊಳಿಭಜಾಲಿವರಿವವೊ | ಲರಿದುದಜಿಗಿಜಿಮಾಗಿರಣರಂ
ಗದಲಿಚತುರಂಗ ... ||೨೧||

ಅಟಕಟಸಿಹೊಡಕರಿಸಿಹೊಳಕುವ | ಭಟರಕವಿಮಾನೆಗಳತೇರ್ಗಳ |
ಚಟುಳಹಯಸಂಕುಳವಕಾಲಾಳುಗಳಸಂದಣಿಯು || ಸ್ಫುಟವರಿಯುಬಾ
ರಪವೊಲರದಾ | ಭಟಿಸಿದನುಸಂಹಾರರುದ್ರನ|ನಟನೆತನ್ನಿಗಿಲೆನಲು
ಸವರಿದನಾಸಮೀರಸುತ ... ||೨೨||

ತುಡುಕಿಬೀಳುವರಾಜಪುತ್ರರ | ಹಿಡಿಸಿದನುಸುರರೆಳೆಯುಹರೆಯುದ |
ಮಡದಿಯುರಕ್ಕೈಯಿಂದವೈದೋರಿದಮಹಾಭಟರ || ನಡಸಿದನುಯಮ
ಪುರಿಗೆಕೂಡಿದ | ಕಡುಹುಕಾರರರಕುತಗುಡಿಹಿಗ|ಳೊಡಲುತುಂಬಿತುತ್ರು
ದಿವಿಜಳಲುಬ್ಬಿರಿದನಾಹನುಮ ... ||೨೩||

ತರುಣಕೇಳೈರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರನ। ತರುಣನಾರ್ಭಟಿಯುನುಸವಿಸಾರ।ಧ್ವ
ರಣತಲ್ಲಾಸಾಸಹದಲಿಸ್ನಾರುಸರಿಯುವಗೆ ॥ ಸರಳಶರಧಿಯೊಳದ್ದಿದನು
ಸುಳಿ । ಧರೆಯೊಳಗೆತಲೆಯುತ್ತಿದವೊಲ। ಬ್ಬರಿಸಿಹೊಳಿದನಕ್ಷನಕ್ಷಯಕ
ರದೊಳನಿಲಜನ ...

ಕೊಂಬವೇಕಣೆಕದನನಿಜಯುತಿ।ಯಂಬಕನವಿಕಾಂತಲಕ್ಷ್ಮಿಯು।
ಚುಂಬಕನಚಾತುರ್ಯಸವುರಸರೋರುಹಾಂಬಕನ ॥ ಅಂಬುಧಿಯನಿಡಿ
ಯೊಡಲನೆರೆಬಲಿ । ದಂಬರವಚುಂಬಿಸುವರಸನಾ ॥ಡಂಬರದಬಡಬಾಗ್ನಿ
ಯವೊಲುಪ್ಪರಿಸಿದನುಹನುವು ... ॥೨೫॥

ಎಲವೊಖಳಕಾಲಶಿಗ್ನಿವುಂಜಿನ।ವುಳಿಗೆವೈದೆಗವುದೆನಿದಾಘದ । ಸು
ಳುವಿನಿನವುಂಡಲವತಡವುದೆತಿಸಿವಲತೆಕಡುಗಿ॥ಳಿದವುಕಂಠಾವಿವೇಕ
ವ । ಬಳಸುವಲೆವೈದೆಗೆದಶಾಸ್ಯನ ।ಕಳುಹುವಿಕ್ಕಿನಭಟರುಪ್ರತಿಭಟ
ರಲ್ಲತನಗೆಂದೆ ... ॥೨೬॥

ತಗರುಗಡತಲೆಯುತ್ತಿತೋಳನ। ತೆಗಸಿಕರವುದುಗಡವೃಗೇಂದ್ರನ।
ಹೊಗಳಿಕೊಳದಿರುನೋಡುನಿವಿಷಕೆನಿನ್ನಜಠರದಲಿ॥ ತೆಗೆವೆನಲಿದನಿಶಾ
ಟರನುವುೂ । ಜಗದದೇವರಹಿಂಡಿಹಿಳಿವನ । ವುಗಕಣಾಹಿಡಿಯುನುತಲಿ
ಟ್ಟನುಗದೆಯುಲನಿಲಜನ ॥೨೭॥

ಉಡಿವವಿಕ್ಕಡಿಯಾಗಿಹನುವುನ।ವುುಡಿಹಿನಲಿವುಂಡಿಸಿದಗದೆತುದಿ ।
ಸಿಡಿವುಶರನಿಧಿಯೊಳಗೆಬಿದ್ದುದುಸುರಿವುತಾಜಲವ ॥ ನಡುಗಿದುದುಬಲಗ
ದೆಮುಲಕ್ಷ್ಮಿಯು।ನಡುಗಿನಿವಿಷದೊಳುಗ್ರರೋಷಂ ।ಬಡದುಹೊಯ್ದನು
ತೋರಣದಕಂಭದಲಿಹನುವುಂತ॥ ಹೊಯ್ದಘಾಯದಪರಿಘದಲಿಖಳ ।
ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡುಪ್ಪರಿಸಿದನುವುನ ॥ ಹೊಯುವಿಕ್ಕಡಿಯಾದುದೆದೆಯು
ಲಿಬಿದ್ದಬಲುಕ್ಕೈದು ॥ ಐದದಾದುದುಸವುತೆಸಿಡಿಲಿನ । ನಾದದಲಿಫುಟನೆಗ
ದುರಣರಸ । ವಾದಿಹಗೆನತೇರತಿರುಹಿಟ್ಟನುನಭಸ್ಥಳಗೆ ॥೨೯॥

ತಿರುಗುತಿರ್ದುದುತೇರುಸೂರ್ಯನ । ಸರಿಸದಲಿಬಳಿಕಕ್ಷನುರುಸಿಂ । ಧು
ರಕೆಲಂಘಿಸಿನೂಕಿಹೊಯ್ದನುಶಿರವನನಿಲಜನ ॥ ಪರಿಘದಿಂದವನಣದುಕ
ಪಿವುದ।ಕರಿಯುತಿಸಿದನುತಿನಿಯರಕ್ಕಸ । ತುರಗದಲಿಘುವ್ಮಿಕ್ಕಿಕಳದ
ನುಹೊಳೆವಖಂಡೆಯುವ॥೩೦॥ ದಂತಿಯೊಡಲೊಳಗದ್ದದಾಹನು। ವುಂ
ತದೇವನವುುಷ್ಟಿಸೆಗಹಿನಕಂತುಕವುಬೀಳ್ವಂತೆಬಿದ್ದುದುರಾವಣನನಗ।
ರಾಂತರಾಳದಲಕ್ಷನೆರಗಿದನಸಿಯುಲನಿಲಜನ ।೩೧॥

ಎರಗಿದನುಘಾತನಸಿನಸುಹನೆ।ಹರಿಯುಲತಿರೋಷವಲಿಹವುದಲು ।

ಮುರಿಯಲೊದೆದನುಪಿಡಿದಕಲಿಗಳದೇವಘಡಿಯನುತ‖ ಬರೆಯಲುಗಿದು
ಕರಾರಿಯಲಿಬೊ | ಬ್ಬಿರಿದುತಿವಿದನುಲೇಸುಲೇಸೆಂ|ದರಿಚೆವಿದ್ಯಾಧರರು
ಗಗನದಲಂಜನಾಸುತನ ... ‖೨೨‖

ತಿವಿದುಹಿಂಗುವಭಟನಪವನಜ | ನವಚಿತ್ರದೆಗಾವಿಂದಕೆಡಹಲು|ಕವಿ
ದುಬೀಳುತಕಾಲಡೊಕ್ಕರಿಸಿದನುಪವನಜನ ‖ ಅವನಿಗಂಘ್ರಿಗೆಕೀಲಕೊ
ಟ್ಟಂ| ತವನುಝುಡ್ಡಿಯಲುಘಡಘಡಿಸಿಕಲಿ | ಪವನಸುತತರಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳು
ತೆರಗಿದನುರಾಕ್ಷಸನ ... ‖೨೩‖

ಎರಗಿದಶನೀಘಾತವನುಪ್ಪಿಯು | ಬಿರುಬಿನಲಿಬುಡುಭುಡಿಸನೆತ್ತರ|
ನೊರತೆಕಾಯ್ದುದುಪದನದಲಿನಾಸಿಕದನಾಳದಲಿ ‖ ಅರಸಿನಕ್ಷಕುಮಾರ
ನನುಜವ|ಪುರದೊಳಲ್ಲಿದಕುಮಾರಕರಬಳ | ಶಿರವಕಿತ್ತಿಟ್ಟನುದಶಾಸ್ಯ
ನಸಭೆಯುಸರಿಸದಲಿ ... ‖೨೪‖

ಉಳಿದಮುಂಡವತಂದುಬಾಗಿಲ | ಬಳಿಯನೆಲೆಯುಪ್ಪರಿಗೆಯುಗ್ರದ|
ಕಲಶವನುಕಿತ್ತಲ್ಲಿಶಿಕ್ಕಿಮನೋನುರಾಗದಲಿ ‖ ಕಲಹಕೊದಗುವಭಟಬ
ಲವನು| ಒಲಿಯುತಿರ್ದನುದೈತ್ಯಕೊಳ್ಳಾ| ಪಳನ್ನಕಂಠೀರವನಭಂಟನು
ದಗ್ರತೇಜದಲಿ ... ‖೨೫‖

ಐದನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಆರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ‖ ವಿತತರಾಕ್ಷಸರಾಜಬಲಸಂ | ಗತವನುರೆಸಂಹರಿಸಿರಾವ
ಣ |ಸುತನನಬುಜಭವಾಸ್ತ್ರದಲಿಬಿಗಿವಡದನಾಹನುಮ |

ಪದ್ಯ‖ ಕೇಳಿದೈರಘುವಂಶಲಕ್ಷ್ಮೀ |ಲೋಲಸುತಹರಿಸುತನಕೈಯಲಿ| |
ಕಾಲಕಂಡಕರಾಳಲಂಕೇಶ್ವರನನಂದನನ‖ ಬೀಳುದಲೆರಾವಣನಸಭೆಯ
ಲಿ|ಬೀಳೆಬಳಿಕಾಹದನನಾಕ್ಷಣ| ಕೇಳಿಬಂದಳುತವಕದಲಿತಲೆಯುಡೆಗೆಮ
ಯತನುಜೆ ‖೧‖ ಆರುಕೊಂದರುಕಂದಮುನಿದವ | ರಾರುಪೇಳಲೆಮಗನೆ
ಬೇಟವ, ಬೇರುಕೊಳೆಮಿತ್ತಾದುದೇಯುಕಟತವಪಿತನ ‖ ವೀರಹಾಸುಕು
ಮಾರಹಾರಣ|ಧೀರಹಾಹಾಕಂದಯೆಂದುವು | ಹಾರುಭಟೆಯಲಿತಲೆಯ
ತಕ್ಕೈಸಿಕೊಂಡುಹೊರಳಿದಳು‖೨‖ಕಂಡನಾಗನತಲೆಯತಕ್ಕೈಸಿ| ಕೊಂ
ಡುಹೊರಳುವಸತಿಯನುದರದ | ಗುಂಡಿಗೆಯನೊಡದುಚ್ಛಳಿಸಿದುಧು
ಕೋಪಶಿಖಿಮುಖದ‖ಮುಂಡಳಿಗಳಳಿಮಾತವೇನು| ದ್ದಂಡಪುರಹರಲಯ
ದಲಾಬ್ರಾ|ಹಾಂಡವನುಸುಡಉಗೆದಬಗೆಯನುಬಗದನಸುರೇಂದ್ರ ‖೩‖

ಬರಲಿಕಮಲಜದತ್ತರಥಸಂ। ಗರಭಯಂಕರಘೋರಶರಹಿವು । ಕಿರಣಹಾಸವೆನುತ್ತರಕ್ಕಸರಾಯನಿಾಸೆಗಳ । ಮುರಿದುನಿಂದಿರಲಿಂದ್ರಜಿತುಬಲು । ಬಿರಿಕಿನುಬ್ಬರವಾತಿನಲಿಕಿಡಿ । ಸುರಿಯೆಖಡ್ಗವಜಡಿದು ರಕ್ಕಸರಾಯಗಿಂತೆಂದ ॥೪॥ ನೀಲಲುಬೇಕೇಜೀಯನೀಹಗೆ। ಗೆಲಸದಲಿಹರನೊಪನೆವಿಕ್ಕನ್ಗಲಬೆಕಾರರಾಪಾಡೆನಿನಗಿಂದವುರರೊಗ್ಗಿಸಲಿ। ಹುಲುಕಪಿಗೆನೀನೇಕೆನೇವಿಸು।ನಿಲಿಸುವೆನುಹಿಡಿತಂದುನಿಮ್ಮಯ।ಬಳಿಯೊಳಂದನುರೇಂದ್ರಜಿತುಹೊರವಂಟನರಮನೆಯ ॥೫॥ ಕೂಡಿತಾಕ್ಷಣಜಂಬುಮಾಲಿಯೆ । ಕೂಡಲವರಕ್ಷಕನಜಳಿಯೊಡ । ನಾಡಿಗಳುದೇವಾಂತಕಪ್ರಮುಖಾದಿಭಟರುಗಳು ॥ ಚೋದಿಗರುಚೇವಾಳಜೋಕೆಯ। ಗಾಡಿಕಾರರುಗಂಡಿಗರರಣ । ಬೇಡರಗ್ಗದಹೊಂತಕಾರಿಗಳೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ॥೬॥

ವೀರಭಟರಬ್ಬರಣೆನಿಗುರುವ । ತೇರಚಿತ್ಕೃತಿಗಜದಬೃಂಹಿತ । ವಾರುವಂಗಳಹೇಷಿತಧ್ವನಿಝಡಪುಹಗೆಗಳ ॥ ಭೇರಿಶಂಖಮೃದಂಗರಣಕಹ । ಳಾರವದರಭಸದಲಿಮೇಲ್ಸಗ । ದೋರಣೆಗೆಪೈಸರಿಸೆನಡೆತಂದನುಸುರೇಂದ್ರಜಿತು ॥ ॥೭॥

ಮುತ್ತಿತಾಬಲಜಲಧಿನಡಬನ । ಮುತ್ತನಂಬುಧಿಯಂತೆಬಳಿಕಾ।ಹತ್ತುಗೆಯಹವಣಿನಲಿಹರಿಸುತನಿರ್ದನಂಜಿಕೆಯ ॥ ಹತ್ತರಕೆಹೊಗಗುಡದಶೌರ್ಯದ । ಸತ್ತುಗೆಯನೆಳಲಿನಲಿಸಮರೋ । ನ್ಮತ್ತರೋಷಾವೇಶದಲಿಲೆಕ್ಕಿಸದೆರಿಪುಬಲವ ॥೮॥ ಝಳಪಿಸುವಕೈದುಗಳಹೊಳಹಿನ। ಬೆಳಗುಬೆರಸಿತುಬರಿಯಬೊಬ್ಬೆಯ । ಕಳವಳಿಕೆಕಲಿಯೇರಿಸಿತುಕಡುಗಲಿಯನಾಡವದ ॥ ಮೊಳಗುವಭಿನವವಾದ್ಯರವಹೆ। ಕ್ಕಳವರುಟ್ಟಿಸಿತಧಿಕಚಾಪಳ । ಚಲಿಗಳಾಕುವರಭಸಉಬ್ಬಿಸಿತಧಿಕರೋಷದಲಿ ॥ ॥೯॥

ಎಲ್ಲಿಕೋಡಗಬಸವಸುರೆಹುಡಿ । ಹುಲ್ಲಮಾಡಿದಮರ್ಕಟಾಧಮ।ನೆಲ್ಲಿರಾಜಕುಮಾರಕರನುನ್ಮತ್ತಮಾರ್ಗದಲಿ॥ ಕೊಲುಗೊನೆಯಲಿಕೊಂದವಾಸರ । ನೆಲ್ಲಿಯನುತರುವಣಿಸಿತಾಹವ । ಮಲ್ಲಹನುಮನಹೊರೆಗೆಹೊಗಿಸಿದನಿಂದ್ರಜಿತುರಥವ ॥೧೦॥ ಒಡನೆನೂಕಿತುತೋಕುಮಂಪಿನ।ತಡವಶೂಲದಹೊಯ್ಲುಖಡ್ಗದ । ಬಿಡುವಚಕ್ರದಬೀಸುಗಣೆಯಲಿಒಹಳಭಟನಿಕರ ॥ ಪಿಡಿವಿಡುಕದಾತೋರಣದತುದಿ॥ಗಡೆಯಲಿರ್ದನುತೂಳುವದ್ರಿಗೆ । ಸಿಡಿಲುಸಮರಕೆಸಂವರಿಸಿಕೊಂಬಂತೆಕಲಿಹನುಮ ॥ ॥೧೧॥

ಭರದಬೇಸಿಗೆಕಾಲದೊಳಗಿಲು । ವರನವಿಪಿನದೊಳಿದ್ದ ಪೈಶ್ವಾ।ನರನಪೊಲೂಕೋಪದಲಿಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿಕಲಿಹನುಮ ॥ ಧರೆಗೆಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದನು

ಕೊಂದನು | ಗಿರಿಯೆಸಾರದತೋಟಹತ್ತರ| ಭರದಭಾರದಡೋಕದಿಕ್ಕಿ
ನಲಾಳವಿಂಡಿಗೆಯು ‖ ... ‖೧೨‖

ಹೊಕ್ಕುದಾಸವುಯದಲಿಸುಂಡಿಲ | ಸೆಕ್ಕುಗಳಖಂಡೆಯುದಗಜದಳ|
ಬಿಕ್ಕಲಿಳಿಬಿರಸಿದುದುರಣರಥವಾಜಿಲವುಡಿಗಳ ‖ ರಕ್ಕಸರುನೂಕಿದರುಹ
ಯಗಳ | ದಕ್ಕುಡಿಯಧುವ್ಯಾಳಿಯಲಿಕ್ಕೈ| ಯಿಕ್ಕಿದುದುಕಾಲಾಳುಖಳ
ಪಳಯೆಸಲುಕ್ಕೈದುಗಳ ‖ ... ‖೧೩‖

ವೀರಪೇಳೊದೇನನಸುರರೊ| ಳಾರುಸೆಣಸಿದುಬದುಕಿದವರುಸು|ರಾ
ರಿಯಲ್ಲದೆಪೂರ್ವದಲಿನಾನಾಯುಗಂಗಳಲಿ ‖ ಆರವಾಧೀಶನಸಮಾನಕೆ|
ಸೇರಿಸಲುಬಹುದನಿಲಜನಕೈ | ಹಾರಗಂಗದಕೊಲೆಯುಕವತೆಯುಕೇಳು
ನೀನೆಂದ ‖ ‖೧೪‖

ಅಟ್ಟಿಸದದನುಕವಿವಕುಂತದ | ಬಟ್ಟೆಯುದೆಪರಿಘದಪದಾತಿಯು| ಥ
ಟ್ಟನೊಳಹೊಗವಾಸೆಕುದುರೆಯುತೇರತಿಥಿಣಿಯು‖ ಘಟ್ಟಕೆಡುಹುವನಿ
ದಿರಲೊದಗುವ | ಘಟ್ಟಿಯುರಗವಿರ್ತರಗಗನದ|ಒಟ್ಟಿಗಳಹತ್ತಿಸಿದನರೆ
ನಿಮಿಷದಲಿಹನುಮಂತ | ... ‖೧೫‖

ಹೊರದದಿಳೆಹನುಮಂತದೇವನ | ಧುರಕೆಕಿಣಕರೋಗ್ರದಂಡದ|
ಕರದಬಲುಹೊಯ್ಲಿನಲಿಕರಿರಥಹಯಪದಾತಿಗಳ ‖ ತೊಳೆತೊಗಲೆಲು
ಮಜ್ಜೆಮಾಂಸದ | ಹೊರಳಿಯಲಿರಣಭೂತದಣಿಸಿಗೆ|ಹರಿವಣವನಿಟ್ಟಂ
ತೆಹೊಸಪರಿಯಾಯ್ತುರಣಭೂಮಿ‖೧೬‖ ಹೇಳುವರೆಬೆರಗನಿಲಜನವಿಕ|
ರಾಳದಭಿನವರಣವನೋಡೆ | ವ್ಯಾಳಿಯಲಿಕಾಡುದುದಶಾಕ್ಷೌಹಿಣಿನಿ
ಶಾಟಬಲ ‖ ಬೇಲಕೇಳಪವರ್ಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯು| ಬಾಲಕಿಯುಶಿರಪದವಿಕ್ಷ
ಸು | ರಾಳಿಕಾಣಲಿತ್ರದರ್ಪದೆಡೆಯಲಿಪಡೆಯಬೆಡಿಸರವ ‖೧೭‖ ಒಡದ ಜಾ
ರುವಭಟರಭಟರಿಂ | ದಿಡುತಕರಿಗಳಕರಿಗಳಿಂಬೆಡೆ | ಗೆಡಹುತ್ತ್ವಾನಶ್ವ
ದಿಂದಪ್ಪಳಿಸುತಡೆಹಾಯ್ದು ‖ ಬಿಡುರಥವರಥದಿಂದಹಾಯ್ದುರೆ| ಹುರಿಗೆ
ದರುತರೆಯಟ್ಟಸದನನು | ಸುಡಲಿಸಂಸಾರವನನಡುಕಣನೊಳಗೆಕಲಿ
ಹನುಮ ‖ ... ‖೧೮‖

ಸಿಡಿಸಿಡಿದುಹೊಗಲೆಡೆಯುಕಾಣದೆ | ಪಡಿತಳಿಸಿನಿಂದಸುರರಸುಗಳ|
ಕೊಡತಿಹಾಯ್ಕುತಕೊಂಡನೀಪರಿಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ‖ ಸೊಡವಹಿ
ಮದುಬ್ಬರಕೆಬೆಸಗೆಯು | ಯಡಸಿದಪ್ರೌಲಸುರೇಂದ್ರಜಿತುವೀ | ಲಡಿ
ಯುಬಿದ್ದನುಕಣೆಯುಕೋಳ್ಳಾಹಳಗಳೆಸುಗೆಯಲಿ‖೧೯‖ ಮುತ್ತಿದಪ್ರಕರ
ಜಾಲಜೇನಿನ | ಹತ್ತುಗೆಯನೊಣದಂತೆಬಳಯಂ|ಬತ್ತಿಕಪ್ರಕೋಪಾ

ಗ್ನಿಯುಮುಹದಗ್ನಿಸಖಸುತನ॥ ಎತ್ತಿಬಹಬಲುದಂಡವನುಸಭ| ಕೊ
ತ್ತಿಹಲುಗಳೆನಾಡಿನಲಿಲಯು। ಮಿತ್ತುಪೊಗಸೆಗಹಿಡನೊವದವುಬ್ಬಿನ
ಲಿದಾನವಣಿಯು ॥ ... ॥೨೦॥

ಸಿಡಿದುಬಿದ್ದನುತ್ತೇರಿಸಿಂದಿಳೆ। ಗಡಿಮುಗುಚಿನೆಲನಾಳೆನಡನಡ। ನಡು
ಗಿದುದುರಾವಣಿಯುತನುಕರಘಾತಕನಿಲಜನ ॥ ಪಡಿಭವಿಸಿಸಂತೈಸಿಕೊ
ಳುತನ| ಪದಿರಥಕೆಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿನಿಲಯುದ| ಸಿಡಿವಪ್ರೊಲುಸೀವರಿಸಿಸುರಿದ
ನುಸರಳಸರಿಮಳೆಯ ॥ ... ॥೨೧॥

ನೊಕಿದವ್ರುಕರಜಾಲಹನುಮನ। ಸೋಕಿನಲಿಮುದಗಜವನೆಳೆಮು।
ಲ್ಕೈಕುವಪ್ರೊಲುಂಜನೆಯುಸುತನಂಜುವನೆಶರಹತಿಗೆ|ನಾಕರವಚಲುಬೊ
ಬ್ಬಿರೆದರಣ। ದಾಕೆವಾಳರದೇವದಿವಿಜಾ। ನೀಕಹೊಗಳಲುಮತ್ತೆಹೆ
ಯ್ದನುಕೊಕ್ಕರಾವಣಿಯು ॥೨೨॥ ಹೊಯ್ಲಿಗವನೊಳಗಾಗದಾಕ್ಷಣ।
ಪ್ರೈಲುಳಿಯುಲುಪ್ಪರಿಸಿಸೋಲದ। ವೈಲಗೆಗೆವ್ಯಗೊಡದೆಪದಿರಥಕಾಗಿ
ಪ್ರುಟನೆಗಡು ॥ ಕೈಲುಳಿಯಕಣೆಗಳಲಿಕೊಂದನ। ಲ್ಕೈಘುಪ್ರಕರಪ್ರ
ಯೋಗದ। ಲ್ಕೈಲಬೈಲದವೀರನೇವಿಬುಧೇಂದ್ರಜಿತುವೆಂದ ॥೨೩॥ಹಿಂದೆ
ದಿಗುವಿಜಯುದಲಿಸೋತುಪು। ರಂದರಾದ್ಯರುಕೊಟ್ಟಬಾಣಗ। ಳಿಂದ
ಹೊಳಿದನುಬ್ಬಿಬೊಬ್ಬಿರಿದಂಜನಾಸುತನ ॥ ಮುಂದವಿಸಿಮುಸುಕುವ
ಬಲಾಹಕ। ವೃಂದದುಪಟಳಕಳುಕುವನೆರವಿ|ಕೆಂದಕೇಳ್‌ಕೌತುಕದ
ನೊಳಬಿದ್ದೆರಗಿದನುಹನುಮ ॥ ... ॥೨೪॥

ಎರಗಿದರಿಭಟಭೈರವನಬೊ| ಬ್ಬಿರಿದುಗದೆಯಿಂದಣದ ಬೊಬ್ಬೆಯು।
ಬಿನುಬಿನಲಿಬೀಸಿಟ್ಟನಾಲಂಕಾಭಯಂಕರನ ॥ ಮುರಿಮಗದೆಯಲ್ಲದುಸು
ರೇಶ್ವರ। ನುರುಮನವಜ್ರವಸಾರತರವದ|ತರುಬುಮರೆಪವವರಾಸನಂದನದ
ನಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದ ॥ ॥೨೫॥

ಇಟ್ಟಭಾರಕೆಸಿಡಿಮುತರಣಿಯು| ತಟ್ಟಬಿದ್ದುದುಖಳನತೇರಿನ ನಟ್ಟ
ನೆಡುವೆಸುರೇಂದ್ರಜಿತುಪದಿರಥಕೆಲಂಘಿಸಲು॥ ಅಟ್ಟಿದೋರಿತುತೇರುಬ
ಳಿಕವ। ನಿಟ್ಟಸಬಳಮುಸುಂಡಿಮುದ್ಗರ। ಪಟ್ಟಿಪರಿಘಪರಶ್ವಧಾದಿಮ
ಹಾಯುಧಂಗಳಲಿ ॥೨೬॥ ಬಳಿಕಕಮಲಜದತ್ತರಥವನು। ಸಿಲಿಸಲರಿದ
ಸುರೇಂದ್ರಜಿತುಗಳ। ವಳಿಸೆಜಗವಿಂದಾಗ್ನಿಯಮಸುರನಿರುತಿವಾರಣ
ವ ॥ ಇಳುಕುಗಳಸಂದರ್ಭದಲಿಮುಂ। ಕೊಳಿಸಿವಾಯುಕುಬೇರಹರಗಿ
ರಿ।ಕುಲಿಶಸೌರಾದಿಗಳಲೆಚ್ಚಮವಜ್ರವಿಗ್ರಹನ ॥೨೭॥ಅಪವಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂ
ಗಳೀತನ। ನೋವಿಗೊರಗಿದುದಿಲ್ಲಪಸುರಕ। ರಾವಳಿಗಳಳುಕಿಸಲುಸರ

ದುದಕಾಣೆನನಿಲಜನ ॥ ದೇವರಿಪುಕಿಡಿಗೆದರಿವರರಾ ।ಜೀವಸಂಭವಶರವ ಹೂಡಿದ ನಾವಿಬುಧಗ ರಕ್ಷಿಃಡಿಯೆ ಝುಮ್ಮಿದೆತನ ತ್ರಿಯಾಃ ಒಕನ॥೧೮॥

ಓಡಿದನು ಮರರಾಜಸರಿದನು ॥ ಬೀಡಿಕೆಗೆಭವಭಯುದಲಾನೆಯು । ಚೋಡಕಳಚಿ ಸುರೇಂದ್ರನಂಕುಶವಿಕ್ಕಿದನುಕರಿಗೆ॥ ಕಾಡದೀಶರಕಟ್ಟದ ಟೆಕ್ಕೈ । ಗೊಡುವುದುಕಡುಗೋಪವೇನನು ।ಮಾಡುವೆನೊಮಾರುತಿಯು ನೆನುತುಳಿದಮರರಡಗಿದರು ॥ ॥೧೯॥

ರಣವಿಳಿಯುಹೊಗಲಂಜಿಶಾಕಿನಿ । ಗಣಸರಿದುದತ್ತತ್ತಲೊಲಗಿದ ! ಹೆ ಣನಜೀವವನೊಯ್ವಕಾಲನದೂತರಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥ಮಣಿಕಟಯೆಮರೆಮಾಸವ ರಾಂ । ಗಣದಭೂವಿಯುಸೀಮೆಯುಲಿವ್ವ । ಕ್ಷಣುಗಿಹೆದರುತಲಿರ್ದ ರಂಜಿ ಕೆಗನಿಲನಂದನನ ॥ ೨೦ ॥ ಆತುಕೋಕಪಿಕಪಿಯರೂಪಿನ । ಭೂತಪತಿ ನೀನಾಗುಬೊಮ್ಮನ । ತಾತನಾಗಲ್ಲದೇಡೆಪ್ರೇಕ್ಷಾಬೊಮ್ಮನೀನಾಗು ॥ ಈಕುಂತಾರಪತೋಮರವನಿ। ರ್ಕ್ಕೀತಿಯುಲಿನೀಗಲಿದೆಯಾದರೆ। ಸೋತ್ರವ ನುನುತಾನಿನಗೆನುತತೆಗದಚ್ಚ್ಯಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥ ॥೨೧॥

ಸುರಿವಕಿಡಿಯುಡರಿದವುಕಾಬೋಗೆ। ಹರದುದುರಿಸಮನಿಸಿತುಕೋಲು ವೆ। ಬ್ಬರದಬಗೆಬಯಲಾಯ್ತು ಕುಶಕೇಳ್ಗಾಮುಹಾಶರದ॥ ಅರರೆಹನುಮ ನವಿಕ್ರಮಾಗಿ ಯು। ಹರಹದೆಂತುಟೆಹಹಿದ್ದಲಮ್ಮದೆ । ತಿರುತಿರುಗಿಬ ರುತಿರ್ದದೊಂದರೆಘಳಿಗೆಪಾತ್ರದಲಿ ॥ ... ॥೨೨॥

ಕರನವುಗಿದಂಭೋಜಭವನಂ । ಬರದಲಿತನಬೇಡಿಕೊಂಡನು।ವರ ಪಕೊಡುನೀನೆನಗೆನಾವ್ಮನ್ನಿತ್ತವರವಿಂದ।ಶರವದೆನ್ನಮ್ಮದವೋಘವೆನೆ ಮು । ತ್ರಿಭಯಂಕರಹನುಮನಾಬಲು ।ಸೆರಳಕರದನುಕಟ್ಟುವಡದ ನುಕದನಕೇಳಿಯಲಿ॥ ೨೩॥ ಒದರಿದವುರಣವಾದ್ಯತತಿಖಳ।ಕೆದರಿಕೊಂ ಡುವರಥವಿಂದೊವೆ।ದೊವದುಬಿಗಿದನುಶೇದಿದನುಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರದಲಿಕ ಪಿಯು ॥ ಬೆವರಿಹೊಯ್ತುಂಣಗಳುಕ್ಕೈಗಳ।ಲೆದೆಯುಸೇವರಿಸುತ್ತರಣಸಂ॥ ಪದವನರಕೇಸರಿಯುದೂತನನ್ನೈದಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥ ... ॥೨೪॥

ಆರನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಏಳನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ। ಚಂಡಬಲರಾವಣನಸಭೆಯಲಿ। ಗಂಡಗಂಡರಗಂಡರಣ ದುದ್ದಂಡಮಾರುತಿಸರದುಬೆರದನುಸುಪ್ರತಾಪದಲಿ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಕೇಳಿವೈಕುಶಮುತ್ತಿಕೊಂಡುದು। ಸೋಲದಸುರರುಖಿಷವಶ್ವ

ರಾಕ್ಷಸ | ಕಾಲಭೈರವನನುಕನಲ್ದು ಕರಾರಿಕುಂತದಲಿ|| ಲಾಳವಿಂಡಿಗೆಭಿಂ
ಡಿವಾಲಕ | ರಾಳಖಡ್ಗಮುಸುಂಡಿಮುದ್ಗರ | ಶೂಲಪಟ್ಟಸಸುರಗಿಪರ
ಶುಗದಾವಿಶಸ್ತ್ರದಲಿ ... ||೧||

ಒದವಿರಿದರುಹೊರಳಿಚೆದರಿದಿ | ಗೆಡಹಿದರುಕೋಳ್ವಾಹಳದಬಲು | ಗೆ
ಡಿಮುಘಟಸಬ್ಬರಿಸಿಗದದರುಸೂಳುಪಾಡಿನಲಿ || ಒಡೆಯುದಿರಿರೋಸಾಯು
ಡಿಕ್ಕಿಪಿ | ಹತಗಡಿಯುಬಿಗಿದಸುರಪಲ್ಲವ | ಬಿಡಿಗೆಹೊರಕೊಂಡೊಯ್ವುವೆ
ನೆಹೊತ್ತುದುಬ್ಬಿಳವಾತ್ರ ... ||೨||

ಒತ್ತಿಹೊತ್ತೆಳೆಂಟುಸೂಳಿಲಿ | ರತ್ತದೆಂಭತ್ತೆಂಟುಸಾವಿರ | ನೆತ್ತಿ
ಧರೆಯುನಾಧರಿಸುವತಿಬಲಸರಿಗರಕ್ಕಸರು || ಎತ್ತದಿರಿಬಲುವೀಣಿಯುಲಿವ
ನನು | ಸುತ್ತಿಸಿಂಧುರಬಟಿಗಳಿಂಪೆಳ | ಸುತ್ತಕೊಂಡೊಯ್ಯೆಸಲುಪವಿತ್ರ
ದರಾನೆಯುಲಿಕಸಿಯು ... ||೩||

ಎಳೆಯುಲಿತ್ತಾಸಿರಘಟಾವಳಿ | ನೆಡಕೆದಾಜಿಯನೂರಿಘೇಳಿ | ಟ್ಟಳಿದವ
ನಿಂಸೆಜವಿದಜವಮುಗ್ಗಡದಸತ್ವದಲಿ || ಛಲವಿದರಕೂಡೆನುತಹರಿರಿಪು | ಹೆ
ಲುಬೊರೆದುತುಸಿದನುಪಜ್ರದ | ಹಳಿಯುರಥವನುಕುಂಭಕರ್ಣನಮುಹಾನಿ
ಕಾಚರನ ... ||೪||

ವಿಂಶತಿಸೂತಗನುಕಿಳಿತ್ತ್ಯ ಕೂಬರ | ಬಳಿಬೊಳೆಯುನಾರ್ಯಮುಹೊರೆಯು
ನು | ಬಲಿನುಹೂಡಿದರಿದ್ದದಸೆಯುಸೆಂಬತ್ತುಸಾವಿರದ || ಇಳೆಯುಹೊತ್ತಿ
ಭರಾಜಿಯಿಂಪ | ಗ್ಗಳಗಳದಗಜಕೂಡೆಬನದಲಿ | ಬೆಳಗಿದವುಬೊಂಬಾಳಿ
ದೀವಿಗೆಲಕ್ಕಸಂಖಿಯಲಿ ... ||೫||

ಸುಗರಕ್ಷ್ಯಸಕಿಂಕರರುಜೊ | ಬ್ಬಿರಿದುಬಲುಸನ್ನೆಗಳಲಕ್ಕಿನ | ತರು
ಬುಗನಲಿತ್ತಿದರುಕೇರಿಗೆತ್ರಗ್ಗಲದನಿತಳ || ಅರಚಿದನ ಘಣಿರಾಜಕೂರು
ಮ | ನೆರಲಿನನುಕೂಪಿಟ್ಟವಿಭವಿಳೆ | ಯುರಗಿತಗ್ಗಿತುಮೇರುಗಿರಿವಕಾರು
ತಿಯುಭಾರದಲಿ ... ||೬||

ಎತ್ತಲಿಳಿದುದುರಕ್ಕಸರುತರು| ಬೆತ್ತಿಹನುಮನಭಾರದಲಿಕರಿ| ಸ
ತ್ತಪನಿಸಿಜನೆಲೂಲದವ್ಯಲಿಬಗೆಯುದುರಗಣಿಸಿ || ಅತ್ತಿಸಿದರಾನೆಗಳನ
ನುರವು | ಸುತ್ತಿದರುಸೂಳೆಂಟರಲಿಬೇ | ಸತ್ತುಬಳಿಕಮುಟ್ಟೆಂದ್ರಜಿತುವಿಂ
ತೆಂದನಸುರರಿಗೆ ... ||೭||

ನಡೆಯುದಿದುಕ್ಕೆನುಗಳಕಪತಿಗೆ | ನಡೆಯುದಿದುಕರಿಗಳಿಗೆಬುಳ್ಳಿರಿಗೆ |
ಮುಡಿಯುದಿದುಮಿಕ್ಕಾದಕಲೊಳಗಿದರೊಡನೆಹೋರವಿರಿ || ಬಿಡಿರೊಸಾಯು
ಲೆಬೇಡಸಿಡಿದ | ರೊಡನೆಬಲುವಾರುಗಿಜ್ಜನೆಟ್ಟದು | ಸುಡಿಯೆನುತನೇ

ನಿಸಿದನಿಂದ್ರಾರಾತಿನಿಜಬಲಕೆ ... ॥೮

ಒಟ್ಟಿದರುಕಾಳೆಗಳವುದ್ಧದ। ಲಿಟ್ಟಣಿಯುಹಳೆನರನಲುರಿಗಿಳ। ಲಿಟ್ಟು ಬೊಬ್ಬಿರಿದಬ್ಬರಿಸಿದರುನಾಲ್ಕುವೆಟ್ಟಗಳಲಿ ॥ ಪಟ್ಟಣವನಾರಿಗೋಳಿಸಲಿ ದಾತಾ। ಬಟ್ಟತನಗೆನುತರಚಿಹುಲಿಗರಿ । ದೊಟ್ಟಿದಿಸ್ವಗೆಗೆದರೆಬಿದ್ದನುರಥ ದನುದನದಲಿ ॥೯॥ ಬಿರುನಗೆಯುಲಿಂದ್ರಾದಿಫಲ್ಗುರಿ । ದುರುಗಲಿನಕಲ್ಲು ಗಳಲಿಬ್ದಿಸೆ । ಗೊರಗದಂತಿರೆಕಟ್ಟಿದರುಕಂಬಡಲಿಹಳಿವಿಗೆಯು ॥ ಕಿರುಕಿರ ನೆಹಲುಗಿದುಹುಣುಗುತ । ಗಿರಿಕುಗುಟ್ಟುತವಿಣಿಕಿನೊಡುತ । ಹವ ನಗರಕೆನೆನವೃತಿರ್ದನುವುನದೊಳಗೆಹನುವು ॥೧೦॥

ನಡದುದಲ್ಲಿಂಪೋಲೆನೆಂದದಹ। ಧಡಿಸಲಾನೆಯುನಂಕುಶದಬೆಂ।ಗೊಡತಿ ಗಳಬಲುಹೊಯ್ಲುಬೊಬ್ಬೆಯುಬಿರುಬುಗಹಳಿಗಳ ॥ ಪಡವಹರೆಗಳಕಳಕ ಳಿಕೆಕೂ ।ಗಿಡೆಘಣೀಂದ್ರನಗೇಂದ್ರಯುಪ್ಪೋ । ಗರ್ಡಿಸಬಂದುದುತ್ತೀ ರುತೋಪಿನತುದಿಯಬಾಗಲಿಗೆ ॥೧೧॥ ಪಳೆವೊಳೆಯುನಾಶ್ರೈವಕವೃಂದ । ರುಲುಹುಗಳಕ್ಕೈಪಾಚಿಚೀಲಣ ॥ ದುಳಿಯಕೆಲಸದಬಡಗಿಯರಬಿರುಧನಿ ಯುಕುಳಿತೆವರ ॥ ತಳಪಟವವಾಡುವಪದಾಗ್ರದ । ಯುಲುಗುಗದ್ದಲಿ ಗೋರೆಗಳಬಲು ।ಗಲಸದೊಡ್ಡರಕಳಕಳದಿಬರುತಿರ್ದದಸುರರಥ ॥೧೨॥

ನಟ್ಟಘಾಲಿಯುಕೀಳುತ್ತರೆಗಳ।ಕುಟ್ಟುತಚಿಟ್ಟನಕಿಚ್ಚನುರುಬೆಯುದ ಟ್ಟಣೆಗೆಧಾರೆಗಳಬಿಡುವೆಂಣೆಗಳಪಳ್ಳಿಲೆಯು ॥ ಥಟ್ಟುಗೆಡುವಾನೆಗಳಗಾ ನೆಯು । ಕಟ್ಟುತಸುರರಿಗಸುರರಹುಹೊಗ ।ಗುಟ್ಟುತೀಪರಿನಡಸಿತಂದ ರುವೃಡಪರಾಕ್ರಮನ ॥ ೧೩ ॥ ಕೆಡಹಿದರುಮುರಿಮುರಿದಕೇರಿಯ। ತೊ ಡಕುವೀಧಿಯುಮನೆಮನೆಯನೊಡ ಬಡಿದರಾನುವವಿವಿಧಸೌಧದ್ವಾರಸಂ ಕುಳವ॥ ನಿಡಿಯಬಾಲವಬೆಳಸಿಬೀದಿಗ। ಳೆಡಬಲದನೆರೆಯುಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ।ನ ಡಿಮಗುಚುತ್ತೈತಂದನನಿಲಜನಂಜಲಖಿಳಜನ ॥೧೪॥

ಕಳಕಳಿಕೆಕಡುಹಾಯ್ತುಖಳಪುರ । ದೊಳಗಿದೆತ್ತಣವಾರಿಯುನು ಹೊಳೆ । ಲೊಳಗೆಹೊಗೆಸಿದಿರಕಟಖಳರಿಗೆಕೇಡುಗಾಲವಿದು ॥ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ ರಬಾರಂಡೆದಳ । ವಳಿವ್ರಶಲ್ಲಿಯುದಲ್ಲಿಬಲ್ಲವ ।ರಿಳಿದುದುರ್ಗವಸ್ಥೆದಿದರುಶಾ ಖಾಪುರಾದಿಗಳ ॥ ೧೫ ॥ ಊರಹೊಗಿಸಿದರಿದುನೀಹೆ । ವರ್ಮರಿಯುನುಕೇ ಡಾಯ್ತುನುತಧವ। ಳಾರಗೋಪುರದೇರಿಕೆಯುನೋಟಕರುಮುರಿಗೆಡದು ॥ ದೂರದಡಿನಿಂದಿದರುಬಳಿಕವ । ಕೋರಿದನುಕಾಡಿಯಿರಿದಬಾಲದ । ಗೋ ರೆಯಲಿತಳಿಮಗುಚಿದನುತೋರಣದಸಾಲುಗಣ ॥೧೬॥ ಘಳುಕಿನರೆನೆಗ್ಗಿದವುನಜ್ರದ । ಹಳಿಯುಹೊಯ್ಲಿಗೆಹೊರಗಬೇದಿಯು

ಬಳಿಯಮಣಿಯ ಮುಖದ್ವಾರ ಭವನಾವಳಿಗಳನಿಲಜನ ॥ ಬಳಲುಗೈಸೋಂಕಿನ
ಲಿನೆಲಕೆ । ಪ್ಪಳಿಸಿಬಿದ್ದುದುಪುರದೊಳಗಲಕೆ । ಕಳಕಳಿಕೆಕಡುಹಾಗೆಖಳ
ಬಂದಿತ್ತನೋಲಗವ ... ॥೧೭॥
ತಂದನಿಂದಾಶ್ರರಾತ್ರಿರಾಯರೆ । ಘೃತಂಧರನರಾಕ್ಷಸವುದದ್ವಿಪ । ವೃಂದ
ಕಂಠೀರವನಖಳಕುಲಕಾಲಭೈರವನ॥ ನಂದನವಕಿತ್ತಕ್ಷಮುಖ್ಯರ। ಕೊಂ
ದಕೋಡಿಗವಿದಕೊಮನಸಿಗೆ, ಬಂದಪರಿಯನುಮಾಡೆನುತಕೈಮುಗಿದನೈ
ಯಂಗೆ ॥ ೧೮ ॥ ಈತನಿದ್ದನುಬಲೆಗೆಸಿಲುಕಿದ। ಕೋತಿಯಂದದಲಸುರ
ರೊಡಕಿನ । ಧಾತುಗುಂದಿದಮುಖದಮುರುಹಿನಮುಚ್ಚುಗಂಗಳಲಿ ॥
ಹೂತುತಾನನದಶಶಿರನದು। ಪ್ರೀತಿವಾಕ್ಯಸ್ಫುರಣೆಗಳನಿಜ । ರೀತಿಗಳ
ನೆರೆನೋಟವಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತಕಲಿಹನುಮ ॥೧೯
ಕೊಲ್ಲುಕಡಿತಿವಿತಿವಿತಿದಿಯನಗಿಚು । ಹಲ್ಲುಗಳತರಿಕೊರಿಯನುತಕಿ
ಡಿಯಲೆಲ್ಲಗವಗೋಪದರಖಳಪತಿಬೆಸಸೆಭಟನಿಕರ ॥ ಘಲ್ಲಿಸಿದರೀತನ
ನುಗಾಡಿಮಜಲ್ಲಣಿಯಘೂಯುದಲಿಹನುಮನು । ಹುಲ್ಲಕಡ್ಡಿಗೆಬಗೆಯದಿದ್ದ
ನುನಿಖಿಳಕೈದುಗಳ ... ॥೨೦॥
ಸ್ವೈರಿಪಿರೊಹೊಂಯ್ಯದಿರಿಹೋಪೊವಿ ।ಚಾರವುಂಟವನಲ್ಲಿಯವನಿವ ।
ಗಾರೊಡೆಯನವಿಕ್ರಾಪುರಕ್ಕೆವಬಂದಕಾರಿಯಡ ॥ ಕಾರಣವಬೆಸಗೊಂಬೆ
ವೆಂದುಚಿ । ಮೂರುಮಣನನುಚರನಜರದುಸವೀರಜನನೀನಾರಭಂಟನೆನು
ತ್ತಬೆಸಗೊಂಡ ... ॥೨೧॥
ನೋವುಧನವಾತಾಡಬಾರದು। ಜೀವಸಂಚಲವಾಗುತ್ತದೆಸ ।ಜ್ಜೀವಿ
ಗಳುನಾವಾದಸ್ಸಲೆವಾತುಒಳಿಕವಗೆ ॥ ನಾವುಮಾಡಿದಹೋಲ್ಲೆವಾವು
ದು । ನೀವುನಮ್ಮನುಕಟ್ಟಿಕೊಲುವಧಿ । ದಾವರಾಯರರಾಜಪದ್ಧತಿಯೆಂ
ದನಾಹನುಮ ... ॥೨೨॥
ಮುಗುಳುನಗೆಯಲಿನಗುತಹನುಮನ । ಮೊಗದಮೋಡಿಯಧೂರ್ತವದ
ನನ। ಬಗೆಯಭಂಗಿಯನಾಪ್ರಹಸ್ತವಿವೇಕದಿಂದರಿದು ॥ ವಿಗಡಭಟನಿವ
ಕುಟಿಲಶಾಖಾ । ಮೃಗವಿವನುನಾನಾಡಿಕೆಯವನ । ಮೃಗದಪರಿಯಲ್ಲಿವನ
ನುಡಿದುನೋಡಬೇಕೆಂದ ... ॥೨೩॥
ತೋಳಕಟ್ಟಿಂದಾಳಿಯನಿಕ್ಕಿನ । ಕಾಲುಕೈನಡುತೊಡೆಕೊರಳ್ಗಳ
ಕಾಲಪಾಶದಕಟ್ಟಸಡಿಲಿಸಿಕೇಳಿಕಹನುಮ॥ಹೇಳಬೇಕೇನಿನಗೆಕಿವಿಗೊ
ಟ್ಟಾಲಿಸಾವಡೆನಿಮ್ಮರಕ್ಷಿರು । ವಾಳಿದನತಲೆಗೊಳಲುಬಂದೆನುದೂತತಾ
ನೆಂದ ... ॥೨೪॥

ಆತನಾರೆನೆಲಹುದುಕೇಳುವ| ರೀತಿಲೇಸುಪುಲಸ್ತ್ಯಕುಲಸಂ|ಭೂತ ಭೂಭಾರಕದಶಾನನನೊಬ್ಬನುಂಟುಗಡ || ಆತನೊಡಹುಟ್ಟಿದಖರಾರಿ ದ್ರು| ಹಾತಿಬಲಭಟರುಗಳನುಗ್ರದ | ರೇತಪುರಕಟ್ಟಿದನನುಜಾಕೇಳಿಸೀ ನೆಂದ ... ||೨೫||

ಮಾಯೆಯಲಿಸುಳಿದಸುರನಸುವನು | ನಾವುಕದೆಲಗಿದವನಬ ಲ್ಗೈ | ರಾಯಸಭೆಯಲಿರಾಜಮೌಳಿಯಚಾಪದಲಿಸಿಲುಕಿ || ಸಾಯಗ ದವನನುಜೆಯಭಿಮಾ | ನಾಯತವಕೊಂಡವನಬಲ್ಗೈ | ಬಾಯಕರು ಹಿನಲಾನರೇಂದ್ರನದೂತತಾನೆಂದ ... ||೨೬||

ಮರುಳೆಮತ್ತೇನುಂಟುಕೇಳುವ| ಸೊಗಸುವಾತುಗಳುಳ್ಳಡೆನೆಡುಸಿ | ಜೊಗದವಲುಹೇಳಿದೆವುನಮಗಿದಕೆಂಜಲಾಕೆನಲು || ನಗೆಯನಸುಕೋ ಪದಲಿನವಿಶ್ವಾಮ್ರ | ನಗರಕೇತಕೆಬಂದೆಯುಕೋ | ಡಗಮಕಳುಹಿದನೇನು ಕಾರಣನಿನ್ನಪತಿಯೆಂದ ... ||೨೭||

ಆದಡಲವೋಕೇಳುಶಿರವೀ | ರೈದರಪನೀಪುರಂದರಸುಗಡ | ಕಾದಲರಿ ಯದೆಕಳವಿನಲಿಕುಂಭಿನಿಯುನಂದನೆಯು || ವಯ್ದುಗಡನಾವರಿಯವಿನಬಳಿ ಕಾದಿನೇಂದ್ರಕುಲೇಂದ್ರತನ್ನತ || ಳೋದರಿಯನರಿಯೊಂದುಕಳುಹಲು ಬಂದೆವಾಪೆಂದ ||೨೮|| ಎಲವೊನೀನಾಸತಿಯಕಂಡಾ | ಕೆಲಸವುಂಟೆತ|| ಕಂಡದಲ್ಲದೆ | ಗಲಭೆಗಾರರ ಪಾಪಿಸಾಡಿದರಣಕಸಣಕದಲಿ || ಒಳಿಕಕ್ಕೈ ವ್ಯಸೊಂಕಿಗಾರದೆ | ಸಿಲಕಿದೆವುಸೋಲಕಲಿಬಂಧನ | ಕೊಳಗುಬಟ್ಟೆ ದುನಿಧಿಪುರಾಕೃತವಾರವಶವೆಂದ ||೨೯|| ಬಟ್ಟೆದೆಗೆದೆವುನಿಮ್ಮರಕ್ಕಸ| ಘ ಟ್ಟೆಯರಗಾಢಣೆಗೆಸ್ಮರಿಸ | ದಟ್ಟಹಿಡಿದರುಹಿಡಿದುಸದೆಬಡಿದೆನ್ನನೀಮ ಯ|| ಕಟ್ಟಿತಂದರುನಾವುಲೋಗರ| ಬಟ್ಟೆಯುಪರೇಥಿಟಿಪಿಚಾರಿಸಿ | ಬಿಟ್ಟ ರೆಮುಬಿಡಿಬಿಡಿದೆಕೊಲುವರೆಕೊಲ್ಲುನೀವೆಂದ ||೩೦||

ಆಗಲಿದ್ದುದುನಮ್ಮದೃಷ್ಟದ | ಭೋಗವಿನಿತಿದನೊಲ್ಲೆನೆಂದಾ | ವೀಗ ಲಳವೇನುರಾಗಮಾಡೊದೇನುತಾವಿನ್ನು || ಆಗಲದಕೇನುಸುರುಬದುಕಿ ; ದ್ದಾಗಲಾಳ್ವನಹಗೆಯುಹನಹಿನ| ವ್ಯಗುರುಹನಾವರಿವಮಾತನತೋರ್ಕೆತನ ಗೆಂದ ... ||೩೧||

ತೋರಬೇಕೇನಿನಗೆಕರುಣವ| ತೋರಬೇಕಾವರೆಯನುತ್ತಲೆ | ತೋರಿ ಸಿದನಾಸಚಿವಪತಿಸುನರಾಜದಲ್ಲಣನ || ತೋರಿಸಲುತಲೆದೂಗಿನಸುನಗೆ| ದೋರಿಕೆಯುನಯುನಾಗ್ರಮಗ್ರದ | ಬೀರಿಕೆಯರೀಮಾತನಾಡಿದನಾಪ್ರಪ ಸ್ಟಂಗ್ಯ ... ||೩೨||

ಆಯುತಾಕ್ಷಯುತಂದರಕ್ಕಸ । ನಾಯಕನೇತ್ರಕೆಕತಳಕತ್ತಳ । ನ್ಯಾಯ
ದಿಂದಲೆಂತೆನ್ನೈಶಿರಶಿವ ಮಹಾದೇವ ॥ ಆಯುಸದಕತ್ತರಿಗೆಕಂಡರೆ । ವಾ
ಯಿತಿನಲಿವ್ ನಸ್ವರಭುಜದ । ದಳಾಯುತಾಕ್ಷಕನಪಾದಸೇವೆಯುಲೆಂದನಾ
ಹನುಮನು ॥೩೩॥ ಎಲವೊರಾವಣಶೌರ್ಯವೀಜಗದಳಿವುಪರ್ಯಂತರನಿರರ್ಥ
ಕೆ । ಘಳಿಗೆಕೊಂಡೆಮಲಾಮಹಾಂಧತಮೋನಿವಾಸಕವ ॥ ಕಳವಿನಲಿಕಾ
ಕುಸ್ಥಭೂಪನ । ಲಲನೆಯನುತರಲಹಾದೆಹೋಗೆಲೊ । ಹೊಲೆಯಮಡು
ಮಹಾಮನ್ನಣೆತಿಮನೋದ್ಗಾರೆಯಂದ ... ॥೩೪॥

ಕುಂಡಸ್ತ್ರೀಬಿಡುವುದಕಟಾ । ಭಂಡತನಬಲುವೀರರಿಗೆಹಿಡಿ ಖಂಡ
ಕೊಯ್ಯಲುಬೇಕುಬಲ್ಲರೆಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಸಿದ್ಧವಿದು ॥ ಭಂಡತನವಾಯ್ತೇನುಮಗ್ನಾ
ಡುವೆ । ಗಂಡುಗಲಿರಾಮನಲಿನೀಮಗ । ಕೊಂಡುಬಾರದೆಹೊಕ್ಕುಹೋದೆ
ನೆನುತ್ತಹಲುಬೊರೆವ ॥ ೩೫ ॥ [illegible]ಕ್ಕುರಕ್ಕಸನಿವನನೀಹೆಂ । ಗಳ್ಳನನುಸಂ
ತಾಪಿಸುತ್ತರಣ । ಗಳ್ಳನನುಗತಿಗೇಡುಗನನೀದ್ರೋಹಿರಕ್ಕಸನ ॥ ಎಳ್ಳ
ನಿತ್ತುಕೆತ್ತಿಖಂಡನಮಾಡಿಯೋ । ಹೊಕ್ಕುವಾರಿಸಲೊಮ್ಮೆನುಕ್ಕಿ । ಕೊಳ್ಳದಾ
ದೆನುಬರುತ್ತನೇಮವನಕಟಾ ನೆ ದ ... ॥೩೬॥

ತೋರಿದೀಸಂದಣಿಯಸಾಕಿನ । ವೋರೆಗಳವಿಶಾಲಗಳಗಡ್ಡವ । ಕಾರಿ
ಡಲುಸುಡಬೇಕುಬಲ್ಲಡೆಕೊಯ್ದುಖಂಡಗಳ ॥ ಬೀರಬೇಕಕಟಕಟಸ್ಮರಣೆ ।
ದೋರಿತಿದುಕಡುಹೀನತನಗೆನು । ತೇರಿಸಿದಬಲುಗೋಪದಲಿ ಹಲುಮೊರ
ದನಾಹನುಮ ... ... ॥೩೭॥

ಎಲವೊನಿನ್ನಪುತ್ರಮಿತ್ರ । ವಳಿಸಹಿತನಿನ್ನತ್ರಿಕೂಟಾ । ಚಲಸ
ಹಿತನಗರಸೇರಿದಸಕಲಸಿರಿಸಹಿತ ॥ ಕೆಲಕುವೆನುಕಡಲೊಳಗೆತಪ್ಪಿ
ದ । ಕೆಲಸಕಿನ್ನೇನೆಂದುಹಲುಮೊರ । ದಳಲಿಹೂಂಕೃತಿಗೈದುಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾ
ದನಾಹನುಮ ... ... ॥೩೮॥

ಇವನನುಡಿಸಿದಡೇನುಹುರುಡಿ । ಲ್ಲವನನೊಯ್ದುನಿಕುಂಭಿಣಿಯನಿಜ
ಭವನದಿದಿರಿನಶೂಲದಲಿಕೆಳಸೆಂದುತನುಜಂಗೆ ॥ ದಿವಿಜರಿಪುನೇಮಿಸಲುಪು
ಣ್ಯ । ಶ್ರವಣವೀರವಿಭೀಷಣನುಬಳಿ । ಕವಿರಳಕ್ರೋಧಂಗೆಕೈಮುಗಿದೆಂದ
ನೀಹದನ ॥೩೯॥ ಚರಲುವಧಾಡುವುದಾವುದಾಳ್ದನ । ನಿರತಿಶಯವಿಕ್ರಾಂ
ತಲಕ್ಷ್ಮಿಯು । ಸಿರಿಯನಗ್ಗದಸುಪ್ರತಾಪವಹೊಗಳುವದೆಸಹಜ ॥ ಅರಿವಿ
ರೋಧಕೆದೂತಹಿಂಸಾ । ಚರಣೆಚತುರೇರಾಯರಿಗೆತರು । ಚರವದಾಪರಿ
ಸಮುಚ್ಚಯಪರಿಹಾಸಕವಲಾಯೆಂದ ... ॥೪೦॥

ಆದವೀಕಪಿವರನಕಿವಿಗಳಗ । ಕೊಯ್ದುಬಿಡಿಸಂಗಸ್ಫುರದಸಂ । ಪಾದನೆ

ಯುಸೂರ್ಯಾನ್ವಯನಿಗೆಚ್ಚರಿಸಲಿವನೆನಲು ‖ ವಾದುದಾಕೊಲೆ ಕಪಿವರ ನಕಿವಿ । ಗೊಯ್ಲು ಚಾಚಿದಖಡ್ಗವಿಕ್ಕಿಡಿ । ಯಾದುದಲ್ಲದೆಹರಿದುಡಿಲ್ಲನಿಲ ಜನರೊಳ್ವುಚಯು ... ... ‖೪೦‖

ಬೆದರುಗೊಂಡಸುರೇಂದ್ರನಾಗಿನ । ಬೆರಳಲಿರೆಬಳಿಕಾಪ್ರಹಸ್ತನು । ಕಿರುನಗೆಯುಕೇವಣಿಸಿ ನುಡಿದನುರಾವಣಭೃತ್ಯಂಗೆ ‖ ಉರವನವಿಸ್ಮಾವ ನವನ್ಯಾತಕೆ । ಮುರಿದೆಯೆನೆಕಿವಿಮುಚ್ಚಿ ನಾವಿದ । ನರಿಯೆನವ್ಮಯುಬಾಲವೆಸಗಿದಕೆಲಸವೈಸೆಂದ ‖ ೪೧ ‖ ಇವನಸವ್ಮತವಲ್ಲಗಡತ । ದ್ವ್ಯವಹರಣೆಲಾಂಗೂಲದಲಿಸಂ । ಭವಿಸಿದುದುಗಡಗಡಿಯುಲಸದಳವಾದಡಗ್ನಿಯುಲಿ ‖ ನಿವಸನದಲೆಂಣೆಯುಲಿಹರಿವನ । ಹವಣಿಸುವುದೆನೆತಪ್ಪದೆಂದಾ। ದಿವಿಜಪತಿಜಿತುಬಿನ್ನವಿಸಿದನುರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರಂಗೆ ‖ ೪೨ ‖ಹೋರಬೇಡಿದರೊಡನೆಶಸ್ತ್ರದ । ಗಾರುಡವುಗರ್ವಿಸದುಸೆಡೆಯುದು । ಭೂರಿಭಾಧೆಗೆಬಾಲವನು ಸುಡುವದೆಸನಿತಿಯನೆ ‖ ಭೂರಿಬಲಬಾಂದಲಿಬಳಲಿವ । ಹಾರಿಬಳಲಲುಬಳಿಕೆಲಾಶ । ಕಾನ್ರಕ್ಕೈದೀವಿಗೆಗಳಿಂದಿರಿಕಿದನುಕಪಿವರನ ‖೪೪‖

ಚೀರಿಕಿರಿಕಿರಿಗುಟ್ಟುತಲಿತಳ । ವಾರಿಬಿದ್ದನುಹಲುಗಿರಿದುಹು । ಚ್ಬೇರಿಸುತಹಣುಗುತ್ತಹೆದರುತತಲೆಯುಚೆಟ್ಟಕ್ಕಿ ‖ ತೋರಿಸಿದದೀವಿಗೆಗೆಕರುಣವ । ತೋರಲಿತ್ತನು ಬಾಲವನುನಗೆ । ಗಾರರಿಗೆನಾಟಕವನಟನುತವೀರ ಹನುಮಂತ‖ ೪೫‖ಭಾವಸಿಕ್ಕಿದನೆಂದುಸಭೆಯುಲಿ । ಭಾವಕಿಯುಚರರುಬ್ಬನಗೆಯುಲಿ । ಪಾವನಾನಿಯುಮುಕ್ಕುರಿಕಿದವರ್ಳೆಗುತ್ತಿಸಲಿ ‖ ತೀವಿದತಿಶಯರೋಷದಿಂದಾ । ರಾವಣನಬೆಸಸಿದನುಬಳಿಕಸು । ರಾವಳಿಗೆಸುಡುಕಪಿಯುಬಾಲನೆಂದುಸಭೆಯೊಳಗೆ ... ‖೪೬‖

ಆ ಡಿಸಿಬಳಿಕರವತ್ತುಸಾವಿರ। ದಡಿಗಿಸಕ್ಕಸರನಿಲಜನಬಲು । ಗೆಡಿಯುಬಾಲವನುಗಿದರಾಲಯುವಹಿಯನುಗಿದಂತೆ ‖ ಝಡಿದುತ್ತೈಲದೊಳದ್ದಿಸೀರೆಯು । ನುಡಿಸಲುದ್ಯೋಗಿಸಿದರೇಜಗ। ದೊಡೆಯತೊರವೆಯುರಾಯನರಕೇ‖ ಸರಿಯುಕಿಂಕರನ ... ... ‖೪೭

ಏಳನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಎಂಟನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ‖ ತ್ರಿಪುರದಹನದಭಾಳಲೋಚನ । ನುಪಮೆಗೈನುಡಿದು ನೆಲುವರಾರುತಿ। ವಿಪುಳವಹ್ನಿಯುವದನದಲಿನೂಕಿದನುಪ್ರಪ್ರವ ‖

ಪದ್ಯ‖ ಕೇಳಿದೈಕುಶಕಲ್ಪಿತೋಗ್ರಕ।ರಾಳಕಾಯುಪಕಪಿಯುಕಟು

ರ । ರಾಳುಗಳುಕೈವಹಾಡಿಕೈದೀವಿಗೆಗಳೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥ ಬಾಲವನುಬರಸೆಳದು
ಥಾಳದ । ತೈಲಗಡ್ಡುಗೆಯರುಲಿಗಳಲು । ಬ್ಬಾಬ್ಬಳಿಗರುಸುತ್ತಿದರುಸೂರ್ಯಾ
ನ್ವಯನಕಿಂಕರನ ... ... ॥೧॥

ಸುತ್ತಸುತ್ತಲುಬೆಳವುತಿರ್ದುದು । ಹತ್ತುನೂರಿನ್ನೂರುತಪ್ಪಿಗು ।
ಕೆತ್ತ್ಯದಲುವಿತನುಸರಿವೃದ್ಧಿಯಲಿಸೀಲೆಗಳ ॥ ಸುತ್ತುತಿರ್ದರುಬೆಳ
ವುತಿರುವುದ । ಮೊತ್ತುಹೊತ್ತಿಗೆನೋಡನೋಡಲು । ಸುತ್ತಿದುದುಕಂಗ
ಳಿಗೆಕೌತುಕವಸುರವಲ್ಲಭನ ... ॥೨॥

ತಿದ್ದವಿಸಾಕೆಯುನುರುಹಿರಕ್ಕಸ । ನೆದ್ದುನಿಂದಿರ್ದನುಚರರುಬಿಡ । ದ
ದ್ದಲಿಸೆತಂದೊಟ್ಟಿದರುಗತಜೀರ್ಣವಸ್ತ್ರಗಳ ॥ ಅದ್ದಿತೈಲದೊಳರುವೆಗಳ
ನುಬ್ಬಿದ್ದುಸುತ್ತಿದರನಿಲಜನಹೊರ । ಬಿದ್ದಬಾಲವನೊದದೊದದುಗು
ರಿಗೆಟ್ಟಖಳಸಿಕರ ... ... ॥೩॥

ತೀರುತೀರಲಿಕಟ್ಟುತಿರ್ದುದು । ಭಾರಸಂಖ್ಯೆಯಬಂಣಬಳಿದನ । ಸೀರೆ
ಬುದ್ದಲಿಹಾಡಪಕ್ಕಲೆಕಂಬಿಳಗಳಕೊಡನ ॥ ಧಾರೆಗಳಘೃತತೈಲಬಸೆಗಳ ।
ಸೌರಕಟ್ಟತುತೋದುಸುತ್ತುವ । ಭೂರಿರವಹಿಡಿಸುತ್ತಹನುಮನಹೇಳ
ಲೇನೆಂದ ... ... ॥೪॥

ಘಟಘಟದಕೊರ್ಪರಿಗೆಗಳಸಾ । ಸಿರದಸಂಖ್ಯೆಯಲಿಳುಹಿದವುಸುರಿ । ಸು
ರಿದತೈಲತಟಾಕಜೀರ್ಣದ ವಾಸನಪರಿಮಿತ ॥ ಹರಿಪದಾಬ್ಜ ಪರಾಗವಹ
ವುಧು । ಕರನಮಹಪೋನ್ನತನಬಾಲದ ॥ ಹರಹಿಸಲಿಹಿಂಗದವುಹವಣಿಂ
ದಾಯ್ತುಲಾಂಗೂಲ ॥ ೫ ॥ ಸುರಪಥನಸರಸಿರಿಗೆಶತಸಾ । ವಿರದವುಡ್ಡಿದಕೆ
ಕಂರನಷ್ಟ್ರ । ಕೃವ್ಯಾಜ್ಯಾತ್ರಯುಕವಸ್ತ್ರವಳಿಯಿಂದಿಂಡುಗಳ ॥ ನಿರಿನೆ
ರದವಗಣಿತಮುದ್ರಕೆ । ಸರಿಯನಿಸಿಘೃತಪೂರಿತದಕೊ । ಪ್ಪರಿಗೆಗಳು
ತೀವಿದವುಸಮ್ಮುಖದಲಿದಶಾನನ ... ॥೬॥

ಧರಣಿಜಾಸುತಕೇಳುವರ್ಭರ । ಗುರುವಲಾಭಲಪದಪರಿಗ್ರಹ । ಬು
ರುಳದುನ್ನೇತರಿಗೆ ಕರ್ತವಲಾ ದಶಗ್ರೀವ ॥ ಪುರದರನ ಕರದಹನ ನವ
ಸಿಂ । ದೊರಕುವುದಲಾಯುಂಬಬುದ್ಧಿಗೆ । ಬರದದಾಗಿಬಳಿಕರಕ್ಕಸರಾ
ಯನಿಂತೆಂದ ... ... ॥೭॥

ಒಡಯಿರೋಕಣಜಗಳನೆಂಟೆಯ । ನಡಿಕಿರೋಕೀರೆಗಳದಿಂಡನು ।
ಬಿಡಿಸಿರೋತಂದಡಿಸಿರೋತಡವೇನುಬೇಗೆನುತ ॥ ಜಡಿಯುರು ಡಿತಗಳಿಂ
ದರಕ್ಕಸ । ರಡಿಕಿತೈಲಾಂಬರದಲೀತನ । ಸಿಡಿಯುಬಾಲವಸುತ್ತುತಿರ್ದ
ರುಲಕ್ಕಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ... ... ॥೮॥

ಎಡೆಯೆಡೆಗೆಹತ್ತಿಗಳಹೊರೆಗಳ | ಹೊಡಚಿದರಳೆಯಸುತ್ತಿಪರಿಯ | ತ್ತೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ಪುದಿಯಾರಗು ಸಜ್ಜರಸಾದಿಧೂಪದ ‖ ಹೆಡಿಗೆಗಳ ಹೊಸ್ರಸೂಯದ್ದುಹೊಂದಿದೆ | ಗೆಡೆಗೆಸೆಗಳಬಳಿಯಬಾಲವ | ಬಿಡದೆಸುತ್ತುಲಂಬಿಳ ಪುಳಿಮಂದುಮುತ್ತಲಾಂಗೂಲ ... ... ‖೯‖

ತೀರಿಪಪುಪಳಿಕೇರಿಪಸಾ | ಗಾರದಮಿಳಾಂಬರದಹೊರಗಳ | ಸಾರಸವದುದುಸವದವಸುರನಳಿಕಣಜಪಟ್ಟಗೆಯ ‖ ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದತ್ತೈಕ್ಷೈತ ಬಳಿ | ಕೊರಪರಡರಹಾರಪರಬೇ | ಹಾರಿಗಳಬಲುಸೂರೆಯಾದ ದುಕೇರಿಕೇರಿಯಲಿ ... ... ‖೧೦‖

ಧೊರೆಧೊರೆಯರರಸುಸೆಯಮಂತ್ರಿ | ಕ್ಷರರಮಂದಿರದರಸುಮಕ್ಕಳ | ಪರಿಸರದನಿಳಯಂಗಳಾಪ್ತರಮನೆಯಪರಿಜನದ ‖ ಪುರಜನದಸಂಚತ್ರದವಸಾ | ಕರುಷಣಪುಬಳಿಕಾಯಸ್ಥಲಂಕಾ | ಪುರದಗಾವಳಿಗುಡಿಯಿರಿದುಗಾಧಿಸಿದುದಗಲದಲಿ .. ... ‖೧೧‖

ಅಂಗಡಿಯಗಾಣಿಗರವಣಿಜಸ್ತ್ರ | ಹಂಗಳೂರೊಳಗುಳ್ಳಕಾಸವಿನ | ಪುಂಗುಬೇವಾಶಲಿಕೆ ಹುಲುಗಿತ್ತಾರೆಯಗಸೆಗಳ ‖ ತೆಂಗುಸಾಲಿದಿಪ್ಪ ಗೇರುವಿ | ಳಂಗವಂಕಲಿಮುಖ್ಯಸ್ಥಳವ | ಸಂಗುಡಿಯಸಂಪದ್ಗಾರವದು ದುಕಪಿಯಬಾಲದಲಿ ‖೧೨‖ ಒಳಬದನಿಕರಧಾನ್ಯಾಕರವನೆ | ಗಳಿಧೊರೆಗಳಬೆರರ ವಸನಗೆ | ಳಿದುವಿಲ್ಲದನರ ಗೃಹಸ್ಥಕಸ್ತ್ರೀ ವಿಚಿತ್ರಿಸಿತು ‖ ಬಳಿದುಬಿದ್ದುದುಜೀಯಬಾಲದ | ಬೆಳವಿತಗೆಬಿಡದಿಲ್ಲಮೆಂಖಳ | ತಿಲಕತರಿಸಿದನಂಬರವನಂತಃಪುರೀಜನದ ... ‖೧೩‖

ರಂಗಚಿತ್ರವಸಂತರತ್ನಸಾ | ಳಂಗಳುಸ್ತರತಲ್ಪದಪದಮ | ಜಂಗದಲ್ಲಿದಲ್ಲವಾವಳಿ ಬಚ್ಚವೈಡೂರದು ‖ ಶೃಂಗಲತಿಕೆಸವರ್ಣಪಳಿವದ | ನಾಂಗರೇಖೆಯರಾಗರಜಿತಕು | ರಂಗವಿಲಸಿತ್ರವನಬಾಲಕೇರಿದಪ್ರ ಕಪಿಯ ‖೧೪‖ ಹಳದಿಸಂಧ್ಯಾರಾಗಹರಿಣಾ | ವಳಿಪವನಾವಳಿಪತ್ರ ಹಾಸುಖ | ವಿಲಸಿತಾವಳಿವಿವಿಧಚಿತ್ರಾಂತ್ರಚಿತ್ರಗಳ ‖ ಪಳಿಬರೇಖೆಯಮೂರಹಾಸಾ | ವಳಿಸುರಾವಳಿಮೇಘಸಂಪದೆಗೆ | ಕಳೆವಿವಿಧನಿವಸನಗಳಸದಪ್ರಕಪಿಯಬಾಲದಲಿ ... ... ‖೧೫‖

ವರಾದಳಿರುಮಂಚಟಿಕೆವರಾದಲಿ | ಮೃದುಹೊದಿಕೆಸಾವಳಿಕೆಸೊಗಸಿನ | ಬೀದಿಬಳಿದಳೆಗಾವಿಸಂಪಿಗೆಗಾವಿತೆಳುಗಾವಿ ‖ ಅಚೆಸೀರೆಸರಮೋರಜವಲ್ಲಿಗಳು ದಮಾವಳಿಪಟ್ಟೆಗಳುಮೊದ | ಲಾದವಿವಿಧಾಂಬರಗಳಸದಪ್ರ ಕಪಿಯ ಬಾಲದಲಿ ‖೧೬‖ ಗೌರಿಕಳೆಗುರುಗಂಜಿಕುಂಕುಮ | ವಾರನಾರೀಬೆಡಗವರಸಿಂ |

ಘೋರಮೂಜಂಮುನ್ನ ಧಾವಳಿಮಕರಚಿತ್ರವಳಿ ‖ ಚಾರುಚಾಪಳಚತುರತರ ಕ್ರ೦| ಗಾರನಾಯಕಿಯರನವಾಂಬರ | ಮಾರುತಿಯಬಾಲದಲಿಬೆಳದವುಬಿ ದಬೆಬೆಂಬಳಿಯು ‖ ೧೭ ‖ ಬಳಿದುಬೆಂಬಳದಳಬಿಳದುಪ್ರೊ| ಪ್ಪಳಿಸಸುವರ್ಣ ದಿಸಟ್ಟಿ ಪ್ರೊತ್ತಿಯು | ಫಳಿಸುರಂಗಸುರಾಗಬೊಂಬೆಯಬಂಣವೊದಲಾದ ‖ ಹಲಪ್ರದೇಶದೇಶಿಯದಘೂ | ತಳಭುಜಂಗಮಭುವನವೀಧಿಂಯ | ವಿಲಸಿ ತಾಂಬರವಿಂಬುಗೊಂಡುದುಕಪಿಯಬಾಲದಲಿ ‖ ೧೮ ‖ ಉಡುವಶೀರೆಗಳು ಳಿಯೆಬಂದವು | ಒಡವುಬಿನುಗುಸಮರ್ಘರೆನ್ನದೆ | ಸುಡಿಯಲಮ್ಮೆಪ್ರಜೀ ಯಮೊರೆಬಲುಹಾದುದೂತೊಳಗೆ‖ಬಿಡದುಬೆಳವಿಗೆಬಾಲದಲಿನೆಲ| ಕಡೆಯು ಕಾಣೆವುನಿಲುವೆನೆನೆಕಾ | ಳೆಡೆಯದೂರನುಸುಲಿಯಹೋಗೆಂದಸುರಘರ್ಜ್ಜಿ ಸಿದ ‖ ೧೯ ‖ ಕೇಳಿದನುಹನುಮಂತನಾಕಡು | ಖೂಳರಕ್ಕಸನೆಂದವಾತ ಸು| ಕೇಳಿಕಿವಿಗಳುಮುಚಿ ಕೊಂಡನುರಾಮರಾಮೆನುತ ‖ ಖವಳವಿವತ್ತಾ ನಾದಡಾವತಿ | ಖೂಳರಹದನುಚಿರವುನಾವ್‌ನರೆ | ಹೇಳುವೆವುಭಾಲಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿಯನೆಂದನಾಹನುಮ ... ‖೨೦‖

ಭಂಡವಿರನೀಖಿಳನುಲೋಕದ | ಭಂಡರಿಗೆಗುರುನಾಣುನಸಿವರ | ಚೆಂಡಿಯಿವನಲೆಬಾಲವೇಸಾಕಿನ್ನುಬೆಳೆಯದಿರು ‖ ಕಂಡವರನವಸುಲಿಸದಿರ ನೀ | ಭಂಡತನದವರಲ್ಲತಾನ್‌ಕ್ರೈ | ಗೊಂಡಕೆಲಸದಕಡೆಯುನಿನಗಿನ್ನರುಹ ಲೇನನು ‖ ೨೧ ‖ ಹಾಳೆಲಪುಣ್ಯಜನದನಾಚಿಕೆ | ಗೊಳಲುಬಂದನೆಬಂದಕಾರ್ಯ್ಯವ| ನೆಲೆಯನೀನೇನೋಡಿಕೊಯನೆನಿಂದದಾಬಾಲ | ಇಳೆಯಲ ಲನಾಜನಪ್ಪಿನಗೆತಾಯ್| ಗಳುಮರುಳುತನಬೇಡಬರ್ಬೇ | ಬೆಳೆಯದಿರುಬೆಳಸದಿರುವಮಗೆಜಕೀರ್ತಿನಾಘಾಸವ ‖೨೨‖

ಕಟ್ಟದೀಕೌಪೀನಕದುಲಜ | ಕೊಟ್ಟನಿನಿತಕೆಪೂರ್ವಭವದಲಿ | ಕೊಟ್ಟುಹುಟ್ಟದುದಿಲ್ಲವಾಗಿನಿಧಾನವಿದುನಮಗೆ ‖ ನೆಟ್ಟನಾದಿಯೊಳಾವಸುಕೃತದ | ಮುಟ್ಟನೀವಮಾಡಿದೆಯೊಸಿನ್ನಪ್ರೊ | ಲುಟ್ಟವರದವರಾರುಸಾಕಿನ್ನದಟುತನವೆಂದ ... ‖೨೩‖

ಸಂತವಿಸಿದುದುಬಾಲಬಳಿಕಸು | ರಾಂತಕನನಿಜಚರನನೇಮದ| ಲಂತರಿಕ್ಷವನಳ್ಕರದುದೀತನರ್ರ್ತಾಪದಲಿ ‖ ತಂತುಪಟಸಾಕಿನ್ನುಬೆಳವಿಗ | ಸಂತವಾತನುಸುಲಿಯದಿರಿಹೋ | ಸಂತವಿಸಿಯೆಂಜೊದದವುಡಂಗುರ ಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ‖ ೨೪ ‖ ಕಾಮತಿರಾವಣನೆದ್ದುಬಳಿಕು | ಭ್ರಮಿಸಿಶಾಕರಕರಪು ನೇಮಿಸ | ನಿಮಿಷದಲಿಹತ್ತಿದರುಹೊತ್ತಿಕ್ಕಿದರುಹುತವಹನ ‖ ಅಮರಿತು ದಿಬ್ಬಾಲದಲಿಧೂಘೂ | ರಮಣನನುಚರನರಚಿಕೆಸಯ್ಯಲು | ತಮತಮಗೆ

ಘೋಳೆಂದುಗುಹುಲಿಕ್ಕಿತುಭಟಸ್ತೋಮ ॥೨೫॥

ಜಾಣನೀಶಕಾರ್ಯಮರ್ಮವ । ಕಾಣಿಸಿದನೀಕಪಿಗೆನುತಗೀ । ರ್ವಾಣರಿಪುವಡಬಿದ್ದುತಂಬುಲಸೂಸಲೆಡಬಲಕೆ ॥ ಗೋಣನೊಳಸೊರಗಿಸುತನಗುತ। ಕ್ಷೀಣಬಲನದಕಂಡುಮನದಲಿ । ಮಾಣಿಸುವೆನೀನಗೆಯುಸ್ಮೈರಿಸುಸಿಮಿಷನೀನೆಂದ ॥೨೬॥ ಊರೊಳೀತನಮೆರಸಿಮಹಿಜಾ। ನಾರಿಗೀತನತೋರಿತಡೆಯುದೆ । ವಾರುಧಿಯಹೊರದಡಿಸಿಬಿಡಿತನ್ನೊಡಯುಸಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥ ದಾರಿದೆಗೆಯುಲಿಯುಂದುನಾರೀ। ಚೋರನೇಮಿಸಬಳಿಕಬಲ್ಲಿದ । ವೀರಭಟರೊತ್ತಾಗಿಹೊರವಡಿಸಿದರುಮಾರುತಿಯ ॥೨೭॥ ಹಣೆತಮೆಸಿಯುನುಬರದುಸಿಡುದಾ । ಸಣದೆದಂಡೆಯಹಾಯ್ಕಿಹಗ್ಗದ । ಕಾಣಿಕೆಗಳಸರಿದೆರಡುಮೈಗಳಲುಬ್ಬಿಬೊಬ್ಬಿರಿದು ॥ ಕಾಣಿಸಿಕ್ಕೈಚಪ್ಪಳೆಗಳಲಿಮೀ । ರಣಕೊಳಲೊಂಬುಗಳಸಬುದದ। ಲಿಣಿಯುರದರನಿಡಜನತಂದರುರಾಜಬೀಧಿಯಲ್ಲಿ ॥೨೮॥

ನೆರದುದೈನೋಟಕರುನಗೆಗಳ। ಹೊರಳಿಗಳಲಂಗಡಿಯಹಸರದ । ಹುರಿಗಡಲೆಗುಡಹಂಣುಹಂಪಲುಗಳನುಹಾಯ್ಕುತಲಿ ॥ ನೆರನೆರದುಕಾಣಿದಾಡಿಸುತನಿಜ । ಪುರದಕಡೆಗೋಟೆಯುಕವಾಟದ । ಹೊರಗೆತಂದಲ್ಲಿಂದಬೊಬ್ಬಿರೆದೆಬ್ಬಿದರುಕಪಿಯ ॥೨೯॥ ಅಧಿಕಬಲನಸುನಗುತಲಲ್ಲಿಯೆ । ವಿಧಿಯುಮೊಶವಹರಿದುಕೋಪದ । ಕದವಕಳಚಿದುಕೆಕ್ಕರಿಸೆಮ್ರೆಯಿಕ್ಕಿಪರಿಘದಲಿ॥ ನಿಘನಗೊಳಿಸಿದನೆಡಬಲದಮೈ। ಬುಧವಿರೋಧಿಗಳನುಬಳಿಕ್ಕರಿ ।ಪಥೆಗೆಹೇಸಡೆಹನುಮತಿರುಗಿದನಟ್ಟನತಿಬಲರ ... ॥೩೦॥

ತಿರುಗಿಬಾಲದಕೊನೆಯುವಹ್ನಿಯು । ನುರಿಗೊಳಿಸಿಪುಟನೆಗದುನಿಂದನು ॥ ಸರಿಸದಲಿಸುರನರಭುಜಂಗಮಭುವನದಲ್ಲಣನ ॥ ಮುರಳಬಂದುದೆಮಾರಿಹೊಯ್ದುದು । ಕೊರಳನಿದ್ರಾರಾತ್ರ್ಯಯನುತು । ಬ್ಬರದಭೇರಿಯುಲೋಡಿದದುದುದೆಶೆದೆಶೆಗೆಪೌರಜನ ॥೩೧॥ ತರಣಿವಂಶಜಕೇಳುಪವನಜ । ನರುವಣೆಗೆಸಭೆಬೆಚ್ಚಿದುದುದಶ । ಶಿರನುಧೈರ್ಯೋತ್ಕರನುಕೊಂಡನುವೀರಖಂಡೆಯುದ॥ ಉರಿಬಲುಹುನಿಮಗೆರವಿಭೀಷಣ । ತೆರಳುಕೈತಪ್ಪಹುದೆನುತಕಪಿ । ಕರದಖಂಡೆಯುದಸುರನಾನನಕೇರಿಸಿದನುರಿಯ ॥೩೨॥

ಬೆದರಿಬಳಿಕಸುರೇಂದ್ರಗಡ್ಡವ। ನುದುರಿಸುತಲಿಗಗನಕ್ಕೆಹಾಯ್ದನು । ಹೊದಕೆಗಳಬಿಸುಟೋಡಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಯೆದಲ್ಲಿಭಟನಿಕರ ತುದಿಮೆರಳಲುಬ್ಬರಿದುಕಪಿಕೈ। ಗುಡಿಗೆಯುಲಿನೆಗದಿಟ್ಟನೆಟ್ಟದು। ಒದದುಸುಳಿದನುಮತ್ತೆರಕ್ತಸರಾಯುನರವುನೆಯು ॥ ೩೩ ॥ ತುರುಕಿದನುತುದಿಮಾಲದಗ್ನಿಯು । ನಿರಿಸಿನುದಿತಸಿಂಹಾಳಿಪುಬೊ । ಬ್ಬರಿದುಬಹೀಮಖವಿರೋಧಿಯುಭಭದ್ರನ

ನದಲಿ ‖ ವೊರೆಯಬಾಯ್ಗಳಬಾಯಹೊಗೆಗಳ । ತೆರದಮೇಲುದಿನಸುರ
ರಾಯನ । ಕುರುಹಿನರಸಿಯರರಿಕೆಯಾಯಿತುಪರಿಜನಂಗಳಿಗೆ ‖ ‖೩೪‖

ಮುಸಗಿದಮಾರಾಂತಸುರರಾಯನ । ಮುಸುಡುಗಳಮುಂಭಾಗದಲಿಝಾ।
ಡಿಸಿದನುರಿಯುವಿಮಾನದ ಗೃದಲಭ್ರಮಂಡಲಕೆ ‖ ಒಸತಿಯುಸಿತನಿತನು
ಮಹಾಗ್ನಿಯು । ಬಸುರೊಳಗೆಬ್ಬೆಚಿಟ್ಟುಬೊಬ್ಬಿರಿ । ದಸಮುಬಲತಿರುಗಿದ
ನುತಿರುಹುತಲಾಳವಿಂಡಿಗೆಯು ‖ ... ‖೩೫‖

ಗಗನದಲಿಬಳಿಕಸುರಪತಿಧಗೆ । ಧಗಿಪಕಿಚ್ಚನುಕಂಡುಬೆಚ್ಚಿದು । ಬೆಗ
ಡಿನಲಿಬೆಸಸಿದನುಬಳಿಸಂದಸುರಸಂಕುಲಕೆ ‖ ತೆಗೆಯಹೇಳಿದುಕುಂಭಕ
ರ್ಣನ । ನಗಿವಬೊಬ್ಬೆಯುಲಳವಿಗಳುಕದೆ । ವಿಗಡರಕ್ಕಸರೆಕ್ಕತುಳಿದಲಿ
ಹೊಕ್ಕರುರವಣಿಸಿ ‖ ... ‖೩೬‖

ಮುರಿದುಬಾಗಿಲುಗಳನುಸಂಧಿಸಿ ಸರಿಗರಕ್ಕಸಕಿಂಕರರುನೆಲ। ನರಚಿ
ಹೂಣಿಸಿ ಹೊತ್ತರಮರಾಚಲವಹೊರುವಂತೆ ‖ ತ್ರೋಣದಜೀವದಹೆಣನನ
ಗರದ । ಹೊರಗೆಬಿಸುಡುವವೋಲುಬಿಸುಟರು । ಮುರಿಗೆಡದುಖಳರೋಡಿ
ದುಪಲಂಕೆಯುಲಿರಕ್ಕಸನ ‖ ... ‖೩೭‖

ಬಾಲೆಮರಬಿಡುಮುಡಿಯನೀರೊರ । ವಾಲಿಗಳಕರತಳದಜಠರದ ।
ಸೂಳವಿಷಹಾಹಾರವದಕಳಕಳದಕಳಕಳವ ‖ ಕೇಳಿಬಳಿಕಸುರೇಂದ್ರನ
ಬಲಕೆ । ಜಾಲವನುಪುಷ್ಪಕದೊಳಿರಿಸಿವಿ । ಕಾಲಬಲನನಿಲಜನತರ್ಜಿಸಿನಿಂ
ದನಿವಿರಿನಲಿ ‖ ... ‖೩೮‖

ಎಡೆಯುಡೆಗೆಮಾರಾಂತುತರುಬಿದ । ದಡಿಗರಕ್ಕಸಭಟರಬೀದಿಯೊ ‖
ಳಡಸಿದವೃತತ್ಸದನಸದನದೊಳ ನಿಲಬಾಂಧವನ ‖ ಬಿಡಿಸುತತಿವೇಗದಲಿ
ಕೋಪದ । ಕಿಡಿಯನುಗುಳುತಬಂದನಿಂದ್ರನ । ಹಿಡಿದುತಂದನಿಶಾಚರ
ನಮನೆಗಾಗಿಕಲಿಹನುಮ ‖ ... ‖೩೯‖

ಕೆಡಹಿಕಟ್ಟಿದನೆಮ್ಮನೀಮನೆ । ಯೊಡೆಯನೀಳಯವನುಮೆಲ್ಲನೆ । ಸು
ಡಿಸಮಾಧಾನದಲಿನೀವೆಂದಗ್ನಿದೇವರಿಗೆ ‖ ನುಡಿದುಕೈಗಳಮುಗಿದನಲ್ಲಿಯು।
ಬಿಡಿಸಿಮುರಿದನುಮುಗಿನುಸುರಿನ । ತೊಡಕಿತಾಸಿಕ್ಕಿದನಿಶಾಟನನಿಜನಿ
ಕೇತನಕೆ ‖ ... ‖೪೦‖

ಈತನೀಗೆಮ್ಮನುಮುಗಿನ । ಮಾತರಿಶ್ವದಬಿರುಬಿನಲಿನೆರೆ । ಧಾತಃ
ಗೆಡಿಸಿದನಿವನುಜಗಕತಿಬಲನಲೇಯೆಂದು ‖ ಭೀತಿಗೊಪ್ಪದೆಬೆಚ್ಚಿದಳುಕದೆ ।
ಕಾತರಿಸಿದನುಮಾನಿಸದೆಸಂ । ಪ್ರೀತಿಯಲಿಕೈಕೊಂಬುದೆಂದೊಳಪೊಗಿಸಿ
ದನುಶಿಖಿಯು ‖ ... ‖೪೧‖

ಬಳಿಕಶುಕಶಾರ್ದೂಲಸಾರಣ । ಕುಲಿಶದಂಷ್ಟ್ರಸುಪಾರ್ಶ್ವದುರ್ಮುಖ । ಖಳಶಿರೋಮಣಿಕುಂಭದೇವಾಂತಕನರಾಂತಕರ ॥ ನಿಳಯವನಿಲಯದಲಗ್ನಿದೇವರ । ಬೇವಿಗೆಗೆಬಿಸಲೇಳ್ದು ಬಂದನು । ಕಲಿಲಲಾಮನು ಶೂರ್ಪನಖಿಯುನಿಕೇತನಾಂತರ ॥ ... ॥೪೨॥

ತಾಸಿಡುವಕಿಚ್ಚಿಲ್ಲವೊದಲೀ । ಕೈಸೆಯಿಕ್ಕಿದಕಿಚ್ಚು ಪೈರಿದ । ಶಾಸನಂಗಿವಳಿಂದಬಂದುದು ಪ್ರಾರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ತ್ಯದಳಿ ॥ ಈಸರಕಿರಕ್ಕಸಿಯ ಜೆಸೆಗನು । ವಾಸಿಸವೆಭವನುದರತೀಪ್ರಕ್ಕೆ । ಶಾಸುವಿಂಗಾಹುತಿಯ ಕೊಡಿಸೀವೆಂದುಕ್ಕೆವುಗಿದ ॥ ೪೩ ॥ ತಿರುಗಿಮನೆಮನೆಗಗ್ನಿದೇವರ । ನಿರಿಸುತತಿಕಾಯುಪ್ರಹಸ್ತರ । ಕರದುಹೊರವಡಿಸುತ್ತ ಹೋಗಿಸುತಪರಮಪಿತ್ರಸಖನ ॥ ಮುರಿದುಧೂಮ್ರಾಕ್ಷನನಿಕುಂಭನ । ದುರುಳಯುದ್ಧೋನ್ಮತ್ತಖಳದು । ಮರ್ಮರುಷೆಣರದರುಶನವಿವಮಾಡಿಸಿದನುಧ…ಯುನ ॥ ೪೪ ॥ ಮಿಕ್ಕುಮುಂಬರಿವರಿದುನೀಡಿದ । ನಿಕ್ಕಿಲದಕೇರಿಗಳಕಿಡಿಸಿಡಿ । ದಿಕ್ಕೆಬಾಲದಕಿಖಿ…ಗೆರಿಸುವಶಿಖಾಳಿಗಳ ॥ ಅರ್ಕಕೇತುವಕಂಪನರಸದನಕ್ಕೆ ಲಂಘಿಸಿಗಾಳವೇಳಿನ । ರಕ್ಕಸರಬೀಡಿನಲ್ಲಿಬಿಡಿಸಿದನುರಿಯುಪಾಳಯುವ ॥ ೪೫ ॥ ರಾಯುಕುವರಶಿಖಾಮಣಿಯೆಕೇಳಾ । ಯುಶೋಸಂಭ್ರತನಸಂಭ್ರಮು । ದಾಯುತ್ರವನೇಸಂಬೆನ್ನೆಶಿವಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ಈಯುಶೇಷದಭುವನದೆಳವಿನ । ವಾಯುಬಾಂಧವಭಾಳನೇತ್ರನ । ಕಾಯದಂತಿರೆ ಮರದನಗ್ನಿಗೆಕಲಿವಿಭೀಷಣನ ॥ ... ॥೪೬॥

ಗೆರೆಯುಬರದೆನುಕಂಡುವೈಷ್ಣದ । ರರಸನಾಲಯದಿದಿರಿನಲಿನಿಂ । ಮುರವಣೆಗೆಠಾವಿಲ್ಲವಿದುಯೋಗದಿವಿಭೀಷಣನ ॥ ಅರಮನೆಯನೀವೆಂದುವಹ್ನಿಗೆ । ಕರವತುಗಿದಲ್ಲಿಂದಮುಂದಕೆ । ತಿರುಗಿದನುತುದಿವಾಲದಗ್ನಿಯನುಗೊಳಿಸಿಹನುಮ ॥ ... ॥೪೭॥

ಕುಣಿಕುಣಿದುಕೈಚೆಪ್ಪಳೆಯಕ । ಟ್ಟಣಿಯುರದಿಕಿಸ್ಪರಿಪ್ರತಾಪಿದ । ಕಣುಗುರುಹಿನ ಸುರರಪಥಾರಿಸಿತರುಬಿಬಾಲದಲಿ ॥ ಕಣಜಕವ್ರಟಕಸ್ತ್ರಶಾಲಾ । ಗಣವವಸ್ತ್ರಸುರತ್ನಸದ್ಮ । ಷಣದಕೊಶಂಗಳಲಿವೊಗಿಸಿದನನಿಲಬಾಂಧವನ ॥ ... ॥೪೮॥

ಕರಿಘಟೆಯುಶಾಲೆಗಳಹಯುಮಂ । ದಿರದಬೀದಿಯಬಾಲದಲಿಬೋ । ಹವಿಸಿದನುಬಿರಿತೋಡೆಹುಗಜಬೀದಿಬೀದಿಯಲಿ ॥ ಮುರಿದುಹಸದರಾವರಸೊ । ದ್ರವಮಹಾಕ್ಷತ್ರಿಯುರಕೇರಿಯು । ಕಳವಳಿಕೆಯುನುತ್ತಿದಿಗಿತ್ತೊಡೆಮುರಿದವಾಹನುಮ ॥ ... ॥೪೯॥

ಮಸಗಿದುಂದಣಬಡಗಿಕವ್ಯ್ರಟ । ಪಸುವಿಭೇದಕಶಾಮ ಮರ್ದನ ।
ಮುಸುಗನುಬ್ಬಿಗೆರಜಕಚಿತ್ರಕಕಟಗಕಲಂಕಟಿಗ ॥ ಕಸುಮವಗಾಲಿಗಹಾ
ಪತಿಗಯೊಲ । ಹೊಸಿಲದರಕರಕೇಳಿಗಳಲು । ಬಿಬ್ಬಿದಸುಬ್ಬರದಬ್ಬಗದಿ
ಕಪಿಹಪ್ಪವಾಹನನ ॥೫೦॥ ಕಳವಳಿಕೆಕೋಳ್ಗಾಹಳಿಕ। ದ್ದಳಿಗದೂಪಿಗ
ಭೂರಪತಗಕರಗ।ಕೊಲಪಚೆಪ್ಪಿಗಬ್ಬ ರಣಬಳಿಗಾರಬೋಗಾರ॥ತಿಲಪಿಘಾ
ತಕವಾಳಸಿಗತಂ । ಬಲಿಗಜಂಗಮಜೋಗಿಗಳಜಂ । ಗುಳಿಗಕೇಟಗಳೊಳ
ಗೆಮ್ಮಾಡಿಸಿದನುಬಿಬಾಳಿಗಳ ॥೫೧॥ ತಳವರವಸುಂಕಿಗರದಂತಾ । ವಳರ
ಧಾಶ್ವಾರೋಹಕರವನೆ । ಗೆಳಲವಾತ್ಯಯೋಗಿಸಚಿವಪಸಾಯ್ತಪರಿ
ಜನರ ॥ ದಳಪತಿಗಳಸುಸಂದಿವಿಗ್ರಹ । ಗಳಲಿಸುಪಾತ್ರಜರಿವಾಸಂ । ಗ
ಳವಿವಾಸವಮಾಡಿಸಿದನೊಲಿಸಿದನತೇಜಖಿಯ ॥೫೨॥ ಉಳಿಯ ಲೋರದು
ವಿಭೀಷಣನಿಜ । ತಿಳಿಮಪೆಲೆಸಾಕೇಳ್ಕೋಟಾ । ವಳಿಮದ್ಯದವಿ
ಕ್ರಥೊರೆಗಳಬಿನುಗುಬಿಚ್ಚಿಟಿಸು ॥ ಹಲವ್ರಜತಮವರ್ಣಭೇದದ ಹೊಲ
ಜನದನವುಸ್ತಬರನಾ । ವಳಿಯುರಭಾರವನುಹೊರಿಸಿದನ್ಹಿ ವೇವರಿಗೆ ॥
ಮುರಿದುಮನೆಗಳನರಿಗೊಳದವಂ । ದಿರಕೆನೂಕಿದನೊದಮ್ಮೆಲವ
ನು । ಹಿರಿದುಹೆಗ್ಗಳ್ಳಿಗಳಿಗಿಟ್ಟನುಹೊಗೆದಾಲಯವ ॥ ಚರಿಸಬಾರ
ದಸಂದಿಗೊಂದಿಯು । ತಿರುಕಜಾತಿಮಜಲ್ಲಜರಿಗನ । ನೆರವಿಗಳನಿಳಂದು
ದಲಿಬಾಲಸನೀಡಿದನುಹನುಮ॥ ... ॥೫೪॥
ಉರಿಭದ್ರಾಳಿಬಾಲವಳವಳ । ಸರಿವೃತಿಮಸದುಹೆಚ್ಚಿಹಿಂಗುವ । ವರ
ಸುಧಾಸೂತಿಯಕಲಶಾಪ್ರೈಚಿತ್ರದಂಡದಲಿ ॥ ಧರಣಿತನುಜೆಮುಪ್ಪಿನ್ನಿ ಸೂ
ಕ್ತದ । ಪರಮಮಹಿಮೆಯೊಮೋಣವಿಶ್ವಂ । ಭರನಮಹಿಮೆಯೊಸೋಕ
ದಾದುದುಶಿಖಿಸವಿಗಾರಜನ ॥ ... ॥೫೫॥
ತಂದೆವಾಸತಹಿತವಸ್ತ್ರೈಶ್ಯಯ । ಡಂದವಾಟದೊನೋಡ ದಶಮು
ಖ । ನಿಂದಬಲಿಮುಖರಗ್ಗಳರೊನಿರ್ಗಳರೊಚಿತ್ರೈಸು ॥ ಸಂಧಿಸದೆಭೀ
ತಿಯುನುಪುರಹರ । ಗಂದ ಕ್ರೈಸೆರವಾಗಿಕಾಣಿಸಿ । ದ ದವನುಕರ ಣಿಗಲು
ಜೇಕೆಂದೆರಗಿಕ್ರೈದುಗಿದ ॥೫೬॥ ವ ಗನವಾತನುಸರಿಸಬೇಕೆಂ । ದೂಗ
ಮಿಗೆಮುಕಾರುಪದಲಿಮಿಬ್ಬುದು । ನಗಡಿದನುಜೇಜಾ ಟಿ ಸು
ಯುಂತ ॥ ಬಗಿಭುಗಿಲ್ಗಿಂದುದಗಧಗ । ದಗಲ ದಗಲೆ ದೊಡ
ನಾ। ಲಿಗೆಗಳನುಸೀದಿದ ದುಸಿಖಿಳ್ಗಮಪ್ರುಂಗಳಿಗೆ ॥೫೭॥ ಛಳಛಳಲು
ಛಿಳಿಂದುಬೆವಿಸ್ಕ್ರಮು । ಜಲಜಬಾಂಡಪಚೆಪ್ಪುಕಾಡಿದುದು । ಛಳಪಳಸತ
ತ್ಯಗಲಜಾಂಡಾವರಣಜಲರಾಶಿ ॥ ಅಳಿದುದಂಬುಧಿಕಾಡಕಡುಕಾ । ಪಲಿ

ಯೊಳಲೆಯೆತ್ತಿಳೆಕಾಸುಗಿಯಹಡ । ತಲೆಯಮಣಿಯರಳಿದವುಹೊಗಳುವೆ ನೇನನದ್ಭುತವ॥ ... ॥೫೮॥

ಧಾಳಗಿಚ್ಚಿಗೆಬೆಚ್ಚಿ ತೆಗೆದವು । ಪಾಳಯವನಲ್ಲಲ್ಲಿಸುರಗಗ । ರಾಳಿನದಿಯೆ ನಾಯೆತ್ತನಭದಿಂದಿಳಿನಿರ್ಜರರ । ನಾಲಿಗೆಯನೆರೆಗಚ್ಚಿದವುತುರುಗಾಳಿತರುಣಿಯ ತಿಂಥಿಣಿಯತಾ । ರಾಳಿಶಿಖಿದರಳಿದವುಲಂಕಾನಗರದದಹನದಲಿ ॥೫೯॥ ಛಿಳಿಛಿಳಿಧ್ವನಿಛಟಛಟಾಕೃತಿ । ಘುಳುಘುಳುಸ್ವನಘನಶಿಖಾಸ । ವಿಮ್ಮಳಿತಧೂಮಧ್ವಾನಧಗಧಗಧಗಿಲುಭುಗಿಲೆಂದು ॥ ಗಳಗಳಗೆತಲೆ । ದೋರಿಸಿತುಕಪಿ । ಕುಲಲಲಾಮನುಭಾವುರೇಪಿತ । ನೊಲಿವಸಖನೀನಹುದೆನುತಕೊಂಡಾಡಿದನುಶಿಖಿಯು ॥೬೦॥ ಪರಮಪಿತಸಖಕೇಳುಗಗನಾಂ । ತರದಪುರದಹನದಲಿಹೊಟ್ಟೆಗೆ । ನೆರೆಯದಾದದುಕೇಳ್ದನರ್ಘಗ್ರಾಸವಾಯ್ತೆಂದು ॥ ಪರಿಹರಿಸುನಿಕೃಷ್ಟಹವನು । ಹರದಭೀತಿಯಹರುಷದಲಿಸು । ಸ್ಥಿರಸಮಾಧಾನದಲಿಹನುಮನಹರಸುಬಳಿಕೆಂದ ॥ ॥೬೧॥

ಪರವಧೂವ್ಯಸನಿಗಳಜಂಗವು । ನರಕಭಾಜನವೆಂದುನೆರೆಧಿ । ಕ್ಕರಿಸಿದಶಕಂಧರನನಗರಾಂಗನೆವಿರಾಗದಲಿ ॥ ಪರಮಪಾತ್ರಯಶಿಚ್ಚತ್ತಮಂಗೀ । ಕರಿಸಿಹೊಗಲುದ್ಯೋಗಿಸಿದನಿ । ಭರದನಿಡುಗಿಚ್ಚಿನಪ್ರೌಳಿದುರ್ಗದುದಹನಸಪ್ರಪುರದ ॥ ೬೨ ॥ ಕುಶಕುವರಾರಕಕೇಳುಗಾವಳಿಮುಸುಕಿತೂರೊಳುತ್ತಾಯಿಗ್ಗಳೊಂದೆಸ । ಶಿಶುಗಳೊಂದೆಸೆ ನಾಯುತ್ತಕಟ್ಟದಕಿಚ್ಚಿನುರುಬೆಯುಲಿ ॥ ಸುಸರನಾಡರುಕೆಲರುಕೊರಳಿಸ । ಉಸುರಹಿಡಿದರಕೆಲರುಕೆಲರು । ಬ್ಬರಿದೆತೋಡಿದರುರಿ ಸುಧಾಳಿಗೆಹೇಳಲೇನೆಂದ ॥ ... ॥೬೩॥

ಕರವಕರಗುವಬೊಬ್ಬಿರಿವಕಾ । ಹುರದರಕ್ಕಸರೊಂದುದೆಸೆಯುಲಿ । ಮುರುಟಗ್ರೈವೋರೆಗಳಕಾಶಿನಖಳರದೊಂಸೆಯು । ತರುಣಯುವ್ವನವೃದ್ಧಪುಂಸ್ತ್ರೀ । ನೆರವಿಗಳದೊಂದೆಸೆಯುವಿಗತಾಂ । ಬರದಬಟರೊಂದೆಸೆಯುಕಾಣಿಸಿತನಿಲನಂದನಗೆ ॥ ... ॥೬೪॥

ಕೊಡುವೆನೇಕೌಪ್ರೊಂದುತನಗು । ಗ್ಗಡದಧನಿಕರುನೀವುನಾವೇ । ಬಡವರಿಂದಿಗೆಬಲುಸಮರ್ಥದಶಾಸ್ಯನವತಾನು । ಸುಡಿಸಿದನುಶೀರೆಗಳಮೆಲ್ಲಘ । ನಡೆಯುಹೆಂಡರುಮಕ್ಕಳನುಕೈ । ವಿಡಿದುನೀವೆಂದವರನುಪಚರಿಸಿದನುಕಲಿಹನುಮ ॥೬೫॥ ಉರಿಛಡಾಳಿಸೆಂಥಣಿಸಿವದು । ತಿರುಗಿಬರಬಳಿಕಮಮ್ಮಲಂಕಾ । ಪುರವನುಪ್ಪರಿಸಿದದುಗಾವಳಿಗಗನದಗಲದಲಿ ॥ ಸರಕಸರಿವರಿಸುವರುವರ್ಣಾ । ಭರಣವಸನಾದಿಗಳತೆಗವತಿ । ಭುದಕಳಪಳಕಾಣಿಸಿತುಕಂಗಳಿಗೆಕಪಿವರನ ॥ ... ॥೬೬॥

ಮುದುಕಿಹೊರವಡುಹೊರವಡೆಂದೊದ | ದೊದೆದುತಾಯೆಮುತ್ತೈ
ಯರಕ್ಕೈ | ಮುದಿಗಳನುಹಿಡಿದೆಳದುಶಿಶುಗಳಹೊಕ್ಕುಹಿಡಿದಿಕ್ಕಿ ॥ ಗದರಿನ
ಲಿಕೆಂಡಿರನುಜರೆನರೆ | ಹುದಿದವೃದ್ಧಪಿತಾಮಹರನೆಳ | ದದುಭೂತದಕಳ
ಕಳಿಕೆಬಲಿದುದುಗಗನನಗಲದಲಿ ॥ ... ॥೧೭॥

ಮಗನಕಾಣೆವುಕಂಡಿರೇನೀವ್ ॥ ಮಗಳತ್ತೆಗೆದಿರೆಸೊಸೆಯುಬಂಗಾರಗ
ಳತಂದಿರೆದೇವಪೂಜೆಯುನಕಟಸಾಕಿನ್ನು ॥ ಹೊಗದಿರುರಿಘನವಿಕ್ಕದ್ರ
ವ್ಯಾ | ದಿಗಳಧಾರೆಯುನೆರೆಯಿಕಕ್ಕಲಿ | ತೆಗಳುಬೇಡೆಂಬಲುಗುಬಲುಹಾ
ಯ್ತುನನಿಯುಮರರಲಿ ॥ ॥೧೮॥

ತೆಗೆತಿಲವನೌಪಾಸನದಕೊಳ| ವಿಗಳಧೋತ್ರದವುಸ್ತಕಂಗಳ | ಜಗಿ
ಯುಗುಡಹಪ್ಪಳವಸಂಡಿಗೆಗಳನುಹಾಸಿಗೆಯು ॥ ಬಗೆರಗೆಯುಸೇವಗೆಯೊರ
ಳಬೇ | ಳೆಗಳಸಾಲಗ್ರಾಮಗಳದೊ | ಸೆಗಳಕಾಪಲಗೆಳನುತಗಸಂದುದು
ಬುಧವ್ರಾತ ॥ ... ... ॥೧೯॥

ಜರೆಯುಜಾಡ್ಯದವಿರ್ಪರಾಖಿಳ | ನರಮನೆಯುಮುಖಕಾಗಿದೆಗಹಿದ | ಕ
ರದಲಲುಗುವಶಿರದಸರಣಿಯುಲಸಮರೋಷದಲಿ ॥ ಹರಿದರುಸೇಲಾಗ
ಲೋನಿ | ಕಟ್ಟಲಿತೆಯುಲಿದೀರ್ಘರ್ಣಯುವಾಗಂ ಡುರಿಗೆನಿಲ್ಲದೆತಡದರೆಡಹು
ತಮುಗ್ಗುತಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥ ೨೦॥ ನೀರಹೇರ್ಗನಂದಿಸುಕೆಲಕೊಕ್ಕಡೆ | ನಾರಿಯರಹೊ
ರವಡಿಸುತೆಗೆಕೌ | ಮಾರವರ್ಗವಜೋದಿಸೀಸಕಕ್ಕೈದುಕವಚಗಳ ॥ ದೂ
ರಕಿಚ್ಚಜದಿರಿತೆಗೆಹುು | ತೇರುಗಳತಳ್ಳಿಂಕಬೇಡು| ಬಾರುಬಟಿಬಲುಹಾ
ಯ್ತುಬಹುರಾಜಾಲಯಂಗಳಲಿ ॥೨೧॥ ತೊತ್ತಬಾತೆಗೆಹಾಸುಮಂಚವ |
ನಿತ್ತಹಾಯಿಕಾಗಿಣಿಯುಗಡನು | ನೆತ್ತವಲಗೆಯು ಪೈಸಿಕದ ಮುದ್ದುಗಳ
ಭರಣಿಗಳ ॥ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳೆಮುಸುದಿನ | ತೊತ್ತನಡೆಮುಡಿಮುಂ
ಡೆನೀನೆಂಬೊತ್ತುವಲ್ಲಿನಸಬುಡವೆಸದುದುಸೂಳೆಗೇರಿಯುಲಿ ॥ ೨೨ ॥ ಬಿಟ್ಟ
ಮಂಡೆಯುಬೇದಿವರಿಗಳ | ಕಟ್ಟಲುಹುಗಳತೆಗಬಸರಕಿನ | ಪೊಟ್ಟೆಗಳ
ಕೈವಿಡಿದುಮಕ್ಕಳಗಾಳುಮೋಳದಲಿ ॥ ಅಟ್ಟಣಿಯುಬೀದಿಗಳಲುರೆಕಂ | ಗೆ
ಟ್ಟಪುರಜನವಖಿಳದೆಸೆಯುಲಿ | ಪಟ್ಟಣವಹೊರವಡುತಲಿದರ್ದುಕೋ
ಟಿಸಂಖ್ಯೆಯುಲಿ ॥ ... ॥೨೩॥

ಕೂಡೆನಗರದನಿಖಿಳಜನಡೆಗ | ದೋಡಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿದಳ್ಳುರಿ | ಮೇಡೆಯೊ
ಳುಸಿಲುಕಿದನಿಶಾಚರರಾಪುರಾಂತರವ ॥ ಬಿಡಿಕಣಿಯಕ್ಕರಣೆಗಳು | ಕಿತ್ತಿ
ಡಿದರುಲಾಯುದಲಿಹಯುಬಿರಿ | ತೋಡಿದವುಗಜಬೀವಿವರದವುಕೇರಿಕೇರಿ
ಯುಲಿ ॥ ... ... ॥೨೪॥

ಕರಗಿಹರಿದವುಹೇಮರಸಹೆ । ದೊಡ್ಡರೆಯುವೊಲುಬಹುರತ್ನಚಯಬಿಡ । ದಾಳಿದವುಹರಿದರಳಿನಂತಿರೆಹೊಳಲೊಳಗೆಲದಲಿ । ಮರಕತದಮಾಣಿಕದವಜ್ರದ । ಥಾಥರದಭಿತ್ತಿಗಳುಬಿಕ್ಕನೆ । ಬಿರಿದವಡಗೆಡದುರುಳಿದವು ಪ್ರಾಸಾದಸೌಧಿಕವು ॥ ... ॥೭೫॥

ಕಲಶಕಾಂಚನವನಚಿತ್ರೀತನ । ಲಲಿತಕೇಶಾಕರ್ಷಣದಿನು । ಜ್ವಲಿಪ ವಿದ್ರುಮ ತೋರಣದ್ವಾರಗಳಚುಂಬಿಸುತ ॥ ಹೊಳವಹರ್ಮ್ಯನಿಕಾಂಚನನುಸ್ತ್ರೀ । ದಳವಾನಖದಲಿಸೂಳಘೋಷಧ್ವನಿ । ಗಳರವದಿರವಿಸಿ ರಸವಿಟ ನಸ್ರೊಲಗ್ನಿಪ್ರರವಧುವ ॥ ... ॥೭೬॥

ಮುಂದಳಿಸಿಮುರಿದೇಳ್ವವಸ್ತ್ರಿಯು । ಕುಂಡದಲಿತಳಿತೊಗೆದವಂಬರ ಮಂಡಲದಗಳಿಯುದಲಿವಿಲಯಶಿಖಾಗ್ನಿಕಣನಂತೆ ॥ ತುಂಡುಗಿದಿಗಳಿಗೊರಗಿದಿಗಳ । ಗುಂಡುಗಿಡಿಗಾರಣೆಯ ಕಡಿಯಲಿ । ಚಂಡಿಯಾಯ್ತುಚೆಸಾವಿದನನಿರ್ಮಿತನುಹಾಭವನ ॥ ... ॥೭೭॥

ಕುಶನೆಕೇಳ್ವೈಯುಂಪವಾದುದು । ಬಿಸರುಹಾಕ್ಷನಕೀರ್ತಿತರುರಾ । ಕ್ಷಸಪುರತ್ರೇತಾಗ್ನಿಕುಂಡಗಳಾದವವನಿಜೆಯು ॥ ವಿಷಮವಿಹ್ವಲಶೋಕಶಿಖಿಶೋ । ಭಿಸುವಹುತವಹನಾದನಸುರರು । ಪಶುಗಳಾದರುಯಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತನಾದನಾಹನುಮ ॥ ... ॥೭೮

ಬಂದನಿತ್ತಲವಸ್ತ್ರಿಯುಮುಜಲ । ಮಂದುಜಳಿಕತ್ತರದಗೋಪುರ । ಕಿಂದಿರೇಶಪದಾಭಿಗತವಿಶ್ವಗವಿಲಾಸಕದ ॥ ಇಂದಿರೇಶಪದಾಭಿಜನಿತಾ । ನಂದನದಿಮುರಕವಲಿಕಪಿಘು । ನಂದನಾರ್ಪಣವೆನುತಧಾರೆಯನೆರೆದನನಲಂಗೆ ॥೭೯॥ ತರುಣಕೇಳೀಪುರಿನಾಲಗೆಗಳು । ಬ್ಬರದೆಸಳ್ಗಳುವಿಸ್ಫುಲಿಂಗೆ । ತ್ಕರದಸರಾಗದಧೂತಮೊಗ ಭ್ರಮರಮಾಲಿಕೆಯ ॥ ಸರಭಸದಸಾಗರಸರೋವರ । ಸರದಮುದ್ಯದಸರಸಿಜವ್ರೊಲು । ಸುರಕದಂಬಕಕಣ್ಗೆ ಕೌತುಕವಾಯ್ತು ಪುರದಹನ ॥ ... ॥೮೦॥

ಆಸಲೇರಾಸ್ತ್ರುಮರೆನಿಷ್ಪ । ತ್ವ್ಯಾಹವಲಿವಾರ್ವುಂದಕಾರ್ಯವು । ಹಾಪಕನಪ್ಪಿಸಿದೆನುನವಿಸಿದೆನುಹೊತ್ತುವವನ ॥ ಈಕದನವೇಲಿನ್ನುಗಮನೋ । ತ್ಸುಕವೇಕರ್ತವ್ಯವೆಂದುನಿ । ದೇಹಜಾವರಚರನುಘನದರಿತೋಷಮುನವಾದ ॥೮೧॥ ಬಂದಕೆಲಸಸಹೂತ್ರವಲ್ಲಿದ । ಕೆಂದುಹಾರೈಸಿದನುಸೈರೆದ । ನಾದಗೆಟ್ಟನುನೆನೆದನಿಮಿಕುಲರಾಜನಂದನೆಯ ॥ ಆಂದುಮಾಖಿಯನಾಗಹಳಿತ । ಸ್ವಂತೋರಿತುದಮುರುದುರ್ಭರಯ । ಸಂಧಿಸದಲೇತಾಯನೆನುತಳವಳಿದನಾಹನುಮ ॥ ... ॥೮೨॥

ಅನುಚಿತವ್ರುವನಭಂಗಮಾಸುರ । ಹನನಮದುತಾತತ್ಪರದಮಹ । ನೆನವೆ
ದಿಕಗತ್ಯಂತದೂತರಿಗಾತತಾಯಿತನ ॥ ಇನಕುಲೇಂದ್ರನಚರನುತಾನೆಂ ।
ದನುಮರಸುವುದುಮಾತುಮೂರ್ಖರ । ಮನೆಗಳಿಗೆತಾಮರಾಸ್ಯನಾದೆಕೆಯುಂ
ದನಾಹನುಮ ॥೮೩॥ ಏನುಹದನಾಗಿಹರೊದೇವಿಯು । ಟೀನನೆನಮರೊಖ
ಳರುತನ್ನಿಂ । ದೀನಿರೋಧನಿಯುಕ್ತವಾಯ್ತೆಂದಳ್ಳಿಬಾರರಲೆ ॥ ಮಾನಸ
ದಪಿಹ್ವಲದವದನನು । ಮಾನಿನಿಯುಮುಂಡನೆಯಘನಮಹಿ । ಮಾನುಭೃತ
ಪದದರುಶನದಲಪಹರಿಸಬೇಕೆಂದ ... ॥೮೪॥

ಮಗನದೇನಾದನೊನಿಶಾಟರ । ಹಗೆತನವಗಂಟಿಕ್ಕಿಕೊಂಡನು। ವಿಗಡ
ತನವಸುರರಲಿಸಲುವ್ರುದೆತನಗೆಯುಕಟಕಟ ॥ ಮುಗುಳಿಗಮಿಸುವಡರಿದು
ದುಷ್ಕೃತ । ಮಿಗಿಲುತನಗೇದಳ್ಳಿಬಾರುವ । ಜಗದ್ಮಾತೆಯುಒಳಿಗೆಬಂದ
ನುವೀರಹನುಮಂತ ॥೮೫॥

ತಂದೆಬಂದ್ಯೆಹನುಮಮಾತೆಯು।ತಂದೆಖಳರ್ನುಕೇಣಿಕಿತಾನಿಂ । ನೆಂ
ದುಮಾಡುವ್ರದೇನುರಕ್ಕಸರರಿಯುದವ್ರೊಲಿನ್ನು ॥ ತಂದೆತೆರಳೆನ್ನೆಯುತೆರ
ಳಲಿ । ಕಂದನಡೆಯಿನ್ನಾಗದೆಯೆಂದಾ । ನಂದಭಯುಸಮ್ಮಿಳಿತೆವ್ಯದಡಹಿದ
ಳುವಸೊರುತಿಯು ॥೮೬॥ ಅಂಜಲೀತಕೆತಾಯೆತವಪದಕಂ। ಜಮನುಕಂಡು
ದುಯುಸುಮನಸ । ಮಂಜಸನಲೇತಾನುತಪ್ಪಿದಕೆಲಸಕಿನ್ನೇನು ॥ ಅಂಜಿ
ದೆನುಬೇಡಲಿಕೆದಶಮುಖ । ಭಂಜನೆಗೆನೇಮುವನುರಘುಕುಲ । ಕುಂಜರನ
ರಾಕ್ಷಸಮಹಾರ್ಣವಬಾಡಬಾನಲನ ... ॥೮೭॥

ಚಿಂತಿಸದಿರಿನ್ನೆನ್ನಡೆಗೆಭೂ । ಕಾಂತನಂಘ್ರಿಸರೋಜದರುಶನ । ವೆಂ
ತುಘಟಿಸುವುದೆಂಬಕರಣೇಂದ್ರಿಯುದಕಳಕಳದ ॥ ಭ್ರಾಂತಸಾಕಿನ್ನೆಂ
ದುಜನನಿಯು । ಸಂತವಿಸಿಮುರಿದಕ್ಷಿವಾರಿಯು । ತುಂತುರಿನಲಡಿಗೆರಗಿಬೀ
ಳ್ಕೊಂಡನುಮಹೀಸುತೆಯು ॥೮೮॥ ಕೊರಳಶರೆಬಿಗಿದರಸಿಬಿರಿಬಿರಿ । ದು
ರುಳುವಕೃಗಳಿಂದಹನುಮನ । ಹರಸಿಕಳುಹಿದಳುಕ್ಕುವಕ್ಕೆಯುಬಿಕ್ಕು
ಳಸಬಳಿಯು। ಸುರಿವನಯುಸೋದಕದಧಾರೆಯು। ವರುಷದಲಿನೆನದಮಂತೊ
ರವೆಯು । ನರಹರಿಯುನಿಜದಾಸನೈತಂದದ್ದಿದನುನಭವ ॥೮೯

ಎಂಟನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಒಂಭತ್ತನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ರಣಭಯಂಕರಹನುಮನಾದಿನ । ಮಣಿಕುಲೇಂದ್ರನಗ
ಪ್ಪಲಚೂಡಾ । ಮಣಿಯತಂದಿತ್ತನುಸುರೇಂದ್ರಾದಿಗಳನೀದಂಡೆ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಒಡಿದೆನುಕಪಿಯೆಂದುಮನದಲಿ । ಮಾಡದಿರಿನಾವೀಸಿಜಾರಯಂಥ । ಗೂಡಿಸಿಸಿತದವಿಶಿಖದಪೆಮ್ಮೆಳದಲಿಸಂಗರವ ॥ ಮಾಡುಗೈವುದೆಸಂಧಾನಿದಾತಾವಾಡಿತಪ್ಪೆವುನಮ್ಮರಣಜಂ । ಝೂರಜೋಕೆಯುತೋರುವೆನುನಾನೊಮ್ಮೆನಿಮಗೆಂದ ... ॥೧॥

ಅರಸದಿರಿಬಳಿಕಿತ್ತಲಿತ್ತಲು । ತೆರಹುದೋರುವೆನೋಡಿಸಮರವ । ಮುರವಡ ಕ್ಷಡೆಮ್ಮೊಡುವುದಗ್ಗಳಿಕೆನಿಮಗೆನುತ ॥ ಅರಿಚೆಲ್ಲಿದುಳಿದಸಾರಬಲವು । ಕ್ಕುರಿಕುಗೊಂಡುದುಬೆಟ್ಟವನುಕ । ಟ್ಟರುವೆಕವಿಪಂಡದಲಿಕವಿದುದುಕೂಡೆಖಳನಿಕರ ... ॥೨॥

ಕುಶನೆಕೇಳ್ವೈಕುಲಿಶಹತಿನೋ । ಯಿಸಲುನೆರೆಯುದಹನುಮನೆರಕಂಪಿಸುವನೇಖಳರರಿತದಲಿವಕೇಳುಕಕವ ॥ ಮುಸುಕುವತಿಬಲರಕ್ಕಸರಳ । ಕರ್ಕಶಕರೋಗ್ರವಿಘಾತದಿಂದೆ । ಬ್ಬಿಸಿದನಂತಕಪುರಿಗೆನಿಮುಷದಲಾಸವಿಸಾರಸುತ ॥ ತಿರುಹಿಸದದನುಕುಂಭನನುನೆಲ । ಕುರುಳಿಚಿದನುನಿಕುಂಭನನುನಡು । ಶಿರವನೆರಗಿದನಾಸುರಾರಿಯುನಾನರಾಂತಕನ ॥ ಬಿರಿಯುಲಪ್ಪಳಿಸಿದನುತ್ರಿಶಿರನ । ಕೊರಳಹಿಡಿದೀಡಾಡಿಶುಕನು । ದ್ದರುಷಸಾರಣವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರಾದಿಗಳನೋಡಿಸಿದ ... ॥೩॥

ಅಡಕಿಕೆಣಕಿದಕಂಪನನುಮುಸು । ದೊಡೆಯುತಿವಿದುಮಹೋದರನಹೇ । ರೊಡಲನೊವದಸುಪಾರ್ಶ್ವಯುದ್ಧೋನ್ಮತ್ತರಕ್ಕಸರ ॥ ಮುಡಿದಲುರೆಘಟ್ಟಿಸಿಸವಿಸಾಕವ । ಹಿಡಿದುಹಳಚಿದಶಕ್ರಜಿತುವನು । ಹುಡುಕಿಸೀರದ್ಧದನುನಡದುಸಮುದ್ರಮಧ್ಯದಲಿ ... ॥೪॥

ಮಿಕ್ಕವರನಡೆಬಡಿದುನಕ್ಕು । ಸಕ್ಕಜವ್ರುಕಪಿಯೊಡನೆನಿಮಗೆನು । ತೆಕ್ಕತುಳದಲಿಬರಲಿದಿಗೋರ್ಂಡನುನಗೇಂದ್ರಸುತ ॥ ತಕ್ಕನನ್ಮಾನದಲಿಕ್ಕೈಕೊಂ । ಡೆಕ್ಕತುಳದಲಿಬಂದನಮರರ । ಹೆಕ್ಕಳದಹೂಮಳೆಯುಹೊನಲಿನಹೊರದಲಿಹನುಮ ... ॥೫॥

ಆದೆಬರಹುಪವಮಾನಜನಜಯ । ವದನವಿಕಸಿತವಿಸ್ತರಣದ । ಭ್ಯದಯುಮುಖವೆನಗರುಹುತದೆಯುಂದಖಿಳಕಪಿಸೇನೆ ॥ ತಾದಿವೆರಳಬೊಟ್ಟಿಗಳಗತಿಗಳ । ತಗಹುದಬ್ಬರವರೆಯುಲೀತನ । ನಿದಿರುಗೊಂಡಪ್ಪಿದರುನವಿಸಿದಜಾಂಬವಂತಂಗೆ ... ॥೬॥

ವೀರಬಂದ್ನೈಸಹ್ವಿಮುಕಾರ್ಯೋ । ದ್ಧಾರಬಂದೈಕೀಶಕುಲದನ । ವಾರಿರುಹವಿನನಾಥಬಂದ್ವೈತಂದೆಬಾಯೆಂದು ॥ ಸೋರ್ಮಮಾನಂದಾಶ್ರುಪುಳಕದ । ಪೂರಣವಳಿತ್ತಿನನುಸನನಕು । ಮಾರಕನನಮಸ್ತಕನನಪಿಯೊಲಿವಬುಜನ

ದಸೊತು ॥೮॥ ಪವನಸುತನಿಚ್ಛೆಯಲಿ ಲವಣಾ | ರ್ಣವವದಾಂಟಿದಬಳಿಕರ
ಚಿಸಿತು| ದಿವಿಜರಿಪುಪುರವಿಶ್ವಕರ್ಮಮಯಾನುಮತಗಳಲಿ | ನವವಿಚಿತ್ರ
ದಮಣಿಖಚಿತಭವನ | ನವನುಹೊಕ್ಕನುನಗುತಭೃಗುಸಂ | ಭವಸುರಾಚಾ
ರಿಯುರನೇನುಡಲಂದಶತ್ರುವ ॥ ೯ ॥ ಏನುಮಾಡಿದೆಯೆಂದುಕಲಿಸದ | ಮಾ
ನಜನನೀಕಮಲಗರ್ಭನ | ಸೂನುಬೆಸಗೊಂಡನುಮುಗುಳ್ನಗೆಮುಖ
ದೊಳೆದವತರಿಸ ॥ ಏನನೆನಗೆಸಿರೂಪಿಸಿದಿರಿದ| ರಾನಿಕೆಯಲೇಹೋಗಿಕಂಡೆ
ನು | ಜಾನಕಿಯುಬಳಿಕಿತ್ತಿನವರಿಗೆದಿವ್ಯಮುದ್ರಿಕೆಯ ॥೧೦॥ ತನುಬಡವು
ದೇವಿಯುರದೇವರ | ನೆನಹದಲ್ಲದೆಕಾಣೆನನ್ಯವ | ಮನವಚನಕಾಯದಲಿಶಿ
ವಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ಎನಿತುಮಾತಿವ್ರತೆಯೊಜಗದೊಳು | ತನಗೆಬಳಿಕೀರ
ನ್ನವನುಕೊ | ಟ್ಟನೆಮನಲ್ಲಿಗೆಹೋಗೆನುತಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರವರೆಂದ ॥ ೧೧ ॥

ಮೇಲೆಮಾಡಿದಕೆಲಸವೇನದ | ಹೇಳೆನಲುತಲೆಗುತ್ತಿದನುಪ್ರೆ | ತಾಳಿಕ
ರುಹೊಗಳಿದರುಮೇಲೆಸುರೇಂದ್ರನೊಲಿದಾಗ ॥ ...ಳುಜಾಂಬವದೇವರಿಪು
ವನ | ಪಾಲಕರಪಡೆಬಡಿಮುಸವರಿದ | ನಾಲಲಿತನಂದವನೊಂದೇಕ್ಷಣದ
ಲೀಹನುಮ ... ॥೧೨॥

ಬವರಕ್ಕೈತಂದಸುರರಾಯನ | ಕುವರರೇಳೂ ರರನುಕಾಲನ | ಭವನ
ವನುಕಾಣಿಸಿದನಕ್ಷಾದ್ಯಖಿಳರಾಕ್ಷಸರ ॥ ತವಿಸಿಸಭೆಯಲಿರಾವಣನಗರಿ |
ಭವಿಸಿಪುಚ್ಛಾಗ್ರದಲಿಸುತ್ತಿದ | ನಿವಸನದಶಿಖಿಯಿಂದಸೀಕರಿಮಡಿದೆನು
ಪುರವ ॥ ೧೩ ॥ ತಾಗಿತರುಬಿದಖಳರಬಟ್ಟೆಯ| ಸಾಗರದೊಳದ್ದಿದನುದೂ
ತ್ರೋ | ದ್ಯೋಗವಿದುನಿಂಮಾತನುಡಿದರಾಜಕಾರಿಯವ॥ ಮೇಗಹೇಳುವ
ದೇನೆನುತದಿವ| ಕಾಗಿನಡದರುನುಡಿಯುನಿದಕೇ| ಳ್ದಾಗದಾಕಪಿಸೇನೆಕೊಂ
ಡಾಡಿತುಸವಿಸಾರಜನ ... ॥೧೪॥

ಬಳಿಕಬೀಡೆತ್ತಿದುದುಹರುಷದ | ಹೊಳಹಿನಲಿಹೋದರೆದ್ದಗಗನದ |
ಜಲಭರದಜವಗತಿಯುಲದ್ರಿವನೋಪಪರ್ವತವ ॥ ಕಳಿದುಮಾರ್ಗಶಿರೋಪಿ
ತದಶಿ | ನಳಿನಸಖಸಂಗಮದದಿವಸದ| ಲಳಿಪಬಿದ್ದರುಕೋಟಿಯನು
ಫಲವರದಮಧುವನವ ॥೧೫॥ ಕಾಪಿನಗ್ಗದಬಲಿಮುಖರಭಟ | ರೀಪರಿಯು
ಹೊಗಗುಡದೆತಡೆಯಲು | ತೋಪಸೂನೆಯುಕೊಂಡುಕೊಡಹಿದರಾವನಾ
ಕಸರ ॥ ಆಪರೇಬಳಿಕವದಿರಿವರಾ | ಟೋಪಕೊದಗುವಡರುಣಜಲದ
ವಿ | ಲಾಪಮುಖರೈತಂದುದೂರಿದರಿನತನೂಜಂಗೆ ॥ ೧೬ ॥ ಆರಿದನಸಿತರ
ಮೇಲೆಹುಯ್ಯಲ | ಹೊರಗೆಯನುದೇವಿಯುರಸುದ್ದಿಯು | ಸರಿಗೆಯನುಬ
ಳಿಕಿವನಸಂತೈಸದನುಸುಗ್ರೀವ ॥ ನೆರೆಮುದಂಬರವಿಸರಗನುನಸ! ತೆರಹಿಗೆ

ನೆತ್ತಿಗೈಕೆತ್ತೊಡೆಗಳ | ಹರೆಯುಹೊಮ್ಮಿನಲಿಳಿದರಾಪ್ರಸ್ರವಣಗಿರಿಗಾಗಿ ||
ದೇವನಿದ್ದಮನೀರಘುಪನು | ಗ್ರೀವಲಕ್ಷ್ಮಣರುಗಳಗಡಣದ | ಲೀವನೌಕ
ಸರಿದಿರಿನಲಿಜಯಜಯನಿನಾದದಲಿ || ತೀವಿದುತ್ಸವದಿಂದವಿಮಲಫ | ಲಾ
ವಳಿಯಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತಭಿ | ಭಾವಶಕ್ತ್ಯಲೆರಗುತಿರ್ದರುಪದಕೆರಘುಪ
ತಿಯ ||೧೮|| ಬಳಿಕಜಾಂಬವದೇವನುದಧಿ | ಕ್ರಮನಕಾಣಿಸೆತೋಮರು
ಹಷೋ | ದ್ಗಮದಲುಪಚರಿಸಿದನುಜನಪತಿಜಾಂಬವಾದಿಗಳ || ಗಮನಕಾ
ರ್ಯವಿಸಂಚವಾಗದೆ | ವಿಮುಖವಿಲ್ಲದೆಕಂಡಿರೇನೀ | ವಮರವೈರಿದಶಾನನನಂ
ದನವಟಿಸಗೊಂಡ ||೧೯|| ದೇವರನುಬೀಳ್ಕೊಂಡುನಡೆದೆವು | ದೈವಚಿತ್ರ್ಯ
ಸವನಿಜಮವಿವಿ | ಧಾವನಿಮವಿವಿ | ಧಾವನಿಯಹೊಕ್ಕರಸುತಿದ್ದೆವುವಿತಳ
ಕುಹರದಲಿ | ತ್ರಾವರೆಮ್ಮನುಸಖಿಸುತನನುಜೆಯ | ತಾವಕಂಡೆವುತೊಳಲಿ
ದೆವುಬಳಿ | ಕಾವಿಚಿತ್ರದವಿಷಯವೀಳಿಯದೆಂದನಜಸೂನು ||೨೦|| ಬಲು
ಹಮೆರದಲ್ಲಿಂದಹೊರವ[illegible] | ಟಳಿಯುಸಾರ್ದೆವುಮುಂದೆಕಂಡೆವು | ಕಲಿಜಟಾ
ಯುವಿನಗ್ರಜನನಾವಿಹಗಪತಿಯಿಂದ || ಖಳನಸುದ್ದಿಯನರಿದುಸಾರ್ದೆ
ವು | ಜಲನಿಧಿಯನಲ್ಲಿಂದಹನುಮನ | ಕಳುಹಿದೆವುಗುಪ್ತದಲಿಸೀತೆಯನರಿ
ದುಬಾಯೆಂದು ||೨೧|| ಈತಬಳಿಕಸಮುದ್ರಮಧ್ಯದ | ಲಾತಕಂಟಕಹ
ಲವಕಳಿದುಪ | ರೇತಪತಿಶಂಕರವಿರಿಂಚಾದಿಗಳಿಗಸದಳದ || ಯಾತುಧಾ
ನನರಾಜಧಾನಿಯ | ಲಾತಮಿಸ್ರಮಲರಸಿಕಂಡನು | ಮಾತೆಯನುಮ
ಲ್ಲೋಕದಮರನರೋರಗಾವಳಿಯ ||೨೨|| ಬಡವುಗಡದೇವಿಯರುಶೆರೆವ
ನ | ಗಡೆಮಹೋದ್ಯಾನದಲಿಕಾವಲು | ಗಡಮಹೋಗ್ರನಿಶಾಚರರುಗಡ
ನೃಪತಿಚಿತ್ತೈಸು || ನಡೆನುಡಿಯುಲಲಿಕೆಗಳಡಿನಿ | ಮ್ಮಡಿಯಸಿರಿಚರಣಾ
ರವಿಂದದ | ದೃಢತರದನೆನಹಲ್ಲದಿಲ್ಲವನೀಶಕೇಳೆಂದ ||೨೩|| ಕಳಲಿಸೂಸಿದ
ಕೇಶಪಾಶದ | ಮಲಿನವಸನದಮುಸುಳಿಸಿದಕೋ | ಮಲತೆಯಂಗದಕೋ
ಡಿವರಿವಶ್ರುಳಳಲೋಚನದ || ಬಳಲಿಕೆಯಬಾಯ್ದೆರೆಯಲಿದ್ದಳು | ಜಲಜ
ಮುಖಿಮುಂದೀತಹೇಳಲು | ಸಲೆಮರುಗಿತೆನ್ನೊಡಲೆನಲುತಲೆಗುತ್ತಿದನು
ರಾಮ ||೨೪|| ಘುಡಿಘುಡಿಸಿವಾಗಳಿಯಮನದಲಿ | ಝುಡಿದವಿಳಿಗಶ್ರುಗಳು
ಮನದಲಿ | ಮಿಡುಕಿದನುಸುಗ್ರೀವನನಿಬರಸಂತವಿಸಿಬಳಿಕ || ನುಡಿದನಾ
ಜಾಂಬವಹನುಮನ | ಕಡುಹಹೇಳಿದುವನವಕಿತ್ತು | ಗ್ಗಡದಕದನದಕಥೆ
ಯಲಂಕಾನಗರಕಾರಣವ ... ||೨೫||

ಅಳಿದುದಸಿತರಮೇಲೆಚಿಂತಾ | ಕುಳಿತರೋವಾಂಚನದಹರುಷದ |
ಹೊಳೆಯಲೀಸಾರಿಡಿದರುರಘುಪತಿಲಕ್ಷ್ಮಣಾದಿಗಳು || ಬಲುಸಖರುಬಲು

ಭೃತ್ಯರುಳ್ಳಡೆ । ಬೆಳಗದೇಸತ್ಕೀರ್ತಿಚಂದ್ರಿಕೆ । ಕಲಿಯೆ ಬಾಯೆಂದಪ್ಪಿದ
ನುರಘುರಾಮನನಿಲಜನ ॥ ... ... ॥೨೬॥

ಪಟುತನವುದೊರಕಿದರೆಕುಚೇತನ । ಘಟಿಸಲರಿಯದುಕುಚೇತನವುಸಂ।
ಘಟಿಸಿದರೆ ಪಟುವಾಗದುಭಯಗುಣಂಗಳುಳ್ಳವಗೆ । ಘಟನದಧಿಕವಿವೇಕ
ವಿವಿಧ । ಸ್ಫುಟಗುಣಂಗಳುನಮ್ಮಭಾಗ್ಯೋ । ತ್ಕಟದಲೇಶೇರಿದವುನಿನ
ಗೆಂದರಸಪುರುಷನಲಿ ॥ ... ॥೨೭॥

ಮುರಿದುಚರಣಕೆನಮಿಸಿವಿಶ್ವಂ । ಭರೆಯಪುತ್ರಿಯಶಿರೋಮಣಿಯಬ
ಳಿ । ಕರದುಕೈಗುಡಿತೆಯಲಿಧರಿಸಿಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥ ಅರಸರಾಮಂಗಿ
ಯ್ಯೆಬಳಿಕಾ । ದರದಿನಾಹನುಮಂತದೇವನ । ಪರಮಕರುಣಕಟಾಕ್ಷರ
ಚೆಯಲಿಹೊಗಳಿದನುರಾಮ ॥ ... ॥೨೮॥

ಉದಧಿಮಥನದಲಮಲಕೌಸ್ತುಭ । ಮುದಯದಂತದರಲ್ಲಿಜನಿಸಿ । ತ್ರಿ
ದುಸುರೇಂದ್ರಂಗಾಯ್ತು ಹಸುಗೆಯಲೀಮಹಾ[illegible]ಡಿಯು ॥ ತ್ರಿದಶಪತಿಜ
ನಕಂಗೆನೃಪಯ । ಜ್ಞದಲಿಕೊಟ್ಟನುಜನಕಸೀತೆಯ । ಮದುವೆಯಲಿತ
ನಗಿತ್ತುದಿತ್ತನುಸೀತೆಗಾನೆಂದ ॥ ... ॥೨೯॥

ಕಾರುಹಿದಹುದೆಂದರಸನೆಳೆನೇ । ಸರಿನವ್ರೊಲುರಂಜಿಸುವರತ್ನವ । ತ್ವ
ರುಗಿತ್ತೊಳ್ಳುವ ಹರುಷವುಳುಕದಿ ಮಿತ್ತನನುಜಂಗೆ ॥ ನೆರೆಯದೀತಂಗೀವ
ವಸ್ತು । ತ್ಕರವದಂತಿರಲೆಂದುಬೊಮ್ಮನ । ಪದಪದವಿಯನಿತ್ತುವಿ
ಗೆಮನದಣಿಯೆಮನ್ನಿಸಿದ ॥೩೦॥ ತೀರದೇತಾಬೇಡಶನ್ನಯ । ನಾರಿಯ
ಮಲಕಟಕ್ಷದಗ್ರದ । ಧಾರೆಸೋಂಕಿದಡಹುದಲೇಬ್ರಂಹ್ಮೇಂದ್ರಪದವಿ
ಗಳು ॥ ಸಾರತರನಿಗಮಾರ್ಥವಿದುಬರಿ । ಗಾರಿಗಾಲಕ್ಷ್ಮೀಶನೊಲಿದರೆ।
ವೀರಕೇಳುವಿಚಿತ್ರವಿದಕೇನೆಂದನಾಮುನಿಪ ॥೩೧॥ ಕೇಳಿನನುಬಳಿಕವರ
ವಂಶಾ । ಭೀಳನಗರದಪಥವನಾದಶ । ಮೌಳಿಯನುಪಮದುರ್ಗದಗ್ರಾ
ಟೋಪಪನುರಾಮ ॥ ಆಳುಕುದುರೆರಥಾಶ್ವದುಬ್ಬರ । ದೇಳಗೆಯನವಗಿ
ರ್ದಶಿರಿಯು । ಬಬ್ಬುಳುಗಳಥಾಳಿಸುವನಗೆವೊಗದಲಿಸವಿಾರಜನ ॥೩೨॥

ನೂರುಯೋಜನಜಲಧಿಮೇಲಿಂ । ನೂರುಯೋಜನಪಥಮಹಾಪುರ ।
ನೂರುಯೋಜನದುನ್ನತದಗಿರಿಮೂರರಗ್ರದಲಿ ॥ ತೋರುತಿಹುದಿನಬಿಂ
ಬದವ್ರೊಲದ । ನೇರಲಮರರಿಗಸದಳವುಹದಿ । ನಾರುಯೋಜನದುದ್ದಕೋ
ಟಾವಳಯುವದಕೆಂದ ॥ ... ॥೩೩॥

ಅಗಳುತಾನ್ನೈವತ್ತುಯೋಜನ । ದಗಲಕೆಳಗಣಕೋಟಿಯೊತ್ತಿನ । ಲ
ಗ್ರದರಕ್ಕಸಸಿರಿಯಹೊಗಳವಡಳವೆತನಗೆಂದ । ಪುಗದುಪತಿಸೈನಿಕದ

ಸಂಖ್ಯೆಯು । ಸೊಗಸುಜಿಹ್ವೆಗೆಜೇಯ್ಯಯಿಸಿತನ । ಬಿಗುಹುದೇಹರುಷವು ಸಿಡುಕುಳಿದಿಹದೇನಹುದೊಯೆಂದ ॥ .. ॥೩೪॥

ಹದರುದೆಶೋಲಗವನಿತರಿಪೆಸ್ಮೇ । ಅರಸಸುಗ್ರೀವಾದಿಸುಭಟರ । ಕರಸರೋಜದಿಬೀಳುಕೊಟ್ಟನುಬಳಿಕಬೀಡಿಕೆಗೆ ॥ ತೊರವೆಯಧಿಪತಿರಾಯನರಕೇ । ಸರಿನಿಜಾನುಜಗೊಡಿನೊಳಿದ । ನಿರುಳಡಹಿತವಧಾವರೋಧದ ಬಹಳಚಿಂತೆಯಲಿ ॥ ...

ಒಂಬತ್ತನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಯುದ್ಧಕಾಂಡ

ಮೊದಲನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ದೇವರಾಘವನಧಿಕಬಲಖಳ । ರಾವಣನವಧೆಗೆಂದುಕಲಿಸು । ಗ್ರೀವಬಲಸಹಿತೈದಿದರಲೆರಾಪವಮಹಾಗ್ರವವ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ದಾಶರಥಿಯುತಕೇಳುಬಳಿಕದಿ । ನೇಶನುದಯದಲಿವರಲೇಪ್ರ । ತ್ಯೂಷಕರ್ಮವರಚಿಸಿನಡೆತಂದಿತ್ತನೋಲಗವ ॥ ಕೀಶಕುಲಕಮಲಾರ್ಕ ಮುಖ್ಯನು । ಹಾಕಸುಭಟರೆತಂದುಕರವಿ । ನ್ಯಾಸವಮಸ್ತಕರಾಗಿಕುಳ್ಳಿರ್ದರುಸರಾಗದಲಿ ॥ ... ॥೧॥

ನಡೆದುದೀಪರಿಯಂತಕಾರ್ಯದ । ಕಡುಹುಕುಂದದೆಮುಂದಣದಮುಂ । ಗುಡಿಯದಾಯಕೆದಾರಿಯಾವುದುವೀರಹೇಳೆಂದು ॥ ನುಡಿ ಎಲಿನ ಸುತಕೈವುಗಿದುದಳ । ನಡೆಯಲೆಣಿಕೆಗಿದೇನುದೊಡ್ಡಿತು । ಕೊಡಲಿಯೋ ಕಳೆಗೊನೆಯುಕಾರ್ಯಕೆಬೆರಗದೇನೆಂದ ॥೨॥ ಜೀಯುಕೇಳೀದಳಕೆಸೀಲನ । ನಾಯಕನವಮಾಡವುದುಸೇವೆಗೆ । ವಾಯುವಿನನಂದನನದೇವರಪಾದಪಂಕಜದ ॥ ರಾಯುಕುವರನನಿರಿಸುನಿಜಬಲ । ದಾಯುತದರಕ್ಷಣೆಗೆವೇಲಣ । ದಾಯುದನುಭವಕಜಸುತನಕೈಪಿಡಿದುಕೋಯೆಂದ ॥ ॥೩॥

ಆದುಧಾವುರಿಯಾದೆಯುಲಿಸಿ । ಪಾದಿಸಿತುಸೇನಾಧಿಪತ್ಯಕೆ । ಸ್ವೈದಿಕೋಕ್ತಿಯುವಿವಿಧಪರಿಕರವಗ್ನಿನಂದನಗೆ ॥ ವಿದಿತವುರವಿಮಾನವಂಬರ । ವೈದದೆನೆಸುರಮುನಿಗಳಿಳಿದರು । ವೇದಿನಿಗೆವರಾಂಗಲ್ಯತೂರ್ಯತ್ರಯದ ರಭಸದಲಿ ॥

ಗುರುವಿನಭಿಜಿತಲಗ್ನದಲಿಸು । ಸ್ಥಿರಸುಮಾರ್ಗದೊಳಾಯುತ್ತವೈಶ್ವಿ । ನವನಸುತಗಭಿಷೇಕಕಪಿಸೇನಾಧಿಪತ್ಯತನ ॥ ಹರಸಿಶಾಸುಯುಹು

ಮಿಸ್ತ್ರದೆರ ಸುರ | ತರುಣಿಯರುಹೂಮಳೆಯಹೊನಲು| ಬ್ಬರಿಸಿದಪ್ರಹೊ
ದರೆದು ದಿಶಾಲ್ಯಸ್ತ್ಯನಶೂಸ್ಕರದ ॥೫॥ ಹರಿಬಲವನತಿಹರುಷದಲಿಸಿಂ | ಗ
ಲಿಸಿದನುಸುರರಾಜರುಚಿರಾ | ಭರಣವಸ್ತ್ರಸುಗಂಧಮಾಲ್ಯಂಗಳನು
ಗ್ರದಲಿ ॥ ಸಿರಮದ ಶಿದಕ್ಷೆಮರಾದಿಸಿದ್ಧಗ | ಳಂಸರಂಭ್ರಗಬೇಳಕೊಟ್ಟ
ರು | ಸುರಗಣದಸವಿಸ್ತ್ರೀಸಿಂದಮರಾಪತೀಶ್ವರಗೆ ॥ ... ॥೬॥

ಬಳಿಕಲುತ್ತಮ ಫಲ್ಗುಣೀಲ | ವಿಮ್ಮಳತವಿಸ್ತ್ರತವರಾರ್ಗ ಶಿರದು | ಜ್ವಲದ
ಶುವಾಷ್ಟಿಮಿಯುಳನ್ನದ್ಯೋತನಂಬರದ ॥ ವಳಯುಮಧ್ಯದಲಿಲತಾ
ರಾ | ಬಲದಬಲದುಸುರಿನಲಿಸೀಲಿಕೋ | ತ್ಪಲಸಿಭಾಂಗನುತಂಳಿದನುವಿಜ
ಯಾಭಿಧಾನದಲಿ ॥ ... ॥೭॥

ಎನ್ನುದೆ ಒಡನೆಸಮಸ್ತಬಲ... ಎದ್ದಲ...ಯುಪುಳಿಯುಶರಧಿಯ |
ಬದ್ಧಿಯುಲಿಕುಜಕಾಧರದುಬ್ಬರದಾಯುಧಂಗಳಲಿ ॥ ಗದ್ದುಗೆಯನಿಳಿದ
ಬುಜಭವರಿವ | ರಿದ್ದಬೀಡಿಗೆಬಂದುವಿನವಿತ | ಮುದ್ರೆಯುಲಿಮುಗಿದಿದರ್
ನನುಪಮಕರಪ್ರಟಾಂಜಲಿಯು ॥೮॥ ಜಯಜಯಧ್ವನಿರುಡಿಯೊಲಂಕಾ | ಜ
ಯಾನುರಸ್ಕಂಧದಲಿಸಿಪ್ರನಿ | ರ್ಭಯನುಮಾಡಿಸಿದನುಮರುದ್ಗಣರಾಜ
ಸುತಸುತರ ॥ ನಿಯುತ್ತಸಿಜಕಂಧರದಲಬುಜ | ಪ್ರಿಯಕುಲನುಜನೂ
ಪ್ಪುರವಿಜಾ | ಜ್ಞಾಯುಲಿನಡೆಪುದುದಂಡುಕದನೋದ್ದಂಡರಾಘವನ ॥೯॥

ಅರರೆ ಘರಾಜೇಂದ್ರಸ್ಯನ್ಯದ | ಸರಿಯುಸೇವೆಂಣಿಸುವೆನಗ್ಗದ | ಕರ
ಡಿಗಳಕರಿಘಟಿಗಳಾವುಸುಕಗಳತುರಗೆಚೆಯು ॥ ಕರಿಯುಕಪಿಗಳತೇರುಗ
ಳುತರು | ಚರರೆಪದಚ್ಚರವಾಯುತದಿಹೊಸ | ಪರಿಯಚತುರಂಗದಗಡಾ
ವಣೆಯುಡರಿಸಿತುನಭನ ॥೧೦॥ ತೋಳುಗಳೆಪರವಾಳಿಸಿಡುಲಾಂ | ಗೂಲ
ವೇಸಬಳಂಗಳುಗಳುಕ | ರಾಳನಖನಸಿಘೇನುದಂಷ್ಟ್ರಂಗಳಕ್ರಮಣಚ
ಯು ॥ ಮೇಲುಸ್ಯೆದುಗಳುಳಿದಗತರು | ಕೇಳಿಟ್ಟಿಕಾಶನಹಿದಸ್ತ್ರಾನ |
ಲಾಳಿಕೊಟ್ಟಿಗೆಯನಲುಕಂಗೊಳಿಸಿತ್ತುರಿಪ್ರಸೇನೆ॥ ॥೧೧॥

ನಡಿಸುದ್ರ್ಯಬಲಬಳಿಕಬಲಿಸುಖ | ಪಡೆ ಮುಪದಹತಿಗಹಿಪಸಸುವ |
ಕ್ಕುಡಿಸಕಾಲರಿಜರಯೊಕೂರುಮನುಸುಸುರುಕೆಂತದಲಿ | ವಿದಿಕೆಮ
ದದಿಗದಂತಿಗಳತಲೆ | ಗೊಡಹೆಕಮಲಭವಾಂಡಮಂಡಲ | ಝುರಿಯೊಜ
ರಿದುನಧರಣಿಸೇನಾಗಣದಧಾರದಲಿ ॥೧೨॥ ಕೀಲುಕಳಚಿದಮರಶೈಲ
ದ |ಮೇಲುಜಾವ್ರಜ್ಜಡಿಸಿದಕ್ಕಿನ | ಮೂಲೆಪರಿದಪ್ರುಬಿಟ್ಟದತ್ತಡಬೆಸು
ಗೆಭೂತಳದ ॥ ತಾ...ನಮರಿಸ್ಸರೆಯುನುತಾಂ | ದೋಳದನಾಸನಾಗಿ
ರಬೆಬಿಸ | ದೋಲಗಿಸಬುತಿದನನಂಭೋಲೋಚನನ ॥೧೩॥ ಹ

ರಿಚೆಮೂವತಚರಣಪ್ರಹತಂ । ಬ್ಬರದರಜಪಳಿಮುಳುಗಿತಗ್ಗದ । ಹರಿಪ
ದಪ್ರಹರಿಬಿಂಬಹರಿಪತಿಹರಿಜನಾಸ್ಥಾನ । ಹರಿಯುದೋಲುಹರಿಸೂನು
ಸ್ಮಿತ । ಥರಥರದಭುವನಗಳಜಠರಾಂ । ತರದೆಳ್ಳಳವಡಿಸಿತ್ತುಹೊಗಳು
ವೆಸೇನದ್ಭುತವ । ... ॥೧೪॥

ಕಟಕವೀಪರಿನಡೆದುಹರಿಗಿರಿ । ಕಟಕದಲಿಬಿಟ್ಟುದಃಕಣಾಗಿರಿ । ತಟ
ದೊಳಾಯಿತುಸುಘುಣಮರುದಿನವೇಚಕಾಹ್ವಯುದ ॥ ಅಟವಿತಳಪಟ
ವಾಗೆನಡುಬ್ಬಟಿಸುಮಲಯಾದ್ರಿಯುಳಿಬಿಟ್ಟುದು । ಪಟುಪರಾಕ್ರಮಿ
ನೀಲನಾಜ್ಞೆಯಲೀಮಹಾಸೇನೆ ॥ ೧೫ ॥ ಪಯಣನಾಲ್ಕಕೆಸಾರಿದರುಶ
ರ । ಧಿಃ ತಟಾಕವನನುಮನೆಲನಾ । ನಿಯರಿಬಲರಾಸಿಯಲಿಮುಳುಗಿ
ತಾತ್ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲಿ ॥ ಭ್ರಮದಭಾರಣ್ಯಿಂದಸೀತಾ । ಪ್ರಿಯನಚರಣದ
ಮೌಕ್ತಿಕವಮಣಿ । ಮಾಯದಕಾಣಿಕೆಗೆಡುವವಲುಕಡಲುಬ್ಬಿತಿದಿರಿಸಲಿ ।
ಧರೆನಡುಗೆಗಘೇ[illegible]ಂಡೋ। ತ್ಕರದಧವಳಛತ್ರದಃರುಚೀ । ಸಕದ
ಚಾಮರದನುಲಸಲಿಲಾವರ್ತನರ್ತನದ । ಭರಿತಘುಳುಘುಳುಘುಳುನಿನಾ
ದದ । ಮೊರೆವಭೇರಿಯುಲಿದಿರಗೊಂಬಂ। ತಿರೆಮೊರದುಹಾಕರಧಿಪಸುಧಾಪ
ರಿದಿರಘುಪತಿಯು ॥೧೭॥ ಒದದುಮೇಳಾಚಲವನಭ್ರದ । ತುದಿಗೆಲಂಗಿಸಿಮು
ರಿದುವಿತಳವ । ಸದದುಭೋರೆಂದೆಲಿದುದಿಗುಭಿತ್ತಿಗಳಹೊಯ್ದುಲದು ।
ಮದದಹಂಕಾರದಲಿತನಗಿ । ಲ್ಲಿದಿರಹಪ್ರತಿಭಟರೆದುತಹರು । ಷದಲಿಮು
ಲದೊಲದಾಡುತಿರ್ದನುಕಃಧಿಕೃತಿಕರಧಿ । ... ॥೧೮॥

ಬೀಡುಬಿಟ್ಟುದುಸಕಲನಾಯಕ । ವಾಡಿಗಳುಗುಡಿಹೊಯ್ದದಸುರ
ವ । ಛಾಡಗಳದಳಿರುಗಳಹೊದಕೆಯುರಾಜವೈಭವದ ॥ ನೋಡೆಶರಧಿಗೆ
ಪಡಿಸದುದ್ರದ । ಪಾಡುಮೆರೆದುದುಪಾಳಯಶ್ರುತಿಗ । ದೊಡಿತಲ್ಲಿಯುರಾ
ಜ್ಞೆಯುದಖಿಳಸುರಪುರವರಕೆ ॥೧೯॥ ಎಲೆಘ ಕ್ಷಿತಿನಾಥಸುತಕೇಳ್ । ಖಳ
ಶಿರೋಮಣಿಸುಪ್ರತಾಪಾ । ನಲವತೇಜದತೀವ್ರಶೌರ್ಯದಸಕಲವೈಭವ
ದ ॥ ಕಲಿತನುದದುಬ್ಬಿನಲಿಸುಭಟಾ । ವಳಿಸಹಿತಬಲಗದೊಳಿರೆತಂ । ದಿ
ಳುಹಿದರುಭಯಭರಿತಬೀಜದಹೊರೆಯುನಚರರು । ॥೨೦॥

ಜೀಯಬಂದಿದೆಸಕಲಕಪಿಕಟ । ಕಾಯುಕಲ್ಪಿತಕಾಯರೂಪಿನ । ಕಾ
ಯಃದತಿಬಲಇಂದ್ರಯಮವರುಣಾದಿನಿರ್ಜರರ । ಆಯುತವನಕಿಸುವಕು
ಲಕ್ಕೆ । ಲಾಯುಧನುಕಂಣಿಕ್ಕಲಸದಳ । ವಾಯಿತೆಮಗೆಳಿದೇವಯುಂದ
ರುಖಳರುಕ್ಕೆಮುಗಿದು ॥೨೧॥ ಎತ್ತನೋಡಿದಡತ್ತವಿಲಯುದ । ಲೆತ್ತ
ಬಂಬುಧಿಯಂತೆಬಳವದು । ಕೃತ್ತಿವಾಸಂಗಸುರಹರಕಮಲಜರಿಗಸದಳ

ದ ॥ ಮಿತ್ರನೆನಿಸುವ ವರದ ರಘುಜನ । ಕತ್ತುನ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನ ಸ್ತಗೆ ।ತ್ರ ತ್ರಕೋಟ್ಯರನಂದದ ವರದ ದೇವ ಚಿತ್ರರು ॥ ೨೨ ॥ ದೇವರಂದಿಳೆತಂದ ಸೀತಾ । ದೇವಿ ಮುದದಿಂದ ಂಗವಿಸು । ಗ್ರಾಮಸೆಂಬಳ ಪೀಠದ ನಾದಿ ಭಕ ರಕೆ ಬಿರಿಸಿಗಿಂತ ॥ ಅತ್ರಿ ದಧಿಮುಖ ರಾಜ ಗಾರ್ಗ್ಯದ । ಬೀಜದವಸದ ದೇವಲೇ ನ । ಭಾವಿಸುತ್ತಿರಾಸಿಸಿಂದದ ಸದುಯಿಂದರಾಖಿಳರು ॥ ೨೩ ॥ ಹುಲು ಸ್ಯ ಹಾಲದ ... । ಕಲದ ಗೆಳದು ... ದಿಗಳದು । ಮೂಳನಹೆ ಸಂದರ ರದರಿ ... ಕೊಂಡದಲಿ ॥ ಅಳದುಗಿಂದಾಸನದ ... ತ । ನಿಳ ... ಖರಾಗ ... ಸಿದ । ನಳು ... ಬಳಿ ... ದುಸ್ಸ ... ದ್ರ ... ನ ... ... ॥೨೪॥

ಅಖಿಲ ... ರದರಿ ... ವಸುರೇ ... ದೇಯಿರಸೀತಯು । ಹಿಂ ದಣ ... ಳಕಿ ... ಗದ ... ದವ್ಯದಲಿ ॥ ಅಂದು ನವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ವಸು ರಿಯಲಿ । ಸಂಧಿಸಿದ ಘಟಸಂಭವ ... ಕಿ । ನೃಪದಸಂದ್ಯಾ ... ದಕ ... ನ ... ದಂದ ... ॥೨೫॥

ಅರಿ ... ದೀ ... ಪುರ ... ಪ । ಧರಿತ ಕಿ ... ಗೋ ... ಗ ... ದು । ಪೆ ... ದನ ... ದೇವರಿಗೆ ॥ ... ಭ ... ವಿ । ಭಕ್ತ ... ವಮಿ ... ದಕಿನ ಪುತ್ರನು । ಕೋರತಿ ... ದು ದಾಗ ... ದ ... ದ ... ॥೨೬॥

ನವ ... ದಿಬಿಟ್ಟ ... ವಿ । ಕ್ರಮವಿಹೀನ ಸುತ ... ದ ... ಂ । ಪ್ರಮ ... ಧಿ ... ಗಬ್ಬಿ ... ದಿ ॥ ಕ್ರಮವಿದೆ ... ಯ ... ಧಾ । ರ ... ಗದ ... ಬಹು ... । ನವಂ ... ದರಿ ... ಜೀ ಬುದ ... ದ ... ॥೨೭॥

ಅವರಿ ... ತ್ರ ... ದ ... ದು । ಹದನ ... ಬಲ ... ತ್ರ ವ । ದಪ ... ದೊಳ ... ದಿ ... ದ ... ಸರ ॥ ವಿವಿ ... ಹ ... ದೊ ಳ ... ತ್ರಾ । ಸ್ವದರ ... ರೊಳಗ । ಗ್ಗಳ ... ಶುದ್ಧ ವಿವಾದವಿ ಘ ... ದ ॥೨೮॥

ಅಹುದ ... ದಲಿ । ಹಿ ... ಹಸ್ತನ । ವಿ ಹಿತ ... ಗುಪ್ತ ... ॥ ಅ ... ಸಿಗೆ ... ತ್ರ ... । ಗೃ ... ಮತಂಬಿ ... ಯು । ರಹ ... ದಲಿ ... ವ ... ದ ॥೨೯॥

ಘೋ ... ಭ ... ಬಲ । ಭಾ ... ಗಿಸವು । ಗಾ

ರುಸರಿನಾವೆಂಜಲಧ್ಯಾತ್ರಕೆಬಣಗುಜಾಂಕರಿಗೆ ॥ ಪೈರದಳಿನಿಮ್ಮವನೆಗೆರಿ ದೀ । ನಾರಿಯುನುಕೊಂಡೊಬ್ಬುಭಟವವಿ । ಕಾರವನ ನಾವರಪೆನುತಂ ಬ್ಬದರುತಮ್ಮೊಳಗೆ ॥೩೦॥ ನೆನದುದನಿತರವೇಳೆಕನ್ನರು । ವನದಸಂ ಕಯುಭೀಳುಕೊಟ್ಟನು । ವುನೆಗೆವುಗನನುಗ್ರದಿರದುಂದಕುರಪ್ಪಳಿಬ ವ ॥ ಘನತರರಹಬಾಳಾಕುಹುಪ್ರತಾಪದ । ವಿನುತವೀರಕಕವೆನಲುಬಿದ್ದುದು । ವನ ಧಿಯೊಗಳಗಿನಬಿಂಬವಂಬರದಿಂದಪಶ್ಚಿಮವ ॥೩೩॥

ಮೊದಲನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಎರಡನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಹಲವುನುಡಿಯುನೀತಿಯುವಿರಾಮನ । ಲಲನೆಯುನುಬಿಡಹೇ
ಳಲನುಜನ । ಹೊಳಲಹೊರವಡಿಸಿದನುಕನಲಿದುಕಲಿದಶುಗ್ರೀವ ॥

ಪದ್ಯ॥ ಕೇಳಿದೈಕೊಭೂಪಾಲಧರಿತ್ರೀ । ಪಾಲಸುತಸುರವಂಶಕುಲಹೃ॥ ಚೆಕ್ಕಿಲನೆದೆಯುಲಿಹಿಳುಕುದೋರಿತುಹಗೆಯುಹಮ್ಮುಗೆಯು ॥ ಏಳುತ್ರೋಗುತಕುಳ್ಳರುತಚಿಂ । ತಾಲತಾಂಗಿಯುರತಿಯುಕ್ತಸಂ । ಮೇಳದಲಿನೂಕಿದನುನಿಶಿಯುನುನಿಂತನಿದ್ರೆಯುಲಿ ... ॥೧॥

ಕಮಲಿನೀವನಿತಾಹಸಿತವಿ । ಭ್ರಮವಿಲೋಕನನನ್ಯರಜನೀ । ರಮಣಿಯುಸಿತಾಂಬರನಿಕರ್ಷಣಕರಚಮತ್ಕಾರ ॥ ಅಮರರಾಜದಿಶಾಂಗನಾರತಿ । ಸಮುಖನುಪ್ಪವಡಿಸಿದನತಿಸಂ । ಭ್ರಮದಿನುದಯುನಗೇಂದ್ರಮಣಿಹರಿಯಂಕಪೀಠದಲಿ ॥೨॥ ಉಲಿವವುಂಗಳಪಾಠಕರಕಳ । ಕಳಕೆಯುಲಿಮಣಿಮುಯುದಮಂಚವ । ನಿಳಿದುಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯಗುರುಕಮಲಜಹರಹರಕೆಗಳ ॥ ತಳೆದುತತ್ಕಾಲೋಚಿತದಸಂ । ಮ್ಮಿಳಿತಸತ್ಕರ್ಮಪ್ರಪಂಚವ। ನಳವಡಿಸಿಖಳದೇವಪೂಜಾಲಯಕೆನಡೆತಂದ ... ॥೩॥

ನವವಿಧದಭಕ್ತಿಯುಲಿನಿರುಪಮ । ಶಿವನಸರ್ವೇಶ್ವರಧವಾನೀ. ಧವನಧವಸನಭವನಭರ್ಗನಭಾಳಲೋಚನನ ॥ ನಿವಿಡಕುಲವಂದಿತನಸಾವೇಶೀ । ದ್ಬವಸುರಾರಿಮದೇಭಕಂಠೀ । ರವನನರ್ಚಿಸಿಬಳಿಕನಡೆತಂದಿತ್ತನೋಲಗವ ॥೪॥ ವೀರಕೇಳೈಕುಶಸರಾಕ್ಷಸ । ವೀರನೋಲಗಕತುಳಬಲಜರ । ಭಾರಿಜತುಮಂತ್ರಿಪ್ರಹಸ್ತಪ್ರಮುಖನಾಯಕರು ॥ ಸಾರತರರತ್ನಪ್ರಭಾಕೋ । ಟೀರಬದ್ಧನಿಯುದ್ಧಬಲುಜಂ। ಝುಕಾರಭಟಲೋಟಗಳುನಡೆತಂದರುಸರಾಗದಲಿ॥೫॥ ಮಕರನಯುನನಿಕುಂಭದೇವಾಂ । ತಕನಧೂಮ್ರಲೋಚನ । ಸುಕರತೇಜನಿಶಾಯುಯುದ್ಧೋನ್ಮತ್ತವಿರೂಪಾಕ್ಷ ॥ ಸಕೀರತ್ನ

ಪ್ರಭೆಬೆಳಗೆಮಣಿ| ಮಕುಟವರ್ಧನಕೋಟಿಬಂದುದು | ಸಕಲರಾಕ್ಷಸಪತಿಯಪ್ರೋಲಗಕಣಾಗಕೇಳೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಝಡಿಪಖಡುಗದತೊಡವರಿಕೆಗಳ | ಝಡಪ್ರುಗಳಝಣರವದಕೊತಂಸ | ಕಲೆಯಹೀರಾವಳಿಯದಿವ್ಯಸುಗಂಧಪರಿಮಳದ ॥ ಮುಡಿಯುಲಸದ್ಭಟಾವಳಿಯುಘಂ | ಗಡದವೈಭವಮಿಗಿಲೆನಲುನು |ಗ್ಗಡಣೆಯಲಿಬಂದನುವಿಭೀಷಣನಂಣನೋಲಗಕೆ ॥೭॥

ಬಂದತಮ್ಮನನಸುರಪತಿಮುದ | ದಿಂದಮನ್ನಿಸಿತಮ್ಮಬಾವಳಿ | ಯಿಂದಪರಮಸ್ನೇಹಸವಚನಾನುರಾಗದಲಿ ॥ ಸಂದಣಿಪಕೈಸನ್ನೆಯನುಕೆಲಕೊಂದಿಸುತಬಾಯಿತ್ತಬಾಗ್ರೆ | ಯೆಂದುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನುಕೆಲದಲತನ್ನಗದ್ದುಗೆಯ ॥೮॥ ಎಸದುದೋಲಗವಮರರಾಯನ | ಝಸಕಕಿಮ್ಮಿಗಿಲೆನಲುಮಿಗೆರಂ | ಜಿಸುವಘಟರಬ್ಬಿನಲಿಮಣಿಭೂಷಣದಬೆಳಗಿನಲಿ ॥ ಕುಶನೆಕೇಳ್ಳಾಸಮಯದಲಿರಾ | ಕ್ಷಸಶಿರೋಮಣಿಮಂದಹಾಸದ | ಲಸಮವೀರರಮೊಗವನೀಕ್ಷಿಸಿನುಡಿದನಿಂತೆಂದು ... ॥೯॥

ನಾವ್ರುತಂದಂಗನೆಯಸತಿಗತಿ | ಹೇವಬಲಿದಭಿಮಾನದಲಿಸು |ಗ್ರೀವಸೈನ್ಯಸಮೇತನಡೆತಂದದುಗಡಾಹವಕೆ ॥ ಆವುದಿದಕನುಮಾನರಣಸಂ | ಭಾವನೋಚಿತಕಾರ್ಯದೆಣಿಕೆಗೆ | ನೀವದೇನನುಕಂಡಿರೆಂದನುನಗುತದಶಕಂಠ॥

ವಿನಬೆಸಸಿದೆಜೀಯಮನದನು | ಮಾನವೇನಿದಕೇನುದೊಡ್ಡಿತು | ಹಾನಿಯಾವುದುನಮಗೆಹೇಳಾರಾಜಕಾರ್ಯವ ॥ ವೈನತೇಯನಸವಿಲಗಕಹಿಕುಲ | ಮಾನಲಾಪವೆಜೀಯಹೇಳದಿ | ರಾನರೇಂದ್ರನನೆಂದುಕೆದರಿತುಕೂಡೆಭಟನಿಕರ ... ॥೧೧॥

ತಲೆಯತರಹೇಳಂತಕನಬಾ | ಳ್ದಲೆಯತರಹೇಳಜನವಿತ್ತಳಕೆ | ನಿಲಿಸಹೇಳಮರೇಂದ್ರನಗರದೊಳುರಗವಲ್ಲಭನ ॥ ಹೊಳಲಕಿತ್ತಮರೇಂದ್ರನಗರದೊ | ಳಿಳಿಸಹೇಳೆಲೆಜೀಯಮತ್ತೇ | ನುಳಿದುದುಳ್ಳಡೆಬೆಸಸೆನುತಝುಳಿಪಿಸಿದರುಬ್ಬಣವ ... ॥೧೨॥

ಅಸುರಪತಿಚಿತ್ತೈಸುಕಾಲಂ | ಗಸದಳದಕಲ್ಪಾಂತರುದ್ರನ | ವಿಷಮನಯನಜ್ವಾಲೆಗಳುಕದವೀರಭಟರೊಡನೆ ॥ ಉಸುರಬಹುದೇಜೀಯಹಲುಮಾ | ನಸಮೃದರಣರಾಜಕಾರ್ಯಕೆ | ನಿಶಿತಕರ್ಕಶವೀರರೊಳಗೆಂದಿಂದ್ರಜಿತುನುಡಿದ ... ॥೧೩॥

ಈತಗಳಪಡಿಯೆಂತಲ್ಯಾತಕೆ | ತಾಕಕೇಳ್ ಶವಘಿತ್ರರಧನಿಕ | ರಾತ್ರಿನರಮೃಗವಿಂತಬೆದರಿಬೇಳಗೆಡಹಿಸುವೆ ॥ ಸೀತೆದೇವರಗೊಲ್ವುಪಾಯದ | ಮಾತನಾಡುವದಲ್ಲದೇನುಡಿ | ಯಾತಕೀಮಾಸ್ಥಾನದೋಳ್ಗೆಂದೂಗಿ

ಸಿದಸಗೆಯು ... ॥೧೪॥

ಅವನಹಾಸ್ಯೋಕ್ತಿವಿಷವು | ಶ್ರವಣಪಥವಿಬೀಳೆಘುಗಿಲೆಂ | ದವ
ತರಿಸಿದುದುಕೋಪಶಿಖಿಮುಖಮಂಡಲಾಗ್ರದಲಿ ॥ ಅವಲವಿಸಿನಗುತ್ತಾವಿ
ಭೀಷಣ | ನವಯುವವನೊಬ್ಬೊಲದಿದೇನೆಲೆ | ನವಗೆತಿಳಿಯದುತಿಳಿಯ
ಹೇಳಾವ್ ಕೇಳಬೇಕೆಂದ ... ॥೧೫॥

ಖರೆಯಸಹವಾಸಪಾಪರಾಕ್ಷಸ | ಚರಿತವಲ್ಲಾನೀನುನಿನ್ನಯ | ವ
ರಿಸವುಗೆನೂತನವೆನಿಪದಿಕಾಣೆಯಿಡಲ್ಕಕೆ ॥ ಧೊರೆಗಳವರೇನಯು
ದೇಕ | ಉಗ್ರರುದ್ರನಾಪವನುನೃಪ | ಚರನಕದನದೊಳೊದಗಿದವ
ನೀನಲ್ಲದಾರೆಂದು ... ॥೧೬॥

ಇವರುಪರಿಯಂತೇಕೆಸತ್ತಿಗೆ | ಯುವರುಸಾಪಡೆಯುಂಬಸಾರಸ | ದವ
ಗಡೆಯುತನವಾರಿಗುಂಟೀನರಪ...ಗೆ ॥ ಅವಡಿರೇಹೊಗಳುವರುಬ
ಗುಳುವ | ನಿವನಶಿವಶಿಕ...ರಾಳುಗೀತಕೆ | ಕಿವಿಯಗೊಟ್ಟೆರುರುಳುತಲಿ
ದೂಗುವಪ್ರೊಲಾಯ್ತೆಂದ ... ॥೧೭॥

ತರಳತನವೋಲುಬ್ಬಿಗೊಬ್ಬಿನ | ಖಡದುಪ್ವೆನೆಸುಪ್ರತಾಪೋ | ಜ್ವಲ
ದತಾಪನಪದದವೋಲಾಗುವರಾಖಂಡತಿಕಯ ॥ ದೊರಕಳೆವುಬಳಿಕೇನುಬಾ
ಯಿಗೆ | ಬರದಿರುದೆತ್ತಪಟ್ಟಿಬಗುಳೂ | ದರಬಿನಸಂಯಾನಿನ್ನರಣಸಂಗತಿ
ಯುನೀನೆಂದ ... ॥೧೮॥

ರಾವಣಾಬಲಕುಂಭಯಿಸಾನಿ | ಸ್ನೇಹಬೇಧಾಂತರಸುರಾಂತಕ | ರಾದ್ರು
ಹೋದರವಶ್ರವಣಪ್ರಸ್ತುವಾಖನಾಯಕರು ॥ ರಾವಣಾನಗರವನು
ಪಾರತಿ | ಹೋಮಗ್ರಯದೇನವಿರಾಡಿ | ಕೀದಬಿತನಿಸಿಗದಶಾಕ್ಷ
ರಸನಿಸಗೆಂದ ... ॥೧೯॥

ಅಕ್ಷಕೋಟಿಲಕ್ಷತುಳಭುಜಬಲ | ರಾಕ್ಷಸರಣರಂಗವಿಳಿಪರಿ | ಸಾಕ್ಷಿ
ಗಳಬಗಿದುನವರುಗಿದಕರೆಂದ್ರನಿವಿರನತಿ ॥ ಯಕ್ಷಗಂಧರ್ವಸುರೇಂದ್ರ
ರ | ಸಿಕ್ಷಿಸಿದಬಲುಹಿನಿನಾಶ್ರಯ | ಭಕ್ಷಣದೊಳುಧೋಹಿದೊಳ್ನಾ
ಯ್ತುದೇಳೆಂದ ... ॥೨೦॥

ಅಂಬರೇಖೆತಗಳವಸಾತೆನ | ಬಂಣಗೆಗಳಂತಿರಲಿಭೂವಿಯ | ತಿಂಣ
ವನುತಿಕ್ತಲಿಕೆಹಾಸರಸಾಗರೊಸಿಸಿದ ॥ ಬೆಂಣನೆಪದಲಿನವತ್ರಿನ್ನರ | ದುಂಧ
ಬಗೊವಲಿಖಂದಣವಿಂ | ನಾಂಣದೊರಿರಲುಬೇಡಸೀತೆಯನಿತ್ತುಬದುಕೆಂ
ದ ॥೨೧॥ ಹಾಸನಸಗೀಛ್ರಮವಿಧೇಪಟ | ನೋಕಾವದೆಲ್ಲರಸನೀನವಿ
ವೇಕಿಯಾಗವಿನೋದೆವ್ಯಾತ್ತರಗಳುಬ್ಬಿದರೆ ॥ ಅಕಕಾಸ್ಥುಹದುನುಜ

ನೆಲ್ಲಿದ | ನೌಕಸರುಮೃಗವಲ್ಲತಱಿದು | ಲೋಕಕಂಟಕರಳಿವಿಗೊಡ್ಡಿದ
ಬೀಸುವಲೆಯೆಂದ ... ॥೨೨॥

ಅರಿಯಬಾರದೆನಿನಗೆನಿನ್ನನು | ಜರಿದಹರಕೋದಂಡವನುಜಗ | ವರಿ
ಯುತಿದವನಿಜೆಯಸ್ವಯಂವರದದ್ಭುತಿಯ ॥ ಕಿರಿಯತನದಲಿತಾಟಕಿ
ಯುತಲೆ | ಗರಿಯುವಾವಿದಹಸನನಾಹೊ | ದ್ವಿಗೆಯರಾಹಿನರಕ್ಕಸನ
ನಿಕ್ಕಿದುದನೆನೆಯೆಂದ ॥ ... ॥೨೩॥

ಖರನುಸಾರದನ್ಯಸೆಖರಾನುಜ | ಹರುಳುಗೇಡಿಯೆದೂಷಣಾಸುರ |
ಧುರದರಿದ್ರಸಬಣಗನೇಭುಜಶೌರ್ಯದಲಿವಾಲಿ ॥ ಅನಕೇಳ್ಯಸೂರ್ಪಣಖಿ
ಬಡ | ತರುಣಿಯೋಳ್ ಶೂರ್ಪಣಖಿಯವಿದುಗೋ | ಬೆಸಲರಿಯದಗೋವಿಬೀ
ಧವನೆಡದಿನಿನಗೆಂಬ ॥ ೨೪ ॥ ಕಾಲದಲ್ಲಿನೆನೆನಿನುಚಿಕಾಲ | ತ್ರಿಲಕ
ಪೌಲಸ್ತ್ಯಜನಲಾನವ | ವಳಿಯೊಳಧನೆನೆನಿನುಶಿರಪ್ರಜಾಪತ್ಯಸ್ಥಸ
ಲಾ ॥ ತಿಳಿಹಿನಲಿಬರಡನೆಬಹುಶ್ರುತಿ | ಗಳನುನೀದ್ಗತವಕಟನಿನಗೇ |
ತಿಳಿಯೆಜಾರರಜೋಲಿಬಿಡುಜಾನಕಿಯನೀನೆಂದ ॥ .. ॥೨೫॥

ಜಾರಯೋಜಾನಕಿಜಗತ್ರಯ | ವೀರಪಾತಿವ್ರತೆಯಲಾನರ | ಹಾರಿಯೋ
ವೈದೇಹಿನಾರಾಯಣನಪತ್ನಿಯಲಾ ॥ ಶ್ರೀರಮಣಿಚಂಚಲೆಕಣ್ಣಾಸ್ಸಾ
ರಿದಳುನಿನಗೆಂಬಮನದವಿ | ಕಾರವೇಕೆಲೆಯಣ್ಣಬಿಡುಜಾನಕಿಯನೀ
ನೆಂದ ॥೨೬॥ ಮಗುಳುಹತ್ತಿತ್ತತಮ್ಮನೆರೆನಿ | ಷ್ಕೃತೆನಿನಗೇಕೆನಿತ್ರಭುಟ
ರಂ| ತರದನರಿಪಂಥನುಖವರೇಗರ್ವಪಹಾಸ್ಯದಲಿ ॥ ಹರಪಿನಪೊತ್ರಡಸಂ
ಜಿಕೆಯನೀಂ | ಹರಹಿದರಾತ್ರಡುಪದುತಾನಿದು | ಗರುವರಂಡಪಿಗಾರುಗೆಡು
ಪ್ರದ ಗುಣವಿಹೇಳೆಂದ ॥೨೭॥ ಗಾರುಗೆಡುವವನೇವಿವೇಕದ | ಬಾರುಗಂಡಿ
ಯಜುಣುಗನೇಖತಿ | ಯೇರಿಸಿಯೆಭಟರಬ್ಬನುಡಿದರೆಹಿತವರೇನಿನಗೆ ॥
ತೋರುನೀಸಚರಾಚರದವ್ಯೆ | ದೊರಿಕೆಯುಮಹಿಮನುಕಣ್ಣಾಮುತಿ| ದೊ
ರಪದಟಾನಿನಗೆನೀನೋಡಿಕೋಯೆಂದ ॥ ೨೮॥ ಮನುಜನಲ್ಲಕಣ್ಣಾರಘುಕ್ಷಿ
ತಿ | ಜನದಹರಿಯಾವಿಯುಚರಾಚರ | ವನಧಿಗುಖದಲಿತೀರಲುಬ್ಬಿತ್ತಾ
ನೀರುನೀರಿಸಲಿ ॥ ವನರುಹಾಂಬಕನಿರಲುಕಿವಿಯಲಿ | ಜನಿಸಿದರುಮಧು
ಕೈಟಭರುಮದ| ಜನಿತಗರ್ವದಲಳಿದರವರೆಲೆಯಣ್ಣಕೇಳೆಂದ ॥೨೯॥

ಅರಿಮನಾಭೀಕಮಲದಲಿಕಂ | ದೆರದಕಮಲಭವಂಗೆಶ್ರುತಿ | ಸರೆ
ಚತುರ್ದಶಭುವನದುದ್ಭವದಾದಿಪತ್ಯತನ ॥ ಅರಿಕೆಯೋಪ್ರಧಾನ್ಯಹರಿ
ಯಂ | ದರಿದುಭಜಿಸದವಂವಿರೂಟದ | ಕುರಿಗಳಾದರುಮೃತ್ಯುದೇವತೆಗಂ
ದನಸುರೇಂದ್ರ ॥ ... ॥೩೦॥

ಕೃತಯುಗದೊಳಜನೊಡನೆಗರ್ವಿಸಿ । ಕೃತಿಯಕದ್ದೊಯ್ದವನಮ
ತ್ಸ್ಯ । ಕೃತಿಯುಲಳಿದನುತಳೆದನಂಬುಧಿಮಥನದಲಿಗಿರಿಯ ॥ ಕ್ರತುಭು
ಜರರಕ್ಷಿಸಲುಕೂರ್ಮ । ಕೃತಿಯುಲವನಿಯುಕದ್ದುತಗಕಿದು । ದತ್ತುಳಬ
ಲಖರಸುವನುಗಿದನುಕ್ರೋಡರೂಪಿನಲಿ ॥ ೪೧ ॥ ಶಿಶುವಸಲಹಿದನುರವಿ
ರೋಧಿಯು । ಬಸುರಬಗಿದೆಳೆಗರುಳನುಗುರಲಿ । ಹಿಡಿದುಕೊರಳಲಿಹಾಯ್ಕಿ
ದನುನರಹರಿಯರೂಪಿನಲಿ ॥ ವಸುಧೆಗತಿಶಯವೆನಲುವಿಗೆಗ । ರ್ವಿಸಿದಬ
ಲಿಯನುಬಿಗಿಬಿಗಿದುಬಂ। ಧಿಸಿದನೀರಘುರಾಮವಾಮನನಾಗಿಜಗವರಿಯೆ ॥
ಹೆಚ್ಚಿದವನೀಭಾರವನುವಿಗೆ । ಕೊಚ್ಚಿದನುಕೊಡಲಿಯಲಿವಿಪ್ರರ ।
ಹೆಚ್ಚಿಸಿದನೀರಾಮಭಾರ್ಗವರಾಮನಾಮದಲಿ ॥ ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯೇಕಣ್ಣ
ತಿಣ್ಣದವ । ಕಿಚ್ಚಿದೋರಿದಬಳಿಕನಾವಿಂ। ನೆಚ್ಚರವಡಿದಸಮಯಸೀತೆ
ಯನಿತ್ತುಬದುಕೆಂದ ॥ ... ॥೨೨॥
ಸಿನಗೆನಾಚಿಕೆಯಾಗದಕೇ । ನೆನಗೆನೇವಿಭುಭುವನಮಾತೆಯು । ಇ
ನಕುಲೇಂದ್ರಂಗಿತ್ತುಮನ್ನಿಸಿಕೊಂಡುಬಹೆಬಳಿಕ ॥ ಸಿನಗೀಜಗದಲಿಕೀರ್ತಿ
ಕೈರವ । ವನಜಸಖರುಳ್ಳನ್ನಬರದು । ರ್ಜ್ಜಗಗಗರುಡಿಯೊಳುಂಡಬೇಡಸು
ರೇಂದ್ರಕೇಳೆಂದ ॥ ... ॥೨೪॥
ಏನೆಲವ್ರೊನೀಸಿನಿತುಹೊಗಳುವ । ದೇನಹನುನಿನಗಾನರೇಂದ್ರನು ಸೂ
ನ ವ್ರೊನೊಮ್ಮಗನೊಮರಿಮಗನೋಸಿಥಾನಿಸಲು ॥ ಆಸಿಹಿಂದಣಹಿಂದೆಗರಿ
ಗಾ । ದಾನುಡಿಯನುಡಿದೆನ್ನನಂಜಿಸಿ । ಜಾನಕಿಯಸೀಬಿಡಿಸುವವನೇಭ್ರ
ಷ್ಟಹೋಗೆಂದ ॥೨೫॥ ಬಲ್ಗೆವಾವ್‌ಶಾಕಿನ್ನು ನಿನ್ನಯ । ಬಲ್ಲವಿಕೆಬಾಯ್
ಬಡಿಯುದಿರುರಣ । ಮಲ್ಲರಿವರಿವಿರಿನಲಿನಿನ್ನನ್ನನುಕರದುಕೇಳಿದೆವೆಬಳ್ಕ್ಮಗೆ
ಡದರೆಭುಂಡಚಾಪಟ । ಮಲ್ಲಚಾಪಲವಿದ್ಯವಿದುನ । ವ್ಮ್ಮಲ್ಲಿಸಲ್ಲಮುಸಾಕುಗ
ಳಹದೆಕೆಲಕೆಸಾರೆಂದ ॥ ... ॥೨೬॥
ಗೆಳಹವವನೆನಾನವಮಾರ್ಗ । ಸ್ಥಳದತಾಮಸನಿನ್ನಹೃದಯಕೆ । ನಿಳೆ
ಯುವಾಗಿದೆನೀತಿಗೇಡುಗನಂಗನಿನಗಾಯ್ತು ॥ ನಳಿನನಾಭನಕೂಡೆವೈರ
ವ । ಬೆಳಸಿಕೆಟ್ಟನಿರರ್ಥನೀನಿ । ನ್ನ್ಯಳಿವುಮಾಯುವಕಾಣೆಬಿದುಸಿದ್ಧಾಂತ
ಮತವೆಂದ ॥೨೭॥ ಹಿತವನುಡಿವರುಮುಂದೆಹಿಂದಸ। ಕೃತಿಯನೆಣಿಸುವರಿ
ದುವೆಕಾಜನರ। ಕೃತಕಬೇಡಕಟಕಟಸಾರಿದೆಬಿಡುಮಹೀಸುತೆಯ ॥ ಕೃತಮ
ತವಿದೀಗಜ್ಞತವದನು । ಚಿಹವನಂಗೀಕರಿಸುವಡೆಯು । ಚ್ಚತನಪದವಿಯ
ಕೇಳುಹೇಳುವೆನೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ ॥ ... ॥೨೮॥
ಆದಡಾತನನುಖವಿಲಮರೇಂ । ದ್ರಾವಿದೇವರುನಯನದಲಿ । ವಾದದ

ನಿಟಿಲದೇವಿದುಮನಸಿನಲಿಂದುಕಿವಿಗಳಲಿ || ಆದಿಶಾವಳಿನಾಭಿಯೊಳಿನಭ| ವಾ
ದ ದಿಕ್ಕ್ಯಾಸಡೆಲಿವರಾರುತ | ನಾದದವತರಿಸಿದುದುಸಿದದಲಿಸುರರಜಗದೆಂ
ದ | ೩೯ || ಸರಘಿನಿದ್ರೆಯೊಳ್ಗಾರುವಸಾಯಾ | ತರುಣಿಸಗೆಯುಲಿಜನಿಸಿದ
ಜಂದ್ರ | ಸಿರುಹಭವನುಡಿಸಿದನುವಾಭೀಕಮಲಮಧ್ಯದಲಿ | ಸ್ಫುರದರೂ
ಪ್ರವಸಾದಿಭುವನದ |ದೆರವಿನೆನಹಿನೊಳ್ಳಾಯ್ತುತ್ತೋದ| | ವರಸಕ್ಕೀಳ್ಗೆ
ಮತ್ರಯುದರೂಪಕವುಚಳಿಕೆಂದ ||

ಸ್ಮೃತಿಗಳೀತನವರಾತುವಿಮಲ | ಸ್ಮೃತಿಗಳೀತನಶಿಕ್ಷೆಜೇನ | ಪ್ರತಿ
ಯಿರಾತನವೂತ್ರವಾಟದಬೊಂಬೆಯಿಾಜಗದ || ಸ್ಥಿತಿಲಯೋದಯುವಿವ್ರನಿ
ಜದೂಂ | ಲತೆವಿಲಾಸವಪ್ರಥಿಸ್ಯರ | ಸ್ಥಿತಿಗೆರಾವನುಕಾರಣತಾವುಸವೇ
ಕೆಸಿನಗೆಂದ||೪೧|| ಇಳಿದುದಿಲ್ಲೀತನವಿರೋಧಘ | ಲಳಿವೃವಿಲೊಲ್ಲುವೆಯು
ಲಿಕೃತಿವುತ | ದಲುಹುತಾನಿದುಸಿಗ್ರಹಾನುಗ್ರಹವುಹಾಶಕ್ತಿ || ಉಳಿದ
ನೇವರಿಗುಂಟೆನ್ನಳ | ವಳನೀತಾನರಿಯೆಕಡ[illegible] | ಡಿಳೆಯುಮಗಳನು
ಕೊಟ್ಟುಸುಖಿಯಾಗೆಂದನಗ್ರಜನ || ೪೨ || ಎಲಪ್ರೊನೀನೀಗೆಂದಬೈವದ |
ತಲೆವಿಡಿದುಪಾದಾಂತಪರಿಯಂ | ತಿಳಿದದೇನಸಮೂಹನಂಟರೊಭಂಟ
ರೋತನಗೆ||ತಿಳಿಯಲೀಭುವನಂಗಳೊಡೆತನ | ಕೆಲರದೋತನ್ನದೊವಿಚಾ
ರಿಸಿ | ಗಳಹದಾದೆಗಯಾಳವಿದ್ಯವನಮ್ಮಕೂರಂಧ ||೪೩|| ಆದಡೆಲೆಖಳ
ರಾಯಕೇಳ್ಖರ | ಸೂದನನಸೂರ್ಯಾನ್ವಯನಸಂ | ಪಾದಕದಶರಪರ
ಶುನಿನ್ನೆಯಕೊರಳುಹುವದಲಿ | ಬೀದಿವರಿವುದುಪುತ್ರನಿತ್ರಸ | ಹೋದ
ರರುಸಾವರುನೃಪಾಲತ | ಳೋದರಿಯನೀನೀಯದಿರೆ ಕ್ಷ್ಯಯುವಿದೀಗೆಂದ||

ಬೀಳಲಾನುದಿಕರ್ಣದಲಿಲಯ| ಭಾಳನೇತ್ರನಭೀಮರೌದ್ರಕ | ರಾಳ
ಕಿವಿಗ್ಗಿಲೆನಲುಸುರಿಜವುಕಂಗಳಲಿಕಿಡಿಯ || ಬೀಳಹೊಕ್ರಹೊಕ್ರಬಾಯಬೊ
ಗಳುವ| ನಾಲಿಗೆಯುಳೂಕಾಲಹಿಡಿದೆಳೆ | ಕಾಳವೂಳನಸೆನುತ್ತರು ಡಿದ
ನುಚೆಂದ್ರಹಾಸಕವ || ೪೪ || ಕೊರಳಕಡಿತದಲಾಡುವುದುಗಡ | ಧರಣಿಜೆ
ಯುಬಿಡವಿರಲುರಾವುನ | ಸರಳುಸೋದರಪುತ್ರಮಿತ್ರಜ್ಞಾತಿಬಾಂಧವರ ||
ಹರಣವನುಹೋಗಾಡುವುದುಗಡ | ಹರವುಹಾದೇವಿವರನಬಾಯನು| ಹರಿ
ಯುಕೆಯ್ಯುವರಿಲ್ಲಲಾಯೆನುತರನಳಿವಳಿವ || ... |೪೫||

ಕೊಲುವನೇಕ್ಕೆಕಸಯುಬಸುರಿಂ | ದಿಳಿದನಂಬೀಬಿಡೆಯುಜಿಹ್ವೆಯು | ನಿ
ಲೆಮನೊಯ್ಯುವೆಸ್ಸರಿಸಲ್ಬೇಕಪಜಯಸ್ಥಿತಿಯು || ಕಲೆಯುಹಿಡಿದೇನಾಯು
ನಮ್ಮಯು | ಹೊಳಲಿಹೊರವಡಿಸೆಂದುಹರಿಹುಯು | ಸಳವುದಸುರಂಗನೇ
ವಿುಸಿನೂಕುನೂಕೆಂದ || ... ||೪೬||

ನೂಕಲ್ಯಾತಕೆನವನ್ನಿನಾಪೇ । ನೂಕಿಕೊಂಬೆನೆನುತ್ತಸುಜನಜ । ನೈಕಚೂಡಾಮಣಿವಸಂತನ್ನೆದುಳಿದುವನದೊಳಗೆ॥ ಶ್ರೀಕಟಾಕ್ಷಸುಕಂಕಣನಾಂಕಿತ । ಸಾಕಲಾಪಸ್ಥಳನವಾಲಿಯ । ನೈಕವಂದ್ಯನನವ್ರತಾಸಧಿನಿಂದವೆ ಅರಂತೆ ॥೪೮॥ ಎಂದ್ರೊದೀನಿವುಸದೃಶ್ಯಯಲಿ । ಕಲಹಕಾರಿಘಾತನತ್ತಾದಿಕ್ಕೊಟಗದಂದಿನ್ನುದದನುರನಹಿಂದದಾಂದಿಯುಲಾ ॥ ತಿಳುಹಿಸಿನ್ನುತ್ತುದನದನೆ।ಒಳಿಕಶ್ರನಗವುಗೂರುಳ್ದದಿಪ । ಒಲದವಲನೈಕೊಯುದ್ಧಉಬ್ಬುದಾಗಿಯುಲಸುರೇಂದ್ರ॥ ... ॥೪೯॥

ಅಗಲದಕೇಸದ್ಧಿಸತ್ರಶ್ರೊ । ಲಾಗಪಿಂದಣಂಡುತ್ತಿಕಸೇವ । ಧ್ಯಾಗವಿಕವಂಗಗಳಲಿನಾಪೀಶರಣಗತಿಕರಲಿ ॥ ದೇಗೆಬಲದರಿಂದಬಂದುದ। ಧೀರದಿವಕಿ ॥೫೦॥ ವಾಗನೆ[illegible]ಹಿ । ವ್ಯಗನನವಿಡದುದುಕ್ಕಿ । ಗೆಳಮುತ್ತಿನಗರನಿನ್ನ ದುಸ್ತರಿಯೊಗುವಡಿದುಕವುಯರಾಘವನ ॥ ಅಗಲದಾಮುತ್ತುಸಿರಿಯುಬುವಿನು । ಪೊಗಸುವನುಸಿನ್ನೊಳಗಿಸೇನು । ಗೊಗಿಸಿಲಸಿಲಾಂಜಲಿಯನೆಂದಪ್ಪಿದೆಳುವಗನ ॥ ... ॥೫೧॥

ಬಿಡದೆದುರಿದಿದುಂದುಕಂಬನಿ । ದುಂದುಬಿರಾದಿವುಗನಬೀಳ್ಕೊಂಡ। ನಂದಿತಿರುವಗೆಲಂಘಿಗೆನಮಿನಿಮುಣಿದುದುದ ॥ ನ್ಯಾದನವನರಿದನುಬಳಿಕರ । ವಿಂದಾಬಘನನನುವುನಗುತ್ತ । ಲ್ಲಿಂದನಘಕಾಪ್ಪರಿಸಿದನು ನಿಬಿಘಾತದವ್ಯಲಿ ॥೫೨॥ ಸಾಕಿನವಿಸ್ತಿನ್ವಿಗೆರಾಧ್ಯರು । ತೊಡಕಿಕೊಂಬಿದರಾನವತ್ತ್ಯವು । ನವಗಳೆನಳಗವುಗುಳಿದಿದ್ದುಬಿನೂದದಲಿ । ಸಡಿಗಿಕಮುಳಸವಿನ್ನುಂಡುನಿವಿ । ಲ್ಲಡಿಗಳೆಗತಿಯುನುತ್ತಗಗನದನಡಿಯರಘವಲಿಬಂದನೆಂದಾಗಿ ದುನಲಿನದಲಿ ॥ ... ॥೫೩॥

ಹೊಂಗದೆಳನಕ್ರೆಬಂದನು ।ಬಾಗಿಲಲಿಹೊಗಲೀಡವಿರಿಯುನೆ। ಕ್ಕಗುಬಿಗಿಗಳಬಳಕ್ಕುತ್ತನುಬಿದಾದವಿಧೀಪಣನ ॥ ಸೀಗಲವರಸುಗಳನುದುಬಿಸಲಿ । ತಾಗಿಸುತ್ತನ್ನಗಿದುಬಿಡನು । ಕಣಗವಿರಾರಿಯುತ್ತದುಕೊಂಬುದುಕನೆಯುವಲ್ಲಿಂದ ॥ ... ॥೫೪॥

ಬಿತ್ತುಪ್ರದೊಳ್ಳುತ್ತುತ್ತಿವನುಕ್ಕಿ । ವಿಚಿತ್ರದೊಳ್ಳುತ್ತುಕಿರಿಕಾಂತೆಯು।ನೀಲಿಪ್ರದೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿಕೆಯುಭವಭರದಕಿಬ್ಬಿನವ ॥ ನುಡಿಯುದೀಗನವುಸ್ತಿಗಳದ । ಸುವಿಯುದೆಂದರಿಬೇಡವೇಕ್ರಹತ । ಬೇಡಕೊಂಡದೇದುಂಗುರವಲಿಯ ಭಾವಿಸಿಗೆಯೊಂದ ॥ ... ॥೫೫॥

ವಿಕಿರಬದಿಸಿಕನ್ನವಾಮುಚ್ರ್ತ । ಲೊಳದಿತ್ತಲಿಹೊಗಯೇಳಿ। ದಾಳಿಕಾ

ಧರಕಂಡ ಘರ್ಜಿಸಿಯೈಸಲೇಯನುತ ॥ ಭಾಳದಲಿ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ಕರ್ಮಘ । ಲಾಳಿತಪ್ಪದೆನುತ್ತ ವೈಷ್ಣವ । ಮೌಳಿಮಣಿ ಮುರಿದಿಳಿದನಾ ಲಂಕಾಪುರಾಪುರದ ॥೫೭॥ ಅವಿಭೀಷಣನಗಲಿಕೆಗೆ ಕೇ। ಳ್ಳೈವಿಭಾಕರಕುಲಜಲರಿಕಾ। ಶ್ರೀವನಿತೆ ಬೆವಿಸ್ಮಿದಳು ಗುರಲಿಪಮ್ರಡಿದು ಕಂಚನಿಯು । ರಾವಣನ ಬಾಹುಪ್ರತಾಪದ। ದೀವಿಗೆಯು ಕಡಬತ್ತಿಸಿಡಿದವೊ। ಲಾವಿಯುದ್ಭಾಗದಲಿ ಮೆರೆದುದು ಬಿಂಬದಿನಮಣಿಪ್ರು ॥೫೮॥

ಎರಡನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಮೂರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಶರಣುಹೊಕ್ಕ ವಿಭೀಷಣನ ಪತಿ । ಕರಿಸಿ ಲಂಕಾವನಿಯ ಜನಪದ। ದರಸುತನವನು ಕೊಟ್ಟು ಮನ್ನಿಸಿದನು ಮಹೀರಮಣ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಕೇಳಿದೈ ರಘುವಂಶಲಕ್ಷ್ಮೀ। ಲೋಲಸುತ ಭವಕೋಟಿಲೆಯು ಕೈ। ಗೋಳಕಳಬಿಡಿ ಕಲಿವಿಭೀಷಣ ದೇವಸಿರ್ಗಮನ ॥ ಕೇಳಿ ಬಂದರು ತನ್ನ ಪ್ರೋಮಂದ। ನಾಲುವರು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬಳಿವಿಡಿ। ದೋಲಗಿಪ ಚಾತುರ್ವಿಧದ ಪುರುಷಾರ್ಥನಂದದಲಿ ॥೧॥ ದಾಟಿದ ರಾಲವ ಕೇಳು ಘೋರನಿ। ಶಾಟಭವ ಕಲುಷಾಂಬುಧಿಯ ಮನ ರೆ। ದಾಟುವಂತೆ ಸಮುದ್ರವನು ಶತಯೋಜನಾಂತರವ॥ ಸಾಟಿಯಾರೀ ತಂಗೆ ಪ್ರೋರ್ಣದ। ಕೋಟದುತ್ತಮ ವೈಷ್ಣವರೊಳೆಂ । ದಾಟಬಲಿ ನಾರದನು ನರ್ತಿಸಿದನು ನಭೋಗ್ರದಲಿ॥೨॥ ಹರಿಬಲಾಂಬುಧಿ ಪಾಲ್ಗಡಲವೈ। ಸಿರಿಯ ಪೊಲು ರಘುರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮೀ। ವರನ ಪೊಲು ಭುಜಲಕ್ಷ್ಮಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯಂದದಲಿ ॥ ವರಸುಮಿತ್ರಾಸೂನು ಶೇಷನ। ಪರಮವೈಭವದಂತೆ ಹನುಮಂತ। ಗರುಡನ ಪೊಲೆ ಕಳದನಿದಿರಿನಲಾ ವಿಭೀಷಣನ ॥೩॥

ಒರದ ಸದೆ ಶ್ರೀಜಾತಘನತ। ತ್ರ್ಪುರುಷ ಸಿರ್ಮಳ ಮಹಾದೇವ। ಸ್ಫುರಿತ ಘೋರ ಮಹಾ ಮಹೇಶಾನಪ್ರವಿಸ್ತರದ ॥ ಹರನ ಪೊಲು ನಾಲ್ದೆಸೆಯು ಮಂತ್ರೀ। ಶ್ವರರು ಸಹಿತ ವಿಭೀಷಣನು ಭಾ। ಸುರತೆ ಮಿಗಿಲೆಸೆದಿರ್ದನಾ ಕಪಿಬಲದ ಕಣ್ಮನಕೆ॥

ಅನಘರಸುನ್ನ ಪಸೂನುವರಪೈ। ಷ್ಣವದವಿಮಳಪ್ರಭೆಗೆ ಭುವನದೊ। ಳಸಧಿಯಾವುದು ಮುಸುಕಿಕೊಂಡುದು ಸಿಮ್ಮವರಸೇನೆ॥ ತವಕದಲಿ ತುದಿ ಪಾಳೆಯದ ಕಪಿ। ನಿವಹ ಬೆಸೆಯುಂಬೆದ್ದು ಮುತ್ತಿದ॥ ರವನಿಜೌಘದಲಧಿಕ ನಾರಾಯಣ ಪರಾಯಣವ ॥೫॥ ಕರಣುಜನ ಸುರಧೇನು ಸುಧೆಯಾ । ಕರ ಸದಾತ್ರ್ಯ ಪಾಪೌಘ ರಕ್ಷಾ। ಕರಕೃಪಾಕರ ದೇವಪಿನಾಸತ್ರಜಸೋದ್ಧರಣ॥

ಶರಣುಸರ್ವೇಶ್ವರಸನಾಥನೆ| ಶರಣುಸದ್ಗುಣಧಾಮನಿರ್ಜಿತಕಶ್ಮೃತಿ | ಶರಣುರ
ಘುಪತಿಶರಣುಶರಣೆನುತಿರ್ದನಸುರೇಂದ್ರ ||೬|| ಶ್ರುತಿಶಿರೋಮಣಿಶರಣು
ಶರಣುಪ್ರತಿಮಶರಣುಸಮಸ್ತದೇವ | ಪ್ರತತಿವಂದಿತಶರಣುಸನಕಾದ್ಯ
ಖಿಳಮುನಿನಿಕರ||ನುತಜನೋಪಿಸ್ತರಣಶರಣಾ| ಗತಸಮಸ್ತಮನೋಭಿ
ವಾಂಛಿತ | ವಿತತವರದಾನಂದಬಂಧುರದೇವಶರಣೆಂದ ||೭|| ಶರಣುಶರ
ಣೆಂದೊದರಲಾಹರಿ|ಶರಣನೆಂಬಭಿಧಾನವನುವಿ | ಸ್ತರಿಸಿದರುಸನಕಾದಿ
ಗಳುಸಜ್ಜನಶಿರೋಮಣಿಗೆ || ಸುರರುಗುಡಿಗಟ್ಟಿದರುಮುತ್ತಿದ| ತರುಚ
ರರುಮೆಚ್ಚಿದರ ಹರಿ| ಶಿರಿಪರಾಯಣರೇನುಜಗದಲಿಧನ್ಯರೋಯೆಂದ||
ಪೊಸದುಹೊಗಳುವಶ್ರುತಿತತಿಯನಾ| ಲಿಸದೆದೈವದಕರ್ಣದಲಿಸೊಗ|
ಯಿಸಿತಲ್ಲಿಶರಣವಸುಧಾಸಂಭ್ರಮವಚೋಲಹರಿ || ಎಸಳುಗಂಗಳನುರು
ಕೃಪೋದಯ| ದೆಸಕದಲಿನೋಡಿದನುನೂತನ | ಪಶುಪತಿಯುಪೊಲುಮೆ
ರವತೇಜೋಮಯವಿಭೀಷಣನ||೯||ಮನದಹರುಷದಲರಸಬಳಿಕಾ| ತನ
ನುಕಾಣಿಕೆಗೊಂಬೆನೆಂಬೀ|ನೆನಹನೇನಿಶ್ಚೈಸಿನೋಡಿದನನಿಲಜನಮುಖ
ವ|| ಹನುಮನಾಳ್ದನಬಗೆಯರಿತುಹರಿ| ತನುಜಸೂನುಸಮೇತನೂತನ|
ವನರುಹಾಕ್ಷನದಾಸನಿದ್ದೆಡೆಗಾಗಿಲಂಘಿಸಿದ||೧೦|| ತುಂಗಭುಜಬಲಬಳಿಕ
ಲಾಗಗೆ| ನಾಂಗಣದಮನದಲಿನಿಜೈಕನ | ಸಿಂಗಿತವನರಿದರಿದನಂದಿನಪ್ರೊ
ದ್ಯದರುಶನವ || ಹೊಂಗಿದಾಸಂದಾಶ್ರುಗಳಲಾ| ಲಿಂಗನಗೈದೊಡನೆಸಹ
ಸುಖ | ಸಂಗದಲಿಸಂದಣಿಸಿನಗುತಿಂತೆಂದನಸುರಂಗೆ ||೧೧|| ಬರವಿದೇನಿ
ದ್ದಿದ್ದದಶಕಂಧರನಮಜ್ಜೆಯೊಮೇಣ್ವಿವೇಕ||ಸ್ಫುರಿತಮತಿತಭವಿಷ್ಯ
ದನುಪಮಗತಿಯಗಾಧಿಕೆಯೊ ||ಎರಡರೊಳಗೇನೆಂದುಬೆಸಗೊಳೆವ|ರಚ
ಸಿದನುಭಯಾನುಮತವಿ | ಸ್ತರಣವೆನುಬಳಿಕಾ | ವಿಭೀಷಣನನಿಲತನ
ಯಂಗೆ ||೧೨|| ಐಸೆಮತ್ತೇನೆಂದುವೀರವಿ | ಭೀಷಣನಕಾಹಿಂಗವಾನರ
ವಾಸವನನೆಂದನಸನಂಗಡನೆಂಬಸಂಜ್ಞೆಯಲಿ || ಅಶರಣಜನವತ್ಸಲನ
ನಿಜದಾಸವರ್ಗಪ್ರಿಯನವಮಾನವ| ವೇಷದಚ್ಯುತನೆಡೆಗೆಬಂದಿಂತೆಂದನಾ
ಹನುಮ ||೧೩|| ಜೀಯಬಂದವನೀಗರಕ್ಕಸ | ರಾಯನನುಜನುನೀತಿವಿ
ದನವ | ಹಾಯಕರನುದಾರಗಭೀರಧಾರ್ಮಿಕನು || ಮಾಯೆಹೊಗದೀ
ತನಲಿಹಿ ದೆಸ ಹಾಯುಪಚನದೊಳೆನ್ನಬಂಧನ | ದಾಂತವಬಿಡಿಸಿದನು
ತಪ್ಪಿಲ್ಲಮರೆಯೊಳಗೆಂದ ||೧೪|| ಮನುಮುನಿಸುಬಳಿಕಾಯುಮ್ಮಗವಾಬಳ|ಜ
ನಪನೊಡನೇತಂಗೆದೇವರ್ಸವನಿತೆಯನುಬಿಡೆಪೇಳಿದರೆಬಿಡನೀವಿಭೀಷಣ
ನ|ಅನುಜನೆಂದೋವದೆವಿರೋಧಿಸಿ| ಕನಲಿನೂಕಿಸಿದಗಡತ್ವತ್ಪದವನ

ರಾಘವನೊಳೈಕ್ಯವಲೆಂದೈತಂದ ತಾನುಗತ ॥೧೫॥ ಅಹುದುಮಾತ್ರೇನೆಂದು
ಜಾಂಬವನ । ವಿಹಿತವು ತಕ್ಕೀಸರಿಸುಷೇಣರ । ವಿಹಿತರಚನ ಪ್ರೌಢಿಗಳನಾ
ಗ್ರೈವನಿಜನಯನ ॥ ಸಹಭವನಸಲುರಿದುಳಿದ ಘನನವಿ । ಗ್ರಹಸಮರ್ಥನರಿಗೊ
ಲಿದಮರಿಪ್ರ ನಟ । ರಹಿತಬೊಳ್ಳಿ ಮಾರಾಯುಬಳಿಕಿಂತೆಂದನುಚಿತದಲಿ ॥೧೬॥
ಧುರದೆಳೆದ ವಿರಾಮವವನಿರಿಪ್ರುದು । ಹರಣದೊಕ್ಕರಸಲಹುವುದುಸತ್ತಿ ।
ಕರುಮಪ್ರುದು ಧರ್ಮವನ ಧರ್ಮಮಣಿಳಿವುದವನಿಯುಲಿ ॥ ಅರಸುಗಳಿಗಿದು ನ
ಯವಿನಿತರಾಗೆ । ಚರಿಸಗಿರೆಹಗರಣದ ನಾಟಕ । ದರಸುತನವೀಜಗದೊ
ಳೆಂದನು ನಗುತ ರಘುನಾಥ ॥೧೭॥ ತೋಳಬಲುಹಿನಗಿಲ್ಲದಿರೆ ಭಯ । ದೋ
ಲಗವ್ರನ ಮಾಗ್ರೈಸಲೇಧಿಟ । ಕೇಳು ಬಂದೊಳಹೊಕ್ಕು ಮಾಡುವದೇನು ನ
ಮ್ಮವನು ॥ ಮೇಲೆ ಮರೆಹೊಕ್ಕವರ ಸಲಹುವ । ಸೀಲವೆಮ್ಮ ಸುಬಂಧವನೆ
ಮಾವ್ । ಬಗಿಸಿಕೊಂಡರಿ ಪೆವೆಂದನು ... ಸಿ ॥ ॥೧೮॥
ಇನತನೂಭವ ಕೇಳುತನ್ನಯ । ತನುವ ಸಿತ್ತ ದಡೆಯು ಮರೆಹೊ ।
ಕ್ಕವರವನ್ನಿ ಸುವದೆ ಮಹಾಕ್ಷತ್ರಿಯರಪಂಥ ॥ ನಿನಗೆ ಹೇಳುವದೇನು
ನೀತ ಜ್ಞನ ವಿಚಾರಿಸಿ ಕೇಳಿದರಿಯಾ । ವಿನುತ ವಿಮಲ ಕಪೋತಚರಿತವ
ನೆಂದ ರಾಘವ ॥೧೯॥ ದೇವ ನಿಮ್ಮಯ ಮೈಸಿರಿಯುಸೊಬ । ಗಾವದೇವ
ಗುಂಟ ದೇವರ । ದೇವನಲ್ಲಾನೀನು ಪ್ರಾಕೃತ ನರನೆ ನಾಟಕದ ॥ ಹೇವವಿ
ಮ್ಮ ಮುಮುತಿಗಳಖಿಳಕ । ಳಾವಿಶೇಷನೊಳೆಂದು ಕಲಿಸುಗ್ರೀವ ಜಾಂಬವ
ಹನುಮನೀಲಾದಿಗಳು ಹೊಗಳಿದರು ॥ ೨೦ ॥ ಕರಸಿದನು ಬಳಿಕಿನ ಸುತಾ
ದ್ಯರ । ವನವಚೋಭಿ ರಾಮಮುತ್ತಪಲಿ । ಶರಣನ ಶರಣ್ಯೈಕಜನನತ್ಸ
ಲನಹರುಷದಲಿ ॥ ಧರಣಿಜಾಸುತ ಕೇಳುಗಗನದ । ತರಣಿಧರಣೀಮಂಡಲ
ಕ್ಕವ । ತರಿಸುವೆಂಬಂತಿಳಿದು ದಾಶರಥಿಮಾವಿಭೀಷಣನ ೨೧॥ ಆಯುಧವತ
ನ್ನವರಿಗಿತ್ತನು । ಗಾಯಿತನು ಮಣಿಖಚಿತ ಕನಕದ । ಸಾಯಕವನಂಘ್ರಿ
ಗೆರಮರ್ಪಿಸಿಚಾಚಿದನು ಶಿರವ ॥ ಕಾಯುಬೇಕೆಲೆದೇವ ಭುವಗತ । ಕಾಯನ
ನುಚನದೀಯುಭಕ್ತನಿ ಕಾಯನನುಕಾರುಣ್ಯದನನೆಂಡಿಡೆಗೆಕೈಮುಗಿದ ।
ರಕ್ಷಿಸನ್ನನ ನಾಥಬಂಧುವೆ । ರಕ್ಷಿಸೈಕಾರುಣ್ಯ ಸಿಂಧುವೆ । ರಕ್ಷಿಸೈರಾ
ಕ್ಷಸವಿನೋದನ ನಮ್ಮವಿಭೀಷಣನ । ಅಕ್ಷಯನೆ ತ್ರಿಭುವನೆ ಜಗತ್ರಯ । ರಕ್ಷಕ
ನೆ ತಾರಕ ದರಾಯುಣ । ಶಿಕ್ಷಕನೆ ಶರಣಾಗತನ ಸಲಹೆಂದನ ಸುರೇಂದ್ರ ॥೨೨
ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮ ರಾಜ । ಲೋಲಲೋಚನ ಕಂಬುಕಂಠವಿ । ಶಾಲವ
ಕ್ಷಸ್ಥಲಮನೋಹರವದನ ಮಾರಿರಾಘ ॥ ಸ್ಥೂಲಕಂಧರ ಕಲಿತಮಾದಶರಾ ।
ಪಾಲಕಾಕರ ಮಾಗಳ ಸೀತಾ । ಲೋಲರಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಿಸೈ ಶರಣಾಗತನನೆಂದ ॥
ಧ್ರುವನ ರಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ರವಿಸಂ । ಭವನ ರಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ವಿತಸುತ । ಭವಸುರೇಂ

ದ್ರುಮವೀಂದ್ರದೊರ್ಕ್ಕೊಂಡೆಯುನಾಥದರ॥ ವಿವಿಧವಿಶ್ವತೋಮುದ್ರೆಯೊ
ಟವು। ತವಿಸಿರಕ್ಷಿಸಿದಂತೆವರಾಯರಾ। ಜವನಿಕೆಯುಮಧ್ಯೆಭಾಂತಕರ
ಕ್ಷಿಸುವದೆಂದ ... ॥೨೫॥

ವರಗಜೇಂದ್ರನಸಂಬರೀಷನ। ದುರಿತಶೀಲನಜಾಮಿಳನಶುಭ। ಚರಿತ
ಧರ್ಮಾಂಗದನಕನಕಾಂಗದನನಂಗದವ ॥ ಕರುಣದಲಿಕ್ಷ್ಯವಿಡಿದಪ್ರೌಲಾತ
ವ । ಚರಣಕಮಲವನೆನ್ನಶಿರದೊಳ । ಗಿರಿಸುವರಿಸುವಿಲಾಸಮುಖದಿಂದಿ
ನ್ನನೀನೆಂದ ... ॥೨೬॥

ವಿಳುಬರುಬೇಡಲೆವಿಭೀಷಣ।ಕೇಳುಲಕ್ಷ್ಮಣನಂತೆಕಾಜನ್ಯ।ಪಾಲದ
ಶರಥನಾಣೆಮನದಲಿಚಿಂತೆಬೇಡೆಂದು ॥ ಮೌಳಿಯನುಹಿಡಿದೆತ್ತಿಸೀತಾ ।
ಬಾಲಕಿಯೆನಪ್ಪನಸು[illegible]। ತೋಳಿನಲಿಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನುಬಳಿಕಾವಿ
ಭೀಷಣನ ॥ ... ॥೨೭॥

ಅರಸುರಾಮನಕರುಣದಳತೆಯು। ಹರುಹಕಂಡಿನಸೂನುಜಾಂಬವ ।
ಹರಿತನುಜನಳನೀಲಮುಖ್ಯಸಮಸ್ತನಾಯಕರು ಬರಸೆಳದುಬಿಗಿಯ
ಪ್ಪಿಬಿಡಲು । ದರಿಸಿದರುಸುರರುಬ್ಬಿಹೂವಿನ । ಸರಿಯುಸುರಿದರುಪೊಳ
ಗುವಾನಕವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ... ॥೨೮

ಕರದುರಘುಪತಿತನ್ನನಿಜವಿ । ಪ್ಲವರದೆಕೆಲದಲಿಲಿವಿಕಸಿತ । ವದನ
ಚೆನಸರಸಿಜವಿನೊಯ್ಯನೆಕೇಳ್ದನುಚಿತ್ತದಲಿ॥ ಪುರಜನಂಗಳುಸುಖಿಗಳೇ
ದಶ । ಶಿರನುಹದುಳಿಗನೇನಿಜಾಗ್ರಜ । ಕರಹದೇನುನಿಮಿತ್ತಸಂಭಾವಿಸಿ
ತುನಿನಗೆಂದ ... ॥೨೯॥

ಜಗದವೀರರೊಳಗ್ಗಳನುಸಂ। ಯುಗಸಮರ್ಥನುಸುರನರೋರಗ ।
ಜಗತಿಗೊಡೆಯನುಪ್ರಸಿದ್ಧನುಶಿರಿಯುಳೊಪ್ಪಿರಲಿ ॥ ನಗದುತಾವರ
ನೊಳುವನೆಟ್ಟನೆ। ಸೊಗಸಿಹುದುನಿನ್ನಗ್ರಜಗೆಸೀ ।ನಗಲಿದಹುವಿದುಚಿ
ತ್ರವೆಂದನುರಾಮನಸುನಗುತ ... ॥೩೦॥

ಆವದೇಶದೊಳಾದಡೆಯುಸತಿ। ಮಾನಸುತರದೌಹಿತ್ರಮಿತ್ರಜ। ನಾವ
ಳಿಯುಜೋತಿಸಲುಬಹುದಗ್ರಜಸಹೋದರರ ॥ ಆವದಾಯಲಿಗಳಿಸಬಹು
ದ್ಯೋ। ಭೂವಳಯದಲಿನಿನ್ನಬರವಿನ॥ ಭಾವವೇನುಗೇನರಿಯಭಾರದುಮುಂ
ದರಾರಾಮ ... ॥೩೧॥

ದೇವಕೇಳ್ಪರನಾದಡೆಯುಹಿತ। ವಾವುಗುಂಟವರಬಂಧುಬಾಂಧವ।ನಾ
ವನಹಿತದೆದರನುತಾನಿದುಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧವಲೆ ॥ ಈಪ್ರದೇರುಜಿಹಿತವತನ್ನ

ಕೆ| ಳೇವರವನುಜಿಸಿತವಿಜಯವೃಷಭ|ವೀನಪ್ರೊಲುರಾಜೇಂದ್ರಚಿತ್ರಸೆಂ
ದನಸುರೇಂದ್ರ ॥ ... ॥೩೨॥

ದೇವಕೇಳಿನ್ನೊಂದುಜಗದಲಿ| ಜೀವಿಸುವದುಂಟಾದರದವಯು |ಜೀವ
ನವಕೊಂಡಿಹುದುಮೊಲುವುದುಗಡ್ಡೆಗೆಣಸುಗಳ॥ ಸೇವಿಸುವುದುಚೆಮೂ
ರುಸಿಂಹನ್ನೃ | ಗಾವಳಿಯನತಿಮೂರ್ಖಮಷ್ಕೃತ| ಜೀವಿಗಳಬಳಿವಿದಿ
ದುಬದುಕುವುದುಚಿತ್ತವಲ್ಲೆಂದ॥೩೩॥ಬಾಳಬೇಕೆಂದೆಂಬವಗೆಚೂಂ|ಡಾಲ
ಗೃಹಸೀಧಿಮಲಿಭಿಕ್ಷದ|ಕೂಳತಿರಿತಂದುಂಡುಬದುಕುವದಧಿಕಸೌಖ್ಯಕ
ಣ ॥ ಕೇಳ್ದೈರಾಜೇಂದ್ರಮೂರ್ಖರ | ಕೇಳಮೇಳದಲಿದ್ದುಬದುಕುವ|
ಖೂಳವೃತ್ತಿಯುಬದುಕುಕಷ್ಟಕೆಕಷ್ಟತರವೆಂದ ॥ ೩೪॥ ಅದರಿನಘಸಂ
ದಷ್ಟನೆಂಣಿಂ | ಗುದಿಸಲುಳ್ಳಡೆಹುದುಗಿದುರ್ಗತಿಗಿಳಿವುದೊಳ್ಳಿತೊಬಿದ್ದು
ವುದೊಳ್ಳಿತೊದೇವಚಿತ್ರಸು'॥ವಿದಿತಲೌಕಿಕಸ್ಥೈದಿಕವವಿಸಾ|ರಿದುದುನ
ಡವಳಿಯುಂಣಸೆಂಬೀ |ಹದನರಿದುನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿಮುಲವಸಾರ್ದೆನಾನೆಂದ॥

ಐಸೆನುತ್ತೀನಾದಡೆನ್ಮ್ಮಯ|ಭಾಷೆಯನುಕೇಳೆಲೆವಿಭೀಷಣ|ದೋಷಕಾ
ರಿಯುನಳಿಮುಲಂಕಾರಾಜ್ಯದೊಡೆತನವ॥ ಈಸರೋರುಪಬಂಧುಯಿಸಾತಾ
ಡೇಶಯಿಸಾಧರೆರಾಮಕಥೆತಾ |ನೇಸುದಿನವಿಳ್ಳನ್ನಬರನಿನಗಿತ್ತೆನಾನೆಂದ|

ಬಲುಹುಪಲ್ಲುದರಿಂದಕಪಿಕುಲ | ತಿಲಕಹಾಯುಂದುಬ್ಬಿದನುನ್ನಪ ॥
ರೊಳಗೆಬಲ್ಲಿದನೆಂದುಜಾಂಬವದೇವಹಿಗ್ಗಿದನು॥ಉಳಿದನೀಲಾಂಗದಭಟಾ
ದಿಗ| ಳೊಲಿಮುಕೊಂಡ್ರಾಡಿದರುಲೇಸೆಂ| ದೊಲಿದಲಂಕರಿಸಿತುಸಭೋವ
ಚೆನ್ನೈಕಸಂಪದವ॥ ... ॥೩೭॥

ನವದುದರಮನೆವಿಶ್ವಕರ್ಮನ ॥ ವಿವಿಧಚಿತ್ರೋತ್ಕರದಲಾನಕ|ನಿವ
ಹನಬ್ಬರಿಸಿತ್ತುಮಂಗಳವಸ್ತುಕಾರದಲಿ ॥ ದಿವಿಜಸತಿಯರುಸಂದಣಿಸಿದ
ರು| ನಿವಡಿಸಿದರುಮುಹೂರ್ತದಲಿಪ್ಪೈ|ಭವದಿನಾಯ್ತುಭಿಷೇಕವಾರಾಜೇಂ
ದ್ರಶರಳಂಗೆ ॥೩೮॥ ಸೂಸಿದರುಶಾಸೆಯನುಸುರರಸು | ವಾಸಿನಿಯರಾರ
ತಿಮಬೆಳಗುರೆ| ಬಾಜಣಿಸಿಗುಡಿಸಿದರುಬುಣದಸೊಡರಿಸೊಂಪಿನಲಿ| ವಾಸ
ವಾವಿಸಮಸ್ತಸುರರುವಿ| ಭೀಷಣನನಪ್ಪಿದರುಜಾಂಬವ|ಕೀಶಪತಿಲಕ್ಷ್ಮ
ಣರುತಳ್ಕಿಸಿದರುತನಕದಲಿ ॥ ೩೯ ॥ ರಾವಣನತಮ್ಮನಿಗೆಲಂಕೆಯು |
ಸೇರ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೇವಬರಿಕಾ| ರಾವಣನಜಾನಕಿಯನೊಪ್ಪಿಸಿಸಿಮ್ಮಡ
ದಿಯುಗನ ॥ ಭಾವಶುದ್ಧಿಯ ಲೀಗಕಂಡರೆ | ನೀವುಮಾದನೀವಿರೆಂದಾ |
ಪಾವನಗಾನರವಿಂದಬಿನ್ನಹವಮಾಡಿದರು ॥ ೪೦ ॥ ಕೇಳುಜಾಂಬವ
ಕೇಳುಲಕ್ಷ್ಮಣ | ಕೇಳುನಳನೀಲಾದಿಸುಭಟರೆ| ಕೇಳಿರೈದಶಮುಖನ

ಕಂಡಿರೆತಮ್ಮ ಪದಯುಗವ ॥ಬಾಲೆಮನುತಂದಿತ್ತನಾದರೆ। ಕೋಳುಗೊ
ಡುದನಯೋಧಿನಗರವ। ನಾಳುವಪ್ರೊಲಾಕಪಾಲಜನಕಲ್ಪಾಂತಪರಿಯಂ
ತ ॥೪೧॥ ವರವಿಭೀಷಣದೇವಲಂಕಾ। ಪುರದರಸನೆಂದಮರಪತಿಪದಂ।ಗು
ರರಪಿಸೈಸಿದನಮರವಾನರಕಟಕವೆರಡರಲಿ॥ ತರಣಿವಂಶದರಾಮಮೂರ್ತಿಯ
ವೆಯ ।ನರಹರಿಯಶ್ರೀಪಾದದಲಿನಿಜ।ಶಿರವಮಣಿವಮರೇಂದ್ರನಮರಾ
ವತಿಗೆಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ॥ ... ॥೪೨॥

ಮೂರನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ತುಡುಕಿದಂಬಿನಪೊನೆಯುಲಬುಧಿಯು।ಕಡಹುಬಂಧಿಸಿ
ಸೇತುಬಂಧನ।ಕೊಡೆಬಿಡದೆಬಿನ್ನವಿಸಿದನೋದ್ಧಾರರಘುನಾಥ॥

ಪದ್ಯ॥ ತರಣಿವಂಶಲಲಾಮಸುತಕೇ।ಳರಿಯಬಳಿಯಿಂಬಂದನಿಜಪದ।
ಶರಣನಮಲಾಭ್ಯುದಯದೊಸಗೆಯಮೇಲೆರಘುನಾಥ ।ಹೊರದಹರುಷ
ದಲೊಪ್ಪುನಟವೀ । ಚರಕುಲೇಂದ್ರನಪೊಗಪನೀಕ್ಷಿಸು।ತರಿಪಧಾಪ್ರಾ
ರಂಭದಾಹರಕೇನುಹದನೆಂದ॥೧॥ ಅರಸಚಿತ್ತೈಸೈಸಲೇಸಂ।ಗರದಬಿಡಿ
ಯಕೆಬೀದಿಗ್ಗೊಡೆಸರ । ಸರಣಿಸಿರವಡಿಬೇಹಬಟಬಿದೆಹೊಡಿದಂದವಲಿ।ಗಿರಿ
ತರುಗಳವೆಕ್ಕೈದುಗಳಿಗು । ಬ್ಬರದತ್ತೋಳಿಪತೋಟಿಗಬ್ಧಿಯು । ಹರಹ
ಹೊಳದರೊಂದುನಿಮಿಷಕೆಹೂಳಿಸುವೆನೆಂದ ॥೨॥ತೋರಿಸುವೆನಹಿತನ
ನುಡೇವರ। ಕೂರಗಣೆತುಡಿಗಡೆಗಜೇನವ । ಜಾರಿಸಲೆಮೋಣುಳೆಹಲಾಕ
ರವಸಮಸಮರದಲಿ ॥ ಬೇರೆದೇವರವಾತಿಯುಪ್ಪೈಶಿರಿ ।ತೋರಲಾನದನರಿ
ಯೆಸೀಪರಿ। ತೋರಿನುಡಿಪದಕೋಸರಿಸೆಶಪಪೃತ್ನಸಲ್ಲೆಂದ॥೩॥ಎಲಿಕ
ಪೀಕ್ಷ್ವರನುಡಿದನುಡಿಗಳು ।ಕಲಿಗಳಂಗವೆಹೂಲೇಕಿ।ಜಲನಿಧಿಯುತೋ
ರಿಸಲದೇಗರಾಘವೇಂದ್ರಂಗೆ ॥ ಹುಲುಪರೆಯರಕ್ಕಸನನಿರುಬಡ।ಗೆಲನ
ಕೇಳೀಬಾಲಪ್ರೊಂದನು । ಕಳುಬಿಹಿಡಿತರಿಸುವೆನೆನುತ್ತಗವಾಕ್ಷಘರ್ಜಿಸಿ
ದ ॥೪॥ ಕೆಲಕೆಸಾರ್ಕಟ್ಟ್ಯಾಳುತನದ , ಗ್ಗಳಿಕೆಯೆರಿಪುಭಟನನೊಬ್ಬ
ನ ॥ ನೆಳದಾತಹುದಿದುಪಂಥವೇಪೌರುಷದಪದ್ಧತಿಗೆ।ಖಳನನಾಖಿಳಬಲ
ವನಾಖಳ । ಹೊಳೆಲನಿಮಿಷದೊಳದರಿಸಲಿತಂ। ದಿಳುಹಪಿರೆತಾಘಂಟನ
ಲ್ಲೆಂದೊದರಿದನುಗವಯ ॥ ... ॥೫॥

ಕಡಲನಾಗಹಿಮಿರೋಧಿಮಾನಖಿಳ।ಪಡೆಸಹಿತಖಿಳಪ್ರುರಿ ಸಂಮಿತ್ರ
ದಿಸುಳಿರಿಸುವದಾನಕೀರ್ತಿಭಟಂಗೆಘುವನದಲಿ॥ ಕೊಡನಮಗನೆಂದದಲಿ

ಕೆಡೆಲನು। ಕಡಿದುರಿವುರರಾವಣನತಲೆಯನು।ಹೊಡೆದುತಂದೊಪ್ಪಿಸುವೆ
ನೆಂದುದೆದ್ದನಾಶರಭ ॥ ... ॥೬॥

ಕುಡಿಯಲರಿದಲ್ಲಂಬುನಿಧಿಯನು। ಹೊಡೆವುದರಿದಲ್ಲರಿಯತಲೆಯನು।
ಬಿಡಗಡೆತರಗೆಲೆಗಳನೌಕಸರರಸಚಿತ್ತೈಸು।ಒಡವೆನೀಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಭಾಂ
ಡವ। ನೆಡಿವುಗುಚುವೆನುಧರೆಯನರಿಭಟಿ।ನಡೆಯಕೆಲಸವಿದೇನೆನುತಬೊ
ಬ್ಬಿರಿದನಾನೀಲ ॥ ... ॥೭॥

ಕೇಳಿದೈಬಳಿಕುಳಿದಶತಬಲಿ। ವಾರಿಸುತಗಜವೃಷಭಸುಮುರಾ।ಭೀಳ
ವೈಂದದ್ವಿವಿದದುರ್ಮುಖರುಮುಖರೆಂಬವರು॥ ತೂಳುವಬುಧಿಯಬಬು
ದದಪ್ರೌಳು। ಬೈಳುವಗ್ಗದಗಾಢಿಕೆಯಕ॥ ಟ್ಟಾಳುತನವನುಮೆರೆದರಿ
ದಿರಿಲಿರಾಘವೇಶ್ವರನ ॥೮॥ ಭಟರಹೊಳಕೆಯ...ಥದಬೈಬ।ವಟುವರಾ
ಕ್ರಮದುದಿತವಾಕ್ಯ।ಸ್ಫುಟದರಿಗ್ರಹಕರಸಹಿಗ್ಗಿನಸಧಿಕಹರುಷದಲಿ। ಘ
ಟಸಿಯಾವುದುತನ್ಮುದಿತ್ಯೋದ್ಧಟಮನಃಪ್ರಜ್ಞತೆಯರಣಸಂ।ಘಟ
ನೆಗೆಂದವನೀಶನೋಡಿದನನುಜನಾನನವ ॥೯॥ ಆರಸಚಿತ್ತೈಸೆಲೆಶಿತ
ಧಿಯ। ಹೊಂಗಿರಲಿರಿಪ್ರಪ್ರರದಜಾಂಡದ। ತಿರದಮೇಲಿರಲಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಬಾಣ
ಪಂಜರವ॥ ವಿರಚಿಸುವೆನುಗುರಾದ್ರಿಗಳನು। ತ್ರಿರಿಸಲಣವಿಗತಗ್ಗದರೆ
ತವ। ಚರಣಸೇವಕನಲ್ಲವೇಲೇನುಂಟುಪೇಸೆಂದ ॥ ... ॥೧೦॥

ಅನುಜನಧಿಕಪರಾಕ್ರಮದನುಡಿ। ಗಿನಕುಲೇಂದ್ರನುಹಿಗ್ಗಿದನುಪವ
ನನಮನವನೋಡಿದೆನೆನುತನುಡಿಸಿದನಾಸವಿರಾರಜನ॥ನಿನಗೆತೋರಿದಮ
ತಿಯಪದನೇ। ನೆನೆಸವಿರಾರಜನೆದ್ದಕೈಮುಗಿ। ನಿನಕುಲದರಾಮಂಗೆಬಿ
ನ್ನಹಮಾಡಿದನುಹನುಮ ॥ ... ॥೧೧॥

ಯಾತರವನಾನೀಕಪೀಂದ್ರನ। ಖ್ಯಾತದಲಿಬಿನ್ನಹವಮಾಡು। ಮಾತ
ದಾವುದುಜೀಯದೇವನಸೇವಿಸುವಸಿತ್ತಸಿತು॥ಓತುಸಿರದಲಿಧರಿಸಿನಡಿಸುವ್ರ।
ದೀತನಿಗೆಕತ್ರನವ್ಯವೆಂದುಮಿ। ಧೂತರಿಪುಬಿನ್ನವಿಸಿದನುಭಾಸ್ಕರಕುಲೇಂ
ದ್ರಂಗೆ॥೧೨॥ವಿಚ್ಚದನುಪವನಜನಬಿನ್ನಹವದೊಚ್ಚತಕೆಹಿರಿದಾಗಿಮನ
ದಲಿ।ಹೆಚ್ಚಿದನುಹನುಮಂತದೇವನಬಲದಭಾರಣೆಗೆ॥ ಒಚ್ಚತನನಿಜನ
ತಿಯನೊಯ್ದನ। ಬಿಚ್ಚಬಂಧನದಲಿವಿಶೇಷವ।ಮುಚ್ಚನೋಡುವೆನೆನು
ತನುಡಿಸಿದನಾವಿಭೀಷಣನ ॥ ... ॥೧೩॥

ಪನುಸಿನ್ನಭಿಮತವನುಹೊಡಧಿಗೇನುನಮ್ಮೊಡೆಸ್ಸ್ಯೆಕಲೇಸಂ।ಸ್ವಾಧ್ವಿವಿಲಾ
ಸವಾವುದುರಾಜಕಾರಿಯದ॥ನೀನುನಮ್ಮೊಡೆಸ್ಪ್ರಲೇಸಂ। ಸ್ವಾಧನನನು
ಯೋಚಿತದಕೃತ್ಯತಿ।ದೇನುಮುನದಲಿಕಂಡೆಯುಂಡನುನಗುತರಘುನಾಥ॥

ದೇವನಿವನ್ಮಯೆಮುನದಮಹಿಮೆಯು । ನಾವನ್ನೆಬಲ್ಲೆದೆನುನೀವನುಜಾ ನತಾರದವಿಷ್ಣುವೆಂದೇನರಿಯುದೇಲೆಲೋಕ ॥ ಅವನ್ಮೈದಗೊಂಡುನಿನ್ನಲಿ॥ ಜೀವಿಸಿದಜೀವಿಗಳುಜಗದೊಳ । ಗಾವನ್ನೆನೀಕೊಡುವೆದುಗೆಗಳನೀಹಿದವ ರೆಂದ ॥೧೫॥ ಆದರೆಯುನರನಾಟಕದನಂ । ಪಾದನೆಗಕಂಡಸಿದೇವರ । ಪಾದಕುಸುದಾವೆನದುವೆಚಿತ್ತಕೆಬರದಿರಲಿ॥ ಭೇದದಂಡವಿದೀಗವೇಲಣ। ಹಾದಿವುಂತ್ರಜ್ಞರಿಗೆವೊದಲುವಿ । ವಾದವಿರಹಿತಸಾಮದಾನಾಗಳೆಂದನ ಸುರೇಂದ್ರ ॥ ... ... ॥೧೬॥

ಶರಧಿಯಾತರದೀಟರಾಕ್ರವ।ಶರಧಿಗಳಿಗೆಲೆಜೀಯದೆಕಕಂ। ಧರನವ ಧೆಗೇಸರಿದ ದೇವರುನೆನದುವೈಸಿರಿಗೆ॥ಕರದುಬಟ್ಟಿಯುಬೇಡುವುದುಸಾ। ಗರವಸಂಧಿಗೆಕಳ್ಳಹಿಕದನದ । ಪರಿಯುನರಿವುದುಹಿಣೆಯುವಿದುನವುಗೆಂ ದುಕ್ಕೈವುಗಿದ ॥೧೭॥ ಪಥವನಂಬುಧಿತೋರದಿರೆಸುರ। ವುಥನಗೇತೆಯು ನೀಯದಿರೆತಾ।ಸಿಥಿಲವಹ್ಲಾವೋಲೆನೆಗಳುವದಾಯದೇವರಿಗೆ॥ಪೃಥಳಬಲ ನೀನಿನ್ನಬಾಣ।ವ್ಯಥೆಗೆನರಳದನಾವನೆಂದ।ಪ್ರತಿವುಶರಣಾಭರಣಬಿನ್ನೈ ಸಿದನುರಘುಪತಿಗೆ ॥ ... ॥೧೮॥

ವುತವಹದುತಪ್ಪಲ್ಲಶರಣಾ । ಗಂನಸೂಕ್ತಿನಿಯುಕ್ತವೆಂದಜ । ಸು ತನಷ್ಷೇಣಕಕೇಸರಿಗಳೆ ಒಪ್ಪಿದರುಹರುಷದಲಿ ॥ ವುತಗೆನದನೋಡಬಟ್ಟ ನಾರಘು । ಪತಿಬಳಿಕ್ಕವುಹೋದಧಿಗೆಸು।ವ್ರತವಕೈಕೊಂಡನುನರಳಗ ದಲಣುಗಕೇಳೆಂದ॥ ... ॥೧೯॥

ಶೋಧಿಪಿತುಬಳಿಕವನಿನಿರುಪವು । ವೈದಿಕೊಕ್ತಿಯುಲೊಡನೆಬಂದು ದು । ವೇದಿದಭಾಸ್ತರಣಸಂಪ್ರೋಕ್ಷಣಸುಸಂಗದಲಿ॥ ಆದಿನಾರಾಯಣ ನುನರಸೋ । ಪಾದಿಯುಲಿಕ್ಕೈಕೊಂಡನಾಗವುಹೋದಧೀಶಂಗಧಿಕತಪ ವನುತರುಣಕೇಳೆಂದ॥ ... ॥೨೦॥

ಕುಶನೆಬಲ್ಲೆಹಿಂದೆಶುಕನೆಂ। ಬಸುರಬೇಹಿಗೆಬಂದುನುರಾ । ಕ್ಷಸಶ ರೀರವವುರಸಿವುರ್ಕಟರೂಪನ್ನೈಕೊಂಡು ॥ವಸುರೆನಿಪಕಪಿನಾಯಕರಸಾ। ಹಸಟನವರಭಿಭಾನಭುಜಬಲ । ದೆಸಕಗಳನರಿದಿರ್ದನವನರೆವುಾಸವರಿ ಯಂತ ॥ ... ॥೨೧॥

ತಪವನೀರಘುನಾಥಕೈಕೊಂ। ಡಪರದಲಿಗಿರಿಗಾನಿಸುರ್ರಾ ತಪವ ನಪಹ ಸುತ್ರಶುಕನುಪ್ಪರಿಸಿದನುನಭಕೆ । ಕಪಿಬಲಂಬುಧಿಕೊಡದೆನಕ್ಷ ದ।ವಿಪ್ರಳತೀಜಪಲನುಳವುಕತದುಪಲವರ್ನ್ಮವ ವಿಕೊಂಡಿರೆಕಂಡನಾ

ರವಿಜ ॥೧೩॥ ಎಲೆವಿಭೀಷಣನೋಡುಪಚ್ಚೆಯ| ಕುಲಶಿಲೋಚ್ಚಯವೆದ್ದ
ಪ್ರೊಲಾಕಂ | ಗೊಳಿಸುತಿದೆವಾಯುವಿಲಾಸವಿದಲ್ಲಲೇಖಳರ ॥ ಗಿಳಿಯರೂ
ಪಿನಗುಪ್ತಚರನೆಂ | ದುಲುಕುತಿದೆಚಿತ್ರದಲಿಚಿತ್ತವ | ತಿಳುಹೆನಲುಕಂಡರಿ
ದುಚೀಹಿನದೂತನಿವನೆಂದ ॥೧೪॥ ಇವನುಶುಕನೆಂಬಸುರನೀಕಟ | ಕವ
ನುನೋಡಲುಬಂದುನಿಂದಾ | ರಿವನಹಿಡಿಯದೆಬಿಟ್ಟವಾದಡೆಬಹುದಪಖ್ಯಾ
ತಿ ॥ ಇವನುಸುಖಮುಖನಿಂದಲಂಕಾ | ಯುವತಿಯುರಸನಕಂಡನಾದಡೆ |
ಭುವನವಿಧಿತಾಕಟ್ಟುವಡವ್ರುದಸಾಧ್ಯನಮಗೆಂದ ॥೧೫॥

ತಪ್ಪದೆನುತಿನಸೂನುಕಪಿಕಂ | ದರ್ಪನಾನನವನುನಿರೀಕ್ಷಿಸ | ಲುಪ್ಪ
ರಿಸಿವಜ್ರಾಜ್ಞೆ ಲಲೀಲಾಗತಿಯುಗಾಧಿಯುಲಿ ॥ ಒಪ್ಪುವಭ್ರದಶುಕನಕಂಠದ |
ಕಪ್ಪನೆದೆಯುನುಹಿಡಿಯೆಖಳನಸು | ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದುದುಕಳವಳದಲಿಕುವಾ
ರಕೇಳೆಂದ ॥೧೬॥ ಕೊರಳಹದರಿನತಾಕಹಿಡಿದಾಡೆ | ಮುರಿದುರೆಕ್ಕೆಯುವಿ
ಳುಹಿತಂದನು|ಹರಿಕುಲೇಂದ್ರನಬಳಿಗೆಹರಿಸುತನುಜನಾಖಳನ ॥ ವರವಿ
ಭೀಷಣನವನವಮೇಲಣ |ಕರುಣದಲಿಕೊಲಲೀಸದವನನು | ಶರೆವಸೆಗೆನೂ
ಕಿಸಿದನಭಿಮತದಿಂದಜಾಂಬವರ ॥೧೭॥ ಅವನಿಜಾಸುತಕೇಳುಸರಿದವು| ದಿ
ವಸನಾಲುಕುಬಳಿಕನಿವ್ಕ್ರಯ | ಭುವನಪತಿಕಂಡೆರದುನೋಡಿದನಾವು
ಹೋದಧಿಯು॥ ಇವನುನಮ್ಮನುಬಗೆಯದಾದನೆ | ಶಿವಶಿವಾನಾವೇನುಸದ
ರವ್ರೊ | ಹರಮಹಾದೇವೆನುತರೌದ್ರಾರೋಷಮುನನಾದ ॥೧೮॥

ಪಟುತರಾಗ್ನಿಯನುಗಿದುನಾಸಾ | ಪುಟದನಯನದವಿಸ್ಫುಲಿಂಗೋ |
ತ್ಕಟದರೋಷೋದ್ಧೂತಧೂಮೋದ್ರೇಕವಿಗ್ರಹದ ॥ ಚಟುಳವಿಲಯಾನ
ಲನಶಿಖಿಸಂಘಟಿತಸಕ್ರೋಧಾನುಭವ | ಧೂರ್ಜಟವಿಡಂಬಕನೆದ್ದುಬೇ
ಡಿದನುಜನನುಧನುವ ॥೧೯॥ ಬಳಿಕಲೇಪೇಳುವೆನುಧನುಕರ | ತಳಕೆ
ಸಾರಲುಸಾರಿದುದುವ್ಯೋ | ವಳಿಯುಲಬುಜಭವಾಂಡಗರ್ಭದಜೀವರಾಸಿಗ
ಳು ॥ ನಿಲುಕಿನಲಿಸುರಚಾಪಮೌರ್ವಿಯೊ | ಳಿಳಿಯೆಸರಳನುಸಪ್ತಸಾಗ
ರ| ವಿಳಿದವಾಕ್ಷಣಮಹಿಮೆಯಂತುಟೊಮನುಕುಲೇಶ್ವರನ ॥೨೦॥

ಹುಟ್ಟತುರಿಶರಮುಖದೊಳಣದುದು | ತಟ್ಟತುದಿಯೊಳಜಾಂಡಭಾಂ
ಡವ | ಘಟ್ಟಿಸಿತುರಿಮುರಿದುದಿಗುಭಿತ್ತಿಗಳಬಳಿವಿಡಿದು ॥ ಬಿಟ್ಟನುರ್ವಿ
ಯನಹಿಪಕೂರುಮ | ರೆಟ್ಟುಗಿಚ್ಚನಶಕಳೆಯುಲಿತನ ತುಟ್ಟಿಸಿತ್ತುತನು
ತ್ರಾಸದಲಿಶಂಕರವಿರಿಂಚಿಗಳ ॥೨೧॥ ಉರಯುಕರಡಿಗೆನ್ಂತೆಸಿಖಿಡಾ | ವ
ರಿಸಿತಬುಜಭವಾಂಡಭವನವ | ಸಿರದೆಚರಾಚರಗಳಡಗಿದಜನಗರ್ಭದ
ಲಿ॥ ಧರೆಮುಹೋದಕದಹನವಾಯುಗ | ಳರವುಗಗನದೊಳಡಗಿದವುಸಂ |

ವರಣತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಪೊಲಸುರಾರಿರಂಜಿಸಿದ ||೩೨||
ಅಳಿದುದುರಿಬಗಿದಂಬುನಿಧಿಯೊಡ | ಲೊಳಗೆಧರೆಧರೆಬಳಿಯುಬಗಿಬಗಿ|
ದಿಳಿದಡರಿದುದುಛಟಛಟತ್ಕೃತಿಗಳ ಭಡಾಳದಲಿ || ತುಡುಕುತ್ತಾಳುವ
ತುಂತುರಿನಕಿಡಿ | ಹಳಚಿದವುಹೊದರೆದ್ದವಡಬಾ | ನಳನನೊದದುದುರಾ
ಮಭದ್ರನಭೀಮಬಾಣಾಗ್ನಿ ||೩೩|| ಉರಿಮಳಲರಾಸಿಯುಲಿರತುನಗ | ಳರ
ಳಿದವುಜಲಜಂತುಗಳುಸೀ | ಕರಗಳಾದವುಶಿಖಿಗೆಪಥವಾದುದುರಸಾತಲ
ಕೆ||ವರುಣನರಮನೆಯನುವುದಹಿಸಿದ | ಪುರವಪೊಲ್ದುದುಕಾಡಿಧಳ್ಳಿರಿ |
ಬೆರಸಿತಂತಃಪುರದಸತಿಯುರತನುಲತಾವಳಿಯ ||೩೪||
ಕೇಸರಿಯುಕಾಬೊರ್ಗೆಯುಶಿಖಿವೇ | ಢೈಸಿತಬುಧಿಯುವುದದಗಃಥಿಕೆ |
ಘಾಸಿಯಾದುದುಗಾಳಮೋಳುಪ್ಪರಿಸಿತಂಬರವ || ಹಾಸರಸ್ವತಿಯುನತು
ಮೋಲುದಿ|ನೋಸರದಬಿಡ[illegible]ಡಯಾಬಾಯ್ಗಳ | ಬಾಸುಳಿನವಸಿತೆಯು
ರುಬೆರಸಿದರಾನಿಜೇಶ್ವರನ ||೩೫|| ಪಾಪಿಹೊರವಡುವಿಶ್ವರೂಪನ | ಕೋ
ಪದಲಿಗಂಭೀರತನದಾ | ಳಾಪಕೊಂಬುದೆಕವುಲಜಾಂಡೋದರನವುಳಿಸಿ
ನಲಿ|| ರೂಪುಗೆಡಬೇಡಕಟನಡೆಯುನು | ತಾಪಗಾವಸಿತೆಯುರುವಾನವ |
ರೂಪಿನಚ್ಯುತನಡೆಗೆಹಿಡಿದೆಳಕಂದರಂಬುಧಿಯು ||೩೬||
ಯುಮುನೆಭಾಗೀರಥಿಸರಸ್ವತಿ | ವಿಮಲನರ್ಮದೆಸರಯುವರಗೌ | ತ
ಮಿಕುಮಾರೀಭದ್ರಕೌಶಿಕೆಕೃಷ್ಣವೇಗವತಿ || ಸುಮತಿಭೀಮರಥಿಪ್ರಮು
ಖನಿಜ|ರಮಣಿಯರುನಿಂದಿರಿಸಿದರುವಿ | ಭ್ರಮದನೀರಸಮುಖದನಿಜಪತಿ
ಯನುಸರಾಗದಲಿ ||೩೭|| ಎಡದಕಯ್ಯಲಿಕರ್ನಪತ್ರವ | ಹಿಡಿದುಬಲಗೈ
ಯುಂಗುಲಿಯುಬಾ | ಯ್ಗಡಸಿಬಳಲುವಬಾಯಿದೆರೆನಿಜದೈನ್ಯಭಾವದಲಿ ||
ಅಡಿಗೆಚಾಚಿದಳನುಪಮದಸೋ|ಮ್ಮಡಿಯುನೀಸೌಭಾಗ್ಯವಿಭವವ | ನು
ಡಿಗಿಸಲುಬೇಡೆಂದುಜಾಹ್ನವಿಜಾನಕೀಪತಿಗೆ ||೩೮||
ಮಗಳಲಯುಲಿದೇವನಿನಗಾ | ನಗಡುತನವೇಕೈಯುತನ್ನಲಿ | ಸಗರ
ವಂಶೋದ್ಭವೆಯುಲಾವೋಣೀಚೆಯುಲಿನಿನಗೆ || ಮಗಳಿಗಕಟಾತಂದೆಮುನಿ
ದರೆ |ನಗದಿಹರೆಬಲ್ಲವರುಕರುಣಾ | ಳುಗಳದೇವಂಗೇಕೆಮುನಿಸೆಂದಳ್ಳೈ
ಯುಂಗೆ||೩೯||ಈತಲಕ್ಷ್ಯವೆನಿನಗೆಸೀಗಖ್ಯ | ತನೇಭೂಮ್ಯಾದಿಪಾಂಚೇ|
ಭೂತವಾರಿಂದುದಯುವಾರಿಂದಡಗುವುದುಕಡೆಗೆ | ಯಾತಕೀನರನಾಟಕ
ದವಾ | ಯಾತಿರೋದಾನತೆಯುದಾರ್ಗೆನಿ | ಶಾತಶರಥಂಧಾನರವುಯುವ
ದೆಂದಳ್ಳೈಯುಂಗೆ ||೪೦||
ಶರಣುಹೊಕ್ಕರಸಲಹುವೆಗ್ಗದ | ಬಿರಿದುವೇವತ್ವದಲಿಭೂವಿಶಾ |ಶ್ವರ

ಪತಿತ್ವದೆಲಾವನೈಶಿರಶರಣಾಗತಿಕರಲಿ । ಶರಣಾಪೊಗಬಂದವನೊಮ್ಮೆ
ಣ್ಮಾತ್ರನೆನಿಸಬಂದವನೋವಮಹೋದಧಿ । ಆರವನೋಡೆಲೆಬೇವನೀನೆಂದೆಳು
ಕೃಪಾನಿಧಿಯು ... ॥೪೧॥

ಶರಗನೆಲದಲಿಹಾಯ್ಕಿತನತನ|ಗೋಲಿದೆರವಮಾಂಗಲ್ಯಸೂತ್ರವ । ಹ
ರಿಯುಬೇಡೆಲೆತಂದೆಯುಂದ ಸಮುಸ್ತನಾರಿಯರು ॥ ಮರೆಯುವಮಾಂಪೊಸರ
ಸಕ್ರಿಪೆಕಂ । ದೆರದ ದೈಬಳಿಕನಿತರಲಿಶರ । ದುರುಗಲಿನಶಿಖಿಸಂತವಿಸಿದು
ದುರ್ಘುಳದರುಘಾಡಣೆಯು ... ॥೪೨॥

ಕರುಣದಳತೆ ಮುಕುಂದಜಾಂಬವ । ತರಣಿಜಾದ್ಯರುಬೇಡಿಕೊಂಡರು ।
ಕರಸರೋಜವಮುಗಿದುಶರಧಿಯುಸಲಹಬೇಕೆಂದು ॥ ತರುಣಕೇಳ್ಳೈಬಳಿಕ
ಜಲನಿಧಿ । ಕೊರಗಿದಾನನದಳದಹಂಮಿನ । ಕರುಣಭಾವದಲೊಡಲಚಾಚಿ
ದನಂಘ್ರಿಯಲಿನೃಪನ ॥೪೩॥ ದೇವದೇವಜಗನ್ಮಯನೆಲ । ಶ್ರೀವಿಲಾಸ
ನೋದವೈಭವ । ಭಾವಕನೆಭಕ್ತಪ್ರಿಯನೆಭಾಗೀರಥೀಪಿತನೆ॥ದೇವನರನಾ
ಟಕವಿನೋದಕ । ಲಾವಿದನೆಕಮನೀಯತರಲೀ । ಲಾವತಾರನೆಕಲುಷಹಾ
ರನೆಕಾಯಬೇಕೆಂದ ... ॥೪೪॥

ಸ್ಥಿಮಿತನನುದುಕ್ಕಬ್ಧನಿಗವು । ಕ್ರಮಿತನನುವಿಭ್ರಮಣಶೀಲ । ಭ್ರ
ಮಿತನನುಸುಗ್ರಹನನಾಪರಿಬದ್ಧವಿಗ್ರಹನ ॥ ಅಮಿತಪಂಚಕಸಂಭೃತನ
ಸಂ । ಕ್ರಮಿತದೋಷಾಕರನಗರ್ವನ । ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕಪರಾಧಶತವನುಮ
ರದುನೀನೆಂದ ॥೪೫॥ ಪ್ರಣವರೂಪನುರೂಪನಿರ್ಗುಣ । ಗುಣಸಿತಾಂತ
ಕೃತಾಂತನನಿತಾ । ಪ್ರಣಯಮಾಯಾಪ್ರಕೃತಿರಹಿತಧ್ವಾಂತಲಯಶೂ
ನ್ಯ॥ಅಣುಮಹತ್ಪರಿಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ । ರುಣಹುತಾಶನತೇಜರಿಪುರಾ । ವ
ಣವಧಾಸಂಭೂತಕಾರಣಕಾಯಬೇಕೆಂದ ॥ ೪೬ ॥ ಅನುಪಮಾನಂದಾತ್ಮ
ನವ್ಯಯ । ನನಘನಮಿತನಸಾಧ್ಯನಗಣಿತ । ನನವಸಾನನಜಾತನವ್ಯಯ
ನಭವನನವಸೂಯ ॥ ಘನಮಹಿಮಘನತೇಜಘನಗುಣ । ಘನತರೋದ್ಯ
ಪ್ರಬಲಘನನಿ । ಗ್ರ್ತಘನಾಯತದೇವತನ್ನನುಕಾಯಬೇಕೆಂದ ॥೪೭॥

ವಿಶ್ವತೋಮುಖವಿಶ್ವಲೋಚನ । ವಿಶ್ವವಿಶ್ರುತವಿಶ್ವತೋಭುಜ । ವಿಶ್ವ
ವಿಗ್ರಹವಿಶ್ವಪಾದನವಿಶ್ವವಿಶ್ವಪತಿ॥ವಿಶ್ವಚೇತನವಿಶ್ವಭಾವನ । ವಿಶ್ವಗತ
ವಿಶ್ವೇಶಯಿಶ್ವರ । ವಿಶ್ವವಿಶ್ವಾತ್ಮಕಜಡಾತ್ಮನಕಾಯಬೇಕೆಂದ ॥೪೮॥

ಆವನಿಂದುದಿಸಿಹವು ಬಹುಭುವ|ನಾವಳಿಗಳೆಲೆದೇವಚಿತ್ರ । ಸಾವನಿಂ
ಪರಿರಕ್ಷಣವುತೋರ್ಪಿಜಗತ್ರಯವು । ಆವನವಿಲಯಭೂತಪಂಚಕ ।ಪಾ
ವನಾಜ್ಞಾಮಾತ್ರವಿನಸು । ಭಾವಿಸದೆತಂಹಬಗವದೇವನೀನೆಂದ॥೪೯॥

ಕೋಟಿಕಮಲಭವಾಂಡಗರ್ಭನೊ । ಳಾಟವಿಕಟನೆನಲುಪ್ರದೇಶತ । ಕೋಟಿಕಾಲಪರಾಕ್ರಮನೊಳುದ್ದಂಡಪೇತನಗೆ ॥ ಕೋಟಿರುದ್ರನರೌದ್ರನೊಳುಮುನಿಸಾಟವೇಸಂವರ್ತಹುತವಹ । ಕೋಟಿತೇಜನೊಳಿದಿರೆತಾತನಗೇಕೆಶರವೆಂದ॥೫೦॥ ಸಿಡಿಲಿನುರುಬೆಯುನಾನಬಲ್ಲೆದೆ। ಕೊಡೆಲೆಯಾಗ್ರದತೂರುಗಿಡಿಗಳ । ತಡವುವೇತೃಣಶಕಟಕಲ್ಪನಕಡಲಕಡುಹಿಂಗೆ ॥ ಕೊಡನುಕೊಂಬುದೆದೇವನೀಮುನಿದೆದೆಯುಲಾಸನಿನಗೆಗುರಿನನ । ಗಡೆಯುಮೊತ್ತೆನಿರರ್ಥಲೆಲೋಕಜೊಳೆಂದನಾಜಲಧಿ॥೫೧॥ ಮೋಗುವೆತ್ತ್ರಣುವೆತ್ತ್ರಸಿಡಿಲ ಗೌರೀರಬಿಸ್ವನವೆತ್ತ್ರಜಂಬುಕ । ನಾರುಭಟೆತಾನೆತ್ತ ತರಣಿಯಕಿರಣದುಬ್ಬರವ ॥ ಧಾರೆಯತ್ತಲುವಿಂಚುಬುಳುವಿನ । ವಾರತೆಯುಬೆಳಗೆತ್ತ ವಿಶ್ವ । ಧಾರನೀತಾನೆತ್ತ ಸರಳೆನಗುಚಿತವೇಯೆಂದ ॥೫೨॥

ಹನುಮದಾಂಟಿದಡೇನವಾಡಿದೆಮುಸಿದೆಸೇನಾನಾತನಲಿಮುನಿ । ಮುನಿದುಕುಡಿದಂದೇನಮಾಡಿದ ನಾಮುನೀಂದ್ರಗೆ ॥ ಕನಲಿಭಾರ್ಗವಕೋಪಿಸಿದಡಾ । ತನಲಿತಾಖತಿಗೊಂಡನೇಸಂ । ಹನನಕಂಘ್ರಸುವುದುಯೋಗ್ಯವೆದೇವನಿನಗೆಂದ॥೫೩॥ ಈಸಮುದ್ರಕುಲಾದಿಭೂವಾರ್ಯ । ಕಾಶಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯವಾಯುಹು । ತಾಶನಗ್ರಹತಾರೆತಾಮರಸಾಯುನಾದಿಗಳು ॥ ಈಶರೀರದರೋಮಕೂಪನಿವಾಸಿಗಳಲಾದೇವನೀಮುಳಿ । ದೇಸರವನೆಂದೇಕೆದಾಂಟಲುಬಾರದೇಯೆಂದ ... ॥೫೪॥

ತಾನುಜಡಮುಖನಾದಡಜ್ಞನೆ । ನೀನುನೀತಾಮುನಿಯಬಹುದೇ । ಹೀನನಲಿಹಿರಿದಾಪ್ರಯತ್ನವದೇಕೆನಿನಗಿನಿತು ॥ ಹೀನದೊರಸುವಡೇಕೆಶರಸಂ । ಧಾನವಕಟಾನಗದಿಹರೆವಿ । ಜ್ಞಾನಮುಖವುಳ್ಳವರುನಿನಗಿದುಗುಣವೆಹೇಳೆಂದ॥೫೫॥ ಅಂಬುನಿಧಿಕೇಳ್ನೀನದೇನಂ । ದಂಬಕರಿಗವಸರಣೆಯುಲಿನುಡಿ । ಗಿಂಬುಗೊಡುವವನಲ್ಲಜಗಕನ್ಯಾಯಕೃತರಲ್ಲ ॥ ಇಂಬುಬೇಡಲಿಕೋಪುಗವತಪ । ವೆಂಬುದನುಕ್ಕೈಗೊಂಡೆವದುನವು । ಗಿಂಬುಗೊಡದಿರೆಬಳಿಕಬರಿಸಿದೆಸೈಸೆವಾವೆಂದ ॥೫೬॥ ದೇವರಾವೆಂದೆವೃನುದ್ಧಕೆ। ನೀವುನಿಗುಚಪರಾತ್ಪರುಮರ್ತ್ಯರು । ದೇವತನವನುಗಳ್ಗೆಮುಖಶ್ಲಾಘ್ಯವೇಸಿಮಗೆ ॥ ನೀವುಘನಗಂಭೀರರೆಂಬುದ। ನಾವುಬಲ್ಲೆವುಬಥವಕರುಣಿಸಿ । ನೀವುಸುಖದಲಿಬಿಜಯಮಾಡವುದೆಂದನಾರಾಮ ... ॥೫೭॥

ಬಳ್ಳಿನಿನ್ನಂತರನನಾಕಿಂ । ನೆಲ್ಲಿಲರಿಯಂತರವುತೆರೆಮರೆ ।ಯಿಲ್ಲತೆಗಲೆಕಟ್ಟಿಕೊಂಬೆನುನಳನಕೈಯಿಂದ ॥ ಕಲ್ಲಿನಲಿನಾಸೇತುನಿರ್ಜರ । ದಲ್ಲಿತ್ರತನುಜವಿಶ್ವಕರ್ಮನು।ಬಲ್ಲನೀಹಥನವನುಹೇಳುವಬೇನುತಾನೆಂದ ॥೫೮

ಜೀಯುನನ್ನುನುಪತಿಕರಿಸಿದವ್ರೊ । ಲೀಯುವಾದಸಮುದ್ರನನುತಲೆಗಾಯಬೇಕೆಂದೆರಗಿದರುತರಚರರುಶಿರಿಪದಕೆ । ರಾಯಕೇಳ್ಳೈಮೇಲೆರಾಘವ । ರಾಯನಬುಧಿಗೆಕೊಟ್ಟಘನಶಿಖಿ । ಸಾಯಕಾಗ್ರದೊಳುಗಿಸಿದನುಕರುಣಾಮೃತಾಂಬುಧಿಯು ॥ ॥೫೯॥

ನುಡಿಗೆಯೋಡಿಗೆಕೃಪೆಗೆವಿಕ್ರಮ। ದೆಡೆಗೆಪಲ್ಲಟವುಂಟೆನಿಮ್ಮಯ।ಪ್ರೊಡೆವಿಪತಿಗೆಲೆಕೇಳಿದೈಕಾಕುಸ್ಥನೃಪಸೂನು ॥ ಕಡಲಿಗೆಂದನುಬಳಿಕಕರುಣದ । ನುಡಿಯುನರಿಭಟರುಳ್ಳರವರಿ । ದ್ದೆಡೆಯುಹೇಳಸುಗೊಂಬೆವಂಜದಿರಿನ್ನುನೀವೆಂದ ॥೬೦॥ ಹೇಳಿದನರಗೆಗೆಳನುರಘುಭೂ । ಪಾಲಗಂಬುಧಿರಾಮನಾನುಡಿ । ಗೇಳುತಾಕ್ಷಣಬಿಟ್ಟನಾಯುಡೆಗಾಮಹಾಶರವ ॥ ಕೇಳಿದೈಬಳಿಕಳಿದ ದಂಭ । ತ್ರೀಳುಕೋಟಿಸಿಶಾಚರರುತೃಣ । ವೇಳದವ್ರೊಲಾದ್ವೀಪಮರುನನವಾಮೃತನಿಮಿಷದಲಿ ॥೬೧॥ ಸುರರುಸುಂಪಿಸಾಸಿಸಿದರಬುಧಿಯು । ತರುಣಿಯರುರತುನಾರತಿಯುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿದರುಭುವಿಜಯನಾಗೆಂದೊಗಸಿಶಾಸೆಯನು ॥ ಚರಣಕಾನತವಾಗಿರಘುಕುಲ ॥ ದರಸತೊರವೆಯರಾಯನಕೇಸರಿಯುಬೀಳ್ಕೊಂಡನುಸಮುದ್ರನುಸಕಲವಿಭವದಲಿ ॥ ॥೬೨॥

ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ,

ಐದನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ನಳನುರಿಪುಸಂಹಾರಕಾಲಾ । ನಳನುಕಾರುಣ್ಯದಲಿಬಿಗಿದನು । ಘನನಿಧಿಗೆಸೇರುವನುಸಕಲಸುರೌಘನಲಿದಾಡೆ ॥

ಪದ್ಯ॥ ಎಲೆಭಗೀರಥವಂಶವಾರಿಧಿ । ನಳಿನಇನಸುತಕೇಳುಕರುಳಾ॥ಜಲಧಿಯುಲ್ಲಾಕಾದನನ್ವಯನಾಮಧಾರಕನ । ಇಳೆಯನರನೇನೋದಿರಘುಪತಿ । ಸುಲಭನಲ್ಲಾಭಕ್ತರಿಗೆಹೊ । ಕ್ಕಳವಕೇಳೈಹೇಳುವೆನುಬೆರಗಾಮಹೋದಧಿಯು ॥ ॥೧॥

ಜಗದಜನನಲಯಂಗಳೆಮೆಯಾ । ಟಗಳಪಪಣಡಗುವವುರಾಮನ । ದೃಗುನಿರೀಕ್ಷೆಯಲುಬ್ಬಲರಿದೇನಿದ್ದುದೆಂಬುಧಿಗೆ। ಹಗೆಗೆಕವಳವಗೊಂಡಭಟನು । ಬ್ಬಗಳರವದವ್ರೊಲುಬ್ಬಿದನುತೆರ ॥ ಗಗನವನುಘುಮ್ಮಿಡಲಗಾಧಿಯಜಲಚರಂಗಳಲಿ ॥೨॥ ಸುಳಿನುಳಿಯಲಣದಾಡಿದವುಘುಳು । ಘುಳಘುಳಂಧ್ವನಿಗೂಡಿರಿದುಮಂ । ಡಲಿಸಿಮುಗಿಲಲಿಹಳಚಿದವುಹೊದರಿನತುಷಾರದಲಿ ॥ ತೊಲಗನೆಚಬ್ಬನೆಬರಿಯಬಾಣವ । ನೊಳಗರಿಯುಡಕಟಿನುತನೃಪಕೆಳವಳಿಸಲುಬ್ಬಿದನಬುಧಿವಿಬುಧರಲೋಕಪರಿಯಂತ ॥ ೩ ॥ ಕರಿಸಿನಳನಿಂ

ದರಿವನೀತನ | ಪರಿಘುನಾತನೊಳಾಗದಿರಬಳಿ | ಕರಿಗೆಕುಡಿನೀರ್ಕೈಸಲೀ
ಯನುತತಾಳಬಳನಳನ ‖ ಒರಿಸೆಕ್ಕೈಯುಗಿದೆಂದುಬೇಸನೆ | ಹರುಹಕಂ
ಡ್ಕೈಸಾಗರನಸಡ | ಗರವಕಂಡ್ಕೈಕಾಣಿಸಲಿನಿಂನಘಟುತನಪೆತದ ‖೪‖

ಎಲೆಪುಸಾದವೆನುತ್ತಲಂಕೆಗೆ | ಹನುವಃಹಾರಿದಗಿರಿಗೆಲಃಖಿಲಿ | ಪನಧಿ
ಕಂಪಿಸೆಕಿತ್ತುತಂದಂಬುಧಿಯನೆತ್ತಿಯಲಿ | ಅಸಿವಿಪರಭಾಪೆನಲುಹೊ
ರಿಸಿದ | ನನಿತಕಂಡಸುರಾರಿನಸುಸಗು | ತಿನತನುಜಕೇಳುತ್ತರಾಯಣ
ಗಂಬುನಿಧಿಯುಂದ ‖ ... ‖೫‖

ಐಸಲೇತಾಸೇನವೆಗ್ಗಳ | ದೀಸರಲಿತಾನೆಂದುಕಿತ್ತನು | ಪಾಸಿಪಾಡಿಪ
ಲದ್ರಿಯನುಶತಯೋಜನಾಂತರವ ‖ ದಾಶರಥಿಸುತಕೇಳುಬೊಬ್ಬಿರಿ | ದಾ
ಸನುದ್ದಿದೊಳಿಹಹಸನುಜಲ | ರಾಸಿಝುತಿಯುಲಝುಡಿತೆಯುಲಿಶತಬಲಿ
ಸಗ ಥಡಲಿ ‖ ... ‖೬‖

ಇಳುಹಿದವಿದ್ರಿಯುಗಾಣವರೆಯಿಂ | ದಿಳುಹಿತ್ರೋಪಲಲಿತಿವಿತಿವಿಂಗಿಲ |
ನಳನಲಿಪಿದುದುತಿವಿಯನುಂಗಿದುದಾತಿವಿಂಗಿಳನು ‖ ಗುಳಿಗೆಗೊಂಡು
ದುದಾತಿವಿಂಗಳ | ಜಲಜಬಳಿಕಾವಿಸಾನನ ದರಾ | ನಳಗೆಕೊಟ್ಟಡಸೊ
ರತಿತ್ರೆಡೆ ಮನುಮಕರವಬುಧಿಯುಲಿ ‖೭‖ ಒಡನೆಗಜಗವಯಾಡಿನಾಯಕ | ರಡ
ಸಿಹಾಯ್ಕಿದರವಿದ್ರಗಳನವ | ನೊಡನೊಡನೆನಂಗಿದವುನೇದವುನುತ್ತಿಮಕರ
ಚೆಮು ‖ ಕಡಲುಕಲಲಿತುನೆಗಳುಗಳಬಲು | ಗಡಿಯುವಿಸಾನಿನಬವರದಲಿಜಗ |
ಜೊಡೆಯುರಘುರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರನುಕಂಡುಬೆರತಾದ ‖ ೮ ‖ ಬಳಿಕರಘು
ಪತಿಕರದುಸುಭಟಾ | ವಳಿಗೆನುಡಿದನ ನಿಮ್ಮಭುಜಬಲ | ದಳವಮೆರೆಯ
ದಶಾನನಸಂಗ್ರಾಮಸೀಮೆಯುಲಿ ‖ ಆಳವುನಳನೋಡೇಕೆಸಾಕಿದ | ರಳಿಕೆ
ನಮ್ಮದೆನುತ್ತವಾಸಿಯು | ಬಲುಹಬಿಡಿಸಿಬಳಿಕ್ಕನಿಂದಿದನಬುಜಭವಸೂ
ನು ‖೯‖ ಕರದುನೀಲಾಂಗದರಹನುಗೆಗೆ | ಹರಿಬಲವಸೇಡಾಗಿಸೇರಿಸಿ | ಗಿ
ರಿಗಳಿಗೆಬಸಿಡನುಬಂದನುಸಾಗರದತಡಿಗೆ ‖ ಸರಸಿಜಾಸನಸುತನವುತ
ವಿ | ಸ್ತರಣದಲಿಶತಯೋಜನದಸರಿ | ಸರದಪಾರಾವಾರವನಸೂತ್ರಿಸಿ
ದರಗಲವಲಿ ‖ ೧೦‖ ಬಳಿಗೆಲಸಗವರಿಸದವರಿವರುಗಿರಿಸಂ | ಕುಳನೀಡ ವರಿ
ವರುಕ್ಷಸಂ | ಕಲೆಯುವಳುಸಂವರಣೆ ವರಿವರೆಂದುಬಂಬುಟರ ‖ ಹೊ
ಳಕೆಗರಪೊನ್ನಿದ ಕೊಟ್ಟನು | ಸೇನವಕಕೇನೆಂಬೆಬೊಬ್ಬೆಯು | ಕಳ
ವಳಿಕಕತ ಹಾಯುತ್ತ ಕಾಲುದ್ಧಳಿಯಲಿಕಪಿ [illegible] | ... | ಕದರಾಕ್ಷಸ
ಸಾರ್ವಭೌಮನ | ನಿರಿಸಿದನುಪ್ರತ್ಯೂಹಸಕಲ ‖ [illegible]ದೆಯಿಂದಾಗ
ಲವೊಲಂಬುಧಿಯುದಕ್ಷಿಣದಿ ‖ ತಳವುಗುಬೆದವುತೋರಗಿರಿಕರ | ತಳದಬ

ಗುಹೆಗೆಕುಲವುಹೀಧರ| ಕಳಲಿದವುಕಡುಹಿಂದಕಪಿರಾಜೇಂದ್ರಸೈನಿಕದ ||
ಸಾರಗಟ್ಟುತುಸಾಗರಕೆಪ್ಪಂ | ದಾರಕಾಚಲಪರೆದುಗಿರಿಗಳ | ಭಾರಕಿ
ಳೆತ್ತವಿುಗೆಗ್ಗುತಿರ್ದುದುನಿಮಿಷನಿಮಿಷದಲಿ || ಆರುಧರಿಸುವಗವುವುಫಣಿಪ
ತಿ | ಕೂರುವರಕೊರಳಡಿಗಳಲಿಬೀ | ದಾರವಾದುದುಹೃದಯುಗತಸರ್ಪ್ರ
ಣವಗಾರುತನ ||೧೩|| ಬೀಳ್ತಿದ್ದುಪುಟಿಟ್ಟಕಪಿಗಳ | ತೋಳಸೆಗಹಿನಲದ್ರಿ
ಘಾತಗ | ಳೇಳುತಿದ್ದುವುಧರೆಗೆಳೊಡದಂಬರದತುದಿವರೆಗೆ || ತೂಳುತೋ
ರ್ಯುವಜಲೋಗ್ರ | ವ್ಯಾಳಗಜಮೀನಕುಲವುಕ | ರಾಳಿವೆಬ್ರೆಮೆರಸಿದ
ವುವುದವಕ್ಕುಡಿಸಿತಂಬುಧಿಯು || ... ||೧೪||

ಕಡಲಕಾಹುರಕಳ್ಳೆಹುಯಿಲಿನ | ಲಡಗುದರಿಸುತ್ತಿರ್ದುದಗ್ಗದ | ಬ
ಡಬನಖವುರ್ಷಣದೊಳಿರ್ದನುಪೇಲೆನಳಿನ್ನಸಖ || ವಡುಗುತಿರ್ದ್ದನುಸೀತ
ದಲಿಮೇ | ಲ್ಗಡೆಗೆವುಳಲುಪ್ಪರಿಸುತಿರ್ದ್ದುದು | ಮುಡಿವಡೆನಗುದಣುಗಕೇ
ಳಾಸಿಂಧುಬಂಧನದ || ೧೫|| ತೇರಿದವುಗಿರಿವುರುಯುವನಗಾಂ|ಧಾರಗುಜ್ಜ
ರಗೌಳವಾಳವ | ಪಾರಸಿಕಪಾಂಚಾಲಸೇವಣಸಿರದುಕಾಂಭೋಜ|| ಕೇರ
ಳಾಂಧ್ರಕರೂಷಕುರುಹು | ವಿಮ್ಮೇರವಂಗಕಳಿಂಗದೇಶದ| ಭೂರಿಭೂಧರ
ನಿಕರನಳನಸಮುದ್ರಬಂಧದಲಿ || ... ||೧೬||

ಹರಿದುವಲ್ಲಿಂಮೇಲೆಬಲವೊ| ಹರಿಸಿಹೊಕ್ಕುದುಕಿನ್ನರರಕಿಂ | ಪುರು
ಷಗುಹ್ಯಕಯಕ್ಷವಿಧ್ಯಾಧರರಖೇಚರರ || ಗರುಡಗಂಧರ್ವಾದಿನಾನಾಧರಣಿ
ಗಳಧರಣೀಧರಾಳಿಯು|ಶರಧಿಗಡಿಕಿತುಸೇನೆಫೋರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮನ ||
ಗಿರಿಗಳೊಗ್ಗೀರ್ವಾಣಶರಧಿಯು| ಸರಿತಳೋಸಂವರ್ತಮೇಘದ | ಕರಗ
ಳೋಕಾಕುಸ್ಥಮುಶಸ್ತ್ರೀಸಿತಂಬಿನಿಯು|| ವಿುಚಿತ್ರಾಲಂಕೃತಿಯಲಾಸ್ಯದ|
ಕರತಳದಕಂತುಕವ್ರೊಯುನಲು | ಪ್ಪರಿಸಿಕುಪ್ಪರಿಸುತ್ತಲಿರ್ದುದುಗಿರಿಸ
ಮುದ್ರದಲಿ ... ||೧೮||

ಗಿರಿಗಿರಿಯುಹೊರಟಿಗೆಜಲಸೀ| ಕರಿಗಳಾದವುಧ್ಯವನಭವನದ| ಸಿರಿವವು
ಗುಳುಪ್ಪರಿಸಿಬೀಳುವಕ್ಕೈಲದುರುಬಿಬುಲಿ || ಜರುಗಿದವುಧರೆದಿಗುತಟದ
ಬಲು| ಗಿರಿಯುಲಂಬುಧಿಗುಮ್ಮುತಿರ್ದುದು | ಸುರರಕಡಹದಕಡಲರಭಸಕೆ
ಕೋಟಿನುಡಿಯುನಲು ||೧೯|| ಇತುಸಗಿಫಾಸದಲಿಘಾತಿಯು | ಕಡಲರಭಸ
ಕಜಾಂಡಪಟಫು | ವಿಮ್ಮಡುತಲಿರ್ದುದುತನುವುಸಿಳೆಬಳಿಕ || ಸಿಡಿದಸೀರ್ಪ
ನಿದಾಗಿಕನಲಿಸೆ| ದಡದಡಿಸಿದುದುಮೇಲ್ಜಗಕೆಜರು| ಹಿಡವಡಿಗಿಳಿದಗಿಯು
ದಕರಾಜಿಗಳಜೋಡಿಗಳ || ... ||೨೦||

ಇಟ್ಟಗಿರಿಗಳಹಿಡಿಹಿಡಿದುನಳ | ನೊಟ್ಟದನುಮೆಟ್ಟದನುಕಟ್ಟದ |ನಿ

ಟ್ಟಸಿಣಿಬಹಗಿರಿಯೆನಾಬಳಿಸಲಿಸಿಬಹಗಿರಿಯು । ತೊಟ್ಟಗಿರಿಗಳಕೊಡುವೆ ಗಿರಿಗಳ । ಕಟ್ಟುಯುಲಿಕೌಚಿಕ್ಕಿಕೋಪದ । ದಿಟ್ಟಯುಲಿಗಿರಿಬರಲೆನುತ್ತಡೂಹಿದನುಪಟುಭಟರ ‖೨೧‖ ತನುಜಕೇಳ್ಳೈಕೇಳಿದಾನಾ । ತಿನಗಧಾವಣಗಾವನೌಕಸ । ಜನಪನೆದ್ದನುಹೊದ್ದಿದನುಬಳಿಕಾದಯುಪರ್ವತವ ‖ ಕನಲಿಕಿತ್ತಸ್ತಿಚಲಕೆಲಂ । ಘುದೆಯುಕೊಟ್ಟಿದಕಿತ್ತುತಂದಿ । ತ್ತನುನಳಂಗೆಸುರೌಘುದಬ್ಬರವರೆಯುಬೊಬ್ಬೆಯುಲಿ ‖ ... ‖೨೨‖

ಮೇಲೆಮೇಲಬ್ಬರಿಸಿದವುನಿ । ಸ್ಸಾಳಲತೆಗಳವುಗುಚ್ಚುವಗಣಿಗ । ಶೈಲದೆಡೆಗಳವಟ್ಟಗಹಳೆಗಳಿಟ್ಟಣಿಸಿಹರಿವ ‖ ಧಾಳಿಗಳುವ್ರುದೇದವುಗಿರಿಗಳ । ಬೀಳಿಕೆಯುಬ್ಬರಿಸಿದವ್ರುಸಂ । ಬಾಳಿಸಿತುಸೌರಂಭಸುರುಚಿರಸೇತುಬಂಧನದ ‖೨೩‖ ವಿನುತಕಪಿಕತ್ತಕೋಟಪರ್ವತ । ವನುಸುಷೇಣಸುದರ್ಶನಾದ್ರಿಯು । ಪನಸನಗ್ಗದಷರಿಯಾತ್ರಮುಹಾವುಹೀಧರವ ‖ ಘನವೃಷಾಧಿಪಗೋವೃಷಭವ । ರ್ಘನವಗವಯುಗವಾಕ್ಷಬಳಿಕಂ । ಜನವನರ್ಥವನುಳುಹಿತಂದೊಟ್ಟದರುಜಲಧಿಯುಲಿ ‖ ೨೪ ‖ ಸುವುುಖದುರ್ಮುಖತಾರದಧಿವುುಖ । ಕುವುುಧವ್ರೆಂದದ್ವಿವಿದಕತಬಲಿ । ರುವುರುವ್ಮಣ್ಯಜ್ಯೋತಿವುುಖಗಜಗಂಧವಾದನರು ‖ ಅವುರಶ್ಯಲದಸಾಗರದವು । ಧ್ಯದಗಿರಿಯಕೂಟಗಳೆನಹಿಪತಿ । ಕವುಠರೊನಳಲುಕಿತ್ತುತಂದೊಟ್ಟದರುಜಲಧಿಯುಲಿ ‖೨೫‖

ಅರರಶಿವಶಿವಹೂಗಳುವರೆಸಾ । ಸಿರಗಳೆರಡರನಾಲಿಗೆಯುನಿಡ । ಗರುದಶೇಷನಪಾಡದೇನ್ಯೆಕೇಳಿದೈಕುಕನೆ ‖ ಗಿರಿಗಳೊತ್ತಿರಿಕಲ್ಗಳೋ । ವಾನರರೂವಜಾಗ್ರುಯುಧರೊವಿಶ್ವಂ । ಭರೆಯೊವಿಕಳಿತಜೀನಹುಟ್ಟಯೊಹೇಳಲೇನೆಂದ ‖ ... ‖೨೬‖

ಆರಹನುಮಲ್ಲಮೆನುವಾಲಿಕು । ಮಾರನುಬ್ಬಟ್ಟಿಪಿರಾರಿದುದುಜಂ । ಭಾರಿಪೌತ್ರನಲಾಪರಾಕ್ರುನುಚಕ್ರವರ್ತಿಯೆಲ ‖ ಧಾರುಣಿಯುಮೇಲುದ್ದಕರವನಿ । ಹಾರದಲಿಬೊಬ್ಬಿರಿದುಹಾರಿದ । ಶಾರೆಸುರರನುಪಮುವುಹಾಕೈಲಾಸಪರ್ವತಕೆ ‖ ೨೭ ‖ ಸಾಕಿದೀಗಿರಿಯನುತತೋಳ್ಗಳ । ಳಾಂಕಿಬಿಡದಲ್ಲಾಡಲುಜಗ । ದೇಕನಾಥನನಗರನಡಗಿತಂನೆನದುರಾವಣನ ‖ ಈಕಾತೂಹಲವೇನಿದೇನುಪಿ । ನಾಕಿದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದರಿ । ದಾಕಪಿಯುಹೊರೆಗೈದಿದನುಹರಗಣದಗಢಣದಲಿ ‖ ೨೮ ‖ ಆರುನೀನೀಗಿರಿಯುಕೇಳಲು ‖ ಕಾರಹೇಳಿಕೆಕಲಕೆಸಾರ್ತ್ರುಫು । ರಾರಿಕೇಳಿದನಾದಂತಿಹುಬರಿದೆಹೋಹದೆನೆ ‖ಸಾರೆನಲುಸಾರೆಂಬಸಲುಗೆಯು । ನಾರುಕೊಟ್ಟರುನಿನಗೆನುತ್ತಡಿ । ಬೇರೆಬಿಡೆಕಿತ್ತಿತ್ತಿದನುಕೈಲಾಸಪರ್ವತವ ‖೨೯‖ ಫುರಮುಥನಬೆಂಗಾಗಿಬಳಿಕಾ । ಹರಿಸು

ತಾತ್ಪ್ರಂಗೆಂದೆನೀಗಿರಿ| ವರನುನವ್ಮ್ರದುನಾವ್ರವಿತ್ರರುನಿವ್ಮ್ರರಾಘವಗೆ॥ ನಿರುತವಿದಾಪ್ರುಸಿಯಲ್ಲರೀನಾ| ದರಿಸಿಕೊಂಡ್ರೈನವ್ಮ್ರನೆನುತಾ | ಹರನು ಪ್ರೈದೋರಿದನ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮವಕ್ತ್ರದಲಿ ॥೩೦॥

ಬಲ್ಗೆ ಸಿನಿದನಜ್ಞ ನೇಸರಿ | ಅಲ್ಲನಿವುಗೆಂಬುದನುವೀಪಥಿಟ | ಬಲ್ಲಿ ರೇತನಪತಿಗೆಬಿಡೆವಾವಶಾಪ್ವಿಮಿಕಾರಿಯುವ! ಎಲ್ಲವೇತಕೆದೂರಪೇರಘು| ವಲ್ಲಭನತಪ್ಪಿದೆಬರಲ್ಕಿಂದ | ನಿಲ್ಲಿಬಿಸುಟಾವ್‌ಬಂದಗತಿಯುಲಿಗವಿುಸದಿರ ಜೆಂದ ॥೩೧॥

ಎಂದುಮಹೇಶ್ವರನಗುತವನನದು| ಬ್ಬಿನಲಿಹರಿಯುವುಹಾವುಹಿಮಗಾ| ನೆವವನೊಲಿದೀಕ್ಷಿಸಿದನಿದಿರಿನಗುಹಗಣಾಧಿಪರ ॥ಅನೇಕಾಲೇಂದ್ರನವುಾ ತ್ರೆಯುನುಬಳಿ| ಕನುಕರಿಸಿಕರದಂಗದ್ದಂತ...ನುಮುಗುಳಗೆವಿಸ್ಕನು ಗೆವುಧುರವಚೆ ೀವಿಳಾಸದಲಿ ॥೩೨॥

ತನುಜಕೇಳ್ಳೈನಿಶ್ವರೂಪನ| ತನುವಿಗೆವುಗೆವಿಭಿನ್ನವೇಶ್ಯತಿ |ವಿನ ತ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಸಂಬಂಧವನರಿದುದಿಲ್ಲವಲ॥ ಎನಲುಜೀಯಹಸಾದವೆನುಗದ| ರನುಭವವದೇಸೆಂದುಕೆಲಬಲ| ಕೊನೆಯದಂತಿರಹಾಯ್ಕಿಹವಣಿಸಿಕೊಂ ಡನುಬ್ಬಟೆಯು . ॥೩೩॥

ವೆಂದಿದನಾಪರ್ವತದಸುತ್ತಣ | ಹೊರವಳಯದುಪರ್ವತಂಗಳ | ನಿರಿಕಿಬಳಿಕೀವನಾತನೆಂದನುವುದನರಿಪುವಿಂಗೆ॥ಅರಿಯದಾವ್‌ದಂಡಿಸಿದು ದನುಸೀವ| ಮುಮುಪ್ರದೈಗಿರಿನಿವ್ಮ್ರದೆಂದೆಂ | ಚ್ಬರಿಸಿವಹಿಲದಸ್ವದಿತಂದಿ ತ್ತನುವುಹೀಗರನ ॥೩೪॥

ಇತ್ತಗಿರಿಗಳನುಕಟ್ಟಿಗೆ | ಹತ್ತಿಸಿಪನಳವಡಿಕೆಯುಲಿನಚೆ | ಯಿತ್ತು ಸೇತುಸಮುದ್ರದಲಿಕತಯೋಜನಾಂತರವ|ಮತ್ತೆಕೇಳ್ಳೈಕುಶನನೀಲನು| ಪಾತ್ತಚರಿತನನವುುಹಾಯಿಪ | ನುತ್ತರದಮಂದರವುಹಾಗಿರಿಯದು ರರಬ್ಬರಿಸೆ ॥ ॥೩೫॥

ಪಟಪಟಾಕ್ರನಿುಬ್ಬಲ್ಲಪೇಕಪಿ| ಕಟಕದಲಿಕಲಿನೀಲನೀರಲಿ | ಗಟುವ ನಲುನಿದಗಿರಿಯನೀಕ್ಷಿಗೊಂಡುಕೀಳುತಿರೆ ॥ ಸಿಟಿಲುನಿಳಿಲೆಂಬುಬ್ಬರಂ ಭಾ| ಪಿಬನುಕೇಳಿಸಲಿಳಿದುಕರಸಂ | ಪುಟದಲೀತನಬೇಡಿಕೊಂಡನುವು ಧುರನಚನದಲಿ ॥೩೬॥ ಈಮುಹಾಗಿರಿಯುಗ್ರದಲಿನಾ| ನಾವುರಾಳಿಗಳಿವೆಬ ಧಾನಿಸ| ಲೀಮುಹಾಗಿರಿಯುಗ್ರದಲಿದಿವ್ಯೌಷಧಂಗಳಿವೆ॥ ಗೋವಿುನೀಧವ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಾ | ರಾಮಣೀಯಕಶೈಲವಿದುನಿಜ | ರಾಮಭೃತ್ಯರುವುುರಿ ಪುದನುಚಿತವೆಂದನವುರೇಂದ್ರ ॥ ॥೩೭॥

ಆರುನೀನೇನಿದ್ರನೆಂದೆನ| ಲೋರೆಗಂಣಿನಲಿಂದ್ರನಾಗುಪ್ರ|ರಾರಿಯಾ

ಗಜನಾಗೆನುತಬಗೆಗೊಳದೆಕೇಳುತಿರೆ ॥ ವೀರಬಿಡುಪರ್ವತವನಿದಃವೈ ।
ತ್ಯಾರಿಸಂಸ್ಥಿರಶೈಲವೆಂದಾ । ನಾರದನುನಡೆತಂದುಕೈಮುಗಿದೆಂದನೀರಹ
ದನ ॥ ೩೮ ॥ ನುಡಿದುತಪ್ಪೆವುನಿಮಗೆಮ । ಗೊಡೆಯನಲ್ಲಾರಾಮರಾ
ಮನು। ಪೊಡೆಯಲರನೆಂದರಿಯಲಾರದೆನಿನಗೆಹರವಶವೆ ॥ ಬಿಡುಬಿಡೆನ
ಲಾಗಿರಿಯುನಲ್ಲಿಯೆ। ನೆಡಿಸಿತತ್ತ್ರಿಗಿರಿಸಿರಗಳೆಂಟವ । ನುಡಿದುತಂದಿತ್ತನಾನ
ಳಂಗೆನರೇಂದ್ರಬೆರಗಾಗೆ ॥೩೯॥ ಆತತಂದದಿ್ರಯುಲಿನಡದುದು। ಸೇತುದ
ಶಯೋಜನವಜನಸಂ । ಜಾತಸೆನಡುಜ್ಯೋಗವನುಕೇಳ್ಕೆಕುಮಾರಕನೆ॥
ಯಾತರವುಮಿಕ್ಕಾದವುಭಟ । ವ್ರಾತದುಬ್ಬಟಿಹಾಯುದವನಿರ । ಸಾತ
ಳಕೆವೆ್ರಗುಂದೆವಿಂಧ್ಯಾಚಲವನುತ್ತರಿಸಿ ॥ ... ॥೪೦॥
ನೆಗಹಿಜೋಲುವಜೋಬುಗೂದಲ।ನಗಲಿಸುತನೋಡಿದನುಕಂಡನು
ನಗಕುಲೇಂದ್ರನಶಿಶಿರಸಖಂದ್ರನಪಾರ್ವತೀಪಿತನ॥ ಹೊಗುವಡುತ್ತರ।
ಥಕೆಚೈತ। ನ್ಯಗಳುನಮಗಿಲ್ಲಾವುವೃದ್ಧರು। ನಗುವವರುನಗಲೆಮ್ಮದು
ಸಾಕೆಂದುಮುಂಡಿಸಿದ ॥೪೧॥ ಎರಡುಸಾವಿರದಗಲಯೋಜನ । ಮರಡು
ಸಾವಿರದುದ್ದವೈವ । ತ್ತೆರಡುಸಾವಿರನೀಲದದಿ್ರಮರಮರರಬ್ಬರೆಸೆ॥ಉ
ರಗರಾಜನಹೆಡೆಯುನುಗುರು । ಪ್ಪರಿಸೆಕುಕ್ಕಿದವವನಿಬಿಕ್ಕನೆ । ಬಿರಿಯೆ
ಸಾಗರಜರಿಯೆಜಾಂಬವದೇವರ್ಝಡಿತೆಯುಲಿ ॥೪೨॥
ಎತ್ತಲೊಲದುದೊಮೋರುಮೋನಕಿ। ಹತ್ತರಕೆನಡೆತಂದುಬಾಯೆವಿಡಿ
ವೃತ್ತಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದಳುತಾಬ್ರಹ್ಮಫುತ್ರಂಗೆ॥ ಕೃತ್ತಿವಾಸನದಾಸಸೀ
ತಾ।ಹೆತ್ತಮಗಳುರೆಸೋಡಿಕೋಸಿಂ । ನುತ್ತಮಿಕೆಗಪಕೀರ್ತಿಬರದವೊ
ಲೆಂದಳಾಕಾಂತೆ ॥೪೩॥ ಮುರಿದುನೋಡಿದನದ್ರರಾಜನ। ತರುಣಿಯುನು
ತಪ್ಪುವದಲಾಶಂ। ಕರನೆಚಿತ್ತಕೆದೂರವಹುದನುಚಿತವಲಾಯೆನುತ॥ ಇ
ರಿಸಿಗಿರಿಯುಮತೆರಳಿಸೀಪಂ। ದೆರಡುಕೈಗಳಮುಗಿದುಸುತ್ತಣ । ಗಿರಿಗಳ
ನುಕಿತ್ತಿತ್ತಿಹೊತ್ತರುಹೊಗಳೆಸುರಕಟಕ ॥ ॥೪೪॥
ಶಿರದೊಳೆಂಟವಿ್ರಮನುನಿಜಭುಜ। ಶಿರಗಳೆರಡಲಿನಾಲ್ಕುಕಂಕುಳ। ಲೆ
ರಡೆರಡುಕರತಳದಲೊಂದೊಂದನುನಿಜಾಂಘಿ್ರಯುಲಿ ॥ ಎರಡೆರಡುನುರು
ಳಿಸುತತಂದನುಸುರರುಸ್ಮೈವೆರಗಾಗೆರಘುಭೂ । ವರನುವಿಸ್ಮಿತನಾಗೆನಳ
ನೆದೆಗೆಬುಜಭವಸೂನು ॥೪೫॥
ಇದಿರುವಂದತಿಭಕ್ತಿಗಳಭಾ । ವದಲಿಜಾಂಬದತಂದಗಿರಿಗಳ। ನದುಮ
ವ್ರೋಲುಪ್ಪರಿಸೆತಂದುಸಮುದ್ರಮಧ್ಯದಲಿ॥ ಹದಹವಿಸಿಹವಳಿಸಿದನೆಡೆಗೆ
ಡೆ। ಗಿಡಿರುಗಳಲೆಣೆಗಳಲಿನಡೆತಂ । ದುದುನಿಜೋನ್ನತಸೇತುಬಂಧನಪ

ತ್ತುಯೋಜನವ ... ॥೪೬॥

ಬೆಸಗಕೇಳ್ಕೆಶ್ವಾವಿಸಿಕಾತ್ಯದ। ಹೊರಿಗೆವಾಳನಕೆಲಸವನುಬೊ। ಬ್ಬಿರಿದುಹಾರಿದನನಿಲಸುತನುದಯಾದ್ರಿಯಿದ್ದೆಡೆಗೆ॥ ಹಗೆಗಳಬ್ಬರಿಸಿದದಸುರರು। ಬ್ಬಿರಿತವಲಿಸುವನ್ಯಾನವಿಗೆಕಡು। ಲಿರಿಸಿನಿಂದೀಕ್ಷಿಸಿದನಾಗಿರಿಯಗಲಪರಿಯಂತ ... ॥೪೭॥

ಲಕ್ಕಯೋಜನದುದ್ದಗಿರಿಯುದು। ಲಕ್ಕಯೋಜನದಗಲದಂಬುಧಿ। ಸಕ್ಕಸಮನೀಗಿರಿಯುನಳವಡಿಸುವೆನುಶರಧಿಯಲಿ॥ ರಕ್ಕಸಾರಿಯಕೀರ್ತಿಸಲಿಲಜ। ನೊಕ್ಕತನಪರಿಯಂತಕೆಲಸವಿ। ದೆಕ್ಕಸರವೆನುತನಿಲಸುತಬೆಳದನುಭ್ರಾಂತರಕೆ ... ॥೪೮॥

ಅಬ್ಬರಿಸಿಕೈಚಪ್ಪಳಿಯುಬಿಡಿ। ದಬ್ಬಿ[illegible]ರಿಯಶಿಖರದ। ಹಬ್ಬುಗೆಯುಹುತಭೋಜನರನಜಲೋಕಪರಿಯಂತ ತಬ್ಬಿದನುತದ್ಗಿರಿಯನತಿಬಲ। ನುಬ್ಬುಗೆವಳವಗೊಂಡವ್ರೋಲ್ಬಲು।ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿಬೇರುಡಿಯೆಜಡಿದಲ್ಲಾಡಿದನುಗಿರಿಯು ... ॥೪೯॥

ಒರಲಿತಂಬರವವನಿತಳಬಾ। ಯ್ದರದುದಬುಜಭವಾಂಡವಳಿಬಾ।ಯ್ದರಗಿದಂಬುಜದಂತೆಹಾಯ್ತುಲ್ಲಾಡಿತೆಡಬಲಕೆ॥ ಅರೆಗಳಲಿನಳಬಿಗಿದಕಟ್ಟೆಯ। ಕುರುಹುಮುಳುಗಿತುಮುದುಡಿಬಿದ್ದನು। ಮುರುಕದಬುಜಜನೊಲದುನಿಜಸಿಹ್ಮಾಸನಾರ್ಧದದಿ ॥೫೦॥

ಏನಿದಚ್ಚರಿಎಲಯದುರಪವ। ಮಾನನುದ್ಭವದೊರಜಗದವ। ಸಾನನಕೆನುತಜನವುಲದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದರಿದು॥ ಶ್ರೀಸಿವಾಸಸೆನುನುಜಲೀಲಾಸೂನನಾಟಕರಚನೆಯಿದಲಾ। ವಾನರರಿಗೀಬಲುಹಿದೆಲ್ಲಿಯದೆನುತನಡೆತಂದ ॥೫೧॥ ಕಂಡನೀಪವಮಾನತನುಜನ। ದಂಡಿಸರನಿದೇವನಿದೇನ। ದ್ದಂಡಮರಾಳನೊಮೂರ್ಖನೋಮಕ್ಕಟರಕಟಕದಲಿ॥ ಚಂಡಕರವಂಶಾಧಿಪನಹಗೆ।ಗೊಂಡವನೊಮೇಣ್ಸೇವಕನೊಕ್ಕೈ।ಗೊಂಡಕೆಲಸವಿದೇನುಹೇಳದಕೇಳ್ವೆವಾಪೆಂದ ॥ ॥೫೨॥

ಕೇಳಿವನಾಡೂದೇನುಕೇಳದೆ।ಹೇಳಿವನಾಡೂದೇನುನಿಮಗೆಂ। ಮೂಳಿಗವಹದನೇಕೆಹೀನಿಸಿನುಡಿಯುಲೇಕೆಮ್ಮ॥ ಹೇಳಿನಿಮ್ಮಯಮಾತಮರೆಯದೆ। ಕೇಳುವನರಿಗೆನುತ್ತಬಗೆಗೊಳ। ದಾಳುಗಳಬಲ್ಲಹನುಬರಶಳದೊಲದನಾಗಿರಿಯು॥ ॥೫೩॥

ತರಳನೈನೀನಕಟನೀನೀ।ಗಿರಿಯಕಿತ್ತರೆಕೀಳದಿಹುದೇ। ಸುರನರೋರುಗಸಗನಜನಗಳಜೀವಜಾಲಲತೆ॥ ಧರಧರದಭುವನಾವಳಿಯವಿ। ಸ್ತ

ರದರೊಳ್ ಸ್ತಂಭನಿದನು ನಿಮ್ಮ ರಸರಘುನೃಪನಿಧಿಯನುವಿಚಾರಿಸಿದಾ ದನೀನೆಂ
ದ ॥೪೪॥ ಗಿರಿಯಿದನುಕೇಳಲಿಕದೆಲ್ಲಿಯು । ಶರಧಿನೀರಾಸೆಲ್ಲಿಧಿಟನಿ ನಿಮ್ಮರ
ಸನಾವೆಡೆಲಂಕೆಯುತ್ತಣದೆಲ್ಲಿಜನಕಸುತೆ ॥ ಅರಿಗಳಾದವಿಚಾರನಿಮ್ಮನು
ಹೊರದುಕೊಂಡಿರೆವೊಡಲುಗೆಟ್ಟಹ । ಹರದಪಡವಸೆಲಬ್ಧಿಯನುವಾನ
ಮರಡಹೋಗೆಂದ ... ॥೪೫॥

ಐಕಲೇನಿಮ್ಮರಿತನಿಮಗೆವಿ । ಶೇಷತರವಿಜ್ಞಪ್ತಿಯುಂಟಿಮ । ದೀನ
ದಿನನಾಶವ್‌ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವುನುನಸ್ಸಿನಲಿ ॥ ಈ ಸುರಾಚಲದಂತೆಬಾಲ
ದಲೀಸಕಲಲೋಕವನುಧರಿಸುವೆ । ನೀನುಕಂಪೆರವನ್ನು ಒರಸೀಪಂಜಲೀ
ಕೆಂದ ॥೪೬॥ ಬಾಲವಿರುತಿರಲಿಲ್ಲಿರಘುಭೂ । ಪಾಲನೋಲಗಕಲ್ಲಿನಿಲುವೆವು ।
ಮೇಲಣುತ್ತರವಾವುದಿದಕೆಂದಜನಬಗೆಗೊಳದೆ ॥ ಕೇಳುತಿರೆಕೈನಿಡಿದು
ನಾಲುಕು ವಮೌಳಿಯನೊಬ್ಬಿದನುಸೀತಾ । ಲೋಲಭೃತ್ಯನುಚರಂದಲಿ
ಕಾರ್ಪಣ್ಯಭಾವದಲಿ ... ॥೪೭॥

ಹನುಮಕೇಳ್ಕೈಕಲ್ಪದಭಿರಂ । ಜನೆಗೆಕರ್ತುಗಳಾವುವುಂದಣ । ನನ
ಹುನಿನ್ನದುನಿನ್ನರಾಜಸತನದಲೊಲಿದಂತೆ ॥ ಅನುಕೊಳಸುನಿನ್ನೀಪ್ರತಿ
ಜ್ಞೆಯನನುಸರಿಸುಪುರುಷಾರ್ಥವಿದುನೀ । ನೆನಗೆವರಾತುವಲೇಸಿದೀಗೆ
ನುತಪ್ಪಿದನುಕಪಿಯು ॥ ॥೪೮॥

ಆದಡೊವಿಸ್ಮಗೆನಿಮ್ಮನುಜ್ಞೆಯು ॥ ನಾದರಿಸಿದೆನುಬಿಜಯಮಾಡಿವಿ ।
ವಾದವೇನಿಮ್ಮಡನೆನೀವೆರುಗ್ಯೆಯನೋಪಾದಿ । ಕೈದೆದೆವಾವ್‌ಯಿನಿತ್ರು
ಪದ್ರದೆ । ಹಾದಿಯುವರಾವಲ್ಲೆನುತನೆಗಹಿ । ದಾರ್‌ಡಿವ ಶಸನಗವನಿಳುಹಿ
ದನೊತಗಿದಂದದಲಿ ॥೪೯॥

ತೆರಳಿನೀಪೆಂದಜನಬೀಳ್ಕೊಂ । ಡರಿದಿಶಾಪಟಮಲ್ಲಕಿತ್ತನು । ಸುರಗಿರಿ
ಯುಶಿಖರದಲಿವುಣಿಬಂಧನದಕಾಂಚನದ ॥ ಸುರುಚಿರದಶಿಖರದನುಜಂಗ
ಮ । ಗಿರಿಯಪ್ರೋಲ್ರ್ಷುಡಿತೆಯುಲಿನಡೆತಂ । ದೆರತುತಡಿಗೆಳನಾಡಿಸಿದನುಸು
ರಸುಲಿಯೊಸಾಗರಕೆ ॥೫೦॥ ಆಗಿರಿಯುಬೆಂಬಳಿಯುನಳಕ್ಕೈ । ಲಾಗಿನಲಿಸಂ
ಧಿಸಿದಸಿಂಪ್ರು । ದಾಗಿನಲಿಭಟರಿತ್ತಬಲುಕುಲಪರ್ವತಂಗಳಲಿ ॥ ಆಗಗನ
ದಿಂದಿಳಿದುಸೇತುವ । ಸಾಗಿಸಿದನಳವಡಿಕೆಯುಲಿಶತ । ಯಾಗವರ್ಧಕಿವಿಶ್ವ
ಕರ್ಮನನೇಕರಚನೆಯಲಿ ॥ ॥೫೧॥

ಅಪಲುಚ ರಿಕರಧಿತಿರದಲಿ । ಸೂಡಿಮೆದುಸೇತುವನುಜಗದಲಿ । ನಾಡೆಬ
ಲ್ಲಿದರೆಸಗಿದನನಳಕಾರ್ಯಕಿವಿರೇನು ॥ ಕೂಡೆಮುಗಿದುದುಸೇತುಬಳಿಕೇ ।
ಪಾಡಿತದಿವ್ಯಾವಬೇಡದೆಯಿಸಾ । ದಾಡಿತಲ್ಲಿಯನಲ್ಲಿವಾನರರಾಜಭಟನಿಕರ ॥

ವೊಳಗೆದವ್ರನಿಸ್ಸಾಣತತಿನಭ । ದೊಳಗೆಸುರಪನಸೇವೆಯಲಿಹೂವು
ಳೆಯುಹೊವಲುಪ್ಪರಿಸಿದುದುಕಪಿಕಟ್ಟಕದಗಲದಲಿ ॥ ಸುಳಿದುವಾರತಿಶೋಭ
ವೆಯುರಗನ। ಬಳಿಯುಲರಿವಿಜಯಾಭಿವಚನದ । ವಿಲಸದಮಲಸುವಾಸಿನಿ
ಯರಕ್ಷತೆಯುಹರಕೆಯಲಿ ॥ ... ॥೬೩॥

ಐದನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಆರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಶಂಕದಲಿಬಲಸಹಿತಲಾ । ನಿಶ್ಶಂಕರಘುಪತಿಬಂದುಬಿಟ್ಟನು। ಲಂಕೆಯೊತ್ತಿನ್ನಸುರಪತಿನೆರಹಿದನುನಿಜಬಲವ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಕಾಶನೆಕೇಳೈಪ್ರಹ್ಯಶುದ್ಧದ। ದಕ್ಷಿಣದಿನಸದಮುಖದಲಾರಂ
ಭಿಸಿತುಮುಗಿದುದುಸೇತುದಿನನಾಲ್ಕರಸಮಾಪ್ತಿಯಲಿ॥ ಒಸಗೆವರೆಮೊಳ
ಗಿದವುದೇವ। ಪ್ರಸರದಲಿಕಪಿಸಾರ್ವಭೌಮಕ।ನಸುರಹರಸಿದ್ದೆಡೆಗೆಬಂ
ದನುಭಟರಗಡಣದಲಿ ॥ ... ॥೧॥

ಜಲದಿಗಾದುದುಸೇತುಕರುಣಾ। ಜಲಧಿಚಿತ್ರೈಸೆಂದುವಿಕ್ರಮ। ಜಲ
ಧಿಜಲಜಪ್ರಿಯತನೂಭವಮಾಡೆಬಿನ್ನಹವ॥ ಕಲಿತಹರುಷದನಗೆಮೊಗದ
ಮಂ । ಡಲದನುಜನಕ್ಕೈವಿಡಿದುಬಳಿ । ಕೆಳದನನುಪಮಸಿಂಹಪೀಠವನಾ
ರಘುಪ್ರಭವ ॥ ... ॥೨॥

ಸುರರುಜಯಜಯಯೆನಲುಸುರಮುನಿ । ವರರುಸ್ತುತಿಸಲುಸಕಲವಿ
ದ್ಯಾ। ಧರರುಪ್ರೊಗಳಲುಸೂತಮಾಗಧವಂದಿಸಂದೋಹ॥ ಬಿರಿದಿನತ್ತಾ
ಹಿಸಲುವಾರುತಿ। ಧಿರುರುಮಾಯುವಧಾರೆನಲುಬಂ। ಧುರದಬಹಳತಸೇ
ತುವಿದ್ದೆಡೆದಾಗಿನಡೆತಂದ ॥ ... ॥೩॥

ಅರಸನಿಂದಿದಿರಿನಲಿತಾರಕಿ। ತೊರೆಯಪ್ರೊಲುಬಲುಸೇತುಸಾಗರ।ನೊ
ರೆಯುನಗಿದುಬ್ಬಣದಪ್ರೊಲುಯಾದಶುಕಲಾಧಿಸನ॥ ಪುರದಪಥದಪ್ರೊಲರಿ
ದಶಾಸ್ಯನ।ಕರುದುತೋರುವವ್ಯೃತ್ಯನೀಡಿದ। ಕರದಪ್ರೊಲುಕಣ್ಗೆಸದುದ
ನುಪಮಸೇತಬಂಧನದ ॥ ... ॥೪॥

ಕೇಶಬಲದೋರ್ವಳಸಿಲಾಪರಿ । ಶಾಸನಪ್ರೊರಘುಪತಿಯಪುಣ್ಯ।ಶ್ರೀ
ಪತಿಯುಸೀಮಂತಮಣಿಗಣಪ್ರೋಮಹಾದೇವ॥ ಪಾಶಧರನಿಡಿದಪ್ರತಾಪ
ವಿ।ಲಾಸವಿಜಯಸ್ತಂಭಪ್ರೋಯನ ।ಲಾಸುರಾಳಿಗೆಬೆರಗಬೀರಿದುದಾಮ
ಹಾಸೇತು ॥ ... ॥೫॥

ವಿಜಯರಾಘವನಹಿತವಿಜಯಕೆ । ಬಿಜಯುಮಾಡೊರೆಂದುಬಂದ ಜ ।

ರಾಜಕರಚಿಸಿದಮೋಲ್ಮುಡಿಯಮುಡಿವಾಸಿನತಿಶಯವೊ॥ ತ್ರಿಜಗದಧಿದೇವತೆ ಮನಂಬುಧಿ । ಬಜಿಸಿಭಾಳದಲಿಟ್ಟತಿಲಕವೊ। ಗಜಗಲಿಸಿತಿದಿರಿನಲಿಸೇತುಭವಾಬ್ಧಿಸೇತುವಿನ ॥ ... ॥೬

ನೋಡಿರಘುಪತಿಮೆಚ್ಚಿ ವಿಗೆಕೊಂ।ಡಾಡುತಿರ್ದನುಬಳಿಕಮುದದಲಿ ಮೂಡಣಾಶಾಧೀಶಪದವಿಯನಳಕಪೇಂದ್ರಂಗೆ ॥ ಬೀಡುಬಳಿಕೆತ್ತಿದುದುಮೊಳಗುವ।ಮೋಡಗಂಡಂಬುಧಿಯವೊಲುತುಡುವಾಡಿದವುನಭದೊಳಗೆನಿಸ್ಸಾಳದಲಿನಿರ್ಜರರ ॥ ... ॥೭॥

ಬಲದಮುಂಗುಡಿನೀಲನದುವಿಂ । ಗಡೆಯಕಾಹುಸುಪೇಣನದುತದ್ಬಲಧಮೋಲಾರೈಕೆನಳಶತಬಲಿಗವಾಕ್ಷರದು॥ ಖಳರಕಳ್ಳೆರುಗಳಮೇಗಾ।ವಲುವಿಭೀಷಣದೇವನದುಪತಿ ।ಬಲದತೆರಳಿಕೆಕೇಸರಿಯುವಶವಾಯುತ್ತಿಪಯಣದಲಿ ॥ ... ॥೮॥

ವಿನುನುಹಿಮೆಯೊಕಂದಕೇಳ್ಲ।ಕ್ಷಿತ್ರನಿವಾಸನನಿರುಪಮದಲಿ।ಲಾನಟಣೆಯಭಿನವದನರರೂಪಕದಿರಾಜಿಸಿದ ॥ ಅನಳಿನಭವಶಂಕರರಸುಯಿ । ದಾನವಾರಿಯಾತ್ರಸಕಲವಾನರ । ಸೇನೆಯಿಂದಾಪ್ರದಿಗಳುಸೇವಕರಾಯುತ್ತಸುಯಣದಲಿ ॥ ... ॥೯॥

ಅಮಲತಾರೆಯುಲಮಳಜಯುಸಂ।ಕ್ರಮಣಲಗ್ನದನರಸನುದಧಿ । ಕ್ರಮನುರುಸ್ಕಂಧಾವಲಂಬನನಾದಸೂಲವಿನಲಿ ॥ಅಮರಪತಿಮೊದಲಾದದಿವಿಜ। ಪ್ರಮುಖರುಗ್ಗಡಣೆಯಲಿಗಮನೋ। ದ್ಯಮವಮಾಡಿದನಖಿಳಕಪಿನಾಯಕರಗಡಣದಲಿ ॥ ... ॥೧೦॥

ಒಡೆಯುಪದಘಟ್ಟನೆಯುಘಟ್ಟಣೆ।ಗಡಿಗಡಿಗವಿಂಗಡಿಸುತಬುಧಿಯು। ಹದಗಿಸವೊಲೊಲಾಡುತಿರ್ದುದುಕಟ್ಟಕಡಲಿನಲಿ॥ ನಡವರಿಟ್ಟೆಡೆಯುವಲುಕದನ । ಕಡುಗಲಿಳುಬ್ಬೆದ್ದುಲಯದಲಿ । ಘುಡುಘುಡಿಪಶಿಡಿಲಂತ್ರೆಮುಂಚಿತುವಮಾರುತಾಧ್ವದಲಿ ॥ ... ॥೧೧॥

ನೆರೆಯುದಾಯಾತ್ರಕಾಶಗಿರಿಗಳ। ಜೊರಿಗೆವಾಳಹೆಮ್ಮರಂಗಳ। ನಿರಿಕಿದತಿಮನದತುಂಳೆಬಲರುತಾತ್ರಳಗಮನದಲಿ॥ ಧರದಮುಡುಹಿನಗಿರಿಗಲಣಕಿನ ।ಕಾರಹುಗಳಕ್ಕೈಕಾಲುಮೆಟ್ಟನ। ತುರಿಸುತ್ತೋಟಯುಸುಭಟರತಿಧ್ರತಿಗೆಡಿಸಿದುದುಜಗವ ॥ ... ॥೧೨॥

ಈಸಿಹಾಯ್ದರುಕೆಲರಿಬಾಲವ । ಬೀಸಿಹಾಯ್ದರುಕೆಲರುಬೆಂಗೆ । ಟ್ಟ್ಯಸುರವಿನಡೆಸಿದರುತಂತವ್ರಖಿಳಸೈನಿಕವ ॥ ವಿಸುಬಲ್ಲಿದಭಟರೊಹರಿ ಯುವಿ।ಲಾಸವೈಚಿತ್ರ್ಯಕದಘನತೆಯು।ವ್ಯೆಸಿರಿಯುದೆಂತ ಟೋಮಾಡದೇ

ವೆಂದುದವರಗಣ ॥ ... ॥೧೩॥

ಜಗದವಿಲಯದವುಗಿಲವೋಹರ। ದೆಗದಬಲುಸೆಗವೈದೆಶಖಾ।ವ್ಯಗದವುಯುವಾಯ್ತುಣುಗಕೇಳುಬ್ಬರದಕಪಿಬಲದ ॥ ನೆಗಳಿಕೆಯುಗವುನದಲಿಕತ್ತಲೆ। ಬಿಗಿದುಬಿಡದಿರತಿದುರ್ದೈನರ।ಜಗತಿಯುನೆದಿವಿರಾತ್ರಿಕಾಣಿಸದಾಯ್ತುವುಊಗಕೆ ॥ ... ॥೧೪॥

ಮೂಣುವಿನಪರಿಯಂತೆಹಾಯ್ದುದು।ಧಾರುಧಟ್ಟನಲಂಬುಧೆಯುಮೇಲಾರುದಿನಪರಿಯಂತಬಿಟ್ಟುದುಬೀಡುಬಲಿವುಖರ॥ ಬೀರಸೃಷ್ಟಿಯುನಬಾಜಭವವೈ। ವೋರಿಸಿತುವಿಲ್ಲೆಂಬ ಪೊಲುವೈದೋಗದುದುಕಪಿಸೇನೆನೆಲನೆನಿತಸಿತರಳವಿಯಲಿ ॥ ... ॥೧೫॥

ತೆರಳಿತಲ್ಲಿಂ ಮೇಲೆಬಲವೋ। ಹರಿಸಿವ್ಯುಂಗಾರುಗಳವುಗಿಲ್ಗಳ।ವೊರಹಿನಬ್ಬರಣೆಯುಲಿಬೊಬ್ಬಿರಿವುತ್ತರುಗಿರಿಯ ಶರಧಿನಿಲಯದಲವುರಕೃಪದ। ಶಿವನೊಡದಬ್ಬೇಳ್ವವೊಲುಸಿ। ಪ್ಮರತೆಯುಲಿವುಂಬರಿದು ಅಂಚಿತ ವೈರಿಜನಪದವ ॥ ... ॥೧೬॥

ತೊಲಗದೆಡೆಗೆಡೆಗಿರಿಪತಲೆಗಾ।ವಲಿನರಕ್ಕಸಭಟರತಲೆಗಳ॥ ತೊಲಗಹಾಯ್ತುತಕೋನೆಸುತ್ತರಕಊಡೆಶೋಭಿಸುತ॥ ಅಳಿಬಲರತಲೆಗಾಯ್ತುಲಂಕೆಗೆ। ಕಳುಹುತ್ತಂಬರಿಸಿಜನಪದ। ದೊಳಗೆನಡದುದುರಘುವರಊಥಿನಿರಾವಣಾಸುರನ ॥ ... ॥೧೭॥

ಅಸುರಲಚ್ಛಿ ನಿಸುರನರೋರುಗ।ವಿಷಯವಿಧಿಯಲವುಲಲಕ್ಷ್ಮಿಯು।ನೊಸಲವರಾಣಿಕದಂತೆಮೆರದುದುರಾಷ್ಟ್ರರಾವಣನ। ಪಶುಗಳೇಸುರಪಶುವಹೀಜ। ಪ್ರಸರವೇಗೀರ್ವಾಣಕುಜಘನ।ರಸನೆನಿರುಪವಂಸಿದ್ಧರಸಪೆನೆಸಕಲವಿಭವದಲಿ ॥ ... ॥೧೮॥

ಕಳವೆನುಯುವಾಸೆಲನುಕಬ್ಬಿನ। ಹಳುವವುಯುವಾಹೊಲನುವಂದಾನಿಲನವುಯುನಣನಿಚಯಕೃತಕಾಚಲವುಹಾದ್ರಿಚಯ॥ ಹೊಳಲವುಯವಾವನಾರ್ನವುಂದಾ। ನಿಲವನುಯುವಿಗುವರ್ಗಸಿರಿಯೊ।ಬ್ಬಲಿಯುಮುಯುವಾವಿಷವುವೀಥಿಕುಬೇರಸಹಭವನ ॥ ... ॥೧೯॥

ಕಳಿಯುನವ್ಮುವುಕೊಪಕುಜದಲಿ।ಫಲನಿಚಯುನೀರ್ಥಗೆಯಲವ್ಮುವುಕೊಳಗಳಲಿಪ್ರಬಿರಿಯುಲವ್ಮುವುಗಿರಿಲತಾವಳಿಯು ॥ಬೆಳೆಯುಲವ್ಮುವುತಾವುರನುಕಾಡೆಳಗೆಕವುಲಜವಿತ್ರನಲ್ಲದೆ। ಸುಳಿಯುಲವ್ಮುವುರುತುಗಳುರಾವಣನರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ॥೨೦॥

ಕರದಶಾಯೆನುತಿಹುದುಸಿರಥಕ।ಶಿರನಘನವಿಷಯಾಂತರಾಳದೊ। ಳ

ರಸುತದಗ್ಗಳಿಕೆಯೆಂತುಟೊ ಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ದೆಸೆಯನಿಸಿದುದು ಬಲಿ
ಸುರರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿಯು ವಿಭವಕೆ ನೂರು ಜಗದಲಿ । ಸರಿಯದಾರೈಸಿರಿಯೊ
ಳಾಲಂಕಾಧಿನಾಥಂಗೆ ॥ ॥೨೧

ಕೆಡುವುದೇನರಿದು ಮ್ಯಾನಸ್ಯಾರ್ಗದಿ ನಡೆವರಾಯುರವೆಸೆಯು ಲಂಕಾ । ಪ್ರೌ
ಢವಿತಳ ದಟ್ಟವಾ ಪುತ್ರ ಕಪಿನಾಯಕನಿಯುಕ್ತಾಳಿಗೆ ॥ ಒಡೆದವಖಿಳಗಾತ್ರವು
ಪುರಖ ವರ್ಣರಿವುಡಂಬನು ಬೇಡವಗಲಕೆ । ಹುಡಿಯೊಳದ್ದುದು ಹರಿಬಲದ
ಹರಿಧಾಳಿಯುಲಿ ಧರಣಿ ॥ ॥೨೨॥

ಪಯಣಪಯಣಕೆ ನಿಂದು ಸೀತಾ । ಪ್ರಿಯನ ಬೀಡಿಕೆ ಗರವ ನೆಯು ಹರಿ ।
ಹನುಮನೇ ಮೊದಲವರು ವರ್ಧಕಿ ವರ ಮಾಡಿದನು ಮನೆಯ ॥ ಭಯವನುಳಿದವು
ರೇಂದ್ರ ನಾಮ । ಚಿಯು ಕೆಕಲ್ಲದ್ರುಮದ ಫಲಸಮು । ದಯದ ಕಳು ಹುತ್ತಲಿ
ದರ್ನನನು ಚರರಿಂದ ನೆಸನದ ॥ ॥೨೩॥

ಗವಕ ಮೂರಕೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿತು । ಭುವನಗಿರಿಯಲಿ ಪಾಳೆಯ ಪ್ರಿಯಾ ।
ಥಿವರ ಮಹಾನ್ವಯಕಾಮುದ ಪುರಾಜೇಂದ್ರ ಚಾಂದ್ರಮನ ॥ ತವಿವತೀವ್ರ
ಮಣಿಮ್ಯಾತಿಯುಖವ । ಖವಿಕಪೇಮಪ್ರಭೆಯ ಲಿನನನು । ಗವಸಳಿಗೆಯಿಂ
ದ ಗಿದ ಪ್ರೌಲಂಕಕ್ಕೆ ಸೆದಾನಂದನದ ॥೨೪॥

ಜೀಯ ಲಂಕೆಯಿದೀಗರಕ್ಕಸ । ರಾಯನರಮನೆ ತೋರುತಿದೆ ಪ್ರೌ । ನಾರ್
ಯಾತನಿರುಪನು ಶಿಕಾರ ಬಿಂಬದಂದದಲಿ ॥ ಆಯಿತ್ರೋಂದೇ ಪಯಣ ಸಮ
ರೋ । ಪ್ರಾಯಕರು ಸಂವರಿಸಿಕೊಳಲಸ । ಹಾಯಕೋಲನಸಮರಕೆಂದ
ಸುರೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಪಾಗಿದ ॥೨೫॥

ಬಂದರಾಸ ಮುಂದಲಿ ನಕ್ಕನ । ನಂದನಾದ್ಯರು ಗುತ್ತದಲಿ ಘ । ಸಂ
ದನಂಗಾವ ಸ್ವಾಯುವಿಧಿ ವಿಜಯಾಭಿಷೇಚನವ ॥ ಅಂದು ವಿರಚಿಸಿದಾಪ್ತ
ರವರರ । ವಿಂದಸಂಭವ ಸಭೆಗೆ ಬಳಿಕ । ಲ್ಲಿಂದ ಮೇಲಿದ ಬಿಂಬ ಚುಂಬಿಸಿತ್ತ ಪರ
ಜಲಧಿಯಲಿ ॥೨೬॥

ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟುದು ಪಳಿಕ ಶಿಡಿಲಸ । ಗಾಢ ಶಬ್ದದ ನಿಶಿತ ಗಿರಿಗಳ । ಕೋಡು
ಕಲಕ ಕಳಿ ಬಟಲ ಕಡ ಹಾಗೆಳಿಲಿಸನ ॥ ಗಾಡಿಸಿದು ದೀವಾರ್ತೆ ವಿಬುಧವಿ ।
ಭಾತಪತಿಯುಲಿ ಸಾತ್ರಣನ ಖಳ । ನೋಡ ಕಳುಹಲು ಬಂದವನ ಪತ್ರರು ಮೃಗ
ದರೂಪಿಸಲಿ ॥೨೭॥

ಅಂದಿನಿರುಳೊಳಗದಲವನ । ಹಿಂದೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಶುಕನನಿಬ್ಬರೆ । ನಿಂದಿ
ರಿಸಿದರು ಹಿಡಿದು ಬಳಿಕಾಲಿ ರಾಘವೇಶ್ವರನ ॥ ಇಂದು ಬಂದವ ಸಿವನು ಜೀಯಗೆ
ಹಿಂದೆ ಬಂದವ ಸಿವನು ಚಿತ್ರ । ಸೆಂದು ಕಪಿಪತಿ ತೋರಿದನು ಭಾಸ್ಕರಕಾಜೀ

ನೃಪಂಗೆ ॥ ೨೮ ॥ ದೂತರಹುದೇಯೆಂದುರಿಪುನಿ | ಧೂರ್ತಧೂಳೀಪಟನುರಿ
ಪುಸಹ | ಜಾತನನುಬೆಸಗೊಳಲುಕೈಮುಗಿದಂಜುತಹುದೆನಲು ॥ ಭೂತ
ಳಾಧಿಪನವರನಾಗಕ್ಕ | ಪಾತಿಶಯದಲಿನುಡಿಸಿದನುನೀ | ವೇತಕಿಲ್ಲಿಗೆಬಂದಿ
ರೆಂದಭಿಭಾಷಣದಲಿ ... ॥೨೯॥

ಜೀಯನಿಮ್ಮಯಬಳಿಗೆರಕ್ಕಸ | ರಾಯಕಳುಹಿದನೆಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಬ |
ಜಾಂಬುತಾಕ್ಷಿಯನುನವಚನಕಾಯದಲಿಕಾವಿಸದೆ ॥ ಕಾಯುವನುಕ್ರಗಾ
ಪನೀತಿಯ | ದಾಯವನುಕೈವಿಡಿದುಕಪಿಕಟಕ | ಕಾಯಸಹಿತವೆಹೋಗಹೇ
ಳಿದರೆಂದರವರಂಗೆ ... ॥೩೦॥

ಹೇಳುವರೆನಾವ್ಸ್ವಾಮಿಸಂಪದ | ದಾಳುತನದಲಿನುಡಿವನಲ್ಲನೃ | ಪಾ
ಲಚಿತ್ತ್ರೈಲೀಚತುರ್ದಶಭುವನವಾತಂಗೆ ॥ ಆಳುವುದುತೆತ್ತೀಶರಾಮಂ|ಗಾ
ಳುತನವಾಗಿಹುದುನೀವಿದ| ಕೇಳಿಗೆಯನರಿದೆಲೆದ[illegible]ಹರೇಬವರಕರಿಭಟನ ॥
ಹಿಂದೆಸ್ತ್ರೈಣಸೆಸಗಿಸೋತುವು | ರಂದರಾಷ್ಟ್ಯಾನುಬಂಟಕೆಲಸಕೆ | ಸಂದ
ರೆಂಬುದನರಿಯಬೇಹುದುಕೇಳಿನಿಮ್ಮೆದೆಗೆ ॥ ಬಂದುವೀರವಿಭೀಷಣಾಸುರ|
ನಿಂದನಿಯಕ್ಕಾದನಿಭಟರತ್ನ | ವೆಂದುಬಗೆದವನಲ್ಲಚಿತ್ತ್ರೈಸೆಂದರರಸಂ
ಗೆ ॥೩೧॥ ಮಾತುನಿಮ್ಮನರಣ್ಯಭೂಪತಿ | ತಲೆಯುತೆತ್ತುದನರಿಯರೇಧಿ
ಟ | ಪತಿಚಿಹದಾಳವಿಪೆಂಗಬಲ್ಲರೆಬಗೆಯಹರಿಒಡಲಿ ॥ ಬಲಿವಿದನುನೀವ್
ನೆಟ್ಟಿರಿಪುವನು | ಗೆಲಸಮರ್ಥರೆಸೂಸಲಿನಪರಿ|ಮಳಕೆಸಿಕ್ಕಿರ್ದಿಲಿಯುತೆರ
ನಹುದೆಂದರರಸಂಗೆ ॥೩೨॥

ಕೆಣಕಿಪೆಂಡಿರಬಿಟ್ಟುಸುಮರಾಂ | ಗಣದೊಳಗೆಕರಣೆಂದಶೂರಾ | ಗ್ರ
ಣಿಗಳಸುವನುಸಲಹಿಕೊಂಡರುಸುರನರೋರುಗರು ॥ ಮಣಿದುಬದುಕಿದನಿಂ ॥
ದ್ರಯಮಾಪಿನ | ಮಣಿವಿರಿಂಚ್ಯಾದಿಗಳುನಿಮ್ಮಡಿ| ಯೆಣಿಕೆಲೇದಾಗಿರದುಚಿ
ತ್ತ್ರೈಸೆಂದರರಸಂಗೆ ॥೩೩॥

ಭ್ರಮೆಯಿದೇಕೆಲೆಜೀಯನೆರದೀ | ದ್ರುಮಮೃಗಂಗಳಿಗಳುಕುವನೆಕೇ
ಳ್ಕ್ರಮಬಲವವರನುಬಗೆವರೇಮಾನವಭಟರಕ್ಕಸರು ॥ ಚಮತುಕಾರದಚಟುಲ
ಳಜವಘಾ | ಕ್ರಮಪತೆಾಗ್ನಿಯುಜೀನತೊಸವರ | ದಮಲಫಲರಾಜಿಗಳಚಿ
ತ್ತ್ರೈಸೆಂದರಾಚರರು ॥೩೪॥

ಗಿರಿಯಪಡೆಗಲ್ಲಿವಗೆನಿಜಮಂ| ದಿರದಣ್ಣಾಗಳಸಂಬಳವಶಿಂ | ಗರವುನಾ
ಶೆನಕಾಣಮುಡಿಗೆಗೆಬಾಲಜೇಟಿಗತ ॥ ನರಳಕಂಟಕೆಹಲಗಿರಿದುಗಿರಿ | ಗಿರಿ
ಕಂಗುಟ್ಟುವಂವರಕೈಯಲಿ | ಘುಡವಜಯಿಸುವಸರಿಸುದೇವಗೆಂದರಾಚ
ರರು ॥೩೬॥

ಊರಕೊಂಡುಂಬಳಿಯನುಂಡುಪ | ಚಾರಣೆಗೆಹೊಕ್ಕಿರಿವಡೊಬ್ಬನೆ | ವೀರಶತಸಾವಿರಕೆಸಂಧಿಸಿದಪಮಸಮರದಲಿ ‖ ಊರಕೊಂಡ ಂಬಳಿಯ ನುಣ್ಣದೆ | ಹೋರಿಸಾವರಸಂಗರದಲಿವಿ | ಚಾರವುಂಟೋಯಿಲ್ಲವೋನಿಮ ಗೆಂದರಾಚರರು ‖೩೭‖

ಜನಪಚಿತ್ರಶಿವರದಂತಿರ | ಲನುಪರಪದಂತಿರಲಿರಾವಣ | ನನುಜನಿ ನಗತಿಹಿತವನೆಂದೇಮನಕೆತೋರಿತಲ ‖ ಕೊನೆಯೊಳರವಿರಿಕಪಟದಭಿಗ ತ | ಘನತರದಕಾರ್ಯವನುನಮಗೇ | ಕಿನಿತುಕಷ್ಟದಮಾತುಹೋಗಲಿಯೆಂ ದರಾಚರರು ‖೩೮‖

ಈತನೀಗಲಿಸಿಂದುಕ್ಕೈಯಲ | ರಾತಿಭಟರನುಕೊಲಿಸಿಕಡೆಯಲಿ | ಕೈತ ವದಲೊಳಹೊಕ್ಕುಪೊಂಯವನೆನದುನೀವಾಳ್ವ ‖ ಭೂತಳವನೆವರ್ಮ್ಮಾತನಾ ಳ್ವಮ | ಹೀತಳವನೊ[illegible]ಗಸಿಕ್ಕಿದ | ಸೀತೆಸಹಿತಲೆಶಳವಬುದ್ಧಿಗವಾಡಿ ದನುಮನವ ‖೩೯‖

ಲಲನೆಗೋಸುಗರಣದೊಳಂಣನ | ಕೊಲಿಸಿದವನಂಗನೆಯಭೋಗಿಸ | ಲಲಗಿಗೊಡಲೊಡ್ಡವನೆಹುಸಿಯದುದೇವಚಿತ್ರಸು ‖ ಕಲಹವನುಗಂಟಿ ಕ್ಕಿಹಗೆವನ | ಕೊಳುಗುಳಕೆಗುರಿಮಾಡಿಮೆಲ್ಲನೆ | ತೊಲಗಬಲ್ಲವನೀಕಪೀಶ್ವ ರನೆಂದರರಸಂಗೆ ‖೪೦‖

ಆತಮೆಲ್ಲನೆರಾಜಕಾರ್ಯದ | ನೀತಿಯನುನಿಶ್ಚೈಸೆಗಳೂ | ದಾತರದ ಸಂಗ್ರಾಮಲೇಸಾಗಿರದುನಿಮ್ಮಡಿಯ ‖ ಈತಗಳನಂಬಪಿರಸೇರುವ | ಶೀ ತೆಹಚಿಕ್ಕೆಯಿಕ್ಕಿಸಿಕ್ಕಿದ | ಕೋತಿಗಳತೆರನಹುದುದೇವರಿಗೆಂದರಾಚರ ರು ‖೪೧‖ ತರಣಿಪತಿಕೇಳದರಿನೊಯ್ಯನೆ | ತೆರಳುವುದುನಿಜಪುರಿಗೆನೃಪ ರನು | ನೆರಹುವುದುನೆಲೆಗೊಳಿಸುವುದುನಿಜರಾಜಸೈನಿಕವ ‖ ಅರಸಿಬೇಕಾ ದರೆಮಹಾಸಂ | ಗರಕೆಸಿಲುವುದುಕಾಮಿಗೆಲುವುದು | ಪರಮಮಂತ್ರವಿದೆ ನಲುಕಪಿರಾಜೇಂದ್ರಕೋಪಿಸಿದ ‖೪೨‖

ಬಾಯಿಹೊಯ್ಬಗುಳುವನಿಶಾಚರ | ನಾಯಿಗಳನೆಂದನಿಲಜಗೆಕಪಿ | ರಾ ಯನೇಮಿಸೆಕಂಡುತಪ್ಪೇನೆಂದುರಘುನಾಥ ‖ ವಾಯುಜನನಿಲಿಸಿದನದೂ ತರ | ನೋಯಿಸುವುದಪಕೀರ್ತಿನಿಮಗದು | ರಾಯತಿಕೆಯೋನೆಂದುವಿಗೆ ಮಂನಿಸಿದನವರುಗಳ ‖೪೩‖

ಚರರುತಂತಮ್ಮರಸುಗಳಭುಜ | ಬಿಲಯನಾಹವದುಬ್ಬುಗೊಬ್ಬನ | ಹಲುಹನೂರ್ಜಿತಸುಪ್ರತಾಪಪಪೊಗಳುವುದೆಸಹಜ ‖ ಅರಿವಿರೋಧಕಪೂ ತಹೀನಾ | ಚರಣೆಸಲ್ಲದುಚತುರನೃಪರಿಗೆ | ಕರಿಸಿನುವಿಪ್ರದುನನುಗೆಗ್ಗ

ಣವಲ್ಲಿಂದನಿನಜಂಗೆ ॥೪೪॥

ಶರಧಿಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟರತ್ನಾ । ಭರಣಗಳನವಗಿರ್ತ್ತುನುಡಿದನು । ಧುರಕೆನೀವ್‌ನಿಂದಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರಿಸಿವ್ಮ್ಮನಿಜಪತಿಯು॥ ಚರರುನೀವ್‌ನಿಮಗೀಗನವ್ಮ್ಮಯು । ಬರವುನಿವ್ಮ್ಮವಗರುಹಿಸುವುದೆಂ। ದರಿದಿಶಾಪಟಿಮಲ್ಲನಾಚೆತದೊಳವರಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ॥೪೫॥

ನೊಡಲವರಿಗೆತೊೀರಿನವ್ಮ್ಮಯ । ಬೀಡಿನತಿಭಟಬಲವನೆಲ್ಲವ । ನೋಡಲಂಜದೆಕಳುಹುಬಳಿಗಂದನಿಲಸಂಭವಗೆ ॥ ಖೋಡಿಹೋಗದಜಯವುಜನುಗದ । ಬೇಡತನಭಾರಿಸದೆನೃಪರವ । ರಾಡಿತೋರಿಸಿಕಳುಹೆಕೆಂಡರುಬಂದುರಾವಣನ ॥೪೬॥

ಅಸುರಪತಿಶುಕಸಾರಣರನೀ । ರಸದವುಖ...ಪ್ಪೆಗಳನಾಭಯು । ರಸದಬಳಿಯಿಂಗಿತದವನುನದನುವಾನವರ್ಾಗದಲಿ ॥ ಸಸಿನವಿರದೀರಾಜಕಾರ್ಯದ । ವಿಷಮವೆಂದರಿದವರವಾತಾ । ಡಿಸದೆವೊಗಸನ್ನೆಯಲಿಕಳುಹಿದನಖಿಳಪರಿಜನವ ॥೪೭॥

ಹರಹುದೋಲಗವಾಕ್ಷಣದೊಳಾ ॥ ಚರರನೊಳವುಂದಿರಕೆರಾವಣ । ಕರಸಿಕೊಂಡರಿಭಟನಗವುನಸ್ಥಿತಿಯುಬೆಸಗೊಳಲು ॥ ಹರಿಹಿದರುಬಳಿಕವದಿರದ್ಭುತ । ಬರವಭಯುಭಾರಣೆಯುಜಯುಸಂ । ಗರದಹಸರವನಿದಿರಿನಲಿಲಂಕಾಪುರಾಧಿಪನ ॥೪೮॥

ನೆರದುಬಂದದೆಜೀಯುಜವನು । ಬ್ಬರದಲಯುಭೈರವನಕಲ್ಪದ । ಹರನಕಲ್ಪಾಂತದಕತೋರದಘನಕೃಶಾನುವಿನ ॥ ಹರಹಿನಗ್ಗದಸೇನೆಮುಂದರ। ನುರುಶಿಲೋಚ್ಚಯುತಾರಕಾವಿ್ರಯು ।ಸರಿಸದೆಪ್ಪತ್ತೇಳುಕೋಟಿಕಪೀಂದ್ರರೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥೪೯॥

ಆನನಾಕಸಬಲಕೆಕಾಲ ।ಗ್ರೀವಗೆಣೆಯುನಿಪತುಳಬಲಸು । ಗ್ರೀವನೆಂಬಕಪೀಂದ್ರನಾಕಪಿಯಾಕುಲೇಂದ್ರಂಗೆ ॥ ದೇವರಾಘವನೊಡೆಯುನಾತನ । ಬ್ಕೆವಳಿಯುಲದೆಜೀಯುಬಾಳೆಂ । ದಾವಿರಿಂಚಿಪ್ರಮುಖದಿವಿಜಗಣಂಗಳಿದಿರಿನಲಿ ॥೫೦॥

ಸುಳಿಯಲಂಜುವರಾನೃಪಾಲನ।ಬಲದೊಳಗೆಜವವಿತ್ತುಗಿತ್ತಗ।ಳುಲುಕಲಂಜುವರಭವಕವಲಭವಾಮಹೇಶ್ವರರು ॥ ಬೆಳಗಲಂಜುವನಬುಜಸಖಮರೆ । ತೊಲಗಲಂಜುವನನಿಲನೇನ । ಗ್ಗಳನೊರಾಯರೊಳಮವುರಘುರಾಜೇಂದ್ರಸೈನ್ಯದಲಿ ॥೫೧॥

ಹೊಗಬಹುದುಲಯುಪಾಲಕನಾ । ಲಿಗೆಗಳಿರುಬಿನನಡುವೆನಡುಗದೆ ।

ಹೊಗಬಹುದುಹಾಲಾಹಲದನಡುಗಡಲಹೊಗರೇಳ್ವ ॥ ಹೊಗಬಹುದುಲ
ಯಮೃತ್ಯುವಿನತಾ । ಳಿಗೆಯೊಳಿಗೆಹೊಗಬಾರದರಿಸಂ । ಯುಗದೊಳುಂ
ಶರರಾಘವೇಂದ್ರನರಾಜಸೈನ್ಯದಲಿ ॥೪೨॥
ಎಲೆನಿಶಾಚರರಾಯನೇನ । ಗ್ಗಳನೊನಿನಗಿಂದಾಧರೇಂದ್ರನ । ಯು
ಘುಬಲನೀನೆಂದುಬಗೆದಿಹೆನ್ನಿಚಿತ್ತದಲಿ । ತಿಳಿವರಾವಾನರರುಯುದ್ಧಕೆ ।
ನಿಲುಕುವುದಚಿರಗಲ್ಲವೇಜಯ । ದುಲುಹನಿನ್ನಲಿಕಾಣೆನೆಂದನುಸಾರಣ
ಸುನಗುತ ॥೪೩॥
ಸಾಕುಗಳಹದಿರತ್ತಸಾರ್ಸೀ । ನೇಕತಪದೆಯೊಶುಕಯನಲುಲೋ
ಕೈಕಬಲಚಿತ್ತೈಸುತನ್ನಯನಿಧಿಯನೀನೀಗ ॥ ಈಕಡಲನುತ್ತರಿಸಿವೀರವ
ನೌಕಸರಕಟಕವನೌಹೆ[illegible]ಕನು। ಕೈಕಸೆಯಮಗನಿಂದಬಂಧನವಾಯ್ತು
ತನಗೆಂದ ॥೪೪॥
ಕಟ್ಟಿದರುನಿನ್ನವಗೆಲಂಕೆಯ । ಪಟ್ಟವನುಪತಿಕರಿಸಿರಘುಪತಿ। ತೊ
ಟ್ಟಬಾಣಕೆಬಂದುಶರಧಿಯಹೂಳಿಶೈಲದಲಿ ॥ ಕಟ್ಟಿದರುಸೇತುವನುಕಪಿಗ
ಳು । ಬಿಟ್ಟರೀಚೆಯತಡಿಯಲಮರರು ॥ ಕಟ್ಟಿದರುಬಳಿಕರವನೆಗೆನುಪ
ಯಣಪಯಣದಲಿ ॥೪೫॥
ಕಲಿಲಲಾಮಲಲಾಟಕೇಳ್ತ । ದ್ಬಲದಪೋಲಾಪ್ರೈಕೆಕೋಲಿಯ । ಕೆಲಸ
ವಾಬಲದಂಗರಕ್ಷಣೆಕಮಲಗರ್ಭನದು ॥ ನಿಲುಕಡೆಯಪಾಳೆಯದಶೋಧ
ನೆ। ಬಲಿದಿಹುದುನಿನ್ನವಗೆಚಕ್ರಿಯ ॥ ಕಳೆನೆಲೆಸಿಕೊಂಡದೆನ್ನವಾಲಂಕರ
ನಕೇಳೆಂದ ॥೪೬॥
ಹೂಳಿತಂಬುಧಿಕಪಿಬಲದಕಾ ॥ ಲೂಳಿಯಲಿನೀನಾಳರಾಜ್ಯವ । ಕೇಳಿ
ಕೋಯೆನಾಡಡೆಂಬುದಯಿಂದುನಾಳಿನಲಿ ॥ ಧೂಳಿಗೋಂಟಿಯಕೊಂಡು
ಲಂಕೆಯ। ಹಾಳುವಗಾಡಿನರೇಂದ್ರತನ್ನಯ । ಬಾಲಕಿಯಕೊಂಡೊಯ್ವನೀ
ನಿದನೋಡಿಕೋಯೆಂದ ॥ ೪೭ ॥ ನೀನುಬಲ್ಲಡೆವುಂಚಟಾಗಿವು । ಹಾನ
ರೇಂದ್ರರವಮಾನ್ಯಮಾರ್ಗದ । ಮಾನಿನಿಯಕೊಂಡೊಯ್ದುಕೊಡುರಕ್ಷಿಸುವ
ನಿದುಸಿದ್ಧ ॥ ಹಾನಿಹೊಗದವಿತ್ರರಲಿನಿನ್ನನಿ । ಜಾನುಜನಕರತಂದುರಾಜ್ಯವ
ನೀನುಸುಖದಿಂದಾಳುವುದುಕರಲೇಸುಲೇಸೆಂದ ॥೪೮॥ ಎಲವೊಶುಕಕೇಳೆ
ನ್ನುದಯವಿಡಿ। ದಿಲಿತನಕಸಮಬಲನಕಾಣದೆ । ಕಲಹನೆರಭದಾರಿಸಿದರ್ಪ
ದುಲೇಸಸೂಚಿಸದೆ ॥ ಲಲನೆಯನುಮರಳಿತ್ತುಜೀವವ । ಸಲಹಿಕೊಂಬೋ
ಪೋಸಿಕೆಯಕ ॥ ಕಲ್ಕಲಿತೆಯವನೇಕಾಳುಗೆಡೆಯದೆಕೆಲಗಸಾರೆಂದ ॥ ೪೯ ॥

ವೀರವರರುವರೇನನಗ್ಗದ | ವೀರರರತುನವನ್ನೈಸಲೇಸಿಂ| ಗಾರವಿದುಶೂರ
ರಿಗೆಸವುವದಭಾರಕೇಳಿಯಲಿ॥ ಭಾನುಜಕಂಡುವಿನತಿವಿುರವಿ | ಕಾರವನು
ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಬರು| ಚಾರಿಸಲದೇಕಿಂಗನಿನ್ನನುಮೆಚ್ಚುವೆನೆಂದ ॥೬೦॥

ಎಂದುಶುಕಸಾರಣರನವದಿರ | ಮಂದಿರಕೆಕಳುಹಿದನುಕರಸಿದ | ನಂ
ದಿನಿರುಳಿನಲಾಪ್ರಹಸ್ತನಸೀತಿಕೋವಿದನ ॥ ಬಂದಗಡವನಿತೆಯನುಬಿಡಿ
ಸುವೆ | ನೆಂದುರಣಕಿನವಂಶನಿದಕೇ | ನೆಂದುತೋರಿದದೆಣಿಕೆಮನಸಿನಲೆಂ
ದನಸುರೇಂದ್ರ ॥ ... ॥೬೧॥

ಎಣಿಕೆತಪ್ಪಿತುಜೀಯವಾನವ | ಗುಣವಚನವನುದಾಂಟಿಧಾರ್ಮಿಕ |
ಗುಣನಿಧಿಯುವಾನಿನಿಯನುರಹಿಸಿತಂದಕಾಲದಲಿ ॥ ಮಣಿಯಲೀಚೆಯಲಾ
ಪ್ರಸಚಿವಾ | ಗ್ರಣಿಗಳುಚಿತೋಕ್ತಿಗಳಹನು... | ತುಣಿಹದಲಿಮೈಮರ
ಳುದಿತ್ತಲುಖೂಳತನವೆಂದ ... ॥೬೨॥

ಜಡಿದವೀರವಿಭೀಷಣಾಸುರ | ನುಡಿದಪರವುಹಿತೋಕ್ತಿಗಳನೀ| ನೆಡಹಿ
ಕಳದೆವಿಚಾರವಿನ್ನೇಕರಸರಿಪುಭಟನ ॥ ಖಡುಗವುಖದಲಿನಿಲುದೇದು |
ಗ್ಗಡದನುತ್ತವೀಹೊತ್ತಿಗೆಸೆಕ್ಕೈ | ಹೊಡದುಬಳಿಕಿವೂತನೆಂದನುಕಲಿಪ್ರಹ
ಸ್ತಂಗೆ॥ ॥೬೩॥

ಬಲಿದುದುರ್ಗವನಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರ | ವಳಿಗಳನುಮೇಳೈಸುನೆರಹ | ಗ್ಗಳ
ದರಕ್ಕಸನಾಯಕರದಿಭಹಯರಥಾವಳಿಯ ॥ ನಿಲಿಸುರಣಮುಖಕಿನ್ನದೇ
ನಣಿ | ಜುಣುಗುಹೋಗೆಂದಾಪ್ರಹಸ್ತನ | ಕಳುಹಿಕಳೆವನುರಾತ್ರಿಯನು
ಕಳವಳದಕರಣದಲಿ ॥ ॥೬೪॥

ಆರನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಏಳನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಸೆರಹಿರಿಜನಸ್ತೈನ್ಯವನುದುರ್ಗದ| ಧುರದಕಡೆಗಟ್ಟನಸಘೋ
ಷದ| ಸರಭಸದಲಸುರೇಂದ್ರನಿದ್ದನುಸಮರಭಾರದಲಿ ॥

ಪದ್ಯ॥ ವೀರಧೀರೋದ್ದಾತರಾಜಕು| ಮಾರಕೇಳೆಂದಿರುಳಿನಗ್ಗದ |ಮಾ
ರಿರುಪಬಾಂಧವ ನತಲೆದೋರಕೆಯೆತ್ತೈತಂದು ॥ ಆರಜೋಗುಣಭರಿತಸನು
ರಣ | ಧೀರಲಂಕಾನಾಥನಧಿಕಚ | ಮೂರಮಣನೋಲಗವನಿತ್ತನುತನ್ನ
ನಿನ್ನಯುವ ॥ ... ॥೧॥

ಕರಸಿದುಮಸನುವಿಶ್ವಕರ್ಮನ| ಬಳಸಿಬವರಕೆದುರ್ಗವನುವಿ | ಸ್ತರಿ
ಸಹೇಳಿದುನೇಮುವಿತ್ತುಸಮಸ್ತಭವನಗಳ ॥ ಅರಸುಗಳಬರಹೇಳಿವಾಲಿ

ಯು । ಬರಸಿಕೆಳುಹಿದನತುಳಬಲಖಳ । ಚತುರನಿಭರಥತುರಗಪೊದ್ದುಳಸಿ ಹಿತಸಂಗರಕೆ ||೨||

ಬಳಿಕಲಾಮಯವಿಶ್ವಕರ್ಮರು। ಬಲಿದರಾದುರ್ಗವನುಬಹುವಿಧ। ಗಳ ಭಯಾನಕದುಬ್ಬರದಕೌಶಲದ ಕೌತುಕವ ॥ ಕೆಲಸಬಲಿಕಂಡಿದಿದರವ ರಾ । ಚೆಲದಕಂಣಿವೆಸೀವವೆಲುಕ್ಕೆ । ನಿಲುಕೆಯಜಹರಿಹರರಿಗರಿದೆನೆವಿವಿಧರಚನೆಯಲಿ ||೩||

ನಿಲುಕಿದಪ್ರರನಿನುಂಡಲವನ। ಟ್ಟಳೆಯುಸಾಲುಗಳೆಡೆಗೆಡೆಗೆಕೊ । ತ್ತಲಗಳೊತ್ತಂಬರಿಸಿದವು ದಿಗುತಟದಭಿತ್ತಿಗಳ ॥ ವಳೆಯವಳೆಯುಡವಂಕಗಳ ಬಾ । ಗಿಲುಗಳುಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಚಂದ್ರನ। ಕಳಶವೆನಲೊಪ್ಪಿದವುನೆಲೆನೆಲೆಗಳ ವಿಲಾಸದಲಿ ||೪||

ಎಸೆದವಗಳಂಭೋಧಿಯನೇ । ಳಿಸುವಬಿಂಕದಲತಳವನುಗಾ। ಧಿಸುವಘನದಿಂದ ಯೋಜನಹತ್ತರಗಲದಲಿ ॥ ಅಸದಳದಪರಿಗೋಂಟೆಪಡಿಯು ಗ । ಳಸಮರಣರಾಟಾಳಗಳಸು। ಪ್ರಸರದಲಿನೆಲೆಗೊಟ್ಟೆಬೆದರಿಸಿತಮರಸಂತತಿಯ ||೫||

ಮೇಲ ದುರ್ಗದಕೋಟೆಕೊತ್ತಳ। ದೇಳಸುತ್ತಿನಕನಕಬದ್ಧದ । ದಾಳುವೇರಿಯವಿವಿಧರತ್ನದತೆನೆಯತಿಂಥಿಣಿಯ ॥ ಸಾಲಸಬಳದಹರಿಗೆಗಳಕ ರ । ವಾಳಗಳಹೇರೀಟಿಗಳಹೇ । ರಾಳಕೈದುಗಳಿಂದಕೈಗೈದೆಸೆದುದಾದುರ್ಗ ॥ ೬ ॥ ಮುಗುಳುಕೈಡೆಂಕಣಿಶತಘ್ನಿಗ । ಳುರುಳುಗಲ್ಲರೆಗವಣೆಹುರಿಮು ಳ । ಲುರಿಯುರಗುಳಿಡಿಲಂಬುಡಂಬುಕಜಂತ್ರರಾಟಗಳ ॥ಸುರಗಿಕಕ್ಕಡೆಕುಂತವನುಮು। ದ್ಗರಮುಸುಂಡಿಕೃಪಾಣಪಟ್ಟಿಸ । ಪರಶುಪರಿಘಗದಾದಿಶಸ್ತ್ರದಿನೆರದುದಾದುರ್ಗ ||೭||

ಅರದಶಾಸುಪೆಕೊಡನುಹಾವಿನ । ಹರವಿಕಾಸಿದಮೋಣಗಳಕೊ। ಪ್ಪರಿಗೆಕಾದುಕ್ಕಿನಕತೋರದಗುಂಡುದುಂದುಭಿಯ ॥ ಕರಹಿನಡಕಲಿಶರಭವ್ರಕಸೊ। ಕರಮುಹೋಗ್ರವ್ಯಾಘ್ರಕುಲದು।ಬ್ಬರದಸಂವರಣೆಯಲಿಸಂತತಬೀಡಿದುದುಭಯುವ ||೮||

ದಸಿಗಳಲಿತಲೆಣಿವಲಿವಿಷ। ರಸದಚೀಕೊರ್ಳವೆಗಳಅಡನಿ । ದ್ದಸುವ ಭೊಂಡಿಯಕಣೆಯದಾಣೆಯಕವಣೆಗಲ್ಗಳಲಿ ॥ ಮುಸದಲಗುತತ್ತಿಸಿದತ್ರೊತೆಗಳ । ಬಸಿವಕೊಳದನೊಕುಗಲ್ಲಿನ । ವೆಸರವಲಿಹರಗರಿಯನೇಡಿಸುತಿರ್ದುದಾದುರ್ಗ ||೯|| ಲಾಳವಂಡಿಗೆಗಳಲಿಭಂಡಿಯ। ಗಾಲಿಗಳಗಾಢತನೆಗಳಲಿನಿಡು। ಮೋಳೆಯುದಭಿತ್ತಿಗಳಲೀಬಲುಬಂಧುರರ್ಗಳಲಿ ॥ ತೋಳಸಿಹ್ಯವರಾಹಕರಿ

ಶಾ । ದೋರ್ಗಲಘೋಕಧ್ವಾಂಕ್ಷಮುಖದಕ । ರಾಳರಕ್ಕಸಭಟರನಕ್ಕಜವಾದುದಾದುರ್ಗ ॥ ... ... ॥೧೦॥

ಇಡುವಗುಂಡರೆಗಲ್ಲುಗಾಣದ । ಗಡಿಸುವಲೆಗಂಗಸದಸಿಲುಕಿನ । ಸಿಡಿವಲೆಯಯಂಗಾಘಣೆಯುಸವುರದಕಣೆಗಳುರುಬುಗಳ ॥ ತೊಡಕುಗಳತಡಿಗಲ್ಲ ತುಡಿಕಿನ । ದಡಿಯುದಾಣೆಯಲಕುಟವಾಣಿಯು । ಕಡಹುಕಾರರಲೆದುದನುಪಮದುರ್ಗದಶಶಿರನ ॥೧೧॥ ತೆನೆತೆನೆಯಸಂದಿಯಲಿಮೋಹಿದ । ಮೊನೆಯಸಬಳಿದಹೊನ್ನರನ್ನದ । ಘನತರದಸಾಲುಗಳಗಡಿಯಲಿವೀಟಿಕಕ್ಕಡೆಯು ॥ ಧನುಸರಳಸಕಲಾಯುಧಂಗಳ । ತನಿವಳಗುಗಳಹರಿಗೆಹಲಗೆಯು ॥ ಕನಕಕವಚದಸೀಸಕದಭಟರಿಂದಭಾರಿಸಿತು ॥ ... ॥೧೨॥

ಕಡದುರಿಗಳುಬ್ಬರದಕೆಂಜೆಗೆ । ಕೊಡನದೊನಶೆಯಹರವಿಗಳಬಸಿ ॥ ದಡವಿಕೆಯಕಾದೆಣ್ಣೆಗಳ ಕಟ್ಟುಂಕುಕಬ್ಬುನದ ಬಡಿಗೆಗಳನಸುಗುಂವಿದುರುಜೆಯು । ಪುಡಿಯತೀವಿದತಿತ್ತಿಗಳಕಾ । ಲೊದ್ದಕುಗಳಹಗ್ಗಗಳಹರಹಿನಲೆಸದುದಾದುರ್ಗ ॥ ॥೧೩॥

ಬೆಟ್ಟವೊಳಗಳಲಾಣೆಗಳಬೆಂ । ನಟ್ಟಿನೋಡುವಮರುಳುತಂಡದ । ಭಟ್ಟಲಿಸಿಬಬ್ಬಿರಿದು ನುಂಗುವಭೂತಕೋಟಿಗಳ ॥ ನಟ್ಟಕೂಲದಸೂತ್ರಹಂತ್ರದ । ಜಟ್ಟಿಗಳಬಲುಬೊಮ್ಮರಕ್ಕಸ । ರಟ್ಟೆಡೆಯಲಿವೆಸೀಸವ್ರೋಲುರಂಜಿಸಿದುದಾದುರ್ಗ ॥ ॥೧೪॥

ತೇರುಗಳತೇಜಿಗಳಬಲುಮದ । ವಾರಣಂಗಳತೆರಳಿಕೆಯರಣಚೋರಗಂಡಿಯಹುಲುಮುಖದ ಹೊರನುಸುಳುಗಂಡಿಗಳ ॥ ಭೇರಿಶಂಖಮೃದುಗತಂಬಟ । ವೀರಣಾನಕಮುಖ್ಯನಾನಾ । ವೀರವದೆಗಳರಭದಲಿರಂಜಿಸಿದುದಾದುರ್ಗ ॥೧೫॥ ಹತ್ತುಕ್ವರಿಗಾಕಾಶಮುಳಿದರೆ । ಮುತ್ತುವರಿಗುರಿಗೋಟೆಬಾಗಿಲು । ವ್ಯತ್ಯವಿನಬಾಯುಗಳು ನಂಜಿನುಂಜಿನಬ್ಬಣೆ ॥ ಸುತ್ತಕತ್ತರಿವಾಣಿಯುಗಳುಗ । ಳುತ್ತರಿಸಲಮರಾರಿಗೆ ದೆನೆ । ಕೊತ್ತಳದಹಾಲಿಮುಖದರಹಿನಲೆಸದುದಾದುರ್ಗ ॥ ॥೧೬॥

ಕುಣಿವಪಲ್ಲವಝಲ್ಲರಿಯಡೆಂ । ಕಣಿಯತಲೆಜಾರಿಕೆಯಗಗನಾಂ । ಗಣದನಣದಪತಾಕೆಗಳ ಸೀಗುರಿಯಸಾಲುಗಳ ॥ ಹಣೆಕಕುರಿಗಳಕೋಣಗಳದ್ರಾವಣದಬೇಲಿನಪಂಡಿಗಳಭಾ । ರಣೆಯಬೊಗ್ಗಿನಲಗ್ಗವರೆಗಳಲೆಸದುದಾದುರ್ಗ ॥೧೭॥ ಕಾದುವರೆಬರಹೇಳುಭಾಗದ । ಲೈದುಕಂಣುಳ್ಳವನವಿಂಗಹದಿನೈದುವುಕ್ಷ್ಣಹೊಕ್ಕಳಲಿಪತ್ತುವರನುಳಿದವರ । ಐದೆನಂಟರಘಂಟವಡವಿಯು । ಹಾಗಗಳಪೇಳದವಸುತ್ತಲೆ । ಹೊಯ್ದುದಾದುರ್ಗದಲಿಶಂಗುರಡಾಪರಿಸಿಜ

ಗವ ‖೧೮‖ ವೀರನಲ್ಲಾ ಮೂರುಲೋಕದ । ವೀರರೆನಿಪ ದಶಕಂಠಹೇಳಿತೆ । ನಾ
ರುವಡರುದನುಜವಿವಿಜಭುಜಂಗರೊಗ್ಗಿನಲಿ ‖ ತಾರಕನ ಜಂಭನ ನಿಶುಂ
ಭನ । ತಾರಕಾಕ್ಷನ ಬಲವನವುಚಿಯ ‖ ಸೇರುವೆಯಸುರದೈತ್ಯರುಗಳುಬ್ಬರುತಿ
ರ್ದರಗಲದಲಿ ‖೧೯‖ ಅಳಿಯುಮೇಲುಳ್ಳಖಿಳದಾನವ । ಖಳರುಬಂದರು ಹರಿ
ಹಯಾದ್ಯರ । ಒಳಿಯುಭಾರಿಯುಭೂರಿರಕ್ಕಸದೈತ್ಯರೊಗ್ಗಿದಲಿ ‖ ತಳವು
ಮೇಲಣಜಗದಜೋಸಯು । ಹಲವುಕಾಲದದೈತ್ಯದನುಜಾ । ವಳಿನಿಶಾಚರ
ನಿಕರಬಂದುದುಭೂಮಿಯಗಲದಲಿ ‖ ‖೨೦‖
ಭುವನದವಸಾನದರುಭೈರವ । ನವಣಿಕೆಯಲಾಪಟುರನುಚ್ಚ್ರ ! ಶ್ರ
ವದತೂಕದತೇಜಿಗಳ ತರಣಿಯರಥೋಪಮದ ‖ ನವವರೂಥಾವಳಿಯ
ಸುರಪನ । ಧವಳದಂತಿಯವಿಗಡಸಾವೋ । ದ್ಭಟಘಟಾಳಿಯಗರುವಸೇನೆ
ಯುಕಾಣಲಾಯ್ತಲ್ಲಿ ‖೨೧‖ ಹರಿಯಚಕ್ರಪ್ರಹರಣಶೂಲದ । ಹರಿಯವಜ್ರವ
ನಾಕ್ಷತ್ರಾಂತನ । ಪರಿಘದಂಡದವಾಶವಾಣಿಯವರಪರಶ್ವಧದ । ಹರನಮಿ
ತ್ರನಗದೆಯವೈಶ್ವಾ । ನರನಖಡ್ಗವವಾಯುವಿನಬಲು । ಸರಳಸರಿಸದಕೈ
ದುಗಳನೆರೆಕಾಣಲಾಯ್ತಲ್ಲಿ ‖೨೨‖ ಧರೆಯನಡಿವೊಗಚತುರ್ದಿಶಾಸಿಂ । ಧು
ರದದಾಡೆಯನುಗಿವಫಣಿಪನ । ಕೊರಳಿಗಿಕ್ಕುವಕಮಠಜಾಂಡಕಟಾಹಖ
ರ್ಪ್ಪರವ ‖ ಬಿರಿಯಲೊಡವವ್ಯಗ್ರಾಂಕರಣಿಯ । ತರಿದುಕುಂಡಲವಿಕ್ಕ
ವರಿಬಲ । ದುರುಪರಾಕ್ರಮಭಟರಸಂಖೆಯಕಾಣಲಾಯ್ತಲ್ಲಿ ‖೨೩‖ ಎಣಿ
ಕೆಗೆಳ್ಳ್ರರಾದುದಕ್ಷೋ । ಹಿಣಿಪಶಾಶ್ವನಮೂಲಬಲಹರಿ । ಗಣನೆಯ
ನುನಾನರಿಯೆನೆನೆವದಸುಸ್ಮರಕ್ಕಸರ ‖ ಹಣೆಯುಲಿಪಿಯನಿಪರಿಗೆತೀರಿತು ‖
ಗುಣನಿಧಿಯುಕೇಳ್ ಲಘುಯುತರಸು । ಪ್ರಣೆಯಸಂಘವನೇನಮಾಡದುಲೋ
ಕದೊಳಗೆಂದ ‖೨೪‖
ಬಳಿಕಕಾಲದೂರ್ಜಲನನಸುರಕುಲ । ನಿಲಯಭೈರವಕಳುಹಿದನು । ನಳಿನ
ಮುಖವಾರಣನಬಳಿಗಾಹವಕೆಬರಹೇಳಿ ‖ ಇಳಿದನವನಾವೇಗಕಾಲದ । ಕಾರಿ
ಶದುಬ್ಬರದಂತೆಗಗನ । ಸ್ಥಳದಗತಿಯಲಿಗಗನಮಣಿವಂಶಜನಮೊಗಾ
ಗಿ ‖೨೫‖ ಉಬ್ಬರಿಸಿಕಪಿಘಟೆಯುಕದನದ । ದರ್ಪದುಬ್ಬರದಬ್ಬರಣೆಯಲಿ ।
ಚಪ್ಪರಿಸಿನೆಗಹಿದರುಬಲುಮುಷ್ಟಿಗಳನೆಗಹಿನಲಿ ‖ ತಪ್ಪದವಕಾಳಗಕೆಕರೆ ।
ಯಲು । ಒಪ್ಪಬಲುಪಟನೆಂದರಿದುಕೈ । ತಪ್ಪಮಾಡಲುವೇಡೆನತಂಘು
ರಾಮನೇಮಿಸಿದ ‖೨೬‖ ತಂದುನಿಲಿಸಿದರಾವಣನಸುತಬಳಿ । ಕೆಂದನೆಲೆರಾಜೇಂ
ದ್ರರಣದಲಿ । ನೊಂದುಹಿಂಗದಮುಂಸಹಂಬಲಿಸದೆಮುಹೀನತೆಯ ‖ ಮುಂ
ದರಿದುತೆಪ್ಪಳುವೃದ್ಧಸುಖನಿಮ್ಮ । ಗೆಂದುಹೇಳಿವೆನಿದುವಿಚಿತ್ರಕೆ । ಬಂದಿಪರಾ

ಹವಣೆಬರಸೇಳಿದನುಬೇಗೆಂದ ॥೨೭॥ ನಗುತರಾಘವರಾಯನೆದ್ದನು । ಗ
ಗನಚರರಾಘವಿಸೆಶಾಖಾ । ಮೃಗಕಟಕಕಡಲುಪ್ಪರಿಸಿದವೊಲಸುರಪುರಿ
ಗಾಗಿ॥ನಗರಮಹೀರುಹದುಬ್ಬರದಬೊ । ಬ್ಬೆಗಳಲಿಳೆಕಳವಳಸೆನಡವುದು ।
ಜಗನವಸನ್ನಿಶಂದನನಿಜಾದಿಗಳಗಡಣದಲಿ ॥೨೮॥

ಅವರೆಜಂಗಮಗಿರಿಗಳೋಮೇಣ್ ।ಧರೆಯನವಲಂಬಿಸುವಲಯಜಲ।ಚ
ರಕವಂಚಪ್ರೊಕ್ಕಲದಗ್ಗದಕಡಲಕಾಹುರವೊ ॥ ಹರಿಬಲವೊಯೆ ನಬಂದು
ದಸುರೇ । ಶ್ವರನನಗ್ಗದಜನದಬಾಯುಲಿ । ಕರಿಸಿಸುತ್ತಲುಕಾತರಿಸೆಕರು
ಣಾದಲಿದಶಕಂಠ ॥೨೯॥ ಭಾರಿಸಿದಬಲುಭೀತಿಯುಲಿಹೊರ । ಕೇರಿಹೊಕ್ಕು
ದುದುರ್ಗವನುಪಾತ್ರ । ಕಾರದೆಡೆಳುಪ್ಪುಗಳಲಿಹೊಳಿದರಖಿಳಜಂತುಗಳ ॥
ಭೇರಿಗಳಹೊಯ್ಲಿನಲಿಖಳಪರಿ। ವಾರಪಡಿತಳಿಸಿದುದುಕೇಳುಕು । ಮಾರಕ
ರುಸಹಿತಸುರಪತಿಹೊರವಂಟನರಮನೆಯ ॥೩೦॥ ಕರದುಮೀರಮಹೋ
ದರನತ । ತ್ಪುರದತೆಂಕಣಭಾಗಕವನನು । ಪರುಠವಿಸಿಪಡುವಲುಸುರೇಂ
ದ್ರವಿರೋಧಿಯನುಬೆಸಸಿ॥ ಹರಿಹಯನದೆಶೆಗಾಪ್ರಹಸ್ತನ। ಹರಿಕೆಯಳಿಸಿ
ಬಳಿಕುತ್ತರದಗೋ । ಪುರಕನಡೆತಂದಿತ್ತನೋಲಗವನುದಶಗ್ರೀವ ॥೩೧॥
ಬರುತಲೇನುತ್ತಿಗೆಯನಿಕ್ಕಿದು । ದೆರಡುವೈಯುಲಿಬೀದಿಮರಿದೆಡೆ । ಮುರಿ
ದುವೇಡೈಸಿದನುಸುರಪವ ತವನಂಬುನಿಧಿ ॥ ಉರುಮಣಿಸುವವೊಲೇನನೆಂ
ಚಿನು । ತೆರಗಿಬರೆಕಿತಯೋಜನದವಿ । ಸ್ತರದವಳಯದಲಿದ್ದುದದಭ್ರತರ
ಸದಲಹರಿಯಲಿ ॥೩೨॥

ಬೆರಸಿದಪ್ರಬಲನೆರಡುಬಲುಕ । ರ್ಬುರರವಾದ್ಯದವೀರಕಪಿಸಂ । ಗರದ
ಸಂಕುಳರವವಿಳೆಯನೊತ್ತಿತಳಕುಚ್ಚಳಿಸಿ ॥ ಗಿರಿಮಹೀರುಹಖಡ್ಗಕರ್ಬು
ರ।ದುರುಮಹಾದ್ಭುತರಭಸಗಗನದ । ಸಿರವನೊದೆದುಪ್ಪರಿಸೆಹಳಚಿತುಸೇ
ನೆಸೇನೆಯಲಿ ॥೩೩॥ ಹಿಡಿದಿಡುವರ್ಕರಿಘಟೆಯುಮೇಘದ । ಝಡಿಪಖಡ್ಗದ
ಮಿಂಚುಗಳಸಿಡಿ । ಡಿದುಸೂಸುವಮುಕುಟಮಣಿಗಣವಾರಿಗಲ್ಲುಗಳ ॥ ಗ
ಘಡಿಸಿದಪಾಂಸುಗಳಲಭ್ರದ । ತುಡುಕಿತೊಳುವರಕ್ತವಾರಿಯ । ಮಡಲಿ
ಸಿದಮಳೆಗಾಲವಂಟೆಸಿತನಮುಪಮಾರದಲಿ ॥೩೪॥ ಆಂತರುಪಲಾಶದಾಲಾ ।
ನಳಿಯವಿಪಿನವೊಪ್ಪಿತಲತರಶಾ । ಲ್ಮಲಿಯುಜಂಬುರಗಲಿನಹೊಡರಿನಬ
ಹಕಕಾನನ ಪ್ರೊ॥ವಳಿತಕುಸುಮಿತಕಿಂಶುಕಾನನ । ನಿಳಯವೊಪ್ಪಿರ್ದಳಿ
ತರನೆಳೋ । ತ್ಪಲದಕೊಳಗಳೊಳೊಳು ಗುಳವೊತ್ತಾಹೇಳಲೇನೆಂದ ॥೩೫॥
ಜಾಳಿಸಿತುಜರ್ಝಗ್ನೂರವದಬಲದು । ಬ್ಬಾಳುತನವೆರಡಂಕದಲಿಕ್ರ ।ಮೇ
ಳಪಿಸಿದುದುವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರಾಂಗದಾಗತಿಮಥನ ॥ ಕೀಳ್ಮನದಮೇಳ್ಮದದ

ದಿಗುಹುಂ । ತಾಳತಳೆಪಟ್ಟಂತೆಹಳಚಿದ । ರೋಳಜರಿಯಲುಜಗದೆಜಡಬಿ
ಡದಮರರಾಳಿಗಳ ॥೩೬॥ ಹೇಳಲಚ್ಚರಿವಾಲಿಜನಕ್ಕೆ । ಜಾಳಿಗೆಯಬೆಟ್ಟ
ಗಳಬೊಗರಿಯು । ಬೀಳುಗಳದಂಭೋಳಿದಂಷ್ಟ್ರನಗನ್ನಗಾಯಕದ ॥
ಕಾಳರಕ್ಕಸನುಗ್ರಪರಿಘದ । ತೋಳಿಕೆಯತೋಟಗಳಧಾಳ್ಗಾ । ಧೂಳಿತುಂ
ಬಿತುಕಡೆಗೆಕಮಲಭವಾಂಡಮಂಡಲವ ॥೩೭॥ ಇಡುವಹೊಡವಮಹಾದ್ರಿ
ಪರಿಘದ। ಲಡಸಿಹುಟ್ಟಿದಧೂಮದಲಿಮುಂ । ಜಿಡಿಗಿತಂಬರದಂತೆಯೆಸೆದು
ದುಭುವನವಿಸ್ತಾರ ॥ ಕಿಡಿಯುಹಬ್ಬಿಗೆಹೊದಿಸಿದವುನಭ। ದುಡುಗಣೌಘ
ವನಮಮಕದನದ । ಕಡುಹುಮಿಕ್ಕುದುವೀರಜಂಭನಪಾಕಶಾಸನನ ॥
ನೆರೆಯುಡಂಬರವೀರತನದ । ಬ್ಬರಿನರಣಕಾರಣರಸವಕ । ಟ್ಟರತೆಸೂಸಿ
ತುಶೈಲಪರಿಘಾಯುಧಗಳನುಬಿಸುಟು ॥ ತೆರಹಕೊಂಡುತಳಾಂದದಲಿ
ಬೊ । ಬ್ಬಿರಿದುಬಾಹುಸ್ಫಾಸಿನಿಂದಿದಿ । ರರಿಚೆನೆಲಕುಕ್ಕಿರಿಸದಿಕ್ಕರಿಕಮ
ಠನಾಯುಕತು ... ॥೩೯॥

ವಾಮುಕತದಂಡೆಗಳಟಂಡೆಯು । ವೈಮುರಿವಿನಬ್ಬರದಮುಷ್ಟಿಯು ।
ಭೀಮಬಾಹುಭ್ರೂನಿಪದಾರ್ಧ್ರಣವಿಲೋಚನದ ॥ ಧೂಮಧೂತಶಿಖಾಸ್ಫು
ಲಿಂಗ। ಸ್ತೋಮದುಶ್ಶ್ವಾಸಪ್ರಪೂರದ । ತಾಮಸದತವಕಿಗರುತಿವಿದಾಡಿದ
ರುತೀವ್ರದಲಿ ॥೪೦॥ ಇರಿಸಿದನುಸುಯಿದಾನಕಮರೇ । ಶ್ವರನಪೊಮ್ಮನ
ಕರದುತೆಂಕಲು । ಹರಿಸುತನಪಡುವಲುಪುರಂದರದೆಶೆಗೆಪಾವಕನು ॥
ವರಕುಮಾರೆನನಿರಿಸಿತಾನು । ತ್ತರದದಿಕ್ಕಿಗೆರಾಯದಳಸಹಿ । ತರಿಯುಮ
ನಸಂದನಸನುನಿಂಡನುಸಮರಭೂರದಲಿ ॥೪೧॥

ಏಳನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಎಂಟನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ರಾಘವರಾಜೇಂದ್ರಸೇನಾ । ನಾಯಕರಬಲಸಹಿತ
ರಕ್ಕಸ । ರಾಯದಶಕಂಠಂಗೆಶುಕವಿಸ್ತರಿಸಿತೋರಿಸಿದ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಇತ್ತನೋಲಗವನುಬಲಾರಿಗೆ। ಹತ್ತುಮಡಿತೇಜದಲಿಖಳರೆಂ।
ಛತ್ರಕೋಟಿಕಿರೀಟವರ್ಧನರುಗಳಗಡಣದಲಿ ॥ ವಿಚಿತ್ರಜವಗಿವದುಗಳಬಗೆ
ಯುದ।ಚಿತ್ತದುಮ್ಮಹದುಬ್ಬಗದಸಂ । ಪತ್ತಿಸಲಿಪುರಯುವತಿಯರಚಾ
ಮರದರಚನೆಯುಲಿ ॥೧॥ ಕರದುಶುಕನನುಕೇಳಿದನುಪೋ । ಹರದಮೊ
ದಲಿನನಾಯುಕರದಾ।ರರಸನಾರೀಬಲಕೆಬಲ್ಲಿದರಾಪರುಬಮರದಲಿ ॥ ಧುರವಜ
ಯಿಸಲುಬಂದಬಿರುಬಿನ । ನರಪತಿಯುದಾರೆಂಬುದನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿಪೇಳೆನ

ಲೆಪ್ಪ ಶೋಕನಿಂತೆಂಜನರಸಂಗೆ ॥೨॥ ಅರಸ ನೋಡಾದಡೆಘ ಕ್ಷಿತಿ । ಪನ
ದಳಪತಿಯುರನುಪ್ಪೈಶ್ಯಾ । ನರನವುಗವವನೀಲನೆಂಬಭಿಧಾನವಾಕಪಿಗೆ ॥ ಹ
ರಿಬಲದವುಂಭಾಗದಲಿಸಂ । ಗರಕೆನಿಂದವನವನ್ನ ನಗರವನೊರಗಿಪೋದು
ವಪೋಡಿಪೋರೆಯೊಳವನೊಳದೆಯೆಂದ ॥೩॥ ಕಾಲನಳುಕುವನವಗೆಕ
ಲ್ಪಕ । ಪಾಲಹುಣಾಗುವನವಗೆಮಿಕ್ಕಿನ । ತೋಳುವಲರಿದಿರಿನಲಿನಿಲುವರ
ಕಾಣೆನಾಕಪಿಯು ॥ ಅಳಾತನವುಳವವನನೋಡೆರ । ಡಾಲಿನವ್ಮೃಜೀಯುಕ
ಥಗಳ । ಕೇಳಿಕೆಯುವರಾತಲ್ಲಮರೆಯುಲ್ಲರಸನೋಡೆಂದ ॥೪॥

ನಿಲವನೋತವನಂಜನಾದ್ರಿಯು । ನಿಲವಿಗೊಂಡೊಳವಿಗಿಲುನೋಡವ ।
ನಳವಿದೆಂತಟೊಕ್ಕೆಯುಲಡೆಗಿರಿಕತ್ತುಯೋಜನದ ॥ ಕಲಹವಿಪನಲಿಜೈ
ಸುವದುಪುಸಿ । ಖಳಶಿರೋಮಣಿಚಿತ್ತವಿಸುಪೆಡ ॥ ತಲೆಯುವೃತ್ಯಪ್ರೊಕಪಿ
ಯೊನೀನೇನೋಡಿಕೋಯೆಂದ ॥೫॥ ಅವನದಳಿಬೆನೋಡುಗರಳಾ । ನೆ
ವನಗಾಧಿಯುವೋಡಿಯುಲಿಸಾ । ಕವನಬಿಡುನೋಡಿತ್ತರಾಕ್ಷಸವನದವಾನ
ಲನೆ ॥ ಭುವನವಿಧಿವಡಬಾಳನರಿಪು । ನಿವಹವಲ್ಲಾನಳನರಘುಸಂ । ಭವನ
ವೆಚ್ಚನಳನವಾನರರೂಪಿನತಿಬಲನ ॥೬॥ ಹೇಳಲಚ್ಚರಿಯಿವನಸಾಹ
ಸ । ದೇಳಿಗೆಯುನಂಬುಧಿಯುನೆತ್ತಿಯು । ಮೇಲೆಬೆಟ್ಟವನೊಟ್ಟನಡಸಿದನವ
ನಿಪಾಲಕರ ॥ ಪಾಳೆಯುದೊಳಿವನಿವನಪ್ರೊಲುಕ । ಟ್ಟಾಳದಾರೀಲೋಕದಲಿ
ರಣ । ದೂಳಿಗದಲಿನ್ನೇನನೆನವನೊನೋಡಿಕೋಯೆಂದ ॥೭॥ ಸಾಕವನ
ನೋಡವಿರುನೋಡುವ । ನಾಕಸರವಲ್ಲಭನತನುಜನ । ಪಾಕಶಾಸನನಂ
ದನನನಂದನನನಂಗದನ ॥ ಈಕುವರಾರನವೋಲೆಘನಲೋ । ಕೈಕನಾಥ
ನವೋಹವಿವನಸ । ವಿಶಾಕತಾಕುವಟವನಿನ್ನಲಿಕಾಣೆನಾನೆಂದ ॥೮॥ ಉ
ಗುರುನೋಕಿನಲಬುಜಜಾಂಡದ । ಬಿಗುಹುಬಿಡುವುದುತಳವಿಘಾತಿಗೆ ॥ ಜ
ಗತಿಜರಿವುದುಜಾನುಹತಿಗಡಿವುಗುಚುವುದುಮೇರು ॥ ಹೊಗಳಲೇನಿವನ್ನೈ
ಯುನೀತ್ರ್ಯ । ಜಗಕೆವೀರನಲಾವಿವೇಕಿಸು । ತೆಗದುಹೋದಭಿರಾನವನು
ಪೂರ್ವದಲಿಸೀನೆಂದ ॥೯॥ ಉಸುರಲೇನೀನಗ್ಗಳದಸಾ । ಹಸವಸಿದನೀಕಾ
ಬೆನೋಹದ । ವಿಷಮರಣದಲಿಹೊಗಳಲೇವಕಪ್ಯರಿಗನೇಶನು ॥ ಅಸುರ
ಪತಿಕೇಳವನಬೀಡಿನ । ವೃಷಭನೆಂಬಕಪೀಶ್ವರನಸೀ । ಕ್ಷಿಸುವೃಷಧ್ವಜನಂ
ದದಲಿತೋರ್ಪವನನೀಸೆಂದ ॥೧೦॥

ರಜಿತಶೈಲದಪ್ರೋಲುಕ್ಕೈಯುಲಿ । ಸೃಜಿಸಿದಂತಿದೆನೋಡುಭೂಧನ । ವ
ಜನಲೋಕಕೆಬಾಲಸಿಲುಕುತ್ತದೆಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ॥ ಗಜದುಳಿದಪಾಳೆಯುಪ್ರೊ
ತೀಪ್ರುರ । ವಜೆಜೆಯುವರಾಷುವನುಪಪವ । ಭಜಿಸೆಕಟ್ಟೆಯುಲಾಡಹಾನ

ನನೋಡುಸೀನೆಂದ ॥೧೧॥ ಹನನಕಭೆನೊಳ್ಗಿನನನೋಡಿಸಿ । ಹೆಗಲೊಳಗೆ ಡಿಸಿದೆಗಡಬಳಿಕ್ಕವ । ತರುಚರರಂಗಳಿಂದಂಸೇಂಪಾಗಿಬಂದಗಡ ॥ ಪೊಗೆಯುತರನಹಿನ್ನ ಮೇಲಣ ಹರಿಬಲಜಗದಳಿಪಿನಗ್ಗದ । ಹನನಪ್ರೊಲು ಹಗರಣದಪ್ರೊಲುಬಲವವನೋಳದೆಯೆಂದ ॥ ೧೨ ॥ ಚಲಿಸದೀಕ್ಷಿಸುವುಂದೆ ಕದನದ । ಕಲಿಯುಕಲಿಗೆಳಭವಿಯುಭವಿಗಳಿ । ಬಲಿಯುಬಾಹುದಂಡಚಂಡ ಮರೀಚಿಶತಬಲಿಯು ॥ ಲಲನೆಯುನುನೀನೊಯ್ದ ಸೇರಿದರ । ಸಲುಕುಬೇರನ ಗನವನುಹೊ । ಕ್ಕನಿಸದತಿಬಲಭುಜಬಲಾನ್ವಿತನೀಗನವನೆಂದ ॥೧೩॥ ಅವನಬಿಡುವೆನೋಡಿತ್ತ ಸೀತಾ । ಲಲನೆಯುನುನೀನೊಯ್ದ ಡರಸಗು । ಭುವವನುಶೋಧಿಸುತವರಕ್ಕೈಲಾಸಪರ್ವತನ ॥ ತವಕಿಗಾರನಗೆಲಿದುಗೌರೀ । ಧವಗೆನಾಗುಬ್ಬಸವಮಾಡಿದ । ಭುವನಮೂರನವೀರನೀತನನೋಡುನೀನೆಂದ ॥೧೪॥ ಜವನನೀದ[illegible]ವಿಜಯದಲಿಸರಿ । ಭವಿಸಿನೋಯಿಸಿಗೆಲಿದಿಗಡಹಂ । ಪ್ರವರರಣಗಲಿಗಂಧಮಾದನ । ರವತರಣವಾಯುಂತರಂಗದಲೀಗನೋಡೆಂದ ॥೧೫॥ ಮೃತ್ಯುತಾನಾರಾಮನುದ್ಭವ । ದತ್ತ ಜನಿಸಿದರಸುರರಸುಗಳ । ತುತ್ತಲೋಸುಗಸುಮುಖದುರ್ಮುಖರೆಂಬಹೆಸರಿನಲಿ ॥ ಹತ್ತುತಿದೆಕೋವಾಗ್ನಿವಿಲಯದ । ಕೃತ್ತಿವಾಸನಖತಿಯುಪ್ರೊಲುರಣ । ಧುತ್ತುರಣನಿನಗಹುದುಲೋಕಕಚಿತ್ರತರನೆಂದ ॥೧೬॥

ಅರಸಚಿತ್ತೈಸಧಿಕಕೋಪನ । ಧರಿಸದಿರುಮನನಲಿರಥ ಕ್ಷಿತಿ । ವರನಕಟಕದವಮಾತುಹುಸಿಯೋನಿಜಪ್ರೊನಾನರಿಯೆ ॥ ಧುರದೊಳಳಿದವರಿವನಕರಸಂ । ಸ್ಪರುಶನದೊಳೇಳುವರುಗಡಸರ । ಸಿರುಹಭವನಿದುಶೀರಪ್ರದಿಹೇಳರಸನೀನೆಂದ ... ॥೧೭॥

ವಾನರರಲಿಸುಷೇಣನೆಂಬಭಿ । ಧಾನವಿವನಲಿಪ್ರೊರ್ವದಲಿಸುರ । ಸೇನೆಯಾನುಸಂಜೀವನಿಯೊಳೆಬ್ಬಿಸಿದಪ್ಯೃತ್ಯಗತ ॥ ನೀನದನನೋಡಾತ್ರ್ಯಂಬಕ । ನಾನಿಕೆಮಭಟನಹನೆಮುಂದಣ । ಸೇನೆಯಲಿನೋಡರಿಭಯಂಕರಕಪಿಪಿತಾಮಹನ ... ॥೧೮॥

ನುಡಿದಮಾತಿಗೆಜೀಯಖಾತಿಯು । ಹಿಡಿಯದಿರುಕಂಡೆನಿಕೆಬಿಡುಕಾ । ಪೆಡೆಸುಕಾಣೆನುರಾಮಮುನಿದಡೆಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಿದು ॥ ನುಡಿಪ್ರಪನ ಚಿತವೆರಗೆನೋಡಾ । ದಡೆನಿಶಾಚರರಾಯುಬೆಗಿನ । ಒಡಗಚಿತ್ತೈಸು... ಚೆ ಲವಗನನೀನೆಂದ ... ॥೧೯॥

ಜನನಜನನವದೆಪೋಲೆಜನಿಸಿದು ।ಪವನಿಗಡಬಳಿಕಾದವಿತ್ರ । ಭುವನ

ಗತಕಲಿಸಿದರೊಳೀ ತ್ರಿಗೆ ಹಿರಿಯರಿಲ್ಲಗಡ ॥ ಶಿವನವಮದ ವೆಯೊಳೀದನುಜನ್ವ
ನ। ದವನುಗಡಚಿತ್ರ ವಿಸುವಿಲಯದ। ಜವನಜೂಜಿಗೆಸಿಕ್ಕಿಗಡಲೇಸಾಗಿ
ನೋಡೆಂದ ... ॥೨೦॥

ತರಣಿಯಲಿಮತ್ಸರಿಸಿಜನ್ವನ। ಜರಿಯದಂತೀಜಾಂಬವನುಸುರ। ಗಿ
ರಿಮಸುತ್ತಿದನೆಂದುಭಾರಿಯಲೊಂದುದಿವಸದಲಿ ॥ ತರುಮೃಗಂಗಳಿಗೀ
ಬಲಹನಿ। ಜರಠರೊಳುಂಟೀಜೀಯ್ಯಮೃತ್ಯುವ। ಸರಕುಮಾಡದೆಸುಭ
ಟರಹನಿವನೋಡುನೀನೆಂದ ... ॥೨೧॥

ತೋರಲಂಜುವೆರಾಮನೋಲೆಯ ಕಾರನೊಬ್ಬನಿನಗೆನ್ನೀ। ಕ್ರೌ
ರುವಕ್ಷ್ಮಳನಕ್ಷ ಮೊದಲಾದಖಿಳರಾಕ್ಷಸರ ॥ ವಿರಿಸಿದನಂತಕನನಗರವ।
ನೂಕಿಸಿದನುರಿಯಿಂದನಗರವ।ನಾರಿಸಿದನವನಿಜೆಯಶೋಕಾನಲನನಿವ
ನೆಂದ ॥೨೨॥ ನೆರೆಯುದವನಪರಾಕ್ರಮದಕ। ಕ್ಕರಿತಕೆವಿಸ್ಮಾಮಲೋಲ
ವರ। ನುರುಬೆಗಾನುವರಿಲ್ಲವೀರರುದನುಜದಿವಿಜರಲಿ ॥ ಬರಿದೆಮದನನಗ
ರುಡಿಯುಂಬಿನ।ಗುರಿಗೆಗೊತ್ತಹುದನುಚಿತವೃಗಿನ। ಗರುಹಿಸುವರಿಲ್ಲಕಟ
ಕೆಟ್ಟೆನಿರಥ ನಿನೆಂದ ॥೨೩॥

ಪರ್ವಿಕೊಂಡಿಪೆನಿನ್ನನಗರದ। ದುರ್ವಿಲರಕವದೆಬಡಿದನೆಂಬೀ। ಗರ್ವ
ಲತೆಕುಡಿವರಿದುಪಾದಾಂಗುಷ್ಠಪರಿಯಂತ ॥ ನಿರ್ವಹಿಸದಿವಸಿರಲುರಿಪುಜ
ಯ।ಪರ್ವನಿಸಗಿದಪಥ್ಯಖಳನಿವ। ಚರ್ವಣನನಡಿಗೆಂದುಕುಂಡಿತ್ತಗೆಳ
ಲುಬೇಡೆಂದ ॥೨೪॥ ಹನುಮನೆಂಬಭಿಧಾನವವನವ। ನನುವರಕೆಶಿವನಂ
ಜಾನವಿ। ಕ್ಕಿನಸರೋಜಭವಾಮರಾಸುರನರಭುಜಂಗಮರ ॥ ಮನ
ದೊಳವರನುಹುಲ್ಲುಖಡ್ಡಿಗೆ। ಮೊನೆಯಲಿಕ್ಕಿಸನಾತನಾತನ। ನೆನಹಿಗಿಂ
ನಿಗಿಲಘಟದಿವೋತವನನೀನೆಂದ ॥೨೫॥

ನಿರುತವಿಮನೋಡವನನೋಡವ। ಶರಭನನುರುಮಂಣ್ಯಕನನಾಕೇ
ಸರಿಮವೈಂದವ್ವಿವಿದನನವರಂಭನವರುಮನು ॥ ಅರಸನೋಡವದಧಿ
ಮುಖನದು। ಧರ್ಮಷಸನಸಪ್ರಮುಖವಾನರ। ರರಸದೆಕೋಟಿನು
ಕೋಟಿಗಳಿತ್ತನೋಡೆಂದ ॥೨೬॥ ಮುಸುಗಳದೆಕಾಲದಕದರ್ಯ।ನೊ
ಸಲಗಣ್ಣಿನಕಿಡಿಯಪ್ರೊಲಳಿ। ಗಿಮಸಗಿಕೋಡಗನಿಂದುಕಾಣಿಸುತ್ತದೆಲ
ಯಾನಲನ ॥ ರಚನೆಗಳಕಾಹುರನಪ್ರೊಲುಕಣ್ಣಿಸವ್ರತಿದೆನೋಡಿರುಳು
ಮೋಡದ। ಲಸದಳಿಪಟಲಂತೆಸೇನೆಯಸಿಂಗಳೀಕಗಳ ॥೨೭॥

ಕರಡಿಗಳೊಕ್ಕಣ್ಣಿಯಬಲುಹೆಂ। ಮೊರಡಿಗಳೊಧ್ವನಿಗೂಡುವಸಿಡಿಲಿ
ನುಗರುಡಿಗಳೊಗತಿವಿಡಿಪಕಲ್ಪದವೇಘಮೊಡ್ಡುಗಳೊ ॥ ಹೊರಳಿಗಳೊ

ಹೊಕ್ಕೆಲ್ಲವೇಶಂ । ನೆರಕೆಬಹುದಿದುಜೀಯನೋಡ, ಚೆಚ್ಚರಿಯಚತುರಂ
ಗದಳಪಾಳದಗಾಢತೆಯನೆಂದ ... ॥೧೮॥

ಕರಿತುರಗರಥಪಾಯಿದಳದು । ಬ್ಬರದಹಂಗಿನಿತುಂಟೆಸಲೆಸಂ ।ತರಿಸಿ
ಕೊಂಡಿಪಕಟ್ಟಳೆಯುಕ್ಕೈದುಗಳುಬೇರುಂಟೆ । ಅರಸಚಿತ್ತೈಸಾಳ್ನಿಕ್ಕು
ವ। ಧುರದಜೀವಿತವುಂಟೆರಣದು । ಬ್ಬರಕೆಹಿಂಗುವಹೇಡಿತನತಾನುಂಟೆ
ಹೇಳೆಂದ ... ॥೧೯॥

ತಡವಿಲ್ಲೀತಗಳನಬುಜಜಮ್ಮಡಸುರೇಂದ್ರಾದಿಗಳ್ಘಣಿಪನ।ಹೆಡವಿ
ಡಿದುಜನಲೋಕಪರಿಯಂತಾವಕಾಲದಲಿ॥ಕಡುಹುನಿನ್ನೀಸಾವುಕೇಡಿಂ।
ಗೊಡಲುಗೊಡುವಸಮರ್ಥರಿದೆತೋ। ಳೆಡೆಯ ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಬಸುಭಟರಿ
ಗುಂಟೆ ನೋಡೆಂದ ... ॥೨೦॥

ಬೇಗನೋಡಸುರೇಂದ್ರ[illegible]ರದಡೆ।ತೋರಿಕೆಯುಜನ್ಯವದಭಟರೇ । ಳ್ಕೂ
ರುಕೋಟಿಗಳವರಮಹಿಮೆಯುಹೊಗಳಲರಿದೆನಗೆ॥ತೋರಾತಿದೆಬೇರಿತ್ತ ಸಿ
ಡಿಲಬ್ಬೇರಿದೆರವಂದದಲಿಸಿಂಹದ। ಜೇರಿಕೆಯಪ್ರೊಲುನೋಡುವರಿಕೋ
ಡಗನಸೀನೆಂದ ... ॥೨೧॥

ನೆಗನೆಗವನಬಕುಪ್ಪರಿಸಿತಾ । ರೆಗಳತರಿತರಿದಬುಜಮಿತ್ರನ।ಮೊಗ
ಕೆಹಬ್ಬಿಕ್ಕವವುಹಬ್ಬಿದಜವನನಡೆಗಟ್ಟಿ॥ಜಗಳವಾಡುವವಮರರಾಯ
ನ । ನಗರದಬಲಾಜನವನೇಡಿಸಿ । ನಗಿಸುವವುನಿರ್ಜರಕದಂಬವನರಸ
ನೋಡೆಂದ ... ॥೨೨॥

ಗಿರಿಗಳಿವೆನೂರಾರುಕಪಿಗಳ । ಕರಗಳಲಿಬಾಲದಲಿಸುತ್ತಿದ। ಮರಗಳ
ವೆಕೋಟಾನುಕೋಟಿಗಳಸಮಸಂಗರಕೆ॥ ಅರಸಚಿತ್ತವಿಸೆನ್ನಸುಭಟರ
ಧರಿಸಬಲ್ಲಿರೆನೋಡಿವನದು ।ಧೀರಧುರಂಧರರಹರೆನೆರೆಲೇಸಾಗಿನೋಡೆಂ
ದ॥೨೩॥ ದಾಂಟುವವುಕಡಲೇಳನವನಿಯ ದೊಂಟುವವುಮುನಿದಡೆಕಪ
ರ್ದಿಯ । ಗೊಡುಗೊಳಿಸುವವಡದವತಿಕೋಪಿಸಿದಡಬುಜಭವ॥ ಪಾ
ಟಿಸಿದಖರ್ವರಕಟಾಹನ । ನಾಟವಿಕತನವಿನಿತುಮಹಿಮೆಯನೆಂದನಸು
ರಗೆ ॥೨೪॥ ಕುಲಗಿರಿಗಳೆಲ್ಲಾಡುವಲುಹಿಡಿ।ದೊಲದರ್ವಿಕಪಿಶಿಶುಗಳೆಂಬು
ಧಿಕಲಕುವವುರಾಟನಲಿಹಾರಿಕೆಯಗತ್ತಿನಲಿ ॥ಚಲಿಸುವವುವುದಯಾ
ಸ್ತಮಾನದ।ಕುಲಶಿಲೋಚ್ಚಯನಿಂನದುರ್ಗದ । ಬಲುಹಪೇಳದಿರಿಸಿತ
ಭಟರುಳ್ಳರವೆನೋಡೆಂದ ॥೨೫॥

ಅನಸಕೇಳ್ ಕಪಿಕ್ರೋತಕಂಗಳ।ನೆರವಿತಾನಿವೆನೋಡೆನಲುನರಕೇ।ನರಿಗೆ
ಮಾರ್ಮಲವಂತೆಕಾಲನಗೋಣನುಲಿವಂತೆ॥ಘನವನದಲದೆನೋಡುಹಿಮ

ಮಾಗ್ರಿಯುಮೆಟ್ಟಿದುಹಾರುವಪುಸುರ ।ಗಿರಿಯಪುರಿಗುತ್ತಾನೆಮೇದಿಪುರಿ
ಗೆನೋಡೆಂದ ... ॥೩೬॥

ಮಗಾಯೆಯಿದುತಾನ್ನಸೆಶಿರಿನಾ। ರಾಗುಣನುನಾಡಾಡಿಕೋಡಗ ।ಕೀ
ಯಶೇಷಗುಣಂಗಳುಟೀಪೂರ್ವಯುಗಗಳಲಿ॥ರಾಯನೀರಕ್ಷಸಕುಲಕ್ಷ
ಸ। ಹಾಯಶೂರನುನೀನುನಿಂನೊಡ। ಸಾಯತದರಣಕೊದಗುವುದುಬೆರ
ಗಿಲ್ಲವೇಯೆಂದ ... ॥೩೭॥

ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿದೆನೋಡುದುರ್ಗವ। ಹೊತ್ತಗಿರಿತರುಸಹಿತಬಿಡಿಸುವ
ಮುತ್ತಿಗೆಯುಭಟರುಂಟೆನುಡಿಯತನ್ನಮುಂದೀಗ ॥ಅತುಕಳೆಸೀತೆಯನಿ
ರರ್ಥಕೆ। ಸತ್ತುಹೋಗಲಿಬೇಡನಾಳಿಗೆ।ಯೊತ್ತಿನುಡಿವವರಿಲ್ಲಹಿತವನುನಿ
ನ್ನಕೂಡೆಂದ ॥೩೮॥ ಸೂಸೆನನ್ಯತವನೋಡುಕೈರದ ।ವಾಸಿಕಾರರಕೀಶ
ಬಲವಾ । ರಾಶಿಮಧ್ಯದೊಳಹನನೋಡವಾರೇಂ[illegible]ಗಿರಿಯಂತೆ॥ದಾಶರಥಿ
ಯಯಶೋವಿಲಾಸ। ಶ್ರೀಸತಿಯಸುಗ್ರೀವಶೋಭಾ ।ಭೂಷಣದಮಣಿ
ಗಣದನಾಯಕರತುನನವನೆಂದ ॥೩೯॥ ರಣಕೆನೀಲಗ್ರೀವರಿಪುನಾ। ರಣ
ಕೆಕಾಲಗ್ರೀವರಾವಾ। ಯಣಮುಖಾಮರಾಲಾಸುರತ್ನಾವಳಿಗೆಸುಗ್ರೀವ ॥
ಶೇಣಸುಖವಿಲ್ಲವನೊಡನೆಮನ । ದೆಣಿಕೆಯನಂಬಿಡುತಿದ್ದಕೊಂಬುದು
ಗುಣವಲೇಗಹ್ವರಿಯತನುಜಿಯಬಿಟ್ಟಬದುಕೆಂದ ॥೪೦॥

ಇನಿತರೊಳುಹರಿಯಂದುರಾಮನ। ನನುಕರಿಸಬೇಡಬುಧಿಬೆಟ್ಟಕೆ।ತ
ನುವತಿರುವುದೆವನಚರರುಕೈಗಟ್ಟಿಕಾಳಗಕೆ॥ಅನಿಮಿಷಾಂತಕರೊಡನೆನಿ
ಲುವರೆ । ಮನುಜಕಿಂಕರರಾಗಿಬುದ್ಧಿಯ। ನಿನಗೆಹೇಳಲಿನಾವ್‌ಸಮರ್ಧ
ರೆಯೆಂದನಸುರಂಗೆ॥೪೧॥ಏನೆಲೆಪೊಶುಕನವ್ಯೋಡನೆನಾ।ಯಾನಿಬದ್ಧೋ
ಕ್ತಿಗಳೊಳೆಮ್ಮನು।ನೀನರಿಯದವನೇವಿಚಾರಿಸಿಗಳಹದಾದೆಯಲಾ॥ಮಾನ
ರರಕಾಪೇಯಕುಶಲನಿ । ಧಾನವನುನೆರೆಕಲಿತಲಾಬಿಡು। ಮಾನವೇಂದ್ರ
ನತೋರುಸಾಕಾಮಾತ್ರದೇಕೆಂದ ॥೪೨॥

ಆದಡೀಕ್ಷಿಸುಮನದಭಯದನಿ।ರಾಧಿಯಲಿನಿಗಮಪ್ರಸಿದ್ಧನ ।ಭೂವಿ
ಮಾನಲಸಲಿಲಸೂರ್ಯಾತ್ಮಕನನಚ್ಯುತನ ॥ಆದಿನಾರಾಯಣನನಿಂನಸ ।
ಹೋದರನರಕ್ಷಿಸಿದಘನದೂ । ರ್ವಾದಳಶ್ಯಾಮನನರಾಮನನೋಡುನೀ
ನೆಂದ ॥೪೩॥ ಎಡದತೋಳನುನಿನ್ನತಮ್ಮನ । ಮುಡುಹಿಗಾನಿಸಿತನ್ನತ
ಮ್ಮನ । ಖಡುಗಹಸ್ತದಮೇಲೆಸಿರಹಸ್ತವನುಸಂಘಟಿಸಿ ॥ಜಡಿವಹಗಲಿನ
ಮೂಡಿಗೆಯಕೈ । ಹೊಡೆಯಲಸುರೇಶ್ವರನುಹೇಳುವ। ನಡಿಗಕಿವಿಗೊ
ಟ್ಟಾತನಗ್ಗದರಾತಿಭಟನೆಂದ ॥೪೪॥ ಬೇಡುತಡೆಬೊಬ್ಬಿರಿದುರಾಮನ ।

ಮುಖದಿಗೆಯಕನೊಲಂಬುಹಗೆಕೆಳ। ತೋಡಿರಕಾಂತನಸುರಿಬೆರದಲಿವೀರ
ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ॥ಝಾಡಣೆಯುಖಂಡೆಯುದಖಿಡಿಕಾಣಿ। ದಾಡ.ತಡೆಖದ್ಯೋತ
ಪಹಾಲೆಯು । ಮೋಡಿಯುಲಿಮರೆವಾತದೇನಸುರೇಂದ್ರ ಕೇಳೆಂದ ॥೪೫॥ ಕ
ರ್ತನಾಗಿಹನಮರರಿಗೆಸಮ ।ವರ್ತಿಯಾಗಿಹನಸುರರಿಗೆಕಡುಧೂರ್ತನಾಗಿ
ಹನಣಕಸನಕನಿಜೈಕಶರಣರಿಗೆ॥ಭರ್ತೃವಾಗಿಹನುಮರರಿಂಗವ। ಕೀರ್ತಿ
ಸಲುಸನೋಡೆರಸನಾನಾ।ಮೂರ್ತಿಯಲಿತೋರ್ಪಾರ್ತಸೀರಘುರಾಮನನೋ
ಡೆಂದ ... ॥೪೬॥

ಸಾವುನಿನಗಿಲ್ಲಜನುನೀಲ । ಗ್ರೀವರಿತ್ತಾಯುಷ್ಯವ್ರುಟಿ।ಬೇವಿಚಾರ
ವಬಿಟ್ಟುಕಳೆಕಮಲಜಭವಾದಿಗಳ ॥ ದೇವನಲ್ಲಾದೈತ್ಯವಿಧ್ವಂಸನ ।ಕಾರ
ಸಂಶಯಬೇಡಸೀತಾ । ದೇವಿಯರನೊಯ್ದಿತ್ತುಮರೆಯೊಗುರಾಘವೇಶ್ವ
ರನ ॥೪೭॥ ವೀರನೀರಘುನಾಥಶೌರ್ಯೋ। ದ್ಧಾರನೀರಘುನಾಥಕರುಣಾ
ಸಾರನೀರಘುನಾಥಶರಣಾಗತಜನಾವಳಿಗೆ ॥ ಚಾರುತರಸುರಧೇನುವೆಂ
ಬೀ।ಸ್ವೈರಣೆಯುಶಿರಮಯೆಲ್ಯಳಿದೆಕಂ। ಣಾರನೋಡೆಲೆಯುರಸಕೇಡುಗತನ
ವನುಳಿದೆಂದ ... ॥೪೮॥

ಚಲುವನಹನೇನೋಡುಸೀತಾ ॥ ಲಲನೆಗಗ್ಗಳರಾಜಿತಾಂಪಕೆ।ಬಲು
ಹನುಮ್ನವನಹನೆನಿನಗಿಂದಖಿಳಗುಣಗಳಲಿ ॥ ಒಲಿವುದಗ್ಗದದೈವದೈವದ।
ಬಳಿಗೆಕೊತಗಕೂಡಿರಾಜಿಗೆ । ಸಲೆಸಹೋದರಬಿಟ್ಟುಹೋದನುಸಿನ್ನ
ನೀಗೆಂದ॥೪೮॥ಪರಸತಿಯುನೀರಾಮಚಂದ್ರಂ।ಗರಸಕೇಳುಹೋದರ
ದುಃಶ್ಚರಿತವೀತಂಗಣಾಶತಾಂಶವುಹೊದ್ದದಿದುಸಿದ್ಧ ॥ಸುರರಗೀತನುಕ
ಲ್ಪತರುಭೂ । ಸುರರಗೀತನದೇವಮಣಿಕ। ಬುರರಗೀತನುಕಾಲಭೈರ
ವನಹನುನೋಡೆಂದ ... ॥೪೯॥

ಅಸುರರೀತನಹೊದ್ದಿ ಜಗದಲಿ । ಹೆಸರುವಡದವರಿಲ್ಲವೇಭಾ।ವಿಸಿದಡಿ
ಯ್ಯನೆಲೋಕವಾಲತ್ವವನ ಸ್ವೈರುತಿಗೆ ॥ ಅಸಮಬಲಬಲಿಗೀಯ್ಯನೆಸದ।
ಣಿಪಿದವಾತಾಳದಹಿರಣ್ಯಾಕ ।ಶಿಶುವಿಗೀಯ್ಯನೆವಾರ್ಗಭೌಮತ್ವವನ ಪ್ರೆ
ಷ್ಟವದ ॥೫೦॥ ರುದರಿಗವ್ಯತನನೆರವದಿನದಲಿ । ಶರಣುಹೊಗೆಸುಧೆಯು
ತ್ತಶಿಸೂ। ರ್ಯರಸವಗಾನಗ್ರಹವಡದವಿಮುನಿತ್ತುಮುನ್ನಿಸನೆ॥ ದರೆಯ
ರಿಯರಾಕುವನುತೊಡೆಯೊಳ।ಗೆರಿಸಿಕೊಳನೆಹಿರಣ್ಯಕನವಮೂ।ಖರಿರಮ
ನೋರಥಬೇಡಬಿಡುವೈರವನುನೀನೆಂದ ... ॥೫೧॥

ಹೋಗಲಂದಿವವಗಾತುಮಲತವ। ರೇಗಿದರುಖಿದೂವಗಾದಿಗ। ಳೀಗ
ಸೇರಿದುಕೆಟ್ಟನೇಸುಗ್ರೀವನೋಡವನ॥ ಹೋಗುಹಗೆಯೆಡೆಗೆಂದುನೂಕ

ಲು । ವೈಗುರುಹಕಂಡಶಿಯೊದನಲೇ । ಸೂಗಿಮನ್ನಿಸಿಕೊಂಡನೆಲಂಕೆಯನ
ರಸಕೇಳೆಂದ ... ॥೫೨॥

ವೀರರೆಮಾಪ್ರದನೋಡುವಾನರ । ನಾರುಧಿಗೆದಶಕಂಠಹೇಳಿದ । ದಾ
ರುಸರಿನಿನಗೆಂಬಸ್ತ್ರೀನ್ಯಸವಾಜದೇಶಿಕೆಯಲಿ ॥ ವೀರನೀನೋರಾಘವನೊರ
ಣ । ಧೀರನೀನೊರಾಮನೋಶ್ಯಂ । ಗಾರವಾವ್ರುದುನೋಡುರಣಸನ್ನಾಹ
ಸಂಭ್ರಮುವ ॥೫೩॥ ನಿನ್ನ ಶೌರ್ಯದಸುಪ್ರತಾಪದ । ಬಿನ್ನಣವಕೊಂಡಾಡಿ
ರಘುಪತಿ । ಖಿನ್ನನಾದನೆಖತಿಯತಾಳ್ದನೆಪಾತಿಹಿಂಗಿದನೆ ॥ ತನ್ನೊಡೆ
ಯನನುಹೊಗಳುವವನ । ತ್ಯನ್ನತನುನೃಪದೊತ್ತರೊಳಗೆಂ । ನೆನ್ನ
ಕೊಂಡಾಡಿದನುತಲೆದೂಗಿದನುನಿನಗೆಂದ ॥೫೪॥

ನಿದ್ದೆಗನಲಿನಲಳಿವಕಂಡವ । ರೆದ್ದುಕುಳ್ಳಿರವಿ[illegible]ನಗಾ । ಹೊದ್ದಿಕೆ
ಯುಹವಣಾಯಿತ್ತುಹೇಳುವಹಿತವರಿಲ್ಲಕಟ ॥ ವೊದ್ದುಕೈಯಾಗಿಹುದುಮೊ
ದಲದ । ಮುದ್ದರಡಗುವ್ರುದುದರಪನುಹೊದ್ದಿ । ದರುಜೆಮಾತೆಮ್ಮವಾಕ್ಯ
ರಿಯುರಸಕೇಳೆಂದ ... ॥೫೫॥

ಯಾಕೆನಿನಗೀಮಾತುಮಾನನ । ಕಾಕಕೋಡಗವಿಂಡಹೊಗಳಿದ । ದಾ
ಕಾಳಿಗೆಪುಲಿಯಂಜುವ್ರುದೆಹವಣರಿಯದಾದೆಯಲ ॥ ನೂಕಿನೋಡಾರಣದಿ
ಮಿನಿಬರ । ನಾಕನಿಳಯವಮಾಡದಿರುಲೋ । ಕೈಕವೀರನೆನಿಪ್ಪಬಿರಿದನು
ಹರಿದುಬಿಸುಟೆಂದ ... ॥೫೬॥

ಎಂದುಹಲುಮೊರದನುರಹೂಂಕೃತಿ । ಯಿಂದಘರ್ಜಿಸಲುದುರಿದವ್ರು
ನಭ । ದಿಂದತಾರಕಿತಳಮುಗುಚಿತಂಬುಧಿಸುರಾಲಯದ ॥ ಮುಂದಿಮುಂಮು
ಳಯಮಾಯಿತೀಕಪಿ । ವೃಂದಕಂಪಿಸಿತೇಸಿಡದ್ಭುತ । ವೆಂದುತೊರವೆಯರಾ
ಯನೀಕ್ಷಿಸಿದನುವಿಭೀಕ್ಷಣನ ... ॥೫೭॥

ಎಂಟನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಒಂಭತ್ತನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ವೀರಲಂಕಾಧಿಪನಘನವಿ । ಸ್ತಾರವಿಮಲಛತ್ರವನುರ
ಘು । ವೀರಕಡಿದನುಕೋಪಿಸಿದನುಕಪಿಪತಿಪಶಾನನ ॥

ಪದ್ಯ॥ ಕೇಳಿದ್ಯೈಘುಮಂಕಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲಸುತರಾವಣನಹೂಂಕೃ
ತಿ । ಕೇಳಿಸಿಕಪಿಕಟಕವನುಸ್ಟೆಂಡನೆದಶಮುಖನ ॥ ಭಾಳಜೆಳಗಳ್ಕ
ರಿದುದಖಿಳವಿ । ಶಾಳಿಯನುಬಳಿಕಾಖರಾಂತಕ । ಕೇಳಿದನುಬಂದಾತ
ನಾರೆಂದಾವಿಭೀಷಣನ ॥ ೧ ॥ ಜೇಯುಬಂದವನೀಗೆರಕ್ಕಸ ।ರಾಯನನ್ವಮಲ

ಪುಲಸ್ತ್ಯನೆಂಬವನು । ಹಾಯತೀಶನಪುತ್ರಪೌತ್ರನುವಿಶ್ರವಸುವಿಂಗೆ ॥ ರಾಯಚಿತ್ತೈಸಿವನವಿಕ್ರಮ ॥ ದಾಯಾತಕೆಸರಿಸುಭಟರಸುರನಿ । ಕಾಯನಿರ್ಜರನರಭುಜಂಗರೊಳೆಣಿಸಲಿಲ್ಲೆಂದ ॥೨॥

ಆವನಖಂಡೆಯಕಳುಕಿದಿವಿಜರ । ಯುವತಿಯರಶೆರೆಯಹಾಯ್ತೆತ್ತರು । ವಿವಿಧವಸ್ತುಪ್ರಚಯವನುಸುರನರಭುಜಂಗಮರು ॥ ಭವವಿರಿಂಚಿಪ್ರಮುಖನಿರ್ಜರ । ನಿವಹಕ್ಕೆನಶವಾಯ್ತುತಾರನು । ಲವಕೆದೇವರುಬಂದಬವರದಭಯವಮನಕೆಂದ ... ॥೩॥

ಅರಸಚಿತ್ತೈಸಿಂದ್ರಶಿಖಿಯಮನಿರುತಿವರುಣಸಮೀರಹರಸರ । ಸಿರುಹಸಂಭವಸರ್ವರಾಜರರಾಜರಲಾಂಛನದ ॥ ಸುರುಚಿರದಕಾಂಚನದರತ್ನೋತ್ಕರದಮಕುಟಛತ್ರ[illegible]ದಳ । ಶಿರನಶಿರದಗ್ರಲಿಶಿರಿಯಿನಿತ್ತಳರಿಗುಂಟೆಂದ ॥

ಜನಪಚಿತ್ತೈಸದೆಮಹಾಹವ । ವೆನಗೆತನಗೆಂಬುಬ್ಬವಾತಿನ । ಕೊನರ್ವಕೋಪವಖಂಡೆಯದಝಡಪುಗೇಝಾಡಣೆಯಲಿ ॥ ದಿನಪತೇಜದಬರವಮಣಿಮಯ । ಕನಕಖಚಿತಕಿರೀಟಬದ್ಧದ । ಘನಬಲಾಯುತಸುಭಟರದೆಸುತ್ತಲದಶಾನನನ ... ॥೫॥

ಮಲವಮಾರಿಯಖಾತಿಯಂದದ । ಕಳವರಿವೆಕುಡಿಕೊಂಪಮುಬ್ಬಿನ । ಕಲಿತಕರ್ಕಶಕಾಯದರುಣಚಕ್ಷುವಿಯಲೋಚನದ ॥ ಬೇಗಿಡುವದಾಡೆಗಳಶೌರ್ಯದ । ಝಳದಝಾಡಿಯಪೋಡಿವದದ । ಗ್ಗಳಪರಾಕ್ರಮಿಶಕ್ರಜಿತುಲೇಸಾಗಿತಿಳಯಂದ ... ॥೬॥

ಮೊಗದೆರದಹುತವಹನಪ್ರೊಲುಝಗ । ಝಗಿಪತೇಜದಸುಪ್ರತಾಪದ । ಮೊಗದಕೋಪದತಾಪಕದತನಿಗಿಡಿಯದಾಡೆಗಳ ॥ ಹೊಗರಹೊಸಜವ್ವನರಜವಗಿವ । ರುಗಳಲೆಕ್ಕಿಸದನಿವಬಿರಿದಿನ । ಮಗನರಾಂತಕನಸುರರಾಯಂಗರಸಕೇಳೆಂದ ... ॥೭॥

ಸುರರಬಿರುದಿನಬಾವುಲಿಯಸುರ । ಚೆರದಮಣಿಮಂಡನದಕರ್ಕಶ । ತರದಖಂಡೆಯದುಪ್ಪರದಮುಪ್ಪುರಿಯಹುಬ್ಬುಗಳ ॥ ಮುರಿದಮೀಸೆಯಮೋಚಕಾದ್ರಿಯ । ಸರಿಸದವನವನೀಗಮಂಡೊ । ದರಿಯಮಗದೇವಾಂತಕನನೋಡರಸನೀನೆಂದ ... ॥೮॥

ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮರನುಮೋಹಿಸ । ಧುರದೊಳಣುವಿಗೆತ್ತರದಗ್ಗದ । ಭರದಭೀಷಣದುರ್ಗವಿಕ್ರಮದಾನನತ್ರಯದ ॥ ಧುರಕೆತಾಮಿಳಯುವನೆಂದ । ಪ್ಪರದಕಲದಕಿಚೇಡುವವನೀ । ಗರಿಭಯಂಕರಭಾರಿವೀರತ್ರಿಶಿರನೀನೆಂದ ... ॥೯॥

ಅರಸನೋಡೆಡೆನಂಕದಲಿವಿ । ಸ್ತರದವಿಮಲಾಭರಣಕಾಂತಿಯು । ಕರ
ಮರೀಚಿಪ್ರಭೆಯನುಗುಳುವನಿಶಿತದಾಡೆಗಳ ॥ ವರುಷಕಾಲದಕಾರ್ಮುಗಿಲ
ಬಂ । ಧುರದಬಂಣದಸುಪ್ರತಾಪದ । ಸಿರಿಯನಳ್ಳವನೀಗಕೋಮಲಕಾ
ಯನತಿಕಾಯ ॥೧೦॥ ದೇವನೋಡುನಿಶಾಚರೇಂದ್ರಂ । ಗೈವರೀಗಸುರಪ್ರ
ಧಾನರು ।ಕೋವಿದರುಸಮರದಲಿಕಂಪನವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರಕರು ॥ದೇವರಿಪು
ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷನಯುಸಂಭಾ ; ತನುವೀರಪ್ರಹಸ್ತನು । ಹಾವಿಕೃತಿಬಲಕತಿ
ಮಹೋದರರಾಗಲವರೆಂದ ॥೧೧॥ ಶುಕಮಹಾಬಲಕುಂಭವನಾಯಾ । ಮ
ಕರನಯುನಸುಮಾಲಿಯೂಪಾಂ । ಬಕನುಬಾಹುಸುಪಾರ್ಶ್ವಸಾರಣಶೋ॥
ಣಿತಾಂಬಕರು ॥ ವಿಕಟಯುದ್ಧೋನ್ಮತ್ತನಾಯಾ । ಪ್ರಕರವಿದ್ಯುಜ್ಜಿ
ಹ್ವಖಳನಾ । ಯಕರನೆರವಿಯನೋಡುನೋಡೆಲೆಜೀಯನೀನೆಂದ ॥೧೨॥

ಆದೆಧುರಂಧರಸಮರಿಸೀಲ । ಪ್ರದಮಹಾಪಾರ್ಶ್ವಾದಿಭಟರ । ಗ್ಗದಪ್ರ
ತಾಪರನುಸುರಲೀನದೆದೇವಚಿತ್ತೈಸು ॥ ತುದಿಗೆನವಿಸ್ಮಾಸೇನೆಸಮರದೊ।
ಳೊದಗುವ್ರುದುಕಡುಚಿತ್ರವಿದರಲಿ । ಕದನದಭಿಗತಭಾರಬಿದ್ದುದುಸಿಮ್ಮ
ಮೇಲೆಂದ ... ॥೧೩॥

ಇವನೊಳಿಂದಿದಕೊರತೆಸೀತಾ । ಯುವತಿಯನುಕದ್ದೊಯ್ದನೆಂಬೀ ।
ಹವಣಸದರಿಂದೇನಹನೊನಾನರಿಯೆನುಳಿದಂತೆ ॥ ಇವನಗೆಲುವಸಮರ್ಥ
ರಿಲ್ಲೀ । ಭುವನವೂರರೊಳಿನಲುನಸುನಗು । ತವನಿಪತಿನೋಡಿದನುಬೇಡಿದ
ನನುಘನನುಧನುವ ॥೧೪॥ ಉಗಿದುಗವಸಣಿಗೆಯುಲಿಚಾಪದ । ಹೆಗಲುಗ
ಳನಾರೈಸುತಿರುವಿಗೆ । ನೆಗಹಿಬೆರಳಿನಲೇರಿಸಿದನುದ್ದಂಡಕಾರ್ಮುಕವ॥ ತೆ
ಗಮುಬತ್ತಳಿಕೆಯುಲಿಸಿಶಿತಾ ॥ ಶುಗಸಹಿತವೀಡಿದನುರಘುಪತಿ । ನಗೆಮೊಗ
ದಲೊಂದಂಬುಕಳುಹಿದನಸುರನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥ ೧೫ ॥ ಕುಶನೆಕೇಳೈತರುಣತರ
ಣಿಯು ।ರಸುಮೆಗಳನುಗುಳುವಸುರತ್ನ । ಪ್ರಸರಮುಕ್ತಾಫಲವಿಕರ್ನ
ಪ್ರಭೆಯುಪಲ್ಲವದ ॥ ವಿಸುಪಧವಳಛತ್ರಸಂಜ್ಞೆಯ । ಪಸರಿಕೆಯುಪಂಟಿಸಿ
ತುಬೆದರಿದು । ದಸುರಬಲವಲ್ಲಲ್ಲಿಬಿರುದಿನಬಲುಭಟಸ್ತೋಮ ॥ ೧೬॥ ಕೆರ
ಳಿಕ್ಕೆಮೊತನಂಬುಸಂಧಿಸಿ । ತಿರಿಗಿಬಾರದೆಮುನ್ನವಾನರ । ರರಸಿಲಂಘಿಸಿ
ಹೊಮ್ಮುನಾಡಶಿರನಮಸ್ತಕವ ॥ ಉರುಳಿದನುನೆಲಕುಪ್ಪರಿಸೆಜ । ಝಜ್ಜ
ರಿತವಾಗಲುಕೆದರಿಕ್ಕೆದುವ । ಹರಹಿದರುಹರಿದಶ್ವತನುಜನಮೇಲೆಭಟ
ನಿಕರ ॥ ... ॥೧೭॥

ಒತ್ತಿಗಂಟಲನಸುರರಾಯನ । ನೆತ್ತಿನೆಗ್ಗರುಬೊಬ್ಬರಿದುಕಪಿ । ಕಿ
ತ್ತನುಪಮರಾಜಚಿಹ್ನದರತ್ನಬಂಧುರದ ॥ ಹತ್ತುಮಕುಟವನೆಡಬಲದ

ಸುಭಟ । ಟೋತ್ತಮರಸದೆಬಡಿದುತಂದುವ । ನಿತ್ತನಂಘ್ರಿಸರೋಜಯುಗ ಳಕೆರಾಘವೇಶ್ವರನ ... ॥೧೯॥

ಉಳಿದುಗಗನಕೆನೆಗೆದಿಂದ್ರನ । ಕೆಡಹಿದುದುಶರಕಪಿಚಮೂಬಲ । ಬ್ರ ಡಲುಹರಿಕಟಕದಲಿಬಿದ್ದಸೇನೆನುತರಘುಪತಿಯು ॥ ಎಡೆಗೆಬರೆಬಾಣಧಿಯೊಳನ್ನಬ । ರಡಗಿರೆಂದಸುರಾರಿನೇಮಿಸ । ನುಡಿದನತ್ತಲುರಾವಣನಸುತಯುದಬೆರಗಿನಲಿ ॥೧೯॥ ಖೋಡಿಯಿಲ್ಲದವೀರನಹೆರಣ । ಬೇಡನಲ್ಲದ ಶೌರ್‍ಯನಹೆನುಡಿ । ದಾಡಬೇಹ ದುಗುಣವಹಗೆಯೊದಡೆಯುಕಂಡುದನು ॥ ರೂಢಿಸಿದಬಲುವಿದ್ಯೆಯುಲಿಸರಿ । ಪಾಡುಶಿವನಲಿನಿನಗೆನುತ್ತಕೇಳು । ಹಾಡಿದ ನುಡಿಶಿರನ ದಶರಥರಾಯನಂದನನ ... ॥೨೦॥

ಮುದವಳಿದುಮನಗುಂದಿಚಿಂತೆಯು । ಕದಡಿಮನದಲಿಸಲಿದನಾಖಳ । ಸ ದನಕತ್ತಲುರಾಯನಿತ್ತಲುಕಪಿಪತಿಯುನೋಡಿ । ತುದಿವೆಂಳನಲ್ಲೂಡಿಕಡಿ ಸಿದೆ । ಕಡೆಗೆನವಿಸ್ಮರಾಜನೀತಿಯು । ಸದದೆನಾವಿನ್ನೆಂಬುದೇನೆಂದರಸ ಕೋಪಿಸಿದ ॥೨೧॥ ಅರಸುನೀನೀಬಲಕೆರಿಪುಭಟ । ರರಸನಲಿಸಿಲುಕಿಜರೆನಿ ಜಬಲ । ದರಸಕಟ್ಟಿದಕರುವಿನಂತಿಹುದೆಮ್ಮಬಲಬಳಿಕ । ಅರಸುನೀತಿಯಿ ದಲ್ಲಮಂತ್ರ । ಜ್ಞರಿಗೆಮಾರ್ಗವಿದಲ್ಲಕಟ್ಟಾ । ಸುರದಕರ್ಮವನೆನಡೆನಾವಿಂ ನೆಂಬುದೇನೆಂದ ... ॥೨೨॥

ದೇವರಂಘ್ರಿಯುಕರುಣವುಳ್ಳರ । ಗಾವಭಯವೇಗುವುದುತಾನಿ । ದೈವ ಹೀನನೆಚಿತ್ತವಿಸುರಣದಜಯುಸ್ಥಿತಿಯು ॥ ಈಪಿಥಳಿಯೊಳಗಿದುಬಿಸು ಟುವೆ । ನೀವಿಬುಧವಿದ್ವಿಷನವೀರ । ಶ್ರೀವಧುವಿನೋಲೆಯುನುಬೆಸಸಿನ್ನೇಕೆ ತಡವೆಂದ ॥೨೩॥ ಎಂಬವಮಾತಿಗೆಯೂಧನಾಥರು । ದಂಬಕೈಗೈದಬ್ಬರಿಸಿದು ದು । ಕೊಂಬುಗಿವಹೆಮ್ಮರಶಿಲೋಚ್ಚಯುಶಿಖರಸಮಿಧಿಯುಲಿ । ಲಂಬಿಸಿ ತುಲಳಿಯೇರಿಲಗ್ಗೆಗೆ । ಝೋಂಬಿಸಿತುಮೇಲಿದ್ದರಿಪುನಿಕರು । ರುಂಬನಸುತ್ತ ವಳಿಯುಚಣಿಯುಚಟುಳಭಟನಿಕರ ... ॥೨೪॥

ಸ್ವೈರಿಸನ್ನಬರರಸುನೀತಿಯು । ಸಾರವಿನ್ನೊಂದುಂಟುಹಗೆಯುಲಿ । ಕೇ ರಿಸಿಕ್ಕಿದವಸ್ತುವಿಗೆಸಂಧಾನಕೃತಸಮಯು ॥ ನಾರಿಯುನುಬೇಡಿಬುವವರ ವು । ಧ್ದಾರಣೆಯುಮುಖವರಿದುಮೋಲಿಸ । ಚಾರಣೆಯುಸಂಧದಲಿಪಡಿತಳಿ ಸುವುದುನೀವೆಂದ ॥೨೫॥ ಮನಕೆನಿಜಗಿದುಬಹದೆರಾಕ್ಷಸ । ಜನಪನಲ್ಲಿಗೆಕ ಳುಹುಸಂಧಿಗೆ । ವಿನುತನಯುಚರಿತಜ್ಞನನುಪಟುಭಾಷಿತಜ್ಞನನು । ಅ ನುವರಪ್ರಜ್ಞನನುನಿರ್ಭಯು । ಮನನದಶೀಲಜ್ಞನನುನಮ್ರಯು । ಮ ನದಲಿದ್ದಭಿಮತವಿದೇಗೆಂದಸುರಹರನುಡಿದ ॥೨೬॥

ಲೋಪದೋಷವರುನೆನೆದರೀತಿಯು । ಕೃಪೆಸಿರಿಯಹರಿಯುಂದೇಜಾಂಬವ। ಕೋರಿಗಳೊಪ್ಪಿದರುತಪ್ಪಲ್ಲೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ॥ ಈಸುದೊಡ್ಡಿತುವನಾಶತೀಕಾ। ಭಾಷನವುಸಾಕೆಂದುವಾಲಿಸು।ತಾಕನರನಂದನನುಕದರಿದನುರುಪರಾಕ್ರಮವ॥೨೭॥ ಜೀಯನಿಮ್ಮಯುಮುತ್ರವುಮುತ್ತವಿದೆ ರಾಯತಿಕೆವರುಗೇಕೆನೀವೆಂ।ಬೀಯುಕೇಷಗುಣಂಗಳಂಗದವಂಗಶೋಭೆಯಲಿ। ಸ್ವಾಮಿಯಹಾಗಿಹಜೀಯಯೆನೆರಘು। ರಾಯನಹುದೆಂದೊಪ್ಪಿದನುನಿನ। ನಾಯಕನುಸಾರಿದನುಬಳಿಕಪರಾಂಗನಾಪತಿಯು ॥೨೮॥

ವಾಜಾನನನುನುಜಮುಖ್ಯಮ। ಹೊರಗರಶಿರೆಯಹಾಳ್ದ ರಕ್ಕಸ।ವೀರದಕಕಂಧರನುಪದಡಾಯುಮ್ವರಾಶಿಗಳ ॥ ತೀರಲಳದಪರಾಂಬುರಾಶಿಯು। ತೀರವಲಿತಂದಿಳುಹಿದನುಪಮ, ಸಾರತರಮಣಿಮುಯುದಕೊಳಗವದೆನಲುರವಿವರದ ॥೨೯॥ ನವದವೀಚಿಯುಲರಸಗರವನೆ । ತನಗಸಭೆಲಕ್ಷ್ಮಣವಿಭೀಷಣ। ರವಿಸುತಾದಿಸಮಸ್ತಸೇನಾಪತಿಗಳೊಗ್ಗಿನಲಿ॥ಭವನವರಭವನಗಳಬಾಹೆಯು । ಲವತರಿಸಿದವುಕೋಟಿಸರಿಯುಗ। ಳವನಿಜಾಸುತಕೇಳಿನುರವರ್ಧಕಿಯುಕೆಲಸದಲಿ ... ॥೩೦॥

ಬಿಜಯುಮಾಡಿದನರಸನನಿಲಾ। ತ್ಮಜನಕೈಲಾಗಿನಲಿನಿರುಪಿನ। ಗಜರುಗಹಳೆಯುಸನ್ನೆಯುಲಿಸೇನಾಧಿಪರುಸಹಿತ ॥ನಿಜನಿವಾಸಕೆವಿಶ್ವಕರ್ಮನ ಭಜನೆಯುನುಕೈಗೊಳುತಬೀಡಿಕೆ। ಗಜತನುಜಸುಗ್ರೀವಮುಖ್ಯರಕಳುಹಿದನುರಾಮ ... ॥೩೧॥

ತೀರಿತಂದಿನರಜನಿನಾರಿಯು। ಚಾರುತರದವಿಲಾಸವಿಭ್ರಮ ।ವಾರಘುಪ್ರೀತಿಪಪ್ರತಾಪಕದಂತೆದಿನಮಣಿಯು। ಚಾರುತರತೇಜೋವಿಲಾಸಬಲಾರಿದಿಗ್ಭಾಗದಮಹೋನ್ನತ ಧಾರುಣೀಧರದಗ್ರದಲಿದೇದೀಪ್ಯಮಾನದಲಿ॥

ಒಂಭತ್ತನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹತ್ತನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ವೀರವಿಜಯಭುಜಪ್ರತಾಪನು। ದಾರಸಾಹಸಮಲ್ಲಮಾಲಿಕ। ಮಾರಸಂಧಿಗೆಹೋಗಿಸವರಿದನಖಿಳರಾಕ್ಷಸರ ॥

ಪದ್ಯ॥ ಕೇಳಿಗೈರಾಜೇಂದ್ರಸುಖಿಕದ।ಮೌಳಿಯಿಂದೀಜಗದೊಳಗೆಕಡು। ಖೂಳರುಂಟೆಂದೆಣಿಸಬೇಡತಿಶಯದಮೂರ್ಖನಲೆ ॥ ಕೇಳಿಕೆಯಮನಭತ್ರಭಂಗದ। ಮೇಲೆಮುರಿಯುದಳಪದದಪರಿ । ಮಾಳಿಯಿಂದುಪ್ಪವಡಿಸಿದನುಪ್ಪರದಗರ್ವದಲಿ ... ॥೧॥

ಉದಯಮುಖದಲಿಪೂರ್ವಸಂಧ್ಯಾ । ವಿಧಿತಕರ್ಮವನೆಸಗಿಭರ್ಗನ।
ಪದವಭಜಿಸಿಬೃಹಸ್ಪತಿಯಜೋಯಿಸವನನುಕರಿಸಿ ॥ ತ್ರಿದಶಕೈವಾರಿಗ
ಳಕಳಕಳ। ದದನುಭುತದಸೆಲನುಗ್ಗಡಣೆಯಲಿ । ಸದಮದದಲಸುರೇಂದ್ರ
ನಡೆತಂದಿತ್ತನೋಲಗವ ... ॥೧॥

ಬಂದುದೋಲಗಕಸುರಸುರಮುನಿ । ವೃಂದಕಿನ್ನರಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ ।
ದಂದಶೂಕಪಿಶಾಚಗುಹ್ಯಕಗರುಡಗಂಧರ್ವ ॥ ವೃಂದವಾಯುಕುಬೇರ
ವರುಣಪು ।ರಂದರಾಗ್ನಿಮಹೇಶಯಮನರ ।ವೃಂದಜಾತಿಸಮಸ್ತಸುರಗ
ಣವಾದಶಾಸನನ ... ॥೨॥

ಬಲದಭಾಗದಭದ್ರಪೀಠಂ।ಗಳಲಿರತಿಸಹಿತಜಭವಾದಿಗ। ಳೊಲವುವಿ
ಗೆಕುಳ್ಳಿದರುಸನಕಾದಿಗಳಗಡಣದಲಿ॥ ಲಲಿತಶಾಂತದಸುಪ್ರತಾಪದ।ಸು
ಲಭತೆಯಸುಂಮಾನದಲಿನಿ ।ಶ್ಚಲಿತನಿರ್ಭಯಭುಜಬಲಾನ್ವಿತರಾಕ್ಷಸೇ
ಶ್ವರನ ॥೪

ವಾಮದಲಿಸುರನಾಥಮುಖ್ಯಸ । ನಾಮಸುಮನಸರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ।
ವ್ಯಾಮರೆಯಮುಡುಗುಗಳಮುಕುಳಿತಕರದಕಂಪಸಡ ॥ ಕೋಮಲದ
ಕೊಂಕುಗಳಮುಕುಟ।ಸ್ತೋಮದೋಸರಿಕೆಗಳವಿಗಟೋ। ದ್ದಾಮಸಿದ್ಧ
ನುಭೂರಿಭಯರಸಭರಿತಭಾರದಲಿ ॥೫॥ ವೀರರಾವಣಿಕುಂಭತ್ರಿಶಿರನು
ದಾರದೇವಾಂತಕನಿಕುಂಭನ। ರಾತಿಖಳನತಿಕಾಯಮುಖ್ಯಕುಮಾರರಿದಿ
ರಿನಲಿ ॥ಚೋರಿಸುವಖಂಡೆಯದಕಡುಹಿನ। ಭಾರಣೆಯಭಾರಾಂತಕರಿದ್ದ
ರು। ಭೂರಿಭೂಷಣಭರಿತವೀರಾವೇಶದುಬ್ಬಿನಲಿ ... ॥೬॥

ಕಲಿಮಹೋದರಧುರವಿಜಯದೋ । ರ್ವಳಸುಪಾರ್ಶ್ವಕಸುಪ್ರತಾ
ಪಾ। ನಲಮಹಾಮಂತ್ರಿಪ್ರಹಸ್ತಪ್ರಮುಖನಾಯಕರು॥ ಹೊಳವದಾದೆ
ಯಹೊಗರುಮೋರೆಯ ।ತಳಿತರೋಮದತೋಳುಬಿಗುಹಿನ ।ಕಲಿಗಳಿ
ದ್ದರುಕಲಿತಘನಕ್ರೋಧಾತಿರೇಕದಲಿ ॥೭॥ ಮಸಗಿದಂಬಿನಲುಬ್ಬಣದ
ಮೊನೆ। ವಿಸುಕಿದೆಡೆಯಲಿಸುರಗಿಸುಳಿದೆ।ಬ್ಬಿಸಿದರಾಣದಲಂಬುಲಂಬಿಸೆ
ಹೊಕ್ಕಹೊದರಿನಲಿ॥ಮಸೆಮುಖದಲೊಂದೇರಿಗ್ಗೈವಡಿ। ಕುಶಲಗಳತೋ
ರುವಮಹಾದ್ಭುತ । ರಸದರತ್ನಸರಾಯಸಿದ್ಧನುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥
ಹರಿಮಹಣಚಗದಾಯುಧವಶಿ । ಶ್ವರನಜರದಜಗರವಿಂದ್ರನ। ಪ
ರಿಭವಿಸಿರುಜುರೋಹಿತವನಂಕಕನಸದೆಬಡಿದು ॥ ಪರಿಘವನುಪವಮಾನ
ಪಾವಕ। ವರುಣನಿರುತಿಕುಬೇರಶಸ್ತ್ರವ। ಧರಿಸಿದತಿಬಲವಿದ್ಯುದುದಿತ
ಮಹೋಗ್ರತೇಜದಲಿ ... ॥೮॥

ಧನಪನವಜಾಯದಭಿನವವಸುರ| ಪನಪಲಾಪಯನನರ್ತನವರವಿ| ತ ನಯನನೋಟದನಾಟಕವನನಪರಾಭವವ ‖ ಪನಧಿಪನನೋಲವಿಡಚಾ ರಿಸಿ| ತನಿನಗೆಯುಲುಬ್ಬಿಸುವಹಾಸ್ಯದ |ವಿಸ್ತೃತಪರಿಹಾಸಕರಲೆಸದಾದು ಸಭೆಧಶಾನನನ ‖೧೦‖

ಗುಣವಿತಂಬದಸೋಗೆದುರುಬಿನ | ಸರಸವಚನದವಚನದುಬ್ಬಿನ | ತಿರುಗುಗೆಂಗಳಹಾಯಿಕಾವುಬ್ಬುಗಳಹೊಸನಗೆಯ ‖ ಸರಿವಮೋಲುದಸಂ ಗಳಿನತುದಿ | ವೆರಳವಗಾತಿನಭಾವಭಂಗಿಯ | ಸುರರಸೂಳೆಯರಿದ್ರ್ಗಾಡ ಪರಾಂಗದಲಿರಾವಣನ ... ‖೧೧‖

ಹೊಗರಹೊಸಜವ್ವನದಸೊಂಪಿನ | ನಿಗುರಿಸಿದನಿಡುತೋಳುಗಳಸೆ| ಳ್ಳೆಗುರುಮಣಿಮುದ್ರಿಕೆಯಘಶಶೃಂಗಾರದುಬ್ಬಿನ|ನಗೆಯನಯನದ ಸನ್ನೆವಾತಿನ | ಸೊಗಸಿದಬಲಾಜನದಕೈಗಳ|ಲಗಿವಚಾಮರವಿದ್ದುದಿದ್ದೆ ಸೆಯಲಿದಶಾನನನ ‖೧೨‖

ಕರಸಿಕಾರಾಗ್ರಹದಗಾಯರ | ಕರುಣದಲಿಬಿಡುತಿದ್ದನಗ್ಗದ | ಭರ ತಖಂಡದನವ್ಯಕದಜನಪದದಿಳಾವೃತದ ‖ ಹರಿವರುಷಕಿಂಪುರುಷದೇಶ ದ | ಕರುಹಿರಣ್ಮಯಕೇತುಮಾಲಾ| ಧರಣಿಗಳಧರಣಿಪರನಾಸಮುಯದ ಲಿಪಶಕಂಠ ‖೧೩‖

ಸಚಿವಸೇನಾನಾಥರಾಷ್ಟ್ರ | ಪ್ರಚಯನಿಯತನಿಯೋಗಿಜನಪರಿರ ಚಿತಸೇನಾಸಂಧಿಸಿಗ್ರಹವಾಹಕವ್ರಾತ ‖ ಪ್ರಚುರತರಕರಿವಾಗ್ವಿವಾದಿ| ಪ್ರಚಯಮಂತ್ರಿಪ್ರಜೆಯಲಿದ್ದುದು|ವಚಿಸಲೇನದನಮಮನವರಸಡಧಿ ಕಸೊಂಪಿನಲಿ ‖೧೪‖ ಹಗೆಗಳ್ಳೆಂದಂಜಿಕೆಯತ|ನ್ನೊಗುಮಿಗೆಯುವನ ಸಿನಲಿತಾರದೆ| ವಿಗಡರಕ್ಕಸರಾಯನಿದ್ದನುಕೇಳಿಬ್ರೈಕಾಶನೆ ‖ಸಗರವಂಶ ಜನಿತ್ರನೊಡ್ಡೋ| ಲಗವನೀಯನುವಿಶ್ವಕರ್ಮನು|ವಿರಚಿಸಿದನಿರುಪಮ ನಿತಾಂತಸಭಾಂತರಾಳದಲಿ ... ‖೧೫‖

ಒಳಗಕೆನಡೆತಂದರಾಕಪಿ | ಮಾಲಪದ್ಮಜಸೂನುಕೇಸರಿ | ಶೂಲಿಸ ಮಬಲಹನುಮಹರಿಸುತಹರಿಸುಷೇಣಕರ ‖ನೀಲನಳಗಜಗವಯಕಪಿಶಾ ದೂರ್ಲಶತಬಲಿಶರಭರಾಕ್ಷಸ |ಮಾಳಿಮಣಿವೃಷ್ಣಪಶಿರೋಮಣಿಗಳು ಮಹೀಪತಿಯು ... ‖೧೬‖

ವೀರರಕ್ಕಸವೀರರಾಘವ |ಧೀರರತಿಬಲಸಾರದಧಿಮ್ರಮು|ಹೋರುಹದ| ...ಕರ್ಕಶದುಬ್ಬಿನುಬ್ಬಗದ ‖ ಭಾರಿಭಟಯೂಥಾಧಿಪತಿಗಳು | ದಾಗತೇಜೋವರ್ಗದಲಿರಘು| ವೀಗನಂಘ್ರಿಗೆಕೈಮುಗಿದುನಿಂದಿರ್ದರಿವಿರ್ಕ್ಷ

ನಲಿಜವನನಣುವಿಗೆತ್ತರದಗ್ಗದ ।ಶಿವನಲಿಕ್ಕಿಸದಾಪ್ರಳಯಭೈ।ರವನ
ಗೆಮದಭಾರಿಭಟರೊತ್ತೊತ್ತ್ರುಡಿವುತಿರೆ ॥ ರವಿಕುಲೋದ್ಭವನಾಸಮ
ಯುದಲಿ। ರವಿಸುತನ ... ನೋಡಿದನಮಗೀ। ಹವಣಿಗಾವುದುಪಾಯವುನ
ನ್ನನುಮಾನವೇನೆಂದ ॥೧೮॥

ಅವುದಿದಕನುಮಾನಚಿತ್ತದೊ।ಳಾವುದನುಮತದೇವರಿಗೆಸೇ।ವೆವಿಷ
ಯುಸಂಘೂತರಾವ್‌ಬೇರುಂಟೆಮತವೆಮಗೆ॥ದೇವರೆನಿತನುಬೆಸಸಿದನಿತನು
ನಾವುನಡಸುವರೈಕೆನಲುಮೊದ । ಲಾವುನಿನಗೊಪ್ಪಿಸಿದವುತಾವೆನೆವಡಾಡಿ
ನೋಡೆಂದ॥೧೯॥ ಕೇಳುಹುಸಂದಿಗೆರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರನ ! ಬಳಿಗೆಚಿತ್ರದಲ
ರಿಭಟನುನಮು।ಗಳುಕುವುದುಹುಸಿಮಾದರೆಯುರಾಜೀವಸಜೀವಿದು॥
ಎಳೆದುಬಿಡಲೀವ...ಮ್ಮಯುಬಳಿಗೆಬಂದರೆಕಾವವಲ್ಲದ । ರಳವಡಿಸಿ
ಕೊಂಡಿರಲಿಕದನವದೆಂಬುದವಗೆಂದ ॥೨೦॥

ಅಹುದುಮತ್ತೇನೆಂದುಕರದನು। ವಿಹಿರಸುತನಂಗದನನೀಪೋ। ಗ
ಹಿತನೆಡೆಗಿಂತೆಂದುನುಡಿಸೀರಾಜಕಾರಿಯುವ॥ ಮಹಿಜೆಮನುತಂದಿತ್ತು ಬೆ
ನವಿ। ಗೃಹವರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಬುದೆಂಬುದು ।ಕುಹಕಿಗಾವಪಾತುಡಿಸದಿರೆಬಲ
ಕೆಂಬುದೀಹದನ ॥೨೧॥

ನೆರಹಿಕೊಂಡಿರುಪುತ್ರಮಿತ್ರಾ। ದ್ಯರನುನಿಜಬಲಸಹಿತಕಾಲನ।ಪುರಿ
ಗೆಪಯಣವಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಹೇಳುಬೇಗದಲಿ ॥ಶರಣುಹೊಗದಿರೆಮಾತದೆ
ರಡನು।ಸುರವಿರೋಧಿಯುಕೊಡೆನುಡಿವುದು। ಧುರವತೊಡಗದೆತಿರುಗುವು
ದುಹೋಗೆಂದನಾರವಿಜ ... ॥೨೨॥

ಹೈಹಕಾಡವೆನುತ್ತಸ್ರೆಯುಗಿ । ದಾಹರೀಶ್ವರಸೂನುವಸವ್ರೆ । ಡೇಹಿ
ಯುರಸನವಿಮಲಜಾಂಘ್ರಿದ್ವಯುಕೆತಲೆವಾಗಿ॥ ಮಿಹಿರಜಂಗಭಿನಮಿಸಿಬಳಿ
ಕಾತ್ಸ್ಯಪದಲಿಮಣಿಮಕುಟಮುಖ್ಯದ । ಹಾಹಿರಣ್ಯಾಭರಣಭೂಷಿತ
ನಾದನೊಲವಿನಲಿ ॥೨೪॥ಧರಿಸಿದನುಯೋಜನದನೀಳದ।ಗಿರಿಸಿರಿಪಡೆಗಲಿ
ನಲಿಕೆಚ್ಚಿನ । ಮರನನಾಕಿದನೆಡಕಂಕುಳಲರ್ದಯೋಜನದ।ಹರಿಯು
ಶಿರಿಚರಣವನುಸೆನೆದು। ಸ್ಪರಿಸಿದನುಗಗನಕ್ಕೆಗರುಡನ।ಗರುವಿಕೆಯಗಾ
ಡಿಕೆಯುಗನುದನಗಮಕದುಬ್ಬಿನಲಿ ॥೨ ॥ ಕೊಡೆವಾನೆತಟಕಬೊಬ್ಬೆ
ಯು। ಗಾಡಿಕೆಯುಲುಬ್ಬೇಳುತಿರ್ದುದು। ನೋಡಿನಿರ್ಜರನಿಕರನಿಲವಿನೊ
ಳಿರ್ದುದಭ್ರದಲಿ, ಕಾಡಿಕಳಕಳಮುಗಿವಿವಿಜವಿ। ಭಾಡಪುರಭಯುರಸದ
ಳಿರ್ದುದು । ಮೋಡವಿಂದಿಳಿತಪ್ಪಸಿಡಿಲವ್ರೊಲಿಳಿದನಾಪುರಿಗೆ ॥೨೬॥

ತೋಳಘೋಳಿಗೆತೂಳಿದವುಪ್ರಸಾ । ಧಾಳಿಸೊಗಸಿನಗೋಪುರಂಗಳು । ಕಾಲುಗುರುದಾಂಕಿನಲಿಸಿಡಿಲೊಡದದ್ರಿಯುಂಡಪಲಿ ॥ ಧುಳುಗದರಿದವಪುವುತೋರಣ । ದಾಳಿನೆಲಕುಪ್ಪರಿಸಿಕಪಿರೋ । ಪಾಳಿಸೋಂಕಿಲನಂಜಿತಳವಳಗಾದುದಾನಗರ ॥೨೬॥ ನಿಳಯನಿಳಯುದಲಿಕ್ಕಿದವುಮು । ಚ್ಚಿಳನಿಶಾಟರಸತಿಯರುಂಬುಂ । ಬೊಲೆಗಳನುಸಂಧಿಸಿದರಡಸಿದರುಡುಪಸೀರೆಗಳ । ಕೆಲರುವಕ್ಕರಣೆಗಳಭಾವಿಗ । ಳೊಳಗೆಕೇಡಾಯ್ತೆಂದುಬಂದಪ । ಸುಳಿದನೇಗುಪೆನೆನುತಸಂವರಿಸಿದರುಸರಕುಗಳ ॥೨೭॥ ತಡದಬಾಗಿಲುಬಾಗಿಲುಗಳು ॥ ಗ್ಗಡದಖಳರನುಹೆಪ್ಪ್ರಿರಡಹೆ । ಬ್ಬ್ಬಡದಲೆರಗುತಹೊಕ್ಕನೋಲಗಪನುಸರಾಗಡಲಿ ॥ ಎಡಬಲದಖಂಡೆಯುದಕದನದ । ಕಡುಹಿನಸುರರಸೆರಡುಭಾಗದ । ಮುಡುಹುಗಳ್ಲಣವೃತ್ತಸಿಂದಿದರಿದಿರಿನಲಿಖಳನ ॥೨೮॥ ಬೆಗಡುಗೊಂಡೇಹನುಮಸೆಂದೇ । ಬಗದುಮನದಲಿಸೊಂದಭಟರರೆ । ದೆಗದುನಿಂದರುಕೆಲರುಕೆಲರೊಳಸರಿದರಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥ ಬಿಗುಹಿನಂಕದಬಿರುದಿನತಿಮನ । ದಗಡುರಕ್ಕಸರುರ್ಜಿಸಿದಧೇ । ನುಗಳಲುಕರಿಸಿದರುಸರಿಸದಲಿಂದ್ರಸುತಸುತನ ॥೨೯॥ ಹೋಹೊಕಳವಳವ್ಯಾಕೆಕದನೋ । ತ್ಸಾಹಿಗಳುನಾವಲ್ಲರಿಪುರಲಿ । ರಾಹುವಿನವೈಶಾಟಕುಲಕಾನನಹುತಾಶನನ ॥ ಬೇಹಚರರಾವ್‌ಜಗದದೈವ । ದ್ರೋಹಿರಕ್ಕಸನೆಡೆಗೆನಮ್ಮವ । ರೂಹಿಸಿದುದನುಹೇಳಿಹೋಗಲುಬಂದೆವಾವೆಂದ ॥೩೦॥

ಮದದಪೋಡಿಯುಮುಂದಹಾಸದ । ಮದದಮುಡಪಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯ ॥ ಸ್ಪದಪಸಂಪತ್ತಿನಸಘಾಡದಲಸುರನಿದಿರಿನಲಿ ॥ ಪುರದಗರ್ವದಿಗೌರವದಿಕು । ಳ್ಳಿದನುಕುಂಡಲಿಯಂತೆಲಾಂಗೂ । ಲದಪರಾಸನದಲಿನಿರೀಕ್ಷಿಸುತರಿಭಟಾವಳಿಯ ... ॥೩೧॥

ಮುಖಚತುಷ್ಟಯುದಾತನಾರೀ । ಮುಖಗಳೆರಡರಮಹಿಮರಾರೀ । ಮುಖದೆರಡುಮೂರಾರುನೋಡಲುಹತ್ತುಪರಿಯಂಗ ॥ ಮುಖಗಳಿವೆತಾನಿದರೊಳಗೆಶಶಿ । ಮುಖಿಯುಮಾಯೆಯುಬಳಿಸಿರಜನೀ । ಮುಖದೊಳಗೆತಂದಧಮರಕ್ಕಸನಿವರೊಳ್ಳಾರೆಂದ ... ॥೩೨॥

ಹೇಳಬಾರದೆಬಲ್ಲನರುಭೂ । ಪಾಲಹೇಳಿದುಕಳುಹಿದನಿತನು । ಹೇಳಿಹೋಗಲುಬಂದೆವಾವ್‌ಪ್ರತಿಭಟರುನಾವಲ್ಲ ॥ ಲೋಲನಯನೆಯತಂದರಕ್ಕಸ । ಖೂಳನಿವನೀಗೆಂದುತನ್ನೊಡ । ನೂಳಬಾರದೆಹೇಳಿದುನಾಚಿಕೆಯಾಕೆನಿಮಗೆಂದ ... ॥೩೩॥

ನಗರದಜನದಕಪಿಯುಪೋಡಿಯು । ಮೊಗಿಸುತಿದೆಪರಾತಿನಲಿಪೋರೆಯ।

ಹೊಗರುಹೊಸಸರಿಯೆನಾಗಿತೋರುತಿದೇವಿವೇಕಿಸಲು ‖ ವಿಗಡನಿವನಹಬೆಂದುವಾನದಲಿ । ಬಗೆಯುರಿದುಬಳಿಕಾಪ್ರಹಸ್ತನು । ಮುಗುಳುನಗೆಯುಲಿನುಡಿದನಾಕಪಿರಾಜಪುತ್ರಂಗೆ ‖೩೪‖ ಆವನೀನಾರವನುನಿನ್ನನ । ದಾರುಕಳುಹಿದರಿತ್ತಬರವೇ ‖ ನಾರೊಡೆಯರಾರುಂಟುನಿಮಗೀನಮ್ಮನಗರದಲಿ ‖ ಆರಮಗಹೆಸರೇನುಬರವಿಗೆ । ಕಾರಣವದೇನಮ್ಮರಾಜ । ದ್ವಾರವನುನೀಹೊಕ್ಕಹದನೇನೆಂದುಬೆಸಗೊಂಡ ‖ ೩೫ ‖ ಲೇಸುಕೇಳುವಕಣ್ಣೆಂದುಭಿನಿ । ನ್ಯಾಸವಳ್ಳಿತುಕೇಳುಲಂಕಾ । ಧೀಶನೆಂಬನಿಶಾಚರೇಂದ್ರನನಿಜಸಹೋದರಿಯು ‖ ನಾಸಿಕವಕೊಯ್ದವನರಣ್ಯದಲಿ । ದೂಷಣಾದ್ಯರಶಿರವನಿಳುಹಿದ । ದಾಶರಥಿಯನುಕೇಳಿಬಲ್ಲೆಯಹಿಂದೆನೀನೆಂದ ‖ ೩೬ ‖ ಕೇಳಿಬಲ್ಲೆಯಹಿಂದೆಲಂಕಾ । ಪಾಲಕನಮಾತುಳನಕೊರಳಲಿ । ಕೋಲಕಟ್ಟಿಸಿದಕದನಕರ್ಕಶರಾಯರಾಘವನ ‖ ಮೇಲೆನಿನ್ನಾಳಿದನತಮ್ಮನ । ಪಾಲಿಸಿದಹರಮುಪ್ರತಾಪನ । ಬೋಳೆಯುನಬಲ್ಲಹನನಾಶನದೂತತಾನೆಂದ ‖೩೭‖

ಅಲ್ಲನೀಕಾನನವನೊಪ್ಪಿಸಿ । ಬಲ್ಗನವನಿಂನಿಂದಬಾಯುಲಿ । ಬಲ್ಲಿದನುಬಾಯ್ಬಡಿಕತನದಲಿಬಗುಳಿಬಾಲವನು ‖ ಕೊಳ್ಳಿಗಿಡಿಯುಲಿಸುಡಿಸಿಕೊಂಡವ । ನಿಲ್ಲದೋಡಿದನಂದಿನವನೀ । ನಲ್ಲಹೊಸಬನುನೀನುನಿನ್ನಯುಹೆಸರದೇನೆಂದ ‖೩೮‖

ಹೇಳಲೇನದನವನವಿಧಿಯನು । ಕೇಳಿತಿಅವಲಾಕಪೀಂದ್ರನ । ಪಾಳೆಯವನೊಗಗೊಡವೆಕಪಿಪ್ರೋತಂಗಳುಬ್ಬರಿದು ‖ ಬಾಲಸುಡಾಕನತೆರಪಲಾಕಪಿ । ಯುಳಿಗವ್ರತನಗಾಯುನ್ತನವಿನ್ಮಾ । ಬಾಲವನುನೀವ್ ಕೇಣಕಿನೋಡ್ಡಿದಡರಿಯಬಹುದೆಂದ ‖೩೯‖

ಹೊಸಬನೇನೀಕಂಗಳಿಗೆಹರ । ವಶವೆಬಲ್ಲಿದನಹನುಕಡುಕ । ರ್ಕಶತೆಯುಲಿಕಂಡರಿಯಬಾರದೆಹೋಗಲದಕೇನು ‖ ಹೆಸರದೇನಂಗದನುಪಿತನಾ । ನಸುರಕೇಳಾದರೆನಿಶಾಚರ । ನಸುವನಲಹಿದವಾಲಿಯಾತನತನುಜತಾನೆಂದ ‖೪೦‖

ಅಕಟಕೆಡಿಸಿದೆವಾಪಿತನಘಾ । ತಕನಲಾನೀನಿನ್ನತಂದೆಯ । ಸಕಲಜನವನ್ಯಾಯಮಪೆನೆಕೊಲಿಸಿದದುರಾತ್ಮಕನ ‖ ಪ್ರಕಟಿಸದೆಕೊಂದಧರ್ಮನರನಾ । ಯಕನನಕಟಾಸೇರಿಕಡುಪೇ । ಸಿಕೆಯುಪೊತ್ತೆನಿರರ್ಥನಿನ್ನನುನೋಡುವರೆಯೆಂದ ‖೪೧‖ ಹಗೆಗಳವಮಾನಿಸಗೆನೆವದಲಿ । ಹೋಗದಕೊಳ್ಳಿಯುಹೊರಗೆಹಾಯಿಸ್ತದ । ರಗಳಿಸಿದರೆಳುವಿಂಗೆಕೊಲುವವರಲವಾವ್ನಿನ್ನ । ತೆಗದುಕೊಂಬೆವುನೀನೆಮಗದಾ । ಯಿಗನುನಿಮ್ಮಯತಂದೆಯಹಾಳ್ಳ

ದ । ನಗೆರದನುಸೇರಿಸುವೆನುಜದಿರಿನ್ನು ನೀನೆಂದ ॥೪೦॥ ಗಹಗಹಿಸಿದನು ಲೇಸುವಾಕ್ಷಿದಿ । ದಹಿತರೇನಿ ನ್ನವಮಗನಿವುಗೇ ।ಒಹಳಭುಜಬಲವುಳ್ಳರಡ ಗಿಸಿರಣದುಗಂಡುಲಿದು ॥ ದುಹಿತೆಯನುಕಳವಿನಲಿವನದಲಿ । ತಹಿರೆರಾವುನ ಒಳಿಗೆನಿನ್ನ ಮರಬಾಣನಬಾಸ್ಕಳಿಕೆಯುವುದುಚಿತವೆನವುನ್ನ ಕೂಡೆಂದ ॥೪೩॥

ತಂಗಿ ಸುಭಿವರಾವದನಿರ್ಥಕೆ । ಭಂಗಬಡಿಸಿದಹೇವದಲಿಹಗೆ । ಯಂಗ ನೆಯುತಂದಾತನೀತನುಸೋದರತ್ರುದದ ॥ ಹಿಂಗಿದನುವಿಂಗೆಸುಗೊಳ ಬರಣ । ರಂಗದಲಿನಿಂದಿರುವಸುಭಟೋ । ತ್ತುಂಗನೀತನುನೀನುಬಂದು ದಬಗುಳಿಹೋಗೆಂದ ॥೪೪॥

ತಂದೆಪರಪತಿಗೋದೆ ಕಾರಣ । ಸಂದನಸ್ತ್ರವುಯುಕ್ಕೆಕೊರಳಿಗೆ । ಬಂ ದಿದೆಯುಲಾನಿವುನ್ನವಗೆತವುನ್ನಯ್ಯನೋವಾವಿ ॥ ಒಂದೆರಡುದಿನದಂತರವು ನಾ । ವೆಂದನುಡಿಕೇಳೆಲವ್ರೊ ಳೀತೆಮ । ತಂದವನತೋರಿದರೆತವುಗದುರಾ ಜ್ಯಪದವೆಂದ ॥೪೫॥

ಎಲವ್ರೊ ಕಪಿಕೇಳಾದದೀಕ್ಷಿಸು । ಕಲಿಲಲಾವುನಕದನಕರ್ಕಶ ॥ ಕಲಿ ಶಕಾಯುನವೈರಿವರಯುವತೇಜನಸ್ಮರನ ॥ ವಿಲಸಿತಪ್ರತಿವುಪ್ರತಾಪಾ । ನಲನರಾಕ್ಷಸರಾಜವುಳಿಯು । ವುಲವರಿಪನ್ನಪಸೂರೆಕಾರನನೋಡು ನೀನೆಂದ ॥೪೬॥

ಈತನೀಗನವುಸ್ತದಿವಿಜ । ವ್ರಾತವುಸ್ತಕವುಂಡಲಾಗ್ರವು । ಹಾತಿಬ ಲನಧಿಪತಿಜಗಂಗಳಿಗಜಭವಾದಿಗಳ ॥ ಈತಬಯಸಿದಸುರನರೋರುಗ । ಜಾತವಬಲಾಜನವನೊಲಿದಿದ । ದೂತಿವಿಜಯಶ್ರೀವಿಚಾರಿಸಿವಹಾತನಾಡೆಂ ದ ॥೪೭॥ ಕೋಪವಿನಗೇಕನಿತಸುರಿಸ । ಲ್ಲಾಪವೇನಾವೀನಿಶಾಚರ। ರೂಪಿ ನವರುಂಟಾಗಿಕೇಳದೆನ್ನೆಸೆತಪ್ಪೇನು ॥ ಆಪರಂತಪಬಲಿಯುಬನವ । ಕೈಪ ತಿಯುನಾರಿಯುರವಚನಾ । ಳಾಪಹಾಸ್ಯದಭಿಕ್ಷದವನಿವನಲ್ಲಲೇಯೆಂದ ॥

ಘನಪುರಾಕ್ರಮಿಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾ । ರ್ಜುನನಸೊಡನೆವುನ್ಸನಿಸಲೆಕರೆ । ವು ನೆಯೊಳಗೆಸಿಕ್ಕಿರ್ದರಕ್ಕಸನೀತನಲ್ಲವಲೇ ॥ ವನಿತೆವೇದಾಪತಿಯುಶಾಪಕೆ। ತ ನುವತೆತ್ತನನೀತನಲ್ಲಲೆ । ವುನದಭಯುನಿವುಗೇಕೆತಪ್ಪದೆಹೇಳಿನೀವೆಂದ॥

ತ್ರೈಳದರ್ಪದಬ್ಬಿವಾಲಿಯು । ಬಾಲಕನಬಚ್ಚೆಯುತೊಟ್ಟಿಲ॥ಕಾ ಲದೆಸೆಯುಲಿಕಟ್ಟಿವಡದನೀತನಲ್ಲದಲ ॥ ಕೂಲಿಯ ಲಿಗರ್ವಿಸಿವುಹೇಧರ ವುೂಲದಲಿಕೈಸಿಕ್ಕಿನಾಯುದ್ರೊ । ಲೂಳಿದನತನೀತನಲ್ಲಲೆಹೇಳಿತನಗೆಂದ।

ಜನಕಜಯುನದುವುವಲಿಕೊಲಿಸು । ಧನುವಿಲಿನರಿಕೆನ್ನಸಿಕ್ಕಿದ ಕು ನಕತಾನಿವನಲ್ಲಿಲೀಸಿರಹಸ್ತಕೈಸನಸಿ॥ ಜನಪನಿದ್ದಿದ ದನಜನಸಕಿ। ಸ

ನುಡಿಯುನುಕದೊದ್ದಿಯದ್ದಿಕಳಿಪುಃಕಿ | ರನುಚರರಗಣೆವಂಟನಲ್ಲಲೆಹೇಳಿನೆ
ಮಗೆಂದ ... ||೫೧||

ಆಗಲಾಗದೆಮರಣಲಿಪಸೂತ| ನಾಗಭೀರುಪರಾಕ್ರಮರುಪೇ | ಳ್ದಗವು
ಮತಿಮಗೆಂಬಮಿಕ್ಕಿನಮಾತ್ರದೇಕೆಹುಗೆ ‖ ರೋಗಿಗೌಷಧಸೇಪಗಸೆಹಿತಕರ |
ವಾಗಿರಲುನಮ್ಮಕಾತಿಗಳುಕಿವಿ | ದಾಗಿಸುಪೆಮಾವ್ರೊಮ್ಮೆಕೇಳಲಿಕೇಳಿವಿ
ರಲೆಂದ ... ||೫೨||

ಆದಡೆಲೆಖಳಕೇಳುನಾಸೊ | ಚ್ಛೇದವಾದವಳಿಂದನೀಮರು | ಳಾದೆಕಾ
ಮುಕತ್ರೆನದಿಕಂಗಾಣದೆವಿಭೀಷಣನ ‖ ವೇದಮಾರ್ಗಮಮಧುರವಚನವ |
ನಾದರಿಸಮರೆಕೆಟ್ಟನೀನಿಂ | ನಾಪರೆಯುರಘುಪತಿಯುಸಾರಿದುಒದುಕು
ಬಾರೆಂದ ... ||೫೩||

ಪ್ರೇಮಘನನಿನ್ನ[illegible]ಮನಮೇಲಿಸ ‖ ನಾಮನಮನಾಬಿಡೆಯುದಲಿನಿಜ | ಭಾ
ಮಿನಿಯುಬಿಡೆಬಿಡುವೆನೆಂದನುತಿರಿಗಿಪಾಳೆಯುವ ‖ ರಾಮನಾಡಿದನುಡಿಯಿ
ದೀಗೀ | ಕಾಮಿತಕೆಕೈಗೂಡದಿರಲೆಯು | ಭಾಮಿನಿಯುಪಾಣಿಗ್ರಹಣಕನು
ವಾಗುಬೇಗೆಂದ ||೫೪||

ಈನುಡಿಯನೇಕರುಣಮುಖದಲಿ | ಭಾನುಸುತಸೂಚಿಸಿದನೀವಚೆ |
ನಾನುಗುಣಮನೆನಿನ್ನಸಹಭವನಾಡಿತೋರಿಸಿದ ‖ ಏನಃನಿನ್ನಂಘಮಣೆಮನ
ದನು | ಮಾನವಾವುದುಹೋಗಬೇಕಾವ್ | ಮಾನವೇಂದ್ರನಬಳಿಗೆಬೇಗದಿ
ಹೇಳುಸೀಸೆಂದ ||೫೫||

ಎನೆಘನಕ್ರೋಧಾನುಮುಖದಲಿ | ಮಿಸುಗಿದವುಮೀಸೆಗಳುಕೂಣಿದ
ವು | ಕನಲಿದವುಕಂಗಳುಕಳೇವರಕಂಪಿತಖಳನ ‖ ಬನದುಖಡುಗವನೆಲ
ವೂನಿನ್ನಯು | ಜನಪರಾಘವರವಿಸುತಾದ್ಯರ | ತನುಜರನುಹೆಸರಿಟ್ಟಡೆ
ಯುಬಿಡೆಜಾನಕಿಯನೆಂದ ||೫೬||

ವೀರಿನವೊಮ್ಮಡನಣಕಸಣಕದಿ | ಗಾರುಗೆಡದರೆಬಾಯುಹೋಯ್ಸವೆ |
ಸಾರುಕೆಲಸಾರತ್ರಹೋಗತ್ರರನನಾಯುವೊಲು ‖ ಜೇರಿಕೊಳ್ಳದಿರೆನಲು
ಬಳಿಕು | ಬೈರಿನಿಂದನುಕಾಳಗಕೆಕೈ | ಹೋರಿನಡೆಸೀನಡೆಯೆನುತ್ರಕ್ಕೈ
ದುಡುಕಿದನುಖಳನ ||೫೭||

ತೋಳುಗಳಹಿಡಿದೆಳೆಯೆಖಳರ | ವಾಳದಲಿಚಿಮ್ಮಿದನುಬಿದ್ದವು | ಮೇ
ಲೆಖಂಡೆಯುರಂಗರಕ್ಷಣೆಗಸುರನಾಯುಕರು ‖ ತೂಳಿದಿಘದೊಡ್ಡಿನಲಿಪೊ
ಯ್ದು | ಬೈಳುವಗ್ಗದಹರಿಯುವೊಲುಗಿರಿ | ಚೂಳಿಕೆಯುಲುರೆಚಲ್ಲಬಡಿದ
ನುಮಾಗನಕ್ಕವತ ||೫೮||

ಕೆದರಿತಾಗಸಭೆಕೈದುಕಾರರು । ವದಗಿದರುಹೊಳೆಹೊಳೆವಹೊಗರಿನ। ಹೊವನುಗಣೆಗಳಹಲವುಶಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿಕಪಿಭಟನ ॥ ಸದಪನೊಳಹೊಕ್ಕವರನುಳಿದರ । ಕೆದರಿಸಿದವುಂಟಪವನೊದದಿಳೆ । ಗುರುಳಿಸಿದನಟೆಯುಟ್ಟಿಸದವನುಸರಿಗನಕ್ಕಸರ ... ॥೪೯॥

ಕೊಡೆಕಳಕಳವಾಯ್ತುಹಯಕುಳ । ಜೋಡಿಸಿದವಾನೆಗಳುಹರಣಿದ । ವಾತಲೇನದತೇರುತೇರ್ಸೈಸಿದವುಗಗನದಲಿ। ಕೊಡಿದಸುರಪದಾತಿಲಗ್ಗೆಯು । ಮಾಡಿವುತ್ತಿದರಂಗದನವುಂ । ಮೋಡವುರಿದತ್ಸಳಿಸಿತರಣಿಯುತುಡುಕುವಕಡದಲಿ ॥೫೦॥

ತುಡಕಿತೊಳುವಗಜಘಟಾಳಿಯು । ನಿಡಿಕಿದನುನಭಕ್ಕೆಂಕುವಿದಿನ ಕಡುಮನದಕುವುತಿಗಳಕೊಡಹಿದನಖಿಳದೆಶೆದೆಶೆಗೆ ॥ ಅಡಸಿಬಹತೇರುಗಳನೊಹದನು । ಮಡದಳಜಿಗಿಜಿಯಾಗಲಸುಗಳ । ಸಡಲಿಸಿದನಿಭಹಯರಥಾರೋಹಕಪದಾತಿಗಳ ॥೫೧॥

ಕೆರಳಿಹೊರವುಡಿಸಿದನಜಕಂ । ಕರರಸಂಗರವೆಮ್ಮದತಿನಿ । ಷ್ಠುರವುನಿಂದಿರಬೇಡನೋವಿರಿನಡೆಯಿಸೀಪೆನಲು ॥ ತೆರಳಿಸಿದನೀವಿನ್ನುದಶಕಂ । ಧರನಬಳಿಗೈತಂದಿರಾದರೆ । ಕರುಳನುಚರ್ವಿಸೆನುತತೆಪರಿದನಖಿಳನಿರ್ಜರರ

ಮುರಿದುನೋಡಿದನೊತ್ತಬರಿಸುವ । ಬಿರಿದಿನಗ್ಗದಭಟರಬೀದಿಯೊ । ಳರುಣಜಲಪೊನಲೇಳೆಹರಹಿದಹೆಣನಹೊರಳಿಯಲಿ ॥ ಪುರದಹನಕಿವಮ್ಮಡಿಯಕಡುಕಾ । ಹುರಪಮೆರದನಕದನದಲಿಕೈ । ನೆರದಬಯಸುವಭಟನೆಬರಿಗೈದನುಚತುರ್ಬಲವ ॥೫೩॥

ಬೀಳುತಿರ್ದವುವಾಲಿಜನಪೈ । ಹಾಳಿಯಲಿನಭದಿಂದರಾವುವ । ಪಾಳೆಯವಲಿಭಹಯವರೂಥಪದಾತಿಸರಗೊಳಿಸಿ ॥ ಕಾಳುವಾಡಿದೆವಕಟಸಂಧಿವಿ । ತಾಳಿಸಿತುಕೈಲೆಡೆಯಶಿಶುರಣ । ಕೇಳಿಯಲಿನಿಲಲರಿದೆನುತಬಾಯಾರಿದನುರಾವು ॥೫೪॥ ಮಗನದೇನಾದನೊಮುನಸ್ಸಿನ । ಬಗೆಯನಲಿಯದೆಬೀಳುಕೊಟ್ಟೆವು । ಹಗೆಯೆಡೆಗೆಹನುಮಂತಹೋಗುಳಿದಿರ್ದರಂಗದನ ॥ ತೆಗೆದ ತಾಹೋಗೈಯುಸೀಸೆನ । ನೆಗದುಪವನಪಥಾಂತರವಲಲಿ । ನಗರಕಭಿಮುಖನಾಗಿಕಂಡಬಲಕಪಿಯು ॥೫೫॥

ಲೇಸುಲೇಸ್ಸೈಸುಭಟಸಮರವಿ । ಲಾಸಬಿಡುಬದುಕಲಿಯುವಾಲಯ । ವಾಸಿಗಳವಾಡದಿರುಕೆಡುವುದುರಾಘವೇಶ್ವರನ ॥ ಘಾಸಿಮುಂದಕ್ಕೆನಲುಕೊರೆಗತಿ । ಹೇಸಿಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದನುಲಂಕಾ । ಧೀಶನಿದಿರಲಿನಿಂದುಸೀರದರವದಲಿಂತೆಂದ ॥೫೬॥ ಪಿಸೆಪ್ರೊದಶಕಂಠರಣಸು । ಪ್ಮಾನವುನನಿಗೆಬಾರದೇ

ಹದ । ನೀನುಪೇಳಿಪ್ಪ ಪ್ರಯೋಗಬೇಡವೆಪೊತ್ತುಹೋಗುತಿದೆ ॥ ಪೆಸರಿನ್ನಂ
ಘವನೆಪೇಳುವಿ । ದಶವದನುಭಯಮುಪ್ಪುಂಟಾಗಡಿನವು । ಗೇನಪೇಳುವೆಪೇಳು
ನಾವದಪೇಳಬೇಕೆಂದ ॥೬೭॥

ಮನಕೆಬಾರದೆನಿನಗೆಮರಯೊಳು । ಮನುಮಯುಪ್ರರಘುಪತಿಯುಸೀನಿಂ ।
ದಿನಲಿಜೀವಶಾಸ್ತ್ರದ್ಧವನುವಿಧಿವಿಹಿತಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಅನುಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುನಿ
ಜಾನುಜ । ತನ ಜಮಿತ್ರಜ್ಞಾತಿಬಾಂಧವ । ಜನನಿನಿನಗೆಬಳಿಕಿಲ್ಲಿಕೇಳೆನುತದೆ
ರಿದನುನಭವ ॥೬೮॥

ಅವನೊತನವಮಾತೇನುಬಾಯೆಂ ॥ ದವನಿಜಾವರನಂಘ್ರಿಸಲಿಲೋದ್ಭ
ವಪರಾಗಭ್ರಮರನನುಕೂಲೇಂದ್ರಸಂಭವನ ॥ ಕವರನನುಕ್ಕೈವಿಡಿದುತ್ತ
ಗದು । ತ್ಸವದಿಬಂಧನ…ಗೆಯುಕ್ಕೈದುವ । ನವನಿಪನಪದಕಿತ್ತುನಮಿಸಿದ
ನಿಂದ್ರಸುತಸೂನು ॥೬೯॥

ಕಂದಬಂದ್ಯೈಕಪಿಕುಲಾಂಬುಧಿ । ಚಂದ್ರಬಂದ್ಯೈವೀರರೆಸದು । ಕ್ಕಂದ
ಬಂದ್ಯೈನಮ್ಮಪುಣ್ಯದಲೆಂದುಕರುಣದಲಿ ॥ ಕೊಂದರಕ್ಕಸಭಟರರಕ್ತದ ।
ಬಿಂದುಗಳಿವೆತ್ರಿವಿರಪನತುಳಾ । ನಂದನೋದಕರ್ಝುಡಿಯೆತ್ತಡವರಿಸಿದನು
ರಘುರಾಮ ॥೭೦॥ ಹೊಗದುದಧಿಕಕ್ರೋಧಶಿಖಿಬಳಿ । ಕುರಿವರಾದ್ರಿವೇ
ಶದಲಿಭುಗು । ಬಗಿಸಿಬಲಿಮುಖಚಕ್ರಿಕ್ಕೈವೀಸಿದನುಕಾಳಗಕೆ ॥ ನಗಮ
ಹಿರುಹಹಸ್ತರುಬ್ಬಿರಿ । ದಗಲದಲಿಖೋಯೆಂದುತ್ರೂರವೆಯು । ನಗರದಧಿ
ಪತಿಹಾರವಿಸಿಹತ್ತಿದರುಲಂಕೆಯನು ॥೭೧॥

ಹತ್ತನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹನ್ನೊಂದನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಅಗ್ಗಳಿಯುಕಪಿಸೇನೆಸಮರದ । ಲಗ್ಗೆಯಲಿಲಂಕಾಪುರ
ದಬಲು । ದುರ್ಗಪನುಕೆಡಿನೂಂಕಿಕೆಡೆಕಿದಡಸುರವಲ್ಲಭನ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಹತ್ತಿದುದುಬಳಿಕಂಬುನಿಧಿತಲೆ । ಯೊತ್ತಿಲಯದಲಜಾಂಡಭಾಂ
ಡವ । ನೆತ್ತಿಗಡರ್ವಂದದಲಿರಿಪುದುರ್ಗವವನುಕಪಿಸೇನೆ ॥ ಅತ್ತಲಾದುದು
ಬೊಬ್ಬೆಕೊಟೆಯು । ಕೊತ್ತಳದಕ್ಕೋಹಿಸಲಿಕುಂಭಿನಿ । ಕಿತ್ತುಹಾರಲು
ಹೊಡವಪರೆಪಡಿನೆಂಟುಕೋಟಿಯುಲಿ ॥೧॥

ಎಲೆಲೆಕವಿದುದುಕಪಿಕದಂಬಕ । ಕಲಪಮುಂಚಲಿನಮ್ರದೆನುತ । ಟ್ಟ್ರ
ಳೆಯುಲಿಟ್ಟಣಿಸಿದರುತ್ತೆನೆಗಳಬಳಿಯುಬಳಿಸಲಿಸಿ ॥ ಸಿಲುಕಿಗುರುಗೋಪುರದ
ಪಂಕದ । ಪುಲಿಮುಖದಕಾಲಿಗಳಕೊತ್ತಳ । ಗಳಡೆಯುಲಿಪೊಳಕಿಪಸ್ವ

ದರುಹರಿವರೂಥಿನಿಯು ॥೨॥

ಆಡಿದವ್ರನುಕದುಬ್ಬಿಡೆಂಕಣಿ । ಹಾಡಿದುಕ್ಕಿನಗುಂಡುಗಳನೀ । ಡಾಡಿದ
ಪ್ರನೆರೆಹಾದಕಾಲ್ಗಳನುರುಶಕ್ತಿಗಳು ॥ ಜೋಡುಗವಣೆಯುತೂರುಗಲ್ಲ
ವ । ಝಾಡಿಝುವ್ಮಡಿಸಿದುಗಗನವ । ನಾಡಲೇನದನವುವುದುರ್ಗದಮ
ವುರಸಂಭ್ರಮವ ॥೩॥

ಬೆಟ್ಟಗಳನೀಡಾಡುವತಿಬಲ । ರಿಟ್ಟಕಲ್ಲುಗಳೇನುಕಲ್ಲರು । ಕಟ್ಟರುಹಿಕ
ಚ್ಚಿದರೆವಿಗ್ಗಜನಳುಕಿನೊಂದಪ್ರದೆ॥ ನಿಟ್ಟಸುರುಗಾಳಿಯುರಿಪೆಟಲುಂಗಲಿ
ಟ್ಟಕಲುಗಳುಹಾರಿದವುತಲೆ । ಮುಟ್ಟಗಿರಿತರುಚಯದನಗಹಿನಲಡರಿಕ
ಪಿಸೇನೆ ॥೪॥

ಹೊಳಿದರುಬಳಿಕಗಳನಿವರುಶಿ । ಲಾಳಿಯುಲಿಕುಶಕೇಳುಶರಧಿಯು ।
ಹೊಳಿದರಿಗೇನರಿದುಲವಕೇಳೊಂದುನಿವಿಷದಲಿ ॥ …ಳಿಗೋಂಟೆಯು
ಕೊಂಡರಾತರು । ಕೈಲದೊಟ್ಟಲುಗಳಲಿಹತ್ತಿತು । ಮೇಲುದುರ್ಗದಲಗ್ಗ
ಲಸುರಕದಂಬಕಳವಳಿಸೆ ॥೫॥

ವೀರಕೇಸ್ರಿಕಪಿಕದಂಬಕ । ಪೇರಳುವೆಮ್ಮಳಹೆಚ್ಚಿತಿದುರ್ಗದು । ಭೂರಿ
ಭುವನದಭಾರಯಂತ್ರಕದುರ್ಗವಂಬರಕೆ ॥ ಭೈರವಾಂತ್ರಭಟರಕ್ಕಗಳ ।
ತೋರಗಿರಿಯುಪ್ಪರಕೆದಿಗಧಿಪ । ರೂರುಗೋಳಿಯುಡಗದಲೇನೆಂಬೆನುವು
ಹಾದ್ಭುತವ ॥೬॥

ಕೋಡುಗಲ್ಗಳಲಗ್ಗಗಮ್ಮನ । ಕೋಡುಗವಣೆಯುಮೋಳವದವ್ವ್ರ।ಗೊ
ಡಿಕೆಯುಹಾಸರೆಯುನಿಡುಒದ್ದರದಕಲ್ಲುಗಳ ॥ ಝಾಡಣೆಯುನಿಡುಡೆಂಕಣಿ
ಯುಕ । ಟ್ಟಡಿಕೆಯುಕಪಿಸೇನೆಸರಿಸದ । ಲೀಡಿರಿದುಹತ್ತಿದುದುಕೋತ್ತಳ
ಡಾಳುವೇರಿಯಲಿ ॥೭॥

ಅಟ್ಟರಾಡುವಡೆಂಕಣಿಯುತಲೆ । ಮುಟ್ಟಗೈಗಳಗಳಚೆಜರುಹಿದ । ರ
ಟ್ಟಳೆಯನೊಡೆಬಡಿದಿರುಪ್ಪರಿಗೆಗಳಸಾಲುಗಳ ॥ ಇಟ್ಟಒಡಿದರುಹೊನ್ನ
ರನ್ನದ । ಘುಟ್ಟತೆನೆಗಳನಿವರುಚಕ್ರದ । ಲಿಟ್ಟಸಬಳದಲಿರಿದುತರುಬಿದರ
ವರುಕಪಿಬಲವ ॥೮॥ ನೆಗದುಬೀಳ್ವಸಮಸ್ತವಾನರ । ವಿಗಟವೀರರತಲೆಗಳ
ಭ್ರಕೆ । ಜೆಗಿಯುಲಿಚ್ಚನುಕೊಚ್ಚಿದರುಕೋಟೆಯುನಡರ್ದವರ॥ ಜಗಿದುಚಿ
ಮ್ರವಕಪಿಭಟರನಿ । ಟ್ಟಗಳಲಿಟ್ಟರುಚಾರಿವರಿದು । ಈಗಳಬಲಿಗೇಬೀಸಿ
ಸದದರುದಾಕ್ಷಿಡಿಗಳಲಿ ॥೯॥

ದೊಡಕರಿಸಿಮುಗುಳೊತ್ತಿಒರಿಸುವ । ಕಡುಹುಕಾರರಮೇಲೆಸಾಗುವೆ ।
ಕೊಡನಕಾದುರಿವೆಂಕಣೆಮುಳಲರಗುಗಳಮೇಣಗಳ ॥ ಕೆಡಹಿದರುಕೈಗೊ

ಳ್ಳಿಯುಲಿಕವು | ರಿಡಲುಸುಟ್ಟರುಮೋರೆಗಳನಿಳೆ | ಜಡಿದುದ್ರೈಜರಿಗೆಡದಜೀ
ವದಕಪಿಗಣಂಗಳಲಿ ||೧೦||

ಪರಿಘದಲಿಮುಸಲದಲಿಗದೆಯುಲಿ | ಸುರಗಿಯುಲಿಶಕ್ತಿಯುಲಿಶೂಲದ |
ಲುರುಕ್ಕೃಪಾಣದಲೀಟಿಯುಲಿಬಿಟ್ಟೀರಿಕಲಿಹೋಗುವ || ಹರಿಕದಂಬವಕೊ
ಡವ್ರುತೀವ್ರುತ | ಜರಿಯುಗೆಡಹಿದರುಗಳುಹೆಣನು | ಪ್ಪರದಲರುಣಾಂಬುವಿನ
ಲುಪ್ಪರಿಸಲುನಭಸ್ಥಳಕೆ ||೧೧||

ಏರುವುದುನಿಮ್ಮವರಬಲಪದ | ಚಾರುಗೆಡಹುವರವರುಕ್ಕೈಯೊಡ | ನೇ
ರುವರುಕ್ಕಲಿಸುರವರಿವರೊಡನೆಹುರಿಕಟಸಿ || ಏರುವರುಬಳಿಕವರಿವರಿಕೊ
ಲೆ| ಗೇರಿತಭ್ರವನುಭಯುಬಲವನು | ಚಾರಿಕೆಯುಬಿರುಘಾಳಿಬಿಡದರೆರ್ಘುಶಾ
ವಪಗಯಂತ ||೧೨||

ನನದುದ್ಘರ್ಬಂಪಾನರರವಾ | ಹಿನಿಯುರಣದರುಣಾಂಬುಪ್ರೂರದ |
ಹೊರಲಿನಲಿಗಿರಿನೂರುಯೋಜನವೂರರುದ್ಧದಲಿ || ಅನುವರವಪ್ರಾರಂಭ
ಕದರಣ | ವನಿತೆಗುಣಬಡಿಸಿರ್ದರುಧಿರೋ | ದನವಬಲಿಸಿದಬುತ್ತಿಯಂ
ರೆಪೊರದುದಾದುರ್ಗ ||೧೩||

ಬಿಸಿಲುದೆಗಹಿನಲಿವರಬಲಘು | ಟ್ಟಸಿತುವೂಡಣಲಗ್ಗಯುಲಿಬಳಿ| ಕಸು
ರಬಲಬವರದಲಿಬಳಲಿತುಭಾರಿಯುಂಕದಲಿ | ಪಿಷೆಮದುರ್ಗವಕೊಂಡರಿವ
ರು | ಬ್ಬಸವ್ರುಬಳಿಕಾಯ್ತುವರಮರೆವಿ|ದ್ವಿಷರಿಗುಂಟೇಜಯುವ್ರುಜಾನಕಿಯು
ಣಾಗಕೇಳೆಂದ || ೧೪ || ಜರುಹಿದರುಬಳಿಕಡರಿಜಾವಿಸಾ | ಕರಸಚಟುಳಪ್ರ
ಭೆಯುಕೋಟಿಯು | ನುರುಳಿಚಿದಟ್ಟಳೆಯುಮುಖಶಾಖೆಗಳಸಾಲುಗಳ ||ಉ
ರುಶತ್ರಾಗ್ನಿಯುರಾಯುಚಿಹನಕ | ಭರದಭೈರವಬದ್ಧರದನಡೆ| ನರದಡಂಬು
ಕಡೆಂಕಣೆಯುಲಂಕಾನುಹಾಪ್ರುರವ ||೧೫||

ಬಿರಿಧನಿಯುಬೊಗ್ಗುಗಳಲಗ್ಗೆಯು | ಹರೆಯುನೊಪಪಿಡಿದೇರುವಾನೆಯು |
ನುರುಬಿಘವಿಮ್ರಗಜಾವಣೆಯುತೇರುಗಳತಿಂಥಿಣಿಯು || ಹರಿದುತ್ತೇಜಯುಘಟ್ಟ
ನಂಬರ | ಕುರುಬಿರಕ್ಷಸಭಟರಬೀದಿಯು | ತೆರೆಹತಪ್ಪಿಸಿಬಾರಿವರಿದೊಳ
ಹೊಕ್ಕರಗಲದಲಿ ||೧೬||

ಅರಮನೆಮುರಣಮಂಡಲದಮದ | ಕರಿರಥಾಶ್ವಾರೋಹಕರಪದ | ಚರರ
ಗಿರಿಕೂಟಂಗಳಲಿದಾಂಟಿದರುಸುರಗಳ || ನೆರವಿಗರಹುಹ್ರುಹುಯ್ಯನು
ತಚ | ಪ್ಪರಿಸಿಬಿಡಪೊಳಹೊಕ್ಕುಹಿಡಿಹಿಡಿ | ಪರಸತಿಡೊಪ್ರೇಹಿಕನನೆನು
ತೊಳಹೊಕ್ಕರರಮನೆಯ ||೧೭||

ಕುಶನಕೇಳ್ವೈಕೇಳುಲವಕ್ಕೈ | ಕಸೆಯುಮಗಕೆರಳಿವರೆಕಲ್ಪದೆ | ಪಕುಪ

ತಿಯುಪಮಾದೇನುಕೊಂಡನು ಹಲಗೆಖಂಡೆಯವ ॥ನಾಸಗಿದಂದಿನವೀರಭದ್ರ
ನ । ವಿಡಮುರಣರಸಕೆಂಟುವುಡಿಯೆನೆ । ಕಾಸುರಿದರಿಬೊಟ್ಟದನುಕಸಲಿ
ದುಃಕವಿವಕಪಿಬಲವ ॥೧೮॥

ಎರತುನೈಯುಲಿರುಂಡಮುಂಡದ । ತರಿಕಡೆಂಬವನೊಟ್ಟದನುಮು ॥
ತ್ತುರವಣಿಸುವತಿಬಲರಮೆಟ್ಟದನುಗಿದುಸುರಗಿಯಲಿ ॥ಸರಿದುಹೋದಜ
ಯಾಂಗನೆಯುಬಳಿ । ತಿರುಹಿಸಿದನಾಕ್ಷಣದೊಳಸುರರು । ನೆರದುದಾತನ
ಬಳಿಯುಬಲುಹಾಯ್ತುಸಮುಸಮರಂಗ ॥೧೯॥

ಆನುಪರುನವುಪರುನಿಪರವ । ರಾಸಿಕೆಯುನಿಲಿಸುವರುನಿಲವುದು ॥
ಸೇನೆನಿವ್ನವರಸುರತಾಕುವರಂತರಿಸಿನಿವೃ ॥ ಸೇನೆಪಡೆಬಲಿಸುವುದುಸ
ಮದ।ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯುಹೊಳಕಪಾತಿನ ।ಕಾಸನ[illegible]ತ್ರ್ಯಲೆಯುಚರಿತ್ರರು
ಮೆರೆದರಾಡಪವ ॥೨೦॥

ರಾಸಿಮೀಡುಬ್ಬರದತೆರೆಗಳ । ನೂಸುವರುಣಾರಬುವಿನಗಿರಿಪುರ।
ನಾಸುರಪಮ್ನಿದಾಗುಗಳಬಳಲಿಕೆಯುಭಟನಿಕರ ॥ ಓಸರದವ್ಯಸರದಕದನ
ವ । ಪಾಲಿಗಳವ್ಯಿರಗಳಸುರವಿ ।ಆಸಿಗಳುಸರಕಟಪಿಕಾದಿದರಳುಕೆಘು
ವನಜೆಯು ॥೨೧॥ ವೀರರಾವಣಿಮುಖ್ಯರಾಜಕು। ಮಾರರೊಗ್ಗಾಯ್ತುರು
ಳುಪೊಮಲಲಿ । ತೀರುತುಬ್ಬಟಿನಿವ್ಮವರಿಗಸ್ತಪುಯುಸಮುಯುದಲಿ ।ಬಾ
ರಿಪರಿದೆಡಬಲದಲೊದಗುವ । ಕೇರಿಕೇರಿಯುಕಪಿಭಟರಸಂ।ಸಾರಸಾಕೆಂ
ಬನ್ನಬರಸದೆಗುಳುಹಿತೆಸುರಬಲ ॥೨೨॥

ಅಳುಹಿದರುದುರ್ಗವನುಕೋಳಾ । ಹಳದಕಾಗಿನಕೋಲಕೊಲೆಯು
ಲಿ । ನಿಲಿನಲೀಯುದೆನಿವ್ಮರಘುಭೂಪತಿಯುಪಾಳೆಯುವ॥ ಬಲಿದನೆರೆಯು
ಜೋತ್ತುಪರಿಯುಂ । ದೊಳ ದೊಡೆಯುನಡಿಳಿವವೃಷ್ಟಿಯು ।ಹಲುಗಿರಿ
ಕುಗಳಪಳಚಿದಗ್ಗಳಿಕೆಕಳಚರಿಬಲವ ॥೨೩॥

ಕಾಡುಸ್ಯರಿಸಬಲ್ಲಸೇನೊ ।ದೆಂಡಬಲವರಾಗಧಿಯುಮೊಗನು।ದ್ದಂಡ
ರಕ್ಕಸರಟ್ಟಕೇಣಿಯುಲುಕೋಲಪೊಸೆಗಳಲಿ ॥ ರುಂಡಗಳನೆಗಹಿದನುಹರಿ
ಪದ । ಮಂಡಲಕೆನರಾಕೆರ್ದಂಡಖಳಪುರ ।ದಂಡುಪರಿಯುಂತಟ್ಟಹುಗಿಸಿ
ಪದೂರನತಿಬಲರ ॥೨೪॥

ತೆಗದುಪಳದುಣಿಪಸುರಬಲವೀ । ವಿಗಪಬಲನುಪಟಿಳಪಾಳಿಯು। ತಗ
ದುದರಾಂಬುಧಿಯುಚಂದ್ರದ್ಯುತಿಯುದೀಧಿತಿಯು ।ನಗರಕಾದುದುಮೇ
ಲೆನೀಲಾ । ದಿಗಳನುತ್ತಿಗೆಬಲಿಪರರುಳಬ ।ರಗಲದಿಬಡಿದಾಳುಪೇರಿಯು
ಕೊಂಟಿಕೆತ್ತ್ಯಳದ ॥೨೫॥

ಮಡಿದುದಾಜಿಯೊಳೆರಡುನ್ಯರ್ಬುದ | ಪಡೆಪರಾಕ್ರಮಿಕಪಿಗಳಸುವ
ನು | ಸದಿಲಿಸಿದರಿನ್ನೂರನಕ್ಷೋಹಿಣಿಯನಸುರರಲಿ॥ ತುಡುಕಿತಂಜಿಕೆಬ
ಳಿಕರಕ್ಕಸ | ರೊಡೆಯನನುಬಲುಗೋಪಮುಖದಲಿ | ಜಡಿದುದಗ್ಗದ
ವೀರತೆಂರವೆಯುರಾಯನರಹರಿಯ ... ॥೨೬॥

ಹನ್ನೊಂದನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಹನ್ನೆರಡನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ಪರಮಪಾತಿವ್ರತೆಯುಪಾವನ | ನರಚರಿತ್ರೆಯುಮುಂದೆ
ಮಾಮಾ|ಶಿರವಹಾಯ್ಕಿಸಿಬೆದರಿಸಿದನಳಿಮನದಲಸುರೇಂದ್ರ॥

ಪದ್ಯ॥ಕುಶನೆಕೇಳ್ಳಾದಿನದದುರ್ಗದ | ವಿಷಮರಣರಂಜಿಸಿತ್ರಲೈಕ್ಯ|ಕ
ಸೆಯನಗ್ಗದ...ಲ್ಯವಂತನಿಶಾಚರೇಶ್ವರನ ॥ ಕುಸಿದಹರುಷದಕೊಂಗಿ
ದಾಶಿನನ| ದೊಸವ ನಯನೋದಕದಸುಯಿಲಿನ |ಹಸರಿಕೆಯುಲೈತಂದ
ರಿರುಳುದಶಾಸ್ಯನರಮನೆಗೆ ॥೧॥

ಬಂದವಾತಾಮಹನಮಾತೆಯು | ಮಂದಹರುಷವನರಿದುಧಿಮ್ಮರೆ |
ನಿಂದುಕ್ರೈಮುಗಿದೇನಬಂದಿರಿಯೆಂದುಬೆಸಗೊಳಲು ॥ ಕಂದಕೇಳ್ಳೈನುಗ
ನೆದಿನಗಳು|ಛಂದವಾಗಿರದೇನುಚಿತ್ತಕೆ |ಒಂದಿರದುನಿನ್ನಭಿಮತವುನವು
ಗೆಂದರಸುರಂಗೆ ... ॥೨॥

ಮಗವಿಭೀಷಣನಿನೆಗೆಹೇಳಿದ | ಬಗೆಬರುತ್ತಿದೆದುರ್ಗವಿದಕ್ಕೆ |ಮಗು
ಚಿಕೊಂಡವರುಂಟಿಸುರಮಾನವಭುಜಂಗರಲಿ॥ಹಗಲುಕತ್ತಲೆಯಹುದುಕ
ತ್ತಲೆ ॥ ಹಗಲಹುದುತಾನಿದುವೆಕಡುಸೋ | ಜಿಗವಲಾನೀನೋಡಿಕೋ
ಯೆಂದನುನಯೋಕ್ತಿಯಲಿ ॥೩॥

ಸ್ಮರವಿಕಾರಗ್ರಹದಸೋಂಕಿಗೆ | ಮರುಳುಗೊಳಬೇಡೈಯುಕಾವ
ನು | ಕರುಣಿಯೆಕೊಲೆಗಾರರಿಗೆಗುರುವೈರವರ್ಗದಲಿ॥ ಪರಸತಿಗೆಮನವಿ
ಕ್ಕಿಕಾಲನ | ಕರಕರೆಗೆಸಂದವರುಹಲಬರು | ಹರಹುಸೌಖ್ಯದಲಲ್ಪಬ
ಳಲಿಕೆಬಹಳವರ್ಗದಲಿ ॥೪॥ ಹರಿಯುಕರಿಜಯಿಸುವುದುಗರುಡನ| ನುರುಗ
ಗೆಲವುದುಹೆಬ್ಬುಲಿಯುನುರೆ |ಹರಿಣಮುರಿವುದುಕಪ್ಪೆಕಾಳೋರಗನನುಂ
ಗುವುದು ॥ ನರರುರಾಕ್ಷಸಭಟರರಣದಲಿ | ಹರಣಗೊಂಬುದುಬೇಗಲಾ
ಯೆಲೆ| ತರುಣಕೇಳೀಲೋಕಮೂರರೊಳೆಂದನಸುರಂಗೆ ॥೫॥

ತನುಜಕೇಳ್ಳೈಸೀತೆನರಮಾ | ನಿನಿಯೆನಿನಗೇನರಿಯಬಾರದೆ | ವಿನು
ತಪಾತಿವ್ರತ್ಯದನುಪಮುಸುವ್ರತತ್ವದಲಿ॥ಮನುಜನೇನರನಾಥನಾತನ|ಘ

ನೆಚರಿತ್ರವನರಿಯಬಾರದೆ । ಮನದವೈರವಬಿಟ್ಟುಸುಖಿಯಾಗೆಂದಳರ
ಸಂಗೆ ||೬|| ವಿಷಯಲಂಪಟತನದಿವಮೂರ್ಖರ। ಯೊಸಲಭೂಷಣವಾಗಿ ಕಿದೆ
ರ್ತಿಯು । ಹೆಸರನಳಿದನುಪುತ್ರಮಿತ್ರಜ್ಞಾತಿಬಾಂಧವರ|| ಅಸುವಿಗಂತಕ
ನಾದನೀಕ್ರೈ । ಕಸೆಯುವುನಿಪತಿವಿಶ್ವವಸುವಿನ ।ಬಸುರಿನಲಿಬರತಕ್ಕವು
ಗನಲ್ಲೆಂಬುವೀಲೋಕ ||೭|| ಆದರಿನೀಜನಕಜೆಯುಕೊಂಡೊ।ಯ್ದುದದ
ಚರಣವಹಿಡಿದುಕರುಣವ ।ವದನದಲಿತೋರಿಸಿಶರೀರವನುಳುಹಿಕೊಂಬು
ದಿದು||ಚದುರತನದೇವರಲಿಕರುಣಾ । ಸ್ಪದನುರಾಮನುಕಾವನಿನ್ನನೂ
ಕದನಬೇಡೆಂದಪ್ಪಿದಳುರಾವಣನಮಸ್ತಕವ ... ||೮||
ಅಳಿದರೀತನಚಕ್ರಹತಿಯುಲಿ ।ಖಳರೊಳೆಮ್ಮಗ್ರಜರುಮತಿಕೊ।ಕ್ಕು
ಳಿದೆನೆನಗಾಯಿತ್ತುಮಹಾಪುರದಾಧಿಪತ್ಯತನ || ಕಲಹದಲಿಕ್ರೈಯಿಕ್ಕಿಕೈಟ
ಭ । ಕಲಿತವರಾಸುರಮುಖ್ಯರಾಕ್ಷಸ ।ರಳಿದರೆಂದನುಮಾಲ್ಯವಂತನುರಾ
ಕ್ಷಸೇಂದ್ರಂಗೆ ... ||೯||
ಆದಿಯುಲಿಕೇಳ್ದರಿಯಲಾಪ್ರಹ। ಲ್ಲಾದಬದುಕಿದಹಗೆಯವೈರವ।ಸಾ
ಧಿಸಿಯೆಸತ್ತನುಹಿರಣ್ಯಕನೆಂಬಸಂಗತಿಯು । ಕೈದುಡುಕಲೇಸಲ್ಲಖಳಕು
ಲ। ಸೂವನನಕೂಡಕಟಜೀವನ । ಕಾದುಕೋಕಾಮುಕರಜಾಲಿಯಬಿ
ಟ್ಟುಕಳೆಯೆಂದ ... ||೧೦||
ಮನುಜನಲ್ಲಾಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾ ! ರ್ಜುನನುಕಪಿಯಲ್ಲಾಸುರೇಶ್ವರ।ತ
ನುಜನವರಲಿಬುದಭಂಗವಮರದುಕಳದೆಯುರ । ಅನುವರದೊಳಾಕಾರ್ತ
ವೀರ್ಯಾ।ರ್ಜುನನನಾಕಪಿಸಾರ್ವಭೌಮನ । ತನುವನಳಿದವರಾರುನೀನಿ
ದನೋಡಿಕೋಯೆಂದ ... ||೧೧||
ವರವ್ರುನಿನಗಜನಿಂದಮಿಕ್ಕಿನ ।ನರಸುರೋರಗಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ।ಗರುಡ
ಗಂಧರ್ವಾದಿನಾನಾದೇವಯೋನಿಯಲಿ||ಮರಣವಿಲ್ಲೆಂದೆಣಗಕೇಳುವ।ನ
ರನರೇಶ್ವರರರಿಗಳಾಗಿಯೆಧರಕೆನಿಂದರುನೀನಿದನುಲೇಸಾಗಿತಿಳಿಯೆಂದ||
ಕೇಳುವಸಾತ್ರಾಮುಹಪಿಪೀಲಿಕ।ದಾಳಿಗಿರದೇಗೋಪ್ಪದದಕೀ।ಲಾಲವಿಲ
ಯಸಾಂಬುವಿನಪ್ರೊಬುನಿಮ್ಮಕ್ಷಿಗಾರಘುಜ ||ಸ್ಥೂಲನೆನಗಣುಮಾತ್ರವಿದ
ನೀವ್ ಹೇಳದಿರಿಕಥೆಗಗಳನುನಾವಿದ ।ಕೇಳಿಬಲ್ಲೆವುಸಾಕುಬಿಜಯಂಗೈ
ದಿ ನೀವೆಂದ||೧೩|| ಎಣಿಕೆನಿಮಗಿದುವಿಷ್ಣುವೀತನ।ಕೆಣಕಬೇಡೀತನುನೀ
ವೆಂ । ದಣಕನಿಕ್ಕುವಿರೈಸಲೆನಾವಂಜೆವಾಹವಕೆ|| ರಣಮುಖದೊಳನುಸ
ರಿಸದರಿವಾ। ಗ್ರಣದಜಯುಮುಖಕೀರ್ತಿಯನುಪಡ । ವೆಣಿಕೆನಮ್ಮದು
ನಿಮ್ಮಬಗೆಯುನುಬಗೆವನಲ್ಲೆಂದ ... ||೧೪||

ಮರುಳುತನಬೇಡೆಲೆಸುಗನೆದು । ಧರ್ಗರವ್ರುದ್ಧ್ರವದಕೂಡೆಮುಳಿದವೇ। ಹಿರಿಯರಾಡಿದವಾತ್ತನಕಟಾವುನ್ನಿಸುವ್ರುದೆನಲು॥ ಸ್ಮರನಗರುಡಿಮುಕ್ರಮುಪ್ರಜೇಪದ । ಸರಸಕೇಳಿಲೆಕಂದಕೇಳನು। ಸರಿಸುನವ್ಮುಯುಪಗಾತ್ರಸೆಂದರುವಮುಗಿದುಕರಯುಗವ ॥ ೧೫॥

ಧರಣಿತಳೆಕೆಳಗ್ಗಾಗಲುರುಳಲಿ । ತರಣಿಬಿಂಬವನಭ್ರವಜಕೆಂ । ಕರತುಕೂಗಿಡಲಬುಧಿಮುಸುಕಲಿ । ಮುರಿಯುಲಮುರಾವಿ್ರ॥ ತಿರಿಗಿಸೀತೆಯುಬಿಟ್ಟನಾದರೆ । ಪರಪ್ರುಲಸ್ತ್ಯಜನಲ್ಲನಮ್ಮನುಕರಕರಿಸಬೇಡೇಳಿಯೆಂದವದಿರುಹಿದನಮುಖವ ॥೧೬॥

ಒಳಿಕವರುಬಿಸುಸುಯುದ್ಧತಂಬಕ । ಜಲದಘ್ರಾಡಿಯುಲ್ಲೈದಿದರುನಿಜನಿಳಯುವನುದಶಕಂಠನತ್ತಲುತನ್ನಮನದೊಳಗೆ ॥ಹಲವನೆಣಿಸಿಬಳಿಕ್ಕಸೀತೆಯು । ನೊಳಲ್ಲುವಗಾಡುವ್ರುಪಾಯುಕುಶಲವ। ತಿಳಿದುವಿದ್ಯುಜ್ಜಿಹ್ವನಮುಕರದೆಂದನಿ[illegible]ಡಿದನ ॥೧೭॥

ಮಾಯೆಯುಲಿರಚಿಸಹಿತರಾಘವ । ರಾಮನಂದದಶಿರವನದನಬು । ಜಾಯುತಾಕ್ಷಿಯುಮುಂದೆತೋರಿದುಕಾಯುಪ್ರೈವಳಿಯು ॥ ಮಾಯೆಯುಲಿಮಾತಾಡಿಬಳಿಕೋ । ಪಾಯುದಿಂದೊಡಬಡಿತಾಯೊ । ಗಾಮತಿಕೆಯುಭಲೋಕ್ತಿಸಂದರೆಸಾಕುತನಗೆಂದ ॥೧೮॥

ರಚಿಸಿದನುಬಳಿಕವನುಮಾಯಾ । ರಚನೆಯುಲಿನ್ಯಪಶಿರವಸಾಧ್ವಿಯು। ಶುಚಿನಸೀತೆಯುಬಳಿಗೆಬಂದವನರ್ಧರಾತ್ರಿಯುಲಿ॥ ವಿಚಕಿತಾಸಫಲನೆಯುವಾಕ್ಯ । ಪ್ರುಚೆಯುದುಬ್ಬಿಸಬೊಬ್ಬೆಗಳಖಳ । ಸಿಚೆಯುಸಹಿತೈತಂದುಮುಂದಿಳುಹಿದನುಮಸ್ತಕವ ... ॥೧೯॥

ತಳಿರೊಡದವಗಾಮನಗಿಳಿಕೊ । ಗಿಳಿವಸಂತನಹಂಸೆತಾವರೆ। ಕೊಳನಚಾತಕಿಕಾರಮುಗಿಲಚಕೋರಚಂದ್ರಮನ ॥ ಹಲುವ್ರುಪಂತೆನಿಜೇಶನನುಪಂ । ಬಲಿಮತಿಜಜಾನಕಿಯುಮುಂದವ । ನಿಳುಹಿದನುಮಸ್ತಕವನುರುಮಾಯಾವಿಲಾಸಕದ ... ॥೨೦॥

ನೊಸಲಕೇಲಿಸಿದಂಬಿನಗ್ರದ । ನೊಸರ್ವರುಧಿರದನಗೆಮೊಗಹಧಾ। ಳಿಸುವಕಧಪಿನಕಂಗಳರೆಮುಚ್ಚಿಗಳಕಿರುಜಡೆಯು ॥ ಹಸರಿಕೆಯುಹರಿಗೊರಳಿನಲಿಜಾ।ಳಿಸುವನೇತ್ರದಮಸ್ತಕವತೋ । ರಿಸಿದನಿದಕೋದೇವಿನೋಡೆಂದಸುರನಾಯುಕದ ... ॥೨೧॥

ಅಂದಿನಾಹವದೊಳಗೆನಂದ ದು। ಮುಂದಿನರಮ್ಮದುಬೇವಿಕೇಳ್ರಘು। ನಂದನನಮಂದಾರುಸಿಂಧಿರಬಹುದುಬವರದಲಿ ॥ಕೊಂದನಗಣಿತರಾಕ್ಷಸರಬಳಿ । ಕೊಂದುಮಾಯಾರೂಪಿನನಿನೆ । ಸಂಧಿಸಿದನಾಜಿಯುಲಿತಲೆಮನುತಂದೆನಾನೆಂದ ... ॥೨೨॥

ಕ್ಷಣಕೆನಿಲಲರಿಯದೆವನಶೋಕಸ|ರಣದಃಕಾಯು ದುಃಕಾಣಿಸಿತ|ಪ್ರೆ
ಕ್ಷಣದೇನಾದನೊವಿಭೀಷಣನಾವದಿಕ್ಕಿನಲಿ||ಜುಣರಿಗಿದನೊಸಗಿ ಪವನನಿ
ಲಜ|ವಣಿಯದವರಾಹವದೊಳಾಳ್ದನ| ರುಣವತಿದ್ದಿದರುಳಿದವೀರರಕಾ
ಣೆನಾನೆಂದ ... ||೧೩||

ವೀರಖಂಡೆಯುವಿದಕೊಧನುತೂ| ಣೀರವಿದಕೋಕವಚವಿದಕೋ |
ವೀರರಾಮನಖಡ್ಗವಿದಕೋನೋಡಿವೀವಿದನು || ಆರುಸರಿಲಂಕಾಧಿನಾ
ಥಂ |ಗಾರಸೋಲರುಸುರನರೋರಗವಾರಿಯರುನೀನಿನಿತರಲಿಭಜಿಸಿಸು
ವದುಲೇಸೆಂದ ... ||೧೪||

ಬಾಲೆಯರಭೂಪತಿಯುಜಯಮುಖ |ರೇಳಿಗೆಯಲಾಳ್ದವನಧರಣೀ |
ಪಾಲನವನೀಹದನನೇಲೇಸಾಗಿಚಿತ್ತೈಸು| ಹೇಳುವರೆನೀವಜ್ರರೇದುಃ
ಶ್ಚೀಲರೇನೀವ್ವಮಾತಿನೊಪ್ಪದ |ಮೇಲೆಮಾತನುಹೇಳಿಕಳೆಕಳುಹೊದು
ಚಿತನಿವುಗೆಂದ ||೧೫|| ಕೇಳಿದೈಕುಶಬಳಿಕವಿಂಬಿದನಾಲಿಗೆಯರಕ್ಕಸನ
ನುಡಿಕಿವಿ|ಗೇಳಿಸಲುಕುಲಿಯುಳ್ಳಯಲಿಕೋಲುಗಿದತೆರನಂತೆ| ಸಾಲಿಡುವ
ಕಂಬನಿಯುಮುರುಕದ|ಮಾಲಿಗಿಚ್ಚಿನಮುಚ್ಚಿನಂಗದ| ಬಾಲೆಬಾಯ್ಬಿಡು
ತೀಕ್ಷಿಸಿದಳಾಸುರದಮಸ್ತಕವ ... ||೧೬||

ಮಾಮದಭಿಮಜನದಶಿರವೆಂ | ಡಾಯುತಾಂಬಕಿಯೇನಬಲ್ಲಳು| ಹಾ
ಯುನುಃಕಹಮ್ಮೈಸಿಮೂರ್ಛಿತೆಯಾಗೆಖಳಬಳಿಕ||ಸಾಯುಬಗದಪಲಾಪ
ತಿವ್ರತೆ| ತಾಯಿತನಗಿಹುದುಚಿತವಲ್ಲೆನು |ತಾಯುಸದಮುರುಕದಲಿತಿರುಗಿ
ದನಮರನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||೧೭| ದೇವರಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದವ್ರೊಲುಮಾ |ಯಾವಿಲಾಸದ
ಶಿರವನೊಯ್ದಾ |ದೇವಿಯುರಮುಂದಿಳುಹೆಕಾಣುತಾಕಾಯುವನುಕೆಡಹಿ||
ಜೀವನನುಬಿಡಬಗದಳುತ್ತರ | ವಾವುದಿದಕಿನ್ನವರಮಾತಿಗೆ | ರಾವಕಾ
ಣದೆಂದೆನಿದುಹದನೆಂದುಕ್ಕೈಮುಗಿದ ... ||೧೮||

ಈಲತಾಂಗಿಗೆಬಳಿಕಮೂರ್ಛೆ |ವ್ಯಾಳವಿಷಗರುಡಧ್ವಜನನಾ|ಮಾಳಿ
ಗೆಳಮಂತ್ರದಲಿಬಿಡೆಕಂದರದುಶೋಕದಲಿ || ನೀಲಘನಸನ್ನಿಭನವಿಮಲ
ವಿ |ಶಾಲನೇತ್ರನಿಪುಳವಕ್ಷನ|ಸಾಲಸಾಲಭುಜಾನ್ವಿತನೀಕ್ಷಿಸಿದಳಾಸೀತೆ||
ನೊಸಲನೊಸಲಿಂದೊರಸಿದಳುಚುಂ ಬಿಸಿದಳಾಭಯಕದಂಫ್ರಿಗಳದಿ|
ಟ್ಟಿಸಿದಳೊಲಿದಳುಮುದ್ದುಗೈದಳುಲಲ್ಲೆಮಾತಿನಲಿ|| ಒಸದುಕ್ಕೈಮುಂಡಾ
ಡುತಾಲಿಂ|ಗಿಸಿದಳನುರಾಗಪ್ರಸಂಚದ |ಕೊಸರಿಕೆಯುಕಳವಳದಪ್ರೇಮ
ರಪೆಯುಲಿಭೂಜಾತೆ ... ||೨೦||

ಆಗ್ರವಿರನೆನುನಸನೆಂಪನು|ರಾಗಸಮರಸಭರಿತಮನ್ಮಥ |ನಾಗದಿರಸೆಂ

ನಯವುನೋಳ್ಪೆಲ್ಲಬವುಹೀರವಣ॥ ಆಗದಿರನೆಲೆಸರಮೆುಕನಗಿನ ।ತಾಗಲಿ ದ್ರುದೆತ್ರಿಜಟೆಕೇಳ್ ।ತಾಗಿತೇತನಗಕಟದುಷ್ಕೃತವೆಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥೩೧॥

ನೋಂತೆನೇಪೂರ್ವದಲಿವೈಧವ್ಯಾತಿಶಯದುಷ್ಕೃತವನಕಟಖ್ಯಾತಿ ಯುಳಿದುದುತನ್ನ ಘನಸೌಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷಣವ ॥ ಜಾತಕೆನ್ನನುಸೃಜಿಸಿದೆ ನೊವಿಧಿ ಘಾತಕಿಯುನಿಜಪತಿವಿಯೋಗದ । ಪಾತಕಿಯನಕಟಕಟಿನುತ ವಿಬ್ಬಟ್ಟಿಳಾಸೀತೆ ... ॥೩೨॥

ಜರಿದುದೆನ್ನ ಮನುಪೀಳಿಗೆಯಸುರ । ಗಿರಿದಿಳೀಪಾನ್ವಯದಸುರತರು । ಮುರಿದುದೇರಘುವಂಶವಾರುಧಿಬರುತದೇಯಕಟ ॥ ಸರಿದುದೇಕಾಕುಸ್ಥ ಕುಲದು । ಬ್ಬರದಶಿರಿರಘುವಂಶದಗ್ರದ। ತರಣಿಮಂಡಲವಸ್ತಮಿಸಿದುತೆ ಯೆಂದಳಾಸೀತೆ ... ॥೩೩॥

ಹರಿವುತಹೆಮುರನದಶಿರಿಸೀ।ವರಿಸುತದೆಸೀಮಂತದೊಳುಹಂ ।ಕರಿ ಸುತಿದೆಕಾಡಿಗೆಯುಗಾಡಿಸತನದಸೌಭಾಗ್ಯ ॥ಮುರಿವುತಿದೆಮೂಗುತಿಯ ಬೆಳಗೋ।ಸರಿಸುತದೆಮುತ್ತೈದೆತನವೆಲೆ। ಸರಮೆಕಳುಹೌಬೇಗಪತಿಯ್ರ ಡೆಗೆಂದಳಾಸೀತೆ ... ॥೩೪॥

ಜೀವವನ ಹಿಡಿದಿರ್ದನಾರಾ ।ಜೀವಸೀತ್ರನೆನೆರವಭರದಲೀ ।ಜೀವವಿದ ತಾನಿದ್ದುಫಲವೇನೀಧರಿತ್ರಿಯುಲಿ॥ ಜೀವವಿದನೆಲೆಸುಮೆಕೇಳ್ಮು।ಜ್ಜೀವಿ ತೇಶನಬಳಿಯುಬಿಡುವೆನು । ಸಾವುಪಾಯವಕೇಳುತನಗೆನುತಳಲಿದಳು ಸೀತೆ॥೩೫॥ಸಿರವಿದಹುದಲ್ಲೆಂಬುದನುನಿರ್ಧರಿಸಲರಿಯದೆನಟ್ಟಬೇರಗಿವ। ಕರದಕದಪಿನಕಂಬನಿಯುಕಾಹುರದಕಂಪನದ॥ ಕೊರಳಬಿಕ್ಕುಳಿನಕ್ಕೆಗ ಳಲಾ। ಸರಮೆತ್ರಿಜಟೆಯರರಿದುಬಳಿಕರಿ।ದರುವಿವರ್ಣವಕಂಡುಮಾಯಾ ಕೃತಿಯುಮಸ್ತಕವ ... ॥೩೬॥

ಬಿಸುಡುಬಿಸುಡೆಲೆದೇವಿಶಿರವಿದು ।ವಸುಮತೀಶನದಲ್ಲವುಟ್ಟಿದ।ರಸು ರಕೃತ್ಯದಕೃತಕವಿದುಬಿಸುಡೆನುತಹರಿತಂದು ॥ ಶಶಿಮುಖಿಯುಶಿರಿಕರದ ಶಿರವನು । ಬಿಸುಡಿಸಿದರಳಿದಳಕಪಜ್ಜೆಯು ।ಪಸರಿಕೆಯುನೇಲಿಸಿಲಿಸಿದ ಳಲವಸಿಜೆಮು ॥೩೭॥ ಮರೆಯುವಾಯಾಶಿರವಿದೀಗಿದು । ಮರುಗಬೇಡೆ ಲೆತಾಯೆನಿಮ್ಮಯ । ಹಿರಿಯಹಂತಿಯುಬೈತಲೇಸೌಭಾಗ್ಯಕಳೆವುಂಟೆ॥ ಅರಿಯಬಹುದೆಮ್ಮವರಕಜಟದ ।ಕರುಬತನವಂಜದಿರೆನುತಿತಾ ।ಪಿರಿದು ಹರಿಸಿದರ್ಶ್ರೈದೆಯಾಗೆಂದವನಿನಂದನೆಯ ... ॥೩೮॥

ನಿಮಗಿದೇಕೆಲೆದೇವಿಚಿತ್ತ।ಭ್ರಮೆರಘುಕ್ಷಿತಿನಾಥಮನುಜನ । ಕಮಲ ನಾಭಕಣಾಸಿಧಾಸಿಸನೀವುನರಸತಿಯ॥ಉಮೆಯಪ್ರೋಲ್ಸೌಭಾಗ್ಯಕರ

ಸೊ|ಕ್ಕಿನಿಂ ಸಿಡಿದೆನೇ ಸರಿಯುದೇ ಜಗ|ವನುಲತೆಯನಪ್ಪುವುದೆ ಕರ್ಮ್ಮಷವೆಂ
ದಳ್ಳಾತ್ರಜಟಿ ... ... ॥೩೯॥

ತೀರಿತಾಸನುಯಕ್ಕೆರಜನಿವಿ | ಹಾರಿಸಿತುದೆಳಿವೆಳಗು ಕಪಿಭಟ|ರಾಗ್ರು
ಭಟಿತಲೆಕೆಳಕವಾಡಿತುಜಗದಜೋಡುಗಳ ॥ನಾರಿಚೆಶ್ರೈಸಿನ್ನ ತೊರವೆ
ಯು | ನಾರಸಿಹ್ಮನುಹುದುಳಿಗನುಮನ |ದಾರಭಟೆಯುಬಿಡಿಯುಂದುಸಂ
ತೈಸಿದರುಜಾನಕಿಯು ... ॥೪೦॥

ಹನ್ನೆರಡನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹದಿಮೂರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ವೀರವಾನರಬಲದಬಲುಜ|ರ್ಝಾಜ್ರರರಕ್ಕಸಬಲದಘರ
ಘುರ | ದಾರುಭಟೆರಂಜಿಸಿತುದೇವಾಸುರನರೋರಗರ ॥

ಪದ್ಯ॥ಕೇಳಿದ್ಯೆಮನುವಂಶಲಕ್ಷ್ಮಿಶ್ರೀ|ಲೋಲಸುತನಿಮ್ಮಯುನಿವಿಕ್ಷಿತಿ|
ಪಾಲಜೆಯುಬೆದರಿಸದಶಿರವಾಸರಮೆಯಾಬಳಿಕ ॥ ಜಾಳಿಸುಜಾಳಿಸಿತುತ
ಮತಂ | ಘೂಳಿತೀಡಿತಡತಡದುತಾ | ರಾಳತೊಡವುವ್ಯೈಶಿರಿಯತಾವ
ರೆಯುನಗೆಗಳಲಿ ॥೧॥ ಜಲಧಿಶಯನನನಾಭಿಯಂಬುಜ | ದಲರಶೋಣಪ
ರಾಗರುಚಿತ|ಜ್ವಲವನೊಡೆಬಗಿದಂಬರವಬಿಂಬಿಗಿದುದೆಂಬಂತೆ |ಥಳಥಳಿಸಿ
ತಿನಬಿಂಬವಾಖಂ|ಡಲದಿಗಂತದಲಬ್ಬರಣೆಪಡಿ| ಪಳಿಸಿದದುಪರಲಬವನೀ
ಕಪಿಬಲವುಹಾರ್ನವವ ... ॥೨॥

ತಲೆಕೆಳಗೆಮಾಡಿತ್ತುಸೇನಾ॥ಜಲನಿಧಿಯುಬೊಬ್ಬಾಟಖಳರ| ಟ್ಟಳೆಗಳ
ಲಿಮುರಿಮುರಿದಕೊತ್ತಳದಾಳುಪೇರಿಯಲಿ ನಿಲಿಸದರುಕ್ಕೈದುಗಳಕರಿಸಂ|
ಕುಳದೆಕುದುರೆಯತೇರುಸುಭಟಾ | ವಳೆಗಳೊಳಗಾಯುತ್ತರಹೊರವಳ
ಯೊದಲೆಸಿಮಿಷದಲಿ ॥೩॥ ಇತ್ತನೋಲಗವಾಗಬಳಿಕಖಳೋತ್ತಮನುಕ
ಳಕಳನಕಡುಹಿನ ಚಿತ್ತಚಲನೆಯರ್ಝಡಿಸಿದಂತಸಾತ್ತಪದುಬ್ಬರದ|ಹೊ
ತ್ತುಹೊಗವಸರೋಷದಲಿಕೆಂ| ಪುತ್ತಿದಕ್ಷಿಯಸಂತಸದರಸ|ಬತ್ತಿದಾನ
ನದಸುರನಿದ್ದನುಸಿಂಹಪೀಠದಲಿ ... ॥೪॥

ಬಂದನೋಲಗಕಾಪ್ರಹಸ್ತವು| ರಂದರಾರಿಪ್ರಮುಖಸಚಿವರು |ನಂದ
ನರುನಾಯಕರುರಾವುತಾಧಿಕಭುಜಬಲರು ॥ಬಂದುಳಿಯೆಶತಕೋಟಿಮ
ಣಿಗಣ | ವೃಂದದಮಕರಕಿರೀಟವರ್ಧನ | ರಂದಿನೋಲಗನೆಸದದುಗ್ರರ
ಸೊಗ್ರಸಂದಲಿ॥೫॥ಹೊಗೆನೊಗವದಾಡೆಗಳಧಳ್ಳಿಸು|ವಗಡುಪೋರೆ
ಯಕೆಂಪಸವಮಿಸಾ|ನೆಗಳಕೆಂಗುಣುಗಳಮುಪ್ಪುರಿಗೊಂಡಹುಬ್ಬುಗಳ|ನೆ

ಗವರೆರೊಳ್ವಾನರನಿಳಿಯೆಬಿಗುಹಿನ ತಗೆತಿನಂಗಂಬುಂಡೆನುದಕ್ಕೆ। ನೆಗಪುಗ
ಳೆರಕ್ಕಸರನೀಕ್ಷಿಸಿನುಡಿದನಸುರೇಂದ್ರ ... ॥೬॥

ಹಿಡಿದುದುಗ್ರನಿಕಾಡಡೆಕದನದ। ನಡಪಿದರು ಭಾನರ್ಸವನಘಾತಿಗೆ। ಜಡ
ಲುವೆಗ್ರನೆಗದಂತೆತೆಗೆದುದುನಮ್ಮ ನಿಜಸೇನೆ॥ ನಡಲಿತೆನ್ಮಗ್ಗಳಿಕೆಕೆರೋ
ಟಿಯು। ನೊಡಟಬಿಡಿದರವರಿಂದನಾಜಿಯು। ತೊಡಕಿಗೇನನುಕಾಂಡಿರೆಂದನು
ಮುಂದಣಾಸದಲಿ ... ॥೭॥

ಯಾತ್ರಿಕೆಯುನುವೆನಾನಲಿಪ್ಪುಗಳೊ। ಳತಂತುಕಾಡುಟಿನಿಂದುರಣದಲಿ।
ಭೂನಾಥನೆನಿಲಲಿಗೆಲುವೆನುಚಿಂತಬೇಡಿದಕೆ॥ ತಾತಚಿತ್ತ್ರಸಿಂದುರಣದ
ಲಿ। ಸೋತುನಗರಿಯುಹೊಕ್ಕೆನಾದರೆ। ವಾತುವೆಂಡೋದರಿಯುವುಗನ
ಳ್ಗಿಂದುಕ್ಕ್ರನಾಗಿದ॥೮॥ ಹಿಡಿಯುಲೇಕಜನಿತ್ತ್ರಣದು। ಗ್ಗಡದಶರಕೋ
ದಂಡವನುಗ್ರ। ವಿಡಿಯುಲೇಕೇಬಾಹುವಿಕ್ರಮವಿಜಯಭಾವಿನಿಯು। ಜ
ಡುಹದೇಕಿಂದಾರಿಯುಂಬು। ಗ್ಗಡದಬಿರುದಿನಸುರರಬಾಹೆಯು। ತೊಡರಿ
ದೇನೆಲೆಜೀಯುಬಿಸಸಿನ್ನೆಕೆತಡಪೆಂಡ॥೯॥ ಮುಗಿಲಮನುಜನಹದ್ದಡಂಸೆ
ಯು। ತಗರಕೋಣನನೆತ್ತಸೆರಳೆಯು। ನೆಗಳಸೇರಿಸನಿರ್ಜರದ್ವರ್ವರಿಂದುತ
ನುವಿರೆ। ನೆಗಳಿವೀನನಪ್ರಗದವೆರಸಂ। ಯುಗವಹೇಳದಿರರನಕೊಡುಕಾ
ಳಗಕೆನೇವುವನೆಂದು ಕೌಶಾರಾತಿನಿಂದಿರ್ದ ... ॥೧೦॥

ಉಬ್ಬಿದನುಖಳಕರ್ಣಸುಖವಾಯು। ದುಬ್ಬರದನುಡಿಗೇಳತನುಜನ।
ತಬ್ಬಿದನತುಳುಕಾಡುವಾನಂದಾಕ್ಷ್ರುಪೂರದಲಿ॥ ಬಬ್ಬಯಹಾಗಿಹಹಲಿಜವಿ
ದನೀ। ನೊಬ್ಬದಲಿಹುರಿಯೇರುಪುದುಮು। ತ್ರೊಬ್ಬರೆನೆಗುವರುಂಟಿನಿ
ನ್ನಪ್ರೊಲಾಷ್ಟ್ರರೆನಗೆಂದ॥೧೧॥ ತರಿಸಿಬಳಿಕಾಭರಣದಿವ್ಯಾಂ। ಬರವಿಲೇಪನ
ದಿಂದವಾಗೆಪ್ರೊಸ್ತರವಿಕೊಟ್ಟನುಕಾಳಗಕೆಕರ್ಪೂರದವೀಳೆಯವ॥ ಹರಸಿ
ಕಳುಹಿದನಖಿಳಸೇನೆಯು। ಧುರಕೆಹೇಳಿದುಸುರಗಿಕಾಸಂ। ವರ್ಣಾಕಕ್ರ
ರಾತಿಯನುಬಳಿಕಾದಶಗ್ರೀವ ... ॥೧೨॥

ಆಯಿದುತ್ತಮಾತ್ರೇರುಗಳವನ। ವಾಯುಧಂಗಳನುಸ್ಮರದಕೆ। ಬಾದ್ಧ
ಯಾನಿಯತ್ರಪದಂತಿಗಳದುರ್ಜಯಧುರಂಧರರ॥ ಆಯತದಚತುರಂಗವ
ನುವಜ್ರಾಯುಧಾಂತಕನೆರಹಿಸೆನುರಘು। ರಾಯರಣಕೇಳೊರಪ್ರೊ॥
ಹಿಸಿಯುಸ್ಪೈಸಿಕವ ॥೧೩॥ ಕಾಳಕೂಟದಕಡಲಕಟ್ಟಿವಿ। ತಾಳಿಸಿತ್ರೊಶಿವ
ಯನಲುಸಲೆಸೊಗ। ವಾಲಿಗಳಯೊಡಕಲಿಮುವತಿಶಯವಿಕ್ರಮವಿಗ್ರದ।
ಕಾಳಿಕೆಯುಕಾಡಿಪೆಳಗುಗಳದಂ। ಷ್ಟ್ರ್ರಳಗಳರಾಕ್ಷಸಪನಾಥಿವಿ। ಕಾಳ
ಗಕೆಹೊರವಂಟದಳುಕಿಸಮಸ್ತಭುವನಟಯು ... ॥೧೪॥

ನಳನಜಾಂಡಜನೆತ್ತಿಬಿರಿಯಲು । ಮೊಳಗಿದವುರಣವಾದ್ಯತತಿದಿಗು । ವಳೆಯಃಘುಮಿಸ್ಮಿಡೆಗಜರಿದವುಶತಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ದಳದವುಂಭಾಗದಲಿಕಹಳಾ । ವಳಿಗಳಬ್ಬರಣೆಯಲಿರಾಕ್ಷಸ । ತಿಲಕಶಕಾರಾತಿಹೊರವಂಟನುಪುರಾಂತರವ ॥೧೫॥ ಅಣದವೆದೆಗಳಲಂಜಿಕೆಗಳೋ । ರಣದದಿಕ್ಪಾಲಕರಕಶಿದಿನ । ಮಣಿಯುಕಾಲ್ದೆಡಧಡಿಸಿದವುದಿವಲೋಕಪರಿಯಂತ ॥ ಮುಳುಗಿಸಿತ್ತುಭಯಾಂಬುನಿಧಿರಾ । ವಣಿಯುಗವುನಕೆಕೋಟಿಯುಗನೆರೆ । ಜುಣುಗಿದವುನಾಕಾಣಿನವರಲಿಸರಿಯನಿವಗೆಂದ ... ॥೧೬॥

ಸುರಪನಾಜ್ಞೆಯಲೊಡದವಖಿಳಾಮರಪುರಂಗಳುಕೊಡೆಬೈಚಿ। ಟ್ಟರುಸುಧಾಕಲಶವನುಸುರಧೇನುವನುಸುರಮಣಿಯ ॥ ಸರಕುಸಂವರಿಸಿದರುತೆರಳಿಸಿ । ದರುಸರೋಜಜಪುರಿಗೆಸುರಸಾಂ । ದರಿಯರದುಸುರನಾಯಕರುರಾವಣಿಯುಗವುನದಲಿ ॥ ೧೭ ॥ ತೆಗಿದುನಿಂದರುನಿಸ್ಮಾಮರುಮು । ತ್ರಿಗೆಯುನಿಶ್ಪತ್ತೈದುಯೋಜನ । ದಗಲದವನಿಯುವಿಂಗಡಿಸಿರಣರಂಗಮಂಡಲಕೆ ॥ ನಗವುಹಿರುಹವೆತ್ತುಗೈಯುಲಿ । ಗಗನಪಿಟ್ಟಡೆಯಾಗೆಬಲಿದರು । ಬಗೆಗೊಳಿಸಿಬವರಕ್ಕೆಗರುಡಾಕಾರದಲಿಬಲವ ॥೧೮॥

ನಳಸುಷೇಣಗವಾಕ್ಷಶತಬಲಿ । ಗಳಿತವಂಕದಲಾಗನಿಂದುದು । ಬಲದಡೆಕೆಯಲಿಸುಮುಖದುರ್ಮುಖಗವಯದಧಿಮುಖರು ॥ ಬಲಿದರೊಡ್ಡನುಮುಂದೆವಿಸುತ । ಕಲಿಹನುಮನೀಲಾಂಗದರುಬೆಂ । ಬಳಿಯುಮೈಂದದ್ವಿವಿದರಿವರೊತ್ತಿದರುನಿಜಬಲವ ॥೧೯॥ ನಡುವೆಘುಪತಿಲಕ್ಷ್ಮಣರುಶತ । ಖಡುಗಕಾರ್ಮುಕಕವಚಗಳಕೈ । ಹೊಡೆಯರಣಸನ್ನಾಹಸಮಯಿಗಳಾದರಾಕ್ಷಣಕೆ ॥ ಎಡಬಲಡಸುಯಿದಾನಗಜಸುತ। ದೃಢಬಲಾನ್ವಿತವರವಿಭೀಷಣ । ಶಡಸಿನಿಂದರುಸಂದಣಿಸಿತರಿಸೇನನಿಮಿಷದಲಿ ॥೨೦॥

ತಲೆವರಿಗೆಯಲಿಖಡ್ಗಗಳುಮುಂ । ಗೊಳಿಸಿನಿಂದುದುಮುಂದೆಬಿಲ್ಲಾ। ಳಳವಿಗೊಟ್ಟುದುಬಲಿದವುಂಡಿಯಬೆರಳಸರಳಿಸಲಿ ॥ ನಿಲುಲಿಮೋಹವಭಲಗತಿಯಬಾ । ಪಲದಕುಂತದಭಟರುನಡವಿ । ಟ್ಟಳಿಸಿನಿಂದರುಸರಿಸದಲಿರಘುನಾಥಸೈನಿಕವ ॥೨೧॥

ಮಲತುನಿಂದಿದವಾನೆನಭಕ । ವ್ವಳಿಸಿದವುತೇಜಿಗಳುನೆಲನಿ । ಕ್ಕಲಿಸೆಬಿರುವರಿಗಳಲಿತೇರೈಸಿದವುತೇರುಗಳು ॥ ದಳವೊಲೀಲೆಯುಗಜದಕೊರಳನ । ಕಲಕವ್ರೋಶಿವಶೀವವೆವೆಗಳು । ಹಳಚಿದರೆಹವಣಾವುದುಪಮೆಗೆವೈರಿವಾಹಿನಿಯ ॥೨೨॥

ಮಣಿಮಯದಜೊತ್ತುಗಳವುದವಾ । ರಣರಥಾಶ್ವಾರೋಹಕರಭಾ।

ರಣೆಯುಬಿರುದಿನಹಳವಿಗೆಯಹೊರಹುಗಳಹೊಸಹೆಗರ । ಕಣೆಕರಾರಿಶ್ರೈ
ಪಾಣಡೊಂಕಣಿ । ಗದೆಮುಸುಂಡಿಪ್ರವರಗದೆಯು । ಬ್ಬೆದಸಿಭರ್ರಕಿರಣ
ಕಣುಮುಚ್ಚಿಸಿದವನಿವಿಷರ ... ॥೨೩॥

ಆರರೆಗಗನವರೋವರದೊಳವ । ತರಿಸಿದಪ್ರೋತಾಪರೆಗಳೆನೆಪಾಂ । ಡುರ
ದಶೋಣಚ್ಛ್ರನಿಯಹೇಮನಿಭಾತಪತ್ರದಲಿ ॥ ಕಿರಣವಡಗಿತುರವಿಯತ್ರ್ನ
ರ ।ಸಿರುಹಕಂದದಬೀಳಲೆನಕ । ಬರ್ರರಬಲದೊಳಗಾಳಿದವ್ರಚಾಮರಛ
ಡಾಳದಲಿ ... ॥೨೪॥

ಲವನೆಕೇಳ್ ಮೋಹರದೊಳಿದರ್ದು । ಜವನನುಂಗುವವ್ಯತ್ರೆಕ್ತ್ಯಪನು
ತು । ತ್ತುವಲಯರಾಗ್ನಿಯನಂದಿಸುವಭೈರವನಭಂಗಿಸುವ ॥ ಶಿವನಸೇವರಿ
ಸುವನರಿರೋರಗೆ । ಭುವನಭಂಜಿಸುವಬುಜಜಾಂಡವ । ತಿವಿದೊಡವನಿಕ್ಕರಾ
ಳರಾಕ್ಷಸವೀರಘಟನಿಕರ ... ॥೨೫॥

ಗಜಘಟೆಯುಬ್ಬೃಂಹಿತದತುರಗ । ವ್ರಜದಹೇಷಿತರಥದಚೀತ್ಕೃತಿ । ವಿ
ಜಯಭಟರುಬ್ಬಿರಿತರಣವಾದ್ಯರಿಯಡಿಂಡಿಮದ ॥ ಗಜರುಗಹಳೆಯಕೊಂ
ಬುಗಳನಾ । ರುಜದಪಣವಾನಕನಿನಾದದ । ಗಜರುಗುಮ್ಮಿತುಗಗನದ
ಗೃದಧ್ವನಮಂಡಲವ .. ॥೨೬॥

ಸೃಜಿಸಲುದ್ಯೋಗಿಸಿದನಂಭೋ । ಜಜನುಮನದೊಳಗಂಜಿನುತ್ತನ ।
ಭುಜಗರಾಜನಕೂರ್ಮನಕಕುಬದ್ವಿಪಾವಳಿಯು ॥ ವಿಜಿತವಿಬುಜೋತ್ರು
ಮನಸೇನಾ । ವ್ರಜದಹೋರಿಗೆಗೆಪ್ರೂರ್ವದವರನು । ಗಜಬಜಿಸಿದುದಕಂಡ್ರ
ಕುಶಕೇಳೆಂದುಮುನಿನುಡಿದ ... ॥೨೭॥

ಆತನಿಂದುದುನಿವ್ಮಸೇನಾ । ಪಾತ್ರದಿವಿರಲಿಪ್ಪೈರಿಬಲವದ । ನಾತ್ರುವು
ಲತುದುಬಳಿಕಬಲಿದುಖಬಲವ್ರಭಾರಿಯಲಿ ॥ ಆತುಜಳಚಿದಲಯಸವು
ದ್ರದ । ರೀತಿಯಲಿಬಳಿಕಸುರವಂಶವಿ । ಘಾತಕೇಳಿದನಿವನದಾರೆಂದಾವಿ
ಭೀಷಣನ ... ॥೨೮॥

ಅವಧರಿಸುರಾಜೇಂದ್ರರಿಪುಭಟ । ರವಿವಿಧುಂತುದರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರನ । ಕು
ಮರನಿವನಸುರೇಂದ್ರಜಿತುವೆಂಬುದಭಿಧಾನ ॥ ಇವನಭೀತಿಗೆಸಕಲಸ್ರು
ಮನೋ । ನಿವಹಸೇವಕರಾಯ್ತುತೆತ್ತುದು । ಭುವನವಿವನಂಜಿಕೆಗೆಕಪ್ಪ
ವನರಸಕೇಳೆಂದ ... ॥೨೯॥

ಅವೆಸುರೇಂದ್ರಕುಬೇರಶಿಖಿಯಮ । ಪವನನಿರುತೀಶಾನ್ಯವರುಣರ ।ವಿ
ವಿಧಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳಾರಕ್ಷಸನರಥದೊಳಗೆ ॥ ಅವೆಕರಾಸನಶರಗಳವಿ
ಶೇಷಂ । ಭವನವುಹಿಮೊಲಿ । ಬವರದಲಿಬುಡುಕವುದುನಮಗತಿಚಿತ್ರತ

ರವೆಂದೆ ... ॥೨೦॥

ನಗೆಮೊಗದಲಿನವನುಸೌಮಿತ್ರಿ | ಹೊಗಳಿಕೆಯುಪರಿಯೆನುತದೇವನ | ಮೊಗವನೀಕ್ಷಿಸಿಕಾಳಗಕೆಕೈವೀಶಿದನುಭಟರೆ ॥ ಯುಗದಸೀಮೆಯುಳಿ ಯುಬಾಯಿಗ | ಳುಗುಳುಗಿಡಿಗಳಗಡಣಾತಿಸಂ | ಯುಗದಸೀಮೆಯೊಳೆಸ ದದಿನೆಹಳಚಿದುದುಕಪಿಸೇನೆ ... ॥೨೧॥

ನಸಿದಯುಗದವೆಸಾನದೆಲಿಲಳಿ | ಮಸಗಿಲಯುಸಿಖಿಶಿಖಿಯೊಳಗೆಲಂ | ಬಿಸುವಪ್ರೊಲುಹಳಚಿದುದುಬಲವೆರಡಳುಕೆಭುವನಚೆಯು ॥ ನಿಶಿತಶಸ್ತ್ರಶಿ ಲೋಚ್ಚಯದಸರ | ಭಸದಹೊಯಿಲ್ಲನಖಣಿಖಚಿಲ್ಲನಿ | ಪ್ಪಸದದುಭು ತರವದಲೊಡೆವೆರಸಿತುವಿಘಾತಿಯಲಿ ... ॥೨೨॥

ಧಾಳಿಹರಿದುದುಹರಹಿಸಲಿತಾ | ರಾಳಿತರಣಿಸುಧಾಂಶುಬಿಂಬವ | ತೂ ಳಿತವಕದಲುಭಯಬಲಚದಹತರಜೋನೃಪರ ॥ ಮೇಲುಜಗದರಸುಗಳನಿ ಜಗಗ | ನಾಳಿಗಳಕೊಳುತೊತ್ತಬರದು | ತ್ರಾತ್ರಿಳದಿಂದುತ್ರಾತನವಾದಜಪ್ರ ರಿಗೆದೆಳವುಳಿಸೆ ... ॥೨೩॥

ಕರಿಗಳೊಳುಕರಡಿಗಳುಹಯವೋ | ಹರಿದೊಳಗೆವಂಸುವಿಂಡುರಥ ದು | ಬ್ಬರದಸಂದಣಿಯೊಳಗೆಕಡುಹಿನಸಿಂಗಳೀಕಚೆಯು ॥ ಚರಣಚಟು ಳನಿಶಾಟರೊಳುತಗು | ಚರರುಹೊಕ್ಕುದುಬಿಕ್ಕಲಿಳೆಹೊಡೆ | ಕರಿಸಲಂ ಬುಧಿಹಳಚಿತವುಮುಮುಹೋಗ್ರಸಮರದಲಿ ॥೨೪॥

ಖಡಿಕಟಿಲುದವದೊಕ್ಕುಗಳಬಲು | ಕಣೆಯುಶಸ್ತ್ರದಕೋಡುಗಲ್ಗ ಳ | ಹಣಿವಗಳಹೊವ್ಯರನಕಲಿಗಳಕಲಹದುಬ್ಬರದ | ರಣರಭಸಹುಟ್ಟಿ ಸಿತಜಾಂಡದ | ಹಣಗೆಬೇನೆಯುನಳಿದೆಸುಭಟರ | ಜುಣುಗುಗಳುಜವರಾಜ ಕರಣಕೆಬಾರದಾಯ್ತೆಂದ ... ॥೨೫॥

ಬೆಸವುದಳಿವುದುಬಾಚುವುದುಜಾ | ಳಸುವುದೊತ್ತಂಬನಿಸುವುದುಕ್ರ | ಹಸದವೆಗ್ರಹಸದುಬ್ಬರದರವರಂಗದುಬ್ಬರದ ॥ ರಸವಸೇಹೊಗಳುವೆನು ಸಾಸಿರ | ರಚನೆಯಾತಂಗರಿದುಶೋಣಿತ | ವಸನವಿಗ್ರಹಿಯಾದಳೆಸೆ ರಂಜಿಸಿ ರಣಭೂಮಿ ॥ ೨೬ ॥ ಕರಿಯುಕಾಯಿಂದಿಟ್ಟತುರಗವ | ತುರಗ ದಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿರಥವಿಂ | ದುರುವರೂಥವನುರುಬಿರಕ್ಕಸರಿಂದರಕ್ಕಸರ | ತಿ ರುಹಿಡುವಕಪಿಭಟರಕದನಕೆ | ತೆರಳನತಿಬಲರಕ್ಕಸರುವಾ | ನರರುವಾನ ರರಿಂದಸಡದಸುಗೊಳುವಾಡಿನಲಿ — ॥೨೭॥

ಗಿರಿಶಿಖರದಹೊಯ್ಲಿನಲಿಹೆಂ | ಮರನಬೀಸಿಕೆಗಳಲಿನವಮುಖ | ಮುಸುಘಾತಿಯಲಿಡುವಕೈಗುಂಡುಗಳ್ಗಚೆಂಡಿಯಲಿ ॥ ಶರುಳಕಾಸಣವು

ಜ್ಜಿದಮಾಂಸದ । ಹೊರಳಿಯುಲಿಹೊದಿಸಿದುದುನೆಲನು । ಪ್ಪರದರುಧಿರದ
ಲಡಗಿದುದುನಭವಿವರಸಮರದಲಿ … ॥೩೮॥

ಎತ್ತಿಬಾಲವನೆರಡುವಚ್ಚಳ । ದೊತ್ತಿನಲಿಮೋಹಿಸಿದಸುರಗಿಯು । ನೆ
ತ್ತಿಯುಲಿತೋರಿದರುತೋಟಗೆಹಾರುವಂಣಗಳ ॥ ಕತ್ತರಿಸಿದರುಕಣೆಗಳ
ಲಿಕ್ಕೈ । ಗುತ್ತಿದವರನುಕಡಿಕಡಿವಹೆಣ । ಗುತ್ತರಿಯುನೊಟ್ಟದರುಕ್ಕೈ
ಗೊಂಡರಿಗಳಾಜಿಯುಲಿ … ॥೩೯॥

ಇವರವರಸಂಯುಗದಸೇನಾ । ರ್ಣವದಸಂಕುಲಯುದ್ಧದಂದಭಿ । ನ
ವದತರಳದರಂಜಕವನೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವ ॥ ಜವನಹರಿವರಿಯೋಮಹಾ
ಭೈ । ರವನಕಾಲುದ್ದಳಿಯೋಕಪರ್ದಿಯು । ಕವತೆಯೋಕಾಣೆನುಸುರಾಸು
ರಕದನಕೇಳಿಯುಲಿ ॥೪೦॥

ಉರುಳುತಿರ್ದವುರಣದೊಳಗೆಹೆಣ । ನೆರಡುಸೇನೆಯುಲರುಣಜಲವು ॥
ಬ್ಬರಿಸುತಿರ್ದುದುನೆಗಹಿನಾಲುಕುಬಲದತೆಪ್ಪಗಳ ॥ ನೇರವುತಿರ್ದವುಸುಭ
ಟರಸುಸುರ । ಪುರಿಗೆಬೊಮ್ಮನರಾಜಧಾನಿಗೆ । ನೆರವುತಿದುದುನಲಿದುರ
ಣಭೂಮಿಯುಲಿಭೂತಗಣ ॥೪೧॥

ಕರುಳಿನಲಿಖಂಡದಲಿತುರುಗಿದ । ತೊರಳೆಯುಲಿತಲೆದೆಲುಗಳಲಿಕಡಿ।
ಕೊರಳಿನಲಿಕತ್ತರಿಸಿದೆದೆಷವುಕಾಲುಕ್ಕೈಗಳಲಿ ॥ ಹರಿಸಿಶಾಟರಭಟರಹೆಣ
ನರಿ । ಬೆರಕೆಯುಲಿರಣರಂಗದಲಿಹ । ನ್ನೆರಡುನಾಳುದ್ದದಲಿಹರಿಯುಂತಿ
ರ್ದದಬ್ಬರದ ॥೪೨॥

ಜವನಕಣಜವೊಮೋಣಾಲಯಮ್ಮ । ತ್ಯುವಿನಬಾಣಸಮನೆಯುಹಿಡಿದಿ
ರೆಯೊ । ವಿವಿಧಭೂತಾವಳಿಯುಬೆಳವಿಗೆಯೋಮಗಾವಳಿಯು ॥ ರವುಕುಳದ
ರಣಮಂಡಲವೊರವು । ರವದರುಂಹರಿಯೋರವುದ್ರಾ । ಹವದಶಿರಿಶಿರಾ
ಮಕಥೆಯೊಗಗಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದ ॥೪೩॥

ಹರಿದಚೊಣಿಯುಮೇಲೆಬಲುಭಟ । ರಿರಿತಕಂಪ್ನೈದರುಹೊಯ್ದಾ ।
ಹರಗೆಳಂಚೆಯುಲಡಗಿತಾರವವಿವರಬೊಬ್ಬೆಯುಲಿ ॥ ಉರುಗಲಿಳೆನಳವಂಕು
ರಿಸಿಮಂ । ಕ್ಕುರಿಸಿಕಂಕಕೆಗಗನತಳಪಡ । ದೊರಲಿತಿವರವರದಿಕ್ಕೈ
ದುಗಳಾಗಕದನದಲಿ ॥೪೪॥ ಕಲಹಗಂಟಿಕ್ಕಿದವುಒಳಿಕ । ಗ್ಗಳೆಯರಿದೆಕು
ಶಕೇಳುರಾವಣಿ । ಯೊಳಗೆರಘುವಭೃತ್ಯನಾಮೀರಪ್ರಹಸ್ತನಲಿ ॥ ಮಲತ
ನಗ್ಗದನೀಲಕುಂಭನ ।ಹಳಚಿದನುನಳಬಾನಿಕುಂಭನ । ಕದನದಡಿಕ್ಕೈಗೊ
ಟ್ಟರತಿಬಲಗಂಧಮಾದನರು॥೪೫॥ ತರುಬಿದರುಧೂಮ್ರಾಕ್ಷನನುಬೊಬ್ಬಿ
ರಿದುಜಾಂಬವದೇವಸಡೆಯೊ । ಕ್ಕರುಬಿದನುದೇವಾಂತಕನಶತಬಲಿವಿಘಾ

ತಿಯುಲಿ॥ತೆರಹುಗೊಡದೆನರಾಂತಕನಬಲ । ಮುರಿಯೆದುರ್ಯ್ಯಖಕಾದಿದನು ಕ । ಟ್ಟರಿತವಿಂದಳುಕಿಸಿದನತಿಕಾಯುನನುಸೌಮಿತ್ರಿ ॥೪೬॥

ಕಾದಿದನುಕಲಿವಾಲಿಸುತನುನು । ಹೋದರನೊಳೇಕಲಿಂತದಲಿಬಿಡ । ದಾದಿಗೊಂಟಟ್ಟಿದನುವಿದ್ಯುನ್ಮತ್ತನನುವೃಷಭ ॥ ಹಾದಿದೆಗಸಿದನಾಸು ಷಾಶ್ವನ । ನಾದಿವೌಕಸವೈದ್ಯಸುತನುಳಿ । ದಾದಿಭಟರಲಿಭಟರುಭಾರಿಸಿದರುಮುಹಾಹವದ ॥೪೭॥

ತೆಗದತಾಕುವರೋಸರಿಸುವರು ।ಹೊಗುವರಂತರಿಸುವರುನೂಕುವರಗಲಿಸುವರಡ್ಡೈಸುವರುತರುಬುವರುತೇಗ್ರೈಸಿ ॥ ನಗವುಹೀರುಹದಬ್ಧರದಕ್ಕೈ । ದುಗಳಕಳಿಖಟಬ್ಬರದಬಲು। ಜಗಳನಡದುದುನಡುಗಲಿಂದಾದ್ಯೈಖಿಳದೇವಗಣ ... ॥೪೮॥

ಮಿಕ್ಕದಿವ್ಯಯುಗಂಗಳಲಿಕ್ಕೈ। ಯಿಕ್ಕಿಕಾದಿದವೀರರೀಗಣ । ದಕ್ಕಜಕೆಸರಿಯೆಂದುನುಡಿದರೆಬಾಯಿಹುಳಿವುದಲೆ ॥ ಉಕ್ಕುತಿದರ್ದುವೀರರಸರಣ । ಸೊಕ್ಕುತಿದರ್ದುದುಸೋಲಗೆಲವಿನ । ಸಕ್ಕಜಕೆಸಂದಿಲ್ಲದಿದರ್ದುದುಕಂದಕೇಳೆಂದ ॥೪೯॥ ನಡೆವುತಿದರ್ದುದುಸಮರವೀಚೆಯು । ಕಡೆಯುಲ್ಲೈವರುರಕ್ಕಸರಖಿಳ । ರೊದೆಯುಕಳವಿನಕಾಳಗಕೆಕಳುಹಿದನುಪೈಚೆಗರ ॥ ಕೊಡವಿಪನಬಳಿಗವರುಬಂದರು । ಕಡೆಗೆಕಪಿರೂಪಿನಲಿಕಂಡನು ॥ ಕಡುಗಲಿಗಳರಸನುವಿಭೀಷಣನಾನಾನಿಶಾಚರರ ... ॥೫೦॥

ತೋರಿದನುಮುಟೆಯಿರಿತದೋಲೆಯು । ಕಾರರಿವರಂದಾಖರಾರಿಗೆ। ತೋರಿದನುತೋವುಗದತುದಿಯಿಂದಸುರರುಸುರುಗಳ ॥ ಬೇರೆಬೇರವರವರತಲೆನಭ । ಕೇರಿದವುಮುರ್ಝುಭಾಪೆಸುತಹೊರೆ ।ಯೇರಿಹೊಗಳಿನನಾವಿಭೀಷಣನಾಖರಾಂತಕನ ... ... ॥೫೧॥

ತರಣಿಶತ್ರುವದೊಬ್ಬವೈಶ್ವಾ । ನರವಿರೋಧಿಯುದೊಬ್ಬನೊಬ್ಬನು । ಸರಿಸಿರುಹಸಂಜಾತವೈರಿಮುಖಾರಿಯುವನೊಬ್ಬ ॥ ಧುರಬಲಾನ್ವಿತರದಿಗ್ರಜತುಂಬುರುಪುರಾಕ್ರಮಿಯೊಬ್ಬರಿನಿಬರು । ಸರಿದರಂತಕಪುರಿಗೆದೈವದೋಹಿಗಳುಬಳಿಕ ... ॥೫೨॥

ಹದಿಮೂರನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ರಾಮಪದಯುಗಕಲ್ಪಕುಜವಿ । ಶ್ರಾಮವೀರವಿಭೀಷಣನುಸಂಗ್ರಾಮದಲಿಸೀಳದನುಕಲಿಮಿತ್ರಘ್ನರಾಕ್ಷಸನ ।

ಪದ್ಯ| ಕುಶನೆ ಕೇಳೈ ಶೈಕವಿನುತರ| ಅಸಮವೀರರವಿಗ್ರಹದ ರಣ | ಕಸದ ಸೌರಂಭಾತಿಶಯವನು ತದ್ದನುಜಾಸುರರ ॥ ಆಸಮರ ಕಿಂವಿಗಲಿಸಲ್ಕುಂ | ಧಿಂದನಾಸನವುಯುದ್ದಲಿ ರಣಕ | ಕರ್ಕಶ ಘೋಷ್ಟ್ರಿತಿಪತಿಯು ನಾವಿ ಶತ್ರುಘ್ನನಾಜಿಯುಲಿ ... ... ॥೧॥

ಧುರದೊಳಾರಕ್ಕಸಗೆದನುಜಾ | ಮರವುಹೋರಗರಿಂದ ಸಾವುದ | ವರವ್ರುಸತ್ವದಲಾದಶಾಸ್ಯನ ಬಾಹುವಿಕ್ರಮಕೆ | ಎರಡುಮಡಿಲವ ಕೇಳ್ ಜೈ ಸಂಗರಕೆ ನಿಂದನು ನಿವ್ಮತ್ರುಂದೆಯು | ಸರಿಸದಲಿ ರವಿಗವ್ವಳಿ ಪರಾಕ್ರಮವಿನ್ನೆರನಂತೆ ... ... ॥೨॥

ಅರಿದವನವಿಂಶತ್ರುಘ್ನನೆಂದಾ | ಶರಣಜನವತ್ಸಲನ ರಾಮನ | ಮರೆಯ ಹೊಕ್ಕಸುರೇಂದ್ರನಪ್ರತಿಬಲನಲಾಯುಮನುತ್ರ॥ ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸೆನ್ನ ವನ| ಪತಿ| ಕರಿಸಿದುದಿಕೆನ್ನ ಲ್ಲಿಸೇವಾ | ಪರಿಣತೆಯು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೆರಗಿದನು ಪದಕೆ ॥೩॥ ಅವಸರೋಚಣ ಕಲಹವನುನೀ | ವವಧರಿಸಿ ಬಿಲುಮಡುಕಬೇಡ | ವ | ನವಗಡಿಯು ರಣವೆನ್ನೊಳಾಗಲಿ ನೋಡು ಕೌತುಕವ ॥ ಅವಗೆ ಮರವರಾನವಭುಜಂಗನು | ನಿವಹದಲಿ ಸಾವಿಲ್ಲವಿವನಲಿ | ಬವರಕೆನ್ನನು ಬೆಸಸೆನುತ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನಸುರೇಂದ್ರ ... ॥೪॥

ನಿಲ್ಲೆಲವೊ ನಿ ಶತ್ರುಘ್ನ ಶತ್ರುಗೆ | ಳಿಲ್ಲ ನಿನಗಾರಸುರರಲಿ ಕಾಡು | ಖುಲ್ಲ ನಪ್ರತಿಭಟರು ನಾವೇ ಸಲ್ಲಲೇ ನಿಮಗೆ ॥ ನಿಲ್ಲೆನುತ ತರ ಬಿಡಮರಿಪುರಣ| ಮಲ್ಲನು ಶಿರವು ಮಗದೆ ಮಘೋಡಿಯು | ಘಲ್ಲಣೆಯ ಗತಿಯಿಂದ ಗಗಟದ ತರರಲಿ ಡಾವಿ ॥೫॥ ಸುಡು ಸುಡೆಲವೋ ದ್ರೋಹಿ ಹಗೆಯನು | ಹಿಡಿದು ನಿಜವಂಶದ ವನಾಳಿಗೆ| ಕೊಡಲಿಯಾದೆಯಲಾ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲು ಹುದೆ ಪಾತಕನ | ಪ್ರೌಢವಿಬಾಹಿರರಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರದ | ಹಿಡಿಯೆ ಸಾಪತಿ ಕರಿಸಿಕೊಂಡಿ| ದೊಡ್ಡದೆಯು ನನುಕೊಲಿ ಕೊಲೆಗರುಪಸೀನಲ್ಲ ಸಾರೆಂದ ... ॥೬॥

ಬಗುಳದಿರು ನೀನೆಲವೊ ಪಲ್ಲತೆ| ನಿಗಮತತ್ವರಹಸ್ಯವನು ಪಾ | ನಿಗಳು ಪಂಡಿತರಾದರು ಮುರಲು ಬಹುದು ಭಾವಿತ್ರವ ॥ ಜಗದಭ್ಯುದಯ ಜೋಡಿಸುವ ರದಕೊಗದು ಗಡ ಸಿಂಹದಲಿ ಸೀಳ್ಕಾಯು | ಜಗಳ ಕಂಘೈಸುತ್ರ ಸಿದ್ದೇಳೆಲೆ ಖೂಳ ಹೋಗಿಂದ ॥೭॥ ಅಣಕವೇನವಿಕ್ರಡದನೀನ | ಕೇಳಿದವನೇ ಧಿಕ್ಕಾರಾ | ವಣನ ಕಘನ ನೆಂಬ ಬಿಡಿಯು ಕೆಸ್ವರಿಸಿದೆನ್ನ ಕೆ॥ ರಣಕೆ ಬೋದೆ ನೀನೆ ಮಗೆ ರಾ | ರಣವಿಚಿತ್ರವ ನೋಡೆನುತ ತೋ | ರಣ ಕಪಾಸ್ತ್ರ ದವಿಳಿದನು ಮುಳಿದು ಮುನಿರಥದ ॥೮॥ ತನುಮನುಜಸ್ವಭಾವನಾಸನುರಣ | ಸನನನಿಘೋರ ತನನು ಕೋಪದ | ಘನತೆಯು ನಿತಲ ಯಗ್ನಿಯ ಸುಖಿಲಯಾಪಿನ್ನೈರವ

ನಾಕನಲಿಕೆಯುಕೋಳುಹಳವನವ । ನನುಕರಿಸಿನಡೆತಂದನಂಬರ ಗ್ರಾವನಿ
ಮಿಷಾವಳಿಬೆವರೆಬೆಸಬಿವನಾವಿಭೀಷಣನ ... ॥೯॥
ಕೆಂಗವುದರಾಬೇಲದಕೋಪವ । ನಂಗವೈರಿಯುಸಸವುಸಂಗರ ದಂಗ
ದಬ್ಬರದುಬ್ಬಗರ್ವಿತವೀರನಹರಿಯು ॥ ಅಂಘವಣಿಲವಮಾನಜನನು ।
ತ್ತುಂಗಬಲದನುಪತಿಯುವಿಕ್ರಮು । ದಂಗವನುವಿಗಿಲುವಿಭೀಷಣಹೊಕ್ಕ
ನುರವಣಿಸಿ ... ... ॥೧೦॥
ಬಿಕಪೇಳೂದೇನುಕಲ್ಪ । ನಲನಕ್ಕರುವಿಟ್ಟಂತೆನಿಂದಿ । ದನಳವಿಯು
ಲಿಪೊಗರೊಗುವವೋರೆಂಬುಹೊಗವವಿಸಾಸೆಗಳ ॥ ಬಲಿದಹುಬ್ಬನಟಿಟ್ಟ
ಕಂಗಳ ಝಳದಝಾಡಿಯುನಾಸಿಕದಲು । ಳ್ವಳಿಸುವಸಿತಾಕಾಶಧೂಮ್ರ
ಶ್ವಾಸಲಹರಿಯಲಿ ... ॥೧೧॥
ಕಲಿಹದಭಿನವವಪಾತುದಂಘದ। ಕವಿತವಚೆನದಕಾಯದಬ್ಬಿನ । ಹೊ
ಳಕೆಯುಲಿಕೊಕ್ಕುಪ್ಪರಿಸದರುಬಲಿದವುಂಡಿಯಲಿ ॥ ನಿಲುಕಿಗದೆಗಳತಾಗಿ
ದವುಪ್ಪೈ । ವಳಿಯಲಿಕೆತಗಾಡೆಬಾಹಾ । ಲುಳತಬಲರೊಳಹೊಕ್ಕುಹೊ
ಯ್ದುರುಕಾಯ್ದುಘಾಯ್ದುದಲಿ ... ॥೧೨॥
ಗದೆಗದೆಯುಜೊಯಿಗ್ಗನಲಿಪೋರಟೆ । ಯುದುರಿಸಿತುಕಿಡಿಗಳನುಖಣಿಖ
ಟ । ಲದಘಾತವೆರವವಣದುದಿಡಿಯುನುಸಿಡಿಲಬಲುಹೊರಾಗ್ಗ ॥ ವುದವುಖ
ದಪದಘಾತಿಗಹಿಸದ। ದ್ರುದನುಕೂರುವುರೊಡಲುಡಿಕ್ಕರಿ । ಯದರೆಹಾ
ತಕವಾರುತಿರ್ದಪ್ರುಪೇಳಲೇಸಂದ ॥ ೧೩ ॥ ಸಿಲುಕಿತಿವರಬ್ಬರದನಿಬ್ಬರ ।
ಗಲಬದಾಹಿನದುಭವುದುರದ । ಕಲಿಗಳ್ಳಾಜಿತನಾಗಜಕ್ಷೋಭವ್ರತಾಪ
ಕದ। ಚೆಳಚಿವುತ್ಕೃತಿಚಪ್ಪರಣಿಚಾ । ಪಲವಿಲಂಘನಲಘುಟಲಾಘವ । ಬ್ಬ
ಳಿಯಲಾಗಿನಚತುಳಭಟರೊಪ್ಪಿದರುಬವರದಲಿ ॥೧೪॥
ಸುಳಿಪ್ರಪಂಚನೆಸಂಚುಪ್ಪೈರ । ಲುಳುವಿಘಾತಿಯಘಾತಪರಿವೆಂ । ಡ
ಲವಿದಾರಣಾನಿಹಿತಚಾರಣಚಟುಳಚೂರಣದ । ಖಳನನೀಕರಿಸಿದರುಗಗನ
ದ । ರಲವೆಕಾರರುಕಾವಳಿನುರೆ । ನಿಲಿಸಿನೋಟಕರಾಯ್ತುಕಲಿಗಳಕ
ದನಕೇಳಿಯಲಿ ॥೧೫॥ ಝಾಡಿಝಂಕಣಝಾಡಪ್ರಬಾಡಾ। ಖಾಡಿವ್ಯಧನತಿ
ದೃಷ್ಟಿಪಾತಾ । ಲೀಢಗೋವುತ್ರಿಕಪರಿಭ್ರಮಣಪ್ರವಿಕ್ಷೇಪ ॥ ಪೆಂಡಾ
ವೈರಾವಿಸರುಪಂಥದ । ಗಾಢಘಲ್ಲಣೆಗಳಲಿಗದೆಕಾಣಿ । ದಾಡಿದವ್ರುಕಿದನೂ
ಸಲಿಬ್ಬರಸಿರ್ಭರರಂಗಳಲಿ ... ॥೧೬॥
ಕಪಿವೆಲಂಘನೆಕಿಡಿಸಿಯುದ್ಧ । ದ್ವಿಪರಣಪ್ರಕರಣವೃಷಾಹವ । ದಸರ
ಸಂಚೆನವರ್ಗಗತಿವ್ಯಾಪದವ್ಯಗಳ ॥ ಚಪಳತರಪುನಾಡಿಗ್ಗಳಕಡು

ಕುಪಿತಕರ್ಕಶವೆಸಾನವರಣ । ನಿಪುಣನಿಕಷಾಸೂನುಗಳುಕಾದಿದರುಕಡುಹಿನಲಿ ... ॥೧೭॥

ಆಯುನಲುಸುರಪತಿವಿಭೀಷಣ । ನಾಯುಧದಲಿ[illegible] ವಾಯಿಪಥದಲಿ ಚರಿವುಳಿದಸುರಕುಜದಕುಸುಮಗಳ ॥ ಖೋಯನುತ್ತಮಿತ್ರಘ್ನಖಳನಗ । ದಾಯುಧದಗಾಡಿಕೆಗೆದೈಶ್ಯನಿ । ಕಾಯುನಿರುಪಮಸಿವಸನವನುವಿವಾರಿಸಿತುರಣಕೆ ... ॥೧೮॥

ಯೊಯ್ದನಾತನನೀತನೀತನ। ಹೊಯ್ದನಾಖಳಬಳಿಕವಿಂಚಿನ। ಸೋದರದಸುಳಿವುಗಳೊವಣಿನುಯುಗದೆಚುಫಲ್ಲಣೆಯೊ ॥ ಮೋದನಿಯುಪೊರೆಕಾರಲನುಲಘು । ವಾದರಿವಸಿಬ್ಬರಮಹಾಹವ । ಮಾದಘಟ್ಟಣೆಗೊಲವುತಿದುರ್ದುಮೋರುವುದ[illegible]ಕವ ॥೧೯॥ ಮೋಲೆಮೇಲುಚ್ಚೇಳ್ವಕೋಪ । ಜ್ವಾಲೆಗಳಕಿಡಿಗರವಬಿಡುಗಂ । ಣಾಲಿಗಳಬಲಿದುಪ್ಪರಿಸಿವುಪ್ಪರಿಯುಹುಬ್ಬುಗಳ ॥ ಸುಯ್ಲುಗಳಕಾಬೋಗೆಯುಮುಸುಕದ । ಮಾಲೆಗಿಡಗಳದಾಡೆಗಳರಣ । ಧೂಳಿಯುಪ್ಪರದಸಮಭಟರೊದಗಿದರುಸರಿಸದಲಿ ॥೨೦॥

ದೆಗವರಟ್ಟುವತಶವತವಕಿಸಿ । ಹೊಗುನಹೊಮ್ಮುವಹೊಳವನೆಡದಿ। ಮಿಗುವನೌಕವಬಲದಲೊಯ್ಯಾರದಲಿಬಿನ್ನಣದ । ಒಗೆಯುಬಲುಬವರಿಗರುಮೋಲಣ । ಜಗವಜವಹಾರೈಸಿತಲೆದೂ । ಗುಗಳೊಳಿರಲಿದ್ದೆಸೆಯುಬಲಮರದುದುಮಹಾಹವವ ॥೨೧॥

ಹರಿದಮ್ಮುದೊಗಲುಗಳಿಸೀಸಕ । ಮುಸಿದೊಗುವನೆತ್ತರಿನಸೆತ್ತಿಯುಮರವೆಗಳಸಡಿತಳಿಸುವೆಚ್ಚರಿಕೆಗಳವಿಶ್ರಮದ ॥ ಉರುಬಿನುಸುಬಳ್ಳಿಗಳಮಿಗೆತೂ । ಪಿರಿವರತ್ನದರಣದನಾಟಕ । ದರಿಕೆಕಾತರುತಾಪ್ರುಡಿಯುಲೊವಗಿದರುಸಮರದಲಿ ॥೨೨॥ ವೀರಕೇಳ್ಕೆಕುಶನೆಬಳಿಕವ । ಚಾರಿಸುತಪೊಯ್ದನುವಿಭೀಷಣ । ವೀರನನುಮಿತ್ರಘ್ನಕರಧಾರಾಪ್ರಹಾರದಲಿ ॥ ಒರೆಯಂದಟವೀಡೆರಘುಕುಲ । ವೀರಶರಣನುತೆರಗಿದನುಕೋ। ಟೀರವನುಶರಕೋಟಶಿಖರವನೆರಗುವಂದದಲಿ ॥೨೩॥

ಘೋಯುವವನವಬಗೆಯುದಬಾಜವ। ಳಾಯುತಾಕ್ಷನಕಿಂಕರನವೋ । ಲ್ವಾಯಿ ದೆರಗಿದನುರವನದನಣದೀತನಾಖಳನ ॥ ಕಾಯುಕಂಪಿತಕಂಧರವನುವಿ। ಡಾಯಿ ಯಿಂದಪ್ಪಳಿಸಲವರ್ । ದಾನವಮಾನಿತನಾಗಿಹೊಯ್ದುದುಕಲಿವಿಭೀಷಣನ ॥೨೪॥

ಎಲವೊನೀನೀಗಸುರರಾಯುನ । ತೊಲಗಿಬದುಕಲುಬಂದಲಾಕೆ । ಟ್ಟಲದುನಿನ್ನಯಭಾಗ್ಯತಂದುದುದೈವಗತಿಯಿಂದ ॥ ನೆಲಕನಿನ್ನನುನಿನ್ನಕಾ

ದ |ಗ್ಗಳಿಯುರಕಟಿಲ್ಲೆನುತವುಂದಕೆ | ನಿಲುಕಿಹೊಪ್ಪ್ದನುಗಗನಘವಿಸ್ಮ್ರ
ಚೆಕಲಿವಿಭೀಷಣನ ||೧೫||

ಕಾವಕರುಣಿಯುಕಾಣೆಲಾಕಡು|ಜೀವಗೆಟ್ಟವೆನಿನಗೆಧಿಟನಿ|ದೈರ್ಯಪರೇ
ನಿವಸ್ಮಿಂತೆತಾವೆನುತಲಿಗದಾಯುಧವ || ಆವಿಬುಧವಿದ್ವಿಷನಹೃಗಳ |
ನೋೀವಲೆಬ್ಬ್ರಿಸದೆರಗಿದನುಘನ | ರಾವದಲಿರಘುನಾಥವಿಜಯಯೆನುತ್ತ
ರಸುರೇಂದ್ರ ||೧೬||

ಘಾಯುವೇಕಟ್ಟರಿಯನಳುಕಿಸಿ | ದಾಯುಧವನಾಯುಧವೆರಣದಲಿ |
ನೋೀಯಿಸಿದಭುಜಭುಜವೆವುಗುಳಿಂಗದರಿಪಟುಭಟನೆ||ಆಯುತವನೋಡೆ
ನ್ನೊಳೆನುತಸ | ಹಾಯುಬಲನೆರಗಿದನುಜಲಧಿವಿ|ಹಾಯುಸಕೆತಳುಕಾಡೆ
ಮಸ್ತಕವನವಿಭೀಷಣನ ||೧೭|| ಉಡಿದುಬಿದ್ದ ... ವೇರುಮಸ್ತಕ |
ಪ್ರೊತವಿಗೆಸೆಕಳವಳಕೆಯಲಿದಡ|ಧಡಿಸಿಬಿದ್ದನುಖೋಯೆನುತಖಳರೆದ್ದು
ಕುಣಿದಾಡೆ || ಮುಡುಹಹೊಯ್ದ್ವಬ್ಬರಿಸಿಬೊಬ್ಬೆಯು | ಸಡಗರದಿಮಿತ್ರ
ಘ್ನಮುಂದಕೆ | ನಡೆದುನುಡಿದನುರಾಮಕಟಕದರಾಯಸುಭಟರಿಗೆ||೧೮

ಬನ್ನಿರೈಸೀಪ್ಗಟ್ಟಬಿಟ್ಟದ | ಚೆನ್ನಿಗರುಕಲುಮರನನೆನ್ನಯ |ಬೆನ್ನ
ನಲಿಬಿಸುಟೀಳಿಬಿಲ್ಲಾಳ್ಗವರುಬಾಣಗಳ || ಬಿನ್ನಣಿವತೋರೇಳಿಸಾವಿಗೆ| ಸ
ನ್ನಹಿತರಾಗೇಳಿಯೆನುತು | ತ್ಪನ್ನಬಲಖಳನಗಸಿದನುಸಂಗರಕೆಸವುಬ
ಲರ ||೧೯|| ಅಕಟವೋಸದೊಳೆನ್ನನಂಬಿದ | ಭಕತನನುರಣಕಿಕ್ಕಿಕಡು
ಹೇ| ಸಿಕೆಯಾಹೊತ್ತೆನೆಲೋಕದಲಿನಗುವಂತೆನಿಖಿಳಜನ||ಪ್ರಕಟಸಿತ್ರೆದು
ಷ್ಕೀರ್ತಿಯುಂದ |ವ್ಯಕುತಚಿಂತಾಭಾರದಿಂದಂ|ಬಕತಟಾಕವತೂಬೆನುಗಿ
ದೆಬ್ಬಿಸಿದನಂಬುಗಳ ||೨೦||ತುಡುಕಿದನಸೌಮಿತ್ರಿಬಾಣವ|ನೊಡನೆನೀ
ಲಾಂಗದರನುಪ್ಪ್ರಯು | ಝುಡಿದುನಿಂದರುಸಂದಣಿಸಿದರುಬೇಹಘಟನಿ
ಕರ || ಕಡುಗಯೆಕಕಕೇಳ್ವಿಭೀಷಣ | ಹಿಡಿದ ದೇನಳಿಗೊಂಬೆಕರುಣ
ದ |ಕಡಲುನೆಗಹಿತಭಕ್ತನನುನಿಜಭಕ್ತವತ್ಸಲನ ||೨೧|| ಚೇತರಿಸಿದವು
ಕರಣವಿಶ್ವವಿ |ಚೇತನನನೆನಹಿನಲಿಲಯುಸಿಖ |ಕೇತನಪ್ರೊಲೊದದೆದ್ದನ
ನವಸಿ...ರಸುತರಿಭಟನ||ಪ್ರೂತುಮುಝುರೇಭಾಪುರೇರಣ |ಕೌತುಕದ
ಸರಿಲೇಸೆನುತುಸುರ| ಜ ತವಬ್ಬರಿಸಿದರುದುಮೇಲೆಸಮುದ್ರಘೋಷದಲಿ|

ಏನೆಲವೊಮಿತ್ರಘ್ನಜಯುಸು |ವ್ಯಾಮನವಾಯ್ತೆಂದುಬ್ಬೆಕರದೆಯು |
ಲಾನರೇಂದ್ರಸನಕಟಕನೆನಹಿಂಗೆನಿಲುಕದನ || ಭಾನುಬಿಂಬವನಗಿಸ
ಗಡವೊದ | ಲೇನಬೊಗುಳಿದೆಹೊಪ್ಪಲಸುವನು | ಹಾಸಿಮಾಡದಭಟ
ನಘಜನತ್ಲೆಂವಲಾಯೆಂದ ||೨೨||

ಅವಡಿದಕೋನಿನ್ನನುಡಿನಮ|ಗಾದರಿಸುಲೇಸಾಗಿನಿನ್ನವ|ರೈದೆಸೋಡಲಿಹೊಸಪಚಾರಣೆಬೇರೆನಮಗಿಲ್ಲ ॥ ಕೈದಕೋಕಲಿಯಾಗುಕೈಸೆರ|ದಾದಕಲಿಗಳಕರದುಕೋವೋ | ಲಾದಸಮರಪ್ರೌಢಿಯೆನದಬೇಗಮೆರೆಯೆಂದ ॥೩೪॥

ಆದಕೋನಿನ್ನಸುಗೊಂಬವೈಷ್ಣವ|ಗದೆಗದಾಭ್ಯಾಸದಲಿಬಲ್ಲಡೆ|ಕದರಿಕೋಕೈಗುಂದದಿರುಮೆರೆನಿನ್ನಸಾಹಸವ॥ ಅದುಕಣಾದೂಷಣವಿರೋಧಿಯ| ಪದದಮೆಚ್ಚಿನಘಾಯವಿದನೀ|ನೊಡದಡಸ್ತ್ರತ್ಯಾಗವೆನುತೆರಗಿದನುರಕ್ಕಸನ ॥೩೫॥

ಅಚ್ಚರಿಯನೇನೆಂಬೆನೈಬಿಡೆ|ಬಿಚ್ಚದೊಟ್ಟಿದಗದೆಯನೊಳಬಿದ್ದುಚ್ಚಿತಸುವನುನೆತ್ತಿಯಲಿಮಿತ್ರಘ್ನರಾಕ್ಷಸನ|ಮುಚ್ಚಿಬೈಚಿಟ್ಟಂತೆಹೆಣನು|ಕಚ್ಚಿತಿಂದ[illegible]ಘೂತನಭವಿಂ|ದಚ್ಚಮಲ್ಲಿಗೆಯರಳಿಸುರಿದರುಶರಣನಂಗದಲಿ ॥೩೬॥

ಆವಿಭೀಷಣಮುಝುಗದಾಸ್ತ್ರದ| ಕೋವಿದನಲೇಲೇಸುವರರಾ|ಜೀವನಯನನಗರುಡಿಯಾಶ್ರವವುಂಟುನಿನಗೆನುತ ॥ ಪಾವಮಾನಿಸುಷೇಣಜಾಂಬವ|ದೇವಸುಗ್ರೀವಾದಿಸುಭಟರು|ಸಾವಧಾನದಹೊಗಳಿಕೆಯಲಪ್ಪಿದರುಹರುಷದಲಿ ॥೩೭॥

ಹರುಷಪುಳಕದಹರಹಿನಲಿನಿಜ|ಶರಣನನುಮೈವ್ರದಡಹಿತೊರವೆಯ|ಪುರವರಾಧೀಶ್ವರನುಶಿಬಿರಕೆತೆರಳಿದನುಬಳಿಕ ॥ ಧುಂದನಾಲದದುಗುಡದಲಿಕ| ಬರ್ಗಂಪತಾಕಿನಿಪುರವಹೊಕ್ಕುದು|ತರಣಿಮಂಡಲವರದುಗೊಂಡುದುಪಶ್ಚಿಮಾಚಲವ ॥೩೮॥

ಹದಿನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹದಿನೈದನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ವೀರವಿಜಯರಭುಜಪ್ರತಾಪನು|ದಾರಬಲಿಬಲವೈರಿಜಿತುಘನ| ಘೋರಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರದಲಿಗೆಲಿದನುಸಕಲಕಪಿಬಲವ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಕೇಳಿದೈಯೆಲೆರಾಜಸುತಸಂ|ಸ್ಥೂಲಸಮರದಜಯದಜೋಕೆಯ|ಮೇಲುಗಾಳಗನಿಮ್ಮವರಿಗಾಯ್ತಂದಿನಾಜಿಯಲಿ ॥ ಪಳುನ್ನೈಬರ್ಗದಕೀಶಬಲವನು|ರಾಳಿಯನುಶೇರಿದುದುಕಾಲನ| ಪಾಳೆಯಕೆಸಾರಿತ್ತುನ್ಯಬರ್ಗದಮೈದುರಿಪುಗಳಲಿ ॥೧॥

ತೆಗದಪೆರಡಂಕಗಳುತೊಲಗಿವ| ಹಗಲಸೀಕ್ಷಿಸುತಿವರುಬಲುಮು|ತ್ರಿ

ಗೆಯುನಿಕ್ಕಿದರಾಮಹಾದುರ್ಗಕ್ಕೆರಜನಿಯಲಿ ॥ ಜಗತಿಜರಿದುದುರಣದ ಹೆಣವ । ಟ್ಟೆಗಳಭಾರಣೆಗಖಿಳಭೂತಾ ।ಳಿಗಳುಬೊಬ್ಬಿರಿದಾಡುತಿರ್ದು ದುಕೂಡೆತಣದೊಳಗೆ ॥೨॥

ಕೊಟ್ಟಬಂದಿರುಭಾಷೆಯನುಹಿಂ । ಮೆಟ್ಟದುದುಗೆಲವೆನುಗೆರಣಗ ರಿ ॥ ಗಟ್ಟತರಿಗಳಗಾವಮೋ(ರೆಯೊನಸುರವಲ್ಲಭನ ॥ ಪಟ್ಟಣವತ್ತಾಹೊ ಗುವೆನೆನುತಲೆ । ತುಟ್ಟಸಿದಹರ ಷದಲಿಸುರಪನ। ಕಟ್ಟತಂದಪಕಲಿಯು ಕದನಕೆಮಾಡಿದನುಮನವ ॥೩॥

ದಿವಸಳಿಯುಸೊಡ್ಡಿದನಮಾಯಾ । ಜವನಿಕೆಯುಜೋ(ಡಣೆಯಕಲ್ಪ ದ । ಭುವನಗರ್ವಿತಗಾಢತರಘನಘಟಿಯುತಾಳಿಕೆಯು ॥ ರವಿಸಹಸ್ರವು ಯೂಖದಿರಿತಕೆ । ತವಿಸಿದಂತೆತಮಿಶ್ರಯುಸುರಾ। ಘಿಸಿತ್ತಾಕಿನಿಮಾಡು ಗೆಡೆನಿಜಪೌರುಷಾಂಗದಲಿ ॥೪॥

ಹೊಳಕಿದುದುಬಳಿಕಿಂದ್ರಜಿತುವಿನ । ಚಳಚಮತ್ಕೃತಿರಥವ್ರುಗಗನ। ಸ್ಥಳದರುಚಿರುಚಿಪ್ರಕಾಶದನವಿಳಡೆಶೆಗಳಲಿ॥ ಖಳನಬೊಬ್ಬೆಯುಸಿಡಿಲು ಸುಳಿದುದು । ಒಲಿಮುಖರಬಲ್ಲದೊಳಗೆಬಲುರವ।ವಳುಕಿಸಿತುಬಲವಂತ ಸುಗ್ರೀವಾದಿನಾಯಕರ ॥೫॥

ಎಲೆಲೆಕಪಿದುದುಖಳರುಕಪಿಯಲು ।ಕೊಲೆಗೆಹೊಯ್ದರೊಪೊಳೆಯು ಪನೆನು । ತಳವಿಯಲಿಬಲನಾಯಕರುತುಲುಕಿದರುಗಿರಿತರುವ ॥ ಪಳಯು ಪಳಯುದಪೆಟ್ಟಯುದಲೊ ।ಬ್ಬುಳಿಯುಲಬ್ಬರಿಸಿದರುಕೋ(ಲಾ । ಹಳಿಕೆ ಯ ಲಿಹರಿದಾಡಿದರುಬೆದರಾತನಿಶಾಚರನ ॥೬॥

ಅರಿದನಾಹರಿಶರಣನಭದ್ರ।ನಿರಿಸಿನಬ್ಬರವಿಂದ್ರಜಿತುವಿನ। ಮರೆಯು ಮಾಯಾಹವಮಿದೆಂಬುದತನ್ನಮನದೊಳಗೆ ॥ಬಿರಿಸಿನಪನಿಪರಾತ್ರಿಯ ಲಿಬಲ । ಮುರಿಯುದಾನುದೆನುತ್ತಲಪವನ । ಮುರುಕದಲಿಮಾರ್ತಾಂಡ ತನಯುನಬಳಿಗೆನಡೆತಂದ ॥೭॥ ಅರಿಸುನೀಲಾಂಗದರನವನೀ । ಶ್ವರನಸು ಯಾದ್ಧನಕೆಸುಷೇಣನ।ನಿರಿಸುಮೈಲಾಕೈಕೆಗಜಸುತನಿರಲಿಬೆಂಬಲಕೆ ॥ಧು ರಕೆಶೇ(ರಿಸುಮಿಕ್ಕನಳಕೇ ।ಗರಿಗವಾಕ್ಷದ್ವಿವಿದದಧಿಮುಖ।ಶರಭಶತ್ರಬಲಿ ಹನುಮಮೊದಲಾದವರನೀ(ಸೆಂದ ॥೮॥ ಮೊಳಗುವವವೀ(ಗಿಂದ್ರಜಿತುಕ। ತ್ತಲೆಯುಕಡುಹಿಂಗೆವನರಥವೆ ।ಗ್ಗಳವ್ರುಕಗೊಗ್ಗಲೆಯುರಿಸಮರ್ಥನುಕಲಿ ಯಕಾಳಗಕೆ॥ತಿಳುಹುಸೀ(ಸೀ(ಹದನರಘುಕುಲ। ತಿಲಕರಿಗೆಬೇ(ಗೆನುತತನ್ನ ಯು । ಬಳಿಯುನಾಲ್ವರುಮಂತ್ರಿಗಳುಸಹಿತಡರಿದನುನಭವ ॥೯॥

ನಿಲುಕಿತೊಂದೆಸೆಯುಪಿಮಹಾರಥ।ದುಲುಹುಮುತ್ತೊಂದೆಸೆಯುಲಕ್ಷ್ಮ।

ವೆಳೆಯುಕಲ್ಲನುಹೊಳಕಿದುದುಹೊಯ್ದೀಳ್ವಕೈಹೊಡೆಯು ॥ ಬಲುರಥಸ
ಘಾತೆಗ್ರಂದಃಡೆಸೆಯುಲಿ । ವೊಳತದುದುನಭಪಿನಿತಸಿತರಲಿ । ಗಲಬೆಘು
ದ್ಧದುಗಃಥಬಲಬಲಬೈರಿಜಿತುಖಳನ ॥೧೦॥

ಮಾಯೆಯಾಹವದವನವನಸವು । ರಾಯುತದಪರಿಬೇರೆಯುವುವ ।
ಜಾಯುಧರಸೋಲಿಸಿದನೀಪರಿಯುಲ್ಲಿಕದನದಲಿ॥ ರಾಯರಾಘವಸೂನು
ಕೇಳವ। ನಾಯುತದಸರಗಳೋಟಗಳರ । ದಾ್ರಯುವಾನಿತ್ತರಣವಹೊಗ
ಳುವಡರಿದುತ್ತನಗೆಂದ ॥೧೧॥ ಆಡಿದವ್ರುಬಲಿಕಭ್ರದಲಿ..ಲು । ಕೋಡುಗ
ಲ್ಗಳುಬೀಸಿಕೆಯುಲೋ ।ಲಾಡಿದವ್ರುಕೈದುದಿಯುಹೆಮ್ಮರಸಿಕರಕದನದಲಿ॥
ಕೂಡೆಗವಣೆಸಿತ್ತುಸಳಿಸದೆ । ಲೀಡಿರಿದುಕಪಿಸೇನೆಸರಳಿನ ।ಗೂಡಿನಲಿ
ಹೊಗಿಸಿದನುಹೊಡ್ಡಿಸುರೇಂದ್ರಜಿತುಭಟರ ॥೧೨॥

ಲವನಿಕೇಳ್ಕೆಭಾರಿಸಿತುಬಲು।ಬವರಹವನರಿಘಾಯವಡದೆರು ।ಗವಯ
ಗಜನಳನೀಲವೃಂದದ್ವಿವಿದವೊದಲಾದ ॥ಪ್ಲವಗಪತಿಗಳುಬಂದುಬಿದ್ದು
ದು । ಪವನತನಯುನವೇಲೆರಣರಾ। ಘವಮಹೀಪತಿಗರುಹಿದನುಸುಗ್ರೀ
ವನೀಹದನ ॥೧೩॥

ಅನಿಸಿದನುಹನುಮಂತನಾಸರ । ಲರಿತವನುಸೈರಿಸುತಗಗನದ ಧೊ
ರೆತನಕವೈದೋರಿದವಮಾಯಾವಿಲಾಸದಲಿ॥ ಮರಸಿಮುಗುಳ್ಳೆತಂದರ್ೞಾ
ಮನ । ನರಸಿಸುರಿದನುಸರಳಸೋನೆಯ । ನುರುಬಿದನುಬಿಲುದುಡ್ಡುಕಿ
ಲಕ್ಷ್ಮಣನಾನಿಶಾಚರನ ॥೧೪॥

ವಿನುಮಿಗಿಲೋಸ್ವಾಮಿಯೆಡೆಗವ । ಧಾನಕಪಿಭಟರೊಳಗೆಮರ್ತನ
ಸೂನುವಿನಸುವ್ಯಾನದೆಸುಗೆಯುಸುರಪಜಿತುಖಳನ॥ ಆನಿಭೃತಕೋದಂ
ಡಚಂಡ । ಧ್ಯಾನವಿಡಿದಿಳಿತಂದುಹೊಯ್ದನು। ವೈನತೇಯನಘನತೆಯು
ನುಬಿಗಿದಡರಿದನುಬಳಿಕ ॥೧೫॥

ಹೊಳ್ಳವೈರಿಯುಲಿಕೈಗೆಕಾಲಿಗೆ । ಸಿಕ್ಕಿಕಳದವ್ರುಪಾಶಪಾಶದ।ಸಿಕ್ಕಿನ
ಲಿಶಿಖಿಮಿಡಿಯಲೌಡೊತ್ತುಗಳಲನಿಲಸುತ ॥ ರಕ್ಕಸಾಂತಕನೆಡೆಗೆಬಂತಿ
ಸು। ತಕ್ಕರಿನಹಂಬಲಿನಲಿರೆಕೈ। ಯಿಕ್ಕಿದನುಕಾಳಗಕೆಕಲಿರಾವಣಿಕಕು
ಸ್ಥಜನ ॥೧೬॥

ಬಳಿಕಬಲುಹಾಯ್ತಿಬ್ಬರಿಗೆಬಲು । ಗಲಹಕತ್ತಲೆವೆಳಗುಗಳಸರ। ಳ
ಳುಕಿಸಿದವಂಬರವನಳ್ಳಿರಿದವ್ರುದಿಲಾವಣಿಯು ॥ ಹಲವುಮಾತೇಸಿವರರಣ
ದುಗ್ಗಳದಸಂರಂಭಾತಿಶಯುದಸ । ದಳಕೆಹಡಿಯನುಕಾಣೆಪೂರ್ವದವೀ
ರರೊಳಗೆಂದ ॥೧೭॥

ಕಣೆಯುಕರದೆನುಬಳಿಕರಾಮನ|ಹಣೆಯುಸರಿಸದಲರಿಭಟನ... |ಗ
ಣಿದಪಥವಿಡಿದೇರಿಸಿದನಾರಾಮನಂಬುಗಳ ॥ ಕಣೆಕಣೆಯೊ...ಗಳೂ
ಡಬುದುಡು |ಗೆಣವಸರಗೊಳಿಸಿದವುಬರಿಯು| ಬ್ಬಣದವರಿ ಟನಶ್ವಸಾ
ರಥಿರಥಪತಾಕೆಗಳ ॥೧೮॥

ಕರದನವನಂಬುಗಳನಂಬರ |ಕ್ರೊಂಲವಿವನೆಸುವಸ್ತ |ನಿಕರದ ತರಿ
ದುಹತ್ತಿದವೀಖರಾರಿಯುಕಠಿಣಶರಜಾಲ॥ ಅರಚುತಿದ್ದರ್ಾದಜಾಂಡವಿಬ್ಬ
ರ|ಗುರುಬಿನೆಸುಗೆಯುಹತ್ತಿಗೆಗೆಬಲು|ಬಿರಿತನಿಬ್ಬರಬೊಬ್ಬೆಗೇಸೆಂಬೆನು
ಮುಹಾದ್ಭುತವ ॥೧೯॥

ಏರುವಿಳಿವಿಬ್ಬರಕಣಾಳಿಯು |ತೋರಿಕೆಯುಕಿಡಿತವುದರಾಸಿಯು|ತೂ
ರಿದವು|ತೇರ್ವೈಸಿದವುನಾನಾದಿಗಂತದಲಿ|ತೋರಿದವುಬಳಿಕೀಖರಾರಿಯು|
ಕೂರುಗಣೆಯುಭಟರಚಾಪದ |ಚೇರಿಕೆಯುಸರಿಸದಲಿರಥಚೇತ್ಕೃತಿಯು
ವಳಯುದ್ಧಲಿ ॥೨೦॥

ಒಡಲೊಳದ್ದವುತೇಜಿಗಳಭೇ| ರಡಿಮುಗುಚಲೆತ್ತಿದವುಬಳಯುಂ|ಬೊ
ಪದುಹಾಯ್ದವುನೆತ್ತಿಯುಲಿಸಿರ್ಜರಕುಲಾಂತಕನ॥ ಉಡಿದುಬಿದ್ದವುಸಿಂ
ಧವೇಗುರಿ| ಸಡಕುಸತ್ತಿಗೆಸುತ್ತುವಳಿಯುದ | ಲೆಡಹಿತಹಿತನಸಮರಸಂ
ಭ್ರಮುವಂತರಿಕ್ಷದಲಿ ॥೨೧॥ ತೂಗಿದನುಮಸ್ತಕವನಾಶತ|ಯಾಗಜಿತಂ
ವಡಾಯಾತ್ರಿಯಂಬಕ|ಗಾಗದೀಕೋದಂಡಚಂಡವಧಿಪಕಿಸಲು|ನಾ
ಗನಿರ್ಜರನಿಚರರೊಳೀ |ಗೊಗುವಗಾಢಾಯ್ತುಲ್ಲಗುಣಶರ|ಯೋಗವನು
ನಾಕಾಣೆನೆಂದಡಿಗಡಿಗೆಬೆರಗಾದ ॥೨೨॥

ಅನಿತುಬಲುಹಿಲ್ಲದೊಡೆಸನುರಾ|ವನಿಯೊಳಸ್ತ್ರವಿಸುವನೆಸುವನೋ
ಜನವಬಗೆಯದೆವೀರಖರದೂವಣಭಟಾದಿಗಳು॥ಮನುಜನಲ್ಲೀರಾಮನೆಂ
ಬೀ |ನೆನಹುಮನಸದಲಿತೋರುತಿದೆಯುಂ| ದನಿವಿಷಾಂತಕನೊಡ್ಡಿದನು
ಮಾಯಾವಹಾಶರವ ॥೨೩॥ ತೋರಿದವುನಭದಲಿಶಿಖಾಳಿಗ| ಳೇರಿದವು
ಜೀಮೂತತತಿಸಲ|ಚೀರಿದವುಚಂಚಂತೆಯುಲಿಸಿಡಿಲಿಳೆಗೆಕೆಂಡಗಳ॥ಕಾರಿ
ದಂಬರಹೊಗೆಯುಹೊದರನು| ವಿಸಾರಿತಂಬರಭುವನಬೆದರಲು|ಚೀರಿತಂ
ಬರಬೀರಿತಂಬರೆವಖಿಳಭಯರಸವ ॥೨೪॥

ಸುರಿವುದೊಮ್ಮೆಯಮ್ಮರುಣಜಲಪಹೆ ಬ್ಬುರಿಭಟಾಳಿಸಹಾಯ್ದುವುದದ್ರಿಗ |
ಳುರುಳುವವುಸಿಲ್ಲಲೆರಗುವವುತುರುಗುವವುತಿಮಿರಚಯು |ಶರಧಿಜರಿಯು
ಲುಕಾರವುಳಿಭೋ| ರ್ಗರದುಸುರಿದನುಕಾಳರಕ್ಕಸ| ನೆರವಿಸರವಳಿಕೆಗಳ
ವಿಲುವುದುಮಾಯೆಯುಲಿಖಳನ ॥೨೫॥ ಬಿದ್ದುದಗಣಿತಸೇನೆಜಾಂಬವ|ನಿ

ದನಂಬಿನಸೊಡಿನಹೆ । ಲ್ಲಾದ್ದಿಕೆಯಹನುಮಂತಸಘೆಸುರ್ಪಣದತ್ರಾಪೆ
ದಲಿ॥ ಆದ್ದನಹಿತನಕಾಣದಿನಸುತ। ನದ್ದನಡಿಗೆವಿಷಾದವಾರ್ಧಿಯೊ।ಳಿ
ದ್ದಸುಭಟನಶೌರ್ಯ್ಯವೇನಾಯ್ತುರಿಯೆತಾನೆಂದ ॥೨೬॥

ಬವರಬಲಿದದುಬಳಿಕರಣಭೈ। ರವರಘುಕ್ಷಿತಿಪತಿಗೆರಿಪುವಿನ। ವಿವಿಧ
ಮಾಯಾಪ್ರೌಢಿಮೆಯನುಮಾಯಾವಿನಿರ್ಮಿತನು॥ ಕವಿಸಿತ್ರೋಮರಶಕ್ತ್ರಕದ
ಲಿಶಾಂ। ಬವಸನೆಚ್ಚನುರಾವಣಿಯುಜವ। ದವರುಸುಳಿದರುನಯನವೀಧಿ
ಯಲಾನಿಶಾಚರನ ॥೨೭॥

ತೂರುಗಿಣೆಗಿಂತಾಯುತ್ತಾಪ್ಯೈ । ದೋರಿಕಾದಿದಡಸುಕರೀರದಿ ।
ಜಾರದಿಹಮೆಯನುತ್ತಬಾಣವ್ಯಥೆಯಬಾಧನೆಗೆ ॥ ಅರದಾಯ್ದನುಹೂದೆ
ಯೊಳಸ್ತ್ರನ। ನೇಡಿಸಿದನಾಬಿಲುದಿರುವಿನಲಿ।ಮೂರುಕಂಣಮಹೇಶದ
ತ್ತಮಹೋರಗಾಹ್ವಯವ ॥೨೮॥

ಆಲಗಳಿಂಟಸರಾಜಸರ್ಪ। ವಳಿಗಳೊದಗಿದವಂಬಿನಲಿಬಳಿ! ಸಲಿಸಿದ
ವುಮಾತಾಳಲೋಕದರೌದ್ರಫಣಿನಿಕರ।ಘುಳುಘುಳಿಪನಿಟ್ಟುಸುರಿನಲಿದಿ
ಗು । ವಳೆಯಮೆರದುಶ್ವಾಸಲಹರಿಯ । ಲಳಯುಗರಳದಹೊಗೆಯಹೊ
ಯ್ಲ್ಲಿಹೊರಳಿದುಮಸೇನೆ॥೨೯॥ ಚೋರಿಸುವೆನಿಡುನಾಲಿಗೆಯಪ್ರೊ।ತ್ಕ್ಷ
ರರಪವಕ್ಷಿಗಳಲುಬ್ಬನ। ತೋರಗಿಡಿಗಳದಾಡೆಗಳವಿಷದುರಿಯ.ಝಾಡಿಗ
ಳ॥ಘೋರತರಪೆಡೆವಣಿಯನಿಸಿತಕ । ಠೋರರಶ್ಮಿಯರೌದ್ರಸರ್ಪ।ಕಾ
ರಶನವಂಜಿಸಿತುಗಾರುಡಭುವನರಂಜಕನ ॥೩೦॥

ಸರಳಹಿಳುಕಿನಬೆರಳಬಿಗುಹಿನ। ತಿರುವಿನಾಕರ್ಣಾಂತಧ್ಯೈರ್ಯ್ಯೋ।ತ್ಕ
ರದಮದದುಬ್ಬರದಘನಮಹಿಮಾತಿರೇಕದಲಿ ॥ ಹರನವರವುಂಟೆಂದುಹ
ವಿ[illegible]ನ। ಭರದಬಲುಹಿನಲಮರಕುಲಸಂ । ಹರಣಶಕ್ರಾರಾತಿಯಸುರಾ
ರಾತಿಗಿಂತೆಂದ ॥೩೧॥ ಸ್ಮರಿಸುಗಾರುಡಮಂತ್ರಬೀಜಾ।ಕ್ಷರವತಿಳಿಯೆಸು
ಪರ್ಣಮಣಿರಂ । ಜರವಹೊಗುಭೂನಾಗಮಣಿಮುದ್ರಿಕೆಯಬೆರಳಿನಲಿ।
ಧರಿಸುಘೋರಭುಜಂಗಮಾಸ್ತ್ರನ। ದರಿಕೆಯುಳ್ಳರೆಯೆಂದುಸರ್ಪ।ಸ್ತ್ರ
ರಣಶಯನನಸರಿಸಕೆಬ್ಬಿಸಿದನುಮಹಾಶರವ ॥೩೨॥

ಅರಿಯದಾಖಳಸೆಚ್ಚಡಂಬೇ । ನರಿಯದೇಮುದ್ರಿಸಿತುಪಾಯೆಯ।
ಮರೆಯಮನುಜಾಕೃತಿಯಮರಣಾಲಯವಿವರ್ಜಿತನ ॥ ಅರುಹಿನರನಾ
ಟಕದಶೇಷನ। ಸೊರಗಿಸಿತುಸೋಯಿಸದೆಬೆದರಿಸಿ।ಬರಿಯಭೀತಿಯಲಿನ
ಸುತ್ತಾವಿಸಮಸ್ತಭಟನಿಕರ ॥೩೩॥

ಚಾರಿವರಿದಟ್ಟದಪ್ರಕಾಪ್ರುಗ್ಗಳಾರಣಾಂಗಣಮಧ್ಯದಾಪವ।ವೀರವರ್ಗ

ವರಿಸಿದರಾದರಿಸಿತಲಾನಿಕೆಯವಿನಯನ॥ ನೂರುತನಧಾಳಿಯಲಿಬಳಿಕಿಂ
ದ್ರಾರಿಬೊಬ್ಬಿರಿದಬ್ಬರಿಸಿತ । ನ್ಯಾರಿಗಭಿಮುಖನಾದನೊದರುವವಾದ್ಯ
ಘೋಷದಲಿ ॥೩೪॥

ಹದಿನೈದನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಹದಿನಾರನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಭುಜಗಪಾಶದಾಮರಾಮಾನುಜರವರಲೀಲಾಚರಿತ್ರ
ದ। ಭಜನೆಯಿಂದೆಬ್ಬಿಸಿದನಮರರುಹೊಗಳೆವಿಹಗೇಂದ್ರ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ತಿರುಗಿದನುಬಳಿಕಿಂದ್ರಜಿತುಜಯ। ಸಿರಿಯುಸುಮ್ಮಾನದಲಿ
ಲಂಕಾ। ಪುರಿಗೆಸಮರೋತ್ಸಾಹವಾರ್ತೆಯಚರರುಹರಿತಂದು ॥ ಸುರವಿ
ರೋಧಿದಶಾನನಂಗೆ।ಚ್ಚರಿಸಲವದಿರಿಗಂಗಚಿತ್ರವ।ಹೊರಿಸಿನಡೆತಂದಿತ್ತ
ನೋಲಗವನುಸರಾಗದಲಿ ॥೧॥

ಗುಡಿಯುಕಟ್ಟಸಜೀಯುಜಯದು । ಗ್ಗಡದಭೇರಿಯಹೊಯ್ಸಿಬೀದಿ
ನ।ತೊಡರನಿಕ್ಕಜದೆವಿರೋಧಿಗೆವಿಷಮಲೋಚನನ ॥ ತಡವಿದೇಕಿನ್ನೆಂ
ದುತನುಜನ। ನಡಿಗೆನಲಿದಿರೆದ್ದುನಗೆಮೊಗ । ದೊಡವಿನಿಂದಪ್ಪಿದನುಬ
ಯಲಮನೋನುರಾಗದಲಿ ॥೨॥

ಸುಳಿದಮಾರತಿಕೆಂಪುಗೂಳಿನ । ಬಳುವೆಗಳಸೊಗಸಿನಲಿವಂದಿಗ। ಳು
ಲುಹುತಿವಿದುದುನಭದಲೊಸಗೆಯಹರೆಯಘೆರೆಘೆರೆಯ॥ ತಲೆಕೆಳಕಮಾ
ಡಿತ್ತುಗುಡಿಗಳು। ತಳಿತವಗಲಕೆನಗರದೊಳಗರೆ। ಘಳಿಗೆಯುತ್ಸವವಚ್ಚ
ರಿಯುಬೀರಿತುದಶಾಸ್ಯಂಗೆ ॥೩॥

ತದವರಿಸಿದನುಪುಳಕದುಬ್ಬಿನ। ಗುಡಿಯರೋಮದಹರುಪನಯನ
ದ। ಬಿಡುವನಿಯುಕಾಮುಕನುಕೊಂಡಾಡಿದನುನಂದನನ ॥ ತೊಡರರ
ನ್ನವತೆಗದುಮುಕ್ಕಳ। ಮಣಿಯಬಾಯುನ್ಮಾಣಿಕೋಯಂ । ದೊಡನೊ
ಡನೆಹರುಷಿಸುತಲಂಕರಿಸಿದನುರಾವಣಿಯ ॥೪॥ ರಣವನೊಡ್ಡಿದಪರಿಯ
ರಿಪುಕಪಿ । ಗಣದಕದನಶಿರಿಯುಘಟಿಸಿದಾ । ಗಣದಮಹಿಮೆಯರ್ಘಾಡ
ಣಿಯಜಯರಣದಜೋಡಣೆಯ ॥ ಕ್ಷಣರುಚಿಯುಸಂಚಾರದುಬ್ಬಿನ । ಬ
ಣಿತೆಯಲಿಬಿನ್ನೈಸಿಗರ್ವದ । ತಣಿರಿನಲಿನಿಜನಿಳಯುಕಿಂದ್ರಾರಾತಿಬೀ
ಳ್ಕೊಂಡ ॥೫॥

ಕರಸಿದನುಬಳಿಕಸುರಪತಿಕಡು। ಹರುಷದಲಿಜಾನಕಿಯುಕಾವಲ । ಸ
ರಮೆಯನುಸಂಗರದಜಯುವಿಸ್ತರವನಾಸತಿಗೆ॥ ಒರದುಕೊಂಡೈದವನಿಜೆ

ಗೆತಂ। ನರಸನನುತೆರೀದಿಸಿದನೋ । ನಿರ್ಭಯದಸಂಶಯದಪನರ್ಸಿವಾ
ಸಿಕೊಂಡುಬರಾಯೆಂದ॥೭॥ ಬೀಳುಕೊಂಡಳೆಸರದೊಸರಗೊಂ। ಡಾಲಿಗೆ
ಳಬಿಡುವನಿಯಲಾವಾ । ಯಾಲತಾಂಗಿಯುಬಳಿಗೆಬಂದುಸುರಿದಳುರಾವ
ಣನ ॥ ಹೇಳಿಕೆಯವಾತುಗಳನಾಸತಿ । ಕೇಳುತಳಕ್ರಂದನವಿನಳ್ಳಿಯು।
ಕೋಲುಗೊಂಡಂತೊರಗಿದಳುಬಸವಳಿದುವಾರ್ಛೆಯಲಿ ॥೭॥

ತಾಯೆಸ್ಥೈರಿಸುತಂವಾವರುಬಲು । ವಾಯಕಾರರುಹುಸಿಯೊಸಿಜ
ವ್ಪೋ। ನೋಯಬೇಡೆನ್ನಬರನಡೆನೋಡವೆವುನಾವೆನುತ॥ ವಾಯುಪಥ
ದಲಿಪುಷ್ಪಕದಿನಬು।ಜಾಯತಾಕ್ಷಿಯತಂದಳಾರಘು।ರಾಯನಿದ್ದರಣಾಂ
ಗಣಕೆರವಿವಂಶಕೇಳೆಂದ ॥೮॥ ವಿಷದಲಹರಿಯಲಳಿಯನುಸುರಿನ।ಹಸರಿ
ಕೆಯಜಾರಿಸುವಜಿಹ್ವೆ। ಪ್ರಸರದುರುಪ್ರೊತ್ಕಾರಲಹಿಪಂಜರದಮಧ್ಯದಲಿ॥
ಎಸದವೈಲವಕೇಳುಪೂರ್ವದ । ವಿಷಧರೇಂದ್ರಫಣಾಳಿಯಲಿಭ್ರಾರಿಸಿದನಿ
ದ್ರಾಮುದ್ರಿತನವೊಲುರಾಯರಘುನಾಥ ॥೯॥

ಕಂಡಳೈಕವಲಾಕ್ಷಿಕಳವೇ।ಕಂಡಕಂಠೀರವನವರಾಯಾ। ಖಂಡಿತನ
ವಾಹಿವರಾತಿಶಯನವಹತ್ವಪರಿಗತನ । ಕಂಡುಕಂಬನಿದುರುಗಲಲಿಹಾ।
ಚಂಡಬಲಹಾರಾವಹಾವಾ । ರ್ತ್ರಾಂಡಕುಲಸಂಭೂತಹಾಯೆಂದೊರಲಿ
ದಳುಸೀತೆ ॥೧೦॥

ವಾರುಳಿಗೆತ್ತಣವುಂಡಲವುತನು। ಜರೆಡೆಗೆತ್ತವಿಲಾಸದರ್ಪಣ।ದರುಶ
ನವುಜಾತ್ಯಂಧಗೆತ್ತಲುಪತಿಯುಪೇಕ್ಷತೆಗೆ॥ವರವಸಗೂವ್ರಾವೆತ್ತಪಾಪಿಗೆ
ಪುರುಷಭಾಗ್ಯತೆಸುಲಭವೇಹಾ ।ನರಶಿರೋವಣಿಹಾಯೆನುತಹಂವ್ರಿಸಿ
ದಳುಸೀತೆ॥೧೧॥ ರೋಗಿಗೊಲಿದಕಜ್ಜದೆಸುಧೆವಿ। ಭಾಗ್ಯಧೇಯನವುಂ
ದೆಶಿರಿತಾ ।ನೀಗಿಸುಳಿವಳೆಜಾತಿವಾರ್ಖರಜಾಡ್ಯಹೃದಯದಲಿ॥ ಯೋಗ
ನೆಲೆಗೊಂಬುದೆಸರವೆಕೇ।ಳೌಗುರುದ್ರೋಹಂಗೆಕೈವ।ಲ್ಯಾಗವುಘಟ
ಸೂದೆಹಾಯೆಂದೊರಲಿದಳುಸೀತೆ॥೧೨॥ ಧರೆಯೊಳುದಿಸಿದಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆಂ
ದೇ।ಕರವರೆನ್ನವನೆನ್ನಗಂಡನ।ನರಚರಿತ್ರವವಿಷ್ಣುವೆಂಬನುಜನಕನನ
ವರತ॥ಹಿರಿಯರಾಡುವರಧಿಕಲಕ್ಷ್ಮಣ।ಭರತಯೆಂದೆನ್ನುವನುವಾತವು।
ಸ್ವರಪಚಾಪದಚಾಳಿಯಾಯ್ತೆಯೆಂದಳಿಂದುವುಖಿ ॥೧೩॥ ಬದುಕಲಾ
ಬನುಸವೆಸಹಗನು।ನದಲಿಸೂರ್ಯಾನ್ವಯನಕೈಕೊ। ಟದಲಿಕಾಂಬೆನು
ನನ್ನಪ್ರೂರ್ವದನ್ಯಪುರಂಧ್ರಿಯರ ॥ ತುದಿಯವಾತಿದುಕಳುಹುತನ್ನ
ನು । ಹೃದಯದಲಿಬೇರೊಂದನೆಣಿಸದೆ ।ಸದೆಹೃದಯದಲಿಕ್ಯಹಯಿರಲಿ
ಕಳುಹೆಂದಲಾಪದಕೆ ॥೧೪॥

ಕೈಯಿಂದವರುಜರರಲ್ಲಗಂಡನ। ಕೊಂದವಳುತಾನೀಗಸಾಕೆ। ನ್ನಿಂದಸಿ
ದ್ಧಿಸಿದಬುಧಭವಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮಂಗೆ ॥ಚೆಂದವೇಜೀವಿಪುದುತನಗಿಂ।
ನಂದವೇಧರಣಿಯಲಿಬದುಕುವು । ದೆಂದುಕೈಗಳಿಮುಗಿದುನುಡಿದಳುಸರ
ವೊಗಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥೧೫॥ ಯುವತಿಯುರೊಳತ್ಯಂತವಿಕಾರಿದ । ಧವಳಿಕೆಯು
ಲಾನೀನುಶಿರಿರಾ । ಭವನನುರಣವಸೀನುನಿರ್ಧರಿಸುವನಿತಂಬಿನಿಯೆ॥ಎವ
ಗೆನಿನ್ನೀವಗಾತುಕರ್ನಕೆ।ಸವಿಗಳಾಗಿವವೇನುಸೂಕಿ।ನ್ನವಿನಯುಪ್ರತಿಬಂ
ಧವಚನಗಳಿಂದಳಾಸರಮ ... ॥೧೬॥

ಸ್ವೈರಿಸೊಂದೇಕ್ಷಣವಿಭೀಷಣ।ವೀರಗಮನದೊಳರಸರಾಘವ।ನಾರುಭ
ಟಿಮನುಲಕ್ಷ್ಮಣಾಂಕನಹೂಂಕೃತಿಧ್ವನಿಯು॥ತೋರಿಸುವೆನೆನುತಾಸರ
ಮೊನಯು। ಸಾರದಲಿನಳಿನಾಕ್ಷಿಯನುನೃಪ । ನಾರಿಯನುನಂಬಿಸುತತಂ
ದಳುಸೀಮೆಗಾರಣದ ... ॥೧೭॥

ಲವನೇಕೇಳೈಬಳಿಕರಘುಪುಂ । ಗವನನರಸಿದರಿರುಳುರವಿಸಂ ।ಭವಸ
ವಿಕಾರಜಸೀಲನಜಜಾಂಬವಗವಾದಿಗಳು ॥ ಕವಿವಕಂಗಳಜಲದಜಾಡ್ಯದ।
ಜವನಿಕೆಯುಭಯುಮುಖದಚಿತ್ತದ । ಭವಗೆವಣಿಯುಲಿತಂದುಕಂಡರುಕಪ
ಟವಮಾನುಷನ ... ॥೧೮॥

ಗರಳದುಬ್ಬರಗಬ್ಬರದಪ್ರೌ । ತ್ಕರದಚೂರಿಪಜಿಹ್ವೆಗಳನಿ। ರ್ಭರದಫ
ಣಿಕುಲಮಧ್ಯದಲಿಫಣಿತಲ್ಪನಂಪವಲಿ ॥ ಅರಸನಿರೆಸಂಶಯದಮನದಲಿ।
ಸುರರವೈದ್ಯನನಂದನನಸರ । ಸಿರುಹಬಾಂಧವಸೂನುಕರದಿಂತಂದನೃ
ತಂಗೆ ॥೧೯॥ ಬಾಸುಷೇಣಕಪೀಂದ್ರನೀನ ।ಭ್ಯಾಸಿಯಲ್ಲಾವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ
ದೊಳು ।ಭೂಸುರೇಂದ್ರನಮನೆಯಧನ್ವಂತರಿಯಪುತ್ರನಲ॥ ದಾಶರಥಿಯ
ನುನೋಡುನಮಗೇ। ನಾಶೆಯುಂಟೇಹೇಳೆನಲುಸಂ। ಭಾಷಣೆಗೆವಾತಾವ
ಕಾಣೆನುಹೇಳಲೇನೆಂದ ... ॥೨೦॥

ಐಸೆಮತ್ತೀನೆಂದುಬೆರಗಿನ। ಭಾಷಣದಕದಪುಗಳಕೈಗಳ।ಭೂಷಣದ
ಲಿರಲಾವಿಭೀಷಣದೇವನಡೆತಂದ॥ ಪೈಸರಿಸದೀರಣಕೆಮನದವಿ। ಲಾಸವಾ
ಪುದುವೀರವಿಜಯಸು ।ಸಾಸಿನಿಯಸೌಭಾಗ್ಯದುನ್ನತಿಗೇನುಮತಿಯೆಂ
ದ ॥೨೧॥ ಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಯಮರದುತನ್ನನು ।ಬಿಟ್ಟುವೈಕುಂಠಕ್ಕೆಪೋ
ಪರೆ। ಹುಟ್ಟುಹೊಂದೇನಿನಗೆನರನಾಟಕದಿನೀನಪುವ ॥ಬಿಟ್ಟರಿನ್ನಾರಡಿ
ಗೆನೇರುವೆ। ನಟ್ಟಡವಿಯಲಿಹೊಲಬುತಪ್ಪಿದ ।ಬಟ್ಟೆಯಾದುಮದೇವಲ
ಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನುಡಿಯೆಂದ ... ॥೨೨॥

ಎಲೆವಿಭೀಷಣಕೇಳುರಾವಣ।ಭವನತನ್ನಯಭಲಪುರಾವನ।ಕಲಹ

ವೆನ್ನಯಕಲಹರಾಮನವಚನವನುವ್ಯಚನ| ಕೊಳುಗುಳದೊಳುತ್ತಘಾನ್ನ
ಜದಿಗು| ಬಲಿಗುಸತ್ತ್ತತದೀಯರಾಜ್ಯಕೆ | ನಿಲಿಸುವೆನುನಿನ್ನವನುನೋ
ಡೆಂದುಬ್ಬಿದನುರವಿಜ ... ||೨೩||

ಅರಸರಾಘವನಾವಲೋಕಬೊ| ಳಿರಲಿಕಹನಡ್ಡೈಸಿಂದು| ಬ್ಬರದ
ಮುಹಿಮುಯುದೇವತೆಗಳಾರಾಡವರುಗಳ || ಶಿರವಚಂಡಾಡುವೆನುಸೀತೆ
ಯ |ನೆರಹುವೆನುರಾಘವನೊಳಾರೆಂ | ದರಿಯಲಾಸುಗ್ರೀವದೇವನನೆಂ
ದುಘೋಷಿಸಿದ ... ||೨೪||

ಹಾಯುನುತಹನುಮಂತಬೊಬ್ಬೆಯು | ಬಾಯುಬಿರುಧನಿತ್ರೋಡನು
ತಾ | ರೇಯನುಬ್ಬಿರಿದಬ್ಬರಿಸಿದನುಹೊಯ್ದು ಭುಜಯುಗವ|| ವಾಯು
ಸುತಸಖಮುಖ್ಯನೇನಾ| ನಾಯಕರುಹುರಿಗಟ್ಟಿರಕ್ಕಸ | ರಾಯಗುದುರ್ಗ
ದಲಗ್ಗೆಗೊಡರಿಸಿದರುಸರೋಷದಲಿ ... ||೨೫||

ಇನಿತುಕೋಳಾಹಳವಕಂಡಜ| ತನುಜತಾನಿನುಪಂಥವಲ್ಲಿಂ|ದಿನತ
ನುಜನುದ್ರೇಕವನುನಯುಮುಖದಿಸಂತೈಸಿ||ಅನಿಮಿಷರವೈದ್ಯನಕುಮಾ
ರನ| ಮನದಬಗೆಯಂತರವನಾತನ |ನೆನಹನರಿವಡುಪಾಯವಿದಕೇನೆಂ
ದುಬೆಸಗೊಂಡ ||೨೬|| ಆಧಿವಿಜವೈದ್ಯನಕುಮಾರಕ | ನಾದಯಾಂಬುಧಿ
ಗೆಂದನಾಲುಕು| ಭೇದದೌಷಧವುಂಟುಕೇಳುತ್ತರದಭಾಗದಲಿ||ಅದಿವಿಜ
ಗಿರಿಯಿಂದಮುಂದಣ |ಹಾದಿಯಲಿಹರಿದಶ್ವನಾಮದ|ಮೇದಿನೀಧರದಮ
ಲಚಂದ್ರದ್ರೋಣಿಗಳಲೆಂದ ||೨೭||ಅಗಿರಿಯಮಹದೌಷಧಗಳನು|ಬೇಗ
ತಂದರೆರಾವಣನನೀ|ವಾಗಿಕೊಂದವರೀನಿಶಾಚರಪದೆಯತಿಂದವರು |ಈ
ಗಲೀಲಂಕೆಯವಿಭೀಷಣ |ಗಾರುವಮಾಡಿಸಿದವರುಮೇಲೇ| ನಾಗಿನಭ್ಯುದ
ಯಪ್ರಸಂಚಕೆಕರ್ತರಹರೆಂದ ... ||೨೮||

ಆಗಲಿದುತಪ್ಪಿಲ್ಲನಮ್ಮನು| ರಾಗಕಿದುಪಥವಹುದೆನುತಶತ | ಯಾಗ
ದೆಜ್ರಜಯಂತರನುಲಂಕಾಭಯಂಕರನ || ಸಾಗರೋಲ್ಲಂಘನನನೆನಲು|
ದ್ಯೋಗದಭಿಸಂಧಿಯಲಿದಿವದಿಂ| ದಾಗಗನಮಾರ್ಗದಲಿವೈದ್ರೋಡಿದನು
ವಿಹಗೇಂದ್ರ ... ||೨೯||

ಬಲದಗರಿಯುಕಾಸ್ಸಮುಖವುಂ | ಡಲಯುಜುಮಾರ್ಣವರ್ಣಾಂಗನಿರುಪ
ಮ | ವಿಲಸಡುಪನಿಷದಮಲಗಾತ್ರಪವಿತ್ರನೆಂಬರವ || ಬೆಳಗುತಿಳಿದನು
ಪೂರ್ಣಶಶಿಯುಂ| ಡಲದಸೊಂಪಿನಲಮುಮಹಾಲಾ| ಹಲಮಹೋಗ್ರವಾ
ಳಿಪಾಕವಿನಾಶರೋಷದಲಿ.. ... ||೩೦||

ಆಮುಪರ್ಣನಗರಿಯಘಾಳಿಗೆ| ಸೂಸಿದವುಸಪ್ತಾಂಬುನಿಧಿಕೈ| ಲಾಸ

ಮಂದರಮೇರುವಿಂಧ್ಯಾದ್ರಿಗಳುಮುಗ್ಗಿದವು ||ವಾಸುಕಿಯುತಕ್ಷಕನನಂತರ| ವೈಸಿರಿಯುನತಾಗಿದವು ಬಣಗುಬಿ| ಲೇಶಯಂಗಳಕಾಣಿಸಿದಿರಿಸಲು ರಗವದರ್ಶನನ ... ||೨೧||

ಗಿರಿಗುಹಾಳಿಯುಗವಲಿಗಸುಗಳ | ತೊರದುಸತ್ತವು ಕೆಲವು ಕೆಲವನು | ಕೊರದುಹೊಕ್ಕವು ಕೆಲವು ಕೆಲವಡಗಿದವು ಜಲಧಿಯಲಿ| ಮುರಿವಡದು ಕೆಲವು ಕ್ರೋಢಿಸಿದವು ಕೆಲ |ವರಿಸಿದವು ಪತ್ರಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯು | ಹರುಬಿನಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದವು ಸೀಕರಿಪ್ರೋದವಗಲದಲಿ ... ||೨೨||

ತಾಬಿಗೋಸುರಹಿಂದೆದಿರ್ದರ | ರಾಮನನುಗೆಲಿದಮೃತಕಲಶವ | ವಾಯುಪಥದಲಿ ತರಲು ತುಳುಕಿದಬಿಂದು ಪಕ್ಕದಲಿ|| ಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿರಲ್ದ ಸುಧಾರಸ | ಕಾಯಿದವು ಕಪಿಬಲವ ರಘುಕುಲ | ರಾಮನಸುನಗುತೆವಯ್ಯನರಳಿಚಿದನು ವಿಲೋಚನವ ... ||೨೩||

ನರಚರಿತ್ರದ ಭೂಮಿಸಚರಾ |ಚರದ ಚೈತನ್ಯಾತ್ಮ ಜಯುವಿ| ಸ್ತರಣ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪ್ತ ಜಯ ಮಹದಾದಿಭೂತಾತ್ಮ || ನಿರುಪಮಿತ ಜಯ ಜಯ ಜಗತ್ರಯ| ಕರಣ ಕಾರಣ ಕರ್ತ ಜಯ ಮುನಿ |ವರ್ಗರಣ ಜಯ ಜಯ ಯೆನುತಿರ್ದರವ್ವರರು ನೊಸಲಕ್ಕೆಗಳಲಿ ||೨೪|| ಆಮನುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಕಪಿಸವು | ದಾಯಸಾರಂಭಾತಿಶಯದವಿ | ಡಾಯಿಸುಲಿವಲಿದಾಡಿ ತುಬ್ಬಿರಿದಬುಧಿಘೋಷದಲಿ ||ರಾಮಕಪಿಸುಗ್ರೀವಜಾಂಬವ| ವಾಯುಸುತ ಪೌಲಸ್ತ್ಯಸಹಕಪಿ| ನಾಯಕರು ಮೈಮಿಕ್ಕಿದರು ರಘುಕುಲಶಿರೋಮಣಿಗೆ ||೨೫||

ಕರದರಾರು ಸುಪರ್ಣನನು ಶಂ | ಕರಸರೋಜಭವಾದ್ಯರುಗಳು ಪ್ರಚರಣೆ ತಾನೇ ಮುಂಟೆಸೇಳ್ಕೆ ಕುಶನಕೌಶಲವ || ಹರಿಕಣ್ಣಾರಘುನಾಥ ಸರ್ವೇ| ಶ್ವರ ಕಣ್ಣಾಸುಜ್ಞಾನಮುಂಭಾ | ಸುರತರಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಯೆಂದರಿ ರಾಘವೇಶ್ವರನ ||೨೬|| ದೃಗುನಿರೀಕ್ಷೆಯಲಾಸುವರ್ಣನ | ಮೊಗವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಮುಗುಳುನಗೆಯಲಿ | ನಗುತ ನಿನ್ನಿಂದಾದುದೆಮಗೆ ಪುನರ್ಜವಾಭ್ಯುದಯ || ಜಗದೊಳೆನಿತು ಮಹಾತ್ಮನೋಯೆಂ | ದಗಣಿತದ ಹರುಷದಲಿ ವಿನತೆಯ | ಮಗನನುಪಚರಿಸಿದನ ಮಧುರವಚೋವಿಲಾಸದಲಿ ||೨೭||

ಪರಮಪರಭವನಭವಘನಗೋ | ಚರನಗೋಚರಸೆಗುಣನಿರ್ಗುಣ| ಚರನಚರ ಸಂಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮೋದಯನಸಂಖ್ಯಾತ || ಕ್ಷರಮಹಾಕ್ಷರ ಮಿತನಮಿತನೇ | ನರಸ ನಿನ್ನ ಮಹತ್ವದಭ್ಯಂ | ತರವನರಿವವರಾರುಯೆನುತ ಖಗೇಂದ್ರ ಕೈಮುಗಿದ ... ||೨೮||

ಅರಿಮಡದನರರೊಡನೈಸೆನರಾಮಾ| ಮರೆಯುಜವನಿಕೆಜೀಯನಾಚಿಸ |

ದುರುವಭೃತ್ಯನಬೀಳುಕೊಡಿಸಾಕೆನುತಕೈಮುಗಿಯೆ । ಅರಿಯದವರ್ಗಂ
ದದಲಿಕೃಪೆಕಂ । ದೆರೆಯೆಮೊಗಸನ್ನೆಯಲಿಗಮನದ । ಗರಿಯುಗರುಡನ
ಬೀಳುಕೊಟ್ಟನುಪರಮಪುರುಷದಲಿ ... ॥೩೯॥

ನಗುತರಾಮನನರಚರಿತ್ರದ । ಮುಗುಧತನಕೆನಮೋಯೆನುತಖದ ।
ಯುಗಳಕಾನತನಾಗಿಹಾಯ್ದನುನಭಕೆವಿಹಗೇಂದ್ರ ॥ ಯುಗದಶೀಮೆ
ಯಂಕರದಿವ್ಯಬ್ಬಿನ । ಬಿಗುಹಿನವ್ರೊಲುಬ್ಬೆದ್ದಮುಸಗಿತು । ವಿಗಡವಾನರ
ಪಾರ್ಥಿಕೋಳಾಹಳದರಭಸದಲಿ ॥೪೦॥

ಅದಕೊನಿನ್ನಯರಮಣನಮಳಾ । ಭ್ಯುದಯಮುದ್ರುಹಸಿಸದೆವಾಚೆ
ಯ । ಲದಕೊಭರತಾನುಜನಭಾರಿಯಬಿಲ್ಲಬೊಬ್ಬಾಟ । ಕದಡುಳಿಗಕಪಿ
ಸೈನಿಕದಬಲು[illegible]ನದಭಿನವವೀರರಸಮಿ । ಕ್ಕೊದಗುತಿದೆನೋಡೆನುತ
ಸೀತೆಗೆತೋರಿದಳುಸರಮೆ ... ॥೪೧॥

ಅರಸಿಕೇಳೈಹೇಳಲೇನಿಂ । ನರಸಹದುಳಿಗನೆಂದುಪುಷ್ಪಕ । ಧರಿಸದಿ
ದುವೈಧವ್ಯಲಕ್ಷಣದಂಗನಾಜನವ ॥ ನಿರುತವಿದುಮೇಲಬುಧಿಹಿಮಕರ ।
ಮೆರುತತಾರಾಗ್ರಹವಹರುಷತೆ । ಪೆರದುದಿಲ್ಲಧರಿಂದಕಾಣಿಸಿತರಸನ
ಭ್ಯುದಯ ... ॥೪೨॥

ಎಂದುತೋರಿಸಿತಿರುಗಿಸಿದಳಾ । ನಂದಮಿಗೆಪುಷ್ಪಕವನಿದುಯೋ ।
ಯೆಂದುಮುತ್ತಿತುಹುರಿಕಟಿಸಿಹರಿಪತಿಯುಸನ್ನೆಯಲಿ ॥ ಸಂದಣಿಸಿಗಿರಿ
ಮರನಗರ್ಘರ । ದಿಂದಗಗನವಿಲಂಬಿತವಬಾ ।ಲೇಂದುಧರಗಿರಿಧರನದು
ಗಾವನೀಕಪಿವಾತ್ರ ... ॥೪೩॥

ಹದಿದಾರನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹದಿನೇಳನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಅಮರರಿಪುಧೂಮ್ರಾಕ್ಷರಣನಿ । ರ್ಗಮಬಲಾನ್ವಿತವಜ್ರ
ದಂಷ್ಟ್ರರ । ಸಮರದಲಿಗೆಲಿದರುಸಮೀರಜವಾಲಿನಂದನರು ॥

ಪದ್ಯ॥ ಕೇಳಿನೃಪಕುಶಲವರುಕಪಿಗಳ । ತಾಳೆಗದಕಡುಹಂಜಿಸಿತುಧೂ ।
ಮ್ರಾಳಿಯಲಿದುರ್ಜನಶಿರೋಮಂಡವೆನಪಟ್ಟಣವ ॥ ಕೇಳಿರಾವಣನಂಜಿ
ಚಿಂತೆಯ । ತಾಳಿತಮಿಯಂತ್ರದಲಿನಡೆತಂ । ದೋಲಗವನಿತ್ತನುಸಮ
ಸ್ತಸಿಕಾಟಗಣಸಹಿತ ... ॥೧॥

ಕನಸಕಂಡೆನೊಸಮುಗತಾವಮನ । ಜನಿತಜಾಡ್ಯದಲಿಂದ್ರಜಿತು । ರಾಮ
ನನುನಾಗಾಸ್ತ್ರದಲಿಕೆಡಹಿದನೆಂದುಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥ ತೊನದುಕೊಂಡನು

ತನ ಬಿರುದಿನ| ಬಿನುಗುನುಡಿಗಳಬಹಳಗರ್ವದ| ಘನತೆಯುಳಿತಾನಾರು
ರಣವಾರೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ ... ||೨||

ಬರಲಿಕಮಲಜದತ್ತರಥಕಂ|ಕರಸುಂಧಾಕರಚಾಪಶರಹಿನು|ಕಿರಣಹಾ
ಸಾದ್ಯಬಿಳಿಶಸ್ತ್ರಗಳೆಂದುದಶಕಂಠ||ಧುರಕನಿಲಪ್ರದೋಗಮುಖದಲಿ|
ನೆರಹುತಿರ್ದುದುಬಲವನಿಸ್ತ್ರಲು| ಗಿರಿತರುವ್ರಜಹಸ್ತದುರುಭಟಿವಿಾರಿತಾ
ಜಿಯಲಿ ... .. ||೩||

ಬೀಳುತಿರ್ದುವುಗಿರಿಗಳಟ್ಟಳೆ| ಯಾಳುವೇರಿಯಮೇಲೆತೆನೆಗಳ|ಸಾಲ
ಸರಿಸದಸಬಳನೆಗಹುತ್ತಿರ್ದವೀಬಲವ || ಹೊಳಿತಬುಧಿಯುಭಟರಸುಸವು
ರಾ|ಭೀಳಬಲರುಬ್ಬಟೆಯಘಾಳಾ| ಧೂಳಿವುಸಗಿತಶಸ್ತ್ರಕೈಲಾವಳಿಯು
ನೆಮರದಲಿ ... ||೪||

ಏರುವುದುಕಪಿಸೇನೆಸೇನೆಯ|ಜಾರುಗೆಡುಹುವುದಸುರಬಲದಣ|ವೇಗರ
||ಳರವುಕುಳದರಕ್ತದರಾಸಿಜಲನಿಧಿಯು||ವಿಾರಿದುದುಪೂರಿರಿದಬಲುಗೊ
ಲೆ| ಗಾರರರಿಭಟರುಬ್ಬಟೆಯುಕ್ಕೈ|ಸೂರೆಯಾದುದುನಗರದಲಿರಾಕ್ಷಸವ
ದೂಜನದ||೫|| ಕೆಡಹಿದರುಕೋಟಿಗಳವೆನೆಗಳ|ರೊಡಬಲಿದರಟ್ಟರೆಗಳ
ಸೂಕ|ತ್ತಡುಕಿದರುಕೆಡಹಿದರುಕೈಸೂತ್ರದಶತಘ್ನಿಗಳ || ಪಡಿಮುಖದ
ರಕ್ಕಸರರಕ್ತದ| ಮಡುವಿನೊಳಗದ್ದಿದರುಗಾವಳಿ| ಗಾಡಿಯಿರಿದುಗು||
ವ್ವಿಾಡವುಹುಯ್ಯಲುರಾಕ್ಷಸೇಶ್ವರನ ... ||೬||

ಕೋಟಿಕೋದುದುಜೀಯಜವನವ| ರಾಟವಾವುದುನಮ್ಮಬಲದಲಿ|
ಬೇಟವಿಸಾರೊಡನೆಬರುತಿದೆವ್ಮೃತ್ಯುಬಲುಕರಿಸಿ||ನಾಟದುತ್ತರಬೇಗೆನ
ಲುಕಿಡಿ|ನಾಟಿಮದುಕಂಗಳಲಿಕಾಲಕ| ರೋಟಿವಾಲಾಧರನವೊಲುಮು
ಳಿದೆದ್ದನಸುರೇಂದ್ರ ||೭|| ಎದ್ದರಕ್ಕಸರಾಯವಿದಿರಿನ| ಲೆದ್ದಕಲಿದೂ
ಮ್ರಾಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ|ನುದ್ದುರುಟಬಲವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರರುನುಡಿದರಿಂತೆಂದು||
ಮದ್ದದೇಕೆಲೆಜೀಯಹಾವಿಗೆ| ಹದ್ದಿರಲುನಿನ್ನರಿಭಟರನಿಡು| ಇದ್ರಗ್ಗೆ
ಸದಿರಸುರರಲ್ಲಿಂದೊಲಿದರುಬ್ಬಣವ ... ||೮||

ಆವಹರಿಕಟಕದಲಿಹರಹಿದ| ಹಾವಡಿಗರೇತಾವ್ರತಮ್ಮಭಿ|ಭಾವನೆಯ
ಬಹಳತಿವಿಚಿತ್ರವನೋಡುನೀನೆನುತ|| ರಾವಣನನುಬ್ಬಿಸಿದರಾಹವಜೀವ
ಮಾಸರಿಖಿನಿಶಾಟರು| ಹಾವಿಭುವಬೇಳ್ಕೊಂಡರವುರಾರಿಗಳುಕಳವಳಿಸಿ
ಕಲಕುವೆವುಕಪಿವಾರಿಧಿಯಕೈ| ದೊಳಸಿಬೊದಗಿದರವಿಸುತಾದಿಗ|ಳೆ
ಲುವನೆಗೊಗ್ಗಿತ್ತುವೆವುತಾಗೊತ್ತುವೆವುನಿನ್ನವನ|ಮುಲತರಾದರೆರಾಮಲ
ಕ್ಷ್ಮಣ| ರಳಿವಿಮುರಿವೆವುಜೀಯಮಾತಿದು|ಘಲಿಸದಿರ್ದರೆಸತಿಕರಿಸಜೀ

ದಿಂದರಸುರಂಗೆ ॥೧೦॥ ಖಳಬಲಿಕಲವರಿಬ್ಬರಿಗೆಬಿ । ಚ್ಯಲಲಿವೀಳಯುವಿ ತ್ತುಬೀಳೆಕ್ಕೊಡೆ। ಕಲಹಕನುವಾಗದರಿಚಾತುರ್ಬಲದಗಢಣದಲಿ ॥ ಇಳಿದ ರವರಾದುರ್ಗವನುವಿಗು। ವಳಯುಟಿಸಲಾದಂತೆಬೊಮ್ಮನ। ನಿಳಯುನೀ ರಪಿನೆರದಪ್ರೋಲಿಶಯುತ್ತವನಿಸಿಘೋರ್ಷ ... ॥೧೧॥

ಜಗಪಿಳಪ್ರೊಕಟ್ಟಸ್ಥಾಯಿಯುಹದಿ । ಗ್ಗಜಪ್ರೊಕುಪ್ರೋಹರಿಹವಯವಾ। ರಿಜಕರದ್ವಯುನುರುತುರಂಗವುಪ್ರೋಭಟಾವಳಿಯು॥ ತ್ರಿಜಗದಲಿವಿನಯು ಮನಸುಭಟ । ವ್ರಜಪ್ರೊಹೊಗಳುವೆಸೇದರುಂಹದಿ। ರುಜಿಗೆಸೆಂಪಲ್ಲವ ಸಲಾರದೆಪ್ಪೈರಿವಾಹಿಸಿಯು ... ॥೧೨॥

ಒದರಿದವುರಣವಾದ್ಯಜುಯುಪ। ಳೈದೆಗೊಳಲುಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೀಕನ। ಹೃದಯುಹಾತಕವಾರ್ತೆ[illegible]ಮ್ಮದಪ್ರೋಗೆಕವುಲಭವ ॥ ತುದಿಗೆಸಪ್ತಸಮುದ್ರಶಿ ರವನು । ಬಿಡರೆಹಿರ್ಮುಖವುಹೀಧರ । ವದುರೆಜಗವಾತ್ತಾನವಾದಜ ಲೋಕಪರಿಯಂತ ॥೧೩॥ ತೆಗದುನಿಂಬುದುಸೇನದುರ್ಗವ । ತಗುಹಕಾ ವಲವಮಾಡಿತಡದರು । ನಗನುಹೀರುಹಹಸ್ತರವುರಧ್ವಸ್ತ್ಯಸೈನಿಕವ। ಜಗಳ ಗಂಟಿಕ್ಕಿದುದುತಲೆಯೊತ್ತುಗಳಶರಸಿಧಿಯಂತೆತುಂಬಿತು । ಗಗನಸಿವಿ ಷವಲಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಚಲವುಹೀಜಲದಲಿ ... ॥೧೪॥

ಲವನಕೇಳ್ಳೈಸಾಘಶುದ್ಧದ । ನವವಿಯುಲಿನಾಗಾಸ್ತ್ರದಲಿನಿಂ। ನುವ ರುಬಿಗಿವಡಪೆದ್ದರಾದಿನವಿರುಳಿನಂತ್ಯದಲಿ ॥ ದಿವದವುಖದಲಿದಶವಿಯು ಖಬಲು । ಬವರತೊಡಗಿತುರ್ಘಾವವೆರಡರ । ಹವಣಿನಲಿಹಿದಕ್ವತನುಜನ ಲಾಯುತ್ತಬಲುಬವರ ॥೧೫॥ ಹೆಣದಬೆಟ್ಟದಮೇಲೆಬೆಟ್ಟಗ । ಳಣದವಂಬ ರದುದಿಗೆಬಹಳಾ । ರುಣಜಲಾಂಬುಧಿಬೆರಸಿದುದುಲವಣಾಂಬುರಾಶಿಯಲಿ। ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆತುಂಬಿದವುಪುಟ್ಟಣಪುರಂದರಪದ್ಮಜಾದ್ಯರ। ಗಣಿಕೆಯಿರ ಕಡದಾಯುದ್ಧರವುರರರಾಜಧಾನಿಯಲಿ ॥೧೬॥ ಪರಿಘಹತಿಯಲಿಪಟಿಶಘಾ ಯದ। ಉರುಗದಾದಂಡಪ್ರಹಾರದ । ಉರುಳುತಿರ್ದದುಕಪಿಬಲೌಘನ ಗೌಘನಿಯುತದಲಿ। ತರುವಿತಾನಪಿಘಾತಿಯಲಿಹೊಡೆ। ಮರಳುತಿರ್ದರು ರಕ್ಕಸರುನೆಲ। ನರಳುತಿರ್ದುದುಹೊರಲುನೆರೆಯದೆಪನ್ನಗಾಸಿಗಳ ॥೧೭॥

ಆತುನಿಂದನುಕಪಿಬಲಕೆಬಳಿ । ಕಾತವಿಸಾಚರನುತರುಚರ। ಧೂತ ಧೂಳೀಪಟಹಪಟಧೂಮ್ರಾಕ್ಷಘರ್ಜಿಸುತ ॥ ಆತನಾತಂಗಿದಿರಿನಲಿಘ। ಪೂತಸಮರೋದ್ಧತಲಂಕಾ । ನೀತಿಹೋತ್ರನುರಣತ್ರಿನೇತ್ರಸುಪು ತ್ರನಾರುತನ ॥೧೮॥ ತುತುಕಿದುದುಮಾರುತಿಯುನಾಬಲು। ಗದಿಯುಖಳನ ಶಿರೋರನಯುಸದ। ಕಿಡಿಯುಪೊದರಿಸಹೊಗೆಯುಪೊರಳಿಪರಾಗಳಗಚ್ಚಿ

ದರೆ॥ ತತವನಾಬಹಳಾಗ್ನಿಕಣದು। ಗ್ಗಡದಪುರಿಯಗಾಕಾಶಶಿಖಿಯನ। ಕ
ಡುಹಿವನಿಲಕುವರಾರಕನವಿಟ್ಟುಸುರಿನಾಟೋಪ ... ॥೧೯॥

ಅಗಿದರಿಬಲವಸ್ತ್ರಶರಧಿಯು। ಹೊಗಿಸಿದನುಧೂಮ್ರಾಕ್ಷನಕ್ಷಯು।
ಹಗೆಯನಾಹನುಮಂತನುಬ್ಬಿರಿದೇಳ್ವವಾತಜನ॥ ಬಗೆಯವಿಕ್ಕಿರಿಭಟವ
ಗ್ರೀರಿಗೆ ಬಿಗಿದ ಚಿವಿಕ್ರುವಿದನುಖರೂಪರ। ಗಲಿತಮರವಿಮಾನತತಿಶೀರ್ವ್ರ
ತೆಗೆವಮಣಿಂಧವ ... ॥೨೦॥

ತೇರನಭವೊಳಗಿರ್ದದಾಖಳ। ವೀರನಿರ್ದನುಹಲಗೆಖಡ್ಗದ। ಭೈರ
ವಾಕಾರದಲದಾವಶ್ರವಚಕ್ರತಿಯೊ॥ ವೀರಸುಗ್ರೀವಾದಿಸುಭಟರ। ಜಾ
ರಿಸರಿದಟ್ಟಿದನುಕೋಂದನು। ಕಾರಮುಗಿಲಬ್ಬರದ[illegible]ಬ್ಬಿರಿತದಲಿಕಪಿ
ಬಲವ ॥೨೧॥ ರುಂಡಹೊರಳಿದುದಾಪ್ರಜಂಘನ। ಮುಂಡಬಿದ್ದುದುದಧಿ
ಮುಖನದೋ। ದಂಡತನೆಲಕುರುಳಿತುವಿಜಂಘನವೀರದುರ್ಮುಖನ॥
ದೊಂಡೆಗರುಳಹರಿದವೃಷನಸನ। ತುಂಡುಗಳುತೂರಿತುಮರುಳ್ಗಳ। ತ್ರು
ಡದಲಿತಂದೊಟ್ಟಿದನುವಿಷಪ್ಪದನಾಯಕರ ... ॥೨೨॥

ತೋಳಿನರಘಾಯದಲಿಬಂದನು। ನೀಲನಳಗಜಗವಯರುಮನು। ಬ್ಬಾ
ಳುತನಕನಸಾಮ್ಯುತ್ಕೇಸರಿಗಂಧಮಾದನರ॥ ವಿಳದಿರುಹೆಸರೆನಿಸಿದಂಣ
ಗಳ ಳೋಳಿಮುರಿದುದುಹೊಕ್ಕನನಿಲಜ। ಹೇಳಲೇನದನೊರಸಿದನುಧೂ
ಮ್ರಾಕ್ಷರಾಕ್ಷಸನ ॥೨೩॥ ಆರುನಿಲಬಹುದನಿಲಜನಘನ। ಘೋರಮುಷ್ಟಿ
ಘಾತದಲಿಶತ। ಧಾರಶತಶತಚೂರ್ಣವಹುದುಳಿದವರಪಾಡೇನು॥ ವೀರ
ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷಕನಸೇಲವಿ। ದಾರಿಸಿತ್ತೆಸಮಸೀಳಿನಲಿಸುರ। ನಾರಿಯರುನ
ಗುತವನಕೊಂಡೈದರಾಸರಾಗದಲಿ ... ॥೨೪॥

ಜಾಗುರೇರಣಚಮತುಕಾರಸ। ರಾಗತಂಜಿತವೀರಸಮರದ। ಯೋಗ
ಸಾಹಸಮಲ್ಲವಸಾಮರ್ಥ್ಯಾಪ್ರೂತುವೆಯೆನುತ॥ ಆಗಗನದಮರಪ್ರಕರಘ
ನ। ಸಾಗೆರಧ್ವಸಿಯಿಂದಕಂಪಿನ। ಪೂಗಗಿಲಿಹೊಗಿಸಿನರುಹರಿಶಿರಿಚರಣಸೇ
ವಕನ ... ॥೨೫॥

ತೆಗೆದುಕೊಂಡವೃಹಣನೆನಲ್ಲಿಯು। ವಿಗಡಬೂತಪಾತ್ರಗಳಸುರ। ನಗ
ರಿಗೈದಿದನನಿಲಜನಕೊಂಡಾಡುತಭ್ರದಲಿ॥ ಮಗನೆ ಕೇಳ್ಕೈಕುಶನೆಬಲಕ್ಕೆ
ಮಗುಳಿಸಿದುದುಮತ್ತೆಮರುತನ। ಮಗನಮರಿಸದಲರಸುಗಳಕಲಿವಜ್ರ
ದಂಷ್ಟ್ರಕನ ... ॥೨೬॥

ತಿರುಗಿದನುಹನುಮಂತನಾಕ। ಬುರ್ದರಕದನಕೆಕಂಡುಮುಗಿದನು।
ಕರಮನಂಗೆಪಟಿಸಸಬೇಕೀಬಹನಿಶಾಚರನ॥ ಘುರಕೆತನ್ನವಸೆನಲುಹೊ।

ಗೆಂ। ದರಿದಿಶಾಪಟವಂಗದನಕ್ಕೆ । ದೆವವಿಗೊತ್ತಾಳಾಗಿವೊಗಿಸಿದಸುರ ಸೈನಿಕವ ... ||೨೭||

ಅಜಿಬಿರಿಸೋಳ್ಪೊಕ್ಕನೋಯ್ಯುವ । ರಾಜನೊಬ್ಬನೆರಣದಜಯವನು ಖನೋಜಿಯುಲಿಯುಲುಬಾರದೆನೆಸೌಮಿತ್ರಿಹೋಗೆನಲು॥ ಆಜಿತ್ರಕೋಪ ಧಂಗೆಕೈವಾಗಿ । ದಾಜಯರಾಕಾಶೀಲಬಳಿಕಬಿ । ಡಾಜಸುತಸುತ್ರನೆಡಗೆ ಬಂದನು ಧನುವನೊದರಿಸುತ ... ||೨೮||

ಆದುಬಳಿಕಕಲ್ಪಾವಸಾನದ। ಲೊದಗಿದಂಬುಧಿಯಂತೆಚತುರಂ । ಗದಳಪಡಾಳತೆಯಿಂದಬರಿಸುವಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರದಲಿ॥ ಹೊದಿಸಿಕೊಂಡುದುಕ ಪಿರಿಬಲವಸರಿ । ಸದವದೊಳಗೆಲ್ಪಂತೆರಿಪುಗಳ । ನೊಸದುಭಂಗಿಭಂಗಿಸಿತ್ತುಸೇನಿಶಿರಿಜ[illegible]ಂಗದಲಿ ... ||೨೯||

ಬೆರಸಿದವುಬಲವೆರಡುಬಲುಕ। ಬರ್ಬರಸವಾದ್ಯದವೀರಕಪಿಸಂ।ಗರದ ಸಂಕುಳರವದಿಯನ್ನೊಡದತ್ತಳಕಾಚ್ಛಳಿಸಿ ॥ ಧುರಮಹೀರುಹಶಾತ್ರಕ ಬರ್ಬರ। ಧುರರಣಾದ್ಭುತರಭಸಗಗನದ। ಶಿರವನೊಡೆದುಪ್ಪರಿಸೆಹಳಚಿತು ಸೇನೆಸೆನೆಯಲಿ ॥೩೦॥ ಹಿಡಿದಿಡವಕರಿಘಟೆಯುಮ್ಮೇಘನ ।ರುಂಡಿನಖಡು ಗದಮಿಂಚುಗಳಸಿಡಿ । ಸಿಡಿದುಸೂಸುವಮುಕುಟಮಣಿನಣವಾಲೆಕಲ್ಲುಗ ಳ॥ಗಧಣಿಸಿದಘಾಯಗಳಲಭ್ರವ। ತುಡುಕಿತೂರಾವರಕಂತವಾರಿಯ।ಮ ಡಲಿರಿದುಮಳೆಗಾಲವಂಜಿಸಿತಸಮಸಮರದಲಿ ... ||೩೧||

ಆಳರಿಲಿದರುಮಾಲಿಕಶಾಲಾ। ವಳಿಯವಿಪಿನವೊವಿಪುಳತರಶಾಲ್ಮಲಿಯ ಹೊದರುಗಲಿನಹೊದರಿನಬಹಳಕಾನನವೊ॥ ದಳಿತಕುಸುಮಿತಕಿಂಶು ಕಾವನ । ವಳಯವೋನಿರ್ದಳಿತತರಕೆಕೋ।ತ್ಪಲದಕೊಳಗಳೊಕೊಳು ಗುಳವೊತಾವ್ಹೇಳಲೇನೆಂದ ... ||೩೨||

ಜಾಳಿಸಿತುಜರ್ಝರಬಲರು । ಬಾಬ್ಬಳುತನವೆಪಡಂಕದಲಿತ್ಯ। ಮೇಳ ವಿಸಿದುದುವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರಾಂಗದರಿಗತಿಮಥನ ॥ ಕೇಳುದುದಮೋಲ್ಮಡದ ಘನಶುಂಡಾಲ।ತಲೆಪಟ್ಟಂತೆಹಳಚಿದ। ರೋಳಿಹರಿಯುಲುಜಗದಜಡಬಿಡ ದಮರರಾಲಿಗಳ ॥೩೩॥ ಹೇಳುಟಕ್ಕರಿವಾರಿಜನಕ್ಕೆ ।ಚೂಳಿಗಳಬೆಟ್ಟಗಳ ಬೊಗುರಿಯ । ಬೀಳುಗಳದಂಬೋಳದಂಷ್ಟ್ರನಗುಪ್ತದತಿಮಥನ । ಕಾ ಳರಕ್ಕಸಸುಗ್ರರಿಘವ। ತೂಳಿಕೆಯತೋಟಿಗಳಧಾಳಾ । ಧೂಳಿತುಂಬಿ ತುಕಡೆಗೆಕಮಲಭವಾಂಡಮಂಡಲವ ... ||೩೪||

ಇಡುವಹೊಡೆವಮಹಾದಿ ।ಪಟಘವ,ಲಡಸಿಹುಟ್ಟಿದಧೂಮದಲಿಮಂಜ ಪಸಿತಂಬರದಂದವಾದುದುಭುವನವಿಸ್ತಾರ॥ ಹೊಡವಹಬ್ಬುಗೆಹೊದಸ್ತಿ

ಟೊಳಚೆರಣಬಿ | ಡಾಮುವರಾಸಿತವಿಳಿದುದಃಖಳ | ರಣಯದುರ್ಗಜಿವೊಳ
ಗುದಣಿತದವಾದ್ಯಘೋಷದಲಿ ... ॥೪॥

ಒಲಗದೊಳಿದ್ದಸುರರಾಯನ | ಬೀಳುಕೊಂಡನುಕಂಪನಿನಸ್ನೊರೇ
ಳರಕ್ಷೋಹಿಣಿಯಸಂಖ್ಯೆಯನಸಮರಂಗರಕೆ ॥ ಆಳುಮೇಳಾಪದಲ್ಲಿಕ್ಕೈದು
ಗ | ಳೋಳಿವೆಳಗಿನಲಮರಸೇನಾ | ಜಾಲಸಹಿತಮರೇಂದ್ರಬಂದನು
ನೋಡಲಾಹವವ ... ॥೫॥

ಹೇಳಲೇನದನುರಕ್ಕೈದುಗ | ಳೋಳಿವೆಳಗಿನಲಿಭಕುರಂಗಛ | ಟಾಳಿ
ಗಳವಾಜಿಗಣದಜೋಡಿಯಝುರಾಡಿವೆಳಗಿನಲಿ ॥ ಧಾಳಿಸಿತುಧರಧರಸಿಧ್ರುವ
ನಿಂ | ಮೇಲುಭಾಗದಜಾಂಡಖರ್ಪರ | ಜೇಳದಿರುರವಿಶಿಖಿಸುಧಾಕರರುಬ್ಬ
ಟಿಸಿದಸಿಂದ ... ॥೬॥

ದಳಸಹಿತಧಾಳಿಯುಲಿದುರ್ಗದ | ನಿಳಿದನವನಂಬೋಧಿಮಗುಚಲು |
ಮೊಳಲಮುಳಿಯಮಲಹೇಂದ್ರಮುಗ್ಗನಗೇಂದ್ರಕುಲಬಳುಕೆ ॥ ಕಳವಳಿಸಿಕ
ಮಠೇಂದ್ರನುಡಿಸೆ | ಬಲದಭಾರಕಿಭೇಂದ್ರಚಯಭಯು | ಒಳಿಸಲಿನೆಬರ್ಹಿ
ರ್ಮುಖೇಂದ್ರಾದ್ಯಖಿಳಸುರಬಲವ ॥೭॥ ಅರಿಬಲದಮಸಪನುಕಪಿಕುಲ |
ದರಸಕಾಣುತಕಂಡುಕಾಣದ | ಪರಿಯಪ್ರೋಲ್ಪರವಾಣುವಿನಭಾವನೆಯ
ಭಂಗಿಯಲಿ ॥ ಇವರುಸಂಧಿಸಿದಧಿಕನಿರ್ಮ್ಮಲ | ಪರಮವಿದ್ಯೆಯನೆರವಿನಿಲುಕು
ವ | ಚಳಬಳಿಕೆಮೊಳಗುವಜಯಗಾಂತ್ರದವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ॥೮॥

ಕೇಣಕುವನ್ನಾಪ್ರಕನಲಿದಸೈ | ರಣೆಯಲಿದರ್ಪರುಶೂನ್ಯವಾದುದು | ಕು
ಣಿಗೆಗೊಂಕುವತತ್ವಮಯಿಸಿದಾಧ್ಯಂತದೊಡ್ಡುಕಣ ॥ ಘಣಿತ್ರಯಲಿಬಳಿಕಿತ್ತು
ಲಿಕ್ಕಿತು | ಕುಣಿದುಕುಬುಜಿರಿದಾಡಿಭೈರವ | ಗಣಿದಿಸೇಂದ್ರಕುಲೇಂದ್ರ
ಬಲಕೆಲೆಕಂಡಕೇಳೆಂದ ॥೯॥

ತೋಳತಳುಕಿನಡೊಕ್ಕರದಕ್ರಿ | ಕಾಲುಮಡದಳುಕುಗಳಕಿವಿಗಳ |
ಬಾಲಹತಿಗಳಬೆಟ್ಟವಿಡುಹುಗಳಡಸಿಮುಹಿರುಹದ ॥ ಜೋಳಿಗಳಕಲುಗುಂ
ಡುಗಳಬಲು | ಗಾಳಗದಭಾರಣೆಯಬಲುಡೊಚಕ | ಹಾಳಿಸುತ್ತಿದರ್ದುದುಚ
ತುದರ್ಶಭುವನವೀಧಿಗಳ ॥೧೦॥ ಹೊತ್ತುಬರದಾಹವದಗ್ಗಳಿಸಿಕ | ನತ್ತಣಿ
ತ್ತಣಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರ | ಬಿತ್ತುತಿದರ್ದುದುಕನಲುತಂಡಕಟಾಹಖರ್ಪರ
ದ ॥ ಬಿತ್ತರಿಸಲರಿದಾವವೀರರ | ಹತ್ತುಗೆಯಹವಣುಗಳಸಂಗರ | ಪತ್ತ
ನೋಡಲುಹೊಲೆಗೆಮೇಲಹಬುಹಿವೀಗೆದ ॥೧೧॥

ಅಳಿದುಭಯಸೈನಿಕವನಡುಕಿತ್ತು | ಬಳಲಿಭೂತಕಾತ್ರಚಿವರನು | ತೊ
ಳದುಕೊಂಡುದುಹಂಪಕುತವಹೊಳೆಯೊಳಗಲದಲಿ ॥ ಹೊಳಲಿಗಸುವನ

ಲ್ಧ್ವಿಳಿಯಲಡೆಪ್ರಳಿನಲಿತಡೆಗಾಳಿಸಲಿಸಮುದ್ರಹಿಸಲಿ ॥ ಕೋಳುಕೋಡಿದೆ ಘೂತ್ರಾಳಿಕ್ಕೆ | ಚಪ್ಪಳೆಯಲಿಲೋಪರಲುನಗರದಗಳಿನ | ಪಳಯುಪರಿಯುಂತ ಟ್ಟಕೊಂಡನುಖಳಚತುರ್ಬಲವ ... ॥೪೩॥

ಆಳಿದುಸುರಪತಿತನ್ನ ಪೊಮ್ಮನ | ಕೆಲಹಕತ್ರಿಪರಿಣಮಿಸಿಸ್ತುರಕುಜ ದಲರುಮಯುರುಹಾಯಿದನುಹಾರಾಂಗದಲಿಭೂಪಣವ ॥ ವಿಲಸದೇಕಾವಳಿಯು ಮಣಿಕುಂ | ಡಲವನಿತ್ತು ಸರಾಗರಸದೊ | ಬ್ಬುಳಿಯ ಪ್ರಳಿಕದಿನಪ್ಪಿಸಲಿವ ನುಸುರರಸಭೆಗಾಗಿ ... ॥೪೪॥

ತಿರುಗಿದನುಬಳಿಕಂಗದನುದಿನ | ಕರಭಯಂಕರನಡೆಗೆಭಟರಿ | ಬ್ಬ ರುಸುಮಿತ್ರಾಸೂನುಸಹಿತೈದಿದರುನರಹರಿಯು ॥ ತರಣಿಸಂಧ್ಯಾಸಮಯಕ ರ್ಮಂ | ತವನನುವರ್ತಿಸಲುಪಶ್ಚಿಮ | ಶರಧಿಗಿಳಿದನುಶಿಬಿರಕಭಿಮುಖ ನಾದನಾರಾಮ ... ॥೪೫॥

ಹದಿನೇಳನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹದಿನೆಂಟನೇ ಸಂಧಿ,

ಸೂಚನೆ॥ ರಣಭಯಂಕರಭಟನಸುರಾ | ಗ್ರಣಿಯುಕಂಪನನಸುಸ ಮರಾಂ|ಗಣದೊಳಗೆಮುರಿದನಿಲಸುತಮೆರೆದನುಪರಾಕ್ರಮವ॥

ಪದ್ಯ॥ಕೇಳಿರೈಕುಶಲವರುಕಪಿಗಳ | ಕಾಳಗದಕೌತುಕವಸಭೆಯು ಲಿ | ಕೇಳಿಸಿತುಕಡುಭಯಪಲಾಕೈಕಸೆಯಸಂದೆಸನ ॥ ಮೌಳಿಯೊಲಪಿ ನಲಖಿಳಮಣಿಗಣ | ಮೌಳಿಗಳಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಜಂತ್ರಾ | ಬಾಲಕಿಯುಬಳಿವಿ ಡಿದುಹೊಕ್ಕನುತನ್ನ ಮಂದಿರವ ... ॥೧॥

ಆಳುತನಪತಿಬಲುಹುರಕ್ಕಸ | ಕಾಳಗವ್ರಅತಿಬಿರಿಸುಸುಮುರಳ | ರಾ ಳಿತ್ರಾಗದೆವರಾಣನೆಂದಿನನಧಿಕಹರುಷದಲಿ ॥ ಧಾಳಿಸುವಮಣಿಕನಕವಜ್ರ ದ |ಳೌಳಿಗಳನಳವಡಿಸಿಕಿರಣದ | ಮಾಳಿಯುದಸಾಯಿದಾನದಲಿಬಂದಪರ್ದ ನಂಬರವ ... ॥೨॥

ಉದಯಮುಖದಲಿಲಗ್ನವರೆಮೊಳ | ಗದ್ರದುರ್ಗದಮೇಲೆಗಜಹಂ ಸಿದವ್ರುಹಯುಕಲ್ಲಣಿಸಿದವ್ರುರಥಹೂಡಿದವ್ರುರಣಕೆ ॥ ಪದಚರಾವಳಿಸಾಮ ಸಂಧದ |ರುದದಹಂಕಾರದಲಿಶರಧನು | ಗದೆಕೃಪಾಣವಾತ್ರದಿಂದನುಮಾ ದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ... ॥೩॥

ಆಯುಧದಸಂವರಣೆಮಿರಿವಾ | ನಾಯುಜದವಾಪಕರುಮಾದಸ ॥ ಪ್ಯಾಯಿಸಿದಂತ್ರವಳ್ಳರೋಹಕರಪೊಗಳಿಕೆಯು ॥ ರಾಯುದಿಕರುಚಿ

ಟುಳಿತೆರೆಣುಬಿ । ದಾಟುವಮಾಸಿತನಿಳಿದುದಾಖಳ । ರಾಯದುರ್ಗದೆಪೊಳ
ಗವಣಿತದವಾದ್ಯಘೋಷದಲಿ ... ॥೪॥

ಬಲಗದೊಳಿದ್ದಸುರರಾಯನ । ಬೀಳುಕೊಂಡನುಕಂಪನಿನ್ನೂರೇ
ಳರಕ್ಷೋಹಿಣಿಯುಸಂಖ್ಯೆಯನನವುಸಂಗರಕೆ । ಆಳುಮೇಳಾಪದಲಿಕ್ಕೆದು
ಗ । ಳೋಳಿವೆಳಗಿನಲವುರಸೇನಾ । ಜಾಲಸಹಿತವುರೇಂದ್ರಬಂದನು
ನೋಡಲಾಹವವ ... ॥೫॥

ಪೇಳಲೇನದನಸುರಕ್ಕೆದುಗ । ಳೋಳಿವೆಳಗಿನಲಿನಕುರಂಗಭ । ಟಾಳಿ
ಗಳವಣಿಗಣದಜೋಡಿಯುರುಘಟವೆಳಗಿನಲಿ ॥ ಧಾಳಿಸಿತುಘರಘರಸೆಧ್ವನ
ನಿಂ । ಮೇಲುಭಾಗದಜಾಂಡಖರ್ಪರ । ಹೇಳದಿರುವಿಶಿಖಿಸುಧಾಕರರುಬ್ಬ
ಟೆಯುನೆಂದ ... ॥೬॥

ದಳಸಹಿತಧಾಳಿಯಲಿದುರ್ಗವ । ನಿಳಿದನವನಂಬೋಧಿಮಗುಚಲು ।
ಮಳಲವಣಿಯುವುಲಹೇಂದ್ರಮುಗ್ಗಿಸಗೇಂದ್ರಕುಲಬಳುಕೆ ॥ ಕಳವಳಿಸಿಕ
ವಠೇಂದ್ರನಂಡಿಸೆ । ಬಲದಭಾರಕಿಭೇಂದ್ರಚೆಯುಭಯ । ಬಳಿಸಲಿನೆಬರ್ಹಿ
ರ್ಮುಖೇಂದ್ರಾದ್ಯಖಿಳಸುರಬಲವ ॥೭॥ ಅರಿಬಲದವುನವನುಕಪಿಕುಲ ।
ದರನಕಾಣುತಕಂಡುಕಾಣದ । ಪರಿಯುಪ್ರೋಲ್ಬರವಮಾಣುವಿನಭಾವನೆಯು
ಭಂಗಿಯಲಿ ॥ ಇವರುಸಂಧಿಸಿದಧಿಕನಿರ್ಮಲ । ಪರಮವಿದ್ಯೆಯನೆರವಿನಿಲುಕು
ವ । ಚಳಬಳಕೆವೊಳಗುವಜಯಾಂತದವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ॥೮॥

ಕೇಣಕುವನ್ನೃಪಕನಲಿದನುಸ್ಯೆ । ರಣೆಯಲಿದರ್ಪರುಶೂನ್ಯವಾದುದು । ಕು
ಣಿಕೆಗೆಂಕುವತತ್ವವುಯಿಸಿದ್ಧಾಂತದೊಡ್ಡುಕಣ ॥ ಭಣಿತೆಯಲಿಬಳಿಕಿತ್ತು
ಲಿಕ್ಕಿತು । ಕುಣಿದುಕುಬುಬಿರಿದಾಡಿಭೈರವ । ಗಣಿದಿನೇಂದ್ರಕುಲೇಂದ್ರ
ಬಲಶಲೆಕಂದಕೇಳೆಂದ ॥೯॥

ತೋಳತಳಕಿಸಡೊಕ್ಕರದಕ್ಕೆ । ಕಾಲುಮಡದಳುಕುಗಳಕಿವಿಗಳ ।
ಬಾಲಹತಿಗಳಬಿಟ್ಟವಿಡುಹುಗಳಡಸಿವುಹಿರುಹದ ॥ ಬೋಳಿಗಳಕಲುಗುಂ
ಡುಗಳಬಲು । ಗಾಳಗದಭಾರಣೆಯುಬಲುಹುಚ । ಡಾಳಿಸುತ್ತಿರ್ದುದುಚ
ತುರ್ದಶಭುವನವೀಥಿಗಳ ॥೧೦॥ ಹೊತ್ತಬರದಾಹವದಸೈನಿಕ । ನತ್ತಣ
ತ್ತಣಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರ । ಬಿತ್ತಿದರ್ದುಕವುಲಜಾಂಡಕಟಾಹಬರ್ಪರ
ದ ॥ ಬಿತ್ತರಿಸಲರಿದಾದವೀರ । ಹತ್ತುಗೆಯುಹವಣುಗಳಸಂಗರ । ಪೆತ್ತ
ನೋಡಲುಗೊಳಗೆವೇಲಹಬಲುಹಿವೀಗೆಂದ ॥೧೧॥

ಅಳಿದುಭಯುಸೈನಿಕವನಡುಕಿತು । ಬಳಲಿಭೂತವಾತಬೆವರನು । ತೊ
ಳೆದುಕೊಂಡುದುಹರಿವಕಾತವಹೊಳಯೊಳಗಡಲಿ ॥ ಹೊಳೆಗಸುಗನ

ಲುದ್ಧಳಿಯೊಲವತಿಹ್ಯಾಲಿನಲಿ ತಡೆಗಾಳಿನಲಿಮುಡುಹಿನಲಿ ‖ ಜೋಳುಕೋಟದ
ಭೂತಾಳಿಕ್ಕೆ । ಚಪ್ಪಳಿಯಲೊದರಲುನಗರದಗಳಿನ । ವಳಯುಪರಿಯಂತ
ಟ್ಟಕೊಂಡನುಖಳಚತುರ್ಬಲವ ... ‖೪೩‖

ಆಳಿದುಸುರಪತಿತನ್ನ ವೊಮ್ಮನ । ಕಲಹಕತಿಪರಿಣಮಿಸಿಸುರಕುಜ
ದಲರುಮಯುಹಾಯಿಡನುಹಾರಾಂಗದಲಿಭೂಷಣವ ‖ ವಿಲಸದೇಕಾವಳಿಯ
ಮಣಿಕುಂ । ಡಲವನಿತ್ತುಸರಾಗರಸದೊ । ಬ್ಬುಳಿಯೊಳ್ಪುಳಿಕದಿನಪ್ಪಿಸರಿದ
ನುಸುರರಸಭೆಗಾಗಿ ... ‖೪೪‖

ತಿರುಗಿದನುಬಳಿಕಂಗದನುದಿನ । ಕರಭಯಂಕರನೆಡೆಗೆಭಟರಿ । ಬ್ಬ
ರುಸುಮಿತ್ರಾಸೂನುಸಹಿತೈದಿದರುನರಹರಿಯು ‖ ತರಣಿಸಂಧ್ಯಾಸಮಯುಕ
ರ್ಮ್ಮಂ । ತರವನನುವರ್ತಿಸಲುಪಶ್ಚಿಮ । ಶರಧಿಗಿಳಿದನುಶಿಬಿರಕಭಿಮುಖ
ನಾದನಾರಾಮ ... ‖೪೫‖

ಹದಿನೇಳನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹದಿನೆಂಟನೇ ಸಂಧಿ,

ಸೂಚನೆ‖ ರಣಭಯಂಕರಭಟನಿನಸುರರಾ । ಗ್ರಣಿಯುಕಂಪನನೆಸೆಸಮ
ಸಮರಾಂ । ಗಣದೊಳಗೆಮುರಿದನಿಲಸುತಮೊರದನುಪರಾಕ್ರಮವ‖

ಪದ್ಯ‖ಕೇಳಿರೈಕುಶಲವರುಕಪಿಗಳ । ಕಾಳಗದಕೌತುಕವಸಭೆಯು
ಲಿ । ಕೇಳಿಸಿತುಕಡುಭಯದಲಾಕ್ಷೈಕಸೆಯನಂದನನ ‖ ಮೌಳಿಯೊಲಹಿ
ನೆಲಖಿಳಮಣಿಗಣ । ಮೌಳಿಗಳಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಚಿಂತಾ । ಬಾಲಕಿಯುಬಳಿವಿ
ಡಿದುಹೊಕ್ಕನುತನ್ನಮಂದಿರವ ... ‖೧‖

ಆಳುತನವತಿಬಲುಹುರಕ್ಕಸ । ಕಾಳಗವ್ರಅತಿಬಿರಿಸುಸುಮುರಳ । ರಾ
ಳಿತಾಗಬೆಮಾಣಸೆಂದಿನನಧಿಕಹರುಷದಲಿ ‖ ಧಾಳಿಸುವಮಣಿಕನಕವಭ್ರ
ದ । ಳೌಳಿಗಳನಳವಡಿಸಿಕಿರಣದ । ಮಾಳಿಯುದಸುಯಿದಾನದಲಿಬಂದನಾದರ್ಜ
ನೆಂಬರವ ... ‖೨‖

ಉದಯಮುಖದಲಿಲಗ್ಗವರೆವೊಳ । ಗಿಡವ್ರದುರ್ಗದಮೇಲೆಗಜಹಂ
ಗಿಸವ್ರಹಯಪಲ್ಲಣಿಸಿದವ್ರರಥಹೂಡಿದವ್ರರಣಕೆ ‖ ಸದೆತರಾವಳಿವಾದು
ಸಂಘದ । ಮುದದಹುಂಕಾರದಲಿಶರಧನು । ಗದೆಕೃಪಾಣವ್ರಾತವಿಂದನುವಾ
ದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ... ‖೩‖

ಆಯುಧದಸಂವರಣೆಯುಳಿವಾ । ನಾಯುಜದವಾಹಕರುಮದಪ ‖
ಷ್ಯಾಯಿನೀದಂತಾವಳಾರೋಹಕರಹೊಗಳಿಕೆಯು ‖ ರಾಯರಧಿಕರುಚಿ

ಜಗವೆತ್ತಿ ನೆಸುವಿನಲಿಬಂದು । ಅಗಸಂಗಳ ಪಾದಪ್ರಪಟ್ಟಗೆ। ಹೇ
ಸಿಕೆಯುಹೊರೆಹೋಗಲಾವರಾತ್ರಿಕೆನಾಳಿನಲಿ । ವಾಸಿಸುಗರಲಸ್ಥ ಶಸ್ತ್ರ
ವಿ । ಲಾಸಿಗಳಕಣೆಕೆಕ್ಕಿ ಕೋಪೇ । ಳೈಸೆಕೋವಾರಣವರೂಥಕದಾತಿಹ
ಯುಬಲವ ... ॥೭॥

ದುರಕೆನಿಲುವರೆನೀನುತದನು । ತರದಿಲಿಂಬಾರಾತಿಸವುನಂ । ತಂದಲ
ತಿಬಲಕುಂಭಕರ್ಣನುಸಮ್ಮಕಟಕದಲಿ ॥ ನಿರುತವಿದುನಿಕ್ಷಾತ್ರಸದೀನಾ ।
ಲ್ಯಾರಿಗೆನೆನವೃಕ್ಷತಿಬಲನುಸೀ । ಹರಿಜವಿದುತಾನಿನ್ನದೆನುತನುಕೊಳಿಸಿದ
ನುರಣವ ॥೮॥

ಎಲೆಕಾಚರರಾಯುಚಿತ್ತೈಸೊಲಿಸುವನುಭುಜವಿಜಯುಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ।
ಸಲಿಸುವೆನುರಿಪುವಿಜಯುಕೀರ್ತಿಸ್ತಂಭಡಂಬರವ ॥ ಕಲಹವಿದುಭವಧೀಯು
ಭಾಗ್ಯದ । ಬೆಳಸುದೈವಾಧೀನತನ್ನ । ಗ್ಗಳಿಕೆಗಿದುತಪ್ಪಲ್ಲದೆಸುವೆನುಭಟ
ರತಾನೆಂದ ॥೯॥ ಎಂದುಬೀಳ್ಕೊಂಡಾಪ್ರಹಸ್ತನ । ನಂದವಿಂಗೆತಕ್ಕೈಸಿ
ತನ್ನಯು । ಬೆಂಬೊರತೊಡಿಸಿದನುಹೊಂಬಟ್ಟಲಲಿವೀಳಯುವ ॥ ಸಂ
ದಸಕಲಕಿರೀಟಪ್ರಧಾನರಿ। ಗಂದಿನಿರುಳಿನೊಳಿತ್ತುಸುರಕ್ಷಾಲ । ಬಂದಿಕಾರರನು
ಕಳುಹಿದನುಬಳಿಕಾಚಮೂಪತಿಯು ... ॥೧೦॥

ಬರಿಸಿದನುಬಳಿಕಾಪ್ರಹಸ್ತನ । ಹರಸರೋಜಭವಾಮುಖೇಂದ್ರ । ರಸರ
ಕುವರಾಹದಸಹಸ್ರಾನ್ವಿತಸುಭಟಸಂಕುಲವ ॥ ತರಿಸಿನಿಖಿಳಾಭರಣದಿ
ವಿನ್ಯಾಂ । ಒರದಿವುನ್ನಿಸಿಕುಡಿತೆಯುಕ । ಗ್ಗಾವಹೊಗಹೊಗವಿತ್ತುಬೋ
ಳೈಸಿದನುನಿಜಬಲವ ॥೧೧॥ ಕರಿಘಟೆಯುಹದಿನೆಸಿಟುಕೋಟಿಯು । ವರರ
ಥವನಿಪ್ಪತ್ತುಕೋಟಿಯು । ತುರಗವನುತೊಂಭತ್ತುಕೋಟಿಯುನಸುರಪ
ದಚರರ ॥ ಬವರಕೆರದಬ್ಜುದವನಾದಿನ । ದಿರುಳುಪೇಳ್ಳೈಸಿಪನುಕೂಗು
ವ್ರಕರಪಮೂಮಾನಿಪಲ್ಲಣಿಪಹೊದರೆದ್ದರಭಸದಲಿ ... ॥೧೨॥

ಮುಗಳಕಾಳಗನಾಳಿಸದುಷ್ಟ । ದಿಗವಸೋಮುಲತಾಸುವಸೊಸಂ ।
ಯುಗದೊಳೆಂದೆಬಳವನಸುರರೊಳರಿಯುಬೇಕೆಂದು ॥ ನೀಗಿಸಿದನೊಳಿ
ಖಿಕ್ಷರದೊಳಗೆಗುಪ್ತಿಗರಳಲನೆಲವಾಡಿದಪ್ರದೀ । ಎಗೆಗಳುರುಗನಪ್ಪಿಹನೇ
ನಾವಬಿಡದನುಂಬಿನಲಿ ॥೧೩॥ ಕೇಳಿದೈಕುಕಪ್ರೀನೇನಾ । ಜಾಲದುಬ್ಬ
ರವರುಚಿಗೊಳಗಿಸೊಪ್ಪನದಬ್ಬರಪೆಬ್ಬಿಸಿತುಹರಿಹಯುದಿಶಾಂಗನೆಯು ॥ ತೋ
ಳವೋಲಿತೋರಗಿರ್ದನಳಿಸೀಲೊಲನನುಕಂಪಿರದುರಕ್ಕಸ । ಗಾಳಗವಲಾಣ್ಣ
ನುತಪರಿತಾಪದಸದನಂಬರವ ॥೧೪॥

ಉದಯುಮುಖದಲಿಪ್ರೈರಿಬಲವಿಳಿದ. ಮುಮುಹಾಗಿರಿದುರ್ಗವಸುಲಯು ।

ಪರಜಾಧಿಪನಲಿ ॥೨೮॥ ಮುರಿದಸಟ್ಟಿಂಪೋಲೆವರಾರುತಿ। ಹರುಷಗಸಜಾಬ್ಧಿ ನಲಿತೊಳಪಿದನು । ಪುರವರಾಧಿಪನಿನತನೂಜಾದಿಗಳಗಡಣದಲಿ ॥ ತಿರುಗಿದ ನುಪಾಳಯಕೆಲಂಕಾ । ಪುರಿಗೆಯುತ್ತಿಗೆಯಾದ ದಾದಿನ । ದಿರುಳುಮುಖ ದಲಿಮುಟ್ಟಳೆಯಕಟ್ಟಳೆಯಕರಿಹಿಸಲಿ ।೨೯॥

ಹದಿನೆಂಟನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಅಪ್ರತಿಮರಣರಂಗವಿಜಯಭು । ಜಪ್ರತಾಪನ ಸುರ
ಸೇನಾ। ನಿಪ್ರಹಸ್ತನಕೆಡಹಿದನ ಸಮರದಲಿ ನೀಲ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಅರಸಿ[illegible]ಲಗದೊಳಗೆ ಕಂಪನ। ಮರಣವಾರ್ತೆಯನಸುರಚಕ್ರೀ । ಶ್ವರನಸಭೆಯಲಿ ಹಿಡಿದರು ಹರಿಕಾರರ್ಕೈಕಂದು ॥ ಹರದುದೋಲಗ ವಾಸ್ಥಾನದೊಳು। ಒಪ್ಪರದಚಿಂತೆಯೊಳು ಪ್ರಹಸ್ತನ । ಕರಿಸಿಕರೆಂದೇಕಾಂತ ಭವನಕೆ ಬಂದನಸುರೇಂದ್ರ ॥೧॥

ರಕ್ಕಸರು ನಾವೆಂಬ ಭುಜಬಲ । ದುಕ್ಕು ಮುರಿದುದು ಕದನದಲಿ ಯಾ ವ್ರಕ್ಕಿತಿಂದಿನಲಿನಗೆರಿಪುನೃಪಪೆವರೂಧಿನಿಗೆ ॥ ಒಕ್ಕರಸುಗಳನಪ್ರಮವರು ಗುಹಿ । ಲಿಕ್ಕಿನಗುವಂತಾಯ್ತು ದಿವಿಜರ । ಗಿಕ್ಕುವಾಯಪಸೇನನೆಣಿಸಿದೆ ನೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ ॥೨॥ ಎಣಿಕೆಯಾವುದು ಜೀಯ ಜವನೆವು । ಗಣಿಸದತಿ ಬಲರಳಿದುದರಿಕಪಿ ।ಗಳಗಳೊಳಗಾರಾವು ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾಜಿಯಿನ್ನೆನಿತೊ ॥ ರಣಗಲಿಯೆ ಚಿತ್ತೈಸು ನರರಂ । ಬೆಣಿಕೆತೋರದು ರಾಮನಲಿ ನೆರೆ । ಕೆಣಕಿ ದೆವು ನುಚ್ಚುದರ್ಪಕಲ್ಪದಕಿಚ್ಚಿನಾಪೆಂದ ॥೩॥ ಕಟ್ಟಿದರು ಸಾಗರವ ಕಲುಮು ರ । ಮುಟ್ಟನಲಿ ಸುರನರಭುಜಂಗರ । ದಿಟ್ಟಗೊಳ್ಳದ ದುರ್ಗವನು ಕೆಡಹಿದ ರು ಕದನದಲಿ ॥ ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ರಣರಂಗದಲಿ ಸರಿ । ಪಟ್ಟನಲಿ ಕಾದಿದರು ಕಡೆ ಯಲಿ । ಕಟ್ಟಿಯನು ಕಳಚಿದರು ರಿಪುಸೇನಾಮಹಾಂಬುಧಿಯ ॥೪॥ ಅವರು ಕಪಿಗಳ ಜೀಯ ಸೀತಾ । ಯುವತಿಯೊಂದುಸನುಸರನೆನೀನೀಪವಳಿನಲಿಹವ ಣಿಸುವಬುದ್ಧಿಯ ಕಾಣೆದುರಪಥದ॥ ಅವಘಡಿಸಿದೆ ದುರುಕ್ತಿಯಲಿವೇ । ಛ್ವ ವರಹಿಂದೆತಪಾನ ಜನನುಡಿ। ವವರಸಾಲೆಯಸೆಸಗಿ ವಿವೇಕಿಸದಾದೆನೀನೆಂದ ॥೫॥

ಮುರಿದುದರಿಗಳ ಸಂಧಿಕದೆಯಲಿ । ಕುರಿತನವು ನಾವಿನ್ನು ಬೇಗೆ ಬ್ಚ ರಿನಪದ್ಧತಿನೂಪಡಿಂದಿನ ಪಿನಕೆ ಛಲಪಡವ । ಉರುವನಿಜಮುಭುಜಪ್ರತಾ ಪದ । ಸುರುಕಿನದಿನಬೆಸುವುದೆನುಯುಪೆಂ ॥ ಸರಿಕೆತಾನೀಯೆ ವಸೆಮುಗಿಂ ದಸುರಕ್ರೈಮಾಗಿದ ॥೬॥

ಬಚಿತನತ್ರೀವಸುವಿನಲಿಬಯು | ಲಂಗೆಯಾನ ಪಾದುವ್ರದುಬಟ್ಟೆಗೆ| ಹೇ
ಸಿಕೆಯುಮೊರೆಹೋಗಲುವರಾತ್ರೀಕೆನಾಳಿನಲಿ | ವಾಸಿನಗರರಲಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರ
ವಿ | ಲಾಸಿಗಳಕರ್ಣೆಕ್ಕೆಕೊಳ್ಳೆ | ಳೈಸಿಕೊಳ್ವಾರಣವರೂಥಪದಾತಿಹ
ಯಬಲವ ... ||೭||

ದುರಕಸಿಲುವಬೆಸೀನುತಪನಂ | ತರವಿಲಿಂದಾ ರಾತ್ರಿಸವನಂ | ತರದಲ
ತಿಬಲಕುಂಭಕರ್ಣನನಸ್ತ್ರಕಟಕದಲಿ || ಸಿರುತ್ತವಿದುಸಿಕ್ಕೆ ಸದೀನಾ |
ಲ್ಪವಿಗೆನೆನಪ್ರಸ್ಥತಿಬಲನುಸೀ | ಹರಿಜವಿದುತ್ತಾನಿಸ್ನದೆನುತನುಕೊಳಿಸಿದ
ನುರಣಾದ ||೮||

ಎಲೆ ಶಾಚರರಾಯುಚಿತ್ತ್ರ |ಸೊಲಿಸುವನುಭುಜವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು |
ಸಲಿಸುವೆನುರಿಪುವಿಜಯಕೀರ್ತಿಸ್ತಂಭಡಂಬರವ || ಕಲಹವಿದುಭವಧೀಯು
ಭಾಗ್ಯದ | ಬೆಳಸುದೈವಾಧೀನತನ್ನ | ಗ್ಗಳಿಕೆಗಿದುತಪ್ಪಲ್ಲದೆಸುವೆನುಭಟ
ದತ್ತಾನೆಂದ ||೯|| ಎಂದುಬೀಳ್ಕೊಂಡಾಪ್ರಹಸ್ತನ | ನಂದವಿಗೆತ್ತಕ್ಕೈಸಿ
ತನ್ನಯ | ಕೊಂಡೊಡರತೊಡಿಸಿದನುಹೊಂಬಟ್ಟಲಲಿವೀಳಯವ || ಸಂ
ದಸಕಲಶಿರಃಪ್ರಧಾನರಿ| ಗಂಡಿಸಿರುಳಿನೊಳಿತ್ತುಸುರಕುಲ | ಬಂದಿಕಾರನು
ಕಳುಹಿದನುಬಳಿಕಾಚಮೂಪತಿಯ ... ||೧೦||

ಬರಿಸಿದನುಬಳಿಕಾಪ್ರಹಸ್ತನ |ಹರವರೆಜಭವಾವ್ಯುಪೇಂದ್ರ | ರಸರ
ಕುವರಾಪದಸಾಹಸಾಸ್ತ್ರತ್ರಸುಭಟಸಂಕುಲವ || ತರಿಸಿನಿಖಿಳಾಭರಣದಿ
ವ್ಯಾ | ಬರದಿವನಿ ಸಿಕ್ಕತ್ತಿತೀ[illegible] | ಗ್ನ್ಯವಪೊಗಪೊಗದಿತ್ತುಬೋ
ಳೈಸಿದನುನಿಜಬಲವ ||೧೧|| ಕರಿಘಟೆಯುಹದಿನೆನಿಟುಕೋಟಿಯು | ವರರ
ಥನಿಪ್ಪತ್ತುಕೋಟಿಯು | ತುರಗವನುತೊಂಭತ್ತುಕೋಟಿಯನುರಪ
ದಚರರ || ಬರಕೆರದಬ್ಬುದವನಾದಿನ | ದಿರುಳುಮೇಳೈಸಿದನುಕೂಗು
ವ ಕರವನುಹೊರುವಹಲ್ಲಣಿಪಹೊದರದ್ಧರಭಸದಲಿ ... ||೧೨||

ಮಗಳ[illegible]ಬಳಗನಾಳಿನದುಷ್ಟ | ಜಿಗವನೋವುಲತಾನುವನೊಸಂ |
ಯುಗದೊಳೆಂದೆಳಬಳವನಸುರರೊಳರಿಯುಟೀಕೆಂದು || ಸೊಗಿಸಿದನೊಸಿ
ಪಿ[illegible]ದೊಳಗೆಗುಪ್ತಿಗರಳಲಸಲವಾಡಿದವ್ರುದೀ | ವಿಗೆಗಳುರುಸನ್ನಹಸೇ
[illegible]ಬಿಸಲಿ || ೧೩ || ಕೇಳಿದೈಕುಶಪ್ರೇಸೇನಾ |ಜಾಲದುಬ್ಬ
ನಸಾಸನದಬ್ಬರವೆಬ್ಬಿಸಿತುಹುರಿಹ ಯುದಿಶಾಂಗಸೆಯ|| ತೋ
ಳ[illegible]ಸಳಿನೀಲಿಲೋಲನನುಕಂಬೆರವುರಕ್ಕಸ | ಗಾಳಿವಲಾವೆ
ನುತಹುತ್ತಾಡದಪರ್ದನಂಬರವ ||೧೪||

ಉದಯಮುಖದಲಿಪ್ಪೆರಿಬಲವಿಳ|ದುದುಮುಹಾಗೀದುರ್ಗವನುಲಯು |

ಪರಮಾಧಿಯಲಿ ॥೨೮॥ ಮುರಿದನಲ್ಲಿಂಮೇಲೆಪರಾರುತಿ। ಹರುಷರಸಮುಬ್ಬಿನಲಿಕ್ಕೆರಡೆಯು । ಪುರವರಾಧಿಪನಿನತನೂಜಾದಿಗಳಗಡಣದಲಿ ॥ ತಿರುಗಿದನುಪಾಕಂಯುಕಲಂಕಾ । ಪುರಿಗೆಮುತ್ತಿಗೆಯಾದ ದಾನವ । ದಿರುಳುಮುಖದಲಿಮುಟ್ಟಿಕೆಯಕಟ್ಟಳೆಯಕಹಿಸಲಿ ॥೨೯॥

ಹದಿನೆಂಟನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಅಪ್ರತಿಮರಣರಂಗವಿಜಯಭು । ಜಪ್ರತಾಪನಸುರ
ಸೇನಾ। ನಿಪ್ರಹಸ್ತನಕೆಡಹಿದನಸಮಂದಲಿಕಪಿನೀಲ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಅರುಳಿ[illegible]ಲಗದೊಳಗೆಕಂಪನ। ಮರಣವಾರ್ತೆಯನಸುರಚಕ್ರಿಗೆ । ಸ್ವರಸಭೆಯೊಳರುಹಿದರುಹರಿಕಾರರ್ಕಂದು ॥ ಮರಮಾಡಲ್ಲಗವಾಕ್ಷದೊಳು। ಬ್ರರದಬಂತೆಯಲಪ್ರಹಸ್ತನ । ಕರಿಸಿಕೊಂಡೇಕಾಂತಭವನಕೆಬಂದನಸುರೇಂದ್ರ ॥೧॥

ರಕ್ಕಸರುನಾವೆಂಬಭುಜಬಲ । ದುಕ್ಕುಮುರಿದುದುದನದಲಿಯು ಪ್ರಕ್ಕಿತಿಂದಿನಲಿನಗೆರಿಪುನೃಪಕಪಿವರೂಥಿನಿಗೆ ॥ ಒಕ್ಕರಸುಗಳನಿಪ್ಪರುಗಮಿ । ಲಿಕ್ಕಿನಗುವಂತಾಯ್ತುದಿವಿಜರ । ಗಿಕ್ಕುವಾಯುಪಸೇನನಣಿಸಿದೆನೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ ॥೨॥ ಎಣಿಕೆಯಾಪ್ರದುಜೇಯಜವನನು । ಗಣಿಸದತಿಬಲರಳಿದುದಕಪಿ ।ಗಳಗಳೊಳಗಾರಾವುಲಕ್ಷ್ಮಣರಾಜಿಮಿನ್ನಿನಿತೊ ॥ ರಣಗಲಿಯಚಿತ್ರ್ರಸೇನವರಂ । ಬೆಣಿಕೆತೋರದಪಾವುನಲಿಸರೆ । ಕೇಣಿಕೆಪ್ರಮುಖದಕಲ್ಪದಕಿಚ್ಚನಾವೆಂದ॥೩॥ ಕಟ್ಟಿದರುಸಾಗರವಕಲುಮರ । ಮುಟ್ಟಿಸಲಿಸುರನಗಭುಜಂಗರ । ದಿಟ್ಟಗೊಳ್ಳಿನದುರ್ಗವನುಕೆಡಹಿದರುಕದನದಲಿ ॥ ಇಟ್ಟಣಿಸಿರಣರಂಗದಲಿಸರಿ । ಪಟ್ಟನಲಿಕಾದಿದರುಕಡೆಯಲಿ । ಕಟ್ಟಿಯನುಕಳಚಿದರುರಿಪುಸೇನಾಮಹಾಂಬುಧಿಯು ॥೪॥ ಇವರುಕಪಿಗಳಜೀಯಸೀತಾ । ಯುವತಿಯೊಸನುನರನಸೀನೀಪವಳಿಸಲಿಪವಣಿಸುವಬುದ್ಧಿಯುಕಾಣೆದುರಪಥದ॥ ಅಪಘಡಿಸಿದೆದುರುಕ್ತಿಯಲಿಪೇ । ಳ್ದಪರಹಿಂದೆತಪಾನುಜನನುಡಿ।ಪವರತಲೆಯನೆಸಗಿವಿವೇಕಿಸದಾದೆನೀನೆಂದ॥೫॥

ಮುರಿದುದರಿಗಳಸಂಧಿಕಡೆಯಲಿ । ಕುರಿತಸವುನಾವಿನ್ನುಬೇಗೆ।ಚ್ಚರಿಸದದ್ಧತಿನಡದುದಿಂದಿನದಿನಕೆಛಲಪಡವ । ಉರುವನಿಜಮಭುಜಪ್ರತಾಪವ । ಸುರುಕಿನಬೆನಬೆಯುವುದೆನಮುವೆಂ ॥ ನರಿಕತಾವೀಕೆಯುವನೆಮುಗೆಂದಸುರಕ್ರಿಮುಗಿದ ॥೬॥

ಕ್ಷಿಪ್ರಹಸ್ತನುಸಮರದಲಿಲೋಕಪ್ರಹಸ್ತನುಶೌರ್ಯದಲಿನೀತಿಪ್ರವಿಸ್ತರಿಸಿದನುನಿರ್ಮಲಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ಈಪ್ರಹಸ್ತನಮಾತಕೇಳದೆಯುದ್ಧಮೋಹಕನಾದನವನುಶ । ರಪ್ರಧಾನದಲಂಣದೇವನುದೇವಕೇಳೆಂದ ॥೨೩॥ ಚಿತ್ತವಿಸುಕೋಳಗವನೀಪತಿಪ್ರೋತ್ತಮನಕೋಳಗವನೋಡೆಂದುತ್ತರಿಸಬಲ್ಲವನವನುರಕೆಟೆರಸುಬೇಗನಲು । ಹೊತ್ತುಹೋಯಿತವನ್ನಕರ್ಮವ ಹತ್ತುಗೆಯುಹದಣಿಸಿದಹನ್ಮನ । ಚಿತ್ತದಿನಸುತಜುಬುಕಿರಿದುಲಂಘಿಸಿದನವನೆಡೆಗೆ ... ... ॥೨೪॥

ಕೆದರಿಕೊಂಡುದುಸೇನೆಸಂಗರ । ಕೊದಗಿರಿಪುಸೈನ್ಯಮಂಗಳ । ಹೊದರಿನಲಿಹೆಚ್ಚಿದನಿಶಾಚರರಣಮುಖಂಗಳಲಿ ॥ ಕದಲುದಡದಿಡುದಕ್ಕುದಕ್ಕಂಪೊದರಿಕಲುಗುಂಡುಗಳಕಪಿಬಲ । ಕೆದರಿಹೊಕ್ಕುದುಹೊಕ್ಕದೈತ್ಯಲಿನದರಿತಪ್ರಬಲವ ॥೨೫॥

ನಿಲಿಸಿನೂಕುವಸಿಂಹಶರಭಾ । ವಳಿಯನುರುಬಿದರಟ್ಟಿಮೋದುವಪುಲಿಯನಪ್ಪಳಿಸಿದರುಹೊಯ್ಪಲುರಾಯದುಸುರುಗಳ । ಕಳಚಿದರುಕವಿವಿಧವಕಲ್ಪಿತ । ಕಲಿತಭೈರವಭೂತನಿಕರವನಿಲಿಸಿದರುಕಪಿಳಿಯೋನೀದಾನವ್ರವೇಕದಲಿ ... ॥೨೬॥

ಪದಪುಬಿದುಹುರುಹನ್ಮನಿಲಿಸಿದ । ಧುರದರಳರಾಟೂಳಸೂತ್ರವ । ತಿರುಗಿಕೊಲಿಗೆತ್ತಿಸಿದಚಿತ್ರದವಿಭಂಡಿಗಳ । ಹರಹಿದರುದೆಶೆದೆಶೆಗೆನೆಗದು । ಪ್ಪರಿಸಿದರುದುವಿಗಳನುಹಿಡಿದ । ಪ್ಪಳಿಸಿಬಾಹದಲಿ ಕೆಡಹುತಹೊಕ್ಕರರಿಬಲವ ॥೨೭॥ ಬೆರಸಿಧಾಳಾಧೂಳಿಯುಲಿಸೀ । ವರಿಸಿಭಟಭಟರೊತ್ತನಿಬಲುಸಂ । ಗರದೊಳೊದಗಿತ್ತುಕಪಿಚತುರ್ಬಲವರಿಚತುರ್ಬಲವ ॥ ಸರಿಸದಲಿಸಂವರ್ತಶಿಖಿಯು । ಬ್ಬರದಹೊಳಹಳಿಕೆಯಪ್ರಳಯಿಸಿನ । ಲುರುಳುತಿರ್ದುದುಬವರದಲಿಬಲಬೆರಡುಬಲುಭಟರ ॥೨೮॥

ಉರಿದಾಡಿಮುಸಲಕೇರಿಸಿ । ಬೇರುತಿರ್ದಪ್ರಕರಿಘಟಾವಳಿ । ಕಾರುತಿರ್ದಪ್ರಕರಾತ್ರಗಳನುಬ್ಬಿಗದೆಪರಮುನಿಕರ ॥ ಚೀರಿಕೆಯತೇರುಗಳಸಕ್ಕೆಗಳೇರುತಿದ್ದಪ್ರವಭವನಸಗೆಳು । ಜಾರುತಿರ್ದಪ್ರಕರ್ಕರುಮುರ್ಕಟರಕಟಕದಲಿ ॥೨೯॥ ಇರಿತದಾಮದಲುಗಿದಕರುಳಿನ । ಲರಚುತಿರ್ದಪ್ರಕರದಿಳುಹೊಂ । ಗರಿಯುಕಟ್ಟಿದಕೊಲಿಗಂಟಲವಾರಿಸಲಿಪರಿದು । ಒರಲುತಿರ್ದಪ್ರಕೋವಗಳು । ಬ್ಬರಿತವೇರಿಸನೋಪ್ರಗಳಲದು । ಬೊರಲುತಿರ್ದಪ್ರಮುಖಗಳಸುರರಕೊಳೆಯುಕವತ್ತೆಯುಲಿ ॥೩೦

ಅಣುಗಕೇಳರಕ್ಕಸರರಣದಲಿ । ಕೆಣಕಿಹರಣನಸುಳಿದಸುಭಟಾಗ್ರ

ಣಿಗಳಾರೀಭುವನವುೂರರಭಾರಿಭಟರೊಳಗೆ ॥ ಹಣಿದುಹಾಯ್ಕಿದರೊಡ
ನೆಕಬ್ಬಿನ| ಹಣಿವವೊಲಾಹುಂಣಾಹುಂಪಲಿ । ನಣಲಸಂಬಳದಂಣಗಳನಿ
ಖಿಳಾಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಸಲಿ ॥೨೧॥ ಬಳಿಕಬಲವೆರಡಾಯಿತಸುರರ| ವಳಿಸುರಾವ
ಳಿಪ್ರೊಪ್ಯಯುಗವಲಿ| ಮಲತುಮಂಡಿಸಿದಾತ್ರಿಕೋಟಿಯತ್ರೋಳತ್ರೋಟ
ಯುಲಿ । ಹಳಚಿದರುಹರಿದಶ್ವಬಿಂಬದ|ಸೆಳುಹುಹುದುಗಲುಕ್ಕಿದುಗಲ
ನಂ| ಕುಲಶಿಲೊಚ್ಚಯಶಿಖರತತಿತ್ರೂಮರಕದಂಬದಲಿ ॥೨೨॥

ಖಳಬಲದಕಪಿಬಲದಚರಣವ| ಚಲಿತಚರಣೊವ್ರತಧಣಿ ತಳ
ದವೂಳೀವಿಸರಮುಸುಕಿತ್ರಜಾಂಡಮಂಡಲನ ॥ ಬಳಿಸಲಿಬಲುಭಟರರ
ಕುತದಹೊಗೆಗಳೆದ್ದವುಕೂಡೆಹೇಣನು| ಬುಳಿತದೊಟ್ಟಲಬೆಟ್ಟಗಳನೊ
ಡೆಬಡಿದರಗಲವಲಿ॥೨೩॥ ಮಡಿದುದಬುದ್ದಶಾರಬಲನಭ| ಕೆಡರಕಬುದ್ದ
ದವೈರಿಬಲನವ| ಗಡೆಯುರಣವರ್ತಿಸಿತುರವುಕುಳವಾಗೆರಣಭೂಮಿ॥ ತಡ
ದುದಲ್ಲಿಂಮೇಲೆಕಪಿಬಲದೊಡೆಯರಿಗೆಖಳಯೂಧನಾಥರ । ಗಡಣವತಿರ
ಥರರಮಹಾರಥರವರಿಗೆಮಹಾಸಮರ॥ ... ॥೨೪॥

ಅಚ್ಚಬಲಬಳಿಕೊದಗಿಭೂತಳಿ । ಬಿಚ್ಚಬಿಲುಜೀವಡೆಗಳಲಿಕವಿ। ದೆ
ಚ್ಚರೈಕ್ಕೆಗೊಂಡುಕವಿಮಾನಚರವ್ರಜವ ॥ ಅಚ್ಚರಿಯನೇನೆಂಬೆಸರ್ವ
ರ| ಮುಚ್ಚದುದುಮಡಿದಡವಿಗರರಣ| ಕಚ್ಚಗರಕಾಕುಳದಘನರಾದ್ರಾ
ಭಿಸಾರದಲಿ ... ... ॥೨೫॥

ಅಟ್ಟಕವಿದಿರಿವಸುರಸೇನೆಯ| ಕಟ್ಟಳವಿಯುಲಿಖೋಯನುತ್ರಬೊ ।
ಬ್ಬಿಟ್ಟಪಡಿಬಲವಲುಕಿದುದುರವಿಸುತನಸನ್ನೆಯಲಿ॥ ಬೆಟ್ಟದಲಿಬೇರು|
ಗಿದಬಲುಮರ|ಮುಟ್ಟನಲಿಬಿಡೆಬೀಳಗಡಹಿದ । ವಿಟ್ಟಣಿಯನೆಲಭಾರದಲಿ
ಭುಜಗೇಂದ್ರನಳವಳಿಯೆ ॥೨೬॥

ಹಳಚುವವುಬಲವೆರಡುಹರಣವ । ಕಳಚುವವುಬಲವೆರಡುರಣಸಂ ।
ಕುಳದಸಾರಂಭಾತಿಶಯತ್ರಲೆದೂಗಿಸಿತುಸುರರ ॥ ಅಳಿದವರನೆರದೊಡ್ಡಿ
ನಲಿಕ| ಟ್ಟಳೆಯಕಾಬವನಾವನೈಕೊಳು ।ಗುಳವ್ರೊಕಾಲನಕಡಿತ್ರವ್ರೋಕ
ಲ್ಪಿಸುವಡರಿದೆಂದ ॥೨೭॥

ಕರಡಿಮುಸುಸಿಂಗಳಿಕಕೋಡಗ| ಕರಿರದಾಶ್ವಪದಾತಿಚಯದ| ಬ್ಬ
ರದಸೇಣನಾಮಿಷಕದಂಬದಲಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರದಲಿ ॥ ಹೊರದುವಿಳೆತ್ರಾಳುದ್ದದ
ಲಿಹಂ । ನೆರಡುಯೋಜನದಗಲಪರಿಯಂ । ತ್ರರುಣಜಲನದಿಯುಬ್ಬಿದು
ದುರಣಮೇಲುಭಾಗದಲಿ ... ॥೨೮॥

ಕುಡಿದರರುಣಾಂಬುವನುಮರದುದಿ । ಗಡರಿರಕ್ಕಸವಕ್ಕಿಗಳುನಡು

ಗೆಡಲಹಿಡಿವೆಣಕಿಕ್ಕಿಡವೃಹರಿಗೋಲಭೂತಗಣ॥ನುಡಿವೆಡಬ್ಬರಿನಾಯಕ
ನನಗ । ರಿಗಳೊಡೆಯರನುಚರರೆಡಸ್ಸ್ಯ ।ಕಡೆಯುಹಸುಗೆಗೆಹೋರಿಹೊ
ಯ್ದಾಡಿದರುತವೆಮ್ಮೊಳಗೆ ॥೩೯॥ತರುಣಕೇಳ್ಳೈದನೆಯದಿನದು। ರ್ಧರವು
ಹಾಹವವರ್ತಿಸಿತ್ತುಕ । ಬರ್ಬರಕಪೇಂದ್ರಚಮೂಪತಿ।ಚರಿಸಲುಚತು
ರ್ಬಲರು॥ ವಿರಚಿತಾಖಿಲಭುವನಬೇಸರು । ಬೆರಸಿದುದ್ಭವಕಮಲಭವರಿ
ಗೆ। ಶಿರಕೆವೇದನೆಹುಟ್ಟೆಹೊದಕುಳಿಗುಟ್ಟಿತಮರಗಣ ॥೪೦॥

ಬವರಬಲಿದುದುಬಳಿಕಕಲಿಜಾಂ।ಬವನಲಗ್ಗದವೀರಕುಂಭ। ಶ್ರವಣ
ಸುತಕುಂಭೋದರಂಗಾವಾಲಿತನುಜನಲಿ॥ ನಿವಡಿಸಿತ್ತು ನರಾಂತಕಂಗು।
ತ್ಸವದರಣವಾದ್ವಿವಿದನಲಿಸಂ। ಭವಿಸಿತಸುರಸುಮಂತಕಂಗೆಸಮುಗ್ರಸಂ
ಗ್ರಾಮ ॥೪೧॥

ಸಂಧಿಸಿತುಸಂಗ್ರಾಮವಗ್ಗದ । ವ್ಯಂದನಂಬಕಪೇಂದ್ರನಲಿಮುದ।
ವಂಧಿದುರ್ಮುಖಬಲಮಹಾರಣವಾಕ್ಷವಾಚರಕೆ ॥ ಹಂದೆಗರಸಮರದಲಿ
ಸಂಗರ ।ವಂದಲೇಸನುತಮರಸೇನಾ। ವೃಂದಬೆರಗಿಡೆಹೊಕ್ಕುಹೋರಿದ
ರಳುಕೆಭುವನಚಯ ॥೪೨॥

ಸುಪ್ರತಾಪನಲಾಧರಿತ್ರಿಯೊ । ಳಾಪ್ರಹಸ್ತನುಕೇಳಿದೈಕುಶ । ನಾ
ಪ್ರಸಿದ್ಧನಲಾಸುಹಾಸಂಗ್ರಾಮಕೌತುಕವ॥ಕ್ಷಿಪ್ರದಿಂದೆಸಗಿದನುರವಿತ
ನು। ಜಪ್ರಭಂಜನಸೂನುಮುಖ್ಯಮ। ಹಾಪ್ರಚಂಡರಬಳಿಗಳಲಿಬಿಲಾರ
ವದೆಗೌಳಿಯ ಲಿ ॥೪೩॥ಆವಚತ್ರ್ಯೊರಥತುರಂಗಮ। ರಾವವಿಲ್ಲಾರಣದೊ
ಳಗೆಬಿಲು। ಜೇಡಡೆ ರುಬಿಲುಹಿಲ್ಲಸೂತನಬೊಬ್ಬೆತಾವಿಲ್ಲ॥ಆವಿಬುಧವಿದ್ವಿ
ಷನಸಮರವ । ರಾವಳಿಯೇಧನಿಯಿಲ್ಲರಣದಸು । ಗಾವಳಿಯಗತಿವಂತರ
ದುದುನಿಮ್ಮಸೇನೆಯಲಿ ॥೪೪॥

ತೋರವಿವರಿಸುವವಿಕ್ರಮಜದು । ಬ್ಬೇರುಸ್ಯೆಲಿಗೆಮಾಯೆಯಲಿಮೈ ।
ದೋರುವನುಜಯಮುಖದೊಳಬ್ಬರದುಬ್ಬುಗವಳಡಲಿ॥ ತೋರಿತೋರ
ದೆಕೊಂದನೀಪರಿ। ಮೂರುನ್ಯರ್ಬದಬಲವುಬಿದ್ದುದು।ದೂರುದೂಷಣ
ಭೀಷಣನಬಳಿಯಲಿನಿಶಾಚರನ ॥೪೫॥

ಹನುಮನೊಡ್ಡನುಮುರಿದುಹರಿನಂ। ದನನಸೇನಾವನಧಿಯನುನೆರ
ತುಳುಕಿಮೊಗದೀಂಟಿದನುನಳನೀಲಾದಿನಾಯಕರ॥ ಮೊನೆಯುಮೋಹರ
ವಸುನಿವಾರಿಸಿ । ಪನಸಗವಯಗವಾಕ್ಷಶತಬಲಿ ।ವಿನುತವೀರಸುಷೇಣರ
ಸುಚಿರೆಗಡಿದುಬೊಬ್ಬಿರಿದ। ॥೪೬॥

ಘಾಯವಡದರುನಿಕ್ಕಸೇನಾನಾಯಕರುಬಳಿಕಾಪ್ರಹಸ್ತನ । ಸಾ

ಯುಕದೆಬಲುಗೆಲಹಸೀವರಿಕೆಯನುರಘುಕುಲದ || ರಾಯರೆಲಿಮುಟ್ಟಿಸಿ ತುಸೇದಿದ | ನಾಯುಧದಪೊಳಹಿನಲಿಘನರ | ದಾಯುಮಾನಿತನಾವಿ ಭೀಷಣನಸುರನಿದಿರಿನಲಿ ||೪೭||

ಮರುಳಲೇಸೀನಕಟಮೊಲನುಬ್ಬರವ್ಯಗೇಂದ್ರನಕೂಡೆನೀತಿಜ್ಞ ರಿಗೆಗುರುನೀನೆಸಗಬಹುದೆವಿವೇಕಶೂನ್ಯತೆಯ || ನರನೆರಘುಪತಿಕೆಲಕೆ ಸಾರ್ಕೆ | ಬರ್ಬರದಜಾಳಿಯಮಿಕ್ಕದಿವಿಜರ | ನೆರವಿಯಲ್ಲಿಹುದೆರೆಯದಾ ಹವವಿಲ್ಲಿನಿನಗೆಂದ ||೪೮||

ಗದೆಬಿರಿಸುನವ್ಯದುವಿವೇಕವ | ನೊದೆದುರಣವನುರಾಮಭದ್ರನ | ಲೊವೆಗಿದರೆಸ್ಥೈರಿಸುವರಲ್ಲಾಪ್ ಕೆಲಕೆಸಾರೆನುತ || ಇದಿರೊಳ್ಳೈದುದಶಕ್ಕ ಸನರಥ | ದಿದಿರಿನ[illegible]ಂದಾವಿಭೀಷಣ | ನುದುರಿಸಿದನುರಗಿಡಿಯುರ್ಝಾಡಿ ಯುಗದೆಯುಗಾಢದಲಿ ||೪೯||

ಎಂಬನುಡಿಯಿಂದೊಳಲಯದು | ಗಾಂಬಕನಲಳಿಯಂತೆರೋಷಾ ಡಂಬರದಹಾವರದಲಗ್ಗಿಕುಮಾರಖಾತಿಯಲಿ || ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನಸರಿಸದಲಿ ರಣ | ಡೊಂಬಿಗನಕಂಡಮವಿಬುಯರಾ | ಡಂಬರದಕೋಪದಲಿಕಿಡಿಗೆದರಿ ದನುಕಲಿನೀಲ ||೫೦|| ಅಕಟರಘುರಾಜೇಂದ್ರನಲಿಹಾ | ಯಿಕಿದನೀಸಮ ರನನುತಾನೀ | ಸಕಲಬಲದೊಡತನವಹೊತ್ತುಬುವ್ಯಥ ಮಾಯ್ತುನುತ || ಭ್ರುಕುಟಿಬದ್ಧಸರೋಷದಂತ | ಪ್ರಕಟಪೀಡಿತಕಂಪಿತಾಧರ | ಸಿಕಟನಿ ರ್ಭರಶೌರ್ಯಸ್ತೈಯಿದನಸುರದಳಪತಿಯು ||೫೧||

ಈತಬರಲೀತನಕರೋರದ | ರೀತಿಯನುಕಂಡಸುರರಾಯನ | ಜಾತ ಶತ್ರುವಿಗೆರಗಿಹಿಂಬರಿಕೆಯಲಿಹೆಜ್ಜೆಗಳ || ಆತನಿಲುತ್ತಿದಿದನುಬಳಿಕೀವೀ ತಿಹೋತ್ರನಸುತನಘನರೋ | ಷಾತಿಶಯದುಬ್ಬರವಹೊಗಳುವೆನೇನ ತಾನೆಂದ ||೫೨||

ಏನೆಲವ್ರೊಖಳಖಳಸದಳಪತಿ | ನೀನೆತಾನಿದುಅರಿದುದಿಲ್ಲದೆ | ಕಾನನನ ಸಹಭವನದೊಟಿಸಲ್ರಾದುದರಿಪಿನಾಗೆ || ಈನರೇಂದ್ರನಕೂಡೆಕದನವ | ನೀನುಗ್ರೈಕೊಳಬಹುದೆಕಪಿಸೇ | ನಾನಿತಾನಿರೆತ್ರರಳತನನಿನಗುಚಿತವೇ ಯೆಂದ || ||೫೩||

ಅಹುದುನೀವಾನರವರೂಥಿ | ಗಹಿತಗಬಲಸೇನಾನಿರಣಪಟ್ಟಿ | ಮದು ಹೇಳಿದುಲೇಸುಮಾಡಿದೆದೋಷವೊರದಂತೆ || ಇಹುರಂಗಳೊಳಿವರಲಿ ಸಂ | ನಿಹಿತವಾಪ್ರಸುನಿನಗೆಪೇಳಿನ | ಲಹುದುನಾಮುನೆನುತಹೊಳದ ನಂಬಿನಲಿಕಪಿಯು ||೫೪||

ಅದ್ದನೋದಳಪತಿಧರಿತ್ರಿಯು| ವದ್ದಳವವಾರುಧಿಯೊಳೆನುತೊಳ|ಬಿ
ದ್ದುಹೊಕ್ಕುದುಹನುಮಹರಿಸುತಸುತಸುಷೇಣಕರು | ಉದ್ದುರುಟಖ
ಳನವರಸಮರವ|ತಿದ್ದುವಸಿತಶರೊಳಂಬನಗಲಿಸು| ತೆದ್ದನಬುಧಿಯುಸುರಿ
ದುಸೊಕ್ಕುವಶಿಖಿಜಪ್ರೊಲುನೀಲ ... ‖೪೫

ಕುಲಿಶಕೋಟಿಯಕೂಟವೀತನ | ಬಲದಮುಷ್ಟಿಯಲೆದ್ದುದೋಜ
ಗ | ದಳವಿನಸಮಾಂಬಕನನೊಸಲಿನವಿಷಮಲೋಚನನ| ಕುಳುಗಿದಿಗ
ಳಗ್ನಿಜನಮುಷ್ಟಿಯು | ಬಲಿಯುಲವತರಿಸಿದುದೊಪೇಳೆನ ‖ ಲೊಲದುತಿ
ವಿದನುತಿವ್ರಗತಿಯೊಲಿಖಳಚಮೂಪತಿಯು ‖೪೬‖ ಒಟ್ಟಮುಱದುದುಸೀ
ಸಕದರಥ | ನಟ್ಟದಿಳೆಯಲಿರಕುತಜಲಹೊರ | ಲಿಟ್ಟಹರಿದದುಹಣೆ
ವಿಬಿದುಪಾದದಾಂತಪರಿಯಂತ ‖ ಅಟ್ಟನವಬಳಿಕೀತನಸುಹೇ | ರಿಟ್ಟ
ಯಲಿಹಿರಿಕಿನಲಿಕಾಯ್ದುದು | ಬೆಟ್ಟಗೈಗಳಘಟರುಹಾಯನುತೊಡರಿ
ತಿದಿರಿನಲಿ ... ‖೪೭‖

ಉಗುಳಿತಂಗರುಣಾಂಬುಧಾರೆಯು ‖ ನಗಲದಲಿಬಳಿಸಲಿಸಿಕ್ಕಸನುಗಿ
ದುತಿವಿದನುಕಪಿಮುಕಿಗಟ್ಟನಕತಾರಿಯಲಿ ‖ ಜಗದೊಳೇನತಿಬಲನೊ
ವಹ್ನಿಯು |ಮಗನಮನದಲಿನೋವನೋಡದೆ | ಜಗವುಘೇಯನಲೆಗಿದ
ನುರಕ್ಕಸನದಳಪತಿಯು |೪೮‖

ಕಳಚಿಖಳನಾಕಪಿಯಘಾಯವ|ನೊಂದುಪರಿಘದಲೆರಗಲದಕಪಿ |ಸೆ
ಳಮುಬಿಸುಟುಬ್ಬರಿಸಿತಿವಿದನುಹಗೆಯುಹೇರುವರ‖ ಮಲಕುಮಂಡೆಯಲ
ಸುರನಾಯಂ| ದಿಳುಪಿದನುಮುಸಲವನುಮುಸ್ತಕ | ದಲಿಮುರುತ್ಸಖಸು
ತನುಸುಮ್ಮಾನಿಸಿಸುರವ್ರಾತ ‖೪೯‖

ನೋವನೋವದೆಬಗದವೀರರ |ದೇವನೊಳಹೊಕ್ಕವನಜನಕರ|ಶಿ
ಪ್ರಮುಜಭಾಪನಲುತಿವಿದನುಬೇಳಲರಿಭಟನ ‖ ಹಾವುಹದ್ದಿನಪದಹತಿಗೆ
ನೆರೆ|ನೋವಪ್ರೊಲುಕೆಲಕೊರಗಿರಕ್ಕಸ | ನಾಲಿಘಾಯೊಳೆದ್ದುದೊಕ್ಕರ
ವಾಯುನಗ್ನಿಜನ ‖೫೦‖

ಚೊಕ್ಕರಿಸಿದುಭಟರಬೇಸಿನ |ಚಕ್ರಬಿಸುಟುಬ್ಬರಿದುಬೊಬ್ಬೆಯ|ನಿ
ಕ್ಕಿಬಾಹುಪ್ಪಳಿಸಿಸಿತಿಸಿವಿಷದಮಿಖಳಮುಳಿದು ‖ ಅಕ್ಕಲಿಸಿಸಭದಿಂದಗಿರಿ
ಶಿಖ | ರಕ್ಕೆಸುಳಿವಮಪೋಗ್ರಜಲದಪ್ರೊ ಲೆಕ್ಕತುಳದಲಿಬಂದುಹಳಚಿದ
ನಗ್ನಿನಂದನನ ... ‖೫೧‖

ಬಿದ್ದನಗ್ನಿಜನಿಳೆಗೆಬಲುಸಿಡಿ | ಲೊದ್ದಗಿರಿಯಂದದಲಿದನದೋ |ಳ
ದ್ದಶರಧಿಯೊಳ್ಪಮಂದರದಂತೆಕಲಿನೀಲ‖ಎದ್ದುತಿವಿದನುಖಳನಕಾಲ

ನಬಿದ್ದಿನರುಕಂಗೆಳಿಗೆಸುಳಿಯುಲು | ಹೊದ್ದಿಹೇರುರದೊಳಗೆವಿಂಡಿಸಿ ಖಳನೊಳಿಂತೆಂದ ... ||೬೨||

ಬರಿಸಿನಸುರನದಳದಭಾರದ|ಹೊರಿಗೆವಾಳನುನೀನುನವ್ಮನು |ಹೊರಲುಸ್ಸೆರಿಸದವನೆಸಾಹಸವ್ರುಳ್ಳಿಟನಹುದು || ಮರೆಯುಮಾತೇಕೆಲವ್ರೊ ಬಂದಿಬೆತೆರಪಿನಲಿಬಲುಮೃತ್ಯುಬವರದ | ಲರಿಪುನಿನಗುಂಟಾವಡೆಚರು ಬೇಗನೀನೆಂದ ... ||೬೩||

ಎನುತಪವನದಮೇಲೆಮುಷ್ಟಿಯು | ಹನುಮಹೊಗಳಲುಕಾಯ್ಕಿದನುಕಗ್ಗರಿಯುಕತ್ತಲೆಕಪಿಯೆಂಕಂಗಳಿಗಸುರದಳಪತಿಯು | ವನಚರರದಳಪತಿಯುಘಾಯುವಿ | ದೆಸ ತನುತೊತ್ತುವ್ಮರಗಿದನುಲೇ| ಸನೆವಿಭೀಷಣ ದೇವದೇವಾದಿಗಳು[illegible]ಂಡಾಡೆ ... ||೬೪||

ಎಲವ್ರೋರಕ್ಕಸವಾರಿಯುಣಲಿಗೆ | ಸಿಲುಕಿಶಿಕ ಜೀವಿಸುವ್ರದೇಗಂ|ಟಲಿನಗಾಳಪವಿಶಾನುವಿಂಗುವ್ರದೇವರಣಭಂಟ || ಅಳಿವ್ರುನಿನಗಿಂನೆಂದು ಕೈಯ್ಯಲಿ| ನೆಲೆಕಣಾನಿನಗೆನುತಬಾಹಾ|ಲಾಳಿತಬಲನುಬ್ಬೆದುತಿವಿದನು ಮತ್ತೆರಕ್ಕಸನ ... ||೬೫||

ತಪ್ಪದೀನೀನೆಂದನುಡಿಯುನು | ತಪ್ಪಿಸಿದುದುಜೀವನಘದೊಳ|ಗಪ್ಪಿದುದುಹೆಸರೆನಿಸಿದಗ್ಗದಸುರನಿತಂಬಿನಿಯು || ಉಪ್ಪರದಹರುಷದಲಿನಿಜಸುತ | ನಿಪ್ಪೆಡೆಗೆಕಳುಹಿದನುಕನಕಪ | ಕಪ್ಪದವಸಿಖಸುರಿದರಮರರುಕುಸುಮಮಯುಮಳೆಯು ... ||೬೬||

ತೆಗದುಕೊಂಡೆವ್ರುಹೆಣನನಲ್ಲಿಯು | ವಿಗಡರಕ್ಕಸಭೊತಹಗೆಕಾ |ಳಗವ್ರುನಿನಗೇಕೆನುತಹರಸುತಹನ್ಯವಾಹಜನ || ಮಗನೆಕೇಳ್ಬೆಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಮಗನಮಾಯುಮಗನವೆಂದನ | ವಿಗಡವೀರದ್ವಿವಿದರಹಿತರುಸಾರಿದರುದಿವವ ||೬೭|| ತುಂಗಬಲಕಲಿನೀಲನುರುಸಮರಾಂಗಣದೊಳಹಿತಪ್ರಹಸ್ತನ | ನುಂಗಿನೊಣದಭಿಗತಮಹೋತ್ಸವವಾರ್ತೆಯನುಜಗಧ||ಕಂಗಳಧಿಪತಿತನ್ನಸಖವಡ | ಒಂಗೆಸೂಚಿಸಲೆಂದುಕಡಲತ | ರಂಗವನುಬಿಗಿದಿಳದನುತ್ಸಾಹದಲಿಪಶ್ಚಿಮದ ||೬೮|| ಇವನದಾರೆಂದೆನೆವಿಭೀಷಣನ ವನಿಪತಿಗಿಂತೆಂದನೀತನು| ತವಪದಾಬ್ಜವಮರೆವೊಡಲತಾನಸುರದಳಪತಿಯು || ಯುವತಿಗಿವಮಗಬಂದನೀಗನೆ | ಯುವಿರಳದಸಂತೋಷದಲಿಭೂ | ದವನುತೊರವೆಯುರಾಯುನಸುರಾನುಜಗೆನೇಮಿಸಿದ ||೬೯||

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಅಪ್ಪತ್ತನೆಂ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ‖ ವೀರಧೀರೋದ್ಧತರಣಲಯುಚ್ಚೈರವನುಬಾಹು
ಪ್ರತಾಪನುದಾರಲಂಕೇಶ್ವರನು ರಾಮನ ಸಮರಕನುವಾದ‖

ಪದ್ಯ‖ ಮಗನ ಕೇಳೈ ಕುಶನ ಕಾಲನ | ನಗರಿಗಭಿಮುಖನಾದ ಮಂತ್ರಿ
ಜ|ಜಗುಳ್ಕೆರಳ ಕೇಳ್ದು ಸುರಪತಿ ಕಳವಳದ ಕರ್ಣದಲಿ ‖ ಉಗುಳಿದನು ತಂ
ಬುಲವ ತಾನೇ ಹೊಗುಪ ಸಹಿತನರಣಕೆನೂಡ ಹೊಗೆ ನೆಗದ ಕೋಪಜ್ವಾಲೆ
ಮುಳಿಧಳ್ಳಿಸಿದ ಸುಡಿಗಡಿಗೆ ‖೧‖

ನಾಳಿಲಿನರಪತಿಯುತನುಕೀ | ಲಾಲವನು ಕಳಚುವೆನು ರಣಭೂ|ತಾ
ಳಿಗನ ಚರನಾಗಬಂಡವನೌಕಸಾಧಿಪನ ‖ ಕಾಲನ ಗಣನೊಳಗಡಸುವೆನು
ರಣ | ದಾಳುತನಕೊದಗಿದವನೇಚರ | ಜಾಲವನು ಜರಂಗಿಸುವೆನೆಂದಲು
ಗಿದನು ಖಂಡೆಯವ ‖೨‖

ಕಳುಹಿದನು ಕೈಸನ್ನೆಯಲಿ ನೃಪ | ಡಳಿಯ ಮುನ್ನೆಯರಕ್ಕಸರನತಿ |
ಬಲರನನುಪಮರೂಢಘಾಟಕಿರೀಟವರ್ಧನರ ‖ ಹಳಹಳಿಕೆಹಳುವಾದ
ಮುಖನಂ | ದಲದಜಯಮುಖನಾಡಿಯಲಿ ದಶ | ಗಳನು ದಂತಾರದನು
ಬಿಗುಹಿನಲಿಳಿದನಾಸನವ ‖೩‖

ಪಿತನ ಮನಸದೆಜ್ವ್ಯಂತರವನರಿ | ದತುಳಬಲಬಲವೈರಿಜಿತುಪರಿ|ವಿಾತನ
ಕೇತನಕೈಯನೊಡನೈದಿದನು ಬಳಿಸಲಿಸಿ‖ ಮತ್ತವು ಬೇರಿನ್ನೇನ ಸಮರ |
ಸ್ಥಿತಿಗೆ ವಿಕ್ಕಿರಭಟರು ರಣದಾ | ಯತದಲೊದಗಲಿ ತನ್ನ ಬಳಿಯಲಿ ನಿಲು
ವೆತಾನೆಂದ ‖೪‖ ಹೊಕ್ಕು ಹೊಡಕರಿಸವೆನು ನಾಳಿನ ಲೆಕ್ಕತುಳದಲಿರ
ಣವನು ತ್ರಣ | ವಿಕ್ಕುವೆನು ವಿಲಯಾದಿದೇವರಿಗರಿಘಟಾವಳಿಯು ‖ ಸಿಕ್ಕಿ
ಕೊಂಡಿರ್ದಪ್ರತಾಪದ | ರಕ್ಕಸಾಗ್ನಿಯನಾಹವದೊಳು|ಬ್ಬಿಕ್ಕುಸುವ
ನೆಂದಗಲಿಸಿದನಂತಸ್ಥವಿಹ್ವಲವ ‖೫‖

ಧುರಧುರಂಧರಿಕೆಯಲಿ ತಾನೇ | ಧರಿಸಿ ಕಳುಹಿದನಿಂದ್ರಜಿತುವನು|ನೆ
ರಹಿಕೊಂಡರು ನಾಳ ನಾಹವಕುರು ಚತುರ್ಬಲವ |ಮುಂಳಿಮತ್ತೆ ನ್ನಾವಮ
ತವನು|ಸ್ಮರಿಸಬೇಡೇಳೆಂದು ಮುಂಡೊ | ದರಿಯ ಮಗನನು ಕಳುಹಿದನು
ಸಿಳಿಯಲಿ ದಶಗ್ರೀವ ‖೬‖ ಮೇಳವಿಸಿದನು ಬಲದ ಮಣಿಗಣ | ದೋಳಿವೆಳ
ಗಿನ ರಂಚೆಹಂಣಿದ |ನೀಲಗಿರಿಸನ್ನಿಭಮದೇಭವ ಚೋಧರೋಜೆಯಲಿ ಪ
ಳುಕೋಟಿಯ ಹೊನ್ನರನ್ನದ | ಕೀಲಣದ ಹಲ್ಲಣದ ಹಯಹತಿ |ನೇಳು
ಕೋಟಿಯು ರಾವುತರು ಸಹಿತ ಸಮಸಂಗರಕೆ ‖೭‖

ತ್ತೋರವಿಸಮಣಿಚಿತ್ರಗಳಚೆ | ತ್ತಾರಗಳಪದತಳದಸಜ್ಜಿಯ |ಪಾರಿ

ಯುದಪಲ್ಲವಪತಾಕಾವಳಿಯುಪಳಹರದ ‖ ಸೂರಿಯಸುತುರಗಗಳನೇಳಿಪ।
ವಾರುವಗಳುಪ್ಪರದಹೊಸಹೊಂ । ದೇರುಹೊಳಕಿದವೇಳುಕೋಟಿವು
ಹಾರಥರುಸಹಿತ ‖೮‖
ಖಡುಗಕೇಟಕಕುಂತಬಿಲುಕ । ಠ್ಠಡೆಕಠಾರಿಮುಸುಂಡಿಮುದ್ಗರಕ
ಡೆಯುಸರಪಳಿಹಾರಹೀರಾವಳಿಯುಕುಂಡಲದ ‖ ತೊಡಹಿದನುಲೇಪನದ
ಹವ್ಯಾಸ । ಮುಡಿಯುರಕ್ಕಸರಾಯದೆಳಬರ। ಸಿಡಿಲಜಂಗುಳಯುಂತೆಕ್ಕೈ
ಸೈಸಿಮ್ಮತತ್ರಕೋಟಿ ... ‖೯‖
ಆದಿವಸದಿರುಳೀಪರಿಯುಸಂ । ಪಾದಿಸಿದನಾಹವಕೆರಕ್ಕಸ । ಕೈದುಗ
ಳನುಬ್ಬರದತಳತಂತ್ರವನುಒಳಿಕೀತ ‖ ಬೂದಿವವನೊಳಕೊಂಬತಿವಿರ
ವು । ಹೊಡಧಿಯುಬಗಿದಿದ್ದನಬುದಿಯು । ಭೇದಿಸಿದವಡಬಾಗ್ನಿಯಪ್ರೊ
ಳಿನನುದಯಶಿಖರಿಯಲಿ ‖೧೦‖
ಬವರದಾದಿಂಬುಸುರಪತಿಯು । ಸ್ವವಡಿಸಿದಸಿದ್ಧಿ ಸೆಯುಮಂಗಳ ।ರ
ಪಟ್ಟವಾತಕಸೂತ್ರದರಾಗಧರುಗಳಸೂಕ್ತಿಯಲಿ‖ ರವಿಗೆಸೂಸಿಜಲಾಂಜಲಿ
ಯುಸಜ್ಜಭವನಿಶಾಚರಗುರುಗಳಿಗೆವಣಿ । ದದಗಡೆಯುಖಳರಾಯನನು
ವಾದನುಮುಪಾಹವಕೆ ‖೧೧‖ಹರನವುಕುಟಕೆಳ್ಪೈದನಾಸರ । ಸಿರುಹಭವ
ನಕಿರೀಟನಾಲ್ಕನು । ವರನಿಕುಂಭಿಣಿಇತ್ತ ಜೀವಸ್ಫುರಿತವಾಣಿಮುಡದ‖
ಸುರುಚಿರದಕೋಟೀರವೆಂದನು। ಧರಿಸಿದನುದಶಮೌಳಿಯಲಿಕಿತ್ತಣಿ
ಕಿರಣದಕುಂಡಲವನಿಕ್ಕಿದನುಕಿವಿಗಳಲಿ ‖೧೨‖ ಸುರಪಖಿಯುಮಸಿರು।
ತಿಜಲಧೀ । ಕ್ವರಸವಿನಾರಣರಾಜರಾಜರ। ರೊಳಗೆಗೆದ್ದವರುಗಳಹೆಸರಿನಪ
ಲಪ್ರಭಾಪೆಗಳ ।ಬಿರುದುಗಳಕಡಗವನುಕಾಲಲಿ।ಧರಿಸಿದನುಕವಿರುಗರಂ
ಜಿತ । ಸುರುಚಿರದಪದಕವನಲಂಕರಿಸಿದನಕೊರಳಿನಲಿ ‖ ೧೩ ‖ಸುರನ
ರೋರುಗಜಗದವೀರರ । ಕೊರಳಿಗಿಕ್ಕಿದಖಂಡೆಯುವಕಿರಿ । ಕರಗಳಲಿಘ
ಟಿಸಿದನುಸಲಿನಗಳನಸುವರದ । ಸಿರಿಗೆಶೃಂಗಾರಿಸುವಪ್ರೌಢನ। ಧುರ
ದಕೋಳಸುರಾಗರಜಿತಾಂ ।ಬರವರಕ್ಕಸದೇಶಿಯಲಿಬಿಗಿದುಟ್ಟನಸುರೇಂ
ದ್ರ ‖ ೧೪‖ ಮೃಗಮದದತಿಲಕವನುನೊಸಲಲಿ ।ನಿಗುರಿಸಿದನೀರೈದರಲಿ
ಮಘಮಘಿಸನೂತನಯುಕ್ಷ್ಕದರ್ಮವನುನಿಜಾಂಗದಲಿ।ಪಗಿಸಿಸುರನಂ
ದನದಪೊಂಗೇ । ದಗೆಯುತುರುಬಿನೊಳಿರಿಕೆಪ್ರೊದಂಬೆಗಳಪಾರಾವಳಿಸ
ಹಿತಹಸರಿಸಿದನಸುರೇಂದ್ರ ... ‖೧೫‖
ಹರನುಹರಿಸಿದುಕೊಟ್ಟರಣಭೀ।ಕರದಹೊಗರಿನಖಂಡ್ರಪಾಸವ । ಕ
ರಗಳರೈದರಲಿರ್ದಾಡಿಸಿರ್ದುಡಿದುಲುಳಪವಿದು ‖ಧುರಪವ್ಯೈಯುಬ್ಬಿನಲಿ

ಮನೆನು । ತ್ವರದಮನಪಾಯತಿಕೆಯಲಿದಳೆ । ಶಿರನುನಿಂದಿರೆನಿಂದುಜಯಜಯ
ವೆಂದುದಮರಗಣ ... ॥೧೬॥

ವಿಲಯಕಾಲದರುದ್ರನಿವಮೃತ್ಯು । ದಳದನೋಸಂವರ್ತಭೈರವ । ನಳಿವುದಶ
ಗುಣಮಾಯೆತ್ತ ದಶದಿಗುದೇವತಾಶಕ್ತಿ ॥ ಬಳಿದುಬಿಡದೊಂದಾಯ್ತೊಯನೆಸಂ।
ಮಿಳಿತಶೌರ್ಯದಸುಪ್ರತಾಪದ । ಝಳದಝಾಡಿಯಲಾನಿಶಾಚರರಾಯರಂ
ಜಿಸಿದ ॥೧೭॥

ಎತ್ತಿದರುರತ್ನಾರತಿಗಳನು । ಹೊತ್ತಹೊಸಜವ್ವನದಹೊಗರಿನ । ಹೊತ್ತ
ನಗೆಗಳಮಗದಚೋಗದವ್ವಳಿಪನಯನಗಳ ॥ ಉತ್ತಮದಯುವತಿಯರುರುಹಣೆ
ಯಲಿ । ಹತ್ತಿಸಿದರಕ್ಷತೆಯಭಾಗ್ಯದ । ಬಿತ್ತಬಳಿಬಳಿಪಿಡುಕುವವೊಲಡುಕಿದ
ರುರತ್ನಗಳ ... ॥೧೮॥

ಹರಸಿಮುತ್ತಿನವೀರಸೇಸೆಯ । ತರುಣಿಯರುಸೂಸಿದರುವಿದ್ಯಾ । ಧರರು
ಹೊಗಳಿದರಂಕಮಾಲೆಯನಾರದಾದಿಗಳು । ಸುರಪಸೋಂಕುವಸಾಳೆಯರು
ಸಿಂ । ಗರಿಸಿನರ್ತಿಸಿದರುನಭದೀಗ್ರದೊ । ಳರರೆವೈಭವವೆಂತುಟೋತ್ರೈಲೋ
ಕ್ಯದೆಲ್ಲಾನ ॥೧೯॥ ಹೊಡೆಯಹೇಳೆಭೇರಿಗಳಪಡೆ । ನಡೆಯಲೋಸಂಗರಕೆ
ನುತಲವ । ಗಡೆಯರಕ್ಕಸರಾಯಹೊರವಂಟನುನಿಜಾಲಯವ॥ ಎಡಬಲದಮಂದಿ
ಗಳನೆಲನು । ಗ್ಗಡದಮಾತಕರುಗಳರನ್ನದ । ಪಡಿಯಕಂಚುಕಿಗಳಗಢಾವಣೆ
ಗಾಧಿಸಿತುನಭವ ॥೨೦॥

ಅರರೆಮಾಯಾವಧಾರುಜೀಯ್ಯನೆ । ಸರಕುಗಟ್ಟಿತುಭುವನಭುಜಗೀ।
ಶ್ವರನಕೆಲಸಂಭಾಳಿಯನೆಹಾಳಾಯ್ತುಸುರಲೋಕ ॥ ಅರರೆಮಾಮಜಮಾಯೆ
ಮೇಲು । ಪ್ಪುರಪುಹಳ ಹಳುಯೆನಲುಬೊಮ್ಮನ । ಪುರಿಗೆಗೊಳೆಯದೆಗದ
ಪಭ್ರದಭರಿಭುವನಚಯ ॥೨೧॥

ಮಲವಸುಭಟರಗಂಡಸೆರತತಿ । ಕಳಶಕುಲಭೇರುಂಡಕಂಪಿತ । ಕು
ಲಿಶಸದೃಶಮಹೋಗ್ರಕಾಂಕ್ಷೆಯಕಭುಜಾದಂಡ ॥ ವಿಲಸದಭಿನವರುದ್ರ
ರೌದ್ರ । ಕಲಿತಶೌರ್ಯಸಮುದ್ರಮುದ್ರಿತ । ಫಲಸುಭೋಗಸಮುದ್ರಜೀ
ಯಂನೋಡರಿತಮರಗಣ ॥೨೨॥

ಸುರಮಶಿಖಿಜಯವಿಜಯಯಮಕಂ । ಧರಕ್ಕಘಾಣನಿಶಾಟಕರುಣಾ । ಕ
ರಸಮುಪಾಧೀಶಪಾವಮಾನಗಳಮಾಶ । ಪುರಹರಪ್ರಿಯಹೃದಯಶೌರೀ।
ತ್ಯರಗುಣಾನ್ವಿತಹರವರೆಣೀರಜ । ಪರನರಕ್ಷಕಯದುಹೊಗಳಿತುರಾ
ಕ್ಷಸವ್ರಾತ ॥ ೨೩ ॥ ಕೋಶಿತಾಕ್ಷಣರಾವಣಯಕ್ಕೆ । ಗೂಡಿಕೆಮಜೀಮಾಳ್

ಜೋಕೆಯು । ಜೋಡಿಸಿಸಕಲಶರಶರಾಸನಶಸ್ತ್ರಪಾಣಿಗಳು । ಜೋಡಿಕೆ
ಯುಚತುರಂಗಬಲವ । ಲಲ್ಲಾಡಿತಿಳಿವಿಲಯಾಗ್ನಿಜಿಹ್ವೆಗೆ । ಝಾಡಿಕೆಯುಕುಂದಿ
ಯಂತೆಪಡಿನೆಡರಿದವುಕೈದುಗಳು ॥೨೪॥

ಅರಸುತನವೌದಾರ್ಯಶಕ್ತಿಯು । ಪರಮವೈಭವವೆಂತುಟೋದಶ । ಶಿರ
ನುಸೂಸಿದನಖಿಳಸುಭಟಾವಳಿಗೆಮನದಣಿಯೆ ॥ ವರರತುನಭಂಡಾರಬಹ
ಳಿತ । ಸುರುಚಿರಾಭರಣಾದಿಗಳಕ । ರ್ಪುರಸುಗಂಧಾದ್ಯಖಿಳವಸ್ತ್ರೋತ್ಕ
ರವನೊಲವಿನಲಿ ॥೨೫॥ ಬೋಳವಿಸಿದನುಸಕಲಸುರಸುಭಟಾಳಿಗಳಸನ್ಮಾನ
ದಲಿಸಂ । ಸ್ಥೂಲತರಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಲಿಸುಮ್ಮಾನದುಬ್ಬಿನಲಿ । ಕೇಳಿದೈ
ಯೆಲೆರಾಜಸೂನುಸು । ರಾಳಿಜೆದರಲುಸಕಲಸೇನಾ । ಜಾಲಪೊರಮಡುತಿ
ರ್ದಲಂಕಾಮಹಾಪುರವ ॥೨೬॥

ತ್ತುರಗಶತವಿತತದಮಲಘಂಟಾ । ತುರಕರತುನವಸುರಿದುಬಲವಂ । ದರಿ
ದಿಶಾಪಟವಲ್ಲನೇರಿದರಥವನಾಬಳಿಕ ॥ ಸುರರಸೂತರಮಾಗಧರತುಂ । ಬು
ರರಜಯಜಯರಭಸದಲಿಶಂ । ಕರವಿರಿಂಚಿಗಳೀವವಿಮಲಸ್ವಸ್ತಿವಾಚನೆ
ಯ ॥೨೭॥ ತೇರರಾವಣನೇರೆತೆರಳಿದರು । ಭೂರಿಕುರಿಕೋಣಗಳಬೊಬ್ಬೆಯು
ವೀರಣಸಬೊಗ್ಗುಗಳಲಗ್ಗಿಯಾಲುಭಯಪಾರ್ಶ್ವದಲಿ ॥ ಆರಲುದುರಿದವಿಳೆ
ಗೆಗಗನದ । ತಾರೆಗಳುಬಿದ್ದೋಡದುದುರ್ಗ್ಗಕೆ । ಮೇರುಕಲಕಿತುಜಲಧಿರಾವ
ಣನಸಮಸಂಗರಕೆ ॥೨೮॥

ವಸುಮತೀಪತಿಸೂನುಕೇಳ್ಲಯ । ದಸಮನಯನನತೋರಿಕೆಗೆಜ
ಗ । ದುಸುರುತಿಗೆಬಗೆಯಂತೆನೆರದಸಮಸ್ತದೇವಗಣ ॥ ನಸಿಪುತಿರ್ದಪ್ರತಾರ
ಕಾಗ್ರಹ । ವಿಸರಸನಕಸನಂದನಾದಿಗ । ಳನುವಿಡಿದುರಕ್ಷೋಘ್ನಸೂಕ್ತ
ದಲಿರ್ದರಭ್ರದಲಿ ॥೨೯॥

ಮೂರುಲೋಕದಗಂಡಗರ್ವಿತ । ಸೂರೆಕಾರರದೇವನುಕೆವೈದೋ । ಐದ
ನುಕಪಿಬಲಕೆಕತ್ತರಿಸುವತಮೋನಿಧಿಗೆ ॥ ತೋರುವಿನನಂಡದಲಿತಮನು
ಬ್ಬೇರಿತಾರಕನಾರಿಜಂಭನು । ಚೀರಿಹಂದಣವೀರರಕ್ಕಸರಾಯರುಬ್ಬೇಳೆ ॥೩೦॥

ಹರಿಬನಿನ್ನದುಳೀಸೆನುತಮಧು । ಹರಿಸಿದನುಕೈಟಭನುಹೊಗಳಿದ । ನ
ರರೆವೀರರದೇವಭಾಪೆಂದೊಲದನವಯುವವ ॥ ಬೆರಳುತುದಿಯಲಿತೋರಿರಜ
ನೀ । ಚರಮಿರಣ್ಯಾಕ್ಷಕಹಿರಣ್ಯಕ । ರರೆಮುಸುಕಿನಮರೌಘವಿದ್ದುದುವಿ
ಕ್ಕಿಧಿಗಿಲೆನುತ ॥೩೧॥

ರಥಿಕರತಿರಥರರ್ಧರಥಿಕರು । ಪೃಥುಳರಥರುಮಹಾರಥರುಸು । ಪ್ರ

ಕ್ಷಿತಸಮವೋದ್ಭವಹಯರಾರೋಹಕರುಪದಚರರು ॥ ಪೃಥಿವಿನೆಗ್ಗಲುಮು
ಗ್ಗುಲಹಿಪತಿ । ಶಿಥಿಲವಾಗಲಜಾಂಡವುನ್ಮಥ । ಮಥನಕಂಪಿಸಕಾಳಗಕೆಕೈ
ಗೈದುದರಿಸೇನೆ ॥೩೨

ಈತುದೋನಭವಮುಮಥರೆಚಿಸ । ಲಾದುದೋದಿಗುಚಕ್ರನೆರೆರೂ । ಮಾ
ದುದೋಲಂಕೇಶ್ವರನಚತುರಂಗಸೈನಿಕವ ॥ ಕೈದುಗಳಕುಡಿವೆಗಳಗುತರ
ಣಿಯು । ಹೊಯ್ದುಹೊಳಕಿದುದಖಿಳವಾದ್ಯನಿ । ನಾದನಳಿನಭವಾಂಡವನೊ
ಡೆದುದಗಲದಲಿ ॥ ೩೩ ॥ ಹೂಳಿತಂಬರರತ್ನಮಯಕಲಿ । ಶಾಳಗಳಕದಳಿಕೆ
ಗಳಲಿಪದ । ಧೂಳಿಯಲಿಜಲನಿಧಿರಜೋನಿಧಿಯಾಯ್ತುನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ತೂ
ಳುತಿಭಹಯರಥಪದಾತಿಯ । ಮೇಳದುಬ್ಬರದಬ್ಬರದಲಿದಿ ! ಕಾಳಿಬಧಿ
ರಿತನಾಯ್ತುಹೊಗಳುವೆನೇನದದ್ಭುತವ ॥ ೩೪ ॥ [illegible]ದುದೆಡದಲಿಬಲದಲಸ
ಸುರನ । ಹಿಂದುಮುಂದಣಭಾಗದಲಿಬಳಿ । ಸಂದಭಾಸ್ಕರಮಂಡಲದಪರಿವೇ
ಷದಂದದಲಿ ॥ ನಂದನರುಸೇನಾನಿಯರುಮಣಿ । ವೃಂದಖಚಿತಕಿರೀಟಧ
ರರೇ । ನೆಂದುಹೊಗಳುವೆನಾರುಸಿರಿಯಲಿಸರಿದಶಾನನಗೆ ॥೩೫॥

ವೀರಕುಂಭನಿಕುಂಭರಣಜಂ । ಝೂರದೇವಾಂತಕನರಾಂತಕ । ಘೋ
ರಬಲಮಕರಾಕ್ಷವಿದ್ಯುಜ್ಜಿಹ್ವನತಿಕಾಯ ॥ ಸಾರಣಾಸುರಶುಕಮಹೋ
ದರ । ವೀರಯುದ್ಧೋನ್ಮತ್ತನಮನೋ । ದ್ವಾರರಿರ್ದರುತವಕದಲಿತಮ
ತಮ್ಮಬಲಸಹಿತ ॥ ೩೬ ॥ ಹುಲಿಯಸೇದರಾವುತರುಹರಿ । ಕುಲವಯೂ
ಡಿದರಥಿಕರಗ್ಗವ । ಬಲುಶರಭಸೈರಿಭವನಡರಿದಜೋಧರಪರಿಮಿತ ॥ ಹಲ
ವುಮೃಗಗಳವೇರಿರೆಗಳನುಂ । ಡಳಯಪದಚರನಿಕರಪಿಭಸಂ । ಕುಳದ
ಸಾರಂಭದಮಹಾಭಟರಿದ್ದುದಗಲದಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ತೆಗದುಸಿಂದುದಂರಾವಣ
ನನ್ಯೈ । ನೆಗಳಿಕೆಗೆಸಿಮ್ಮವರಬಲಕ್ಕೈ । ಮಿಗುವವಿರಾರುಮವೀರರುತ್ತರಿಸಿದ
ರುದಾರದಲಿ ॥ ಜಗದನಮನಸುತಾವಿಗಳಸು । ಧಿಗುಧಿಗಿಲ್ಲೆನುತಿರ್ದದ
ಸುರನ । ಸೊಗದಿಗೆಂತನಹೋಗರಪರಿಕಿಸುತಿರ್ದನಾರಾಮ ॥೩೮॥

ಇಳಿದಬಳಿಕಪುರೇಂದ್ರನಾಕೊಳು । ಗುಳದಮಧ್ಯದಲನ್ವಯಾಗಾರ
ದೇಉಲುವೆಕರಾತಿಸಕುಂಭಿಣಿಯನಾಕ್ಕ್ವಾನಮನಮಾಡಿ ॥ ವಿಲಸಿತಾಕುರೂ
ಜಿಯಲಿಕೈ । ಗೆಉಳಿಸಿದನುವಿವಿಧೋಪಚಾರರಾ । ವಳಿಗಳನುಬೊಬ್ಬಿ । ವ
ಬಹುವಿಧವಾದ್ಯರಚನೆಯಲಿ ॥ ೩೯ ॥ ಇರಿಸುಕೈದುಮಬೀಜಮಂತ್ರಾ । ಕ್ಷ
ರದಸಾಗೆಸೋಮಾಂಗನುದ್ರೆಯು । ನಿರತಿಶಯಪಿಗನಾಗಮುದಪ್ರೋಜವಿಧಾ
ನದಲಿ ॥ ನರರುಧಿರಮಾಂಸೋಪಹಾರದ । ಪರಿಪಿಡಿಯಪರಿಭಾವಿಶುಷ್ಟ್ಯ

ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳೋಲಿಸಿದನ ಶಸ್ತ್ರಾಧಿದೇವತೆಯ ॥೪೦॥

ಏನನಾಡಿಸಲೇನು ಶುದ್ಧ | ಮಾರ್ಗಾನುಚರಿತರಿಗೆ ಸಲ್ಲದೆ | ಸಾನುಕೂಲತೆ ಧರ್ಮಹೀನರಿಗೆ ಸುರಕರ್ಮರಿಗೆ ॥ ಆನನವ ನಡರುವ ಪ್ರದುಸಿಗ ಮುನಿ | ಧ್ಯಾನನಿಮಿಷ ಕೇಳ್ಮನರೇಶ್ವರ | ಸೂನು ಸುಪ್ರಮಾಣಿಸಿದನಾಹವ ಕಸುರಪತಿಬಳಿಕ ॥ ೪೧ ॥ ಮಣಿದು ಮಸೆದೇವತೆಗೆ ನಾನಾ | ಮಣಿಖಚಿತ ಮೌಳಿಗಳನುರು | ದ್ಗುಣದ ಗೌದಾಕಾರದಾಯುಧನಿಕರವನು ಧರಿಸಿ ॥ ರಣದ ಭೂಮಿಗೆ ಸವಿಸಿರಿಪುಕಪಿ | ಗಣವ ಸೀಕ್ಷಿಸುತೇರಿದನು ಸುರ | ಗಣಭಯಂಕರನಬ್ಜಸಂಭವದತ್ತ ಮಣಿರಥವ ॥೪೨॥

ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಧನುವನೆರದೈ | ವತ್ತುಸಾವಿರ ದಿವ್ಯಬಾಣವ | ಬತ್ತಳಿಕೆಗಳ ತುಂಬಿಸಿದನೆಡಬಲದ ತೇರಿನಲಿ | ಕ್ಷತ್ರಿಯಾಸನ ಕಮಲಜಸುತನ | ಗಿತ್ತ ದಿವ್ಯಾಯುಧಗಳನು ತಾನೊತ್ತಿನಲಿ ಸಂವರಿಸಿಕೊಂಡನು ಮಾಡನಾಹವಕೆ ॥೪೩॥

ಮೊರದನಗಣಿತ ಭೇರಿ ಜಲನಿಧಿ | ಜರಿಯೆ ಜವನೆಡೆಬಿರಿಯೆ ಮೊಳಗಿದ | ವರರಿವಿಸೂಳ್ಗಳ ಗಳ ಕಮಲಭವಾಂಡ ಕಳವಳಿಸೆ ॥ ಮುರುಜ ತಮ್ಮಟ ಕಹಣ ಹರಣ ಮುಖ | ವರಿಗಳಬ್ಬರಿಸಿದವು ತಾರಕಿ | ಸುರಿಯೆ ಸೂಳೈಸಿದವು ಚಂಬಕ ಕೊಂಬು ಕಹಳೆಗಳು ॥೪೪॥

ಢಕ್ಕೆ ಡಮರುಗ ಮೊಳಗಿದವು ಕುಂ | ಭಿಕ್ಕೆ ನೆಲಕುಣಿದಾಡಲಿಳೆ ಬೊಬ್ಬಿಕ್ಕಿದವು ಮೊಬ್ಬುಳಿಗಳಾಕಾಶಾಬದ್ಧ ಬಿಸುಗೆಬಿಡೆ ॥ ರಕ್ಕಸರ ರಣಮರಗಳೊರಲಿದ | ವೆಕ್ಕತುಳದಲಜಾಂಡಮಂಡಲ | ಬಿಕ್ಕುತಿರ್ದುದು ಬೀಳುತಿರ್ದುದು ಹೇಳಲೇನೆಂದ ॥೪೫॥

ಆನೆ ಮುಲಿ ತುರಗದಲಿ ರಥದಂ | ತಾನದಲಿ ಪದಚರರನೆಣಿಸ | ಲ್ಕೇನ ಹೇಳುವೆ ನಾದುದಷ್ಟಾದಶ ಮಹಾಕ್ಷೋಣಿ ॥ ಆ ನಿಭೃತರಣದರೆಯ ರಕ್ಕಸಸೇನೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನು ಸುರುಮ | ಡಾನನದ ಸಾಸಿರವ ಶೇಷಂಗರಿದಲೇ ಯೆಂದ ॥೪೬॥

ರಾಯರಿಪುಸಂಹಾರ ನಿರ್ಜರ | ರಾಯ ಮಸ್ತಕಶೂಲಮಾನವ | ರಾಯ ಕೋಲಾಹಳ ಭುಜಂಗಮ ರಾಯರಿಪುಗರುಡ ॥ ರಾಯರಾಯ ರಾಯರಾಘವ | ರಾಯರಣಭೈರವ ನಿಶಾಚರ | ರಾಯ ಜಯ ಜಯ ಯೆಂದು ಹೊಗಳುತ ವಂದಿ ಸಂದೋಹ ॥೪೭॥

ಆರು ಸರಿ ನಿನಗೆಂದು ನಭದಲಿ | ನಾರದನು ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಮ್ಯಂ | ದಾರ ಕರುಹೊಗಳಿದರು ಹೂಮಳೆಗರೆದ ವ್ರತ ಭ್ರದಲಿ ॥ ವೀರಶೇಷಾಕ್ಷತೆಯನವರದರ | ನಾರಿಯರು ಸೂಸಿದರು ಜಪ್ಪುವಿ | ಸ್ತಾರ ಜಯ ಜಯ ಯೆನುತ ಕೊಂ

ಡಾಡಿದೆರುರಾವಣನ ||೪೮||

ಬಳಿಕವೈಮಯುಮ್ಯಬ್ಬ್ಯಗಳರೋವಾ | ಪಳಿಯಬಿಗಿಹಿಸಭ್ಯೈರವಾಗದ | ವಿಲಸಿತಾನನದಪ್ರತಾಪದಸಿಖಿಯಸಿಗುರಿಕೆಯು || ಝುಳದರುಣಾಬಯಾಕಪಿಬಲ ಕವೈದೊಳಲಿದನುಬಿರುಧನಿಯುಬರಬರ | ಬಿಲುಧನಿಯುಸಿಡಿಲಿನಲಿಯೆಬಿ ಭವಾಂಡಘಟಬಿರಿಯೆ ||೪೯||

ಲಗ್ಗೆ ಮಸಗಿತುಕೂಡೆರಕ್ಕಸ|ವೊಗ್ಗರದವುಂಬಿಸಲಿಬವರದ| ಬೊಗ್ಗಿನಬ್ಬರವರೆಗಳೆಡದಿವಜಾಂಡವಕಂಡಲವ || ಹಿಗ್ಗಲಳ್ಳೆಗಳಂಬುರಾಸಿಯು | ಜಗ್ಗಳಿರವಿಗುತಬದಬಂಧದ|ಹಕ್ಕಹರಿಯುಲುಹಳಚಲನುಗ್ಗೈದುದುನಿಶಾಚಬಲ ||೫೦||

ಕಣಿದವಸುರನರಥದಹಯುದಿನ | ಮಣಿಯುದಿವ್ಯವರೂಥವಾಜಿಯು | ಹಣೆಗೆಹೊಂಚುವಖುರದಚಳಬಳಿಕೆಯುಭಪಾಳಿಯುಲಿ | ಅಣುಗಕೇಳ್ಳ್ಶೃಂಗಾರಗಗನಾಂ | ಗಣದನಾಟ್ಯಕೆ ಸಿಂದವಿಂಚಿನ | ಭಣಿತೆಯುವ್ರೊಲಸುರೇಂದ್ರರಥಹೊಳಕಿದುದುಕಣದೊಳಗೆ ||೫೧||

ಹೊಗವಕಪಿಸೇನಾ ಸಮುದ್ರಕೆ | ಬಿಗಿದಕಟ್ಟೆಯಿಚೆನಲುಬಂದುದು ಬಗೆವಡೀಶಂಗೋಚರಿಸದೆಂಬಂತೆ ರಿಪುಸೇನೆ || ವೊಗಸಲಾದದುನೋಟವಮರರ | ದೃಗುಗಳಸುರನಸುಪ್ರತಾಪದ | ಸೆಗಳಿಕೆಯುಸಿಖಿಯುಬ್ಬರದ ಸಂತಾಪಲಹರಿಯುಲಿ ||೫೨||

ಏಸಿದದ್ಭುತವಿಂದಿನಾಹವ | ರಾನಿಕೆಯರಿಪುಬಲದಸಂಭ್ರಮ | ವೀನಿಸುತ್ತಿದೆ ಕಂಗಳಿಗೆಕಾಹುರದಕೌತುಕವ || ನೀನುಬಲ್ಲೈಬಂದ ಭಟನೇಧಾಸವಸುಖುವರಾಜನೋಸೇ | ನಾಸಿಯೋಕತ್ರವ್ರೊ ವಿಭೀಷಣಕೇಳ್ತನಗೆಂದ || ಹೇಳಲವ್ಮನುಜೀಯಹೇಳದ | ರಾಲಿಸುವರೋಮೇಣುಕಿವ್ರದಿನ | ಕೇಳಕೆಯುಲನುಸರಿಸುವಿಕೊಹನಗರಿಯಬಾರದೆನೆ || ಹೇಳುಸಾಕಂಜದೆವಿರೋಧಿಗ | ಳಾಳುತನದುಬ್ಬಟಿಯರಣದಲಿ | ಕೇಳುಪ್ರದುಭೂಷಣವಲೇನಮಗೆಂದನಾರಾಮ ||೫೩||

ಹೇಳಬೇಕೆ ಜೀಯಕಿವಿಗಳು | ಕೇಳಲಾಪರೆಕವುಲವದನೆಯು | ಖೂಳತನದಲಿತಂದಯುವ್ವನದೆಸಕಮುಸುಳಿಸಿದ | ಬಾಲಕನವೃದ್ಧತ್ವಹೊದ್ದದಸೋಲಲಯುಸಂಕ್ರಮಿಸದಭಿನವ ಕೂಲಿಸುಮರಕವಾಲಿಖಳದಕವುಳಿಯಿವಸಂಪ||೫೪||

ದೇವನೋಡೀಸಂಭ್ರಮವುತಾ | ನವೆರಾಯುರಲುಂಟುಸೇನಾ | ರಾಮವಿದುಲಯ ಸಾಗರದಲುಂಟೀನಿದಾನಿಸಲು || ದೇವದನುಜನರೋರಗರಸುಬ | ಟಾವಳಿಯುಲಿವನಂತಭ್ಯೈರ್ಯದೆ | ಡೀವಸಿಗರುಂಟೀವಿಚಾರಿಸಲೆಂದನ

ಸುರೇಂದ್ರ ॥೫೬॥ ಅರಸುಚಿತ್ತೈಸದೆಲೆಯಾಬ್ಧಿಯೊ। ತೆರೆಯತೆಕ್ಕೆಯತೆರಳಕೆಯುಪ್ಪಿಲು । ತುರಗರಥದಳವದೆಸಮುದ್ರದಸುಳಿಗಳಂದದಲಿ । ಸುದಪತಿಗೆವಾರಾಂತಕುಲಭೂ। ಧರವದಳವೆನೆತೋರುತಿದೆಸಿಂ । ಧುರಘಟಾವಳಿಸಿಂಧುವ್ರೋರಿಪುಸೈನ್ಯವ್ರೋಯೆಂದ ॥೫೭॥

ಅದೆಪದಾತಿಕ್ರಾಂತನೊಡ್ಡಿದ। ಹೋದದೆಹೊಳೆಹಿನ ಲಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರದ । ಲುಮರ್ನಕಿಡಿಸುಡುತದೆಸುರೇಂದ್ರದಿಗಳಪಟ್ಟಣವ ॥ ಕೆದರಿಕೊಂಬೀಸವುರಸೇನೆಯು । ತುದಿಯುವುಂಡಲೆಗಹಳೆಗಳಲಿವ । ಸದವ್ರತದೆಸುರಬಲವಬೆಂಗೇನಲ್ಲವೇಯೆಂದ ॥೫೮

ಹೇಳುವರೆಕಥೆಯುಲ್ಲರುಜೀಸಿ। ಸೀಳುತದೆಸಿಡಿಲೊಡದರೆಣಿನಿ । ಕ್ರೂಳತತಿನೀರಜಭವಾಂಡಾವರಣಮಂಡಲವ ॥ ಘೋಳಸುತಲಿದೆಭೇರಿಭೀಮಕರಾಳರದವಾದ್ಯದಗಣಾದಣೆ। ಹೂಳುತದೆವಿಗುಭಾಮಿನೀಜನಕರ್ನಕೋಟರವ॥೫೯॥

ಅರಿಯುಚಕ್ರವಿಘಾತಿಯುಲಿಕೊರ। ಳರಹುರಿದಣವೀರರದೆನರ । ಹರಿಯುನಿಶಿತನಖಾಗ್ರಹತಿಯುಲಿಶೀಳಿದೊಡಲುಗಳ ॥ ಕರುಳಹೊಲಿಗೆಯುವೀರರದೆಸೂ । ಕರನವಾಡಿಯ ಲಿರಿತದಂಗದ । ಬರಿಯುಭಾರಣೆಗಲೆಯುಭಟರದೆದೇವನೋಡೆಂದ ॥೬೦॥ ಒಡದುಸಿಡಿಲುಚ್ಚಳಸಿದಂಕಗ । ಳೆದೆಯದೇರಿದಡದಡದುಳ । ರದೆಮದೇಭಪಿದಾರಿಸಿದಹಳದಲೆಯುಹತ್ತುಗೆಯ ॥ ಕದನಕರ್ಕಶರದೆಕ್ರಾಂತನ । ಗದೆಯುಘಾಯದಲೆರೆಪರಿದರಣ । ದಘಟರಕ್ಕಸರಾವರದೆರಾಜೇಂದ್ರನೋಡೆಂದ ॥೬೧॥

ದನಕೊಬದಹರಿಯುಹುತದಹ। ನುರುಶಿಲೀಮುಖವಿಹರಣದಿಂ । ನರಪತಿಯುಕಾಂಕ್ಷೆ ಮುಕತಕಟ್ಟಿರಿತವಾರಿಕೆಯು॥ಭರಿತಬಲರದೆಜೀಯಯುಗೆಶತ। ಶಿರಗಿಬರೆಕಾವಿಲ್ಲದೆಸುರೇ । ಶ್ವರಕವಂಬಕದೆಕಬಾಕ್ಷಿಸುದೇವನೀನೆಂದ ॥೬೨॥

ಗಂಟಳವ್ಯಸಾಗರವನಂದನ । ಗಿರಿಯುಕವೆಗೋಲಿನಘೋರದ । ಶಿರದಲಿಸವತ್ರವೋಗುಣಾಸಿನಮಸ್ತಭೂತಗಣ ॥ ಛರಿತವಿಪದಹಿವನತೆಗಿಂದ । ತೆರಳಿಕೆಯುಲುಸಿದತವೇನಿ । ಭರ್ತಶರೀರದೆಸುಭಟನದೆನರನಾಥನೋಡೆಂದ ॥೬೩॥ ಅವಸಿರುಟ್ಟಿದಕಾಲದಲಿನಂ । ಭವಿಸಿತಗ್ರದವೀರಭಟರದೆ। ಜನನುಜನಿಸಿದಮುನ್ನ ಜನಿಸಿದಪೂರ್ವದೇವರಲೆ ॥ ಶಿವಸರೋಜಾಸನ್ನಶ್ರೀಯುರಿ । ನನೆಯುವಾಯುವಿನಸುರರದೆನ । ವ್ಯಾಪನಬಳಿಯುಲಿಬಯುಲವಗಾತಲ್ಲರಸಕೇಳೆಂದ ॥೬೪॥ ದಶವಿದದಹಿಂದೆಕೆಯುಸೇಲಾ । ಚಲದಸಿಭವಿಭವಗ್ರದಾಮಿಸಿಕೊಳ। ಬೊಳವನುಕಾಬವಹಾರಹೀರಾವಳಿಯುಕುಂಡಲದ॥ ಖ

ಳಿನುಪೋದನನೆಂಬವನನೋ । ಬಳಯುಲಯುದಲಿವುಲವರಾಗನ । ಕಲಿತನ
ದಕಡುಹಲ್ಲನೇಳೇಸಾಗಿನೋಡೆಂದ ॥೬೫॥

ಅದೆಸ್ತ್ರತಾಂತರಕೋಟಿಸಾಹಸ । ರಥಟವನನೊತ್ತಿನಲಿಮೂರ । ಬರ್ಜ
ದನುಹಾಬಲವದೆವಶಾನನನೆಡವಭಾಗದಲಿ ॥ ತ್ರಿದಶರಾಯನಕಾಯದಜವಣಿ
ನ । ಕುವರಿಯುನನವನೀನಗರಲೋ । ಕನನ್ನವಾಲರಗಾಡವೀನರಾಂ
ತಕನುದೇವ ॥೬೬॥

ಗೆಲಿದನವನಂತಕನನಾಜಿಯ । ಲಿಳೆಯುಹರೆಯುದಲಾನರಾರಿಯ । ಬ
ಳಿಯುಭಟರದನೋಡುಭೈರವಕೋಟಿಬಲಯುತರು ॥ ತಲೆಹರಿದಕಟ್ಟಿಯು
ಲಿಕಾಡವ । ಕಲಿಗಳಬರ್ಜದವೀರರದೆತ । ದ್ವಂದಬಲದಲಿಭಾರಿಘಟಾಹ
ರರನನೋಡೆಂದ ॥೬೭॥ ವಾತಪುಚಿಯಲ್ಲಾಸಕ್ಕೆಳ್ಪುರು । ಹೂಕಿಪ್ರವ
ನುದಳದುಳವಹಾ । ಯಾತಕೂರೆಯುಕೊಂಡನೂರ್ವಶಿಂಭಿವೊಡಲಾದ॥
ಖ್ಯಾತರೆನುತಸುರಪತಿಯುವೋರೆಯ । ಲೀತಲೆಗಿಡೋರುಗಳಯುದೆ
ಭೂತಳಾಧಿಪನೋಡುಕೀವಾಂತಕನಿಶಾಚರನ ॥೬೮॥

ಇವನರಥಚರಿಸುವ್ರದುನಾನಾ । ಭುವನದಲಿಭುವನ್ಯೈಕಬಲಸೆಂ।ಪಿವನಕ್ಷೊಂಡಾ
ಡುವರುಕವುಲಭವಾಮರೇಶ್ವರರು।ಅವನದಂ ತಿರಲಾಚೆಯುಲಿನೋಡವನುಧನ
ಪನಪುರವನಾತನ । ನವಸಿಧಿಗಳನು ಸೂರೆಗೊಂಡತಿಕಾಯನೆಂಬವನ ॥೬೯॥

ಪಡಿಯಿಡವುಪೂರ್ವಪತ್ರಿವಿಕ್ರಮ । ನೆಡೆಗೆವೆಗ್ಗಳನಾಯುಗಾಂತ್ಯದ
ವ್ಯಡಗೆವಿಗಿಲುಕ್ಕೃತಾಂತರಕೋಟಿಗಳಿವಗೆವಾಡಲ್ಲ ॥ ಪೊಡವಿಪತಿಕೇಳೆರಾಂ
ದುರ್ಗುಣವಿವ । ನೊಡನಿಹುದುದುಶ್ಚರಿತವಿವನಲಿ । ವಿಡಕಲಮ್ಮವಧ
ರ್ಮಕೃತವಿಶೆದೇವಕೇಳೆಂದ ॥೭೦॥ ಕುಂಭಿನನಾಚೆಯುಲಿನೋಡುವಿ ।
ಕುಂಭನನಕುಂಭಶ್ರತನತನು । ಸಂಭವರಲಯುಸಂಭವಿಸುವ್ರದನಾವ್ಯ
ಗೆಲವೆಮಗೆ ॥ ಜಂಭರಿಪುಶಿಬಿರುಮುನಿಶಾಟನು । ಹಾಂಭಸಾಧಿಪವಾಯು
ಧನಪರ । ನಂಜಿಯುನಿಸಿದನಾಜಿಯುಲಿದಿಗ್ವಿಜಯದೊಳಗೆಂದ ॥೭೧॥

ಚಿತ್ರವಿಸುರಾಜೇಂದ್ರಯುದ್ಧೇ । ನ್ಮತ್ತನೆಂಬನಿಶಾಚರನಬಿಂ। ಬೊ
ತ್ತಿಸದದನುಕೈದುಕೊಡಪಿರೆಕವುಲಸಂಭವನ ॥ ಇತ್ತನವನುವವಳಕೆ
ತೆತ್ತಿ । ಹೆತ್ತವಾದಪಿವ್ಯುಯುಧವನುರಿ । ದೊತ್ತರದೆಕೋಪಾಗ್ನಿ
ಕದರಕೆಕಪಿವರೊಬಿನಿಯು ॥೭೨॥

ಆರುನಿಲಬಹುದುಬಿವನೊಳಾತ್ರಿವು । ರಾರಿಗನದೆಳವನುಜೇರಕು ।
ವಾರರದೆರಣಗಲಿಪಿರೂವಾಕ್ಷಾಚಿಭಟಚಿಕರ ॥ ಕಾರಿರುಳಾತಿರುಳಂತೆಗರಳ

ದ । ವಾರುಧಿಯುಧರೆಯಂತಕಲ್ಪದ । ವಾರಿಧರಘಟೆಯಂತೆರಾಹುವಿನಂ
ತೆನೋಡೆಂದ ॥೨೩॥

ಆಕುವರಾವರಮಧ್ಯದಲಿಲೋ । ಕೈಕಬಲಬಲವೈರಿಜಿತುವಹನೇಕಮೇ
ಮಾದ್ಯಯೆಪರಾಕ್ರಮನೆಂಬಹಮ್ಮಿನಲಿ ॥ ಆಕದನ ಕರ್ಕಶನಕಾಂಡದ ।
ಶೋಕಗಿಮ್ಮಿಡಿಕಂಡಿರಗ್ಗದ । ಕೋಕನದಸುಭಾನಶರವವಗಲ್ಲದಲ್ಲೆಂದ ॥

ಮಿಕ್ಕಡಮ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿವನಲಿ । ಶಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿಹ ದೇನರಿದುಹುಬ್ಬಿಕ್ಕಿ
ದರೆಶಂಕರನಸರೋಜಭವಾಮರೇಶ್ವರರು ॥ ಶಿಕ್ಕಿಜೀಯುಹಸಾದವೆಂದೇ ।
ಸುಕ್ಕಿಕೊಂಡಿಹರಿವಗೆಹೊಗಳುವ।ಡಕ್ಕರಿಗತ್ರಾಸಲ್ಲ ನಿಜವಹಮಾತಿದೀಗೆಂದ॥

ಅಸಿಶಾಟನಬಿಟ್ಟಕಳೆರಘು । ಭೂಸಿತಂಬಿನಿಯರಸಕೇಳುವ । ವೀನಶ
ತಕೋಟಿಪ್ರಸಿದ್ಧಕಿರೀಟವರ್ಧನರ ಮಾನವಾಮರಭಟರಭಟರಸು । ಸೂ
ರೆಗಾರರಸಮರಜಯಸು । ಮ್ಮಾನಗಾರರನೋಡುಹೊಗಳುವೆನೇನತಾನೆಂ
ದ ॥ ೨೬ ॥ ಕೇಳಿದೆವುಕಂಡೆವುನಿಧಾನವು । ಹೇಳಿದುದುದಿಗವಹುದಿದೆ
ಲ್ಲಂ । ಬೀಳಗೆಯುದಿರವೆನಿಸಲೊಡಬಟ್ಟವುಮನಸ್ಸಿನಲಿ ॥ ಕೇಳಿದೈಯೆ
ಲೆಕಲಿವಿಭೀಷಣ । ಕಾಳಗದೊಳ್ಳಾನಾಹೆದರಿಹಿಂಗದೆ । ಸೋಲಲಹುದಾದಡೆ
ಯುತೋರಿರಿಗಳನುನವುಗೆಂದ ॥೨೭॥

ಆದಡೀಕ್ಷಿಸುಜೀಯುಮಿಲಯೆಮ । ಹೋದಧಿಯೆವ್ರೊಲುತೋರುವೀರ ।
ವ್ಯಾಧಸೇನಾಮಧ್ಯದಲಿವಡಬಾಗ್ನಿಯಂದದಲಿ । ಕೈದುಗಳಬೆಳಗಿನಲಿಘ
ನನಿರು । ಹಾದಡಬ್ಬರಣೆಯುಲಿಬಲುಘಲ । ಪಾದಗಳಬಿರುದಾಂಕನಹನೆತೆ
ದೇವನೋಡೆಂದ ॥೨೮॥

ಕೋಪವದೆಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರನ । ಕೋಪದತ್ರೊಲಗ್ಗಳವಶೌರ್ಯಾ। ಟೋ
ಪವದೆಸಂವರ್ತಭೈರವಗೆಂಟುಮುಡಿಯೆನಲು ॥ ಭೂಪಚಿತ್ರ್ಯಸಾತ್ರನೀಗ
ವು । ಹಾಪತಿವ್ರತೆಯನುವಿಶಾಲಂಕ । ಲಾಪದಲಿಕೊಂಡೆಯ್ದರಕ್ಕಸರಾ
ಯನವನೆಂದ ॥೨೯॥ ಹೊಗಳುತವೆಸುರರಾಜನೊಡೆಸ್ಡೀ । ಲಗವಸುರವಂ
ದಿಗಳುಕೈಗಳ । ನೆಗಹಿಕ್ಯವಾರಿಸುತಲುವೆಬೇರಭದ್ರನಿಸುರನ ॥ ಹನೆಗಹಾ
ಹೈರಣ್ಯಪುರದರ । ಸುಗಳವಾಗಕೆಯರಸುರಾಸುರ । ಜಗದವೀರನಬಿರು
ದಕಿವಿಗೊಟ್ಟಾಲಿಸಿದನೆಂದ ॥೩೦॥ ಕಾಲನಕ್ಷನಿಗೆನೊಗಸಿನಿಂದಕ । ದಾಲಿಗಿ
ಮ್ಮಿಗಿಲೆನಬಹುದುಯುಮ । ಕಾಲಭೈರವನಿಗೆಶತಾಧಿಕಸುಲಭನೆನಬಹು
ದು ॥ ಕೇಳುರಘುಪತಿವಿಕ್ರಮೀರಭ । ಟಾಳಿಗಳಹೇಳವಿತುನಿವಿಪರ।ಕಾಲು
ಗಳಕಂಪನನನಿತ್ತಮನೋಡುಸೇನೆಂದ ॥೩೧॥

ಆರಿಗಜನಪುರೋಹಿತತ್ವದ । ಸೇರುವೆಯುಪಡಿಯುಂಟಿಜಗದೊಳ । ಗೌರಿಗೀಶನಹರಿಕೆದಿನದಿನಗುಂಟುರಾಯರಲಿ ॥ ಆರಿಗುಂಟೋಲಗವುತುಂಬುರ । ನಾರದರುನಿರ್ಜರರುಸೇವಕ । ರಾರಿಗಾವನಕಾಲದಲಿಸೀವಬಲ್ಲೀರೆಯೆಂದ ॥೮೧॥ ಮಾರಿಯುಳಿದುದಕಾಣೆಕಾಲನ । ನಾರುಬಲ್ಲರುವಿಧಿಯಲಿಪಿಯುವಿ । ಕಾರವಿವನಲಿಹೊದ್ದಗೊಡಬಡದಶುಭವಾರ್ತೆಕೆ ॥ ವಾರಿಜಾಸನವಿಷ್ಣುರುದ್ರರ । ವೀರನೆಂದಿವನೆಣಿಸೆವಿಮುಕ್ಕಿನ । ಭೂರಿಭುವನದಬಣಗುಭಟರನುಬಗೆವನಲ್ಲೆಂದ ॥೮೨॥

ಮುಗಳಿಮಾತೇನರಸಪಡಶಕಂ । ಧರನವಿಜಯಶ್ರೀಗೆನಿಜವಂ । ದಿರವಲಾಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕರಬೋನಗಳಲಾಭುವನ ॥ ಧರಣಿಮಂಚವಿತಾನವಂಬರ । ತರಣಿದೀಪ್ತಿಸುಧಾಂಶುದರ್ಪಣ । ಸುರಸತಿಯರಾಳಿಯರುಸುರರನುಚರರಲೇಯೆಂದ ॥೮೩॥

ಅಂಜುವೆನುಬಿನ್ನಹಕೆಜೀಯಸ । ಮಂಜಸನುಸಮರದಲಿಸೌಮಿಂ । ಗಂಜುವವನಲ್ಲರಿಯುಬಾರದುದೇವಬಿಲುಗೊಲೆಗೆ ॥ ಶಿಂಜಿನಿಯುಸಮತಳಸುಸಂಗರ । ಕಂಜದಂಬುಗಳಿರಲಿನಿಜಕರ । ಕಂಜದಲಿಕಡುಹಿಸಲಿಕಾಯುದಲೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ ॥೮೪॥ ಅರಸಚಿತ್ತೈಸವನವ್ಯೆಯಲಿ । ಕೊರತೆಯೊಂಡಿದೆಯುದರಿನಪಜಯು । ದೊರಕುವುದೆ ತಾನರಿಯೆನುಳಿದಂತೀದಶಾಸ್ಯಂಗೆ । ಸರಿಯುದಾರೀಲೋಕದಲಿಶಂ । ಕರಸರೋಜಭವಾಮರೇಂದ್ರರಸರಕುಮಾಡುವನಲ್ಲಮರೆವಾತೇಕೆತನಗೆಂದ ॥೮೫॥ ನಗೆಯನಸುಕೋಪವಲಿಲಕ್ಷ್ಮಣ । ಮೊಗವನೊಯ್ಯನೆತಿರುಗಿದನುಮೊಗ । ಮೊಗದುಸಮುಗೀಮಾತೆನುತವಿಹಿರಣನುಚುಂಬುಕಿರಿದ ॥ ಅಗಿದುದಂತ್ರದಲವುಡನಸಿಲನಮುಗನುಡೂಂಕರಿಸಿದನುಹಗೆಯುನು । ಹೊಗಳಿಕೆವಿಸಿದೆಯೆಂದುಕಿಡಿಗೆದರಿತುಭಟಪ್ರೋವು ॥೮೬॥ ಹೋಹೋಕಳಕಳವೇಕೆತ್ರಿಜಗದ । ಸಾಹಸಿಯೊಳಾದಶವದನನು । ತಾವ್ಸಹವಿಗಿಲದಕೇಸುತೋರಿಸಿತುದಿಯಲಾಹವವ । ಜೇಹಬುದ್ಧಿಯೆನೀವಿಭೀಷಣ । ನೂಹಿಸಿದಡೇನಹಿತವೇನಿಂ । ಮಹಾಹವದಭುಜಶೌರ್ಯನಿಂದಿನಲರಿಯಬಹುದೆಂದ ॥೮೭॥ ಕೇಳುತೀಮಾತಿನಲಿಸಿಡಿಲಿನ । ಸಾಳಿಯುಪ್ರಪಡಿಮುಖವಗಿರಿಗಳ । ಮೇಲೆಮುರಿದೇಳುವವೊಲೆದ್ದುದುಗಗನಲಂಬಿಸುತ ॥ ಶೈಲತಾಳತಮಾಲತರುಗಳ । ತಾಳಿಕೆಯತೋಳುಗಳನೆಗಹಿನ । ಲಾಳಿಕಾರರದೇವತೋರವೆಯರಾಯನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥೮೮॥

ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

—:0:—

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ರಾವಣನನಗ್ಗದಜಗತ್ರಯ। ರಾವಣನದಿವಿಜೇಂದ್ರಕು
ಲವಿ। ದ್ರಾವಣನಸಮರದಲಿನೊಂದನುರಾಯಸುಗ್ರೀವ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಲವನೆಕೇಳಸುರೇಂದ್ರಸೇನಾ । ರ್ಣವದಮುಂಗುಡಿಸಾಣದಲಿ
ರಾ । ಘವನಕಾಣುತಜರದುಮೂದಲಿಸಿದವ್ರ್ಕಕಹಳೆಗಳು ॥ ಬವರಬೇಡರಿ
ರಾಯರಣಭೈ। ರವನೊಳಾಹವಬೇಡರಿಪುರಣ ॥ ಯುವತಿಯಭಿನವರತಿವಿ
ಲಾಸನೊಳೆಂದುಬಿರುಬಿನಲಿ ॥೧॥

ತೋಟಿಬೇಡಭವಾಬ್ಧಿಮೂಲೋ । ತ್ಪಾಟನುಗ್ಗದಬಹಳಬಾಹಾ ।
ಸ್ಫೋಟನಾಕಂಪಿತಸರೋಜಭವಾಂಡಮಂಡಲವ ॥ ನೋಟನಯನಕಸಾ
ಧ್ಯಬೀಯಕೆ । ಕ[illegible]ದುರ್ಘಟವವನಿಜೆಯತೆಗ । ದೋಟವೇಸುಖಸಮರ
ಬೇಡೆಂದೊದರಿದವುಕಹಳೆ ॥೨॥

ಲೋಕಪಾಲರಗೆಲಿದವನನೂ । ಲೋಕಗಳನಾಳ್ದವನನಾಜಗೆ । ದೇಕ
ವೀರನವಿಶ್ರುತನರಣರಂಗಭೈರವನ ॥ ಏಕಮೇವಾದ್ವಯನಫಲಪದ । ದಾ
ಕೆವಾಳಿಕೆತೋಟಿಬೇಡೆಂ । ದೌಂಕಿದವುಕಹಳೆಗಳುಕದನೋದ್ದಂಡರಾವ
ಣನ ॥೩॥ ಕೇಣಕರರಕ್ಕಸಗಹಳೆಕೇಳ್ದುದ ನಣಿಕೆಗೊಂಬರೆಕಪಿಗಳುರಿಬೊ।
ಬ್ಬೆಣವನೊಡದಂದಲಿ ಹೊಕ್ಕುದುಹೇರಳಿಕೆಳಲಬುಧಿ ॥ ರಣದಮುಂ
ಗುಡಿಗಹಳೆಗಳಸಂ । ದಣಿಯ ಸೂಳಗಿವಖಿಳಲಗ್ಗೆಯ । ರಣವಕೆಯ
ನೊಡೆಬಡಿದುಚೆರಸಿದರರಿವರೂಥಿನಿಯ ॥೪॥

ಎನೆಹಳಚುವನಿತರಲಿಹಳಚಿತು । ಹನಣಿಸಿದಕಪಿಸೇನೆಕಳಚಿತು। ಬವ
ರದಲಿಭಟರಸುವನೇನೆಂಬೆನುಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲಿ ॥ ಜವನನಗರಿಯ ದಾರಿಗರ
ವ್ಯೈ । ಬವರಿಗರೆಳಗಿದುದುಸೇನಾ । ನಿವಹವೆರಡರಚಟುಳರಣೋ
ದ್ಧತಧೂಳಿಯಲಿ ॥೫॥

ಹಳಚಿದವುಬಲವೆರಡುಬಿಡಿಬಿಡಿ । ಹಳಚುವಂತಿರೆಹೊಕ್ಕವ್ಯೂಯಲಿಕ
ಳಚಿದವುಕಪಿಗಳಕದಂಬದಕಾಯದುಸುರುಗಳ ॥ ಕಳಚಿದವುಭವಭವದ
ದುಷ್ಕೃತ । ಗಳುಬಳಿಕ್ಕಾತ್ಮೆಯೊಡನೆದಳ । ಪೆಳಸಿದವುದಿವಿಜೇಂದ್ರನಗ
ರದಸೂರೆಗುಭಯಬಲ

ಹೆಣವಮಯರಣಭೂಮಿಗಿರಿದು । ಗ್ಗಣದಮಯಮಂಬರದಶಿಖಿಸಂ ।
ದಣಿಯಮಯಸುಭಟಾವಳಿಯೆಸತ್ರ್ಕ್ರಥಶಿಖಿಮಯವು ॥ ಮಣಿದ
ಭೂತವ್ರಾತಮಯವಿಗು । ಗಣಿಸಾಂಗದವಮುಪರಿರಂ । ಭಣದಮ
ಯನಳಿದಮರಪದವಿಯವೀರರಮರಿಯರ ॥೬॥

ವೀಳೆವವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯೆಬಲುಜಝುಝುರಿಗೆಜವನಸಾಯ್ಕ ಬುದಜಾಂಡದ | ಸರಶಿರೋವ್ಯಥೆಘಾರಿಸಿದುದುತ್ತಾನಪಾದಜನ || ಕರಿರಥಾಶ್ವಪದಾದಿಬಲ ದುಬ್ಬರದಬೊಬ್ಬೆಗೆಬಿರಿದವತಳದ | ಥರಥರದಭುವನಾಳಿಬಂಣಿಪೆನೇನ ನದ್ಭುತವ ||೮||

ತರುಣಿಕೇಳಿವರೊತ್ತಬರದು | ಬ್ಬರಡವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯುನಾಬಲ | ದು ರುಸಿನಾದದಲಿವರಹೆಡೆವರೆಗಳವುಹಾರಭಸ|| ಬೆರಗುಗಳ ಬೊಬ್ಬಾಟ ಬಿಡ ದಪ | ಹಗಿಸೆರಿಪುಬಲಹವ್ಮಯಿಸಿದುದು | ಬೆಂಗುಭಾರಿಸೆಬೆದರಿದನುಪ ಸದೀದಶಗ್ರೀವ ||೯||

ನೂರುಯೋಜನನಿವರರವರಣ|ದೇರಿಸಂಗಣವಂಕಣದಲು | ಬ್ಬೇರಿಹೊ ಕ್ಕುದುಹೊಡಕರಿಸಿತಿಳೆಸೀರರುಭಯದಲಿ|| ಕಾರ.ಗಿರಿಸಲಕ್ಕೈದುಗಳಬಲು | ಜೀರಿಕೆಯುಕುಲಕ್ಷ್ಮಳಸವಿುತಿಯು | ಬೀರರುಳಜಲುರಭಸಜಿದರಿಸಿತಖಿಳಭು ವನಗಳ ||೧೦||

ಸಬಳದಲಿತಿವಿದೆತ್ತಿಭೂತಕೆ | ಕಬಳವನುಕೊಡುತಟ್ಟಚಕ್ರದಿ | ಕು ಬುಲಿರಿದುಕಳೆದಿಡುತಕರವ್ರತಕೋಲಪೇರ್ವಳಿಯು || ಸಬುದಬೋರಸೆನ ಭಕೆನೆತ್ತರಿ | ನಬುಧಿಲಂಘಿಸಿಹಲವುಮುಖದಲಿ | ವಿಬುಧರಿಪುಗಳುಕೊಂದ ರಗಣಿತಕಪಿಕದಂಬಕವ ||೧೧||

ಶಿರದಬಿಪ್ಪುಗಳರಳೆಹೊಯ್ವುತ | ಪರಿಘದಲಿಪಾರುಂಬಳೆಗಳಲಿ|ಕರು ಳನುಗಿವ್ರಹಸುರಗಿಯುಲಿತಿವಿದವೃಕ್ಷಪಾಣದಲಿ|ಎಡೆರಡುತುಂಡುಗಳತೋ ರುತ | ಕೊರಳುಗಳಕತ್ತರಿಸುತಂಬಿನ | ಗರಿಗಳಲಿಸಂಹರಿಸುತಿರ್ದರು ಖಳರುಕಪಿಬಲವ ||೧೨||

ನೂಕಿಕಾದುರೆಂಬುರಾವ್ರತರುಕವಿ | ಏಕುಪತಿಬಲವಾನರರತಳ|ನಾ ಕಕಡರಲುಘನಸಾರಾಘನೆಸುತಖಡುಗದಲಿ || ನೂಕುತೆರಳಲುನೆತ್ತಿಲಾಡಿ ಯು | ಸೋಕಿನಲಿಸರಕಟಿಸಿಸುಕಳವ | ನೌಕಸರಸೇನೆಯುನುಸರ್ವದರ ಸಮುಸಮರದಲಿ ||೧೩||

ತುಳಿದಾಡೆಮುಳಿರಿಸಿಮೆಟ್ಟಿಸಿ! ಕಾಲುಗೋಲಿಯಲಿಸುಂಡಿಲಲಿಳವು | ಸೀಳಿತೋರಿಸಿಹೋರಿಕೆಬೊಂಚವಪೀರಸಾಸುರರ || ನಾಳಿಯಂಬಿನಲಡೆಗೆಡ ಹುತು | ತ್ಯಾಳದಲಿಜೋಧರಗಳಂತಕ. ನಾಲಮುವಧೆಂಗಿಸಿದರುಕಪಿಕೋ ಟಾನುಕೋಟಿಗಳ | ||೧೪||

ತೇರುಗಳನೇಸೂಡಿಮುಲಿವಿಂಗೆ | ಚಾರಿವರಿಸುತಹೊಕ್ಕವೈಯುಲಿ|ಕಾ ರಪಳೆಸುರಿಪಿಂಶಂಕ್ಯಾಸರಥಿಕರುರವಣಿಸಿ | ಕೂರಲಗುಗಳಸುಂಬಜಕ್ಕಡ

ದ । ರಾರಿಡುತಕಪಿಸೇನೆಯುನುಪೇ ! ವರ್ಮಾರಿಪೊಕ್ಕಂಪದಲಿಹೇಣವೆುಯು
ವಾಯ್ತು ರಣಭೂಮಿ ೧೫

ಹುರಿಕಟಿಸಿಯೂಥಾಧಿನಾಥಗು । ನೆರದಸಿಡಿಲಬ್ಬರಿಸುವಂದದಲುರು
ವಣಿಸಿದರಿಕೋಟದಲಿಬಲುಗಂಧಶೈಲದಲಿ ॥ ಮರಗಳಲಿಮುಂಬರಿವಖಿಳವ
ದ । ಚರರರಾವೃತರಖಿಳಬಲಜೋ ! ಧರತಮೀಯುಮಹಾರಥರಸದೆಬಡಿದ
ರಗಲದಲಿ । ॥೧೬॥

ರೂಹರಿಯಭಾರದ ಕ್ರೊಲಸುರಸ । ಮೂಹವಜಗಿಜಿಗಿಯಾಯ್ತುವಾರ
ಣ । ವಾಹರಖಿಳವರೂಥಪದಚರರಾಸವಿನಾಪದಲಿ । ಕಾಹುರದಕಾವಂಣ
ರಕ್ತದ । ವಾಹಿನಿಗಳುಪ್ಪರಿಸಿಹರಿದವು! ಕಾಹುದೆಗದಂತರನಕೊಳಿಗೆಲ
ಸದಪೊಲಾಯ್ತೆಂದ ॥೧೭॥

ದೋಣಿದುರ್ಗಗಳಂದಭೂತ । ಶ್ರೇಣಿಹಿಡಿದವುಹೇಣನಹೋಹೋ ।
ಕೋಣಪರಕೋಟಾನುಕೋಟಿಯುನಖಿಳಖಗಜಾಲ ॥ ಶೋಣಿತವಸೀಂಟ
ದವುಸದಿಗಳ । ತಾಣಗಳಪುರನೇರಿಫೆನಗೀ । ವರ್ಣವಸನಜಸಾಕುಸುಮ
ದಂತಾದುದಭ್ರದಲಿ ॥೧೮॥ ಮಡಿದುದುಭಯುದಚೂಣಿಕದನವ । ಹಿಡಿ
ದುದಗ್ರದಯೂಥನಾಥರ । ಗಡಣಗರ್ವಿತವೀರರಗ್ಗದರೆರಡುಪೈಕದಲಿ ॥
ನಡವುತಿರ್ದುದುಸಮರಸುರರು । ಘುಡಿಸೆಸುರವೈರಿಗಳುಹರೆಗಳು। ಹೊ
ಡೆಯಸನಿಪಟ್ಟನಲಿಸಂಗರರಂಗಮಧ್ಯದಲ ॥೧೯॥ ರಾಯ ನಿದ್ದನುಸಿಮ್ಮ
ಬಲವಸ ; ಹಾಯುಶೇಖರನಮುಂದೆಮುಂಪರಿ। ರಾಯುದುರಪುರಕಾಂತಲಕ್ಷ್ಮ
ಣನಿದ್ದನಂತರದ ॥ ಆಯತದರಣಭೂಮಿಯಲಿಕಪಿ ರಾಯನಿರ್ದನುಮುಂ
ದೆಮಾನರ । ನಾಯಕರಸೇನಾನಿಯಿದ್ದನುಸಕಲಬಲಸಹಿತ ॥೨೦॥ ಮುಂ
ದೆಗವಯುಗವಾಕ್ಷದುರ್ಮುಖ । ಮೈಂದಸನಸದ್ವಿವಿದರಥರಿಂ । ಮುಂದೆವಿ
ನತಸುಷೇಣಜಾಂಬವಗಂಧಮಾದನರು ॥ ಸಂದಣಿಯಸಂಗರದಸೇನಾ ।
ವೃಂದಸಹಿತಿದಿರಾದರಾಹವ । ದಂಡವಿದುತರುಬಿದರುಹನುಮನಪಡೆವ
ಲಂಜಿಸಿತು ॥೨೧॥ ಹಿಡಿದರಂಗದರೊಡನೆಸಮರವ । ತುಡಿಕಿದೇವಾಂತಕ
ನರಾಂತಕ । ರೊಡನೆನೂಕಿತುಮಿಕ್ಕ ಕುಂಭನಿಕುಂಭನೊಡರಾದ ॥ ಕಡು
ಗಲಿಗಳನತಂಕದಲಿಮುರಿ । ವಡೆದದೈಬಳಿಕವರುಭರಿತವ । ಕಡಲುತೆಗವಂ
ಪದಲಿತೆಗದುಡಿಸಿತುರಾವಣನ ॥೨೨॥ ತರುಬಿಹಳಚುವಘೆರೆಯತೆಕ್ಕೆಯ।
ಭರವಸವನೊಡೆಬಗಿದುಮುಂದಣಿ । ಗುರುವಣಿಸಬಲಚೈತ್ರದಪೊಲಂತಖಿ
ಳಕಪಿಬಲವ ॥ ಹೊಗಳಿಮುನುಸರಿಗಡಿಮುದೆಸುಗೆಯು । ಸರಸಸಾರದಲವು
ರೆದೆಜ । ಝುಝರಿತವಾಗಲುಝಡಿತೆಯಲಿಪೊಕ್ಕಾಪದಶಗ್ರೀವ ॥೨೩॥

ವಿಶಿಖನತದುದುಹತ್ತುತೋಳಾಗ । ಳೆಸುಗೆಗಳಲಿಂದೊಂದುಸರಳಿನ। ವಿಸರದಲಿಶತಸಾವಿರದಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷಗಳ ॥ ವಿಷಮವಾನರಭಟರಕೊರಳಿನ ಬೆಸಗೆಬಟ್ಟವುಬಿಡುದಲೆಯುಬಲು । ವಸರವಾದವುಲಯಕೃತಾಂತಸಂತೆಯಂದದಲಿ ॥೨೪॥

ನೆಗಹಿದದ್ರಿಯನೀಳ್ದತೋಳ್ಗಳ । ಳಗಲುತಿರ್ದವುಗಭಕೇಲಂಘಿಸಿ। ಚಿಗಿದುತೊಡೆಕಡಿವಡಕಿಲಾದವುಕಪಿಕದಂಬಕವ ॥ ಒಗುರಕಾಂತಪ್ರಪ್ಪರಿಸಿಗಗನಕೆ । ವೊಗವುತಿರ್ದವುಕೊಲೆಗೆಹಿಂದಣ । ಯುಗದವೀರಕೊಳಿವನವೊಲುಸಾಹಸಿಗಳಾರೆಂದ ॥೨೫॥

ಆತುಮುರಿದನುಸುಮುಖದುರ್ಮುಖ । ಸೋತುಹಿಂಗಿದನಳನನಧಟ। ಜ್ಯೋತಿರ್ಮುಖದಧಿಮುಖನಬಲ್ಲವರಾರುಸಮರದಲಿ ॥ ಬೀತುದಸುಷೇಣನು ದಳ್ಳೆಮೈಂದನ। ಮಾತುಮುಗಿದುದುನಳಸುಷೇಣರು । ಹೂತವುಸ್ತ್ರಕದಂತೆಹಿಂಗಿದರೇರಸೋವಿನಲಿ ॥೨೬॥

ತಾಗಿನೊಂದನುಗವಯಗಜನುರೆ । ಗೂಗಿದನುಕಲಿವಿನತನಸುತ। ಮೂಗಿನಲಿತೆರಳಿದುದುತೆಗಳಿದವರಳುತಜಸೂನು ॥ ಹೋಗಲೆಂದುಸುರುಗಳನಗಲುಕೆಸೀಗಿದರುಹೆಸರುಕ್ಕಸಾಹಸ । ಸಾಗರರುತಮ್ಮುಖದೊಳಾಂತವರಿಲ್ಲಕುಭಟರಲಿ ॥೨೭॥

ಒದೆದುಕೊಂಡನುಶರಭಕಪಿಕಪಿ । ಸದದಘಾಯಕೆಗಂಧಮಾದನ । ನೆದೆಯೊಳೊಕ್ಕುದುರುಧಿರಜಲಜಾರಿದನುಕಲಿವೃಷಭ ॥ ಪದವಡರಿಭೈರವನಕಾಲಾ । ಬದಭರಿತ್ರಯೊಕಾಲರುದ್ರನ । ಕಡನವ್ರೋಕಡಯಾವುದಳಿವಿಂಗರಸಸೇನೆಯಲಿ ॥೨೮॥ ಆಕೆವಾಳನದಾವಸ್ಮಲೋ । ಕೈಕವೀರನಪಿಷಮವಿಶಿಖನ । ವಿಹಾಕದಿರಿನಲಸಮಸಿರ್ಜರನರಭುಜಂಗರಲಿ ॥ ನಾಕತಂಬಿತ್ತುಪ್ರತ್ಯುತುಪ್ಪಿಯು । ಲೋಕರಿಸಿದಳುಕಾಲಗಂಡವ । ನಾಕಸುರಸೇನೆಬಿನಾಹವನದಶಾನನನ ॥೨೯॥

ತುಳದೆಡವಿಯಧಕ್ಷುರಿಯುಡೆ । ಜ್ವಾಳದಲಿಧಟ್ಟೈಸಿಸಿಂದು। ಜ್ವಾಳುತನದೊಳಿಯಂದದಲಿಬಗೆಭೂಜಿರಾಜಿಯಲಿ ॥ ಮಾಳಿಹತ್ತರರಕ್ಕಸದಳ। ದೊಳಗವತರುಬಿದನುಗೋಲಾಂ । ಗೂಲಕತಿಗಾಡಿದರೋವಾಪೋವದುಬ್ಬಿನಲಿ ॥೩೦॥ ಆನುವನುವೊದಲೊಮ್ಮೆಮುಹಿಬಾ । ಮಾಸಿಸೀಕನವಾಂದೆಖಿಳಕುಲ । ಹೀನಸೇಹೊಗರುಡದಿಳಿಜಾವಿಷನೊಳ್ದೆಸತ । ಸದ್ದೆಲ್ಲಿಸೆಭರವಸದಸು । ವ್ಯಾಸಸಮರವ್ರೋಶರಣುಗತಿಕಾಂ । ಥಾಪ್ರೋನಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರನೊಳೆಂದನಾಪಿಜ ॥೩೧॥

ಸಮರವಲ್ಲದೆಶರಣುಹೊಗುವೀ | ಭ್ರಮಿಯಿದೇತಕೆಬಾಹುಬಲವಿ | ಕ್ರಮದಚೇಷ್ಟಾಲಾಪತಾನಿದುನಮ್ಮೊಡನೆಸೊಗಸೆ || ಕಮಲಜಾದಿಸುಪರ್ವಗಳನಾ | ಕ್ರಮಿಸಿದಪ್ರಭುಜವಿಪ್ರನರಾಧಮ | ರಿಮಗೆಪಾಡೇಪಥವಬಿಡುಹೋಗೆನುತತೆಗೆದೆಚ್ಚ |೩೧|

ಎಚ್ಚಬಾಣಕೆಬಾಹುದಂಡದ | ಮುಚ್ಚಳನುಮರೆಮಾಡಿಸುರಕುಲ | ಮೆಚ್ಚೆಬೊಬ್ಬಿರಿದೆರಗಿದನುಭೂಧರದಶಿಖರದಲಿ | ಅಚ್ಚಳಿಕೊಬರಯುಗಂಧರ | ನುಚ್ಚುನುರಿಯಾದವುದಶಾನನ | ನೆಚ್ಚರಿಕೆಯಲಿಪಡಿರಥಕೆಹಾಯ್ದುಬ್ಬಿಬೊಬ್ಬಿರಿದ ||೩೨||

ಒಡನೆಲಂಘಿಸಿಬಾಲದಂಡದ | ಕಡುಹಿನಿಂದೆರಗಿದನುಮಕುಟದ | ಗಢಣದನುಪಮರತ್ನಚಯಉಚ್ಚಳಿದವುದೆಸೆದೆಸೆಗೆ | ಗಡುಗಲಿಯೆಕೇಳ್ಕಾಂಚನಾದ್ರಿಯು | ಸಿಡಿಲಸಂಗದದಂತೆವಿವಿಜರ | ಪಡೆಗೆಕಾಣಿಸಿತಮಮಕಡುಹೆಂಠಾಠೊಕಪೀಶ್ವರನ ||೩೩||

ಎಲವ್ರೊಬಲಸ್ಯಾತನ್ನಭುಜಬಲ | ದಳವಪೂರ್ವದಮಕುಟಭಂಗದ | ಉಳುಹಿದುದನಕಟಾವುತರುಮೃಗವೇವಿಚಾರಿಸದೆ || ಗಳಹುವ್ರದುನಿನಗುಚಿತವೇಸುರ | ಕುಲವೆಹೇಳ್ಮೈತಾವೆನುತಹಲು | ಕಳಚೆಹೊಯ್ದನುಹಲುವೊರದುಹರಿರಾಯನಾಖಳನ || ೩೪ || ಹಾರಿಬಿದ್ದನುರಥದಿಯಿಳೆಗು | ಬ್ಬೇರಿದುದುಕಪಿಸೇನೆಬೊಬ್ಬೆಯ | ಚೀರುಗಳಚೆಳಗತಿಯಚಟುಳಭಡಾಳಜಾಳೆಯಲಿ || ಮೂರುಕೆಜ್ಜೆಯಹಿನ್ನೆಲೆಗೆಪರೆ | ಸಾರಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದನುರಾವಗೆ | ವರಾರಿದವಸಿವನಕಟತ್ರಪಾಪ್ಯೆತ್ತನುತಸುಗ್ರೀವ ||೩೫||

ಅಸಿತರೊಳುಸಾಂಧಿಸಿಜಸ್ಯಂ | ದನದಮುಂಪಿರಿಸಿದನುಕಳದನು | ಧನುವಸೆಂಪರಿಸುತ್ತಸಮರಕ್ರೋಧಮನನಾಗಿ || ವನಜಭವಮಂತ್ರದಲಿಬಾಣವ | ಮೊನೆಯಮಂತ್ರಿಸಿಬೊಬ್ಬಿರಿದುಶಿಂ | ಜಿನಿಯಬಿಲುಧನಿಸಿದೇರಿವಿಂಗೆಕವಿದೆಚ್ಚನಿನಸುತನ ೩೬|

ಕೆಂಡಕೋಲಿನಕೋಹಿನಿಗಿನಸುತ | ಜೋಡಣಿಸಿಬಸವಳಿಯೆಬಲಿಪಾಖ | ತಂಡಕದಶಿಬ್ಬಡೆಳ್ಗೆರುಟಾಳಹಿಂತಾಳ | ದಿಂಡುಜೇವ್ರಾತವಾಲದಲಿಕಲು | ಗುಂಡಿನಲಿಹೊಳೆದನುದಿನಮಣಿ | ಮಂಡಲದಮುತ್ತಿಗೆಯಮುಗಿಲವೊಲರಿದಶಾನನ |೩೭|

ತರಿದಸಮರವಿರೋಧಿಗಳಿಯಲಿ | ತುರುಗಪವ್ರತರಕ್ಯಲಕ್ಯಲದ | ಹೊರೆಯುಗೊಡದರಲಿಹೊಳಕಯೊಂಚುವಹೊಂತಕಾರಿಗಳ | ಹರಿಬಪಸರಿಸಿಹರಿಸಿಬೇಂದ್ರನ | ನರಸಿತಾಗಿತುಮುಂದನೊಡ್ಡನು | ಮರಿಯೆಸರವುಂ

ಚಿದನುನೀಲನದಳದಸರಿಸದಲಿ ||೩೯|| ಅರಿನಿಶಿಯುಹನಣಿಸಿಹಿಂಗಿದ | ಧ
ರೆಯತುವಿಯಲಿನಿಲುವನ್ವೈಶ್ವ | ನರನಪ್ರೊಲುವಾನರರಸೇನಾನಾಥ ಕೋ
ಪದಲಿ || ಬರಲಿಬಗಲಿವನಸುವರ್ಚರ್ನವೆ| ಹರಿದುಹಗೆಯನುಕೊಂದನೆಂ
ದ | ಬ್ಬರಿಸಿಮುಳಿದಡೆವುಳಿಯುಲಾಳ್ದನೆನುತ್ತ ಘರ್ಜಿಸಿದ ||೪೦||

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ|| ವೀರಧೀರೋದಾತ್ತನಿಶಿಚರ | ವೀರನಧಿಮಘನದಲಿಪ್ರ
ಕು | ಮಾರಕಳಚಿದುಹನ್ಮಮಿಸಿದನುಕದನಕೇಳಿಯಲಿ ||

ಪದ್ಯ || ಕುಶಕುವರಾರಕಕೇಳಿದೈಕ್ಯ | ಕಸೆಯನಂದನನಂದನನುಕಂ |
ಡಸಮುಬಲಕಲಿನೀಲಪಿಲಯದಕಾಲನಂದದಲಿ | ದಶನಪೀಡಿತಕಂಪಿತಾಧ
ರ | ವಸುಮುನೀರಾವೇಶರೋಷದ | ಘುಸಗದಲಿವುಪಮೇರಿವುಹಿಜಾಪೋ
ರಗಿಂತೆಂದ ||೧||

ಎಲ್ಲಗೆಲಪ್ರೋಗತಿಯುಗಾಡಿಯು | ಘಲ್ಲಣೆಯುಗರುವಾಯಿಬಿಟ್ಟದ | ಭ
ಲ್ಲವಣೆಯುವಿಲಾಸನ್ವೈಭವವಾರಕೂಡೆಲವೊ || ನಿಲ್ಲುಸಿಂದವನಾರುನೋಡಿ
ದ | ರಿಲ್ಲಿನವ್ಮನುನಮ್ಮಬವರದ | ಬಲ್ಲವಿಕೆಯುನನೋಡಿಬಳಿಕೇನಾದ
ಡಾಗಂದ ||೨||

ವಿಶಿಕದಗುಲಿಯೊಲಹಿನರೆಸಗೆ | ಮುಸುಡಮುಡಪಿರಿವಮುರುಪದಲಂ |
ಶ್ವಸನಬಾಂಧವನಂದನಂಗಿಂತೆಂದನವಬಳಿಕ || ವಿಪಮುಬಲನಪಹೆಬಂದವಿಪಿ
ನೌ | ಕಸರೆಳಂಜಿವೆನಾವ್ರನದುಗು | ಬ್ಬಸವಮಾತದೆಮಾಣವನದಲಿ |
ತೋರುತಿದೆಯೆಂದ ||೩|| ಖಳಮರ್ಕಟಕೇಳಾನುದಶಂ ಡಾಬಜೇರ್ಸ
ಸಿಡವಗುಪ್ತೋಡಿಗೆ | ಕಾಲನಾಹಿಸಿಕೊಂಡರುಟಿಪ್ರೂರ್ವನಾಲದಲಿ || ಕಾ
ಲಕಲಿತಗ್ರೀವಸದೃಶವಿ | ಕಾಬಲಸುಗ್ರೀವನಾರವಿ | ಕಾಬಕಂಡಸುನೋ
ಡುನೋಡಳಿದುಳಿದರವರೆಂದ ||೪||

ಹೋರಿಬದುಕಿದರಿಲ್ಲಪೆಮ್ಮಯು | ವೈರದಲಿವಿಬುಧಾಸುರೋರಗ | ವೀ
ರರಲಿಮಿಕ್ಕಿನಮನುಷ್ಯಪ್ಲವಂಗಳೆನಗಿದಿರೆ || ದಾರಿದೆಗೆನಿನ್ನ ಪಕೊಡನೆಬ
ಲುವೀರತನನಿನಗುಳ್ಳಡೆಪಳೆ | ಗೋರಿಗಲ್ಗಳೆಂದುತಡೆಸೋಲಿಗಪಡೇನೆಂ
ದ ||೫|| ಚೋರರಂಗದಮಾತುಕಳಪರ | ಗೇರಿಯಲಿಭೂಷಣವದೇಹವಿ
ಕಾರದಪಾತ್ರನ್ಯೂತ್ಯಮೆಮ್ಮೊಳುಧರ್ಮವೇಸಿನಗೆ || ವಾರಿಜಾಕ್ಷನಪ್ರಸ್ಥರಿಗೆಭ
ಯ | ಸಾರುವುದೆ ಬಾಯ್ಬಿಡಿತನನು | ಸ್ಮರ ಪಂಕೊಪ್ಲೆಸಸಮ್ಮ

ಳುಸೊರಹಬೇಡೆಂದ ॥ ೬ ॥ ಕೆಲವ್ರುಕಳದಿಕ್ಕದಡೆಕಡೆಯಲಿ | ನಿನುವ್ರದೆದೆ
ಯಲಿಕೂಲಕಳ್ಳನ | ಕೆಲಸವಿದುಕೇಳೆಲವೊನಿನಗಂತಕನನಗರಿಯಲಿ ॥ ನಿಲ
ವುನಿನಗಿನ್ನೇಕೆನಯದ|ಗ್ಗಳಿಸಿಲ್ಲಿಸುತಬ್ಬುವಬುಧಿಯು | ಜಲಪರ್ಝಾದಿ
ಪವೊಡಬನವೊಲುಬ್ಬಿರಿದನಾನೀಲ ॥೭॥
ಬರಿಯಬೀರದವಾತೆನವ್ಮಾನು | ಜರಿದುನುಡಿಸವನೀನೆಸೋಡಾ | ಬೆರ
ಗನೆನುತಬ್ಬಿರಿದುಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚನಗ್ನಿಜನ ॥ ಇರಿತ್ರದಿಂಧನಕಗ್ನಿನೋ
ವಂ | ದುರಿಸುವುದೆಲವಕೇಳುವೋಲ್ವಾ | ಯ್ದ್ದರಗಿದನುಮರ್ಝುಭಾಪೆನಲ
ಸುರರಾದಶಾನನನ ॥೮॥
ಬಳಿಕಬಲದುದುಬಲವನಿಬ್ಬರಿ | ಗಳವಿಯ್ಯನಂದೀಶ್ವರಂಗ | ಗ್ಗಳದವಿ
ದ್ಯ್ಯನ್ಮಾಲಗಂಡಾಕ್ರವುರದಹನದಲಿ ॥ ಬಲಿದಬವರಕನೂರುಮುಡಿಯೆನೆ|ಕ
ಲುವುರನಕಣೆಗಳಕತೋಂದ | ಹಳಚಿಕೆಗಳುಘ್ಘಡಿಸುತಿರ್ದವುವೀರರುಭ
ಯದಲಿ ॥ ೯ ॥ ಕಳೆದಿಡುವಗಿರಿಶಿಖರವುಹಿಜಾ | ವಳಿಯುಲಂಬರತುಂಬಿತೆ
ಸುಗೆಯು | ಛಳಶಲೀವುುಖಜಾಲದಲಿಜಡಿದುದುಡಿಶಾಸೀಕ | ಅಳವಿಧಟ್ಟೆ
ಸೆನೆಗದುಗಿಡಗನು | ಗಳಿಗೆಹಾಯ್ಬಂದದಲಿನೆಗದ | ಪ್ಪಳಿಸಿಬಿಗಿದನುನೀಲ
ಬಾಲದಲಾದಶಾನನನ ॥೧೦॥
ಬೆಳದನಂಬರಕಾಗಿಸುವುನೇ | ಲಲನೆಯುರಸುವ್ಮಾಸದಲಿಜೋ
ಗುಳಕೆಕವದನು ತೂಗಿದನುತುಡಿವಾರದಲಿಖಳನ ॥ ಅಳದಿಕೆನ್ನಯುಕಂಡ
ಜೋವು | ಕ್ಕಳವುಹಾವರ್ಾಣಿಕವೆಜೋವುೂ | ಗಳಿದವಳಕಡುವುುಗ್ಧಶಿ
ತಕರಶಿಶುವೆಜೋಯೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಹೋರಿಜೋಜೋಹರಿಹಯನಬದಿ |
ಹೋಸಿಜೋಜೋಬಳಿಯುವಿವುಳಾ | ಗಾರದಬಲುಜನದಜೋಗುಳಿಯುರ
ಸಜೋಯೆಂದ ॥ ಚಾರುವೇನಕಿವುುಖ್ಯಸುವುನೋ | ನಾರಿಯರುಸರವೆ
ತ್ತಿತಗಿದ | ರಾವಣಾಂಗಣಮಧ್ಯದಲಿಲಂಕಾಪುರಾಧಿಪನ ॥೧೨॥
ಇಳುಹಿದನುಬಳಿಕವನವುಣಿರಥ | ದೊಳಗೆಬಾಲದಲಾವರೂಥದ | ಹ
ಳವಿಗೆಯುಕಂಭದಲಿಬಿಗಿದಿಂತೆಂದನಸುರಂಗೆ ॥ ಎಲಕ್ರೂರಕ್ಕಸರಣಕೆನಾವ
ತಿ| ಖಲರೋದುರ್ಬಲರೊತುಹಾರವಿ | ನಿಳಿಕೆಗಂಡೆಯಲಾವ್ಯ್ರಗಾಧವುಕಂ
ದುವೊಡಲೆಂದ ॥೧೩॥
ವಿನುನಾವ್ತರುವ್ಯ್ರಗವೆರಕ್ಕಸ | ನೀನೆಹೇಳುನಾಚಬೇಡವಿ | ಮಾನ
ದವುಗಗುಕಾಣರ್ತ್ರಸಲೆನವ್ಮ್ರಕೆಲಸಗಳ ॥ ಜಾನಕಿಯುಕಳವಿನಕಲಿಸುಬಡಿ!
ಕ್ಕೈನೆಗಬಸಲಿಕೊಂಡುಬಿಹೋಹಸು | ಮಾನವೆಲ್ಲಿಯೆನುತ್ತ ಮತ್ತೆರಗಿದನು
ರಕ್ಕಸನ ॥೧೪॥

ಎರಗಲಾಖಳರಾಯನುಗಿರು । ಬ್ಬಿರಿದುಹೊಯ್ದನುಚಂದ್ರಹಾಸದ । ಉರುಗಿತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡುಹೊಯ್ದನುವುತ್ತೆರಕ್ಕಸನ ॥ ಮುರಿದವಣಲಿವಹ ಲ್ಲುಹಲುಮೊರೆ। ದರಿದನವಸುರಗಿಯುಲಿಸುರಗಿಯು । ನುರುಬಿತಿವಿದನು ಮತ್ತೆಮಧ್ಯದಶಿರವನಾಖಳನ ॥೧೫॥

ಒಟ್ಟಮುರಿದುದುಸೀಸಕದತಲೆ। ಪಟ್ಟೆಗಾಂತುಧುಬಗವನೇಜಗ। ಜಟ್ಟೆರಕ್ಕಸರಾಯಚೀಲಾಯುದಲಿಶಿಖಿಸುತನ ॥ ಹೊಟ್ಟೆಯನುತಿವಿದಿಳೆಗೆಬಿರಿಯೆಬೊ। ಬ್ಬಿಟ್ಟನಾಕ್ಕೈಯೊಡನೆಕಪಿಬಲು। ಬೆಟ್ಟವನುಸಿಡಿಲೆರಗುವವೊಲೆರಗಿದನುರಕ್ಕಸನ ॥೧೬॥

ಉಲಿವುತಿಟ್ಟೆಯುಲಿಟ್ಟನವನದ । ನೊಲದುತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡುಕೊಂದನು। ಕಲಚೆಕದಪಿನಚಿಪ್ಪುಕಲಿಗಳದೇವಕಲಿಸೀಲ॥ಖಳಬಂಧಗದಾಯುಧನನವ। ನಳುಕದಪ್ಪಳಿಸಿದನುಕಪಿಯದೆ। ಕಳಚಿಕನರ್ಣಂತವನುತಿವಿದನುತೀವ್ರಮುಷ್ಟಿಯುಲಿ ॥೧೭॥

ತಿವಿದಕೈಯೆಡನಸುರಪತಿಮರು। ದಿವುದಿವಿಗೆಕೈಗಡದಂತಿಕೆ । ತಿವಿದನಪಸವ್ಯದಸಗಾಢದ ಮುಷ್ಟಿಯುಲಿ ಕಪಿಯು ॥ ಪರಿಘಾಯುಕೆಸಿಡಿದ ಶಿಖರಿಗೆ। ಸವಡಿಯೆಸೆಸಡಿದನಿಲಸಖಸಂ। ಭವನುಸಿಡಿದಲ್ಲಿಂದಹರಿತಂದೆರಗಿದನುಖಳನ ॥೧೮॥

ಚೆಲುಳಬಲಮುತೆತ್ತಡನೆಗಗನಕೆ। ಘುಟನೆಗದುಪೌಲಸ್ತ್ಯಜನಕಾ । ವಟಿಮನಪ್ಪಳಿಸಿದನುಚಪ್ಪರಿಸಿದನುಭುಜೆಯುಗವ ॥ ಅಟಕಟಸಿಖಳರಾಯಕಪಿಚಾ ।ವಟಿಯುಚಪ್ಪಳಿಕೆವ್ಯೊಡನೆವಿ । ಸ್ಫುಟವೆವೀರನಪರಿಯನೋಡೆನುತೊದದನಗ್ನಿಜನ ॥೧೯॥ ಒದದಪದಹತಿಗೀತನಸುಗದ । ಗದಿಸಿಪೊಂದನುನೋಡವೇಳೆಯು । ಲೊದಗಿದನು ರಥಕಾಗಿಸಾರಥಿಬಾಚಿದನುರಥವ ॥ ಅದರಹದನನುಕಂಡುತುವಿನಾ । ಲದಲಿಬಳಸಿದುಬೀದಿವನಿಗಳ।ಕುದುರೆಗಳಕಾಲ್ಗಳಿಗೆಬಾಲವಹಾಯ್ಕಿದನುಸೀಲ ॥೨೦॥

ಮುಗ್ಗಿಕೆಡೆಸುಬುಸುದುರೆಸೂತನ । ಬಗ್ಗಿಸಿಪನಸುರೇಂದ್ರನವನಾ। ಹಗ್ಗಗಳಹುಮ್ಮಗೆಯುಸಡಿಲಿಸಿಹಯುವನಬ್ಬರಿಸಿ ॥ ಹಿಗ್ಗದೆಗಡುದುಬಾಲ ಹಿಂದಕೆ। ತಗ್ಗಿಸೋಡಿದನಸುರಕಂಡಳಿ। ದಗ್ಗಳದಖಡುಗದಲಿಕೊಯ್ದನುಹವ್ಯವಾಹಜನ ॥೨೧॥ ಉಗಿದುಬಾಲವನಸುರರಾಯನ। ನಗಲಿಗುಪ್ಪರಿಸಿದನು ಮಕುಟವತೆಗದು ಬಿಸುಟನು ಬೀದಿವರಿದನುಬಹುಶಿರಂಗಳಲಿ । ನೆಗದುಕೊಬದುದಿಗೆಕುದುರೆಯು। ನೆಗೆನರವಿಸಿಸೂರಥಿಯುನಂಘ್ರಿಗಳ ನೆಡದಂಬುಗಳಕಂಬುಗೆಯಿಂದಬಿಗಿಕೈಪ ॥೨೨॥

ಹಿಡಿದುಶಸ್ತ್ರವನುಗಿದುಕೆಲಬಲ| ಕಡುಕಿಕಿಲಚ್ಛೆಗಳಕಳಕಳ | ದ
ಡಿದುಗುಬಿದನು ತೇರತವಕಿಸುತಸುರವಲ್ಲಭನ ‖ ಮುಡುಹುಮುಸುಡೆದೆ
ಕೊರಳಕಂಠದಳ | ಹೆಡಕುಗಳಭಾರಿಸಿಭಯಾನಕ| ವಡಿಪಗರುವಾಯೆಗಳಿ
ಸಿಕೆಂಗೊಲಗೊಳಿಸಿದನುನೀಲ ‖೨೩‖

ಎಲವೊ ನೀನೇರಾಘವೇಂದ್ರನ | ಕಲಹಕೋದಗುವಭಟನುವಿಟತನ| ದ
ಳವರಿಕೆಯಲಿವಿಷಮಲಂಪಟತನದತವಕದಲಿ ‖ ಇಳೆಯಕೊಳರಪೋಗೆನು|
ತುಲಿದುಭುಜವನುನೆಗಹಿನವಿತಾಂ | ಗುಲಿಗಳನು ನಡುನೆತ್ತಿಯಲಿಹಾ
ಯ್ಕಿದನುದಶಮುಖನ ‖೨೪‖

ಘೊಳ್ಳೆನುತಸುರಷಾರದಾಗಿಯ | ರಳ್ಳೆಯನುಹಿಡಿದುಬ್ಬನಗೆಯಲಿ
ಗುಳ್ಳಿರಿದು ಗುಹಿಲಿಸ್ಯ ನೀಲನಪರಿಯಲೀಸೆಸುತ ‖ ಬಲ್ಲಿದರಿಗಳವೇಲಕಪಿ
ಕೈ| ಗೊಳ್ಳೆಯನುಸಡರಿಸಿಹೋಗಸು | ಗುಳ್ಳಹೋಗೆನುತೊದದನಂ
ಘ್ರಿಯುಲಾದಶಾನನನ ‖೨೫‖

ನಾಣುಗೇಡಿಸಳುಸುರುರಣಕ| ಟ್ಟಾಣಿನೀನದರೊಳಗೆಲೋಕದ|ಪ್ರಾ
ಣಜನಪ್ರುರುಷಪುತ್ರಾದಪಾದಸುಂಧಗಳ | ಪಾಣಿಯಲಿಪುಟಿಸಿದಹಲು
ಗಳ| ಕಾಣುಕರಿಗರಿಗಾಹವವನಿ | ತ್ರಾಣದಲಿಕಾದುವನುಭಂಟನೊಘಟ
ನೊಸೀನೆಂದ ‖೨೬‖

ಸುಡುಸುಡೆಲವೋಖುಳಹಾವಿನ | ಹೆಡೆವಣಿಯಲಸೀತೆಕೊಲಿಯ |
ಖಡುಗಧಾರಯುಪಡುವಲಾಪರಿಗಳದಗಂಡಿಯಲಿ ‖ ಸಿಡಿಲಕಪಿಕುಂಡಲವ
ಲಾಲಯ | ವ್ಯಡನಹಣೆಗಣುರಿಯಲಾಖಳ| ರಪಪಿಗಿಕ್ಕಿದಕಿಚ್ಚುಗಾಡಿ
ಸಿಕೆಟ್ಟನೀನೆಂದ ‖೨೭‖

ಬಿಟ್ಟೆಸೆಲವೋನಿನ್ನನಾಚಿಕೆ | ಗೆಟ್ಟವನೆಪೋಗಸುರಪಂಕ್ತಿ| ರಟ್ಟವ
ಲಿಪೋಗಾಸ್ತ್ರವಾಲನರಣಕೆಗುರಿನೀನು ‖ ಉಟ್ಟಕಟ್ಟಲಿವಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರ
ವ| ಕೆಟ್ಟಲಂಕರಿಸೆಲವೊನಿನ್ನನು| ಮುಟ್ಟೆನಂಜವಿರೆನುತಬೊಳ್ಳಿಸಿದ
ನುಸಾರಥಿಯ ‖೨೮‖ ಬಳಿಕಲವನೀಮಾತಕೇಳುತ| ಕಳಲಿದಸುರಪರಾ
ಥವನುಸಂ| ವಲಿಸಿಸಿಂಗಾರಿಸಿದನಾಳ್ದರಥವನೇರಿಸಿದ ‖ ಕಳಬಿಗವಸಣಿಗೆ
ಗೆಯನುಜಾಪದ| ಕೊಳಸಿರಣಿಗಳಸಿತ್ತುತುರಗಾ | ವಳಿಯಚಪ್ಪರಿಸಿದ
ನುವಿದ್ಯುಜ್ಜಿಹ್ವನಾಹವಕೆ ‖೨೯‖ ಅಳಲುಗಡಿಯಿಂದುಗಿದನವಲ| ತ್ಯಳಿ
ಕೆಯಿಂದಾಗ್ನೇಯಬಾಣವ | ನಿಳಹಿತಿರುವಿನೊಳಾದ್ದಿಹಿಂಗಿದುಹೋಹ
ಸಮಯದಲಿ ‖ ಕಳವಿನೆಲಿಕೆವಲಾಸನಾದ್ಯರು | ಖಳನನಲ್ಲೆಂದೊಪರುತಿ
ಕಿಖಿಳ | ಸಳಗನದಸ್ತ್ರಕೊಳ್ಳದೆಚ್ಚನುವಾಯ್ನಂದನನ ‖೩೦‖

ಒಲೆರಸಿಕಲಸಂದುರ್ಪಥವಿ | ತ್ರಾಸವಿೞರಸಖಾತ್ಮಜನನೇ | ದೆ
ಸಿತ್ರೀರಾಮನ ಬಾಣನಾಗಿ ನಿರ್ವಾಣದ್ಭಣನ ॥ ಹ್ಯಸರಿನಿನಾದಳಿದ ಬಳಲಿದು
ಭೂಕಯನಕೈಚಲಿತ್ತನೆ ಭಟ | ನಸುರದಲಬ್ಬರಿಸಿ ಮುಂದಕೆ ನೂಕಿದ
ಸಂಘವ ॥೨೦॥

ಬಿದ್ದನೇದಳಪತಿ ಜನುತ್ತಹೊದ ರೆದ್ದ ಭಮ್ಮರಗಿರಿಕದಂಬದ | ಲ
ದ್ದಿದೆರು ಯೂಥಾಧಿನಾಥರು ಬಹಳ ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ॥ ಹೊದ್ದಿತೇನುಡಿಕ ಪಲ
ಚಾಂಚಿದ | ಕದ್ದಿ ಕಾನನಗೋಚರ ಬಿಬಿಯರಿ | ಡೆದ್ದ ಬಾಲಿಸಿ ನೋಡಿದನು ನಾ
ಲ್ದಿಸೆಯ ಲಾಗ ಹನುಮ ॥೨೧॥ ಅಡುದುರಾವಣನಿವನು ತಾವಿ | ನ್ನಹುದು ಮುತ್ತ
ಪ್ಪುವಡಿನುತ್ತ ತರುಣದ | ಬಹುಮುಖನನಾದ ಸನೊಂದೇ ಮುಷ್ಟಿ ಘಾತದ
ಲಿ ವ ಹಿಂಬಳಿ ನಿಳಿನಿಸಿವಿಗೇಪಿ | ಪಹಿತರಸ ಕೊಳು ತಕ್ಕೊರವೆಯ
ಬಹಳ ಬಲನ ಹರಿಯನೆತ್ತನು ತರುಬಿದನು ಬಳಿಕ ॥ ॥೨೨॥

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ತವಿವತಿವಿಗಳನಾಂತು ಫುನಪಿ ತಪಿದತವಿಗಳನಾಸಲಾ
ರದೆ | ಪವನಜನಮರವೆಯು ಲಿಹಾಯ್ದನು ರಣದೊಳಸುರೇಂದ್ರ ॥

ಪದ್ಯ॥ ಘಾಯು ಬಿರಿಸೋಬಿದ್ದ ನೋರಘು | ರಾಜಕಪಿ ಸೇನಾಧಿನಾಯ
ಕ | ನಾಯು ವಿನಶನಣಾರಿಯು ಬಾರದು ಬವರದೊಳಗೆಂದ ॥ ಬಾಯಬೊಬ್ಬೆ
ಯ ಭಟವ ಬಿರುದಿನ | ಸಾಯಕದ ಪರಿವಾರಯು ಪುತ್ರನ | ನೋಯಿಸಿತು ನಿಗು
ರಿಸಿತು ನಿಶಿತ ಕ್ರೋಧ ಮಂಕುಶಿಖಿಯು ॥೧॥

ಕೊರತೆ ಬಂದರೆ ಬರಲಿ ರಘುಪತಿ | ತೊರೆಯಲೆನ್ನ ಸುಪುತ್ರಿ ಜಿಹ್ವೆಯು |
ಮುರಿದನೆಂದು ಭ್ರಮಿತನಿವನೆಂದುದು ಲಯಾಲೋಕ ॥ ಮುರಿವನೇ ಖಳನಿ
ಲುವಗಕುತ್ತವ | ಸುರಿಸುವೆನು ಶಾಕಿನಿಯರಿಗೆ ರಣ | ಮುರುಕನಿಳನಿನ್ನರಿಯ
ಬಹುದೆನುತು ಬ್ಬಿದನು ಹನುಮ ॥೨॥

ದೊಡ್ಡ ಗರಸದೆ ಬಡಿದು ಶಕನ | ಗೆದ್ದ ಸುಭಟರನಾರುಯೋಜನ |
ಕೊಡ್ಡು ಮರಳಿದು ಮಾರುತಾಧ್ವಕನೆಂದು ಲಳಿಮಸಗಿ ॥ ಹದ್ದು ಹಾಸಿಗೆ
ಹೊಂಚುವಪ್ರೌಳು | ಬ್ಬದ್ದ ಮಾರುತಿ ನಿಂದಿದನು ಮೇ | ಲಿದ್ದ ಸುರಗಣ
ಹೊಗಳೆ ರಕ್ಕಸರಾಯ ನಿಡಿರಿನಲಿ ... ॥೩॥

ಪಿನೆಲಪ್ರೊದಕ ಕಂಠರಣಸು | ವಸ್ಮಾನರ ಜಕವಾತೊದನಿಸು | ಧಾನಪ್ರೌ
ಸಂಗರವ್ರೊ ರಸುಚಿತನಾವುದು ದೆಸ್ಯೇಗ ॥ ಭಾನುಕುಲಜನ ಕಾಣಬೇಕೆಂ

ಬೀ | ನೆನಹುಸಿನಗುಟಿಕೆಯೇಳನು | ಮಾನವಾವ್ರದಸುಮ್ಮನಿರಬೇಡೆಂದನಾ
ಹನುಮ ||೪||

ಬಿರಗದೇಕೆವಿಮ್ಮವನುನೀತಾ | ನರಿಯಬೇಹುದುಪ್ರರವಸುಲಿತಂ | ದರು
ವೆಯೆಂಚಿಟಿಗಳಲಿಸುತ್ತಿಸವಿಾರಬಾಂಧವನ || ತುರುಕಿತರುವಲಿರಕ್ಕಸರರ
ಣ | ವರಿಯೆಹೊಯ್ಯಲಿನಲೆವ್ಮನೂರೊಳು | ಮೆರಸಿದುದನೀವುರದುದು
ಚಿತವೆಯೆಂದನಾಹನುಮ ||೫||

ಅರಿವಡೆಶಿವ್ರೋನೀನುನೆತ್ತಿಯು | ಹೆರಯುವನೆಮೋಲ್ಲಬೊವ್ಮಸೇಸುರ |
ಕೆರೆಯನೇಕಿಖಿಯುವನಿಶಾಚರವರುಣವಾಯುಗಳ || ನೆರವಣಿಗೆಯುವನೇವಿ
ಚಾರಿಸಿ | ತರುಚಗೆಡದರೆಬಲ್ಲೆನೇಹಲು | ಫ್ರೊರೆಯುಕಪಿನೀಕೇಣಕಿಸಾಯು
ದೆಕಲಕಸಾರಂದ ||೬||

ಆದಡರುಹಿಸಬೇಕೆಬಲುಭಟ | ಸಾದೆಲಾಸೀನೀಗಕಾಲದ | ಹಾದಿತಾ
ವಿವರೀತವುರವರುವುಧುಪರದಕೇನು | ಕಾಲನೋಡವಜಯವುಖವ್ರನಿ
ನ| ಗಾದಡೀವಾತುಚಿತವೆಂದುವಿ | ನೋದದವಲಿಕೆಡಹಿದನುತೇರಿಂದಸುರವಲ್ಲ
ಭನ || ||೭||

ಎಲವ್ರೊಸಾರಥೀನಿವ್ಮೆಡೆಯುನೀಕಲ| ಹವನುಜಯುಸಿದಡೆಕೊಡುಕೊ|
ಳಿಳಿಕಖರವಕೆತೇರನವಗೆಂದಿತ್ತುಕೈದುಗಳ || ಕಳಚಿಹಾಯ್ಕಿದನವನೆಡೆ
ಗೆನಿ|ನ್ನಳವತೋರೈನವುಗೆನುತದಶ | ಗಳನಕಿವಿಯಲಿಬೊಬ್ಬಿರಿದನೆದೆಬಿರಿ
ಯೆಕಲಿಹನುವು ||೮||

ಕಳದುಕೈದುವಬಿಸುಟನೆಲದಳ | ವಳಯುಧಿರುನಿನಗಾವಬಳಿಯುಲಿ | ಬ
ಳಕೆಬಯುಸುವೆದೆಕಿದಂಗದಲಂಜಬೇಡನುಡಿ || ಹೊಳಕೆಕಾರರುನಾವುನವ್ಮ
ಗ್ಗಳಕೆಯೆನುಸುರರೀಕ್ಷಿಸಲಿನುಡಿ | ತಳುವವಾಡದೆಹೇಳೆನುತಹನುಮಂತ
ಘರ್ಜಿಸಿದ ||೯||

ಎಳೆಗೊನೆಯುಚಿವ್ರುಟುವರೆಕೊಡಲಿಯು | ತಳಿಸುವರೆಕೇಳೆಲವ್ರೊಕಪಿನಿಂ|
ನೊಡನೆಕಾದುವಡೇಕೆಕೈದುಗಳಸ್ತ್ರಹೀನನಲಿ || ತಳವಿಘಾತಿಯೆಕೈದುವೇಕ
ಳ|ಕಳಿಸಿನಕ್ಕನುಹನುವುನಹುದೋ | ಖಳರೊಳಗ್ಗದವೀರನಹೆವುೆಚ್ಚಿದನು
ನಿನಗೆಂದ ||೧೦||

ಧುರದಖಾಡಾಖಾಡಿನವ್ಮಿ | ಬ್ಬರಿಗೆಬೇರೆಂದೊಂದುಗುಡ್ಡಿನ | ಗುರು
ಲಘುತ್ವದಘಾ[illegible]ಗಣಿಪರಿಯುಂತ॥ಪರಿನಿಡಿಗಳಾಗಿರಲಿಗೆಲವಿನ |
ಪರಿಯುಕಂಡರಸೋತವರುಕಿಂ | ಕರರುಕೈಕೊವೊಪಲುನೀನೆಂದನಿಲಸುತ
ನುಡಿದ ||೧೧||

ತಿವಿವೊಡಲುಸೀಸೇ ವ್ರೋಕಪಿವರು । ದಿವಿಗಳಿನ್ನ ವುನೋಡುಸೀಸನೆತ್ತಿ
ವಿದಘಾಯುವ್ರುಮುರಿದೆಲಾವನಭಂಗದಲಿನಿನ್ನ ॥ ಕವರಕೋಳ್ನೊರರನುಕೊಂ
ದುದು । ತಿವಿಗಳಲ್ಲವೆಯುನಲುಜರ್ರದೊ ಳವತ್ರರಿಸಿದುದುಕೋಪಶಿ
ಖಿಬಲಿಕಾದಶಾನನನ ।೧೩।

ಅಸುರನಾನುಡಿಗೇಳಿವಿಗೆಘ । ಜಸುತಕಣುಕಿಡಿಗೆದರಿಕ್ಕೈಗಳ । ಹ
ಸೆಯುಲುದುರ್ದವೃಕಿಡಿಗಳುಬ್ಬುವಕಾರ್ಬೊಗೆಯುನೆಣದು ॥ ವಸುಧೆಯು
ದುರಲುತೀವಿಬಲಿಡಾ । ಯುಸಕವುುಷ್ಟಿಯುನೆಗಹಿಸಿದಿಲಿನ । ಒಸುರಬಿ
ಚ್ಚಲುಬೊಬ್ಬಿರಿದುತಿವಿದನುಸವಿರಾರಜನ ॥೧೩॥

ಭವದಭಾರದಲೊದದಕಿಡಿಲಿನ । ಚರಣಹತಿಗೆಕುಲಾದ್ರಿಕಂಪಿಸಿ। ಧರೆಗೆ
ಧಡಧಡಿಸಂತೆತರಹರಿಸುತ್ತಕಲಿಹನುವು । ತರಹರಿಸಿಕೊಂಡಹುದೊತಿವಿಗ
ಳ । ಬರವ್ರುಬಿಟ್ಟತುನಮ್ಮಘಾಯದ। ಪರಿಯುನೋಡೆನುತುದ್ದಿದನುಕರ
ತಳವನಪನಿಯುಲಿ ॥೧೪

ಒಲವುದಿಳೆಯುಲಿಪಾಯುದ್ಧಪದಹತಿ । ಗೊಲವತಾಪರೆಯುಂತೆತೂಗಿತು
ಜಲಜಸಂಭೂತಾಂಡತುಳುಕಿತುಕೂಡೆಜಲರಾಸಿ ॥ ಬಲಿದುವುುಷ್ಟಿಯುನೆ
ತ್ರಿನೆತ್ರಿಯು । ತೊಲಗಿಸಿದನಿನನವುರಗಣನೆಶ । ಬಲಕೆಚಲ್ಲಿತುಚಲಿಸಿದವು
ಜಗವುುರಸಂತತಿಯು ॥೧೫॥

ಅತುಕೋಕಂಡ್ಯಾವುನೋನಿ । ಭೀತಿರಣರಂಗವನುವೀರರ। ಜಾತಿ
ಯುಲಿಜೀಪಾಳವುಳ್ಳವನೆಂಬುದೀಲೋಕ ॥ ಕೋತಿಕುಲದವರಾರುಕದನದ ।
ರೀತಿಸವ್ಮದುಸ್ವಲ್ಪನಿನ್ನೊಳೆ । ಗಾತುನಿಲುವುದುದೊಡ್ಡಿದೆನುತೆರಗಿದನು
ರಕ್ಕಸನ ॥೧೬॥

ಹಾರಿಬಿದ್ದನುನೆಲಕೆರಕುತವ । ಕಾರಿಕಾರಿವುನೆಲನಕಣವೆ ! ಚ್ಚಾರಿದ
ವುಕರಣೇಂದ್ರಿಯದಕಳವಳದಘುಂಪಿನಲಿ । ಗೂರುವುಸಗಿತುಶಸ್ತ್ರ
ಸರ್ಪನ। ತೋರಿಕೆಯುರುಚಿಯುಂತೆಚಲಿಸಿದ । ವೀರಿಳೆಯುಜೀವದಲಿಕ್ಕೈಕಾ
ಲಸುರವಲ್ಲಭನ ೧೭।

ಭಾಪುರೇರಣವೀರರಸದರ । ಸೌವಗಾಪತಿವಿಲಯುಶಂಕರ। ರೂಪನಪರ
ಬ್ರಹ್ಮನಚ್ಯುತಪದಕಮಲಭೃಂಗ ॥ ಗೋಪ್ಯವುುಖ್ಯಸವುಸ್ತಸುರವು
ಕು । ಟೋಪಲಾಲಿತಚರಣಕರಣವಿ। ಲಾಪವಿಜಿತೇಂದ್ರಿಯುನವೋಯೆಂದ
ವುರವುುನಿನುಡಿದ ॥೧೮॥

ಸುರರು ಘೀಯುಂದುಬ್ಬಿಮುರಿದರೆ । ಯೆರಡು ವೈರ್ಯುಲಿ ಪಾಡಿದವು
ಕುಂ । ಬುನರುನರ್ತಿಸಿನವಿದರಾರಂಭಾನಿನಾರಿಹರ।ಧೆನಧನೆನಡುಗಿದ

ಸುಮಾರುತಿ । ತೆರಹರಿಸಿಕೊಳ್ಪವನುಕದಪಿನಿಕ । ರದೆಲಸುರನನೋಡು
ಕಿರ್ದನುಬಿಗಿದಬೆರಗಿನಲಿ … ॥೧೯॥
ಅರೆಘಳಿಗೆಗಸುರೇಂದ್ರನಸುಚೇ । ತರಿಸಲೊಯ್ಯನೆರಾಘವೇಂದ್ರನ ।
ಶರಪತಿಯುಮಂಗದಲಿಕಳವ್ರುದುಮುನ್ನಿನಾದೇಶ ॥ ತರುಣಕೇಳದರಿಂದಹ
ಗೆವನ । ಹರಣವತ್ರಾಣಿಸಿತುಮೆಲ್ಲನೆ । ಕಿರನನೆಗಹಿನವೀಕ್ಷಿಸಿದರೆವೆರೆದುಪ
ವನಜನ … ॥೨೦॥
ಆಜಿವೆಪ್ರುನಾವ್‌ನಿನಗೆಮರಣದ । ಮುಂಜುಮುಸುಕಿದುದೆಂದುಸಮರ
ಸ । ಮಂಜಸವರತ್ರಾಣಿಯುಹೆಸರಾನ್ಯನೇಸೀನು ॥ ಅಂಜದೇಳೆನುತು
ಬ್ಬರಾಸಿದ । ಲಂಜನಾಸುತನಾವಿವೇಕರ । ಭಂಜನನದಬ್ಬಿಸಿದನುಬ್ಬುವ
ರೋಮಹರುಷದಲಿ ॥೨೧॥
ಎದ್ದನವನಂದಂಬುಧಿಯೊಳಾ । ಗದ್ದಗಿರಿನೆಗೆವಂತೆಬಾಯೊಳೆ । ಗೆದ್ದ
ಣಘೊಳಿಯುನುಘೂಯೆಂದುಗುಳತೆಡಬಲವ ॥ ಇದ್ದಕೆಯುನಾರೈದುಹಲು
ಗಳ । ನುದ್ದಹಾಯ್ಕುತಮಸ್ತಕವಮುನ । ಗೆದ್ದುಮುಂಡಿಗೆಕೊಂಡುಕಂ
ಬುಬಿರಿದಾರ್ದನಸುರೇಂದ್ರ ॥೨೨॥
ಸರಿಸದವರಿಲ್ಲೆಂದುಸರಿಯಂ । ತರವ್ರರಾತನಸುಭಟರಲಿಸಂ । ಗರಕೆ
ರಣಸಾಹಸಿಗಸೀನಹೆಗುಣಕೆಮತ್ಸರವೆ ॥ ಕರಹತಿಯುಸಿವನೊಮ್ಮೆಸೀತ
ನ । ಹರಿಸಿದರೆಭುವನಹೆಯೆನುತ್ತ । ಬ್ಬಸಿರಿಬಲುಗ್ಗೈಹತ್ತಬಲಿದೆತ್ತಿದನು
ದಶಕಂಠ
ಕೆಡಿಸಿದೆಮಾತಾಡಿದೆಯಲಾನಿ । ನ್ನೊಡನೆಕಾದಿದೆನೆಂದುಸರಿಯಂ । ದೆದೇ
ಹವಾಚಿಸಲಹುದೆಬದುಕಿದೆನೆಂಬಗರ್ವದಲಿ ॥ ತುಡುಕಿನೀನಿನ್ನೊಮ್ಮೆಮೆ
ಲು । ಬ್ಬಿಡಿಸದೆಮ್ಮಯಹತಿಗೆಸಿನ್ನನು । ಸಡಿಲಪಿರೆಸನ್ಯಾಸನಿನ್ನೊಳುಸ
ಮರವೆನಗೆಂದ ॥೨೪॥ ಘಾಯುವಿದರೊಳುಬದುಕಿದರಸವು । ರಾಯುತದ
ಸಂನ್ಯಾಸವ್ರೆಸಲೆ । ವಾಯುವಿನವ್ಯೆಹಾಳಿಗೆಡೆಗೊಡುನಿನ್ನವದಸವನು ।
ಕಾಯುಕೆಳೆಯುಡಮುನ್ನಮುತ್ತಿನ । ದಾಯುಕರಪಾಗುಂಟುನೆನೆಯುನು ।
ತಾಯುತಾಹವಮಲ್ಲತಿವಿಡನುವಜ್ರವಿಗ್ರಹನ ॥೨೫॥ ಕುಕ್ಕರಿಸಿದುದು
ಗೋಣುಪ್ರಾಣವೊ । ಳೊಕ್ಕವರುಣಜಲೌಘಜಡಿದುದು । ಬಿಕ್ಕಿಕಂಠ
ದಲರಿವ್ರಮರವೆಯುಜೀವಚಂಚಲದ ॥ ಸೊಕ್ಕುಬಂದುದುಕ್ರಮದಸೋಂ
ಕಿಗೆ । ಸಕ್ಕಜವ್ರಬಲುಕಾಯ್ತುವಿಗೆಮಡ । ಓಕ್ಕಕೊಂಡುದುಮೂರ್ಛೆ
ಮಗವೆಗೆಸಂದನಾಹನುಮ ॥೨೬॥ ಕೇಳಿದ್ದೆಕುಶಕುಲಿಕಕಾಯುದವೋಲಿ
ಬಿದ್ದದಶಾನನಕರ । ಜಾಲಕಂಪಿಸ … ನವಳಿನಲಿ । ಸೀ

ಳಿವುದುಶರಘಾತದರಿಕುಲ | ಶೈಲಪಡಿಕೊಡವುದುಮಹಾದೇ | ವಾಳುತನ
ವಿಗಡತಟೋಯೆಂದಸುರಬೆರಗಾದ ||೨೭||

ಗುದ್ದುಬಿರಿಸಿವನುಳಿವುಜರಿದೆವು | ಗಿದ್ದಹದೆಸಿದುಬೇಗವಾಡೆನು | ತ
ದ್ದರಿಸೆಬಾಚಿದನುರಥವನುಸೂತನಸುರಂಗೆ ||ಬಿದ್ದಭಟನಿವಸಂತವಿಸಿಕೊಂ|
ಡಿದ್ದನಾದಡೆಸೂತಕೇಳೆನು | ತಿದ್ದಿತನ್ನಯದಶವರೂಥವಹೂಡುಬೇಗೆಂ
ದ ||೨೮|| ಸರಿವುದೇವಡೆನುತಸೂಸಿದ | ಶರಶರಾಸನಶಸ್ತ್ರವನುಸಂ | ತ
ರಿಸಿಕೊಳುತತರಿದನ ತನ್ನಯತೇರತವಕದಲಿ || ತೊರವೆಯಧಿಪತಿರಾಯನ
ರಕೇ | ಸರಿಯೆಭೃತ್ಯನಸುರಪತಿತಿರಿ | ತಿರಿಗಿನೋಡುತಸೂಠಿಯಲಿಸಡಗ
ರಿಸಿದನುರಥವ ||೨೯||

ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ವೀರರಕ್ಕಸರಾಯರಿಪುಜ | ಝುಜ್ಝರನಾಹವಧೀರರಘು
ಕುಲವೀರಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆಹಳಚಿದುಗೆಲಿದನಸುರೇಂದ್ರ ||

ಪದ್ಯ || ಕೇಳದೈಕುಶನಿಮ್ಮರಘುಭೂಪಾಲಕನಮಸದುಶ್ವವೆಚ್ಚಿನ
ಪಾಲನೆಯುನಿಜಭೃತ್ಯನನುವಂಚಿಸಿದಶಗ್ರೀವ || ಕೋಲಕೋಲಾಹಳಿಕೆಯಲಿ
ಕವಿ | ವಾಳಕೆಡಹುತದನವುಖದು | ಬ್ಬಾಳಿನಲಿರಘುಸಾರ್ವಭೌಮನ|
ರಸುತ್ತೈತಂದ ||೧||

ಎತ್ತಲೆಲವ್ರೋಹರಿತಹಳಿಗಳು | ಮತ್ತೆನಿವಿಸ್ಮಾಬಲದಬಾಹುಬ | ಲೊಸ
ತ್ತಮರಳಾರುಂಟುಹೇಳಸರೆನ್ನಭೃತ್ಯರಲಿ || ತೆತ್ತಿಕಡುಹಗೆಕಾರರಿಲ್ಲೇ |ಹೊ
ತ್ತಿಗೆನ್ನಯರಣವಜಯಿಸಿದು | ಮತ್ತವುಂಡಕೆಗವಿಸುವೆನುಸಾವಿತ್ರಿ||
ಮಾರಾಂತ ||೨||

ಹೋಗದಿರುನಿಲ್ಲೆಲಪೊಸಾವ್ಕತ | ಯೋಗನೂರವರಲ್ಲನೀವ್ನಿ| ವಮ್ಮನ
ಮದಬಗೆಜೇರೆಬಾಚತನಕ್ಕೆಬೆರೆಯುಡಿರು || ಕೈಗಣೆ ಕಳುಹಿತ್ತಕದಗದ |
ಮೇಳಿದೀತಾನೆಲ್ಲಗಾದನುಹೋಗೆನುತನಿಜಘನು | ಧಸಿದೇರಿಸುತಬೊಬ್ಬಿ
ರಿದ ||೩|| ಬಿರಿದುಡಿಳೆಬಿರಾಧಸಿಗೆರಿಶ್ರುತನು | ಬಿರಿಯುಳಹುಬೇಸೂತನಸುಬ
ಝಿಸ್ಸರಿತವಾದುದ ಝಡಿಶೆಯುಲಿಜವಗೆಟ್ಟವಕ್ಷಚಯು || ಭರದಬೀತಿರ [illegible]
ಸುರಪತಿವೈ | ಮರದುಮೌನಧ್ಯಾನದಲಿಸಿಜ | ಶಿರವನಲದೊಲದ [illegible]
ದೋವೀರರದೇವನೀನೆಂದ ||೪||

ಸುರರುರಣಕವ್ಮಡಿಮಹಾವಾ | ನರರರಣವಿಗಿಲಾಯ್ತುವೈಶ್ವಾ | ನ
ರರರಣಕಿಂದೇನರೇಂದ್ರನಕೈಲಹಬಲಹಾಯ್ತು || ಅಮರೇಂದ್ರಪ್ರಕೃತಿಯುನಂ

ಗೀ । ಲರಿಸಿಕೊಂಡಿಪೆರಿಪುನೃಪಾಲನ । ಧುರವಿಭೀಷಣನುಡಿದನುಡಿಸಡಗರಿ ಸುತಿದೆಯೆಂದ ॥೫॥ ಬಿಲ್ಲತುದಿಯಿಂದಸುರಿಯುಚಂಡಿಯು। ಚಲ್ಲಿಸಿದಯುಕದಂ ತಕದಕಡು । ತೆಲ್ಲಣದತೇಜಿಗಳಬೋಳೈಸಿದನುಹಸ್ತದಲಿ ॥ ಬಲ್ಲಿದನುಸೀನ ಹುದಶೀನರ ರಲ್ಲನಮ್ಮಯುಹಗೆಗೆನೀತಾ । ನೊಲ್ಲದಳಿಯನೊವುಗನೊಹುಸಿ ಯುಬೆಸೇಳುತನಗೆಂದ ॥೬॥

ಅಳಿಯುವುಗೆನೆಂಬೀವಿಚಾರದ। ಬಳಿಕೆನಿನಗೇಕೆಲವ್ರೊಮುಲತರ । ರಳಿವೆ ನಾವ್ಮರೆಹೊಕ್ಕವರವುಗನೆಂದುಮುನ್ನಿವೆವು ॥ ಅಳಿವವನೊಸೀನಿನ್ನತಮ್ಮನ। ಬಳಿಯುಜೀವಿಸುವವನೊಹೇಳೈ । ಬಳಕೆಯಿಲ್ಲದೆಸೊವಬದುಕುವಬಗೆಯು ನೀನೆಂದ ॥೭॥ ಅರಿವಧುವನೆಳತಂದುರಿಪುವಿನ । ಶರಹತಿಗೆಗುರಿಯಾಗಿಮುತ್ತದ । ಪರಿಹರಿಸಿಜೀವಿಸುವಭಟನೇಬಣಗೆಹೋಗೆಂದ ॥ ಸರಳಸೂರದಲರಿನೃಪಾಲಾ । ವರಜನನುವುಸುಕಿದನುವೋದದ । ತರಣಿಯುಂತಿರೆತೋರಿದನು ಸೌಮಿತ್ರಿಸುರಕುಲಕೆ ॥೮॥

ಧುರದೊಳಾಲಕ್ಷ್ಮಣನುಕ್ಷುಕ್ಷಿಸಿ । ಸರಳತೊಟ್ಟರೆನಿಲುವನಾವನು । ಸುರನರೋರುಗರಾಕ್ಷಸರೊಳೇನೆಂಬೆನದ್ಭುತವ ॥ ಅರಿಶರಾಘುವಕಾಣೆಕಾಣೆನು । ಸುರರಶರಣಿಯುಚಾಪಶಿಕ್ಷಾ । ಗುರುಗಳಲ್ಲಾರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೆಂದು ಮುನಿನುಡಿದ ॥೯॥ ಸರಳವುಮುನಿಗುವಳೆಯುಚಿತ್ರಾಕೃತಿ । ಸರವಮುಯುಮುಂಬರದರಾತಳ । ಹೊರಳಿಮುಂಯುಹೊಸತಪ್ಪಗಳತಾಗುಗಳತಸಿಗಿಡಿಯು ॥ ಅರರೆನರಕೇಸರಿಹಿರಣ್ಯಾಕ । ಮರುತರದವಿಕ್ರಮಕೆಸತಸಾ । ವಿರದಮುಡಿಯೆನೆ ಮೆರೆದುದಾಜಿನರೆಂದ್ರರಾಕ್ಷಸರ ॥೧೦॥

ಎಸುವಭಟರಿಬ್ಬರಶರಾಳಿಯು । ಜಿಸುಗೆಯುಲಿಬಲುತ್ರಿವಿರಲತೆಲಂ । ಬಿಸಿದುದವನೀತಳವನಾಲಯುದಂಡತಮದಂತೆ ॥ ವಸೆಗಳಿಬ್ಬರಮೈಗಳಲಿಸಂ । ಧಿಸಿದುದನುನಾಕಾಣೆಕವಿತೆಯು । ವಿಶಿಖವಿದ್ಯೆಯುಸರುಡಿಯೊಬ್ಬನೊಳಲ್ಲವಿಲ್ಲೆಂದ ॥೧೧॥

ಸುರರುಮೆಚ್ಚಿದರೀತನಿಸುಗೆಯು । ಕರಚಮತ್ಕೃತಿಗೊಡನೆರಜನೀಚರ ರುಕಾಂಗ್ಯಸಿದನುಸರಳೊಟಕ್ದಶಾನನನ ॥ ಕರಸಿಧಿಯುಧರೆವಾಲಿಗಳವೊ । ಹರದವ್ರಿಂ ಬಳಿಕಿಬ್ಬರೆಸುಗೆಯು। ಸರಳಸಂಗರನಡೆದುದೊಂದರೆರುಸಾವಧಿಯುಂತ ॥೧೨॥

ಕೋಪಕೊಸರಿದಬಿಬ್ಬರಿಗೆಶಿಖಿ । ರೂಪರಾದರುಬಳಿಕವಿಮಲವಿ । ರೂಪ ನಯನಸಾಳೆಲೋಚನನ್ನಾ ಣದಂತೆ ॥ ತಾಪಸಿದವ್ರಜಗತ್ರಯವನುರಿ ।

ತಾಪದಲಿತಳ್ತಂಕಿಸಿತುಮೋ । ಲಾಪುರಂದರಧನದರ್ಪಮುವರ ಸ್ಥಾದಿಸುರನಿ
ಕರ ॥೧೩॥ ಯಗಾಕೆನಾವಂಬಿವನುಪಡ ಕೆ । ನಾಕಜರನೆರಹಿದುದಯೋನಿ
ಧಿ । ಬಗಾಕೆನಡೆತಂದಸುರಧಳಿಲೀಪಟಗೆಮೂರಿದಪ್ರೊ ॥ ಸೋಗುತಿದೆಶರದ
ಗ್ನಿತಾರಕ । ವಿಗಾಕವಿವರಲಿಮನವ್ರುಮರಣವ । ಕೈಕೊಳಿಸುತಿಧೆಕಟ್ಟವೆಂ
ದವಸುರಪರೊರಲಿದರು ॥೧೪॥

ಸುರರಕಟ್ಟೊಳ್ಳಿಕಲಿಕೆಯನದಕೇ । ಳ್ದರಿಹಯೆಂಕರಲಕ್ಷ್ಮಣಸುಘೋ ।
ಕರದಶರಸಂಧಾನದಲಿಲಂಕಾಪುರಾಧಿಪನ । ಕರದಕಾರ್ಮುಕಹಸ್ತಶತಸಂ।
ವಿರದಕಲಿಯಲಿಕಡಿದುವಕ್ಷದ । ಹೊರೆಯಹೊವಿನ್ನಸವರ್ಮದಂತವನೆಚ್ಚು
ಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥೧೫॥ ಕಡಿಸುತನಾಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆಕರ[illegible] ಣಿಸಿದಪ್ರೂರ್ವದ
ವೇಘಭಾಸುರ । ವಿಶಿಖವದುಕೀಲಿಸಿತುಕೀಲಲವನುರಸ್ಥಳವ ॥ ವಿಷವ
ಕೊಂಡವನಂತೆತನುಕಂ । ಪಿಸಿತುಕಳವಳಿಕೆಯಲಿಕಂಗಳ । ರಸುಮೆಯ
ಡಗಿದವಂಗಭಾವಿಸಿನೆವಿನ್ಮದನುವುಲಗ ॥೧೬॥ ಹೆವರಿಸಾರಥಿಸಮರಮುಖ
ಕಾ । ಳಿಪನಳೆಸುಗೆಯುಕಾಣದಕಟಾ । ಕದನಕಂಟಿಸಿತೇನುಗತಿತನ್ನ
ಸುವಿಗೆಂದೆನುತ ॥ ಬೆದರಿಮೋರೆಯದೆಬ್ಬಳವಿಗದ । ಬದಿಸುತಿದೆತವನ್ನಾಯ
ತೆಂದಾ । ಕದನಗಲಿಸಂಧಿಸಿವಸಾವಿತ್ರೀಸುರಾಂತಕನ ॥೧೭॥ ಹೊಡಿದಾ
ಬಳಿಯೆಂಬವೆಲ್ಲನೆ । ಮುಡಿಗೆಯೊಳಿಳುಹಿದನುಮನದಲಿ । ನೋಡಿದನು
ಕಾಕುಸ್ಥನಂಕಿತಶಾಸನಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ನೋಡಿದನುಬಳಿಕೇರಿಳೆಯಲುಸು ।
ರಾರಿಕೆಮಬಹತನವಬಳಿಮಸ । ಪಾಡವನುಕಂಡೀತಕ್ರಪೆಯಲಿಸೂತ
ಗಿಂತೆಂದ ॥೧೮॥ ಬಾರೆಲಪ್ರೊಸರಥಿವಿಗಾಪ್ರೊದುರವ್ರೋನಿನ್ನವಗೆಸಾ
ಗುವಿ । ಕಾರದೇಹವೊಳಿಲ್ಲಲೇನೋಡುಸುಗನಾಶ್ಯದ ॥ ನೀರನೆರೆಯೌಷಧಿ
ಗಳುತ್ತಡೆ । ಸಾರಿತೀರಿನಮೇಲಿಮಾರ್ಗದ । ದಾರಿಗರುನಾಹಲ್ಲಬೇಗುಪಚರಿ
ಸುವೀಸೆಂದ ॥೧೯॥

ಎದ್ದುಬಕವನಸುರನಕ್ಷಿಗೆ । ತಿದ್ದಿದನುಹೆಂಗಳಶವಾರಿಯ । ನುಡ್ಡಿ
ದನುಹಾಮದಲಿಕುಕಾಜ್ಯೌಷಧಿಯ ॥ ದೊಡ್ಡವಾಯುಸೊಖಳಸೊ
ಹೆಂಯದ್ದಡೆ । ಬಿದ್ದನೆಂದೆಂಬವರಕಥೆಯೇಕ । ಗಿದುದೇಳೆಂದೆಬ್ಬಿಸಿದನುಬ್ಬಿ
ರಿದುದಶಮುಖನ ॥೨೦॥ ಏಳುತವಪರನೆ ಶಕದತ್ತಕ । ರಾಳಶಕ್ತಿಯುನೆಗ
ಹಬಿಟ್ಟನು । ಕೇಳದೈಕಶಕೊಂದ ಬಿಟ್ಟದುರಾವಣಾನುಜನ ॥ ಮೇ
ಲುವಗನನುಮುಸುಂದ ದಂಧ । ಮುಳಿವಕ್ಷವನಗಿದ ರೋವಪಾ । ತಾ
ಳಿವರಿಲಂಬಿಸಿತುಹಂಬಿಸಿತುರಿಸು [illegible] ॥೨೧॥ ಬಿದ್ದನೊ ಹಗೆಯೆನುತ
ಬೆನ್ನಿ । ಗಿದ್ದಬಲವೆಮೊಬ್ಬದಸುರರು । ತಿದ್ದಿತೆನ್ನೆನೆಂದನೊಂಡೆ

ಠುವುನದನುರುಕದಲಿ ॥ ಉದ್ಧುರುಟುಖಳನಿಳದುರಥನನು ! ಹೊದ್ದಿದ ನುಲಕ್ಷ್ಮಣನಸೀತೆಯು ! ಕದ್ದುಕೊಂಡೊಯ್ದಂತೆಕೊಂಡೊಯ್ದುಕ್ಕವು ನತಂದ ॥೧೨॥ ವೈದಿದನನಿವನಗ್ರಜನಕೋಂ ! ಡೊಯ್ದುತೋರುವೆನಂ ನನೊಲ್ಲದ । ಮೇದಿಸೀನಂದನಗೆಕಾಂದಾದನಿತರಲಿಮನವ । ನೈಡಿಕೊಂದಿ ಹಪತಿಯುದೆಸೆಯನು । ವಾದವೆಮ್ಮಮನೋರಥದರಸ । ಪಾದಸಿದ್ಧಿಭ್ರದಂ ದುಹಿಡಿವಾಂಕಿದನುಲಕ್ಷ್ಮಣನ |೧೩|

ಔಕಲೌಕಿದವಳ್ಳೈದಳ್ಳಿಸಿ । ನೂಕಿತುರಿನಿಟ್ಟುಸುರಿನಲಿಬಿಡ । ದೋಕರಿಸಿದುದುವದನಹಾಲಾಹಲಮುಹಾವಿಷವ ॥ ತೇಕರೆಯುತಳ್ಳಂಕದಲಿಒಹು ಲೋಕಗೆಘರ್ಮಧಾರಳನಜಗ । ದೇಕವೀರನನೆಗಹದೆನಿಂದನಸುರೇಂದ್ರ ।

ಹಿರಿದುಬೆರಗಿಟ್ಟುಸುರಪತಿನಿಜ । ಶಿರವತೂಗುತಲಾಗಲದಕೇ । ನರಿವನವುಸ್ತಕವನೊಯ್ವೆನೆನುತ್ತಖಂಡೆಯುವ । ಕೊರಳಗಾನಿಸುವನಿತರೊಳೆ । ಚ್ಬರದರೋಗಿಯೆಮುಂದೆಳೆಯನಿಂ। ದಿರುಳಮೃತ್ಯುವಿನಂತೆನಿಂದರಿದನೊದರಿಕಲಿಹನುಮ ॥೧೫॥

ಏನೆಲವೊದಶಕಂಠಕೃತಸವು । ರಾನುಭಾಷಿತವಲ್ಲಿರಣದ । ಪ್ರಾಣಕ ಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸವಾರಿಂದರಿಕೆನಿನಗಾಯ್ತು ॥ ಈನಿಕಿತಸಸ್ತ್ರಂಕರವೃತಾನೀ ನವಾರಿಗೆಹೋಗಲದಕೋಂ । ಡೇನುನಮ್ಮಯುಕೊಡುವಸಾಲವಕೊಟ್ಟುಕ ಳೆಯೆಂದ |೧೬॥

ನೆತ್ತಿಗೇರಿತುಜೀವವೆನಿಲಜಃ ಸುತ್ರರಕಕೈಗುದಿಖಂಡೆಯು । ಕಿತ್ತುಬಿದ್ದುದುಬೆದರಿಕೈಕಾಲುಗಳುಕಂಪದಲಿ ॥ ಮೃತ್ಯುವುಗುಳ್ಳೈತಂದುಪಡಗಡು । ಹೆತ್ತತಾಯೆಡಲಲ್ಪವಿದಕಿಂ । ನುತ್ತಗವದೇನೆನುತತಳವೆಳಗಾದನಸುರೇಂದ್ರ ॥೧೭॥ ಕೊಡದೆಘಾಯುವನಮ್ಮರಣದಲಿ। ಕಡಹಿವಂಚಿಸಿಬಾಹುದುಚಿತವೆ । ವೆಡವಿನಗದೇನಿನ್ನನೆಲವೋನಿನ್ನಚಿತ್ತವನು ॥ ಪಡೆಯುತಿತ್ರಾಹನುವುನಲ್ಲಿಂ । ದೊಡೆಯುಲದರವನಿಗಿದುವುಷ್ಟಿಯು । ಝುಡಿದುಜಗದುದ್ದಂಡಬಲನಿಂತೆಂದನಸುರಂಗೆ |೧೮|

ಕರದುಕೋಬ್ರಹ್ಮನನುಭೃಗುಜನ । ಒರಿಸುಮೃತಸಂಜೀವನಿಯುನೀ । ಧರಿಸುಸಾಯುದುವಾಯುವೇನೆಂಬನಿತನನುಕೇಳಿಸು ॥ ನಿರುತವಿದುಕೇಳೆಲವೊನಾವನು । ಸರಿಸುವವರಲ್ಲದಕೊರಗುಭೂ ।ವರಸಮೆಚ್ಚಿಸಘಾಯು ವೆನುತೆರಗಿದನುರಾವಣನ ॥ ೧೯ ।

ದೆಶೆದೆಶೆಗೆಚೆಲ್ಲಿದವುಕರುಳಿನ। ಕುಸುರಿಕೊಡಹಿದಚೀಲದವೊಲೆಲು । ಬ ಸಿದುಬಿದ್ದವುಬೆರಸಿಚಿಮ್ಮಿತುರುಧಿರನಿರ್ಝರರ ॥ ಮುಸುದೆಡೆಗೆಮುಪವೇರಿದಿಭ

ಜತೆ | ಕೊಸೆರಿದೆಳೆಗುಂಬಳದವೊಲುರ| ಕ್ಕಸನನಿಜಹಾಕಾರನಿರವ್ರೊಯ್ಲ್ಲ
ಯ್ಯುತ್ತನಿಮಿಷದಲಿ ||೨೦||

ಅಹಗಿತೀತನಕೋಪವನುಸಡಿ | ದೊಲಿದನಸುರನಕಾಣುತೆಜೆಂಯುಲಿ |
ಮಿಡುಕಿನಂಕಾಂಕವ್ರಮಿತಮುಸುವರಿಕೆಗೆಡವಂದೆ || ಪ್ರೃಢಸರೋಜಜರಿ
ತ್ತವರದು | ಗ್ಗಡದಬಲಹಿಂಡಿದ್ದುದವಗು | ಗ್ಗಡದವಿಕಳ್ಳಾಲಪವಲೇಪಿಸಿ
ತನಿಲನಂದೇಗೆ ||೨೧

ಅಕಟಸ್ವ್ವಮಿದ್ರೋಹಿಕೆಯುಪಾ | ತಕಕೆತಾಗುರಿಯೆಗಾದೆನೇನರ | ಕ
ಕೈನಾಯಕನಾವನೇಶಿವಶಿವಮಹಾದೇವ || ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆನೀಮೂರ್ಖತೆಯು
ನ | ವ್ಯಕುತರಾದುಕುಭಾಪಿತದಸು | ಪ್ರಕಟಸೂರ್ಯಾತ್ರಪಕೆತಮನಾನಾ
ದೆನೇಯೆಂಪ ||೨೨|| ರಾಯರಘುರಾಜೇಂದ್ರಮನದಲಿ | ನೋಯದಿರನಿ
ನ್ನಕಟಿಕಟಿರಾ | ಮಾಯಣದಹೆಸರಂತರಿಸಿತೆಂದಧಿಕಚಿಂತೆಯುಲಿ || ನ್ಯಾ
ಯುವಲ್ಲೆಂದಮರಮನುಜನಿ | ಕಾಯುಬೈಯುದೆವಾಣದೆನ್ನನು | ಪಾಯೆ
ವಿದಕೇನೆನುತಮರುಗಿದನಾಗಮನದೊಳಗೆ ||೨೩||

ಬಸೆಮುತ್ತೇನೆಮ್ಮದುಷ್ಕೃತ | ಹೋಷವಿದಲಶಿವಿಗಾರಲಾರಳ | ವೇಸು
ಮರುಗಿದಡೇನುನೋಡುವೆನೆಮ್ಮಗೀಖಳನ || ವಾಸಿಯಂತರ್ಗತಕಳಪ್ರ |
ಹಾಸುಗತಸತ್ಪ್ರಾಣಗತಪುರ | ವಾಕುಗನುಹಿಂಗಿದಡೆಹೊಗುವೆನುಹವ್ಯ
ವಾಹನನ ||೨೪|| ಎಂದುಮನದಲಿನಿರ್ಧರಿಸಿಸಂ | ಕ್ರಂದಮನುಸುರವೈರಿ
ಯೆದೆಗೈ | ತಂದುನೋಡಿದನಸುರನೆದೆಯಲಿಮಿಡುಕನಾರೈದು | ಸಂಧಿ
ಸಿದನಿದವಯುವಂಗುಳ | ನಂದಮಿಗೆಭುರುಷಾಕೃತಿಯನ | ಲ್ಲಿಂದವೋ
ಲೊದದನುಕಹಾಮುತದಲಿಮಹೀತಳವ ||೨೫|| ಧರಣಿಜಾಸುತಕೇಳುಹನು
ಮನ | ಚರಣಕತಿಕಳೆಬರಿಯಲುದಿಸಿತು | ಸುರತರಂಗಿಣಿಯೆನಿಪನದಿಮಿ
ಗೆತನ್ಮಹಾನದಿಯು | ಪರಮಪಾವನಜಲದವೋಗಜೆವ್ರೊ | ಲುರದನವನಕ್ಷಿ
ಗಳಲಾದಕ | ಶಿರನನದನದಲುಗಿಸಿಕ್ವೈಮುಗಿದೆಂದನಯ್ಯಂಗೆ ||೨೬||

ತರಳತನದಲಿಪಾಪುವಹಾಡಿದ | ಮರುಳತೆಯುದೊಟಕ್ಕೆನಿಮ್ಮಯ | ಹಿ
ರಿಯುತನವನ.ಮೆರವಡೀರಾಕ್ಷಸಕುಲಾಧಮನ || ಅರಿಯದಸುವಿಗೆಪ್ರ
ತ್ಯುಪಾದೆನು | ಮರೆಯುವಗಾತೇಕನ್ನನಾಳ್ದನ | ಚರಣಸೇವೆಯುಚಲಿಸು
ವಂತುದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂದ ||೨೭|| ಮಗನವಗಾತಿಗೆಮರವೆಯಸುರನ | ನೆಗಹಿ
ದನುಮಾರುತನುಮೆಲ್ಲನೆ | ಮುಗಿದೆನೆಶುಕಂಣರಳದವ್ರುಪವಾಣಶಕ್ತಿ
ಯಲಿ | ಹಗದಜೀವಕುಮಾರನಯ್ಯನ | ಹೊಗಳತಲೆಯನುತೂಗಿನಾಟ
ಕ | ನಗೆಯನವಹರುಷಕಪವಾರಿಯೊಳಸುರಗಿಂತೆಂಪ || ೨೮ ||

ವಿಸೆಲವ್ರೊಖಳರಥಸನಜಿಯುವ । ದೇರಿನಲಿತೊಡೆದುಶೌಷಧಿಯನು। ಬ್ಬೇರುಕದನಕೆಕರುಣದಲಿಸೀನಂಜಬೇಡಿನ್ನು । ಬೇರೆಮಾತಿಲ್ಲಮಗೆತಾವ್ಕೈ। ವಿಾರುನವರಲ್ಲಿನ್ನುಮನದಳ। ಲಾರಿತೆಮಗಾಹುನಕೆರಾಮನೊಳೊದಗುಹೋಗೆಂದ ॥೩೯॥

ಹೋಗುಕಾಡೆನುನಿನ್ನೊಡಲುಖಳ । ನಾಗಕುಲಹರಿಯುಕ್ಷನಾಣೆವಿ। ರಾಗಿಗಳನಾಪ್ರಣಕೆತಪ್ಪೆವುನುಡಿದಭಾಷಿತವ ॥ ಹೋಗುಹೋಗದಿರೇಳುಕೊಲ್ಲೆನು । ಹೋಗುಕಾಧುವಡಸುರರಿಪುವನು । ತಾಗುತೋಟಿಯಫಲವತುದಿಯಲಿಕಾಣುನೀನೆಂದ ॥೪೦॥

ಎಂದುವ್ಯಾರುತಿನುಡಿದವರಾತುತುಗ । ಳಂದದಲಿಹೊಡಿದನುವೇಲೆವು। ರಂದರಾದ್ಯರುಬ್ಬೆ[illegible]ಪವವಾನನಂದನನ । ಕೊಂದುಹಗೆಯನುಮರಿಳಜೀವನ ತಂಪುಕೆಡಸಿದನಕಟಖಳನಿವ । ನೆಂದಗಳವನೆನುತ್ತತಳವೆಳಗಾಯ್ತುಸರುಕಟಕ ॥೪೧॥ ಕಳುಹಿದನುರಕ್ಕಸನಬಲಿಕೂ। ವಿರ್ಗಳೆಯಗಂಡನಬಳಿಗೆಬಂದನು । ಬಳಲಿದಂಗದಭಟನನೀಕ್ಷಿಸಿನಯನವಾರಿಗಳ ॥ ತುಳುಕುಗಳತುವಿವುಱಗಿನಕ್ಕಿಯು। ಬಳಿಯಭಾರಿಯದುಗುಡದಿಂದೊಲ। ದೊಲದುನಟ್ಟಲಿಗಳಬೆರಗಿನೊಳಿದ್ದನಾಹನುನು ॥೪೨॥

ಸಾರಿತೇಯುಕಟಕಟರಾಜಕುಮಾರರಿಂಗಾಪತ್ತುರಾಜ್ಯ । ಶ್ರೀರಮಣಿಹಗೆಯೊಡಳೇಹರಹರಮಹಾದೇವ । ಘೋರಗಗನಪರಿಭ್ರಮಣವಿಸ್ತಾರವಾದನಿತಲ್ಲದಹಿತರ । ಕೂರಲಗಿಗೊಡಲಾದಿರೀಹಾಯೆಂದನಾಹನುಮ ॥

ಮರುಗಿವಾಡೂದೇನುಮುಂದಣ । ಹರಹುಕಾಬುದೆವೌರುಷಾಂಗದ। ಹೊರಿಗೆಯುಂದನುವಸಿಸಿದಜನಹಗಕೃತಾಂತಕರ । ಉರುವಜೀವವನುಗಿದುತಂದೀ । ತೊರದಜೀವವೆಲಕ್ಷ್ಮಣನಕ । ಣ್ದೆರಸುವೆನುಕಥೆಯಾಕೆನುತಬೊಬ್ಬಿರಿದನಾಹನುಮಾ ॥೪೪॥

ಕಮಲಸಂಭವನಂಜಗಿರಿಜಾ । ರಮಣನಡುಗಿದನಂತಕನತನು । ಬಿಮಿಡುದುಕಲಿಪವನಸುತಕೈಕೊಂಡಕೆಲಸದಲಿ । ಸಮಕೆಯುನುಕೈಕೊಂಡವಾಗ್ರಹ। ವಮರ್ಷಣವಬಿಡುಹನುಮಯಸಂ। ಕ್ರಮಿಗಬಲ್ಲುದೆಲಕ್ಷ್ಮಣುಗೆಂದುನಭೋನಿನದ ॥೪೫॥

ಶ್ವಸನಸುತನಾನಡಿವನನುವ । ರ್ತಿಸಿದನಾಲಕ್ಷ್ಮಣನಾನುಡಿಗೆ। ಳಸುವಿನಲ್ಕೈಕೆಯಲಿಕಂಬನಜೀವವಮರುತನಲಿ॥ ಶಿಶುವನಾತಾಯಸೋಗಲಿಗೆಸೇ। ರಿಸುವವ್ರೊಲುತಕ್ಕೈಸಿತಂದನು । ವಸುಮತೀಶನೆಬಳಗೆಬಳಿಕಾವೀರಹನುಮಂತ ॥೪೬॥

ತೋರಿಸಿದನಾಚೆಯಲಿತೇರಿನ । ಜೇರಿಕೆಯಚಿತ್ಕೃತಿಯಲಸುರನ । ತೋರಿಸಿದನೀಚೆಯಲಿತಾದಂದೂರ್ಮಿಳಾಪತಿಯು ॥ ಏರಿಸಿದನುಪಮಥನುವ ಶರಮುಖ । ಕೇರಿಸಹಿತನಬಲಿಕಘಾಯವ । ನಾರಿಸನುಜನಮನುಜರಂಗ ಪಬಳಕಬೇಡೆಂದ ॥೪೭॥

ಏನುಕದನ್ನೆಹನುಮನಮಗೆರು । ಶಾನುಬಂಧನವೆಂಟೋತವ್ಮನ ಹಾನಿಂಬುಗೆಗಾಗದಲೆಪರಿಯಾಯದಂಜಿಕೆಯು ॥ ಏನುಮನದನುಮಾನ ಮಾನದ । ಶಾನನನರಣಕೋದಗದಿದೆದು । ವ್ಯಾಮನವನುಬಿಡಿಸ್ಯೆಯೆಹೇಳಿ ವ್ನಾಣಿಪೇಳ್ಯೆಯ್ಯ ॥೪೮॥

ದೇವನಲಿಮರೆವರಾತಬಿನ್ನಹ । ಕಾವಸಂಶಯಬೇಡಲಕ್ಷ್ಮಣ।ದೇವನಪ ಗತನಾದಡೆನ್ನಲಿಸಮತೆಸಮನಿಪುದೆ॥ ದೇವರಿಪುವಿನಕೆಲೆಗೆಕೊಂಪನ। ಭಾವನನುಕೈವಿಡಿಯದನವೀ । ದೇವದೇವೋಪ್ಸ್ರಾರನಾಗೆಂದನುನಿಜೇಶಂಗೆ ॥

ಎತ್ತಿದನುಬಳಿಕವುಮವಜಾಸ್ರ । ವರ್ತಕಾರ್ಮುಕದಾಡಪನುಹಗೆ । ಯುತ್ತಮುಖದಿರುಹಿದನುವರಾದಿದಶರಂದಸಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ಕೃತ್ತಿವಾಸವಿರಿಂಚಿ ವಿಬುಧರು । ಲೋತ್ತಮರುಹಾರೈಸೆರಾಜಕುಲೋತ್ತಮನಧರಧುರದದ ರ್ಶನವತುಳಹರುಷದಲಿ ॥೫೦॥

ಬಂದುದೈಬಳಿಕಸುರರಥವೇ । ನೆಂದುಪೊಗಳುವೆನಸುರರಾಯಂ। ಗೊಂದಿದತಿಶಯದಪದವುಹಿಮೆಯದೇನುವಿಸ್ಮಯವೊ ॥ ನೊಂದನೋವೇನಾಯ್ತುಶಿಶುತನ । ದಿಂದಲಿವಕಳೆಯಂತೆಪೆಚ್ಚಿತು । ಕಂದಕೇಳಸುರೇಂದ್ರನುಬ್ಬಟರಾಮನಿದಿರಿನಲಿ ॥೫೧॥

ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೇಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಖೇಚರರುಕೊಂಡಾಡೆಸಕಲಚ । ರಾಚರಾತ್ಮಕನಸುರ
ರಾಯನ ! ನಾಚಿಕೆಯಕೊಂಡಳುಹಿಕಳುಹಿದನಸಮಸಮರದಲಿ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಕುಶಸಿಕೇಳತ್ಸರಿಯಕರದವು। ರಸವೆನೆರಡಕ್ಷಿಗಳುಲಕ್ಷ್ಮಣ॥ ದಶಮುಖನಮೇಲಿಂದುಸೂರ್ಯದಶಾಂತರಾದ್ರುಕದ ॥ ಕುಶನನುಜಕೇಳ್ಕರುಣವೆಡದಲಿ । ವಿಷಮಕೋಪಜ್ವಾಲೆಬಲಪಲಿ । ಬೆಸುಗೆಬಿಡದವಧಾನದಲಿನಿಂದನುಮಹಾಹವಕೆ ॥೧॥

ಜೇಬುಬಿನ್ನಹವೈರಿಭಟನ । ವಿಡಾಯುವನುಚಿತ್ರ್ಯನಿದಿರೆನಾ। ನಾಯಿಜಂಗಳಬರವಕಂಡಿರೆಸೂತನುಬ್ಬಟಿಸು । ಬಾಯಬರಿಸನುಕೇಳಪರೆಸರಿ ।

ರಾಯನೇನಿಮಗಿನನುಸದಚರ । ರಾಯುತದರಣರಂಜಕನೆನಿಸುಗೆಂಡನಾಹ
ನುಮ ॥೨॥
ರಥದಮೇಲವದೇವರಿಗೆಪದ । ರಥವರಣಸಮಾನಮುದಣ । ಕಥೆಗೆ
ಹಕನಮಗೆನಾವಿದ್ದೇನುಫಲನಿಮಗೆ ॥ ರಥವಹೆನುದೇವರಿಗೆದೇವರು । ರಥಿ
ಕರಾದರೆಜಗಪೊಳಗೆಸು । ಪ್ರಥಿತನಹೆತಾನೆಂದುತಲೆವಾಗಿದೆನುಕಲಿಹ
ನುಮ ॥೩॥
ಅವಣಾಗಲಿಯೆನುತನೃಪನದ । ನಾದರಿಸೆಜಾತ್ಯಾಕ್ಸ್ವಪಕ್ಷಿಗ । ಳಾದ
ಪೆಂಘ್ರಗಳಸಮರಣರಥಚಲಿತಚಕ್ರಗಳು ॥ ಆದುದಗ್ಗದಮನಪಸಾರಥಿ ।
ಯಾಹುದುನ್ನತವಾಲಕೇತನ । ವಾದುದಸುರಾಂತಕಮಹಾರಥನಾದನಾ
ಹವಕೆ ॥೪॥ ವಿಷಮಗತಿವೈಚಿತ್ರ್ಯಗತಿನಿ। ಪ್ಪಸರಸಿಗ್ಗಮಸೋಟೆಭಳಗತಿ
ಯುಸಮಸಮಸಂಚಾರದಲಿಸೊಗಸಿಸಿರಿಪುರಥವ॥ ಸಸಿನದಲಿತೋರಿದನು
ಕಪಿರಥ । ಕಾಕಲವನುಕಂಡಾವೃಷಾಪತಿ । ವೃಷಭನಾಸನವಸುಸಿರೀ
ಕ್ಷಿಸಿತಾಗಿದನುಶಿರವ ॥೫॥
ಭೃತ್ಯರೊಳಗೀಪವನಸುತಗಿಂ । ದತ್ಯಧಿಕರಾರುಂಟದೇಂಕೃತ। ಕೃತ
ನೋಸೇವೆಯಲಿಕರೆವಿಡಿದನುಸನಾತನನ ॥ ನಿತ್ಯಶುದ್ಧನನಿರ್ವಿಕಲ್ಪನ್ಯ
ಪ್ರತ್ಯಯರಹಿತನನೆಂದುನಾಕದ । ನೃತ್ಯದಲಿನಲಿದಾಡೆಹೊಗಳಿದನಂ ಜನಾಸು
ತನ ॥೬॥ ಹರಿಣನುಪ್ಪರಗಮನವಿತಿರೆ । ದ್ದರವಣಿಪಹುಲಿಯಂತೆಮ
ದಸಿಂಧುರದಮುಖಕೇಳ್ವಬ್ಬರಿಸಿಹೊಯ್ದೇಳ್ವಹುಲಿಯಂತೆ ॥ ದುರಿ
ತದುರ್ಮಹದುಬ್ಬರದವೈ ಶಿರಿಗವೇಲೊಡೆಬೀಳ್ವವಿಷ್ಣು। ಸ್ಮರಣೆಯಂ
ತಿಧಿರಾಜನಾಬಳನಿಡರಿನಲಿರಾಮ ॥೭॥
ಅವನಿಜಾಸುತಕೇಳುಬಳಿಕಾ । ಭುವನವೀರರಸಾತಿಯುಹುತವಹ । ಗವ
ದುಗರ್ಖಕರಿಸಿತಬುಜಭನಾಂಡಮಂಡಲವ॥ ಅವಯುವದನಿಗುರುಗಳಕಡೆ
ಗಂ । ಣವಿರಣಪಸೋಟಗಳಕೇದಿದ । ಕವಲುಗೋಲಿನಸೊತ್ತಬರಿಸಿದರಳ
ವಿಯಲಿಸಲಸ ॥೮॥ ಮಲತುಸಿಂಹಕಸಿಂಹಕಾಲಿಕಕೆ । ಕಾಲಿಕಕದನಕೆನಿ
ಲುವಪ್ರೊಲುಡಣ । ಗಲಿಮನದಮನಮುನುಸುಗಳಫಲಪದದಹಬ್ಬೆಗೆಯು ।
ಕಲಹಲಂಪಟರಾಯೆನುತಕ । ಟ್ಟಳವಿಯಲಿಕೈಕೊಂಡುಕಣೆಗಳ। ತುಳು
ಕಿದರುತುಂಬಲುಜಗತ್ರಯಕಿಡಿಯಘಾತದಲಿ ॥೯॥ ಝುಮ್ಮೆನಲುಶಿಖಿಮು
ಖದಕಣೆಗಳು । ಚಿಮ್ಮಿದವುಚಾಪಗಳನೆದುರೆ। ಘುಮ್ಮಘುಳಿಲೆಂಬಬ್ಬರ
ಘಗೆಬ್ಬರಿಸಿದಿಗುತಟವ ॥ನಿಮ್ಮತಂದೆಯಕರವುಅಹಿತನ । ನಿಮ್ಮದವುಹ
ಗೆಮೆಂಬಕಾಮೆನ। ನೆಮ್ಮದವುನೆಲೆಗೆಡಿಸಿದವುಸಮಿಪದಲಿನಿರ್ಜರರ ॥೧೦॥

ತಬ್ಬರಿಸುಗೆಯವಿಶಿಖವಭ್ರವ । ಹಬ್ಬಿದುದುಹೊಂಪೊಳಕಳಸೊ
ಳು । ಮುಬ್ಬಿಕವಿದುದುಸಂಜೆಗೆಂಪಡರಿತುದಿಶಾವಳಿಯು । ಹುಬ್ಬೆದಗಲಿನ
ಬೆಳಗಿನಲಿಕಣ್ಣೆ । ಯುಬ್ಬಿಗದತಲೆಕತ್ತಲೆಯೆಸಂಗಲಿ । ಯುಬ್ಬುಗಳಕೆಂಪುಗ
ಳಬಿಡದರೆರ್ರುನಾವಪರಿಯುಂತ ||೧೧||

ಭುಳುಗಿಸುವಸಂಬುಗಳುಸುರಕುಲ । ಜಲಧಿವಡಬಾನಲನನೆಸುಗೆಯು ।
ಲಲಘುಬಲರಾಘವನನರರಾಜೀವಲೋಚನನ । ತಳಿತುಮುಸುಕುವಮಸುರನೆ
ಸುಗೆಯು । ಚಳಶಿಲೀಮುಖನಿಚಯಯುರಣನಿ । ಶ್ಚಲಿತಸಾಹಸಶರಸ್ರ
ಸಾರವಿಚಿತ್ರತರವೆಂದ ||೧೨||

ಹನುಮನಬ್ಬರವೈರಿಸೂತನ । ನಿನದರಾಮನಬೊಬ್ಬೆದಶಕಂ । ಠನ
ಮಹಾಕಂಠೀರವಧ್ವನಿರಾಘವೇಶ್ವರನ । ಧನುವಿನಬ್ಬರರಾವಣಾಬಿಲು । ಘ
ನಿಭಟದ್ವಯಬಾಣಛಿತ್ಕೃತಿ । ವನಜಭವಕಲ್ಪಾಂತಶರಧಿಯಘರ್ಜನೆಗುರಿ
ಯಾಯ್ತು ||೧೩||

ಎಸುಗೆಗಳಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯದ । ವಿಶಿಖಗಮನದಗರಿಯಹಿಳುಕಿನಜೆಸು
ಗೆಗಳಬೆರಳುಗಳಸೆಡವಬಿಡುವಬಿನ್ನಣದ ॥ ಕುಶಿಡುನಿಗುರುವವೈಯ್ಯಾ
ವಿಗೆವಿ । ಟ್ಟಸುವದೃಷ್ಟಿಯಹೂಂಕೃತಿಯರಣ । ರಸಿಕರಿಟ್ಟಾಡಿದರು
ಮೆಚ್ಚಿಸುರಾಸುರವ್ರಾತ ||೧೪||

ಖಳಪಳನೆಣೆಕಣೆವಿತಾಳಿಸಿ । ಹಳಚುತಿರ್ದವುಖಂಡಿತಾಸ್ತ್ರವ । ಹಿ
ಳುಕುಗರಿಗಣೆಯುಲಗುಹೇವಿಸಿದವವಸಿಮಂಡಲವ । ಬಿಲುಸರಳಬಿರು
ಘಾಳಿಗಂಬುಧಿ । ತುಳುಕುತಿರ್ದುದುಮೇಲೆಮೇಲುಬ್ಬಳಿಪಬಾಣಕೆಬೆದರಿಬಾ
ಯ್ಬಿಡುತಿರ್ದವುರಗಣ ||೧೫||

ವೈರಿಸೂತನಕಾಯದೊಳಿಹೊಂದೇರಿತಲಿಹಯದೊಡಲಿನರಿರಿಪು । ವೀ
ರನುಗೆಕೇವಾಂಗದಲಿಹಳವಿಂಗೆಕುಂಭದರಿ । ನೀರಹನುಮನದೇಹದಲಿರ
ಣ । ಧೀರರಘುರಾಜೇಂದ್ರನಮಲಕ । ಶರೀರದಲಿಕರವಮೆಯುವಸ್ಲದೆಕಾಣ
ನಾನೆಂದ ||೧೬||

ಶರನಿಘಾತಿಗೆರಕ್ಕಸರುಮೊಗ । ದಿರುಹಿನಿಂದರುಹಿಂದೆಸೆಗೆರಿವು । ಶರವಿ
ಘಾತಿಗೆನರಿದುಸಿಂದುದುಸೇನೆವಾನರರ ॥ ನೆರಳಧನಿಬಿಲುಮುಂಡಳಾಕೃ
ತಿ । ಬೆರಳಕೆಂಚಿಯರಿಬ್ಬರವಬಿಡ । ದೆರಡುರ್ಘೂಪರಿಯಂತನಡೆದ
ದುಹೇಳಲೀನೆಂದ ||೧೭|| ಹೊಗಳಲೇಕೆಗಾಣನುಪುರಾತನ । ಯುಗದವೀ
ರರಲವರಸರಿಸಕೆ । ಮಗನೆಕೇಳ್ಮೈಲವನೆಲವಣಿಯುಲಾಗುಬೇರಿವರ । ಗಗನಗ
ಗನಕೆಬಲಧಿಜಲಧಿಗೆ । ಮಿಗುಳಲೇಪ್ರತಿರಾಮರಾವಣ । ರಿಗೆರಘೂಕ್ತಿತಿನಾಥ

ರಾವಣತಲ್ಲಣಿಸಿಲ್ಲೆಂದ ॥೮॥ ವೀರರಿಬ್ಬರರಳಿಕೆಬೀಸರು । ಬಾರಿಸಿದುದವು ರರಿಗೆಸರದಲಿ । ಬಾರಿಸಿತು ಭುವನಾಳಿಬಳಿಕದೋರಿತಿಬ್ಬರಿಗೆ ॥ ಸೂರಿಯನ ಗತಿಪಚ್ಚವರಬ್ಧಿಗೆ । ಮೇರೆಗಾಂತುದುಹದನನಿದಕಂ । ಡಾರಘುಕ್ಷಿತಿನಾಥವರಾಸುತಸುತನೊಳಿಂತೆಂದ ॥೧೯॥

ಹಲಬರಲಿಕೈಗಟ್ಟಕಾಪಿದು । ಬಳಲಿಸವನನುಕೊಲುವುದೆನಗ । ಗ್ಗಳ ವುರಾಮನಸೆಂದುನಗುವುದುಜಗದಜನನಿಕರ । ಎಲೆಹನುಮಕೇಳಂಪಿಗಿವನಸು । ಕಳಹುವೆನುಕೈಗಾದುಕೋಪಿಸಿ । ಕಳೆಯಲೇನೀನಮ್ಮಸಿನ್ನಭಿಮತವಿದೇನೆಂದ ॥೨೦॥

ಕಲಿಗಳಂಗವಿಶಿತಪ್ಪದು । ಕೊಲುವುದನುಚಿತವಿಂದಿಗೆನಕಪಿ! ಕುಲಲಲಾಮನಭಿನ್ನಹಕೆಕಡುಮೆಚ್ಚಿಕರುಣದಲಿ । ಕಳುಹಿದನುಕೃತಶರವನದುಕ್ಕಿ । ಉಳಿಯುಬಾಣವನಲ್ಲಿಖಂಡಿಸಿ । ಕಳಚಿದುದುಕೈಹತ್ತರೆಸುಗೆಯುಹತ್ತುಬಿಲ್ಲುಗಳ ॥೨೧॥

ಮುಳಿದುಕೈಯೊಡನಸುರಪತಿಕೈ । ಬಳಯಲೆತ್ತಿದಡರಿಸಿಪಾರುಂ । ಬಳಕೆವರುಶದನುಸಲಮುದ್ಗರಕಲಶಕ್ತಿಗಳ । ತೊಲಗೆಕಡಿದುಬ್ಬಿರಿಯೆಕಾಲಾ । ನಲನವ್ರೊಲುಧಗಧಗಿಸಿಬಾಹ । ಪ್ಪಳಿಸಿಬಳಿಕೀಮಾತನೆಂದನುತನ್ನಸಾರಥಿಗೆ ॥೨೨॥

ಹುಲಿಯುಗೆಂಟಲಬಳಿಯುಹುಲ್ಲೆಯು । ನೆಲುಗಿತೆಗೆಯುಲುಬ್ದೆಹರಿಣನ ಬಲುಹನೋಡೈಸೂತಿಯನುತುರ್ಚಿಸಿದಖಂಡೆಯುವ । ಎಲೆಹನುಮವು ಗರಾಜವನಿತೆಯು । ಮೊಲನುಕದ್ದೈದುಳವುದೇಜಗ । ದೊಳಗೆನುತಮು ಟ್ಟೈಸುವಸುರನನೆಚ್ಚನಾರಾಮ ॥೨೩॥

ಶಚಿಸರಸ್ವತಿಮುಖ್ಯನಾನಾ । ಪ್ರಚುರಸುರನಾರಿಯರುನಾಚಿದು । ರಚಿಸಿದರುಮೇಲುದನುಮುಸುಡಿಗೆಮುಂದಹಾಸದಲಿ । ಖಚರಕಿನ್ನರಯಕ್ಷನಿಜ್ಜರ । ನಿಚಯುಬಿರುಸಗೆಗಳಲಿರಾಘವ । ನುಚಿತವೆಸುಗೆಗೆಹಾರವಿಸಿದುದುಹೆಮ್ಮೆದುಬುಜಯುಗವ ॥೨೪॥

ಕಾಯಿದೆನುಹೋಗೆಲವ್ರೊನಿನ್ನನಿ । ರಾಯುಧಾಲಜ್ಜಿತನನಜ್ಜನ! ಕಾಯಿದಿಂದಿನದಿನಕೆನಿನ್ನದುಮೇಲಿನಮ್ಮದೆಲೆ ॥ ಹಾಯಿಬೇಗದಿಹೋಗುಮೋಗೆಲೊ! ನಾಯೆನಿಂದಿರಬೇಡಖಚರಿಯು । ರಾಯುಸದಲವೆಮೇಲೆಹೋಗೆಲೊಹೊಲೆಯುಹೋಗೆಂದ ॥೨೫॥

ನಾಚಿತಿರುಗಿದನಸುರನಾಥಾ । ರೀಚವೈರಿಯುಕಡಿಗೆಸುರು! ವಲ್ಲಾಚೆ ತುರ್ದಶಜಗದಜಗಭಂಡರಿಗೆದಶಕಂಠ । ಕೂಚುಮಾಡಿತುಮೇಲೆಸಾಸಿರ।

ಕೈಪುತಶಿಖೇದದಲಿನಡೆತಂದು ॥ ತಪನತನುಜನಕಂಡುಮನದಲಿ । ತಪಿಸಿ
ತಂದನುಕಂಗಳಿಗೆತನ । ಗಳಯುಶವ್ರುಸಂಭವಿಸಿಶೇ ಯೆಂದಶ್ರುವಾರಿಗಳ ॥

ಮರೆಯುವನಾಯನಾನುನುಜನೆಂಬುದ । ನರಿಯೆದೇಜಗವಣುಗಕೇಳಿಕ।
ಣ್ಬರದನ್ಯೆಕಮಲಾಂಬಕನುಕರುಣೋದಯಾಂಬುದದ ॥ ಬಿರುವಳೆಯುಬ
ರವಿನಲಿಬಿಪಲಿಗೆ! ಬಹರತಲ್ಪದಮೇಲೆತಂಪಿನ ॥ ತೊರೆತುಳುಕಿಹರಿದಂತೆಹ
ರಿರಾಜೇಂದ್ರನಿವಿಷದಲಿ ॥೨೮

ನಮಿಸಿದನುಬಳಿಕೆದ್ದುವಿಶ್ವ । ಕ್ರಮನವಿಮಲಪದಾರವಿಂದಕೆ । ಸು
ಮುಖತೆಯುಸುಮನ್ಮಾನಸುಮನೋಜನಕೆಕುಡಿಗೊಂಡು ॥ ಅಮರಿದುದು
ಕಪಿಬಲವನಾಕಪಿ। ರಮಣಸಹಿತಸುರಾರಿಬಂದನು । ಮಮತೆಯತಿಶಯ
ದರಿಕೆಯಲಿಲಕ್ಷ್ಮಣನಹೊರೆಗಾಗಿ ೨೯।

ಕರದರಾಘವರಾಯಧನ್ವಂ। ತರಿಯತನುಜಂಗೆಂದನನುಜನ। ಪರಿ
ಯದೇನ ಪರೀಕ್ಷಿಸೈಪವನನಪರೀಗತದ ॥ ಹರಿಪತಿಯನಾಕ್ಷೈದುರಕ್ಷಿಸಿ ।
ದುರುಪರಾಪರವಸ್ತುಸೀನರ । ಚರಿತದಂಗವಬಿಟ್ಟುಸೀನೇನೋಡುಸಾ
ಕೆಂದ । ।೩೦

ಎನುತನಾಡಿಯೆಜೀವಪರವೆನಾ । ನನಪರೀಕ್ಷಿಸಿಲಕ್ಷ್ಮಣನಮುಖ। ಪ
ನನುಹದಲಗಿಸಿವನುವಸಾರುತನಂತ್ರಮಯಜೀವ ॥ ಅನುಪಮುರಿವ್ರತ
ಮಗಧತನಜಾ । ತನುಜನಿದ್ದುಸುಪೀಲಿಸೀಲನ । ತನುವಿನಲಿತುಂಬಿದನು
ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನಾರುತನ ।೩೧।

ಬಳಿಕಬನದದಲಳದಸಂಭವನಾ । ಪಳಿಯನೆಬ್ಬಿಸಿದಬ್ಬಿಸಿದನು । ಜ್ವಾಲ
ಮನಿತೀರಥಲತೆಯವನುಕುಲರಾಜಶೇಖರನ । ಜಲಧಿಕಲ್ಪದಲಬ್ಬರಿಸಿ
ಭೂ। ತಳದಲಂಬಿಸುಪಾತಸೇನಾ । ಜಲಧಿಲಿಳಿಗಿರಿದುದುತೊರವೆಯ
ರಾಮನಿದಿರಿನಲಿ ।೩೨।

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ । ರಣನೆಜಯಸುವನೇದುಭಲಪದ। ನೆರಿಕೆಯಿಂದಬ್ಬಿಸಿ
ಧನಾಸುರ । ಗಣಭಯಂಕರಕುಂಭಕರ್ಣನನಾದಶಗ್ರೀವ ॥

ಪದ್ಯ । ಭೂತಳಾಧಿಪಕೂನುಕೇಳ್ರಿಪು । ಜಾತಜನಿತಾಭ್ಯದಯದಲಿ
ರಾ। ಗಾತಿಶಯಸಂಪ್ರಾಪಣದಶರಂಭಸಂಗವದ॥ ಪ್ರೀತವಜಿಜರುತಿರುಗಿ
ದರುಲಾ । ಭಾತಿಶಯದಲಿವಿಶ್ವಕರ್ಮನ । ನೂತನದಸುರುಚಿರದಶಿರಿಬಿರದ

ರಾಜಮಂದಿರಕೆ ||೧|| ಇಕ್ಕಿದರುಮುತ್ತಿಗೆಯನಿವರಾ | ರಕ್ಕಸನಪಟ್ಟಣ
ಕೆಪದಿತಳ | ವಿಕ್ಕಿಪರಿಗತವಾದಲಗ್ಗೆಯನುಯ್ಯಲೊಳಸಲಿ | ಬೆಕ್ಕಸಂಬ
ಡುತಸುರಪತಿತಂ | ನಿಕ್ಕೆಲದಕರತಳದನುಸುಕಿನ | ಧಕ್ಕಡಿಯುಮಮ್ಮಾ
ನದಲಿಹೊಕ್ಕನುಪುರಾಂತರವ ||೨||

ಅಹುದುರಾವಣನೆಂದುಬಾಗಿಲ | ಬಹಳಭಟವಿಗೆಕುರುಹುದೋರುತ |
ಮಹಿಯನೋಟವನಗೆಯುನರದುಬ್ಬುಗಳಕೊರಳುಗಳ | ಸಹನವಳಿವಾ
ನಸದಲಜ್ಜ | ವಿಹರಣದವಿಹ್ವಲದಭೂತ | ತ್ರಿಹವಿಕಾರನುಬಂದನಲಲು
ತರಾಜಮಂದಿರಕೆ ||೩||

ಮೂಡಿದಗ್ಗದಪುಣ್ಯಪಾಪಗ | ಳೋಡಿದಲ್ಲದೆಪ್ರಾಣದೆಂದುರೆ | ಝಾಡಿ
ಸಳಝುಕ್ಕಿನಲಿನಗೆಗಳುಮುಸುಕುದಲೆಗಳಲಿ | ಬೀಡಸುಲಿಸದಪಥವಿಡೀ
ಗೆಂ | ಪಾಡಿತಲ್ಲಿಯುದಲ್ಲಿಜನಕೇ | ಡಾಡಿಗಳುಮುಸುಕಿಕ್ಕಿಕೊಂಡೊಯ್ದರು
ನಿಜಾಲಯಕೆ ||೪||

ನಿಂದವಲ್ಲಿಯುದಲ್ಲಿಸತಿಯರ | ಹೊಂದಳಿಗೆಯಾರತಿಗಳದಿರಿನ | ವಂದಿ
ಜನದುಗ್ಗಣಕಂಚುಕಿಜನದಕಳಕಳಕೆ || ಸಂಧಿಸಿದಮುಂಮಾಗೆಯಂ
ಬರ | ದಂದವಾದುದುರಥದಸೋಲದ | ಕಂದುಗಳಕಳವಳಿಗಹೊಕ್ಕನು
ತನ್ನಮಂದಿರವ ||೫||

ಮಿಕ್ಕವರಹೊಗಸುಡೆದೆಕಂಬಿಗ | ಳಕ್ಕಲದಲಾಡಿದ್ದವುಕದಗಳ | ನಿಕ್ಕಿ
ಬಾಗಿಲಬಾಗಿಲಲಿಬಳಿಕಾದಶಗ್ರೀವ | ಉಕ್ಕುವಳಲಿಸಮುರಿವಡದವೊಗ |
ದಕ್ಕಜದಮನಮುರಿದವೋದನ | ಹಕ್ಕಳದೊಳೊರಗಿಹನುಸೂಸುವಸು
ಯುಲಿನಲಿಮಲಗೆ ||೬||

ಹಲುಗಳಚಿದಹಿಯಂತೆಬರಿಕ್ಕೆ | ಗಳಚಿದಿಭಪತಿಯಂತೆಕಣನೊಳ | ಗ
ಲಗುಡಿದಕಲಿಯಂತೆಧನಪತಿಸುಲಿಗೆವಡದಂತೆ | ಬಳಲುತಳಲುತಬಸವಳಿ
ವುತೊಲ | ದೊಲದುಸುಯ್ಯಿಲಿಡುತಹಲವಹಿಸುತ | ತೊಳಲಿಹುಂಬಲಿಸುತ್ತ
ಪೆಂಪುಳದಿರ್ದನಸುರೇಂದ್ರ ||೭||

ಮಾಡಿಕೊಂಡೆನುದುರ್ಗುಣವಹಗೆ | ಪಾಡುಬಿದ್ದುದುಬಲ್ಲಿದನಕೂ |
ಡಾಡಿಬಲ್ಲವಕೆಡಹಿಕೊಂಡೆನುವಿಷಯಲಂಪಟವ || ಜೀಡುವೆನುಮಾವನನು
ಮರಣಕೆ | ಜೋಡಿಸಿದೆಹಿತವಾಗಿಹೇಳದ | ಕೋಡಿಸಿದೆತಮ್ಮನನುಕಾಮು
ಕತನದಲಕಟೆಂದ ||೮||

ಜನನಿಜನನಿಯುಜನಕನನುಚಿತ | ವೆನಲುಜರಿದೆನುಜನಕಜಾಪತಿ | ಜನ
ಪನಿಃಪೇಡಿವಮಾಡಿದೆನಪ್ರಬುದ್ಧಿಕೆಯ | ದಿನದಿನಕೆಕಡೆಗೇಡುಕ್ಕೈಯೊ

ಡೆ। ಸೊನದುಕೊಡುತಿದೆಕಾಮುಕತ್ವದ। ನೆನಹುನೆಗ್ಗದೆವ ರಾಣದೆನ್ನಸು
ರೇಂದ್ರನಳವಳಿದ ॥೯॥

ಎಣಿಸಿದನುಹಲವಂಗದಲಿಖಳ। ನೆಣದೆಣದುರಣಮುಖದಮಾರ್ಗದ।
ಗುಣಿತದಲಿರಿಪುಜಯವಕಾಣದೆಕಾನಸಾಂತರವ॥ ಕಣುಗುರುಡಹೊಕ್ಕಂ
ತೆಚಿಂತೆಯ। ಬೆಣೆಯಬಿಗುಹಿನಲಿದುರ್ಮತಂದನು। ಗುಣನಿಧಿಯೆಕೇ
ಳೆಂದುಮಾಯುವನಾದಶಗ್ರೀವ ॥೧೦॥

ಎಬ್ಬಿಸುವೆನನುಜನನುಮನುಜನ। ಮಬ್ಬುದುಳಿಸುವೆನುಳಿಸುವೆ
ನುಳಿದಭೂತಕೆ। ಹಬ್ಬವಿಕ್ಕುವೆನುಕ್ಕಿಸೊಕ್ಕಿದಮರ್ಕಟವ್ರಜವ॥ ಉ
ಬ್ಬರದಸಂಗರದಸೋಲವ। ಮಬ್ಬಿಗಿದುಬೆಳಸೆಂದುಚಿತ್ತವ। ನೊಬ್ಬುಳಿ
ಯಲೇತಂದುಬಳಿಕಿಂತೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ ॥೧೧॥

ದೈವವೆಂದರಿದರಿದುಮೂರ್ಖರ। ವೈವಳಿಯಲನುಸರಿಸಿಸಮರದ।
ಸೈವಳಿಯಲೇಸಾವುದೇಕರ್ತವ್ಯಸಹಭವನ॥ ಕೈವಶಕೆಗೆಲವಾಗದಿರೆಬಳಿ।
ಕೈವಡಿಯುಹಗೆತನಹೋಗುವೆನು। ಬೈವನರುಬೈಯಲಿಸವಿಪಾಕವನೆಂದನ
ಸುರೇಂದ್ರ ॥೧೨॥

ಎಂದುತನ್ನೊಳುತಾನೆತೊಡಹಕೆ। ತಂದುಕೊಂಡನುಮನವನಲ್ಲಿಗೆ।
ಬಂದನಯ್ಯನಸೇವನುಪಚರಿಸಲುಸುರೇಂದ್ರಜಿತು। ಮುಂದಣಹಿತಾ
ಹವದಕಾರ್ಯಕೆ। ನಿಂದಿರುವಬುದ್ಧಿಯಲಿಬಳಿಕಿಂ। ತೆಂದನನುವರಿದಾದಶಾ
ಸ್ಯಂಗಾಸುರೇಂದ್ರಜಿತು ॥೧೩॥

ಹಗೆಯನಾಚಿಕೆಹೋದುದದರಿಂ। ಮಿಗಿಲಮಿಗೆಗೆಲಿಜೀಯಜಾಡ್ಯದ।
ಜಗುಳುದಲೆಗಿದಲಾಜೆಯಾಭಿಪ್ರಮುಖತಾಪಶಿಖಿ॥ ತಗರುತಿರುಗಿದಡೇ
ನುಮುಡುಸಂ। ನ್ನೆಗಳಸಮರವಜಯಸದೇಕ್ಕೆ। ಜಗಕೆಬೆರಗೆನಿಸುವೆನುಬೆ
ಸಸನುಕೊಟ್ಟುಕೇಳುಹೆಂದ ॥೧೪॥

ನೆರದಶಾಖಾಪ್ಲವಗಸಮೂಹವ। ನೆರಗೆನಾಂಗಣೆಯಾಗಿಬಿಂಕದ। ನ
ರಪತಿಯನುಪರೀತಪತಿಯಪುರಾಂತಗಾಳದಲಿ॥ ಧೊರೆಯೆನಿಸುವೆನುಕಾ
ಮ್ಯಸಿದ್ಧಿ। ಸ್ಫುರಣವೀತ್ರೈಲೋಕ್ಯದಲಿಕ। ರ್ಬುರಕುಲೇಂದ್ರನಿಗಿಲ್ಲ
ದಿಲ್ಲೆನಿಸುವೆನುತಾನೆಂದ ॥೧೫॥

ಮಗನಮಾತಿಗೆಮಂದಹರುಷವ। ನೆಸಗಿಸಿದನುಹೃದಯದಲಿಶಾಂತದಬಗು
ಳಿಯನುಮರಿದಧಿಕಚಿಂತಾಭಾರದುಬ್ಬರದ॥ ಮಗನೆಕೇಳೀಕಣೆಯೊಡಲಿಸಂ
ಯುಗದಭಾರಕೆಕುಂಭಕರ್ಣನ। ನೊಗಿಸಿನೋಡಲುಮನದಲೀತಭಿಮಾತ್ರವಿ
ದೀಗೆಂದ ॥೧೬॥

ನೋಡುವೆನು ತಮ್ಮನಲಿ ತಮ್ಮನ | ಪಾಡು ತಪ್ಪಿದ ಬಳಿಕ ಹಂಥದ ಪಾ
ಡ ಮಾಡಿಸವೇಲೆ ಪೌರುಷದುರುಪರಿಗ್ರಹದ ‖ ನೋಡಿ ಮುರಿಯುದೆಮುಸದ
ಖಾಡಾ | ಖಾಡಿಯುಲಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿ ಕೀರ್ತಿಯ | ಜೋಡಿಸುವ ಪ್ರದ್ಯೇಜಾಣತನ
ದಭಿಯೋಗತನವೆಂದ ‖೧೭‖

ಎಂದು ಕಳುಹಿದನಾ ಕುಮಾರನ | ಮಂದಿರಕೆ ಮನದಾಡಿಯುಲಿ ಮಿಗೆ |
ಕೊಂದು ಕೂಗಿದು ಬಿರುಳಿನಗ್ರಸಮಗ್ರಮಾರ್ದಬನ ‖ ಕಂಡದ ಪುತ್ತಾರಗ
ಳುತ್ತಾಮಸಿ | ಯಂದಗೆಬ್ಬಿದು ತಾಮಾರಸನಲ | ಪಿಂಡನಗೆಯೇರಿದವು ನೆರ
ದುಪ್ರಜಕ್ರವಕ್ಕಿಗಳು ‖೧೮‖

ಕುಂಭಕರ್ಣನನೆಬ್ಬಿಸುವ ಸೌ | ರಂಭವನು ಸಲೆ ನೋಡಲೆಂನಾ | ಜಂಭಭೇ
ದಿದಿಶಾಲಿಗವಾಸುರದುರ್ಗೋಪುರಾಂತರದ ‖ ರಂಭಣದ ಮಾಣಿಯ್ಯತರದೋಳು |
ಸ್ತಂಭಗಳನಗಲಿಸುತ ತಿವಿದಿ | ಜೃಂಭಣನು ಮಾಣಿಕ ಚಿತ್ರ ಥಟಿ ಹರ್ದ
ನಂಬರವ ‖೧೯‖

ತೊಲಗಿದಾಕ್ಷಪದಪದಯುದಮ್ಮಂ | ಮುಳಿಯುಮನವಾಕ್ಳದ ಬೇಗೆ
ಯು | ಬೆಳಸಿನ ಸುರಾಧೀಶನಂದನ ಸುಕೃತಾಪಕದ | ಕಳಕಳದ ಕೃಪಾರಿಗಳೆ
ಕ | ಟ್ಟಲುಹ ಕೇಳದೆ ನಿತ್ಯನಿಯಮಾ | ವಳಿಯು ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ಮಹೇಶನನೊ
ಲಿದು ಪೂಜಿಸಿದ ‖೨೦‖

ಒಲಿದನೇ ಶಿವನಸುರಕವರ್ಗೆ | ಕಲಿತ್ರಕರಾತ್ಮ್ಯಗೆ ಪೂಜೆಯು | ತಳ
ದುಕೊಳ್ಳದೆ ಕೊಡಹಿದನು ಮೌಳಿಯನು ಮದನಾರಿ ‖ ಎಲೆ ಕುಮಾರಕ ಕೇಳು
ಲೋಕಮ | ಪಳಿಬುಲುಲ್ಲಸಹಸ್ತಮೂರ್ಖರ | ತಿಲಕನ್ನಲ್ಲಾ ರಾವಣನು ರ
ಣಮುಖಕೆ ಮರಣತಂದ ‖೨೧‖

ಸಭೆಗೆ ಬಂದನಿಬಳಿಕ ಕೋಳಿ | ಸಭೆಯೊಳೋಲಗವಿತ್ತು ಮಂತ್ರಿ | ಪ್ರ
ಭುಗಳನುಕರಸಿದನು ಕೇಳಿದನವರಮತದನುವ ‖ ಉಭಯಮತದೇಕಾ
ರ್ಥದಲಿ ಬಳಿ | ಕುಹಯ ಪೂರ್ಣನ ಕುಂಭಕರ್ಣನ | ತ್ರಿಭುವನ ಕ್ಷೋಭಕನ ನರ
ಕಬ್ಬಿಸಲು ನೇಮಿಸಿದ ‖೨೨‖

ತ್ರುಳಿಸುವುದು ಗಜಘಟೆಗಳಾದಿಗ್ವಲಯಗಳನೊಗಮಾರಿದು ಜಡಿದ | ಸ್ವ
ಳಿಸುವುದು ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೊಡಸಿಗಳಿಂದ ಮಾಗಿಸಲಿ ‖ ಹಲವು ಕಾರಿಕೊಂಬುಗಳ
ಪೊಗಿಸುವು | ದುಲಿವ ಹೆಬ್ಬರೆಗಳಲಿ ಕಿವಿಗಳ | ಬಳಿಯ ಬೊಬ್ಬಿಡಿಸುವುದು
ಮೊಸವುದು ತಲೆಯು ಲಲಗುಗಳ ‖೨೩‖

ಅಂಜದೆ ಸುಳ್ಳಿಸಿತ್ತು ಪಾಯವ | ನಂಜನಾಚಲಸಮನ ಸಮಸಾ | ಮಂ
ಜಸನ ಸುಪ್ತಿಯು ಸಮವಾಪ್ತಿಯುವ ಮಿಸಮ್ಮದಗೆ ‖ ಅಂಜದಿಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಂಡುಬ

ಹೊದರಿ । ಮೊಳಗುವನೆಂದಸುರನುಡಿಯೆತ್ತ । ರಾಂಜುಳಿಯಲಿಮಹಾಪ್ರ
ಧಾನಕೆಯ್ದಿದರುಖಳನ ||೧೪||

ಮೇಳವಿಸಿವಾಚದುಬ್ಬಿನಗ್ಗದ । ಖೂಳರಾಕ್ಷಸಭಟರವೊಗಿಸಿದ । ಕೇಳು
ಲಕ್ಷದೆಣ್ಟಿಪ್ಪದನ್ಸೈತಘೋರರಕ್ಕಸರ ॥ ಕೇಳಿದೈರನುಪಂಕಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ಲೋಲಸುತಲಕ್ಷಯೇರಿದುಬ್ಬಿನ । ತೋಳಬಲರಪ್ಪಗದರುತ್ತಂಡ ಯುತಶಾಪ
ಸೀಚರನ ||೧೫||

ಮುರಜಡಿಂಡಿಮಪಟಹಕಾಹಳೆ । ಕರಡೆಚಂಬಕಕೊಂಬುಭೇರಿವಕ್ಕರಿ
ಮೃದಂಗಕಭೇರಿಕಹಳಾರವದರಭಸದಲಿ ॥ ಬಿರಿಯಲಬುಜಭವಾಂಡವಂ
ಬುಧಿ । ಜರಿಯೆದಿಗ್ಬಂಧಗಳಬೈಸಿಗೆ । ಸರಿಯೆಲುಕ್ಕಿನವಾಡೆದಡಿಯಲಿಹೊ
ಯ್ದರಾಖಳನ ||೧೬|| ತೋರದಿರಲವಗೆಚ್ಚರಿಕೆಕಂ। ಮಾರರುಕ್ಕಿನಜವ್ಮ
ಟಿಕೆಗಳ । ಲೇರಿಹೊಯ್ದರುಹೊಯ್ಲಗಿರಿಗಳಸಿಡಿಲಕಡತಿಯಲಿ॥ಬೀರಿಕೆ
ಯಲಪ್ಪಳಿಸಿದರುದಳ । ಪೇರಿದುದುದಕ್ಕಡೆಯರಕ್ಕಸ । ನೂರಿಕೆಯಬಲು
ನಿದ್ರೆತೊಡೆಯನುತಟ್ಟಿದಂದದಲಿ ||೧೭||

ಪಡೆಮುರಿದರಿಕ್ಕುಳಗಳಲಿಕ್ಕೆ। ಗೊಡತಿಗಳಲಪ್ಪಳಿಸಿದರುಹರ ದೊಡೆ
ಯಹೊಯ್ದರುಸರಳುಗಳನುಗುರುಗುರಸಂದಿಯಲಿ॥ ಬಿಡದೆಚಟ್ಟಿದಲಗು
ಗಳನು । ಗ್ಗಡವಮುರಿಗಾಳುಗಳುಮಿಣಿಯಲಿ । ಝಾಡಿದರಿರಿದರುಬಡಿ
ಯುಸಬಳದಲಿಗುತ್ತಿನಲಿ ||೧೮||

ಕೋಡುಗಲ್ಲುಗಳಿಂದವದನದ । ದಾಡೆಗಳನುದ್ಧರಿದರುಹೊಗದದು । ಕಾ
ಡೆಕಾಬೋಗೆಕಿಚ್ಚನರಕೇಸರಿಯಮುಸಕದಲಿ । ಜಾಡಿಸುತಶಿಖಿಯಂದೆ
ಬೆಂಗೊ। ಟ್ಟೋಡಿತಲ್ಲಿಯಖಳರುನಿದ್ರೆಯ । ಮಾಡಿಮುರಿಯದೆಮೊರವು
ತಿರ್ದನುಕಡಲಧನಿಯಂತೆ ||೧೯||

ಹುರಿಕಟಿಸಿರಕ್ಕಸರುಹೊಕ್ಕರು। ನೆರದುಮಂತ್ರಿಗಳಬ್ಬರಣಿಗಳ। ಲ
ರಿದಿಕಾವಟವಲ್ಲನಿದಿರಿನಲುಲವಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ । ನೊರಜುಗಳುನೆಣಗೊಬ್ಬನ
ಲಿಕಲ । ಗಿರಿಯನಲುನಾಡಿಸುವಪೊಲುವು । ಧ್ಗರಮುಸಲಪರಿಘುಗಳಲಿ
ನಡದಡರಿದರುಖಳನ ||೨೦||

ಸೂಳಗಿವನಿಟ್ಟುಸುರುಸಿಡುವೈ । ಹಾಳಿಯಲಿತರಗೆಲೆಯಪೊಲುಹೊ।
ಕ್ಕಳುಹಿರಿತುಲಕ್ಕಸಂಖ್ಯೆಯಲಭ್ರಮಂಡಲಕೆ ॥ ಬೀಳುನಸುಗಲಸೀಗಿ
ದರುಕ್ಕೆ । ಕಾಲುನಿಗುರಿನಲಳಿದರಕ್ಕಸ । ಚಾಲಕಣಿಕೆಯಕಾಣೆನೆಂತುಟೊ
ನಿದ್ರೆರಕ್ಕಸನ ||೨೧||

ನಿರಿತುಸುರಿನಲರದಮೇಣಸಿನ ಭಾರನೆತ್ತಿಗಶೀನುಸಿಡಿಲಾ | ಕಾರದಲಿಪೊ

ರಮುಟ್ಟಿವೊಡದುದುಪುರದನೆರವಿಗಳ ॥ ಪೂರಿರಕ್ಕಸನೆದ್ದಡಿನ್ನೀ ಪೊ
ರತಿನ್ನ ದೆವರಾಣನಾಂದಾ| ಪೌರಜನಸರಕುಗಳಸಂವರಿಸುತ್ತು ಭೀತಿಯುಲಿ ॥

ಬಿಗಿದಸಿದ್ರೆಯುಪದನಪಾಕುಳಿ । ಕೆಗಳಸುಂಟರಘಾಳಿನಗಾರದೊ । ಳಗ
ಲದಲಿಬೀಸಿದುದುಪವನೊತ್ಪಾತದಂದದಲಿ ॥ ಹೊಗಸಿದರುಕುರಿಕೋಣ
ಗಳಹಿಂ । ಡುಗಳನುಗಿನಲಾಳದಲಿಶಿಖಿ । ನೆಗದುಕೊಂಡುದುಕುಂಭಕ
ರ್ಣನಬಸುರಬಸರಿಗೆಯು ॥೩೩॥

ಆನಿತರಿವೆನ್ಮೇಲುಕ್ಕುಸೊಕ್ಕುಪ । ಘನಮಾತಂಗಪಘಟೆಗಳಲಿಗಾ । ಘಣೆ
ಯುಬೊಬ್ಬೆಗಳುಬ್ಬಿನಲಿತುಳಿಸಿದರುರಕ್ಕಸನ ॥ ತನುಜಕೀಲ್ಗತಲೆಗೂದ
ಲಲಿಕಾ । ನನದಕಾಡಾನೆಗಳವ್ರೋಲ್ಪಥ| ದನುವೆಣದೆಹೊಲಬುಗೆಟ್ಟದು
ಹೇಳಲೇನೆಂದ ॥೩೪॥

ಎಡಹಿರೋವಾವಳಿಯಕುಳಿಯುಲಿ । ಕೆಡದವಿಭಕುಲಕೆಡವ್ರಪೀನಿಲಿಸಿ
ಡಿದಸಿಂಬಳದೊಳಸಿಕ್ಕಿದದಂತಿಶೇಷಗಳ ॥ ಅಡಿಯುಲಣಗಿದನೊಲವಿನ
ವ್ರೊಲಡಿ । ಮಿಡುಕಡಿದ್ದುಧುಕೆಲವಸತ್ಯದ| ನುಡಿಯಿದೆನ್ನಡಿಕೆಲಿಕಕುಸ್ಥ
ಜನೂನುನೀನೆಂದ ॥೩೫॥

ಬೆಟ್ಟದರುಸಬಳಗಳಕಿವಿಗ । ಲಿಟ್ಟಣಿಸಿಹನ್ನೆಗಳಗೆರಿಗಳ । ಕಟ್ಟಸಳಿ
ಗಟ್ಟನಲಿಕಿವಿಗಳಕೊಂಗೆತೆಗದಂತೆ ॥ ನೆಟ್ಟನಾಯ್ತುಸುವಂಗೆಸುಖಹೆ। ಬ್ಬ
ಟ್ಟಗಲಿಳದೆಖಳನವ್ಯೈಕರ । ಘಟ್ಟಸೆಯುಮರ್ದನದವ್ರೊಲುಸುಖಿಸಿದನುನಿ
ದ್ರೆಯುಲಿ ॥೩೬॥

ಹೊಗಸಿದರುಕಾಡೆಣ್ಣೆಣಕಾಡ । ವ್ಮೃಗಳಹುಲಿಕರಡಿಗಳನಂಪಾ ಪು
ಗಳತೋಳನಹಿಂಡುಗಳಪೆನ್ಮೃರೆಯುದೊಡ್ಡಿಗಳ ॥ ವಿಗಡರಕ್ಕಸಭಟರ
ಮೂಗಿನ । ಹುಗಿಲಿನಲಿಹೊರವಂಟುದಿಲ್ಲವು । ಬಗೆಯೆದೆಂತುಟೊಖಳನನಿ
ದ್ರೆಯುಸುಖದಸಂಭ್ರಮವ ॥೩೭॥

ಭವದಸಿದ್ರೆಯುಲಕುಳಿಸಿಮ್ಯ । ಮುರಿದುಕೈಕಾಲುಗಳನಿಗುರಿಸೆ । ಹರ
ಣಗಳುಹಾರಿದವ್ರುಬಾಯ್ದೆರದುಸುರಘಾಳಿಯುಲಿ ॥ ನರಕಕುಂಡದಲಿಳಿದ
ಪಾಪಾ| ತ್ಮರವ್ರೊಲಿಳಿದುದುಕೂಡೆರಕ್ಕಸ! ನೆರವಿಸತ್ತುದುನಿದ್ರೆಗಲಹಟೊ
ಳಸುರರಾಖಳನ ॥೩೮॥

ಕಡೆಯುಲೊಂದೇಲಗ್ಗೆಯುಲಿಹರೆ । ಜೋಡದವಗಣಿತಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರ
ಜಡಿಯುಲುಕ್ಕಿನವಾಡೆವಡಿಯುಲಿಹೊಯ್ದರಾಖಳನ ॥ ಸಿಡುರಭಸಸೀರಧಿ
ಯುಘನ್ನಗನೊಡಲಸಿದ್ರೆಯುಹರಿಯುಸಬ್ಬಿಸಿ । ತಡಸಿದಗ್ಗದಬೆದರಬರ್ಹಿಮರ್ಕ
ಪುರಂಗಳಲಿ ॥ ೩೯ ॥ ವಿಳದವಸಿದ್ರಾಂಗನೆಯುಸಂ । ಮೇಳನದಸು

ಖಸುರತನಿಂದಿರ । ಉಳಿಗದಮಂತ್ರಿಗಳುಬಂದರುಬಳಿಗೆದಶಮುಖನ॥
ಕೇಳುಜೀಯತ್ವಾನುಜನರಿ । ದ್ರಾಲತಾಂಗಿಯುಕದನದಲಿಕ । ಟ್ಟಾಳು
ಮಡಿದುದುಮರಳಿಮಾತಿಲ್ಲಿಂದನಸುರಂಗೆ ॥೪೦॥

ಕರೆಯಿರೆಲೋಬೊಮ್ಮನನುತಮ್ಮಗೆ । ವರವಕೊಟ್ಟವತಾನುತಾನೇ ।
ಪರಿಹರಿಸಲನುಜಾತಜಾಡ್ಯಸಮಗ್ರಸುಪ್ತಿಯನು ॥ ಕರೆಯಿಬೇಗನೆಹರಿದು
ರಾಕ್ಷಸ । ಚರರುಚತುರಚತುರ್ಮುಖನತಂ । ದರಿಭಯಂಕರಬಾಹುಬಲನಿ
ದಿರಿನಲಿನಿಲಿಸಿದರು ॥೪೧॥

ಗದಗದನೆನಡುಗುತಯೆಗದ್ವಯ । ವದನಕ್ಕೈಮುಗಿದೆನ್ನಕರಿಸಿದ! ಹದ
ನದೇನೆನೆಹರಪಸವೆನ್ನೀನೆಮ್ಮಬೆಸಗೊಂಬ ॥ ಹದನಬೇರೇನೆಬ್ಬಿಸನುಜನ ।
ತುದಿಯೆಮಾತಿದುಹೋಗುಬೇಗನೆ । ನೆದೆಯುಕಯ್ಯವೇಪರಿಸುತ್ತೈತಂದ
ನವನೆಡೆಗೆ ॥೪೨॥

ಬಿಸಜಭವನಾಕುಂಭಕರ್ಣನ । ಮುಸುಡಮುಂದೆಸುಳಿಯಲಮ್ಮದೆ
ಕುಸಿದವುಳಿಯಭರದಭಾರದಲಪರಭಾಗದಲಿ ॥ ನಸುನಗೆಯೊತ್ತಿತಂದು
ಸುರವಿ । ದ್ವಿಷನಶಬ್ದಗ್ರಹಣದಲಿಮಂ । ತ್ರಿಸಿದುವಾರಿಯನೆಂದೆನನುಪ
ಮಕರಕಮಂಡಲವ ॥೪೩॥

ಬೆದರುತೆದ್ದನಿದ್ರಾಕೊನಿದ್ರೆಯ । ನೋದದಕಪಿಗಳೆನುತಪುರಜನ । ಕೆಡರಿ
ಹಾಯ್ದುದುಕಂಡಮುಖದಲಿಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ಅದರಿಖಳಕಣ್ದೆರೆಯೆ
ಕಣ್ಗಳ । ಉದುರಿದವ್ರುಕಿಡಿಕೂಡಲಯಕಾ । ಲದಮಹಾಭೈರವನವೊಲು
ಮುರಿದೆದ್ದನಿಂದರ್ ॥೪೪॥

ಎಳತೊಳಲದದುಕಂಡಸಾಸಿರ । ಮೌಳಿಗಳವಾಸುಗಿಯೆಕರಿಗಳ । ಕಾ
ಲುಕಪ್ಪರಿಸಿದುದುಕಕುಭಾವಳಿಯಕೂರ್ಮನ॥ಅಲಿತಳಮಗುಚಿದವ್ರಬಲು
ಕುಲ । ಶೈಲವದನಿನ್ನಾರುಬಲ್ಲರು । ಹೇಳಪಿರುಹದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕದಭ
ಯವನದನೆಂದ ॥೪೫॥

ತಿಂಬೆನೋಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನುಸ । ಪ್ತಾಂಬುಧಿಯಸೀಂಟುವೆನೊತಾನೀ।
ಗೆಂಬಹಸಿವಿಗೆತೃಷೆಗೆಕರೆಕಟ್ಟಿದರ್ದದಿದಿರಿನಲಿ ॥ ಅಂಬರವನಳಿರಿವಮಾಂಸ
ಕ । ದಂಬದರುಣಜಲೋದನಂಗಳ । ಬಣ್ಬೆಬೆಟ್ಟಗಳಿದರ್ದವಿಟಿಟ್ರಡೆಯಹಾ
ಡೆಭಕ್ಷ್ಯಗಳ ॥೪೬॥

ತುರುಗಿದದ್ರಿಗಳಿದರ್ದದಿದಿರಿರಿ । ತರಿದಕುರಿಕೋಣಗಳಗರಿಗಳ ।
ಹರದಹಕ್ಕಿಯರಾಸಿಯಿದರ್ದವ್ರುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ಇರಿದಕರುಳ್ಚುರ್ಣ
ಗಳಮರೆವ್ಮೈ । ಮರದಜೀದಮೃಗದಂಬದ । ತಿರುಗಲಿದರ್ದವುತಿಸಿಸಿತಿ

ದಿರಿನಲಾಸಿಶಾಚರನ ||೪೭||
ತರಿದವಿಗಾವಿನತಾಳಿಸಿದವ । ಸ್ಮರಣೆಗಳಕುಸುಕಿರಿದಹೊದಿಯು । ಗಿರಿಗ
ಳಿರ್ದವುಸೌಸುವೆಯಶಿಖರಣದಷಡ್ರಸದ ॥ ಪರಿಪರಿಯಪರಿಮಳದಸಂ
ಣೆಲೆ । ಗರುಳಹರುವಿಗಳಿರ್ದವಗಣಿತ । ಸರಸಿಗಳಸಾಲಿರ್ದವಾಜ್ಯಕ್ಷೀರ
ಮಧುದಧಿಯ ||೪೮||
ತಾಳೆತೆಂಗೀಚಲುಸುಧಾನ್ಯರ । ಸಾಳೆಗುಡಶರ್ಕರೆಸಮೇತಘ । ಲಾಳಿರ
ಸಸಮ್ಮಿಶ್ರದರುಣಸುಧಾಭಿರಂಜಿತದ ॥ ಸಾಲಸರಸಿಗಳಿರ್ದವಮಲಘ ।ಲಾ
ಳಿಗಳಹೇರಾಸಿಕ್ಕಿಡಿಸಿದ । ಕೂಳ್ಗಳಗುಗ್ಗರಿಯಪೇರ್ಗಿವೆಮೆರಮುದಿದಿರಿ
ನಲಿ ॥ ೪೯ ॥ ವಚಿಸಲುಚ್ಚರಿಯುವಲೋಕ । ಪ್ರಚುರನೆಲ್ಲಾಶಿರಿಯೊಳ
ಜಭವ । ಶಚಿಯಮುಖ್ಯರುಗಳೀಬೆಸಗೈವಸೇವಕರು ॥ ಅಚಲಸಂಪದ
ಗರಿದೆನೆರದುದು । ವಚನವಗಾತ್ರಕೆಬಹುಪದಾರ್ಥದ । ರುಚಿತರವುದ್ರವ್ಯಂ
ಗಳಶರೋಗಣಿಗೆರಕ್ಕಸನ ||೫೦||
ನೋಡಿಡನುವುನದಣಿಯೆಬಿಡೆಬಿಡು । ತೋಡೆಲರನಕ್ಷಿಗಳವಿಗೆಕೊಂ।
ಡಾಡುತಂಣಸನಂಘವಿಸಿದೆನುತಿಸಿನಸುರೇಂದ್ರ ॥ ಜೋಡಿಸಿದರುಧಿರೋದನ
ದಗಿರಿ । ಕೂಡಿಪಂಚಪ್ರಾಣನಾಯುಗ । ಛಾಡಿಕೆಯಲೇಶವದವಿಂನುಣಿಸಿಂ
ತೊರಕ್ಕಸನನ ||೫೧||
ಕಾಣೆನಾವಹಾಂಸದಮಹೇಂದ್ರ । ಶ್ರೇಣಿಗಳರುಧಿರದರಸಾಲ । ದ್ರೋ
ಣಿಗಳನಾಭಕ್ಷ್ಯಗಳಪಕ್ಷಿಗಳಮೃಗಗಣದ ॥ ಪ್ರಾಣಹಿಂಸೆಯಕೋಳಿಕು
ರಿಗಳ । ಕೋಣಗಳತೆಗಪಾಣಗಳತೆಗ । ದೋಣಿಗಳಮಧುರಾಮ್ರಫಲಭ
ಜ್ಯಾದಿವಸ್ತುಗಳ ||೫೨||
ಆದುದರ್ಧಗ್ರಾಸಖಳಸಂ । ಪಾದಿಸಿದಪರಿಕರದಲೆದ್ದುದು । ಬೀದಿಗಿ
ಚ್ಚಂದರದಲಿಬಳಿಕಕರೆಯುಟ್ಟಿರಕ್ಕಸರ ॥ ಹಾದಿಗೆರಗಂಘ್ರಿಸಿರಣದಲಿ । ತೀದ
ಜೀವವತರುಚರಕ್ರವ್ಯಾದಸುಭಟರ । ಹೆಣನಬಣಬೆಯನೊಟ್ಟೆವೆರುಮುಂ
ದೆ ॥ ೫೩ ॥ ತಿಂದನವನೆಲ್ಲವನುತಿಚ್ಚರೆ । ನಂದಪಿರೆಬಳಕಣುಗಕೇಳ್ಹಿಡಿ।
ಹಂದಿಗಳನೂರೆಳಗಲದಹರಹರದಹಾರುವರ ॥ ಮುಂಧಿರದೆಳಗೈತ್ತ್ರ
ತ್ರಿಯ । ಸಂಡಣಿಸುನೋಡಿದರುನಾಯಿಗ । ಳೊಂದುಳಿಯೆತಿಸುತಿರ್ದನವಲ
ಯಮೃತ್ಯುವಂದದಲಿ ||೫೪||
ಶಳೆಮನೆಯಶಿಕ್ಕಿರ್ದಕಜ್ಜರ । ನಿರಿವಿರಿದುನೂಕಿದೆಗೆಾಯುದ । ಲರಸಿವೃ
ದ್ಧವುದೇಭಹಯುರುಜೆಯಶ್ವಗಜಘಟೆಯು । ಅರಸಿಘ್ರದಲಿಸ್ತ್ರೀಗಳ।
ತುರುಕಿದನು ತಿನಿಸಿಂಗೆಹಸಿವೆಗೆ । ನೆರೆಯುಮಾಮುದು ನೆನದೆನಪ್ರುಜನದ

ಭಕ್ಷಣವ ॥೫೫॥

ಜಗದೊಳಗಾಹಾರದವಿವಡಬಸೆ । ವಿಗಿಲುವಿಗಿಲೆವಡಬಗಿಂದವೆ । ಕೊಡನವುಗನವಸಿಂದವಿಗಿಲೀ ಕುಂಭಕರ್ಣಖಳ ॥ ಮಾಗಸೆಕೇಳಸಿತ್ತರಲಿಗೂಳೆಯು । ದೆಗದುದಾಪಟ್ಟಣದಜನವ್ರೋ । ಲಗದೆ ಳಗೆದುರಾಯ್ತು ರಾಕ್ಷಸ ಸಾರ್ವಭೌಮಕನ ॥೫೬॥

ಕರಸಿದನುಖಳಬಲಿಕದೈತ್ಯನ । ಗುರುವಬಂದನುಬೆಸನದೆಂನೆಸೆ । ಪರಿಹರಿಸುವವನಪ್ರಿಯನಪಟುತರವಸಭವನ ॥ ಉರುತರದಜಲರಾಂತರ ವಹೋ । ಗಿರದಟೀಗನೆಬಂದುತೃಪ್ತಿಯ । ಭರಿತನುಂತ ಬೆಸಿದ್ಧಗುಳಿಗೆಯುಸಿತ್ತನಸುರಂಗೆ ॥೫೭॥

ತೇಗಿದನುಧರ್ರಸೆಧರಾತಳ । ಕೂಗಿಡಲುಘುಷ್ಕ್ರಂದ ಬೊಮ್ಮನ । ಮೇಗಳಂಬರಧನಿಗೊಡಲುಖಳನಧಿಕತ್ರಪ್ತಿಯಲಿ ॥ ಕೈಗಳನು ತೊಳದವುರನದಿಯಲಿ । ತಣಿಗಿದನುಮಸ್ತಕವಗುರುನನು । ಗೀಗನೀಸೇತಪ್ಪದೆಂದುರೆ ಪೊಗಳಿಭಾರ್ಗವನ ॥೫೮॥

ಪೂಸಿದರುಸೇವಕರುಪರಿಮಳ । ವಾಸಿಪಿದಶ್ರೀಗಂಧವಸುಮೇ । ಳೈಸಿದುತ್ತಮಪುಷ್ಪಗಳಲಿಪ್ರೂಜಿಸಿದರುರಕ್ಕಸನ ॥ ವಾಸವಪುರವಂದದಿವ್ಯವು । ವಾಸಗಳನುಡಲಿತ್ತರಡಕೆಯು । ರಾಸಿಗಳನೂದರುಹಲವನುಖಳನವದನದಲಿ ॥೫೯॥ ಬಿಳಿಯವೆಲೆಯುಹೇರುಗಳಬಲುಹೊ । ತ್ತಳದನಾಜನಿಸಿಚರರುಬಾ । ಯೊಳಗೆನುರಿದರುಪಚ್ಚಕಪ್ಪುರದ ಚೂರ್ಣಗಳ॥ ಹಲವಮುದ್ದೆಯ ಹಾಯ್ಕಿದರುಪರಿ । ಮಳದಪಚ್ಚೆಯ ಸೇರವುಗಿಂತು । ಕಳಚಿಸುರಿದರು ಸುಳಿದರು ಕಾಮಿನಿಯರಾರತಿಯ ॥೬೦॥

ಸಾರಿದರುಮಂತ್ರಿಗಳುಬಲಿಕರಿ । ಭೈರವನರಣಕೆಬ್ಬಿಸಿದವಿ । ಸ್ತಾರವೆಳ್ಳನರುಹಿದರುಸಿತಾಪಹಾಸತಿಯು ॥ ಚೋರತನದಲಿತಂದಲಂಕಾ । ನಾರಿಯುರಸನರಣಪಲಾಯನ ॥ ದಾರುಭಟೆಪರಿಯಂತವಾಕಲಿಕುಂಭಕರ್ಣಂಗೆ ॥೬೧॥ ಅಕಟಕೆಡಿಸಿದನವ್ಯವಸಿತಾ । ಕುಕಾತಿಯಲಿಮನವಿಕ್ರಮಹಿಮಪ್ರಕರಣದವಾಲಸ್ತ್ಯವಂಶದನಿಮಲವೈಭವದ ॥ ಮಕರಕೇತನನಸ್ತ್ರನಿರ್ಬಂ । ಧಕವನಕಟಕಟೈಹಿ ಕಾಮು । ಪ್ಸ್ರಕಕೆಸಲ್ಲನುತಿಯುಮನದಲಿನೆನದನೇಯೆಂದೆ ॥೬೨॥

ಐಸೆಮುತ್ತೆನೆನೊಗಳಸಂ । ತೋಟಿತಸುನಡೆತಂದೆಸಸ್ನುವಿ । ನಾಶತಪ್ಪದೆತನಗೆಸುತನನೆಗಾವಣನನ ॥ ಆ ಸುನಪೆಸಂಭ್ರಮದಲಾಲಂ । ಕೇಶನದ್ವಿನ್ಗಂನಪ್ಲಿನಸಭ । ದ್ವಾಸನನಾನ್ವದಂನುಜನನುಸಲಿಸಿದನುಹರುಷದಲಿ॥

ಏನುಕಳೆಗುಂದಿದೆವದನದುಂ | ಮಾನವಾರಿಂದಾಯ್ತು ನಿಂನಾ | ಸ್ಥಾನ
ಬಯಲಾಗಿದೆವಿಭೀಷಣನೋಮಹೋದರನೊ ॥ ಅನರಾಂತಕನೋಪ್ರಹ
ಸ್ತನೊ | ಸೇನೆಯೆ ಅತಿಕಾಯನೊಮದ | ದಾನವೇವಾಂತಕನೊದುಗು
ಡನಿದೇನುಹೇಳೆಂದ ॥೬೪॥

ಸುರಪನರುಹನೊಮಾದತಳದೆ | ಚೆಚ್ಚರಿಕೆಯನುಯಮನಟ್ಟಿದಲ್ಲಿಗೆ ಹ
ರಿಯನೋಧನಪಾಲಧನಬತ್ತಿದಡೆಮಗುಳಸಿತು ॥ ಸುರಿಯನೋನ್ಯೆರುತಿ
ಮುಖಾಬ್ಜದ | ವರದುಕೂಲದಪಾವಡವಧರಿ | ಸಿರನೊವರಿಸರೋರಂಭೆಯ
ರುದುಗುಡವುಯೀದೇಕೆಂದ ॥೬೫॥

ಕೀಳುಮೇಲಣಜಗದವರುನಿಂ | ನಾಳುಕೆಲಸದೊಳಿರರೊಪ್ರನರಪಿ | ಕೀ
ಳುವರೆರಜಿತಾದ್ರಿಭಾ?ನಿಸಿದುದೊಪುಷ್ಪಕವು ॥ ಹೇಳಿದಲ್ಲಿಗೆತೆರಳದೋಶಿವ
ಪಾಲಿಸಿದಚಂದ್ರಾಸವಿಗೆಬಲು | ದೋಳುವಲಕ್ಕೆದಿಸದೊದುಗುಡವಿದೇನು
ಹೇಳೆಂದಾ ॥೬೬॥

ನೆನಹಿಗೊದಗನೊರುದ್ರುಪುನರಪಿ | ಮನೆಯಬಾಗಿಲಗಜಸಿರನೊಬ್ಬಂ | ದ
ನುದಿನವುರಾಜಾಂಗಣವಜೋಹರಿಸನೋಮಾರುತ ॥ ಅನಲಬಾಣಸಗ್ಗೆ
ಯನೋತಿಥಿ | ದಿನವನುಸುರನೊಸುರಗುರುವುಸೀ | ರನುವರುಣನೈಜಿಸ
ನೊದುಗುಡವಿದೇನುಹೇಳೆಂದ ॥೬೭॥

ಬಳಿಕಶೂರ್ಪನಖಿಯುಸುನಾಸಾ | ದಳನಕದನಸ್ಥಳವಿದಿದುವಾ | ತು
ಳನಮರಣವಜನಕಜಾತಾಹರಣವಿಸ್ತರವ ॥ ತಿಳಿಹಮೇಲಸಮುದ್ರಬಂಧ
ನ | ದಳವನಹಿತನಲರುಹಿಸುಮರಡ | ಉಳಿದಮಾನಸ್ಥಿತಿಯನುಸುರಿದನ
ನುಜಗಸುರೇಂದ್ರ ॥೬೮॥

ಕೇಳಿದೆವುನಾವಾಗಲೊಸಗೆಯ | ಹೇಳಲೇನದಸೋಕುಕೇಳುವ | ಖೂಳ
ಧನವದುತವ್ಯದೈಸಲಿಹೇಗಲಾವಸಾತು ॥ ಕೇಳಿದ್ಯೆಯಲಿಯಾಂಣಪರ
ಮಾಣಾಳಿಗದಲಿಂದ್ರಾದಿದೇವರು | ಕೋಳುಹೋದರುಕಾಮಸಾರೆಗೆಹಿತನು
ಹೇಳೆಂದ ॥೬೯॥

ಅರಿಯಬೇಕಿಂಗಿತಜಿತನ್ನೊಳ | ಗರಿವುದೊರಕೊಳದಿರ್ದಡಾಪ್ತರು |
ಮರಿದುನುಡಿವಸುನೀತಿಯನುಕೈಕೊಂಬುದುವಿಹಿತ ॥ ಅರಿವತೊರೆವಾಪ್ತ
ರುಗಳೆಂದುದ | ಮರಿದುಮಾರ್ಗದೊಳಡಿಗಳನುಯಿಡೆ | ಹವಿವಹುದು
ತನ್ನಸುವಿಗೆಲಿದಶಕಂಠಕೇಳೆಂದ ॥೭೦॥

ಏನೆಲೆಕಾರಣವಿಹುದಲಿ | ಸಾವುಪ್ರದುಸದ್ಧರ್ಮವ | ಸಾವಿ
ಹುದುಸತ್ಕೀರ್ತಿತ್ಯಾಗಸಯಮೈಸಳಿಯೆ | ಹೇರುನಿಡಿಹು ದಧಿಕ

ಸಿರಿಸಿಂ । ಗಾರಿಸಿಹಳಾಸಿರಿವಿಡಿದುಜಯ। ನಾರಿನವುಗಾವಗಾರ್ಗದುರ್ಘಟ ವಾಯ್ತುಲೇಯೆಂದ ॥೨೧॥

ಸುರರುಸೇರರುನಮಗೆಪರಮೇ । ಶ್ವರನಕೃಪೆಸಾವಗಾನ್ಯತನ್ನಯ। ವರವುಪರವದರಿಂದದಿಗಧಿಪರಂಜಿಭೀತಿಯಲಿ॥ ಕರವಮುಗಿವರುಕಾರ್ಯವಾಸಿಗೆ। ನೆರವಿಯಲ್ಲಿದೆಸರ್ವಜನವೆ । ವ್ಮಿರವಿಗೊಪ್ಪುದುಮುಪ್ಪಡಸಿತಸುರೇಂದ್ರ ಕುಲಕೆಂದ ॥೨೨॥

ಕೆಡದಶಿರಿಸುರರುರಗನರರಿಂ । ದುಡುಗದಾಯುಷಶಕ್ರಸೂರ್ಯರ । ಹಿಡಿಗಡಿಪಭುಜಶೌರ್ಯವುಗ್ರತಪಃಪ್ರಭಾವದಲಿ ॥ ವೃಡನಮೆಚ್ಚಿಸದೈರ್ಯವುಂದಕೆ। ಕುಡಿವರಿವಸತ್ಕೀರ್ತಿಲೋಗರ । ಮಡಪಿಗೆಳ್ಳುಪಿದಕಘನದಂಬಯ। ಲಾಯ್ತುನಿನಗೆಂದ ॥೨೩॥

ಅಂಣಕೇಳ್ಹದಿನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷವು । ಕಂಣಬೇಟದಸತಿಯರಿದೆಹೊಸ ಹೆಂಣಿದೆಲ್ಲಿಯುದೀಕುಲವನುವಂಣನಾಡುವದು ॥ ಬಂಣಗೆಟ್ಟವಯವದ ಹೀಲಿಯು । ಕಂಣಿನಂತೆಸಹಸ್ರಯೋನಿಯು । ಬನ್ನಬಟ್ಟವರಿರಲುನೋಡಿ ದೂರಳುವುವರೆಯೆಂದ ॥೨೪॥

ಸೀತೆಯುಮ್ರಯವಾತ್ರೆಭುವನ । ಖ್ಯಾತರಘುಪತಿಯುಜನಪಿತ । ವುತನಾತನದರಿಂ ಪಿತನ ಪಿತನಪಿತಾಮಹನುನಮಗೆ ॥ ಈತನಲಿಛಲಬೇಡಯದುಪುರು । ಹೂತರಂತಲ್ಲವನಿಜೆಯಬಿಡು । ಪಾತಕಕ್ಕೆಗುರಿಯಾಗಬೇಡೆಂದ ಗ್ರಜನಜರದ ॥೨೫॥

ಕೇಳಡಾವನಾರೀಚವಚನವ । ಬೀಳುಕೊಡುವುದುನಮಗದಗ್ಗದ। ಖೂಳತನವನುಜನನಯೆತ್ತಿಯನೀತಿಗಳವಹುದು ॥ ಖೂಳರೊಳಗಣಖೂಳತನವೇ । ಲೂಳಿಗದಕಪಿವರನಕದನದ । ಮಾಳಿಯಲಿಮತಿಗೆಡುವುದಗ್ಗ। ದಖೂಳತನನೆಂದ ॥೨೬॥

ಆದರೆಯುಕೇಳಂಣರಣದಲಿ । ಹೋದವರುಹೊಗಲಿವಿವೇಕವ। ನಾದರಿಸಬೇಕೆನುಹಾಯುವನಧಿಕಸಂಗದನ ॥ ಸಾಧಿಸುವದುಳ್ಳರನ್ನಪಾಲತ । ಳೋದರಿಮುಕೊಂತ್ಯವುವಿದುನಮು । ವಾಪಿಮುಕನಿನ್ನನುಮತನದೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ ॥೨೭॥

ಹಗೆಯಹೊಗಳುವನೊಜ್ಜನಾಲವೆ । ಹಗಲಿರುಳುಯಲಿತಮ್ಮತಮ್ಮನ। ಬಗೆಯಲರಿಬಿರುಪಾಪಳಿಯನುಗ್ಗಡಿಸಿಪಾಳಿಯುವ ॥ ಹೊಗುವನೋಖಾಡೆಯಪಮೊನೆಯಲಿ । ಹೊಗುವನೋಪೆಗಲಂಜಿರಣದಲಿ। ನುಗುಳ್ಗೆಗೊಡಿಯನರಸುವವನೋಬೇಳುಸೀನೆಂದ ॥೨೮॥

ಕಾದಲಂಜಿದುಡಿಲ್ಲವುಕುತ್ತಿಯು | ಹಾದಿವಾಜಿತ್ತೆಂದೆನ್ನೈಸೇ | ಮೇದಿ
ನೀಸಂದನೆಯುಸೀತಂದೆಂದುಪೋದಲಾಗಿ ‖ ತೀದಪವ್ಯಾಯುಪ್ಯವಿಧಿಭಟ
ರ | ದಾದಿಲಿಬಿತವಿಡೀಗಲರಿಯೊಳು | ಕಾದಿಗೆಲುವಡಸಾಧ್ಯನಿನ್ನೊಳುತ್ತಿಳ
ಧುನೋಡೆಂದ ‖೭೯‖

ಎಲೆಪ್ರೊನೀನೀಸಮರಭಾರವ | ಗೆಲುವನೆಂದೆಬ್ಬಿಸಲುಬಳಿಕೀ|ಕಲಹಕ
ಪ್ಸ್ರವೆನೀತಿಯಾಡುವೆಕಲಿತವಿದ್ಯೆಯನು ‖ ಬಲಿದಸಿದ್ರಾಧಮನನಿದಿರಿಲಿ |
ನಿಲಿಸಿನುಡಿದುಡೆತಪ್ಪುವುನ್ನಿನ | ಬಳಿಕಯುಲಿಸತ್ತಂತಕದೆಕೋಗೆನುತ್ರಘ
ರ್ಜಿಸಿದ ‖೮೦‖

ಕಿಡಿಗಳುದುರಿದವಕ್ಷಿಯುಲಿಕಾ | ರಿಡಲುಕುಡಿವಿಗಾಸೆಯುಲಿದಾಡೆಯು | ಕ
ಡೆಯುಲುಪಿಸಿತು ಕಿ[illegible] ಕಡುಹೊಗರೇರಿದುದುವದನ ‖ ಕಡುಹಿಕಾಹೇರಿ
ದನಕದನವು | ಕಡೆಯುವಿಷದಂತವನುತನುಘುಡು | ಘುಡಿಸಿಜರಿದಾಡಿದು
ದುದೀವದನನಮುಹಾಧ್ವನಿಗೆ ‖೮೧‖

ವೀಳೆಯವತಾನೋಡುತನ್ನಯ | ಕಾಳಗದಹೊಸಪರಿಯುಜಗದೊಳ |
ಗಾಳುಗೆಲಸದಿವಿಗಿಸಿದಗಡುವರಸುನಿಬಲ್ಲಿ ‖ ಶೂಲಿಯುಡ್ಡೈಸಿದಡೆಕೊ
ಲುವೆನು | ಜಾಳುಗಳಹೇಳದಿರುಮದನಗೆ | ಕೋಳುಹೋದರುಕಡವರಿಸೆ
ಖತಿಯಾಯ್ತುನಿನಗೆಂದ ‖೮೨‖

ಮರುಳಲಾಯುಚೆತ್ತಮ್ಮನುದನನ | ಗರುಡಿಯುಲಿಗುರಿಯಾದವರುನಾವ್
ಮರಣಕಂಜಿದರಖಿಳ ಜನನಗದಿಹುದೆನಾಪಮೊದಲು ‖ ಹರಣದಾಯುವ
ನೋಡದಂಗೀ | ಕರಿಸುವ್ರದಿವಸಪೈಸಲೀಸಂ | ಗರಕಸಾಧನನುಕಿಗೆನೀನಿ
ದಕಳುಕಬೇಡೆಂದ ‖೮೩‖

ಕರಿಯುನಿಟ್ಟಾಡದನವುದನು ! ನುರಿಯುಪೊಗುವರೆತ್ತಮ್ಮಕ್ಕೈಮ್ಮೆ |
ವೆರಸಿಖಾಡಾಖಾಡಿಯುಲಿಕಲಿಗಳಿಗೆಗುರುವೆನಿಸಿ ‖ ಧುರದೊಳಳಿವ್ರದೆಕೀರ್ತಿ
ಯಿದನಿ | ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿಪೆವಾವ್ರನಡೆನ್ನೀ | ನರಪರಿಸದೆಂದಿತ್ತನನುಜಂಗನು
ಠವೀಳೆಯುವ ‖೮೪‖

ತಪ್ಪದೆನುತಗ್ರಜನವಚನವ | ಸೊಪ್ಪುಗೊಂಡಿಂತಿದದಾಹವ | ದರ್ಪ
ವೆನುಕೇಳುಂದರಿಲೆಲಂಕೇಶರಾಘವನ ‖ ಒಪ್ಪುವಗ್ಗದಸ್ವೈನ್ಯಸಾಗರ | ದರ್ಪವ
ನುನೆರೆಕುಡಿದುಕಿವಿತಂ | ದೊಪ್ಪಿಸುವೆನೀಕೇಶರಾಜನನಿನಗೆನಾನೆಂದ ‖೮೫‖

ರಾಳಟಪದರಘುರಾಮಚಂದ್ರನು | ನೊಳುಜಗತ್ರಯುವೆಚ್ಚಿವೇಲ
ಣ | ಕೆಲಸನ್ನಿರಾಧೀನನಿನ್ನದೆಂಬೋಗ್ಯದಂತರವ‖ ಕಲುಮುತ್ತಾಳಗಕೆನೂ
ಪೀಲಾ | ಚಲಸ್ಥಾನಂಗನುಸಿಂಡಿದನುಕರೆ, ವೆಳಗಿದಲ್ಲಭೇರಿಗಳುರಣಯುತ

ತಾರ್ಪರಿಗ್ರಹದೆ ॥೮೬॥

ತರಿಸಿಬಳಿಕಸುರತ್ನಖಚಿತಾ । ಭರಣಗಳತೊಡಿಸಿದನುತರಣಿಯು । ಕಿರಣಲಹರಿಯುಬಳಿಯಶೋಭಿತಲಲಿತಕಾಂಚನದ ॥ ಧರಿಸಿತೇರ್ವಾರ್ಪವನಂಜನ । ಗಿರಿಯುನಲುಕಲಿಕುಂಭಕರ್ಣನ । ಸಿರದಲೊಪ್ಪಿತುಮುಕುಟಸಿಕಟದಿಶಾಂಗಜಗರ್ಘುಗಿಸಿ ... ... ॥೮೭॥

ಹೊಸಂಕಪ್ಪಿನಮುಗಿಲಮುಖದಲಿ । ಸುರನಘನಪದ್ಮಂತ್ರವೆಂದುದು । ಕೊರಳೊಳನುಪಮಪದಕಪಚ್ಚೆಯುಪದ್ಮರಾಗಗಳ ॥ ಸುರಗಿಯೆರ್ಪ್ರಭಾವಸುರದವಿ । ಸ್ತಾರದಜನನಾಸ್ತಮಯಸಮಯದ । ತರಣಿಶಶಿಮಂಡಲದನ್ತ್ರೊಲು ಕುಂಡಲಗಳೊಪ್ಪಿದವು ॥೮೮॥

ಕಡೆಯುಮೆಂದುದುಮೌಕ್ತಿಕದನಿಡು । ವೊಡಗವಾಸುಗಿಸುತ್ತಿದಂಬುಧಿ ತಡಿಯುಗಿರಿಯಂದದಲಿಚರಣದಲಾನಿಶಾಚರನ॥ ಉಡಿಯಲೊಪ್ಪಿತುಶೋಣಪಟಕಂ । ಪಡರ್ದಸಂಧ್ಯಾರಾಗಮೇಲು । ಘುಡಿಸುತಿರ್ದುದುಬಿರುದಿನಮರದವಂದಿಸಂದೋಹ ॥೮೯॥

ಸರಿಬಿಡಲುಕಲಿಕುಂಭಕರ್ಣಂ । ಗೆರಡುಯುಗದಲಿಕಾಣೆನರನಿ । ಜರಭುಜಂಗಮಭಟರೊಳಿನ್ನುಳಿದವರಪಾಡೇನು ॥ ಭರಿತಭಟರುಗಳೇತರವರಲೆ । ತರುಣಕೇಳ್ಕಲಿಕುಂಭಕರ್ಣಂ । ಗರರೆಸರಿತ್ರ್ಯಂಬಕರ್ಣನನಿಜವಿದೀಗೆಂದ ॥೯೦॥

ಕಾಲನಡುಗಿದನಾನಿಶಾಟರ । ಕಾಲದಂಡವಕೊಳಲುಮಿಗೆತಾ । ಶೂಲಿವ್ಯೃಮರಸಿದಸುಶೂಲವಧರಿಸೆಖಂಡೆಯುವ ॥ ಮೇಳವಿಸೆಮುಸುಕಿಕ್ಕಿದನುಸುರ । ಪಾಲಸುರಗಿಯುಕಟ್ಟಬಿಟ್ಟುದು । ಪಾಳಿಯಪ್ರಪದ್ಮಜನಪಡಿಮುಡಿಸಿತುಸುರಕಟಕ ॥೯೧॥

ಬೀಳುಕೊಂಡನುಕರವನೊಂದನು । ಮೌಳಿಗಾನಿಸಿಮಾರುತಾಧ್ವದ । ಸಾಲಸಂದಣಿಯುಮರರೋಟವಹೇಳಲೀನದನು । ಕಾಲಭೈರವಗೆಂಟುಮಡಿಯುಕ । ರಾಳತೇಜೋಗರ್ವದಲಿರಾ । ಜಾಲಯವಹೊರವಂಟುಬಂದನು ರಾಜಬೀದಿಯಲಿ ॥೯೨॥

ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ಸಕಲಸೇನೆಯುರ್ಘುಡಿಡುಕಪಿನಾ । ಯಕನರಣದಲಿಹಿಡಿದುವೆರದನು । ಶಕಾತಿಸನಿಕಲಿಕುಂಭಕರ್ಣನುದಾರಶೌರ್ಯದಲಿ॥

ಪದ್ಯ॥ ಕೇಳಿದೈಕುಶಕುಂಭಕರ್ಣನು । ವೀಳಯವಕೊಂಡುಗ್ರತರಕ
ರ। ವಾಳಕೈಯಿಂದಗ್ರಜಂಗಭಿನಮಿಸಿಕಾಳಗಕೆ ॥ ಬೀಳುಕೊಂಡನುಭೀಮ
ಕುಲದಶ । ಮೌಳಿಯನುಬಲುಬಿರಿದುಗಳಸಂ । ಬಾಳಿಗಳಸಂದಣಿಯುಬ
ಹುವಿಧವಾದ್ಯರಭಸದಲಿ ॥೧॥

ಉಸುರಬಾರದುರಾಕ್ಷಸನಕ । ರ್ಕಶದಕದನದಕಡುಹಸಿಲನಾ । ಗಸಕೆ
ಕೂಗಟ್ಟಿದಭೈರವಗೆಂಬುವುದಿಯೆನಲು । ಪಶುಪತಿಬ್ರಹ್ಮಮುಖಾಳಿ।
ಪ್ರಸರದೈಸರಿಸಲುಫಣೀಶ್ವರ । ನುಸುರುತೆಗೆಟಗೆಯಾಗಿಬಂದನು ರಾಜ
ಬೀದಿಯಲಿ ॥೨॥

ಆಚರಿಸಿದರುಕಾಣುತಾರಜ । ನೀಚರನಸುರವಧುಗಳಭದ್ರದ । ಖೇಚರಿ
ಯರಿನನಡುಗಿಘನರಕ್ಷೋಘ್ನಸೂಕ್ತಕವ ॥ ವಾಚಿಸಿದನಂಬುಧಿಯುಹರು
ಷದ । ವೀಚಿನಿಂದುದುನಿಮಿಷದಲಿಸಂ । ಕೋಚಿಸಿದುದುಮುಖಾರವಿಂದವಿ
ಶಾಂಗನಾಜನದ ॥೩॥

ಬಂದುದವನವರೂಥಕಬ್ಬಿಣ । ದಿಂದರಚಿಸಿದಹೊರಜೆಗಟ್ಟ ! ಕ್ಕಂ
ದಕೀಲಿಸಿದಚ್ಚುಲೋಹದಘಾಲಿವೇಲ್ಲವಗೆ ॥ ಗೊಂದಣಿಸಿಹಪಸಂಟಸಾ
ವಿರ । ಮುಂದೆಳವಕರಿಘಟೆಯುವೇಳವ । ದಿಂದಲೆಸೆವಪತಾಕೆಕನಕಧ್ವಜ
ದರಚನೆಯಲಿ ॥೪॥

ಏರಿದನುರಕ್ಕಸವರೂಥವ । ಚೀರಲಹಿಕೂರುಮುರುವಿಗ್ರಜ । ಪ್ರೋಕ್ಷಮೊ
ಳಕಾಲುಗಳಭೂತಳವಲಯೆದಂಬುನಿಧಿ ॥ ತಾರೆಮೊಳಲನುರಥದತೊಂಘ।
ತ್ತ್ರರುಘಾಲಿಯುಚೀತ್ಕರಿಸಿಪುರ । ದಾರುಬಾಗಿಲಹೊಡೆಗೆಡವುದೆಂದಿಳಿದು
ನಡೆತಂದ ॥೫॥

ವಾಟದನುಪುರದೇಳುಸುತ್ತಿನ । ಕೋಟೆಗಳನೊಂದೊಂದುಗೆಜ್ಜೆಯು।
ಲೋಟವಿಕ್ಕಿತು ಕಾಡುನಿಮ್ಮನರೇಂದ್ರಪರಿವಾರ ॥ ದೂಟವಿಳಿತ್ತಾಯುಮು
ಳಲನಭ್ರಕೆ ! ದಿಾಟಲಂಬುಧಿಧ್ವನಿಕರ್ಣದ । ಕೋಟರಂಗಳುಕಿವುಡುಗೊ
ಳೆಸುಬುಬಿರಿವುತ್ತೈತಂದ ॥೬॥

ನೆರದುವಾಕ್ಷಣಬೊಮ್ಮರಕ್ಕಸ । ರೆರಡುಕೋಟಿಮಹಾತಿಶಯಭೀ । ಕ
ರಕರಾಳಪ್ರಮುಖಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನೀನಿವಹ ॥ ಧಿರುರೆಗಾಯುವಘೋರರಕ್ಕಸ।
ರರಸಹಳುಹಳು ಜೀಯಬಾಳೆಂ । ದೆರಡುಕೈಗಳ ಲುಘ್ಘವಿಸಲಸುರೇಂ
ದ್ರನೈತಂದ ॥೭॥

ಝುಳಪಿಸುವನಿಜಕರದಖಡುಗದ । ಚಿರಗುಬೆನರಿಸಿತಿನನವಾರಿಯು।
ಹೆರಕುಹೊದರೆದ್ದಂಜಿಸಿತು ಕಲ್ಪಾಂತಭೈರವನ ॥ ಕಲಿತಕಾಳುದರಾ

ಳಿಕೆಯುಕ । ತ್ತಲೆಯೊಳೆದ್ದುದು ಧರಣಿಧುಂದದ । ಗ್ಗಳದ ಗಮನಕೆ ಕಲಿಗಳೆದೆ
ಗೆಡದವ್ರು ಧರಾಧರದ ॥೮॥

ಅಂಜದನು ಸುಗ್ರೀವ ಪವನಜ । ನಂಜಯುರಸುತರಳವಳಿದರಾ । ಕಂಜ
ಸಂಭವಸುತ ಸುಷೇಣ ಗವಾಕ್ಷ ಮೊದಲಾದ ॥ ಅಂಜದತಿಬಲರಾನನಾಬ್ಜಕೆ
ಮಂಜುಮುಸುಕಿತು ವಿಕ್ಕಸವುರಸು । ಮಂಜಸರಹೇಳದಿರು ಹೇಳುವೆನೇನ
ನದ್ಭುತವ ॥೯॥

ನೋಡಿದನು ರಕ್ಕಸನ ಮುಗಳಿದು । ನೋಡಿದನು ನಿಜಬಲವನಗುತ । ಲ್ಲಾ
ಡಿದನು ಮಸ್ತಕವಧೀರೆ ಶ್ರೀ ಪಾದ್ರಿತರಘುನಾಥ ॥ ಕ್ರೋಡಿಸಿದ ಕಡೆಗಂಣಿನಲಿ
ನೃಪ । ನೋಡಿದನು ನಿಜಶರಣನನುನಿ । ರ್ಭೇದ ರಕ್ಕಸರಾಯುಸಿವನಾರೆ
ದುಬೆಸಗೆಂದ ॥೧೦॥

ತಮ್ಮನಹನೆಲೆಜೀಯ್ಯಚಿತ್ತೈ । ಸೆಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜ ಗಿವಪುಲಸ್ತ್ಯನ । ಮೊ
ಮ್ಮಗನು ವಿಗೆ ವಿಶ್ರವಸು ವಿಂಗಸು ರಕ್ಕೈಕಸಗೆ ॥ ಬೊಮ್ಮರಕ್ಕಸನಿವನು ಜನ
ಕಿನ । ಗಮ್ಮವವನಲ್ಲರಸ ನೋಡಿವ । ನುಮ್ಮಹವಸಿವಸಿರವನವನಾಯು
ತನೀವೆಂದ ॥ ೧೧ ॥ ಕಾಲಗಿನಿತುಂಟೀಮಹೋಗ್ರಕ । ಪಾಲಿಗಿನಿತುಂಟೀ
ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ । ನೇಳಿಗೆಯು ವಿಕ್ರಮಕೆ ತಾನಿನಿತುಂಟಿಪಡಿಯಿಡಲು । ಹೇಳದಿ
ರು ವಿಕ್ಕಂದ್ರ ಚಂದ್ರರ । ತೋಳಸತ್ವವನರಸ ಕೇಳವ । ನಾಳಿಗವ ಹೇಳದ
ರೆಬೆಕ್ಕಸಬೆರಗುನಿಮಗೆಂದ ॥೧೨॥

ಆಟ್ಟಿತಂದನು ಜಗವನಿವತಾ । ಹುಟ್ಟದೇಳ್ದಿನಸದಲಿ ಜಗವನು । ಗೆಟ್ಟ
ಬಾವೆಮ್ಮರೆಯಿಂದ ದೂರಿತ್ರ ಕಮಲಗರ್ಭಂಗೆ ॥ ಕಟ್ಟಿದನು ನಿದ್ರೆಯುಲಿಬ
ಳಿಕೇ । ಘಟ್ಟಯುನನರೆಸರುಷಕೇಳುವ । ಕಟ್ಟಳೆಯು ನಗ್ರಜನನೇ ಮುದಲರ
ಸಕೇಳೆಂದ ॥೧೩॥ ಎದ್ದ ದಿನದಲಿ ಮೂರುಲೋಕವ । ನುದ್ದಿನುಂಗುವ ಹಸಿ
ವಿಗಿಸ್ಸಿವ । ನುದ್ದುರುಟತನಕಾರುಸರಿವಿಲಯಾದಿದೇವರಲಿ ॥ ಎದ್ದ ಜಠರಾ
ನಲನ ತೀವ್ರನ । ನದ್ದಿಸುವನೊಬ್ಬನೆ ಸಮರ್ಥನು । ಮದ್ದಿನಭಿಮಂತ್ರಕ್ಕೆ
ವಟಕದಲಸುರಗುರುವೆಂದ ॥೧೪॥

ಧುರಕಿವಸುಕ್ಕೈಗಟ್ಟಿಸಿಂದರೆ । ತರಹರಿಸುವವರಾರು ನಿರ್ಜರ । ನರಭು
ಜಂಗ ಸುಭಟರೊಳಿದು ತಾ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧಕಣ ॥ ಪರಿಕಿಸುವ ಡೊಂಡಿದೆಪರ
ಸ್ತ್ರೀ । ಹರಣದನುಬಂಧಿಕೆಯುನಂಗೀ । ಕರಿಸಿದುಪರಿಂದೇನಹನೊ ನಾನರಿ
ಯೆನಿವನೆಂದ ॥ ೧೫ ॥ ಬಲದಬಲುಹಿಲ್ಲದೆ ಯುದ್ಧಕೆ । ನಿಲುತಹನಲೇಜೀ
ಯೆನಮ್ಮಯು । ಬಲಪಲಾಯುಸಹಾಯತವಲೇಸಾಗಿ ಚಿತ್ತೈಸು ॥ ನಿಲಲು
ಕರಗಳ ನೆತ್ತಿ ಗಗನ । ಸ್ಥಳದ ಡಿಗರನೋಡುಸನುರದ । ನೆಲಿಪೊಗಮ್ಮ

ನ್ನರಿತಕಿನ್ನೇನಹುದೊನಮಗೆಂದ ॥೧೬॥

ಅವದರಿಸುರಾಜೇಂದ್ರನೊಡೆಂ । ಮವನಜೆಗಲಿನಸೂಲಪ್ರೋಲಗ । ದವರ
ನದುತ್ತಾನಂತಿರಲಿಕೊಲಾಗ್ರದಲಿನಿಂದ ॥ ಜನನೆದೆಯಜಗಿಸಿತ್ತ್ರರದವೈ ॥ ಶ್ರ
ವಣನಾಮಿಷಬಂಧುವದೆಮ । ಕ್ಷವರರಣದೋಸರಿಸತ್ತುಪ್ಪದಲೇವವದೆಯಂ
ದ ॥೧೭॥ ಕಾಮಿದಿಗೆಲಲಿಬೆನೆಂದವರ । ಗೈದುಗಳವರ್ಕಟರಿಗನುನರ ।
ಕೈದುಕೊಳ್ಳೆವೆಮ್ಮಡಿಯುಸೇವಾಡಡರಿಯೆನದ ॥ ಊಟಬಿಸುಡುವನವನು
ಮುಳಿದಡೆ । ಭೂವಸ್ವಾಮಿಗಳದೇವರ । ಪಾದದಾಣೇವಾತುತಪ್ಪಿದಡೆಂ
ದನಸುರೇಂದ್ರ ॥೧೮॥

ಎಂಬನುಡಿಯಿಂದೊಳಗೆಕೇಶಕ । ದಂಬಪತಿಘುಡಿಘುಡಿಸಲಯನು ।
ಗ್ರಾಂಬಕನಹೊಳಹಿನಲಿ ನಿಂದದನಿದಿರಿನಲಿಖಳನ ॥ ಬೆಂಬಲಕೆ ಹನುಮಂ
ತಶಿಖಿಸೌತ । ಜಾಂಬವಪ್ರಮುಖಪ್ರಬಲಕಪಿ । ತಾಂಬಕರುಸೆಂವರಿಸಿ
ಕೊಂಡರುಸಕಲಗಿರಿತ್ರರುವ ॥೧೯॥

ಎತ್ತಿದದ್ರಿಕುಜೌಘದಲಿನೆಲ । ಕತ್ತರಿಸಲಂಬರಕೆದಿಕ್ತಟ । ಕೆತ್ತುಹಾ
ರಲುಕಾಲ್ಧೂಳಿಯಧೂಳಿಧ್ವಾಲಯೆವ ॥ ಸೆತ್ತಿಗೇರಲುಹಳಚಿದವ್ರಬಲು ।
ವ್ಯತ್ಯುಪನುಕೇಣಕುವೊಕ್ರೋಲುಗ್ರನಿ । ಮಿತ್ತವ್ಯೈದೋರಿದನುನಖಿಳದಿಗಂ
ತತಾಳದಲಿ ॥ ೨೦ ॥ ಅಸದಳಿಸಿದಾವರ್ಣಲವವುತ್ತಿದ । ರಸವುವೀರನ
ನವ್ರಿಕುಜನಹಿ । ತುಸುರಿಘಾಳಿಯೊಳೊವಿದಾರಿಸಿ ನುದಿಗಂತರಕೆ ॥ ಬೆಸು
ಗೆಕಳಚಿದಶಾಲ್ಮಲಿಯಭೂ । ರಸದ್ರ್ಯೋಲ್ಬಯುಲಾಯುತ್ತಬಲನಿ । ಪ್ರಸರ
ದಲಿಬೊಬ್ಬಿಡಲುಬಿರಿದುದುಗಿರಿಸುತೇಶ್ವರನ ॥೨೧॥

ಆರಲಬರ್ದಕಪಿಭಟಾವಳಿ । ತೀರುತಿದರ್ದಪಚಾಂಡಖರ್ಪರ । ಪ್ರೇರಣೆ
ಸುತಿದರ್ದುಧರಾತಳನತಳಪರಿಯಂತ ॥ ಡಾರಿಗೊಡುತಿದರ್ದುದುವುಹೊ
ಪಥಿ । ಮೇರೆಗಳನಿಗರಿದುದುದನರಕ್ಕಸ । ನಾರುಭಟಿಗೀಕದನಕೆಡುಗಳೆಂತು
ಟವೋಯೆಂದ ॥೨೨॥

ಹೆಕ್ಕವೈಯುಲಿಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯ । ನಿಕ್ಕಿದನುನಾಲಿಗೆಯಸಿಗುರಿನ ನಿ
ಕ್ಕಿದವು ಶತಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಸೊರಸಿಕ್ಕೈಗಳಲಿ । ನುಕ್ಕಿದನುನ್ಯೂಬರ್ದ
ದವುಹುದ್ಭುತ । ಲೆಖ್ಖದತಿಬಲವಾನರಬಿ । ಬ್ಧಿಕ್ಕಿದಪ್ರೊಲಾಯುತ್ತುವುವ
ವಿಲಯದಪ್ರತ್ಯುದೇವತೆಗೆ ॥ ೨೩ ॥ ಗಜನವೋಹರವುರಿದುನೀಲಾ । ತ್ರ
ಜನದಳನುಗ್ರಾದುದಂಭಾ । ಜನನಕುತ್ರಶೋಚೆತ್ತಿಡದುನೆಲಗಾವಾಯುತ್ತ
ಪರಿಜನ ॥ ಸಜಪತಾಕಿಸಿಪವನಮಿತ್ರ । ತ್ರಜನಪದಸಡಲಿಬ್ಬದುಳಿವ ॥ ರಿ
ಜಿ ಜಿಸುರಣನಾಟಕವಬಣಿಸುವಪಲದೆಂದ ॥೨೪॥

ಜವನಕೋಲೆಗೆಲುವಪ್ರೌಢಮಹಾಸ್ತ್ರ । ರವನಕಾಳಾಟಪ್ರೌಢಮರ್ದಿಯ । ಕ
ಮತೆಯೊಳ್ ಕಲಿಕುಂಭಕರ್ಣನಸಮರಸಂಭ್ರಮಸ್ರೋ ॥ ದಿವಿಜಪುರತುಂಬಿತು
ಸರೋರುಹ । ಭವನಪುರಿಹೊರಗೇರಿಗಟ್ಟಿತು । ಜವನನಗರದಮಾರಿಕೆತ್ತ್ಯ
ದುಹೇಳಲೇನೆಂದ ॥೧೫॥

ಸಾಯಲಾಸುಗ್ರೀವತಂನಯ । ದಾಯಿಗನಕೊಂದಿತ್ತರಾಜ್ಯ । ಶ್ರೀ
ಯಬಿಡಿಸುಕೆಬಿಸಲಿಹರಣವರಾಮನಿಜಸತಿಯ ॥ ಮಾಯೆಯತಿಶಯ
ಮೊಶಬಂಧಕೆ । ಸಾಯಲೆನಗೇನಿದ್ದದೆನುತವೆ । ಹಾಮಿತಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿಮಿ
ಕ್ಕಿನಮರ್ಕಟಮಾತ್ರ ॥೧೬॥

ಹೆಸರೆನಿಸಿತಗ್ಗದಮಹಾಭಟ । ರಸುರಕೈಯಲಿಹಿಡಿಮಹೊಕ್ಕರು
ಮರುಮತ್ರೀವಲ್ಲಭನಮಗೆಯೆನುಮರೆಂದುಮಾತೇನು ॥ ರವಿಸನಸುತಸುಗ್ರೀ
ವವಿಸಿನಾ । ಕಸರುಸೇನಾನಾಥಮಾಲಿಜ । ವಸದಳಿಸಿದನುನಿಜಪತಿಯಸೇ
ನಾಭಿಮಾನದಲಿ ॥೧೭॥

ಬಳಿವಿಸಿದಾಯತಿಕೆಯಲಿಗದ । ನಳಸುಷೇಣಗವಾಕ್ಷರುಮಶತ । ಬ
ಲಿರುಮಣ್ಯಾಜೆಸ್ತ್ಯೋತಿಮುಖಭಟಾಳಿಗಳು ॥ ಕಲುಮರದಕೋಳಾಹಳದ
ಕೈ । ಚಳಕಗಾರರುಕವಿದುಹಳಚಿದ । ರಿಳೆಬಳುಕೆಕಲಿಕುಂಭಕರ್ಣನಿಶಾ
ಚರೇಶ್ವರನ ॥೧೮॥

ಸಿಲುಕಿತಾರಕ್ಕಸನರೋಮಹಾ । ವಳಿಗಳಲಿಕುಲಶೈಲದಾಡೆಯು । ಬಳಿ
ಯೆಬದ್ಧಮಹಾದ್ರಿಕುಡಿಗೆದರಿದಪ್ರದೇಶದೆಶೆಗೆ ॥ ಉಳಿವಪರಿಘದಲಣಿವಶೈ
ಲಾ । ವಳಿಯುಲುಡಿಸಿದಕಿಚ್ಚುಗಗನ । ಸ್ಥಳವಚುಂಬಿಸುತಿರ್ದುದದ್ಭುತ
ಮಾಯ್ತುರಣರಭಸ ॥೧೯॥ ಶಿಡಿಲುಹೊಯ್ದರೆನಿಗುರುದೋರದ । ಕಡುಹಿ
ನುಕ್ಕಿನಶೈಲಸುಗ್ಗಿಯ । ದಡಿಗೆಥಳ್ಳಿಸುವಪ್ರದೆವಿವೇಕವಿಹೀನಕೈಯೆನುತ ॥
ಕೊಡಹಿದನುಪರಿಘವಲಿಗವೆಯಲಿ । ಖಡುಗದಲಿಮವಿವೇಣರಸಂಬಳ । ದ
ಡಪ್ರಕಾರರಕಾರಿಸಿದನರುಣಾಂಬುಮಾಹಿನಿಯ ॥೨೦॥

ಮಾತ್ತ್ಮಮುರಿದುದುಸೇನೆರವಿತಳಿ । ಯೆತ್ತಿಮುರಿವತಮಾಷದಂತಿರ ।
ಲೊತ್ತಿಬರಸಿದನಸುರಸುತರಾಘವೇಶ್ವರನ ॥ ಉತ್ತಮನಲಾಬಂಧು
ಕೃತ್ಯದ । ಹತ್ತುಗೆಯಲಿನಪೂನುತರುಬಿದ । ನಿತ್ತಿರುಗೆಲಖೂಳಖಳ
ಯೆನುತುಗ್ರರೋಷದಲಿ ॥೨೧॥ ಅಳುಕದಿರಿರೊಸ್ವರ್ಗವಿಬ್ಬರ । ಳಳತ
ಗಿಪಿತ್ತೈಸೊಂಕಿನವಿಸುರ । ಲಲನೆಯುರಕಡುಕಠಿನಪೀನಪಯೋಧರಾಳಿಗ
ಳ ॥ ಬಳಿಯುಳಿದೆಸುರಕುಡಸುಗಾರಸ । ಕಳಶವೈಹಿಕದಿಂದವರಪತಿ । ಸು
ಲಭಸಾಸಿನೆಲೆಡವಡಿಹಸರನಿಲ್ಲವಿವುಗೆಂದ ॥೨೨॥ ಎಂಬಜಾಂಬವನನಚಕೋ

ಡನೊಡ | ನಿಂಬುಗೊಂಡುದುಸೇನೆವಿಜಯುನಿ | ತಂಬಿನಿತುಸಿಲಯುಪನುಭ ಲುಭಾರಣೆಗಳನುಬಿಸುಟು ॥ ಅಂಬುನಿಧಿಲಳಿವುಸಗಿಲಯೆದೊಳ| ಗಂಬ ರವನಡರ್ವಂತೆಕಪಿನಿಕು | ರುಂಬಹಳಚಿತುವುತ್ತವುರಗಿರಿಗಳಲಿರಕ್ಕಸ ನ ॥ ಅಳವಿಗಳುಕದೆಕವಿಕಪಿಗಳ | ಕಳವರಿಯುವಮಾಡಿದನುವಿರಿದು|ಹ ಳಚಿಹೊಂಚುವಹೊಂತಕಾರಿವನೌಕಸೊಧಿಪರ ॥ ಬಳದುಬಾಯೊಳಗಡ ಹಿದನುಕಲು | ವಳೆಯುಕೋಳಾಹಳದಕಪಿಗಳ |ತಳಪಟವಮಾಡಿದನುದು ಗುಡದಿಕುಂಭಕರ್ಣಖ ೩೪॥

ಬೇರೆವಮಾತೇನದ್ರಿನುಂಗುರಿ | ನೂರಿಕೆಗೆವ್ಯೆಯುಳುಕುವುದೆವಂ| ಜೇ ರಿದರೆನಡಗಃವುದೆನಡುಹಗಲೇರಿದಿನಬಿಂಬ ॥ ತೂರಿದನುತೂಳದನುತುಳಿ ದನು | ಬೀರಿದನುಬಿಸುಟನುಸುರಾವನಿ | ಗೇರಿಸಿದನರಿಬಲವನೌಕಸರಾಜ ಸೈನಿಕವ ॥೩೫॥ ವೊಗವೊಗದುವುುಕ್ಕಿದನುಘಾಟದ| ವಿಗಡಕಪಿನಿಕಾಯು ಕರಕಿವಿವುೂ | ಸುಗಳರಂದ್ರಂಗಳಗುದದ್ವಾರದಲಿವದನದಲಿ ॥ ಚಿಗಿಚಿಗಿ ದುಹೊರವಡುತಲಿರ್ದುದು | ವೊಗವೊಗದುರಾಟಾಳಹುದಕದ | ಬಗೆ ಯುವ್ರೊಲುಬಂಣಿಸುವೆನೇನದುಭುತದರಣರಭಸ ೩೬॥

ಅಡ್ಡಸಿಖಗನುಂಗಿದಚ್ಚಟಾಳಿಗೆ | ಕೆಡೆಯುದಾವುದುರಕ್ಕಸನಹ | ಲ್ಲಡಿ ಯುಲಜಿಗಿಜಿಯಾದಕಪಿಗಳಿಗಾವುದ್ಯೆಶಿವೆ ॥ ಮಡವುವೊಳಕಾಲಂಘ್ರಿ ವೊಳಕ್ಕೆ | ಮುಡುಹುವುುಟ್ಟಿಪ್ರಹರಣದಲಡೆ | ಗೆಡದವಾನರಗಣದ್ದಣಿ ನೆಯುನರಿವನಾರೆಂದ ॥೩೭॥

ಚೆಲ್ಲಿದನುವೊಗವೊಗದುಚೌಪಟ | ಮಲ್ಲರನುವುಹದಂಬುಧಿಗೆವಿಗೆ | ಬಲ್ಲಿದರಬಿಸುಟನುಬಲಾಂತರನಗದುಪವನಕೆ ॥ ಘಲ್ಲಿಸಿದನುಬ್ಬಿರಿದುತ ಪ್ಪದೆ | ತೆಲ್ಲಟವುತವಕಿಗಳತೋಟಯು | ತಲ್ಲಣಿಗನರೆಯುಟ್ಟಸದದನುಸಕ ಲವಾನರರ ॥೩೮॥

ಹೇಳಲೇನದಕುರಿಯುಹಿಂಡಿನ | ತೋಳನೋಕರಿಘಟೆಯುಕದನಕ|ರಾ ಳಸಿಂಹದ್ರೊಶಿಖರಿಗಳಹಿಂಡುಗಳಹೆಬ್ಬುಲಿಯೊ ॥ ಮೇಳವಿಸಿದಹಿಕುಲದ ಕೊಳೆಗು | ಬ್ಬಾಳಿಸಿದಖಗಪತಿಯೊತಾನೆನೆ | ತೂಳಿದನುರಕ್ಕಸನುವರ್ಕ ಟರಾಯುಸ್ಯೆನಿಕವ ॥೩೯॥

ಅರಿಸಿದನುವಹಾವರ್ುಲವಕಪಿಗಳ | ನುರುಬಿವುನುಕುಲರಾಜವುನ್ನಳಿ ಯು | ನರಸಿದನುಹೊಕ್ಕಕ್ಕಲಿಕ್ಕೆಡಭಟರನುಕೆವುುರಿದು ॥ ಎರೆಯುಳಸು ಹೋಗಾಡಿಬವರದ | ಬರಿಯುಲಂಬಾಸೆಯುಲಿಕಪಿಗಳ | ತರುಬಿತೋಟಗೆ ತರುಬಿದನರನಃಘನಾರೆನುತ ॥೪೦॥

ಮುಟ್ಟವಿಸಿದನುರಾಮನನುಜಗ । ಘುಟ್ಟಿರಕ್ಕಸರಾಜಕೇಸರಿಯು । ಕೆ
ಟ್ಟುದಕಟೆಂದಳ್ಳಿಬಾತುವಸುರಕಳಕಳವ ॥ ತೊಟ್ಟನನಿಲಜಕೇಳ್ವ ಕೋ
ಪದ । ದಿಟ್ಟಿಯುಲಿಕಿಡಿಗೆದರಿಹರಿತಂ । ದಿಟ್ಟಣಿಸಿಬೊಬ್ಬಿರಿದುತಿಪಿಡನುತಿ
ಣುಕಲಸುರೇಂದ್ರ ॥೪೧॥

ಪ್ರಳಯಕಾಲಹುಕುಲಿಶಹತಿಯಲಿ । ತೆಲೆಗೊಡಹುವಮರಾದ್ರಿಯುವೊ
ಲೊಲ । ದೊಲದುಕಂಣಿಗೆಕವಿವಕತ್ತಲೆಯಿಂದಕಳವಳಿಸಿ ॥ ಚಲಿಸಿಚಟು
ಳಕ್ರಮನುವಿಕ್ರಮ । ತಿಲಕನನುನಿಡುಕೊಲದಗ್ರದ । ಲೊಲದುತಿವಿದನು
ಹೊಗಳೆಬಳಿಯಸಮಸ್ತಭೂತಗಣ ॥೪೨॥

ಅಣದುಕೊಲವನನಿಲಸುತಸುರ । ಗಣವುಮರಘುಭೂಪನಲು[illegible]ಳಡೆಂ ॥
ಥಣಿಸಲೆರಗಿದನರುಬೆಗೋಣಿನರಕುತವದನದಲಿ ॥ [illegible]ಸುವನೆಕಪಕರಹತಿ
ಯುಲತಾ । ಕ್ಷಣಸಿಕುಚರರಾಯನರುಡೆಂ । ಥಣಿಸಲಪ್ಪಳಿಸಿದನುಪರಿಘದ
ಲಂಜನಾಸುತನ ॥೪೩॥

ಎದ್ದುಕಡುಗೋಪದಲಿಕೈಗಳ । ನುದ್ದಿಕುಂಭಶ್ರವಣನಳ್ಳಿಯ । ಗು
ದ್ದಿದನುಘುಮ್ಮೆನಲುಹಭನಲಿಯಲುಸುರವ್ರಾತ ॥ ಅದ್ದಿತುಪ್ಪದಲುಂಡ
ಕೊಳಸ್ತ್ರ । ಮುದ್ದೆಗಳುಹೊರಹಾಯ್ದುನೆಲದಲಿ । ಬಿದ್ದವೈಬಾಯಿಂದಬಹಿ
ರ್ಮ್ಮುಕ್ಖುಲಿಶಾಂತಕನ ॥೪೪॥

ಮುರಿದುನೋಡಿಪನಹುದೊಕಪಿಗಳ । ನೆರವಿಗಗ್ಗಳನಹೆಸುರೇಂದ್ರನ
ಹಿರಿಯಮಗಗೆಣೆಯುಹೆಪರಾಕ್ರಮುಪೌರುಷಾಂಗದಲಿ ॥ ತಿರುಗಿನೀನಿನ್ನೊ
ಮ್ಮೆನಮ್ಮಯ । ಧುರಕೆನಿಂವರೆವೀರನಹೆಯೆಂ । ದರಿಭಯಂಕರಭಟನ
ತಿವಿದನುಬುಡದಲಾಯುಧದ ॥೪೫॥

ಹಾರಿಬಿದ್ದನುಹನುಮರಣಕ್ಕೆ । ನೂರುಕೋಲಳತೆಯಲಿಕ್ಕೈಯೊಡ ।
ನೇರಿತಿವಿದನುತೀವ್ರದಲಿತಾರೇಯನುಬ್ಬಿರಿದು ॥ ನೀರುಘಾಯದಲುಬ್ಬ
ರಿಹುಕ್ಕೆ । [illegible] ಯುಹಾರಿಕ್ಕೈಯೊಡನೆದ್ದುಬನವನು । ಸೂರೆಗೊಂಡವನೆಡೆಗೆಖಳತಿ
ವಿದುಬ್ಬಿಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥೪೬॥

ಫಡಫಡೆನುತಾರ್ಭಟಿಸಿಭುಜವನು । ಹೊಡೆದುಹೊದರೆದ್ದುಮುರುಷದ
ಲುಗ್ಗಡದೆಮುಷ್ಟಿಯುಲೆರಗಿದನುಕ್ಕೈಯೆಡನೆಕಲಿನೀಲ । [illegible]ಬಡಿಸಿ
ಬಿಡುರಕುತವಮೂಗಿನ । ಲೊಡದುಹಾಯ್ದುದುಘಾಯುವದಕ್ರೆ । ಪಿಡಿಮುದ
ವರಿಬ್ಬರಸನಿರ್ಘಾತಕಳುಹಿದನುಕಪಿಯು ॥೪೭॥

ಕೆಣಕಿನೀಡುವೆನೆನುತಜಾಂಬವ । ರಣಪಿಹಲುಗಳಮಸದುಕೂಂಕ್ರ
ತಿ । ರಣಿತದಲಿರಣವೀರನುರವನುತಿಪಿದು[illegible] । ತ್ರ[illegible]ಗದ

ಸುತನವನನು । ಸೇಣದುಮುರಿಯುಲುತಿಪಿದನಾಯುಧ । ದಣಿಸಿನಲಿಸರಿ
ಉಣದುದಪರಾಹವದಸಾರಂಭ ॥೪೮॥

ಮೊಗಗತಿರುಹಾತನೆಲ್ಲವೆಲ್ಲನೆ । ಜಗಳದಸುಜಾಂಬವರುವಿಕ್ರಮ ।
ವಿಗಡವೀರಕೇಷೇಣವೈಂದದ್ವಿಪದದುರ್ಮುಖರು ॥ ತೆಗದುಸಿಂಡನುತಾಗಿ
ಸೂರ್ಯನ । ಮಗನವೇಲಯಿತ್ತುಜಿಬಳಿಕಾ । ಳುಗಳದೇವರದೇವನೊದಗಿ
ಧನಸಮುಸಮರದಲಿ ॥೪೯॥

ಬೆಳದನವನಂದದಲಿಗಿರಿಗಿರಿ । ಹಳಚುವಂತಿರೆಪರಿಘಗಿರಿಶಿರ । ಗಳಲಿ
ಹೊಯ್ದಾಡಿದನುಹೊಗಳೆಸುರಾಸುರವ್ರಾತ । ಬಲದೊಳಗ್ಗದವಾಲಿವಾಲಿ
ಯು । ಬಳಿಯುಬಂಧಭಟಾಗ್ರಣಿಯುಲಾ । ಕಲಹದತಿಶಯದಂಗಲೇಸೆನು
ತೊಲಡನವಯುವವ ॥೫೦॥ ಕೇಳೆಲವ್ರೋಕಪಿರಾಜನೆಂಬುದ । ಕೇಳಿತಿಲ್ಲವಲಾವು
ಹಾಹವವ । ಕೇಳಯಲಿಕೈಗುಂಡಿಸೋಲುಪಭಟಸತ್ರಾಸೆನುತ ॥ ತೋಳನೆಗ
ಹಿಸಮುಷ್ಟಿಯಲಿದಂ । ಭೇಳರವಡಲಿಶಿಡಿದುತಿವಿದನು । ಬೀಳೆನುತಬೊ
ಬ್ಬಿರಿದುಬರ್ದುರ್ಮುಖಕಾಲಾಂತಕನ ॥೫೧॥ ಹಾರಿಬಿದ್ದನುನೆಲಕೆ ಖಳ
ತರೆ । ಯೂರಿತಳಕದ್ದಿದುದುನೆಲನಿ । ನ್ನೂರುವರೆಪುರುಷಪ್ರಮಾಣರಸಾ
ರಸಾತಳಕೆ ॥ ಜೀರೆವಾತೇಕಣುಗಕೇಳ್ಖತಿ । ಯೇರಿದಂದಿಸಕಿಲರುದ್ರ
ನ । ನೂರುಮಡಿಯನೆವೀರರಕ್ಕಸರಾಯೆಹಲುಮೊರೆದ ॥೫೨॥ ವಿಳುತ್ತಿ
ದರುದ್ರದತ್ತಕ ರಾಳಶಕ್ತಿಯನುರಿಛಡಾಳಿಶಿ ॥ ತೋಳಿತಂಬರತ್ರಳಪಭಗು
ಭುಗುಭುಗುನಿನಾದದಲಿ ॥ ಮಾಲೆಡಿಗಳಗರ್ಜದಲಿಧೊ । ಮಾಳಿನೆಗದು
ಧುಸುರಿಸಿಮಾನಗ । ಳೇಳಿ ಮುರಿದುದು ಸುರಿದುದಕಪ್ರವಾಹಿಸಿ
ಯು ॥೫೩॥ ಎಲವ್ರೋಕಪಿಕೇಳೀಮಹಾಯುಧ । ದಲಗಿಗಳಿಯುದಸಮುದಲಿ
ನೀ । ನುಳಿದೆಯಾದರೆಮೊಗುಹೋದವಸೈಸೆತಾಸೆನುತ ॥ ಸಿಲುಕಲಾಗಿಸು
ತಿಟ್ಟನಿಟ್ಟಯು । ಬಲುಗಡಿಯಕಟ್ಟೀರುಕಿಬ್ಬರಿ । ಯೊಳಗೆಬ್ಬರಿಸಿದ
ವ್ರೊಲಿನಹಾಯ್ತುನುತಬಸವಳಿದ ॥೫೪॥ ವಸಿದಚ್ಚರಿಕೆಯೊಸವಿಗಾರನ ।
ಸೂನುವಿನಸುಯಿಘಾಸವೆಂತುಟೊ । ಹಾಸಿಹೋಗದಂತಿನತಸೂಜಗೆಬಹ
ಪಹಾಯುಧವ ॥ ಆನೆಕಬ್ಬಿನಕೋಲಕರದಿಂ । ದಾನುಮಂತಿರೆಫ್ರಟನೆಗದು
ಹಿಡ್ದಿ । ಪಾಕಿಶಾಟನಸಿಡಲುಹವಣಿಗಿದನುಸಕೋಪದಲಿ ॥೫೫॥ ಹರಿಕರಣ
ನೈತಂಪುಹನುಮನ । ಕರವನಿಡಿವಿಂತೋಡಲಿದರಲಿಮುಳಪುಗುಳರಕ್ಕಸನಿ
ಟ್ಟವನತಳನೆಲಕೆ ॥ ಜರಿದುಬೀಳುವ್ರದೆಂಬುದುತಾ । ವರಮಿಮಂಗಲೆ
ಹನುಮಕೇಳಿಸೆ ! ತಿರುಗಿನೋಳಕಾಲಿನಲಿಮುರಿಪಟ್ಟನುಮುಸೋದಘಿಸಿ ॥
ಹಾರವಿಸಿಹನುಮಂತದೇವಗೆ । ಪ್ರಾಂಜಸಿವೆಕಮುಡಿದನುಸೈ ಸಹ

ಜೊಯುಸುನೆನೋಹರಿದಮಣಿಖಚಿತಕುಂತಳದ ॥ ಶ್ರೀರಿತೀಮಹಾಬು
ಧಪ್ರಕಪಿ । ವೀರನುಳಿವನೆಯನುತಚರಿತ್ರಂ ದಾರಣಾಂಗಣಭೀಮಹಿಡಿದ
ನುಭಾನುನಂದನನ ॥೪೭॥

ಇವನಲೀಕಪಿರಾಯನಿವನಿಂ । ದಿನಕುಲವರಬಂಧುರಾವಿಂ । ದಿವನಕೊ
ಲ್ಲದೆಕೊಂಡುಹೋದರೆಹೋಹುದೀನೆರವ ॥ ಪ್ಲವಗಬಲಬಳಿಯಳಿವರಿಬ್ಬ
ರುಸದರಿಹಾರ್ಸಿಕ್ಕಿದಬಡಿಗೆಯುವ್ರೊಲೀ । ಜವಣುತಪ್ಪದೆನುತ್ತ ಕಂಕುಳೊಳ
ಚಿವನುಕಪಿಯು ॥೪೮॥

ಅಹಹವಾರರವಂಶವಾರಿಜ । ಮಿಹಿರಸಿಕ್ಕಿದನೈತವೋವಿ । ನೃಪ
ಯನುತರರಸೀಕ್ಷಿಸಿದನು ಶವಿರಾರಜನ ॥ ಸಹಭವನನವರಿಬ್ಬರಾಹವ । ವಿ
ಹಿತಶರಸಂಧಾನವುಪಿಷ್ಟಯು । ಪ್ರಹರಣದಲೀಸಂಧಿಸಿದರಾರಾವಣಾನ
ಜನ ॥ ೪೯ ॥ ಬೇರೆಬವರದಬಲುಮೊಗಳಕ್ಕೈ । ದೇರಿದಿರಿವಿಜಯಗಾಂಗನೆಗೆ
ತಾ । ನೀರವಿಂದಿನವಿಸಕೆಸಿಕ್ಕಿದನೆಂದುಬಗೆಯುದಿರಿ ॥ ತೋರಿಸುವನರೆಹಳಿ
ಗೆಯುಳಿನಗೆ । ಗಾರರಿಗೆಹರಣವನಸ್ನೆಯು ಸಾರಿಕೆಯಿಂದೀಗೆಂದುಸಂತೈಸಿ
ದನುಸುಗ್ರೀವ ॥೫೦॥

ಗೆಲಿವೆನಂಸಿನರಣವಹಿಡಿದೆನು । ಬಲಿಮುಖಾಧೀಶ್ವರನವೇಳಣಿ । ಕಲಸ
ನಾಳನನೆನತಪೋಕ್ಸನುಹೊಳಲವಹಿಲದಲಿ ॥ ವೊಳಗಿದವ್ರುನಿಸ್ವಾಳಗು
ಡಿಗಳು । ತಳಿತಪಗಲಕಳಶಕನ್ನಡಿ । ಗಳವಿಡಾಯಿಯುವಾಹುನಾನೆ
ಯುತ್ತಿದರಗ್ನಿನಲಿ ॥ ೫೧ ॥ ಎವಿರುಗೊಂಡರುಬಹಳಸಾರಂ। ಛದಲಿಸು
ರಭಿಲತಾಂತಜಾಲದ । ಕೆದರಿದರುಗಂಧೋದಕದಕ್ರೂರ್ನಾಭಿಷೇಕದಲಿ ॥ ಮು
ದದನಾರುಣೆನುರಸಮಧುಪಾ । ನದಸುಖಾವಸ್ಥೆಯುಲಿಮರದನು । ಕದ
ನನಲಿಕಪಿಕಾರ್ನಭಾವುನಕುಂಭಕರ್ನಕುಳಿ ॥೫೨॥

ನಡಿಲವಾದುದುಕಂಕುಳಿನಕ್ಕೈ । ಯುಡೆಕಪೀಂದ್ರನನೊಯ್ಯನಸುರ
ನ । ಹೆಡತಿನಲಿಕ್ಕೈಮುರಿಕುಳ್ಳಿದನೊತ್ತಿಜೋಲಿಸಲಿ ॥ ಕೊಡಗಿವಿಯನೆರಡೆ
ರಡಕೈಯುಲಿ । ಝಡಿದನಾಸ್ಯನನಾಸ್ಯದಂತದ । ಲಡಸಿಹಾರಿದನಭ್ರಾಳ
ಕಂಭದನಾದದಲಿ ॥ ೫೩ ॥ ಬಿದಿರಿಶಾಕಲಿಕುಂಭಕರ್ನನ । ನಿದಿರುಗೊಂ
ಬಬಲಿಮುರುಪ್ರಜನ । ಕೆದರಿದುಮುಹನುಮಂತನೆಂದೇಬಗದುಭೀತಿಯು
ಲಿ ॥ ನಡುಳಗೆಗೆಳಲಿವನುಮೂರು ಪ್ರಪಸಂತೋಷದತಿರಾಮನ ।
ಪದಯುಗ್ಮವನಾರಿದನುಕಪಿಪ್ರಲಿಬಾಡ ॥೫೪॥

ಇಪ್ಪತ್ತೊಳನೇಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯರಿಪುಜರ್ಝರನಿರ್ಜರ । ರಾಯನರಹರಿಯಕ್ಷರ
ಕ್ಷಸ । ರಾಯಭುಜಬಲಕುಂಭಕರ್ಣನಗೆಲಿದನಾರಾಮ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಕೇಳಿದೈಕಾಕುಸ್ಥಧರಣೀ । ಪಾಲಪುತ್ರರುಪುಣ್ಯವೀಧಿಯ। ನಾ
ಳುವೋಳಂತರಿಸಿದುದುಬಳಿಕಾದಶಾನನ ॥ ಓಲಗಕೆಸರಸರಸಿಜಯದು ।ಬಾ
ಳಿಗನುನಡೆತಂದುಗೋಳಾಂ । ಗೂಲರಾಯನ ತಂದೆನೆನುತತಡರಿದನುಭುಜ
ಯುಗವ ॥೧॥

ಕಾಣಪಾಕಪಿರಾಜವಂಶದ । ಜಾಣನನುಚೆರೆಗಿಟ್ಟುಗಳಿತ । ಪ್ರಾಣದಲಿ
ಪೋಹಿದನು ಮುಂಮುಳಯುಲಿಕರಾಂಜಲಿಯ॥ ಶೋಣಿತದ ಬಿಡುವನಿಯ
ನರಿದಾ । ಕ್ಷೀಣವರಿತ್ತೊಪ್ಪಿತನುಸಡಿಲಿದ । ನಾಣೆಸುಲಿತಿರುಗಿದನುಘೆರ್ರವ
ಘನವಿಷಾದದಲಿ ॥೨॥

ತಡದುಗೆಲಿದವರಿಲ್ಲನಾಚಿಕೆ । ಗಡಿಪಿದವರಲಿನೆಲೆಯಕೈಕ್ಕ । ವಿಡಿದುವಿ
ಲ್ಲಪದಯುನಿತಂಬಿನಿ ನಮ್ಮ ನಾಜಿಯಲಿ ॥ ಸುಡುಬದುಕ ಸಾಕಿನ್ನುಹರಣ
ವ। ಹಿಡಿವುದನುಚಿತವೆಂದುಕದನದ । ಕಡುಹಿನಲಿಕಲಿಕುಂಭಕರ್ಣನುಬಂ
ದನಾಹವಕೆ ॥೩॥

ನಾಚಿದನುಲಂಕಾಧಿನಾಥನಿ । ಲೋಚನಾಳಿಯಬೆರಗಿನಲಿಬಳ । ಕಾಜಿ
ಯೊಳಭಟಕೋಟಿಕಂಠಗತಾಭಿವಿಸ್ಮಿತನ ॥ ವೀಚಿಗಳವಿಹರಣದಭಟಸಂ
ಕೋಚದಿಂದಿರಲಿತ್ತಮೂಗಿನ । ಮೋಚಿಕೆಯಭಟಖತಿಯಭರದಲಿಬಂದ
ನಾಹವಕೆ ॥೪॥

ಕರದುತಂದರುಕುಂಭಕರ್ಣನ । ಧುರದಜಯವನಬೇಳಿಸಿದಾ । ಭರ
ದಭೂರಿಯಕರ್ಣನಖಿಯನುಧೂರ್ತವಟುನಿಕರ ॥ ಸರಸಿಸಿನಡೆತಂದುಕಾಂ
ಡಳು । ಸರಸದಲಿಸಹಭವನಸಂಕಟ । ಸರಿಯಮಾಡಿದೆವಿಧಿಯನುತಮುರ।
ಗಿಡಳಖೇದದಲಿ ॥೫॥

ನಗೆಯನದುಳನಲಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ । ನಗರದೊಳಪಣನೋಟಕರುಮೂ । ಗು
ಗಳದೋಚಿದ ರಕ್ಕಬಿಯರಕ್ಕಸನನೀಕ್ಷಿಸುತ ॥ ಮುಗಿದುಬಿಂದಿನವಿಬ್ಬರಿಗೆ
ಸಂ। ಯುಗದೊಳಿಂತಿವರಂಣಗೇನನು । ಬಗೆವರೋಬಲಿಮುಖರೆನುತಗು
ಹಿಲಿಕ್ಕಿತಖಿಳಜನ ॥೬॥

ಅಂಘವಿಸಿದನುಬಳಿಕರಿಪುಗಳ । ನುಂಗುವತಿಬಲದಾಯತದಲುರಿ । ಗಂ
ಗಳಲಿನಡೆತಂದನಧರನನಗಿವುತಾಹವಕೆ ॥ ಸಂಗರಕೆಬಳಿಕಸುರಪತಿಚೆತು।
ರಂಗನುಪೇಕ್ಷಿಸಿಸುಹರ। ತಂಗೆಕಳುಹಿದನೇಳುನೂರಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲವ॥

ಕಳುಹಿದನುಮಯವಿಶ್ವಕರ್ಮನ । ಕೆಲಸದಲಿಕೈಗೈದರಥವನು। ಒಳ
ಗೆಬಲುಗೈದುಗಳಬಂಡಿಯಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ಇಳಿದನವದುರ್ಗವನು
ಬಿರ್ಗದ । ಬಳಿಯಬಾಳದಕಿಚ್ಚಿನಪ್ರೌಢಿಮೆ।ಬಳಿಯೆಬಲುಗಿಡಿಯಂತೆಬಲವೈ
ತಂದುದೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥೮॥

ತೇರನೇರಿದನಸುರನುಕ್ಕಿನ । ನೂರುಫಾಲಿಯಸುರವದಂತಿಯ। ಭಾರ
ಣೆಯಗಡಿಘಂಟೆಗಳನೀರ್ಗರರಗಧಾವಣೆಯ॥ಆಲಿಬೊಬ್ಬಿಡುತೆಡಬಲದರಣ।
ಭೈರವನಭುಲ್ಲವಣೆಯುಲಿವಂ। ಗಾರ ಮುಗಿಲಂಬರದ ವೊಲು ನಡೆತಂ
ದನಾಹವಕೆ ॥೯॥

ಬೆದರಿಹಾಯ್ದುದುಘೋರರಕ್ಕಸ ! ನದ್ಭುತಾಕಾರದನುಹಾಭಟ॥
ಕಥಟಭಟರನು ದುಮ್ಮುದುಡುಕೆನುತಿರ್ದದಲ್ಲಿ... ಪದನವಿಕಸಿತವಾ
ಯ್ತುತ್ತರೋಮದ। ಹೊದರುಹರಿಯೇರಿದುದುವಿಜಯಾ । ಭ್ಯುದಯತಲೆ
ದೋರಿದವುರಾಮಂಗರಿಯಬರವಿನಲಿ ॥೧೦॥

ಬೆರಗಿದೇನೈವೊದಲುಬಂದ । ಬ್ಬರಿನರಕ್ಕಸನಂತೆಸೊಟಕೆ । ತೆರಹು
ಗೊಡುತದೆಚಿತ್ತದಲಿಯಿವನಲ್ಲವೇನೋಡು ॥ ಹರುಕೆವುಗಿನಲಿವನವೊ
ಲುಮೂ। ಕೊರೆಯರುಂಟೇನಿಮ್ಮರಾವಣ। ಸುರುವಬಲದಲಿಭಾರಿಭಟನಿವ
ನಾರುಹೇಳೆಂದ ॥೧೧॥

ಎನಲುಕಿರುನಗೆಯಿಂದರವಿನಂ । ದನನಕೆಲಸವಿದೆಂದುಹೂರುತ । ತ
ನುಜ ಕರಪಲ್ಲವದಸಂಜ್ಞೆಯಲರುಹಿದನುನೃಪಗೆ ॥ ಅನುಜಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವ
ಬೆರಳಿನ । ಕೊನೆಯಲೀಪರಿತಪ್ಪದೆಂದನು । ಮನದೊಳಗೆನಾಚಿದನುಮರೆ
ಹೊಕ್ಕಸುರಪತಿಬಳಿಕ ॥೧೨॥

ಶರಣನಾಳ್ದನನುಡಿಗೆವರಾರು । ತ್ತರವನೀಯದೆನಾಚಿಶಿರವನು । ಧರೆಗೆ
ಬಾಗಲುಭಾವಕರಸರ್ವಜ್ಞನದನರಿದು ॥ ಕರಕೆನಿಂದನುಲಕ್ಷ್ಮಣಾಂಕನ
ಕರದುಕ್ಕೆಸನ್ನೆಯಲಿಕರುಣಾ । ಕರನುಬಳಿಕೀವಹಾತನುಡಿದನುಮಧುರ
ವಚನದಲಿ ॥೧೩॥

ತಮ್ಮಬಾಬಲಜದರುತದೆಬಲು । ಗುಮ್ಮನಿವನನುಕಂಡುರಣವಿದು।
ನಮ್ಮಭಾಗಕೆಬರಲಿಬಳಲಿಸಬೇಡಕಪಿಭಟರ॥ ಚಿಮ್ಮಿಕೆಲಕಡೆಗರಿಭಟನರಣ
ವೆಮ್ಮದರಿವಾಹಿನಿಯಕದನದ । ಕೆಮ್ಮುಗೆಯ ಕಡುಹೀಗ ನಿನ್ನದು ಬೇಗ
ಹೋಗೆಂದ ॥೧೪॥

ಹನುಮಬಾನೀಹೋಗುಲಕ್ಷ್ಮಣ । ನನುವರಕೆಜಂಬಲಕೆರವಿನಂ। ದ
ನವಿಭೀಷಣರಿರಲಿನವಿಸ್ಮಯರಂಗರಕ್ಷಣೆಗೆ। ಅನುಜನಾಜೆಯಲೀಸುಹೊ

ಲ್ಲದ । ನೆನೆಹುನಿನ್ನದೆಸುತ್ತ ನಿದಬ್ಬ । ತ್ಯನನುಬೀಳಲೊಟ್ಟಿಭಟನಸಂ
ಗರಕೆನಿಂದಿರ್ದ ॥೧೫॥

ಅಳನಡಿಸಿಯಲಿ ಪೀತಕಳವರ । ವಿಮ್ಮಳತಬದ್ಧಗೆಢಾರವದುಬಿಗಿದೊ
ಲಿವಜೆಡೆಗಳನೊಬ್ಬುಳಿಸಿಬಿಗುಹಿಕ್ಕಿಬಾಣಧಿಯು ॥ ಹಿಳುಕುಗಳನಾಕ್ರೈದು
ಧನುವನು । ನಿಲಿಸಿನೊಳಕಾಲಿಂದಬಾಗಿಸಿ । ಬಿಲುದಿರುವಬಲುಗೊಲೆಗೆಸಂ
ಧಿಸಿನಿಂದನಾಕ್ಷಣದೆ ॥೧೬॥

ಬೆರಳತುದಿಯಲಿ ಭಾರಿಚಾಪವ । ತಿರುಪಲುಳಿವಡದುಭೆಯಭಾಗವ ಕ
ರತಳವಿನೇಪರಿಸಿಸಿಜಪಾಲೀಢಗತಿಗಳಲಿ ॥ ಬಂಕೆಳದುಸಿಂಜಿನಿಯಬೊಮ್ಮ
ನ । ಪುರಿಗೆನಿಡುಧನಿದೋರಿಜೀವಡೆ । ದರಸನುಕೆಮ್ಮಿರಿಪುಕಂಡನುಸರ
ಳಲರಿಭಟನ ॥೧೭॥

ಪ್ರೌಢವಿಪನಬಿಲುಧನಿಗೆವಿಲಯದ । ಸಿಡಿಲುಹೊಡದಂತಾಯ್ತು ರಕ್ಕಸ।
ನೊಡಲ್ಲವಸಾನಾರಂಭರಣಗಳಲಿಭೀಮಘೋಷನುತ ॥ ಸಿಡಿದಕಿವಿಮೂಗು
ಗಳಭಟನು । ಗ್ಗಡದರಥವನುನೂಕಿಬಾಣವ । ತುಡುಕಿಬಾಣಾಸನಕೆಸಂ
ಧಿಸಿರಾಮಗಿಂತೆಂದ ॥೧೮॥

ರಾಮನೀನೀಸೀಗಬನದಲಿ । ಭಾಮಿನಿಯಜೋಗಾಡಿಪಾತ್ರನು । ಭೀಮ
ಬಲನಹೆಲೇಸುಮನದಾಯತಿಕೆಳಲವಡದ ॥ ಸೀಮೆಯೊಳ್ಳಗೆತುಜಗದೊಳ
ಧಿಕನ । ನಾನನೀಕಟ್ಟಿಭಿನಾನಕೆ । ವೈರಿಮರಸಿಬಾಳವರಬಳಿಯುವನಲ್ಲ
ನ್ಯನೆಂದ ॥೧೯॥

ಬನರಮುಖದಲಿಸೋಕುಭೋಗದ । ಯುವತಿಯರನೆಮ್ಮ ಸುರವಂ
ಶೋ । ದ್ಭವಗೆಕೊಟ್ಟಸುರಕ್ಷಣೆಯಸುರನರಭುಜಂಗಮರು ॥ ನವಸಹ
ಸ್ರವದೆಂತಿರಲಿನ । ಈವರಮಾತ್ರೇವ್ಯಣದು । ತ್ಸವದುಚನಾಗನುವ
ನೋಡೆಂದಸುರಘರ್ಜಿಸಿದ ॥೨೦॥

ನೀವು ರಕ್ಕಸರಾಯ ಕುಲನವ ॥ ರಾವುರಕ್ಕಸರಲ್ಲವೆಮಗಾ। ದೇವಕುಲ
ವಾಜವದುವೆ ವರಿಗಂಜುವೆವುನಾವು ॥ ಆವುದಭ್ಯಂತರವುನಿಮಗೆಮ। ದಾವು
ದನ ಚಿತ್ರಕಾವ್ಯವದಸಂ ! ಭಾವಿಸೈನೀನೆಸುಹಾಡಿದನೆರನುಮಾರ್ಗದ
ಲಿ ॥೨೧॥ ಹಡಲಸ್ತ್ರವನಸ್ತ್ರವಿದಿರಲಿ । ಮುರಿದುಬಚದನುನ್ನ ಬಾ
ಣದ । ಜೋಡಕೆಡಿಸಿದನರುರನಸುರವಿಭಾಡರಾಮಂಗೆ॥ ಆಡಲೇನಾರಾ
ಘನಕ್ಕೆ । ಗಾಢಕೆಯುಕಣಕತ್ತಲೆಯುಕ । ಟ್ಟಡಿಕೆಯಖಳನವಯುವವ
ಬಿದುಗಿದನಗಲದಲಿ ॥೨೨॥

ದೇವರೊಳಗಗ್ಗಳನಲರಾರಾ । ಜೀವನಯನನುಯರಾತುಫಾನಕು । ಆವ

ಳಿಯಲತಿಬಲನಲಾ ವಧ್ಯನು ಪುಲಸ್ತ್ಯಸುತ ॥ ಅವಗುರುಲಘುಚಿತ್ರದ
ಸ್ತ್ರಕ । ಲಾಪದರೊಳಕದನ್ನ್ಯಸ್ಕೃತ । ಕೋವಿದರೊಳೋದಂಡವುಹಿಮೆ
ಯೊಳಣುಗನೇಳೆಂದ ॥೧೩॥

ಬಿಡುವ ಹೂಡುವ ಸರಳಿಸುವ ಸರ । ಳಿಡೆದೆರಹಿಗ್ಗಿನಧಿಕ ಸುಭಟರ । ತಡಸ
ತವಕಿಸುವಂಬಿನಂಬುಧಿಗಾಪ್ರುವೈಸೀವೆ ॥ ಕಡುವ ದಕ್ಕೋಪಗಳ ಬಲಿದಿ
ಟ್ಟೆಡೆಯುವುವಿಟ್ಟ ಯುದ್ಧವಿಟ್ಟವಾಳದ । ಸಡಿಫಸದ ಸಾರಂಭಕಿಚ್ಚಾಡಿದರು
ಸರಿಸದಲಿ ॥೧೪॥

ಧನುಗಳೋ ಸುರಧನುಗಳೋ ನಿಡು । ಧನಿಗಳೋ ನಿರ್ಘಾತನಿನದದ । ತ
ನುಗಳೋ ತುಂಬಿದವು ಪೋದಕದಭ್ರಕಾಂತಿಗಳೋ ॥ ಘನಶರೌಘನಿಪಾತ
ಗಳೊ ಘನ । ಜನಿತವರುಷಾಸಾರಗಳೊ ತಾ । ನೆನೆಭಯಿವ್ಯಯುದಾಹವಾಕೃ
ತಿವೋಹಿಸಿತು ಜಗವ ॥೧೫॥

ಹಾಯಿದಸ್ತ್ರವಬಿರುಬಿಗವುರನಿ । ಕಾಯ ಕಂಪಿಸುತಿರ್ದುದಬ್ಬರ । ಡಾ
ಯುತಿಕೆಗಬ್ಬರಿಸುತಿರ್ದುದು ಜಾಂಡಬಿಲುರ್ವಕೆ ॥ ಬಾಯಬಿಡುತಿರ್ದುದು
ಧರಾತಳ । ವಾಯಿತೀಕದನದಲಿ ತ್ರಿಭುವನ । ದಾಯುವಿಗೆ ನಿರ್ವ್ಯಾಕುಲೇನೆ
ನುತಿರ್ದ್ದನಬುಜಭವ ॥೧೬॥

ಅಂಬು ತಿರುವಿದಲೊದವ ಗತಿಗಾ । ಯೆಂಬನವುರರಗುರುವುಹಾದೇ ।
ವೆಂಬನಸುರಾಚಾರ್ಯನಸುರಾಸುರರನುಬಿನಲಿ ॥ ಅಂಬಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ
ಳೊಜಗ । ದಂಬಿಕಾಸತಿಯನಲು ಭುವನಕೆ । ದಂಬಬಾಣದಲದ್ದಿದುದುಭ
ಟರಿಬ್ಬರಿಸುಗೆಯಲಿ ॥೧೭॥

ಬಿಡುಸರಳವುಂಡಳಿಯುಖಂಡದ । ಗಿಡಿಯು ಲಂಬುಧಿ ಬತ್ತ ಬಂದುದು ಸಿ
ಡಿವಕಿಡಿಗಳ ಹೊತ್ತಿ ಹೊಗದುದು ಸುರಳಿಗಿದ್ದಿಗಳಲಿ ॥ ಜೊಡಕರಿಸಿ ಹೊದ
ರೆದ್ದಝುಳದಲಿ । ಝಡಿವುದಾಶಾಭಿತ್ತಿ ಬವರವ । ನಡಗಿಸಿದ್ದಂದಿನನೃಸಿಂಹ
ಹಿರಣ್ಯಕಾಹವನ ॥೧೮॥

ಕಾದಿದರು ಕೈಗುಂದದೀಪರಿ । ವೈದೆಗೆಯದಳವಿಯಲಿ ಹಳವೆಯು । ಕೈ
ದುಕಾರರಕದನಕುಶಲಕೆ ಕೋಬವುಡಿಯುನಲು ॥ ಆವರಿಸಿದನು ಬಳಿಕ ಲಾ
ಕ್ರ । ವ್ಯಾದನುಭಟನಕ್ಕಪಿಯಲಾದೂ । ವಾರ್ಣದಳಶ್ಯಾನಳನು ಹೂಡಿದ
ಕೋಲತೋಹಿನಲಿ ॥೧೯॥ ಅಸುರನೇಳು ಕಠೋರಬಲರೊಳು । ಹೆಸರನಿಸಿ
ದಗ್ಗಳದಭಟನೀ । ಜಸದಲತಿಬಲನೀ ಜಗತ್ರಯದಧಿಕವೀರನಲ ॥ ವಿಶಿಖ
ವೆಂಬುದವೋ ಘವೋಲಸು । ವಶನು ನಿನ್ನ ಸಹೋದರನು ನನು । ಗಸುಹೃದ
ಯನೀ ನಿಲ್ಲ ಕೊಳ್ಳೆನು ಹೋಗು ನೀನೆಂದ ॥೨೦॥

ಕಳುಹು ನಿನ್ನಗ್ರಜನ ವಿಗ್ರಹ | ದೊಳಗೆ ನಿನ್ನವನುಳಿಯೆ ನೀತಾ | ನುಳಿ
ದ್ಧನು ರಿಪುವಳಿದರೊಡಹುಟ್ಟಿದ ವಿಭೀಷಣನ || ಬಳಿಯ ಬದುಕಾನಡಿದುವೆ
ನೀತಿಯು | ನೆಲೆನಿರರ್ಥಕ ಸತ್ತು ಕಾ | ಬಗ್ಗಳದ ಸ್ವರ್ಗವದೇಕವುನದೊಳು ತಿ
ಳಿದು ಕೋಯಂದ್ದ ||೨೦||

ತಿಳಿ ಮುಖಾವತಾವು ಸರುತಂದ್ರಿಯು | ಬಳಿಯವರು ಮೇಲಸು ಪಕ್ಷಪಾ
ದ | ಬಳ್ಳಿನವು ಗುಂಟಿಳೆಯ ಮೂರ್ಖರು ಶಿಷ್ಯಜನವೆಮಗೆ || ತಲೆಹಾದರ
ಟ್ಟಿಯಲಿ ಕಾದುವ | ಕಲಿಗಳಿಂಬು ದಕೇಳದರಿಯಾ | ಕಳುಹು ದೆಮುತ ಸವಿರ
ಲಿ ಕರುಣದವ ರಾತ್ರದೇಕೆಂದ ||೨೧||

ನೋಡು ನಮ್ಮಯ ಸರಳ ಸಮಯ ಸ | ಗಾಢತರ ಸಂಗ್ರಾಮವನು ಖಯು |
ಖೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬಲ್ಲಿದನು ಖಳನೆಂದು ಲೀಸಾಗಿ | ನೋಡೆನುತ ಸಬಳದಸ
ಮಾನದ | ಜೋಡಣೆಯ ಜವಗತಿಯ ನರಳಲಿ | ಜೋಡಿಸಿದರುಬ್ಬರಿ
ದುರಘೋಕುಲ ಸಾರ್ವಭೌಮಕನ ||೨೨||

ಮುನಿಪ ಕೌಶಿಕದತ್ತ ಮಂತ್ರದ | ಘನತನುತ್ರದವ ಹಿಮಯಿಂಗೋ |
ಮಿನಿಯುಪತಿ ತಾನಾಗಿ ಬದುಕಿದೆನಲ್ಲದುಳಿದಂತೆ | ತನುಜಕೇಳಾ ಕುಂಭಕ
ರ್ಣನ | ಕನಲಿಕೆಯ ಕದನಗಳ ಕಲಿಗಳ | ಮೊನೆಯುಲುಳವರಾರು ಮ
ರ್ತ್ಯಮು ಕರದಂಬಡಲಿ ||೨೪||

ಲಾಘವದೊಳವನೆಚ್ಚ ಸಿಶಿತಶ | ರೌಘವನು ತರಿದೊಟ್ಟ ರಾಕ್ಷಸ | ಮೇ
ಘನಾರುತನಿದಿರಿನಲಿ ನುದವೇರಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು | ಅಘನೋದ್ಧತನುಗ್ರಧನು
ವನ | ಮೋಘಶರದಿಂದೆಸಲು ಸಕಲಸು | ರೌಘವಾಯಂದುಲಿಯೆ ಕಿಡಿಗೆದರ
ದ ವುನಭೋಂತರಕೆ ||೨೫||

ನೆಗಹಿದನ ಬಳಿಕವನು ಕಮಲನ | ಮಗನು ಪೂರ್ವದಲಿತ್ತ ಶಕ್ತಿಯ | ಧ
ಗಧಗಲ್ಧಗಲೆಂದು ದಳ್ಳುರಿ ಥಾಳಿಸಿತು ನಭವ | ಜಗಳಗಿಡಿಗಳ ಗಡಣಗಳ ಜಿಕ |
ಗುಳಿದು ದಾಡಿಗುಭಿತ್ತಿಗಳ ಕಾ | ಬೊರ್ಗೆವಿತಾಳಿಸೆ ತಗೂಡಿದುದಮರ
ಸಂದೋಹ ||೨೬||

ಇದು ಕಠೋರ ಹರಿಯ ಜಭವಾದ್ಯರ | ಹೃದಯ ಕಂಪನ ಶಕ್ತಿ ಸೋಡಿಂ |
ತಿದು ಜಗತ್ಸಂಹರಣ ಕಾಲದ ಘೋರತರ ಶಕ್ತಿ | ಇದನು ನೀನುತ್ತರಿಸಿದರೆದ
ಪದನ ತಂದಂಗನೆಯ ಮುಂದೆ | ಪದವೆಸಿಂನದು ನಿನಗೆ ರಿಯೆ ಹಸು ಭಟ
ರಿಲ್ಲೆಂದ ||೨೭||

ನಡುಗಿದನು ಮನದಲಿ ವಿಭೀಷಣ | ನುಡುಗಿದೇವ ಹಿಮಾತಿಕೆಯ ದುಗ
ಡದರಘುನೃಪಕೀರ್ತಿ ರಾಮಾಯಣದನಾಟಕವ || ತದವರಾರಿ ಪ್ರಳಯಕ

ಘಾತಿಯು। ನುಡುಹನಕಟಾಕ್ಷಮುಕ್ತಿವಾನಿನಿ। ಹಿಡಿದೆಳೇಹರಿದಶ್ವವಂಶನ
ನೆನುಹನಡೆತಂದ ॥೩೮॥

ಏನುಬಲ್ಲವಿತೆಯೊವಿಭೀಷಣ। ನೇನಹೇಳಲುಬಂದನದರೊಳ। ಗಾನ
ರಾಂಗದನಿಗಮಚೂಡಾಮಣಿಸರೋಜಜನ ॥ ಧ್ಯಾನದಲಿಮಂತ್ರಾದಶರ
ಸಂ। ಧಾನವನಿಬೊಬ್ಬಿರಿವುತೆಬ್ಬಿಸನ। ನೂನಬಲಕಲಿಕುಂಭಕರ್ಣನಕರ
ದಲಾಯುಧವ ॥೩೯॥

ನೆಗಹುತರಿಶಕುಶಿಯೆನುಕರವಾ। ಗಗನಗಂಗೆಯಕಂಡಿದುಪಲ್ಲಿಯು।
ಹೆಗೆಯುಹೇರಳಿರುಲುಪಕವನುಹಶಿವಡಗದಿರೆಬಳಿಕ ॥ ನಗಕುಲಾಂತಕ
ಮುಖ್ಯವಿವಿಜಾ। ದಿಗಳನರೆಮುಟ್ಟಿಮುಡುಸುಟ್ಟದು। ನಗರಗಳನಿರ್ಜರ
ರನಿಂದುಮುಖ್ರರವೊಳಬಂಜಜನ ॥೪೦॥ ಕೈಮುಕ್ಕೆಹಿಡಿದುದೆಕಂಡೆಯು।
ಹಾದುರಾಗ್ರಹಿರಕ್ಕಸನುಬಲು। ಗೈದುವಿದಲಾಯನುತಪರಿಘದಲಿಟ್ಟನಿ
ನಕುಲನ ॥ ಐದಿತಿದುಹಿಡಿಗೆದರುತಂಬರ। ವೈದೆಧಳ್ಳುರಿಮುಸಗೆಮುಸೆಗೋ
ಲ್ಯೈದರಲಿಕತ್ತಚೂರ್ಣವಾಗಲುಕಡಿದನಾರಾಮ ॥೪೧॥

ಪರಿಘವಳದುಪಕಂಡಬಾಹಾ। ಪರಿಘನಿಟ್ಟನುಕೋಟಿಬಾರದ। ಗಿರಿ
ಯುಭಾಂದದೆಗಯುಲತಗಂಭೀರವಿಕ್ರಮನ ॥ ಭರದಿತಿರುಗುತಬಹಗದಾನಿ।
ಭ್ರರವಸುಳಿಘಾಳಿಯುಲಿಪುಷ್ಪಕ। ತಿರುಗುತಿರ್ದುದುಮೇಲೆಕಮಲಭವಾ
ದಿಸುರಕುಲದ ॥೪೨॥

ಜಗವಬೆದರಿಸುತೈದಿಬರುತಿಪ। ವಿಗಡರಕ್ಕಸಗದೆಯುಬಾಣದ। ಜಗದ
ಜಾಣರದೇವರ್ಝಡಿತೆಯುಅಶುಗಾಸ್ತ್ರದಲಿ ॥ ಜಗುಳುಸೆಚ್ಚನುಬಿದ್ದುದರಿ
ಪು। ನಗರಮಧ್ಯದಲಿದ್ದರಕ್ಕಸ। ರುಗುಳಿದಸುಜೀವಗಳಜವಪುರವಾ
ಯಿತ್ತುರಿಪುನಗರ ॥೪೩॥

ಇಟ್ಟನವಕಕ್ಕಡೆದಲಸುರಘು। ರಟ್ಟನನಬಳಿಕಲಿಸಿರಘುಪತಿ। ತೊ
ಟ್ಟಬಾಣದಳೆಚ್ಚುತುಂಡಿಸಿತೋರಲಸುರೇಂದ್ರ ॥ ಇಟ್ಟತೋಮರಮುಸ
ಡುಮುದ್ಗರ। ಪಟ್ಟಿಪರಿಘಮುಸಂದಿಗೆಳೆಕೂರ।ದಿಟ್ಟನಂಬರವೈದೆಕೈಮು
ಕಡಂಬಮುಯುವಾಗೆ ॥೪೪॥ ತರಿದನವಹೇರಿಟತೋಮರ। ವಿರಿಪಿಸಗ್ಗದ
ಮುಸಲಮುದ್ಗರ। ಮಿರುಪಪಟ್ಟಿಯಪರಶುನಿಶಿತಮುಸುಂಡಿಮೊದಲಾದ॥
ತುರುಗಿಬಹಬಲುಗೈದುಗಳನಿಡೆ। ದೆಗಹುದೋರದೆಒತಪತಂತ್ರದ ನಿರವ
ಜೆಗೆಗಳಹೇವದೇವಕದಂಬಬೆರಗಾಗೇ ॥೪೫॥ ಅಲಿಬೊಬ್ಬಿರಿದಸುರನಳವಿಗೆ
ತೇರನೂಕಲುನಾಕಕಚ್ಚಸು। ವಾರುವಂಗಳತಲೆಯತರಿದೊಟ್ಟಿದನು
ಸಾರಥಿಯು ॥ ವೀರರಕ್ಕಸಬಳಿಕಅರಮುದ। ನಾರಿಗಹಗಂಪಿಸಲು ತೆಗದಕ

ರಾರಿಯನುತೆಗೆದೊತ್ತಿಬರಿಸಿದನಳವಿಯಲಿನೆಲನ ॥೪೬॥ ಚರಣತಳದು ಪ್ಪರಕೆಘಣಿಪನ । ಶಿರಕೆವೇದನೆಯಾಯ್ತು ದಂಡೆಯು । ಧುರದವಂಡಿಯು ಲಾಗುಲಂಘನೆಗೊಲದುದವನಿತಳ ॥ ತಿರುಗೆತಿರುಗಿತುವ್ಯೋಮಘಾಳಿಗೆ । ತರಣಿಮಂಡಲಬೀಸೆಸುರಗಿಯು । ಗರಳವಂಟಿತುಗಗನಪಥಿಕರಹೇಳಲೇನೆಂದ ॥೪೭॥ ಜಾರಿಯನುಜಾರಿಗಳಪಯಗತಿ । ಯೇರೆವೋರೆಯುಬವರಿಗರಸಂ । ಚಾರಣೆಯಲಬ್ಬರಿಸಿತಿವಿದನುರಾಘವೇಶ್ವರನ ॥ ವೀರಭಟರೇಘಾವುರೇರಣ । ಧೀರುವಾಜಗರ್ಝುಟ್ಟಿಯನುತಸು । ರಾರಿಹೊಳದೆಳೆವರೆಯಬಾಣವಿದೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥೪೮॥

ದಂಡೆಗೊಡ್ಡಿದಕರತಳವನು । ದ್ದಂಡಸುಗ್ರೀವನೋಹರವಕ್ಕೆ । ಕೊಂಡಸಸ್ತ್ರವಕತ್ತರಿಸಿದನುಕಣೆಕ್ಕ ತಾಂ ತ್ರಕನ ॥ ದಂಡಿಸರದವಸಂತದೋಕಾಳಿ । ಯಂಡೆಯನೆವೋಟೆಡರಲಿಹೊರ । ನುಂಡಿದರುಣಜಲೌಘಹೊರದುದುಪಿಕ್ಕಟಾವಳಿಯ ॥೪೯

ಬಿಟ್ಟಕರನ್ರುಕಠಾರಿಯಿಂದರಿ । ಯಟ್ಟತಿವಿದುದುತೀನಿದಡವಿಯು ॥ ಬಟ್ಟೆಗರನಾದಂಡೆಗೊಡ್ಡಿಕ್ಕೈಯಕಧಡುಪಿನಲಿ ॥ ಹೆಟ್ಟೆಯಲಿಕರುಳೊಕ್ಕಕಪಿಗಳ । ಬೆಟ್ಟವಗಣಿತವಾದವಾನೊರೆ । ಗಟ್ಟಸುರಿವರುಣಾಂಬುನದಿಹಲವಾದುದಗಲದಲಿ ॥೫೦॥

ತೊಡಕುಗರುಳಿನತೊಂಗಲಿನಹೊರ । ವಡುವನೆತ್ತರಬಾಣದಬಳೆ । ಬಿಡುವಕಂಗಳನರಳಿಕೆಯಲರಿದೆಗದಬಾಯಿಗಳ ॥ ಗಿಡಿಗಿರಿದಕಲುದೆರಕುಗಳಹೊಡೆ । ಗೆಡದುಹೊರಳುವಹೆಣನರಾಶಿಯು । ಲಿಡಿದುಬಳಿಕಲಿಕುಂಭಕರ್ಣನಕರದಕದನದಲಿ ॥೫೧॥

ವೋಟನಲಿಬಳಿಕಸುರಬಹಳಾ । ಸ್ಫೋಟನಾಗ್ಯೆದೊಡನೆಹೊಯ್ದನು । ತಾಟಕೀಮರ್ದನನಪಿಡಿಲಪ್ಪಳಿಸುವಂದದಲಿ ॥ ದಾಟಿಕೆಲಕೊದದಸುರಾರಿಘುಕೆಲ । ವಿರಾಟಿಪಿದನಂಬುಗಳನಂಬರ । ಕಾಟನಿಗರಕ್ಕಸನದೋರ್ದಂಡವನುನಿಮಿಷದಲಿ ॥೫೨॥

ಬೀಳುತಪ್ಪಳಿಸಿದಪ್ರಗೋಲಾಂ । ಗಾಲಸೇನೆಯನೆರಡುಭುಜವಾ । ಕಾಲಕಲ್ಪಾಂತದಲಿಕರದಂಡದಲಿಭುಜಯುಗವ ॥ ಬೀಳಗೆಡಪ್ರವರ್ರೋಲುಕೊಲಿಯನು । ಜೇಳಲೇನಪನೆಂಟುಕೋಟಿಯ । ವೇಳಿಮಾಪತ್ರ್ಯದುಲಕ್ಷವಕೊಂದನಗಲದಲಿ ॥೫೩॥

ಉರಿವವಲದಲಬಾಂಡರಂದ್ರದ । ಉರವಣಿಪಚಿಮುಂತೆರಕಾತ್ರಗಳನಪಘುಜಗಬಾಣದಲ್ಲಿಕ್ಕಳಸಿಕಪಿಬಲವ ॥ ಹಂಣಳುತಿರೆಕಂಡರಘು

ಪತಿ । ಬೆರಳಲಸುರನಪೊಗಳುತಿರೆಧರೆ। ಬಿರಿಯೆಬಾಯ್ದೆರದಬ್ಬರಿಸಿನುಂಗ
ಲ್ಕೆಹರಿತಂದ ॥೫೪॥

ಬಿದಿರಿಬಿದ್ದನುಖಳನಕರ್ಕಶ । ವದನದಬ್ಬರಕಿಂದ ರಕ್ತಿನಿಯು । ಹೃದ
ಯನಡನಿತುಸಿಡಿಲಹೊಡದಂತಾಂರ್ರ್ನ್ಮಕಾಲಂಗೆ । ಎದೆಬಿರಿದುದಸುರೇಸೆನ
ಡುಗಿದ । ನುವಧಿಪತಿಮೆಚ್ಚಿದನುಶಿವಸಖ । ಗೊಡವಿತಂಜಿಕೆಧನಪಗೆಳ
ಯನಾಯಿತುಭವಂಗೆ ॥೫೫॥

ಆರುನಡುಗಿದರೇನುರಘುಕುಲ । ವೀರಬಿದನುವಷಟನಿನೃತ್ಯಶ । ರೀ
ರನುದಿತಶಿರೋದರವನುರುವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರದಲಿ ॥ ವಾರಿಜಪ್ರಿಯಬಿಂಬದ
ತ್ತಲು । ಸಾರಲೆಚ್ಚನುಕೊರಳರಕುತದ । ಧಾರೆತಾರಾಮಂಡಲವನಣಲು
ದುದಳೆಗಾಗಿ ॥೫೬॥

ವಿಸ್ತರಿಸಲೇನವುಮರಾಹು । ಗ್ರಸ್ತವಾದಂದದಲಿಚಂಡಗ । ಭಸ್ತಿಮಂ
ಡಲವಿಳೆಗೆಕಾಣಿಸದಾಯ್ತುರಕ್ಕಸನ ॥ ಮಸ್ತಕವಮುಹಿಮೆಯುಲಿತ್ತನ್ನಜ । ಹ
ಸ್ತದ ಬುಜವಬಿಸುಟು ಕೆಳವನು । ದುಸ್ತರದ ಮಂದೇಹವಿದಯೆದವೀರ
ಖಂಡೆಯುವ ॥೫೭॥

ಒಡದವಮರರನಗರನಗಸುತೆ । ವ್ಯಡನನಪ್ಪಿಗಳಾಚರಿಸಿಹಿಂ । ದೊಡ
ದುಹಾಯ್ದರುಕಂಡಮ್ಮೆಯುಲಿಕಮಲಜಾದಿಗಳು ॥ ಪಡಿಭಪಿಸರವಿಸೋತ್ರಾಶ
ರಧಿಯು । ತಡಿಗೆಹಾಯ್ದನುಕಾಹುವಗ್ಗದ । ಕಡುಹುಕಂಅರಕಾಣಪಳಿತ
ರುತಿದರ್ುದಭ್ರವಲಿ ॥೫೮॥

ತೊಲಗುತೊಲಗೆಲೆರಾಮನೈದುವ । ತೊಲಗಬಿಸುಟರಬಿಡುವದಲ್ಲದೆ । ತ
ಲೆಬಡಿದುಬವರಿಗರನೆಂದುವಿಭೀಷಣನುನುಡಿಯೆ ॥ ತೊಲಗದಾಹವಭೀಮ
ನಗ್ಗದ । ಕಲಿಲಖಾಮಧನುರ್ಧರಾಯುತ । ವಿಲಸಿತೋತ್ಸವರಾಮನಿಲಿಸಿದ
ನಸ್ತ್ರಸಾರದಲಿ ॥೫೯॥ ಇದ್ದದಾತಲೆಕೆಲದಗ್ರದ । ಕದ್ದಕಳ್ಳನತಲೆ
ಯುಪ್ರೊಲುಬಳಿ । ಕೊದ್ದನಡದದುಮುಂಡಕಪಿದಾಂಕುವಕಪಿಪ್ರಜವ ॥
ಅದ್ದರಿಸಿದುದುತಲೆರಘೋತ್ತಮ । ಸಿದ್ಧಠಾವನುಕೇಳುತತ್ಕಪಿ । ದೊದ್ದೆ
ಗಲನೆ[illegible]ಕೊಲುತ್ತಿಟ್ಟಣಿಸಿ ತಿದಿರಿಸಲಿ ॥೬೦॥ ಕಾಲುಗೊಲೆಯಲಿ
ಕೊಂದುವರ್ಬದ । ವೇ[illegible]ದುದು । ಪಾಲಿಗರುಳುಪ್ಪ
ರಿಸರುಧಿರ[illegible]ವತರಿಸ । [illegible]ದಿಗಳ । ಕಾಳಗಪ್ರಕ
ಟಹಾಯ್ತುಹೂಡಿದ । ಕೋಲಿನಲಿ [illegible]ನುಘು
ಗಳ ॥೬೧॥ [illegible] ಧರೆ [illegible]
ದು । [illegible] । ಸುರಪಕೋಧಿಯ

ಮುಂಡಕೊಂದುದು । ಹೊರಳಿಕಪಿಗಳನೇರಿಯನುಬಲ । ಮುರಿದಹೊರ
ಳದುಂಕೆಗಿಜಿಗಿಜಯಾದುದಗಲದಲಿ ||೬೧||

ನೆಗನೆಗದುತೊಡೆಜಾನುಜಂಘೆಗ । ಳಗಲದಲಿಬಿನ್ನಟ್ಟಕಾಖರಾ । ಮೃಗ
ಗಣವಕೊಲುತಿರಲುಬಳಿಕನರೇಂದ್ರಬೆರಗಾಗಿ । ಮೊಗವನೋಡಿದನಾಪು
ಲಸ್ತ್ಯನ । ಮಗನಪುತ್ರಾನುಜನತಮ್ಮನ । ಮುಗಿದಕೈಯಲಿಬಿನ್ನಹವ
ಮಾಡಿದನುರಘುಪತಿಗೆ ||೬೨||

ದೇವನವಿಸ್ಮಯಕುಂಭಕರ್ಣಂ । ಗಾವಿರಿಂಚಿವರಾಸುಪುಷ್ಟಿಯು । ನೀವ
ಕಾಲದಲಿತ್ರಸ್ನೈಬಳಿಬೇಡಲನಪಮಾಡ ॥ ಜೀವರತ್ನವಿದರದೆಕಯಿಂ । ಸಾ
ಮುಸೆವನಿಸುವಿವಗೆಕೇಳೆಲೆ । ದೇವಕಳಹುಖಳೇತ್ರಮುನ ಮಸ್ತಕದಮಣಿ
ಯೆಂದ ॥ ||೬೪||

ಅದೆಕಿರೆಮಧ್ಯದಲಿವಿಂಗಡಿ । ಸಿದರವಿಂಗಡಿಸುಪ್ರದುಷ್ಯೈರಿಯು । ಹೃದ
ಯಗತದಸುಸುಸರಸಂಗರಬಳಿಕಸಿಮುಗೆನಲು । ತುಡಿವೆರಳತೋಮರದನಾ
ರಿಯು । ಲೊದೆಸಲಭದ್ರದಬಾಣಧಾರೆಯು । ತಿದಿಯುರಕ್ಕಸದಲೆಯುರತನ
ವನುಗಿದರಾಕ್ಷಣಕೆ ||೬೫||

ಸರಳೊದವತೀವ್ರತೆಗೆಬಿದ್ದುದು । ಸುರಚಿರದಮಣಿಮುಕುಟಕಿಂಗಣ।
ದರಸುಭೂಮಿಯಲಿಳೆರಸಾತಳಕಾಗಿರಕ್ಕಸನ ॥ ಶಿರಕಡದುಪಾಕೊಲುವಕ
ಡಿಗಳ । ಹರಶುಸಿಂದವುಕೊಂಡುಬಂಪುದು । ಬರುತಬಾಣತ್ರಜೀಯುರತಂ
ನೆನನರಸನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||೬೬||

ಅರಸಬಳಿಕಾರತನವನುನಿಜ । ಶರಣನುರುಕೋಕಾಗ್ನಿಯನುಪರಿಹ
ರಿಸಿಕೊಟ್ಟನುಕಸ್ತುರಿಸಿರಾಣಾವೃತವಸುರಿದು । ಸುರಿದವಾಕ್ಷಣಸರರ
ಯುವ್ವನ । ತರಣಿಯುರಕ್ಕೆಯಿಂದವೇಸೇಗ । ಳರಸೆಸಂಗದಲೊಗುವಪರಿಮ
ಳದರಹೊನಲಿನಲಿ ||೬೭||

ಹಿಂಗಿದುದುಭಯುವರ್ಧಮಾನುರರಿ । ಗಿಂಗಿದುದುಸಂತೋಷರಸದು।
ತ್ತುಂಗಬಲಲಾಕಾಧಿನಾಥಂಗಿನಸುತಾದಗಳ ॥ ಅಂಗಲತೆಕುಡಿಕೊಂಡವ
ಮುರದಿ । ಕಾಂಗನೆಯಸಾರಿದನುರಗರಘು । ಪುಂಗವನುನೆನೆದನುನಿಜಾನು
ಜನಾಹವದಹನನ ||೬೮||

ಧುರವದತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಹನುಮನ । ಕರವೆಘಾತಿಯಲೂರ್ವೀಳೇಶನ । ಕರ
ವಿಸಾತಿಯಲೆರಡನಾರಕ್ಷೋಹಿಣೀಸೇನೆ ॥ ಪುರವಕಟ್ಟ್ರತುಬೀರಿಸಂಯು
ಮು । ಪುರದಮುಂಭಾಗದಲಿಜಯದು । ಬ್ಬರದಭಟರೈತಂದರವನೀನಾಥ
ನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ॥ ||೬೯||

ತಿರುಗಿದನುಬಳಿಕವುಳಿತೋರ್ವೆಯು । ಪರಪುರಾಧೀಶ್ವರನುಜನಸುದು॥ ಬ್ಬರದಹರುಷದಲನ ಜಗುಗ್ರೀವಾದಿಗಳುಸಹಿತ ॥ ಸುರಚಿರದಶಿಬಿರಾಂತ ರಕಕಂ । ಕರಸರೋಜಭವಾಮರೇಂದ್ರರ । ನೆರವೆಹರಿದುದುಹೊಗಳುತಿನ ಕಾಲಸೌವರ್ಣಭೌಮಕನ ॥೭೦॥

ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಭತ್ತನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ವೀರದೇವಾಂತಕನರಾಂತಕ । ಘೋರತ್ರಿಶಿರಮಹೋದ
ರಾಸುರ ।ವೀತಯುದ್ಧೋನ್ಮತ್ತರನುಗೆಲಿಸಿದರುಸಂಗರಕೆ॥

ಪದ್ಯ॥ ತಿರುಗಿತೀಬಲವತ್ತಲಿತ್ತಲು । ಸರಿದರಳಿದುಳಿದಸುರರಿಕ್ಕಿತು । ಪುರಕೆಮುತ್ತಿಗೆ ಮುಸುಕಿಕೊಂಡುದು ನಿಶಿಮಹೀತಳವ । ಇರಿಸಿಬಂದಿರೆನಿರ್ಜರಸ್ಮರ । ಹರಣರುದ್ರನನಧಿಪಸತ್ವೀ । ತ್ಕರಸಮುದ್ರನನೆಂದುಖಳತುಂಬಿದನುಕಂಬಸಿಯು ॥೧॥

ಬೀಳುದೋಲಾಯೆತ್ತೆಂದುಹರಿದುದು । ತೋಳುಮತ್ತೊಂದಳಿದುಪದೇಮುಬ್ಬಾಳುತನವಂತಕಟನನುಗೇಕಾಕಿತನವಾಯ್ತು ॥ ಕೇಳದೊಬ್ಬನಸೂಕಿದನುರಣ । ಕೇಳಿನೊಬ್ಬನಟಾಟದೆನುರಣ । ರಾಳಿಗೊಂಬಪ್ರೊಲಾಯ್ತು ಬದುಕೆಂದಸುರನಳವಳಿದ ॥೨॥

ತಂದನನುಜನಶೋಕದತಿಜಲ। ಬಿಂದುಗಳನಕ್ಷಿಯುಲಿಮರುಗಿದ । ನಂದಿನಿರುಳಿಳಿಕರಾಳುಗಳತೊಳಲಿಕೆಯುತಾಪದಲಿ ॥ ಕುಂದಿತೇಕದುದೀಪಗರ್ವತೆ । ಮುಂದವಾದುದೆಮದದಹೊಂಕೃತಿ । ಯುಂದುಹಂಮ್ಮೈಸಿದನುಮೂರ್ಛೆಯುಲಾದಕಗ್ರೀವ ॥೩॥

ಹೊರಳಿದನುಸಹಜಾತಶೋಕ । ಜ್ವರದಜಾಡ್ಯದ ಜಿನುಗಿನಲಿರಘು। ವರನಸೆನಬಿನಘಾಸಮುಗಸ್ಮರಣವಿಕಳದಲಿ ॥ ತರುಣಕೇಳಾರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರಾಂಗಿರುಳುಕತಪಯುಗವಾದುಪದಿಂನ । ತರಣಿತೋರದಮುನ್ನಸಡೆತಂದಿತ್ತನೋಲಗವ ॥೪॥

ಗೆಲುವನೋಗೆಲವಿಹನೊರಕ್ಕಸ । ಗಲಹವನುಸಿಜಪುತ್ರನಿಂದಿನ । ಕೂಳುಗಳದೊಳೆಮ್ಮರಚಕ್ರೇಶ್ವರನುತವಕದಲಿ ॥ ಬೆಳುಗುರ್ಬುಮಾವದಲಿದ್ದುಪ್ರೊವರ್ಾ । ಚಲಕಬರೆಮುಂಗುಡಿಯುಲಿತ್ತಿದ। ತಳತದೀಪಪ್ರಭೆಯುಸಲುತಲಿದೋರಿದನುದಿನಪ ॥೫॥

ನೆರದುದೋಲಗದೊಳಗೆನಾನಾ । ಪರಿಯರಕ್ಕಸವೀರಭಟರು। ಬ್ಬರದ

ಖಂಡೆಯುದುರಾಣಮಣಿಕೋಟೀರಭಾರದಲಿ ॥ ಹರನ ಶಿರವನ್ನು ತ್ಯಾಗಿತ್ತ್ರ
ಣ । ಸರಕುಸೂಡಿದ ನಯುಮತಿಶಯ । ದುಂಭಯುಂಕ್ಕಾನೀ ತ್ರಿವಿಕ್ರ
ದ್ಭುತವಿಲಾಸದಲಿ ॥೬॥

ಗೆಲವುಗುರುತರವಾಯ್ತು ಹಗೆಗಳ । ಗೆಲವುಲಘುತರವಾಯ್ತು ನಮ್ಮಗ
ತಿ । ಬಲರುಮುಡಿವರು ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಧವಮಾಸ್ಷದ ದಂಡದ ॥ ವುಳುಕರಿಯೆ
ಭಟರುಳಿದವರುಹರಿ । ಬಿಳಿಸಿದವ್ಮ ಪರಿಹರಿಸಿಕ್ಕೈ । ನಿಲುಕುವವರಿಲ್ಲೆನು
ತರಕ್ಕಸರಾಯ ಚಿಂತಿಸಿದ ॥೭॥

ಚಿಂತೆಯಾತಕೆ ದೇವ ಹೇದರ । ದಾತಿರಲಿ ಹೋಸರಣರಸ । ಸಂತ
ರಂಗದ ಶೋಕವಹ್ನಿಯ ನಂದಿಸುವೆನೆನುತ ॥ ಅಂತರಹಿತವರ ದೇ
ವಾಂತಕ ತ್ರಿಶಿರ ಪ್ರಸಿದ್ಧನ । ರಾಂತಕ ಮಹೋದರರು ಯುದ್ಧೋನ್ಮತ್ತರುರ್ರ
ಕಿದರು ॥೮॥

ಕಳುಹಿನೋಡೆಲಿಜೀಯ ಬರಿಯು । ಗ್ಗಳಿಕೆಯವರಾದಲ್ಲಹಿಂದಣ । ಕೋ
ಳಗುಳಕ್ಕಿದುಕೆ ಓಟಗುಣವಿಗಿ ಲೆನಿಸಿತೋರುವೆವು ॥ ಬಳಿಕದೇವರಸುಪ್ರ
ತಾಪದ । ಬಿಳಿಸುದೈವಾಧೀನವನುತರಿ । ಗಳರಣಾರಂಭಕಕೆಬೇಡಿದರವರು
ವೀಳೆಯವ ॥೯॥

ತರಿಸಿಹೊಂಬಟ್ಟಲಲಿ ಖಳಕ । ರ್ಪೂರದ ವೀಳೆಯವಿತ್ತು ಘನಸಂ । ಗರ
ಕೆಕಳುಹಿದನಸುರವಲ್ಲಭ ನಾಸಿಶಾಚರರ ॥ ಧುರಕೆಬಲುಸನ್ನಾಹ ಸೇನೆಯೊ
ನೆರಹಿದರು ನಿಮಿಷಾರ್ಧನಲಿ ಸೆಲ । ಬಿರಿಯೆವೊಳಗುವ ವಿವಿಧವಾದ್ಯದ ಘೋ
ರಘೋಷದಲಿ ॥೧೦॥

ತುರಗಬಂದದು ತಳವದಾಕ್ಷಣ । ನಿರತಿಶಯನಿರ್ಮಾಂಸ ಚಳಬಳ । ಚ
ರ್ಣಕಾಂಚನ ಶಿಕ ಟಾಖುರದ ಖೊಪ್ಪರದ ॥ ಉರುಲಲಾಟನನೀ ಮೊ
ಗದು । ಪ್ಪುರಧತಿತ್ತಿರಿ ನಾಸಿಕದನಿ । ಷ್ಮ್ಯರನಿನಾದದ ನರಾಂತ
ಕಾಸುರಗೆ ॥೧೧॥

ದಡಿಸುಖಾಸನಗತಿಯಗ್ರೆಂಬಾ । ವಡೆಜನಪಲಗಾಮವೊಗಸ । ನ್ನದಿ
ಲಲಾಟನಿಬಂಧಿಯ ಣದ ॥ ಲಾಗ್ರೈ ದ ।
ಸ್ಥಡಕುಮಣಿಲಂಬಳದ ಮಿಗೆ । ಗುಡಿಯಿರಿದು ವೊಗವೆತ್ತಿವತಿ ಸುವ
ಸಿದಿರಿನಲಿ ॥೧೨॥

ಅವಿಳಣದಸೂಕ್ತಿಕೆಯ ಕಬ್ಬಿಯ । ಚವರಗಳ ಗಳ ಬಲಿ ।
ದನಯುವದಸುತ್ತಿಟ್ಟ ಹಕ್ಕರಿಕೆಗಳ ಹಲ್ಲಣದ ॥ ಕವಿವ ಸಂಗತಿಯ ಗುಬ್ಬಿತಾ
ರಾ । ಸಿನಹದಂತಿರೆವೊರೆಯುವಾಸಿಯು । ಲವಣಿಕೆಯಲಿ ಜೋಡಿಸಿದರಾಜ

ವಾಯ್ಸ್ನುತೇಜಿಯನು ||೧೧||

ಸರಳಮೊನೆಗಳುಕದಿರುಮರ್ಕಟ | ರುರುವಣಿಸುತಗ್ಗದಿರುಲಕ್ಷ್ಮಣ | ನಿರಿತಕಂಜದಿರರ್ಕಸುತಮೊದಲಾದನಾಯಕರ || ಧುರಕಹೆದರದಿರೆಸಿರಿಸದಿರು | ತಿರುಗದಿರುಕಲಿಯಾಗುತಂನಸು | ಧುರವಿಜಯನೆನಿಸೆದುಂಬೊಳ್ಳೈಸಿದವುಜಾಹಯುವ ||೧೪||

ಮೆಟ್ಟಿಸಡಪ್ರದುವ್ವೈರಿಸುಭಟರೊ | ಳೊಟ್ಟೆವಿಸದರಿಸ್ವೈನಿಕವನದ | ಗಟ್ಟುವ್ರುದುತುಳಿವುದುಕಪೀಕರನೆಣಿಕೆಗೊಳ್ಳದಿರು || ಅಟ್ಟೆಯಲುಲಿಗಳುಕದಿರುಹಗೆ | ತೊಟ್ಟಬಾಣಕೆಹೆದರದಿರುಗಜ | ರುಟ್ಟಿಮುಗ್ಗದಿರೆಂದುಬೊಳೈಸಿದನುಹಾಹಯುವ ||೧೫||

ಹೀಣಿಲವುತ್ತಿನಜಾಳಿಗೆಯುಮಣಿ | ಗಣಹೆವಣ್ರಿಂಗಿಗೆಯಡವುಳಿಯು | ಮುಕ್ಕಟಿಯುಸರವಳಿಯುಪರವೆಕೀಚ್ಛಯ್ದಿದನುತ್ತಣಿಸಿಯಂ || ಜಣೆಯುಕತ್ತರಿಯೊಳಗೆಸಿರಿಯು| ಬ್ಬಣದಸೆಲ್ಲಹಬಲ್ಲಹದಬಲು| ಗಣಿಯಬಿರುದಿನಭಟನರಾಂತಕನೇರಿದನುಹಯವ ||೧೬||

ಬಿರಿಗಪದಕರಿಯಣದಕಬ್ಬಿಯು | ಘುರುಘುರುಸ್ವನಘಣಘಣಧ್ವನಿ| ಗುರುವೆನಿಸಿದುದುಗಾಢಘನಘರ್ಜನೆಯುರವುರವಕೆ || ಖುರದಲವನಿಯನಹೊಯ್ದುಲಹಿಪನ | ಶಿರಕೆವೇದನೆಯಾಯ್ತುನಭಕು | ಪ್ಪರಿಸಲಳುಕಿದುದಶ್ವವಾಹರಿದಶ್ವಮಂಡಲವ ||೧೭||

ಅಳಿದುಪಾಹಯನತ್ರಿಕೂಟಾ | ಚಲದಮುರ್ಗವನಾಹಯದಬಿಂ | ಬಳಿಯಬಿಸಿದನಖಿಳದೇಶದನಿಖಿಳಕರವಳಿಯು || ಕುಲಪ್ರವರ್ಗದಹಲಪ್ರಜಾತಿಯು | ಹಲವುಸಮರಾಭ್ಯಾಸಶಿಕ್ಷಾ| ವಿಲಸಿತಸ್ಯಸಿತಾಯಸಿರುಪಮುರಾಪ್ತರೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೧೮||

ವಿತಾನಚಿಪ್ಪಿನಲೊಗೆಹಬದ್ಧದ | ಜೀನಗೆಲಸದುಪ್ಪಗನಖಡಸರಿ | ಘನಕದಪಾರಿಯುದನಚ್ಚಯಪಳಸುವರ್ಣಗಳ || ಸ್ಥಾನಕದಕಾಪರ್ಣಸಕವಚದ | ಕೃನೆಗತಿನುಬ್ಬರಚಳಿರಿದ | ಪಾನದಕರ್ತೃಕದರಾತ್ರಿಗಳುಬಳಿಸಿದೆರುಖಳನ ||೧೯||

ಭಾಳಝುಳಿಪಿನಚಳೆಗದಿನಕರ | ನಾಲಿಗಳ್ಳದುಳಿರಿಯರಾತ್ರಣ | ಕೋಳಸಿತಿಳಿದನುತ್ರಿಕೂಟನುಹಾಸುಹೋಪರವ || ನೋಡಿಬಂದುದುಸುರತಿಯುಕೊಂ | ಡಾಲವನ್ನುಘಶಾಸ್ಯಗರ್ವದ | ನೀಳಿಸುವನುಗಪಂತಿವೀರರುಹೋದರಾಸುರರ ||೨೦||

ಅರತಿದಿಗ್ಗಜನಿಕರನೀಮುದ | ಕರಿಗೆಜನಿಸಿದಪ್ರೋಗ್ರಚಾಸುರ | ಮುರಳಿ

ರೂಹಿಸಿದನೋಚತುರ್ಮುಖನಂಜನಾಚಲವ ॥ ಕರುಗೊಳಿಸಿಕಡದಸುಗೊ
ಳಿಸಿಕ । ಬುರ್ಗರಗಕೋಟ್ಟೆಸೊಯೆಂಬವ್ರೊಲುದ। ಸ್ನರಡುಯೋಜನವಿಭನಿ
ರಾಜಿಸಿತಸುರನಿದಿರಿನಲಿ ॥೨೧

ಹೊರಜಿಹೊವಿಮ್ಮಳನಿಗಳನಿಡಿಯು । ಗ್ಗರಣಿಜೊತ್ತಿಗೆಜೀವಸಂಕಣಿ ।
ತಿಳಿಚಿತೋದರುಘಂಟೆಗಳವೇಂಟೆಗಳಸೊಬಗುಗಳ। ಥಳಥಳದವುಣಿಗಣದ
ಖಚಿತೋ । ತ್ಕರದಹೇವುದವಕ್ಕಘಂಟೆಯು। ಕರಡೆವೊಗರಂಬರವಿಲಾಸ
ದಿತೆಸದದಾದಂತಿ ।೨೨।

ಕಾಲುಗಾಹಿನಕುದುರೆಗಳಕರೆ । ಗೋಲುಕಿಲುಕಿಸರಕ್ಕಸರಪದಿ । ತಾ
ಳವಿಘಸಂಕೇಳದದಾಡೆಯುಮೊರವಜಾಗಟೆಯು । ತೂಳಿಸುವಬೆಂಗೋಡತಿಗ
ಳಸಿ । ಟ್ರೀಳಿಸುವನಿಶಿತಾಂಕುಶದವಿಕ । ರಾಳವುದಕರಿಮುಲವುತಿದುರ್ದು
ರಣವಸೊಗಸಿನಲಿ ।೨೩।

ತರಣಿಬಿಂಬವನಣವುದದು । ಬ್ಬರಡಕದಳಕೆಗಳವಿಡಾಯಿಯು । ಕ
ರದನೆಗಹಿಸಖಂಡೆಯುದಕೆತ್ತಿಸಿದಸೂಸಗೆಯು । ಚರಣಬಂಧದಕತ್ತಿಗಳ
ಪರಿ । ಪರಿಯುಕೊಳೆಗಳಕೈದುಗಳನಿ । ರ್ಭರದನಿರುಪಮುದಂತಿಬೀರಿರುಭ
ಯುವಸವುರರಿಗೆ ೨೪॥

ಅಸುರದರಣಗಲಿವುಹೋದರ । ಸಾಸುದರ್ಶನೆಂಬಜಂತಿಯು । ನಾ
ಸುರದಜಯುಜಯುನಿನಾದದಕುವುವರುಷದಲಿ । ಪೊಕತಟ್ಟಸವರಿಘಬ
ದ್ದಕ । ರಾವನಾವಿಸುವುಸ್ತಕಸ್ತ್ರಕ । ಲಾಸವಿಭವದಿಸೇರಿದನುರಣವಾ
ದ್ಯೆಂತಭಸದಲಿ ॥೨೫॥ ಇಳಿದನಾದುರ್ಗವನುಬಳಿಯುಲಿ । ಬಳಸಿದುದುಬ
ಲುಪಂತಿಘಟೆಗಳ । ಕಳವಳಿಸಿಕಾಕೋದರಪ್ರಮುಖಾವನೀಧರರು।ಹೊ
ಳಕದುತ್ತರಹೊಗಳ್ವಡಿಭಸಂ । ಕುಲದಸಂಖ್ಯೆಯುನವುವುಕದನವ । ಕು
ಳದಗುರ್ವಿನದಂತಿದಳವುಳಿಸಿದವುರಣದೊಳಗೆ ।೨೬।

ಏನಹೇಳುವೆವವುವುವೀರವು । ಹಾಸಿಕಾಟನಗವುಸಗುಪಗವು।ನಾನು
ರಾಗಿಗಳ್ಳಿಡಿದರುಕತಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯುಲಿ । ಹಾನಿಕಪಿಬಲಕಾಗದಿರದೆಂ ।
ಬೀನುಡಿಯುಸಡಗರನಭೋವ್ನೆ । ವೂನಿಕರಸಂಣಿಯುಲಾದುದುಕಾಣು
ತೀಬಲವ ।೨೭।

ಅರುಣದುಯುವುಣಿಖಚಿತಜಾವಿಾ । ಕರದೇತಸ್ರ್ಯುಗಂಧರದಗೂ ।
ಬರಡಕುಣಿವಕ್ಯಗಳಕನಕಧ್ವಜಪತಾಕೆಗಳ । ಕರಕರಾಸನಶಸ್ತ್ರವು
ಖಿಸ್ಸೀ । ತ್ಕರದಕವಚದಸೀಸಕದಸಂ । ಗರವರೂಥವನೇರಿದನುದೇವಾಂ
ತಕನುನಗುತ ।೨೮॥

ಇಳಿದುದಾತನತೇರುತ್ತ್ರಿತನ | ಚಳಬಳವಹೊಂದೇರುರಥಿಕಾ | ವಳಿಗಳೊಗ್ಗಿನಲಾಷವಕೆಶತಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ || ಖಳರೊಳತಿಬಲಕುಂಭಕರ್ನನ | ಕಲಿಗೆವಿಂಗಿಲೆಂಬಗ್ಗಳದಖಳ| ತಿಲಕಯುದ್ಧೋನ್ಮತ್ತನನುವಾಪನುಮಹಾಹವಕೆ ||೨೯||

ತಿಗುರಿದನುಕಾಯದನುಕುಂಕುಮ | ದಗರುಕಸ್ತೂರಿಸಾದಿನಲಿವ ಘ | ಮಘಮಚಂದನಗಂಧದಲಿಲೇಪಿಸಿದನವಯವವ || ಬಿಗಿದಕಾಶೆಯತುಲವಿಣಿಲವೊನೆ | ದೆಗದಹೂವೊಗ್ಗಗಳಹೊಡರಿನ | ಹೊಗರೆಹೊಸಪೇಶಿಯಲಿಯುದ್ಧೋನ್ಮತ್ತನನುವಾದ ೩೦||

ಕಡೆಯಹೀರಾವಳಿಯಕಾಂತಿಯ | ಸಿಡುಸರದಸರಪಣಿಯನಿಹುವಂಕುಡಿಯಮಿಾರವರಾಪದಾಡ್ಡೆಯೆಕಟನಿತಂಬಕದ | ತೊಡರತೋಳಿನವಣಿಯವುತ್ತಿನ | ಕಡುಕುತಳರಣುಚೋರಕತ್ತಿಯ | ಕಡುಗನತಿಬಲಯಿಳಿದನಾದುರ್ಗವನುಶೀಘ್ರದಲಿ ||೩೧||

ನಡದುದನಪರಾಂಗದಲಿಕೆಂ | ಪಡರ್ದವಿಾಸೆಯರೌದ್ರಮುಖಧಿದಿ| ರಡರ್ದಕೋವುದಬಿಟ್ಟಕಂಗಳಬಿಗಿದಪರ್ಬುಗಳ || ಕುಡಿನರಿವಧಾಡೆಕಳಹೊನಹೊಗ | ರಿಡುವವೈಯುಬ್ಬುಗಳರಕ್ಕಸ| ಗಡಣವೈದಿತುಸಂಗರಕೆಶತಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ೩೨||

ಕಣನಗೆಲಿದುದುನಾಲ್ಕುಬಲಬಡ| ಗಣವಿಶಾಭಾಗದಲಿಭೋರೆಂ | ದಣದುದಂಬರದುದಿಯನಾನಾವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋಷ || ಕುಣಿದವಶ್ವನಿಶಾಯಬೀದಿಯ | ಕಣಕಿದವುನುದನ್ವಾರೆರಥವಿ | ಟ್ಟಣಿಸಿದವುಕಾಲಾಳುಗೈದುದುಮಹಾಹವಕೆ |೩೩||

ತುರಗದಳದಲಿನಿಂದನಗ್ಗದ| ನರಕುಲಾಂತಕನಿಭಭಟಾಳಿಯ | ನೆರವಿಯಲಿವೈದೋರಿದನುಬಳಿಕಾಮಹೋದರನು || ಸುರವಿರೋಧಿತ್ರಿಶಿರನೊಪ್ಪಿದು | ದುರುವರೂಥನಿಕಾಯದಲಿಪದ | ಚತರಪಡಿತುಖಹೊಳಗೆಯುದ್ಧೋನ್ಮತ್ತರಂಜಿಸಿದ |೩೪|

ಓಲಿ ಎಲೆಕುವರಾರಕಕೇಳುಕದನದ | ಕಲಿಗಳಿದ್ದಿನಕೈದುಗಳಕುಡಿವೆಳಗುಕದುಕಿತುಕಂಗಳನುಕಪಿರಾಜಸೈನ್ಯದ | ಕಳೆವಳಿಸಿಕಳೆಯೆಮೀರಿತಾಜಿಗೆ | ಕಲಿಲಅವಮರುವುಂದೆಕ್ಕೆಗಳ | ಕಲುವಮರನಕದನದಲಿಕೆಧಕಿದರರಿಪತಾಕಿನಿಯ |೩೫||

ಆತುದಾಬಲವೀಬಲಕೆಹಗೆ | ವಾತಿನಂಕದುಬವರದಲಿಬಲು| ಖಾತಿಯಲಿಕೈದೊಳಸುಕಾರರುಹೊಕ್ಕರರುವಣಿಸಿ | ಪಿತಂಣವುರಣಹಿಂದಣವುಹೊಸ |

ರೀತಿಯಿಂದುಹೊಗಳಿಕೆಗತೋರವೆಯು । ಸೂತನಶ್ರೀಮೂರ್ತಿ ತಾನೇಬಲ್ಲನಿ ಪನೆಂಡ ||೨೬||

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಭತ್ತನೇಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಮುಪ್ಪತ್ತನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ವೀರರಿಪ್ರಜಝಾಗರವಾಹನ। ಧೀರಮಾಲಿಕುವರಾರನಾಜಿ ಯೊಳು । ಘೋರಸುಭಟಯುಲಿಗೆಲಿದನಗ್ಗಳಿನರಾಂತಕನ ॥

ಪದ್ಯ॥ ಎರಡುಬಲದುರುಭಟರಬಲಸಂ।ಗರಿಸಿರೋಷದಲುಗುಳಿದಿ ಗಳ ಪೊರಳಿಯುಲಿಸಲಹೊತ್ತು ಕೂಗದುಬ್ಬರಿಸಿತೆಂಬಂತೆ ॥ ಚರಣಸಿದ ತೋದ್ಧತಧೂಳಿ।ಭರವ್ರಜದುದುಘಸಸಪಿಗಾರಣ।ಸರಣಿಸಿಂಧುವಡಾಂ ಬಿನರಸಿಜಭವನಪಟ್ಟಣಕೆ ||೧||

ಮುಸಗಿಹೊಕ್ಕುಪ್ರಬಲವೆರಡುಲಳಿ । ಮುಸಗಿದಂಬುಧಿಯಂತೆಕಡಿಕಿಡಿ। ಮುಸಗಿವೋಕಿಂದಮುಖದೊಳಗೊಳಹೊಕ್ಕಿಕ್ಕಿಡುದುಹಿಣನ । ಒಸರಿಸಿದರೆನ ಲೆಡೆಗೆಡೆಗೆಕೆಂ । ಪೆಸಿವಸೀರರವಟಗೆಗಳಸುರಿ । ಹಸಿದಶಾಕಿನಗಣಕೆನಲು ರಂಜಿಸಿತುರಣಭೂಮಿ ||೨||

ಕಾಲನಿಕ್ಕಿದಕಡಿತಪ್ರೋದಂ । ಭೇಳಧರನುಟ್ಟಳಯೊಕ್ಕಲದ ॥ ಕೀ ಳುಗಳೊಬಿರುಧಸಿಯೆಬಲುಕ್ಕಿದುಗಳಖಣಿಖಣಿಲೊ ॥ ಹೇಳಲೇನಿದನವು ದುರಣಭೂ। ತಾಳಿಗಳರಣನರ್ತನದೆಕರ । ತಾಳಪ್ರೋಹುನೆಕಾಡಿತ್ರುಭಯದ ವೀರಭಟನಿಕರ ||೩||

ಊರುತುಂಬಿತುಹರಿಹಯುನಹೊರ । ಕೇರಿಗಟ್ಟಿತುಹರಿಸುತನನಡು ದಾರಿಮಾಡದದುವದುತಮಾರ್ಗದತರಣಿಮಂಡಲವ । ಸೇರಿದರುಸುರನ ತಿಯರಿಗೆಸುರ । ಭೂರುಹದಭೇಜನಕರಣ, ಧೀರರಾಕ್ಷಸಶೂರರುಭ ಯುರವೀರಭಟನಿಕರ ||೪||

ಅವರಿವರಹಡಿಸುಖದಚೋರಿಯು। ಬವರವೊದರಿಸಿತಾಯ್ತುಬಹಳಾ । ಹವದಭರದಿಂಭಟರುಬಲಗಾಳಗದಭಿದಿಯುಲಿ । ಅವನಿನೊಂದದು ಬಿರಿದುಡುದು । ಪವನಘನುರಾಳಿಗಳುಡಿ । ವವನುಕ್ಕಿಗಳಲಟಸಿ ಸಿರ್ದರುಹೇಳಲೇನೆಂದ ||೫||

ಆನೆಯಾಳಿಗಳಗಳತೇರಿಂ । ದಾನೆಗಳನಾನೆಂದುಲಿದಹಯಸಂ । ತಾನಗಳಹ ಯದಿಂದಲೀಲಾಳಗಂದಣಿಂದು ॥ ಆನೆಗಳತೇರುಗಳಹಯಸಂ । ತಾನಗ ಳಕಾಂತಾಳಗಿರಿಗಳ । ಆನೆವರಿತರಿಸುತ್ತಲುರಿದ್ದಕಸಿದ್ರಾಣ ||೬||

ಕರದಿ ಝಳಿಕಪಿಗಳನ್ನುಕಪಿಯುಲಿ । ಕರಡಿಗಳುನಾಕರಡಿಕೋಡಗ| ವೆರ
ಡರಲಿ ಮುಸುಸಿಂಗಳೀಕವ ಸೂಳುವಾಳಿನಲಿ ॥ ತಿರುಹಿಡುತಶರಿದಿರಿಪ್ರತೆ
ತ್ತ್ರ । ತ್ತ್ರಿಬಲವಬರಿಗ್ಗೈವ್ರತಿದ್ರ್ಗದು । ಹರಿಬದತಿಬಳಖಳಕದಂಬಕವಸ
ವುಸಪುರದಲಿ ॥೭॥

ಎರಡುಬಲದಟ್ಟುರದಬಲುಸಂ । ಗರವುನಡದುದುಸವವಡಿಳೆಯುಲಿ । ಹೊ
ರಳವೇಣನುಪ್ಪರಿಸಿದುದುತಳಿಳೀಳರುದ್ದದಲಿ ॥ ಗುರುವೆನಿಸಿತಿಪರಾಹವವ್ರುಲ
ಘು । ತರವೆನಿಸಿತವರಾಜಿಸೋಲದ । ಹರುಹರಿದುಹೊಕ್ಕನುನರಾಂತಕನ
ಬ್ಬುರಿಸಿಹಯುವ ॥೮॥

ಜೊಳದುದಾಹಯುವಂಬರದಪರಿ । ವಳೆಯುದಲಿಚಿರರುಚಿಪ್ರಭಾಮು। ಡ।
ಲದವ್ರೊಲುಕರವುಂಡಲಾಗ್ರದಜೆಳಗುಖಳಸಲಿಸೆ ॥ ಚಳಚವುತ್ಕೃಷ್ಟಟು
ಳಖುರಪುಟ । ದಳತಧೂಳೀಬಿಂಬಚುಂಬಿತ । ವಿಲಸದಭಿನವಪಶ್ವಗಲಿದು
ದುನೆಲನನಿಮಿಷದಲಿ ॥೯॥

ತೋಡೆಯುಬಿಗುಹಿನಲಗಿದುನರ್ತಿಸಿ । ತಡಿಗಡಿಗೆವುಕಗಳಗತಿಗಳ । ಕ
ಡುಹಿನಲಿನಸುಕುಸಿದವತ್ಸಳ ದುಬ್ಬುರದವುಖದ ॥ ದೃಢಗತಿಯುದೃಷ್ಟಿ
ಗಳಕೋಪದ । ಓಡಿದಕಿವಿಗಳನಿಟ್ಟುಸುರನೊರೆ । ಗಡಿಯಣದಹಯವಂಜ
ಸಿತುಹರಿಹಯುತುರಂಗವುವ ॥೧೦॥

ಶೂರವಾಹಕಸುಭಟಸಸವು । ಕ್ರೂರವಾಹಕನಿಪುಣರಿಪುಸಂ । ಹಾರ
ವಾಹಕಕುಶಲಚವ್ಮ್ರುಟಚಪಳರೇವಂತ ॥ ಚಾರಣತ್ರಯುಚವುತುಕಾರನಿ।
ಹಾರನಿಸ್ತ್ರಿಂಶಕಸಬದ್ಧವಿ । ಶಾರದಾಹವವಲ್ಲವುರ್ಯ್ಭಾಪೆಂದುದವುರಗ
ಣ ॥೧೧॥ ಪ್ರೇತುವೆಡವೇಡಂಗುದಾಹುಕ । ದಾತುದ್ರೋಹಳಬಂಧಗೇಖುರು॥
ಹೂತ್ರದೃಢಗತಿದೃಹಿಣಶೀಘ್ರಗರೇಪ್ರಸಿದ್ಧಬಲು ॥ ಭೂತನಾಥಲಯುತ್ರ
ಯುಪ್ರ । ಖ್ಯಾತನಾರಾಯಣಸುಪರ್ಣ । ರಾತಿರಿಪುತುರಾಪ್ರತುದುದು
ವಂಶಿಸಂದೋಹ ॥೧೨॥

ವಿರಿದುದುಹಯುವವುದುಗರುಡನೆ । ಹಾರಿಕೆಯುಹವಣಿನಲಿಥೆರೆವುುರಿ ।
ಧೇರುವಂಬುಧಿಯುಂತೆ ತುರಗದ ಥಟ್ಟುಬಳಿಸಲಿಸಿ ॥ ವಿರಿದವ್ರುಡಿವುುಖ
ದೊರುಚಿತದ । ಕಾರುಗಿಡಿಗೆಳಖಂಡೆಯುದಕ್ಕೆ । ದೋರಿಕೆಯುಬಗಲದಲಿನೆ
ಲಕಡಿಖುಡವುಯುವಾಗೆ ॥೧೩॥

ಬೆರಸಿಹೊಕ್ಕದನುಹರಹಿನಲಿಹೊಡೆ । ಕರಿಬಿವಗಾರಾಂತತಿಬಲರನೋ ಹ
ರಪ್ರಮುಕ್ತ್ಯಡಿಯಾಯ್ತು ವುಂಬಿಗೆಬಿದ್ದಭಟನಿಕರ ॥ ನೊರೆಯುಸುಬ್ಬಿರ
ಪೇಳ್ವರಣವು । ಬ್ಬರದರಕುತ್ತುಹೊನಲುಹೊಳೆಕಿತು । ಹೊರಳಿದವ್ರುಹೇ

ರಾಳಹೆಣವಿಂಡುಗಳುಕಬಲವ ॥೧೪॥

ಆರುನೋಡಿದರುರುಕೃಪಾಣದ । ಧಾರೆಗಿಕ್ಕಡಿಯಾದನರುವುರಿ । ದಾರನೋಚಲುಕೊಡೆಲವುಡಿಯಲರಳ್ವತಲೆಯುವರು ॥ ಆರನೋಡಿದುವರುಗಡೆಸುಳು । ದಾರಿತಾಗಿದತಳತವಿದುಳದ । ಮಾರಣದಭಟರಲ್ಲದಲ್ಲಾಕಪಿಕದಂಬಲಿ ॥೧೫॥

ಅಸುರಸುರುಬಲ್ಲಿಹದತಿವಿಗಳು । ಬಸುರಬಾದಣದುಚ್ಛಿಕರುಳಿನ। ವಿಶಿಖವಿಹರಣದಲಿತಗಳದೋರ್ದಂಡಮಂಡಲಿಯು ॥ ಮುಸುಕಿರಡಿಸಿಂಗಳಿಕೆಕೋಡಗ । ವಿಸರಗಳತಿಂಥಿಣಿಯಸಂಭ್ರಮ । ವೆಸದುದ್ಧೈಲವಕೇಳುಕಾಳನಸಂತೆಯಂದದಲಿ ॥೧೬॥

ಪಿತರುಬ್ಬಟೆಪೂರ್ವತ್ರಯುಗದವು । ಹಾತಿಬಲಖಳರೀನರಾರಿಯು! ರೀತಿಗೆಣೆಯಿಡೆಪಡಿಯಕಾಣೆನುಕದನಕೇಳಿಯಲಿ । ಕೌತುಕವಲೇಸಿವ್ರಸೇನಾ। ವ್ರಾತಪನುನಡವಿಕಿತಿರುಹುತ । ಲಾತಚಕ್ರದಚೂಣಿಯಲಿಹಯುಪತನರಾಂತಕನ ॥ ೧೭ ॥ ಆರುಲಕ್ಷಿಸಬಹುದುಹೊಣಿಸಿ । ದಾರುಭಟಿಗಳಭಟರಕೃಗಳ । ಭೂರಿಭೂಧರಭೂತತತಿಬೆಂಗಿಟ್ಟವಾಜಿಯಲಿ ॥ ಸಾಲಬೀಳದಸರಿದುವಿಕ್ಕಿದ । ವೀರರಿಹುವದ್ರಗಳುವಿಶ್ವವಿ । ಹಾರವಿಶ್ವವ್ರಾತಮಯವಾಗಿದುರ್ದಗಲದಲಿ ॥೧೮॥

ನೀರೊಳೆಳೆದಸಿಯಂತೆರಕ್ಕಸ। ವೀರನುಗ್ರಕರಾಗ್ರಬಂಧವ। ವೀರಖಂಡೆಯವಿಹರಿಸಿತುವಾನರಸಮುದ್ರದಲಿ । ಧಾರಗಾಣಿಸ ದೊಲದಮೈಯಲಿ । ಧಾತುಣಿಗೆಬೀಳ್ವಧಟಕಪಿಭಟ । ರೋರಣದಸಾಲಿರ್ದವಾ ರಣರಂಗಮಧ್ಯದಲಿ ॥೧೯॥

ಬಿದ್ದಸಳಹೊರಳಿಡನುಘಾಯದ। ಮುದ್ದವರಸಿದನಾಸುಷೇಣಕ । ನೊದ್ದುಕೊಂಡನುಶರಭಶತಬಲಿಗೇರುಬಲುಲೇಹಾಯ್ತು ॥ ಇದ್ದಮಿಕ್ಕಿನವೀರಪಾನರ । ರುದ್ದುರುಟುತನನಾವತಾವಿನೊ । ಳದ್ದುದೋನಾನರಿಯೆಹೊಗಳುವೆನೇನರಣರಸವ ॥ ೨೦ ॥ ಕಟಕಕಡೆಯಾಡುವಕೃತಾಂತನ । ಭಟರಪಥದುರುಬುಗಳಿಗಿಟ್ಟರ । ವಟಗೆಯೋರಣಭೂತದೆಂಜಲುಗೈಗೆನೀರೆರವ। ಘಟಿಡವಾರಿಯೆವೀರಖುರನಿ । ಚ್ಛಟವಖಡುಗದತುದಿಯಲುದಿಸಿದ ! ಕಟಸಿಯೆೀತಾಸೆನಲುಕರದುದುಖಡುಗಕೋಣಿತವ ॥೨೧॥

ರಣಕೆಬಿದ್ದನುರಂಭರುಮನಸು । ಜುಣುಗಿಮುದುಜಾಂಬವನ ಹನುಮಂಥ। ಣಿಸಿತೀರಿನಲಗ್ನಿಸುತಗಜಗಂದಮಾದನರು । ಮುಣುಗಿದರುರಕುತದಲಿರವಿಜನ। ಗುಣಿಹನಿಂದುದುಶುಮುಖದುರ್ಮುಖ ! ರಣವುಚಿಮ್ಮದರ

ಟ್ಟೆಯಾದಿಜನನಿತುವನಚರರ। ॥೨೨॥

ಅರಿವನುಶಿವಶಿವವಿಭೀಷಣ ॥ ವೀರರೊಳಗಗ್ಗಳನುರಣಜಂ । ಝಾರನಿವ ನಹನವುಮುಜನನಿಯುಚರರದಿಂದಿವನು ॥ ವಾರುವನುಸಹಿತುದಿಸಿದನೊಸವು । ಸೇರುವೆಯುಲಿವಸುಹಿತಪಡೆ । ಧಾರುಣಿಗೆದವಿಜೇಂದ್ರವಶಪೆಂದರಸದಿಸುಗೊಂಡ ॥೨೩॥

ದೇವಚಿತ್ರೈಸೀಮಹಾಹಯು । ದೇವಪಶುವಿಂಗುದಿಸಿಸೇರಿತು । ರಾವಣಾಗೀವೊದಲಕವೃದಲವುರವಲ್ಲಭನ ॥ ಈವಿಗಡಹಯುವಿವನಕಲಿಕೆಯು । ನ್ಯೈವಳಿಯುವಶವಾಯುವುಗನಿವ । ನಾವಿಭುಧರಿಪುರಾವಣಂಗೆಲೆರಾವು ಕೇಳೆಂದ ॥೨೪॥

ಎಂಬವಮಾತೇನಿವನರಾಂತಕ । ನೆಂಬರಕ್ಕಸನಿವನಲೇಪುತ್ರಿ । ಬಿಂಬವಿಶ್ಲೀನೆಲೆಗೆಸುರಸನವನಾಗಲೋಕದಲಿ ॥ ನಂಬುಗೆಯುಭಟನಿವನುಯುಗಳದ । ತಾಂಬಕಂಗೆಲೆಜೀಯುಸವುರಾ। ಡಂಬರದಸಂಭ್ರಮುಪಚಿತ್ರೈಸೆಂದನಸುಕೇಂದ್ರ ॥೨೫॥

ಎಂದುನುಡಿವನಿತರೊಳೆಹರಿವೈ । ತಂದುಪಾನ್ಯಪೋಹರಕೆರಘು । ನಂದನನಸಮ್ಮುಖಕೆನೋಡಿದನವತುರಂಗವುವ ॥ ಸಿಂದುನಿಬ್ಬಗೆಯಾಗಿರವಿಜನ । ಮುಂದೆಬಳಿಕಾಸಮಯದಲಿಶಿಡಿ । ಲಂದದಲಿಸೀವರಿನುತಂಗದನೆರಗಿದನುಖಳನ ॥೨೬॥

ದೊಟಬಿದ್ದುದುಶಿರದಸೀಸಕ । ದೊಟದನುಳಾನರ್ಘ್ಯರತ್ನಕಿ । ರೀಟವಂಬರವಿಂದಲೆನೀರಕುರುಳಿಬಿಳ್ವಂತೆ ॥ ಪಾಟಿವುರುಪುುಸ್ಸಿಟ್ಟೆಯುಲಿರಕ್ಕಸ । ಘೋಟಕದಕಟವಾಯುನಧಿಕಾ । ಸ್ಫೋಟಪಂದೆಗಿದನುಬೆರಗಿಡೆಸಕಲಸುರಕಟಕ ॥೨೭॥ ಭಾಪುವೀರದೇವದೇವ । ಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯಕನವರಗನ । ಶ್ಲಾಘುರಂಧರಪೌತ್ರನೆಲ್ಲಲೇಸುಲೇಸೆನುತ ॥ ಆಪುರಾಂತಕಹೊಗಳಿದಮಗಿರಿ । ಜಾಪುರಂಧ್ರಿಗೆತೇರಿಬಳನಿದ । ಕೋಪದಲಿಗಿಡಿಗೆದರ್ಝುಡಿದೆತ್ತಿದನುಖಂಡೆಯುವ ॥೨೮॥ ಕಡಿಯುಡವೆಕೊಡಹುತತುರಂಗವು । ಮಣಿರದಅಕಿದುತಿರುಹಿಹಾಯ್ಕಿದು । ಹೊಡದನವನೀತನಡಹಾಯುಧದಲಿಸಿಹಾರದಲಿ । ಕಿಡಿದುಬೊಬ್ಬಿರಿದುಬ್ಬಿಕಂಗಳ । ಕಿಡಿಯುಕೋಪದಲಸುರಹಯುನೆಲ । ಕಡಿವುಗುಚಲೆರಗಿದನುವಾಲಿಜನುಗ್ರಮುುಸ್ಸಿಟ್ಟುಯುಲಿ ॥೨೯॥

ತುರಗದೇರಟಿಕೆಯುಭಟರಿಗೆ । ಗುರುವಲಾಜಗದಲಿನರಾಂತಕ ॥ ನುರುಳದಶ್ವವನುಸ್ಪರಿಸಿಚಪ್ಪರಿಸಿಪಾಯುನುತ ॥ ಕರದೆಬಲ್ಲೆಹದಿಂದವಾಲಿಯು । ವರಕುವಾರನತಿವಿಯೆಹಲಕಿನ । ಸರಕಿನಲಿವೊಸವೋರಿಡುಗಾಳು

ತರಕುತಧಾರೆಯುರಿ ||೨೦||

ಮುನಿದಮಾರವೆಯುರ್ಧೆಲಂಪಿಸಲಿಕಪಿ । ತನುವಸಂಕ್ಷೈಸುಪರ್ಣಶ್ರವ।
ದನಿತರೆಳೆನೋಂದನುತ್ತುರಗಪತ್ರಣಿವಂಶಜನ । ಮೊನೆಯಮ್ಮ(ಬೆಳ್ಗ
ನದುಸೋಸಿದ । ವನಚರರುಪಡಿಭಿಪಿಗಿನೋಂದ । ರಿಸಕಲ್ಪೇಂದ್ರಸಪುಂದ
ಮಂಡೋದರಿಯನಂದನನು ||೨೧||

ಕೆರಳಿಬಳಿಕವನಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರವ । ಸರಿಗೊಳಿಸಿಶವ್ಯಾಪಸವ್ಯದ್ಧ ಲುರುಳ್ಗ
ಗೆಡಹಿದನೂಕುವತಿಬಲವೀರವಾನರರ ‖ ಗಿರಿತರುಗಳಿರಿತವನುಬಗೆಯದೆ ।
ಹರಸಿದನುಖಳಹರಿಹಯಪ್ರತಿ । ತುರಗವನುನಿಲಿಸಿದನರಾಘವರಣಯನಿ
ದಿರಿನಲಿ ||೨೨|| ಅರೆಳ್ವನಾಸಾಪುಟದಪವಸನ । ಘುರುಘುರುಸ್ವನದವಿಲಣ
ದಕಿರು । ನೊರೆಯಕಳ್ಬಿಯಘಣಘಣತ್ಕಾರದಗಢಾವಣಿಯ ‖ ಸುರಿವಬೆ
ವರಿನಬಾಯಲೊಡಳಿಯ । ಪರಿಸರದವತ್ಸಳದಫೇನದ । ಖುರದಕಾಣಿಕದ
ಕುದುರೆಬೀರಿತುಭಯವನರಸಂಗೆ ||೨೩||

ಎಲೆಲೆರಾಯನಪಡಿಮುಖದೊಳಿ । ಟ್ಟಣಿಸಿತೋಹಯಬದುಕಿನಾಶೆಯ।
ಬಳಿಯುಬಿಡಿರೋಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯಕೆವಿಸುಡಿರೋತನುವ ‖ ಉಳಿದರಳಿವ್ರದು
ಕೀರ್ತಿರಣದೊಳ । ಗಳಿದರಳಿವುದುಜನ್ಮಜನ್ಮಾ । ವಳಿಯಕಲ್ಮಷವೆಸುತ
ಕಪಿರಾಜೇಂದ್ರಘರ್ಜಿಸಿದ ||೨೪||

ಕೆಣಕಿದುದುಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿಬಲು । ಗಹೆಯಬವರದಭಟರಬಲುಭಾ । ರ
ಣೆಯಬಿಟ್ಟಗಳಿಂದಬಲ್ಲಿದಕಪಿಭಟವ್ರಾತ ‖ ಆಣಧರನನಾಶೈಲಗಳಿಸಂ । ದ
ಣಿಯಸಂಘಸುವತಿಬಲರಕಡಿ ! ವಣನನುಬ್ಬಿಸಿಬೊಬ್ಬಿರಿದನೋಡಿದನುನಿ
ಜಹಯವ ||೨೫|| ಅವಿರಲೌಕುವಪನಸವಿನತರ । ಹೊದರಮುರಿದನು
ವಿರಾರಿವಾವುದ । ಲೊವಗುವಗ್ಗದಿ ಕುವುದುದವ್ಯೆಂದವ್ವಿಲಿದದಧಿಪುಖರ‖
ಕೆದರಬೀಚ್ಛನುಬಲವಲೌಕುವ । ಕುದುಕುಳಿಗಕಪಿಭಟಸಮೂಹವ । ಕದ
ಳದರಿದನುಕೋದನಪರ್ವಲೌಕುವತಿಬಲರ ||೨೬||

ತಿರುಹಿತೇಜಿಯಮುಷ್ಟಿಮುಸುಕುವ । ಶರಬಕಶತಖಲಿಗಜಗವಾಕ್ಷರ । ನೆ
ರವಿಯನು ನಿಂದಿರಿಬದಕುಸೇತುವಿನಕರಿಸದಲಿ ‖ ಧುರದಕಂಬಲಬಿಡಿಸಿಲಂ
ಕಾ ! ಪುರದಭಯಕರನೊಡನೆಬಲುಸಂ । ಗರವನಂಖೈಸಿದನುಹೊಗಳಸ
ವೆಸ್ತಸುರನಿಕರ ||೨೭||

ತಿಳಿದಮೂರ್ಛೆಯಲಿಂದ್ರಸುತಸುತ । ನಳವಿಗೆಭಿಮುಖನಾಗಿಕಾದಿದ ।
ಖಳನಕಾಣದೇಳಿದನುರಘುನಾಥದನೊಡ್ಡಿನಲಿ ‖ ಕಳಕಳದಕಾಳಗವನಿದ
ಕ್ಕೈ । ಗೊಳಿಸಿದನಲರಾಮಚಂದ್ರನ । ಬಳಿಯಲೆಸುತಾವಗಿದುದಲಪೊ

ರದುಬ್ಬಿಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥೩೮॥

ಕಾಡಿದುದು ಕಡುಕೋಪಬಳಿಕದ । ನಾಡಲೇನದವಿಲಯರುದ್ರನ । ಪಾಡಿನಲಿಫಣಿರಾಜಕೂರ್ಮನವರಸುಗಳುಕ್ಕಡಿಸೆ ॥ ತೀಡಿನೆಲದಲಿಕರಪನಬ್ಬರ । ಗೂಡಿಪ್ರಕಟನೆಗಡದವನಿಮಂಡಲ । ಬೀಡಬಿಡಲ್ಲಿತಂದುತಿವಿದನುಕರಿನರಾಂತಕನ ॥೩೯॥

ಎರಗಿದಶನಿಘಾತಮುಷ್ಟಿಯು । ಒರಗಿದನುನೆಲಕಸುರಕೈಯೊಡನೆರಗಿದನುಮತ್ತೇಳ್ವವನನುಬ್ಬಿರಿದುಬೊಬ್ಬಿರಿದು ॥ ಮರುಕೊಳಿಸಿಮತ್ತೇಳ್ವವನಗೇ । ಣರುಗೆತಿವಿದನುಮರಿಭವಿಸುನಿಲು । ವರಕೆಘನಲಿಕ್ಕಿದನುಮುಗುಳೆಮುಡಪ್ರಹಾರದಲಿ ॥೪೦॥

ಏಳಲೆಳಲುತಿವಿದನಾಗೆಡೆ । ಬೀಳಬೀಳಲುಭಟನನಿಪ್ಪತ್ತೇಳುಸೂಳನಮೇರೆಶರಣನುಸನ್ನೆಯನುಮಾಡೆ ॥ ಮೇಲೆಸುರರುರಿಬ್ಬಿರಿಯೆಪಾಲಿಜನಾಲಿಬಳಿಕತುರಂಗಮದಹಿಂ । ಗಾಲಹಿಡಿದೆರಗಿದನುವೀರನರಾಂತಕಾಸುರನ ॥೪೧॥ ಎರಗಿದಾಕ್ಷಣಹಯುಸಹಿತನೆಲು । ಕೊರಗಿದನುಬಳಬಳಕಹೋಕ್ಕನು । ಮೆರಸಿಕೊಳ್ಳೇತೂರೆಕೊಳುನರಾಂತಕನ ॥ ಉದುತರದಸಂತೋಷದಲಿಹೆ । ಬ್ಬರೆಸುಹೊಯ್ಗಿದನಿಂದ್ರಸೇನೆಯು । ಕರದುದಮರರವಧೂಕದಂಬಂಹರುಸುತಂಗದನ ॥೪೨॥

ರಣಗಲಿಸುಮುರ್ಝುಭಾಪ್ರುವೀರಾ । ಗ್ರಣಿಯೆಬಳಲಿದೆಯೆಂದುಮೊಮ್ಮನಹಣೆಯಮೇಲುಗಿಳಿದನುಪನ್ನೀರಿನಲಿಮೇದಿಸಿದ ॥ ಕಣಲಿಕೆಯುಕುಸುಮಗಳನಮರಾಗ್ರಣಿಶಚೀದೇವಿಯರುವರಭಯೂ । ಷಣವಕಳುಹಿದರಂಪಾದಂಗಮುಲಂಗವಾಹ್ಯಯದ ॥೪೩॥

ಕೆದರಿದನುಬಲಿಕಟ್ಟಮುತ್ತಿದ । ಕುದುರೆಗಳರಾಪ್ರುತರರಣದಲಿ । ಮೆದೆಗೆಡಹಿದಸುಬಾಹುದಂಡಪದಾಭಿಘಾತದಲಿ ॥ ಇದಿರಮೃಗವೇನಾನುವಮೆಕೆದ । ರಿದರೆಪುರುಷಾಮೃಗಡಗಾವಳಿ । ಗಿದಿರಪಾರ್ಕೈತೊರವೆಯುರಸನಕ್ಕೆಪೆಜುಕಾಕರಗೆ ॥೪೪॥

ಅರುವತ್ತನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಅರುವತ್ತೊಂದನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ರಣಜಿಶಾಪಟುಮಲ್ಲಮುಲವರಿ । ಗಣಭಯಂಕರಹನುಮವಾರಾ । ವಣತನೂಜತ್ರಿಶಿರದೇವಾಂತಕರಮರ್ದಿಸಿದ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಕಾಳಕಾವಸಾರಕಕೇಳುಬಳಿಕಾ । ತ್ರಿಶಿರದೇವಾಂತನಕರುಸಲೆ

ಸೈ ! ರಿಪುವರೇಸಂಗರದೊಳಳಿದನರಾಂತಕನಕಂಡು ॥ ಮಸಗಿದನುಗ್ರದೆ
ಕೋಪಶಿಖಿಧ । ಗ್ಧಸಿದಿವಾಕರಸುತನದಳದಲಿ । ಬೆಸೆಯುದೇವಕದಂಬಕಂ
ಪಿಸೆನೋಕಿದನುರಥವ ॥೧॥

ಬಳಿಸಲಿಸಿದುದುವೀರರಿಬ್ಬರ । ಬಳಿಯಲತಿರಥವಾಜಿವಾಜಿಗ । ಳಳುಕೆ
ವಾರಿಜಸಖನವಾರಿದಬಂಧುಕಳವಳಿಸೆ ॥ ತೊಲಗದಿಹನೇಸೂರ್ಯಸುತನಾ ।
ಬಳಯವರಬಲುಹೇನುಸಮರಕೆ । ಮಲತನೊಬ್ಬನೆವೀರನಾಹವಧೀರಕಲಿ
ಹನುಮ ॥೨॥

ಉಳಿದಬಲಬಿರಿತೋಡೆರಾವನ । ಬಳಿಯನಿಂದುದುನಿಂದಿದನುಕೋ ।
ಳಳವಿಯಲಿಕಪಿನಾತನಬಳಿಯುಕಲಿನೀಲ । ಹೊಳಕಿದನುಹುತವ
ಹಜಸೊತ್ತಿನ । ಉಳವಿಗೊಟ್ಟನುಬೆಟ್ಟಗಳಬಲು । ಗಲಹವಿಂದ್ರಸು
ತನಸುತದಿವಸ್ತ್ರಾಸದಬ್ಬಿನಲಿ ॥೩॥

ಆತನೆಡವಂದದಲಿಪದ್ಮಜ । ಜಾತಜನಿತನುನಿಂದಿಡನುವೈ । ಯ್ಯಾತ
ನಿಂದನುಬಲದರಾಧನ್ವಂತರಿಯುನೂನು ॥ ಆತನುಬ್ಬಟೆಗಿಕ್ಕ್ಯದೀಚೆಯು
ಲಾತಮಿಶ್ರೀಚರನಸರಿಸದ । ಲಾತುಹಳಚಿದರವದಿರಾಲಂಕಾಭಯಂಕರ
ನ ॥೪॥ ಹೊಕ್ಕನಟವೀಸಂಗದಲಿವೊಗ । ವಿಕ್ರ್ಯತಂಬರಗಿಚ್ಚೆನಪ್ರೊಲಾ ।
ರಕ್ಕಸನರಥವಾಜಿಯುಲಿರೌಡಾತ್ರಿರೇಕದಲಿ । ಮುಕ್ಕುರುಕುವತಿರಥರರಥ
ಪನ । ಭಕ್ಕೆಬಿಸುಟನುಬೀದಿವರಿದೆಡೆ । ಹೊಕ್ಕರಥಿಕರರಥವನಂಬುಧಿಗಿ
ಟ್ಟಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥೫॥

ತುಳದವಡಬಲಸಾರಿಯುಲಿಸಂ । ಕುಳದರಥಿಕರತರಿದನುನಭ । ಕಳೆ
ವಿಗೊಂಡೆಸುವತಿರಥರಚಾಚಿದನುಬಳಿರಥವ ॥ ಅಳಿದಜಗಕುಬ್ಬಿದ್ದರುದ್ರ
ನ । ಕೊಲೆಗೆಲಸಕಣೆಯುನಲುರಥಿಕರ । ತಳಪಟವವಮಾಡಿದನುಸಿವಿಷ್ಟಾ
ರ್ಧದಲಿ ಕಲಿಹನುಮ ॥೬॥

ಭಯದಡೆಯೋಡಿದಸೇನೆಹನುಮನ । ಜಯಮುಖದೊಳೊದಗಿದುದುರಿ
ಪುನಿ । ರ್ಭಯಮನೋರಾಗಿಗಳುತರುಶೈಲಾಯುಧಂಗಳಲಿ । ನಿಯತರಣ
ಕೃತಮುಖರವರಿಸಂ । ಚಯಪರಾಕ್ರಮಸುಖರರಿಪುನಿ । ರ್ಭಯಮನೋ
ರಾಗಿಗಳುತರುಶೈಲಾಯುಧಂಗಳಲಿ ॥೭॥

ಬಲಿಕಲಾಖಳರಿಬ್ಬರುಬ್ಬಿದ । ಹಳಚುವಟೆಯುಕಪಿಭಟರವೋಹರ । ವೊ
ಳಗೆವೋಹರಿಸಿದನುಮಾರ್ಗಣವಾಮಹಾಂಬುಧಿಯ ॥ ಕಲುಮರನಕೋ
ಲಾಹಳದಕೈ । ಚಳಕವಿಂಡವೆಕೊಂದರಗ್ಗಣತ । ಬಲಿಮುಖರಬಹುಮಾರ್ಗ
ಣಾವಳಿಜಿದರೆಗಗನದಲಿ ॥೮॥

ನೆಗಹಿಹರಿದವುಹೆಣನಬೋಣಿಗೆ । ಳಗಲದಲಿನೆತ್ತರಿನಹೊಳೆಸಾ । ಲುಗ
ಳಸಂದಣಿಯಾಯ್ತುರಣರಂಗದಲಿಭೂತಗಣ ॥ ಹಗಲಿರುಳಿನೊತ್ತಂಬರಿ
ದಕಾ । ಳಗದಕ್ರೌಲುಕಪಿಗಳಕದಂಬದ । ವಿಗಡರಣರಂಜಿಸಿತುಘನರಾ
ಮಾಭಿಧಾನದಲಿ ॥೯॥

ಧುರಧುರಂಧರಭಟರೊಳಗ್ಗಳಸುರನಲಾತಿ,ಶಿರನಸುರಾಂತಕ । ರೆ
ರತುವೈಯ್ಯಾಳಿಮುಸುಕುವತಿಬಲವೀರವಾನರರ ॥ ಶಿರದಶೋರಣದೋರ
ಣವನು । ಬರದೊಳಗೆವಿರಚಿಸುತವಿಶ್ವಂ । ಭರಣಕರುಣದಕಿಂಕರನಕೆಣಕಿ
ದನುಖ್ಯಾತಿಯಲಿ ॥೧೦॥

ಸರಳಸಾರದಸಂದಣಿಯುಲಿಂ । ಬರತಿಶಾವಳಿತುಂಬಿತಬ್ಬರ । ಕರಚ
ಮತ್ಕೃತಚಾಪನಿಪುಣಕಲಾಪಮುತ್ತಕದ ॥ ಧರಿಸಿತೋಗಿರಿವೇಣುವಿಪಿ
ನೋ । ತ್ಕರತನುತ್ರವನೆಂಬಕ್ರೌಲುನಿ । ರ್ಭರಶರಾಘಶರೀರನಾಗಿರ್ದನುಸ
ಮೀರಸುತ ॥೧೧॥

ಎಟೆತರಕ್ಕಸವೀರರಿಬ್ಬರ । ಕಲಹಕಡುಹೋಹನುಮನಬ್ಬರ । ಗಲಹ
ಹವಣಿಸದೆನುತನಳನೀಲಾಂಗದಾದಿಗಳ ॥ ಕಲುಮರದಕೋಳಾಹಳದೊ
ಳಾ । ಕಲಿಗಳಿಬ್ಬರನಧಿಕರಿಬ್ಬರ । ಸೆಳೆದುಸಮರವನಿತ್ತುಕಾಡಿದರಖಿಳ
ಚಿತ್ರದಲಿ ॥೧೨॥

ಆತುಕಾದುವಕಪಿಬಲಾಬ್ಧಿಗೆ । ಸೇತುವನುಕಟ್ಟಿದರುಶರಸಂ । ಘಾತ
ದಲಿಸರಿಯಿಲ್ಲಸಂಗರಕೆಂಮುಸಾಹಸವ ॥ ಮಾತವುರದರುಕೇಳಿಕೈರಘು ।
ಜಾತರಿಪುಜಾಳಿಸಿದಸೇನಾ । ವ್ರಾತಕವಧಿಯುಕಾಣೆನಾನತಿರಥರಸಮ
ರದಲಿ ॥೧೩॥

ಕೊಂದರೆರಡರ್ಬುದವನನಿಬರು । ಸಂದಕೈತಲೆಗಾಜಿಯೊಳಿರವಿ । ನಂದ
ನನಕರುಣದಲಿರವಿನಂದನನಪಟುಭಟರು ॥ ಮುಂದನೊಡ್ಡಿನೊಳಾಯ್ತು
ದಶರಥ । ನಂದನನಮೋಲಾಗತಾಗುವ । ರೆಂದುಬಲುಬೊಬ್ಬಾಟವವಕೇಳಿ
ದನುಕಲಿಹನುಮ ॥೧೪॥

ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣಮುಸುಕಿಕೊಂಡಿಹ । ಕಾಲುಗಳನುರೆಕೆದರಿಘನದಂ ।
ಷ್ಟ್ರಾಳಿಯೊಂದಾಡಗಿದುಕೇಳಿದನಾಖರಾಂತಕನ ॥ ವೇಳೆಕವಿದೆಸುವಿ
ಬ್ಬರತನುತರ । ಕೋಲಕೋಲಾಹಳವನಿದುಕಾ । ವೇಳೆಸೇವೆಗೆಸಾಕಿದೊಡೆ
ಯಂಗೆನುತಪುಟನೆಗದ ॥೧೫॥

ನಿಂದಿದನುನಿಂವೈಯನಿದಿರಿಲಿ । ಸಂಧಿಸಿದರಣಗಲಿಗಳುಗ್ರ । ಸ್ಯಂದನ
ದನುಂಭಾಗದಲಿಮುಂಬರಿವಸೇದ್ಧರಿಯ ॥ ಮುಂದೆನಿಲುವವುಹಾದ್ರಿ

ಯುವ್ರೊಲಿಕಿ ।"ಯೆಂದುಬೊಬ್ಬಿರಿದುಬ್ಬಿದಶರಥ । ನಂದನನನೀಕ್ಷಿಸುತನ ಲವೇನಿದನುಕಲಿಹನುಮ ॥೧೬॥

ತೀರಿಸುವೆನೀರಕ್ಕಸರರಣ । ದಾಂಟಯುನೆನುತಿಬ್ಬರಸುರರ । ತೇರನ ನುಕ್ಕೆಗೊಂಡುತಿರುಹಿಟ್ಟನುನಭಸ್ಥಳಕೆ ॥ ಊರುಸುಟ್ಟನದನಕಾ ತುಕ । ಸಾರವನುಚಿದ್ಧ್ಯಸೆಸುತರಘು । ವೀರನಿವಿಶಲಿಭುಜವಹೊಯ್ದ ಬ್ಬರಿಸಿದನುಹನುಮ ॥೧೭॥

ಆವಸವುರಾಭ್ಯಾಸಿಗಳೊಸುಭ।ಟಾವಳಿಯುಲಸುರರಲಿರಥಗಗ।ನಾವಲಂ ಬಿತವಾಗೆವಿದ್ಯಾಧರರಕರುಣದಲಿ॥ಆವಿಬುಧರಿಘವಾತ್ರಿಶಿರಖಳ । ರಾವಿವಾ ಸದಸುರರುಬೆರಗಿಡೆ । ಪಾವಕಸಾನಿಯುಮುಂದೆನಿಂದರ ಹಲಿಗೆಖಡ್ಗದಲಿ ॥

ವಿಗಡನೈಪವನಾವನಸುತನಸು । ನಗೆಯುಲಿವರೊತನಿವರ ಪ್ರಿಲುಕಾ ಳ ಗವಶೋರುವೆನೀಕಕಸ್ಥಜನ್ಮಪರಕಂಗಳಿಗೆ ॥ ಸೊಗಸಸಲಿಸುವೆನೆನುತ ನೋಡುವ । ಗಗನವಳಯುದವೀರಭದ್ರನ । ನುಗಿದಖಡ್ಗವಕೊಂಡುಬಾಹ ಪ್ಪಳಸಿಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥೧೯॥

ಚಾಚಿದರುಖ ಡೆಯುವನುಘಯುನಿ । ಕಾಚೆರರುಪಯುವಾಡುವಾಡಿನ । ಕೈಚಳಕದಟ್ಟಣಮಿಕಟ್ಟಣದಧಿಕಚಿತ್ರದಲಿ ॥ ಈಚಟುಳವಿಕ್ರಮಸೆನಕ್ಷ ಣ । ರಾಜಿಯುಂತಿರೆಹೆಳವಖಡುಗವ । ನಾಚರಾಚರವಿಭುಸಿರೀಕ್ಷಿಸನೆಗದ ನಾಹನುಮ ॥೨೦॥

ಅಣದನೆಡದಲಿಬಲದಲಾತಗ । ಳೊಣವಖಡ್ಗವಖಡ್ಗದಲಿಖ । ಡ್ಡಣಿಸೆ ಕೈನ್ಯೆಲುಳಿಯುಲಿಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬನುರವಣಿಸಿ ॥ ರಣರಹಸ್ಯದರಸಿಕತನದು । ಬ್ಬಣವವಿದ್ಯಾಪ್ರಿಧಿಯುಲಿಸುರ । ಗಣಹೊಗಳೆಹೊಯ್ದಾಡಿದರುಕಣಿಖ ಟಿಲಸಬುದದಲಿ ॥೨೧॥ ಖಳಪಳನೆಕಟ್ಟುಲಿಹಿನುಜ್ವಲಿ । ವಳಕಗಳಪಡಿತ ಳದವುಂಡಿಯು । ಹೊಳಹುಗಳಹೊಯ್ಲುಗಳಖಡ್ಗದಕಡಿಯುತುಂತುರಿ ನ ॥ ಲುಳಿಯುಪಯುಪಾಡಿನಲಿಬವರಿಯು । ಸುಳಿವುಗಳಲಂಘನೆಯುಲಾಘವ ದೊಳುವಿಚಿತ್ರದವೀರರೊಪ್ಪಿದರಸಮುಸಮುಸಮರದಲಿ॥೨೨॥ಆಟವಿಕರಕ್ಕಸ ರುಹನುಮನ । ಘಾಟಳಲಹದಖಡ್ಗಗಳಹೊಯ್ಲ ! ಆಟವಿದ್ದುದುಹರಹೆನ ಮರಾಪಳಿಯುಕಣ್ಮನಕೆ ॥ ಮಾಟಸಿದಸಂಗರವನಸುರವ । ಧೂಟಿಯುರಕ ಮುನೀಯುಕದಗೋ । ಲಾಟದಪ್ರೊಕೆನೆಂಚಿನಾಸಂಗ್ರಾಮಸಂಭ್ರಮವ ॥ ಉಸುರಲಚ್ಚರಿಪವನಪುತ್ರನ । ನಿಶಿತಖಂಡೆಯುವಾನಿಶಾಟ । ತ್ರಿಶಿರನುದ ರವಲಿಟ್ಟಳಿದುದಾಕಲಿಸುರಾಂತಕನ ॥ ವಸನಲಂಬಿತಕಟಯುಳ್ವ । ರ್ಣಿ ಸುಪನೈಲವಕುಂಭವನುಭಾ । ರಿಸಿನಪ್ಪಳ್ದಸೊಗಸುವೆರದುದುಕುಂಭ

ಕಾರಕನ ॥೨೪॥ ಅವಧರಿಸರಾಜೇಂದ್ರನೋಡೆಲೆ। ರವಿಜಲಕ್ಷ್ಮಣಚಿತ್ರವಿ ಸುಯುಭಿ। ನವದರಣಕೌತುಕವಕಾಂಕ್ಷೆಯಕದನಕೌಶಲವ ॥ ಬವರಕಿದು ಕಡೆನೋಡಿಸೀವೆನು। ತವಿರಳದಪದಚಿತ್ರಗತಿಗಳ। ಲವಣಯುಲೀಲಾಗಿಸು ತಹೊಯ್ದನುಹನುಮನಾಖಳನ ॥೨೫॥ ಝಳಪಿಸುಬ್ಬಣದಡ್ಡಣದಪತಿ। ತಳದಪಾಡುಗಳಿಂದಲನಿಲಜ। ನೊಲ್ಕಯಲೊಲದೊಲಗಿದವ್ವೊಲಣತುಂ ಡುಗಳುಬಳಿಕ ॥ ಗಳದಕಪ್ಪಿನವೇಸವಾಳಿಯು। ನಲುಗಿದನುಹಾರ್ಕಿಸ ಹೂವಿನ। ಮಳೆಯಕರಿಸಿದನಬುಜಬವನನಿಲಜನಸರಿಸಿದಲಿ ॥೨೬॥

ಭಾಪುರೇಬಲವಂತಬಲಿಮುಖ। ರೂಪರಬ್ರಂಹನಮರವಿ। ರೂಪ ಲೋಚನವಿಪುಳಲಂಕಾಸಗರಸ್ದರ್ಹನ ॥ ಕೋಪಮಂಡಲಮುಡಿತ್ರೋ ಗ್ರಕ। ಳಾಪಭೈರವದಶವದನಗ। ವರ್ಪಹರಜಯುಜಯಯೆನುತಕೊಂ ಡಾಡಿತ್ರಪುರಗಣ ॥೨೭॥

ಇತ್ತಸೈಬಳಿಕಸುರರಸುಗಳ। ಸುತ್ತಿಸಿದವಖಂಡೆಯುಪನುಪಿ। ಯು ತ್ತಳದವಿಸ್ಮಯದನೋಟದವೀರಭದ್ರಂಗೆ॥ ಪೊತ್ತಹರುಷದಹರಿಹಯಾ ದಿಸು। ರೋತ್ತಮನುತೆರವೆಯುನೃಸಿಂಹನ। ಚಿತ್ತಜನುಹಿಡಿದಡಸಿನಡದ ನಾಮುಂಡಣಾಹನಕೆ ॥೨೮॥

ಮುವ್ವತ್ತೊಂದನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಮುವ್ವತ್ತೆರಡನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಗಜದಳವನೊರಸಿದನುಪವನಜ। ಶ್ಮಜನುಪರಸೈನ್ಯ
ದಸುದರ್ಶನ। ಗಜವಮುರಿದುಮಹೋದರನಕೆಡಹಿದನುಕಲಿನೀಲ॥

ಪದ್ಯ॥ ದಶರಥಾತ್ಮಜನೂನುಕೇಳುಸುರ। ರೊಸಗೆವರೆವೊಳಗಿಪವು ಹನುಮನ। ಹೊಸಪರಿಗೆವರಬಲದಲಬ್ಬಿರಿಸಿದವುಪಟಹಚಯ॥ ಕೊಸರು ಗಹಳೆಯುಸಬುದಸದದೆ। ಬ್ಬಿಸಿದವಿವರವತರುಶಿಲೋಚ್ಚಯ। ನಸರೆಪಾ ಣಿಗಳೋರಣಿಸಿವೋಹಿದುದುಸಂಗರಕೆ ॥೧॥ ತವಕದಲಿತರುಶೈಲಸಾರ ದಬವರಿಗೆರಬಲದೊಳಗೆಸಾವೋ। ದ್ಧವಭಟಾವಳಿಕವಿದುದಾಘನಘಟೆ ಯಕಡುಹಿನಲಿ॥ ಸ್ರವಿಸುವಗ್ಗದಗಂಡಮದಜಲದ। ವಿರಳದಲಿಳೆನೆನೆಯೆ ಬರಿಕೈ। ಯವತರಣದಬಲೌಘಮುಗುಳಿಸೆಸುರಕದಂಬಕವ ॥೨॥

ಆನುನಿಲಬಹುದನುಮರಕ್ಕಸ। ವಾರಣದನೈಕಾಳಿಯುಲಿಮೆದು। ನಾರಿ ಯುಲಿವನಾಕಾಂತುಮದಗರ್ವಿತಗಜಾಸುರನ॥ ವೀರತನಶತಕೋಟಿಮುಖ ದಲಿ। ಸೇರಿ ಕೋಕೆಂಡಾಲಕು[illegible]ನ। ಲಾರುಭಟೆಗಳಜೋಧರೆ[illegible]ಜೆಗಾಲೇ

ತುರವಣಿಸಿ ॥೩॥ ಗಘೆಯಟೆಯ ಕಾಲ್ತುಳಿಗೆ ಹಜೆಯಿಜಿ । ಗಜಬಳದ ದವ್ವಾ
ಸಗಿಯಾಣ್ಮ । ಳಿಜಪನೋಕರಿಸಿದವು ಕಕುಭಮದೇಭಕರುಮಾನ । ೩ ಜಿ
ಸಿತಗ್ಗದ ವುರ್ಭೆಕಂಪಿಸಿ । ತಜನನಗಾದವೋಲು ದೆಸೆದ । ರಜದೊಳದ್ದು
ದು ಭುವನವನೆಸಲು ವಣಿಸಿತ ಜಸೇನೆ ॥೪॥

ಇಡುವ ಗಿರಿಗಳ ನಣುವು ತಾಳುವ । ಗಿರಿವರನಾಕೆಳದು ಬಿಸುಡುತ । ಬಿ
ಡುಪರಿಯ ಬೀದಿಗಳ ನಟ್ಟದರ ಬಿಳಕೊಲೆಗಳಲಿ ॥ ಕಡುಹು ಕಲಹ ಕಾಲಂಗ
ಳಿಂದ್ರನ । ಪಡೆಯು ಪೊಲು ಸಂಧಿಸೆ ರಣಾಗ್ರದಿ । ಪಡೆಯು ಕೊಂಡವು ಕೋಟಿ
ಸಂಖ್ಯೆಯ ಲಾವು ದೇಭಚಯ ॥೫॥

ತತ್ತು ಹಾಯ್ಕಿದವಟ್ಟಿವಟ್ಟವಿ । ಯುತ್ತಳದ ತರುವೃಗದ ತಳಿಗಳ । ಕ
ತ್ತರಿಸಿದವು ಖಂಡೆಯದ ಕ್ರಮ ಹುಂದ ಹಾಳಿನಲಿ ॥ ಕತ್ತಿಸಿದ ಶೂಲಿಗೆಯಲಿರಿ
ದಿರಿ । ದತ್ತಲಿತ್ತಲುಕೆದರಿದ ದನಖ । ದೊತ್ತುಗಳಲುಗುಸಿದ ನಸುಗಳನ
ಸವುಕಪಿಬಲವ ॥೬॥

ಎಸುವ ಜೋಧರ ನಾಳಿಯಂಬಿಗೆ । ಕುಸಿದು ಕಿರಿಕಿರಿಗುಟ್ಟಿ ಹಲುಗಳ । ಪ
ಸರಿಸಿದವಲ್ಲಲ್ಲಿ ದಭಲ್ಲುಕ ವಾಕ್ರ ॥ ಮುಸಲ ಮುದ್ಗರ ಪರಿಘಗದೆಗಳ । ಘಸ
ಣಿವ್ಯೆಲಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕೋಡಗ । ಮುಸುಗಳಿಗೆ ಕಡೆಯಾವುದೆಂಬುದನರಿಯೆ
ನಾನೆಂದ ॥೭॥

ತುರುಗಿ ತೂಳುವ ಮತ್ತವಾರಣ । ದುಗುಜಿಗಾರದೆ ವೀರ ಹನುಮನ ಮು
ರಿಯ ಹೊಕ್ಕದು ಭೂರಿ ವಾನರಸೇನೆ ಪ್ಯಸರಿಸಿ ॥ ವೊರನ ಬಡಿತಕೆ ಸಿಡಿಲು ಭ
ಯದಲಿ । ಬಿರಿತು ಹಾಯ್ದವು ಹೊಕ್ಕ ನಾಕ್ಷಣ । ಕರಿಯ ಹಿಂಡಿಗೆ ತೋ
ಳನವೊಲು ಜ್ವಾಳಕಲಿ ಹನುಮ ॥೮॥

ಆವುದಾನುವುದ್ಯೆತೆರಳ್ವರೆ । ಪಾವಮಾನಿಯ ಕೊಲೆಗೆ ರಿಪುಗಳ । ಜೀವಹಿಂ
ಸೆಗೆ ಪೇಸಗವನೊಬ್ಬನೆ ಕಣಾಜಗಕೆ ॥ ದೇವತತಿ ಬೆರಗಾಗೆ ಮುದವು । ತ್ತಾವ
ಳಿಯ ಬೆರಸಿದ ನಗಜರಿಪು । ರಾವದಲಿ ರಜನೀಬಲವ ರವಿಚರಸು ಮಂಡದಲಿ ॥

ಝಡಿದು ಜೋಧರು ಸಹಿತ ಕರಿಗಳ । ಹಿಡಿಕೆಯಲಿ ಸುಗ್ಗತ್ತಿದನು ನೆ
ಲ । ಕಡಗಿತೀಡಿಸನಲ್ಲಿ ಶತ ಸಾವಿರ ಮದೇಭಗಳ ॥ ಮಡಿದ ಹೊಯ್ಲಲಿ ಲಕ್ಕ
ಸಂಖ್ಯೆಯು । ನೊಡೆಬಡಿದನುಬ್ಬಿರಿದು ಬಾಲದ । ತೊಡಕಿನಲಿ ತೂರಿದನು
ಕರಿಕೋಟಾನುಕೋಟಿಗಳ ॥೧೦॥

ಬೀಸಿ ಬಿಸುಟ ಮದೇಭ ಮಾರುತ । ಪಾಶದಲಿ ಸಿಲುಕಿದವು ಕೆಲವು ಸುರೇಶ
ನಾನೆಯ ಸೃಷಿದವು ಕೆಲಕೆಲವು ದಿಗಧಿಪರ ॥ ದೇಶವನು ಸಾರಿದವು ಘನರಸ । ರಾ
ಶಿಯಲಿ ಬಿದ್ದಿಭಕುಲಂಗಳು । ಭೂಸು ಸುತಕೇಳು ಜಲಗಳವಾದುದವನಿ

ಯುರಿ ॥೧೧॥ ಹೋದವನಾಗಜವುಗಿಲವುತ್ತಿಗೆ । ಹೋದಶಶಿರಾಂಬರದ
ನ್ರೊಳುಸರಿ । ನಾದ ದುರಿತನಿಷದರಿಗೆ ಕೈಘಾತದಲಿ ಪವನಜನ ॥ ಬೀದಿಯೆಲ್ಲ
ದೆಬದರಕ್ತದುವ । ಕೈದುಕಾರರಕಾಹೆಜ್ಜಳಕದು । ಹೋದರನಗಜಹಡದು
ದೀತನಕಡಹಿಸುಬ್ಬುತಿರ್ದು ॥೧೨॥

ಏನದಕೆ ಸುರಪತಿ ಸುದಂತಿಸೆ । ಮಾನವೆಂಬರದಷ್ಟದಿಕ್ಕ್ಯಗ । ಛಾನೆ
ಗಳಸದಿಕೆಟ್ಟಸೊಗೆಬುತ್ತಕೋವಪುಕಿರಿದು ॥ ಆಸಿಶಾಪಂಗಾನಿಶಾಧಿಪ । ರಾನಿ
ಸೆಗೆಕಡುಹಿಂಸವನಿಲಜ । ನಾನಾಪ್ರದುಕ್ಷದುಚಿತ್ರವೇದುದುಮೇಲಿಸುರ
ಕಟಕ ॥೧೩॥

ಅವಘಟಿಸಿದುದುದಂತಿದಂತಿಯು । ಜವಗತಿಗೆಜವಗುಂದಿಪರುಬಕ್ಕ ।
ಭುವನಕೋಶದಹೊರೆಯುಪೆರಿಗೆಯುಕೊಂತಕಾರಿಗಳು ॥ ಬವರದಗ್ಗದ
ಗಜದಪದಹತಿ । ಗವಸಿಮುಂದಕೆತಗ್ಗಿದುರ್ದುದು । ಭುವನನಿಡಿತುಳುಕಾ
ಡುತಿರ್ದುದು ಹೇಳಲೇನೆಂದ ॥೧೪॥

ಕರಿಯುನಿಶಿತಾಂಕುಶಗಿನವಸುರೆ । ಕೆರಳಿಕುತ್ತನೊಳಿದನುಹನುಮ
ನು । ಸರಿಸದಲಿಬಳಿಕಾಸುದರುಶನಭದ್ರಮದದಂತಿ ॥ ಭುಜಬಲರಿಕ್ಕೆಯಿಂ
ದಪವನಜ । ಸುರವನೆರಗಲುಪ್ರತಿಸಬಿದಸುಗ । ಗಿರಿಯೊಳಾದುದುಸೊಂ
ದನನಿಲಜನೆನದುರಾವಣನ ॥೧೫॥

ತರಹರಿಸಿಕೊಂಡನಿಲಸುತನಾ । ಕರಿಗೆಕೈಯಿಕ್ಕಿದನುಧೂರ್ಜಟಿ । ಕರಿ
ವೆನವಬಲುರಕ್ಕಸಗೆಕೈಯಿಕ್ಕುವಂದದಲಿ ॥ ಹರುಹನದನಾಖಳನರಿದುಬ
ಲು । ವರಣಪಾಶದಲೀಶನನುಬಿಗಿ । ದುರುಳಿಸಿದನಟ್ಟಿದನುಮುಂದಣಧ
ಟ್ಟನತಿಬಲರ ॥೧೬॥

ಮಸಗಿದುದುಬಳಿಕೀಮಹಾಂಕುಶ । ನಿಶಿತಧಾರಾಹತಿಗೆರಣದಲಿ । ಘಾಸ
ಣೆಗೊಂಡರೆಯುಟ್ಟಬೀಸಿತುಕರದಖಂಡೆಯದ ॥ ಮುಸುಕಿಬಿದ್ದಮಹಾ
ದ್ರಿಗಳಹುಡಿ । ಮಸಗಿದಾಡೆಯೊಳುಣಪುತಲೆಗಳ । ಸೆಸಿದುಹಾಯ್ದುತುಜಾ
ರಿವರಿದಿಭಕುಳಸೊಳಗಲದಲಿ ॥೧೭॥

ಮೆಟ್ಟಿಮುರಿದುದುಮುಸಗಿದಾಡೆಯೊ । ಳಟ್ಟಿಸೀಳಿತುಹೆಣನರಾಶಿಯು
ಸೊಟ್ಟಿದುದುಕಟ್ಟಿದುದುರುಧಿರಾಂಬುಧಿಗೆಸೇತುವನು ॥ ಜಟ್ಟಿಗರರಣ
ಭೈರವಸಸರೆ । ಯಿಟ್ಟಿದುದುಯಮಕಿಂಕರರನ । ಬ್ಬಟ್ಟಿದುದುಕಕ್ಕರಿಸಿ
ದುದುಮಲತಿಭಕೆಸುರಪತಿಯು ॥೧೮॥

ಆತುನಿಲಬಹುದನುಮದಂತಿಯ । ಭಾರಣೆಯಬಲುಗೋಲೆಗೆಹೊಕ್ಕು
ದು । ವಾರಿಜಪ್ರಿಯಸುಂದ[illegible]ಸೇನಾಸರಿಶಿವದು । ಚೌರಿಸು[illegible]

ದನೊಂದಿಲ । ಹಾದಲಿ ಬಹುವಿಧದ ಕೋಲೆಯಲಿ । ಕಾರಗಲಿಸಿದ ದಬಿಳಕೆ
ಟಿವಾರಿಜಕದಂಬಕವ ॥೧೯॥

ನೆಗಹಿ ತಾಯ್ಕಿತು ಶತಬಲಿಯ ಕರು ! ಳುಗಿಯೆ ಮೆಟ್ಟಿತು ದುರ್ಮುಖನ
ತಲೆ । ಬಿಗಿಯಲೊದೆದು ತಾರ ಪಾರುವ ಪೇಗದರ್ಶಿಗಳ ॥ ಅಗಿದು ದಣಲಲಿ
ಧೂಮ್ರವಕ್ತ್ರನ । ದುಗುಳಿಸಿತು ರುಧಿರವನು ಮೇಣ್ವನ । ಶಿಗುಳಿದುಳಿದು
ದು ವಿಕ್ಕುಹಳ ಚುವ ಮರ್ಕಟ ವ್ರಜವ ॥೨೦॥

ಕಪಿಬಲ ಪ್ರೊಕ್ಷೋಶ್ಮಾಂಡವಲ್ಲಿಯ । ವಿಫುಳ ಫಲವನ ಪ್ರೋಮುಷೋಗ್ರದ್ವಿ
ಪದ ಪದದ ಹತಿಗಳಿದುದುರ್ಬುದ ಸೇನೆ ಸಮರದಲಿ । ಉಪಕರಿಸಿ ಮದು ಮೃ
ತ್ಯುವಿಗೆ ಕಡು । ಕೃಪೆಯ ಮಾಡಿತು ಪಾಂಸುಭೋಜನ । ದಪರಿಮಿತ ಭೂತ
ಕೆ ಸುದರ್ಶನ ಭದ್ರಮದದಂತಿ ॥೨೧॥

ಮತ್ತಕಪಿ ಪನಸನಳ ಸುಷೇಣರು । ಮತ್ತದಂತಿಯ ಮೇಲೆ ಹೆಮ್ಮರ ಮು
ತ್ತಗಳ ಕೇರ್ಗಿ[illegible]ಮೊರಬಿನ ಘೋರ ಘೋಷದಲಿ ॥ ಸತ್ತ್ವಶಾವನು ಲೆಕ್ಕಿಸ
ದೆ ತಲೆ । ಯೆತ್ತಿ ಬರುವ ಕುಂಭಾಗದಲಿ ದಿಗ । ಭಿತ್ತಿ ಬಿರಿಯಲು ಸುಮುಖ ದು
ರ್ಮುಖರಖಿಳ ಬಲಸಹಿತ ॥೨೨॥

ಔಕಿದರು ಮೈಂಧಾದಿ ಸುಭಟರು । ನಾಕುಮೈಯಲಿ ಜಗಪಾಕ್ಷಕ
ಪಾಕಶಾಸನ ಪೌತ್ರರೊಂದೆಸೆಯಲಿ ಗಜಾನುಜರು ॥ ನೂಕಿದರು ಮತ್ತೊಂ
ದು ದೆಸೆಯಲಿ । ನೋಕಹ ಪಕುಲ ಪರ್ವತಲತಾ । ರಾಕಲಿತ ಶಬ್ದದಲಿ ಸಮರ
ಸುದರ್ಶನದ್ವಿಪನ ॥೨೩॥

ಕಣೆಗಳಾಡಿದವ ಸಿತರಲಿ ಬಲು । ಗಣ ಮಹೋದರನೆಸುಗೆಗಳ ಮಾ । ರ್ಗ
ಣೆಗಳಂಬುಧಿಯೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮಯ ಬಲದ ಸಟುಭಟರು ॥ ಮುಳುಗಿದರು ಹರ
ಹಿನಲಿ ಹೃದಯದ । ಕುಣಿಗುದಾಗದ ಯೂಥನಾಥಾ । ಗ್ರಣಿಗಳೆನು ನಾಕಾ
ಣೆನಾರಕ್ಕಸನ ಕದನದಲಿ ॥೨೪॥

ನೆಲೆಯರಿದು ದಾಟದೆ ದುನೆತ್ತರ । ಹೊಳೆಗಳನು ಪೆಣನೊಟ್ಟಿಲಲಿ ಗಿರಿ ।
ಗಳ ಸಮರ್ವೇರಿದುದು ಬಲಿಮುಖ ವಿಪಿನವೀಥಿಯಲಿ ॥ ಹೊಳಕಿದುದು ಹೊಸ
ಮದದ ಗಂಡ । ಸ್ಥಳದ ಗಂಧಕೆ ಕಪಿವ ತುಂಬಿಗೆ । ತಲೆಯ ಕೊಡಹಿತು ಕದನ
ಕೇಳಿಯ ಭವ ಮಹೋದರನ ॥೨೫॥

ಕಾಲ ಖುರ ಪ್ರುಟ ಕರಿಯ ಕದನ ಕಳಕ । ರಾಳ ಘಟ್ಟನೆಗೊಡನೆ ಸಾಲಿನ ಸೂ
ಳು ಪಾಡಿಸ ಭಟರು ಮುರಿದರು ಸೂಳು ಮಾಡಿನಲಿ । ತೂಳದಿ ಭವರೆಯಟ್ಟಿಸಿ
ಕ್ಕಿದ । ವಾಳದ ಭಿರಂಜಕರನುಜದೆ । ಸೀಳಿ ಹಾಯ್ಕುತ ಪೇದಿವ ಕಿದುದು
ಬಲ ಹೊಳಗಲಚಲಿ ॥೨೬॥

ಅರರೆರಣಸಿಂಧೂರವನವು । ಪುಷ್ಕರಣಿಯಲಿವುಷ್ಕರಕೆನಿಜವು । ಪುಷ್ಕರದ
ಮುಖದಲಿಚಲ್ಲಿದುದುನವರುಧಿರಪ್ರಪುಷ್ಕರವ ॥ ಕರುಳನಾಳವಮೃಣಾಳಗಳ
ನುರೆ ॥ ಧರಿಸಿದುದೊದಾಡೆಗಳನಿನಕುಲ । ದರಸನೆಡೆಗವ್ವಳಿಸುತಿರ್ದುದು
ಸಮರಕೇಳಿಯಲಿ ‖ ೨೭ ‖ ಕರಿಬಿರಿಸುಕಾದುವರೆಕಪಿಗಳ । ಹರುಹುನಿಂ
ದುದುಜೀರ್ಣ್ಯಹನುಮನ । ಪರಿಯನರಿಯಲುಬಾರದಳುಕಿತುನಮ್ಮಪರಿ
ವಾರ ‖ ಉರವಣಿಸುತಿದೆಮುಂದಕಿಭವಿದು । ಸುರರಿಗಸದಳವೆಂಬಹಿಡಿ
ಯೆಂ । ದರಸಗಾಹರಿಶರಣನುಡಿಯಲುಕೇಳಿದನುನೀಲ ‖೨೮‖

ಪಿನುಕೋಪವೊನದಿಕನಲಿದ । ನಾನ್ಯಸಿಂಹನರೌದ್ರರೋಷದ ।
ಸ್ವಾನುಭವಸಂಘಟಿಸಿದಂತೆನರೇಂದ್ರನಿದಿರಿನಲಿ ‖ ಈನಿಶಾಟನನೀವುದೇಭ
ವ । ನೀನಿಮಿಷದೊಳಗಂತಕನಪರಿ । ಧಾನಕಿಯದೆಡೆಲೆವಿಭೀಷಣನೀಲನ
ಲ್ಲೆಂದ ... ‖೨೯‖

ಎನುತವುದಗಜದತ್ತಬೊಬ್ಬೆಯ । ನಿಸದದಲಿತಿರುಗಿದನುಬಳಿಯ
ಲಿ । ವಿನುತದಧಿಮುಖನಳಸುಷೇಣಕಗವಗವಾದಿಗಳು ‖ ಕನಿಲಿಕವಿದುದು
ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯ । ವನಚರರಮೇಳದಲಿಸಿಡಿಲಿನ । ಘನತರದಗಾಢಣೆಗ
ಳಲಿಗುಮ್ಮುವಶಿಲಾಳಿಯಲಿ ... ‖೩೦‖

ಕೆದರಿತಿಭವುರಿವುರಿದುಗಿರಿಗಳ । ನುದುರುಗುಟ್ಟುತಬೀದಿಯಲಿ
ಬೀ । ಸಿದುದುಬಿರುದಿನಭಟರಹಿಂಗಾಲುಗಳಹಿಡಿಸಿಡಿದು ‖ ಕದಳಿಯಲಿ
ಕೈಯಿಕ್ಕಿದವೊಲುರೆ । ಪೊದೆಗೆಡಹಿದುದುಮತ್ತೆಮತ್ತದ । ರಿದಿರಿನಲಿಕ
ಲಿನೀಲನಿಂದಬ್ಬರಿಸಿಬೊಬ್ಬಿರಿದ ... ‖೩೧‖

ಕಾಲನುರವಣೆಗಾಂತುಸಿಂದಕ । ಪಾಲಿಯಂತಿರೆನಿಶಿತರೋಷಜ್ವಾಲೆ
ಯಲಿತ್ತಜಜ್ವಲನಸುತನಿಂದನುಸುದರ್ಶನದ । ತೂಳಿಕೆಯಸರಿಸದಲಿ
ಬಾಹಾ । ಸ್ಫಾರನಂಗೈದುಬ್ಬಿಶತಶಾ । ರ್ದೂಲಘರ್ಜನೆಯಲಿಖಳಾಧಮ
ಖೂಳಕೇಳೆಂದ ‖೩೨‖ ಜಳ್ಳುಗಳಜಾಳುಗಳಕೂಟದ । ಕೊಳ್ಳೆಗರಕೊಂ
ದುಬ್ಬಿಗಿಬ್ಬನ । ಕೊಳ್ಳಿಗಿದೆಲಾಕಲ್ಪದಂಭೋರಾಶಿಕೇಳೆಲವೊ । ಕುಳ್ಳ
ಸೇನೆಯನಿತ್ತಮೀರೆನ । ಗುಳ್ಳಕದನದಕಡುಹುಗಳಹೆಂ । ಗಳ್ಳಸಾಕಿದುಸಾ
ಧುಸವನೀನೆನುತಮೇಲ್ವಾಯ್ದ ‖೩೩‖

ಬಣಗುಕಪಿಕೇಳೆಲವೊರಣಕಲಿ । ಗಣಸಹನುಹನುಮಂತನಾತನ । ಕು
ಣಿಹವೇನಾಯ್ತೆಂಬುದನುನೋಡಳದಟುಭಟರ ‖ ಎಣಿಸಿಕೋನೀನವರ
ಪಂತಿಯ । ಹಣಿದಕೊದಗಿದಹೇಡಿಗುರೆವಾ । ರಣದಕಡನವಪರಿಯನೋ
ಡೆನುತುರುಬಿದನುಗಜನ ‖೩೪‖

ತೋಳಸೆಗಹಿನಲಟ್ಟಿಕಾಯ್ದುದು । ನೀಲನನುನೀಲಾದ್ರಿಯಂತಿರೆ । ಭೋಳಿಧಟ್ಟಿಸುವಂತೆಸೋಂಕಿದುದುಹೊಯ್ಲಲಿಭಪತಿಯು ॥ ಕಾಲಗಿದಿರೇರಳಿವರೆಕಲಿ । ನೀಲನಮುಮುಮುಹೋಗ್ರ್ಯದಶಂ । ದಾಟಿದೆದೊಳ್ಳೆಲ ಭಾಗವತಿವಿದುಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥೩೫॥

ಏನಹೇಳುವೆನಮುಮನೀಲನ । ಸೂನುಶೌರ್ಯವನಿಳಿಂತುಳಿದಿ । ದಾನೆ ಘೀಳಿಡೆಗಗನವರಾರ್ಧನಿದೊರೆಮುಣಿದುದುದ ॥ ಸೇನೆಸುಳಿಸುದರ್ಶನ ಪ್ರತಿ । ಮಾನವನುಮುಗುಳಿಂಗಿದನುಮುದ । ದಾನತಿರುಗಿರೆಪಿಸ್ಸೊಡೆಗೆಡೆ ದಿಸ್ಸಂಮುಹೆಜ್ಜೆಗಳ ॥೩೬॥

ಬಿರಿದುದಾಗಜಬೇಹಜಾಜಿನ । ಗಿರಿಯುನಿರ್ಝರದಂತೆಮುದಕರಿ । ಕರದಲೊಸರಿತುಬಿದಿರಿಕೊಂಡಿದುಶಿರವನೆಪಬಲಕೆ ॥ ಹರಸುನೆನದನುಹನ್ನಕದನದ । ಕರಹತಿಯುಲೊದಗಿದಗಜಾಸುರ । ನಿರವನಹುಬೋಯೆಂದುಹೊಡಳಿದನಗ್ನಿನಂದನನ ॥೩೭॥

ತಿರುಹಿದನುಬಳಿಕಸುರನಾನೆಯ । ಶಿರವನಂಕುಶದಿಂದಹೊಯ್ದು । ಬ್ಬರಿಸಿಭರಿಭರಿಯೆನುತಬಹಳಿತರೌದ್ರರೋಷದಲಿ । ಕರಳಿಗೆವಾವನ್ನಿತನುಜನ । ಕೊರಳಡೊಕ್ಕರವಾಯ್ದುತೋಳಲಿ।ಮುರಿದುಬಳಕಳದಿಳೆಗಮ್ಮಸುಕಿದುದಸುರಬಲನಲಿಯೆ ॥೩೮॥

ಶಿಕ್ಕಿದಗ್ನಿಜಗಿಬದಸುಂಡಿಲ । ಡೊಕ್ಕರಿಗೆಘಸಸಿಂಕಸನಾದದೆ । ಲಿಕ್ಕಿಲಕೆಂಗರಶಳೆಯೆಶಳದೀಪಾಡಿದುದುಸಭಕೆ । ಕೆಕ್ಕರಿಸಿಕಾದಿದಾಡೆಗಳಗಗನಕ್ಕೆಲಾಗಿಸಿಮುರಳಿಬಹಬಲು ।ಮರ್ಕಟಸೇನಾತ್ರಿಟುಬ್ಬಿಡೊಡಸುದ್ರೇಕರೋಷದಲಿ ॥೩೯॥ ಪಡಿಪವಿಸಿಸಂವರಿಸಿಕೊಳುತ್ತ । ಗ್ರಹದಘಟನುಬ್ಬಿದ್ದುದಾಡೆಯು । ಹಿಡಿದುತಿವಿದನುತಿವ್ರಕರಹತಿಗಾಸಿಘೀಳಿಡಲು ॥ ಮಾಡದಲೊದದುಮುಹೋದರನುಮುರಿ । ಮಡದಗಜನನುತಿರುಗಿನೀಲನ । ಹಿಡಿಮುಲಂಕುಶಹತಿಯುಲಾಂಕಿದನಾಮುಹಾಗಜವ ॥೪೦॥

ಬೀಳುತಷ್ಟಳಿಸಿಬಂದುದುಸಿಗುರಿನ । ತೋಳಿನಲಿಬಿದ್ದವನಕರಿಮುಂ । ಗಾಲಿನಲಿಮೆಟ್ಟಿದನುಮುರಿದುದುಶಿರದಹಲ್ಲದಲಿ ॥ ಬಾಲದಲಿಬಿಗಿದನಾಕಲಿ । ನೀಲಬಿಗಿದನುನಿಟ್ಟುಸುರಿಟ್ಟ । ಹಾಳಿಸಿಂದುಬ್ಬಸದಿಸಿಂಡಿದದಾವುಹಾದಂತೆ ॥೪೧॥ ಏಳುತೆಜೆಕ್ಕೆತುಂಡದಲಾನೆಯು । ತೋಳಸೆಗಹುತಮಿಟ್ಟನಸ್ರಸೆ । ಸೀಳದನಸೀಳಿವರಸಿಕಿಮ್ಮಂದಾವಹೋದನು ॥ ತೈಲಕೊಗುದಶಿಖಲಸ್ರೊಲುಸೆಗ । ದಾಳಿಬಂದೆರಗಿದರಣದಲಿ। ನೀಲನನುಸಿತಿತಾಂಕಾಕದಲಮುರಾರಿಕಳವಳಿಸೆ ॥೪೨॥

ಎರಗಿದಸುರನಶಿರದಮುಷ್ಟಿಯು । ಳೆರಗಿದನುಪ್ರತಿಸಬುದನೇನದೋ । ಳೊರಲಿಬಿಜಗರನಿಕರಬೆದರೆಮಹೋಗ್ರಕೋಪದಲಿ ॥ ತರಣಿಹರಿಸುತಪಕ್ಷದಲಿ ಕೈರುರೆ । ಮರೆಯದೊಳಜೊಕ್ಕಗ್ರಿಜನನು । ಬ್ಬಿರಿದುಜೊಕ್ಕರವಾಯುಕೆಡಹಿದನವನಿತಳಕಾಸಿಯೊ ॥ ೪೩ ॥ ತಳವುವೇಲಡಿಮೇಲುತಳಕಾ । ಳ್ವುಳುಕುಮುಷ್ಟಿನಿಘಾತಬಾಹಾ । ಗಳನಿಬದ್ಧನಿಯುದ್ಧಜಾನುಸ್ಫುರದಪದಘಾತ ॥ ತಳನಿಹತಗತಿನಪ್ರಹಾರಾ । ಕಟಿತದಂತಾಪಂತಿಯುಲಿಸಿ। ಗರ್ಳಿತಕೇಶಾಕೇಶಿಯಲಿಕಾದಿದರುಕಡುಹಿನಲಿ ॥ ೪೪ ॥

ಹೋರಿದರುಹರಿಜಂಭರಿಬ್ಬರ । ಹೋರಟಿಗೆಹದಿನೆಂಟುಮಡಿಯೊನೆ । ವೀರಕೇಳ್ಬಲಿಕಪ್ರಿಶಬ್ದನರಕಾಮಾರಕನ ॥ ಘೋರಮುಷ್ಟಿನಿಘಾತದಲಿಹರೆ। ಸಾರಿತಸುರಕ್ಕಸನನಿಜಾರ । ನಾರಿಸುರಿದರುಪುರಮಹೀರುಹದಲರಸರಿ ಮಳೆಯ ... ॥ ೪೫ ॥

ಕೋಪದಲಿಕೊಸರಿಡುವನುವದನು । ತಾಪದಲಿತಿರುಗಿದನುತಾತನ । ರೂಪಿನಲಿಕಲಿನೀಲನಿಲಯೆಯುಲಂಜನಾಸುನು ॥ ರೂಪತೋರಿದನೊಡನೆಸಮರಾಟೋಪದಲಿಪ್ರಬಲಕರಿಪ್ರನಿ। ವಾರಣನುಕಲಿವೃಷಭನೋಡಿದನಾಮುಜಾಹವವ ॥ ೪೬ ॥ ಹನುಮಕೇಳ್ಕಾಳಗವನಿದ । ನೆನಗೆಕೊಡುಕೂಡು ವೆಕ್ರಾಂತನ । ನನುಚರರಿಗೇಭಟನತೋರವೆಯುಕಾಯುನರಹರಿಯು ॥ ವನರುಹಾಂಘ್ರಿಯಸೇವಿತಂನಿಂ । ದನುಭವವನ್ನೆಡಿದರೆಜಗದಲಿ । ಜನಕ್ರಾಂತನುತಾನೆನುತಮಾರಾಂತನಾಹವಕೆ ॥ ೪೭ ॥

ಮುಪ್ಪತ್ತೆರಡನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಮೂವತ್ತು ಮೂರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ। ತುಂಗಭುಜಬಲನಹಿತಮದಮಾ । ತಂಗಕೇಸರಿವೃಷ
ಭನಾಹವ । ರಂಗದಲಿಕೆಡಹಿದನುಯುದ್ಧೋನ್ಮತ್ತರಾಕ್ಷಸನ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಕುಶಕೇಳುಮಹೋದರನುಜೀ । ರ್ಣಿಸಿದರ್ಘಾಮದನೋಲೆಸದಮು । ವಿಷಮವಿಗ್ರಹವೀರಯುದ್ಧೋನ್ಮತ್ತರಾಕ್ಷಸನ ॥ ದೆಸೆಗಳೆಂಟೆರಬಿಗುಹುಗಳಬಲು । ಬೆಸುಗೆಬಿಡೆಬಿರುಧ್ವನಿವಾದ್ಯ । ಪ್ರಸರಪೊದವ್ರಮೊಹಿದಪ್ರಮೋಹಿತಗಳುಭಯದಲಿ ... ॥ ೧ ॥

ಕೈಟಭನಕಲಿತನುಸದಹಿಡನಿ । ...ಭಂಜನಬಲನನಮುಚಿಯ । ಪಾಟಿಗಿಂಮಿಗಿಲೆಂಬಕಲಿಗಳುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ವಿರಾಟತಲೆಮುಂಡದಲಿ ಕಾಡುವ । ಘೋಟಬಲಮಾತಂಗಗಳನಡಿ। ಗೋಟಿಕತೆರುಜೇಣಿಸಿದರುಜ

ಪಿರಾಜಸೇನಿಕವ ॥೨॥ ಒಲಿದುದನಿತರವೇಲೆರಣಗಡು । ಗಲಿಗಳಬ್ಬರಿಗೊಡನೆಪವಿಬಲ । ನಿಲುಕಿನಿನನಂದನನಸನ್ನ ಯಸೂಚನೆಯುಬಳಿಯು ॥ ಕುಲಶಿಲೆ । ಚ ಯುಕೊಲನಿನಾದದ । ಕಲಿಮನದಕಪಿಸೇನೆಸಂಧಿಸಿ । ಹಳಚಿದುದುಹರಹಿನಲಿಹರನಯನಾಗ್ನಿ ಕಣದಂತೆ ... ॥೩॥

ತವಿದುದಸ್ತ್ರಶಿಲೋಚ್ಚಯದಬಲು । ದಿವಿಗುಳಿನದೆಖ್ಖಾಳದಿಂದು । ದ್ಭವಿಸಿದುಬ್ಬರಧೂಳಿಕವಲಭವಾಂಡಖರ್ಪರವ ॥ ತವಕದಲಿತಕ್ಷಣವಿನಭ್ರುಕೆ । ನವರುಧಿರವುಬ್ಬೆದ್ದು ಸ;ರಸ್ಕ್ರ । ನ್ಯವನುತೆವರಿಸಿತೇನನೆಂಬೆನುಸಮರಸಂಭ್ರಮವ ... ॥೪॥

ಆವವೀರರೊರಾಕ್ಷಸರುರಣ । ದೀವಿಶಿದಕಪಿಬಲದಭಟರಲಿ। ಸಾವಿಗಳು ಕಡುಕಾದಿದರುಸರಿಕಟಸಿಸರಸಡಲಿ ॥ ಸಾವುಸರಿಯಾಯ್ತುಭುಜದಲಿನೆಲ । ತೀವಿದುದುತಿಂಥಿಣಿಯುವಿಪಿನವಿ । ಭಾವರೀಚರರಗಲಿದಸುವಿನಹೆಣನರಾಶಿಯಲಿ ... ॥೫॥

ಮತ್ತನಲ್ಲಾವೀರಯುದ್ಧೋ । ನ್ಮತ್ತಖಳರಲಿಕುಂಭಕರ್ನನ । ಹತ್ತುಮಡಿಸಾಹಸವಮೆರದನುಸಮರಕೇಳಿಯಲಿ ॥ ಹತ್ತುನೂರಿಂತೂರುಸಾವಿರ । ಹತ್ತುಸಾವಿರಲಕ್ಷಲಕ್ಷದ । ಹತ್ತುಗೆಯಹವಣಿನಲಿಹೊಳಕಿಸಿನುಂಗಿದನುಭಟರ ... ॥೬॥

ಅಗಿದನಣದಲಿಲಕ್ಷಸಂಖ್ಯೆಯ । ವಿಗಡಕಪಿನಾಯಕರಶಸ್ತ್ರದ । ಉಗುಳದನುಸುಮ್ಮುಖಕೆಸಂಧಿಸಿದಧಿಕಬಲುಭಟರ ॥ ಜಗಳದಾಟದಭೈರವನಭಣಿ । ತೆಗಳಲಿರ್ದನುಭಯರಸದಸೋ । ನೆಗಳಸೂಸುತಸಿವ್ಮಭೋರಾಜೇಂದ್ರಸೈನ್ಯದಲಿ ।೭॥ ಹೇಳಲದ್ಭುತವವನಬಳಿಯಲಿ । ಕಾಳರಕ್ಕಸಭಟರುಕವಿದುದು । ಕಾಲಕೂಟದಕಡಲುಕವಿದಂದದಲಿಕಪಿಬಲವ । ಮೇರೆ ಮೊಳಗುವತಮ್ಮಟದನಿ । ಸ್ಸಾಳದಬ್ಬರದುಬ್ಬುಗಹಳೆಯು । ಧಾಳಿಯಲಿದರೆಬರಿಯೆಗ್ಗತಿಗೆಡೆದ್ವನವಪೌರಜನ ।೮। ಮಲತುದಾಖಳವಾಯುದಳದ । ಗ್ಗಳದಕಪಿಭಟರೊಡನೆಸಂಧಿಸಿ । ಹಳಚಿಕಳಚಿದವಸುಗಳನುಬಲವೆರಡುಬವರದಲಿ । ಕಲುಮರನಕ್ಕೆದುಗಳಕಲಿಗಳ । ಕಲಹಮರದುದುಸಿಡಿಲಶಿಖರದ । ಕಳಕಳದಕಟ್ಟುಹವ್ರೋಲೆರಡಂಕದಗ್ರದಲಿ ॥೯॥

ತರಹರಿಸಲರಿಯದೆತರುಸ್ಥಲ । ದರಸುನಾಯಕರೋಡಿಕೆಯಕಂ ।ದರಿದಿಶಾಪಟಪಟುಪರಾಕ್ರಮವೃಷಭನೆದೆಕಾಯ್ದು ॥ ಧುರಕೆಮುಂಚೆವರಕ್ಕಸನರಥ । ದುರವಣೆಯುತಡದವನಿಮಂಡಲ ।ಬಿರಿಯೊಜೊಬ್ಬೆದುಬ್ಬಿಬಾಹಪ್ಪಳಿಸಿದನುವೃಷಭ ... ॥೧೦॥

ದೇವಿನೋಡೆಂದೆನ್ನಸಭೆಯಲಿ | ರಾವಣಾಸುರನೋಡಿಸಲುಕೆದು| ಹೇ
ರದಡಿಕಸಿರೂಪಿನಿಂದುದಿಸಿದವೃಷಾಧಿಪನ ॥ ಈವಿಗಡಕಕಪಿಭಟನಕೈಯು
ಲಿ ಸಾವನೀಘಳಿಗೆಯಲಿನೋ | ಡಾವಿಚಿತ್ರವನೆಂದುಪುರಹರನುಮೊಗೆತೋ
ರಿಸಿದ ... ॥೧೦॥

ಮುಲತಾತಲೆಸಟ್ಟುಬ್ಬಿಕೆಂಗಲೆ | ಗದೆದುಹೂಂಕೃತಿಗೈದಿಧಟ್ಟಿಸಿ | ನೆ
ಲನನಂಘ್ರಿಯುಲಣದುನೆಗಹಿದನಡಿಯುಬಾಲದಲಿ ॥ ಸಲಗಲಲಿನೋಳಾಬ್ಬ
ಹಳಚುವ | ಹಳಹಳಿಕೆಯಲಿತಾಗಿದಠಾತಳ | ವೆಳಗುಗೊಳೆತಳದಿಳೆಯುಭಾ
ರಕರುಸುರುನಿಮಿಷದಲಿ ॥೧೨॥ ವಿಷಮಯುಂದೊಧೀನ್ಮತ್ತನೆಂಬೀ| ಹೆಸರಿ
ವಂಗೊಪ್ಪುವುದೆಲೇಘ ॥ ಜರ್ಸಿದನವನಿಳೆಬಿರಿಯೆಭುಜವನಹೊದ್ದುಹುರಿ
ಯೇರಿ | ಆಸಮಸವಮಾಡಿಸಲಿವಿಗೆಭಾ | ರಿಸಿದಮುಷ್ಟಿಯದೃಷ್ಟಿವಾ
ಳದ | ಕುಸುಗಿತೆಯುಕೋಪದಲಿಕೈಗೊಂಡನುಮಹಾಹವವ ॥೧೩॥

ಮುಗತರೀನಜಾಳಿಯುಲಿಚೆಂಡಿಸಿ| ಚೆಲಿಸದೊಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರುಬ್ಬರ | ದ
ಳವೆಮೊರದರುದಂಡೆಗಳದಂಡಿಗಳಮಂಡಿಯಲಿ॥ ತಲೆಯುತಗ್ಗರುಸಬಗ್ಗದುರ
ದ | ಸ್ಫಳಿಪಚೆರಣಾಲೀಢಗಾಢಿಯು | ಕುಲಿಶಮುಷ್ಟಿಯುಕಲಿಗಳುಪ್ಪರಿಸಿ
ದರುಕಲಹದಲಿ ... ॥೧೪॥

ಊರಿನಿಂದವುರೋಮತತಿಕಾ | ಹೇರಿನವುತನುತೋರಿಗಿಡಿಗಳ| ಕಾರದ
ವುಕೆಂಣುಗಳುಕಾಬೊದಗೆಹೊಯ್ದುದುಸುರಿನಲಿ ॥ ತೋರಿದವುದಾಸಗ
ಳಮಸಕದ | ತೋರಗಿದಿಕುಡಿಯಿರಿದುಕೋಪದ | ತೋರಿಕೆಯನುದಮು
ಖರುತಿವಿದಾಡಿದರುತೀವ್ರದಲಿ ॥ ೧೫ ॥ ಸಿಡಿಲಕುಡಿಯೋವಿಲಯಹರನು |
ಗ್ಗಡದಂಭಸಪ್ರೊಕಲ್ಪದಲಿಬಿರಿ | ದೊಡವಜಾಂಡದಘಲಘಳಸ್ಯನಪ್ರೋವು
ಹಾದೇವ॥ಕಡುಗಲಿಗಳುಗ್ಗಡದತಿವಿಗಳ | ನುಡಿಯೊಶಿವಶಿವಗಗನತ[illegible]ಗು |
ವಿಸ್ಮಿಡುತಲಿರ್ದ್ದದುಮಣಿವಮುಷ್ಟಿನಿಘಾತದಲಿಭಟರ ॥೧೬॥

ಬೀಳುತಿರ್ದವುಮುಷ್ಟಿಸುಪ್ಟಿಗ | ಳೇಳಿಗೆಯುಕಿಖಿಯಂತೆಜಾಜಿನ |
ಶೈಲದಗ್ರದಲಿಸರ್ವನಿರ್ಝರದಂತರುರರಜಲ ॥ ಜಾಳಿಸಿದವಿಬ್ಬಲಿಕ
ನಕ | ಪ್ರೋಲಗಂಧರಗಳಲಿತಿವಿಗಳ | ಸಾಲಸ[illegible]ದದಲಬುಧಿತುಳುಕುತ
ಲಿರ್ದುದನವರತ ॥೧೭॥ ಮಂಡಿಸಿದನವನೆದೆಯ[illegible]ಳಾದೋ | ರ್ದಂಡಬಲ
ಕಲಿವೃಷಭನಂದಿನ | ಖಂಡಪರುಶುವಿನಂತೆನೆಗಹಿದಮುಷ್ಟಿಕಿಡಿಗೆದರೆ॥ ತಾಂ
ಡತಂಡದಹರಗಣಂಗಳು | ತಾಂಡವ[illegible]ತೋಸವರೆಯುಬಾಹು|ದ್ದಂಡದಬ್ಬ
ರದುಬ್ಬರಂಗಳಲೆಸದುದಭ್ರದಲಿ ॥೧೮॥ ಲವನೆಕೇಳಾಖಳನುಪೂರ್ವದ |ಭ
ವದಲಂಧಾಸುರನುವೃಷಭನು ಶಿವನುಸಂಘಟಿಸುವುದೆಸೋಲವುಕಾಲಕಂ

ಧರೆಗೆ ॥ ತಿವಿದುಲುನ್ನತಶಕ್ತಿಯಲಿರಾ । ಘನನಮೆಚ್ಚೆ ಸಘೋಷಿಸುವಿನುತಲೆ । ಕವಿದುಬಿದ್ದನು ಬೀಳೆನುತ ಶುಂಡಾಲತವಕದಲಿ ॥೧೯॥

ಒತ್ತಿಗಂಟಲನೆಂದನೆಲವೋ । ಸತ್ಯಶುದ್ಧರು ನೀವು ನಿಮಗೀ । ವೃತ್ತಿಯಾದ ಹೆಸರೇಕೆ ಸರಿದುದು ನೆಮ್ಮ ಕಟಕದಲಿ । ಹತ್ತುವುದೆ ಕೇಳೆಲವೊ ಯುದ್ಧೋ । ನ್ಮತ್ತನೆಂಬಭಿಧಾನ ಖಳಕೋ । ಕತ್ತಿಗಳೊ ನೀವೆನುತ ಮಾಗುಳೆಗದನು ರಕ್ಕಸನ ... ॥೨೦॥

ಆತಿಕಲಿಶ್ಲೋಳಗುದಿಸೆ ಶಿಖಿತಾ । ಧಾತ್ರಣಿಗೆ ಕಡುಚಿತ್ರನೆಲ್ಲಾ । ವೀರತನ ನಿಮಗುಳ್ಳೊಡೆ ವಿಶ್ವಾಕಪಿಗಳಾಜಿಯಲಿ ॥ ತೀರಿಸುವರೇ ಹರಣಗಳಸೀ । ತಾರತಮ್ಯವನರಿದು ಮಾಗುಳೆವಿ । ಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ಕಾದುವುದು ಕಡುಭಂಡತನವೆಂದ ... ॥೨೧॥

ಬಡನರಾಂತಕನೆಂಬಿನೊಬ್ಬನು । ಗಡಸುರಾಂತಕನೆಂಬನೊಬ್ಬನು । ಗಡಭಿನಬ್ರಂಹಾಮರಾಳಿಗಳೆಂಬಹೆಸರುಗಡ । ಕಡುಭಯಂಕರಹೆಸರು ಭಸ್ಫುಟ । ಕಡೆಗೆ ರಕ್ಕಸರಿವರಿರುರೆ ಖಳ । ಗುಡುಹಿಗಳೆಲಾಂತೆನ ತತಿವಿಡಿದನು ಮತ್ತೆರಕ್ಕತನ ... ॥೨೨॥

ತಪ್ಪದೀ ಸೀನೆಂದನುಡಿಯೆಂ । ದುಪ್ಪರಿಸಿದುಡು ಖಳನ ಹೃದಯದೊಳ । ಳಿಪ್ಪನಾರುತ ಮಾರುತಾಧ್ವಕೆ ಸಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ದರ್ಪಮುಖನುಪ್ಪರಿಸಿ ಭುಜವನು । ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಭುಜವನು । ನಿಪ್ಪಸರದಲಿ ನಿಗುರಿದನು ಬಳಿಕಾಳಿದ ಸೇನೆಯಲಿ ॥೨೩॥ ಹೇಳಲೇನುದ್ದಂಡ ಕದನಕೆ । ರಾಳಕರ್ಕಶ ಕದನ ಕೌತುಕ । ಬೀಳಿಗೆಯ ಕೈಗೊಂಡು ಕೈಮಾಡುವ ನಿಶಾಚರರ ॥ ತೂಳಿದನು ತೂರಿದನು ತುಳಿದನು । ಸೀಳಿದನು ಸವಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಳಕಿದು । ಹೂಳಿದನು ಹೆಣ್ಣನರಸಿ ಹರವಿನ ಮಾರರಬ್ಬರಿಸ ॥೨೪॥ ಚೆಲ್ಲಿಬಡಿವನು ನಿಮಿಷ್ಯ ಮಾರುವ । ಒಬ್ಬಿದರನತಿಬಲರರಣದಲಿ । ಹುಲ್ಲುಕಚ್ಚಿಸಿ ಹುತ್ತುವೇರಿಸಿ ಹಾಯ್ಸಿ ಸಾಗರವ ॥ ಬಿಲ್ಲಬಿಸುಡಿ ಬಿರುದ ಹದವಿಸಿ । ಹಲ್ಲಕಿರಿಯಿಸಿ ಮಗುಳ್ದನು ಪ್ರತಿ । ಮಲ್ಲನುಬ್ಬಿದ ಮೆಯ್ಯರರಸನ ಯೋಗ ಹರುಷದಲಿ ॥೨೫॥

ಮುವ್ವತ್ತು ಮೂರನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಮುವ್ವತ್ತ ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ರಾಯ ರಾಕ್ಷಸ ವಿಭೀಷಣರಾಯರ । ರಾಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ರಾಘವ ದೂತ । ರಾಯನನುಗೆಲಿದೊಳಿ ನನು ರಾಜವಿಜಯ ಭಾವಿಸಿದ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಕೇಳಿ ದೈತ್ಯರಘೋಷ ಸಂಕಲಕ್ರಿತ್ರ । ಲ ಲಮತ ನಿಮ್ಮ ಮನವೀರಭ । ಟಾ

ಳಿಬಲಿದುದುಮುತ್ತಿಗೆಯುಸುರೇಂದ್ರಪುರವರಕೆ ॥ ಕೇಳಿಸಿತು ಕದನದಲಿ
ಜೀವನ । ಜಾಳಿಸಿದೆರಾಕ್ಷಸರದಾತಾರ । ಭೀಕಭೀಷಣವಚನವಚನಿತಖಿಳ
ಕಾಲತೋತ್ತುರುನ ॥೧॥ ಎದ್ದನೋಲಗದಿಂದದಶಮುಖ । ಕದ್ದ ಕದಡಿನಹೃ
ದಯದಲಿರ್ವಿ ಬಿದ್ದನದರಾಂಬುಧಿಯುದ್ಧ್ಯಲೋಚಿಸಿಸಿಬದಲಿ ॥ ಎದ್ದ
ನಾಕ್ರೋಧಾಬ್ಧಿಸಲಿಲದ । ಸೋದ್ದದವದಾದಿಉಲಿದಾವಣ । ಹೊದ್ದಿದನು
ಸಿಂಹಾಸನವರಾವಂತಸೋಗ್ಗನಲಿ ॥೨॥ ಹೊಗೆದುಹೊಳೆಯುಸೊದೆದು
ದೃಷ್ಟಿ । ಧಗಧಗಿಸುವಂಬದಲಿದುಃಖದ । ದುಗುಡದನುಬೋಟಿಕ್ಕಿಧಳ್ಳಿಸಿ
ಶಿಖಿಕರೋಷಾಗ್ನಿ ॥ ಹಗೆಗೆಜಂಬುವಿಂದಿನಲಿರಣಸಂ । ಯುಗವೃತ್ತನಗಾಂದಿ
ನಲಿಗಣಿಸನು ಹೊಗುವೆಹಳಚುವೆನೆನುತವೀರರಾವೇಶವುನನಾದ ॥೩॥

ಅಖಿಲಸೇದೇತ್ರಂದೆಮ್ಮು । ನ್ನಬಲೆಯುನುಕಿಸುರರಳಿದೀ । ಸಬು
ಧವರಾತ್ರಕೆಸರಿಪ್ರಜೇಶಸಾಹಸದಸಿರಿತನಕೆ ॥ ಅಬುಧಿಹೊಗೆಗಂಜುಂಪ್ರದೆಸಂ
ಗರ । ಲುಬುಧನೇತ್ರಾನಂತಕನಕರ । ಕಬಳಪರಿಭಟನೆನಿಸದಿರೆಡಶಕಂಠನ
ಲೆಂದ ॥೪॥ ಇಂದುರಾವಣನರಣದಿಕೆಡಹದೆ । ಹಿಂದುಮುಂದಾನಾದೆನಾ
ದಪೆ । ತಾಂದೆಮುನಿಪತಿವಿಶ್ರವಸುಕ್ಕೈಕಸೆಗಳಂದರದಲಿ ॥ ಬಂದವನುತಾನೆ
ನಾತ್ರಹೂಂಕೃತಿ । ಯಿಂದಘುಜೀಸೆನಗಾತೆಬಳಿಕಿಂ । ತೆಂದನುಯ್ಯಂಗೊ
ಯ್ಯನಪ್ರಕೃತಕಾಯನತಿಕಾಯು ॥೫॥ ಎಲೆನಿಶಾಚರರಾಯುತಾಮಸ । ತಿ
ಳಿಯುದಿನಯ್ನಿನಿನಗೆಸೀನೇ । ಕೊಲುವವನುಲಯುಕನಿತರಹಿತನನಿನ್ನಗಂ
ಟಲಲಿ ॥ ಇಳಿತನೇರಘುನಾಥನಾರೆಂ । ದೊಳಗಸರಿಯುದೇನಿಶಾಚರ । ಕು
ಲಕುಲಾಚಲನವಜ್ರದಂತನೊಲಕಟನೀನೆಂದ ॥೬॥ ನೂಕಲರಿಯುದುಜಯು
ಪ್ರನಿವಗಿ । ಕ್ಷ್ವಾಕುಕುಲಪಾಲಕನೊಳೀಜಗ । ದೇಕನಾಥನೊಳಕಟನರ
ನೇರಾಮನೊಪಲಿಕೆ ॥ ಯಾಕೆನಿನಗೀಮರುಳುತನವ್ಯ । ಸೋಕುಸಲ್ಲದು
ಸೀತೆಯಾಸಿಪರಿ । ಪಾಕಚಿತ್ತದೊಳಿಲ್ಲಕಟಕಟೆಂದನತಿಕಾಯು ॥೭॥

ವಿಗಾರಿಕಾವಿದಡೀತನಲಿಜಯು । ನೇರಪಡೆನಿನಗಕಟಜಯುದುಚ್ಛೇರ
ಒಡವರಿಗಂಟಿತೊತ್ತುಕಣಾಖರಾಕ್ಷಿತಜನ ॥ ಸಾಕ್ಷಿನುನಿನಗಕಟಭವ
ನು । ಕೊರುಕೊಳವಿರುಕೇಳಕೇಳುವೆ । ತೊಸವೀದೈವದಹಾತ್ಮ್ರವ
ನೆಂದನತಿಕಾಯು ॥ ಭುವನವೀತನದೇಹವೀದಿ । ನಿವಹವೀತನಕಿಗಳೀ
ಶಶಿ । ರವಿಗಳೀತನಕಣ್ಗಳೀಪವಮಾನನುಸಿರೆಣಾ ॥ ಭುವನನಿಧಿಗಾ
ಗೀಮಹಾತ್ಮನ । ಬೆನರುಕಮಠನುಪಮಸ್ತಕ । ದವಿಕಳದಕೇಶಾಗ್ರ
ವೀಕಾಶಪರಿಯಂತ ... ॥೮॥
ನೆಲೆಯುಸಿವಮಹಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗಂ । ಗುಲವಹತ್ತನುವಿಶ್ವಹನುಮ ನಿ

ಲುಕಿತೆಂಬರಿಯುಳ್ಳರಿಗೆವೈದೋರದಿಹನುಕಣ ॥ ಸುಲಭನೆಂಬವಮಹಾನು ಭವರಿಗೆ । ಜಲದಲಿಪಿಯುಂತಿಹನುಯೋಗದ । ಬಿಲವೊಗೊಲಿದೊಲಿಯುವ ಪ್ರೂಲಿಹನೀರಾಮನೋಡೆಂದ ॥೧೦॥ ಆರೊಡನೆಕೈಸೂಂಕುಕದನವ ದಾ ರಕೂಡೆಪಚಾರಣೆಯುಬಿರಿ । ದಾರಹತ್ತಿರವಮೂದಲೆಯ್ಯುವಮಾತಾರಸರಿ ಸದಲಿ ॥ ಆರಿದಿರಲತಿಮಥನಕೇಳಿಕ । ರೀರನೊಳುಗೊಚರವಿಹೀನನೊ । ಘೋರುಪಟಿನಿನಗೆಂತುಮೊರವುದುತಂದೆಹೇಳೆಂದ ... ॥೧೧॥

ಅರಿತಕಂಜರವಳುಕುವುದೆನೂರ । ಜುರುಬಲಗ್ನಿಗೆನೊವುದೇಕೆ । ಟ್ಟರು ಹೆಕಚ್ಚ ದರಳುವುದೇಸುರಗಿರಿನಿಧಾನಿಸಲು ॥ ಉರುಬಿಗೊಂಡೆಳೆಗುಬ್ಬಿಗು ಡಿದರೆಬಿಳುವುದೇಜಲರಾಶಿರಾಮನೊ । ಅರಿತಕೊಂಬುದೆನಿನಗೆಹೇಳೈತಂ ದೆತನಗೆಂದ ... ... ॥೧೨॥

ತರಣಿಶತಶಂಕಾಶನಲಿಶಂ। ಕರಸಸಹಸ್ರಬಲಾಢ್ಯರಲಿಸರ । ಸಿರುಹಸಂ ಭವಕೋಟಿರಾಜಸುಗುಣಸಮುಗ್ರನಲಿ ॥ ಜರದಜನನಸ್ಥಿತಿಲಯುದವೈ । ನೂರಹುಗಾರನೊಳೆಂತುಗೆಲವಿನ । ತೆರೆವನಂಗೊಳಿಸುವುದುಹೇಳೈತಂ ದೆತನಗೆಂದ ... ... ॥೧೩॥

ಧಿಟವಿಚಾರಿಸಲೀತನನುನೀ । ನಟವುಟಿಸಿಗೆಲುವವನೆಸೀತೆಗೆ ।ವಿಟತನ ವಮಾಳ್ಪವನೆಮಾಯಾಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷನಲಿ ॥ ಘಟಸುವನೆದುರ್ನಯವು ವ್ಯ ಣ್ಮಿಯು । ಘಟವಜಾಂಡವಕೆತಕುವುದೆಚಾ । ವಟಿಯುನವಿದುದುಜೀ ರ್ಣ್ಯಜಾಣರಮತವಿದಲ್ಲೆಂದ ... ॥೧೪॥

ಈತಮುಳಿದಹಿತರನುರಕ್ಷಿಸಿ । ದಾತಗಳುಮುಂನುಂಟಿಪ್ರೂರ್ವದ । ಲೀ ತರಕ್ಷಿಸಿದವರಕೊಂದವರುಂಟಿಪ್ರೂರ್ವದಲಿ ॥ ಯಾತಕಕಟಾಭ್ರಾಂತಿಭೂ ಸಂ।ಜಾತೆಯುನುಕೊಂಡೊಯ್ದು ಕೊಡುಸಹ । ಜಾತನನುಕರತಂದುಸುಖ ದಲಿರಾಜ್ಯವಾಳೆಂದ ... ॥೧೫॥

ನಿನ್ನಹರಣೇನೀತನಲಿರ್ಣ । ರತ್ನವನುಸವೆದರುಶಣಿಸಿದರು । ಮುಂನಿ ವರೊಳಗೇಕದೇಶಕೆಳಹೆಯೊಬರದಿಹೆಯೊ ॥ ನನ್ನಯಿದುಮಧುಕೈಟಭಾ ಧಿಸ । ಳಸತಿಕೆಯೇನಿಯುತ್ಪ್ರಕೃತಿಭೂ । ಕನ್ನೆಯನುಕದ್ದವನಕಡುಹೇ ಸಾಸ್ಸ್ಮಹೇಳೆಂದ ... ॥೧೬॥

ದೇವನೀತನುಸಕಲದೇವರೆ ದೇವನೀತನುಬಂಧುವೀತನು । ಭಾವಕ ರಕುಲದೈವನೀತಃಭಕ್ತಿಲೋಲುವನು ॥ ಸಾವುತಪ್ಪಿದರೀತಿನಿಂದಂ । ತಾ ವಳೇಂದ್ರಂಗಂಬರೀಷನು । ಹಾವಿಷ್ಣುಪ್ರಹ್ಲಾದದೇವಂಗರಸಕೇಳೆಂದ ॥

ಅಂಬುಸಿಧಿಬಡವರಿಗೆತೆರೆಗೆತೆಗ।ದಂಬಿ ಶಲೊಡ್ಡುವುದೆಕಪಿಗಳ।ಚೊಂ

ಬಗೀವ್ರುದೆಬೆಂನಬೆಟ್ಟಕೆಕಥೆಯುವರಾತಲ್ಲ ।ಅಂಭುಜಾಸನಮುಖ್ಯಸುರನಿಕು। ರುಂಬಕಳುಕದುಖಳರಜೀವನ। ಕೊಂಬರೇನರರರಿಯಬಾರದೆತಂದೆಸಿನಗೆಂದ ।೧೯।

ಖರವಿರಾಧಸುಬಾಹುಮಾರೀ। ಚರುಗಳೇನಾದರಂಬಲಾನ್ವಿತ।ಸುರಪಸುತನೇನಾದನಿತ್ರಲನಿಮ್ಮಸೇನೆಯುಲಿ। ಕರವಮಾಜಿಸಿಕೊಂಬಸುಭಟರ। ನೆರವಿತಾನೇನಾಯ್ತುರಕ್ಕಸ ।ರರಸನಲ್ಲಾಕುಂಭಕರ್ನನಸೆಲ್ಲಿತೋರೆಂದ । ।೨೦।

ಮರೆಯುದೇಕಿಂನಾವರೆಯುಬಿಡು।ಶರೆಯುಸೀತೆಯಹೆಚ್ಚು ಕಾಂದಿನ। ಕೊರತೆಬಾರದುಭಾವಿಸೀನುಡಿವೇದವ್ರತವೆಂದು।ಹೊರದಿರಪಕೀರ್ತಿಯನುಮಾತಕ। ತುರಿಸದಿರುದುರ್ಜನರುಬಳಸುವ।ಕೆರೆಯುಕಲ್ಲಿನಕಟ್ಟೆಯಾಗದಿರೆಂವನತಿಕಾಯ।೨೧। ಎಲವೊ್ರಕೇಳತಿಕಾಯಮತಿಗಳು। ನಿಲುಕಲರಿಯುವುತುದಿಗೆನಿಮ್ಮವ್ರ। ನಿಲುಕಡೆಗಳವುಬೇರೆಮಾರೀಚನವಿಭೀಷಣನಳಿಕಕ್ಕೆಕಸೆಮಾಲ್ಯವಂತರ। ತಿಳುಹುಗಳತುದಿನಿನ್ನಬ್ರೆಸಲೆ । ಕಲಹಕಂಜುವಡತ್ರಾಕಾಳಿಡೆಯುಬೇಡೆಂದ।೨೨।ಕಥೆಯನಾನಿದಕೇಳಿದೆನುಕಡು। ಶಿಥಿಲವಾದವುಹಿಂದಕಿವುರಿವ್ರಮಥನವುಂಟೇಹೇಳುಬೊಮ್ಮಸಮಾತದಂತಿರಲಿ। ಮಿಥಿಲಜೆಯುಬಿಡೆಬಿಡೆಭಲೋಕ್ತಿಯ ।ಮಥನವನುಬಿಡೆರಾಮನಲಿಪ್ತರ। ಮಥನಕಂಗಿಟ್ಟಡೆಯುಕಡೆಯುಣಮಾತದೀಗೆಂದ ।೨೩।

ಅಹುದುಮತ್ತೀನಾರಚಿತ್ತದ। ಲಿಹುದನವರೇಬಲ್ಲರಿದುತಾ। ವಿಹಿತವೇನಿನಗಾದಡೀವೀಳಯವನೆನಗೆನಲು। ವಿಹಿತವಿದುನಮಗೆನುತಲಾದು।ಸ್ಪಹನುಬಳಿಕಾನಿರ್ಭಯನನಿ।ಸ್ಪೃಹನಕಳುಹಿದನಿತ್ತುವೀಳಯವನುಮಹಾಹವಕೆ ।೨೪।

ತರಿಸಿತಲಸೀದಂಡೆಗಳನಿಜ। ಶಿರಕಲಂಕರಿಸಿದನುಕೊರಳಿನ।ಲಿರಿಸಿದನುಕೌಮುಲದವಿವಿಧಾಭರಣಗಳುಸಹಿತ। ಮಲಲಾಟದಲೂರ್ಧ್ವತಿಲಕವ। ಧರಿಸಿತಾಯಿಗೆನಮಿಸ್ಪೈನ್ನವ।ರರಸನಡವನ [illegible] ನಮನೋಹರಕಾಯನತಿಕಾಯ।೨೫। ಬಹುಡೆಬನ್ನಿಭನಾಬ್ಧಿ [illegible] ಳಸದವಿಯಬಯಯಸಾವರೆನೀಪ।ಒಹುಡೆಒನ್ನಿಜರಾಮ [illegible] ದೆ।ಬಹುದುಮತ್ತವೈಕುಂಠವಾಸಿಯ। ಗೃಹದಭ [illegible] ದುನಿನುಗುಂಟಾದರೆಂದನುಭಟರಿಗತಿ [illegible]

ಅಲ್ಲಿಬಿಂದಸಹಸ್ರಮಣಿನಿದ [illegible]
ಪಪೆಕೋಟಿಗುಣಬೇಯುಕ [illegible]

ವಲ್ಲಿಹುಸಿಯೆನಬೇಡಲಕ್ಷ್ಮೀ|ವಲ್ಲಭನಪದದಾಣೆಬಹುದತಿಲೇಸುನಿಮಗೆಂ
ದ ‖೨೭‖ ಈಶನಹುದುಂಟಾದಡಂಭೋ | ಜಾಸನನರೂಪಹಡೆದಿವಿಜಾ
ಧೀಶನಹಡೆಚತುರ್ವಿಧದಮುಕ್ತಿಯನುಬಯಸುವಡೆ‖ ಕೇಶವನಕೊಡುವ
ರೆತಪದಭಿ|ಲಾಷೆಯಿಲ್ಲದೆತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾ|ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆಬಹುದೆನುತಹೊ
ಯ್ಸಿದನುಡಂಗುರವ ‖೨೮‖

ಮನೆಗೆಮನವಾರತೆಗೆಧನವಿಗೆ| ವನಿತೆಯರಿಗಭಿಲಾಷೆಮಾಡುವ|ಮನಬರ
ಡರಿಜೀವದಾಶೆಯುಜವನಕ್ರೈವಶದ ‖ ಅನುವರದಭಯಭರಿತರಿರಿಹಿಂ | ದ
ನುವಿಚಾರಿಸದಂಜದೊಂದೇ|ಮನದವೀರರುಬನ್ನಿತನ್ನೊಡನೆಂದನತಿಕಾ
ಯ ‖೨೯‖ ಅಕಟಕೆಡಬೇಡಿದುಮಪರಮಾ |ರ್ಥಕದನುಡಿಪರಬೊಮ್ಮವಿ
ದರಲಿ | ಪ್ರಕಟಸುತ್ತಿದೆಮುರಳಿಬಯಸಿದಡಿಲ್ಲಗತ್ತಿನಿಮಗೆ ‖ಸಕಲತೀರ್ಥ
ಸ್ನಾನದಾನಾ| ಧಿಕತಪೋಯಜ್ಞಾಧಿಫಲವಿವು |ಮುಕುತಿಪದ್ಧತಿಯುಲ್ಲಬ
ಲ್ಲರೆಬಹುದುಲೇಸೆಂದ ... ‖೩೦‖

ಅರಿಯಬೇಡಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ| ನರಿದೆವೆಂದೆಸಬೇಡಬೊಂಮವ| ನರಿ
ದುಭಜಿಸಲುಬೇಡಭಕ್ತಿಯಲಕಟಕವರ್ಣದಲಿ ‖ ಕಾರಿಗಳಿಂಗಲುದೇಡಬೇ
ಗೆ| ಚೆಚ್ಚರಿವಡಿದುದಾಸಮಯವಿದನುಲ |ದೆರಿಸಿದರೆಬಳಿಕಿಲ್ಲಕಲ್ಪಸಹಸ್ರ
ಪರಿಯಂತೆ ‖೩೧‖

ಅವಸುಕೃತವಮಾಡಿನೋಡಿದ | ಡೀವಫಲವಿನಿತಿಲ್ಲನೋಡಿದೆ ಡಾವಸಿ
ದ್ಧಾಂತದಲಿನಾನಾದರ್ಶನಂಗಳಲಿ‖ ಈವಿಶೇಷವಕಾಣೆನಿದುಮ | ತ್ತಾವ
ಮಾರ್ಗದೊಳಿಲ್ಲಬಹುಮಾ| ಯಾವಿಲಾಸದಬಲಿಗೆಬೀಳದೆಬಹುದುಲೇಸೆಂ
ದ ‖೩೨‖ ಆದಿಪುರುಷನನಪ್ರಮೀಯನ|ವೇದಸಿದ್ಧನವಿಶ್ವಪೂಜನ|ಭೂ
ದಿವಾನಲಸಲಿಲಸೂರ್ಯಾತ್ಮಕನನಚ್ಯುತನ ‖ ಐದುವವರ್ರೈತನ್ನಹರಿಶಿರ್ರಿ
ಪಾದಭಜಕರುಬಂನಿಪರತರ| ವಾದವಸ್ತುವಿದಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದೆತ್ತಿದನುಕರವ‖

ಮುತ್ತುನೀರಿನ ... ದಬಳಿಕದು| ಮತ್ತೆನೀರಹುದೇಸುವರ್ಣಕ|ಪೆತ್ತ
ಕಬಿಂಣಮರಳಿ ... ವಹುದೆರಸವಾಗಿ ‖ ಸತ್ತುಹುಟ್ಟುವಹುಟ್ಟ
ಹೊಂದುವ ... ಕಿನತೊಡಹನೊಲ್ಲದ|ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯಸುಭಟ
ರೈತರ ... ‖೩೪

... ದಿಳವಿನಸುರರುರಾಮನೇನಿಜ | ವಳಿ
... ಲಿ ‖ ಕಲಿಗಳೈದಿದವಶ್ಯದುಂತಾ|ವ
... ರಂಜಕನನಘಶತಕೋಟಿ
‖೩೫‖

ಮೊಳಗಿದವೃಬಂಧದವನಿಯುಲಿ । ಹೊಲಿಗೆಹರಿಯೆಲುವಾದ್ಯತತಿರಭ|ದೊಳಗೆಗುಡಿವಿಡಿದನುನಾರದನುನಲವಿನಲಿ । ಉಲಿಯೆಸನಕಾದಿಗಳ ಹುವ್ವಿನ। ಮಳೆಯುಕುದರುಪರಮವೈಷ್ಣವ । ತಿಲಕನಂಗದಲಜಭವಾಮರನಿಕರನಲಿದಾಡೆ ... ॥೩೬॥

ಹೊಳಲಹೊರವಂಟನುಸರಾಗದೆ। ಳೊಳುಭಟಾವಳಿಸಹಿತಕಹಳಾ। ವಳಿಯುಬಿರುದಿನಪಾತಕರಕಳಕಳದರಭಸದಲಿ।ನೆಲನನಳವತಿ್ರವಿಕ್ರಮನವೊಲ್ । ಯೆಳರೆಯುವಿಟ್ಟೈದೇರಿದನುಕಪಿ । ಬಲಕೆಬಲವಿದಕಂಡುಕಳವಳಿಸಿತ್ತುನಿಮಿಷದಲಿ॥೩೭॥ ಮಾರಿಬಂದುದುಮತ್ತೆಬಂದನ।ಘೋರರಕ್ಕಸಕುಂಭಕರ್ನನು।ವೀರರಾಘವನಿವನಕೊಂದುದುನಿಜಪ್ರೊಮೇಣ್ಪುಸಿಯೊ॥ ಆನುಕಾದುವರಿವನೊಡನೆನುದ।ನಾರಿದುಲವಡಸ್ತಾಧ್ಯಸಾಕುಖ। ರಾರಿತಾನೇಕಾದಿಕೆಲುವೆನುತೋಡಿತಗಲದಲಿ ॥೩೮॥

ಮೊಗ್ಗರವಮೊವಲಿಗರತಪ್ಪಿಸಿ । ನುಗ್ಗನುಸಿದರಕಾಣೆನಸುರನ। ನಿಗ್ರವುಕೆತನುದಿಗ್ಗಧಿಗಿಲೆನುತೆದ್ದುದಿನಸುತನ ॥ ತಗ್ಗಿತೆದ್ದುದುಧರಣಿದಿಗ್ಗಜ। ಮುಗ್ಗಿತೆದ್ದುದುಕಂಡುರಘುಂತಿ । ಹಿಗ್ಗಿದನುಹೇರಾಳನಗೆಯುಲಿನೋಡಿರಕ್ಕಸನ ... ॥೩೯॥

ಇವನದಾರ್ಕೆಸತ್ತುಕುಂಭ। ಶ್ರವಣಮುತ್ತುದಯಿಸಿದನೋಬರಿ।ಸುವಿತಡೇಗೆಲವೆನುಗೆಕಡುಕೌತುಕವಭಟನಹನು ॥ಇವನರೂಪಿನರಕ್ಕಸರುನಿ। ಮ್ಮವನಕಟಕದಲೆನಿಬರೆಂಬುದ।ನಮಗೆಹೇಳೆಂದರಸಬೆಸಗೊಂಡನುವಿಭೀಷಣನ ॥೪೦॥ ಈತನೀಗಲೆಜೀಯಬಾಹುಬ ।ಲಾತಿಶಯನಾಹವಕೆಹಾವಿನ॥ ಲಾತಮಿಶ್ರಾಯಲೆಮ್ಮಬಲವನುಬೆದರಿಸಿದಭಟನಮಾತೆಗಿವಮಗನಿವವನಸಹ । ಜಾತನಿವನುಕುಮಾರರಲಿವಿ । ಖ್ಯಾತನಿವನತಿಕಾಯನೆಂಬುದುಹೆಸರಲೇಯೆಂದ ॥೪೧॥

ಅವನುಕಡುಪಾತಕನುಪುಣ್ಯ। ಶ್ರವಣನಿವನೆಲೆ...ಯಜಗದೊಳ। ಗವನುದೈವದ್ರೋಹಿಮಿವನುಸದ್ದೈವನಸುರರಲಿ॥ ಇ... ...ರಡಿಗಟ್ಟಬಹುದಾ । ಹರದಚಿತ್ರತೆಗೆನಿಮ್ಮಂ । ತಿವಗೆಸರಿ... ...ಲೆದೇವಕೇಳೆಂದ ॥೪೨॥ ಇನಿತಕೇಳ್ದಿನಸುತನುಜಾಂ... ...ಲಾಂಗದಾದ್ಯರು। ಮನದಭೀತಿಯುಬಿಸುಟುವ... ...॥ವನವಮುಚ್ಚೆ ಸಲಿಮುಸವುಯುವೆದ। ... ನದಲರಿಭಟನಿದಿರಿನಲಿವಾರಾಂ...

ಹಸನನಿವಕಂಡಂತರಿಗಿ...

ರಹವಣರಿದಾಶರಭಗತಭಲಿಸುಷೇಣಕರು॥ ಎದೆಯುಹೊಸ್ಗುಂಜಿಕೆಗಳಿನು ಕಲ । ಕೊಪದುನಿಂದರುಕ್ಕವರುದೂಪಿ। ರದಲಿಥೆರೆಥೆರೆಗಟ್ಟಿಕದಸಕೆ ವಾಡಿಲಿರುವುನವ ॥೪೪॥ ಹಿಮದಗಿರಿತರುಗಳಲಿಬಲವು ।ಗಡಬಡಿಂಗಡದ ಗಳಲಿಕಲ್ಪದ । ಸಿಡಿಲಸಡಗರದಂತೆಬಲನೆಡಕೋತಕ್ಕೈಗಳಲಿ॥ಬಡಿದುಬ ದೂಳಿಹವದುಸಕ್ರಸು । ಕೊಡರಿಸಿತ್ತುತಿಯುರಕ್ಕಸ। ಪಡೆಯುಗಡಣ ದಲೇರಿದರುರಣವಾದ್ಯಗಭಸದಲಿ ॥೪೫॥ ಹರಿಗೆಖಡ್ಗಕಠಾರಿಕುಂತದ ।ಚ ರಣಚರಗುಪ್ಪರದಕುದುರೆಯು । ಕರದಖಡುಗದರಾವುತರಣವಾದ್ಯರಭಸ ದಲಿ॥ ಕರಿಘಟೆಯುಮೇಲಿಡಿದಜೋಧರ। ವರವರೂಥಾರೋಹಕರವೊಂ ಹರದಿಮೇಳದಳಬ್ಬರಿಸುತೊಳಹೊಕ್ಕನತಿಕಾಯು ॥೪೬॥

ಏನಹೊಗಳುವೆಕುಂಭಕರ್ಣನ। ಹಾನಿಶಾಚರ್ರಗಿವ್ಮಡಿಯುರಣ ।ದಾ ನಿಕೆಯುರಕ್ಕಸರರಣರಂಜಕದರ್ಪರವದ ॥ ಸೂರೆಕಾರನಕೊಲೆಯುಲವು ರರ। ವಾನಿನಿಯುಲಪ್ಪುಗೆಯುಲಡರುವ। ವಾನರಾನೇಕಾಣಲಾಘುಂಬರದ ವಳಯದಲಿ ... ॥೪೭॥

ಹರಣದಾಸೆಯನೋಡಲೀಬಲ। ಬೆರಸಿತಾಬಲದೊಡನೆಕ್ಕೈವ್ಯ॥ಮುರಿ ಯದೋಸರಪ್ಪೈಸರದಲೊಳಪ್ರೊಗದಹರೆಹಿನಲಿ॥ ಸರಿಬೆಸನಸಂಗರವಮರ ದರು । ಸುರಕದಂಬಕವೆಚ್ಚಿ ಹಣನು ।ಪ್ಪರಿಸರುಧಿರಾಂಬುಪ್ರವಾಹದ ಲಣುಗಕೇಳೆಂದ ॥೪೮॥ ಚಟುಳಭಟರುಭಯದಲಿಮೆರದರು ।ವಿಟತನವ ನಸುವರ್ಗ। ಸ್ಫುಟನಿಕೇತನವೀಧಿಗಳಲಂಭೋಜಭವಪುರದ॥ಘಟಸಿತಲ್ಲಿಂ ಮೇಲೆಕಪಿಸಟು। ಬಟರೊಳುಹವವಾನಿಶಾಚರ।ಭಟನರಥಹಯವಾರಣಾ ರೋಹಕರಸೇನೆಯಲಿ॥ ॥೪೯॥

ಸೀಳಿಹಾಯ್ಕಿದರಾನೆಗಳನುನ। ಖಾಳಿಯಲಿಬಿಗಿಬಿಗಿದಕರುಳ್ಗಳ।ಮಾ ಲೆಗಳಮುಗಳುಗಳಕೊರಳಿನಲಿಕ್ಕಿದರುಹಯವ ॥ ತೂಳವತೆರಥವಾಜಿಗ ಳಗಿರಿ।ಚೂಳಿಕೆಯ[illegible]ಚಲ್ಲಿಬಡಿದವು।ರಾಳಿಹೊಗಳಲುಕಾದಿದರುನೀಲಾಂ ಗದಾದಿಗಳು [illegible] ॥೫೦॥

ಬಳಿಕ[illegible]ಧರಿರ।ವಳಿಯುಕಾಳಗದೊಳಗೆವಜ್ರಾಯು।ಕುಲಿ ಶಕೊ[illegible]ಯುನುರರಣಿರಿ॥ಹಳಚಿನವುಹುವಶ್ವತನು ಜ[illegible]॥ ಬಲಿಸುಷೇಣಗವಾಕ್ಷಮೈಂದದ್ವಿವಿದ [illegible] ॥೫೧॥

[illegible]ಲೆಯುಸುಸಂತ್ಯೈರಿವಿಕ್ರಿನಬಾ [illegible]ಕಾಲನುರನಯೆಯೋಕಪ

ದಿವ್ಯಯು । ಕೋಲಗೊರೆಯೊಳ್ಭೈರವನರಣ । ಕೇಳಿಯೊಳನಾನರಿಯೆನತಿ
ಕಾಯನರಣೋತ್ಸವವ ... ॥೫೨॥

ಎತ್ತನೋಡಿದಡತ್ತ ತಲೆಗಳು । ಕತ್ತರಿಸಿಬಿದ್ದಿರ್ದಕಪಿವೆಣವೆತ್ತನೋ
ಡಿದಡತ್ತಕೈಕಾಲುಡಿದಕಪಿಸೇನೆ । ಎತ್ತನೋಡಿದಡತ್ತ ಕಪಿಗಳನುಪ್ಪರಿಸಿ
ನಿಗುರಿನ । ನೆತ್ತರಿನಮಡುವಲ್ಲದಿಲ್ಲಾ ಕಣನೊಳಗಲದಲಿ ॥೫೩॥

ಮುಟ್ಟಿಕಾದಲುಬಂದಹನುಮನ । ಕಟ್ಟಿದನು ಕಮಲಜಭವಾಸ್ತ್ರ
ದೊ । ಳಿಟ್ಟಣಿಸುವತಿಬಲರಹೇರೊಡಲುಗಳೊಳಂಬುಗಳ ॥ ಒಟ್ಟಿದನು
ತಡಸೊಡಸೆಬವರದ । ಒಟ್ಟಿಯುನ್ನಬಾರದವೊಲಸುರಘ ॥ ರಟ್ಟೆಸಿದಿರಲಿ
ಹೊಳೆಕಿದನುಹೊಂದೇರೊಳತಿಕಾಯ ॥೫೪॥

ಅಹುದುಜೇಯುಸಮಗ್ರಸಾಹಸ ॥ ನಹವೆವೊಡಲೇದೇವರಿಗೆಬಿನ್ನಹವ
ಮಾಡುವವರಾತಿಗನ್ಯತವುಹೊಂದದೆಲೆತನಗೆ ॥ ಅಹತಬಲನಿವನಿವನಘನವಿ
ಗ್ರಹವನಾನೊದರಿದೆನಲುಗಹ । ಗಹಿಕೆಯಲಿತೂಪಿಣಕರಿಸಿಸೌಮಿತ್ರಿ
ಮಾರಾಂತ ... ॥೫೫॥

ರಾಯಚಿತ್ತೈಸಿವನಗೆಲುವರ । ಣಾಯತದರಂಜಕವನೆನುತಸ ॥ ಹಾ
ಯಶೂರನುಹೊಕ್ಕನೇಕಾಂಗದಲಿಸಂಗರವ । ಸಾಯಕದಬಿಗುಹಿನಲಿಕಂ
ಡತಿ । ಕಾಯಸಿಂಗಿನದಿಂದಶಿರಿನಾ । ರಾಯಣಾಂಶೀಭೂತವೆಂದರಿದಂತರಿ
ಸಿನಿಂದ ॥೫೬॥ ವಿನಹೇಳುವೆಬಳಿಕಲಾಸಘು । ಸೂನುವಿನಸಹಭವನಚಾ
ಪ । ಧ್ಯಾನವನುಸಡಗರಿಸುತಾಲಂಕಾಪುರಾಧಿಪನ ॥ ಸೂನುವಿನಸರಿಸದಲಿ
ಸಿಂಹ । ಧ್ಯಾನದಲಿನಿಲುಕಿದನುಮದಮುಖ । ದಾನೆಯಲಿಮುಳಿದೆದ್ದ
ಮೃಗರಾಜೇಂದ್ರನಂದದಲಿ ... ॥೫೭॥

ಬಂದಭಾರದಲಾತನೀತ । ನದೆಂದನಳವಿಯಲುಬ್ಬರಿದುಗಘು । ನಂದ
ನನೊಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಯಿವನಾರೆಂದುಸರಿಸದಲಿ ॥ ನಿಂದ[illegible]ಳಲುಕೇಳಿಲಕ್ಷ್ಮ
ಣ । ನೆಂದಸಲವೋನಿನ್ನಮನಕೇ । ನೆಂದುತೂರಿತುತ[illegible]ರಿಸಿದನಿತನುಬಗ
ದುಕೋಯೆಂದ ... ॥೫೮॥

ರಣಕೆನಮಗಾರಾವದೇಸದ । ರಣಿಕೆನಮಗಿ[illegible] । ಗಣ
ದೊಳಾತ್ಮನಿವೇದಕರುಸಚರಾಚರಾತ್ಮಂಗೆ । [illegible]ನೆಯ
ನುಸುರ । ಗಣವುನೋಡಲುತೂರವೆವುಭ[illegible]
ವಾಗೆನುತಬೊಬ್ಬಿರಿದ [illegible]

ಜರಿದನಮರವಧೂಜನನಿ । ಜ[illegible]
ಬಿದ್ದವುಕೈಮುಕೈದುಗಳಜಸು[illegible]

ಲ । ಬಿರಿದುದರ್ಘಕೆರಾಘವೇಂದ್ರನ । ಚರಣಕಳವಳಿಸಿದವುಬೊಬ್ಬಿರಿ
ಕೆನಿಶಾಚರವ ... ॥೬೦॥

ಮೋಹಿದರುಬಳಿಕಿಬ್ಬರಳವಿಯ । ಲಾಹವದಸಂಕೇತಸಮಯದ ।ಸಾ
ಹಸದಸಾರಂಭದುಬ್ಬಿನಬೊಬ್ಬೆಗನಿಬಳಿಯ ॥ ಕಾಹುರದಕಳಿಗೆಗಳಲಿರ
ಸ । ನ್ನಾಹರೆಚ್ಚಾಡಿದರಸುರರು । ತಾಸ್ಸಹಿಸಲುನರರಾಕ್ಷಸರಾನ್ವಯ
ಜಿರಂಗದಲಿ ... ॥೬೧॥

ಎಸುಗೆಗಳಕ್ಕೈಚಳಕಗಳಬಿಂ । ಬಿಸಿದಬಿಲುಗಳಚಂಡಕಾಂಡ । ಪ್ರಸ
ದುಬ್ಬರದಬ್ಬರದಬೊಬ್ಬೆಗಳ ॥ ವಿಷಮರಣರಂಜಸೆಗೆದೇವ । ಪ್ರಸರಮಿ
ದ್ದುದುನಷ್ಟದೃಷ್ಟಿಯ । ಮುಸುಡಿನೊಲಹಿನಬಿಗಿದಬೆರಗಿದಸುಖ
ಗ್ನಿನಲಿ ॥ ೬೨ ॥ ಬಿಸಿಬಿಸಿಯಬೊಳಿಗೆಗಳತಳಪದ । ರಸಮೊಗಳಕಮಲ
ಬುಳಧಾ । ಳಿಸುವಹೆಗರಿನಖಂಡಗಳಕಣಲಿಕೆಯಕೋಗಳು ॥ ವಿಶಿಖ
ಳಘನವಿಸ್ಫುಲಿಂಗ । ಪ್ರಸರಗಳನಾನಾಕರಾವಳಿ । ಮುಸುಕಿದವುಮು
ಬಿರಿದುಭೂವ್ಯಾಕಾಶಮಂಡಲವ ... ॥೬೩॥

ಬಳಿಕಲೇವೇಳುವೆನುಬಾಹಾ । ಲುಳಿತಬಲನತಿಕಾಯನೆಸುಗೆಯ । ಚ
ಳಚೆನ್ಕೃತಿಚಟುಳನಿಶಿತಮಹೋಗ್ರಬಾಣಗಳ ॥ ತಿಳುಕಿಹೊಗಿಸಿದನ
ಜಿಯನುಜಗ । ಜಲಧಿಬ್ರೈಚಿಟ್ಟಂತೆನಿಮಿಷದೊ । ಳೆಳಮಳಿದನತಿಕಾಯನ
ಹವದೆಸುಗೆಗಸುರಾರಿ ॥೬೪॥ ಬಿಚ್ಚಿದನುಬಳಿಕೀತಸುರನ । ನಿಚ್ಚದೋ
ಳ್ಳರಪಂಜರವನು । ಳೆಚ್ಚಬಾಣವಕಡಿದುನೋಯಿಸಿದನುನಿಶಾಚರನ ॥
ಚುಚ್ಚುವಸ್ತ್ರವ್ಯಥೆಯಸ್ಥೈರಿಸು। ತೆಚ್ಚನವನೀತನನುಕವಚವ ।ನುಚ್ಚು
ಮುಳಿಗಿದನಂಬುಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವನಂಗದಲಿ ... ॥೬೫॥

ಸಂಧಿಸಿದಸರಳಿರಿತುವಲಿಸಲಿ। ನೊಂದಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವನಹುದೋ ।ಸಂ
ಸುಭಟರೊಳಗ್ಗಳನುಮಾಯಾಪ್ರಸಿದ್ಧನಲ ॥ ಅಂದಲೇಸೆಸುಗೆಗಳಹ
ಗಳ । ಲೊಂ...ಡುಗುಣವಿರಲಸೂಯೆಯ ತಂದದಿತರರುನಗುವರೆನು
ತಿಂತೆಂದನಸು... ॥೬೬॥ ಬಲ್ಲಿದರುನೀವ್ನಮ್ಮಸಾಹಸ । ಕಿಲ್ಲಸರಿಸುರನ
ಭುಜಂಗ... ಸುರನರೋರುಗಭುವನದವರ್ರೈಸೆ ॥ ಕಲ್ಲಮರ
ಪರು... ನರಶಾವಿಬ್ಬರಿದರೊಳು । ಬಲ್ಲಿದನುತಾನಲತನ
... ಎನುತಸರಳ್ಳದರಲಿಡಕವುಖ । ತನು
... ಮಿತಾಸ್ರಸೂನುಸಮ್ಮಾನಿ ।ಸೆಸುರವ
... ತನುಬಳಲಿಕ್ಕೈಗುಂಕವಿಡುಹಿನ।ಮೊ
... ಕಾಯ ॥೬೭॥

ಬೊಬ್ಬನೆಚ್ಚರಿಕೆಯಲಿಸೀತಾ । ವಲ್ಲಭನನೆನಹಿನಲಿಸಡಲಿದ । ಬಿಲ್ಲುಬಲುಘುಡಿ
ದುಗಿದುಮೂಡಿಗೆಯೆಂಬನತಿಕಾಯು ॥ ತೆಲ್ಲನಿಸಿತಿರುವಿನಲಿಭಾರಿಯ । ಭು
ಲ್ಲವಣೆಯಲಿಮುಕ್ಕಿವಧುಧ । ವಿಮ್ರಲ್ಲಹಸ್ತನ್ಯನಿದಿರಾದನುಸರಾಗದಲಿ ॥
ನೀವುಜಗದಧಿದೈವವೆಂಬುದ । ನಾವುಬಲ್ಲೆವುನಮ್ಮಕುಲದಸ್ವ। ಭಾವ
ವಿದನಾವ್‌ಬಿಡಲುಬಹುದೇಪೂರ್ವಪದ್ಧತಿಯ॥ ನಾವುಮಾಡುವಸಮರವು
ಖಸಂ । ಭಾವನೋಚಿತಸರಳಭಕ್ತಿಯ । ನೀವುಕೈಕೊಳಬೇಕೆನೆ-ತತೆಗದೆ
ಚ್ಚನತಿಕಾಯ ॥ ... ... ॥೨೦॥
ಕೇಳುಕುಶನಿಮ್ಮಯ್ಯನನುಜಗ । ಭಾಳದಲಿಬಿದ್ದುಗಿದಕೆಂಗರಿ । ಗೊ
ಲುನೋಕಿದವರುಣಜಲಧಾರೆಗಳಲಿದ್ದೆಸೆಯ ॥ ಕೇಳಿದೈಲವಕೋಪಿಸಿದಕ
ಡೆ । ಗಾಲದುಗ್ರಾಂಬಕನನಯನ । ಜ್ವಾಲೆಯಂತಿರೆತೋರಿದುದುಸುರಬ
ಲದಕಣ್ಮನಕೆ ॥ ... ॥೨೧॥
ಲೇಸುಲೇಸೈಚಾಪತಂತ್ರವಿ । ಲಾಸವೊಳ್ಳಿತುವೀರನಹೆಮಾ । ಮಾಸ
ಮಗ್ರಪ್ರಬಲನಹೆರಘುಪತಿಯು॥ಪದದಾಣೆ ಈಸುದಿನಕಾದಿನಸಿಕಾಟವು
ಹಾಸುಭಟರಾಹವಕೆಮಿಗಿಲೆಂ । ದಾಸುಮಿತ್ರಾಸುತ ಸುರಾರಿಯನೆಚ್ಚ
ಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥ ೨೨ ॥ ಕಾಯಕಂಪಿಸಿತುರವೊಳದ್ದಿದ । ಸಾಯಕದಭೀತಿ
ಯಲಿನೊಂದನು । ಘಾಯದಲಿಹರುಷಿಸುವವಣಭರ್ಯೆಲಳಿಯುವರುಕ
ದಲಿ ॥ ಆಮಿತ್ರಕಟಾತಂದೆರಾವಣ । ನಾಯುವಿಗೆಕಡೆಯೆನುತಶಿರಿನಾ। ರಾ
ಯಣದಧ್ಯಾನದಲಿಮುಕ್ತಿಗೆಮಾಡಿದನುಮನವ ॥ ೨೩ ॥ ನರರಿಗೀಬಲುಹೆ
ಲ್ಲಿಯದುವಾ । ನರರಿಗೀಕಡುಹೆಲ್ಲಿಯದುನರ। ಹರಿಯುಲೀಲಾಚರಿತವಿದುನಾ
ವಿನ್ನುಕಾದುವುದು ॥ ಮರುಳುತನವೆನುತಂತರಂಗದ । ಸರಸಿಜದಕರ್ಣಿಕೆ
ಯುಮಧುದ। ಲಿರಿಸಿರಾಮನಮೂರ್ತಿಯನುಸೌಮಿತ್ರಿಗಿಂತೆಂದ ॥೨೪॥
ಕಲಹಕಾಪೆವೆಗ್ಗಳರುಲೋಕಾ । ವಳಿಯವೀರರೊ[illegible]ದೆವಾವ್‌ನೀವ್
ಜಲರುಹಾಕ್ಷನಬಿಂಬವೆಂಬುದುಮರೆಯುಮಾತೇನು ॥ [illegible]ಲಿಯುಲಿದುಕಡೆಗ
ಲಹವೆನುತಾ।ಕಲಿತಶರಸಂಧಾನದಲಿಕೈ । ಲಾಳಿಯಲೆ[illegible]ವೀರವೈಷ್ಣ
ವನೂರ್ಮಿಳಾಪತಿಯು ॥ ೨೫ ॥ ಬಾಣವದುಕಡಿದಬ[illegible]ತ್ರತಿಹೊ
ಗಳಲುಚತುರ್ಮುಖ । ಬಾಣದಲಿಕಡಿದಿಳುಹಿ[illegible]ನ ॥
ಪ್ರಾಣತೊಲಗದುಮುನ್ನಜಿಹ್ವಾತ್ರಾಣದಲಿ[illegible]
ನಾಥಯೆನುತ್ತಶಿರವಡರಿತುನಭಸ್ಥಳಕೆ [illegible]
ಅಡರೆಮುಸ್ತಕನಭವಹರಿಪದ । ಕ[illegible]
ಲುಚ್ಛಳಿಸಿದುದುರವಿಮಂಡಲದ[illegible]

ದು । ಗ್ಗಡದಲಿಬೊಮ್ಮಾದಿಗಳುಬೆರ । ಗಿಡೆಬಹುಕೃತಿಹಾರವಿಸೆನಸಕ
ದಿಗಳುನಲಿಯೆ ॥ ... ॥೭೭॥

ವಿಸುಪವಣಿಮಯಮಂಡಲಪ್ರಥಾ । ಳಿಸುವಕದಹಿನವಮುಗುಳುನಗೆ
ಲಂ । ಬಿಸಿದನದಸದವೀರರಸದಭಿನವದಲೋಚಸದ ॥ ಅಸುರಪತಿಲಂಕೇ
ಶ್ವರನವೊಗ । ರಸದಶಿರಿಕೆಲಶಿಡಿವವ್ರೋಲ್ತಲೆ । ವಿಶಿಖಮುಖದಲಿಕೆಡದು
ಳಿಗತಿಕಾಯರಕ್ಕಸನ ॥ ... ॥೭೮॥

ಹೊರಳಿದನುಬಳಿಕವನಸಾರಥಿ । ನುರಿವಕಂಬಸಿಗಳಲಿಮುಳಿದನು । ಬೆ
ಳಳಶ್ವಜಲಂಗಳನುಲಂಕೇಶನೆರಡನೆಯ ॥ ಹರಿಪರಾಯಣನಸ್ತ್ರವಿಸಿದನೆ
ಹರ್ಷವಹಾದೇವೆನುತದುಗುಡದ । ಲರಿಯುವನಹವ್ಮೆ ೃಸಿಬಿದ್ದನುಪಡು
ಣಬುಧಿಯಲಿ ॥ ... ॥೭೯॥

ಉಳಿದಬಲವೀಲಕ್ಷ್ಮಣಾಂಕನ । ಹಳಚಿಹರಿದುಮುಹರಿಪದದಪದ|ದೊ
ಳಗೆಹೊಜಲಿದ್ದುದು ಸುರಾವಳಿಯಮಲಹೂವುಳೆಯ । ಮೊಳಗಿದವುದು
ದುಭಿಗಳಮರರ|ಹೊಳಲೊಳಗೆಹರಿಸೇನವಾಯಾ । ಬಳದಬಿಡುಗಡೆಯಿ
ದಬೊಬ್ಬಿರಿದಾಡಿತಗಲದಲಿ ॥ ... ॥೮೦॥

ರಥವತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡುರಿಪುಸಾ ॥ ರಥಿಪುರಾಂತರಕೈದಿದನುಬಲಿ । ವ
ಥನಹೊಳಲುವಹರುಷದುಬ್ಬಿನಲನುಜನೊಡಗೂಡಿ ॥ ಪೃಥುಳಬಲತೋ
ವೆಯುಹಿರಣ್ಯಕ । ಮಥನತಿರುಗಿದನಿತ್ತಲಧಿಕ । ಪ್ರತತಿವಿಜಯಾಭ್ಯುದ
ಯದೇಳಿಗೆಯಿಂದವಾಳಯಕೆ ॥೮೧॥

ಮುವ್ವತ್ತು ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಮುವ್ವತ್ತೈದನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ಹೊಸಯುವೈರಿಘರಟ್ಟನಮರರ| ರಾಯದಲ್ಲಣನಿಂದ್ರಜಿ
ತಅಜ । ಸ...ಯುಕದಸಮರದಲಿಗೆಲಿದನುರಕಲಕಪಿಬಲವ ॥

ಪದ್ಯ॥...ಕಾಶನಿವ್ಮ ರಘುಭೂ । ಪಾಲನನುಜನಸಮರಮುಖ
ದಸ । ...ಜ್ಯಪಡದತಿಪಾಯರಕ್ಕಸನ ॥ ಕಾಳಗದವಾರ್ತೆ
ಯ... ಲಗದಲಿದ್ದ ಸುರಪತಿಕೇ । ಳ್ದಾಲಿಗಳಬಿಡುವ
॥೧

... । ನಿಳಯಕೈತರೆಧಾನ್ಯವಾಲಿನಿ । ಯ
...ಂದನನ ॥ ಬಳಿಕಶಕ್ರಾರಾತಿತಂ
...ತನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವಪಸರಿಸಿದ

ಯ । ಬಳಿಗೆಬಂದಾಜನನಿಜನಕರ । ತಿಳುಹಿತನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವಪಸರಿಸಿದನೈಯಂಗೆ ॥ ... ॥೧॥

ಜನಪಚಿತ್ರಸುದಯಮುಖದಲಿ। ಮನುಜಮರ್ಕಟನಾಂಸದಲಿಶ। ಕಿಸಿಜನೌಷಧಿಸಂಕದಿರೆನುಂಡೋದರಿಗೆನಿವಿಗೆ ॥ ಜನಿಸಿದವನಲ್ಲೀಘ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆ । ಜಿನುಗಿದಡೆಜಾರುವೆನುಶಿಖಿಯುಲಿ । ಮನದದುಗುಡವಬಿಟ್ಟುಬಯಸುಮಸೋರಥವನೆಂದ ॥ ... ॥೩॥

ಎಣಿಸಬೇಡನ್ಯವನುಕದನದ । ಕಣೆಯಕಿದುಕಡೆಯೆನುತಲೀರಾ। ವಣಿದಶಗ್ರೀವಂಗೆಭಾಷೆಯನಿತ್ತು ರೋಷದಲಿ॥ ಮಣಿರಥವನೇರಿದನುರಿಪ್ರವಾ । ರಣದಮಂತ್ರದರಾಕ್ಷಸರದ್ವಿಜ। ಗಣಸಹಿತಬಂದನುನಿಕುಂಭಿಣಿಯೆಡೆಗೆನಿಜನಿಯುಲಿ ॥೪॥ ಬಿಸರುಹಾಸನನಿಂದಪಡೆದವ। ಗೊಸವ್ರುದಾಸುರಹೋಮದಲಿರಿಪು । ವಿಶದನಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಸೇರುವುದಾಸಿಶಾಟಂಗೆ॥ನಿಸಿಯೊಳದುತಾಸಿದ್ಧವಾಗಿಹು। ದಸುರವಿಪ್ರರಮುಖದಿಸಾರಂಭಿಸಿದ।ನಧ್ವರವನುಮಹಾಮಾರಣಮಹಾಹ್ವಯದ ॥ ... ॥೫॥

ಉರಿಯನೆದರವಬಿಗಿದುತಾವಿ । ಸ್ತರಿಸಿದನುಕುಂಡದಲಿಮಾಂಸದ। ಚರುವಿನರುಣಜಲಾಜ್ಯಧಾರೆಯನರದಬರ್ಭೆಗಳ । ಬೆರಳಸಮಿಧೆಯಲಾಭಿಚಾರಾ । ಧ್ವರವನಿರ್ವತಿಸಿದನ್ಯನಡು। ವಿರುಳುನಿರ್ವಿಘ್ನದಲಿವರವಾ। ಯ್ತುಬುಜಸಂಭವನ ॥ ... ॥೬॥

ಮುರಿದನವಪುರಪರಕೆಪುರಹರ । ಹರಿಯವಾದಿಗಳಳುಕಿತಂಡೆಯಭರದದುಗುಡವಬಿಡಿಸಿತೋರಿಸಿದನುಸರೋಜಜನ ॥ ವರದಿನೊದಗಿದದಿವ್ಯರಥಹಯ। ಶರಶರಾಸನಗಳಮಹಷೋರ್ಕ।ತ್ಕರುಷವನುಬಗೆಗೊಳಿಸಿಬಳಿಕಿಂತೆಂದನಯ್ಯಂಗೆ ॥ ... ॥೭॥

ಅಸುರಪತಿಕೇಳಿನ್ನ ಸೋಲದ।ಸಸಿಯಕಿತ್ತಿಕ್ಕು... ರಾಮನ । ಬಸುರಿನಲಿಬೆಳಗುವೆನುಲಕ್ಷ್ಮಣನಸುರುವಾರಿಯಲಿ ॥ ... ದುಸುಗಿರಿವಾದಿಸಿಪಿನ । ಕಸರುತತ್ಕಜಫಲಗಳಸುಭುಂ । ಜಿಸ... ವಮಾಡುವೆನುತಾವೀಳೆಯುಪಶನಗೆಸುತ ॥ ॥೮॥

ಅಳಿದಧೂಮ್ರಾಕ್ಷಾದಿಸುಭಟಾ । ವಳಿಂ... ಸುಳಿಸುವೆನುಕೊಡಬಿರೆಕ್ಕ್ಯತಾಂತನಕು... ತುಂಬುವೆನುಹಿಂದಣ । ಗಲಬೆಗಲಹ... ದವನೆತಾನೆಂದುಬ್ಬಣವರ್ಷಿಡಿದ ...

ಇಂದ್ರಜಿತುನಿಂತೆಂದು...

ದ । ಚಂದ್ರಿಕೆಯುಹರಹಿದನುಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡನಾಹವಕೆ ॥ ಇಂದ್ರನಿನ
ಕುಲಚಕ್ರಿಗುದಯನ । ಗೇಂದ್ರದಲಿನಿಂದಿರ್ದತೋರುವ ।ಸಾಂದ್ರವು
ಣಿಮುಕುರದವೊಲುದಿಸಿತುಬಿಂಬದಿನಮಣಿಯು ॥ ॥೧೦॥

ಶರಧಿಮುಂಮಳೆಗಾಲದಲಿಭೋ।ರ್ಗರೆವೊಲುಭೋರೆಂದುಹರೆಯು
ಬ್ಬರಿಸಿದವುಕಹಳೆಗಿಡೆಕುಲಚಲಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ॥ ತುರುಗಸಾಲದೋರ
ಡವು ನುದಿಸಿಂ । ಧುಗವಮೋಹರವಿಸಾರಿತತಿರಥ।ರುರವಣಿಸಿದರುಪಾಯು
ದಳದೆಳವುಳಿಸಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥ ... ॥೧೧॥

ನಿಮ್ಮವರುಬಳಿಕರಿಬಲದಬರ । ದುಮ್ಮಹವನೀಕ್ಷಿಸುತಹೊಸಗಿರಿ।ಹೆ
ಮ್ಮರಗಳನುಲುಬ್ಬರದಲಬ್ಬರದಿಮೋಹರವ ॥ ಸಮ್ಮುಖದೊಳೊಡ್ಡಿದ
ರುನೆರದುದು । ಬೊಮ್ಮಮೊದಲಾದವರುಜಲಸಿಧಿ।ಗುಮ್ಮುಗುಳ್ಳೆಗಳೇಳೆ
ರಣದುಬ್ಬರಿನಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ॥ ॥೧೨॥

ಎಲೆರಘುಕ್ಷಿತಿನಾಥಸುತಕೇಳ್ ಳಳವಿಗೊಂದೆರಡೊಡ್ಡು ಜಲನಿಧಿ।ಜಲ
ನಿಧಿಗೆಮಾರಾಂತವೊಲುಮಾರಾಂತರಿದಿರಿನಲಿ॥ಬಳಿಕಮಹದುತ್ಪಾತಕಪಿ
ಬಲ। ದೊಳಗೆವ್ಯಿದೋರದುದುಬಲುಕಳ। ವಳಿಕೆಕಾಲೂರಿದುದುಕುಂದಿ
ದುದಭ್ರದಿನಬಿಂಬ ... ॥೧೩॥

ಶೈಲಜರಿದುದುಕಪಿಕದಂಬಕ । ತೋಳುತುದಿಯಿಂದಿಳೆಗೆಸುಂಟುರ।
ಘಾಳಿಯೆದ್ದುದುಜಿಗಿಸಿದುದುಬಲಬೆದರೆವೆಸೆದೆಸೆಗೆ॥ ಜಾಳಿಸಿದುದಿಳಿಗಗ್ರ
ತರತಾ । ರಾಳಿಗಳುತಳಮಗುಚಿತಂಬುಧಿ। ಮೂಲೆಗಿಡಿಗಳನುಗುಳಿತಂಬ
ರವರುಣಜಲಸಹಿತ ॥ ... ॥ ೪॥

ಉಕ್ಕಿದವುನದಿಧೂಮಕೇತುವಿ। ದಿಕ್ಕಿನಲಿತೋರಿದವುನೆಲಬೊ।ಬ್ಬಿ
ಕ್ಕಿದವುನೆಗದವುನಗಂಗಳಲುರಿಚಡಾಳದಲಿ॥ ಮುಕ್ಕುರಿಕಿಸಿಡಿಲೊದರಿದ
ವುರಣ । ರಕ್ಕಸೋಸುರಬ್ಬರಿಸಿದರುಕಾ । ಲಿಕ್ಕಿದುದುಕಡುಭೀತಿಕಪಿರಾ
ಜೇಂದ್ರಸೇನೆಯಲಿ ॥ ... ॥೧೫॥

ಎಂದುಜ... ದೇವಭಾಸ್ಕರ । ನಂದನನನೇಕಾಂತದಲಿಕರ।ದೇವ
ನಿಂಧಿನ... ಲಕ್ಕೆಮಾರಣವ॥ ತಂದುಕೊಡದಿರದೀಭಗೀರಥ।
ನಂ... ವದು। ಮುಂದನರಿದಾಹವವನೆಸಗುವ್ರದಣುಗ
... ॥೧೬॥

... ತಿರೆಸವಿಸಾರನಸುತಸುಷೇಣನ।ಧುರ
... ರ॥ ಸರುತವಿಸಿಹಡುವಲುಗಾವ ಕ್ಷ
... ನೀಲಾಂಗದರುಸಹಿತವಿದಿಾದ

ರಾಹವಕೆ ... ||೧೭||

ಉದಯವಾದರೆ ರಘುರಾಘವರಲಿ ಮೋ | ಹಿದವು ಬಲವೆರಡುದಧಿಯುದಧಿ
ಯು|ನೊದವಿದವೊಲು ಹಳಚಿದವು ಹೊಳಹೊಳವಸ್ತ್ರಶೈಲಗಳ||ಹೊದರು
ಹೊಗಿಸಿ ದಿಗಂತವನು ಹರಿ| ಷದವಪದ್ಮಭವಾಮರೇಂದ್ರರ|ಹೃದಯದಾ
ದ್ರ್ರತೆಯ ಹಾರೆವೊರೆಯುವ ರಭಸದಂದದಲಿ ||೧೮||

ಹರಿಬಲದ ಹರಿವೈರಿಬಲದು| ಬ್ಬರದ ಚೋಣಿಯುಚೆಳಯುತರಸಂ| ಗರ
ದಸೌರಂಭಾತಿಶಯ ಸುರನರಭುಜಂಗಮರ || ಸರಕದೆಗೆಸಿತು ಶಸ್ತ್ರಶೈ
ಲದ| ಸರಭಸದ ಸಂಗ್ರಾಮ ಕುಬ್ಬಿದ | ಹೊರಳಿಗಿಡಿ ಹೋಗಾಡಿತ ಬುಧಿ
ಯು ನೀರನಿರ್ಭರವ ||೧೯||

ಅರರೆಯು ಮುಭ್ಯೈರವರವಿಸ್ತರ| ತರವಸಂತ ಕ್ರೀಡೆಯೋಸಂ| ಗರದ ಶಾ
ಕಿನಿ ಡಾಕಿನಿಯರುತ್ಸಾಹದೋಕುಳಿಯೊ| ತರುಚರರ ರಜನೀಚರರ ಸಂ|
ಚತದ ಚರ್ಣೋದ್ಧೂತ ಧೂಳೀ | ಶರವೊಶರಗಿರಿಘಾತ ರುಧಿರೋದ್ಧೂತ
ವ್ರೀಯೆಂದೆ ||೨೦||

ಮಡಿದು ದುಭಯದ ಚೋಣಿ ಶೋಣಿತ | ಗುಡುಹಿಗಳ ಕೈಬೆಳದು ಡಿವರ
ನು| ಹಿಡಿಯು ಬಗೆದಳು ಜಯವದೂಟ ನಿಶಾಟಸೈನಿಕವ || ಬಿಡಂಗ ನವಳಾಸ
ಮಯದಲಿ ಮುಡಿ| ವಿಡಿದ ನೈಮಂಡೋಡರಿಯುವಗ | ನುಡಿಯಲಚ್ಚರಿ
ಕಂದ ಕೇಳಿಂ ದಾರಿಯುಬ್ಬಟೆಯು ... ||೨೧||

ಮಾಯೆಯುಲಿಶಂಬರನು ದಿವಿಜರ| ರಾಯರಲಿ ಕಾಂದನು ಹಿಂಚಿಸ | ಹಾ
ಯುವಿಲ್ಲದೆ ಗೆಲಿವನಾ ಮಾರೀಚ ದಿಗಧಿಪರ || ತಾಯಿ ಮನೆಯಿವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ವ|
ಜ್ರಾಯುಧಾರಿಸಮಸ್ತ ಸೇನೆಯು | ನೋಯಿಸಿದ ನಿರ್ವಯವ ಕುಶ ಕೇಳೆಂ
ದು ಮುನಿ ನುಡಿದ ... ||೨೨||

ವಿಲಯ ಕಾಲದೊಳಖಿಳ ಭುವನಾ| ವಳಿಯ ಕೊ ... ಲ ಸಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಳಗ
ಳದ ಭಾಳಾಂಬಕನವೊಲು ಬಲಿಮುಖವರೂಥಿನಿಯ||ಬ ... ರೊಳಗೆ ವೈದೊ
ರಿನ ಮಾಯೆಯ | ಬಳಿಸಿ ಬಹು ರೂಪಿನಲಿ ಬಲುಗೊಲೆ ... ಕೊಂದನು ಕ
ಡುಹಿನಗ್ಗದ ಕಪಿಭಟಾವಳಿಯ ||೨೩||

ಕಣಿಗಳಲಿ ಕರಗಸಗಳಲಿ ಖ| ರ್ಪಣಗಳಲಿ ... ಹೆಗೆ
ಳಲಿ ಪರಿಘದಲಿ ಪರಶುಗಳಲಿ ಮುಸುಂಡಿಯಲಿ ...
ಕಾವನಾ| ಗ್ರಾಣಗಳಲಿ ಚಕ್ರದಲಿ ಬಲ ...
ದನಖಿಳ ಕಪಿಭಟರ

ಉರವಣಿಸಿ ಕೈಯೊಡನೆ ವ ...

ರದಶಲ್ಯಹಬಲ್ಯಹದವುಗ್ರಾಸಿಕುಂತದಲಿ ॥ ಸುರಗಿಂಬುಲಿಶೂಲದಲಿಯುಸಿಮು। ದ್ಗರದಮುಹಾಮುಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರೌಘಚಕ್ರಗಳಲಿಸಂಹರಿಸಿದನು ಸಂಗರದಕಪಿಬಲವ ॥೨೫॥

ಕೊಲೆಬಿರಿಸುರಕ್ಕಸನಕಪಿಕವಿ। ತಲೆಯಹೊಡಿಯಿರೆಕೋಪಿಸಿದನದ । ಗ್ಗಳವಮೆರೆಯಿರೆವೀರತನದಯಶೋವಿಲಾಸಕನ॥ ತಲೆಯುಸೊಡೆಯುಗೆಕೊಡುವಡಿದುರಣ। ಗಲಿಗಳಿಗೆತ್ರಾಸನುಯುವೆನುತರಿ । ಬಲಭಯಂಕರ ಭಾನುಸುತಬೊಬ್ಬಿರಿದನಗಲದಲಿ ॥೨೬॥

ಬೀಳಿಕರ್ಣದೊಳಿನಸುತನನುಡಿ। ಗೇಳಿಕಪಿದುದುಕದನಕೆಪ್ಪ। ತ್ತೇಳುಕೋಟಿಕಪೀಂದ್ರರಸುಮಿಗಿಸುವಡೆಬಗೆಗೊಳಗೆ॥ ಶೈಲತರುಸಂಗದಲಿ ಹಗೆಯನು । ಹೂಳಿಧ್ವರುಬಳಿಕಸುರವಾಯೆಯು। ಮೇಳನಿಸಿವೈದೋರದೀಪರಿಕೊಂದನತಿಬಲರ ॥೨೭॥

ತಾಗಿದನುಟಗರಾಗೆಕಾಬೊರ್ಗೆ। ಯಾಗಿಕಪಿದನುಹೊಯ್ದುನಾಹರಿ। ಯಾಗಿಹೊರಳಿದನದ್ರಿಯಾಗಿಸಮುದ್ರರೂಪಿನಲಿ॥ ಮೇಗೆಕಪಿದನುಕಾಲಭೈರವ।ನಾಗಿಜಟ್ಟಿಗನಾಗಿವಿಷದುರಿ। ಯಾಗಿಬೆಚ್ಚಸಿಬೆದರಿಸಿದನತಿಬಲವನೇಚರರ ॥೨೮॥

ಎರಗಿದನುಸಿಡಿಲಾಗಿಶಿಖಿಯಹಾ। ಗುರುಬಿದನುಭೇರುಂಡನಾಗಿಯೆ। ತಳುಬಿದನುಸೀಳಿದನುಸ್ವೈರಿಭನಾಗಿಹುಲಿಯಾಗಿ ॥ ಮುರಿದನಹಿಯಾಗಾದಿನಲಿಹಿಂಡಿ। ದಿರುಕಿದನುಗ್ರಹವಾಗಿರಣದೆಡ। ದೆರಹಕಾಣೆನುಕೊಂದನೀಪರಿಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥೨೯॥

ಅವನವಮಾಯಾಸುರಕೊಡದುದು। ರವಿಸುತಾದಿಗಳೊಡನ್ನಿಲ್ಲದೆ ರವಿಕುಲೇಂದ್ರನವಸ್ತ್ರಯುಹೊಕ್ಕುದುಮುರೆಯುವಾತ್ತೇನು ॥ ಒವರಒಲಿದುದುಬಳಿಕಲಗ್ನ[illegible]ಭುವನಪತಿಗಮರೇಂದ್ರಜಿತುವಿಂ। ಗವಿರಳಾಹವದಬ್ಬರಣಿಗಬ್ಬರಿಸೆ[illegible]ಗುತಟವ ॥೩೦॥

ಕರದನವ[illegible]ರಿನಲಿಹೊಂ। ಗರಿಯುಹೊಸಹೊಸಹೊಗರುಗಳತಳ್ವಿರು[illegible]ರವನುಕಾರ್ಮುಗಿಲಮಳೆಯಂತೆ। ದರಹಗೊಡದಿವ[illegible]ದುತಳಿದನಂಬುಗಳನೆಡ। ದೆರಹ[illegible]ಣೆನುಕ[illegible]ರ ॥೩೧॥

[illegible]। ನಿಬಹನಿಡುಕಲ್ಲುಗಳವಳಿಗಳಲವ[illegible]ದಲಿ। ಅವನರಣರಂಜಕದಕರಿಯು[illegible]ದ್ಯರವಾಡುಗೆಡಿಸಿದನಸ್ತ್ರ

ಸೇರದಲಿ ... ॥೩೨॥

ಕಪಿಬಲವನೊರಿಯುಚ್ಚಿರಘುಭೂ ।ನಿಜಶರಸಂಗರಕೊದಗಿದನುವು
ಗು । ಳಪವಿಮಿತಶರಸಮಿತಿಯುನುಸುರಿವುತ್ತ ರೋಷದಲಿ॥ ತಪನಕಾಲದ
ವರಲ್ಪರೇರಣ । ನಿಪುಣರಲ್ಲಾ ಸಿಶಿತವಿಶಿಖದ ।ಲಪಜುಯುಕೆಸಿಲಿಸಿದರುಸೈ
ರುತರಾಜಕಂಭವನ ... ॥೩೩॥

ಒತ್ತಿಬರಿಸಿದದಾಸವಯುದಲಿ । ಪತ್ತಿರಥಹಯಗಜಘಟಾವಳಿ ।ಕ
ತ್ತಗಂಬಿನತರಿವಖಡ್ಗದಹೊಡವಪರಿಘದಲಿ ॥ ಚಿತ್ರವೆಂತ ಟೊರಣದೊ
ಳಿನವಂ । ಶೋತ್ತಮುರಕವಿವರಿಬಲಾಂಬುಧಿಬಿತ್ತಿದವುಬಡಬಾಗ್ನಿಯುಲಿ
ಭಾಸ್ಕರಕುಲೋತ್ತಮನ ... ॥೩೪॥

ಔಕುವುದುಬಲವೈದುವುದುಸುರ।ಲೋಕವನುಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿಹದಿ।
ನಾಲ್ಕುಸೂಳಲಿಸುಳಿದುಸುರರಲಿನೊಂದುದರಿಸೇನೆ।ಸಾಕುಸವುರವಾ್ರ।
ಧೆಯುನುತಸ । ಮಾಕಕೊಡರಿಸುತಿಂದ್ರಜಿತುಸರೆ। ನೂಕಿದನುದಿನಪನ
ನುವಿನೇಂದ್ರಕುಲೇಂದ್ರನಾಜಿಯುಲಿ ... ॥೩೫॥

ವೀರನವಬಳಿಕಿರುಳುಕಾಳಗ ।ಕಾರಿನಿವವುಂದಿದಿರುಮಾಯಾ। ಸಾ
ರವನುನಿರ್ಮಿಸಿದಸೈನಿಲಯಾಂಧಕಾರವನು॥ ಭಾರಿಸಿತುಬಲುತಿಮಿರಘೋ
ರಾ । ಕಾರದಲಿಶತಕೋಟರಾಹುಕ । ರೀರದುರುಕೌಳಿಕೆಯೆವ್ರೊಲಕು
ಪ್ಪರಿಸಿತುರ್ವರೆಯು ... ॥೩೬॥

ವಿಸ್ತರಿಸಲೇನದನುನಿಮ್ಮಕ। ಕುಸ್ಥಬಲನು[illegible]ನೇಂದುರಾಹು।ಗ್ರಸ್ತ
ವಾದುದುಕಾಣರೊಬ್ಬರನೊಬ್ಬರಾಜಿಯುಲಿ ॥ ಹ[illegible]ಗಳಸೊಂಕುಗಳಕು
ರುಹಿನ।ಕುಸ್ತರಣೆಗಳಭರದಿಕರವಿ । ನ್ಯಸ್ತಗಿರಿತ[illegible]ಗಳನಘಡದಲಿದ
ದೀಸೇನೆ ॥೩೭॥ ಹೊಳದುದೈಬಳಿಕಿಂದ್ರಜಿತ್ತಿನ। [illegible]ಳಚವುತ್ಕೃತಿರಥ
ನಭೋಮಂ।ಡಲದಲಬ್ಬರವಾಯ್ತುಕಮಲಜದತ್ತ ಕ[illegible]ಖದ॥ ಪ್ರಳ
ಯದಿವಸದಸಿಡಿಲಜಂಗುಳಿ। ಗಳಭಯಂಕರದವದಕ[illegible] । ಹಳಡಹೆದ
ರಿಕೆತೀವಿದಬುಜಭವಾಂಡಮಂಡಲವ ... ॥೩೮॥

ಬೆದರಿಬಿದ್ದುದುಬಿಬುರಭಸತಾ॥ಗಿದವನೇಚರ[illegible] ।ಯೊರ
ದುಕೊಂಡುದುಬಿದಿರಿಕೊಂಡುದುಮೇರುವು[illegible]ಕವಿ
ಕ್ಕಿಬೊಮ್ಮನ ।ಸದನಕಭಿಮುಖನಾದನ[illegible]
ಪಟ್ಟಣವಾದಿಶಾಧಿಸರು

ಸರಿದನಂತಕನಗ್ನಿಹಾಯ್ದನು [illegible]
ರಕುಲಾಧಿಪನನಿಲಮರೆಹೊಕ [illegible]

ದೃಶ್ಯಾ । ಕರ್ಣನಾದೆಸುಸಿರುತಿಯುಸುರನ । ಮರೆಯಹೊಕ್ಕನು ಹರಿ
ವಿರೋಧಿಯುಕದನಕೇಳಿಯಲಿ ॥೪೦॥

ಕಟ್ಟಿದನುಕಮಲಜಭವಾಸ್ತ್ರದ । ಲಿಟ್ಟಣಿಸುವವಿಭೀಷಣನನೆ ।ಬ
ಟ್ಟಿದನು ಯಮಲೋಕಕಾತನಬಳಿಯಮಂತ್ರಿಗಳ ॥ ಮುಟ್ಟಮುಸಿದ
ನುಮತ್ತೆಯುಸುರಘು। ರಟ್ಟಿಸಿದಿರಿಲಿಸುರರಗಮನದ ।ಬಟ್ಟೆಯಲಿಬಹು
ವಿಘಧನಮಾಯೆಯಲಿಂದ್ರಜಿತುಬಳಿಕ ॥೪೧॥

ಘೋರನೆನುತಮುಂಗಾರಮುಖದಲಿ।ವಾರಿಧಾರಾಸಾರವಿಳಗೆವಿ ।ಹಾರಿ
ಸುವವ್ರೊಲುಬಾಣವೃಷ್ಟಿಯುಕಾಯಿಲಾಯಸ್ತಿಲ್ಲಿ ॥ ಆರುಹವಣಿಸಬಹುದು
ಶಿವಶಿವ। ಮಾರಿಮುಳಿದಂತಾಯ್ತು ನೆತ್ತರ । ಮಾರದಲಿಹೋಹಪ್ಲವಂಗ
ಮಕವಧಿಯಿಲ್ಲೆಂದ ॥೪೨॥

ವಿಲಯಮೇಘದಮೇಚಕಪ್ರೊದಕ । ಗಳತನುಜನಕಾಯಕಾಂತಿ
ಯೊ । ನೊಳಗುಗಳೊಮುರಿಯುರಿದ ಚಲಿಸುವರಥಚಕ್ರ ಪ್ರತಿಯೊ ।
ಹೊಳವಮಿಂಚಿನಸಂಚೆರೆಪ್ರೊಕೊ ।ಬೆಳಕುಗಳಹರಹುಗಳೊಸಿಡಿಲಿನ।
ಸುಳಿಯೊಸರಳುಬ್ಬರವುತಾನೆನೆಮೆರದನಿಂದ್ರಾರಿ ॥ ೪೩ ॥ ಬೆಟ್ಟವನು
ಕೊಡೆವಿಡಿದುಮರದಿಂ । ನಿಟ್ಟುಫುಟನೆಗದಂಬರದೊಳಗೆ ।ಚಿಟ್ಟುಮುರಿ
ಯಾಡವನಳಾದಿಸ್ರಮುಖನಾಯಕರ ॥ ಹೊಟ್ಟೆಯನುತುಂಬಿದನುತ
ಲೆಗಳ।ಲೊಟ್ಟದನುಬಾಣವರಣಾಂಗಣ ।ದಿಟ್ಟಡೆಯನೇನೆಂಬೆನಸುಕಳ
ಚಿದಕಪಿವ್ರಜವ ॥೪೪॥ ಹೇಣಗಳನುಒಗಿಒಗಿದುಕಪಿಗಳು।ಹಣಿಗಿದವುಕೆ
ಲಿಪದ್ರಿಕುಜಸಂ ।ದಣ ಗಳಲಿಹುದುಗಿದುಬಹರಿವರುಣಾಂಬುನವಿಗಳಲಿ॥
ಮುಳುಗಿದುದುಮು[illegible]ರಿದೆಸವಮಾ ।ರ್ಗಣದಹತಿಗೇನೆಂಬೆನಸುರನ।ಕೆ
ಣೆಯುಗೋಳಾಹ[illegible]ಯಂತುಟೊಪೇಳಲೇನೆಂದ ॥೪೫॥

ಹರಿದತಲೆತಿ[illegible]ಳುಗಳಬಾಣದ।ಕೊರವಬಸುರುಗಳುರ್ಚಗರುಳಿನ ।
ಮುರಿದಮು[illegible]ಲುಬಿದನಡುತೊಡೆಜಾನುಜಂಘೆಗಳ ॥ ನಿರಿಕಿಸುವಹ
ಲುಗಿರಿಕು[illegible]ರಚೆಬೀಳುವಕಪಿವೇಣಂಗಳಂ।ಹರುಬಿನಲಿರವುಕುಳ
ದಮು[illegible]ಗಲದಲಿ ॥೪೬॥

[illegible]ರ।ಮೋಡಿಬೇರೊಸರಸಿದಿನವಿನ। ಕೋಡಿಹಿ
[illegible]ವಿಷವಲಿ ॥ ತೋಡಿನೆತ್ತಿಯಲುಗಿದುದ
[illegible]।ಕ್ಕಾಡಿತಿಳಿಹಿದರೆದ್ದುಹೊನಲಿನಹರಿ
॥೪೭॥

[illegible]ಬ್ಬನವೃದ್ಧಮರ್ಕಟಜಾಲ

ದೆಣಿಕೆಗೆಕಡೆಯುಕಾಣೆನುಕದನಕೇಳಿಯಲಿ ॥ ಕೈಲಿದ್ದೆಕಾಕಕೊಡ್ಡಿದೆಪ್ಪ|ತ್ತೇಳುಕೋಟಿಕಲ್ಲವಗವಾಯಕ |ರಾಳಸಹಿತೊಗಿದರುವಿಕ್ಕಿನವಾತದೇಕೆಂದ ... ||೪೮||

ಹನುಮನನುಕಟ್ಟಿದನುಬಿಗಿದನು | ಪನರುಹಾಸನನಂದನ ನುಳಿ | ವಿನ ತಾವಿನವುಸ್ತ ಸೇನೆಯುವಾರಣಾಂಗನೆಯ ॥ ಸ್ತನದವೆ ಲೊಗಿಸಿದನಾಯೋಜನದಶತಿಯುವಿಸ್ತರದಕಾಂ | ಭಿನಿಯವಾಂಚಪವೋಲೆಮೇಲಣಕಥೆಯುಕೇಳೆಂದ ... ||೪೯||

ಮುಪವಿಗೋಸುಗಹಂಗಕೊಳ್ಳದೆ | ಕೊಡದಕಪಿಗಳನಿಕ್ಕಿಹೊತ್ತೆನು ಕಡೆಯಲಪಕೀರ್ತಿಯನುಕವುಲಜಕಲ್ಪಪರಿಯಂತ ॥ ನುಡುನುಡುದಾತನವಾತದೇಕೆಂ | ಪಡಿಗಡಿಗೆಜನವೆನ್ನದೀಪರಿ |ನುಡಿಯದಿರಪೆಂದಂಗಲಾಚಿದನರಸನಾಜಿಯುಲಿ ... ||೫೦||

ಮುಟ್ಟವಿಸಿದಪ್ರುಸರಳುತನ್ನೊಡ | ಹುಟ್ಟಿದನವೆಲೆಡನೆತನ್ನನು | ಕಟ್ಟಿದಪ್ರುಕಾಹುರದಕಟ್ಟಿನುಗೆಯುಲಿಶರಜಾಲ॥ ಕಟ್ಟಿದನುತಡವರಿಸರವತರಿ | ದೊಟ್ಟಿದನುಬಹುಬಾಣಗಳತಲೆ | ಮುಟ್ಟಸರಧಿಸುವಂಬಸಂಹರಿಸಿದನುರಘುನಾಥ ... ||೫೧||

ಇಳಿದಕಣೆಗಳಲೇರುಕಾಣಿವು | ಕ್ಕಳಿಸಿದಪ್ರುಬೀಳ್ವಂಬನಡುವಂ | ಬುಳಿದುಸೀಳುನಾಜಹುಕರಾಘಪಪೇಘಶರಜಾಲ |ತೊಲಗಗಡಿದಪ್ರುಹೇಳನದ | ನಿಳಿಯುಗನವಸರಕುಸರಳಿನ | ಹೊರಿ ಯುಲಿಹುದುಗಿದುದುರಾವಣಿರಾವುನೆಸುಗೆಯುಲಿ ... ||೫೨||

ತರಣಿಬಿಂಬವಸಿಡಿಲಜಂತೆಗೆ | ಯೊರಳೊಳ ತ್ತಿದನೋಲಬಾಗ್ನಿಯು|ಹುರಿಯನುಡಿದನೊಹೊದರೊವೆಳಗಿನಪೊಳ ಮಿಂಚುಗಳ|ಸಿಡಿಗದನೋನ ದಿನಿಳಿಗೆನೆಸರಳುಸರಿದಪ್ರುಸಾರ್ವಭೌ ತ| ಸರಿ ದಲಿಸರಗೊಳಿಸುರಘುಕಾಲರಾಜದಲ್ಲಣನ ... ||೫೩||

ಖಚರಿಯುರಹೂತುಡಿಗೆಸುರಪನ | ಶಚಿಯುಮು ನ ಕೇರುದ್ರ | ನ | ಕಚದಗಂಗಾಂಬುಧಿಗೆಸರಸಿಜಭವನಗದು ಗೆ ॥ ಪ್ರಚ ದಿಗ್ವನಿತಾಬ್ಜ ಕುಟ್ಮಲ | ಕುಚಗಳಿಗಪೊ ಚುವಶಿಲ ರುಖ | ಸಿಚೆಯು ನೆಲದರಿದಪ್ರುರಾವುಶಿಳೀಮುಖೋದ್ಧೃತ ||೫೪||

ಜಾಣರೊಳಗಿಬ್ಬರೆಜವಾಯಿಲ | ಗುಣತೋಮರವಿದ್ಯದಲಿಗೀ ವರ್ಣಣಿಬಪ್ರುಮತ್ತ ನಕುಲೇಂದ್ರನಸರಳು ವುರದಲಿ ॥ ಬಾಣಬಾಣದಜವರಕಥ್ರ | ಕ್ಷೋಣಿಬೀಸರರೈದಿದರುಕಡೆ| ಗಾಣೆನಿಬ್ಬರನಿರ್ಭರದನಿರ್ಭಯ

ದರಣಕೆಂದೆ ||೫೫||

ಪೊಗಗುಡದೆ ಕಣೆಕಣೆಯ ಕಣೆಕಾ | ಳಗಗಳಿಬ್ಬರಗಾಯ್ದು ಸಂಧಿಸಿ |
ಹೊಗುವಸರಳಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯನಾದನು ನಭದೊಳಿಂದ್ರಜಿತು | ಉಗಿದನೈಬಳಿ
ಕಾಭಿಚಾರದ | ವಿಗಡಮುಖಮುಖಿದುದಿತಮಂತ್ರಾಶುಗವನಾಶುಗಸರ
ಳಿನಲಿ ಪೈದೋರಲಿಂದ್ರಾರಿ ||೫೬||

ಮಾತುದೋರದೆ ರಥದ ಸಬುದದ | ಸೂತನಿಂದರುಹಿಸದೆ ಮೇಘವ್ರಾ
ತವನು ಮರೆಗೊಂಡು ಮಾಯಾಸುರವಿಚಾರದಲಿ || ಘಾತಕನು ರಣಚೋ
ರವಿದ್ಯ | ಪಾತಕನು ಬಳಿಕೆಚ್ಚನೈಮಾ | ಯಾತಿರೋದ್ಧಾರನಮನು
ಕ್ಷಿತಿರಾಜವಲ್ಲಭನ ||೫೭||

ಒಡನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನು ಶರೌಘದ | ಝಡಿತೆಯಲಿ ಹುಗಿಸಿದನು ಕೀಲಿಸಿ
ಗಿಡಿಕಿಸಿದವಂಬುಗಳು ರಘುರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮನ || ಮುಡಿಬೆಮಂಡಿಯ
ಕಿವಿಗಡಿಯ ಬೆರೆ | ಳೆಡೆಯ ಹಿಳುಕನವಾನುಷಾಂಗದ | ಕೊಡಹದಮಲ
ಪುರಾಣಪುರುಷರು ಮೆಂದರಾಜಿಯಲಿ ||೫೮||

ಆಯನತನಲಿದಬ್ಬರಿಸಿ ಮುಝು | ಮಾಯೆದೇವಿನಿಕುಂಬಿನಿಯೆ ಮವರ |
ದಾಯಕಿಯೆನಮೊಯೆನುತ ನೂಕಿದನಾಗ ನಿಜರಥವ || ವಾಯುಮೊಘಗಳಿ
ಲ್ಲದಂಬುಧಿ | ಯಾಯತನ್ರಪಡದಿದ್ದುದಾರಘು | ರಾಯಸೇನಾಜಲಧಿ ಬ
ಳಿಕೆಲೆ ಕಂದ ಕೇಳೆಂದ ||೫೯||

ಅಳಿದು ರಥವನು ಕ್ಷ್ರೈ[illegible]ಗಿದು ರಣ | ಲಲನೆಗಭಿವಂದಿಸಿ ಲಲಾಟಕೆ ತಿಲ
ಕವನು ರಚಿಸಿದನು ಸಾಂತ್[illegible]ಷದಲಿ ಶೋಣಿತವ || ಹೊಳಲಿಗಭಿಮುಖನಾ
ದನವಹಿ ! ಕ್ಕಳದ ಹ[illegible]ಷದಲಿ ತ್ರೈರಘುಕುಲ | ತಿಲಕನಭ್ಯುದಯ ಪ್ರಪಂ
ಚವ ಕೇಳಿರೈಯೆಂದ[illegible] ||೬೦||

ಮುವ್ವತ್ತೈದನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

[illegible]ೀಶ ಮುವ್ವತ್ತಾರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ|| ರಣದೊ[illegible]ದ ಸಮಸ್ತ ವಾನರ | ಗಣವನಮಲಬ್ರಹ್ಮ
ಮ್ಮಜೀ | ಪಣಿಸುತ[illegible]ಬ್ಬಿಸಿ ನನುಭವಾದಿಗಳು ನಲಿದಾಡೆ ||

[illegible]ಪದ್ಯ|| ಕುಶನೆ ಕೇಳಿಂದಾ[illegible]ತಂದೆಯ | ವಸತಿಯೆನು ಸಾರಿದನು ಹೊ
[illegible]ಪುದವನೊಸಗೆವರೆಗಳನೆತ್ತಿಸಿದನು[illegible]ರೆಳಗೆ ತೋರ್ಣವ || ಕುಶನನುಜ
ಕೇಳ್ದು ದುರ್ಜನಗೆಸಂ | ಧಿಸಿದ ಸಿರಿಯ[illegible]ಲುಬ್ಬಿದನುರ | ಕ್ಕಸರರಾಯ
ನುರಾಜಸಭೆಯಲಿ ರಾಗರಸವೊಸರೆ ||೧||

ಮಗನೆನಂತೆಮಹಾನಿಶಾಚರಿಬಳಿಕೆ । ನಗೆಗೆಡಹಿದನಾಡದೆಛಲೋಕ್ತಿಯು ।
ಮಿಗಿಸಿಕೊಂಡನರೋರುಗಾಮರಜಗದಜನರುಗಳ ॥ ಬಿಗುಹಬಿಸಿದವ
ನ್ಮನೋರಥ । ದುಗುಳುವನನೀನಾದೆರಾಯಂ । ಗೊಗುಮಿಗೆಯುಹರು
ಷಪುಲಿಹೊಗಳಿದನಿಂದ್ರಜಿತುಖಳನ ... ॥೨॥

ಕಳುಹಿದನುಬಳಿಕಾಚಿತ್ತದುಡುಗೊರ । ಗಳಲಿಮನ್ನಿಸಿಮನೆಗೆಮಗನ
ನು । ತಳಿತರೋಮಾಂಚನದತನುಪುಳಕಾಂಬುಕ್ಕೈಮಿಗಿಲು ॥ ಖಳಪತಿಗೆ
ಬಳಿಕೀಚೆಯಿಲಿನಿ । ಕ್ಕಾಲಿತರಣವನುಕಂಡುಕಂಗಳ ॥ ಲಿಳುಹಿದನುಕಂಬ
ನಿಯುಗುಂಬಿಸಿಗಾವಿಭೀಷಣನ ... ॥೩॥

ಮರುಗಿದನುಮನದೊಳಗೆಮೋಸದ । ಮೊರೆಯುರಕ್ಕಸಕದನಕಕಟಾ ।
ಬರತುದೇಬಲಿಮುಖಬಲಾಂಬುಧಿರಾಘವೇಶ್ವರನ ॥ ತೆರನದಾವುದೊಜೀ
ವಕಳೆಯನು । ತೋರಿಯುದಳೆಸುಗ್ರೀವಜಾಂಬವ । ರುರುವಪವನಾತ್ಮಜರೆ
ನುತನಡೆತಂದನಸುರೇಂದ್ರ ... ॥೪॥

ಸುರಿವನಂಬಿನಧಾರೆಗಳಮೊಗ । ದುರುಹಿದುವಮ್ಮಹದಾನನಾಬ್ಜದ ।
ಹರಮುಮುಗ್ಗಿದಮತಿಯುಮನದಸ್ವಾಮಿಕಾರಿಯದ ॥ ಹುರಿಯೆಹಮ್ಮ
ಗೆಹರಿದಚಿಂತೆಯು । ಭರವಸಿಗಬರುತಿರ್ದಸ್ಮೈಸಂ । ಗರವುನೋರಂಗದಲಿ
ನೋಡುತರಾಘವೇಶ್ವರನ ... ॥೫॥

ದೊರೆವ್ರತಿರ್ದಪ್ರುಷೆಣನುರಣದೊಳ । ಸುರುವಬಲವುಸುರಿಕ್ಕುವಪ್ರೊ
ಲು । ಬ್ಬರವರಕಾತದಹೊರಗಳಹೊಸಲುಗಳಹದಲಯು ॥ ಕರಿತುರಂಗ
ಮರಕ್ಕಸರವ । ನರರತಾಳಿಜಕಾವಣದದು । ರರಣಾಂಗಣದೊಳಗೆನ
ಡೆತರುತಿರ್ದನಸುರೇಂದ್ರ ... ॥೬॥

ಚಿಗೆಮುಚ್ಛತ್ರರಮಡುಗಳನುಭುಟ । ನೆಗದುತ್ರಿಕ್ಕೈಲವೆಣನನಗಲಕೆ ।
ಮಗುಚಿನೋಡುತಧನಿಯನಾಸ್ಕೈಪಿದರುಬಲನೆಡನ । ಹೊಗುವರಣಭೂ
ತಾಳಿಗೆಳಹು ॥ ಬ್ಬುಗಳಲಿಬ್ಬುತಶಕ್ರಜಿತುವಿನ । ಸ್ವಗಡನಾರಿಸುತೊ
ಯ್ಯನೈತರುತಿರ್ದನಸುರೇಂದ್ರ ... ॥೭॥

ವೀರರನುಕೊಂಡೊಯ್ಯನಿರ್ಜರ । ನಾರಿಯರುಸ್ಪಡಿಹಿಡಿದುರಿಪುಕುಲ ।
ವೀರರನುಕೊಂಡೊಯ್ಯನಲಿನೀಪೆಂದುಕೋಧಿಸತಿ ॥ ಭೂರಿಭೂತಶಕ್ತಿಗಲ
ಹೆಣಗಳ । ತೋರಿಸಿದಿ ಬೊಳುತ್ತೈದಿದನುಗ್ರ । ಧೀರನರವೀರನನು
ದಮುಸವಿಸಾರನನುಪ್ರಪನ ... ॥೮॥

ದೋರಿಪೊದಕಾಳಿಗುಭು ತ್ರೊಳುಪ್ರತ । ಭಾರಿಚುಜವನುಪಸರಿಸುತ
ಪಂ । ಕೇರುಹಾಸನವಾಕ್ಷಣದಸಲಪದನುಪಮದ ॥ ವೀರರಘುಕಂಡೀ

ಕಪೀಶ್ವರ । ನಾರೊನೋಡುವೆನೆನುತಸರಿಸಕೆ । ಕೇರಿದೆನುತಯ್ಯದೊಳು
ಸಂತೋಷಾಂಗನಾತನುವ ... ॥೯॥

ಹನುಮನೆಂದರಿತೀತಹರುಷಾ । ನನದಹೊಲಿನಲಿಲುಬ್ಬಿನುಡಿದನು ।
ನೆನೆಪುರಾತನವರವರ ಚರ್ಹ ಹರಸುರೇಶ್ವರರ ॥ ಹನುಮನಿನಗದುಗಹನವೇ
ಬೇ । ಗೆನುತಬೆಳದನುಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಸುಟನು । ವನಜಸಂಭವಶರವಶರಣನನ
ಪ್ಪಿದನುಹನುಮ ... ॥೧೦॥

ಇಬ್ಬರಾದರುನೋಡಲಿಕೆಜಗ । ದೊಬ್ಬವೀರನನರಸಿದರುಕಡು । ಜೊ
ಬ್ಬಿನಲಿಕೈದೊಳಸಿಕೆಶದಿಹಹುವರೂಥಿನಿಯು ॥ಒಬ್ಬುಳಿದಕದನಲಿನೋ
ಡುತ । ನಿರ್ಭರದನಡೆಗಳಲಿಬರೆಬರೆ । ಪುಬ್ಬಿದಟವೀಚರಕುಲೇಂದ್ರನ
ಕಂಡುಹಲುಬಿದರು ... ॥೧೧॥

ಅಳಲಿದರುಹಿರಿದಾಗಿಕೈಯೊಡ್ಡ । ನಳವಳಿಸಿದರುಬಿಟ್ಟರಾಕಪಿ । ಕುಲ
ಲಲಾಮನಕಂಡರೆಡೆಯಲಿವಾಲಿನಂದನನ ॥ ಹೊಳಕಿದಕ್ಷ ಕಣಾಳಿಗಳ
ನಂ । ಗಲಿಮುತುದಿಗಳಲುರುಬಿಮುಂದಕೆ ।ನಿಲುಕಿಕಂಡರುನೀಲನಳಗಜ
ಗಂಧಮಾದನರ ... ॥೧೨॥

ಹಿರಿದುಸಂಕಟಗೊಂಡುಮುಂದಕೆ । ಚರಿಸಿದರುಚೈತನ್ಯವಡಗಿದ । ಶರ
ಭಶತಬಲಿಕುಮುದದುರ್ಮುಖ ಖದಧಿಮುಖಾದಿಗಳ ॥ ಇವರಕಂಡಕಟಿಂ
ದುಬಳಿಕು । ಬ್ಬರದಚಿಂತೆಯುಲಳಿದನುಭಟರ। ನೆರವಿಗಳನೀಡುಗೆಗಳನೋ
ದುತನಡದರಿದಿರಿನಲಿ ... ॥೧೩॥

ಜನಸನನುಸುಮುಖ [illegible]ನುಕಡುಗಲಿ । ವಿನತನನುಕೇಸರಿಯನಗ್ದದ ।
ಘನಬಲಾಯುತವೃಷಭನನುಕಂಡಸುವನವರುಗಳ ॥ ತನುಗಳಲಿ[illegible]ವರಿಸಿ
ಕಾಣದೆ । ಮನದವ[illegible]ಕದಮುಸುಡದುಗುಡದ । ಮೊನೆಮುರಿದಮತಿಮಂ
ತರೈವಿದರಿದಿರಕೆ[illegible]ಗುಳವ ... ॥೧೪॥

ಕಂಡರಡಗಿದ್ದ[illegible]ವಿಗಳರಣ । ಗಂಡುಗಲಿಗಳವ್ರುಗ್ರಬಾಹಾ । ದಂಡಬಲ
ವೈರಂಡತ್ರಿವಿಧ್ವ[illegible]ಲಕದಯೂಥಪರ ॥ ಕಂಡುಮರುಗುವ್ರುದಾಪ್ರುದಿನ್ನೆ
ನು । ತಂಡ[illegible]ವಚಿಂತೆ[illegible]ಲಿಬರೆಬರೆ । ಕಂಡರಾಕಪಿರಾಜಕಟಕದವೈದ್ಯ
ವಲ್ಲ[illegible] ... ... ॥೧೫॥

[illegible]ತ[illegible]ಪರಿಯದಾದನೇ[illegible] । ನೇತ್ರೆರದುನಮ್ಮಭ್ಯುದಯವೇನು । ತಾತ
[illegible]ನುತಳೆಮುಗುಚಿಮೂಗಿನಲುಸು[illegible]ರೈದು । ಪಾತಕನರಾವಿಧಿಯುನುತ
ನಂ । ವರಾತಗಳಬಿಡೆಬೈದುನಿಕ್ಕುವ । ಧೂತಜೀವರಬಿಡಾತಬರೆಕೇಳಿದ
ನು[illegible]ಕಿರಂಧನಿಯು ... ... ॥೧೬॥

ಹವಣಿಸಿದರಾಯೆಡೆಯುಲತಿಭೇ । ದವನುರವಿಗೊಟ್ಟೊ ಯನೊಯ್ಯ
ನೆ । ತವಕಿಸದೆತಡತಡದುತ್ತರವನ್ನಿಯುನಾಲಿಸುತ॥ ಇವರುಬರೆಬರೆರಾ
ಮಕವಚ । ಸ್ತವದರಾಮಧ್ಯಾನಪರಜಾಂ । ಬವನಜಗದಧಿಜನಕತನುಜ
ನಕಂಡಲಿದಿರಿನಲಿ ... ... ॥೧೭॥

ಅರಿವನಲ್ಲಿಂಪೇಳಿವಿದ್ಯವ । ನುರುಬಿತತ್ವಜ್ಞಾನದಲಿಕಂ । ಣ್ದ್ರದುನಿರ್ಮ
ಳಪರಮಹಂಸನಹರುಷನಂದದಲಿ ॥ ತೆರದಜೀವದಕಪಿಕದಂಬಕೆ । ಹೊ
ರಿಗೆವಾಳನುಸಿಕ್ಕಿದನುನವ । ಗುರುವೃದಿನ್ನಭ್ಯುದಯವೆಂದುಬ್ಬಿದರುತ್ತಂ
ಮೊಳಗೆ ... ... ॥೧೮॥

ಸರಸದಲಿಸಾರಿದನುಬಳಿಕಾ । ಶರಣನಾಶರಣ್ಯೈಕಜನವಿ । ಸ್ತರಣನನು
ನುಳಿದರಿದಿದಾರೊ ಮಾರುತಾತ್ಮ ಣನೆ ॥ ತ ಣಿವುಶಲಲಾಮಸೇವಾ । ಪರಿ
ಣತನೆವೌರಂದರವ್ಯಾ । ಕರಣವಿದಾಪ್ಯಪಂಡಿತನನೀನಾರುಹೇಳೆಂದ ॥೧೯॥

ಜಿಯುತಾನ ವಿಭೀಷಣನುಬರ । ವಾಯಿತ್ರಸಲುತಮ್ಮಡಿಯುನಾ । ವಾ
ಯುಸುತತಾನಲ್ಲನಿಮಗೇಕಾಶೆಯೆಂದೆನಲು ॥ ಸೋಯದೈತಂದೈಮಗನೆ
ವ । ಜ್ರಾಯುಧಾರಿಯುಳಲಾರಘು । ರಾಯಪನಪದ್ಮದ್ವಿರೇಫನಕಾಣೆ
ಯಲೆಯೆಂದ ... ... ॥೨೦॥

ದೇವರಾತನನೇಕೆಬೇಗೊಂ । ಬೀವಿಚಾರ ಶ್ರೀವೀರರಾಘವ । ದೇವಲಕ್ಷ್ಮ
ಣರಿರಲುಕಪಿಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮರಿಗೆ ॥ ಪಾವನಾನಿಯುಮುಖ್ಯಬಹಳಭ
ಟಾವಳಿಗಳಿರಲಂಜಿನಾಸುತ । ನೀವನಿವದಿ ಕ್ರಿಂದುಬಿನ್ನಹವಾಡಿದನ
ನಗುತ ... ... ॥೨೧॥

ಮಗನೆಕೇಳಾದರೆಸವಿಸ್ತಾರನ । ಮಗನುಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣವರಾಗುತ । ನಗ
ಲಪಿರ್ದಡೆಯೆದ್ದದೆಂದರಿರಾಮಮೊದಲಾದ ॥ ತೆ ಸುರಕಪಿಸೇನೆಹನು
ಮನು । ವಿಗಡವಿಗತಹನಾದಡಸುವಿಂ । ದಗಲಿತಂಬ ರುರಳಿವಾತಿನ್ನೇಕೆ
ನಿನಗೆಂದ ... ॥೨೨॥

ತೋರಿಕೊಡುಸಾಕಿರ್ದಪಾತನ । ತೋರುವೆನು ಲುವಲೇಸಿನ ।
ತೋರಿಕೆಯುಕಣಿಯುವನುನಿನ್ನಸಮಕ್ಷಮದಲೆನೆ ॥ ತೋರಿದುತ್ಸವ
ರೋಮದುಬ್ಬಿನ । ತೋರಿಕೆಂುವರುಸಾಕ್ಷಿವ ರಿಯು । ತೋರಿಕೆಯನು
ಲ್ಲಾವಿಭೀಷಣನೊಲಿದನವಯವವ ... ॥೨೩॥

ರಾಮನೆಂಬುವವಿಮಲಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಧಾಮಗಿದುಸಿದ್ಧಾಂತನಾತಂ । ಗಿಪ್ರ
ರುತ್ಸುತನೇನುವೆಗ್ಗಳನೋಗುಣಂಗಳಲಿ ॥ ಸೋಮಧರನೇಬಲ್ಲಶಿವಶಿವ ।
ನಾಮಧಾರಕರೇನುಧನ್ಯರೊ । ಹಾಮಹಾದೇವಸುತಕೊಂಡಾಡಿದುಪವ

ನಜನ ... ॥೨೪॥

ಹನುಮನಹನೆಲೆಜೀಯಹನುಮನ । ಕೊನರಿಕೊಂಡಾಡಿದಿರಿಸಿದನಿಗೆ। ತನಲಿನೃಪನಭ್ಯುದಯವುಳ್ಳರಬೆಸಸಿಬೇಗೆನಲು ॥ ಹನುಮಬಂದೈತಂದೆರಜುನಂ । ದನನಭಾಗ್ಯೋದಯನೆಬಂದೈ । ವನಚರಾಂಬುಧಿಸೋಮಬಂದೈಯುಂದನಜಸೂನು ... ॥೨೫॥

ಚರಣಕೆರಗಿದಪಾವಮಾನಿಯ । ಶಿರವಶಿರಹಸ್ತಾಬ್ಜದಲಿತಡ । ವರಿಸಿತಕ್ಕೈಸಿದನುಪರಮಾನಂದಮಯನಾಗಿ ॥ ಸುರರಭಾಗ್ಯತೆಚಲುವುನಮುಷ್ಕಿ । ವರರೆಯುಹರುಷತೆಲೇಸುಲಂಕೆಯ । ಶಿರವಿಭೀಷಣಗಿನ್ನು ನಿಶ್ಚಯವಾಯ್ತುಲೇಯೆಂದ ... ॥೨೬॥

ಬನ್ನಿರೈನೀವ್ತರಣಿವಂಶೋ । ತ್ಪನ್ನರನುಕಂಡರಿತುಕೊಂಡ್ಯೋ । ದೆಂನನೀವಲ್ಲಿರಿಸಿಬೇಗನೆಬಳಿಕವಹಿಲದಲಿ ॥ ಜೊನ್ನವಿಲ್ಲದರಜನಿಯಲಿಸಂ । ಪನ್ನಬಲರೈತಂದುಜನಕನ । ಕನ್ನಿಕೆಯಗಂಡನ ಸುಕಂಡರುಕಣ್ಣನಮುಧ್ಯದಲಿ ... ॥೨೭॥

ಧುರದಮುಂಡಿಯಮುಂಡಲಾಕೃತಿ । ಹರಯನುಶ್ವಾಸಗಳನಾಹವ । ದುರವಣಡಕನರ್ಾಂತಮುಪ್ಪಿಯುಮುಗಿದವಕ್ಷಿಗಳ ॥ ಮುರಿಯಪಲುಗಳಲಕಿದಮುಲಾ । ಧುದಗಿರೆದೇರಿಕೆಯನರಳಿನ । ನರಶರೀರದನಿರ್ವಿಕಾರನಕಂಡನಿದಿರಿನಲಿ ... ॥೨೮॥

ದೇವದೇವನನಸಕದೇಶನ । ದೇವಚಕ್ರೇಶ್ವರನನಾನಾ । ಜೀವನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರಚರಾಚರಾತ್ಮಕನ ॥ ಪಾವಕಾನಿಲಪೃಥ್ವಿಪುಷ್ಕರ । ಜೀವನಾಖಿಲತತ್ವಮುಮಾ । ಯಾವಿನೋದನಕಂಡುಮೈಯಿಕ್ಕಿದನುಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥೨೯॥ ಜನವಮುಖದೆಹೀನವನುಮುನಿ । ಜನಮನೋರಮ್ಯವನುಕಮಲಾ । ಸುರೇಂದ್ರಶರಣನನುಸರ್ವೇಶ್ವರೇಶ್ವರನ ॥ ಅನಘನವ್ಯಯನನುನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ । ತನುವುಳಕದುಬ್ಬುಗಳರೋಮಾಂ । ಚನದಬಿಗುಹಿನಲೆದ್ದುಜಯಜಯಶರಧಿರೆನಲಿ ॥೩೦॥

ಕರಸರೋಜವನುತ್ತಮಾಂಗದೊ । ಳಿರಿಸಿವಿನಮಿತರಾಗಿಬಲವಂ । ದುರುಪರಾಕ್ರಮಭಟರಂಖರಿದಿದರುಜಾಂಬವರ ॥ ಅರವಬಿನ್ನಹಮಾದಿಕೇಳುಡೋ । ದರುಸರಾಗದಿಚರಾಚರಭರಿತಟಹಳಬ್ರಹ್ಮಡೆಡೆಗೆಲೆಕಂಟಕೇಳೆಂದ ॥೩೧॥ ಕೊಟ್ಟಭಾಷೆಯನುರದುತನ್ನನು । ಬಿಟ್ಟುಬೈಕುಂಠಕ್ಕೆಪೋಪರೆ । ಹುಟ್ಟುವವೊಂದೆನೆನಗೆನರನಾಟಕದಿನೇನೆಸುವ ॥ ಬಿಟ್ಟರಿನ್ನಾನಾರಸೇಗುವೆ । ನಟ್ಟಡವಿಯಲಿಹೊಲಬಳಿದಹ । ಗೆಂಟ್ಟಿಯಾವುದುದೇವಲಕ್ಷ್ಮೀ

ಕಾಂತನುಡಿಯೆಂದ॥೩೧॥ಎಡದಲರ್ಕಬಲದಭಾಗದಿ। ಮದಿದಲಕ್ಷ್ಮಣಕಾಲದೆಶೆಯುಲಿ । ಮಡಿದನಂಗದನೀಲಮೊದಲಾದಖಿಲನಾಯಕರ ॥ ಅಡಸಿಬಿದ್ದಿರೆಕಂಡುಮನದಲಿ । ನಿಡುಕಿವರುಜಾಂಬವರುವಾರುತಿ । ಯೊಡಲನವನಿಗೆಚರಹಿಸಂಬಲಿಬಿದರುಘೋಳಿಡುತ ॥೩೨॥

ಕಾಣಿಸಿದಡೊಳ್ಳಿತುಮದೀಯಸು । ಷೇಣಕರುನೀವೆಂ೭.ಜಾಂಬವ। ನಾಣತಿಗೆತಂದಿಳುಹಿದರುಮುಂದಾಸುಷೇಣಕನ ॥ ಮಾಣಲದಕೇನಿನ್ನು ಭುವನ। ಪ್ರಾಣಸುತಬಾಸುಭಟರಲಿಕ । ಟ್ಯಾಣಿಬಾರೈತಂದೆಬಾಯೆನ್ನಾನೆಬಾಯೆಂದ ॥೩೪॥

ಮನದೊಳಿಂತನುತಿರ್ದನಾಹನು । ಮನುಭವಬ್ರಹ್ಮಾಮರೇಂದ್ರರ। ಇನಕುಲೇಂದ್ರನಬಳಿಗೆತರಹೇಳರಿಯುವಾದಿಗಳ । ತನುಗಳಪ್ರಾಣಂಗಳನುತರ। ಲೆನಲಿತಪೆನೀಘಳಿಗೆಯಲಿತಾ । ನೆನುತತುದಿಗಾಲಲಾಂತುನಿಂದನುವೀರಹನುಮಂತ ॥೩೫॥

ಕೊಡುಬೆಸನನಹಿಪತಿಯತುಡುಕುವೆ । ತಡವೆನರ್ಕನಕಾಲನಸುವನುಹಿಡಿಕಿಸುವೆಬ್ರಹ್ಮಾಂಡತಲಿಕೆಳಗಾಗಿಬೀಳ್ವಂತೆ॥ಕೆಡಹುವೆನುಖಳರೊಡೆಯನಿದಿರೇ । ವ್ಯಡನತರಹೇಳಿದರೆತಹೆನು । ಪೊಡವಿಪನಪದದಾಣೆನುಡಿನುಡಿಯೆಂದನಾಹನುಮ ॥೩೬॥ ಆತಬಳಿಕ ನುವನುಹೇಳಿದೆ । ಮಾತನಾಡಿದನೊಂದುಬಾರೈ । ವಾತಸುತಕಂಡೆ ರಘುಪ್ರಭವಾದಿಭಟರುಗಳ ॥ ತಾತನೀನೀಜಗಕೆಬೊಮ್ಮನ । ತಾತಮು ಸಮಸ್ತಸೇನಾ। ಪಾತ್ರದಸುತಾನಿನ್ನವಶವದುಕಂದಕೇಳೆಂದ ॥೩೭॥

ಈಸುಷೇಣನುಹಿಂದೆಪನ್ನಗ।ಪಾಶದಲಿರಾಘವನರಣದಲಿ।ವಾಸವಾಂತಕಬಿಗಿದವಿನವುರುಜೀವಣಿಗಳೆಂಬ ॥ ಔಷಧಿಯ ನಹೇಳಿದನುಹೊಗೀಸಮುಯದಲಿತತ್ಕೆಲಸವಿ।ದ್ಯೆಸಲೇಯೆಂದೆನದೀಕ್ಷ್ಣ ತೆರಳುನೀನೆಂದ ॥

ದಾರೆನಿನಗುತ್ತರದನಾನಾ । ಧಾರುಣಿಯುಕಳದಾಂಟ ನುವ । ತ್ಪಾರಿಯಾತ್ರಗನೀಲನಿಷಧಮಹೇಂದ್ರಪರ್ವತವ ॥ ಮೇರುತುದಿಯುಲಿನಿಂತುರತ್ತ್ರಲು । ಗೌರಿಮುರಸನಗಿರಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿ । ಸಾರುಬಳಿಕೀಶಾನ್ಯಮುಖವನುಕಂದಕೇಳೆಂದ ॥೩೯॥ ಬೆಳಗಿಗಿಹುದಿಂದೀಗಲೇಳೇ । ಘಳಿಗೆಯಿದನೊಳುನಮ್ಮಬಲವನು । ಬೆಳವಿಗೆಯಮಾಡದರೆಸೂರ್ಯೋದಯದಿರಾವಣನು ॥ ಅಳಿಯುಮಗಳಸುತಂದುತೋರಿಸು।ಲುಳಿವ ದಿಲ್ಲಾಪತಿಪ್ರ ತ।ಸತಿಬಳಿಕರಾಘವಗೆಂತೊಬೇಗದಲಿಸಗುನೀನೆಂದ ॥ ೪೦ ॥ ರಣದೊಳಳಿದರಂಗ

ಳುಜೀವಿಸು । ಕ್ಷಣದೊಳಿದದೇನಾಡುವದುಜೀ । ವಣಿಸುತಹಬುದ್ಧಿಯ ನೆನೆಗಳೇಹೊತ್ತನಗಲಿಡೆ । ಗಣಿಸೆಗೆಡುವುದುರಾಮನುತ್ಕಟ । ಗಣಹೆಸ ರಡಗುವುದುಬೇಗದೊ। ಳೆಣಿಸುವಕಾರ್ಯವನೆನಲುಕಹೆನೀಗಿರಿಯಹೇಳೆಂದ ॥

ಲಕ್ಷಯೋಜನವೊದಲುಶರನಿಧಿ । ಲಕ್ಷವೆರಡೆರಡೆನಿಸುವಾರುಧಿ । ಲಕ್ಷ ನಾಲ್ಕಾಗಿಹುದುಮೂರನೆಯಂಬುನಿಧಿಯೆಂಟು ॥ ಲಕ್ಷನಾಲ್ಕರದಕ್ಕೆಹದಿ ನಾ । ರ್ಲಕ್ಷನೂವತ್ತೆರಡುಹೆಚ್ಚಿದ। ಲಕ್ಷಪಾವುಷವಿಗಳೊಳಿಹುದಾಕ ಡೆಯವಾರಾಸಿ ... ।೪೦॥

ಶರಧಿಗಿಂವ್ಮಡಿಶರಧಿಮಧ್ಯದ।ಧರಣಿಗಿವ್ಮಡಿಧರಣಿಗೀಪತಿ।ಶರಧಿಯೊ ಳಗಿಹವಪರಮಧ್ಯದಧರಣಿಯೊಳಗಿಹುದು ॥ ಮರುತಸಂಭವಕೇಳುಯಿಸಾ ಪರಿ । ಶರಧಿಯನುದಾಂಟದರೆಯುತಿವಿ। ಸ್ತರದಲೊಪ್ಪುವಚಂದ್ರಗಿರಿಯಿದೆ ಜೀವರಕ್ಷಕವು ॥೪೩॥ ಕಾಣಬರುತಿಹುಳಲ್ಲಿಚಂದ್ರ । ದ್ರೋಣಿವೊದಲಾ ದ್ಯೆದುಗಿರಿಗೀ ।ರ್ವ್ವಾಣಬಲಕೊದಿಹುನುಕದನವನೆಸಗದವರೊಡನೆ । ಕಾಣಿ ಸಿದನಾಲ್ಕವುಷಧಿಗಳನು ।ಜಾಣನೀನಿಡಕಿತ್ತುಹಗೆಯುತು । ಕಾಣದಪ್ರೊಲ್ಕೆ ತಹುದುಹೋಗೆಂನ್ನೆಯಹೋಗೆಂದ ॥೪೪॥

ಗಿರಿಯುವೇಲುದಿಸಿಹದುರತ್ಯಾ । ಶ್ಚರ್ಯದವುಷವಿನಾಲ್ಕುಸಂಧ್ಯ ಕರ ಣಿಶಲ್ಯಾಕರಣಿವೃತಸಂಜೀವವೊದಲಾದ ॥ ವೆೊರೆವುತುವಿವುದುಹೊಗ ಲದತಿಹೂ । ಕರಿಸುತಿಹುದೆವಸಹಿತಹುದನೆ । ಮರುತಸುತನಾಲ್ಕವುಷಧಿ ಯೊಳೇನೇನುಗುಣವೆಂರ ॥೪೫॥

ಹಿಡಿದಕಡಿಹೊದ್ದುವದುಸಂಧ್ಯಾ । ಕರಣಿಯುಲಿವ್ರೊಕ್ಕರುಣಶಲ್ಯಾ।ಕ ರಣಿಯುಲಿತುಂಬುವುದವೃತಸಂಜೀವಿಯುಲಿಹೋದ॥ ಹರಣಬಹುದೆಬರಿ ಗೆಮುನ್ನಿನ । ಪರಿಯಸತ್ವಸಗಾಥತನವನು।ದೊರಕುವುದುಸಂಜೀವಿನಿಯು ಪರಿಯಂದುತಿಳುಹಿನು .. ।೪೬॥

ಕೇಳುಜಾಂಬವಭಾಷೆಯಿದುಯಿಸಾ। ರೇಳುಸಾಗರವಿಗಲಿಮತ್ತೀ ।ರೇಳು ದ್ವೀಪಗಳಿರಲ್ಲಿಕಚಿಟುವೆನವನುಬಗಿಗೊಳದೆ ॥ ಕೀಳುವೆನುಧರವವುಷಧಿ ಯುತಹೆ ।ಸೀಳುಘಳಿಗೆಗವುನ್ನಲಕ್ಷ್ಮಣ। ಲೋಲನಂಭ್ರಮಕಾಂಬೆನೆನು ತುದೆಬ್ಬಗೆಗಟರನಾದ ।೪೭॥

ಕರವಮುಗಿದಾಹನುಮಹಲತ್ಸರ। ಸಿರುಹದಲಿನಿಲೆನವಿಸಿರಾಮನ ಚ ರಣಕಾನತನಾಗಿಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನುವಿಭೀಷಣನ ॥ ಇರಲುವಾಯುಸ್ಕಂಧದಲಿ ಗೋ । ಚರಿಸಿತ್ರೈಕುಶಕೇಳುಹನುಮ । ಘೊರೆವಜೀವವುವಾಯುವೆನದೇ ವಾರುತಪಸರಿಸಿದ ... ।೪೮॥

ಉದಧಿಯುತ್ತ್ರಲುಸೋಡದೆದ್ವೈದಶ | ವದನಬಳಿಕಿತ್ತ್ರಲುಕುಪಾರನ | ಕದನಕೇಳಿಯ ಮಾತಳಿಕುಬೇರವಿಮಾನವನುತರಿಸಿ || ಕದನಭೂಮಿಗೆಬಂದನ್ವಯಿಸಿ | ಮುದಲೆರಣವನಂದಿನವೊಲೆನುತಿರ | ಅಧಿಕಮಾನಸನೋಡಿದನುರಜನಿಯಾಳಿಕೊಳುಗುಳವ ||೪೯||

ಮೊರೆವುತಿರ್ದ್ದಪ್ರಹೇಣಸಮುದ್ರದ | ಧರೆಯಬಲುರವದಂತೆನೆಲಿನು | ಬ್ಬರದನೆತ್ತರಿನಬ್ಧಿಮಾಂಸದವಿಮಳದೊಂದೆಯಲಿ || ಶಿರದಮುಂಡದಕಾಲುಕೈವತು | ಹನುಕುಗಳಕಪಿಗಳಕದಂಬದ | ಸರಿಬೆರಿಕೆಯುಲಿಸಪ್ತತಾಳಚ್ಛೇದದುಸ್ಸದಲಿ ||೫೦||

ಕಾಲನಿಕ್ಕಿಲಕಡಿತಪ್ರೋಲಯ | ಸೂಲಿಸುಳಿದಿಳೆಯೋನ್ನಸಿಂಹನ | ಕೋಲುಕೊನೆಯುರಣಾಂಗಣಪ್ರೊಮೃತ್ಯುವಿನಬಾಣಸದ || ವಾಲೆಯೋಸಮರಾಂಗಣಪ್ರೊಯಿಸೆ ಕಾಳಗಕ್ಕಸುರಾಯನಕ್ಷಿಗ | ಳಾಲಿಗಳಿಗತಿಭಯವನೀರಿದುದಣುಗಕೇಳೆಂದ ||೫೧||

ಮುಟ್ಟನಿಲುವೆನೆರುವುಗಮನ | ಮುಟ್ಟಕಾದಲುವುಗಗೆಸರಿಯುಹ | ಘಟ್ಟಿವಾಳರದಾರುಸುರನರನಾಗಲೋಕದಲಿ || ಮುಟ್ಟಿಸಿದರಣವಧುವಿಗೆ ಓಲೆಯು | ಸಿಟ್ಟನೆನಗನುರಾಗರಸವನ್ನು | ಮುಟ್ಟನಿದನೆಂದುಬ್ಬಿಕೊಂಡಾಡಿದನುನಂದನನ ||೫೨||

ತಿರುಗಿಬರೆನೋಡಿದನುನಿಜಸಚಿ | ವರಿಗೆತೋರಿಸುತಮಹಾಸಂ | ಗರಮಹೀರಂಗವನುವಿಂಗಡಿಸುತವಿಮಾನದಲಿ || ಥರಥರದಹೆಣದಟ್ಟಿಗಳನಿ | ಭರವನಿಮುರಕ್ತಗಳಕಡುಭೀ | ಕರದರಣರಂಗಿಸಿತುಕಂಗಳಿಗಾದಶಾಸನನ ||೫೩||

ಹಿಡಿಮುಕ್ಕಲೆಗಳಲಿರಕ್ತವ | ಡಡಕುತಿರ್ದ್ದರು ಮಟ್ಟಿಗರುಕಡಿ | ದುಕುನಿಕಿಲಿಲೆತ್ತುತಿರ್ದ್ದರುರಣಪಿಶಾಚಗಳು || ಕಸಕೆಗಳೊಳಗರುಳತಾಳಿಸಿ | ಹಿಡಿದುಬೋಸಿಸಮಿದುಳದಂಡೆಯು | ಮುಡಿಸ್ಥಾನೆರಡರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರುರಣದಲಮರೆಯರು ||೫೪||

ಹೆಣಗಳನುಬಾಯಿಡುತಿಕ್ಕ್ರುಸರೆ | ರಾಣಿಯಲದಲೊಲದೊಲಿಪು | ಧ್ಯಾನಿಸಿ | ಕುಣಿವುತಿರ್ದ್ದವುರುಂಡುಗಳುಮುದಿರಾವಿಕಾರದಲಿ || ಹಣಿಸಿಕೊಂಡಪ್ರೇತಯಾಗಂಧವ | ರಾಣಿಗೆಮತ್ತಸಿದಂತಿಮಾರೋ | ಗಣಯುಲೆಸದರುಬಹುಕ್ಷಣರೆಂದುತಾಣದಲಿ ||೫೫||

ತೋಗಲಲಂದುವಕ್ಕಿತತಗಳ | ಜಗಲಿಗಳವಿಸರಿಸಿವಿಡಗರು | ಳುಗಳತೋರಣಗಟ್ಟಿರಣವರೆಗಳನಿನಾಸದಲಿ | ಹೊಗಳಿಕೆಯತಲಿಣ್ಗೆಯಲಿಬೀ |

ಯ್ಯಗರಾಶ್ರಮವೆಮ್ಮೊಳಗಾಗಿಕೊಡಗೂ | ಸುಗಳವುದುಮೆಂಬುವರಾಡುತಿರ್ದರು
ಭೂತಸಂದೋಹ ||೫೬||

ಹೆಣನಜಂಪದನಿಟ್ಟಿಲುವಿನು | ಬ್ಬಣದತೊಂಗಲುಗೆರಳ್ದೊಡೆಯು |
ಹಣೆಯುವಾಸಿಗಡುದಿತವುಕಾಟದಹಲಗೆಹರಿಗೆಗ || ಕಣಿಹಗಳಕಬ್ಬುಬಿ
ರಿತಗಳಸಂ| ದಣಿಯುರಣಭೀತಾಳಭೈರವ | ಗಣಪದರ್ಚನೆಯಸವುತಿರ್ದ
ಪದೆಯಿಂದುತಾಣದಲಿ ... ||೫೭||

ತೇರುತುಂಬಿನಲುಡಿದವುತ್ತಿಸ | ಹಾರವನುಹರಿವಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿಹ | ವಾ
ರಣದಂತಗಳಲೊನಕೆಯುಲೆಳೆಯುರಕ್ಕಸರ || ನಾರಿಯುರುಸಲವೆತ್ತಿಸು
ವ್ವಿಸು | ರಾರಿರಾವಣಿಸುವ್ವಿಜಯುವಿ | ಸ್ತಾರಸುವ್ವಿಯೆನುತ್ತಹೂಡಿದ
ರೊಂಡುತಾಣದಲಿ ... ||೫೮||

ಆಲಿಗಳನಾಗಿದುಕಂಟುಳನ | ತಾಳಿಗೆಗೆನೂಕಿದವುಬಕದಿ | ಗಬ್ಬಲ
ವೆಳವುನರಗಳನುನರಿಗಳಸಿಶಾಚರರ || ತೋಳತೊಡೆನಡುಗಳನುವ್ರಕ
ಶಾ |ರವ್ದಲುಗಳಮುರಿದೌಕುತಿರ್ದವು | ಕಾಳಗದಕಡೆನೆಲದಸಿವರಾಸ್ನಿ
ವೇಶದಲಿ ... ||೫೯||

ನಗುತನೋಡುತರಣವೊಚ್ಚುತ | ಮಗನಕೊಂಡಾಡುತ್ತಸರಸಂ |
ಯುಗದಮುಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರಘುರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮನ || ಜಗದುದರನಜ
ನಾರ್ದನನಘನ | ಸಗುಣನಿರ್ಗುಣನಿರುಪಮನಸ | ರ್ಗನವಿಪುಲಸುದ
ರ್ಶನಪ್ರಜೆಬೆವರಿಸಿತಾಖಳನ ... ||೬೦||

ತರಣಿಶತವೀಧಿತಿಯುದ್ಯಮನಿ | ವರ್ರತನಾಶ್ರೀಯುಂಗರತ್ನಹ | ತಿರುಗು
ತಿರುತಿರ್ದುದುಕಣ್ಣಾಕಲ್ಪಾಗ್ನಿತೇಜದಲಿ || ಧುರದಮುಪದುತ್ತಾಪ್ತಭೀಷ
ಣ | ಕರವಿದನುತಸ್ವಾಂದ್ರಭಯುದಲಿ | ತಿರುಗಿದನುಪಟ್ಟಣಗರಜನಿಯು
ಕಳಿಪುಬಹನೆಂದು ||೬೧|| ಕರಸಿದನುಖಳಕಾಲಸೇವಿಯು | ಧುರದವೃ
ತ್ತಾಂತವನುಹೇಳ್ದು | ತರುಣಿವಂಶನದೂತಸಂಜೀವನಿಯಗಿರಿಗೆಂದು |ವ
ರಮಹೌಷಧಿನ್ಸಕಸ್ಕಕಲ್ಯಾ | ಕರಣಿಯನುತರತಾರದೆಬ್ಬಿಯು | ಬ್ಬರದಿ
ಕಾಹುದನುತ್ತಕಳುಹಿದನೆಂವಿನಿರುಳಿನಲಿ ... ||೬೨||

ಎಲೆಕುಶನೆಕೇಳೀತಹನುಮನು | ಕೆಲಸವನುಭೋರ್ಗರೆಮಹಾರಿದ |
ನಸ್ಸಿಲಪಥದಲಿಭುಜವನೊದಲಿನಲೀಲೆಯುಬ್ಬಿನಲಿ || ಕೆಲಕೆಕೆದರಿದವಿಗ
ಗನಸೆಲ | ಕಳನುದತಿಸಂತೋಷವುಖದಲಿ | ಕೊಳುಗುಳಿಗಖಳರಸ್ತ್ರಗ
ಟ್ಟಲುತಗಳುತಡಹಾಯ್ದು ||೬೩||

ಉದುರಿದವ್ರತಾರಕಳಿರಾಹುವಿ|ನಘಟನನುರವಿಕೆಲಕೆಸಾರಿದ | ನಮಿತ

ದುರಿತಭುಜಭವಾಂಡವಂಬುಧಿ | ಕದಡಿದುದುಕೇಳೆಂಜನಾಸುತನೈದಿದ
ದ್ಭುತಕೆ ॥ ... ॥೬೪॥

ಹರಿಣಗಿಂದಧಿಕಶರಭವಧಿಕವು| ಹರಿಣಗೀಸರಳಿಂದವಾರುತ | ಹರಿಣ
ಗಿಂಶರಮಾರುತಗಿಂದವೆತರಣಿಕಡುವೇಗ ॥ ಹರಿಣಗಿಂಶರಗಿಂಮರುತಗಿಂ |
ತರಣಿಗಿವಿಮ್ಮಿಗಿಲೆನಲುಮುತ್ತಾ | ಹರಿಣಶರಮಾರುತರಣಿಮನಕಾಹನುಮ
ಮಿಗಿಲಾದ ... ॥೬೫॥

ಸುರಪನುರುಬೆಗೆಷ್ಠಾರಿಬಹಕುಲ| ಗಿರಿಯುವ್ರೋಲಭ್ರದಲಿಬರೆದಶ|ಶಿರ
ನವರುಸಿಲ್ಲನುತತಷದರುರ್ರುಡಿವಖಡುಗದಲಿ ॥ ಮರುತಸುತಕರಬಾಲ
ದಿಂದಲಿ| ಶರಧಿಯೊಳಗೀಡಾಡಿತಳುವಾಯ್| ತರರೆಯುನುತಲ್ಲಿಂದವಿಸಾರಿದ
ನೀಳುಸಾಗರವ ॥೬೬॥ ಮೇಘಮಂಡಲಕಡುಜವವಿಕಡೆ|ಸಾಗರಕ್ಕೈದು
ವವ್ರೊಲ್ಕೈವಿದ|ನಾಗಲೇವಂಣಿಸುವೆಮನೋವೇಗಕ್ಕೆವಿಸಾರಿಬರೆ॥ಆಗಿರಿಯ
ಕಾದಿಪ್ಪಶಿಳಿಖಿಯುಪಿ| ಯೂಗಿದಿನ್ಯತಪ್ರೋನನದಲಸು| ರಾಗವಿಂದಿರೆಕಂ
ಡುಪವನಜನಿಂದುಬೆರಗಾದ ... ॥೬೭॥

ಜಡೆದಲೆಯುತೊಡಹದವಿಭೂತಿಯು | ವಿಶ್ವವೆರಳೆಜಪಸರದವ್ರುಲಿದೊ
ಗೆ| ಲಾಡಿಯುಕರದಕಮಂಡಲದಲಾಕುಳದಸು ರಲ್ಲ ॥ ಮಿಡುಕುವಧರದ
ನಾಸಿಕಾಗ್ರದೊ| ಳಡಸಿದಕ್ಷಿಯುಮುನಿಯುವೇಷದ | ತೊಡಚಿಕೊಂಡಿಹ
ಕಾಲನೇಮಿಪ್ಪಂತೆರಂಜಿಸಿದ ॥೬೮॥ತನುಜಕೆ ದಾನವನಕೃತ್ರಿಮ|ದ
ನುವಸುಖಿಳಫಲೌಘವಲ್ಲಿಯ | ಘನವನೋ ರವಲ್ಲಿರಂಜಿಪರವ್ಯಗಳು
ವೋಯೆ ॥ಅನಿಲಹಾಲಾಪಲದಹೊಗೆಮುನಿ| ದ ಜನುರುಕೌಳಿಕವನರಿ
ಯದೆ | ಹನುಮಸಹಜದಮುನಿವರೇಶ್ವರನೆನುತ ವಂದಿಸಿದ॥೬೯॥ಎಲೆಸ
ನಾಶಿವಮೂರ್ತಿಮನವಿಗೆ |ಬಳಲಿದನ-ಹಿರಿದಾಗಿ ರವೆ| ನಿಳೆಯುವಿಂ
ದೈತಂದುಕಂಡೆನುನಿಮ್ಮಪದಯುಗವ ॥ ಜಲವ್ರಸಿ ಟಿದರುಳಿವ್ರುಕ್ಷಿತ್ಯ
ದ| ಕೊಳನವಾವ್ರುದುತೋರಿದರೆತಂ | ನಲಸಿಕೆಯುಷ್ಟ ಪರಿಸುವೆನುಹೇ
ಳೆಂದನಾಹನುಮ ॥೭೦॥ ಎತ್ತಣಿಂದೈತಂದೆಕಪಿನಿಂ ಲಾಸವಕೆಳು
ಹಿವನುನೀ | ನತ್ಯಧಿಕನಷೆಕಡುದಾಂಟುಪವಾವನಿಳೆಯೊಳಗೆ॥ ಬಿತ್ತರಿ
ಸುನೀಬಂದಕಾರ್ಯವ|ಹತ್ತಿರಿದೆತೋರಿಸುವೆಕೃತ್ಯದೆ| ಪೊತ್ತಪಲಿತೀಪಿದ
ಮಹಾಪುಷ್ಕರಣಿಯಿದ್ದಡೆಯು ... ॥೭೧॥

ಅವಧರಿಸುಬಂಪವನುರಘುಕುಲ | ದವನಿಪನಕಿಂಕರನುತಾದಾ|ನವ
ರಹುಡಿಗಟ್ಟುವಮಹಾವಿಲಯುದಲಿನಮ್ಮರಸ ॥ ಆವರಮರಯಿರಿತಗಳ
ವಸಾಯಾ | ವಿನರದಲಿಮೂರ್ಛಿಸಿದಬಲಸಹಿ | ತವರನೆಬ್ಬಿಸಲೈಸೆನ್ವೃತ

ಸಂಜೀವನೌಷಧಿಯು ॥೨೦॥ ಪುರವಹೊರವಂಟೀಸುದಿನ ಕಪಿ। ಶರಧಿಯ ನುದಲೊಂಟುವರೆವತ್ಸರ ।ಹಿರಿದಹವ್ರಣವುಂಡೊದೊಳುಳಿದಹವೆಂಬುಳಿದ ಶವ ॥ವುರಳಲೆಷ್ಟುದಿನಂಗಳಹವೇ ।ಬಿರವನರಿಯದೆಬಂದೆವುರ್ಕಟವ ರುಳುಗೊಂಡೆಯುನುತ್ತ ಕಬಟಿವುನೀಂದ್ರನಸುನಗುತ ॥೨೩॥

ಅರಘಳಿಗೆಜಾಂಬವರಬೀಳ್ಕೊಂ।ಡುರುತರದ್ವೀಪಂಗಳೇಳನು । ಶರಧಿಯೇಳನುಕಳಿದುಬಂದೆನುದಿವಸವೆಷ್ಟೆಂದ ॥ ಸೊರಹಿಕಾಲೆಡಿಸುವರೆವು ನಿಪತಿ ।ಸರಸಿಯಾವೆಡೆತೋರೆನಲುಖಳ।ಬೆರಗುಗೊಂಡನುಕಪಿಯುವೇಷದರುದ್ರನಹಸೆನುತ ... ॥೨೪॥

ನೋಡಿದನುವುನದೊಳಗೆಕಪಿಕಟು । ಗೇಡಬಲ್ಲಿದನಹನುಸರಿಸಿಯು। ಕೂಡಿದಲ್ಲದೆಸಾಯುನಿವಾನೆಗಳದೆಶೆಯಿಂದ ॥ ನಾಡಿಕೊಲುವೆನುತನಗೆಜಯುವೇ। ಗೂಡವಿರ್ದಡೆಪರವುಸಾಹಸ। ಗೂಡಿವುುರಿವುದುವುಂತ್ರವೆನುತಾಕೊಳಕೆನಡೆತಂದ ... ॥೨೫॥

ಬಳಿಕಕೇಳಾಕೊಳನೊಳಗೆಸುರ । ಲಲನೆಯೊಬ್ಬಳುಪತಿಯುಶಾಪದಿ। ಮುಳುಗಿವುೂರುಯುಗಂ।ಬಿಂದಿರುತಿಹಳುನೆಳಲಾಗಿ ॥ ಜ್ವಲನಸಖಸುತನಿಂದವುಡಿದಟೆ । ಕಳಿ।ಪದಂದಿನಶಾಪಸರಸಿಕೆ । ಸುಳಿದವರಬಿಡದರಸಿ ಸುಂಗುವಳಂದುವೊದಲಾಗಿ ... ॥೨೬॥

ಆಸರಸಿಯಿಪ್ಪೆಡೆಗೆಯಿ।ಖಮುನಿ । ವೇಷರಚನೆಯದೈತ್ಯದಪ । ಹಾಸದಲಿತೋರಿದರೆಬಂದನು।ಪಸರೋವರಕೆ ॥ ವಿಾಸಲಳಿಯದಕವುಲಕುಮುದದ । ವಾಸನೆಯ।ರೆಸೊರೆಗಳಿರುಬರಿ। ಸೂಸುತಿಹತುಂತುರಿಗಿಲಾಸವನೋಡಿಹರುಷಿಸಿದ ... ॥೨೭॥

ವರಮುನೀಶ್ವರನ।ಲ್ರುವೆಸೆವಾ।ರಿರುಹಕ್ಕೆರವದಿಂದಲೊಪ್ಪುವ।ಗರಸಿಯಿದುಸೀತೋದ್ಧ।ರ್ರುವಿಗೆನೋಡಿದಾಕ್ಷಣಕೆ॥ ಹಿರಿದುಬಳಲಿಕೆಯುಡತ್ರಂದಾ ।ಕ್ಷಣದಿಹ।ತೆಸಾರಿಕರೆವುುಖ । ಚರಣಪ್ರಕ್ಷಾಳನವವಿಗೆವೊಗದನುವಿಷೋದ್ಯಶವ ... ॥೨೮॥

ಕುಡಿಯದಿರುನಂಜಸರೋವರ। ಬಿಡುಕಪೀಶ್ವರಕಪಟವೇಷದ । ಹಯುಷಿವಿವರ್ತನನುವುನಿರತಿಯುಲ್ಲವಾನವ ನು॥ವುಡುವಪೊಗದಿರುವಿಾರಿಹೊಕ್ಕರೆ। ಹಿಡಿದುನುಂಗುವದೊಂದುನೆಗಳವ। ಕಡವುಸಾವುದುವಿಹಿತ ವಲ್ಲೆಂದುದುನಭೋನಿನದ ॥೨೯॥

ಸಾರುವಭ್ರದನುಡಿಯುನಾಲಿಸಿ । ವಿಾರಿಕುಡಿದನುಕಡೆಯುನುತ್ತಖಳ ಬೇರೆರಾವಸಾಂಘ್ರಿಯುನುನೆನದುಪಚರಿಸಿಕೊಂಡಡರ್ವ ।ವೀರಹನುವಾ

ನುಪನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ|ವಾರಿಯುಬ್ಬಿದ್ದಿದ್ದ ತುಡುಕಲು |ಕೇರಿದಭ್ರದಥೆರೆನೊರೆಯತುಂತುರುತುಷಾರದಲಿ ... ||೮೦||

ಒಡನೆಚರಣಂಗಳನು ಪಿಡಿಯುಲು | ಕೊಡಹಲಾಪದವನಜನುವೆುಗುಳವ | ಗಡದಿಜಾನೂರುಗಳುಕಟಿಯುರುಬಾಹುಶಿರಸಹಿತ || ಪಿಡಿದುಪಾತಾಳಕ್ಕೆಳೆಯುಲು |ವೈಡಪರಾಕ್ರಮಿರೇಷವಿುಗಿಲದ | ರೊಡನೆಹೊರಲಳುವಹುದೆನುತವುನದೊಳುನಿಧಾನಿಸಿದ ... ||೮೧||

ಬೆಳದನನಿಲಜನವಯುವವುಬಾಯ್|ಗಳವ್ರೊಡದವ್ರೋಲದರತೆನುವೆ|ಗ್ಗಳಸಿತುಂಬಿತುಕೊಳನೆರೆಯದಿರೆಬಹಳಖಾತಿಯುಲಿ || ಹಲುಗಳುರುವುುಷ್ಟಿಪ್ರಹಾರದಿ| ಕಳಚಿಬಿಗಿದನುಬಾಲದಲಿತನು | ಕಳವಳಿಸಿಚೀರಿದುದುಖಳಬೆದರಲುವುಹಾದ್ಭುತಕೆ ... ||೮೨||

ಹೆಚ್ಚಿದದಿವ್ಯಯಕಿತ್ತುಸರಸಿಯು| ವುುಚ್ಚಿಖಳಬೆಬ್ಬಿರಿದುಯಿರಲಾ|ನಿಚ್ಚಟದಸಾಹಸವಲವಕೇಳಿರಸಿಜಲಚರವ|| ಪುಚ್ಛವನುಹಿಡಿದಡರಿಸರಸಿಯೊ| ಳುಚ್ಚಲಿಸಿಬರಗಿರಿತಡೆಯೆವು|ತ್ಯಚ್ಚರಿಯದೇನೆನುತವಜ್ರಶರೀರಬೆರಗಾದ ... ||೮೩||

ತಳಕನೀಡಿದನುಘ್ರಯುಗ್ಮವ ನೆಲೆಯಕರಾಸಿಬಲಿಕವುಟನೆಗ|ದಳಕದದಿವ್ಯಯಕಿತ್ತು ನಾವುಕರಾಗ್ರದಲಿಧರಿಸಿ || ಒದುದಕ್ಕೆಯಲಿಹಿಡಿದುನೆಗಳನುಕೊಳನಹೊರವಂಟನಿಲಸಂಭವ | ಬಲಿಯುಕಾನಕ್ಕೆದಿದಂದಿನವಟುವೊಲೆಸದಿರ್ದ ... ||೮೪||

ಅನುಣಸುಯುವಾಯಿತ್ತುಕೊಳವಾ |ರಿರುಹ್ಯ್ವೈರವವಡಗಿಹೋದವು|ಘುರುತತನಯುನಸಾಹಸವಕಂಡಡಿಗಡಿಗೆಹೊಗಳಿ || ಗೊರವವೇಷದಿವುುನ್ನಿನಂತಿಹ |ಸರಿಮುನೀಕ್ಷಿಸಿಹನುವುಹಸ್ತದ | ಗಿ ಳುಲಿಸ್ಪಿಳಿಸಿದರೆಅಜಿಗಿಜಿವಾದನಾದೈತ್ಯ ... ||೮೫||

ತನುಜಕೇಳ್ ಗಾಂಧರ್ವಸತಿಕಲಿ| ಹನುವುನ ಘೆಜನೆನಿುಸಿದಳುತ|ನಿನೆಯುತನಗೆಯುಗತ್ರಯುಂಗಳೊಳಿತ್ತಶಾಪವನು | ಅನುವರಿಸಿದನುನಿನ್ನಬಸುರಲಿ| ಜನಿಸಿದೆನುತಾದನ್ಯಳಾಡೆನು || ನೆಸರಹಸಿದ್ಧಿಸಲೆನುತಳ್ಕಿದಿದಳಭ್ರಮುಂಡಲವ ... ||೮೬||

ಇತ್ತನನಿಲಕುವುಾರಪಟ್ಟದ | ದೈತ್ಯನುಪಟಳದಿಂದಳದಿಂದತಳುವಾ| ಯಿತ್ತೆನುತಲತಿಜವದಿಬರೆಕಂಡನುವುಹೀಧರವ|| ವೊತ್ತದದಿವ್ಯಯನಡುವೆಗಿರಿರಾ |ಜೋತ್ತುನುನಿಲಜಕ್ಕೆಲದಂದದಿ | ಲುತ್ತದಲ್ಲಿರೆಕಂಶುಪವನಜನಿಂದುಬೆರಗಾದ ... ||೮೭||

ಕಂಡೆವೈಶಿವಶಿವವಿಚಿತ್ರನ । ಖಂಡಿತೈಶ್ವರಿಯದಗಿರಿಯವರಾ। ತರ್ಗಿಂ ಡಲೇಜೋಮಯದೌರ್ವಾನಳನದಂಡಿಯಲಿ॥ ತಾಂಡವಾಡಂಬರದರಭಸ ವ। ಕೊಂಡಲಿದುವೊಗದುರವಣಿಸಿಹರಿಂ । ಕೊಂಡದುರುತಿಬೆಧೂಮ ವೆನುತಲ್ಲಿಂದಲಾಗಿಸಿದ ... ॥೮೮॥

ಪ್ರಳಯಪವನನಜವದಲನಿಲಜ । ಗಳಿಸುತಿರಲೊಲದಾಡುತಿರ್ದವು । ಕೆಲಬಲದಲಿದರ್ ಚಲದಿಳೆಂಯಕ್ಕ ತಳವವನಿತಳ ॥ ಉಳಿದತರುತತಿಹಾರಿದ ವುತರ। ಗೆಲೆಯವ್ರೋಲಭ್ರಕ್ಕೆಮ್ಮೃಗಘನ । ಕುಲಸಹಿತಲೇವಂಣಿಸುವೆಹ ನುಮನನ ಘಳಿಯಲಿ ... ॥೮೯॥

ಬಂದುಪವನಜಗಿರಿಯಸಾರಿದ। ದೇದುಬೊಬ್ಬಿಡಲದ್ರಿತಲ್ಲಣ । ದಿಂ ದಕಂಪಿಸಿತೋರಲಲ್ಲಿಯಾಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರು ॥ ಮುಂದುಗೆಟ್ಟೋಡಿದರುಕ ಡುಭಯ।ದಿಂದಹತ್ತಿದಗಿರಿಯಜಾಂಬವ।ರೆಂದದಿವ್ಯೌಷಧಿಯನರಸಿದನಾ ನಗಾಗ್ರದಲಿ ... ॥೯೦॥

ಉರಿಯನಪಗಿಸಿಕೊಂಗುಭಯದಲಿ ।ಮೊರೆಯಲೊಲ್ಲದೆನಿಂದುಹೊಗೆ ಯಂ। ಕುರಿಸಲೊಲ್ಲದೆಮ ಹೂಂಕೃತಿಯಿಲ್ಲದಿರೆಕಂಡು ॥ಕುರುಹಕಾ ಣದೆಹೊತ್ತುಹೋಯಿತು।ಬರಿದನೇರಿಸಿನುಡಿದೆಸಂಧ್ಯಾ।ಕರಣಿಮಾಡು ದುಮುದ್ದುಕಾಣೆನೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿದ ... ॥೯೧॥

ಬರಿದೆಕೊಂದೆನುಕಪಟವೇಷದ। ಗೊರವದೈತ್ಯನಕಟ್ಟತಂದರೆ । ಕು ರುಹತೋರುವೆನೇನಹನುಮಾಡಲಿಂನಿದಕೆ ॥ ಗಿರಿಯನೊಯ್ದರೆಬಲ್ಲ ಜಾಂಬವ। ರರಸಿತೊಳಂತಾನೆನಾನಿಂ । ನರಸಲಾರೆಯನುತ್ತಧುಂವಿ ಕ್ಕಿದನುಧಾರುಣಿಗೆ ... ॥೯೨॥

ಸುತ್ತಬಾಲವನಗಿಶೈಲವ। ಕಿತ್ತುರೀರೇಳ್ಲೋಕನಡುಗಿತು। ಯೆತ್ತಿ ದರಕುಲವೆಂಟರಳುಬಿಡದೆಜೋರಿದವು ॥ ಬತ್ತರಿಸುವರನಂತರಹಿಗ ಳು ।ಮುತ್ತಿನವಚರಿತ್ರವನುಹಿಡಿ।ದೆತ್ತಿದವ್ರೋಲೆಸದುದುಕರಾಗ್ರದಿನ ಗಮರುತ್ಸುತನ ... ॥೯೩॥

ಫಣಿವೆದೆವೆಣೇಬೆಳಮುದ್ರಿಕೆ । ಗಣದದೀಧಿತಿಸುರವಿಮಾನದ । ನಣ ದುಬೆಳಗಿದುದಮಲತೇಜದಲಖಿಳದಿಗುತಟವ ॥ ಕ್ಷಣದಿತುಡುಕಿದಗ್ರಸ್ತ ರಾಹುವಿ। ನಣಲೋಲಮಮಹಿಮಾಂಶುತಾರಾ । ಗಣಸಹಿತವೇರಂಜಿಸು ವ್ರೊಲೊಬ್ಬೆದುದುಚಂದ್ರಗಿರಿ ... ॥೯೪॥

ಗಗನಸರಸಿಯದಾಟಲಿಕ್ಕಿದ। ನಗದಚಕ್ರತ ।ವ್ರೊರಾಹುವದಿಯು। ದ್ದಗ ಳರ॥ಳನೋಳ್ಪನಿಮಿಷರನಿಳ್ಳಕದೆಯಡಪರವಿದೊ। ಬಿಗಿದಕೈಲವ್ರೋಚಂ

ವ್ರಕಾಂತವಿ । ಮೃಗಧರಗೆನಿರ್ಮಿಸಿಮರುತ್ಸುತ । ನೆಗಳಿದನುಲವರೂಥ
ಘೋಯೆನೆಮೆರದುದಂದಚಲ ... ॥೯೫॥

ಭರದಿಘೂರಗಿದಿರಿಯುತಾಳಿದು । ಮರುತಸುತಕಡುಜವದಿಸಪ್ತ । ವ
ರಣವುದಧಿಯುದಾಂಟಿಸಪ್ತದ್ವೀಪಗಳುಕಳಿದು ॥ ಬರುತಿರಲುಲಂಕಾಪುರ
ದಲ । ಬ್ಬರವಿಸಿತುತತ್ವೈಭವಿತ್ತಲು। ಹರಿಶರಣಕಡುದುಗುಡದಲಿಜಾಂ
ಬವರೊಳಿಂತೆಂದ ... ॥೯೬॥

ಕೇಳುಜಾಂಬವಘಳಿಗೆಯೆನಿತಾ । ಯ್ತೇಳುಶರಧಿಯುದಾಂಟುವನೆಮ।
ತ್ತೇಳುದ್ವೀಪಂಗಳನುಕಳಿವನೆನೀನುಕುರುಹಿತ್ತ ॥ಶೈಲದಲ್ಲಿಗೆತೆರಳುವನೆ
ಮಿಗೆ । ಕೇಳುವನೆಪರಮೌಷಧಿಯುನರಿ।ದಾಳುಗಳದೇವನುಮರುತ್ಸುತ
ತಹನೆಹೇಳೆಂದ ... ॥೯೭॥

ಎಲೆವಿಭೀಷಣಧರಣಿಜಲದಲಿ ।ಕಲಸಿದರೆಕುಲಗಿರಿಗಳ
ವಹರಿಹರರುಮುಡಿದರೆಶಕ್ತ್ಯುಡಗಿದರೆ ॥ ಜಲ
ಕಲಿಹನುಮನ್ಶೈಕಹನುಹನುಮೂಲಿಕೆ
ರಿಯುತಹನೆಂದ ...

ಧರಿಸಿಗಿರಿಯನುಬಂದಪಥದಲಿ । ತಿರುಗಿದ
ವಿನಪ್ರೊಳೊಪ್ಪಿದುದುತದ್ಗಿರಿಕರದಲನಿಲಜನ
ದನು । ಹಿರಿಯರಿಗೆಸಂಗರದಭೂಮಿಯ । ವ
ಹೊರಗಿರಿಸುಹೋಗೆಂದ ...

ಈತನಡದನುವಾಯುಪಥದಲಿ । ವಾತಜನನ
ತುವಿನದಕ್ಷಿಣದದೆಶೆಯಲಿತಿರುಗಿನಡೆತಂದು ॥ ವ
ನಜಕಾ । ಜಾತಕಂಗೆಲೆಜ್ಜೀಯ್ಯಬಂದನು ॥ಭೀತ
ದಪರ್ವೆನೀಗೆಂದ

ಅವರೆನ್ನನುಕೊಂಡುನಡೆಲವ। ಣೋದಧಿಕ್ರಮಿಸೆಡಗ
ದಪದ್ಮಾರಾಧಕನುಕೊಂಡೊಯ್ವನಜಸುತನ ॥ ಆದಿಯಮಲಬ್
ದ್ಯಾ । ವಾದಿಗಳನುಖಮುಯುದಪರಮಾ । ಹ್ಲಾದಕಿವ್ಮಿಗಿಲೆನಲುಹೊ
ಗಿದನಾವಿರಿಂಚಿಸುತ ॥೧೦೧॥

ಹೊಗಳಿದನುಜಾಂಬವವಿಭೀಷಣ । ನೆಗಳಿಕೊಂಡಾಡಿದನುಅನಿಮಿಷ
ರೊಗುಮಿಗೆಮುಹೂಮಳೆಯುಸುರಿದರುಅಂಜನಾಸುತನ ॥ ನಗಧರಸರಾ
ವಶಾಂಖ್ರಭೃತ್ಯನ । ವಿಗತರೋಮಸಹಸ್ರಲಿಂಗನ। ಬಿಗಿದಪಂಚೇಂದ್ರಿ
ಯುದನಿಗ್ರಹವಜ್ರಕಾಯನನು ॥೧೦೨॥

ಮಗನೆಬಂದ್ಯೆಬ್ರಹ್ಮನೈನವ । ಸುಗುಣಬಂದ್ಯೆಕಂಪಬಂದ್ಯೆ ।ಜಗದೆ
ಜೀವಕುಮಾರಬಂದ್ಯೆತಂದೆಹನುಮಂತ ॥ ವಿಗೆಭಗೀರಥವಂಶವಾರಿಧಿ।
ಮೃಗಧರನೆಬಂದ್ಯೆಮಹೀರುಹ। ಮೃಗಕದಂಬಕಪ್ರಾಣಮಾರುತಬಂದೆ
ಯೆಂದ್ರಯುಂದ ... ।೧೦೩॥

ಮದ್ದನಾಪ್ತರಹೇಳಿದರೆಕಿ । ತ್ತದಿರ್ಯನಂತಂದೀವಿವೇಕದ ।ಮು
ದ್ದುತನವನುನೋಡಿದ್ಯೆಲಂಕಾಪುರಾಧಿಪನೆ ॥ಇದ್ದಡೀಹನುಮಂತನೀಬ
ಲ । ಪೆದ್ದಿತೆಂದಾಪ್ಮೇಗೆಮೊದಲಲಿ।ಹೊದ್ದಿಸಿದನುಡಿಗೂಣಯುಪ್ರುನಮ
ಗಿಲ್ಲವಲೆಯುಂದ ... ॥೧೦೪॥

ಈತನನುಹೊಗಳುವರೆಜಿಹ್ವೆಗ। ಳೇತರವ್ರುನಮ್ಮ ಪ್ರುಚರಾಚರ ಚೇತ
ನನಚೈತನ್ಯವಾಯುಕ್ಷಾನಿಧಾನಿಸಲು ॥ ಈತ್ರಗಿಂದಧಿಕರುವಿಚಾರಿಸ ॥
ಭೂತನಿಕರದೊಳಿಲ್ಲನಿದುಸಾ। ಕ್ಷಾತಪೌರಾಣಪ್ರಸಿದ್ಧರಹಸ್ಯವಲೆಯುಂ
ದೇವಕಾದಿರು।ದಳದುಳವಹಾಯಿದಪ್ರೊಸುರ
ಗುಣವಂತಬಲವಂತ ॥ ಅಲಸದೆನ್ನಯು
ಯುಲತಂದೆಯುನುತು । ಜ್ವಲಿಸುವಪ್ರುಕದನಾ
ದ ... ॥೧೦೬॥

ರಘುಕುಲ । ದರಸನನುನೋಡಿದನುಪಾಡಿ
ರಿತ್ರವೆನುತ್ತಲಜಸೂನು॥ ಗಿರಿಯುಲೌಷಧಿನಾ
ಭೇದಗಳಸಂ। ಚರಿತನಲಿಸಂಧಿಸಲುಬಳಿಕು
... ।೧೦೭॥

ಸಚರಾ । ಚರಪತಿಯುನಾಸ್ಯದಲಿಬೆರಳಿಂ॥ದೊರ
ವಿನಿಯುಮೂಲಿಕೆಯ ॥ ನರಚರಿತ್ರದರಾಯುತೊ
ಹಳಾಭಿವೃದ್ಧಿಯು ವಿರಚನೆಯುಬಂಣಿಸಲುಗೋಚ
।೧೦೮। ಹರುಷದಿಂಗಿಲಾಸ್ಯಪ್ಟಿಕರ್ತನ।ಹಿರಿಯುಮಗನೆ
ಮನಂ । ತರದಿಲಾದಿಫಣೀಂದ್ರನನುಮನುಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರ
ನ ॥ ಶರಧಿಮವಸ್ತ್ರಾನಿಸಿತುಸುರಪುರ ದರಸವೊದಲಾದಖಿಳಲೋಕೇ।
ಶ್ವರರುಹೊಮ್ಸಿದರೊಗೆವರೆಗಳನಿಜಪುರಂಗಳಲಿ ೧೦೯। ಜಾಣನಲ್ಲಾ
ಜಾಂಬವನಾಗೀ । ವಾರ್ಣಧನ್ವಂತರಿಯುಮಗನಾ ಘ್ರಾಣದಲಿಹಿಂಡಿದನು
ತೊಟ್ಟನುಕ್ಯೆಯುಲೌಷಧಿಯು ॥ ಕೋಣಪರುನಟಿಸದಪ್ರೊಲಾಕಪಿರಾಣ
ಮೊದಲಾದಖಿಳಸುಭಟರ । ಪ್ರಾಣರನುನೆಗಹಿವನುಗಣದೊಣಗಾಸು
ಷೇಣಕನು ... ।೧೧೦॥

ಎದ್ದವರಕೈಯಿಂದರಣದೊಳ| ಗಿದ್ದರಕ್ಕಸವೆಣನಸೇದೆಳ | ದದ್ದಿಸಿ
ದರಬುಧಿಯುಲಿವಾರಣವಾಜಿಗಳುಸಹಿತ ॥ ಇದ್ದಮರ್ಕಟನಾಯಕರರು|
ದೊದ್ದಿಗರೆಸೇಳಿಸುತ್ತೆತವಿಸ್ಮಗೆ |ಮದ್ದನೋಡಿದರತುಳಭುಜಬಲರಡಗಿತ
ದಿ್ಯುಲಿ ॥೧೧೧॥ ಮರ್ದಿಸಿದರೌಷಧಿಯುಬಾಲದ|ಲುದ್ದಿ ಕಟಕದವೇಲೆ
ಚೆಲ್ಲಲಿ|ಕದ್ದುದನಿಬರಚರ್ಮಶೋಣಿತಮಾಂಸವೊಂದಾಗಿ॥ ನಿದ್ರೆತಿಳಿದಂ
ದದಲಿಬಲವು |ಬೆದ್ದುಬೊಬ್ಬೆಯನಿಡಲುನಿದ್ರೆಯು | ಲಿದ್ದರಾಕ್ಷಸನಿಕ
ಲಬಲುಭಯದಿಂದೆಕಳವಳಿಸೆ ... ॥೧೧೨॥

ಕೇಳಿದೈಬಳಿಕೆದ್ದುದೆಪ್ಪ | ತ್ತೇಳುಕೋಟಿಪ್ಲವಗನಾಯಕ | ರಾಳು
ಸಹಿತೊಂದೇಕ್ಷಣಾರ್ಧದೊಳೇನುವಿಸ್ಮಯವೊ ॥ಶೈಲತರುಸಂಕುಲದಿರ
ಘುಭೂ|ಪಾಲಕನನೋಲೈಸುತಿರ್ದುದು|ಕಾಳಗದೊಳಳಿವಾಯಿತೆಂಬುದ
ನರಿಯರವರೆಂದ ... ॥೧೧೩॥

ಎಲೆಮುನೀಶ್ವರಹೇಳಿದೀಕಥೆ | ನೆಲೆಗೊಂದುಚಿತ್ತದಲಿಲಕ್ಷ್ಮೀ|ನಿಳ
ಯನೆಂದೇನುಡಿದೆರಘುರಾಜೇಂದ್ರಚಂ[illegible]ರ ॥ ಅಳಿವತೋರದಿರಕ್ಷ
ಯಂಗೊಡ | ನುಳಿವತೋರದಿರನುಚರರಿಗೆ | ರೊಳಗನರುಹಿಸಬೇಕೆ
ನುತನುಡಿದರುಕುವರಾರಕನ ... ॥೧೧೪॥

ಇದುಕಣ್ಣಾನರನಾಟಕದರೂ | ಪದವಿನೋದವಿದೀಗಲಾದಕ| ವದನ
ನುಳಿದಮೃಹಾಸುರೇರಗಭಟರಕೈಯಿಂದ ॥ ಉದುಗಲರಿದಾಯುಷ್ಯದ
ನುಕೇ |ಬಿಡಿದನಚಕ್ರತನುಚ್ಚರಿಯುಬೀ |ರಿದಸ್ತ್ರಬಾಧೆಗಳುಟಿಬೊಮ್ಮ
ಕೆಬೆರಗಬೇಸೆಂದ ... ॥೧೧೫॥

ಬೆರಗದಲ್ಲವೆಮುನಿಪರಘುಕುಲ | ದರಿಕೆಯಿನಿತನಿಲುಪವನಜ| ನರಿ
ಕೆಗುಂದಿದುದಿಲ್ಲಶರಣಮರಣದಿಜೀವಿಸಿದ ॥ ಉರುಮಹಾಂಬವದೇವಕಾಯು
ವ |ಧೊರೆಮುನಿಹನಿಸ್ಮಯವೊನೀಸಮ |ಗರುಹಬೇಕೆಂದೆರಗಿದರುಕುಶ
ಲವಕುಮಾರಕರು ... ॥೧೧೬॥

ಧರಣಿಜಯಸುದ್ಧಿಯನುತಂದಂ |ದರಸರಾಘವನಿತ್ತವರಧಿ|ದಿರವು
ಘಟಿಸಿತುಮಾರುತಿಗೆಸ್ಥಿರತನುರೆಜಾದು ॥ ಶರಣುಹೊಕ್ಕವಿಭೀಷಣಂ
ಗಾ | ಯಿತ್ತರಲುಬೊಮ್ಮನವರದಿನಜಸುತ | ಹರಣಹಿಂಗದೆ ದುಕಿದನು
ಬಾಣದಲಿಕಮಲಜನ ॥೧೧೭॥ ಉಳಿದರದರಿಂದವರುಮೂವರು |ತಿಳಿಯ
ಲಧಿಕರುದೇವರಿಗೆವೆ | ಗ್ಗಳಿಯುಭಕ್ತರುಜನನಮರಣವಿಹೀನರಹರವರು
ನಳಿನನಾಭನಭಜಕರೇನ |ಗ್ಗಳರೊಜಗದಲಿದೃಷ್ಟವಿದುಕೇ| ಳಲೆಕುಶಾ
ನುಜಕೇಳುಕುಶಕೇಳೆಂದುಮುನಿನುಡಿದ ॥೧೧೮॥ಬಿನ್ನವಿಸಿದರುಜಾಂಬ

ವರುಪ್ರತಿ । ಪನ್ನಹುನವುನಶಕ್ತಿಯನುಮೇ ।ಲುನ್ನ ತದಸಾಹಸವಸು
ಗ್ರೀವಾದಿಸುಭಟರಿಗೆ ॥ಜೊನ್ನವಿಲ್ಲದರಜನಿಯಿಳಿಸಂ।ಪನ್ನವುರೆಭುಜಬ
ಲವಲಾಗೆವೇ।ಳ್ಸನ್ನತದಸಂತೋಷಶರಧಿಯೊಳದ್ದಿದನುನ್ನ ಪರ॥೧೯॥

ವಾಯುಜನಕಂಡಸುರರಿಪುಪುಳ ! ಕಾಯುವಮಾನಿತನಾಗಿಸಾಸಿರ ।ಬಾ
ಯಿಶೇಷನಹೊಗಳಿಕೆಯಹೊಗಳಿದನಲ್ಲೈಬಳಿಕ ॥ ಆಯ್ದಿದೌಷಧಿಗಳನು
ಕಟಕದ । ರಾಯುವೈದ್ಯನುಸಂವರಿಸಿದನು । ವಾಯುವಾದುದುಶೈಲಹ
ನುವುನಹಸ್ತದಲಿಬಳಿಕ ... ॥೧೭೦॥

ಕಪಿಗಳುಬ್ಬರದಬ್ಬರವುಕಾ। ಶ್ಯಪಿಯುಕುಂಭಿಕ್ಕಿದುದುದನಿವಿಷ।ರ
ಪರಿಮಿತಸಂತೋಷದಲಿಸುರಲತೆಯಕುಸುಮಗಳ ॥ ತಪನವಂಶದತ್ತೊರ
ಪೆಯರಸನ ! ವಿಪುಲಬಲದಲಿಸೂಸಿದರುರಣ ।, ಕುಪಿತಬಲಲಳಿವುಸಗಿತ
ತಂಮೇಲೆರಜನಿಯುಳಿ ... ॥೧೭೦।

ಮುಪ್ಪತ್ತಾರನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಮುಪ್ಪತ್ತೇಳನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ದೇವರಾವಣನಕಟಕವಮೃತಸಂ । ಜೀವನಿಯೊಳಸುಪಡೆದ
ಬಳಿಕವಿ । ಭಾವರಿಯಬ್ಳಾಯಿತ್ತುಲಂಕಾಪುರವುನರ್ದಹನ ॥

ಪದ್ಯ॥ ಕುಶನಕೇಳ್ವೈಭರ್ಜರದಸಿಗು ।ರಿಸಿದಹರುಷದನಿಸ್ಸಪತ್ನದಿ।ಸ
ಸುರಕುಲವಿರುದ್ಧದುಸುನಿಭ್ರಭರದಭಾರದಲಿ ॥ ಕುಶನನುಜಕೇಳಿವರು
ಮಾಡಿದ । ಹೊಸಪರಿ ಳಕನಲಿಕೆಯುಕೆಣಕಿದ। ವಿಷಮವಿಗ್ರಹದಭಿನವ
ಪ್ರಾರಂಭಸಂಭ್ರಮವ .. ॥೧॥

ರಚಿಸಿದರುದಶವದನದಲಾಗ್ರ । ಪ್ರಚುರಪಾವಕನನುಸರೋಷದ।ಲ
ಚೆಲಸಾಹಸಮಲ್ಲರುಭುವನಾಥಲಕ್ಷ್ಮಣರು॥ವಚಿಸಲೇನದನಖಿಳಸುಭಟ
ಪ್ರಚಯನಿರಸನನಿರ್ಗಳಿತತರು । ಸಿಚಯದಲಿನೆಲಿಗೊಳಿಸಿದರುಪವಮಾ
ನಬಾಂಧವನ ... ॥೨॥

ರಣಮಹೀಮಂಡಲವಭೈರವ । ಗಣದದೀಪಾವಳಿಯೊಈಶನ । ಹಣ
ಯಹುತವಹನಟ್ಟಹಾಸವ್ರೊಶಿವಮಹಾದೇವ ॥ ಕಣಸಿಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕ
ವೀರಾ । ಪೆಣನಪಟ್ಟಣಸ್ಯೆದಿಕದನವ। ಕೆಣಕಲೈದಿದದಂಡೊಕೈಗೊಳ್ಳಿ
ಗಳೊಕಪಿಬಲದ ... ॥೩॥

ಏರಿದರುದುರ್ಗವನ-ಬೊಬ್ಬೆಯ । ತೋರಿಸದೆತುದುವರೆಗೆಕಿಡಿಗಳ।
ಹಾರಿಸಿದಪ್ರೊರಿಕೆಯಲೊಳಬಿವಾದ್ದಿಳುವೇರಿಯುಳಿ ॥ ಮೂರುಸುತ್ತಿನವಳ

ಯದಲಿಕಾ | ಲೂರಿನಿಂದಾದುನಿಂದವ್ಯೈಯಲಿ | ತ್ರೋರಿತಾಕಪಿಸೇನೆಪರಿ
ವೇಷದವ್ರೊಳರಿಯುವನ ... ॥೪॥

ರಣಪರಿಶ್ರಮನಿರ್ಗಣದಭಾ | ರಣೆಯುನಿದಾಘ್ರಂಗನೆಯನಿಬಿಡ | ಪ್ರಣ
ಯಪಟುಭಟರಿರ್ದರಬಲಮಜನದತೋಳಿನಲಿ ॥ ಮಣಿವವೋರೆಯುತೋಕಟಿ
ಕೆಗಳ | ಕಣಗಳರೆಚುಚ್ಬುಗಳಹಯವಾ | ರಣಕದಂಬಕವಿದ್ದದುರು
ಶಾಲಾಸುವೀಥಿಯಲಿ ॥೫॥ ಬಳಕಬೊಬ್ಬಿರಿದಬ್ಬರಿಸೆಕ್ರೈ | ದೊಳಸುಕಾ
ರರುಹೊಕ್ಕುಹೊದರು | ತ್ರೂಳಲಿಕೆಯುತೆರುಚೆರರಕ್ಕೈಗೊಳ್ಳಿಗಳಕಡು
ಹಿನಲಿ ॥ ಬೆಳಗೆಸಿದರುರಿಯುನ್ನುಮಣಿಮಯ | ಸಿಳಯುನಿಳಯದಲೋ
ವೆಗಳಗಾ | ವಳಿಯಮಾಡಿದರುರವಣಿಗರೊಳಹೊಕ್ಕರಗಲದಲಿ ॥೬॥

ಬಿಸರುಹೈರುವಶರಸುತೇಳುನ | ಮದಮುಖರುನುರಿಗೊಳ್ಳಿಗಳಲೀ | ಸ
ದಮುಸಂಘಟಿಸಿದರುಬಾಗಿಲುಗಳಲಿಮನೆಮನೆಯ ॥ ಕುದುರೆಗಳಹಲ್ಲಣಿಸು
ಪರಮದ | ರವಿನಿಗಳಪಂಣುವರನುರಿಯಲಿ | ಹಾದುತಹರಿದಾಡುವರಹೊ
ಗಿಸಿದರಂತಕನಪುರವ ॥೭॥

ಕಳಕಳದಲಿವಹಸುಮನಿವಹ | ಗ್ರಳಸಾಪ್ರೇಣಗವಾಕ್ಷಗಜನಿವ | ನಳ
ಸುರೇಂದ್ರ |ಜಸೂನುವಿರನಿವನೀಲನಿವನೆನುತ ॥ ಬಳಿಸಲಿಸಿಬಲಿಪಂಕದಲಿ
ತಂ | ಬೊಳಗೆವಾರದಿಟ್ಟುಪುರರವ | ಕುಕ್ಕರಕ್ಕದೊಳ್ಳಾಳೆಹೊಯ್ದಾಡಿ
ದರುಹರಹಿನಲಿ ... ॥೮॥

ಬೊಬ್ಬೆಬಲಿದುದುನಗರದಲಿಬಳಿ | ಕುಬ್ಬೆಮರಿದಿವದಂತಸರಿಯಂ |
ತಬ್ಬಿದುದುನತ್ತಲಿಯುಕಲ್ಪದಪಚ್ಚಿನಂಪದಲಿ | ಎಬ್ಬಿಸಿತುಕಳಕಳಿಕೆ
ಮಾಜನಬೊಬ್ಬೆಗುಂಪದುಕಂಡುಬೆಗಿಪ | ಬೊಬ್ಬಳದಲೇರಿದನುಮಣಿ
ಮಯವಿಸ್ಫುಪುಷ್ಪಕವ ॥೯॥

ವಾರಿಸುತ್ತ್ರೈತಂದುದಕಟಿಂ | ದಾಶ್ರಿರಿಹರಿವೇಖಲೆಯುಹರಹಿದ | ನೂ
ರೊಳಗೆಕರೆಮಗನೆನುತಲುತ್ತರದಗೋಪುರವ ॥ ಸಾರಿಸಂಧಿಸಿತಧಿಕಭೀತಿ
ಯ | ಭಾರಣೆಯುಲಿರಲುರಿಭಪಾಳಿಸಿ | ಭೋರೆನುತಹಬ್ಬಿದುದುಹನು
ಮನಕಿಚ್ಚಿನಂಪದಲಿ ॥೧೦॥ ಕೂಡಿದುದುಬಳಿಕಾಗಿಡಸಿದ್ರೀಯು | ಜೋಡ
ಜೋಡಿಬಿಡಿಭವರೂಥದ | ಗಾಡಿಕೆಯುಸಂಘಟಿತದಸವಾರದಸೇನೆಚೆಳಕದ
ಲಿ ॥ ತೋಡುಕ್ಕೈದುಗಳುಬ್ಬರದಹೊ | ಮೊಯ್ಮಡಿಗೆಯುಹೊಡರುಗಳಬಿರು
ದಿನ | ಬೀಡುಕಾರರುಬೀಡಿವರಿದಟ್ಟಿದರುಬಲಿಮುಖರ ॥೧೧॥

ಕುಂಭನೊಂದೆಡೆಯುಲಿದಹೋಗ್ರನಿ | ಕುಂಭನೊಂದೆಸೆಯಲಿಮಹಾ
ಗ್ನಿ | ಸ್ತಂಭನೆಯುಖರೆರೋಗ್ಗ್ನಲಿಕಗ್ಗಿದರಿವರಘಟ ॥ ಜಂಭರಿಪುಜಿತು

ಬೆರಗುಗೊಂಡನಿ । ಕುಂಭಿಣಿಯುಸಮ್ಮುಖಮುಖಿಸ್ವಾ । ಯುಂಭುಶರಕನೆ ಸೊಯ್ತುನುತಹೊರವಂಟನೆರವುನೆಯು ॥೧೨॥

ಬೆರಸಿತಾತನಬಳಿಯುಲಂದಿನ । ಖರನಮಗಮಕರಾಕ್ಷರಜನೀ । ಚರಸುಪಾರ್ಶ್ವಕಶೋಣಿತಾಕ್ಷಪ್ರಮುಖಭಟನಿಕರ । ಸರಳಸೂಂಪಲಕ್ತಿಗಳ ನಿಳೆ । ಗಿರಿಸಿನಘಕೆಬ್ಬಿಸಿದರಹಿತನ । ಶಿರವನುರಿಗೊಳ್ಳಿಗಳಬೆರಗಂತರಿಸ ನಗರಿಯುಲಿ ... ॥೧೩॥

ಜರದುಜೋಡಿಸಿಕೇರಿಕೇರಿಗ । ಳಿರಿತಶೂರರನಿಕ್ಕಿದರುವು । ಕ್ರುರುಕಿವುಂಬರಿವತಿಬಲರನಿಕ್ಕಿದರುಸಬಳದಲಿ ॥ ತರುಬಿಕಾದುವಕಲಿಗಳೆಲುಗಳ । ಮುರಿದುರಕ್ತವಹಿಂಡಿನೆತ್ತರ । ದೊರೆಯುಹರಿಸಿದನೂರೊಳಗಲ ದೊಳಸುರಭಟನಿಕರ ... ॥೧೪॥

ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆತರುಬಿಕಾದುವ । ಕಲ್ಲುಮರಣಂಗಳನಗೆಲಕೆ । ಕೊಲ್ಲ ಗೊಲೆಮುಲಿಕೊಂದುಕೆಡಹಿದರಸುರುಹಸರುಗಳ ॥ ಹಲ್ಲುಗಿರಿಕಿನಹಣುಗುತಲೆಗಳ । ತಲ್ಲಣದತಲೆವಿಹ್ವಳಹರಿ । ಗಲ್ಲುಗಳಹರಿಸೇನೆಸ್ರೆಗೆಡದಿದುರ್ಗದಗಲದಲಿ ... ॥೧೫॥

ಬಳಿಕನಳನೀಲಾದಿಸುಭಟರಾ । ವಳಿಗಳೊತ್ತಂಬರಿಸಿರಕ್ಕಸ ।ದಳವನಾನುತನಿಲುತತಾಗುತತಾಗುಣಕದಲಿ ॥ ಕಲಹವನುಕ್ಕೈಗಟ್ಟಿಕೊಂಡೊಳ । ನಿಳುಹಿದರುದುರ್ಗವಸುಭಯುದಲಿ । ನಳಿನಸಖನೇರಿದನುದುರ್ಗವನಿಂದದಿಗುತಟದ ॥೧೬॥ ಆಹರಿಸಿದವುಕಣನೊಳಗೆಸ । ನ್ನಾಹದಲಿಬಲವೆಡಬಳಿಕ । ತ್ಸಾಹದಣಭೇರಿಗಳುವೊಳಗಿದವಸುರಸೇನೆಯುಲಿ । ವಾಹವಾರಣರಥವರೂಥ । ವ್ಯೂಹವೀರಪದಾತಿಚಯವವ । ಗಾಹಿಸಿತುಕಾಳಗಕೆಕಪಿಸೇನಾಕದಂಬದಲಿ ... ॥೧೭॥

ಮೂವ್ವತ್ತುಏಳನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಮುವ್ವತ್ತೆಂಟನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ವೈರಿವಿಜಯುಸ್ತಂಭನನುಜ । ಝುಜ್ಜಾರಭುಜಷಾತಂಭನನುರಣ । ಧೀರನಹಕುಂಭನನುಕೆಡಹಿದನಾಜಿಯುಲಿರವಿಜ ॥

ಪದ್ಯ ॥ಎಲೆಧರಾಧಿಪಸೂನುಕೇಳಕಪಿ । ಬಲಕೆತಲೆಘಟ್ಟಿಂದುದಿವಿಜಾ। ವಳಿಯೊಳಿದ್ದನಿಶಾಟಬಲಮುಲತಾತುನಿಂದಂತೆ ॥ ಕಲುಮರನಕೈದುಗಳನೆಗಹಿನ । ಕಳಕಳದಬೊಬ್ಬೆಗಳಕೋಳಾ । ಹಳದಕೈಮುನದುಘಯುಬಲವೋಹಿದುದುಮುಂಬಿನಲಿ ... ॥೧॥

ತೆಗೆದುತಲೆಯೆತ್ತುವನಿಯುದ್ಧದ। ತೆಗರಿನಂತರಿಬಲವಹಳಚಿದ । ನಗವುಹೀಜಾಯುದ್ಧದಲಿ ವರವಸ್ತ್ರಸಾರದಲಿ ॥ ಗಗನವನುತಂಳಿದರು ಪೊವಿಸಿತು । ಜಗಗೆಳನುಪದಧೂಳಿಧೂಳಿಯು । ನೆಗಹಿನೆತ್ತರಕಡಲಲದ್ದಳವದ್ದುದಗಿಂದಲಿ ... ॥೧॥

ಬೆರಸಿಧೀಳಾಧೂಳಿನಲಿಖೊಪ್ಪದ । ರಿಸಿಖಾಡಾಖಾಡಿಯಲಿಪೋ । ಹರಿಡೆಪೋ(ಡಾ)ಪೋಡಿಯಲಿಮುಷ್ಟಿಪ್ರಹಾರದಲಿ । ಗಿರಿಗದಾಘಾತದಲಿಖಂಸಿಯು । ತರುವಿಘಾತಿಯಲಂಬುಕಲುಕಳ । ಕರಚಮುಷ್ಕೃತಿಯಿಂದಕಾದಿತುಸೇನೆಸೇನೆಯಲಿ ... ॥೩॥

ಚೂಣಿಬಿದ್ದುದುಜವನಭೂತ । ಶ್ರೇಣಿಯೆದ್ದುದುಭೂತಯೂಥದ । ಗೋಣಗತಿಯಲಿಕೈಯೊಡನೆಕುಂಬನಕರಾಯುತರ ॥ ಬಾಣವೃಷ್ಟಿಯುಬಹಳತೆಯುಸರಿ । ಗಾಣಿಸಿತುಕಪಿಯೂಥನಾಥರ । ತಾಣದಲಿಕಳವೆಳಗುಗೊಳೆತರಣಿಜಸವಿಸಾರಜರು ॥೪॥

ತಾಗಿದನುಜೋಡಿಸಿದರಣಗಲಿ । ಯೋ... ನಪತಂಗಜರಪಡಿ । ಪೋಗಿನಬಿಪಾವಕರಪಂಕೇಜಜರನಂಬನರ ॥ ತಾಗ...ವಯುನಗಜಗವಾಕ್ಷನ । ಕೂಗಿಡಿಸಿಪಡಿಭವಿಸಿರವಿಜನ । ಮೇಗೆಬಿದ್ದನು ಕುಂಭನಹಿತವಿಜೃಂಭನುರವಣಿಸಿ ... ॥೫॥

ಮೂಕೊರೆಯುಕ್ಕೈರಕ್ಕಸರುನಿವು । ಗೇಕೆ...ವ್ರೊರಣವಕಟತ್ತಂದೆಯು । ಕ್ರೌಕಿತನವನುಕಾಣುತಂಘೈಸುವರೆಕಾಳಗಕೆ ॥ ಕಾಕಬಲಖಳನೊಬ್ಬ ಸಂಜೆಯು ಸೋಕಿನಲಿಸುಳಿವವನುಕಳವಿನ । ಕ್ಲೋ...ಕವಣೆಯುವನೊಬ್ಬಭಂಡರುಜಗಕೆನೀವೆಂದ ॥೬॥

ಎಷ್ಟುಸಾಹಸಗೊಂಡಡೆಯುನಿಂ । ಮಿಷ್ಟಕೈವಶವಾಗದಿದುಪರ ।ಮೋಷ್ಠಲಿಖಿತಕವಿೀಯುಲಿಖಿತವವಿಸಾರಲಾರಳವು ॥ ಭ್ರಷ್ಟತನದಲಿನಡದು ಲೋಕಕೆ । ಭ್ರಷ್ಟರಾದಿರಲಾಯನುತಬಲು । ಮುಷ್ಟಿಯಲಿಬಲಿದೆರಗಿದನುಕಲಿಕುಂಭನನುರವಿಜ ॥೭॥

ಅಣಮುಗದೆಯಲಿರವಿಸುತನಬಲು । ಗಣೆಯುಮುಷ್ಟಿಯಲಸುರನಾದಿಗು । ಗಣಪುಮಾರ್ಥನಿಜೋರಲಾಯೆಂದೆರಗಿದನುಕಪಿಯು॥ ಕಣ್ಣುಗಳಲಿದೀವಿಗೆಯುಬೆಳಗೋ । ರಣೆಸಬಿದ್ದನುನೆಲಕೆಬಿದ್ದಾ । ಕ್ಷಣದೊಳೆದ್ದಬ್ಬರಿಸಿತುಡುಪದನರಿಭನರಥವ ... ॥೮॥

ಎದ್ದಭಾರದಲೀತರಿವುಭಟ । ದಂದ್ವಿಗೆಯುಪಿಡಿದಿಕ್ಪದಾರಥ ಬಿದ್ದುದಂಬರತಂದದಯೊಳಂಬರಚರರುಕೊಂಡಾಡೆ॥ ಹದ್ದುಕಾವಿಂಗೆರಗುವ್ರೋಲಾ ।

ಗದ್ದರಿಸುತ್ತೈತಂದು ರವಿಜನ | ಗುದ್ದಿದನು ಗುಡಿಯಿರಿದ ಕೋಪದಲವನಿ
ಧಸಿದೋರೆ ‖ ೯ ‖ ರಾವಣನ ಕರಘಾತದಲಿ ಕಲಿ ‖ ಪಾವಮಾನಿ ಸುಜಾರ್ತ್ಯಘೆ
ಯುಗತ | ರಾವಣಲಿ ರಣಮುರಿದು ನಿಂದನ್ನೊಲಿ ನಿಜಸುರೆಸಿಂದು ‖ ತ್ರಿವಿಧತಿ
ಶರೋಪದಲಿ ಮಗುಳಾವಿಬುಧವಿದ್ವಿಷನ ವಿಪುಳ | ಗ್ರೀವವನು ತವಿದಾ
ಯನುತ ಭುಜಹೊಯ್ದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ ... ‖೧೦‖

ಧೊಪ್ಪನವನಾ ಘಾಯದಲಿ ನೆಲ | ಕಪ್ಪಳಿಸೆ ಕಂಡನಿಲಸುತನು | ನ್ನಪ್ಪ
ಬಾಯ ನಾಸಿಕೆ ಮಾನಸಾಲೀಸುಲೀಸೆನುತ ‖ ಉಪ್ಪರಿಸಿ ಕರ್ಣದಾಡಿ ಕಾಂ...
ಬಿರಿ | ದಪ್ಪಿದನು ಯುವರಾಜನನು ಮೇ | ಲಿಪ್ಪಸುರರಿಗೆ ತೋರಿ ಕೊಂಡಾ
ಡಿದನು ಕಪಿವರನ ... ‖೧೧‖

ಎದ್ದನವನಿ ಸನಂದನನ ಬಲು | ಗದ್ದಬಗೆಯ ಬೆರಸಿ ಕಿಲುಮುಳಿ |ದೆ
ದ್ದ ಮಂದರಗಿರಿಯ ಶಿಖರಿಯನೆರಗುವಂದದಲಿ ‖ ಅದ್ದಲಿಸುತೆರಗಿದನು
ಕಂಗಳ | ಕದ್ದು ಪೈಕತ್ತಲಿಯನಿರುಳಿನ | ಮದ್ದನದನು ನೊಂದು ಕಲಿಗ
ಳದೇವ ಸುಗ್ರೀವ ‖೧೨‖ ...ಸರಿಸಿ ಕೊಂಡೊತ ನಿರಪಿಸುತ | ನಾರುತ್ತಾದ
ಕ್ರೋಧದಲಿ ಕುಂಭನ | ...ನಿನು ತವಿದ ಘಾಯವ ನೆಣಿಸದಬ್ಬರಿಸಿ ‖
ಗಿರಿಗುಹಾವಳಿಯಲಿ ಬಲ... | ಪ್ರರದಮುಷ್ಟಿಯ ಶಬ್ದ ಸುಳಿಯಲು | ಮ
ರಳಿ ತವಿದನು ನಿಷ್ಠುರದ...ಜೇಂದ್ರಬಾಂಧವನ. ‖೧೩‖

ತವಿದ ಘಾಯವ ನೆಣಿಸಮುಷ್ಟಿಯಲವಣಿಯುಂಜೆರಗಿದನು ಕುಂಭ |
ಶ್ರವಣಜನ ಕುಂಭಾಂಬುಧ ಪ್ರೋಲಂಬೋಧಿತುಳುಕಾಡೆ ‖ ಕವಿದುಬಿದ್ದ
ನು ನೆಲಕೆ ನೆಲಭಾ | ರ...ತಹಿಪನ ಶಿರಕೆ ಶಿಖಡಲಿ | ನವರುಧಿರ ಪ್ರೊನಮುಟ್ಟಿ
ದಾಬಿರಿಸಿಗೆ ದಿಶಾಗಜದ ‖೧೪‖

ಬಿದ್ದ ಕುಂಭನ ಕಾಲ ಹಿಡಿದು | ಬ್ಬಿದ್ದನ ಭವದಲಿ ತಿರುಹಿ ಕಳಕದ | ಕದ್ದಿ
ಕಾರರ ದೇವದೇವಾಳಿಗಳು ಘೇಯೆನಲು ‖ ಆದ್ದಿಸಿದ ಸಿಟ್ಟಂಬುಧಿ...ಲವ|
ಸೆದು ಹರಿತಂದಿನನ ನೂಜನ | ಗದ್ದವನು ಗುಡಿಲಿರಿವ ಕೋಪದೊಳೆರೆ
ಬೊಬ್ಬಿರಿದ ‖ ೧೫ ‖ ಮುಳಿದು ಮರ್ಕಟರಾಯ ಪುನರಪಿ ‖ ಮುಳುಗಿಸಿದನ
ಟ್ಟಂಬುಧಿ... ‖ ...ಳದು ತವಿದನು ತರಣಿಜನನಾತರಣಿ...ತ್ರಖಳನ ‖ ಜ
ಲಧಿಗಟ್ಟನು ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿಸ|ಹಳಚಿದನು ಹರಿದಶ್ವಜನನರೆ | ಘಳಿಗೆನಣದು
ದುಸನಾರವೀಪರಿಸುಮುನಸುರು ಪ್ರಗಳೆ ‖೧೬‖

ಸಾಯನಿವನೀಪರಿಯಲೆಂದಸ |ಹಾಯಶೂರಂಗೆಚ್ಚರಿಸಿದನು | ಮಾ
ಯಿ ಪ್ರೊಗಪ್ರೊಗದಸಿಲಜನುಕ್ಕೈಗಸ್ನಿಯ ನುಮರಾತಿ ‖ ರಾಯನಲ್ಲಾ ವೀರರ
ಗೆರನು | ರಾಘು ಬಾಂಧವ ಬಳಿಕವನ ಹಲು| ಕಾಯವನು ಸೀಳಿದನು ಮೋಳೆ

ರಥಾಳಿಗಿನಿವಿಷದಲಿ ... ||೧೭||

ಇಟ್ಟಸದರೊಳಗೊಂದುಹೋಳನು | ಪಟ್ಟಣಕೆಪಾಲಿಲೋವಿಯದರಸನ | ಪಟ್ಟಣಕೆಮುಗುಳೊಂದಕಳುಹಿದನಾಕೃತಾಂತಕನ || ಅಟ್ಟಹಾಸದಹರಸಿಮೂಗಿನ | ಬಟ್ಟೆಗರಕ್ರಿಯಿಂದಕಳುಹಿದ | ಯಿಟ್ಟಡೆಯುಡುಗಳುಪದಲಿನಿಜನಂದನಗೆದಿನನಾಥ .. ||೧೮||

ಸುರರುಬಳಿಕುಬ್ಬಿರಿದುಹುವ್ವಿನ | ಸರಿಯುಸುರಿದರುಸೂತಮಾಗಧರೆರಡುಪ್ಪೈಯಲಿಹೊಗಳಿದರುಕೊಂಡಾಡಿಕಪಿಪತಿಯು || ಸರಿಯುದಾರ್ತನಿನಗೆನೆಂಬುಗೆ | ಗೊರವದೋರದೆಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯ | ದರಧುರೀಣತೆನಿನ್ನೊಳಾಯೆನ್ತೆಂದವರವುರಿನುಡಿದ ... ||೧೯||

ಕೆಲಸಮಾಗಿದುದುಕುಂಭಗೆಂಬ | ಗ್ಗಳಿಯಸುಭಟನರಣದೊಳಿತ್ತಣ | ಕೆಲಸವನುಕೇಳ್ವೆಕುಶಾನುಜಕೇಳುಕುಶಕೇಳು || ಸುಲಭಮಾರುತಿತ್ತೊರವೆಯಧಿಪತಿ | ಕಲಿನೃಸಿಂಹನಕಿಂಕರನಕಡುಗಲಿನಿಕುಂಭಾಸುರನಘನಸಂಗ್ರಾಮಸಂಭ್ರಮವ .. ||೨೦||

ಮುವ್ವತ್ತೆಂಟನೇ [illegible]ಮಾಪ್ತಂ.

ಮುವ್ವತ್ತೊಂಭತ್ತನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಕಲಿನಿಕುಂಭನನನಿಲಸುತಗೆಲಿ | ದೊಲಿಸಿದನುಜಯುವ
ಧುವನಾಕ್ಷಣ | ಬಲುಹಿನಗ್ಗದಶೋಣಿತಾಕ್ಷನಕೆಡಹಿದನುನೀಲ ||

ಪದ್ಯ|| ಕೇಣಕಿದಾಕುಂಭನನುಗಗನದ || ಗಣಕೆಯುರುಳೆಂಡ್ರೊಯೆಕಪಿವಾ | ರಣನನಾಬಳಿಯಲಿನಿಕುಂಭನುದಾರಶೌರ್ಯದಲಿ || ರಣಭಯಂಕರಹನುಮನಸದಸ್ಯೆ | ರಣೆಗೆತಹನೇತರುಣಕೇಳಾ | ಕ್ಷಣವಿರೂಪಾಕ್ಷನವೊಲುಗ್ರದಿಕಡನಕನುವಾದ ... ||೧||

ಕಲಕಕಪಿಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮನ | ತೊಲಗನೂಕಿಮಹೋಗ್ರಕೋಪದ|ಕೊಳೆಗಡಿಗನಿದಿರಾದನಾಕುಂಭಾನುಜನರಣಕೆ || ಎಲೆಕುಮಾರಕಕೇಳ್ನಿಕುಂಭನ | ಬಲದಭಾರಿಯಘೋರಿಬಲಪೆಡೆ | ಗಲಸಿಕೊಂಡುದುಖಂಡಚಂಡಪರಾಕ್ರಮಾನ್ವಿತನ ... ||೨||

ಬಿತ್ತರಿಸುವನುಭಾನುಬಿಂಬದ |ನೊತ್ತಿತೊಳುವಕಾಲಮೇಘದ| ಮೊತ್ತಿದವೊಲುರೆಮುಸಗಿಮುಸುಕಿದರಸ್ತ್ರಸಾರದಲಿ || ಮೃತ್ಯುವಲ್ಲಾರಕ್ಕಸರಿಗೆಮ|ರುತ್ತನೂಜನುವಿಲಯವಾಗುತ | ನೊತ್ತಬಂದವ್ರೋಳರಿಬಲಾಂಬುಧಿಬಲವಬರಿಕೈದ ... ||೩||

ರಥಿ ರನುನುಗ್ಗೊತ್ತಿಗಗನದ । ಪಥಿಕರನುಮಾಡಿದನುಬಳಿಯಲಿ ।
ಪೃಥುಳಬಲರಾವೃತರನಡಸಿದನವರಬೆಂಬಳಿಯು ॥ ಪ್ರಥಿತನಾಗಾರೋಹಕ
ರಬಲ । ಮಥನನಗರಿಗೆಕಳುಹಿಸುವುನೋ । ರಥನ ಕಳುಹಿದನವರಬೂ
ಯ ಲಿಬಹಳಪದಚರರ ... ॥೪॥

ಕಾಣಲಾದುದು ಬಂದಸುಭಟ । ಶ್ರೇಣಿನಿರುಪಮದೇವಲೋಕದ । ಜಾ
ಣಿಯರಜೀವನದಲಲನಾಜನಸಮೇಳದಲಿ ॥ ಚೂರ್ಣಹತ್ಯಾದ್ಯಖಿಳಪಾ
ಪ ಶ್ರೇಣಿಹರಿಪನಭಕ್ತಿಯುಕ್ತರ । ಕಾಣುತಡಗುವಪ್ರೋಲುಸಿಮಿಪದಲಿ
ಳಡಗಿತರಿಸೇನೆ ... ॥೫॥

ಪಡೆಸುಡಿಯೆಪಡೆಯನುತಕಲಿಗಳ । ಕಡುಹಿನಘಟನಿಕುಂಭಘರಘರದ
ಡುಕಿಲಿ ನಜಗವಳುಕೆಬಾಣಪ್ಪಳಿಸಿಬೊಬ್ಬಿರಿದು ॥ ಅಡಸಿಹರಿತಂದನಿಲತನ
ಯನ । ಹೆತಕನಪ್ಪಳಿಸಿದನುನಭಘುಂ । ಮಿಡಲುನಿರ್ಘರಕಾಲದಂತಸ
ಮಾನದಂಡದಲಿ ... ॥೬॥

ಸೊಂಪನಾಕರನಂಡಹಿಂದುಲಿ । ತಂದೆಯನುನಸವೃತ್ತ ಕರತಳದಿಂ
ದತ್ತಡನರಿಸಿದನುಶಿರವನುಬಿ[illegible]ನುತ ॥ ಮಂಪನೆಯುಮುದದು
ಬ್ಬಗೊಬ್ಬಿನ । ಚೆಂದಸ[illegible]ಂಕಾರದಲಿಹರಿ । ನಂದನನುಹಲುದಿನುತ
ಹಸಿತಂದೊಪದನತಿರಥವ ॥೭॥ ಮುನ್ನಹನುಮನಘಾದಘಾತಕೆ । ಭಿನ್ನ
ವಾಗದಪೇನುರಥವದು । ಚೂರ್ಣವಾದುದುಕೊಂದುಗದೆಯನಿಕುಂಭನಿ
ನಕಾಲನ ॥ ಮುನ್ನಶೆಯುಷ್ಟಿನದಚ್ಚಕಾರನ । ಬೆನ್ನ ಪ್ಪಳಿಸಿದನುಸಿಟ್ಟಿ
ಲು । ಭಿನ್ನವಾಗದೆಮಾಣವಿರಸೆಂದಸುರಗಣನಡುಗೆ ॥ ೮ ॥ ಜೊಯ್ಯಘಾ
ಯಕೆಬೆನ್ನನಿತ್ತನು । ಹೋದಧಿಕ್ರಮನಾಖಳನಮೇ । ಲ್ವಾಯುದ್ಧತಿವಿ
ದನುತಿವಿಘಾಯದಲವನತಲೆಕೊರಳ ॥ ಅವಿರುಲಿನೊಡಿದೊಡಲೊಳ
ದ್ದುದು । ಕೇವಿರುಬಳಿಕುನುರಶನಿಯಲ । ಹೋದರರಕಿಂಕರರುಶಂಕಿಸ
ದಾಶಾಚೆರನ ॥ ೯ ॥ ಒತ್ತೆಪಾದಾಗ್ರದಲಿ ಸಗೆವನ ನಡಿಮಗುಚಿನೋಡಿ
ದನುನೆರವಿ । ಗಡಿಬಿಡಿಸುವಿನಮೇಲೆಯುಮುಕಿಂಕರರಿಗಿಂತೆಂದು ॥ ತಡದಸು
ಮನೆರವೀತನನುಸಂ । ಗಡಿಯುಮುನದಲಿಮಾಡದಂತಿರೆ । ತೊಡಚಿಬಿಡಿವೀ
ಪೆನುತತಿರುಗಿದನಿನಜನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ... ॥೧೦॥

ತಿರುಗುವಾತನಕಂಡುಪಡಿವೊ । ಹರ ಸುಭಟಶೋಣಿತಾಂಬಕ ।
ತಿರುಗಿಪನುಪವನಜನನದಕೆಂಡನಿಲಸೂನುನ ॥ ಕರವಮುಗಿದಿತೆಂ
ದನವರತಿ । ಕನವಿಘಾತಿ ಮುಕದನವನುನೀವ್ ಪುಕಿಸಲುಬೇಕೆಂದುಬಿನ್ನ
ಹಮಾಡಿದನುನೀಲ ... ॥೧೧॥

ಅವನಬಲಿಯುಲಿಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯು | ನವವರೂಥತುರಂಗಸಾವಿರೋ | ದ್ಭವಪಟಾಳಿಪದಾತಿಬಂದುದುಬವರಕಗ್ಗಿಜನ ‖ ಪವನಸಖನುಪಟಳಕೆ ಪರ್ವತದವನಜಾಘಟ್ಟೆಗ್ಗಘವಾರಂ | ತವಘಡಿಸುವವೊಲ್ಹೊಕ್ಕುಹಳ ಚಿದನಾಚತುರ್ಬಲವ ... ‖೧೨‖

ಆವನೆಯ್ದುಯುಲಿದೊಕ್ಕನೋಕೊಲೆ ಗಾವರೀತಿಯುಲಂಘಿಸಿದನೋ | ಪಾವಮಾನಿತಮಾಡೆಸಲುಪರಬಲವನಿವಿಪಡಲಿ ‖ ದೇವಲೋಕದೊಳಿರಸಿದನು ಘನ | ರಾವದಲಿಕಲಿಕೋಣಿತಾಕ್ಷೇಣನ | ದಾವರಿಸಿಡೊಕ್ಕರಕಹಾಯ್ದನು ಪೊಯುಭುಜಯುಗ್ಗವ ... ‖೧೩‖

ಎತ್ತಿರಥವಿಂದಿಳೆಗೆನೆಗದುವಿ | ಯತ್ತಳಕೆಲಂಘಿಸಿತುಕಾಸುಕಿಪ | ರುತ್ತತನಪುಂಗೆಂದನಹುದೋಸವುರಸಾರಂಭ | ಚಿತ್ತಕೊಡಗಿದೆನಿಪ್ಪದಿಯುನೀ | ಪಿತ್ರರಣದುಪದೇಶವಿದುವೆಯು | ನುತ್ತಲಾಕಲಿನೀಲಬಳಿಕಾಖಳನೊಳಿಂತೆಂದ ‖೧೪‖

ದೋಷಿರಾವಣನೊಬ್ಬನೇನಿ ದಿಕ್ಕ[illegible]ನೀಪ್ ಕುಂಭಕರ್ಣವಿಭೀಷಣನಸಂತಾನವಿರಲಜನಿರಲುಪರಿಯಂತ ‖ [illegible]ೋಷಕೃತದಶವದನಜೀವನ | ದೂಷಣಕೆತಾವ್ಪತ್ಯವಿವಕೋ | ಖರಷೆನಿಂನದುಬದುಕಿಸುನಡೆ ರಾವುನೆಡೆಗೆಂದ ... ‖೧೫‖

ಅಭ್ರುಕಿಸಾವಿಗೆಸಹಭವನರಣ | ಕುಳುಹಿಪಗೆವನಹೊಕ್ಕರಿಯುತ್ರಂ | ಬುಲಕೆಕ್ರೈಯಗಾಂತಧವುರಕ್ಕಸನೆಂದುಬಗೆದೆಯುಲ ‖ ಛಲಪರಿಗ್ರಹರಾವ್ರಕೀರ್ತಿಯು | ಪೊರೆಯುಪೇಲಣವುಕ್ತಿಕದಪರಿ | ಲಲಿತನಿರ್ಮಲಹಾರರಾಪ್ಸನುಗಂಜಲೇಕೆಂದ ‖೧೬‖

ಎನುತಮತ್ತೊಕ್ಕರಿಸಿದರುಶಿಖಿನಂ | ದನನಕಾಳ್ದುಳುಕಿನಲಿಕೆಡಸಿದ | ನನುವರವ್ರಸರಿಸಾಟಿಯುನೆನೋಟಕರಕಣ್ಮನಕೆ ‖ ಘನಬಲಯುತ್ತರೊದಗಿದರಬಳಿ | ಕನಿಲಬಾಂಧವಸಡೆನುರಿಪ್ರುವಿನ | ತನುವತುಳುಕಿನಕಾಲ್ಗಳಲಿ ಜಿಗಿದೆಂದನೀಹಡನ ‖೧೭‖

ನೋಡಲಪ್ರೊಬಳಕಪಯುಕದನವ | ಮಾಡುಪಂಥವನಿನ್ನುನಿನ್ನುಪ | ರಾಡಿದರೆಹೊಗೆನೀರಣಾಂಗಣವನುಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಿದು ‖ ಜೇವಿಕೋಸಿನ್ನಿಷ್ಟದ್ವೈತವ | ಬೇಡನಾಗದೆಬೇಗವೆನುತನ | ಗಾಢಬಲನೆರಗಿದನುಶಿರವನುಕೋಣೆತಾಂಬಕನ ... ‖೧೮‖

ಬೀಡುದೆರೆವಿಟ್ಟನೆನೆರವದ | ರೆರಡರೊಳಗೊಂದನುಸವಿರಾಪದ | ನೆರದಭೂತಗಣಂಗಳೊಪೆಯುಗೊಂದುಭೈರವಗೆ ‖ ಕರದುಕೊಟ್ಟುಳಿಪೆಣನ

ಕಾಲನ। ಚಮರಕ್ಕೆ ಪತಿ ಸಿಜಯುಸ್ತ್ರೀ। ಸುರತಲಂ ಪಟವುರಳಿದೆನುವೆರಾರು ತಿಸುಹೊರೆಗಾಗಿ ... ॥೧೯॥

ಉಳಿದಬಲ ಹರಿಕಟಕೆ ಹೊಕ್ಕುದು।ದಳಪನಿ ಕಪಿನಾಯಕರಕೈ।ಗೊಲಿಸಿ ತಾ ಹನನುತ್ತ ಮೊಳಗುವವಾದ ರಭಸದಲಿ ॥ ಅಳವಮುರಿದನು ಹಿಂದಣಸುರರ। ಕಲಹಕೆಣೆಯುಸೆ ಕಂಡವೈಯುಲಿ। ಕಲಕಿದನು ಕಪಿಬಲವ ನಾಜಲಧಿಯನು ಯೂಪಾಕ್ಷ ... ॥೨೦॥

ಆತುಬಳಿಕಾದ್ವಿವಿದನೆಂಬವ। ಹಾತಿಬಲಕಪಿನಾಯಕನುರಣ। ರೀತಿಲೇಸೆಂಬಂತೆಹಳಚಿದವಾನಿಶಾಚರನ ॥ ಚಾತುರಂಗವನುರುಚೆಪೇಟವಿ। ಘಾತದಲಿದಿರ್ಕಸಿಯುಮ್ನನನಿ। ಕೇತನಕೆಕಳುಹಿದನು ಕಲಿಯೂಪಾಂರಾಕ್ಷಸನ ... ॥೨೧॥

ಪಡಿಭವಿ ಬಿಬಳಿ ಕುಳುಕಸನಖಳ। ಪಡೆಸಹಿತ ಹೊಗೆದೆಗದವಹ್ನಿಯ। ಕಡುಗಿನಲಿ ಕದನಪ್ರತಿಕಂಡ ಸುಭಟನೆಂಬವನು ॥ ಕಡುಮುಳುಗಿತಾಗಿದಕ್ಷಕದನದ। ಕಹುಹುತಪ್ಪ [illegible] ಬಲ। ಸಿಡಿಯೆಸೀವರಿಸುತ್ತ ಮುದಗೆಲಿಬಂದುಮಹಾರಾಂತ ... ॥೨೨॥

ಒಬ್ಬರೆವರೊಳಗುಳಿಸಿದಪ್ರೊಲುರೆ। ಜಬ್ಬದುಳಿದನು ಜೋಹವಿಕ್ಕಿದ। ಹಬ್ಬನಭಿನವದಂತೆ ಪುರುಷವಸ್ಯದಲ ಮುರಗಣ ॥ ಉಬ್ಬಿರಣದೇವತೆ ಮಿಕ್ಕಿನ ಕರ್ಬುರರತೆರೆಸಲಿ ಕಸುರರ। ಕೊಬ್ಬಿಕೊಟ್ಟನು ತೋಟನಿ। ದುದುತಾಮುಸೀಚರನ ॥೨೩॥

ಸಾಲಬೇಸಂಗ್ರಾಮುಶಿರಕಂ। ಣ್ಣಾಲೆದರಿದವು ನೋಡಿನೋಡುವ। ನಾಳೆ ಮಿಕ್ಕಿನರಣವನಿಂದಿಸನಧಿಕಹರುಷದಲಿ ॥ ಶ್ರೀಲತಾಂಗಿಯರರಮಣನನುಪಮ। ಲೀಲೆಗುತ್ಸಹಿಸುತವರವರು। ಣಾಲಯುವಸಾರಿದನು ವರುಣದಿಶಾಂಗನಾಸತಿಗೆ ॥೨೪॥

ಮುತ್ತಿಗೆಯುಪುರಕಿಕ್ಕಿತಿರುಗಿದ। ಚಿತ್ತಲೀನೋರವೆಯನ್ನಸೆಂಹನ।ಪತ್ರಿರಕೆಸುಗ್ರೀವಮುಖ್ಯಸಮಸ್ತನಾಯಕರು ॥ ಚಿತ್ತದುಮ್ಮಹದುಬ್ಬರದನಿಬರೆ ತಾಕರದಸುಮಗ್ನಸದಲಿದೆ। ಪ್ರೋತ್ತಮನಬೀಡಿಕೆಗೆಬಿಜಯಂಗೈದನೊಲವಿನಲಿ ॥೨೫॥

ಮುನ್ನತೊಂಭತ್ತನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ನಲವತ್ತನೇ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ॥ ರಾಮನುರುಕೋದಂಡದೀಕ್ಷಾ।ರಾಮನಸುರಕುಲೌಘ

ಜಯರಾಣ | ಘೀಳಿಡುತಿಹನು ಕದನದಲಿ ಮಕರಾಕ್ಷರಾಕ್ಷಸನ ||

ದನ್ಯೋಳಿಕೆಳಿತ್ತು ಯುದ್ಧದ ರಣಾಂಗಣ | ಕೇಳಿ ಸುಲಿಸಿ ನಿತ್ಯ ವರಾಗೆಲಿದ ಮು ಬೋಳುವನು ತಿರುಗೆ ನರಾಯುದ್ಧದುರ್ಗ ಕೆದುವತ್ತದಾನವರ || ಬಲಗದೊಳನುದೇಂದ್ರ ರತುಜನ | ಬಾಲಕರ ದುರಣದನು ಕೇಳುತ | ಕಾಳುಡೆಯುನೆ ನಿತ್ಯನಿಬಿದ ನಿತ್ಯದನು ಗುರೊಳಕ್ಕೆಗಳ ... ||೧||

ಬೊಳಗಿದಬ್ಬರವಿಳಿದ ಗಗನ | ಸ್ಥಳವೊಮೇಣ್ಯಂಗಾರವೆ ಳೆಸೆದ | ಸಳವುನಿಂದಂಬುಧಿಯೊಳಿನಿವಿಧೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಪಟಳದ || ಕಳಕಳಿಕೆ ಕಳಲಿದ ಮಹಾತ್ಮನ | ನಿಲವೊದಕ ಕಂತನಸಭಾವಂ | ಡಲವೊಳಗೆ ಳಸಿನೇನವು ನಡೆಯೊಳಿದ್ದು ದಾನಸ್ಥಾನ ... ||೨||

ದುಗುಡಭಾರದ ಪತ್ರದುಸುಡಿನ || ಬೆಗಡುಬೆಳಿದ ವನದೆವೆಗೆಹಿನ | ತಗಹುಕ್ಕೆಗಲ್ಲಗಳ ಚಿಂತಾಭರದಭಾರಣೆಯ || ನೃಗುವಿಹೀನನು ಕತ್ತಲೆ ಯಬೆಳಗ | ಬೊಗದುಗಡೆಗಾಣದ ವ್ರೊಲಬಿಸಿಂ | ದುಗಕೆಸರಣಿಯು ಕಾಣ ದುಮುರಿದು ತಿರ್ದನಸುರೇಂದ್ರ | ... ||೩||

ಜೀಯದುಗುವನಿದೀ [illegible] ಕೆಲುಳಿದುಳಿದರಿವನರ |
ರಾಯರೆಂಬುವತ್ತ್ರಳವಬಿ [illegible]
ಬೆಸಿಂಸನು | ರಾಯನ [illegible]
ತುತಾನದುರಕಲ್ಲಿಂದ || [illegible]
ಣಿಯುಳಿಬ್ಬರಲಿ ಕಳೆಯುಳಿಗ [illegible]
ನ | ದೇವವೃಚಿತ್ತ್ರ [illegible]
ದಣ್ಣಾವನುವನಲ್ಲನಿಲೆ [illegible]

ಎಂಬವರಾ [illegible]
ಬೊಂಬವರಾ [illegible]
ಕಕ | ದಂ [illegible]
ನುಡಿಫೆರ್ದನಿದ

ಅಂದುವನದಲಿತನ್ನ ತಂದೆಯು | [illegible]
ನ | ನಿಂದುನಿಂದುವೆನುಚಿತ್ತ ವಿನುಚಿತ್ತ [illegible]
ಟರಸೊಳುಬದ | ಸುಂದಸಂಧಿಸಿಬೇಗುವತಿಕ [illegible]
ನುದ್ರತಾಪಕದ ... [illegible]

ತರಿಸಿಬಳಿಕವಗನುಳತ್ತತಿಕ | ವುರದವೀಳ [illegible]
ನಾಕ್ಷೊಷವಿತ್ತು ನೇಮಿಸಿದನು ಸುಹಾಹವಗೆ || [illegible]

ರುಳಿನ| ಭರವುಬೀತುದುಸೂಳಗಿನನೆ | ಚ್ಚರಿಸಿನೂಕಿದನರುಣನು
ಣಗಿರಿಗೆನುಣಿರಥವ ... ||೮

ಅಹವಕೆಮುಕರಾಕ್ಷನೂರ | ಕ್ಷೋಹಿಣಿಯುಬಲಸಹಿತಮುಹದು |ತ
ಹದಲಿಹೊರವಂಟನಾಲಂಕಾಮಹಾಪುರವ |ಮೋಹರಿಸಿತೀಚೆಯುಲಿರ
ಸಂ |ನಾಹಸಲಿಸುಗ್ರೀವಬಲವವ |ಗಾಹಿಸಿತುಮುಕರಾಕ್ಷಸೈನಿಕಸರ್ವ
ಗ್ರಾಮುಲಿ ... ||೯

ಹೇಳಿದರೆಹೆದರುವ್ರುದುಮುನವಾ|ಭೀಳರಕ್ಕಸಬಲವಸೆಲೆಕೂಳೆ |ಕೇಳ
ನಗರಾಂಬುದಿಯುಧರಗಳೊತ್ತಾರಗದೊಡ್ಡುಗಳೊ|| ವ್ಯಾಳದಂತಿಯೊಕ
ಲಯುಮುನಕ| ರಾಳನ್ಯೈರಿಭಟೊಡ್ಡೊರಕ್ಕಸ | ರಾಳೊರಣಭೈರವದೊ
ಣ್ಣಿಸಲರಿದುತನಗೆಂದ ||೧೦

ಉಳಿದುಡೆಡೆಯಿಲ್ಲದೆನ...ಭೋವುಂ| ಡಲಮುಹಾದೇವಮುಬದುಕಿದ | ನ
ಬುಗಳೊಳತ್ತಲ್ಲಡೆಸವಿರಾ...ನಖಿಳಜಲರಾಶಿ|| ನೆಲೆಗಳಿಲ್ಲದೆನ್ಯೈರಿಸಿಡಸಿನ
ನುಳಿದದೂರದಲಿದುರ್ಗಸ...ಶಿಲೆಕುಲಾದ್ರಿಗಳಿಂದರಿಪುಸೇನಾನಿನಾದ
ದಲಿ ||೧೧||ಇಂಬುದೋ...ಂಬದಲಿಸಭವಮುಮುತ್ರರ
...ವಾದುನೆ...ಳಿಯುಲಿ|| ಚುಂಬಿಸುವ
... | ಡೊಂಬಿನುಬ್ಬರವ
... ||೧೨||

...ತೆಯುಲಿತಾರಕಾಗ್ರಹ|ವ್ರಂ
...||ಹಿಂದಣತಿಬಲಖಳರಿ
...ಳಗೆಕಿತ್ತಾಕವಾ
...ಮುಜಂಭನೂತ
...ರನೊ||ಇವ
...ವೈರಕೇಳ
||೧೪||

...| ತೀಯುಕಣ್ಣ...ತಿಪ್ರುರನಿವನತಿ|
...ತುವಿಂಗೆ|ರಾಯುಕೇಳಂದದವಿಷುಲಿ
...ನಿವನ್ಮು| ಸೌಯುಕಡೆಲಗೊದಗಿದತಿ
...ರಿಬಟಿದನುತನ್ನ|ಲ್ಲ...ದಲುಳ್ಳದನೆಮ್ಮ
...ಬರಾಕ್ಷಮುಕಾರಸುಮಗದ|ಅವಿನೀರರಲ
...ಮುಸಿರಿಬೆಟ್ಟಮೂಗ|ತ್ತಿ...ದಬೆಟ್ಟಿ...ಮುನ್ನ

ಲಿಗೆಹಿಂಗಿಸಿದನವನೆಂದ ‖೧೬‖ ಹಗೆಗಳಾಪ್ತೈಶಿವಗನವ್ಮೊಳು ।ಜಗಳವ ನುಗಂಟಿಕ್ಕಿಕೊಂಬು । ಜ್ಜುಗವುತ್ತಪ್ಪದುಬರಿದೆಸೇಸೆಯುನಿವನಕೈಯಿಂ ದೆ‖ಗಗನದಧಿಕರವಾಡುವುದದು । ನಿಗರವಲ್ಲೆ ಮಗೆಸುತಕರುಣಿ । ಳು ಗಳದೇವನುಕೊಂಡನಗ್ಗದಚಾಪವಮಾರ್ಗಣವ ‖೧೭‖

ನಿಲುಕಿತಪನವರೂಥಕಾಲಾ । ನಳನನಿಡುನಾಲಿಗೆಯ ? ೞ್ಕಳ ।ತ ಳದಕರಿಗಳತೇರುತೇರೈಸಿದಚ್ಛತ್ರದಕದಲಿ ‖ ಕಳದಖಡುಗದಲೇರಿದರಾವ‖ ಗ್ಗಳೆಯುರಾವತರುವುಂಚೆವರುಗೊಂ । ದಿಲಲಿಕಿಕ್ಕಿದಕಟ್ಟೆಯುವನೆಗಳು ಗಳಲಿಭನಿಕರ ... ‖೧೮‖

ಕಿತ್ತುಸುರಗಿಯುಕಿವಿವರೆಗೆತೆಗ । ವೆತ್ತುಕಣೆಗಳತ್ತೊಡೆವ ಗಳ।ಕ ತ್ತಿಗಳಝಳಪುಗಳವೋರಿದಸಬಳದುಬ್ಬರದ ಪತ್ತಿಚೆಯುವಬ್ಬರಿಸು ತೊಳಹೊಕ್ಕೊತ್ತ ನಸುತಗಾಢಲಗ್ಗಯು । ಕಿತ್ತಿದದಿ್ರಕುಂಜಾಯುಧರ ನೊಡೆಬಗಿದುಸರಿಸದಲಿ ‖೧೯‖ ಎಲವ್ರೊಸೊರ ಕೇಳುರಾವುನ ।ಬಳಿಗೆಬಿ ಡುರಥವನುವಲಿಮುಖ । ಬಲದೊಳಗೆ ಬಿಲುದುಡುಕನಿವದಿರಿಗೆ ಕಲಹರಾವುನಕೂಡೆಗೆಲವಿನ । ಬಲಹುಗಳವನಕೂಡೆತಂದೆಯು । ಕೊಲೆಗೆಕೊಲೆಯುನುಕೊಂಬೆನಲ್ಲಿಗೆರಥವಹರಿಸೆಂದ ‖೨೦‖

ತುರಗವನುಭಪ್ಪರಿಸಿಸಾರಥಿ । ಹರಿಸಿದನುಹೊಂಬೇರನಹಿತನ ‖ ಭ ರದಭಾರಿಯುಬಸರನವ್ಮೊಳಗಡುದಲೇಯೆನುತ ‖ ಅರಿವರೂಥವೆತ್ತರುಬು ಪತಿಬಲ । ಹರಚವುೂಪರಕ್ಕೈಯುಸನ್ನೆಯು । ಲೆರಡುಭಾಗವವಾಡಿಬಿ ಲುಧನದೋರಿದನುರಾವು ... ‖೨೧‖

ರಸಿಕನಲ್ಲಾರಾವುರಣಸಾ । ಹಸಿಕರಲಿಶಿಂಜಿನಿಯುಶಬ್ದಕೆ । ಸಸಿದು ಬಿದ್ದವುತಾರೆಗಳುತಳವುಗುಬೆತಂಬುಸಿಧಿ ‖ ಉಸುರಲೇನದನಾಕಪರ್ದಿ ಯು । ವಿಷವುಕಾರ್ಮ್ಮಕವಿದ್ಯಗಳತೆಗೆ । ಹಸನುಹರಕೋದಂಡಖಂಡ ನಬಾಣಗತಿಯಂದ ‖೨೨‖

ಈತನೀಗಾಜಿಯುಲಿತವ್ಮಯು । ತಾತನನುಕಲೆಗೊಂಡಹಗೆಕೇಳ್ । ನೂತನೋಡೆನುತುಬ್ಬಿಬೊಬ್ಬಿರಿದಸ್ತ್ರಸಾರದಲಿ ‖ ಭೂತಳವದಾವು ಪ್ಪಿ ಅಸ್ತ್ರಬ್ರದ। ಘಾತವಾವುದುನಭವದಾವುದ ।ರಾತಿಸೇಸೆಯುದಾವುದೆನೆ ಮುಸುಕಿದನುಮುಕರಾಕ್ಷ ‖೨೩‖ ಗಬ್ಬರಿಸಿಗಬಲಿಕ್ಕಿಮುಸುಕುವ । ಹ ಬ್ಬುಗಣೆಗಳಸಿದಿರುಗಣೆಗಳ । ಲೆಬ್ಬಿಸಿದನುಬ್ಬಿಸಿದನೆನುಗೆಯುಮರಸಂ ತತಿಯು ‖ ಬೊಬ್ಬಿರಿದುವಸಾರಂಬುಗಳಬಲು ಹೆಬುಗೆಯುಲಾಖಿಲತ್ರಸೂ ಜನ । ಹೆಬ್ಬುಲದರಥವಯುವರೂಥವಾಶಿಸಂತತಿಯು ‖೨೪‖

ಬಾಣವೊಂದೇಕೋಲುತಲಿರ್ದುದು । ಚೂಣಿಯೊಳಿಸಂಧಿಸುವಸುಭಟ
ಶ್ರೇಣಿಯನುಬಳಿಸಲಿಸಿಬವರಕೆನಿಲುವಪಡಿಬಲ ॥ ಕೇಣಿಗೊಂಡೊಂ
ದಂಬುಕರಿಗಳ । ಗೋಣಕಡಿಯುತಲಿಯುಸುಭಟರ । ಪ್ರಾಣಗಳನೆ
ಬ್ಬಿಸುತಲಿದುದುರಾಮನೆಸುಗೆಯಲಿ ॥೨೫॥

ಅರಿದತಲೆನಭಕಡರೆನಭದಲಿ । ಸುರಿವರಕ್ತಾಂಬುಗಳಲಂಬಿನ । ಲುರ
ವಣಿಸಬಿರುಘೋಳಿಸೂಸಿತುಸುರರವ್ಯೆಗಳಲಿ ॥ ಅರುಣಲೋಕದವೊಲು
ಗಗನಾಂ । ತರವಿರಾಜಿಸಿತವನಿರಕ್ತಾಂ । ಬರವನುಟ್ಟಂತೆಸದುತ್ರೋಲಗು
ವರಕ್ತವ್ಯೆಗಳಲಿ ॥೨೬॥

ಬೇರೆವುತ್ತೊಂದೆಂಬುನಂಷುಖ । ಕೇರುವರಿಭಟನಂಬುಗಳಕೆಲ । ಜಾ
ರಕವಿವೃತ್ತಿರ್ದುದೊಳ್ಬಖಿಳಭೂತಗಳ ॥ ನಾರಿಕರಿಕಂದಲಿಸೇನೆ
ಯು । ಸೂರೆಗೊಡುತಿರ್ದುದುವಿಚಿತ್ರದ । ತೋರಿಕೆಯಲೇರಾಘವೇಂ
ದ್ರನಸರಳನಾರಂಭ ॥೨೭॥

ಚೆಗಿರದೆಕ್ಕಸಭಟರತ… । ರೆಗಳಕೊರಳಲಿಜೆಚ್ಚವಾಕುದು । ರೆ
ಗಳಗಲಿಕುಳ್ಳದವುಕುಂಕುಸಿದುಡಿದಕೊರಳಿನಲಿ ॥ ಅಗಲಿಬಿಭದಶಿರಂಗಳಾ
ಭಟ । ರುಗಳಮುಂಡದ…ಡಿಸಿದವಿರಿ । ತಗಳಲೊಗಿಸಿತುಮತ್ತೆಬಲವ
ಳ್ಳರಿವವಾದ್ಯದಲಿ ॥೨೮॥

ಕಡಿದಕಾಲ್ಗಳಭಟರಮುಂಗದ । ಹೆಡಕುಗಳಚೆಗದೇರಿಹೊಯ್ದರು ।
ಖಡುಗಖರ್ಪರಪರಶುಪರಿಘಮುಸುಂಢಿಮುಸಲದಲಿ ॥ ಸಿಡಿದತಲೆಗಳುಕೆ
ಲವುಮುಂಡದ । ಲಡಸಿಶಿರದಲಿಬೊಬ್ಬಿರಿದುನಡ । ನಡುಗಿತಿವಿದಸುರಗ
ಕುಂತಕಠಾರಿಭೋಜದಲಿ ॥೨೯॥

ಊಡಿದತೇರ್ಗಳಲಿಟ್ಟರಿಟ್ಟರು । ಮಡಿದಮದಕರಿಗಳಲಿತೋಳ್ಗಳಪಿ
ಡಿದುಹುಯುದಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿದರುತೆಗತೆಗದುಹೀನ ॥ ತುಡುಕಿತಾರಿದರಿದರ
ಕಪಿಗಳ । ಹುಡುಕುನೀರದ್ದಿದರುರಕುತದ । ಮಡುಗಳಲಿಮುಕರಾಕ್ಷರಾ
ಕ್ಷಸಸಮುಭಟನಿಕರ ॥೩೦॥ ಅವಯುಗದಲಿಕಂಡುದಲ್ಲಿಂ । ತೀವಿಗರ್ಭಣಿ
ಯುಸುಮಹಾಹವ । ಕೋವಿದರಲಿಂತುಟೊಸಿಶಾಚರಭಟರವೀರತನ ॥
ರ್ಘಾವಕಾದಿವ್ರುಕಡಿದತಲೆಸ । ಜ್ಜೀವಗಾಸುರಸೇಸರಕ್ಷಪ್ಪಂದವಿಸೋ
ಳುದೇವಾಳಿಬೆರಗಿಡೆಬಹಳಚಿತ್ರದಲಿ
ಗೊಂಡಗಿದತಿ

ಜಲನಿಧಿಯುಜಲಜಾರಿದಂದುರಿ । ಗೊಳುಸಮುಧದಗ್ನಿಯ…ಸನಮ್ಮ
ವಳಯುಧಲಿಕುಡಿಯಿಟ್ಟುಕೋಹಜ್ವಾಲೆಘುಗು…ಗಿಸೆ ॥ ಪೆ…ವೀರರಲ
ಹೊಂಗರಿಯುತಳಸದ । ತಳತಕಿಡಿಗಳದಿವ್ಯಬಾಣಾವಳಿಗಳನ್ನುಯುಹಿಸೆ

ಕ್ಷಕರದನುಮೇಲೆರಾಘವನ ॥ ||೩೨||

ಮುಸುಕುವರಿಶರಸವಿಧಿಯಸುಖಂ| ಡಿಸುವಸೀರಘುನಾಥನವನಿ|ಪ್ರ ಸರದಲಿಹೊಳವನುಹೊರಬೀಸುವನುರಘುನಾಥ ॥ ಎಸುಗೆನಡದುದು ಮೇಲೆಮೇಲಾ|ಲಸಿಕೆದೋರದೆತೋಮುರದಲಾ |ಗಸಧರಿತ್ರಳತುಂಬಿಮು ಕರಸರೋಜನಯುನದಲಿ ॥ ||೩೩||

ಹಳಚುವಲಗೆಲಗುಗಳ | ದುಲುಹುಕಣೆಕಣೆದಾಗುಗಳಖಂ | ಡರಿ ಗಳಬ್ಬರಗರಿಯಘಾಳಿಯಬೊಬ್ಬೆಬವರಿಗರ ॥ ಬಿಲುರಭಸಭೀಕ್ಕೃತಿಯು ಸರಳಿನ | ಸುಳಿವನಬ್ಬರರಭಸವನಿತರ| ಕಲಹದಲಿಕಿವಿಕಿವುಡುಗೊಂಡು ದಜಾಂಡಮಂಡಲವ ॥ ||೩೪||

ಒಳಿಧಗೆಯಬಲುಕೋಪದಲಿಬಳಿ | ಕಲ್ಪಲಿನ ಬಳಖರತನೂಭವ|ನಿಡಿ ಯನಖಿಡಾಡಿಯನರಾಧಿಪನೈಸಲೇಯೆಂದ॥ ಒಳಕೆಯಲಿಬೊಬ್ಬಿರಿದುಬಾ ಣದ|ಹಿಳುಕನಂತಕಮಂತ್ರದಲಿನೆಲೆ|ಗೊಳಿಸಿಡುಧನಿದೋರಲೆಚ್ಚನು ರಾಘವೇಶ್ವರನ ॥ ||೩೫||

ಕಂಜಲೋಚನನನಗುತಲಾವ್ಯ | ತ್ಯಂಬಕಾಸ್ತ್ರದಿನಂತಕಾಸ್ತ್ರ ವ | ಭಂಜಿಸಲುಖರಸೂನುಕವಿಸಿದನಗ್ನಿಮಾರ್ಗಣವ | ಎಂಜಲಿಸಿತುಳೆ ಜಗವನೆಂಬದ | ರಂಜಿಕೆಯನಾವಾರುಣಾಸ್ತ್ರಸ|ಮಂಜಸದಿನಪಹರಿಸಿ ಹದುಳಿಸಿದನುಜಗತ್ರಯವ ॥ ||೩೬||

ರಾಮಕೋರಣದಾಸುರಾಹ್ವಯು | ಭೀಮಬಾಣವಮುರೆಯದೇತಕೆ| ಕಾಮಪರಕವಲಾಸನಾದಿಗಳದಿರಿಲಗಲದಲಿ ॥ ವ್ಯೋಮರಸಿಒಡಕಿದರುಬ ದುಕಿನ| ಸೀಮೆಸಿನ್ನದುಕೋಯನುತಸು|ತ್ರಾಮಬಲಬರುತ್ತೋಡೆಬೊ ಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚನಿನಕುಲನ ॥ ||೩೭||

ಈದುದಾಸುರಬಾಣಘನಶ | ಸ್ತ್ರೋದಧಿಯನೀಡಿತುಜಗತ್ರಯ|ಕೈ ದುಗಳಕಾಲಾಟದಲಿಕವಿದಿರಿವರಕ್ಕಸನ ॥ ಬೀದಿವರಿಗಳಲಡೆಗೆಡದುದಿಂ| ದ್ರಾದಿದೇವಕದಂಬಕಪಿಬಲ| ಸಾಧಿಸಿತುಕೈವಲ್ಯವನುಕಮಲಾಕ್ಷನಿದಿರಿ ನಲಿ ॥ ... ... ||೩೮||

ತ್ರಪ್ಪಬ್ಬಿದನುನಾನಾಸ್ತ್ರಮುಖದಲಿ | ಮರೆಯದಸುರಾರಾತಿಲೆಕ್ಕಿಸ| ಮುಸುಕಿದ ಗಟ್ಟದಿರಿಸಲಿಹರಶರಣಸೀಹದನ॥ ಅರಿದುನಾರಾಯಣನನಾ ಬ್ಬುಗಣೆ ರಲೆಮುರುಭಾಪೆನಲುಹೂಡಿದ| ನುರುವನಾರಾಯಣಮಹಾ ತತಿಯ ಖರಧ್ವಂಸಿ | ||೩೯||

ಜನ | ಪೆಹಿಕೊಂಡರುಹರಣವನುಹರ | ನಳಿನಭವಶಕ್ರಾದ್ಯರಿದರಲಿ |

ಸುಳಿಯುರೇಂಬೇಬಗುಳಬೆಸುಲಾನಿಂಸನಾಯಕಕೆ॥ ತೊಗುವವರವೆಲ್ಲ
ಹಗೆಗಳ। ತೊಲಗಿಸವೆಸ್ಸೆಸಲ್ಲೆವಿದಳರೋ।ಗಲುವುದುಶ್ರಧಿಕಳುಮುಕಾಗ
ಳನೆನುತತೆಗದೆಚ್ಚ ॥ ॥೪೦॥

ವರಸುದರ್ಶನವುಗ್ರರೂಪವ।ಧರಿಸಿತಂದವುಲಸ್ತ್ಯವಾಸುರ। ಶರವು
ಖವಿನುಡಿಸುವವುಹಪಾರಾಪ್ರದರಾವಳಿಯು ॥ ಉರುನಿಸಿತಧಾರಾಗ್ನಿಯು
ಲಿಹುರಿ । ಕರಿಯುವಾಡಿತುಪರಹಿತಗಲಕೆ।ಸರದನಾನಾಯುಧಕಡಂಬವ
ನಗಿದುರ್ಘುಡಿತೆಯಲಿ ॥ ... ॥೪೧॥

ಮರಳಿಲಘುಸಂಧಾನದಿಸುಗೆಯು।ಭರವಸದಬಿಂನೊಕಿಗಸಸುಂಭು। ತ
ರದಲೆಚ್ಚನುವೀರನುಕರಾಕ್ಷಸನಶರಾಸನವ॥ ಕರದಲಿರ್ದುದುಚಾಪಚಾಪ
ವ । ತಿರುತಿರುಗಿದಾನವಸಾರ್ದುದು । ಸರಳುಸ್ಸೈವೆರಗಾಗಿಕಯ್ಯೊಳಗಿ
ರ್ದುದಾಖಳನ ॥ ॥೪೨॥

ಭಾಪುರೇಬಿಲುಜಾಣನ ಸುವಾ। ಟೋಪದಲಿಮಕರಾಕ್ಷನಾಕ್ಷಣ।ನಾಪು
ರಾಂತಕದತ್ತಬಾಣಾಸನವ್ಯದಾಡಿ ॥ ಕೋಪಕುದಿಯಿಡೆಕಾಬುಬಿರಿ
ದುಪ್ರೂ । ವಾರ್ಪಗಸ್ಥಿತಿಸನಲಯುಧಾ।ರೋಪವಮಾಸಾತೀತ್ರಮುಂಬರಿ
ದೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥೪೩॥ ದಾಟಿದುದುಬಲುಬಾಣನಡದುನಿ।ಕಾಟಿಪುರ
ನಂಗದಲಿವಿಲಯುಕ।ರೋಟಿವಾಲೆಯುಕೋಪಶಿಖಿಲಂಬಿಸಿದುದೆಂಬಂತೆ॥
ನೋಟದಲಿವರವಿಕ್ವಕರ್ಮನ। ಘಾಟಬಾಣದಲರಿಭಟನಕಾ।ಲಾಟಪಬ್ಬ
ಡವಾಗೆಕ್ಕೈಯೊಡನೆಚ್ಚನಾರಾಮ ॥ ॥೪೪॥

ನಿಟಿಲದಲಿಕೊಂಡಂಬುಪಕ್ಷಿವು। ತಟದೊಳಗೆತಜದೋರಿದುಮುಸಂ।
ಘಟಿಸಿದವುಮಕರಾಕ್ಷಸಕ್ಷಿಯುಪಕ್ಷವೈಸರಿಸ । ತಟುಕುವನಿನೆತ್ತರಿನಲ
ಯುಸಂ।ಘಟದಸಂಚಲಜೀವದಂಡದ॥ಘಟತಖಳನೆವ್ವಿದಿನುಬಲಲಿಕೆಯಿಂ
ದಹಳವಿಗೆಯು ॥೪೫॥ ಎಲವೊಸಾರಥಿನವಮ್ಮರಥಿಕನ । ಬಳಲುವೋ
ರೆಯುಮೋಲತಳಿಸ । ಗ್ರಳೆಯುಸಲಿಲವಸರಳಕೀಳೆರಿನಲಿಮುದ್ದುಗಳ ॥
ಗುಳಿಗೆಗೆಗಳನಿತುಹೆದರದಿರುಸೀ। ನುಳುಹಿಕೋನಿನ್ನವನಸೆಂದರೆ।ಘಳಿಗೆ
ಪರಿಯುಂತೊಂದುಮಾತುಂಟವನೊಳೆಮಗೆಂದ ॥ ॥೪೬॥

ಎದ್ದುಸಾರಥಿಬಳಿಕಭಾಳದ । ಲಿದ್ದಭಾಳವನುಗಿದುಘಾಯಹೊಮದ
ಕರದಲಿತೀಡಿಕಲಶೋದಕದಧಾರೆಗಳ ॥ ತಿದ್ದಿದನುಕಂಗಳೊದಗಿದತಿ
ಜರ್ದಕಾಮ್ಮಕವೆತ್ತಿಕಾಬುಬಿರಿ । ವದ್ದರಿಸಿದನುದಗಲುಮೊಬ್ಬೆರನೆಮ್ಮ
ಸುರನಿಕರ॥೪೭॥ಅನುಜೆಗೋಸುಗಹಿಂದೆನಿನ್ನಯ । ಜನಕನಸದಿವೀರವಲ
ಪಿಜೀವವಜೆನುಗಿಸಿದದಿವಸದಲಿಜಾರಿತುಜಾತಿವೈರಿತನ॥ ತನಯಸ್ವುಹಿನ್

ಬೆಗೆನಿಂನವು ।ಜನಕಕೊಡೆಬದವೆನ್ನವುದಸಂ । ಜನಿಸುತ್ತದೆಕೈವೆನಿನ್ನ ಮುಂದನುವರಾನರ್ಥನೆಂದ ॥೪೮॥

ಮುಂದವುತಿಗಳುನರರುಮುಂನ್ಯ ತುಂದಕಿವಿಯಿಂದಬರದಲಿಬಳಿ।ನೊಂದಕೋಲತಿಕ್ರೂರವೆಂಬುದನರಿಯದಾದೆಯುಲ ॥ ಸಂದವೈರದಕೆಚ್ಚ ನಿನ್ನಲಿ। ನಂಬಿದಡೆನಂದೊಡೆನವಗೆನು। ತಂದಗೆಡದನುಗತ್ತದಕೋಪದಲಿಚ್ಚ ಬೊಬ್ಬಿರಿದೆ ... ॥೪೯॥

ಮುಂಚೆತ್ತೇನಿನ್ನೆನುಗೆಸರಳಿನ। ಸಂಚುವನುನೋಡಾದಡೆನುತವಿ।ರಂಚಿಪಿತನೊಂದೆಂಬಿನಲಿರಿ ಪ್ರಭಟನಸಾರಥಿಯು॥ಒಂಚಿಸಿದನಾತುರಗನಾಲ್ಕರ। ಮಿಂಚಕೆಡಿಸಿದನಾಧ್ವಜವಹರಿ। ಹಂಚವಾಡಿಮಾದಾಂಧನೆನುಗೆಯುಧನುವಖಂಡ್ರಿಸಿದ • ... ॥೫೦॥

ವರಿತಭರಕೋಪ್ರಘಶಿಖಿಕಿಡಿ । ಹಾರಿದವು ಗಂಗಳಲಿತನುಕಾ । ಹೇರಿದುನುಕಾಬೊಲುವಿತಾಳಿಸಿತುರಿಯುಚೋಣಿನ ॥ ಮಾರುಗೊಂಡನುವಿಲಯರುದ್ರನ। ತೋರಿಕೆಯುತನುದುಬ್ಬ ... ತನರುಗಿದಿಗಳದಿತ್ಕ್ರಶೂಲವನೆತ್ತಿಬೊಬ್ಬಿರಿದ ... ಗಳ ॥ ॥೫೧॥

ಪೇಳಲೇನದಹರನಹಸ್ತದ। ಶೂಲವನುಜರದುರುಬಿತುರಿಗಳ। ಮಾಲೆಗಳುಂಡನಿಶಿಕರದುದುಕಿಡಿಯುಗದೊಗಳ ॥ ಮೇಲುಜಗಬೆದರಿದವುತಾರಗ।ನಾಲಿಹೆದುರುಳಿದವುನೆಲಧೂ।ದಾಳಿಮುಕ್ಕಿದುದುಕ್ಕಿತಂಬುಧಿನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ॥೫೨॥

ಹಾರಮೌಕ್ತಿಕನಾಥಹಿಾರಧು। ವೀರಹಾಯಂಬಬ್ಬರಣೆಕಪಿ। ವೀರರಲಿಹಿಡಿದಾಯುದ್ಧಸಿಗುರಿತುನಿಜ ರಾಳಿಯುಲಿ ॥ಲರಿಗಳವಿಂದಿರಲುವಿಕ್ರಾ।ಸಾರನಲ್ಲಾಳಿದನುಜರದನು । ಗೌರಿದೇವಿಯುರಂಜುತಿರೆಮೃತ್ಯುಂಜಯನುನಗುತ ... ॥೫೩॥

ಅವಡಿದಕೋಪಯುನುತಲಾಖರ । ನೋಡನನಖರನೊನಘನನಿ।ಹಾರದದಲಿಬೊಬ್ಬಿರದುಘ್ನುತಿದಿಟ್ಟನುವುಹಾಯುಧದ॥ ಆದಿನಾರಾಯಣನುನಗುತದ ।ನಾದರದರದಲಂಭೋಜಭವಬಾ। ಹೋದರಕಾಹುತಿಯುನಿತ್ಯ ಸಿದನುಮೂಜಗದ ॥೫೪। ಕಾಣೆನಾವುಹದಾಯುಧವನಜ । ದಾಣಮುಖನಲಿಖರಸುತನಡುರಿ । ಯಾಣದಾರತಿಯಂತೆನೆತ್ತರಲಹಿಯು ಪ್ಪದಲಿ ॥ ಸ್ಥಾಣುಮುಖ್ಯಸಮಸ್ತದೇವ । ಶ್ರೇಣಿಯಿದಿರಲಿನಬಿದುಪಾಶವಾಣಿಸಂತೋಷದಲಿಬಗಿಯುಪ್ಪಿದಳುಶಂಕರನ ॥೫೫॥ ಶರಣೆಕಾಣಿಕೆ ಬಿತ್ತನಘನಲಿ, ಕರಪಟುಗಿದರುವುರನುನುನೋ।ವರುಷವನುಸೊ

ನಿಪುಟತೋರವೆ ಪುರಾರಿಯ ನರಹರಿಯ ॥ ಚರಣಕಮಲದೊಳೊಯ್ಯನಾನೆ
ರ । ಹರಿಯುಬಳಿಗೈತಂದುಹೊಕ್ಕದು ।ಸರಳುಹೊಂಪುಡಿಗೆಯೊಳಗೆ
ನಾರದನುನಲಿದಾಡೆ ... ॥೫೬॥

ನಲವತ್ತನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ನಲವತ್ತೊಂದನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ವಾತಜನ್ನಸಂಗ್ರಾಮದಲಿಪುರು। ಹೂತಜಿತುಮುದವಳಿ
ದುಮಾಯಾ। ಸೀತೆಯನುಕಡಿದಂಜಿಸಿದನಿನವಂಶವಲ್ಲಭನ ॥

ಪದ್ಯ॥ ಕೇಳಿದೈಯೆಲ್ರಾಜಸೂನುಸು ।ರಾಲಯವಸುರಯುವತಿಯು
ರಸಂ।ಮೇಳಪಲಿಮಕರಾಕ್ಷಹಾಯ್ದನುಹೊಗಳುತಿನಕುಲನ॥ಮೇಲೆರಣ
ದೊಳುಕನಿಪರಕ್ಕಸ। ಕೋಲಗವಮುಟ್ಟದರುಗೊಳ್ಳನು । ವೀಳೆಯವನು
ಪ್ಪರದಲುಬ್ಬಿನಲೊಲದು...ಪದನ ... ॥೧॥

ಮಡಿದನೇಮಕರಾಕ್ಷ...ಗುಡಿಯುಹತ್ತಿದರೇವಿರೋಧಿಗ।ಳೊ
ಡವರೇರಾಕ್ಷಸಚಮೂಪಿರವೀರರಸಕುಂಭ ॥ ಮಡಿದುಹತ್ತಿದಳೇಯುಕ
ಶ್ರೀ ।ತೊಡೆಯನಹಿತನಸೀಕ್ವರನತಾ । ಹಿಡಿದೆಚಲತನಸಂದುಪೇಯುಂ
ಪಸುರನಳವಳಿದ ... ॥೨॥

ನಾಯುವಾಯ್ತುಹಿಪಾಶಬದ್ಧಜ।ಸಾಯಕಪ್ರಪರಿಯಾಯ್ತುಸಪಸ ! ತ್ರಾ
ಯಿತನುಜನಬಿಮ್ಮಬೀತುಮುಗುಮ್ಮತನಭಟರ ॥ ಆಯುಧದಹೆಮ್ಮೆಗ
ಳುರಿಪುಬಲ। ಸಾಯುಡಿದಿಸಂಗ್ರಾಮವಿಜಯೋ । ಪಾಯಕೆಡೆಯನುಕಾ
ಣೆನೆಂದಸುರೇಂದ್ರಚಿಂತಿಸಿದ॥೩॥ಚಿಂತೆಯಾಕೆಲೆಜೀಯರಿಪುಬಲ।ದಂತ
ಕನುತಾಸಿರಲುನಿಮ್ಮಮು । ಖಾಂತರದಲಹುದೆನಿಸಿಕೊಂಬೆನುಕಡೆಯೆ
ಮಾತೇನು ॥ ಕಂತುಹರಕಮಲಾಕ್ಷಕಮಲಜ।ರಂತಕಿದಕೋಬಾಣಪರಿ
ನ್ಯಪ । ರಂತರವಿದೇನೆನುತಘರ್ಜಿಸಿನುಡಿದನಿಂದ್ರಾರಿ ॥೪॥

ಕೇಳಿದೈಯೆಲೆತಾತಮನಹೀ । ಹಾಳಿಗೆಡದಿರುಮೋಣದುರಗನ।ಪೇಳ
ಕೆಗೆಮೆದಪದಿರುಪೇಡ್ಕೈಪದಿರುದೈನ್ಯದಲಿ॥ನಾಳಿನಲಿಸದಮ್ಯಗವಮಾರಿಯು।
ತಾಳಿಗೆಮುತಳಕಿಳುಹದಿರನಿ । ನ್ನಾಲಯವಹೊಗಗುಡದಿರೆಂದಸುರೇಂ
ದ್ರಘರ್ಜಿಸಿದ ... ॥೫॥

ಬೀಳುಕೊಂಡಯ್ಯನನುಜನಿತಕ।ರಾಳರೋಷದಲಿಳದನಸುರರ।ಭಾ
ಲಮುಮನುಬ್ಬಣಪಝಳಪಿಸುತಸುರರೊಗ್ಗಿನಲಿ ॥ಕಾಲುಕಡೆಯುಪಝ್ಝ
ರಪದರಣ। ದೇಳಿಗೆಮುಮ್ಮೆಯಮುಬ್ಬರದರೋ।ಮಾಳಿಗಳಹೊಗನಲಿಪೊರಿ

ರವಂಟನುಪುರಾಂತರವ||೬|| ಜೋಡಿಸಿದಹೊಂದೇರಿನಲಿಕಾ| ಲೂಡಿದರೆ
ಖಳೆಸೂತಗರ್ಜಿಸೆ| ನೀಡಿನಿಗುರಿದವಾತುರಂಗಮವಭ್ರಮಂಡಲಕೆ||ಕೂ
ಡೆತಕ್ಕಸರಥದಗಡೆಬಡೆ ಗಾಡಿಸಿದುಗಗನದಲಿನೆರೆಕ್ಕೈ | ಗೂಡಿದುದುಬಲ
ಬಲನಿರೋಧಿಯತಾಗೆಯುಬೆಂಬಳಿಯು ... ||೭||

ಕೇಳುತವನಿಂದ್ರಾರಿಯಂದೇ| ಮೇಳವಿಸಿದುದುಸೇನೆಗೋಲಾಂ|ಗೂ
ಲಸಾಯುನನೇಮದಲಿಲಂಕಾಮಹಾಪುರವ||ಮೂಲೆನಾಲ್ಕರಹೊರವಳಯ
ದಲಿ| ಶೈಲಪಾಣಿಗಳಿರಲುಸಮರಾ | ಭೀಳಖಳನದನರಿದುಬಲನಾಲ್ಕಾಗಿ
ಹೊರವಂಟ ... ||೮||

ಪಡುವಣನಿಲಜಗಾಯ್ತುಧುರರಣ| ನಡದ... ತನ್ನ ಮಾಪವನಂದುದಾ
ಡೆಯುಲಿಂದ್ರದಿಶಾಭಿಭಾಗದೊಳಾಯ್ತು ನೀಲಂ... ||೨೮||
ಸಮಯದೊಳೊತರಿಸಿತುಸುಗ್ರೀವರಘುಕಾ... ಹೋಗಬೇಡೆನೆ| ಕಂಡವರ
ಚಿತ್ರಮಹೇಂದ್ರದಲ್ಲಣನ ... ಉಂಡೆನಾಪತ್ತನುಸಮುಗ್ರ
ಸ್ಮರಿಸಿದನುರಾಘವನುರಾಹುವಿ| ನ್ಯ... ಂಡೈಕಡೆಯುಕೆಲಸವನೆಂ
||೨೯||
ನಿರಿಸಿದನುನೆರೆಜಾರಿದನುಜೀಮೂತಕೋಟಿಗಳ || ಹು... ನಿಡಿ |ದೀನ
ದಲಿನಿ| ಬ್ಬರದನಿಬಿಡಮಹಾಂಧಕಾರದ| ಹೊರಳಿಯನುಹೊದಿಸಿ
ತ್ತಲೆಯುಲಿಜಗತ್ರಯವ ||೧೦||

ನೆನದುಹಾಯ್ದುವುಸಿಡಿಲುಗಳುಮೊರೆ| ದುರವಣಿಸಿಕಪಿಭಟರಕೈಗಳ |
ಗಿರಿಗಳನುಗಬಲಿಕ್ಕಿದವುಮುಗಿಲುಗಳುಮುಂಬರಿದು |ಭರದಹೊಯ್ಲಿನ
ಹೊಡೆರಿನಲಿಕಪಿ | ಕಿರಿದವೈಕಂಗಳನುಮಿಂಚುಗಳರರೆಮೇಘಧ್ವಾನ
ದಾಹವಬೆದರಿಸಿತುಜಗವ ||೧೧||

ಉಸುರಲೇನಚ್ಚರಿಯನಸುರನ| ವಿಶಿಖವೀಕಪಿಭಟರನೆತ್ತಿಯ| ಲಸ
ದಳಿಸಿಮೂಡಿದವುಬಚ್ಚಳವೆರಡರಂತರವ|| ಸಸಿನದಲಿಚಗಿದುನೆಲದಲಿ |
ಬಸವಳಿದುಬಾಯ್ದೆರದುಜೀವವ| ಬಿಸುಡುತಿರ್ದುದುಕಿರಿದಹಲುಗಳಕರ
ದಮುಗ್ಗುಲಲಿ ... ||೧೨||

ಅರಚೆಬೀಳುವಕಪಿವೇಣನಕ|ಟ್ಟೊರಲಿಕೆಯುಕೇಳ್ದಸುರಮರ್ದನ|ಮ
ರುಗಿದನುನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯನೆನಿಸಿದಶಕ್ರಜಿತುಖಳನ||ಕುರುಹುಕಾಣದೆಸಂಧಿಸಿ
ದಹೊಂ | ಗರಿಯುಹಿಳುಕಿನಸರಳಸಾಜ್ಞೆಯು | ಲರಸಿದನುಮುರಿಮು
ರಿದುಮೇಘಧ್ವಾನಸಾಗರ್ಣವ ||೧೩||

ಮೊಳಗುವತಿರಥನವದಸಿಸಕೆ| ಕಳುಹಿದನುಕವಲಂಬಕಡಿವಿಳೆ|ಗಿಳು
ಹಿಸಿದುಕುದುರೆಗಳನುಳಿಸದುಸರಳಸಾರಥಿಯು ||ನಿಲುಕಿದುದುಮೇಲ್ಲ

ಸಿಗೆವೈರಿಯು| ತಲೆಯುತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡುರಾವಣಿ | ಬಳಿಕರಥಕಾಸಿಕ್ಕಿಕ ರಪನುನುತ್ತಿವರಾರ್ಗಣವ ... ||೧೪||

ದೇವರಾಘವನಹಿತನಿಶಿತಶರಾವಳಿಯುತರಿದೊಟ್ಟಿಪೊಳಗಿದೆ| ತಾವಿಪವಿತ್ರತವಿಲ್ಲದಶ್ವವರೂಥಸಾರಥಿಯು || ಸಾವಿರದನೂರೆಂಟುಸೂಳಿಸೊ| ಳೋವದೊಡನೊಡನೆಚ್ಚುಮುರಿದನು|ರಾವಣಿಯುರಣದುಬ್ಬರವನಂಬರದವಳಯದಲಿ ||೧೫||

ಸೋತನಾಗಲಿಮೇಲುತುರಗ | ವ್ರಾತವಾಗಲಿರಥದೊಳಸುರನಿ| ಶಾತಶರಸಂಧಾನವಾಗಿ... ತೋರಿದರೆ|| ಯಾತುಧಾನಧ್ವಂಸಪನಸರಳಾ

ದುವಾರಾಯಾ| ಸೀತೆ...

...ದು | ಭೀತಿಯುಲಿಬಿಗಿದಸುರತೆಗದೋಡಿದನು

ಪದ್ಯ|| ಕೇಳಿದೈಯ... ||೧೬||

ರಸಂ|ಮೇಳಪಲಿಮುಕರಾ...ಯುಕೌಶಲ|ವನುಮಹಾಮಾಯಾವಿಮಾಯಾ ದೊಳುಕವಿವರಕ್ಕಸ| ರೆ...ಂಜಿಸುವೆನೃಪಾಲಕನ|| ವನಚರರಕಾಳಗ ಪ್ಪರದಲುಬ್ಬಿನಲೊಲದು...ದಿನಿರುಳಲಿ|ವನಜಗರ್ಭನವೆಚ್ಚಿಸುವೆ

ಮುಳಿದನೇಮುಕರಾ... ||೧೭||

ಡದರೇರಾಕ್ಷ...ಂದ

...ಹನುಮನರಣಕೆಸಮರ | ಸ್ಯಂದನವನೊಕಿದನುಕಪಿಗಳ | ಕೊಂದನಗಣಿತನವಮಹಾಮಾಯಾಭಿಯೋಗದಲಿ ||ನೊಂದುಕಾಳಕಾಸಲಾರನೆ | ಹಿಂದುಮುಂದಾಯ್ತುಖಿಳಬಲರಘು | ನಂದನನನಿಜಭೃತ್ಯನೊಬ್ಬನೆಮಾಲತನಾಹವನೆ||೧೮|| ಕಾದಿದನುಬೆಟ್ಟದಲಿಮುಪಿಟ್ಟಯು| ಲಾತ್ತಿಗೊಂಟ್ಟದನುಖಳಬಯು | ಲಾದರಾವಿನಲರಗಿದನುಕಿವಿಗೊಟ್ಟುಕಿಡಿಮಸಗಿ ||ಆದುರಾತ್ಮನೊಳೀಪಟಯುಲವ |ಸೋದಧಿಗೆತರಣಿಯುತುರಂಗವು| ವೈದುವನ್ನಬರೊದಗಿಕದನವಪೇರದನಾಹನುಮ ||೧೯|| ಮುರೆಮುರೆಯುಲವನಿಂದ್ರವಾರುಣ| ಹರಸಖರಾಯುಮುವಹ್ನಿಮಾರುತ| ನಿರುತಿನೀರಜಭವಭವಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿಮಾರುತಿಯು||ಸರಿಸದಲಿಸ್ವೈವರಿದುಗೆಲವಿನ| ಪರಿಯುಕಾಣದೆಮಾಡಳಿದುಪ್ಪೈ|ಸರಿಸಿಮಾಯಾಸೀತೆಯನುನಿಮಿಷದಲಿಬರ್ವಿಸಿದ ||೨೦|| ಮಾಯೆಯೆಂದರಿಪಡೆವಿಧಾತ್ರನು| ಮಾಯುಮೇಶರಬಿಂದ್ರಜಿತುವಿನ | ಮಾಯೆಯುಂತುಟೂಶಿವಶಿವಾಮಾಯಾಮಹೀಸುತೆಯು|| ವಾಯುಜನಸಮ್ಮುಖದೊಳಾವ| ಜಾತ್ರಯುಧಾಂತಕನೆತ್ತಿ ತೋರಿಸೆ ಬಾಯಬಿಟ್ಟಳುಹನುಮಕೆಟ್ಟೆನುಕೆಟ್ಟೆನೆಂದೆನುತ ||೨೧||

ಕಂಡನಾಹನುಮಂತಬಸದಲಿ|ಕಂಡಸೀತೆಯರೂಪಿನಬಳಿಸುಖಿಂಡೆಯಪಬಾಯುದಾರೆಗೌಕಿದಕೊರಳಕಳಕಳದ| ಚೆಂಡಿಸಿದಕೋಪಾಗ್ನಿಬ

ಕು। ದ್ದಂಡಹನುಮಂಗೆದ್ದದಾಡರನ । ಗುಂಡಿಗೆಯುಘನಶೋಕರಸಗು
ಡಿಸುಕ್ಕಿನಯುನದಲಿ ... ॥೨೨॥

ಬೆಳಬಾಯೊಳಗಡಸಿಭಯಸಂ ।ಗರದಸಲೆಜೀವಾಭಿಲಾಷೆಯು ।ಭವ
ದಬಾಯಸಾರಿಕೆಯುಬಳಲುವಕೆಕೊರಳಕೊಂಕಿನಲಿ॥ ಅರಸುರಘುರಾಜೇಂ
ದ್ರಚಂದ್ರನು। ನರಸಿಯುಲ್ಲವೆಹನುಮಕರುಣವ।ನಿರಸಲಾಗದೆತನ್ನವೇ
ಳೆನುತೊದರಿತಾವನಾಯೆ ... ॥೨೩॥

ಅರಿಗೋಸುಕೆಸವುರನಿಡುತಾ। ನಾರಿಗೀಯಭಿಮಾನಲಜ್ಜಾ ।ದಾಟು
ಣವುನಿಮಗಿನ್ನುಕೇಳ್ವೆತಂದೆಹನುಮಂತ॥ ಕ…ರಕರ್ಮದಖಳರಕೈಯ
ಲಿ। ತೀರುವಂತಾಯ್ತುಕಟಕಟಕಂ।ಣಾರಕಂಡ್ಯೆತನ್ನಪಾಪವನೆಂದುದಾ
ವಾಯೆ ॥ ... ॥೨೪॥

ಗಂಡಜೋಡೆನೆಬಂದೆನೆತ್ತಿಯು।ನಂಡಲಚೆವಿ…ಹೋಗಬೇಡೆನೆ।ಕಂಡವರ
ಕನಲಿದೆನುಕಳುಹಿದರೆಂನಪತಿಯೊಡನೆ ॥ …ಉಂಡೆನಾಪತ್ತನುಸಮುಗ್ರ
ದ । ಖಂಡಿತವಡೇಹನುನುಕೇಡನು ।ಕ…ಂಡ್ಯೆಕಡೆಯುಕೆಲಸವನೆಂ
ದುದಾವನಾಯೆ ... ॥೨೫॥

ಆವರಾಯನಬಸುರಿನಲಿಬಂ ॥ ದಾನರಾಯನಮಗನಕೈವಿಡಿ ।ದೀನಿ
ಧಿಮಣಲಿದ್ದದೇನೋಡ್ಯೆಯ್ಯೆಹನುಮಂತ॥ಆವಪೂರ್ವದಫಲವೊಬ
ಳಿವಿಡಿ । ದಾನರಸಿತೆಂನುವನುಕಂಡ್ಯೆ ।ಕಾವಕರುಣಿಗಳಿಲ್ಲವಿದನೋಡೆಂ
ದುಘಾಪಡಾಯೆ ॥೨೬॥ ಮುಡಿವಿಡಿದುಕರವಾಳದಟ್ಟನ । ಲಡಿಗಡಿಗೆಹೊ
ಹೊಯ್ದುಕುಬುಬಿರಿ। ದೆಸಬಲುಕೆಬರಸೆಳದುಬೆದುಡಿಸುತ್ತಳಿಸುತ್ತೊರಳಿಸು
ತ ॥ ಖತುಗವನುಮಗುಳೆತ್ತಿಝುಳಿಪಿಸಿ । ಪೊಡೆಯುಲನುಗ್ರೆದನಿಲಜನಖ
ವೊ। ಡಿಸಿದಖಳಹೆದರಿಸಿದನುರುವಾಯಾವಿಲಾಸದಲಿ ॥೨೭॥

ಪವನಸುತನೋಡೆಂನಪಾತ್ರ । ಬ್ಧವನುನಿಲ್ಲದೆಹೋಳೆಂ । ದಪ
ನಿಪನವುಜ್ಜೀವಿತೇಶನಮನುಕುಲಾಧಿಪನ ॥ ವನಿತೆಯಾಸೆಯುಬಿಟ್ಟ
ಯೋಧ್ಯೆಗೆ ।ರಸಿತನೂಭವಸಹಸುಮಿತ್ರಾ। ಭವನುಸಹಿತವೆಹೋಗಹೇ
ಳೆಂದೊದರಿತಾಮಾಯೆ ... ॥೨೮

ತೋರಿಕೊಂಡೊಯ್ದವನಿಪಂಗಸು । ಜಾರಿದೆಂನುವವಾತನೀಸಿಬ।
ವಿಸಾರದಿರುಕೊಂಪ್ರೆಕಕುಸ್ಥನ್ವಯಶಿರೋಮಣಿಯ ॥ಬೇರೆಬುದ್ಧಿಯ
ಬಳಸದಿರುಕೊಳೆ । ಗಾರರಿವದಿರುಹರುವಕಂಡರು ।ಸಾರಿದೆನುವಿನಗೈ
ಯುಹೋಗೆಂದೊದರಿತಾವಾಯೆ ... ॥೨೯॥

ಬಸೆಮತ್ತೀನೆನುತದುಷ್ಕೃತ । ದೋಷವಿದೆಲಾವಿಸಾರೆಲಾರಳ।ವೀಸತಿ

ಯಸೌಭಾಗ್ಯವನಿತೆಯಮರಣದರುಹನಕೆ॥ ವಿಶಾಸಲಿದ್ದುದೆಕಣ್ಗಳಿಂದು
ರ, ಘಾಸಿಯಮಾದೆನುಚಿತ್ತದಲಿಪ್ರೊ; ರೈಸಿಕೊಂಡೀವಾತನುಡಿದನುಮೋ
ಘನಾದಂಗೆ ॥೩೦॥

ತ್ರಿಜಗವರಿಯೆಪುಲಸ್ತ್ಯಮುನಿಪಂ । ಕಜನಲಾನಿಂಪ್ಯೆಯೀಶ್ವರರ
ಭಜಕನಲ್ಲಾಕೃತಿಸದಾಗಮಗಳಲಭಿಜ್ಞನಲ॥ ಭಜಿಸನವನನ್ಯಾಯಮವನು
ಮೋಣ್ । ಭಜಿಸನಿಂನೂಸೀತೆಯಲಿಕಡು । ವೃಜನಕೊದಗಿದೆನೋಡು
ವವ,ನತವಗೆನೀನೆಂದ ॥೩೧॥

ವೀರರೊಳಗಗ್ಗಳನ...ೀಜಂ। ಭಾರಿಜಿತುಪೆಂಬೀಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ,ಭಾರ
ಣೆಯಹೆಸರುಳ್ಳವನುಕಳೆ...ದಲಿತಿಳಿದವನು॥ ನಾರಿಯಸುಖನುಕೊಂದ
ನೆಂಬಪ,ಕೀರ್ತಿಯನುಕ್ಕೆ...ವಿಡಿದುಕೆಡದಿರು। ಸ್ವೈರಣೆಯಕೋಕೊಲೆಗೆಮ
ನವನುಮಾಡಬೇಡೆಂದ ... ॥೩೨॥

ಬಿಡುದುರಾತ್ಮರಬುದ್ಧಿಯನುಕ್ಕೆ। ವಿಡಿಯುಡಿರುದುಪ್ಕೀರ್ತಿಯನು
ಸಂ । ಗಡಿಗನಾಗದಿರಸು...ಲಪಜಯನಿತಂಬಿನಿಯ ॥ಕಡೆಗೆನೀನೀಸತಿ
ಯಕಡಿದಡೆ। ಕಡಿದುಬಿಸುಡೆ...ನಿನಕುಲ!ವೊಡೆಯನಿಮ್ಮನ್ವಯ
ದನಿಪಿನವನೆಂದನಾಹನುಮ॥ ೩೩॥ಬರಲದರದೆಶೆಯಿಂದಪಶ್ರಥೆ,ದೋರು
ಕಲಿದರಿಂದಪಜಯನೃಮೋಣ್ ಬರಲಿದುದಿಯೊಳ್ ಜಗದಜನನಿದಕಂಜುವ
ವನಲ್ಲ ॥ಮರುತಸುತಕೇಳಸುರರಾಮಾ ।ಸುರನಿಕರ್ಮವಿಧವರ್ಪಥವಿಮ
ಗರಿದುಬಿಸುಡುವೆನಿವಳನೆನುತೆತ್ತಿದನುಖಂಡೆಯುವ ॥೩೪॥ ನೋಡುನೊ
ಡೆಲೆಹನುಮಸೀತೆಯ। ನೋಡುಕಂಡಾಕಾಣೆನೆಂಸದೆ ।ನೋಡೆನುತಬೊ
ಬ್ಬಿರಿದುರಥಗ್ರದಲಿಖಂಡಿಸುವ॥ನೀಡುರುಳಪಿಸಿಹಾಸವಿಸಾರಜ। ಕೇಡು
ಕಂಡೈಯಂಬಮಾಯಾ । ಜೋಡೆಣೆಯಜಾನಕಿಯಕಡಿವಿಳುಹಿದನುಧ
ರಣಿಯಲಿ ... ॥೩೫॥

ಕಡಿದುಬೀಳದಮುಂನಕೊಪದ ।ಪಡಿಸಹಿತಪುಟನೆಗದುತ್ರಿವಿದನು ।
ಝುಡಿತೆಯಲಿಜರ್ಝರಿತವಾಗಲುತೇರುರಾದಣಿಯು ॥ಅಡಗಿದನುಬಳಿಕವ
ಮಾಯೆಯ।ನಡಗನೊಡ್ಡಿಸವಿಸಾರಸುತಕಡು। ಹಡಗುಮುರಿದನುಬಳಿಕ
ಮಾಯಾಸೀತೆಯಿದ್ದೆಡೆಗೆ ... ॥೩೬॥

ನಡುಗುವಂಘ್ರಿಧ್ವಯದಬಾಯ್ದೆರೆ। ವಿಡುಕುವಮೊಲಮುಖೇಂದುವಿ
ನತಡ । ತಡದುಮುಚ್ಚ್ಯವತೆರವಕಂಗಳಕತ್ತುವಂಗುಲಿಯ ॥ಬಿಡುಪಜೀ
ವದಬಯಲಸೀತೆಯ। ಕಡಿಯರಡರಲಿಸುರಿವನೆತ್ತರ।ನಿಡುವೊನಲನೀಕ್ಷಿ
ಸುತಮೂರ್ಛಿತನಾದನಾಹನುಮ ॥೩೭॥

ನಿಂದುದಬ್ಬರವಭ್ರದಬ್ಬರ| ನಿಂದಗಗಸ್ಥಳದವ್ರೋಲ್ಕೆ| ಗುಂಡಿದ ರುಗಜಗವದಯುಕತಬಲಿಮುಖ್ಯನಾಯಕರು|ತಂದನಕ್ಷಿಗೆಜಲವನಕಟಕ ಟಿಂದುಸುರನಾರಿಯುರಸೂಚನೆ | ಸಂದುದರಸಂಗನಿಲಜನನಿಶ್ಯಂಬ್ಧದಾ ಹವವ ||೩೮||

ಹನುಮನೊಡ್ಡಿಸೊಳಿಲ್ಲ.ಸಿಂಹ|ಧ್ವನಿಸುರೇಂದ್ರವಿರೋಧಿಯುಪ್ಪಟ್ಟ ಳ|ಘನವದೇನಾದರೊಹುತಾಶನವಾಲಿನಂದನರು| ಅನುಜನಿ| ಕನ್ನುಬೇ ಗದನಬಳಿ|ಗನಿಲಜನನಾರೈಕೆಯುಲಿಸೀವ್| ಮನವವ ... ನಂದಿ || ಯೆಂದವರಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ... ಟಿರಬೇರಿನ್ನರಿಸಲೇಕೆನು

ಭಾವಿಭೀಷಣದೇವನೀನಾ |ಪಾವಕನಸುತನ ... ಹುವೆನುದೇವರ | ಚರ ಗೆಗೆಬಹುದುಸೀವೆಂದನಿಬರನುಕಳುಹಿ || ಆವಿ ... || ನಿನಗಿನಿತುಗುಣವ್ರಂ ನೋವಿಕೆಯಿಂತಿರೆಹನುಸೆಡೆಗಾ | ತಾವರೆಯ ... ||೨೦||

ತಂದ

ನೂಪ್ತಂ.

ಬರುತಕಂಡನಖಂಡಬಲನು | ಬ್ಬರದೆಕರ್ಥ ... | ಕಣಿಘ ಟಾವಳಿಪಾದಘಾತಿಯುಲಳಿದವಾಯುದಳ || ಮರನಹೊಯ್ಲಲಿಮುಗ್ಗಿದ ಶ್ವವ| ವರರಥಾಳಿಯುಸಂದಣಿಯುಸಂ | ಗರದಭೂಮಿಯುಕಡಿದಸೀತೆಯ ಕಂಡನಜಸೂನು ... ||೪೧||

ದೃಗುಜಲಗಳೊರತೆಗಳಪುಗೆ| ಯುಗಳಿತೋತ್ಸವದಸಮಸಮರದ|ನ ಗಮುಹೀರುಹಮುಕ್ತಹಸ್ತರನೋಡುತೈತರಲು|| ತೆಗದಹರುಷದಲೂರ್ವ ರೆಯುಮ್ಮೆ| ದೆಗಹನಿಕ್ಕಿದರಾಮಭೃತ್ಯನ | ಜಗದಜೀವಕುಮಾರಕನು ಕಂಡಂಜಿಸಿಂದಿರ್ದ ||೪೨||

ಕಂಡನೀಕೌತುಕವಮುಮ್ಮಳಿ| ಗೊಂಡುಮನದಲಿಪವನಜನದೋ ರ್ದಂಡವನುಹಿಡಿದೆತ್ತಿಕರುಣರಸಾತಿರೇಕದಲಿ|| ಅಂಡಲೆವಶೋಕದಲಿಸ ರವನಿ| ಗೊಂಡೊಗುವಕಂಬನಿಗಳಲಿಬೆಸ|ಗೊಂಡನೇನಾಯ್ತೆಂದುಜಾಂ ಬವನಂಜನಾಸುತನ ||೪೩||

ಚಿತ್ರವಿಸಿದಿರೆಜಾಂಬವರೆರಘು | ಜೋತ್ತಮನಲಲಿತಾಂಗಿಯುನುಮು ಗಿ|ಮಿತ್ತುಕಂಡಿರೆರಾಜಕಾರಿಯುರಾಘವೇಶ್ವರನ||ಕತ್ತಲೆಗೆರಾವಾಯು ಬೆಳಗಡ| ಗಿತ್ತುಹಗೆತಾನಿನ್ನುರಣದಲಿ||ಸತ್ತಡೇಕವೇಣಿದ್ದಡೇನಿದಕಂ ಡಿರೇಯೆಂದ ||೪೪

ಕಲಹಕಿದುಕಡೆಯೆಂದುಸೀತೆಯು| ನೆಳದುತಂದನುಕಲಹಕಾಖಂ|ಡ ಲವಿರೋಧಿವಿಭಾಡಿಸಿದನವನಿಜೆಯುತನುಲತೆಯು|ಗೆಲವುಸಿದ್ಧಿಸದಾಯು

ಹೊತ್ತು ಪ್ರಕೋಲಿಹೋಲಿಗೆಳೆಂಬುವದುದೊ್ರಹಕೆ। ಕಳಶವಾದೆನುರಾವ
ನೇನೆಂದೆಂಬನೋಯೆಂದ ॥೪೫

ಅನುವರದೊಳರಿಭಟನಜೀವವ। ಜನರಿಸದೆಜಾನಕಿಯುಕೊಲಿಸೂ। ದ
ನುನುಯುವೆನಿನಗೆಂದುರಘುರಾಜೇಂದ್ರನಪ್ಪೊಡನೆ॥ಮುನಿಯುದಿರನನಾ
ಗಾಗೆಹೋಗೆಂ।ದಿನಜಪೊರೆಯುತಿರಹುದಿರಸಿಂ। ನೆನಗೆಗತಿಯೇನೆಂದು
ವೋಣ್। ಜನಾಸೂನು ॥೪೬॥
ವವ।ನತವಗೆನೀನುಮಂತ್ರಿನ್ನಲಿ। ಕೊರತೆಯುಂಟೇಮಗನೆಜೀವವ
ವೀರರೊಳಗಗ್ಗಳನ ವ್ಯಾಪಧಿಗನೀನಲ್ಲ॥ ಮರೆಯುವಮಾಯಾಸುರರಕ
ಣೆಯುಹೆಸರುಳ್ಳವನುಕಳೆ ನೀವಿಚಾರಿಸಿ। ಯರಿವತೆಗದಿದಕೊಂಡುನಡೆವು
ನೆಂಬಪ।ಕೀರ್ತಿಯುನುಕೆ ॥೪೭
ನವನುಮಾಡಬೇಡೆಂದ ಕದಮ್ಮ।ಥಿಳಿಯಾಖಂಡಿತತನುವೆರಡತಂ। ದಿಳು
ಬಿಡುದುರಾತ್ಮರಬುದ್ಧಿ ನ ಳ ಲಾಹನುಮ॥ ಎಲೆಹನುಮಕೇಳಿಂ
ದುಹುಯ್ಯ ಡಿಗನಾಗದಿರಸು ಮಿ ದುಮೇಲೆಂದಳ। ಪುಳಿಬುಮೊಲ್ಲನೆಮಹಿಗೆ
ವ್ಯೈಯಿಕ್ಕಿದನುಮೊಹೋಥೇಯಲಿ ॥೪೮॥

ತುರುಗಿದಶ್ರುಗಳಿಂದಮಮ್ಮೆ। ಮರುಗಿದನುಸುಗ್ರೀವನಂಬಕ।ದೊ
ರತೆಗಳಜೀವನದಲಿಮುದುಬೇಹಭಟನಿಕರ ॥ಅರಸಿತಹೆನಪ್ರುಪಧಿಯುನೇ
ತ್ರಕೆ। ಮನುಕುಮರಸುಗೆಂದುಗಮನದ ।ಹೊರಕೆಯುಲಿಹನುಮಂತನಿ
ದ್ದನುಕಂದಕೇಳೆಂದ ॥೪೯॥

ಎಚ್ಚರಿಕೆತನಿ ಮಿಪದಲಿಮನ ದೊಚ್ಚತನಪ್ಲಭಿಯುನೆನೆಹಿಸಿ।ಬಿಚ್ಚ
ತರೆಯುನುಕೊಡೆಸೀತೆಯುಗುಣವನಾಲಿಗೆಗೆ ॥ ಉಚ್ಚರಣೆಗೊಡರಿಸಿತು
ದೇಹೆದ। ಮುಚ್ಚಮುಕರಿಸುತರಿದುನೃಪತ। ನ್ನಿಚ್ಛೆಯುಲಿಹಲುಬಿದ
ನುಹಲಂಗದಲಿಜಾನಕಿಯು ॥೫೦॥

ರಾಜವಂಶದೊಳಧಿಕನ್ಯಾಯಿಸಿ। ರಾಜಪರಮೇಶ್ವರನನಿಮಿಕುಲ।
ರಾಜರಾಜಾಧೀಶ್ವರನಸುಕುಮಾರಿಗಕಟಕಟ॥ ಈಜಿಗುಪ್ಸೆಯುಮರಣವ
ನುವಿಧಿ।ಯೋಜಿಸಿದನೆಸೀತೆಹಾಸಿಮಿ। ರಾಜನಂದನೆಹಾಯೆನುತಹೊರಳಿ
ದನುರಘುನಾಥ ॥೫೧॥

ತೆಗದುತಕ್ಕೈಸಿದನುಗುರುಕುಚ। ಯುಗದತುಂಡನುನೋಡಿದನು
ನಯು।ನಗಳಲವವಿಕೆಗಳನನಾವನುನಿತಂಬಿನಿಯು ॥ ಮೃಗುಳೆಮಗುಳಡಿ
ಗಡಿಗೆತೆಳುಗನ।ಪುಗಳಲಮಲೆಂಧರವಚುಂಬಿಸಿ। ನಗೆನುಡಿಯುನೊಡರಿಸು
ತಕರಕರದಳಲಿದನಾರಾಮ ॥೫೨॥

ಸೀತೆಸೀತೆವಿದೇಹಸುತೆಭೂ। ಜಾತೆಭುವನಖ್ಯಾತೆಕೇಳೆಂ। ನ್ಯಾತಕೆಂ
ನೊಳುನುಡಿಯೆಬಲ್ಲೆನುನಿನ್ನಮನವನುನಿಸ॥ ಶಾತಕುಂಭದವ್ಯಾಗವತಾ
ರದ। ಖ್ಯಾತಿಯೋತಪ್ಪಂಟುತನ್ನಲಿ। ಮಾತುಪುಸಿದುದುಕೈಮಾಗಿದೆಮಾ
ವಿನ್ನುನುಡಿಯೆಂದ ॥೫೩॥

ಹಗೆಯಕೊಲಲರಿಯದೆಛಲೋಕ್ತಿಯು। ನಗಲಿದನೆಂದೆಂಬಮನಸಿ
ನ। ಬಿಗುಹಬಿಡುನಂಬುಗೆಯಕೋ। ಕೊಲುವೆನುದಶಾನನ[illegible]ಕನ್ನುಬೇ
ಸುಡವರಾವಿನ್ನುನುಡಿರಾ। ತುಗಳುಹೋ[illegible]ನಂದಿ॥
ನವೇನಕಟಕೃಪೆನಿನಗಿಲ್ಲಲಾಯೆಂದ [illegible]ಟರಬೇರಿನ್ನರಿಸಲೇಕೆನು

ಏಕಪತ್ನೀವ್ರತದನಿಷ್ಠೆಯ। ನೂಕಿದೆನೆನ[illegible]ಹುವೆನುದೇವರ । ಜಗ
ಕುಕಲ್ಪಜರಕೀರ್ತಿಯನುಕೆಡಿಸಿದೆನೆದುಷ್ಕ[illegible]॥ ನಿನಗಿನಿತುಗುಣವುಂ
ಕೆಲ್ಲನೆ। ಕಾಕರನುಕೂಡಿದೆರೆತನ್ನೊಡ । ನ[illegible] ... ॥೨೦॥
ಗುಣವೆಹೇಳೆಂದ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಕಾಪುರುಷರನುಸ್ಕೈನಿಡಿಮುನಿಸ। ಗೀಪ್ಸ[illegible]
ಪವನಹಿಡಿವಡವಿಗೊಯ್ಯುವುದಾದುದೇಯುಕಟ ॥ಪ[illegible]
ಶೌರ್ಯನ। ಕಾಪಥನಕಾರುಣ್ಯಹೀನನ । ವೈಪರೀತ್ಯವರನೆಯವು
ತಾಯಿತ್ತುನಿನಗೆಂದ ... ॥೫೬॥

ವನಕೆಬರಬೇಡೆಂದುನಡಿವರೆ। ಮನಕೆತಾರದೆಬಂದೆನಿನ್ನಯ। ಜನಕ
ಕೇಳಿದಡೇನಹೇಳುವೆನುತಿಯೆಬೇನೆನಗೆ॥ ಜನನಿಯರಿಗೇನೆಂಬೆಭರತಂ।ಗೆ
ನುಜಶತ್ರುಘ್ನರಿಗೆಸೀತೆಯು । ನನುವರದೊಳಣ್ಣಲಿಗೆಬಾಳಬೆದೆನೆಂಬೆನೇ
ಯೆಂದ ॥೫೭॥

ಇಂದುಹಗೆಯನುಕೊಂದುಕಾಯುವ । ಹೊನ್ನತಿಗೆಯೇನಾವುದ
ಕಟಿನ। ಗಿನ್ನುನಿನ್ನಯಮರಣದಲಿಮುಗುಳಿನ್ನುಜೀವಿಸುವ॥ ಮನ್ನಣೆ
ಯಬಯಕಾವುದೆಲೆಸಂ। ಪನ್ನಸೊಬಗಿನಕಣಿಯೆಕಾಮನ। ಕನ್ನಡಿಯೆರ
ತಿಪತಿಯಮುಂಗೈಗಿಳಿಯೆಹೇಳೆಂದ ॥೫೮॥

ಸೇಪೆಸಲಿತೆ[illegible]ಗಿಸೇವ। ಜ್ಞಾನಿಶೇಷಕೆಮಂತ್ರ[illegible]ಗಿಪೆ। ಭಾವಿ
ಸಲು[illegible]ವನುವಶಿಪ್ಪೆ [illegible]ಗಿನಿವಿವ
ಕ। ಳಾವಿಚಿತ್ರ[illegible]ಗಯೆ। ಭೂವಧುವಿನತನಗತ್ರೋರುವೆಸ್ತೈರ
ಣೆಯಲೆಂದ ॥೫೯॥

ಮಂ[illegible]ನಪರಿಯಲಿ। ಮಲೆಯುತ್ತರಹಿನಗ[illegible]ವಸಿನ್ನಲಿ। ಕುರು
ಹಗಳನೆಳ್ಳಿಸಿತುಕಾಣೆನುಸೀತೆಹೇಳೆನುತ। ಮರುಗಿಡನುಮನದಲಿಮನೊ

ರಥ|ದುರುವೆಕೆಲ್ಪವಹೀಜವಕಟಾ| ಮುರಿಯಿತ್ತೇ(ಯಿಂದಿನಲಿತನಗೆಂದೊ
ರಲಿದನುರಾಮ ||೬೦||

ರೂಪನೆನನೆನದೊವ್ಮೆ ಸುರತಾ | ಲಾಪಡಭಿನಯಕೊವ್ಮೆ ಪತ್ರಿಸೇ|
ವಾಪುರಸ್ಕೃತಿಗೊವ್ಮೆ ಸಚ್ಚರಿತ್ರ ತುರಂಜನೆಯ| ನೈಪುಣತ್ರೆಗೊವ್ಮೆ
ವ್ಮೆ ಸಕಲಕ | ಳಾಪರಗ್ರಹಕೊವ್ಮೆ ನಿರ್ಜಿತ | ಕೋಪಮುಖಕೊವ್ಮೆ
ವ್ಮೆ [illegible] ಳವಳಿದನಾರಾಮ ... ||೬೧||

ವವ|ನತವಗೆನೀ[illegible]ನವ| ರಂಡದಲಿಹಳಲಿಸುವಹರಿಯ:ಡೆ| ಗಿಂ
ವೀರರೊಳಗಗ್ಗಳನ[illegible]ಷಣವಿಭೀಷಣನು ||ನಿಂದುನೊಂಡಿದನುಭಯ
ಣೆಯಹೆಸರುಳ್ಳವನುಕಳ[illegible]ಜ್ಞನಲ್ಲಾ | ಕಂದಕೇಳಾಶರಣಜನದಾಭರಣ
ನೆಂಬಪ|ಕೀರ್ತಿಯನುಕ[illegible] ||೬೨||
ನವನುಮಾಡಬೇಡೆಂದ

ಬಿಡುದುರಾತ್ಮರಬುದ್ಧಿ[illegible]ತಾ| ದೇವಿಯರುವಾನಿನಿಯೆಧಿಟಮಾ| ಯಾವಿ
[illegible]ಡಿಗನಾಗದಿರಸು[illegible]ಜ್ಞರಾದವರು || ಹಾವುಗಳಹೆಜ್ಜೆಗಳಬಲ್ಲವ |
ದುಹುಯ್[illegible]ವ | ನಾಪ್ರಬಲ್ಲೆಪ್ರಬಿಡುವ್ಯಥಾನಾಟಕವ
ಬ್ಯಿಯಿಕ್ಕಿದನು[illegible] ... ||೬೩||

ತುನ್ಸುಕ್ಷಣಾವನಾಯಾವಿಗಳುವಾ | ಡಿದವುಹಾಶಾಂಭವದಕೆಲಸದ !
ಸುದತಿಸುಳಿದರೆಬಲ್ಲೆವಾಪನವ್ಮವರವಾಯೆಗಳ || ಇದಕೆಚಿಂತಿಸಬ್ಯಾ
ಡವೋಲಣ| ಹದಕೆಕಾರ್ಯವನೆನವುದೇತಾ |ವಿದಿತವೀಷರಿಯೆಪ್ರಲಾಪವು
ವ್ಯರ್ಥನಿವುಗೆಂದ ||೬೪||

ಕಳುಹುಹನುಮನನವ್ಮೊಳೊಬ್ಬನ |ಕಳುಹುವೆನುನೀವ್ನಂಬದಿರೆ
ವಂ|ಗಳಿಯುಮನುಕುಲರಾಜಪುತ್ರಿಯುಪರಮಸುವ್ರತೆಯ ||ಕುಲಯು
ತೆಯುಕಲ್ಮಷವಿಹೀನೆಯ|ಕಲಿಮಲಪ್ರಧ್ವಂಸಿನಿಯುನಿ|ರ್ಮಲೆಯನೀಕ್ಷಣ
ನೋಡಿಬರಲೆಲೆದೇವಕಳುಹೆಂದ ... ||೬೫||

ಅಲ್ಲಿಸೀತಾದೇವಿಯರುಬಳಿ|ಕಿಲ್ಲದಿರೆನಿವ್ಮಂಘ್ರಸೇವೆಗೆ| ಸಲ್ಲದವತಾ
ನ್ಯೆಸದೇಬಿಡುವುನದಸಂಶಯುವ||ಕೆಲ್ಲೆಗೌಕಿಕಲಾಪದನುಹುಸಿ| ಯಿಲ್ಲತ
ನ್ನ|ಲಿಕಳುಹುಯೆನೆಕರ | ಪಲ್ಲವದಸೌಜ್ಞೆಯಲಿಕಳುಪಿದನರಸನಸಿಲ
ಜನ ||೬೬|| ಸಚಳನಲ್ಲಾಹನುಮಶರಣನ |ಸಚಿವಸಹನಡೆತಂದನಿಂದ್ರಿ
ಯ| ಶುಚಿಯಶೋಕಾವನಕೆಕಂಡತುಲೋಕಪಾಪನೆಯ|| ಪ್ರಚುರಕು
ಣ್ಯಾಂಗನೆಯಜಯಜಯ| ವಚನದಲಿಕ್ರೆಮುಗಿದುಮುರಳಿದ| ನಚಳಧೀ
ರೋದಾತ್ತನೆಡೆಗಪರಾಹ್ಣಸಮಯದಲಿ ||೬೭||

ದೇವಿಯುರದೇವರಗುಣಸ್ಮೃತ|ಸೇವೆಯುಲಿಸಜ್ಜೀವಿಗಳುವಾ | ಯಾವಿ

ಯೊತ್ತಿದನು ಚಿತ್ತ್ರಕರಾಭಿಚಾರದ| ಹೋಮವಿದುರಾವೇಣಿಯನಿಂದಿನ| ಹ |ನೋವದಿರಿಯ [illegible] ಹರಿವುಬಳಿಕವುಗೆ ॥ ಅಮಹೇಂದ್ರವಿರೋಜಸುತಾದಿಗಳು [illegible] ಕ್ಕಡುಬಲಅನ್ವಿತ | ನಾಮಹಾಪಾತಕನ

ವು ಟ್ಟಲಾಹದಿಕರಣನಾಕ್ಷಣ| ಬಾನ್ನಸೇನೆಯಲುಂಟಿವತ್ಸರ| ಹನ್ನೆ ವಿಟ್ಟವರಾಯರಾರೂಪುರಾವಹಾದ್ಯಖಿಳಕ ವಶರುವನಿತಾಸಂಗವರ್ಜಿತರು ॥ [illegible] | [illegible] ಟ್ಟದ ದುಸುರಸೇನೆದಿವಿಜರ |ಗುಹುತಡವೇ | ಕಿನ್ನುಬೇಹುವಿಧವಾದ್ಯಸಂದೋಹ [illegible] ನಂದಿ ॥

ಪ್ರೊತವಿಸನಸಹಭವನಹರುಷದ | ಹಡಗು[illegible] ಟರಬೇರಿನ್ನರಿಸಲೇಕೆನುಲೆಡೆಯುಶಿಶುಹೊಂಗಿದನುಹೊಂಪುಳಿಯಾದನಾ[illegible] ಹುವೆನುದೇವರ | ಚಗಕಂಬುಧಿಯನಡು |ಗಡಲೊಳಗೆಂವಿಬಿಂಬರಘ[illegible] ॥ ನಿನಗಿನಿತುಗುಣವುಂಯರಾಯಹೊಕ್ಕನುತನ್ನಪಾಳೆಯುವ ... ॥೭೦॥

ನಲವತ್ತೊಂದನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ನಲವತ್ತೆರಡನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ| ರಾಯರಘುಜಾನುಜನುರಕ್ಕಸ | ರಾಯದಳಪನುಮುರಿದುನಿರ್ಜರ | ರಾಯುಜಿತುವಿನಕ್ರತುವಕೆಡಿಸಿದನಂದಿನಿರುಳಿನಲಿ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಕೇಳಿರೈಕಾಕುಸ್ಥವಂಶವಿ| ಶಾಲರಿರಬಲಭಂಜನಾರಿವು|ಹೇಲತಾಂಗಿಯುಮುಗಳರೂಪಿನಕಪಟಕಾಮಿನಿಯು॥ ಬಾಳಿನಲಿಒರಿಕ್ಕೈದುಬವರಕೆ | ತಾಳಲಾರದೆಹನುಮನಲಿಸೇ| ನಾಳಿಸಹಿತೋಸರಿಸಿನಿಂದನುಪುರದಬಾಹೆಯುಲಿ ... ॥೧॥

ಸೋಲಮುಖದಲಿಪುರವಹೊಗಲ|ಬ್ಬಾಳುತನಕಣಯುವುತನ್ನಯು| ವೇಲೆಬೀಳಡೆಮಾಣದ್ಯೆಯುಂಗಿತ್ತಭಾಪಿತವ| ಖೂಳನದೆಸೆಂದಿದ್ರಜಿತುಹಿ |ದಾಳಿಯಲಿತವ್ಮಸ್ವಯಾಗತಿ| ದೇಳಿಗೆಯುಮನದೇವತೆಯನೋಲೈಸಲ್ಕೃತಂದ ... ॥೨॥

ದಳಪತಿಪ್ರೈಸಿದನುತತ್ಕಂ |ಭಿಣಿಯಕ್ಕೈಬದತಪ್ಪಲಿಸಲಿ |ಗೊಳಿಸಿದನುಸ್ಶೈನಿಕವಸಪ್ತವ್ಯೂಹರಚನೆಯಲಿ॥ಬಳಿಕವರಾಲಿನಿಹೋಮುದಂಜುಜಗ | ದಳಪತಿಕೆಯಲಿರಾಕ್ಷಸದ್ವಿಜ | ಕುಲಸಹಿತಹೊಕ್ಕನುನಿಕುಂಭಿಣಿಯುಮುಳವುಂಟಿಪವ ॥೩॥ ವಳಸುತ್ತಿಸೊಳೊಡ್ಡಬಲಿದುದ|ಕ್ಕೈಲದೊತ್ತಿನಲಾಜಿಗನ್ನು| ಲೇಳರಕ್ಷೋಹಿಣಿಯಸಂಖ್ಯೆಯಲಸಮಸಂಗಾಕೆ | ಭಾಳನೇತ್ರಸರೋಜಗರ್ಭಾರಿ| ಗೇಳುಯುಗಪರ್ಯಂತಕಾದಲು |ಕೋಳ

ರಥ|ದುರುವಕಲ್ಪವಹೀಜವಕಟಾ| ಮುರಿಯಿತೇಯಿಂದಿನಿ ||೪||
ರಲಿದನುರಾಮ ...ವವಿಧದಲಾ|ರಕ್ಕ

ರೂಪಸೇನನೆನದೊಮ್ಮೆ ಸುರತಾ | ಲಾ|| ಎಕ್ಕತುಳಿದೀಪೂಜಿಸಿದನು ವಾಪುರಸ್ಕೃತಿಗೊಮ್ಮೆ ಸಚ್ಚರಿತ್ರಾ | ಜಿಜ್ಞಕ್ಕೆದೀಕ್ಷಿತನಾದನಲ್ಲಿಂಮೇಲೆ ಮ್ಮೆ ಸಕಲಕ | ಳಾಪಸಂಗ್ರಹಕೆ ಬಾಹುದುರ್ಮುಖ | ಘೋರಬಲದುರ್ಜ ಯೋ[illegible]ಳವಳಿದನಾರಾಷ್ಟ್ರಶರಾಳದುಷ್ಟವಿಕರ್ಣ[illegible] ವವ|ನತವಗೆನೀ[illegible]ನ| [illegible]ತಿಘನನಮುಖ್ಯರನುಸುರ|ವೈರಿತನ್ನಿದಿರಿ ವೀರರೊಳಗಗ್ಗಳನ[illegible] ... ||೬||

ಣೆಯುಹೆಸರುಳ್ಳವನುಕಳೆ[illegible]ನರುಣಾಂ|ಬರವನರುಣಸುಗಂಧಸಾರವ | ನನೆಂಬಪ|ಕೀರ್ತಿಯುನುಕ[illegible]ಯುಕಿಕಾಂಸ್ಯಪಾತ್ರೆಗಳ||ಕರಿಯಮೇಕೆಯುಕಾಳಸರ್ಪ[illegible]ತರಿಸಿತಾರಿ[illegible]ಸವಿಧೆಗಳಸಂ | ವರಿಸಿದೀಕ್ಷಿತನಾದನಾಖಿಳ ಮಾರಣಾಧ್ವರಕೆ ... ||೭||

ಬಸುರಬಗಿದನುತೆಗದನುದರದ | ವಿಷಮವನ್ನಿಯುನಸುರನೆಲುಗಳ ಹಸರಗಳಸವಿಧೆಗಳಕೋಣತ್ರಯುಡಕುಂಡದಲಿ ಅಸುರವಿಪ್ರಾವಳಿಯು| ಧರ್ವಣ | ದೆಸವಮಂತ್ರಾಗಮಧಿಸಂಸ್ಥಾ |ಪಿಸಿದನಸ್ತ್ರಾಳಿಯುಪರಿಸ್ತರಣದಲಿಹುತನಹನ ... ||೮||

ಆಗಳಾಸುರಕರ್ಮವಿಧಿವಿಹಿ | ತಾಗಮುದಲುದರಾವಿಷದಲಾ|ಜಾಗಳದ ಸಲಿಲದಲಿಕೃಷ್ಣೋರಗನಮಾಂಸದಲಿ||ಮೇಗೆತಿರ್ಯಗ್ಜಾತಿಗಳಸಂ|ಭೋಗಗಳನೆಣಕಳಲಿನತ್ತರಿ| ನೋಗರದಚರುಗಳಲಿಪುಟುಗೊಳಿಸಿದರುಪಾವಕನ ||೯||ಹೇಳಿದನುಬಳಿಕಾಹುತಿಗಳನು | ತಾಳಿಸಿತುಹೋಮಾಗ್ನಿಧೂಮು| ಜ್ವಾಲೆಯುಲಿಪಸರಿಸಿತುಪಶುಮಾಂಸದಮಹಾಗಂಧ|ಘಾಳಿನೆಗಹಿದುದಭ್ರದಮರರ| ಪಾಳಯುಕೆಬೆದರಾಯ್ತುರಘುಭೂ | ಪಾಲಬಲದಲಿಹೊಗೆಯುಹೊರಳಿಯುಹೊದುರಹೊಯ್ಲ್ಲನಲಿ ||೧೦|| ಕಡಲುಕುಡಿದುಕ್ಕಿದುದುತಾರಕಿ| ಸಿಡಿದುದವನಿಗೆಧರಣಿಕಂಪಿಸಿ| ನಡುಗುತಿರ್ದುದುಸುರರನಗರಾವಳಿಯುಲಖಿಳಜನ || ಮಿಡುಕುತಿರ್ದುದುತಾಪದಲಿಶಿಖಿ || ಪೊಡವುತಿರ್ದುದುದೆಸೆಗಳನುಮನ | ನಡುಗಿರಾಘವರಾಯುಬೆಸಗೊಂಡನುವಿಭೀಷಣನ ... ||೧೧||

ಏನಿದದ್ಭುತತಾಪಶಿಖಿಜಠ | ರಾನುಗವಾಗಿದೆನಿಶಾಚರ | ರೇನಬಗದರೊಸಮುಗೆದುಷ್ಟ್ರತಿಕಾರ್ಯಸಾಧನವ || ನೀನುಬಲ್ಲೈನಿನ್ನಮನದನುಮಾನವಾವುದುಹೇಳುನಮಗೆನ|ಲಾನರೇಂದ್ರಂಗಾವಿಭೀಷಣದೇವಸಿಂತೆ

ದೆ ॥೧೨॥ ರಾಮಚಿತ್ತೈಸಾಭಿಚಾರದ| ಹೋಮವಿದುರಾವಣಿಯನಿಂದಿನ|
ತಾಮಸಿಯನವರಳಿದನಾದರೆಹರಿವುಬಳಿಕೆಮಗೆ ॥ ಅಮಹೇಂದ್ರವಿರೋ
ಧಿಯಡೆಗೆಸ | ನಾಮರನುಬೀಳ್ಕೊಡುಬಲಅನ್ವಿತ | ನಾಮಹಾಪಾತಕನ
ಕೊಲುವಡೆಸಮಯವೀಗೆಂದ ॥೧೩॥ ನಿನ್ನಸೇನೆಯಲುಂಟೆವತ್ಸರ| ಹನ್ನೆ
ರಡರುಪವಾಸದವರುವಿ | ಭಿನ್ನಸಿದ್ಧಾವಶರುವನಿತಾಸಂಗವರ್ಜಿತರು ॥
ಉನ್ನತಾಹವವೀರರುಳ್ಳಡೆ | [illegible] ಬಳಿಯಲಿಕಳುಹುತಡವೇ | ಕಿನ್ನುಬೇ
ಗವಿಚಾರಿಸೆಂದುವಿಭೀಷಣನುನುಡಿದ ॥೧೪॥ [illegible]ನಂದಿ ॥
ರ್ದರಿದಿಶಾಪಟುಮಲ್ಲಲಕ್ಷ್ಮಣ | ನರಸಗೆಂದನು [illegible]ಟರಬೇರಿನ್ನರಿಸಲೇಕೆನು
ತ॥ ನಿರವಿಸಹಿತನವಧೆಗೆವೈರಿಯ| ಶಿರವತಂದಿಳ[illegible]ಹುವೆನುದೇವರ | ಚರ
ಣದೆಡೆಯಲಿಚಿಂತೆಬೇಡದಕೆಂದುಕೈಮುಗಿದ ॥ ೧೫ ॥ ನಿನಗಿನಿತುಗುಣವುಂ
ಟದ | ನಸಿವಿಷಾರಿಯಗೆಲಿದಗೆಲವಿನ | ಕೊಸಯಲುಸುರುವೆನೀಗಟೆಸಸೆ
ನಗೆನುತನಿಂದಿರಲು ॥ ಧನುತನುತ್ರಶರಾವಳಿಯುಕೊಂ | ಡನುವರಕೆಹೊ
ರವಂಟನಾಯಗಾ | ವಿನಿಯೊಳ್ಳಾಹವಧೀರಶೌರ್ಯೋದ್ಧಾರಸೌಮಿತ್ರ॥೧೬

ಕಳುಹಿದನುಬೆಂಬಳಿಯತಮ್ಮನ | ಕೊಳುಗುಳದಹದೆಕಂಜುತಾಖಂ |
ಡಲನಬೊಮ್ಮನನಂಜನಾದನಂನನನಗ್ನಿಜನಬಳಿಕವರಸುರಕ್ಷಣೆಗೆಕೈ|ಗೊ
ಳಿಸಿದನುಜಾಂಬವರಹರಿದುದು | ವಲಿಮುಖರಬಲುಧಾಳಿನಿರ್ಬುದಖರ್ವ
ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ... ॥೧೭॥

ಮುತ್ತಿದರುಬಳಿಕಾಶಿಲೋಚ್ಚಯ| ಕೊತ್ತನಿಕ್ಕಿದಬಲದಬೊಬ್ಬೆಗೆ
ಕಿತ್ತುಹಾರಿದವದ್ರಿನಿದ್ರವವಾಗಲಭ್ರದಲಿ ॥ ಹತ್ತಿದುದುಕೆಂಧೂಳಿಮಡತ
ವೆ| ರೊತ್ತಿದರುಬಲುಗಡಿತದಲಿನರ |ನೆತ್ತರೋಕುಳಿಯಾಯ್ತುಶಾಕಿನಿಡಾ
ಕಿನೀಗಣಕೆ ॥೧೮॥ ನಾಕುಮೈಯ್ಯಲಿನಿಮ್ಮಕಪಿಬಲ | ವಾಕಿಹೊಕ್ಕವು
ಹೊಯ್ದುಪುರದಲಿ| ನೂಕುವೆಟ್ಟಂಗಳಕರೋಗ್ರಸಮಗ್ರಘಾತದಲಿ ॥ ಆ
ಕಪಿಗಳುಬ್ಬಟೆಯುಕೊಲೆಯೆಸ| ವಿಾಕದಂಗದಶಿರಿಗಣೆಯಲೋ| ಕೈಕವೀ
ರರಮುಂಡಕುಣಿದವುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ... ॥೧೯॥

ಪಿರುವರುದ್ರಿಯನಿವರರನ | ರೇರಗುಡದಿಳಿಗೆಡಹುವರುಮಗು |
ಳೇರಿಹತ್ತುಪರಿವರುತಲೆನಟ್ಟವುರುಹೊರವಡಿಸಿ ॥ ಜಾರುಗುಟ್ಟುವರೀಪ
ರಿಯರಿಂ| ನೂರುಕಣೆಯುದಕದನದಲಿಕಲಿ | ಯೋರಿಕಾಯ್ದರುಸೇನೆಸೇ
ನೆಯೊಳಣುಗಕೇಳೆಂದ ... ॥೨೦॥

ಎಂತುಟೋಸುಗ್ರೀವನಾಜ್ಞಾ | ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಮಹಾಧನದಬೇ | ಳ್ವಂತು
ದೇಶನ್ನವಸತ್ತ್ವಮಣೆಯಲಿನುಹಾಭಟರ ॥ ಸಂತವಿಟ್ಟವರೊವಗುವುದ

ತಾ । ನಿಂತುದುರ್ಲಭವಖಿಳದೆಶೆಯುವ । ನಾಂತರದೆಸ್ವೇಛ್ಛಾವಿಹಾರಿಗೆ ಳೊದಗಿತಾಜಿಯಲಿ ... ॥೨೧॥

ಪಡಿಭವಿಸಿತಲೆಯೊತ್ತಿಕರಿಗಳ। ಕೆಡಹಿದರುಕದುರೆಗಳಜೀವವ । ಕೊಡಹಿದರುಕವಿದೆಸುಬಂಧಿಕೆರಥವಜೋಡಣೆಯು ॥ ಹುಡಿ[illegible]ಡದರೊಳಪೊಗುವಪದಚರ । ಪಡೆಯುಪದ್ಮಜಪುರವರದಹೊರ । ಕಡೆಯುಪಾಳೆಯವದರ ತುದಿಯಲಿಕಾಣಲಾಯ್ತೆಂದ ॥[illegible]॥

ಹರಿ[illegible]ದರೆ[illegible] । ಸರಿಸಜನನಕೆಚಾಪದರ್ಧದ । ತೆರಹಿನಂತರವಿದ್ರ್ದದಧ್ವರಸ[illegible]ದುದಾಖಳನ ॥ ತೆರಸಿದಲ್ಲಾಸುಮ್ಮಸಿರ್ದತೆ ಹರಿಯುಚಿನುತವಿಭೀಷಣಸ್ಮರಣ ॥ ಕೆರುವಘನಭೀಷಣಗದಾದಂಡವನುಝಳ್ಪಿಸಿದ ॥೨೩॥ ಬಟ್ಟೆಯು[illegible]ಸವರುವೆನುಬೆಸ್ನನು । ಮುಟ್ಟಬಾಸೌಮಿತ್ರಿಕವಿಎತ್ತಟ್ಟನಸುರರನೆಸು[illegible]ಹಾರದೆಬೆಂಬಲದಭಟರ ॥ ಮುಟ್ಟವಿಸಿದುದು ಹೊತ್ತುರಥವನು। ಕಟ್ಟಳುಹದೇವಾಣಸೆಜಯು । ವಟ್ಟಬ್ಬೆಸರವೋಲಿ ನುತನಸಗೊಂಡನಸುರೇಂದ್ರ ॥೨೪॥

ಆಲಿಬೊಬ್ಬಿರಿದಸುರಪತಿರಣ । ಭಾರದಲಿನಡೆಗೊಂಡಾತ್ತಗಡನು । ದಾರಿಯನುಸೌಮಿತ್ರಿಬೆಸುವಾಸುರಚತುರ್ಬಲವ ॥ ಸೇರಿಗೆದನಂಬಿಸಲಿಹಿಂಬಿಸ । ವಿರಾರಸುತನೌಕುವನಿಶಾಟರ । ತೀರಬಡಿದನುಕೋಪ್ಕರೀವುವರುದುಖಾಲಯನ॥೨೫॥ ಈತನೀಗನುಹೇಂದ್ರಜಿತುವಾ। ಯಾತಿಕೆಯುಕೌಸಲನುಮಾಯೆಸಾ। ಸೀತೆಯನುಕಡಿದಂಜಿಸಿದಕರ್ಕಶನಿಶಾಚರನು ॥ ಈತನೀಗನುಸಾರಿತನ್ನಯ। ತಾತನಿವನಿಂದಿಪನುಬಲ್ಲಿದ। ಸೀತೆಯಲಿಬಿಡದಿರುಥಲೋಕ್ತಿ ಯನೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ ॥೨೬॥

ಇತ್ತನೋಡತಿಕಾಯನ್ಬೈರಿಮಿ। ಯತ ಇದಲ್ಕೆತಹಸರೋಜಜ । ದತ್ತದಿವ್ಯವರಥವನುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರನನುಶರದ ॥ ಒತ್ತಳಿಕೆಯನುಒವಕಿಸುಕೈ।ಪತ್ತಿದಡೆಕಡೆಗಾಲಪೆಮುಗಿ । ಸ್ಮಿತ್ರರವದೇನಿದನುಮಾಯುವಕಾಣುಬೇಗೆಂದ ॥೨೭॥ ಕೋಲಸಿಖಿಯಿಡೆಸಮರಶೌರ್ಯಾ । ಟೋಳಕಲೆಯಿಟೆವೀರರವದಾ । ಲಾಪಕಡಲಿಡೆಕಲಿಮುನದಕದನಪ್ರತಾಪಕದ ॥ ರೂಪ್ರನಂಜಿಸೆರಾಮದೂತಾ । ಳಿಪರಿರಿಗಿಸಲೊದೆವಸ್ಯೆಒಳಿ । ಕಾಪುರಂದರಜಿತುವಿನಾಹುತಿಸಿದಿಯುಸೌಮಿತ್ರಿ ॥ ೨೮॥ ತಿರುಗಿದಜಕಳುಹಿದನುಹಾಕಥ। ಮುರಳಿಮಾರುತಮಾರ್ಗದಲಿಕಂ । ದೆರವುನೋಡಿದನವರಿವನನುತ್ತಿರ್ನರೋಷದಲಿ। ಧುರಕೆಬಾರೆಲೊಖೂಳಮುರಣಾ । ದ್ವರದಹುಬಲಬಿಡುದೆನುತಸಿಜ ; ಚರಣ ಜಂದೆಬ್ಬಿಸಿದನಾಹವಮಲ್ಲಪಲ್ಲಣನ ... ॥೨೯॥

ಪಿಳುಬ್ಬಿವದ್ರೋಹಿಭೂದಿವಿಜಾಳಿಸಿಂಪಿದೆನಿಂದರಸುರರ | ಕಾಲಕವಿರ್ಣ
ದನ್ಮೃತ್ಯುಬಂದಿದೆನೋಡುಕಣ್ದೆರದು॥ ಕಾಳಗವಕೊಡುಹಿಡಿಸಿಜಾಯುಧ|
ಬೇಳುವೆಯುಬೇಳಂಬಸಾಕಿಂ | ನೇಳೆನುತಕಟವಾಯುಸೊಡದನು ಮತ್ತೆ
ರಾವಣಿಯು ॥ ... ... ॥೨೦॥

ಪರಸತಿದ್ರೋಹಾನುಕೂಲಕೆ | ನರಕಕೊಯ್ಯದೆಬಿಡುವುದೇ | ಸಜ್ಜ
ನರ ... ಸುಡಿ... ಖಳಳಾಟವಿಯು | ಹರಣರಕ್ಷನಿಮಿತ್ತವೆ...ರ
ಣಾ | ದ್ವರದಕೃತಕವನೊಡ್ಡಿದರಹಿತ ... | ಮುಬಾ...
ಳೀಳುರಣಕೆಂದ ॥ ... ... | ಹಾರವಿರದಿರುಹಿಂದುಸರಿಸ...

ಎದ್ದನವಕೆಣಕಿದಬಣಬೆಯೋ | ಳೆದ್ದ ಕ...ರಗತಿಬೇರಿದೆಯನುತತ್ತ ಎಸು...
ದ್ದ ಕಂಗಳಕಿಡಿಯುನಾಸ್ಫುಟದಕಾಬೋರ್ಗೆ... ॥೪೨॥ದಸ...
ಳವ | ನುದ್ದಿನುಂಗುವಹರನಖತಿಯನು | ...ದ್ದನಸೂಳ್ಪೆಕ್ಕದನಸಿಜರ
ಥಬೊಳಿಂದಾ್ರಿ ॥ ... ... ॥೩೧॥

ಕೊಂಡುಬಂದನೆನಿನ್ನನೀಗವು | ಸುಂಡಿರಕ್ಕಸನಿವನರಕುತವ | ಹಿಂ
ಡಿನಿನ್ನಪರಾಕ್ರಮಾಗ್ನಿಯುಕೆಡಿಸಿಕಪಿಬಲವ ॥ ಬೊಂಡಕರುಳನುತಿಂಬೆಹಿ
ಡಿಕೋ | ದಂಡವನುಬಿಡುಬಾಣವನುಭಯ | ಗೊಂಡುಹಿಂಗುವವೀರನೇ
ತಾನೆನುತತೆಗೆದೆಚ್ಚ ॥೩೨॥ ಎಚ್ಚ ಬಾಣವನೀತನೆಡೆಯಲಿ| ಕೊಚ್ಚಿ ಕರ್ಣಗ
ಳಲಿಭ್ರತಳವನು | ಬೆಚ್ಚನೈಬೆಳಗಾದುದನುಜಗನರಿಯಬಾರದೆನೆ॥ ಎಚ್ಚ
ನಾತನನೀತಸೀತನ|ನೆಚ್ಚನವನುಭಯಾಸ್ತ್ರದೆಸೆಗಳ| ಚುಚ್ಚಿದವುಚುಂ
ಬಿಸಿದವಂಬರವಮರಸಂತತಿಯ ॥ ... ... ॥೩೪॥

ಕೂಡಿತಸುರನಕಡೆಯುನಾಯುಕ ವಾಡಿಗಳುಬಳಿಸಲಿಸಿಕಪಿಬಲ | ಜೋ
ಡಿಸಿತುಜಾನ್ದ್ವಿಯುತಂಬೆಯು ತನ್ಮನೊತ್ತಿನಲಿ ॥ ಆಡಲೇನದನವುವಗ
ದುರದ | ಗಾಢವನುಬಳಿಕಿಬ್ಬರಲಿಕಿದಿ | ಯಾಡಿದವುಕಣೆಕಣೆಯಪೋಯಿ
ನನಭ್ರದಳತೆಯುಲಿ ॥ ... ... ॥೩೫॥

ಖಣಖಣಾದ್ವನಿತಖಣಿಲುಖಣಿಲೆಂ | ದಣದವಂಬರಕಣೆಕಣೆಯುಕಡಿ ॥
ತಣದಲಿಬ್ಬರಕಣೆಯುಕಡಿಯುತರಿದವುಪೆಲ್ಲಗವ ॥ ಎಣಿಸಲಾಯುಗದೀ
ಯುಗದಸುರ | ಗಣದರಕ್ಕಸಗಣದಸುಭಟರ | ಲೆಣೆಯುಕಾಣೆಯುಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಣಂಗವುಪೇಂದ್ರಜಿತುವಿಂಗೆ ॥ ... ॥೩೬॥

ಪೊಳಗಿದವುರಣವಾದ್ಯವಾಚೆಯು | ಲುಣಿದುದುಬ್ಬರವೀಚೆಯುಲಿಕ್ಕೆ|
ಲುಳಿಯುಸನ್ನಂಥಾನದೆಸುಗೆಯುಕರಚೆವುತ್ಕೃತಿಯು ॥ ತಿಳುಕುಹಿಳುಕಿನ
ಸಂದಣಿಭ್ರಿಸರ | ಗೊಳಿಸಿದಸ್ತ್ರಾನೀಕದುಬ್ಬಿ | ನವಿಲಸದುಬ್ಬರತುಂಬಿ

ದುದುಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಯಲಿ ॥ ೩೭ ॥ ಕಡಿದಕಡಿವಿಂಡುಗಳಲುರ್ವರೆ । ಝಡಿದುದಾಕಾಶಭಿತ್ತಿ ಕಣೆಯಿಂ । ದಿಡಿದುದಂಬರ ತುಂಬಿದುದುಬಾಣಾಂಬುರಾಸಿಯಲಿ । ಹಿಡಿದಹರಿಗೆಯನೊಡ್ಡಿ ತಲೆಗಳ । ಮಡಗಿದರುರಕ್ಕಸರಬಲವುರಿ । ಯೊಡದುಗಿರಿಗಳನೊಡ್ಡಿ ನಿಂದುದುಸೇನೆವಾನರರ ॥೩೮॥

ಪರಿಸಿದಹಬ್ಬುಗಳಮಿಗೆಕೆಂ! ಪೇರಕೆದರದದೃಷ್ಟಿಗಳನಲ । ವೇರಿಸಿಲಕಿದಕಾಯಗಳಕನರ್ಗಂತವುಪಿಷ್ಟಗಳ ॥ ತ[illegible]ಳಣಗಳತೋರಿಕಯಸಿಲೇ ಹರಿ[illegible]ನೆತ । ಜೋರುಗಳಜೋಡಣೆಯಭಟರೊದಗಿದಧನಂತರವಿದರ್ಗದಧ್ವರನ ... ... ॥೩೯॥

ಹರಿಸುತನುತವಿಭೀಷಣನ[illegible]ತುಕ । ದೆಸುಗೆಯನುಸುರಸೈನಿಕಕೆತೋರ್ಲ್ಲಿಸಿದ ॥೧೩ । ಬಟ್ಟೆಯ[illegible]ಹಯಚತುಷ್ಟಯವ ॥ ದೆಶೆಚತುಷ್ಟಯಕೆಚಬ್ಬಿಸಿತನ [illegible]ಸುರಗಸಿವರಥಚಕ್ರವ। ವಸುಧೆಗೊರಗಿಸಿಪದಚರನಮಾಡಿದನುಪ್ರತಿಭಟನ ॥ ... ॥೪೦॥

ಎಲವೊರಾವಣಿಯಾದುದೇಕ । ತ್ರಿಲೆಯಕಟಕವನೊಡ್ಡಿಗಗನಸ್ಥಳದೊಳಗೆಪ್ಪೈದೋರದೆ ಸುಪ್ರಬ್ಬಳುತನವಿಂದು ॥ ಕಲಿಗಳಗೆಗುಣವಿದುಕಣಾದು । ಬಲದರಣಗಳ್ಳರಿಗಡೇಗುಣ। ವಳಿದಡೆಯುಜೀವಿಸಿದಡೆಯುರಣನಿಂದ್ಯರಲ್ಲೆಂದ ॥ ... ... ॥೪೧॥

ಕಾಯುವನುಬ್ಬೈಚೆಡದೆಬಿಡುನಿಜ । ಸಾಯಕವಸರಿಗಲಹವಿನ್ನಿದು। ಮಾಯೆಯನುಮರೆಗೊಂಬನುಚಿತಜಗದವೀರರಲಿ ॥ ರಾಯಕಟಕದಭಟರುರಣಕ । ಟ್ಟಾಯತಿಕೆಯನುನೋಡಲವುರನಿ । ಕಾಯವೆನುತೊಂದಂಬಿನಲಿಕಡಿದಿಳುಹಿದನುಧನುವ ॥ ... ॥೪೨॥

ಪ್ರೂತುರೇಬಿಲ್ಲಾಳುಮಾಯಾ । ಭೂತನಾಥಂಗಿಲ್ಲವೀವಿ । ದ್ಯಾತಿಶಯಮಝುಭಾಪುಲೇಸೆಂದೊಲದ ನವಯುವವ ॥ ವಾತಸುತನಾಹವಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತನೈರಾಮಂಗೆ ಸರಿಯಂ । ದಾತಹೊಗಳಿದನಾವಿಭೀಷಣನಾನ್ನಪಾನುಜನ ॥ ... ... ॥೪೩॥

ಕೊಳ್ಳನಸ್ತ್ರಾಳಿಗಳುಕಯ್ಯೊಳ । ಗಿಲ್ಲದನಗತರಥವಬವರಕೆ । ಬಿಲ್ಲಕೋಹೊಸದಾಗಿಹೊಸಹೊಂದೇರವೋಲ್ವೈಸು ॥ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುಕೂಬರದವುಳಿಲೀ । ಬಲ್ಲಸೂತನನೂತನದರಣಿ । ಮಲ್ಲನಾಗೆಂದಭಯವಿತ್ತನುನಗುತಸೌಮಿತ್ರಿ ॥ ॥೪೪॥

ಆನಿಮಿಷದಲಿಚಚೆತಸುರನ । ಪೀನರಥಹಾಯ್ದುಡರುತಂಬಿನ । ಸೋನೆಯನುಸೈಗರದನಾಕಾರ್ಮುಗಿಲ ಮಳೆಯಂತೆ ॥ ಏನಹೇಳುವೆಸೀತನಹಿತ

ನೆ । ನೊನೆಕರಸುತತಿಯುಸವರಿಸ । ವಾನರಚನೆಯರಣವಪೊರದುಬ್ಬರಿದ
ನಿವಿರಿನಲಿ ... ॥೪೫॥

ಮೆಚ್ಚನಿಂದ್ರಾರಾತಿಮಾಯೆಯು । ಮುಚ್ಚಕೆಂಪುಮರೆಯೊಡ್ಡಿಮಾಗಧಿ ।
ಯೆಚ್ಚನಾಮಾಯಾವಿಕಾರಿಯುಬಾಣಪಂಜರವ ॥ ಮುಚ್ಚುಮರವೆಯುಹ ।
ದ್ಯುಮದ್ಯುಗ । ಳೆಚ್ಚರಿಸೆನೀವುಳಿದರೆಂದೇ । ನೆಚ್ಚದಿರೆಲಾಘಡೆಯನುತ
ಚ್ಚ[illegible]ದ್ರಾರಿ ... ॥೪೬॥

ಆರುಬಲ್ಲರುಬೊಮ್ಮಹರಸುವ । ಹ[illegible]ರೆ । ಮಾ
ರಿಭಿಕ್ಷುಕನೆಮಗೆತೊತ್ತಿರುಮೃತ್ಯುಮುಸಣಿಯು[illegible] । ಹಾರವಿರದಿರುಹಿಂದಣ
ವದಿರು । ತೀರಿದರುರಣಕೆಂದುಕದನಕ । ಘೋರಗತಿಬೇರಿದೆಯನುತತೆಗ
ಡೆಚ್ಚನಿಂದ್ರಾರಿ ... ॥೪೭॥

ಮತ್ತಮಾಣಿರೆಮೂಗುಹೋದರೆ। ಹತ್ತಿಸಿದನೇಕಮಲಭವನಿ । ಮೃತ್ತೆ
ಗಳಿದಸುರರನುಜವತಿದಿತ್ತನೇನಿಮಗೆ ॥ ಮೃತ್ಯುವನುಗೆದ್ದಾತಜೀವವ
ನೆತ್ತಿದನೆನಿಮ್ಮಯ್ಯನನುಜನ । ಕತ್ತೆಯೋರಕ್ಕಸನೋನೀನೆನುತೆಚ್ಚ
ನಾಖಳನ ... ॥೪೮॥

ಸರಳನವಕತ್ತರಿಸಿರಘುಜಾ । ವರಜಗೆಂದನುಮುಂದಣಾಜಿಯು । ಹ
ರುಹನೋಡಾತೋರಿದಡೆತರಿದಿಳುಹವೆನುತಲೆಯು ॥ ಮರುಳುಗಳುನರನಕ
ಟನೀವ್ಕೆ । ಟ್ಟರಿವಿಭೀಷಣನೆಂಬಬಲಬೇ । ಸರಿಗನನುನೆರೆನಂಬಿನಮ್ಮ
ವಿರೋಧದಿಂದೆಂದ ... ॥೪೯॥

ಕೊಲಿಸಿನಮ್ಮನುನಿಮ್ಮಕಯ್ಯಲಿ । ಗೆಲವತೋರಿಸಿನಿಮಗೆಕಡೆಯಲಿ ।
ಕೊಲುವನಿಮ್ಮನುಕೊಂಬವೆಮ್ಮಯನಿಮ್ಮಧರಣಿಗಳು ॥ ಇಳೆಯುಮಗಳಿಗೆ
ಮನವಮಾಡಿದು । ತೊಳಸಿತಂದಕುಮಂತ್ರವಿದುನಿಮ। ಗೊಳುಗುತ್ತೋರ
ದೆಕೆಟ್ಟರಕಟಕಟೆಂದನಿಂದ್ರಾರಿ ... ॥೫೦॥

ಆವಪರಿಯಲಿಹೊಕ್ಕನಿವಸಂ । ಜೀವಿಚಾರವನರಿಯದಾದಿರಿ । ಜೀವನಿ
ವವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕಕುಟಿಲಕುಹಕರಿಗೆ ॥ ಹಾವುಮೆಕ್ಕೆಯಹಂಣಿನಂದದಿ ।
ಜೀವಯಿಮಮಿತ್ರತ್ವಹದ್ದಿಗೆ । ಹಾವಿಗುಂಟೇತುದಿಗೆನಿಮ್ಮಯವಿಧಿಗೆಹೇ
ಳೆಂದ ... ॥೫೧॥

ಎಲವೊಸುಭಟಾಧಮನೆಕದನದೊ । ಳಳವಡದಮಾಯೆಯಲಿಮಾತಿನ।
ಬಳಿಕೆಯಲಿಬೆದರಿಸಲುಬೆದರುವನೆಂದುಬಗದೆಯಲ ॥ ಕಲುಮಷದಚಿಪ್ಪಿನ
ಲಿಮುಕ್ತಾ । ಫಲವುಹುಟ್ಟಲುಕೊರತೆಯೆನಿ । ಮಲವಿಭೀಷಣನೆಂಬುದ
ನುನಾವರಿಯವೇಯೆಂದ ... ॥೫೨॥

ಸಾಕುಬಗುಳದಿರಿನ್ನು ಹನುಮನು । ನೂಕುಕಣೆಗಳಕಳುಹುವೊ
ಯಾ ॥ ವ್ಯಾಕರಣಪಾಂಡಿತ್ಯವನುನಮ್ಮೊಡನೆಮೆರೆಯದಿರು ॥ ಸೋಕದೀ
ಪಾತಕವ್ರುನಿವ್ಮ್ರನು । ಸಾಕಬಲ್ಲುದೆಬೇಗವಾಡುಸ । ವಿೂಕವಿದುನಿನ್ನಸು
ವಿಗಂತ ವೆಸುತ್ತತೆಗದೆಚಬ — ॥೫೩॥

ಮುಸುಕಿತಂಬಿನಬಿಂಬವನುನಿ। ಪ್ರಸರಸದಲಿತರಿದೊಟ್ಟಿರಾವಣಿ । ಮು
ಸುಕಿದನುಮಾಗಧಿಯುಮಗನನುಮಾರ್ಗಣ[illegible] ॥ [illegible]
ಣೆಯುಕ[illegible]ಯುಲವನಿತಳಭೂ । ರಿಸಿತಾತ್ರೋರಪಿಯು
ರಾಯುಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದನನು[illegible]ಂಗೆ ॥೫೪॥

ನಲವತ್ತೆರಡನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ನಲವತ್ತು ಮೂರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಅಮಮವೀರಹಿರಣ್ಯಕನವಿ । ಕ್ರಮನ್ರ್ರುಕಂಠೀರವನರಣ
ಸಂ । ಭ್ರಮಕೆಶತಗ ಣವೆನಲುಕಾದಿದರುಭಯಪಟುಭಟರು ॥

ಪದ್ಯ ॥ ವಸುಮತೀಪತಿಸೂನುಕೇಳ್ರ । ಕ್ಕಸನರಣರಂಜಕವನಾವೇ
ನರುರಸುರಮಾನವರೊಳಿಲ್ಲದೆಹೇಳುವರೆಯಂದ ॥ ಹೆಸರುಗೊಳಲಂಭೋ
ಜಭವನಿ । ರ್ಮಿಸಿದಸೃಷ್ಟಿಯುಲಾದಿಮಧ್ಯದ । ವಿಷಮವೀರರೊಳಿಂದ್ರಜಿ
ತುವಿಂದಾರುಸರಿಯಂದ ॥೧॥

ಬಹಳಬಲಬಲರಿಪುವಿರೋಧಿಯು । ವಹಣಬೇರೆಸುಗೆಯಲಿತ್ರೋರಿದ ।ಸ
ಹಿತನಂಗದಲೇಳುಸಾವಿರಬಾಣವಂದದಲಿ ॥ ಗ್ರಹಿಸುವಂದಿಂದಾ್ರರಿಯೊ
ಳವಿ। ಗ್ರಹಕೆನಿಂದಮರೇಂದ್ರನುರುವಿ । ಗ್ರಹದಕೋಪದಕಣ್ಣಳವ್ರೊಲ
ತಿಕಾಯುಹರನೆಸದ ॥೨॥

ಮುಗುಳೆಸರಳೊಂದರಲಿಹೃದಯವ । ಹುಗಿಲುಗೊರದನುಸ್ಸ್ವರಾಂತಾಸ್ತ್ರ
ದೊ । ಳುಗುಳಿತರುಣಜಲೌಘವನುಕುಂಭಿನಿಯುವ್ಯೆಸನೆಯೆ ।ತೆಗದೆಲುವ
ವ್ರೈಳಿಯುಬಿಗುಹಿನ । ಬಿಗುಹುಬಿಟ್ಟುದುಬಳಲಿಕೆಯುವ್ಯೆ । ನೆಗಪಿದೊ
ಡೆಯುನಕಂಡುಕವಿದುದುಕಪಿಭಟವ್ರಾತ ॥೩॥

ಕವಿದನೀಲನಸಿಕ್ಕಿದನುಮುಂ । ಚುವಮರುದ್ಗಣರಾಜಪುತ್ರ್ರರ । ಪವ
ಡಿಸಲುಸಿಕ್ಕಿದನುಸರಿಸದೊಳೊದಗುವಬುಜಜನ । ಭವನಬೀಳಲುಕಾಕ್ಕಿ
ದಮಿಳವು । ಬವರಕ್ಕೆಕ್ಕೆಯುವಗವಾಕ್ಷನ । ಗವಯುಹರಣವಹಿಕ್ಕಿದನುಸೊ
ಕ್ಕಿದನು ವಮರದಲಿ ॥೪॥

ವಳನನಳಿಸಿದನಾಸುಷೇಣನ । ಹಲುಗಿರಿಸಿದನುಗಜನಗವಯುನ ।ನಲನ

ಕಾಣಿಸಿತೀರಿಸಿದನವರವರಸೈನಿಕವ ॥ ಮಲತಹನುಮನನಳಿಸಿದನುಹೆಂ।
ಬಿಳುಕುಗಳಹೊಸಸರಳಿನಲಿಕೈ। ಲುಳಿಯತೋರಿದನೊಯ್ಯನನುಜಂಗಾ
ಗಳಕ್ರಜಿತು ... ॥೫॥

ಚೋರಿವರಿವರಿದೆಚ್ಚನೊದಗಿದ। ವೀರಕಪಿನಾಯಕರಮರಳಿದು। ಮಾ
ರುತಿಯನೋಯಿಸಿದನುಂದಣಮಾಗಧೀಸುತನ ॥ ಕೂರಲಗಿನಲಿಮುಸು
[illegible]ಗನುತಿರುಹಿನಿಂದಪ। ಚಾರಿಸುತಕೈಯಿಕ್ಕಿದನುಕೆ
ದನಕೆವಿಭೀಷಣನ ... ॥೬॥

ಬಗನನೇಬವರವನುಮುಳಿದರೆ। ಮಿಗೆವಿಭೀ[illegible]ದೇವದೇವಾ। ದಿಗಳು
ಬೆಸೆಯನೆಕೊಂದನಂಗದವಿಗ್ರಹವಗದೆಯ ॥ ನೆಗಹಿಹೋದನುರಾವಣಿ
ಯರಥ ನಗಡುತನನುಗ್ಗಗೆನೆಲಬಾಯ್। ದೆ[illegible]ಯಲಾಳೆಘಣೀಂದ್ರಬೀಳೆ
ದಿಶೇಭಸಂದೋಹ ॥೭॥

ಗದೆಯಹಿಡಿದಾಕ್ಷಣವರೂಥವ। ನೊದದುಚಿಮ್ಮಿದನಸುರನಯ್ಯನ।
ಕದನಭೀಷಣದನುವಬಲ್ಲವನಾಗಿಪಡಿರಥಕೆ ॥ ಸದಕಿದನುಒಳಿಕೀತ್ರರಣ
ಕೊವ। ಗಿದನುಹಾಮುಂಡಳಿಯಪದದಲಿ। ಯೊದದಮಾವ್ತರನಿಗಳೆರಾ
ವ್ತ್ರರಹಯವಕಾಲಾಳ ... ॥೮॥

ಅನಿತರೊಳೆಸಂವರಿಸಿಗಾಘವ। ನನುಜನಗ್ಗದಚಾಪವಾರ್ವಿಯ। ನಿ
ಸದವನುನೆನಹಿದನುಕಮಲಭವಾಂಡಘುಮ್ಮಿಡಲು ॥ ಹನುಮನುಬ್ಬರಿ
ದಿದರಿಯತೇರಿನ। ತನಿವರಿಯತದದಾಲಿದನುಸಂ। ಜನಿಸಿದುದುಸಮರಾಭಿ
ಮಾನಗಳುಭಯವೀರರಿಗೆ ... ॥೯॥

ಮಲತುಬ್ಬರುಮತ್ತೆಮದಕರಿ। ಮಲತಪ್ರೋಲ್ಮದಬುಬ್ಬಗೊಬ್ಬನ।
ಕಲಿತನದಕೈಮೆಗಳಮೆರದನುಕಣೆಯಡುಹಿನಲಿ ॥ ಘಳಘಳಿಲುಖಿಣಿಖಿ
ಟಿಲುಖಿಪ್ರರ್ಗರಗೆಳಮಹಾಮಾರ್ಗಣಗಳಂಗಳ। ಬಲುಸೆಬುದಸಡಗರಿಸಲ್ಚೆಚಾ
ದಿದರುಸರಿಸದಲಿ ॥೧೦॥

ಹಳಚೆದವುಕಣೆಕಣೆಗಳನುಖಂ। ಡಳಿಸಿದವುಕಣೆಕಣೆಗಳನುಸೀ।
ಳ್ದಲಿದುಹಾಯ್ದುದುಕಣೆಕಣೆಗಳನುಕಣೆಯಬೆಸುಗೆಯಲಿ ॥ ಕಾಳಗಿ[illegible]
ಯಕಾಬೆರ್ಗೆಯಬಲುಮೆಂ। ಡಳಿಯಬಿರುಧನಿಂ[illegible]ಭ್ರದಲಿಶಿಖಿ। ಸುಳಿ
ದುಸುರಲೋಕವನುಸುಡಬಗೆದುದುನಿಹಾರದಲಿ ॥[illegible]॥

ಬಳಿಕಲಘುಸಂಧಾನದೆಸುಗೆಯ। ಚೆಳಿಯಮೆರದನುಚಿತ್ರಗತಿಗ[illegible]
ಳಬಲಿಕೆಗಳಚಾಪದಮುಕ್ತವಿಮುಕ್ತಮಾರ್ಗಣವ ॥ ಬಳಿಸಲಿಸಿದಂ[illegible]ಗಳು
ಹಾಯ್ದು। ಚ್ಛಳಿಸಿದವುಭಟತಂಗದಲಿಹೆ। ಕ್ಕಳಿಸಿದವುಬಳಿಯಂಟುಸಂದ

ಣಾಸಿದವುದೇಹದಲಿ ... ॥೧೨॥

ಜೋಡುತನನದವುಜುರಿತನೆತ್ತರ । ಝಾಡಿಯಲಿಸಿಕ್ಕಿದವುಘೋಯುದ । ಬೀಡುಗಳುಬಳಿಸರಳಸಂದಣಿನೆಂದುದಿಬ್ಬರಲಿ ॥ ಮಾಡುಪಂಥದಸವುರಸವೆಯುದೆ। ನೋಡಿಮುರಿದವುಮರವೆಯುಲಿವ್ಯೆ। । ಗೊಡುಕೊಂತಂತರಿಸಿದವುಬಳಲಿಕೆಯಭಾರದಲಿ ... ॥೧೩॥

ತೆಗದರಿಬ್ಬರನಿಬ್ಬರಾಪ್ತರು। ತಗಹಬಿಡಿಸಿದ[illegible] ತಗಲ್ಚ[illegible]ಂಬನುಗಿದೇರುಗಳಲ್ಲ[illegible]ಯು ॥ ಬಗೆಗೊಳಿಸಿಹಳುವಟ್ಟಿಗಳನಷ್ಟಿ। ಟ್ಟಗೆರುಕೆ[illegible]ಧದನುಲೇ । ಪಗಳಲೆಸದರುಕರ್ಪೂರದಹಕುಗಳಕವಳದಲಿ ॥೧೪॥

ಬೊಬ್ಬಿರಿದುಬಳಿಕುಲ್ಲಿನುಬಿಳುಗಳ । ತೆಬ್ಬಗಳನಾರ್ಯೆದುಲುಳಿಪಡ ॥ ದೆಬ್ಬಿಸಿದರಂಬುಗಳನಂಬುತುಂಬಲಗಲದೆಲಿ ॥ ಮಬ್ಬಿಡುವನಿಡುಮುಗಿಲಮೋಹರ। ಕುಬ್ಬುವಂಬುಧಿಯಂತೆಕದನದ । ಕೊಬ್ಬನಲಿಕಲಿಯೇರಿಬಳಿಕಿಂತೆಂದನಿದಾ್ರರಿ ॥೧೫॥

ಕರಸಿಕೋನಿಂಮಂಣದೇವನ । ನಿರಲಿಹತ್ತರೆಭರತಶತ್ರು । ಘ್ನರಿಗೆಬರಸೋಲಿಗಳಬದುಕಿದ್ದಲ್ಲಿಯೇನಿಮ್ಮ ॥ ಶರಣುಹೊಕ್ಕನಕಳುಹುದೇಶಾಂ । ತರಕೆಲಕ್ಷ್ಮಣಕೇಳುಮುಂದಣ। ಪರಕೆನೆನೆನಿನ್ನಿಷ್ಟದೈವವನೆನುತತೆಗದೆಚ್ಚ ... ॥೧೬॥

ಕರಸುವೆನುನಮ್ಮಣ್ಣನನುದಶ। ಶಿರನವಧೆಗೋಲಿಯುನಯೋಧಿಗೆ । ಬರಸುವೆನುರಿಪುವಿಜಯುವಾರ್ತಾವಿಮಲಸಂಗತಿಗೆ ॥ ಶರಣುಹೊಕ್ಕವಿಭೀಷಣನತು । ದಿರಿಸುವೆನುಲಂಕಾಮಹಾಪುರ। ದರಸುತನಕೆಲಿಖೊಳಕೇಳಿದನೆಂದನಾಖಳನ ॥೧೭॥

ಎಚ್ಚಬಾಣವನಸುರನೆಡೆಯುಲಿ। ಕೊಚ್ಚಿಕರದನುಕಾಲಮೋಘದ। ಮುಚ್ಚಳನುತೆಗದಂತೆಸರಳಿನವೃಷ್ಟಿಸರೆಗೊಳಿಸಿ ॥ ಅಚ್ಚರಿಯುಲಾಲಕ್ಷ್ಮಣನಕ್ಕೆ । ಮುಚ್ಚಿದಂಬಿನಚಿತ್ರಗತಿರಥ। ದಟ್ಟರಥಿಕನಬಿಲ್ಲನುಡಿದೆಬ್ಬಿಸಿದನಂಬರಕೆ ... ॥೧೮॥

ಎಲಪ್ರೊರಾವಣಿಕೇಳುರಾಕ್ಷಸ । ಕುಲದತಲೆಚೆಂಡಾಡಿದಂಬಿನ । ಬಲುಹಕಂಪಾಕೊಲ್ಲೆನಂಜದಿರೇಳುಹೊಸರಥವ ॥ ಬಿಲುದುಡುಕುಬಾಣಗಳನುರೆಕ್ಕೆ । ಲುಳಿಯುಸೋಡುವೆಬಳಿಗೆನುತಬಳ ॥ ಗಳಚಲೆಚ್ಚನುಕೊರಳುಗಳತೇಜಿಗಳಸಾರಥಿಯು ... ॥೧೯॥

ಕಳುಹಿದನುಮುಮುನಾಕ್ಷಣದೊಳ। ಗ್ಗಳದರಥಸಾರಥಿಯತುರುಗಾ

ವಳಿಯನಿಶಿತಾಕ್ಷಯಶರಂಗಳನುಗ್ರಕಾರ್ಮುಕವ ॥ ಕಳದುಕೊಳುತಾಚಾ
ಪಮಾರ್ಗಣ| ಗಳನುರಥದಲಿನಿಂದುಬೊಬ್ಬಿರಿ |ದೆಳವಿಗೊಂಡೀಮಾಘನೆಂ
ದನುಮಾಗಧೀಸುತಗೆ ॥೨೦॥

ಕೇಳುಲಕ್ಷ್ಮಣನತ್ಸರಗಳೀ | ರೇಳರುಪವಾಸದಸುನಿದ್ರಾ | ಲೋಲನ
ಗದ್ಭಾವಿನೀಸಂಭೋಗವರ್ಜಿತನ ॥ ಮೇಲುಗೈಯಮಹಾವೀರನಾದಡೆ |
ಕಾಳಿನ್ಯನಶಿರದಸರಿಸದಲಿ [illegible] | ಬೀಳುಕೋಬಯಲಿಂಗೆಸಾಹಸಗೊಳಿ
ಲು[illegible] ॥೨೧॥

ಆದಕೊಂಬೆರ[illegible] | [illegible]ಲಸ[illegible]ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳಡೆ | ತುದಿ
ಗೊಳಿಸಿತೋನುರವತಿರುಹಿನೊಳೆನುತಶಕ್ರಾರಿ ॥ ತ್ರಿದಶಪತಿಹಿಡಿದವಂಬ
ನಾರಿಯು| ಲಿಾವಿಸಿಬೊಬ್ಬಿರಿದಾಲಿಕಕ್ರಾ | ಸ್ತ್ರದಲಿಸಹ್ಮರಿಸಿದನುಸುರ
ಮಾರ್ಗದಲಿಸೌಮಿತ್ರಿ ... ॥೨೨॥

ಗಾಧೆನಿನಗಿಂನೇಕೆಲವೊವಡ | ಮೈಥಿಲೀಶನವಚನವರ್ಮಾದ | ವೀಧಿ
ಯವರಾಪೈಸೆಮಾತೆರಡಿಲ್ಲನವಗೆನುತ ॥ಪಾದದುದ್ಭವಭೂತಸುಮನೊ|
ನಾಥಮುಖ್ಯರುಹೊಗಳೆಹಗೆಯವ|ರೂಥವನುಹದಿನಾರುಯೋಜನಕೆಚ್ಚು
ಬೊಬ್ಬಿರಿದ ... ॥೨೩॥

ಆಮಹಾಮಾರ್ಗಣಸುವಿದ್ಯಾ|ವ್ಯೋಮಕೇಶಂಗೆಣೆಯನಲುಬಹು | ದೈ
ಮಹಾದೇವನುತಹೊಗಳುತತಿರುಹಿಸಿಜರಥವ ॥ ಭೀಮಬಲನಸುರಾಸ್ತ್ರ
ದಲಿನಿ| ಸ್ಸೀಮಬಲಲಕ್ಷ್ಮಣನನಘಸಂ | ಗ್ರಾಮಕೃತಲಕ್ಷ್ಮಣನವಕ್ಷವ
ನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ ... ॥೨೪॥

ಉಗಿದುಹಾಯ್ದುದುಬಾಣವ್ಯಥೆಯನು | ಬಗಿದುಭೀಮಧ್ವಾನಗಾನ
ದ| ಲುಗುಳಿತರುಣಾಂಬುವನುಬಳಿಕದಜಗೆಯುದಬ್ಬರಿಸಿ ॥ ಮಗಧಚಕ್ರೇ
ಶ್ವರನಮೋಹದ| ಮಗಳಮಗನುಮಹಾಸ್ತ್ರದಲಿಸುರ | ರುಗಿಯೆಸುರವೈ
ರಿಯಲಲಾಟವನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥೨೫॥

ಸರಳುಸಮಗಣಿಯಾಗೆರಕುತವ | ನೆರಡುಭಾಗದಿನುಗುಳಿಸಿದುದಿವೆ |
ಮುರಿದವಂಗೆನಿಹಾರದಲಿವಾರಿಸಿದರ್ಧ್ಯೋಂಪಿನಲಿ ॥ ಕರದಬಿಲುಕಳಚಿದವು
ಕಂಗಳು | ತಿರುಗಬಗೆದವುತೀರಿಸೊಳಗಂ | ತರಿಸುತಂತರಿಸುತ್ತಬಳಿಕ
ವಿಮ್ಮದನುಹಳವಿಗೆಯ ... ॥೨೬॥

ಹಾತ್ರಿಪಿಷ್ಟಸುರಾಯುಜಿತುಹಾ | ಹಾತ್ರಿಲೋಕದಗಂಡಚಂಡವಿಧಾ
ತ್ರಬಾಣಾಪಾಣಿಹಾಹಾಯೆನುತನಭದಿಂದ ॥ ಧಾತ್ರಿಗಿಳಿದನುಮಯನು
ಪಿಜದಾ | ಹಿತ್ರವೋಢದಲಮಲಕರಕರ | ಪಾತ್ರಜಲದಭಿಮಂತ್ರದಿಂದೆ

ಬ್ಬಿಸಿದನಾಖಳನ ... ‖೨೭‖

ತೆಗೆದುತನ್ನಯದಿವ್ಯಕವಚವ| ಮಗಳಮಗನಂದದಲಿತೊಡಿಸಿದು । ನೆಗಹಿನಿಂದಿರಿಸಿದನುಕೊಟ್ಟನುತನಗೆಪೂರ್ವದಲಿ ॥ ಜಗದಪಿತನಿತ್ತಗ್ರಶೀತಾಂ । ಶುಗವನುಗ್ರಶರಾಸನವಕೈ । ಮುಗಿದುವೊಮ್ಮನಹರಸಿಜೋದನುಮುಯನುಪಾಯೆಯಲಿ ‖೨೮‖

ಆತಬಳಿಕಬ್ಬರಿಸಿಕೊಂದನು| ವ... ...ಯು ॥ ಬಗೆಗೊಳಿಸಿಹಳ್ಳ... ತಿಹೋ... ...ಗದನು... ॥ ...ತುಕಪಿದೇನೆನು ತರಘುಸಂ| ಜಾತಚರಣಾರಾಧಕನುಬಳಿ ! ಕೀತಗಬ್ಬರಿಸಿದನುವಾಯುಜಾಮಯನಕೃತ್ರಿಣುವ ... ‖೨೯‖

ಬೇಗತೊಡುಪೈತಾಮಹಾಸ್ತ್ರವ । ನೀಗಲೊಲುವಡೆಸಮರದಲಿಶತ್ರ । ಯೊಗಜಿತುಕೊಡುವಸ್ತ್ರಭಂಗಕೆಮರೆಯುವಾತೇನು ॥ ತೂಗದವಮುಂಚಿದರೆಕಮಲಜ| ಕೂಗಿಡಲುಕೇಳ್ದಿಘನಿದ್ರಾ| ಯೋಗವಹುದೆಮಗಂದಿನವ್ರೊಲೆಂದಸುರಪತಿನುಡಿದ ... ‖೩೦‖

ಆವಚನವೀಭಟನಕರ್ಣದ । ಲಾವರಿಸಿತರಿದಿಳುಹಿದನುಕಲಿ । ರಾವಣಿಯುಕೋದಂಡಚಂಡಸುಕಾಂಡಸಿಂಜಿನಿಯು ॥ ದೇವತತಿಬೋಯೆಂದುದುಂದುಭಿ| ರಾವದಲಿನಲವೇರಿಬಳಿಕಶ । ರಾಪಥಾನದಲರಿಯುಮುಕುಟವನೆಚ್ಚುಬೊಬ್ಬಿರಿದ ‖೩೧‖

ಕೆಡಿಸಿದೆಯಲಾದ್ರೋಹಿಮರ್ಮವ ।ನುಡಿದನನ್ನುವರಲ್ಲದಿರ್ದಡೆ । ಬಿಡುವರೇಜೀವವನುಜೀವಾಳದಮಹಾಭಟರು ॥ ತೊಡವೆನಿವನಲಲಾಟಲಿಖಿತವ| ತಡೆಯುದೀಕ್ಷಣಬಳಿಕಮೃತ್ಯುವಿ । ನೊಡಲಹೊಗಿಸುವೆಹಗೆಯನೆನುತವ್ರುಡಗಿಡನಿಂದ್ರಾರಿ ‖೩೨‖

ಎತ್ತಿದನುಕಿರಿಯಯ್ಯಗಾಮುಯ । ನಿತ್ತಶಕ್ತಿಯನವ್ಮವಂಶಕೆ । ಮೃತ್ಯುವಾದಸುರಾಧಮನನೀನೋಡಿಕೋಯೆಂದು ॥ ಒತ್ತಿಒರದುದ್ರೇಕದಿಂದಿಡೆ । ಸತ್ತ್ವನಕಟಾಶರಣನೆಂದೊಳ । ಲುತ್ತರೆಕಾಲಾಗ್ನಿತೇಜದಲ್ಪೈದಿತಿದಿರಿಸಲಿ ‖೩೩‖

ಹೆದರಿದನುಹನುಮಂತಜಾಂಬವ । ನುದರಕಳವಳಿಂದುದುನಳನಂ । ಗದಸುಷೇಣಗವಾಕ್ಷನೀಲಾದ್ಯಖಿಳಕಪಿಭಟನ । ಹೃದಯಹಾತಕವಾದಿದವ್ರುಮುರು| ಗಿದುದುಮುರ್ಕಟನಿಕರಹಾಯುಂ| ದೊರೆದರುನಭಮಾರ್ಗದಲಿಪ್ರಹ್ಲಾದನಾದರು ‖೩೪‖

ಏನುದೈವಂಗಳಿಭಕಾತ್ತ। ಧೀನರೋರಘುನಾಥಲಕ್ಷ್ಮಣ| ರಾನಿವಿಷ

ದೊಳಗಿದ್ದದಿಕ್ಕಡಿಯಾಗಿಗಗನದಲಿ ॥ ಆನಿಶಾಟನುಹಾಕಕುತಿಸಂ । ಧಾನ
ವಿಶಿಖವಕಂಡುದಿಲ್ಲವಿ । ಮಾನಿಕರುವಿಸ್ಮಯುವದೇನೆಸುಗೆಯಲಿಸೌಮಿತ್ರಿ॥
ಗುಡಿವಿಡಿದುಗುಹಿಲಿಡಿದುನಾರದ । ನ್ಮೃಡನವುಂಡಾದಿದನುಪ್ಪೈಷ್ಣವ ।
ಗಢಣವಾನಂದಾಬ್ಧಿಯೊಳಗೋಲಾಡಿತೆಭ್ರದಲಿ ॥ ಬಿಡುವುಗುಳುವಲ್ಲಿಗೆ
ಯುವುಳಿಹೊನ । ಲಿಡಲುಸುರಿದವುರಾಯತೊರವೆಯು । ಕಡುಕ್ಕುವಾಸಾಗರ
ನತವಸ್ಮನಶಿರದಸರಿಸದಲಿ ... ॥೩೭॥

•ನಲವತ್ತು ಮೂರನೇ ಸಂಧಿ ಮುಗಿತ್ತು.

ನಲವತ್ತುನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ವೀರವಿಜಿತಾಹವನುದಾರ । ಭೀರಬಲಸೌಮಿತ್ರಿಗೋ
ತ್ರಹ । ರಾರಿಯನುಗೆಲಿದೊಲಿಸಿದನುಭುಜವಿಜಯುಭಾವಿನಿಯು ॥

ಪದ್ಯ ॥ ನಡದುದೀಪರಿನಾಲ್ಕುದಿನಬಿಡ । ದಡಸಿಸಂಗರವಿಬ್ಬರಿಗೆಕಪಿ
ಪಡೆಗೆಖಳಬಳಿಕಿರುಳುಹಗಲೆಂನದೆನಿರಂತದಲಿ ॥ ಕಡೆಯದಿನಕಲಿಗಳಗೆಕಾ
ಳಗ । ನಡದಪರಿಯುನುಕೇಳಿರೈಯು । ಗ್ಗಡದರಾಜಕುಮಾರಿರಚಿತ್ತಾವ
ಧಾನದಲಿ ... ... ॥೧॥

ಏನೆಲವೊರಾವಣಿರಣಾಂಗಣ । ಹೀನನೆನೀನಕಟನಾವಿರೆ ಮಾನಿಸರಿಗು
ಪಹತಿಯುಬಗೆವರೆಬಡುಕಸುಡುನಿಂದ ॥ ನೀನಿನಿತುಜಾತಕದಪುಣ್ಯಕೆ ।
ಮಾನಸವಮಾಡುವನೆರೆಕ್ಕೈ ।ಹೀನರಕ್ಕಸರಂಗಕಂಫ್ರೈಸುವದುನೀನೆಂದ॥

ಸಂತವಿಸಿಕೋಕೋಪವನುನ ॥ ಮ್ಮಂತರಂಗದಲಸುವಿರಲುಸಾ । ವೆಂ
ತುಸಂಘಟಿಸುವುದುಹರಿಪದಭಕ್ತಿಯುಕ್ತರಿಗೆ ॥ ಭ್ರಾಂತದೇಕಿಸಿ ಲವೊ
ಸಾರೆಕ್ಕೆ । ತಾಂತಫುರನಿನಗಿನ್ನುರಣವಿ । ಕಾಂತವಿಜಯಾಂಗನೆಯಲಭ
ಯುವುಪಡದುಬಾಯೆಂದ ॥೩॥ ಮನವಬಲುವಿಡಿವೀಲಕ್ಷ್ಮಿಯು । ಮನವ
ಮೆಚ್ಚಿಸುಲೋಕಹಾಸ್ಯಕೆ । ತನುವತೆರವಿರುದಿರುತಿದ್ದಿಕೋಭವಭವದಕಿ
ಲ್ಬಿಷವ ॥ ಜನನಮರಣಗಳುಳ್ಳವೆಲ್ಲರಿ । ಗಿನಿತುಗುಣವನ್ಯಾಯಮಾರ್ಗವನೆ
ನೆಯದೇಕೋಭಾವದಲಿಕಾದೆಮ್ಮಕೂಡೆಂದ ... ॥೪॥

ಬಲ್ಲೆವಾವ್ಹೇಳದಿರುನಿನ್ನ । ಬಲ್ಲನಿಕೆಸಾಕೆನ್ನಪರಿಯನು । ಗೆಲ್ಲದ
ಲಿತೋರುವೆನುತಶವೇಕೊಂದಂನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ಬಿಲ್ಲಬಲುಮೆಯನೀಕ್ಷಿಸೆನು
ತವೆ । ಬಲ್ಲಿದನುಸಹಭವನಕರಸಿಂ । ನೆಲ್ಲವೇತಕೆಯೆನುತಹೂಳಿದನಂಬಿ
ನಲಿನಭವ ... ... ॥೫॥

ಕೆಳಕಿದಡೆಕಣೆನಿಲುವವೇಲ । ಕ್ಷ್ಮಣನಶರಸಮಯವ್ಯಕ್ತತಲಿ । ಕ್ಷ್ಮ
ಣನಸೌತವಕೌತುಕಾಹವರಿಂಗರಕ್ಷಣನ ॥ ಅಣದುಚಲ್ಲಿದನರಿಭಟನವಮಾ ।
ಗರ್ಣವನುಗುಳ್ಳುತಹಳರಾಳಿಯು । ಹಣಿದುಹವ್ಮಿದನವುಮಭೂವ್ಯಾಕಾ
ಶಮಂಡಲವ ... ॥೬॥

ಎಸುವಗತಿಗಾಯಂದುಕಸ್ತೂರಿ । ರಸದೊಳದ್ದಿದಹೂಗಳನುಸುಮ ।
ನಸರುಸೂಸುವರಬ್ಬರಿಸತತಿಕಾಯುಮುದ್ದ... ॥ ಸುಸಿನ...ಳ
ವಾ । ... । ಬಿಸುಹುವರುಬೊಬ್ಬಿರಿದುಕರ್ಬುಭ
ಟನಸರಿಸದಲಿ ... ॥೭॥

ಬಿಶಿಬಿಶಿಯಬೋಳಿಗೆಗಳತಳಪದ । ರಸುಮೆಗಳಕವಲಂಬುಗಳಥಾ । ಳಿ
ಸುವಕಣಲಿಗೆಯುಲಗುಗಳುಪ್ಪಿಗೆಯುಕೋಲುಗಳ ॥ ಎಸಳಲಗುಕವಲಂ
ಬುಕತ್ತರಿ । ವೆಸರಿಕಣಿಗಳಥಾಳಿಗಳುಧ । ಟ್ಟಿಸಿದವೆರದಂಕದನರಾಸುರ
ವೀರರೆಸುಗೆಯುಲಿ ... ॥೮॥

ಅಳವಿಯುಲಿರಲಿಪದರಥಿಯುಕೆ । ಟ್ಟಳೆಯುಕಣೆಕಣೆಗಳಲಿಚಿತ್ರದ । ಚಳ
ಚೆಮತ್ಕೃತದಭಿನವದಸೊಗಸುಗಳಸೊಂಪುಗಳ । ಲುಳಿಯುಮೆರದರು
ನೋಟಕರಕ । ಣ್ಣಳಿಗೆಗೌತುಕವಾಗೆರಾವಣಿ । ಬಳಿಕರಾಮಸಹೋದರನ
ಮೂದಲಿಸುತಿಂತೆಂದ ... ॥೯॥

ಹಿಡಿರಣದೊಳತಿಕಾಯವೀರನ । ಕೆಡಹಿದುತ್ಸವದರ್ಪಗಿರಿಗಿದೆ ।ಸಿಡಿಲು
ಶೂರ್ಪನಖಾಭಿಮಾನಚ್ಯುತಿಯುಸಾಹಸದ ॥ಗೊತಲುಗಿದೆಬಿರುಥಾಳಿಹಿಸು
ಣನ । ನುಡಿಯುಕೇಳಿದುಕುಣಿವಕಡುಧ । ಕ್ಕಡೆಯುತನಕಿದಕೊಕ್ಕೃತಾಂತ
ನಿವಾಸವೆನುತೆಚ್ಚ .. ॥೧೦॥

ಹಿಗ್ಗಿಹಿಂದೆಮ್ಮವನುಹಾವಿನ । ಹಗ್ಗದಲಿಹೆದಗ-ಡಿಯುಕಟ್ಟಿದ । ಬಗ್ಗ
ಡೆಯತನಕಿದಕೊಬಹುಮಾಯಾವಿಲಾಸದದಲಿ । ಕಗ್ಗನೆಯುಕತ್ತಲೆಯುಲೆ
ಮ್ಮನು । ಮತ್ಗಿಸಿದಫಲಕಿನಕೊಸಾವಿನ ।ಸುಗ್ಗಿನಿನಗೆನುತೆಚ್ಚನಿಂದಾ
ರಿಯುನುಸೌಮಿತ್ರಿ ... ॥೧೧॥

ಎಚ್ಚಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಂಬನಾಖಳ । ನೆಚ್ಚುಮಗುಳೆಮಹಾಸ್ತ್ರದಲಿಬಿಡ।ದೆ
ಚ್ಚನೆಚ್ಚವಿರೋಧಿಯುಂಬಿನಹೊಡರಸೌಮಿತ್ರಿ।ಬಿಚ್ಚಬಿಸುಟಂಭೋದ
ನಾದನ । ನೆಚ್ಚರುವಡರಿಬೆಂಬಪ್ರೊಲುತೆಗ ।ದೆಚ್ಚಸುಗ್ರಾವೋಥಬಾಣದ
ಲುರಿಯೊಕಪಿಸೇನೆ ... ॥೧೨॥

ನೂಕಿಹಾಯ್ದುಪ್ರಲಕ್ಷ್ಮಣನಶರ । ಪ್ರೋಕರಿಸುತರುಣಾಂಬುವನುಚತ।
ಪಲಿಶಾಸನನುರಿವಬಗಿದಾರೇಳುಯೊಜನವ ॥ ಸೋಕಿದಾಜ್ಯಾಹುತಿಯುಶಿ

ಮಿಯು । ಜ್ರೀಕಪವೊಲಿಂದಾತ್ರಿಕೋಪದ । ಲೀಕಕುಸ್ಥಾನ್ವಯನತ ನ್ಮನನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ … ॥೧೩॥

ಸರಗೊಳಿಸಿಬಳಿಕಾತನೀತನ । ಸರಳಸಾರದಲಾತನೀತನ । ತಿರುಗಿಕಟ್ಟಿಸುಗೆಗಳೊಳೀಸೌಮಿತ್ರಿರಾವಣಿಯು ॥ ಹರವಿರೋಧಿವಿರಾಧಹಿಂಸಾ । ಪರಜನನುಸರಿಮಿಗಿಲೆನಡುಸಂ । ಗರಜಯಾಂಗನೆಮೆಚ್ಚುಲೆಚ್ಚಾಡಿಪರು [illegible] … ॥೧೪॥

ಬಾಣವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಬಲಿಕ । ಚ[illegible]ಗಳಲಾತೆ[illegible]ತೆಯಲಿಕಡು । ಜಾ[illegible]ಲ್ಮಾಜಡೆತೆಹೋಗದಾಹವವಿಚಿತ್ರದಲಿ ॥ ಸ್ಥಾ[illegible]ದ್ಧರನಸುತನಾ । ಸ್ಥಾಣುಚಾಪನಿಖಂಡನಾನುಜ । ರೋಣಿಹೊಗಡೆಚ್ಚಾಡಿದರುಮೆಚ್ಚಲುಸುರವ್ರಾತ … ॥೧೫॥

ತೆಗೆದುಬಳಿಕಳವಿಯಲಿನಿಂದಿದು । ನಿಗುರಿನಿಲುಕುವರೋಷವನ್ನಿಯು । ನುಗುಳಿಸಿದರಂದಂಬುಗಳನಂಬುಗೆಯಬಿಲುಗಳಲಿ ॥ ಬಗೆಯುಭಾರಿಯಬಾಣತತಿರೋ । ಮುಗಳುಕಾಣಿಸದಂತೆತನುಗಳ । ಹುಗಿಲಿರಿದುಹಮ್ಮೈದುಬಳಲಿಕೆದೋರೆಭಟರುಗಳ ॥೧೬॥

ದಾರಿದೆಗೆದುದುರೋಷದೆಸುಗೆಯು । ಭಾರಣೆಯುಬಲುಹಂತರಿಸಿದು । ವೀರತನದಾಳಾಪಕುಬ್ಬುಸವಾದವಿಬ್ಬರಿಗೆ ॥ ಶೇರಿತಧಿಕಕ್ರಮವುಮುಕ್ತಶರೀರರಾಗಲುಬಗದರಿದಕೋ । ಡೋರಣಿಸಿಬಲವೆರಡುನಿಂದುದುಬಿಸುಟುಬವರವನು ॥೧೭॥

ಕಂಡರಿವರಿಬ್ಬರರಣಾಗವು । ದಂಡಿಸಿದವರಾಗರ್ಾಂತರವವರಾ । ತರ್ಾಂಡಪಥದಲಿಮೋಹವಳಿಯೆಸುರಾಸುರವ್ರಾತ ॥ ಕಂಡುಕಳ್ಕಿಹಿದರುಭಯುಗುರುಗಳು । ಗುಂಡಿಗೆಂಗುಸಧೆಯೌಷಧಿಗಳಲಿ । ಬೆಂಬಲಭಟರುಗಳಒಳಿಗಿಳಿಗಿಂದರಾಕ್ಷಣಕೆ ॥೧೮॥

ಅಬ್ಬರಿಬ್ಬರನೌಷಧಿಗಳಂ । ದೆಬ್ಬಿಸಿದರಾಹವಕೆವೀರರ । ಹಬ್ಬುಗೆಯಹಗೆಪಾಡಿಗಿಮ್ಮಿಗಿಲೆನಲುಸಂಗರಕೆ ॥ ಉಬ್ಬರಿಸಿಬಿಲುಧನಿಗಳಲಿಬಲು । ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿಲಳಿಯೇರಿನಿಂದಿರ । ಲಿಬ್ಬರಬ್ಬರಿಸಿತ್ತುರುತ್ತಮದಿವ್ಯಕನಚವನು ॥೧೯॥

ಅತ್ತರಾಕ್ಷ್ಯಯೊಡನೆಸುಭಟರಿ । ಗುತ್ತಮದವಂತಾಸ್ತ್ರವನುದಿವ್ಯದತ್ತಹಾಯ್ದುರುಹಾಯ್ದುಬಾಣವಹೊದರಿಗುಜಹೆದರಿ ॥ ಕಿತ್ತುಟದಲಮರೇಂದ್ರನಿನವಂ । ಶೊತ್ತಮನಸಹಭವನಗೆಲವಿದ । ಹತ್ತುಗೆಯಹಮ್ಮೈತ್ರಸುತಿದ್ಧನುಹರಕೆಗಳಒಳಿಯು ॥೨೦॥

ಹೂಳಿದನುಬಳಿಕಸುರನಸಮುಸ । ಗಾಳಶಾಂಭವಶರವನಾಕ್ಷಣ । ಹೊಡಿದನುಸೌಮಿತ್ರಿನಾರಾಯಣಮಹಾಶರವ ॥ ಹೂಳಿತಳವಿಗೆಜಗವೆನುತಕೊಂ । ಡಾಡಿದನುಚಿತ್ತದಲಿಜಗವನು ।ಮಾಡಿದಜನುಳಿದಮರರಳ್ಳೆದೆವ್ರೋದರಭ್ರದಲಿ ॥೨೧॥

ಬಿಟ್ಟರಿಬ್ಬರುಬಾಣಗಳತತಲಿ । ಪಟ್ಟನಿಂದವುಗಗನದಲಿಸರಿ । ಗಟ್ಟಹಳಚಿದವೆರಡುಶರಸುರಲೋಕತಲ್ಲಣಿಸೆ ॥ ತುಟ ತುದಿ[illegible] ಬಿಟ್ಟ[illegible]ಕಡೆಧರ್ಮಹೀನರ । [illegible]ಟ್ಟಳವುದುಕೇಳಿದೈನೃಪಸೂನುನೀನೆಂದ ॥೨೨॥

ಅಡಗಿತಾವೈಷ್ಣವದೊಳಗ್ಗದ । ಮೃಡಕಳಂಬಕವನಿತರಲಿಖಳೆ । ನಡುಗಿದನುಕಡೆಗಾಲವೆಮಗಿನ್ನಗದಿರದೆನುತ ॥ ಮಡುಹಛಪ್ಪರಿಸಿದನುಭೇರಿಯು । ಹೊಡಸಿಸುರರಸುರೌಘಕೋಪದ । ಕಿಡಿಯುರಿದುದುಕದನವ್ರೊದಗಿತುಮತ್ತೆಕಲಿಗಳಿಗೆ ॥೨೩॥

ಆಯತಿಕೆಬಲಿದಸುರಶಸ್ತ್ರನಿ । ಕಾಯವನುಕೆದರಿದನುದಿಗುಸಮುದಾಯುಶರಮಯವಾಗೆತೂಳುವವಾದ್ಯಘೋಷದಲಿ ॥ಆಯುತಾಸ್ತ್ರವಿಚಿತ್ರರಾಘವ । ರಾಯನನುಜನುತರಿದನಾವ । ಜಾಯುಧಾರಿಯುಬಾಣಪಂಜರಪುಂಜದಂಬರವ ॥೨೪॥ ಮಸತತಾಕ್ಷ್ಯೆಯೊಡನೆಕದನದ । ವಿಷಮವಿಗ್ರಹನಿಬ್ಬರಿಗೆನಿ । ಪ್ಪಸರರಸುಗೆಯುನಿಶಿತಬಾಣಾವಳಿಯುಬೆಂಬಲಿನ ॥ ಬಿಸಿಲುದೋರಿದಬೆಳಗುಗಳಹೊಂ । ದೆಸದಹಿಳುಕಿನನವಿಲಗರಿಗಳ । ಹಸರಣಿಯುಹಮ್ಮುಗೆಯುಲಿಮ್ಮುಡಿಯಾಯ್ತುರಣರಭಸ ॥೨೫॥ಸೋಲಗೆಲವನುಕಾಣದಿಬ್ಬರ । ಕೋಲಕದನದಲಮರತತಿರಣ । ದಾಲಸಿಕೆದೋರಿದುದುಭಟರಿಬ್ಬರಿಗೆಭಾರಣಿಯು ॥ ತೋಳುಬಳಲಿದವೆಡಬಲದಸಂ । ಬಾಳಿಗಳಸಬುದಗಳುನಿಂದವು । ಬಾಲಯುವ್ವನವಡಗಿತೋರಿತುಮುಪ್ಪುದಿನಮಣಿಯು ॥

ಬಳಿಕಬಿಲದಿರುಗಳನುಯೊಯ್ದೊಡೆ । ಗಲಸಿನಿಂದಳವಿಗಳಕೊಂಡ ।ಗ್ಗಳದವೀರಾಳಾಪದಲಿಮದವೇರಿಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥ಗೆಲವುಗಳನಭಿನ್ಯಸಿಸುರಸಂ। ಕುಲಕೆಕೈಪಳನೆಗಹಿಬಿರುದಾ । ವಳಿಯುಸುಭಟರುನಿಟ್ಟಸುತಹೂಡಿದರುಮಾರ್ಗಣವ ॥೨೭॥

ಹಿಂದಣೆಸುಗೆಯುಕಣಿಯುಕೌತುಕ । ದಿಂದಶತಗುಣವಿನಲುಸರಳಿನ । ಸಂದಣಿ ಮುತೋರಿದರುತೋರಿದಮೊದಲಮೋಡದಲಿ ॥ ಮುಂದಲಿಸಿಬೊಬ್ಬಿರಿವಶರವಿಧಿ । ಯಂದದಲಿಶಿರಸಬುದಸವದುದು । ಕಂದಕೇಳುತ್ಪಾನವಾದತನೂಜಮಂಡಲವ ॥೨೮॥

ಮುರಿದವೋಗವಾಯುಲಗುಗಳಗರಿ । ಹರಿದಹುಳುಕುಗಳುಡಿದುಚವಿಮ್ಮ
ದೆ। ವೆರುಗುವಣಸುಗಳರೆಗಡಿದಸವುಗಣಿರುಸೀಳುಗಳ ॥ ಬಿರುಗಣೆಯು
ರಬಿಂಬಿಸಲಿಕಾಣೆನು। ತೆರನನಿಳೆಗೇನದ್ಭುತದರಣ ! ನೆರವಣಿಗೆಯುಳ್ಳವ
ರೊರಾವಣಿರಾಮವಾನುಜರು ॥೧೯॥

ಕೆರಳಿಬಳಿಕಿಂದ್ರಾರಿಯುಮುಖಿ। ನಿರುತಿಮೋಘತವರಾಘವದ್ವೀ।ಕರ
[illegible] ದಲಾದಸ್ತ್ರಸಂಕುಲವ॥ಸುರಿದನನಿತಕೆಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಪರಿ। ವರುಣಪರಪವನಾಸ್ತ್ರ [illegible] ರ । ಗರುಡವಜಾ [illegible] ಬಲಿ
ಲಿದುಬೊಬ್ಬಿರಿದ ... ॥೨೦॥

ಎಲೆಲೆಲಕ್ಷ್ಮಣದಿವ್ಯಬಾಣಾ। ವಳಿಯುಜಂಬಿಸಿದೆನೆಂದುಧಿಟಪೆ।ಕ್ಕಳಿಸ
ದಿರುಹಿತಕಾರಿಗಳುನನುಗವುರರಲ್ಲಾಗಿ॥ತಲೆಯುಬರಹವತೊಡೆಪೆನ್ನೆಕುಂ
ಭನಿಸುದತ್ತ್ವಮಹಾಸುರಾಸ್ತ್ರದ। ಬಲುಮೆಯನುನೋಡೆನುತಹೊಡಿದ
ನಾವುಹಾಶರವ ... ॥೨೧॥

ಪ್ರಾಣವಿರಲಿಕೆನೋಡಿಕೋಗಿ। ವಾರ್ಣನಿಕರದಕೊರಳಕತ್ತರಿ।ವಾ
ಣಿನಗಾನವವಿಗಾನಕುಲಗಳಗಾಣವಟಿಕುಲದ ॥ ಪ್ರಾಣಹಿಂಸಾಪರನಸಮ
ರ। ತ್ರಾಣಿಯುದಕೊನಿಮ್ಮಜಠರದ। ಶೋಣಿತವಸವಿವಸ್ತ್ರವಿದೆನೋಡೆ
ನುತಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥೨೨॥

ಮತ್ತೆನೋಡಿದಕಾಣೆನೆನಬೇ। ಡುತ್ತರಸ್ಥಿತಿಬಿರಿಸುತೋರಿಸು।ಹತ್ತಿ
ರಿದ್ದವಿಭೀಷಣಾಂಗದಹನುಮವೊದಲಾದ॥ ಉತ್ತಮರುದಭಟರೀಕ್ಷಿಸಲಿಭ
ಯು, ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳನಮನ್ನಶರಸಿದ । ನುತ್ತರಿಸಲಾಪರೆವಿಭೀಷಣವಾತ
ವನರಿಯೆಂದ ... ॥೨೩॥

ಕಾಣದೆವಚೇಡೆನುತಲಾಪುರ। ಬಾಣಗನುಬೊಬ್ಬಿರಿದುಸೀತಾ। ಪ್ರಾ
ಣನಾಥಪಿರಿಯುಸಹೋದರನೆಡೆಗೆಬಿಡೆಬಳಿಕ॥ ಕ್ಷೋಣಿಯುಗಲಕೆನೆರಹಿದು
ಧುರದಿ। ವಸಾಣಗೆಟ್ಟೆಂದ್ರಾದಿಗಳನ।ಕ್ಷೀಣಬಲಬಟರುಗಳನಿಭಹಯರಥ
ಪದಾತಿಗಳ ... ॥೨೪॥

ಎತ್ತನೋಡಿದಡಿಂದ್ರಜಿತುವಿನ ಪೊತ್ತವಿಮ್ದುಮಕವಿದೆಸುಪಖಿಳ ।
ಪತ್ತರಾವ್ತರಡಧಿಕರಿರ್ದರುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ॥ ಸುತ್ತವೇಲಿಯುಸಿಕ್ಕ
ಹೊಳಕುವ, ಹೊತ್ತಗಿರಿಗಳಹೆವ್ಮರನಸುಭ ।ಟೋತ್ತಮರಸಂಹರಿಸು
ತಿದರ್ದಸೇನೆರಾವಣಿಯು ॥೨೫॥

ಅರಿವಕಟಿದೆಸುಪತ್ತಿಸೀಳುವ।ತಿರಿಪತ್ರಿವಿದಪ್ರಹಗಿವೆತರಳುವ।ತೊರವ
ಕೊಚ್ಚುವಕೊಂದುಚುಚ್ಚುವಕಳರಕ್ಕಸರ ।ದುರುಗಾಳಗಕಳವ್ರ

ತಿರ್ರುದು। ಗಿರಿಕುಗಳಗಡ್ಡಗಳಹಲುಗಿದ। ರರಚಿಬೀಳುವಬಾಲದಂಡಗಳೆ
ವನಿಯುಗಲದಲಿ ॥೩೬॥

ಮೇಲೆಬೀಳುವಮುಸಲಮುದ್ಗರ। ಶೂಲಶಲ್ಲೆಹಸಬಲಚಕ್ರಕ। ರಾಳ
ಪರಿಘಪಾಶಖಡ್ಗಪ್ರಮುಖಕೈದುಗಳ॥ ತೂಕಲೇಹಮಣಾಯ್ತುಗೆಲವಿ
ನ। ಕೀಲಣಿಗೆಗತಿಯಿಲ್ಲಿದಾಯಿತು। ಬಳಾತನಕಮಸಾನಕಾಯ್ತು ತಿಕಾ
ಯರಿಪುವಿಂಗೆ

ಪ[illegible]ತ್ತಿಲುಸುಳಿ[illegible] ಸುರಭಟಾಳಿಸುತ್ತುಬ್ಬಿದವುಕೇ।
ಸುರಿಗಳಾಸುರಮಸಗೆ[illegible]ಕಿಡಮಖಳಭೂತಚಯ॥ ಗಿರಿಗಳೆಡೆಯಾಡಿ
ದವುಕಾಸಿದ। ವರುಣಮಯಜಲಧಾರೆನೆರಡವು। ಹರಿಶರಭಶಾರ್ದೂಲ
ಸೈರಿಭವಿದಿರಲರಿಭಟರ ॥೩೮॥

ಹೋದುದಿನ್ನೇನಕಟರಾಮನ, ಹೋದರನಶೌರ್ಯಾತಿಶಯವೆಂದಾ
ದಿವೌಕಸರಿರಲುತಿರ್ದರುತರಣಿಮಾರ್ಗದಲಿ॥ ಐದಿತಧಿಕಬಲಾನಕದ
ಲಜ। ನಾದರದಿನುರುವೈಷ್ಣವದಸಂ। ಪಾದವಸ್ತ್ರನಿತ್ತುಕಳುಹಿದ
ನಾಸಮೀರಜನ ॥೩೯॥

ಅಳಿದನಂಭೋಜಜನಬಳಿಯಿಂ। ದಿಳೆಗೆಭುವನಪ್ರಾಣನಗ್ಗದ। ಕಲಿ
ಲಲಾಟಲಲಾಮಲಘುಸಂಧಾನಲಕ್ಷ್ಮಣನ॥ ಲಲಿತವೈಷ್ಣವಮುದ್ರಿತಾ
ಸ್ತ್ರನ। ತಿಳುಹಿಕೊಟ್ಟಾಕಳಶಮಾರ್ಗಕೆ। ನಿಲುಕಿದನುಪಮಮಾನಪವ
ನಕುಮಾರನಬ್ಬರಿಸೆ ॥೪೦॥

ಕೊಟ್ಟಬಾಣವನೀತತಿರುವಿಗೆ। ತೊಟ್ಟುಕುಬುಬಿರಿದಬ್ಬರಿಸಿಬೊಬ್ಬಿ
ಟ್ಟುಬಿಡೆಬೆರಳಿತ್ತುಬಹುಮಾಯಾಸುರಾಸ್ತ್ರದಲಿ॥ ಹುಟ್ಟದಿಂದ್ರಜಿತು
ಗ್ರಮುಖರಳಿ। ಘಟ್ಟಣೆಯುಚತುರಂಗಬಲವನು। ಬಟ್ಟಬಯಲನುಮಾ
ಡಿದ್ದುಗಾಡಿಸಿತಖಿಳಭೂತಳವ ॥೪೧॥

ಉಳಿದನೊಬ್ಬನೆಶಕ್ರಜಿತುಬೆರ। ಳುಳುಹಿಮೂಗಿನಮೇಲೆಮೂರ್ಧವ।
ನೊಲದುಮಾಮಷ್ಟುಭಾಪುವಿಧಿಬಲ್ಲಿದನಲಾಯನುತ॥ ಉಳಿದತಂದೆಗ
ಸಾಧ್ಯಮಾಪದ। ಒಳಯುಫಲತಪ್ಪುವುದೆತಾನಿಂ। ನಳಿವಮಾಡುವುದೇನು
ಸಾಪುದೆಸಮಯತನಗೆಂದ ॥೪೨॥

ಈತ್ರಗಳುನರರರಲ್ಲನೆರದಿಹ। ಕೋತಿಕೋಡಗವಲ್ಲನಮ್ಮಯ। ತಾತಬ
ಯಸಿದಪಸಿತೆನಾಸನಿಯುಲಪಿದುಸಿದ್ಧ ಸೋತ್ರಡೆಯುಸುಖದೈವದಲಿಧೈ
ರ್ಯಾತಿಶಯದಲಿಕಾಪಿಕೀರ್ತಿಯ। ಬೈತಲೆಯನಪ್ಪುವುದೆಭಾವಜ್ಞರಿಗೆ
ಗುಣವೆಂದ ॥೪೩॥ ಎನುತದೇವಘಧ್ಯಾನಕೋಟಿಯ। ನಿನದದಲಿಸ್ಟರು

ತನೆನೆನುಲಿ | ಜನಿಯೊಳಿರದಣಗಿಸಿಸಕಲದಿಗಂತವನಿದಿರೋರೆ॥ ವನಧಿ
ತಲಕೆಳಕಳಗೆನೆಲಬಿ| ಕ್ಕನೆಬಿರಿಯೆಚಂದ್ರಾರ್ಕಬಿಂಬದ| ಘನಪಥದಸಲ್ಲ
ಟಿಸೆತೆಗೆದೆಚ್ಚನಿಂದ್ರಾರಿ ॥೪೪॥

ಏನುಬಲ್ಲವಿಕೆಯೊವಿಧಾನಿಸೆ| ಮಾನವನೆಸೌಮಿತ್ರಿಶರನಂ |ಧಾನಸ
ಮಯೋಚಿತದನಧಿಕನಲಾಜಗತ್ತಿನಲಿ ॥ ಆನಿಯುತಿಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಮು
[illegible] ತನ್ನಿ| ಮಾನಕರುತಲೆದೊಗಲೆಡೆಯುಲಿಕ
ದಿವಸಾಳಿಶರವ ॥೪೫॥

ಎತ್ತಿದನುಬಳಿಕಕಭುಜಭವತನ | ಗಿತ್ತಪೂರ್ವದದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯು |
ನೆತ್ತಿಲುರಿಭುಗಿಭುಗಿಸಿಕಮಲಭವಾಂಡಖರ್ಪರವ ॥ ಪ್ರೊತ್ತಿದವುಜಗವ
ವರಿಸಿದುರಘು| ಜೋತ್ತಮನನಿಜಶರಣನಾಕ್ಷಣ| ಹತ್ತರಕೆನಡೆತಂದು
ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವಗಿಂತೆಂದ ॥೪೬॥

ಹೂಡುತಿರುಪಿನಲಜಮಹಾಸ್ತ್ರವ| ನಾಡಲಿಕೆತೆರಹಿಲ್ಲವೀಪರಿ| ಕೋ
ಡಿನಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸುಕಾಲನಮಂತ್ರಮುಖದಿಂದ॥ ಹೇಡಿಗೊಳುತಡಿಸುಗರು
ಶೀಘ್ರವ| ಮಾಡಸುರವಲ್ಲಭನನಿಲಿಸುನಿ |ರೂಡಿಸಿದಶರಮುಖದೊಳರಿಭ
ಟವಿಜಯಿಯಾಗೆಂದ ॥೪೭॥

ಆತತಾಕ್ಷಣಹೂಡಿದನುಜಲ ಜಾತಭವಬಾಣವನುಲಯನಿ| ಘಾತ
ತತಿಬೊಬ್ಬಿರಿದವಾಶರಮುಖದಮುಂಬಿನಲಿ |ಘಾತಿಸಿದವೇಣ್ಡೆಸೆಯಮೇ
ಘ| ವ್ರಾತಗಳವಿಂಚುಗಳುಹಿಗ್ಗಿತು| ವಾತಜನತನುತವಕಿಸಿದವತಿರಥ
ನವರಸದಲಿ ೪೮ ॥ನೆನೆದನಾರಾಮಾಂಘ್ರಿಪಂಕಜ| ವನುಮನೋಭಾವದ
ಲಿಕೌಶಿಕ| ಮುನಿಗೆಶರಣೆಂದಭ್ರದಮರರಿಗಕ್ಷಿಯುಲಿನಮಿಸಿ ॥ಧನುವನಾ
ಮುದಕರತಳದಬಿಗು| ಹಿನಲಿಬಿಗಿದಾಕರ್ಣಶಿರಶಿಂ| ಜಿನಿಯುಸಂಧಾನದಲಿ
ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವನಿಂತೆಂದ॥೪೯॥ ಸುರಮಹೀಸುರಹವ್ಯಕವ್ಯಾ| ಧ್ವರವಿಘಾ
ತರಿಗದಕೋದುರ್ಜನ| ಚರಿದದೈವದ್ರೋಹಿನಿರತರಿಗಿದಕೊಪರಸತಿಯ ॥
ಪರಧನದಸೋಗಸಿಂಗೆಮನವನು| ಬೆರಸುವಧನುರಿಗಿನಕೆಶಿಕ್ಷಾ |ಪರ
ಮಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿಧಿಯನುತೆಚ್ಚಬೊಬ್ಬಿರಿದ॥೫೦॥ ಅಬ್ಬರಿಸಿಬರೆಸ
ರಳುನಭದಲಿ| ಮೊಬ್ಬಿರಿದದನುರಾಳಿಹೊಡದವು| ಹೆಬ್ಬರೆಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿಮಾ
ತಲಿಭುಜವಸೊದಸ್ಸಿಸುತ| ಉಬ್ಬುಗೊಡದಿಂದ್ರಾರಿಕೈಯಿಂ| ದೆಬ್ಬಿಸಿದ
ಶಕ್ತಿಯನುಖಂಡಿಸು| ತುಬ್ಬಿನಲಿನಡೆತಂದುಸೆಗಹಿತಾನಭಕೇರಿಪುಶಿರವ ॥
ತೂಕಿರಿದನಂತಕನುಬೊಬ್ಬಿರು | ತೋಕಿದನುಶಿಖಿಹರುಷದಿಂದಪಿ
ವಾಕಿಹಾರೈಸಿದನುಹೊಯ್ಸಿದನಖಿಳಭೇರಿಕೆಳನಾ| ಕಪತಿಸಲಿದಾಡಿದನು

ಮುಕ|ರಾಕರೇಶ್ವರನನಿಲಧನದರ | ನೇಕಸುರರುಬ್ಬರಿಸಿದರುರಾವಣಿಯ
ಮರಣದಲಿ||೫೧|| ಹಾಯುನುತಹಂಪೈಸಿತಾಸುರಸಿ| ಕಾಯುವಭ್ರದಯು
ಕ್ಷೆರಾಕ್ಷಸ| ರಾಯುಧನಬಿಸುಟಗುರಲೆಗಿಬಿದರತ್ಯವಾರಿಗಳ ಬಾಯು
ಹೊಯ್ದ್ಲುನಶೋಕಶಿಖಿಯುಭವ | ಡಾವನುಮಾನದನುರುಕದುಬ್ಬಿನ | ಕಾ
ಯದುಪಲಂಕೇಶನಿಳೆಗೊರಗಿದನುಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ||೫೨||
ಚೆಗಿದತ್ತಲೆಕೊಂಡ್ರಾಡೆಬವರದ | [illegible]
[illegible]
ಗಳುಸನನನ್ನು[illegible]ಂಡರಾವಣಿಯು || ಮುಗುಳಿಕಿಗ್ಗಟ್ಟನಕ
ಲಾರಿಯು| ನುಗಿದುದೆಂಡೆಯುನೊಡ್ಡಿತಿವಿದುದು|| ಗಗನವನುಹವಾಯಿ
ಯಲಿಹವಣಿಸುತರಥದೊಳಗೆ ||೫೪||
ಹೇಳಲಚ್ಚರಿವೀರಲಂಕಾ| ಪಾಲಕನಭುಜವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು|ತೋ
ಳಕನ್ನಡಿಕಳಚೆಬೀಳ್ವಂದದಲಿನದಿಂದ ತಾಳಿಸುವದಾಡೆಗಳ ಹೊಗರೊ
ಗು|ವಾಲಿಗಳನಗೆಮೊಗದಕರ್ಣವಿ | ಲೋಲಕುಂಡಲದಸುರಸಿಲೆಕೆಡದು
ದುಮುಹೀತಳಕೆ ||೫೫||
ಪಿಡಿದುತಲೆಯನುತಕ್ಕವಿಸಿಮೊಗ| ದಡವಿಮುಕ್ತಾಮಾಣಿಕದಕಂ||ನ
ಡಿಯಕಲಿಗಳಕಂಡಬಾಯನುತವಿಭೀಷಣನು ||ಮುಡಿಬಿಯ್ಯೆಲಿಮುಗ
ನತಂದಯು| ತೊಡಕುವೇಟದತೋಟಯುಲಿನಗೆ| ಗಡೆಗಸಂದಿರೆಯೆಂದು
ಕಂದನುಕಂಗಳಿಗೆಜಲವ ||೫೬|| ಆರವಸಾಕನುಕೇಳದಕಟಾ|ಸೋಸಿ
ತ್ರಿರಿಮಕ್ಕಳಿರಕಂ|ಣಾರಕಂಡೆಸಿಪುತ್ರಮಿತ್ರಭ್ರಾತೃವಧೆಗನು||ವೀರ
ಹಾಸ್ಯಚಿತ್ರಕದನಕ|ಶೋರಹಾಕವುಸಿಯ್ಯಾಸೌಂದರ| ಸಾರಹಾರಾ
ಕಂದೆಯುಂಡಸುರೇಂದ್ರಚಿಂತಿಸಿದ ||೫೭||
ಸಂತವಿಡಿದನುಬಳಿಕಲಾವಿ| ಕ್ರಾಂತಬಲಸೌಮಿತ್ರಿಕಲಿಗನು|ಮಂ
ತಹಾತವಹಸೂನುಜಾಂಬವಮುಖ್ಯಭಟನಿಕರ|| ಭ್ರಾಂತಿಯುನುಬಿಡಿಸಿದ
ಮಾಮಾ| ಭ್ರಾಂತಿಬೇಡೆಂದಮಲಕ್ಷ್ಮಿ| ಕಾಂತತೋರುವೆಸುರಾಯನ
ರಕೇವಡಿಯುಕಿಂಕರನ ||೫೮||

ನಲವತ್ತುನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ನಲವತ್ತೈದನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ| [illegible]ದರ್ಲಸೌರ್ಣ[illegible]
ಲಹು| ರಾಲ[illegible]ಮಿದನುರಘುಪತಿಕಲಿಸುವ[illegible] ||
ಸ್ತವ| [illegible]ಕೇ[illegible]ಸಿಲೆಗಾ|ವಿಡಿದರಾಕ್ಷಸದಳಧಿಸಿಲೆಗಾ

ಣಿಸಿತಲ್ಕೈಕಲಿಕುಂಭಕರ್ಣಾಸುರನಮರಣದಲಿ॥ ಕುಶಸಹೋದರಕೇಳು
ಶಕ್ರ| ದ್ವಿಷನಸಾವಿನಲುಗುಳುನೀರಾಯ್ತುತಸುರರಿಗೆಸುರನಿಕರಕಾಯ್ತು
ಪರಿಯುಭಯಜಲಧಿ ... ॥೧॥

ಸಾಂದ್ರದುರವಿಬಿಂಬಸದೃಶವಣ| ವಾರಿಧಿಯುಧಾರುಣಿಯುಲಲಿತ| ಸ್ಮೇ
ರಬಿಂಬಾಧರದರುಚಿಸರ್ವದುಮುಸಿ ಮವ ॥ ಭಾರಿಸಿದಸ್ಥಗಣಿಶ್ರವುದೆ
[illegible] ಮುಖದಲಿ ॥ ಸಾರಿದರುಪದಪದ್ಮ ಪನುಪಂಕ
ರುಹಲೋಚನನ ॥೨॥

ಎದ್ದನಮ್ಮನನಪ್ಪಿದನುಹೊದ| ರೆದ್ದಹರುಷದಲನುಜಕೇಳ್ಳ| ನಿ
ದ್ದಕಾರಣಕೀರ್ತಿಕೈವಶವಾದುದಭಿನವದ॥ಹೊದ್ದಿದಭಿಮಾನಾಂಗನೆಯು
ನೆರೆ| ವದ್ದಿಗರುನಾವಾಗದಂತಿರೆ! ಗೆದ್ಮೆಹಗೆಪನನೆಂದುಹೊಂಪುಳಿಯಾ
ದನಾರಾಮ ... ॥೩॥

ಒಳಲಿದನುಜನಮೈಯ್ಯರಕುತವ| ಬಳಿದುಘಾಯದೊಳದ್ದಶರವಮು
ಖ| ದಲಗುಗಳನುಗಿದುಗಿದುತಂದನುಕಂಗಳಲಿಜಲವ ॥ ಇಳಿಯೊಳೆಸ್ನಂ
ದಪಲಿಬೇರಿ| ನ್ನುಳರೆದುಃಖಿಗಳೆಂದುವಿಕ್ಕಿಸ| ಬಲಯುತರನುಪಚರಿಸಿ
ದನುಕಾರುಣ್ಯಚಿತ್ತದಲಿ ॥೪॥

ಅನುಜಕೇಳೀರೇಳುವರುಷದ| ಲನಶನವ್ರತವೆಂತುಘಟಿಸಿತು |ನಿನಗೆ
ನಿದ್ರಾಭಂಗವೆಂತರಿವಾಯ್ತುಹೇಳೆನಲು॥ವನಫಲಂಗಳದಿನದಿನಕೆಭೋ
ಜನಕೆದೇವರಿಗೀವೆದೇವರ|ನೆನಹುಸಂಧಿಸದಿರಲುಸಿರಶನವಾದುದೆಸಗೆಂದ

ಇರುಳುದುಷ್ಟಮೃಗಘೋರಜನೀ|ಚರರಬಾಧೆಗೆತ್ರೊರದುನಿದ್ರೆಯು|
ಘೋರವಟಗೆಬರುತಿಹೆನುನಿಮ್ಮಡಿಯುಂಗರಕ್ಷಣೆಗೆ॥ ತರುಣಿಯುರಸಂಭೋ
ಗವೆಂತುಟೊ| ದೊರಕಡೆಂಬುದದೇವರಭ್ಯಂ| ತರದಚಿತ್ತವೆಪಲ್ಲದೆನಮ
ರುಗಿದನುರಘುನಾಥ ... ॥೬॥

ಅರಿಯದಾದೆನುಕಂಡಕಾನನ| ದುರುನಕಂದಫಲಾದಿಗಳನೀ| ಮರೆ
ಯದುದರಾಗ್ನಿಗೆನಿವೇದಿಪೆನೆಂದುಬಗೆದಿಹೆನು॥ವರಗದಿರೆಸಿದ್ರೆಯಲಿಯೆಂ
ದಾ| ನರಿಯದಿಹೆನೆಲೆತಮ್ಮಯೆನುತು| ಬ್ಬರಿಪಶೋಕದಲಂಬರಪನಂಬ
ರಕೆಸೇರಿಸಿದ ॥೭॥

ಅರಸಕೇರುಪವಾಸಗಳುಜಾ |ಗರಗಳಮಲಬ್ರಹ್ಮಚರಿಯದ|ನಿರತಿ
ಶಯುಸುವ್ರತವುದೊರಕಿತದೈವನೂತ್ರದಲಿ ॥ ಧುರದೊಳಜಕಂಕಾರಸು
ರೇಂದ್ರಾ| ದ್ವೈರಿಗೆಸೋಲದಭಟನುಸುತ್ರೊ| ಬ್ಬರಿಗೆಮಣಿವನೆಯಂದು
ಬಿನ್ನೈಸಿದನುಸುಗ್ರೀವ ... ॥೮॥

ಎಂದವನಿನಂದನನಕೌದ್ವೈ। ಯಂದುಜಾಂಬವನಹೊಗಳಬಲ್ಲಿಕರ। ವಿಂದನಯುಗನನುಪರಿಚೆರಿಸಿಪರಿಹರಿಸಿದನುಮನದ॥ಸಂದಣಿಸಿದಶೋಕವ್ಯಥೆಯುನಲ್ಲಿಂದಮೇಲಸುರಾರಿನಯನಾ। ಸ್ಪಂದದಲಿಬೀಡಿಕೆಗೆಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನುಭಟಾವಳಿಯ ॥೯॥

ಕೇಳಿದ್ವೈಯೆಸನ್ನೃಪಕುವರಶಾ । ದೂರ್ಲರಿರಥರೆಗಿಳಿದನಾಸುರ।ಪಾಲಜಿತ್ತುವಿನ್ನಸೂತನತ್ರಿಲುಶೋಕದಲಿರಥನ ... ಸುಕಿನ। ... ೦ನ । ಮೇಲಿಕೆಂದಿಳುಹಿದನುರಥವನು ನಡಿಸಿದನುಪುರಕೆ ॥೧೦॥

ಇಳುಹಿದನುದಶಕಂತನೋಲಗ। ದೊಳಗೆಸಾರಥಿಶಕ್ರಜಿತುವಿನ।ತಲೆಯಮೊಸಗೆಯುಹರೆಯಹೊಯ್ಸೆಂದೇಳಂದಿನಾಥನವಗೆಲವದೆಂಬೀಕೂರಿತಹನುಡಿ।ಯಲಗುದಾಂಟತುಬೆನ್ನಿನಲಿಕಳ। ವಳಿಸಿಹಾಯುವರಾಜಹಾಯೆನುತೊರಗಿದನುನೆಲಕೆ ... ॥೧೧॥

ತನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದಾದಭಾಧೆಗೆ । ಭಿನ್ನ ಹೃದಯನುಕನಸುಕಳವಳ। ಗನ್ನದಲಿತವಿಸಿಕ್ಕಿಸಿಡಿಮಿಯೋದನಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ಚೆನ್ನ ಹಾಚತುರಾಸ್ಯವರಸಂ। ಪನ್ನ ಹಾವಿಬುಧೇಂದ್ರಜಿತುಹಾ । ಯನ್ನರಸಹಾಕಂದಹಾಯಿನ್ನೇನುಗತಿಯೆಂದ ॥೧೨॥ ಮಗನೆನಿಂನಿಂದಾತ್ರಿವಿಷ್ಟಪ। ನಗರಕ್ಕೈವಶವಾಯ್ತುಹೆಸರಾ। ಯ್ತಗವಿರೋಧಿಶ್ರಮುಖದಿವಿಜರಗಂಡನೆಂದೆಂಬ ॥ ಬಗೆಯುಬಿರುದಿನಕೀರ್ತಿಲತೆಮೂ । ಜಗವಹಬ್ಬಿತುಳಿನ್ನದೆಸೆಯಿಂ ।ಮಗನೆಕೇಳ್ನನ್ನಗಲಲಗಲಿದುನೆಂದುತನಗೆಂದ ॥೧೩॥ಸಿರಿಯದೇಕಿನ್ನೀಜಗತ್ರಯು।ದರಸುತನವಿನ್ನೇಕೆಕಾಮಿನಿ। ಯುರಕಟಾಕ್ಷಕೆಳಪಕೇಳೀವ್ಯಸನವಿನ್ನೇಕೆ॥ ತರಣಕೇಳ್ ನೀನಲ್ಲದೇಕೀ।ಹರಣವೆಲೆಸುಕುಮಾರನುಡಿಯೈ। ಕಿರಣವಿಲ್ಲದಶಶಿಯವೊಲುತಾನಾದೆದೇಯೆಂದ ॥೧೪॥

ಹೇಳುಬುದ್ಧಿಯನವಗೆಮುಂದಕೆ।ಬಾಳಲೊಬೀಳಲೊಮಹಾಲಯ। ಬಾಲಕಿಯಬಲುಜವ್ವನದನೆಲೆಮೊಲೆಯನಪ್ಪಿನಲಿ॥ ಕಾಳುಕವಿದುದುಬೆನ್ನಬೆಳಕಿಗೆ।ಕೇಳಿದ್ವೈಯಲೆಕಂದತನ್ನ ... ।ನಾಲಿಗೆಗೆಮಳ್ಮರಿದುಧುತ್ತುರವಾವುದೆನಗೆಂದ ॥೧೫॥

ರತಿಕಲಾಸುಪ್ರೌಢಿಮಲ್ಲದ।ಸತಿಯಸೊಬಗಿದ್ದೇನುಫಲಸಂ । ನುತಗುಣಾಧಿಕನಲ್ಲದವನಾಕಾವ್ಯವೇನುಫಲ॥ ನುತರಸಾಲಂಕಾರವಿಲ್ಲದ। ಕೃತಿಯುಸೊಬಗಿದ್ದೇನುಫಲನಿಜ । ಸುತವಿಹೀನನಬದುಕುಲೋಕದೊಳೇನುಫಲವೆಂದ ... ॥೧೬॥

ತಾನಭಾಗ್ಯಳುಕಂದನಿಂನಿಂ । ದೇನುಕೊರತೆಯುಹಾಹವದೊಳುರೆ ॥ ಹಾನಿಹೊದ್ದದೆಹಗೆಯುಜಯಿಸಿದೆಪದ್ಮಜಾಸ್ತ್ರದಲಿ । ಆನಿಸಿದೆಸಂವರ್ತ- ಮೃತ್ಯುವಿ । ನಾನನಕೆ ಒಳಿಕೊವಿಮ್ಮನಲಿಚತು॥ರಾನನಾಸ್ತ್ರದೊಳಲ್ಪ ಪ್ರಾಣ್ಯರುನಾವಲೇಯೆಂದ ... ॥೧೭॥

ಬೇಡನಾಗಡೆರೋವುದಲಿಖಿತು । ಖೇಡಿಯುಲ್ಲದೆಮಗನೆಖಾಡಾಖಾ [illegible]ಯುಲಿಮಹಾಬಲರ ॥ಆಡನಾಲಿಗೆಯಿಲ್ಲವಿಷಯು [illegible]ತಾಡಿಮುಕ್ಕ[illegible]ಳಿಯುಕ[illegible]ದನ.ಖಳಮಗ[illegible]ತ್ತೆ ಒಳಿಕ [illegible]ದ [illegible]ನು ಗತಿಯೆಂದ ... ॥೧೮॥

ಕೇಳಿಬಂದಳ[illegible]ಯಿಸೊಸೆಯುರ ಮೋಳಿದಲಿಮೊರೆಯಿಡುತವದನವ ಸೂಳವಿಸಿಕೊಳು[illegible]ವರಾಯುನರಾಣಿಮಗನೆಡೆಗೆ ॥ ಬಾಲಹಾಬರ್ಜಿ ಮರ್ಜಾಖರಹ್ಯ । ಸ್ಥೂಲಹರಣನಭಾನುಸೀರತಿ ।ಲೋಲಹಾಹಾಕಂದಹಾ ಯೆಂದೊರಗಿದಳುನೆಲಕೆ ... ॥೧೯॥

ಅಸವಳಿದುಬಸವಳಿದುಕಡಿಲಿದ । ವಸನದುರಬನಿತಾಂತಲಂಬಿತ । ದ ಸಿತಕೇಶದಕೆದರಿಕೆಯುಕಂಕಣಭಣತ್ಕೃತಿಯು ॥ ಬಸುರಹೊಯ್ಲಿನಕಾಂ ತೆಕಾಂತಾ । ವಿಸರದಕ್ಕೆಯುಲುಕ್ಕಿರಿದಕಡು। ರಸದಶೋಕೋದ್ರೇಕದಲಿ ಹೊರಳಿದಳುಹುಡಿಯೊಳಗೆ ... ॥೨೦॥

ಬಳಲಿಕಳಿಕೆದ್ದಬಲಗ್ಕಂಡನ । ಬಳಿಯುಲಿಹರಾಕ್ಷಸಸಭಾವಂ । ಡಲಿ ಯೊಳಗೆಮೊರೆಯಿಟ್ಟವಳುರೆಬಹುವಿಧವಿಲಾಸದಲಿ ॥ ಕಳದುಕೊಂಡರೊ ತನ್ನರನ್ನದ ॥ ಕಳಶವನುತನ್ನಯುಮನೋರಥ ।ವಿಲಸವನುಮಾಂಗಲ್ಯ ಧಾಳದಮೌಕ್ತಿಕದಮಣಿಯು ॥೨೧॥

ಎನ್ನಸೊಬಗಿನನೋಟದುತ್ತಮ।ಕನ್ನಡಿಯನೋಡೆಬಡಿದರೋಹಾ ಯನ್ನಚಿಂತಾಮಣಿಯುಕದ್ದರೊಕಾಣುತಕಟಕಟ ॥ಎನ್ನಭಾಗ್ಯದಸಿಧಿ ಗೆಸವದರೊ ।ಕನ್ನವನುಮೊರೆಯಿಡುವಮಾತನು । ಮನ್ನಿಸುವರಿಲ್ಲವೊ ವಿಚಾರದೊಳೆಂದಳಾಕಾಂತೆ ॥೨೨॥

ಆಸಗೊಡುವವರಿಲ್ಲದಕಟಾ । ದೇಶಿಗಿತಿನಾನಾದೆನೇನೆರೆ। ದೋಷವಿಲ್ಲ ವೆನಿಮಗೆಕಂದನಕೊಂದವರುನೀವೆ ॥ ಲೇಸುವತಡಿದಿವಾಳಿಗಿತ್ತಾ । ದೇ ಶವನುಸೇಪಾಲಿಸುಲುಬೇ । ಕೈಸಲೇಯಿಂದಬಲೆಮೊರೆಯಿಟ್ಟಳುಸ ಭಾವಳಿಗೆ ... ॥೨೩॥

ಕಳುಹಿಬಂದಿರೆಮಗನಹಸೆವನ । ಕೊಲೆಗೆಗುರಿಮಾಡಿದರೆಬವರಕೆ।ಬ ಲಿಯುಕೊಟ್ಟರೆಬಾಯಿಗಡಸಿದರೇಲಯಾನನಸ ॥ ಚಲುವಚೆನ್ನಿಗಚದುರ

ನಲಿನೀಪ | ಛಲವನೊರೆದಿದೆಗೇಡುತನಗೊ | ಬ್ಬಳಿಗೆಬಂದುದೆಲಾಯು
ನುತಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟಳಾಕಮಲಾಂತೆ ॥೧೪॥

ಬೆಳವಬೇಟಕೆಮಗನತೊತ್ತಳ | ದುಳಿದುತಾಪವನುಭವಿಸಲೇಪ್ಸಿದ |
ಕಲಪೆದೂರಪೆದಿನಗಳಕಟಾತನಮ್ಮ ಕಣ್ಗಳಿಗೆ ॥ ತೊಳಲುತಿರ್ದಪಹೋದ
ನುರೆಸಿ| ಪರ್ಜಲವುನಿಮಗಿನ್ನಾಗಲೆಂದಾ |ಲಲನೆಕಾಂತೆನಕಟಕಿಯುಲಿನು
ಡಿದಳುಸರೋಷದಲಿ ... ...ಲಮಾಳ

...ಗಲೆಮಗನೆಸೋ... ಪತ್ತ...ಕೆಂದಿಳ... ನೆನುಬೋಧಿಸಿ|ಕಿ
ತ್ತುಬಿಸುಟಳಿಬೇರತನ್ನ ಪುತ್ರಸಂತತಿಯ | ...ತ್ತೊತ್ತಡಲುಹಾಳಾ
ಯ್ತು ಕಂಡಿರೆ | ಯೆತ್ತಿ ಸಲಹಿದತೋಳುನೆರೆಮುರಿ... ಕ್ಕತ್ತು ಕಂಡಿರೆಯು
ನುತಕೊರಳಿಗೆಹಾರುದ್ಧ ಳಬಿಲೆಯುರ ॥೧೬॥

ಅರದಶಿರವನುತೆಗದುಮುಂಡದ | ಕೊರಳಿನಲಿಸಸಿನೀಸಿಮುದ್ದಿಸಿ |
ಮರಳಿಚೈಮುಂಡಾಡಿಡಿಟಿಸಿಲಲ್ಲೆ ಮಾತಿನಲಿ ॥ ಕರಕರದಡಾಯನ್ನೆಯೇನೆ
ಲೆ | ತರುಣತಾಯ್ತಾನಲ್ಲವೇತಾ |ಕರಗವೇಕರಣಗಳುತನ್ನಲಿಯುಂದಳಾ
ಕಾಂತೆ ॥೧೭॥ ತಲೆಯತಕ್ಕೈಸಿಗೊಂಡುಮೇಲುದ | ಕೆಲಕಡೆಗೆಮರೆಮಾ
ಡಿಮುದ್ದಿಸಿ | ಹೊರೆಗೊಳಿಸಿಕೂಗಿರಿದುಮುಗೆಲಿಕಂದಮಲಗೆನುತ ॥ ನೆ
ಲನಮೇಲಿಳುಹಿದಳುಕರದಳು | ಕೆಳದಿಯರಜೋಗುಣಕೆದಶಶಿರ | ನೊ
ಳುಗುತಾಪಿಸಿಕೊಸರಿದಳುಕರದಳುನಂದನನಗುಣಗಣವ ॥೧೮॥

ಸತಿಯುಪುತ್ರವಿಲಾಪವೇಘೆ | ಪ್ರತತಿಯುಬ್ಬರಕುಬ್ಬಿದುದುಖಿಳ ॥
ಪತಿಯಕರಣಾವಳಿಯನೊಡದುರೆಶೋಕಮಯಜಲಧಿ ॥ ಖತಿಯುಹಿಡಿದ
ಮಬಳಿಕಲಂಘು | ಪತಿಯುಪುಣ್ಯಶ್ರೀಯುಕೊಲುವಾ | ಯುತದಲ್ಲಿದಿದ
ನಾಗಬಸವನುಜನಕನಂದನೆಯು ... ॥೧೯॥

ಅಸುರರನಧಿಕಕ್ರೋಧನ್ನಿಯ | ರಸುಮೆಯುಲಿವನಮುರುಟಿದಳ್ಗ
ಸಾ | ರಸದರರಸಿಯನಲಿಲ...ದಿದ ದುಕೂಡೆಬನದೊಳಗೆ ॥ ದೆಸ್ಸೆದೆಸೆಗೆ
ಹಾರಿದ ವ್ರಬಕಸಾ | ರಸಮುದಾಳಿಪಿಕಾಳಿಸೀದವು| ಕಿಸಲಯದಕಾಮ್ರ
ದಲಶೋಕೆಯುಲಣಾಗಕೇಳೆಂದ ॥೨೦॥

ಕೆಲಕೆಸಾರ್ದರುಕಾಮಿನಿಯುಕಾ | ಪಲಿನಕಾಂತೆಯರಂಜಿಕೆಯುಲರೆ
ಚಲಿಸದಪ್ರೊಲೀಕ್ಷಿಸಿದಳಬಲೆಕಟಾಕ್ಷದಲಿಖಳನ ॥ ಕೊಲಲುಬಂದನಲಾ
ಯನುತತಳ | ವೆಳಗಿನಲಿತಳೆಮುಸುಕಿನಲಿರಘು | ಕುಲಲಲಾಮನರಾಮ
ರಾಮನುತಿರ್ದಂಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥೨೧॥

ಪತಿಯಕಾಣಾತಖಂಡೆಯುವನುಡಿ | ಪತಿಮನದರಕ್ಕಸನುಲಲನಾಪ

ತಿಗೊಡಂಬಟ್ಟರಗುವೆನಿತರೊಳವನಮಂತ್ರಿಗಳು । ವೇತ್ರವಿದಲ್ಲಿನುತ
ಪ್ಪವಿಚಿಸೂ । ಹತಿಮುಹಸ್ತನಹಿತದುರಣನಿ ।ಪ್ರಕೃತಿಗೆರಂಜಕವಾಪ್ರ
ದನಿತರೊಳೆಂದರವರಂದು ... ‖೩೨‖

ಇವಳದೆಶೆಯಿಂದೈಸಲೀನ ।ನ್ಮವರುನೆವಿನ್ಮ್ರದರಂತಕನನಿಜ। ಭವನ
ವೀಧಿಯಲಿನಲಿತಲೆ ಮನುಹೊತದಬಳಕಿನಲಿ‖ಇವಳಬಿಡಿಸಲುಬಂದವನು
। ನವಘಟಾಳಿಯಕ... ...ದವ। ತವಕಿಸಲುತಗೊತ್ತೆ ಒಲಿಸು
ಸುವಿಶ್ವಾಸನಿಧಿತೆಂದ ‖೩೩‖

ಕೊಳುಗುಳದೊಳರಿಭಟನಬವರದೊ। ಳಳದರಥಿಕಸ್ವರ್ಗವಲ್ಲಿಯು।ಲ
ಲನೆಯರುನಿನ್ನವೆರಲಾನೀನಿಂದ್ರಚಂದ್ರರಿಗೆ‖ ಸಲೆವಿಗಿಲುನೀನರಿಯಗೆ
ಲಿದಲೆ। ಬಳಿಕತ್ರೋರಿಸೀತೆಯನುನಗೆ । ಗೊಳಗಹರೆಬಿಡುಕವೈರಿತ್ವ
ಯನೇಕಿಸಬೇಡೆಂದ ... ‖೩೪‖

ಕೀರ್ತಿಯುಹುದರಿಭಟನಸಮರದೊ । ಳಾರ್ತಜಲಿಕಾದಿದರೆಶೇರದ।
ಧೂರ್ತಜನನಗದಿಹ ದುರಾವಣನಧಿಕಬಲನೆಂದು ‖ ವಾರ್ತೆಮುಂದಣ
ಯುಗಗಳಲಿಸಂ। ಪ್ರಾರ್ತಿಯಾಗಿಹುದದರಿನೀನಪ। ಕೀರ್ತಿಯನುಕೈವಿಡಿ
ಯುಪಜಿಗೆಮನವಮಾಡೆಂದ ‖೩೫‖

ಲೋಕದೊಳಾವನ್ಯನಾರಿಯು । ಸೋಕುತಾನದುಹಗಿಯುಜಯುಸಿ
ದು। ಸೋಕಿದಬಲೆಗಮನವಮಾಡುತತ್ರೋಜೆರಿಳಯರಿಗೆ ‖ಸಾಕುತ್ತಿರಾಗಿ
ನಿಧೈರ್ಯಧನವ। ನೂಕುತಾಕಡುಖೊಳರಿವಿಗ। ನೋಕಹದನೆಳೆಲಾಗ
ದಿರುನಡೆರಣಕೆನೀನೆಂದ ‖೩೬‖

ಚಾಚುನಮ್ಮನುನಮ್ಮಜೀವವಿ ।ರೋಚನದವೋಲರಿಯಕೊರಳಗೆ।
ಚಾಚುಚೆಟುಲಚಪೇಟಕದಚೂರಿಸುವಖಂಡೆಯುವ‖ ಆಚೆಟುಳಬಲನಿನ್ನ
ಬಲುಹನು। ಚಾಚಿದರೆಬಳಿಕರದಕೋಸಚ। ರಾಚರಾತ್ಮಕನೆಂದುಸತ್ಯ
ವಿದೆಂಮನುಡಿಯೆಂದ ‖೩೭‖

ತಿರುಹಿದನುಬಳಿಕಸುರರಾಯನ । ಹೊರದಕೋಪದತ್ತಾಪಶಿಖಿಯ
ನು ।ವರವಚೋವಿನ್ಯಾಸನಯವಿಸ್ತರದನೀತಿಯಲಿ‖ ಪರಿಹರಿಸುಕೈವಿಡಿ
ದುತಂದಾ । ಭರಿತಸುತಶೋಕಾಗ್ನಿದಿಹಜದ। ತರುಣಿಮಂಡೋದರಿಯ
ನುಪಚರಿಸಿದನುವಿನಯದಲಿ ‖೩೮‖

ಅಳಲದಿರುಕೇಳಬಲೆರಣದೊಳ । ಗಳದನಿನ್ನ ಕುಮಾರವರ್ಗವ ।ನಿಲಿ
ಸುವೆನುನಿಂನಿದಿರಿನಲಿನೀರೇಜಭವಹರರ‖ಗಳಕೆಖಡ್ಗವನಿಕ್ಕಿಮುನ್ನಿನ।
ಹಳವೆಗಿವಿಶ್ರಗಿಲಾಗಿಸುಖವನು। ದೊಳಗೆನಿನ್ನನುನೋಥನವಡುವೆ

ನುತಾಸನೆಂದ ||೩೯||

ಒಳಿಕವರನಾಸಚಿವಪತಿನಿಜ | ನಿಳಯಕವರನುಕಳುಹಿಕಡುಗ | ತ್ತಲೆಯುಗ್ರವೀವಿಗೆಯುವಾಳೆರಾದಪಸರದಲಿ|| ಒಳುಭಟರನೊಳುದಂತಿಗಳನ | ಗ್ಗಳಿಯುತೇಜಿಯುತಂಥಿಣಿಯುತೇ | ಗರ್ಳನುವೆಳ್ಳೈಸಿದನುಕೊಡಿಕ್ಕಿದನುಕೈದುಗಳ ||೪೦||

ಒಡನುಭಂಡಾರವನುವೊಗವ್ಳೊ [illegible] ಕದನುವುನರ್ದಿಯುವುಣ್ಕಿನು ಯ|ದೊಡಿಗಗಳ [illegible] ರ್ಘುರರಹಳುಕುಗಳವೊಗದು||ಕುಡಿತೆಯಲಿ ಚೆಲ್ಲಿದನುರಕ್ಕಸ| ಪಡಿಗೆನಾಳಿನಸವುರವುಖದಲಿ | ವುಡವುರಿದಡಿಹ ಪರಕೆಬಿಡಿಹಿರರಹಿರಿನೀವೆಂದ ||೪೧||

ವೀರಕಂಕಣವಿಕ್ಕುವುದುನಿಜ|ನಾರಿಯರವುಕ್ಕಳಗೈಹಾಲಂ|ಕಾರವನುಬೀಳ್ಕೊಂಬುದೊಂದೇಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯಲಿ|| ಸಾರೆಸಂಪದವಿತ್ತಸ್ವಾಮಿಯ| ಕಾರಿಯಕೆಪ್ರಾಣವನುಕೊಡುವುದೆ ದಾರಿಯದುಸದ್ಗತಿಗೆಕಾರಣವೆಂದುಸಾರಿದರು ||೪೨||

ವುಣಿಯಲಾಗದುವೈರಿಸುಭಟಾ | ಗ್ರಣಿಗಳಿದಿರಿನಲಿರಿದುಮಿರದವು | ಹಣೆಗಳಲಿತೋರುವುದುಕಣ್ಗಳನಾಜಿರಂಗದಲಿ|| ಜಿಣುಗಿದಾಹವಸತಿಯುಹಾರದ | ಕುಣಿಕೆಯನುಸೆಕ್ಕುವುದುಸ್ವಾಮಿಯು | ಋಣವತಿದ್ದುವದೆಂದುವೀರಸ್ವಪಿಕ್ಷ್ವರ್ಸಾರಿಸಿದ ||೪೩||

ಅಪರಿದನುರವಿಥನಕೈಯುಲಿ | ಹಿಡಿದಕವುಲವಹಾಯ್ಕಿವಜ್ರದ| ಖಡುಗವನುವುಣಿವುಯುದಹಲಗೆಯುಕೆಕಂಡುರಕ್ಕಸರ|| ತ್ರೊಪಕುತ್ತೇಟಯುವಿಲಗತ್ತನ್ನನು | ತೊಲಕಿಕೊಬುಬೊಯೆಂಬಸಂಶಯು| ದೆಸೆಹಿನಲಿವ್ಯೈದೋರಿದನುಪ್ರೂವರ್ಚಲಾದ್ರಿಯಲಿ ||೪೪||

ಅವನಜನನದೊಳಾಸುವಕ್ಷ್ವರ್ಕ|ನನೇವರಕೆವೇಳ್ಳೈಸಿದನುವಾಹಿನಿಯುಹೊರವಡಿಸಿದನುಹೊರಿಗೆಯರಾಜಕಾರ್ಯದಲಿ|| ಕನಕರತ್ನಾಭರಣವನುಲೇ| ಸನದಲೊಪ್ಪಂಬಡೆದುಖಳನವ |ಮನೆಗೆಬಂದಾಹವಕೆವೀಳಯಗೊಂಡುಬೀಳ್ಕೊಂಡ ||೪೫||

ವೀರಶುಕಶಾರ್ದೂಲದುರ್ವದ| ಸಾರಣರಗಡಣದಲಿಪಯಣದ|ಭೇರಿಗಳಬಿರುಧನಿಯುಲಿಳಿದನುದುರ್ಗವನುಖಳನ|| ತೋರವಿಪವುಣಿವುಕುಟಸಿಕಂಬ | ಭೂರಿಪೆಳಗಲ್ಹರಿಯಿಸುವುಸೋ | ನಾರಿಯರನಿಡುಗಣ್ಗಳನುನಡೆತಂದನಾಹವಕೆ ||೪೬||

ತೇಜಿಗಳತೆರೆವಸಾಲೆಗರಥ| ರಾಜಿಗಳನೆಗ್ಗುಳಗಳನಾಗಸ| ವಾರಜಗಳ

ನೀರೇಭಗಳಪದಚೆರರಜಲಚರರ॥ ರಾಜಿಸುವನಾನಾಯುಧಂಗಳ ।ತೇಜ
ದೌರ್ವಾನಳನಂಗೆಯಲಿ ।ರಾಜರಾಜಾನುಜನಬಲಜಲರಾಸಿರಂಜಿಸಿತು ।
ಅಣುಗಕೇಳಾಬಲದಹಯವಾ। ರಣವರಂಗಪದಾತಿಗಳಹ।ಲ್ಲಣದಹೇ
ಷಿತನಿನದಬೃಂಹಿತನಾದಚೀಕ್ಕೃತಿಯ ॥ ರಣಿತನಿಸ್ವನಸಿಂಹರವವಿಂಗೆ।
ಗ್ಗಣಿಸಿತುಸರಸಿಬಭವಾಂಡವ । ನೆಣದುಡುವುಂಗುಡಿಯವಾದ್ಯದ
ಬಕೋರುವನು ॥೪೮॥
ಕಾಣುತೀಬಲದುಬ್ಬರದಪರಿ। ವಾಣವಸ...ತ್ರ...ಯುನವುಂ।ಗಾ
ಣಿಕೆಯವುಗನುಭಯುದಿಕ್ಕಿನಭಟರನೀಕ್ಷಿಸಲು॥ವಣವಿಂಡಿಗೆವುಲವಹುಲಿ
ಗಳ। ಹಣಿಕೆಯವ್ರೊಲುಹೊಂಚಿಸುಭಟ। ಶ್ರೇಣಿನಿಂದುನೀಲನಿಷಧಾ
ದ್ರಿಗಳನಿಲವಿನಲಿ ॥೪೯॥
ಹಿಮದಹೊಯ್ಲಿಗೆಹೊದಕೆಗೊಂಬನೆ। ತವುವಿರೋಭಿವಿಲೋಕನದ
ಲು। ಭ್ರಮಿಸೆಹಳಚಿತುಡೊಕ್ಕದಡದುಡುಧೊಪ್ಪುತಿಪ್ಪನಲು॥ದ್ರುಮವು
ಹಾವಿದ್ರಿಘಾತವಲಿರಣ । ವಿಮುಖರೇಕ್ಕಸರುಖಣಿಖಟ । ಲವುರೆಕಡಿದ
ರುಕೋಡಗವಮುಸುಕರಡಿಗಳಪದೆಯು ॥೫೦॥
ನಡವ್ರುತಿದುರ್ದುಸ್ಸಂಕುಳದರಣ। ವಡವಿಗರಿಗತಸುರರಿಗಸಿಪ। ನುಡಿ
ದನಿತ್ತನುತನ್ನವೈರಿನಂಬುಗೆಯಶರಣಂಗೆ ॥ಕಡೆಯಕಾಣೆನುದಿನದಿನಕೆ
ಕ್ರೊರ । ಮಡುವಸೇನೆಗಿದೇನುಸೋಜಿಗ । ಕಡೆಗವಧಿನವುಗಾವ್ರದೆಂದ
ನುನಗುತ್ತರಘುನಾಥ ॥೫೧॥
ದಶಶಿರನವೆಶೆಗಂಜಿನಾಲುಕು।ಮುಸುಡಿನವನೀಸೇನೆಯನುನಿ।ರ್ವಿಸಿ
ಯೆಕೊಡುತಿರನಲೆವುಹಾಂಭೋರಾಸಿವುಧ್ಯದಲಿ ॥ಎಸವಬುದ್ಬುದದಂ
ತಿಸೇನಾ।ವಿಸರಬರುತಿದೆಬಂದಸುಭಟನ। ಹೆಸರದೇನೆಂದರಸಬೆಸಗೊಂ
ಡನುವಿಭೀಷಣನ ॥೫೨॥
ಇವನಬಲ್ಲಿರಜೀಯಬೇಹಿಂ।ಗಿವರುಬಾರರೆಹಿಂದೆಶುಕನೆಂ। ಬವನುಸಾ
ರಣನೆಂಬುವನುಶಾರ್ದೂಲನೆಂಬವನು॥ಇವರಮುವ್ವರಹಿಂದೆಶೆಯತೋ।
ರ್ಪವಸುಪಾರ್ಶ್ವಕನವನಬಳಿಯಲಿ । ಬವರಿಗೆರುಹವಿನೆಂಟುನಿರ್ಬ್ಬದವೀ
ರರದೆಯಂದ ॥೫೩॥
ಅದೆಸಮುದ್ರದತರೆಯಪ್ರೊಲುದು।ಮರ್ದನಬಲಪೀಘೋರ್ದನಪಡೆ।
ಪುದಿದಬಲುಗೈದುಗಳಭಾರಿಯಭೂರಿವೆಳಗಿನಲಿ॥ಎದೆಯಕಿಚ್ಚಿನನಚ್ಚಿ
ನವರಿವ । ರದುಘಾತಾಹವಮಲ್ಲರಿವರಾ । ಪದನಪತ್ರರರಕ್ಕಸನವುನ್ನ
ಣೆಯುಭಟರೆಂದ ॥೫೪॥

ಜೇನುಚಿತ್ರಿಸಿದುವೆರಕ್ಕಸ । ರಾಯನಕಟಕದವೊಲಬಲವಿಂ।ನಾ
ಮಿತೀಸರವೇಲೆತೋಟಿಯುತೆರಪ್ರುದಿಸದಿನಕೆ॥ ಜೀಯುವಾಯಿತ್ತಗಜಭಾ
ವಿಯು । ಭಾರದಂಡೆಯುಬಗೆಯುಜೆಳೆಯುವ್ರೊ । ಲಾಯುತೀತಳಿದಿಹುದೆಕಂ
ಪದೆದೇವಕೇಳೆಂದ ॥೫೫॥

ಆಪಡಿವರೊಳಗೊಮ್ಮೆ ಸಮರಪ।ನ್ಯಡಿನೋಡುವೆನೆನುತಸುಗಿ ।ನಾ
ದಿಸುಭಟರಸಾರಿಸುತ್ತೆಕ್ಕೈಸನ್ನೆಯುಲಿ[illegible] ॥ ತೋದಕೋರಳನತಿರಾವರ
ಡನಾ।ಕ್ಯ[illegible]ಡಲಿರಿ।ಗಾದೆನರಕೇಸರಿಯುಪ್ರೊಲುಹೊಕ್ಕ
ನುರಣಾಂಗಣವ॥೫೬॥ ಹೊಕ್ಕವೈಯುಲಿಕೋಲುಕೊಲಿಗೆ।ಲಕ್ಕಸಂಖ್ಯೆ
ಯುಕರಿಘಟೆಯುಕಾ । ಲಿಕ್ಕುವತಿಶಯುದಶ್ವಕೋಟಿಯುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಗ
ಳ॥ ಮಿಕ್ಕನೂಕುವತೇರುಗಳಕೈ।ಯಿಕ್ಕಿಕಾಡುವಖಳಪದಾತಿಯು।ಮು
ಕ್ಕುರಿಯುವನಾಡಿದನುರಣಮುದದುಬ್ಬಿನಲಿರಾಮ ॥೫೭॥ ತೋಳಪೂಜಿಸಿ
ಕೊಂಬರಣವನಾ । ಸಾಳತೊಲಗದಕಂಭವೆಂದು। ಬಬ್ಬುಳುಬಿರಿದಿನಹಸಿ
ಲುಕೈನೀವಿಗೆಯುಹೆಚ್ಚಾಳ॥ ಧೂಳತೂರಿತುಕಾಣೆನೆಂಬೆ।ಚ್ಚಾಳನಡೆಸಂ
ಕಲೆಯುಬಿಂಗದ। ಕಾಳಗನಲಿಯೂಳಕಾರವುಗಲಿಶಿದನುರಾಮ ॥೫೮॥

ಪರಿಭಸಿಸಿಕವಿಮಾಳುಕಾಮುರೆಯು। ನುರವಣಿಸತೇರುಗಳತಪಕಿಸಿತು
ರಗವಿಭಸಂಕುಲದಸಂಕೂಳವಾಗೆಸರಕಟಿಸಿ॥ ನುಗೊಳಿಸಿದನುಸರಳಸಾ
ರದ। ಶರಧಿಯುಲಿಸಂಗ್ರಾಮಚಾಪಟ।ರರಸೆರಿಪ್ರುಬಲವಿಸರಜಯುವಧುವರ
ಸನಾಜಿರಾಲಿ ॥೫೯॥

ಹರಿದುಬೀಳುವತೋಳುಗಳಮಳೆ। ಗರದುಪ್ಪೆರಣದಗಲದಲಿತಣ। ಕು
ರುಬಿಬೀಳುನತಲೆಯುಮಣಿಗಣತಾರಿಕಣ್ಗಳಲಿ ॥ ತುರುಗಿತೆಳೆನಡುತ್ತೊಡೆ
ಯುತುಂಡಿನ। ಗುರವದಲಿಗುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದುದುನಭ । ವರಚತಿದುರ್ಗದಜಾಂ
ಡಬೊಬ್ಬೆಗೆರಾಮನೆಸುಗೆಯುಲಿ ॥೬೦॥

ಕರುಳಕುಪ್ಪಳಿಕಾಳಿಜದಹೆ।ಮ್ಮೆರೂಕಂಸೆತ್ತರಿನಮಡನಿಡು।ದೊರಳೆ
ಗಳಹೇರಾಶಿಹೆಗ್ಗರಿದುಗ್ಗದಸ್ತಿಗಳ॥ ಸರಿಬೆರಕೆಯುಲಿಭೂತಕೋಟಿಯು।
ನೆರನಗುಣಬಖುಸಿದಪ್ರೊಲಿದುರ್ಗದು ।ಖರವಿರೋಧಿಯುಕದನಕರ್ಕಶಬಾಣ
ಪಪ್ಪದಲಿ ... ॥೬೧॥

ಒಪ್ಪಿಸರಖಳರಳಿಯುಕೋಟಿಗೆ । ಚಪ್ಪಳೆಯುಕೈಗಣಲಿಕಾಣಿಪ್ರುದು।ತ
ಪ್ಪದೊಂದೇಮುಂಡರಣದಲಿಕೇಳದೈಕಾಶನೆ ॥ ಒಪ್ಪಿನುಡಿಯುನುಮುನಿ
ಯೆನಲುಜೇ । ಡಪ್ಪಗಳವೇಲಾಣೆಕಾಣೆಪವು ॥ತಪ್ಪದಲೆಗಳಮುಂಡಗ
ಳುಶತಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯುಲಿ ॥೬೨॥

ಮಹಿಗಳಿಳುಹಿದವರರಸಿಸಂಗರ । ಮಹಿಮಸೇವಾವಳಿಯದಲಿತ್ರಹ ।ಬಹಕ್ಕೃತಾಂತನದೊತ್ತರಣಿಕೆಯಕೊಳಲುಪಿತೃಪತಿಯು॥ ಮಿಹಿರವಂಶೋದ್ಭವನರಿಪುವನ । ದಹನದಾವಾನಳನಕಾರಣ । ಮಹಿಳೆಯಭಿನವನಾಟಕನಕೆಗೊಗ್ಗಲಿಯುಕವತಿಯಲಿ ... ॥೬೩॥

[illegible]ವನುವೀರರೊರಕ್ಕಸರುಕಲಿ । ದಾನೆಗಳಮಸ್ತಕದಮುಂಡದ ।ಲಾನಿ[illegible]ಡಿಪಕ್ಷ್ವ । ದಾಗುರ[illegible]ಗಿದ ॥ ಆನೆಗಳಮುಂಡದಲಿಕಿಕ್ಕಿದ । ರಾನಿಕಾಟಾಕ್ಷ್ವಗ[illegible]ಮಂಗೆ [illegible]ನತಲೆಗ[illegible]ನಡಸದರಾಹವಕೆಬಲವ ॥೬೪॥ ಪಲ್ಲಟದೆ[illegible]ಲಕೆಲವಮುಂಡಗ । ಚಲ್ಲಿದಲೆಗಳಕಡಿದತಲೆಗಳಕಲ್ಲಿಹದಲಿಗದಾಯುಧದಲಸಿಮುದ್ಗರಂಗಳಲಿ ॥ ಒಲ್ಲಿಹದಲಿಡುಗುಂಡಿನಲಿತಿರಿ । ಕಲ್ಲುಗಳಕವಣೆಗಳಲಂಬಿನ। ಘಲ್ಲಣೆಯಲುಬ್ಬರಿವಹೆಬ್ಬರೆಗಳಲಿ ಹಕಚಿದರು ... ॥೬೫॥

ಕಡಿದಕಾಲ್ಗಳಖಳರಮುಂಡದ । ಹೆಡಕಾಗಳಚಿಗಿದೇರುಚಿಮ್ಮಿದ। ರೆಡಬಲದಲಬ್ಬರಿಸಿರಾಮನಮೇಲೆಖಂಡೆಯುವ॥ ತಡವರಿಸಿಬಿದ್ದರ್ದತಲೆಗಳ । ತೊಡಸಿಕರುಳನುಕೆಲವುಮುಂಡದ । ಲಡಸಿದಿತಿಜರುತೆಗೆದುಸುರಗಿಯತಿವಿದರಿನಕುಲನ ... ॥೬೬॥

ಉಬ್ಬರಿಸಿದುದುವೀರರಸರಣ । ದುಬ್ಬಗದರೌದ್ರಾದ್ಭುತದರಣ,ದುಬ್ಬಟೆಯುಲೀರಕ್ಕಸಸೇನಾಸಮುದ್ರದಲಿ ॥ ಒಬ್ಬನೇಬಳಿಕರಿಬಲಾಬ್ಧಿಯು । ಲಬ್ಬರಿಸದೇಸುರಳವಡಬದ । ಹಬ್ಬುದಲಿನಿಲಿಸಿದನುಧೀರರೋದ್ಧಾತರಘುನಾಥ ॥೬೭॥ ಪಿನುಬಾಣಾಭ್ಯಾಸಿಯೋಘು । ಸೊನುಮಸೆವೈದೋರಿತೀಲ್ಲರಿ।ಸೇನೆಸೂಸಿದಸಕಲಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಪ್ರಹಾರದಲಿ ॥ ಭಾನುಮಂಡಲದಿದಿರಿನಲಿತೀ । ಜೋನಿಧಿಯುತಾರಾಳಿಹೆಗಳಲು। ಮಾನವನೆಮಹದಾದಿವಾಯಾಮುಹಿಮುಹರಿಟುಂದ ॥೬೮॥

ತರುಣಕೇಳಿಚಜ್ಜರಿಯನಪ್ಸರ । ತರುಣಿಯರಕಾಳಗವಕಿವಿಗಳು । ಹರಿಯೆಕ್ಕೈಯಿಕ್ಕಿದರುಹಾಯ್ದರುಹೊಯ್ದುಮುಂದಲೆಗೆ ॥ ಬರಶೆಳದುಮೋಲಾದನುಬಾಯ್ಗಳ । ಕರತಳದಲಪ್ಪಳಿಸಿಭುಜಗರ ।ಬರಶಳದುಬಿಗಿಯುಪ್ಪುತಿರ್ದುದುಬೀದಿಬೀದಿಯಲಿ ॥೬೯॥

ಈತನೆಂನವನೀತತ್ಮನವ । ನೀತನನುವರಿಸಿದನುಮೊದಲಿನ ।ರೇತಕವಳುಶಿಖಂಡಿತೊತ್ತಿವಳಾವಹೆಂಣಿವರು ॥ ಭೂತೆಹೋಗೆಲೆಲಜ್ಜೆಗೇಡಿಗೆ।ಮಾತುತನಗೇಕೆನುತಬಲುಹಿನ । ಕಾತಗಳನೆಳದೊಯ್ವುತಿರ್ದರು ವೀರಭಟರುಗಳ ... ॥೭೦॥

ಆಳಿಯೆಸೇನೆಸುಪಾರ್ಶ್ವದುರ್ಮುಖ | ರಳವಿಗೊಟ್ಟರುಕೆಳೆನಿಸಪು
ರಕೆ | ನಿಲುಕಿದನುಸಾರಣನುಸ್ಯೈರಣಿಯಂಬಿನಸುಗೆಯಲಿ॥ ಹಳಚಿದನು
ಶಾರ್ದೂಲಘರ್ಜಿಸಿ | ಸುಳಿದನಿದಿರಿಲಿಕರದನಂಬಿನ |ಮಳೆಯನಿಪರಾಕ್ರಮ
ಮುಸುಮನೊದ್ರುಮಶಿಖರಿಯಲಿ ... ॥೨೧॥

ಅನಿಬರೊಳುರಣಗಲಿಸುಪಾರ್ಶ್ವಕ | ನನಿಮಿಷರುಬೆರಗಾಗೆಮುರಿದ[illegible]
ತನ್ನವರುಹಾಕಲಿಕುಂಭಕರ್ನನಕದನ[illegible] | ತೋದಕೊರಳಿಂವಿಗಿಲೆನಿಸಿ
ಕಾದಿದ | [illegible]ನುರಬ್ರಾಹ್ಮಣೆನರಕೇಸರಿಯಾದುದುಮಾರಣ
ಮಲಂಕಾಪುರಾಧಿಪನ [illegible]ಕೊ ॥೨೨॥

ಹತ್ತೆತಾಕೈಯೊಡನೆತಲೆನಭ | ದತ್ತದುರ್ಮುಖನೆಂಬವನನಡೆ|ದತ್ತೆ
ಹೋದುದೆಜೀವವಾದೀಘೋರದರಾಸುರನ ॥ ಹತ್ತಿಸಿದಹಿಂಸ್ರುಂಗಳ
ಹೊದೆಗಳ | ಲೊತ್ತುಬರಿಸಿದನಿದಿರಿನಲಿಗು | ತ್ತುತ್ತರಿಸಿದನಿಸಲಿಗು |
ತ್ತುತ್ತರಿಸಿದನುರಾಮನಾಮೂವರಶರಾಸನವ ॥೨೩॥ ಅಂದುನಮ್ಮವ
ನಿರಿಯಲೋಸುಗ | ಬಂದಬೇಹಿನಭಟರಲಾನೀ | ವೆಂದಡದುಡೆಸೆಕ್ಕೃಪೆ
ಯನೋವಿದಲಾನಿಶಾಟರಿಗೆ ॥ ಎಂದನವಗಿಳ್ಳೆರಡಾನುಡಿನುಡಿ |ಯೆಂದು
ತಪ್ಪಿಸಿಕಾದುಕಳುಹಿದೆ | ವಂದುಹೋಗಿನ್ನೇಕೆಕಾಳಗವೆಂದುಬೀಳ್ಕೊ
ಟ್ಟ ॥ ಮೌಳಿಯಲಿಸಂಘಟಿತಕರಗಳ| ತಾಳಿಮೆಲ್ಲನೆಸರಿದರಾಶಾ|ರ್ದೂಲ
ಶುಕಸಾರಣರ ಪೊಗಳುತರಾಘವೇಶ್ವರನ ॥ ಮೇಲೆಕೇಳ್ದೈಕುಶನಲಂಕಾ|
ಪಾಲಗೊಡಸಿಶಾಚರನುಭೂ | ಪಾಲನನುಕೊಲಲೆಂದುಕಳುಹಿದನಸ್ತ
ಮಾನದಲಿ ॥೨೪॥

ಅಡಗಿಮರೆಗೊಂಡಾನಿಶಾಚರ| ನಡಗಿದನುಹೆಗಲೊಳಗೆಚಿಮ್ಮನ|ಮಿ
ಡಿಪನಪ್ರೊಲೊಳಹೊಕ್ಕುಬರುತಿರೆಕಂಡುಹನುಮಂತ ॥ ಘುಡುಘುಡಿಪ
ಕೋಪದಲಿಕೊನೆಯನು | ಹಿಡಿದುಹೆಮರದಿಂದಹೊಯ್ದನು | ಹೆಲಕ
ನವನಿಗೆಬೀಳೆವಿದ್ಯುತ್ಕೇಶಿಯೆಂಬವನ ॥೨೫॥

ಘಾಯಮೊಂದರಲಾಲಿಹಾಟನ| ಬಾಯಬಾಗಿಲದಾಂಟಹರಣವು|ಹೋ
ಯಿತಂತಕಪುರಿಗೆಹೊಂಪುಳಿಯಾಗೆಸುರಕಟಕ ॥ ರಾಯತೊರವೆಯವೀರ
ನರಹರಿ | ವಾಯುಜನಕೈನಿಡಿದುವಾನರ | ರಾಯಸೈನ್ಯಸಮೇತಶಿಬಿರ
ಕೆಬಂದಸೊಲವಿನಲಿ ... ॥೨೬॥

ನಲವತ್ತೈದನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ

ನಲವತ್ತಾರನೇ ಸಂಧಿ,

ಸೂಚನೆ ॥ ಸತಿಯುವಾತನುಕೇಳದವನೀ । ಪತಿಯುಕಲಹಕೆಬಂ
ದುಮೋಹದ । ಸುತವಿರೂಪಾಕ್ಷನನುರಣಕೆಕ್ಕಿದನುದಶಕಂಠ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಹೋಗಿಹೇಳಿದರಿವರುಮೂವರು । ತಾಗಿಕಾಳಗದುದನುಕಾಲ
ನ । ಮಾಗಣೆಗೆಸಂದತುಳಬಲದುರ್ಮದನುಪಾರ್ಕರನು ॥ ಆಗಲೀಬಲವ
ಳಿದುದನುಹಯು । ದಾಗುರಾಪ..ಗಾದುದನುಲೇ । ಸಾಗಿವಿಸ್ತರಿಸಿದನುಖ
ಳಕಾಲಸಾರ್ವಭೌಮಂಗೆ ॥೧॥

ಬೆರಗುಬಾರಿಸಿಕರದ [illegible] ಯುಲಿಹೊಂಪಳಿದಹೆಮ್ಮೆಯು ।
ಶಾನದಗ.. ॥
ನಿರಿಗೆಯುಲಿನಿಜಸಿಂಹಪೀಠವನಿಳಿದುದುಗುಡದಲಿ ॥ ಹಿರಿದುಕೀದಾಗಿದ್ದ
ಸಾವಿಗೆ । ತೆರವುಗೊಟ್ಟಹುಖಳರಕರದಿಂ । ದುರುಬಿಸುಂಡೋದರಿಯುಭ
ವನಕೆಬಂದನಸುರೇಂದ್ರ ॥೨॥ ಬಾಡಿದಾನನದಳದುಹೋಯ್ದಡೆ । ಯಾಡಿ
ಬಳಲುವವುನದವಾತಿಗೆ । ತೋಡನಿಕ್ಕಿದನಾಲಿಗೆಯುನಿಡುಸುಯ್ಲಸು
ರೇಂದ್ರ ॥ ನೀಡಿದನುನಿಜತನುವಮಲಗಿನ । ಮಾಡೆಯುಲಿಬಳಿಕಂಜುತಂ
ಜುತ । ಕೋಡುತಳುಕುತಬಂದಳಸುರನಬಳಿಗೆಮಯತನುಜೆ ॥೩॥

ಬರಲುಕೈಸನ್ನೆಯುಲಿಮಂಡೋ । ದರಿಯುನೆಡದಲಿನೀಸಿಮೂಗಿನ । ಬೆ
ರಳಬಿಗಾಹಿನಮುಗಿಯುಡೆದೆಗಳಕಣ್ಗಳಿಂದಿರಲು ॥ ಅರಸನನುವರಿದೊ
ಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ । ಧುರದಮುಂದಣಕಾರ್ಯಕೇನು । ತ್ವರಣವನುಸೀವ್ಕಂ
ಡಿರೇಂದಳುಪತಿಗೆಮಯತನುಜೆ ॥೪॥

ಉತ್ತರಣವೇನಿನ್ನುಮರುಗೆನು । ಸತ್ತಸೇನೆಗೆತಂಸಸಾಪಿಗೆ । ಹೆತ್ತ
ಮಕ್ಕಳೊಳಧಿಕನತ್ಲಮುಗಸುರೇಂದ್ರಜಿತು ॥ ಬತ್ತಿದೆಂಟೆಗೆಕೂಡೆಕಡೆ
ಯಾಯಿತ್ತದರಬಲುಬೇಗಘನವೇ । ಸತ್ತುದಿಲ್ಲಹವಕೆಮಸಮರುಗುವು
ದುಮಗನೆಂದ ॥೫॥

ಮರುಗಲೇಕಿನ್ನರಸಕೇಳರಿ । ದರಿದುಪರವಧುವಿನಲಿಪಾತಕ । ಕಾರಿ
ಸಿಮಾರಿಯುಕರದುಕೊಂಡಾಬಳಿಕಮಾತ್ರೇನು ॥ ಅರಿದುಪೊಡಲಲಿಮಾವ
ಪೇಳಿದ । ತೆರನತೋರದೇತಮ್ಮನುಚೆತ್ತವ । ನರಿಯುದಾಢ್ಯಕಾಳಗವಮಾ
ಡಿದೆಸಿರರ್ಥದಲಿ ॥೬॥

ತಾಗುವಮಾತಿನರೀತಿಕರ್ನಕೆ । ಸಾಯಕದಪೊನೆಯಾಯ್ತುವಿನ್ನ
ಯು । ತಾಯಿತಂದೆಯುವಚನಚರಿತದಬೋಧೆಭೂಸುರರ ॥ ವಾಯುವಿ
ನತೆರನಾಯ್ತುತಂಗಿಯು । ಮಾಯಕಾತಿಯುಮಾತುಕರ್ನರ । ಸಾಯುನ
ವುಸಿನಗಾಯ್ತುಸಾಕಿನ್ನೇಕೆಪರಿತಾಪ ॥೭॥

ಹೇಳಲಮ್ಮನುಹೇಳಿದರೆನೀ | ಕೇಳುವೆಯೊಕೇಳೆಯೋದುಃಖವು| ಟ್ಟಳವಾಗಿದೆನಿಮ್ಮಯುಹದೈಶ್ವರ್ಯದಾಹವಕೆ ‖ ಹೇಳದಿಟುದನುಚಿತವುಗಾತನು | ಕೇಳುಕೇಳದೆವರಾಣರಾವನ | ಕಾಲಹಿಡಿಬಿಡುಜಾನಕಿಯುನಿಹಪರವಬಯಸುನಡೆ ‖೮‖

ಅಕ್ಷಯುದಫಲವೊಲಿವಡಂಭೋ | ಜಾಕ್ಷಿಯುಮುಬಿಡುಮಗನಿವವಿರು | ಸಾಕ್ಷನೊಬ್ಬನೆಸಾಕುಕರಸುವಿಭೀಷಣಾಸುರನ ‖ ರಕ್ಷಿಸಿಹಟ್ಟಣವನಾಕವು | ಲಕ್ಷ[illegible]ಕನಮ್ಮನು| ಪೇಕ್ಷಿಸನುಬಳಿಕನಿತರಲಿಕೇಳೆಂದಳಾಕಾಂತೆ ‖೯‖ ರಾಮನೀಜಗದೈ[illegible]ದು| ಭೂಪುಯರಿತ್ರಾಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವು | ಹಾವುಹೀಸುತೆಲಕ್ಷ್ಮಿಜ[illegible]ದುಸಕಲಜನಜನಿತ‖ಆವುಗಥತನಜಾತನೂಭವ | ನಾಮುಹಾಶೇಷನಾಕಣಾರಿಫು | ಭೀಮಬಲವುಕರ್ಣಟರುಸುರರೆಂದರಿಮನಸ್ಸಿನಲಿ ‖೧೦‖

ಆದರೀಹದನರಿದುಮರೆಯೊಗು | ವುದೇಮಹಾಸುಪ್ರೌಢಿನೀಬದು| ಕಿದಡೆನೆರೆಯುದೆಪುತ್ರಮಿತ್ರಕಳತ್ರಸಂಬೋಹ‖ಹದುಳವಿಂದೇನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯದ | ವಿದಿತವೈಭವಬೇಡಮೂರ್ಖರ | ಮುದದಮುಂದಣಿಗಳಸನಾಗದಿರೆಂದಳಾಕಾಂತೆ ‖೧೧‖

ಹರನಬಿಲ್ಲನುಮುರಿದುಸೀತೆಯ | ವರಿಸಿದಂದೇನರಿಯಬಾರದೆ | ಧುರವಿಜಯವಗಾರೀಚವೀಗಸುಬಾಹುಯೆಂಬವರ‖ ಹರಣಗೊಂಡಂದರಿಯಬಾರದೆ | ಖರವಿವಾದತ್ರಿಶಿರದೂಷಣ | ರರಿದತಲೆಗಳಕಂಡುಕೇಣಕುವುದುಚಿತವೇನಿನಗೆ ‖೧೨‖ ಸುರರಿಗಲಗಣಸಲ್ಲವೇಸೀ |ನರಸಕೇಳ್ಸಿನ್ನವನುಬಾಲನ | ಮುರಿಯುನೇಣಲಿಗೋಣಬಿಗಿದಾನಾಲಿಯಗಾಸುತನ ‖ ತರುಣಿಯರತೋಳಿಸಲಿಮುರಸಿದ | ಪರಿಯನರಿಯಾಕಾಮುಕತ್ವದ | ಗರವುಗಾಢಿಲಿತಕಟನಿನ್ನವನೆಂದಳಾಕಾಂತೆ ‖೧೩‖ ಶರಧಿಯನುಮುನ್ನಾವಕಾಲದೊ | ಳರಸುಗಳುಕಟ್ಟಿದರುಮುಂನೀ | ಧರಣಿಪರಕಾದನಕ್ಕೆಕೈಗೊಟಕ್ಕೆಕೋಡಗದ ‖ ನೆರವಿಕೊಂಡಿತುದಾವಮುಂನ್ವಂ | ತರದಲಳಿವರದ್ಧಲಂಕೆಯ | ನುರಿಗೊಳಿಸಿದವರುಂಟಲೋಕದೊಳೆಂದಳಾಕಾಂತೆ ‖೧೪‖

ಸಾನವನಕಲಿಕುಂಭಕರ್ಣನ |ದಾವವೀರನಕ್ಕೈಯ್ಯಕೊಲುವವ|ನಾವನಮರರೋಳಿಂದ್ರಜಿತ್ರಿವನನಿಕ್ಕನತಿಬಲರ ‖ಜೀವವಾರಿಗೆಸಾಧ್ಯಕೇಳುಕ | ಲಾವಿದನುಸೀನೆಂಬಸಿನ್ನನು | ತೀವಿಕೊಂಡಿಗೆತೀವ್ರತಾಮಸವೇದಳರಸಂಗೆ ‖೧೫‖

ಜಗದರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿಹಮುಗ | ಯುಗದೊಳವತರಿಸುವನುಕೊಲುವ

ನು । ಜಗಕೆಕಂಟಕರಾದವರನಿದುವೇದಮಾರ್ಗಕೆಣ ॥ ಮೊಗೆಸದಿರುಮೂ
ಖ ತೆಗೆವಸಾರಿಯು ।ವೊಗಕೆನಿಲದಿರುಮೂರುದಿವಸದ । ಹಗರಣಕೆಹರಿಸ
ದಿರುಘಟನನುಯೆಂದಪಳಾಕಾಂತೆ ॥೧೬॥

ಮರಳಿದೈವಗುಳು ಟುಜಗಕೆಂ । ದಿರಿಸದಿರುಚಿತ್ತ ಲಿಚಿಂತಾ ।ಕಲುಷ
ಣಸುಭಕ್ತರಿಗೆಭಾಗ್ಯೋದಯದಬೆಳಸುಕಣ ॥ ಶರಣಜನಸಂತತಿಗೆಸಾ
ತ್ಯ । ಬಾಧಿದುರ್ಜನಸಮಾರ್ದದಗ್ಧರಿ । ಗರಿವಮೂಗಿನಕತ್ತ್ರಿಕೇಳೆಂದಳುನಿ
ಜೇಶಂಗೆ ... ॥೧೭॥

ಬಲಿಗೆಬಲ್ಲಿದರಾರುತಮನಿಂ । ಧಳವವಿಕಾರ್ಕ್ಷಿ ಕಾರುಮಧುವಿನ।ಕಲಹದ
ಲಿಸೈವಿಗುವರಾರ್ಷಿಶ್ವರನದಾನದಲಿ ॥ ಕಲಿಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷಕಹಿರಣ್ಯಕ । ರೊ
ಳಗೆಸೆಣಸುವರಾರುಬ್ರಿದೊ । ಳುಳಿದರೇಹಗೆ ಗೊಂಡುಹರಿಯೊಳಗೆಂ
ದಳಾಕಾಂತೆ ... ॥೧೮॥

ಕೊಂದವರತ್ರೋರಾಹಿರಣ್ಯಕ । ನಂದನನವುರೆಯೊಕ್ಕಧೃವನವು। ರಂ
ದರನಪೌತ್ರನಗೆಜೇಂದ್ರನಕಲಿವಿಭೀಷಣನ । ಅಂಡುನೀಹಗೆತನವಸಾಧಿ
ಸಿ । ನಿಂದಿರಲಿಕೆಸಮರ್ಥನೇಬಿಡು । ಪಾಂಡುಮತಿಯುನುಭವನವುರೆಯೊ
ಗುರಾಘವೇಶ್ವರನ ॥೧೯

ಕೇಳುವಂಡೋದರಿವಿಚಾರಿಸಿ ।ಖೂಳನನುಮಾಡೆನ್ನಜನ್ಮಗ । ಳೇಳ
ನೊಲ್ಲದೆಬಂದಿವಾಜನ್ಮತ್ರಯಂಗಳಲಿ । ಹೇಣಿಕೆಯುಲಿನ್ನೊಂದುಜನ್ಮದ।
ಮಾಳಯವ್ರನವುಗುಂಟುಕಳದಡೆ । ಮೇಲೆಜಗದೊಳಗುತ್ತಮದಜಯುವಿ
ಜಯುರಾವೆಂಬ ... ॥೨೦॥

ಬಳ್ಳಿನೀರಘುನಾಥಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಲ್ಲಭನುತಾನೆಂಬುದನುತಾ।ಬಳ್ಳಿನವನಿ
ಜೆಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆಂಬುದನಾಹವಕೆನೆರದ॥ಭಲ್ಲುಕರುಮರ್ಕಟರುಸುರರೆಂ । ದೆ
ಲ್ಲವೇತಕೆಕೇಳುರಣಮುಖ।ದಲ್ಲಿರಾಮನಕೂಡುವ್ರದುಸಂಕಲ್ಪತನಗೆಂದ ॥

ಕಡೆಯುವರಾತ್ರಿದುನೀನುಬೇರಿಂ । ನೊಡಬಡಿಸಿಬೇಡೆಂದುಹಿಂದಕೆ। ನಡ
ದಕೆಲಸನಿಜನ್ನಹಿಪ್ಪೆಯುವಾಡಿಹಿಂಡದಿರು ॥ ತಡೆಯುಬೇಡಿನ್ನೇನುತರುಣಿ
ಯು । ಮುಡಿಯುನುಗುರಲಿತಿದ್ದಿಕಂಣಲಿ । ಜಡಿವನೀರ್ಗಳನೊರಸಿನಂಬಿಸಿ
ಕಳಿದನಾದಿನವ ... ॥೨೨॥

ಉದಯಮುಖದೊಳಗೆದ್ದುಶೂಲಿಯು । ಪದವನೇಕಾಗ್ರದಮನೋ
ಭಾ । ವದಲಿಭಜಿಸಿರಪೋದ್ಭವಮದಸುಪಮ್ರಾಸದುಬ್ಬಿನಲಿ ॥ ಪದಕಕುಂಡ
ಲಮುಕುಟಕಂಠಾ । ಗ್ರದಲಿಖಂಡೆಯುಪೆಂಡೆಯುಡಹಾ । ರದಲಿಯುಮುಲಾಭರ
ಣದಲಿಶೋಭಿಸಿದದಶಕಂಠ ... ॥೨೩॥

ಧೂಪಿಸಿದದಿವ್ಯಾಂಬರವನನು । ಲೇಪನಾದಿಯುಪರಿವೊಳಿತವಾ। ಲಾಪರಿಗ್ರಹನಾಗಿಕೈಯುಲಿವೀರಕಂಕಣವ ॥ ಸ್ಥಾಪನಂಗೈದವುರವಂದಿಜ । ನೋಪಚಾರದಬಿರುದುಗಳನ । ಲ್ಲಾಪದಲಿಸಬೆಗಂಗಬಂದನುಸುಭಟಜನಸಹಿತ ... ॥೧೪॥

ಕರಸಿದನುಭಂಡಾರಿಗಳನಾ । ಹರಿಹುತಾಶನಯಮನಿಶಾಚರ । ವರುಣವಾಯುಕುಬೇರಶಂಕರರಿತ್ತಕಪ್ಪಗಳ ॥ ಹಿರಿದುಕಾಲದಹಳೆಯ... ದ । ...ಣಿಯುನೆಲ್ಲವತರಿಸಿ । ತೋರಿಸಿಸೂಸಿದನಖಿಳಯಾಚಕಜನದಸಂದಣಿಗೆ ... ॥೧೫॥

ಜೋರಿಸಿಸುಭಟರಸತಿಸುತರವಂ । ದಿರಗಳಿಗೆಕಳುಹಿದನುನಗರದ । ಹರದಹಾರುವಬಿನುಗುಬಿಚ್ಚಟಬಡವ್ರುಬಗ್ಗಗಳ ॥ ಕರಕರದುಕೈಸಾರದಲಿಮನ । ವೆರರಿಸೂರೆಯಬಿಟ್ಟುತೆರಿಗೆಯ । ಬರಹಗಳನೆರೆತೊಡಸಿಸಂತಸಪಡಿಸಿದನುಪುರವ ॥೧೬॥

ಕರೆವಸೆಯೊಳಿರ್ದಖಿಳದಾನವ।ಸುರನರೋರಗಜನವಮನ್ನಿಸಿ । ಹೊರವಡಿಸಿದನುಪುರವನಾಪ್ತರಬಂಧುವರ್ಗಗಳ ॥ ಕರಮರಣದೊಳಗಳಿದನಾದರ ।ವರವಿಭೀಷಣದೇವನನುಪರಿ । ಚ್ಚರಿಯದಿಂಪತಿಕರಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದೆಂದುನೇಮಿಸಿದ ... ॥೧೭॥

ಬಳಿಕತನ್ನಯಬಳಿಯಬಿಹರಣ । ಗಲಿಗಳನುವಿಂಗಡಿಸಿದನುಕೊಳು । ಗುಳಕೆನಿಲುವನುತಂಗಜವನುತ್ತಮದತೇಜಿಗಳ॥ ಹೊಳವಹೊಂದೇರುಗಳರಥಿಕಾ । ವಳಿಯರಾವ್ತರಜೋಧರನುಬಗೆ । ಗೊಳಿಸಿಬಲಗೈಸುಗಳನನಿಬರಿಗಿತ್ತುಮನ್ನಿಸಿದ ... ॥೧೮॥

ನಿಯತಮತಿಕುಶಲೇಳುರಣದೀ । ಕ್ಷೆಯನುಕೈಕೊಂಡವರರಿಪುನಿ । ರ್ಭಯಮನೋರಾಗದಲಿಬಂದಡಬಿದನುಮಣಿರಥವ ॥ ನಯವಿದರ್ಬಲಕೇಳುಬಂದಳು । ಮಯನಸುತೆಮಣಿಭೂಷಣಂಗಳ । ದಿಯರಕರ್ಪೂರನಾರತಿಯುಕೆಂಜೊಡರಸೊಗಸಿನಲಿ ... ॥೧೯॥

ಹರಿಸಿಮುತ್ತಿನಸೇಸೆಯನುದಶ । ಶಿರನಶಿರದಲಿಸುರಿದುಹಣೆಯಲಿ । ಧುರವಜಯಸಂದಿಟ್ಟಳಕ್ಷತೆಯನುಕುಂಕುಮದ । ತಿರುಹಿಕರ್ಪೂರದಾರತಿಯನು । ಪ್ಪಡಬೆಳುವೆಯುಮುಡುಗುಡವ । ಧರಿಸಿಮರಿದಳುಮಂದಿರಕೆನಾನಿಸಿಯರೊಗ್ಗಿನಲಿ ... ॥೨೦॥

ವಸುಮತೀಪತಿಸೂನುಕೇಳಿ । ದಲಾದಲ್ಲಿಕಾಡಿದನುಶಿಕ್ಕಿಸಲಿಕಷ್ಟಾದಶಮಹಾಕ್ಷೋಹಿಣಿಯ ಬಲಬಳಿಕ ॥ ಕೂಸರಾಗಹಳೆಯಕೊ

ಬುಚೆಂಬಿಕೆ । ನುಸುರಿನುಬ್ಬಸಕೆ ಬಜಬಾಂತವ । ಬಸುರುಬಿರಿಯೆ ಎಲುಬಂ
ದುಗೊಕ್ಕನುಕಾಳಗವಖಿಳನು ... ||೩೧||

ನೋಡಿದಪ್ರಾಕಹಳೆಗಳುಸುರಕುಲ । ಸೂರೆಗಾರರಸುಪ್ರತಾಪನ । ಮೂ
ರುಲೋಕದಗಂಡನಾಹವಚಂಡವಿಕ್ರಮನ ॥ ಮಾರುಮುಲವರಜೀವವನು
ಸಲೆ ತೂರಿಬಿಸುಡುವಭೀಮಬಲುಗೊಲೆ । ಗಾರರಕ್ಕಸರಾಯುವೀರನತೊ
...ಬೇಡೆಂದು ||೩೨||

ಸುರಪನಸುದಕ್ಷಿಣದವೈಶ್ವಾ । ನರನಹೃಚ್ಛೂಲನಕೃತಾಂತ... ನು
ರುಶಿರೋಭಿಗೆದಾಸಿ ಘಾತನನಿರುತಿಭೀಷಣನ ॥ ವರುಣಖಂಡನಮಂಡಲಾ
ಗ್ರನ । ಮರುತಘೋರನ...ಪಸಕಲೈ । ಶ್ವರ್ಯಸರ್ವಸ್ವಾಪಹಾರನತೊಡ
ಕುಬೇಡೆಂದ ||೩೩||

ಕೈಟಭಾರಿಯುಸತಿಯತಂದನ । ತೋಟಿಸುಖವಲ್ಲವುಮಹಿಮಕರ ।
ಜೂಟನದ್ರಿಯುಕಿತ್ತವನಜರ್ಝರದಲೀಸಲ್ಲ । ನಾಟಿಸುವಡಗಡವನನಣು
ವಿಗೆ । ಪಟಿಪಾಡವಸುಪ್ರಸಿದ್ಧನ । ಘಟರಣಸುಖವಲ್ಲವೆಂದೆಡೊಡರಿದವು
ಕಹಳೆಗಳು ||೩೪|| ಒದರುತಿದ್ದವುಕಹಳೆಗಳುತ್ತೃಣ । ಕದನುತಾರಾದೆತ್ತರ
ಣಿಮಕರಣ । ದಘಟನನುನಿಂದಿರಸಿದನುತುದಿವಾಲಪ್ರೊಂಮೊಳಗೆ ॥ ತ್ರಿದಶ
ಲೋಕಕೆಬಿಡೆಯುವೆನುತಾ । ತ್ರಿದಶಶೈಲಸಮಾನರನುಕ್ಕೆ ॥ ದುದಿಯುಗಿರಿ
ಕೂಟಗಳಗರ್ವಿತವೀರಭಟರುಗಳ ॥ ೩೫ ॥ ಬಂದನಾಹವಕಾದಶಾಸ್ಯನ ।
ನೆಂದುಕೇಳಿದುಕರಣದುಬ್ಬಿನ । ಮಂದಹಾಸದರಣದಲವಿನಿಕೆಯುಮ
ಹೋತ್ಸವದ ॥ ಸಂದಣಿಯುಸಾರಂಭದಮರರಿ । ಪುಂಥಮನುಜಾಂಬವವಿ
ಭೀಷಣ । ರಿಂದಹೇಳಿಸಿಕೊಳುತಹಮ್ಮಿದಹಗೆಯರಣಕಾಗಿ ||೩೬||

ಅತ್ತಲಾಭಾಸುರದನುತ್ತಿನ । ಸತ್ತಿಗೆಯುನೆಳಲಿಸಲಿಕ್ಕೈಗಳ । ನೆತ್ತಿಘ
ರ್ಜಿಪಕುಪಿತಕಂಠೀರವನಹಳವಿಗೆಯ ॥ ಪತ್ತಿಸುವರಥವಾಜಿಗಳಲಸು ।
ರೋತ್ತಮನರಥನಿಂದುದಾನಡು । ಹೊತ್ತಿನಂಬರಮಣಿಯುಪ್ರೊಜ್ಜ್ವಂ
ಬಿಸುವತೇಜದಲಿ ... ||೩೭||

ಅಂಜಿದನುಸುರರಾಜನೊಡನೆಧನಂಜಯನುನಡುಗಿದನುಭಯದಿಂ ।
ದಂಜನಾನಂದನನಪಿತನಾರಿದನುಕೆಲಕಡೆಗೆ ॥ ಮುಂಜರಗನವ್ಯರಿಸಿದ
ನುಮುಮು । ನಂಜುಳಿಯುಕರಕಂಪದಲಿಮನ । ದಂಜಿಕೆಯುನಂತರಿಸನಿಂ
ದಿದರುಳಿದದಿಗಧಿಪರು ||೩೮||

ಬಡಬಡಕರನುಹೇಳದಿರುಮನ । ನಡುಗುತಿರ್ದುದುಮುದನಹರನೆದೆ
ಮಿಡುಕುತಿರ್ದುದುಮರಳಿಮಾತೇನಂಬುಜಾಸನನ ॥ ಹಿಡಿದವಿಷ್ಣುವಿನ

ಕ್ಷವಾಲೆಯು| ನುಡಿಸುತಿರ್ದನುನಾರದಮುಳನು | ನಡೆಗೆವೊಲ್ಲನೆದೇವಗುರು
ಬಿಡದೆಂಜಾತ್ರೈತಂದ ॥೩೯॥ ಸುಲಬವಿಂದಿನದಿವಸತಾರಾ | ಒಲದಪರಿಕರ
ಲೇಸುಚಂದ್ರನು | ನೋಲುವೆ ವಿಗಿಲುಳಿದಗ್ರಹಂಗಳುಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಲೆ|ಎ
ಲವೊನಿನಗಹುದೆಡದಯೋಗಿಣಿ | ಬಲದಲಗ್ಗದಕಾಳರಾಹುಗ| ಳೊಲವು
ದೇವರಮೇಲೆಮೇಲಣಕಾರ್ಯಲೇಸೆಂದ ... ॥೪೦॥
ಜೇಯುಬಿಂನಹಸಹಸಕಲಸುರಸಮು|ದಾಯುಪದೆಬರಲಂಜಿಯುವುಭಯುವ|
ಸೇ[illegible]ಸಲುಭವದಾಜಿಯುವುಹೋತ್ಸವವ ॥ ಜೇಯುಯುನೆಬರಲಂ
ದುರಕ್ಕಸ| ರಾಯುನೇವಿಸಿ[illegible]ದವುಗ್ರಗು | ವಾಯುಪಥದಲಿವರವಿವಾ
ನುಗಳವಿಲಾಸದಲಿ ॥೪೧
ವೀರರಾವಣನಂಬರದವ್ಯಂ | ದಾರಕರವೀಕ್ಷಿಸುತಸೊಕಿದ| ನಾರುಭಟ
ಯುಲಿರಥವನೆಡಬಲದಸುರಬಲಸಹಿತ ॥ ಭೇರಿಗಳುವೊಗಿದವುತ್ತಂಬಟ ॥
ದಾರುಭಟಿಸಿದವಟ್ಟಗಹಳೆಗ | ಳೋರಣದಲೊದರಿದವುದೀಪ್ತಿಗಳೊದರೆ
ಚಾಣೆಯುಲಿ ... ॥೪೨।
ಬಿರಿಯುಲರಿಭಟಗರ್ವಗಿರಿಯು | ಪ್ಪರಿಸಿತೀಬಲವವುವುಲಯುದಿನ |
ದುರಿಗಲೆರಡಿಟ್ಟವುಕಾಲವ್ರೊಲೌಂಕಿದವುಬಲವೆರಡು ॥ ವರುಷಕಾಲದವಿಂ
ಚುವಿಂಚಿನ|ಲುರವಳಿಸುವಂಥದಲಿಹಿಡಿಯು | ತ್ಪಲದವಾಲೆಗಳುಪ್ಪರಿಗೆ
ಹೊೃದಾಡಿತುಭಯುಬಲ ॥೪೩॥
ಎದ್ದದಂಬರದುದಿಗೆರಜವದ | ನದ್ದಿಸಿತುರಕಾ್ತಂಬುನಿಧಿಬಲು | ಹೊ
ದ್ದೊರೆಯುಹೊೃಲೂರಣದಲೂರಣದರಾವಣನ ॥ ಬಿದ್ದಬಲದಸುಸವನಪ್ರ
ಳಯದೊ | ಳೆದ್ದಘಾಳಿಯುತೆರನವಲುವುರಿದೆದ್ದ ನಡದುದುನಳಿನಗ
ರ್ಭನರಾಜಮಂದಿರಕೆ ... ॥೪೪॥
ಎತ್ತಬರಿಸಿತುಬಳಿಕವಾನರ | ಪತ್ತಿವಾನರಯುಊಧನಃಥರ | ವೊತ್ತ
ವಾನರವೀರಸೇನಾಧೀಶರೊಗ್ಗಿನಲಿ॥ಕತ್ತುದಲೆಗಳಹೆವ್ಮರನಹೊ | ಯ್ಯೊ
ತ್ತುಗಟಬೆಟ್ಟಗಳಬಿರುಬಿನ | ಹತ್ತುಗೆಯುಲೊಳಹೊಕ್ಕಸದಸರುಸಕ
ಲರಿಪುಬಲವ ... ॥೪೫॥
ಆವವೀರನೊವೀರವರ್ಗದ|ದೇವದೇವಾಧೀಶದಲ್ಲಣ | ರಾವಣನವುಗನಾ
ವಿರೂಪಾಕ್ಷನುವಿಚಿತ್ರದಲಿ । ತೀವಿದೆಗದಂಬಿನಲಿಸಿಂಹನಿ | ರಾವದಲಿ ಶಿರ
ದೊಟ್ಟದನುಸು | ಗ್ರೀವಸೈನ್ಯವಸಕಲಸುರಕುಲವ್ಯ್ಯದೆಬೊಗಾಗೆ ॥೪೬॥
ವಿರಾದಿದನುಸುರರಾಜಜಿತುಪಿನ | ತಾರುಥಟ್ಟನಕದನವನುಕ್ರೆ | ವಿರಾ
ರಿದನುಕಲಿಕುಂಭಕರ್ಣನಕದನಕೌತುಕವ ॥ ನೂರುವುಡಿಯುದನುನ

ರ್ಮಾಂತಕ । ಸೇರಿದಿರಿತದರಣಕವುನವನು । ಮಾರುಗೊಂಡನುಚಂಡಬಲ ಲಂಕಾಪುರಾಧಿಪನ ॥ ... ॥೪೭॥

ಆಡಿದಂಬಿನಮೊನೆಗಳಲಿಕಡಿ। ಗಾಡಿದವು ಕಪಿಬಲದಕಣ್ಕಣ । ಯೊತ್ತಿ ದೆಡೆಯುಲಿತೆಕ್ಕೆವೆಣನೊಟ್ಟಿದವು ತೇರ್ರೈಸಿ ॥ ಹೂಡುವಲಗೆಸುವಲಗೆಗಳಲಿಡೆ। ಯಾಡುತಿರ್ದವು ಜೀವದಿವಿಜರ । ಬೀಡಿನಲಿ ಒರಿಕ್ಕೆದವೀಪರಿ ಕಪಿಭಟಾ ವಳಿಯು ॥ ... ॥೪೮॥

ಆವನವನೊಡನಾವವದುಸು । ಗ್ರೀವನಲ್ಲದೆ ಸುಕಾಲ। ಗ್ರೀವನವ್ರೊ ಲಾರ್ಭಟಿಸುತಡೆಗಟ್ಟಿದನುರಕ್ಕಸನ ॥ ಸಾವನಂಗಿಂನೇಕೆಹುಲ್ಲರಿ । ಡಾ ವರದಡೆಂಬಿಂಗೆನೀರಹು। ದೇವಿಚಾರಿಸಲುಕ್ಕಿನೊಕ್ಕದಿರೆಲವ್ರೊನೀನೆಂದ॥

ಹಿಡಿದಹಿಗ್ಗಿರಿದುದಿಯ್ಯಲಗ್ಗದ । ವಿತುಕುವಸುರನತ್ತೇರತೇಜಿಯು । ನ ಡಿಮುಗುಚಲಪ್ಪಳಿಸಲಾಚೆಗಚಿಗಿದನವಬಳಿಕ ॥ ತುಡ.ಕಿತ್ರುಂಡದಲಾವನಾ ಕಸ । ರೊಡೆಯುನುರುವಕ್ಷಪ್ರದೇಶವ । ನೊಡೆತಿವಿದುಕೆಡೆಯುನುತ್ತಬೊ ಬ್ಬಿರಿದನುವಿರೂಪಾಕ್ಷ ॥ ೫೦ ॥ ತಿವಿದಕುಂತವನುರುಬಿಮುದಕರಿ । ಕವಿ ದುಬೀಳಲುಮುಷ್ಟಿಯುಲಿನುರು। ದಿವಿಗಳಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿದನುಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ರಕ್ಕಸನ ॥ ನವರುಧಿರಜಲಧಾರೆರಾವಣಿ । ಯುವಯುವದೊಳುಸ್ಸರಿಸೆರವಿ ಸುತ । ಜವನವರುನಗುತವನಬಳಿಕೆಳದೊಯ್ದುರಭ್ರದಲಿ ॥೫೧॥

ಆಸಮುಬಲದೀರ್ಘೋದರನುಕಿಡಿ।ಮುಸಗಿಕೋಪಿಸುತೇರಿದನುರಾ । ಕ್ಷ ಸವಿರೋಧಿಯುರಾಜಕಾರ್ಯಕೆನಿಂದರವಿಸುತನ ॥ ಮುಸುಕುವಂಬಿನವು ಳಿಯುಕಾಲುವ।ವಿಷಮುಕಪಿನಾಯಕರಸಂದಣಿ । ಯುಸುವನಚ್ಯುತಮು ಟ್ಟವಿಸಿದನುಮರ್ಕಟಾಧಿಪನ ... ॥೫೨॥

ಐವಿದಗ್ಗದವಿಗ್ರಹಕೆದೀ।ರ್ಘೋದರನರದಕೆಡೆಯುಲೊದದನು । ಪಾದ ದಲಿಪರಿಭವಿಸಿಕೊಂಡನುಖಳನಕಿಬ್ಬದಿಯು ॥ ಊದಲುದುರಿದತ್ರಣದವ್ರೊ ಲುಹರಿ । ಪಾದಹತಿಯುಲಿಬಿದ್ದಖಳಮೇ । ಲ್ವಾಯ್ದುಡೊಕ್ಕರಿಸಿದನುತೆ ಕ್ಕೆಯುಲರ್ಕಸಂಭವನ ... ॥೫೩॥

ಹೋರಿದರುಹಣೆಯೊತ್ತುಗಳಕ್ಕೆ । ಹಾರಗಳತಳುಕುಗಳಜಲನೆಡ । ನೋರೆಗಳನೊತ್ತುಗಳತರತರಿಕೆಗಳತಳಹರದ ॥ ವೀರರಿಬ್ಬರುಹೇಣಿಗಿಕೆ ಡದ।ಘಾಂಣಿಗೆನರೆಬಿರಿಯೆಸಮರದ ॥ ಸೈರಣೆಯುಲದಿಮೇಲುಮೇಲಡಿ ಯಾಗಕರ್ಣಸೊಳಗೆ ... ॥೫೪॥

ಅಡಸಿದಸಿತಾದಂತಿಯುಲಿಕ್ಕೆ । ದುಡುಕಿಕೇಶಾಕೇಶಿಯುಲಿಜವ । ಗೆಡಿಸಿ ಜಾನುಪ್ರಹರದಲಿಪಾದಾಭಿಘಾತದಲಿ । ಬಿಡಜೆದೆಖ್ಬಿದೆಖ್ಬಿಯುಲಿಧೃತಿ।ಗೆ

ಪಡೆಧಾಳಾಧೂಳಿಯುಲಿಬಲು । ಕಡಿಯುಖಂಡಖಾಡಿಯಲಿ ಕಾಡಿದರುಕಡು
ಹಿಂದಲಿ ॥ ... ॥೫೫॥

ಸುರಪಜಂಭನಗುಹನತಾರಕ । ನುರುನೃಸಿಂಹಹಿರಣ್ಯಕನಶಂ । ಕರ
ಗಜಾಸುರನಾದಿನಾರಾಯಣನ ಚೈಟಭನ ॥ ಪರಶುರಾಮನಕಾರ್ತವೀರ್ಯ
ನ । ಹರಿಸುತನರಾವಣನಗಣದಂ । ತೆರಕೆನಾಲ್ಕುಡಿಯೆನಲುಕಾಡಿದರವು
ಸಮರದಲಿ ॥ ೫೬ ॥ ವೀರಹನುಮನಹೊಗಳಿಕೆಯುಲಿಕ । ಶೋರಸಾಹಸ
ವಿಕ್ರಮಿಸಿದನು । ಭೂರಿಭುಜಪಾಶದಲಿದೀರ್ಘೋಧರಶಿರೋದರನ ॥ ಚಾರು
ತರಮುಖವೊರದುದಸುರನ । ದಾರಿಯನುಬಿಗಿದಂತೆರಕ್ಕಸ । ವೀರನಸು
ತಾನಾವರಂಧ್ರದಿನುಸುಳಿತ್ರೋಯೆಂದ ॥ ॥೫೭॥

ತೆಕ್ಕೆ ಡಿಲಲುಕೂಡೆಬಿಗುಹಿನ । ರಕ್ಕಸನಮುಖಚೇಷ್ಟೆಯನುಕಂ । ಡ
ಕ್ಕಟಾಕೇಡಾದುದೈಕಲಿರಾವಣಂಗಕಟ ॥ ಮಕ್ಕಳನು ಮನೆಮಂಟರನು
ಮೊಂ । ಮಕ್ಕಳನುಪರಮಾನಿನಿಗೆಮನ । ವಿಕ್ಕಿಕೊಲಿಸಿದನನುತತಿರುಗಿ
ದನಬುಜಸಖಸೂನು ॥ ... ॥೫೮॥

ಅರಿದುದಾಕಪಿಸೇನೆಸೂರ್ಯಕು । ಮಾರನಧಿಕಪರಾಕ್ರಮಕೆಮ್ಮಂ । ದಾ
ರಕರುಭುಲ್ಲೈಸಿದರುರವಿತನುಜನುಗುತ್ತಮದ । ಹಾರವನುಕಳುಹಿದರು
ಖಂಡದ । ಸ್ಫರಿಸುವನೇಭುವನಮೂರರ । ವೀರರಕ್ಕಸರಾಯನೆಲೆನೃಪ
ಸೂನುಕೇಳೆಂದ ... ॥೫೯॥

ಹಬ್ಬಿದನುಸುತಶೋಕಪಾವಕ । ನುಬ್ಬರಿಸಿದುದುರೋಪಶಿಖಿಮು
ರಿ । ದುಬ್ಬಟೆಯುಬಾಹುಪ್ರತಾಪಾನಲನನಾಲಿಗೆಯ॥ ಅಬ್ಬರಿಸಕಿಚೊಬ್ಬಂ
ದುಹುರಿಯಾ ।ಗೆಬ್ಬಿಸಿದುದುದ್ರೇಕವನುಜಗ । ದೊಬ್ಬವೀರನನಿಲುಕಿ
ದನುಬಳಿಕಿವರವೋಹರಕೆ ... ॥೬೦॥

ಒಬ್ಬರಾವಣಹತ್ತುಬಿಲ್ಲಂ ।ದೆಬ್ಬಿಸುತಬಾಣದಲಿಬೀಳದ । ರೊಬ್ಬರ
ನುನಾಕಾಣೆಕೋಲಳವಿಯುಲಿಕಪಿಭಟರ ॥ ಕಬ್ಬುಕೋಟದಕರಿಯುಕಾ
ಲುಗ್ಗಳಿ । ಯುಬ್ಬಿರಪ್ರೊನಾನರಿಯೆನರಿಯನು । ತೆಬ್ಬಿದಮರೀಜನದತ್ರೋ
ಳಿನಪಟನತಿಂಥಿಣಿಯ ॥೬೧॥ ಹೊಕ್ಕನವನೆಡಬಲವಹಿಂಡುತ । ಹೊಕ್ಕು
ತಿವಿದನುಹರಿಕುಲೇಂದ್ರನ। ಹೊಕ್ಕಿರಿವತಪಕಡಲಿತಲ್ಲರಿಕಿಸಿಕಪಿವ್ರಾತ ।
ಶಿಕ್ಕಿಪಡೆಸೀಖಳಗೆಕಪಿಕುಲ । ಚಕ್ರತಡೆಯುಲುಬೇಕೆನುತವು। ರಕ್ಕಸನ
ರಥವಿದಿರಿನಲಿಸೌಮಿತ್ರಿಮಾರಾಂತ ... ॥೬೨॥

ನವಲತ್ತು ಆರನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಸರಿ| ಕಾಡಿಗಾತಿಯನನುಜಸಹಗತಿ | ಗೇಡುಘನನಗಂದಲಿನಾಯಕನಾಗ ಜೇಡೆಂದ ||೭||

ಒಳ್ಳಿದರೋ ಮನಕೆನ್ನ ವರಾತಿಥ್ಯ | ಸಲ್ಲದಿರೆ ಕರೆಸಾರಥಿಯ ಹಿಡಿ || ಬಿಲ್ಲ ನಡಿಸುವ ರೂಢದಲಿ ಹನವಿಗೆ ಮುಕ್ತಿನಾಡು || ಕೊಲ್ಲ್ಲಿ ವಾವಿನ್ನು ವನುಸೀ ನಂಮುಪ್ಪಿ ಮೆರೆನಿನಗುರ್ಜ್ ಶಕ್ತಿಯು | ಕಲ್ಲುಮರನ ಮರವುಕರನ್ನು ಒರಂಜಬೇಡೆಂದ ||೮||

ಅಸುರನವನಾಸುರವಿಕರ್ಮದ | ವಿಷಮುಕೇ ಮಾನುಡಿಗಳಿಪನ್ಯ | ರ ಸುವನೇಲಳಿಕನಸುಕೊಂಡನು ಕಮಲಘವನಿತ್ತು || ಹೊಸಮುಸೆಯುಪೊಗ ರಲಗುಗಂಡೆ| ತ್ತಿಸಿದಶಕ್ತಿಯಲುರಿಭಡಾಳಿಸಿ | ಮುಸುಕೆಮಾರುತಪಥನನ ಮುರಾಳಿಗಳುಕರವಳಿಪೆ ||೯||

ಝಡಿದಶಕ್ತಿಯುಕಿಚ್ಚು ವಾನರ| ಪಡೆಯುನಟ್ಟಲುಕಂಡುಬಂದನು | ಝಡಿತೆಯಲಿಜಾನ್ನು ವಿಯುತ್ತಂದೆಯುಪಾದಪಂಕಜವ || ಹಿಡಿದುಜಡುಕ್ಕಿದಶರಣ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಡೆಗೆತಾಗುತಗದೆಯನದಕಂ | ಡಿಡಿದನಂಬಿನಲಸುರವಿಕ್ಕಿನ ಕೈಗಳಿಸುಗೆಯಲಿ ||೧೦||

ನೆಲಮುದಾತನವರ್ಣಕರ್ಣವ| ನುಸುರ್ವ ಬಲುಗೊಂದೆಡೆಯುನಪ್ರವಿ| ಪ್ಪಸಂದಲಿಝಡಿವಿಟ್ಟನೀತನನಾತುಕೋಯನುತ್ತ || ವಸುಧೆಮೊಗಿತ್ತು ಪರಚಿತಂಬರ | ದೆಸೆದೆಸೆಗಳೊದರಿದವುಕಾಡಿದು | ಬ್ಬಸದಲುಕ್ಕಿತ್ತುಶರಧಿ ಲಿಕ್ಕಿದನಳುಕಿಫಣಿರಾಯ ... ॥ ೧॥

ಘಣಘಣಾಕೃತಿಗೊಡುವಘಂಟಾ | ರಣಿತರವದುಬ್ಬರದಬೆಳಗಿನ | ಮ ಣಿನಿಬಂಧಕದಣಿಸುರುಚಿಯೊಂಬಾಳಚಾಮರಿಗಳ || ಸೇಸಿನಾಯುಧವೈದಿತ ಸುರಳ | ಗ್ರಹಿಸಿಬೊಬ್ಬಿಯಹಬ್ಬುಗೆಯಲರಿ | ಗಣಭಯಂಕರಭೀಮಬಲಶಕ್ತಿಕ್ಷಿಸಗ್ರಜನ ... ||೧೨||

ಮಾನನಿಧಿಕುಶಕೆಳ್ಸುಮಿತ್ರಾ | ಸೂನುವಿನಸಿಂಜಿಣಿಯಶರಸಂ | ಧಾನದೆಸುಗೆಯುಸರಳಬಗೆಯದೆಬಂದುವಕ್ಷದಲಿ || ಭಾನುಬಿಂಬವನುಂಗುವ ಸ್ವ | ರ್ಭಾನುಮಂಡಲದಂತೆಮಂಡಿಸ | ಲಾನೆಹರಿಕರಹತಿಗೆಕೆಡದವೊಲೊರಗಿದೆನುಧರೆಗೆ ... ||೧೩||

ಸುರವನಂಕುಶವಿಕ್ಕಿದನುಮದ | ಕರಿಗೆಕರಹತ್ತಳದಲಕ್ಷ್ವದ | ಒರಿಯ ನೆಣದೊರಿದೆಸುಘನಪತಿಮರೆಯುಮೇಘದಲಿ | ಸರಿದಲಾಮಕರೇಶವಾರುತ | ನಿರವನೇಳವಿರಂತಕನಬಾಯ್ | ಕರಿಸಸುತ್ತಿತುಸುಳಿವಕಾಣಿನುನಿ ರುತಿಹುತವಹರ ||೧೪||

ನಲ್ವತ್ತೇಳನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಅಂತವಿಲ್ಲದನರರರೂಪಿನ । ನಂತನನುಕೃತಸಮರಜ
ಯವಿ। ಕ್ರಾಂತನನುರಾವಣನುಗೆಲಿದನುಘೋರಶಕ್ತಿಯಲಿ

ಪದ್ಯ॥ ಪೋಹರಿಸಿಕಳಿದುಳಿದಬಲವಾ।ಸಾಹಸನಸುರಲೋಕದಲ್ಲಣ । ನಾಹವಕೆಪಡಿಯಾಗಿಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವನಿದಿರಿನಲಿ॥ ಕಾಹುರವಿದೇಕೆಲೆಪ್ರವಾಹಿಸ್ಸು। ಲಾಘರಾಧ್ಯರಬಗೆಯುದಿಹನಂ । ವಿರಾಹರೀಶ್ವರನೊಡನೆಹೇಚ್ಛವ ಚಾಪಟೆಯುತನವ ... ॥೧॥

ನಿನಗೆಪೊಡ್ಡಿತುನಿನಗೆಹರಿಪತಿ। ಮನುಜಪತಿಗಳುತೃಣಕಣಾಕೇ । ಳಿನ ಗೆನೀತಾಸಹಿತಸಮದುದುಸಕಲಬಲವೆಂದು ॥ ಮನಕತಿರೋರಿಕಲಾಸ್ತ್ರಗ್ರಾ ರ್ಥದೊ। ಳನಲಸಾಡಿದಬೇಸಗೆಯತೃಣ। ವನದವೊಲುನಿಮ್ಮವನುಗೆಲದಿರ ಲಸುರನಲ್ಲೆಂದ ॥೨॥

ಅರಿಯುಬಹುವಿವರುಬ್ಬುಗೊಬ್ಬಿನ । ತೆರಹಿನಂತರಬೇಗಲೆಮಗೇ । ಕರಿ ಕೆಯುಳ್ಳಪತಿತೋರುರಣದಾಗಮಪರಿಶ್ರಮವ ॥ ಕರೆಖರಾರಿಯನೆಸುಕಬೊ ಬ್ಬೆಯು । ಬಿರುಬಿನಲಿಬಿಲುಧನಿಯುನಹಿತಗೆ । ಹೊರಿಸುತೊತ್ತಂಬರಿಸಿದ ನುಕಿವಿಗುಗಿದಕೋಲಿನಲಿ ॥೩॥

ಹಸುಳಹೊಕ್ಕನುಹಗೆಯಸಮರ । ವ್ಯಸನಕೆಲಿಹನುಮಂತನಡೆಕ್ಕೆ । ಕಸಮುಕಡೆಮಗಹೋಗುಹೊಳಕುಸುಷೇಣಪಡಿಬಲಕೆ ॥ ಸಸಿನವಾಗಿರ ದೇನುಕಣುಕಂ । ಪಿಸುತಲಿರಮನವತಿವಿಷಮಸೆಲೆ । ವೆಸಗಿತಮ್ಮನಹಾನಿ ಹರಿಬಕೆಬೇಗಹೋಗೆಂದ ... ... ॥೪॥

ಈತನದರಿಂದೊಳಗೆಶರಸಂ । ಘಾತದಲಿರಾವಣನತನುವನು । ತೂತು ಗೊರವದುಗುಳಿಸಿದನರುಣಾಂಬುವನುರಣದೊಳಗೆ ॥ ಸೋತನನುಸುರಲೋ ಕದಬಲಾ । ಜಾತದಲಿನಿರಿದಿರಿಸಿಕಡಿದನು । ಕೇತುದಂಡವನಿಳುಹಿದನು ರಾವಣನಸಾರಥಿ ... ॥೫॥

ತೊಲಗಗಡಿದನುಹತ್ತುಬಿಲುಗಳ । ನಿಳುಹಿದನುಮಕುಟಗಳಸಹಿತ ನ । ತಲೆಗೆಕೊಟ್ಟೀವಗಾತನೆಂದನುಮಧುರವಚನದಲಿ ॥ ಎಲೆದಶಾನನಕೇ ಳುರಾಮಹುಂ । ಗೊಲುವೆಘನನಿನ್ನವನವೋಲಾ। ಒಳಿಯಲುನುಸರಿಸುವುದು ಚಿತ್ರಕೆತೋರುತಿದೆಯೆಂದ ॥೬॥

ಬೇಡಛಲಪದವಿನ್ನುಕೈಗಳು । ಬೇಡಿಕೊಳಲಿಭವಾಬ್ಧಿಶ್ರೋತನನಾಡಿ ಕೆಡದಮಾಶೆಲೋಸಿಲಾಸನಬಾಯುತಂಬುಲವ । ಕಾಡಿಕೊಂಡಿಮಪೇಕ್ಷಿಸಿದ

ಈಶನಡುಗಿದನಂಜೆಯಿಂದ| ಬ್ಜಾಸನನು ನಿಂದಲ್ಲಿನಿಲ್ಲದೆ | ಭಾಸುರದ
ನಡುವಂತೆ ನಲಿಹಾಯಿದನು ನಿಜಪುರಿಗೆ|| ಲೇಸುನವುಗಿನ್ನಿಲ್ಲನುತಲಭಿ|
ಲಾಷೆ ಮನ:ಬಿಟ್ಟುದು ಸುರವ್ರಜ| ಪೈಸರಿಸಿತಂಬರವಳಯಹಾಳಾಯ್ತು
ನಿಮಿಷದಲಿ ||೧೫|| ಅಕಟಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವನರಿಭಟ|ಸಕಾತಿಯಲಿಸ್ರೈಗೆಡದ
ನೇರಣ| ದುಕಾತಿತಪ್ಪಿತಲಾಯ ನ:ತನಗ್ಗಿದನು ಸಂಗರಕೆ|| ಭ್ರುಕುಟಿಬ
ದ್ಧನಟೋಪದಲಿಗಿರಿ |ನಿಕರದಲಿಹೊಳಿದರುಕಪಿನಾ| ಯಕರುಕ್ಕೈಯೊಡ
ನೇರಿಕವಿಸಿದರದ್ರಿಕುಜತತಿಯ ||೧೬|| ಚಾಚಿದನು ಹೊಸತೇರನಾಗನಿ |
ಶಾಚರೇಂದ್ರನಿದಾಕ್ಷಣದಲಿವಿ | ರೋಚನನ ಕುಲದಸುರವಿದ್ಯಾನ್ಮಾಲಿ
ಯೊಂಬುವನು|| ನಾಚಿಬೆರಸಿದ ಜಯಸಿರಿಗೆಖಳ|ನಾಚೆಟುಳರಥವೇರಿಕವಿ
ವವ| ನೇಚರರ ಬಿಡದೆಸುತಬಿಟ್ಟನು ಸೂಟಿಯುಲಿರಥವ ||೧೭|| ಹರಸಿರಥ
ವನುಸರಿತನೂಜನ| ಮರಣಹಿಂಗಲುಕಡೆಹಿಮುಂದಣ | ಹರಿಚಮೂಪ
ತಿನೀಲನನಗಜಗಗಂಧಮಾದನರ|| ಕೊರಳಬೀರ್ಗಳಕಳ್ಳಬೆಕಪಿಕೇ |ಸರಿಗ
ವಾಕ್ಷದ್ವಿವಿದಮೈಂದರ |ಹೊರಳಲೆಚ್ಚನು ಗೊಂಡುಕೊಂದನು ಕೋಟಿ
ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ... ... ||೧೮||

ತಿರುಹಿರಥವನು ಜಾಂಬವಂಗಜ| ಪುರದಪಳವನು ತೋರಿಹನುಮನ |
ನರಕಶರಧಿಮುಲದ್ವಿ ಕನಕಾಂಗದನನಂಗದನ|| ಸುರಪುರಗಪಯಣವನು
ಮಾಡಿಸಿ | ಸುರರವೈರ್ಸ್ಯರನುದರನು | ತ್ತರಿಸಲಿಯ್ಯವಿದೆ ಕಳುಹಿಕೆಣಕಿದ
ನಾಖರಾಂತಕನ ... ... ||೧೯||

ಖರನನೇಸಿರಣದೊಳಗೆ ಕಟು|ಖರಸುರರೊಳಾತುಮಿಗೆರಣ|ಕೇ
ಳಿಯಾದರುಗೆಲವತೋರಾನಿನ್ನ ಪರಿಜನವ|| ಕಾಳಗದ ಕಮಿನಿಸಿ ಚಾರಿಸೆ
ಸೂಳೆಯೋಸಾಧ್ವಿಯೊಸವಿಸಾಕದ|ಸೋಲವಿಂದಿಸಲಾರಬೆಂಬುದ|ಸೋ
ಡಿಕೋಯೆಂದ ... ... ||೨೦||

ನೋಡಿದೆವುಲೇಸಾಗಿನಾವ್ನೀ|ನೋಡಿಕೋಸಾಕಗ್ರದಲಿಧಿಟ| ಜೋ
ಡೆನೋಜಾತ್ಯಂಗನೆಯೊಜಯವನಿತೆನಮ್ಮಡೆಗೆ|| ನಾಡನಾಡದೆಕಣೆಗಳ
ಲಿವನಾ| ತಾಡುಗರುವರಿಗಂಗವಿದುಗತಿ| ಗೇಡುಕರಿಬರಿಜೋಕೆಗಂಜುವಭ
ಟನೆತಾನೆಂದ ||೨೧|| ಕಾಕತನನವನು ಪರುಣಮುಸುಕಿವಿ | ಪಾಕಶಾಸನ
ರೊಳಗೆಮೆರೆವ್ರುವು| ಕೊಯ್ಕರಲಿಹಂಗೆಕ್ಕರಲಿಕಸುಗುಡುಹಿಕಟ್ಟಿಯಲಿ|
ಮುಕೊರೆಯುರಲಿನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು|ನಾಕಮುಮಿಯಲಿಬಗುಳುಪ್ರದುನಿ
ನ| ಗೇಕೆಸಾತ್ವಿಕಸಮುಯಶೌರ್ಯದಸುಭಟತನವೆಂದ ... ||೨೨||

ಆರುತರಬಹುದಿರುಳುಪಂಗವ | ಜೋರವಿದ್ಯಾಯಲನೃತಮುಖವಿಂ

ದಾರುಗೆಲಬಹುದೆಮರಾತ್ರಿಯಲರುಣನಂದನನ ॥ ಆರುಸಂಪಾತಿಯ
ತನುಭವ। ನೂರುವಿನಸಂದಿಯಲಿನುಸುಳಿದ। ವೀರತನನಿನಗಿಲ್ಲದಾರಿಗೆ
ಸುಲಭವೇಳೆಂದ ... ॥೨೩॥

ಆಲಿಗಳುಕಂಡರಿಯದಿದ್ದರೆ। ಕೇಳಿದರಿಯವೆಕಿವಿಗಳುಕೆರಕ। ಟ್ರಾಕ್ಕೆ
ಳುನೀವಿಡರೊಳಗೆನಾನದಕಾಣಿಯಿಡಲೇಕೆ ॥ ಕಾಗದಕೌತ್ರುಕದಕು
ಶಲದ। ಜಾಳಿಯುಳ್ಳರಚಾಚುಕಣೆಗಳ। ಕಾಳನಾಗದೆಬೇಗೆನುತ್ರಬಿಲುದು
ಡುಕಿದನುರಾಮ ॥೨೪॥ ಆದಡಿದಕೊಳ್ಳಸುತದಿಗುದರ ।ಣಿ ದಿಶಾಗೇ
ವೈದೆಬಾಣವು। ಹೋದಧಿಯಲೊಳಬಿದ್ದುದನೆಕವಿದೆಟ್ಟಪಿನಳಾಲನ।ಅ
ದಿನಾರಾಯಣನಲಾವಿಲ। ಯೋದಧಿಯತೆರೆಸೋಂಕದದೋರ್ಲ। ಪಾದಿ
ಯಲಿಹಾಗೆಯಂಬಚುಂಬಿಸುತಿರ್ದನಾರಾಮ ॥೨೫॥

ತುರುಗೆತಾರಕಿತಾಮಸಿಯೊಳಿಡೆ। ದೆರಹುದೋರದೆಬೆಳಗಲಾಸೇ।ಸರಿ
ನತಲೆದೋರಿಕೆಯ್ಪುಲುಂಟೇತವುದವಹಿಮೆಗಳು ॥ಮೆರವುದೇಂಘುನಾಥ
ನಿದಿರಿನ।ಲಿರಿತ್ರಕಾರರಚಾಪವಿದ್ಯೆಯು।ನೆರವಣಿಗೆನೆಳಲಂಜಿಕೆಯವ್ರೋಲಾ
ಯ್ತು ಶರಜಾಲ ॥೨೬॥ ಅರರೆರಾವುನಬಾಣವ್ರೊಂಜೇ। ತಿರುವನೊಡವಾ
ಗಂತರದಲಂ। ಬರಕೆತೆರಹನುಕಾಣೆಕಾಣೆನುಕದನದಲಿಭಟರ ॥ ಸರಳ
ಖಂಡಿಸುವಲ್ಲಿಗಣನೆಯು। ಗುರುಲಘುತ್ವದವೋಘತಗಂ। ಗರದಧಾರಾ
ಪಾತದಲಿನೃಪಗಾರುಸರಿಯೆಂದ ॥೨೭॥ ಎಲೆಕುಮಾರಕೇಳುರಾಮನ।
ಬಲುಮೆಗವಸರಿಯನಲುಬಹುದಾ।ಕಲಿಗಳಿಬ್ಬರಿಗಿಬ್ಬರೇಪ್ರತಿಕಣೆಯು
ಕುಶಲದಲಿ ॥ ಹಿಳುಕುಹಿಳುಕಿನಲಲಗುಲಲಗಿನ। ವಿಲಯತತ್ಕಣೆಕಣೆಗ
ಳಲಿಗರಿ। ಗಲಿಘಾತಿಸೆಗಾಢಬಲರೊದಗಿದರುಸರಿಸಬಲಿ ॥೨೮॥ ಕಾದಿದ
ರುಮಧುಕೈಟಭರುಮೋ। ಲಾದಿನಾರಾಯಣನೊಳಿತ್ತಲು। ಕಾದಿದರುತ
ಮನಾಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷಕಹಿಣ್ಯಕರು॥ ಆದಿಮತ್ಸ್ಯವರಾಹಸರಹು। ಯಾದಿ
ವಿಷ್ಣುವಿನೊಡನೆಹೋಲಿಸ। ಲೈದೆವಪ್ಪಹೊಗಳುವಸಶೇಷಂಗರಿದಲೇ
ಯೆಂದ ॥೨೯॥ ನಡದುದಗ್ಗಧಸಮರಸರಳಿನ। ಕಡಿತದಲಿಕುಂಭಿನಿಯು
ಕೊರಳಿನ। ಹೆಡಕಭಾರಿಸಿಯಿಬ್ಬರೆಸುಗೆಗೆಕಾಣೆನವಧಿಗಳ ॥ಕಡುಗಲಿಗ
ಳಂಡದಲಿಸರಳ್ಗಳು। ತುಡುಕಿತಿಲ್ಲೆಸುಗೆಗಳಲೇನು। ಗ್ಗಡಪವೀರರೊ
ಬಾಣತಂತ್ರದಬಹಳವಿದ್ಯೆಯಲಿ॥೩೦॥ ಆದರೆಯುವಿಗಿಲದುದ್ಯೈಖರ
ನೂಡದನನಕಟ್ಟಿಸುಗೆವೊಡಲಂ। ದಾದುದಿಲ್ಲವಿಗಂಪರತ್ವವಿ। ನೋದ
ವಿಭವನಲಾವಿಕರ್ತನವಂಶದರಗಂದ ॥೩೧॥

ರಥೆರಥಾಶ್ವಧ್ವಜಕುಲವ್ರಸಾ| ರಥಿಶರಾಸನಬಾಣಕನಸಿನ | ಕಥೆಯು
ಕ್ರೊಲುತ್ತೊರ್ದನುರಾಕ್ಷಸಸಾರ್ವಭೌಮಂಗೆ|| ಶಿಥಿಲವಾಯ್ತು ದೈರ್ಕರ
ಣದತಿ| ಮಥನವೆೃಲಿಗೆಯಾಯ್ತು ಚಿತ್ತ| ವ್ಯಥೆಯುಲಿದ್ದನುಮಾಣಿದವುೌ
ಳಿಯುನಟ್ಟಬೆರಗಿನಲಿ ||೨೦||
ಏನೆಲವ್ರೊದುವಸ್ತ್ರಾನರವಸು|ವಸ್ತ್ರಾಸವೆಲ್ಲಿಗೆಪೋಯ್ತುಶರಸಂ| ಧಾನ
ವೆಸ್ತ್ರಾದುಕೊರಳಕೊಟ್ಟಾನವ್ರುಮಾರ್ಗಣಕೆ || ಮಾನಸದೊಳಂಜದಿ
ರುಕಸ್ತ್ರನಿ| ಹೀನನವುವಿರಥನನುರಘುಕುಲ | ಮಾನನಿಧಿಗಳುಕೊಲ್ಲ
ರನ್ನ ಒರಂಜಬೇಡೆಂದ ||೨೩||
ಬಿಡೆಯುಘನನನವಂಗೀಚೆಯುಲಿನಿ |ನ್ನೊಡನೆಹುಟ್ಟದವರವಿಭೀಷಣ |
ನೊತಲುಮರುಗುವ್ರುದಿಲ್ಲದುಕೊಂದರೆವೂರುಭಾರಿಯುಲಿ ||ತಡಿಗೆಚಾವ್ರು
ದೆಬುಧಿಯಿಂದನತ| ಣ್ಣಿದಿಜಗತ್ತಿನೊಳೆಂತುನಿನ್ನನು | ಕೊಡೆಕೃತಾಂತ
ಗೆಹೋಗೆನುತತೆಗದೆಚೆ ವಾರಾವು ||೨೪ || ಕೊಂಡುಹೋದುದುಬಾಣ
ವಾರಣ| ಚಂಡರಕ್ಕಸರಾಯನನುಪುರ | ಕೆಂಡುದೆಂಬೊಂದರಿಕೆಯುನು
ಹುಟ್ಟಸದೆಮಾರ್ಗದಲಿ || ತಿಂಡುಗಳವುಸುಕಿನಲಿಪಟ್ಟದ | ಹೆಂಡತಿ
ಯುನಿಯುದಲಿಹಾಯಿಕಿ| ಕಂಡುದೈತ್ಯಂದಸ್ತ್ರದೀಕ್ಷಾಚಾರ್ಯರಾಘವನ||
ಹಾಮುನುತನೊಕಿದನುತುರಗನಿ | ಕಾಯುವನುಗರುಡಾಗ್ರಜನುರ
ಘು| ರಾಯುನರುಭಾಪೆನುತಪಡುವಣಕಡಲತಡಿಗಾಗಿ ||ಆಯುತಾಂಬಕ
ನಂಬಕದವ| ನೀಯುಪಥನದಲ್ಯೆದಿಬಂದನು| ವಾಯುಜನಕೈವಿಡಿದುಲ
ಕ್ಷ್ಮಣದೇವನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||೨೬|| ಹಾಸಿಹರಹಿದಧೋತ್ರಗಳಹೊರ |ಸೂಸಿ
ದರಿಬಿನಕರತೆ ದಬಿಡ | ಬೀಸಿದಂದಗಜೀವಪವನನಪಥದನಾಸಿಕದ ||
ಆಸರೋಜಶೆಕ್ತಿಮುಖದಲಿ | ಬಾಸಳಿಸುವರುಣಾಂಬುವಿನಬಿದು | ಗೇ
ಶದನುಜನಕಂಡುಧೊಪ್ಪನೆಕೆಡದನವನಿಯುಲಿ || ೨೭ || ಉಕ್ಕಿದುದುಕ
ಡುಶೋಕನಸಕಾ|ಲಿಕ್ಕಿತಗ್ಗದಮರವೆಸೊಕ್ಕಿನ| ಬಿಕ್ಕಿನಲಿಹಲವಂಗದ
ಲಿದೆಳವಳಿಸುಅನುಜಂಗೆ|| ಅಕ್ಕಿತೇದುಷ್ಕೀರ್ತಿತಮ್ಮನ |ನಿಕ್ಕಿದನೆಲಾ
ರಣಕೆಪಚಾಯಿಯು | ಧಕ್ಕಿನಬಲಿಯುಪೋಹಕದೊಳೆಂದರಸನಳವಳಿದ ||
ಅಡವಿಸಲ್ಲದುನಿನಗೆಬೇಡೆಂ| ದಡಚಿಬಂದೆನಲಾವಿಪತ್ತಿಗ ಳಿಡೆಯುನೆಣಿಸ
ದೆಸೇವೆಗೆಲಸದೆತನ್ನಬೆಂಬಳಿಯು|| ಬಿಡದೆಬಂದೈತಮ್ಮನೀಶರ |ಕೊಡಲ
ನಿತ್ತೆತ್ರಾಯೆನಗೆಕೈಲಿಡೆಮಶಿಶುವೆಂದಿತ್ತಳಿಸ್ನೇನೆಂಬೆನಾನೆಂದ||೨೯||
ಸುಳಿದವರಾಯಾಪ್ಯಗವತರಲೆಂ| ದೆಳಸದೆನ್ನೊಳುಬೇಡಬೇಡೆಂ|ದೊ
ಳಗುದುನುಡಿಮದನುಕೇಳದೆನಡೆಮಡವಿಯುಲಿ| ಖಳನುಸೀತೆಯುನೊ

ಯ್ಯೆಸಿನೊಳ್ಳು। ಮುಳಿದೆನತಿನಿಷ್ಠುರತೆಯುಳಿಕ್ಕೆ । ಕೊಳದೆಕಪ್ಪಟೆಬಿ
ಟ್ಟುಹೋದೈತಮ್ಮನೀನೆಂದ ॥೪೦॥ ಪಿತನಮರಣವನನುಜನಿಬ್ಬರ। ವಿ
ತತವಿರಹವಗುರುಸುಮಿತ್ರೆ । ತ್ರಿತಯುದಧಿಕವಿಯೋಗವನುಕಾನನಪ
ರಿಭ್ರಮವ ॥ ಅತಿಕಂಜಿದದುಃಖವನುಸಿನ್ನಾ। ಯತಿಕಾಲಮರೆದಿರ್ದೆನ
ಕಟಾ। ಗತಿಯೆನಾರೈತನಗೆಹೇಳೆಂದರಸನಳವಳಿದ ॥೪೧॥ ಎಂಬೆನೇನ
ನುತಮ್ಮತನ್ನನು। ನಂಬಿನಿನ್ನನುಕಳುಹಿದೆರಡನೆ । ಯಂಬಿಕೆಗೆಮಗನೆ
ಲ್ಲಿತೋರ್ದೆಂದೆನ್ನಬೆಸಗೊಳಲು॥ಎಂಬಮಾತಿನ್ನಾವುದೈಸತಿ।ಯಂಬವಳ।
ಗೋಸುಗವೆಮಡುಹಿದೆ। ನಂಬೆನೇಗೆತಿಯೋನುಪೇಳೈತಮ್ಮತನಂಗೆದ ।
ಜನಕನಂದದಲೆನ್ನರಕ್ಷಿಸಿ ।ಮನಸಹಿಡಿದೈತಂದೆಗುರುಭಾ । ವನೆಯುಭ
ಯುಭಕ್ತಿಯುಳಿಪೇಳಿದವಾಡಿದೈಕಂದ ॥ ಅನುವರದೊಳಗ್ಗಳದಭುಜಬ
ಲ ॥ ನೆನಿಸಿಮೆರದೈಜಣುತನ್ನಯ । ತನುವಿಗಿನ್ನಾರಾಪ್ತರೆಂದಳಲಿದ
ನುರಘುನಾಥ ॥೪೩॥ ರಾವಣನಕೊಂದೇನುಫಲಸೀ । ತಾಯುವತಿಯಿ
ದ್ದೇನುಫಲಸು।ಗ್ರೀವದೇವವಿಭೀಷಣರಮಿತ್ರತ್ವವೇನುಫಲ।ಜೀವವಿದು
ತಾನಿದ್ದುಫಲವೇ। ನಾವಿಪುಳಬಲನಿಲ್ಲದಕಟಾ,ಹಾವಿಧಾತ್ರ ವಿಧಾತ್ರ ಯಿಂ
ದಳಲಿಧನುರಘುನಾಥ ॥೪೪॥

ಜೀಯಸಾಕಿನ್ನೇಕೆಮಾನವ । ಮಾಯೆಬಿಡುಶೋಕವನುಹಿಂದಣ ।
ಪಾಯುಕಿಂತಿದುಘನದೆಬೆಸಸಂಜನೆಯತನುಜಂಗೆ । ವಾಯುಸುತನಿ
ಮ್ಮಂತರಂಗ। ಸ್ಥಾಯಿಯುಲ್ಲಾಧಿಟವಿಚಾರಿಸ ।ಲಾಯುಸಂಬಡಜೇಡೆನು
ತಜಾಂಬವನುಕ್ಕೆಮುಗಿದ ॥೪೫॥ ಮುರಿದುಬಿಡುಕಣ್ಣಬ್ಬಿಗಳಲಿಡೆಶ । ಶಿ
ರನದರ್ಪಧ್ವಂಸಕನವನ।ಚರಕಟಕರಕ್ಷಕನನೀಕ್ಷಿಸೆದಾಜೆರಾಘವನ॥ಇ
ರವಕಂಡೈತನ್ನತಮ್ಮನ । ಪರಿಯಕಂಡೈಹನುಮನಮ್ಮಿ । ಬ್ಬರಗತ
ಪ್ರಾಣಾಭಿಮಾನವುನಿನ್ನದೆಲೆಯೆಂದ ॥೪೬॥

ರಾಮನಾಡಿದಮಾತಿಗಿಂಮು। ನ್ನಾಮಹಾಬಲಹನುಮಸಿದ್ದನು। ನೇ
ಮಗೊಡಲೌಷಧಿಯುತಹೆನೆಂದೆಂಬಶೀಘ್ರದಲಿ॥ರಾಮವಚನಾನುಗ್ರಹವ
ವಿ। ಶ್ರಾಮಿಸಬುಕರ್ಣದಲಿನ್ನಪಪವ। ತಾಮರಸಕಭಿನಮಿಸಿಬೀಳ್ಕೊಂ
ಡನುಸರಾಗದಲಿ ... ॥೪೭॥

ಕರದುಜಾಂಬವಕಲಿಸುಷೇಣಕ । ರೊಡಪರೀತಿಂಗಂದಿನಂದದಿ । ಗಿರಿ
ಯುತ್ತರಬೇಡೌಷಧಿಯುನೀಬಲ್ಲೆಮೂಲಿಕೆಯು ॥ತರಿದುತಾಹೋಗೆಂಬನು
ದಿವಿಂ।ದೊಳಗೆವಾಯುಸ್ಕಂಧದಲಿಗೋ। ಚರಿಸಿತರುಮಿನಜಟ್ಟಿಯೆನೆಧಾ
ಳಿಟ್ಟನಾಗಿರಿಗೆ ॥೪೮॥

ಅಂದಿನಂದದವೀರಮಾತೃ ತಂದನೆಂದಾಗಿರಿಯುಕಾಗಿನ | ಮಂಡಿತ
ಮುತ್ತಮಗರಸಿಕಿತ್ತಿತ್ತರುಮಹೌಷಧಿಯು ‖ ಅಂದುಬಾಲದಲಗ್ನಿದೇವರ |
ನಿಂದಿರಿಸಿದವ್ರೋಲೌಷಧಿಯುಹೊರೆ ‖ ಯಿಂದಪೊಳಪೊಳ್ತು ಫ್ರತಬರುತಿರ್ದ
ನುಸರಾಗದಲಿ ... ‖೪೯‖

ಮುದುತಸುತನಾಗಸದಪಥದಲಿ | ಸಿರುತಯೋಧ್ಯಾಪುರದೊಳಿರುತಿಹ |
ಭರತಶತ್ರುಘ್ನರನುಕಂಡನುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ‖ ಧುರದೊಳಿದ್ದವರಿಲ್ಲಿಗೈ
ತಂದರೆವಿಚಿತ್ರವಿದೆಂದುನೋಡಿದ | ಸುರೆನಿಮಿಷಮಂಬರದೊಳಲೆಕುಶಕೇ
ಳುಕೌತುಕವ ‖೫೦‖ ಆರಜನಿಯೊಳಗೆದ್ದ ಭರತನು | ಘೋರತರವಘಕನ
ಸಕಂಡು | ವೀರಲಕ್ಷ್ಮಣನಳಿಯುದಿರನೆಂದಧಿಕಚಿಂತೆಯುಲಿ ‖ ಧಾರುಣಿಯು
ವಿಬುಧರನುಕರಸಿವಿ | ಚಾರ್ಥದವಿಶಾಂತಿಗಳರಚಿಸುವ | ಭಾರದಿಂದಿರಲಭ್ರದ
ಲಿಪೊಳಕಿದುದುಕಿರಣಾಳಿ ... ‖೫೧‖

ನೋಡಿದೈಶತ್ರುಘ್ನ ಕನಸಿನ | ಕೇಡನಿನಗದ್ಭುತನನಭದಲಿ | ಗಾಢದು
ತಿದೆತಳಿಗೆಚ್ಚ ಕೆಡಹುವೆನೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ‖ ನೀಡುಚಾಪವನೆಂಬಮಾ
ತ್ರದೊಳ್ | ಳುಡಿತಂಬರವಾಣಿಬಿಲುಗೊಳ | ಬೇಡರಾಘವಕಾರ್ಯಪರನಿವನಂ
ದುರಭಸದಲಿ ‖೫೨‖ ಕೇಳಿಭರತನುನುಡಿಯುನಿದನೀ | ಮೇಲೆರಾಮನರಪ
ಜಕಾರಿಯು | ಬೀಳಿಗೆಯೆಲತಿಯೆಂದುನಿಂದುಮುನೋಸುರಾಗದಲಿ ‖ ಆಲ
ಯಮವೊಳಹೊಕ್ಕನಿತ್ತವಿ | ಶಾಲಬಲಹನುಮಂತಬಂದನು | ಬಾಲದೊ
ಳೌಷಧಿಯುಹೊರೆಸಹಿತಾಳ್ದನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ‖೫೩‖ ಸಿಂಧುಮಧ್ಯದಲ್ರೈದುಪವನಿ
ಲನ | ನಂದನನತಡದಳಾಳಭುಜಬಲ | ದಿಂದತಾಗುವೆಕಾಡಿಸಂಜೀವಿನಿಯು
ತಾರದೊಲು ‖ ಇಂದುಧರಕಮಲಾಸನನುಸಂ | ಕ್ರಂದನಾದಿಸಮಸ್ತಸು
ರಮುನಿ | ವೃಂದಗೆಲಲರಿದೆನುತತಾಗಿದಮಾಲ್ಯವಂತಖಳ ‖೫೪‖

ತಡದುಹಳಚಿದಗನಿಲಜನನಾ | ಕಡಲನಡುವೆಸುಮಾಲ್ಯವಂತಸು | ನ
ಡದುದಿಬ್ಬರಸಮರಕರಘಾತದಲಿಶಾಲ್ಮಲದಲಿ ‖ ಘುಡುಘುಡಿಸಿಕೋಪದಲಿ
ಮಾಗುತಿ | ಸಿಡಿದುತ್ತರಿಮುಸ್ತಕದೊಳೆರಗುವ | ಕಡುಹೆನವ್ರೋಲುಬ್ಬಿದ್ದತಿ
ವಿದನುಖಳನನಡುಶಿರವ ‖೫೫‖ ಬಿದ್ದನತಳದೊಳಧಿಕಕೋಪದ | ಗುದ್ದಿ
ನಲಿಪಾತಾಳಲೋಕದೊ | ಳದ್ದಿದನುಪಡಿತಳಿಸಲರಿಯದೆಮಾಲ್ಯವಂತಖ
ಳ ‖ ಹೊದ್ದದನುರಘುಪತಿಯುಕಾರ್ಯದ | ಒದ್ದಿಕಾರನುಕಡಲತಡಿಗಾ |
ಮದ್ದುಮೂಲಿಕೆಹೊರೆಸಹಿತಲೋಕಟಕರಕ್ಷಕನು ‖೫೬‖

ಹೊಳಕಿದುದುಕಿರಣಾಳಿಗಗನ | ಸ್ಥಳದದಿನಮಣಿಯುಂದದಲಿಕಪಿ | ಕಾ
ಲಲಲಾಮನುತಂದಸಂಜೀವನಿಯುತೇಜವಮುಯು ‖ ಅನುಜಗಳಿವನುತೋರಿ

ದೀವಿಗೆ| ಯೊಳಗೆ ತಲೆದೋರಿಸಲುಬಹುದೇ । ನಳಿನಸಖನೆನುತ ತ್ರಿದಸು ಸಿಂಜಿನಿಯು ಕಾರ್ಮುಕವ ... ॥೫೭॥

ತರಣಿಯಲ್ಲಲೆಜೇಯಹನುಮನ । ಬರವ ಚೈತ್ರನೆನುತ ಧನ್ವಂ । ತರಿಯ ತನುಜಸುಷೇಣಜಾಂಬವರೆದ್ದು ಕೈಮುಗಿಯೆ ॥ ಬರವ ಕಾಣುತ ಹನುಮನೆಂದೇ| ಕರದ ಕಾರ್ಮುಕದಂಡವನು ಕೆಲ| ಕಿರಿಸಿ ಮನದಲಿ ನಗುತ ಪಾಲ್ಯೆ ಯೆಂದನಾ ರಾಮ ... ॥೫೮॥

ಅಂಜನಾಸುತನಾಕ್ಷಣದೊಳಗ|ಕಂಜಬಾಂಧವಕಿರಣತೇಜಃ ಪುಂಜದೌಷಧಿ ಹೊರೆಸಯುತ ತಲಾಳಿದನ ಪದಯುಗವ ॥ಕಂಜಕಭಿನವ ಮಸ್ತ್ರ ಮುಕುಳಕ ರಾಂಜಲಿಯೆ ಳಿಹ ಪವನತನುಜನ । ಮಂಜುಳದ ಕರಕಮಲದಲಿ ತಡವರಿಸಿದನು ರಾಮ ... ॥೫೯॥

ಅರಸಿನಾಲೌಷಧಿಯ ಕೊನೆಗಳ ।ತಿರಿದು ತೀಡಿ ಸುಷೇಣ ಮೂಗಿನಲಿ ರದು ನಿಲಿಸಿದನಾ ಸುಮಿತ್ರಾಸುತ ವಿಭೀಷಣರ ॥ಅರಸಿ ಸುಗ್ರೀವಾದಿ ಸುಭಟರ ಮರವೆಗಳ ಮಾಣಿಸಿದನಂಬುಧಿ । ಯುರುಬಿನ ಪ್ರೊಲುಬ್ಬರಿಸುತಿರ್ದುದು ಕೂಡೆ ಕಪಿಕಟಕ ... ॥೬೦॥

ಉಬ್ಬಿದುದು ಹರುಷಾಬ್ಧಿ ಮಾಯಾ ।ಕೆಕ್ಕನಿಂದೀವರದಳಾಕ್ಷನ ।ಗಕ್ಕರಿನ ಹರುಷದಲಿ ಬರ್ಹಿ ರ್ಮುಖರುಗ ಹಗಹಿಸೆ ॥ಒಕ್ಕದಂಬುಜದಲರನಪ್ಪಿದ| ನೆಕ್ಕುತುಳದಲಿ ಭೂಮಿಪತಿ ಮುಂ|ದಕ್ಕೆ ಕಮಲಜನ ಹನುಮಿತ್ರಾಸೂನು ರಕ್ಷಕನು ॥೬೧॥

ಆದುದಿಲ್ಲಾ ದಿವಸದಲಿ ಸಂ ।ವಾದವಿತ್ತಂಡಕ್ಕೆ ತರಣಿಯು । ಹೋದವು ನದೆನು ರಾಗಹಬ್ಬಿತು ಹಗಲಿನಗ್ರದಲಿ॥ ಆದಯಾಂಬುಧಿ ತೋರಪಪತಿ ಂಸಾಹ್ಲಾದದಲಿ ಸುಗ್ರೀವಸಹಿತನ । ಹೋದರನ ಕೈವಿಡಿದು ಹೊಕ್ಕನು ತನ್ನ ಪಾಳಯವ ॥೬೨॥

ನಲವತ್ತೇಳನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ನಲವತ್ತೆಂಟನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ| ರಣಪರಾಜಿತನಾಗಿ ಕಲಿರಾ ।ವಣನು ರಣದಾಯತಿಕೆ ... ಲಿವನಾ|ರವಣ ಮಹಾಮಯಜ್ಞವನುಪಕ್ರಮಿಸಿದನು ರಜನಿಯಲಿ ॥

ಪದ್ಯ॥ ವಸುಮತೀಪತಿ ಸೂನು ಕೇಳಾ| ದಶಶಿರನು ರಣಭಂಗದಲಿ ತಲೆ॥ ಮುಸುಕಿನಲಿ ಸಾರಿದನು ಸಂಜ್ಞಾಗೃಹವ ಸಿರುಳಿನಲಿ ॥ ಬಿಸುಗುದಿಯು ಬಿರುಸುಯ್ಲು ಸುಯ್ಲನ । ಮಸುಳಿದಾನನಮಂಡಲದ ಬೇ । ವಸದ ಕರಣೇಂದ್ರಿ

ಯುದೆಖಳನೊರಗಿದನುವಾಂಚದಲಿ ‖೧‖

ಮಾಣತಾದೆನುವಗಾವನಾಡಿದ| ರಾಣಿಯಾಲಿಕಾಮುಕವಿಕಾರದಿ |ಕಾ
ಣದಾದೆನುಕಲಿವಿಭೀಷಣನುಚಿತಭಾಷಿತವ ‖ಪ್ರಾಣಮಿತ್ರನಲಾಪ್ರಹಸ್ತ
ನ | ಲಾಣಮುವತಳಿದೆನುಜನನಿಯು | ಜಾಣಿಕೆಯಜ್ಯೋತ್ಯತ್ತ್ರವನತಿ
ಗಳದೆನಕಟೆಂದ ‖೨‖

ಏನ ಪಾಪ ವೃತನ್ನಕಟ್ಟಭಿ| ಮಾನಭಂಗಸ್ಥಿತಿಗೆಹರಣವ|ನಾನರೇ
ಶ್ವರಸಿತ್ತಸಂಧಿಗೆವುಣನುಬಾರಿಯಲಿ| ಹೀನತನವಾಯ್ತಕಟಜಗದೊಳ್|
ನೂಕಿಲ್ತಿಗೆವುರಳಿಗಾಳಗ |ವೇನಿಧಾನಿಸರಾಘವೇಂದ್ರನೊಳೆಂದನಸು
ರೇಂದ್ರ ‖೩‖ ತಲೆಯುಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡ ಭವನಕೋಟಲಿ ಮುಕೊಡಹಿಸ
ವಸ್ತ್ರಭೂಮಂ |ಡಲವತ್ತೊಳಲುವದೆಂದುವತವಿಸ್ಕಂದುವುತಬೇರೆ|
ಉಳಿದಬಯಕೆಯುಬಿಸುಟುಹಾಲಾ | ಹಲವನಂಗೀಕರಿಸುವದೆಹಗೆ| ಗಲ
ಹವಿನ್ನಕಟಕಟಕಷ್ಟದಕಡೆಯುವಗಾತೆಂದ ‖೪‖

ಮನದೊಳೀಪರಿಹಲುಬುತಾಖಳ|ನೆನದುಕೊಂಡನ ಬೆಚ್ಚಿ ಪ ವೆಸಾ
ವನಜಪೀಠನನಿಗಮುಜೂಟನಕೋಟಹೋಮದಲಿ ‖ ತನಗೆನೂರ್ಮಡಿವಿ
ಕ್ರಮದಸೊಂ|ಪಿನಮಹಾಭಟಕೋಟಿರಾವಣ | ರನುವಹಾಕ್ರತುಕುಂ
ಡದಲಿಹೊರವಡಿಸುವೇನೆಂದ ‖೫‖ ಅಳಿದಧೂಮ್ರಾಕ್ಷಾದಿಸುಭಟಾ |ವಳಿ
ಯನೆಬ್ಬಿಸುವೆನುಮಹಾಹವ | ಲಲನೆಯನುಕರವಿಡಿವೆಗಹನಕೆಗಂಹರೀ
ಸುತೆಯು ಹಲುಬಿವಾಡಳೆದೇನೆನುತನಿಜ | ಲಲನೆಮಂಡೋದರಿಯುಕರ
ದ| ಗ್ಗಳದಯಜ್ಞಾರಂಭವನುಕೈಕೊಂಡನಸುರೇಂದ್ರ ‖೬‖

ಕರಸಿಖಳವಿಪ್ರನಮುಖದರಿ | ಕರವಸಂಪಾದಿಸಿವಿಮೂಢರ | ಗುರು
ನಿಜಾಂಗನೆಸಹಿತಬಂದೀರಿದನುಕ್ರಪ್ಪಕವ‖ಧುರದಕಟ್ಟಾಡಿಯಲಿಲಂಕಾ|
ಪುರದಹೊರವಂಟಸುರವಿಪ್ರರ ನೆರವಿಸಹಿತನಿಕುಂಭಿಣಿಮುನಿಳಯಕ್ಕನ
ಡೆತಂದ ‖೭‖ ಇಳಿದ ಧನದವಿಮಾನವನುನಿಜ| ಕಾಲದವ ಸದೇವತೆಯು
ನೃಕುಂ|ಭಿಣಿಯುನಿಳಯವಹೊಕ್ಕ ನೊದರುವವ ದ್ವಿಪೀಠದಲಿ‖ಹಲವು
ಪ್ರಜಾವಿಧವಿದೇಪಿಯು, ನೊಲಿಸಿಹೊಕ್ಕನುಮಾಯವಿಸ್ಮಿತ|ಬಿಲನಾಖ
ದವಿತಳದ್ರದೇವದಯಜ್ಞಮಂಟಪವ ‖೮‖

ತಿಂಗಳ್ಕಿತಾದಂತೆಕಾಪಲ |ಸಿರಿಸಿದನುಬೇತಾಳಜಟ್ಟಿಗ| ನಿರುತಭೈರ
ವ ಗೊಳನಾಥವ್ರನುಮಬುಜಬಲರ ‖ ದರದಕತ್ತಿಕವಾಲಪಾತ್ರಯ| ಶಿರ
ವನಾಲೆಮುಂಡಾ, ಮೇಘದ | ಹೊರದಬಾತಿಯಾಭೂತಗಣಬಳಸಿದುದು
ಮಂಟಪವ ‖೯‖

ಕಾಳಿದುರ್ಗಿವರಾಹಿಭೈರವಿ । ಶೂಲಪಾಣಿನಿಚಂಡಿಚಂಡಿಕ।ರಾಳಿಕಾ
ಮಾಲಿನಿಮಹೋದರಿಮುಕ್ತಕೇಶಿಗಳು ॥ ಕಾಳರಾತ್ರಿಜ್ವಲನಮುಖಿಘಂ।
ಟಾಳಿಶಾಂಭವಿಘನತಪಸ್ವಿನಿ । ಭೀಳದಂಷ್ಟ್ರಪ್ರಭೃತಿಯಿದ್ದುದುಕರದ
ಕತ್ತಿಯಲಿ ॥೧೦॥ ಮಾರಿಸಾಲಿನಿಚಂಡಪಾಣಿನಿ ವಾರುಣೀಶ್ವರಿಧೂಮ್ರ
ಮುಖಿಕಾ।ಬೇರಿಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನಿಪ್ರಣಯಿನಿಮಹೇಂದ್ರಾಣಿ॥ಘೋರಪ್ರೇತ
ನಿನಾದ್ರಮುಖಿಕಾ।ನಾರಸಿಂಹಿವಿಮುಖ್ಯಬಹಳತ।ಘೋರಶಕ್ತಿಯು
ರಿದ್ದರೆತ್ತಿದಶೂಲಹಸ್ತದಲಿ ॥೧೧॥

ಕರಸಿದನುಮಯನನುನಿಶಾಚರ । ಗುರುವಚನವನುಮತದಿನಧ್ವರ
ವಿರಚಿಸಿದುದಾಸುರವಿಕರ್ಮಮಹಾಭಿಚಾರದಲಿ॥ತರಳಕೇಳ್ಕೆಕೋಟಿಹೋ
ಮದ । ಗರಿಕರದ್ರವ್ಯಂಗಳಲಿಕ।ರ್ಬುರಮಹೀಸುರನಿಕರಬಳಸಿತುಕುಂಡ
ವನುಮುಖದ ... ॥೧೨॥

ಕರಿಯಚರ್ಮದಹೊದಕೆಗಳನಿಡು । ಗರುಳುನವ್ಯಪವಿತ್ರಸೂತ್ರದ।ನ
ರರುಧಿರದನುಲೇಪನದದಾಸಣದದಂಡೆಗಳ ॥ ಶಿರದಬಿಡುಗೂದಲಿನದಕ್ಷಿ
ಣ । ಕರದಕತ್ತಿಯಲಾಭಿಚಾರಾ।ಧ್ವರದದೀಕ್ಷಿತತನವಕೈಕೊಂಡನುದ
ಶಗ್ರೀವ ... ॥೧೩॥

ಅರಿದುತನ್ನಯತಲೆಯುಮಿದುಳನು । ಕರದುಸ್ರಕ್ಸ್ರುವಮುಖ್ಯನಾ
ನಾ । ಪರಿಯಪಾತ್ರೆಯಮಾಡಿಮಾಂಸದಚರುಗಳನುಬಡಿಸಿ॥ ನೂರೆಮಿ
ದುಳಪರಮಾನ್ನವನುವಿ । ಸ್ತರಿಸಿಶೋಣಿತದಾಜ್ಯಪಾಪ್ರೋ।ತ್ಕರವಸಂ
ಪಾದಿಸಿದನಾಹವನೀಯಮಲಯದಲಿ ॥೧೪॥

ಬಲಿಮಜಠರಾಗ್ನಿಯನಥರ್ವಣ । ನಿಗಮಮಂತ್ರಂಗಳಲಿನಿಲಿಸಿದ।ನ್ನ
ಗಿದುಬದಿಯಸ್ಥಿಗಳಶುಷ್ಕಂಗಳಲಿಪಟುಗೊಳಿಸಿ ॥ ಅಗಲಿಸಿದತೋಳ್ಗಳು
ರಿಸ್ತರ । ಣಗಳವಿರಚಿಸಿನರದದರ್ವಿಯ।ಬಗಿದುಬೆರಳಲಿಬೇಡಿಕೊಂಡನು
ಹವ್ಯವಹನನ ॥೧೫॥ ಅರುಣಗಂಧಾಕ್ಷತೆಸುಪುಷ್ಪೋ।ತ್ಕರದಲಾಹುತ
ವಹನನರ್ಚಿಸಿ।ಸನಳಿರುಹಸಂಭವನನಾಹ್ವಾದಿಸಿಮಹೇಶ್ವರನ।ಸ್ಮರಿಸಿ
ಭಾರ್ಗವಮಂತ್ರಮುಖದು । ಚ್ಚರಣೆಯಲಿಕಡಿಶಿದಿದುಚಿಗುರುವ ।ಶಿರವ
ನಾಹುತಿಯಾಗಿಕೊಡುತಿರ್ದನುದಶಗ್ರೀವ॥೧೬॥ ಮೇಲೆಮೇಲೆತಿರಾಜ್ಯ
ಚರುಗಳು ॥ ಧಾಳಿಮಾಂಸಾಹುತಿಗಳಲಿಜಿಂ । ಹಾಳಿಗಳುನಿಗುರಿದವುನಿ
ಲುಕಿದವಾಧನಂಜಯನ । ತೂಳಿದುದುದುರ್ಗಂಧದುರುಧೂ । ಮಾಳಿವಿ
ಜೃಂಭಣವನುರೆ।ತಾಳಗವದುದುಥಳಪಳನೆಕುದಿದುಕ್ಕಿತಂಬುನಿಧಿ॥೧೭॥

ಬೇರಿತಿಕಿತಾರಾಳಿನಭದಲಿ। ಕ್ರೌರಿಡಲುಕುಲಶೈಲಧಕ್ಷ್ಮೂರಿ।ನೋರಿದವು

ಧಗಧಗಿಸಿದವುದಿಕ್ಕುಗಳಸುರಭುವನ ॥ ಓರುಗುಡಿಸಿದವೆವಾರತತಿಭಾ।
ಯಾರಿದುದುಮುರುಕದಲಿಕಪಿಬಲ। ತಾರುಘಟ್ಟಾಯ್ತುಮುಕೋಟಿದಶಾ
ಸ್ಯರುದಯದಲಿ ॥೧೮॥ ಏನಿದೀಯುತ್ಪಾತಜನಿತಕೃ । ಪಾನುಕಲ್ಪವ್ಯಾ
ಪ್ತಿಯೋಲಂ । ಕಾನಗರದಧಿನಾಥನುದ್ಯಮದಾಭಿಚಾರಕವೊ॥ ಸೀನುಬ
ಲ್ಲೈಹದನನೆನೆವಣಿ । ದಾನನವನೆಲೆದೇವತಪ್ಪದು ।ಮಾನುಷಾರಿಯು
ಕೋಟಿಹೋಮವಿದೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ॥೧೯॥ಅರಸಕೇಳಂದಿಂದ್ರಜಿತುವಿ
ಸ್ತರಿಸಿಬಧ್ವರಕುಂಡದಲಿಕ। ರ್ಬುರಕಲೇಂದ್ರನಕೋಟಿಹೋಮವುನ
ಡಿವುತಿದೆಬೇಗ ॥ ಹರಿಸುಹರಿನಂದನನನಗ್ಗದ।ಹರಿತನೂಭವನಂದನನ
ನಾ । ಹರಿಸಖನನಂದನನನೆಂದಸುರೇಂದ್ರಕೈಮುಗಿದ ॥೨೦॥

ಬಲ್ಲರವರಾಸ್ಥಳವನೀತ್ರಗ।ಳಲ್ಲದಾರಿಗೆನೂಕದೆನೆರಣ । ಮಲ್ಲರೆದ್ದರು
ಬೇಗಬೆಸಸೆನುತದಿವ್ರಕುಜಸಹಿತ॥ಎಲ್ಲನೇಕಿನ್ನೆಮ್ಮಹರಿಬದ। ಗೆಲ್ಲನಿಮ್ಮ
ದುಮೋಲೆನೀವೇ । ಬಲ್ಲಿರೆನೆಧಾಳಿಟ್ಟರಭುರ್ದಕೀಶಬಲಸಹಿತ॥೨೧॥ಮು
ಟ್ಟಿವಿಸಿದುದುಧಾಳಿಧಾಳಿಯು। ಧಿಟ್ಟರನುಭೂತಾಳಿಹೊಗಗುಡ । ದಟ್ಟ
ಹೊಯ್ದುವುಹೊಡದುಕೆಡಹಿದವಖಿಳದೆಸೆಗಳಲಿ ॥ ಅಟ್ಟಕಾರನಲಾ
ಜಗಂಗಣ। ಪಟ್ಟಣದಲಂಜನೆಯಸುತನಾ । ಜಟ್ಟಿಗರಜಂಗುಳಿಯನೊರ
ಸಿದನೊಂದುನಿಮಿಷದಲಿ ... ॥೨೨॥

ಅರಶಿದನುದಶಶಿರನನಾಗಿರಿ । ಶಿರದಶಕ್ತಿನಿಕುಂಭಿಣಿಯುಮಂ।. ದಿರದ
ಮುಂಭಾಗದಲಿಕಾಣದೆಕಲಿತರೋಷದಲಿ॥ಧರೆಬಿರಿಯಲುರಿನೆಗೆಯಲೊದ
ದನು । ಚರಣದಲಿಬಳಿಕಲ್ಲಿಕಂಡನು। ಸುರವಿರೋಧಿಯಹೋಮವೆಡೆಯ
ನುಹೊಕ್ಕನುರವಣಿಸಿ ... ॥೨೩॥

ಏನುಕಾವಲಭೂತಗಣವದ । ರೈಸುರೂಪಿನಲೊಬ್ಬರದರೊಳು । ಸೂ
ಸಿಬಿಡಿದೋಡದವೊಲುರಿಯಲಿಬಿಸುಟನವರುಗಳ॥ ಈಶನನುಕೈಮುಗಿದು
ಭೃಗುಜಮ । ಹಾಕುಲಗಹೊಸವಡಿಸಿದಶಮುಖ।ನಾಸುರಕ್ರತುಮುಖದ
ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯುಕೆಲಕೊದದ ... ॥೨೪॥

ತುಳಿದನನಿತ್ರರನನಿಲಸುತಹೊಳೆ । ಹೊಳಕಿರೂಪಾದಸುರಕೋಟಿ
ಯು । ನುಳಿಯುದಾಮಹದಗ್ನಿಕುಂಡದಲಿಂದ್ರಜನಸೂನು ॥ ಖಳಶಿರೋ
ಮಣಿಯುಂಗನೆಯುಮುಂ।ದಲೆಯುಹಿಡಿದುಟ್ಟದರ್ಸೀರೆಯು। ಸೆರೆಗಲೊದರಿ
ದಳಬಳಿಹಾಹಾರವದಸುರಂಗೆ ... ॥೨೫॥

ಆಕಟಲೋಗರಹೆಂಡತಿಯನ।ಪ್ರಕಟದಲಿಸೀತಂದೆಲೋಕ । ಪ್ರಕ
ಟದಲಿನಿನ್ನಂಗನೆಯುನಿನ್ನಯಸಮಕ್ಷದಲಿ । ಚಕಿತಕಲಷಾದಲಿವಿ

ಟ।ನಿಕರವೆಳೆದೊಯ್ಯುತ್ತಲಿದೆನಿ।ಶ್ಚಿತನಾದಡೆಸಲಹುಲಜ್ಜೆಯನೆಂದೆ ಳಾಕಮಂತೆ ॥ ... ॥೧೬॥

ಎಂಬನುಡಿರಕ್ಕಸನಕರ್ಣದೊ।ಳಿಂಬುಗೊಳೆಸಕ್ರೋಧಶಿಖಿಮುಖ।ದಂಬಕತ್ರಯದತ್ತಹಿಮುಕರಹಾಸವನುಸೆಳೆದು॥ಡೊಂಬಿನಾಡುವವಾಲಿತನುಜನ। ಸಂವರಿಸಿಹನುಮಂತದೇವಗೆ।ಘೊಂಬಿಸಲುಮುರಿದಿಕ್ಕಿದನು ಸೆಳೆದಾಮಹಾಯೋಧನ ... ॥೧೭॥

ಕೇಳೆಲಪ್ರೌಢಶಮುಖವಿಕರ್ಮದ। ಬೇಳುವೆಯಬೇಳಂಬಬೂದಿಯೊ।ಳಾಳುವುದುಕಕ್ಕುಲಿತೆಸಾಕಿನ್ನೇಕೆಜಯಮುಖದ॥ಕಾಳಗದೊಳನುಚರಿಸಿದೊದಗಿದ।ಡೇಳುವುದುಕಡಿಮುಡಿದಕೀರ್ತಿಲ। ತಾಳಿಕವಲೊವೆದಘನಲಯತನಕೆಂದನಾಹನುಮ ... ॥೧೮॥

ತಪ್ಪದೆನುತಸುರೇಂದ್ರನಾನುಡಿ। ಯೊಪ್ಪವಿಟ್ಟನುಬಳಿಕಲಾಹವ।ದರ್ಪದಲಿಕಾಲಿಕ್ಕಿದನುಕಮಲಜವರೂಥದಲಿ॥ಚಪ್ಪರಿಸಿದನುಹಯವನವನಿ। ಮ್ಮಪ್ಪನೆಡೆಗೀಹನುಮನಂಗದ।ನಿಪ್ಪಿಣನಕೊಂಡಗ್ನಿಸುತಸಹಿತೈದಿದನುನೃಪನ ... ॥೧೯॥

ತಂದುಮುಂದಿಳುಹಿದನುತಾರಾ। ನಂದನನಕಡಿಮುರಡನರಸಂ।ಗೆಂಡನೀತನದೆಸೆಯುಲಳಿದುದುಹೋಮರಾವಣನ॥ ಎಂದೆನಲುಮನಮರುಗಿ ಕಂಬನಿ। ದಂದುಕೆಡಿಸಿದಿರಕಟಕ್ಕೈಲಿಡೆ।ಕಂದನನುಹಗೆಗಿಕ್ಕಿಮಾಡಿದೆನಗೆಯುನಮಗೆಂದ ... ॥೨೦॥

ಎನಲುಜಾಂಬವದೇವಕೈಮುಗಿ।ದಿನಕುಲೇಂದ್ರಂಗೆಂದನಿದಕೇ।ನಿನಿತುಚಿಂತೆಮಹೌಷಧಿಗಳಿವೆಲಾಸುಷೇಣನಲಿ ॥ ಮನುಜನೇನಿನಿಸಿಂನಕ್ಕೃಪೆ ಸಂ।ಜನಿಸಲೇಳೊಸರಿದೆಕೊರತೆಯು। ಹನುಮನಲಿಹಾಯ್ಕಲಿಕಸಾಧ್ಯವದೇನುನಿಮಗೆಂದ ... ॥೨೧॥

ಬಾಸುಷೇಣಹಸಾಧನಮ್ಮಯ। ವಾಸವನಪೊಮ್ಮಗನನಯ್ಯಮ।ಹೌಷಧಿಗಳುಂಟಾದಡೆಬ್ಬಿಸುಜೀಯಯುಕಿದೆಯನುತ॥ ಆಸುಮಿತ್ರಾಸುತನನೆಬ್ಬಿಸಿ।ದೌಷಧಾರ್ಥದಲೆತ್ತಿದನುಸಂ।ತೋಷದಿಂದಪ್ಪಿದನುರಾಘವರಾಯನಂಗದನ ... ॥೨೨॥

ಎಲೆಸಮೀರಜದುಗುಡವೇನೆ।ಗ್ಗಳಬಲಾನ್ವಿತಭಟರನವಿಸ್ತಾ।ಬಲವನೆತ್ತಿದವೀರರಾರೆಮ್ಮಯಸಹೋದರನ ॥ ಉಳುಹಿದನರಾರೆನಗಸಾಧ್ಯಪು। ಸಲೆವಿಚಾರಿಸೆನಿನಗೆನಿನ್ನಿಂ। ದೊರೆಜಗದರಿವೀರಲೇದಪಚರಿಸಿದನುರಾಮ ॥ ... ॥೨೩॥

ಆನೆಧರಿಸುರಾಜೇಂದ್ರಲೋಕ । ವ್ಯಸನಹರನೆನಿಗಿದುಸೇವೆಯೆಂಬುದು। ವನವನಪಲಿಕರಕಷ್ಟದೇವರಿಗೆಂದುವಮಾತಲ್ಲ । ಜವನಗೆಲಬಹುದಾಲಯಾಗ್ನಿಯ । ತವಿಸಬಹುದಾಪ್ರಳಯರುದ್ರನ। ಬವರಕಾನಲುಬಹುದುಸೇವಿಸಬಾರದಕಟೆಂದ ... ॥೩೪॥

ಗಗನದನ ಕಂಡಿವೀಕ್ಷಿಸಲುಬಹುದುರಿಯ ನಪ್ಪಲಿಬಹುದುವಾರಿಧಿಯ ಸರಸವಾತಲಿಬಹುದುಚುಂಬಿಸಬಹುದುಫಣಿಮುಖವ ॥ ಹರಿಯನಪ್ಪಲಿಬಹುದುಸೀಳುವ । ಕರಗಸಕೆಕೊರಳೊಡ್ಡಬಹುದುಚ್ಚರಿಸಬಾರದುಸೇವೆಯೆಂಬುದನೆಂದನಾಹನುಮ ... ॥೩೫॥

ಮಾನಭಂಗವಮಾಡುವುದುನೆರೆ ಹೀನವೃತ್ತಿಯಬಳಸುವುದುದುಂ । ಮಾನದಾಗೆಲವೆನಿಸುವುದುತ್ತಮವಿರಲುವ್ಯಾತಮುಖದ॥ ಜ್ಞಾನಗೊಳಿಸುವುದಿತರಜನಕಭಿ । ಮಾನಗೇಡುಗನೆನಿಸುವುದುರಘು। ಸೂನುಚಿತ್ತೈಸರಸಸೇವೆಗಳೆಂದನಾಹನುಮ ... ॥೩೬॥

ಸೇವೆಸಾವಿನಸಂಗಡದವನೆ। ಸೇವೆದುಷ್ಟಾಚಾರದಾಗರ। ಸೇವೆಸತ್ಯವನೊತ್ತಿಯಾಳುವಸತ್ಯದಾಗರವು॥ ಸೇವೆಯುವಮಾನಕ್ಕೆ ಚಾವಡಿ। ಸೇವೆಪಾಪದಪ್ರಪಂಚವಿರುವುದು। ಸೇವೆಯಿಂದತಿಕಷ್ಟನಿನ್ನೊಂದಿಲ್ಲರಘುನಾಥ॥

ನಾವುದೇಸುಖಸೇವೆಗಿಂದವೆ । ಜೀವವನುಸಲಹುವದರಿಂದೆಸ। ಲಾವಿಭಾಕರಕುಲಜನತಿಕರುಣದಲಿಕೈನೀಡಿ॥ ಪಾವಮಾನಿಯಬರಸೆಳದುಸಂ। ಭಾವನೋಕ್ತಿಗಳಿಂದಜಾಂಬವ । ದೇವಯೊಗಳಲುತೆಗದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನುಸ್ನೇಹದಲಿ ... ॥೩೮॥

ಮಗನೆನೀಸೇವಕನೆಸೇವೆಯು। ಸೊಗಸಗೊಂಬವರಾವೆಮಾತಿದು। ನಿಗರಸಿನಗಿಲ್ಲ ಮೃಹೃದ್ಗತಮರುತನೀಸೀಗ॥ ಜಗದೊಳಗೆನಿನ್ನಿಂದಪೂಜ್ಯರುಬಗೆಯಲುಂಟೇಕಂದಹೇಳೆಂದ । ದಗಲದಾವೋಹವನುಮರಳಿಚಿತಂದನಾರಾಮ ... ॥೩೯॥

ತೆಗದಲಜ್ಜೆಯುಲಸುರಪತಿನಿಜ । ನಗರಕಭಿಮುಖನಾದಸಿತ್ತಲು। ಗಗನದಮುರಿಯುರೊಲಿದುಸಂತೋಷದಲಿಕಂಪಿಗೆಯು ॥ ಮುಗುಳುಸುರಿದರುಮೊರೆವಸುರಭೇ। ರಿಳರವದಲಿರಾಯತೊರವೆಯು। ನಗರದಧಿಪತಿವೀರನರಕೇಸರಿಯುಕಟಕದಲಿ ... ॥೪೦॥

ನಲವತ್ತೆಂಟನೇಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ನಲವತ್ತೊಂಭತ್ತನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ರಾಯರಘುರಾಜೇಂದ್ರ ನಿರ್ಜರ।ರಾಯರಥದಲಿಹೊಚೆದನುಖಳ।ರಾಯರಾವಣನೊಡನೆಸಕಲಸುರೌಘನಲಿದಾಡೆ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಎಲೆಕುಶಾನುಜಕೇಳುಕುಶಕೇ।ಳಳಿದಲಜ್ಜೆಯಲಸುರಪತಿನಿಜ್ವಲನೆಯನುಬೆಳಗೈಸಿರಿಪುವಿಜಯಪ್ರತಾಪಕದ॥ ಛಲಪದೋಕ್ತಿಯನುಸರಿರಜನಿಯ।ಕಳಿದುರಣವೀಕ್ಷೆಯನುಕೈಕೊಂ।ಡಳಿದುಳಿದಬಲಸಹಿತನಡೆಗೊಂಡನುರಣಾಂಗಣಕೆ ... ॥೧॥

ಬಿರುದಿನಬ್ಬರಗಹಳೆಗರದವು।ನರಪತಿಯನಬ್ಬರಿಸಿದವುಕಾ।ಹುರದಕದನವನೊಲಿದುಕೇಳುವಭೂರಿಭೇರಿಗಳ ॥ ತುರಗಕುಣಿದವುಕುಂಬುಬಿರಿದವಿಳೆ। ಬಿರಿಯೆಸಾರಥಿಬಿಲ್ಲಜೋಕೆಯ। ಸರಳಸಂರಂಭದಲಿಖಳನೊಕ್ಕನುರಣಾಂಗಣವ ... ॥೨॥

ಅರಿಯುಬರವನಕಾಣುತುರುಸಂ। ಗರಧುರೀಣಧನುರ್ಧರನುರಣ।ಕುರುವಣಿಪಕಪಿಭಟರಕೈಸನ್ನೆಯಲಿಸಂತೈಸಿ॥ಧುರಕೆನಾವಿನುತ್ತರಸ್ಥಿತಿ। ಗರಸಲಾದಶಶಿರನುಧರ್ಮದ। ನಿರತರಾವೈಯಿನ್ನುಗಾವಳಿಬೇಡನಿಮಗೆಂದ ॥

ಒಂದುಪೀತಪಟಾಗ್ರವನುರಣ। ಗಂಡವಿಗೆಬಿಗಿದುಟ್ಟುಕೈಯಲಿಸಂಧಿಸುತಸಿಂಜಿನಿಯನಿಶಿತಾಕ್ಷಧಿಯುಬಾಣಧಿಯು ॥ ಗಂಡಕೇರಿಸಿಹರದಜಡೆಗಳ । ನೊಂದುಗೂಡಿನಿಜಾಗ್ರವಾರಿ । ದ್ವಂದ್ವದಿಂಚಾಪವನುಧನಿದೋರಿದನುರಘುನಾಥ ... ॥೪॥

ಬಿಸುಟುಭಯವನುಬಳಿಕದೇವ । ಪ್ರಸರದಿವ್ಯವಿಮಾನವೀಥಿಯ।ಲೆಸದುದೈಗಗನದಲಿಶಕ್ತಿಶರಾಸನಂಗಳಲಿ॥ ನಿಶಿತಶಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿರಣಕ।ರ್ಕಶಪರಿಗ್ರಹನಿಕರದಲಿಯುಮ । ಪಶುಪತಿಬ್ರಂಹಾಮರೇಂದ್ರಾದ್ಯಖಿಳಸುರನಿಕರ ... ॥೫॥

ಸನಕನಾರದಭೃಗುಪರಾಶರ। ಮುನಿವರದ್ವಾಜಾತ್ರಿಜಟಜೈ । ಮಿನಿಮರೀಚಿಮತಂಗವೈತ್ರಾವರುಣಿಮೊದಲಾದ॥ ಮುನಿಗಳಭ್ರವತೀವಿನಿಂದುದು । ಮನುಪುರೂರವಮಿಕ್ಕಷೋಡಶ । ಜನಪರೈದಿವರೀಕ್ಷಿಸಲುನೃಪರಾಕ್ಷಸರರಣವ ... ॥೬॥

ಕೈಕಸೀದಿತಿಸೂನುಗಳುನಾ । ಯಕರುನಾಕಜರಶರಿದರುಪು । ಷ್ಪಕರಥಾಶ್ವಸುವಾಹನಂಗಳಳಿಸದರಭ್ರದಲಿ ॥ ಪ್ರಕಟಿಸಿಬಳಿಕಿತ್ತಸಮರೋ । ದ್ಯುಕಾತಸಾಹಸನಬ್ಬರಣೆನೋ।ಟಕರಕಳಕಳವಡಗಿಸಿತುಮೇಲುದಧಿಘೋಷದಲಿ ... ॥೭॥

ಖುರದ ಕೆಣಿಹದ ಕಿಸಿದ ಪಲ್ಗಳ । ದರಳ್ದ ನಾಸಾಪುಟದ ನೆಲಿದು । ಹ್ರೇಸಿ ದಳಿಸನ ... ಯುಲಿ ಘಣ್ಣಘಣ್ಣಧ್ವನಿಯು ॥ ತುರಗತುದಿಗಾಲಿನಲೆ ನಿಂಗೆ ಬೆಳೆ । ಹ್ರೇಸಿ ನೆಲನನುನಿಗುರಿರಾವುನ । ಸರಿಸದಲಿ ಸಡಗರಿಸಿದವು ಕುದುರೆಗಳು ಹಿನಲಿ ಕಣ್ಣನೊಳಗೆ ... ॥೮॥

ಘುಡಿಘುಡಿಸಿ ಹನುಮಂತನಧರವ । ನೊಡೆಯಗಿದು ಮಲತೆರ್ದ ನಾಗಡ । ಒಡೆಯುತೇರಿನ ತುರಗದಿದಿರಲಿ ನೀಲವಾಲಿಜರು ॥ ತಡದ ತವಕದಲಿರ್ದರೆಡೆಯುಲಿ । ಕಡಿದು ಬಿಸುಡುವೆ ರಥವನೆಂದವ । ಗಡೆಯು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿರ್ದನಂಬನು ಹೂಡಿ ಬಿಲ್ಲಿನಲಿ ... ॥೯॥

ಕಂಡನಿವರನು ಮಾನಚೇಷ್ಟೆಯು । ದಂಡಿಯನು ಸಾಕುಭ್ರಮಿಸದಿರಿ । ಕಂಡಿರೈಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ ಪರಿಣಾಮಿಸುವುದುಚಿತವಲೆ ॥ ಖಂಡಿತಕ್ಷ್ಮಾಪಾಲವೈಭವ । ಮಂಡನರು ನಾವ್ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪದ । ಕುಂಟಿತತ್ರವೆ ಸಾಕು ಸಮರವ ನೋಡಿ ನೀವೆಂದ ... ॥೧೦॥

ಅರಿಯರೇ ದೇವತೆಗಳಾನೇ । ಸರಿನವಂಶನ ಸಾದಿಪುರುಷನು । ಮೆರದನೆಂಬುದನಂಜಿಕೆಯದೇಕಿನ್ನಾನಮುಗೆನುತ ॥ ಹೊರಿಸಿ ಕರಸಂಘಟವನೊಸಲಿನ । ರೂರಲದೊಯ್ಯನೆ ಮಧುರವಚನದಿ । ನರಸುಪರ್ವರೊಲಿಂದ್ರಂಗೆ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿತಮರಗಣ ॥೧೧॥

ದೇವ ಬಿನ್ನಹ ಸಕಲ ಜೀವರ । ದೇವರಿರವನು ನೋಡು ಪದರಾ । ಜೀವವೇ ಸಂಚರಿಸುತಜಿರವು ಕುಳದ ಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ರಾವಣನ ನೋಡುರು ಮರೂಥದ । ರಾಮನ ಸಮರ ಪ್ರೌಢಿಯನು ನಿಮು । ಗಾವುದುಚಿತ ಪ್ರಿಯವಿದು ಹರಿಗೆಂದುದಮರಗಣ ॥೧೨॥ ಕೇಳಿದನು ಬಳಿಕಿಂದ್ರನೊಯ್ಯನೆ । ಮೌಳಿಯನು ಮಣಿದು ಬುಜಸಂಬವ । ಶೂಲಿಗಳಿಗಿವರನುಮತಾನು ಜ್ಞೆಯಲಿ ನಿಜರಥವ । ಮೇಳವಿಸಿ ಮಾತಳಿಯು ಕರದು ನ್ನ । ಪಾಲಚೂಡಾಮಣಿಗೆ ರಜನಿಯು । ಶೂಲಶೂಲಾಗ್ರಣಿಗೆ ಸಾರಥಿಯಾಗು ಹೋಗೆಂದ ॥೧೩॥

ಇದು ಕೊಕುರ್ಜನ ಮಹಾಶರಾಸನ । ಯಿದನು ಕೊಡು ಕೊಳ್ಳವು ಮತ್ರಕಲಶವ । ಕುದುರೆಗಳಿಗನೊಂಗಡೆಂದಮರೇಂದ್ರ ಮಾತಳಿಯ ॥ ಕದನಕರ್ಕಶ ಭೈರವನರಿಪು । ಹೃದಯವಿದಳನ ಭೈರವನದಶ । ವದನ ರಣಭೈರವನ ಬಳಿಗಾಗಿಂದ್ರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ॥೧೪॥

ಪಳಹರದ ಘಂಟಾರವದ ಸದಿ । ತಳದ ಕದಳಿಕೆಗಳ ಸುಮಾತ್ರ । ಪಳದ ಪಲ್ಲವ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಮಣಿಖಚಿತ ಕಾಂಚನದ ॥ ಹೊಳವ ಚಕ್ರದ ಚಿತ್ರಕೃತಿಯ ಚಾ । ಪಳದ ತೇಜಿಯು ಸೇವಿತದ ಸಕಲ । ಕ್ಕಳದ ದಿವ್ಯವರೂಥ ಹೊಳೆಹೊಳೆ ಪಿಳ್ಳದು ದಿಳೆಗಾಗಿ ॥೧೫॥

ನಿಗುರಿದಶ್ವಪಮುಖರಪ್ರಟಪಲುರೆ॥ ನೆಗದಭೂಳಿಯುಶಕ್ರಸೂತನ । ಹೊ
ಗಳಿಕೆಯುಭರಪ್ರಗಣೆ ಸುಬ್ಬರದಶ್ವರಘೂಸತಿಯು ॥ ಪೆಗಡದುಂಭಾಗದ
ಲಿನತಿಗಳಿ। ಹಗೆಯುಹರಿಬದರ್ಕಾಸಗೆಲಿದವು । ತೆಗದುಸಿಂಪ ದುತ್ತೇರುನಸು
ಭಯುದಲಿದಶಾಸನನನ ॥೧೬॥

ಅಣವುನಿಜಾರರಿಂಪತರಗವ । ಕಾಣಿಸಿಸೂತ್ರಾಭ್ಯಾಸರಚನೆಯು । ರ
ಣೆಯುವೆರದಿಳಿಗವನಿಗಸುರಾರಾತಿಯುಂಭ್ರಯುಲಿ ॥ ಮಣೆದವಾಳಿಯುನ
ಮುರವಂಶಾ । ಗ್ರಣಿಯುಸೇವೆಯುಚಿತ್ತವಿಸುರ । ಗಣದಬಿನ್ನಹವಿದುವರೂ
ಥಕಿಬಿಜಯುವಾಡಿಂದ ॥೧೭॥

ಇಂದುಪರ್ಯಂತರವುಸಮರ। ಸ್ಯಂದನದಸತ್ಯದಲಿರಿಪುಗಳ। ಕೊಂದುದಿ
ಲ್ಲೀನೆಲೆಗೆಪಂಗೇಕಮರವಲ್ಲಭನ ॥ಬಂದುದೆಲೆಸುರಸೂತಕೇ[illegible] ನಂದರ
ನಪುರುಷಾರ್ಥವಾಸಂ । ಕ್ರಂದನನಪೊಚ್ಚಿ ಸುಪೆನಾಜಿಯುಲಂಘಿಸರಾದ
ಲಿ ॥೧೮॥ ತಿರುಗುನೀನಲ್ಲಪೊಡೆಕೆಲಸಾ । ರಿರುವುದೀಯುಪಕಾರಣವ
ವಿ । ಸ್ತರಿಸಿಬಳಿಕಮರರಿಗೆಹೇಳೆಲೆಸೂತನೀನೆನುತ॥ ತಿರುಪನುದ್ಧಕೆಸೀವಿ
ಕೊಪ್ಪಿನ। ಕೊರಳನಾಕ್ರೈದಿಪುಧಿಯುಲಿಬಲು । ಸರಳಕೀಳುವಸಮಯದಲಿ
ನಾಂಡುನ ನಡೆತಂದ ॥೧೯॥

ಎಲೆನೃಪ್ರೋತ್ತಮಚಿತ್ತವಿಸುಹರ । ನಳಿನಭವಹರಶಿಖಿಯುವಾದ್ಯ
ರು । ಬಳಿಗೆಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರುಬಲೋತ್ಕಟದತನಿಂವುಡಿಯು । ಕಳುಹಿದಿವ್ಯ
ಸ್ಯಂದನದಾರಿ।ದಳವಮುರಿದಲೆನೋಡುಪವುಹಾಗೆ । ಯುಳಿವನಲ್ಲದೊಡೊ
ಲ್ಲೆಪೆಂದರುಹದನನೇನೆಂದ ॥೨೦॥

ನೋಡಿವಾಡುವದೇನುನೋಡದೆ। ಮಾಡದಪಕೃತವೇನುಗೆಲವಿನ। ಮಾ
ಡುನವಕ್ರಮನೆಮ್ಮಪ್ರತಿಕರ್ತವ್ಯವೇನೆಮಗೆ॥ ಕಾಡದಿರಿನೀವೆನವಿಭೀಷಣ।
ಬೇಡಿಕೊಂಡನುಚರಣಯುಗಳಕೆ।ನೀಡಿದರುಮಸ್ತಕವನಿಜಸುತಜಾಂಬವಾ
ದಿಗಳು ॥೨೧॥

ಐಸೆಮತ್ತೇನೆಮಗೆಪರಬಲ ।ದಾಸೆಯುಲಿಗೆಲವಾದಡಾಗಲಿ । ವಾಸಿಯೋ
ಕೆನುತೇರಿದನುಸುರರುಲಿಯೆಘನರಥವ ॥ ಆಸವಿಗಾರಜನುಬ್ಬಿಬೊಬ್ಬಿರಿ
ದಾಸುರಸ್ಯಂದನವರತ್ನನಿ । ಲಾಸದವುಲಧ್ವಜಪಟಲಗೆಯುವೋಲೆವಂಡಿ
ಸಿದ ॥೨೨॥ ಧುರಕೆನವಿುಸಿರಘುಕ್ಷಿತೀಶನ । ಚರಣಕಾನತನಾಗಿರಥಕಾ ।
ಪ್ಪುರಿಸಿವಾಘುಯುಕೊಂಡುಹಯುಕಂಧರವಬೋಳೈಸಿ ॥ ಅರಿಯುಸೂತನ
ಮೂಸಲಿಸಿಭ। ಪ್ಪುರಿಸಿದನುಗವಾಕ್ಷವಾತಳಿ। ಸುರರುಕುಸುಮಾಂಜಲಿಗೆದರೆ
ಕೆದರಿದವುಹಯುಸಿಕರ ॥೨೩॥

ನೊಣಗಿದವ್ರಣಿಕಾಸ್ರಳತತಿಬಿಗು । ವಳಯುಘಂವಾದಿಭ್ರದವಾರರ। ಲಿಳಿ ಬಿರಿಯೊಳಿರ್ದುದಕ್ಷೀಗಳಸುರಸೇನೆಯಲಿ ॥ ಖಳಸುರೋತ್ತಮಸಾರಥಿಗಳಿ । ಕ್ಕಲಿಸಿವೆಲನಾಮುಂದುತುರಗಾ। ವಳಿಯುಬಿಟ್ಟರ। ಪಡಿಮುಖಕೆರಾಘವನಕುಳದ ॥೧೪॥

ಮನದವುತ್ಸಾಹೋಹದುಬ್ಬಿನ । ವೊನೆಮಲುದುರುವಕಿಡಿಮುಕದುಹಿನ । ಕೊನರುವಾಯುತಿಕೆಗೆವೀರಾಳಾಪದುಬ್ಬರದ ॥ ಘನಪರಾಕ್ರಮದಭಿರಯುದಸಂ। ಜನಿತವೈರದಲುಬ್ಬಿಬೊಬ್ಬಿರಿ । ದನಿವಿಷ್ಟಾಸುರನಿಕರಹೊಗಲುಕೆದರಿದನುಕಣೆಯು ॥೧೫॥

ರಣಗಲಿಗಳಬ್ಬರವುಹಾವರಾ । ಗಣಕದಂಬದಸ್ವೈಗೆಯಾಲಿಥಾ । ರಣಿಗೆರ್ಘುಡಿನದುತಿಮಿರಶರಭೀಂಕೃತಿಯುಶಬ್ದದಲಿ ॥ ಹಣಿಗೆಬೀಸರದೋರೆರಾಜಸ। ಗುಣದನಿಭುಕರ್ನದಲಿಬೆರಳಿನ । ಬೆಣೆಯುಕ್ಕಿದಲೆೊದಸಿದವ್ರುಪ್ರತಿಸಬುದವಬುಧಿಯಲಿ ॥೧೬॥

ಚಂಡಬಲರಿಬ್ಬರವುಹಾಕೋ। ದಂಡವಿದ್ದುದುಖರರ್ಮಿಚಿಮು । ಮಂಡಲಾಕಾರದಲಿಕತ್ತಕಿರಣಂಗಳಂದದಲಿ ॥ ಚಂಡಿಸಿರ್ದವ್ರುಬಾಗಿಜೊಡಲಿನ । ಮಂಡೆಗಳಬಿಡುದಿಟ್ಟಗಳಹುರಿ । ಗೊಂಡಹೊಸಹೊಗರುಗಳಸುಭಟರುಪಮರಕೇಳಿಯಲಿ ॥೧೭॥

ಆ ಮನುಜಸುರರುಬ್ಬವರುರಘು । ರಾಯುಸೆಸುಗೆಗೆಪ್ರೊತ್ತುರೇವುಜ । ವರಾಯಿಮುಂದಬ್ಬರಿಸುವರುಖಳನೆಸುಗೆಗಸುರಣ ॥ ಹೋಯಿತೀಹರಿದಿವಸವಂದುಘ । ವಾಯುವಾದುದುಮರುದಿವಸಬಲು । ಸಾಯುಕದಸಂಗ್ರಾಮುಘೊಗಳೆಸುರಾಸುರವಾತ್ರ ॥೧೮॥

ಮುರಿಸಿವಿದಿವರದಳಿತರಣಿಯು । ತೋರಿಕೆಯುಲಿಭಟೋತ್ತಮರುಕಣ । ನೇರಿಕಾವಿರಡಗೆಸೂರ್ಯನಬಿಂಬವಬುಧಿಯಲಿ ॥ ತೋರಲರಿಯದತ್ತಾಮಸಿಯುಕಾ। ಲುಪಿಕೆಮುಕಾಣಿಯುಲೊದಗಿದ। ರಾರಲೂಪಟದ್ವ್ಯಾದಶಾತ್ಮನಪದಪಾಶ್ರಯದ ॥೧೯॥

ಕುಶಸಿಕೇಸ್ರಿವರಿಮವಿವಭಾರಿಸಿದಬಿಂಕದಬವರಕಿಡಿಖಿಡಿ । ಮಸಗೆಕ್ಷಣಕಣೆಗಳಲಿಕಿಲಿಕೀಲಿಸಿರನಂಬರವ ॥ ವಿಶಿಖವಿಹರಣದುಬ್ಬರಕದಿ । ಗ್ವಿಸರದೊಗದವ್ರಪರಿಹರಿಯಾದಿಗ । ಳುಸುರುಗಳುಪಲ್ಲಟಕೆನಿಂದವ್ರುಲವಡಿಕೇಳಿಂದ ॥೨೦॥

ರಣಧೀರಂಕರನಹಿತಬಲಸಿವರಾ । ಗಣವಸಿಖಿಮುಖನಾನಲಾರದೆ । ಮಣಿತ್ತದಸುಬಿಸುಟಂಬರವನಂಬುಧಿಯಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ತಣಿದುಸಲಿಲದಕ್ಕೈ

ಶ್ಯದಲಿಪ್ಪೆ। ಮಣಿದುಮೂಡಲಕಡಲವಡಜನ । ಹಣಿಯಮೇಲೊಪ್ಪಿದೆನು
ೞವಿಯೂರನೆಯದಿವಸದಲಿ ॥೩೧॥

ನಡೆದುದಾದಿವಸದಲಿ ಪಿಡಿಕೊಲು। ಶಿಡಿಲುಸೀವರಿಸುವಪ್ರೊಲೆಪುಗೆಯು ।
ಲಿಡಿಯುಲಬುಜಭವಾಂಡಮಂಡಲಯುದ್ಧಖಾಂಡದಲಿ ॥ ಪ್ರ್ಯಡನವೀರಭ
ಟಾಂಧಕನಬಲು।ಗಡಿಯುಬವರಕೆ ಕೂಶನೆಕೇಳಿಂ । ಮಡಿಯುನೆಲುಸಂಗ್ರಾ
ಮತಲೆದೂಗಿಸಿತುಸುರಗಣವ ॥೩೨॥

ವೀರರಾಮನಬಾಣವರುಷಾ। ಸಾರದಲಿನೆನದಸುರಪತಿಕ್ರೈ । ಹಾವು
ಕ್ಬ್ರಡಪಾಗೆಕ್ಕೈಯೊಡನುಬ್ಬಿಬೊಬ್ಬಿರಿದು ॥ ಭಾರಿಭುಜದಂಡದಲಿನೆಗಹಿ
ದ। ನಾರುಭಟಿಯುಲಿಸುರರುಬೆದರೆವು । ರಾರಿದತ್ತಮಹೋಗ್ರಶಕ್ತಿಯನತಿ
ಕರೋಷದಲಿ ॥೩೩॥

ಮೂರುಜಗದತಿಬಲರೊಳೊಲೆಯು । ಕಾರಸಲ್ಲಾದಶವದನಹೊರೆ ।
ಯೇರಿಹೊಗೆಗಳತಳಗದದಹೊದರುಗಳಹೊಳಹುಗಳ ॥ ಮೂರಲಗುತ್ತೆ
ತ್ತಿಸಿದಶೂಲವ । ನಾರುಸಾವಿರಸೂರ್ಯಕಿರಣದ । ತೋರಿಕೆಯುಕ್ಕೈದುವನು
ಕ್ಕೈಯೊಡನೆತ್ತಿಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥೩೪॥

ಮೆರದುದಸುರನಹಸ್ತದಲಿಹೂ। ದುರುಗಲಿನಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯುಬೀಲು । ಸ
ರಿಯುರಕ್ತದ್ರವದನರಮಾಂಸೋಪಹಾರಕದ ॥ ಜರದುಕಲ್ಪಾನಳನನಾಲಿ
ಲಿಗೆ। ಗುರುಬಿನಲಿಗುಮ್ಮವಕಳಿಂಬದ । ಗುರುಬಿನಲಿಭೋಗ್ರರವಕೂಲ
ಮಹೋಗ್ರತೇಜದಲಿ ... ॥೩೫॥

ರಾಮಕೇಳೀಮೂರುಮುಖಕಜ । ಸೋಮಕೇಖರನಿಷ್ಟಗಳಲುಯು ।
ನಾಮವಿನಯುದವ್ರಕಣಾಗುಣಮತ್ತೆಬೇರುಂಟು ॥ ಈಮನುಷ್ಯಮಹೋ
ರಗಾಸುರ। ಭೂಮಿಭಂಜನದವ್ರಕಣಾಹೊರ । ಗೋಮದೀಯುಮಹಾಸು
ಭಾಷಿತಕೊಳಗುಗುನೀನೆಂದ ... ॥೩೬॥

ಆಪುಕಣ್ಣಾಹೋಮಾಗ್ನಿಮಧ್ಯದ । ಲುದಿಸ್ಪದಾಯುಧಮುಖದಕಿಖಿತ
ವಹ್ನದುಯುದಾವಿಷಹವಿಗೆಹದರಿಕ್ಕಿದುದುನೋಡೆನುತ ॥ ಹೊದರುಗ್ರೈಗಳ
ಲೆತ್ತಿಲಾವಣಿ । ಸಿದನುಸೀತೆಗೆಹೇಳುಹೇಳುಲ । ನುದಿಸಿದಡೆಮಾತುಗಳುಭ
ಯುಬೇಡೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ ॥೩೭॥

ಶೂಲವನನುಭಕಿಟ್ಟಬಾಹಾ । ಸಾಲನೆಂಗೈದೊದರಿತಿರುಗುವ । ಶೂ
ಲವನುಹಿಡಿದಬ್ಬರಿಸಿಮಗುಳಭ್ರಮಂಡಲಕೆ ॥ ಜ್ವಾಲೆಧಳ್ಳಿಸಲೆಂದುಬೊ
ಬ್ಬಿಯು। ತಾಳಿಪ್ರುವರಪಿಡಿಶುಮಗುಳೆಸು ।ರಾಳಿಬೆನರಲ್ಕಿಟ್ಟಲುಗ್ರೈಗಳನು
ಸಂಟಿಸಿದ ॥೩೮॥

ಎಲೆಲೆರಾಘವಕೇಳುಸೋಲದ | ಸುಳುಹನಿನಗಿಂದಿನಲಿಮುಂದೆಣ | ಗೆಲ
ವನೋಡುವದಿಲ್ಲನಿನಗಿನ್ನೀಸಮಸ್ತಬಲ ‖ ಉಳಿವುದೆಂಬುದಸಾಧ್ಯವೆನ್ನ
ಯು | ಬಲುಹನಾರಲಿಮೆರೆವೆನೆಂಬು | ವ್ಯಾಳಿಕೆತೋರಿದೆಬಿಡಲೊಬೇಡವೊ
ಹೇಳುಬೇಗೆಂದ ... ‖೩೯‖

ಕಾಯಲಾಪವರಿಲ್ಲಬೊಮ್ಮನು | ಬಾಯದೆಗೆಯಲಿನುಡಿಯಲೀಶನು |
ನಾಯಿಗಳಹೇಸದಿರುಹೇಡಿಗಳುಳಿದಸುರನಿಕರ ‖ ಕಾಯಬಲ್ಲವನೊಬ್ಬನೇ
ತಾ | ಸಾಯುವನನೀಗಾಡದಿರುನಿ | ರಪಾಯದಲಿನುಡಿಬೇಗಭಯಬೇಡೆಂ
ದನಸುರೇಂದ್ರ ... ‖೪೦‖

ಖಳರೊಳಗೆಬಾಯ್ಬಡಿಕನಹೆತಲೆ | ಗಳಿಗೆನಾಲಗೆಹತ್ತಲಾಧಿಟ | ಗಳ
ಹುಸಡೆಬಳ್ಳಿದನುನಮಗೀಪರಿಯಮಾತುಗಳು ‖ ಸುಳಿಯಲರಿಯವುನಾಲಿ
ಗೆಗವೆ | ಗ್ಗಳಬಲಾಶ್ರಿತರೊಳಗೆದುರ್ಬಲ | ರಳುಕುವರುಕಕ್ಕುಲಿತೆನಿನಗಿ
ಲ್ಲೆಸುಗುಬೇಗೆಂದ ... ‖೪೧‖

ಅದಕಿದಕೋಯೆನುತಕರ್ಕಶ | ಪೈದುವನುಕುಬುಬಿರಿದುಹಾಣಿಸ |
ಅವಿವಾಕರಸೂನುನೀಲಾಂಗದನಳಾದಿಗಳು ‖ ಕೈದುಡುಕಲನುವಾ
ಯ್ತುಲಕ್ಷ್ಮಣ | ಸೇವಿಪೆಂಬಿನೊಳಿರ್ದನಾಕ್ರ | ವ್ಯಾದವೈಷ್ಣವಶಾಯು
ನಾಳಂಗೆಂದನೀಹದನ ... ‖೪೨‖

ಈಮಹಾಯುಧಕಂಬತೊಡಗ್ಗೆ | ತಾಮಹದವೈಷ್ಣವದಶ್ಶೈವರ | ತೋ
ಮರತ್ರಯಕಲ್ಲದಿದುನಿರ್ನಾಮವಾಗದೆನೆ ‖ ರಾಮನದರಿಂಮುನ್ನಹೂಡಿದ
ನಾಮಹಾಸ್ತ್ರಂಗಳನ ಜಗದಮ | ಹಾಮಹಿಮನೇನರಿಯನೇಸಂಗರದ
ಜಯಸಿರಿಯ ‖೪೩‖ ಎಡದಲನುಜನನಯನದಲಿಕೆಲ | ಕಡೆಗೆಸಾರಿಸಿಬಲದ
ದೆಸೆಯಲಿ | ಜಡಿದುಪುಬಿನಲಿನಸುತಾದ್ಯರನಸುರವಲ್ಲಭನ ‖ ಕಡುಹಿನಾ
ಯುಧಪತ್ತಲೆವೆಗಳ | ಮಿಡುಕಿಸದೆಸಂಧಿಸಿದಸರಳಿನ | ಸಡಗರದಸಂಗ್ರಾ
ಮಲೋಲುಪಸಿರ್ದನೊಲವಿನಲಿ ‖೪೪‖ ಇಟ್ಟವನಬಳಿಕುಬ್ಬಿಬೊಬ್ಬಿರಿ |
ದಟ್ಟತರುವೈಮಾಸಿಕರಭುಗಿ | ಲಿಟ್ಟದಬ್ಬರವಮಮಚಂಡಮರೀಚಿಮಂ
ಡಲದ ‖ ಕಟ್ಟದುದುಕಪಿಸೇನೆಯಲಿಕಾ | ಲಿಟ್ಟದುರಿಸ್ಥೈರಿಸುವನೇಜಗ |
ಜಟ್ಟಿಮನುಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮನುಮಗನೆಕೇಳೆಂದ ‖೪೫‖ ಆವಚಿತ್ರಶರಪ್ರ
ಯೋಗವ | ದಾವಹಸ್ತಚಮತ್ಕೃತಿಯೊತಾ | ನಾಮಕೋದಂಡಪ್ರಚಂ
ಡದಸಮರಪೌರುಷವೊ ‖ ದೇವರಾಮನಬಾಣಮುಖದಲಿ ಮೂವರವತರಿಸಿ
ದುದಕಂಡೆನು | ರಾವಣನಕೈದುವನುಕಾಣೆನುಬೆರಗದೇನೆಂದ ‖೪೬‖ ಆ
ಡಗಿತಾನುಹದಾಯುಧದಬೆಳ | ಗೊಡನೆತರಣಿಯಬಿಂಬಿಸದುವಣ | ಕಡ

ಲೊಳಗೆಮುಳುಗಿದುದುಯುಸುದುದುಮೂಡಣಬಾಧಿಯುಲಿ । ಕಡುವೆರಗಿ
ನಸುರೇಂದ್ರಬರವನು । ಹಿಡಿದುಹೋರಿದನಿನಕುಲೇಂದ್ರನ । ಬಿಡುಸರಳ
ಸಂಗರದೊಳೊಂಭತ್ತನೆಯದಿವಸದಲಿ ॥೪೭॥ ಹತ್ತನೆಯದಿನಹರಿಹಿರಣ್ಯ
ಕ । ರೊತ್ತಬರದಾಹವಕೆನುರ್ಕೈ । ಮತ್ತುಮುಡಿಯನೆಕಾದಿದರುಕಳೆಯೇರಿ
ಕಡುಹಿನಲಿ ॥ ಕತ್ತಲೆಯುಬೆಳಗುಗಳಬಲುದಲೆ ॥ ಯೊತ್ತುಗಳದಿನವೈದು
ಮುಂದಣಿ । ಗೊತ್ತಿದವುಬಲುಹಾಯ್ತುರಣಹದಿನಾರನೆಯದಿವಸ ॥೪೮॥

ನಲವತ್ತೊಂಭತ್ತನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಐವತ್ತನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಸಕಲಜಗವೆಲ್ಲಡೆದಿವಿಜ । ಪ್ರಕರಕಂಪಿಸೆಕಾದಿ
ದರುಸೌ । ಮಿಕದಸಾರಂಭದಲಿರಾವಣರಾಮರಾಜಿಯಲಿ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಮತ್ತೆಮೋಹಿದವೆರಡುರಥಕೆಂ । ಪೊತ್ತಿದಿನನುದಯದಲಿಸೂ
ತನ । ಹತ್ತದಹೊಯ್ಲಿನಲಿಹೊಳಕಿದವಶ್ವವೆಡಬಲಕೆ ॥ ಒತ್ತಬರಿಸಿತ್ರುಸು
ರಕದಂಬವಿ । ಯತ್ತಳದವಳುಡಲಿವೀರಭ । ಟೋತ್ತಮರಸಂಗರವನೋ
ಡಲುಕುಶನೆಕೇಳೆಂದ ... ॥೧॥

ಲಲನೆಕೇಳೈಹನುಮನಬ್ಬರ । ದಿವಿಜಸೂತನಬೊಬ್ಬೆರಘುಸಂ । ಭವ
ನಚಾಪಧ್ವಾನವಾದಶಕಂಠನಬ್ಬರಣೆ ॥ ಅವನರಥಹಯಸೂತನಬ್ಬರ
ರವದರವಳಿಗಳೊಡವೆರಸಿಸುರ । ಭುವನವನುಬಿಡಿರಿಸಿಡವಾದ್ಯವಲೋಕಪ
ರಿಯಲಿತ ... ॥೨॥

ಕುಣಿವವಿಬ್ಬರಕುದುರೆಸಮರಾಂ । ಗಣದಸಾರಂಭದಸಗಾಥದ । ಸೆ
ಣಸುಕಾರರಸೂತರೋಜೆಯುಲಜಿರಂಗದಲಿ ॥ ಕಣೆದುಡುಕಿತ್ತುಬ್ಬರಿದು
ಕಲಿರಾವಣಪಚಾರಿಸುತೆಚ್ಚದಾದಿನ । ಮಣಿಕುಲೇಂದ್ರನನಮುಮಶರಮ
ಯಮಾಗೆದಿಗುಜಾಲ ... ॥೩॥

ಸರಳೋಸಂವರ್ತದತಮೌಘದ । ದಿಗುಳೊಪೇಳುವೆನೇನನಿಳೆಗಾಯ್ತಿ
ಗುಳುರಕ್ಕಸರಾಯನೆಚ್ಚಶರಾಂಧಕಾರದಲಿ ॥ ಹೊರಳಿಯೊದದುದುಸುರ
ರುಘಾಯುದ । ಲುರುಳಿದುದುಮಾನರವರೂಥಿನಿ । ಮರಳಿದರುನೋವಿನಲಿ
ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವಣಾನುಜರು ... ॥೪॥

ಹೆಣದುಕೊಂಡುದುದುಗಗನದಿಗುದಾ । ರುಣಿಗಳನುಘಟ್ಟಿಸಿರಿವುವಾ ।
ಗ್ನಣವಿತಾಳಿಸಿಮುಸುಕಿದುದುರಘುನಂದನನರಥವ । ತೃಣದುರಿಯತೀ
ವ್ರಾಗ್ನಿಯು । ಕೇವ್ರದಿಸಮರದಲಿಬಳಿಕ । ಕ್ಷಣದೊಳರಿಮಾಗ

ಣಿಕದಂಬವನೆಕೆದರಿದನುರಾವು ... ||೫||

ಒಳಿಕಹೇಳುವದೇನುನಿಬ್ಬರ | ಚಳಚೆವತ್ತ್ಯತಿಚಾಪದಿಂದು | ತ್ಸಳ
ಸುವಸ್ತ್ರದನಿಕರವುಸುಕೆತುಲೋಕಕಡಿನಾಲ್ಕು || ಹಳಚುವಂಬಂಬುಗ
ಳಲುದಿಸುವ | ಬಿಳಶಳದಕಟ್ಟ್ಯಲುಹುವುಊರ್ಭಾರ್ | ಕಾಳವನಿತ್ತ್ರವ್ರತರುಣ
ಕೇಳ್ತತ್ತ್ರೀಸದೇವರಿಗೆ ... ||೬||

ಹಳಚ ವಲಗಲುಗುಗಳಧಾರೆಯು | ಕುಳುಗೇಡಿಗಳುಬ್ಬದ್ದ್ರತಾರಾ | ವ
ಳಿಯುನಣದವ್ರತಳಿತವಿನಮಂಡಲದವಳಯುದಳಿ || ಬಳಿಸಲಿಸಿಬಿಗಿದೋಗುವ
ಕಾಗೊರ್ಗೆ | ಬಳೆಸಿಕಬುಜಿಭವಾಂಡಖರ್ಪರದೊಳಕಡೆಯುಸೇನೆಂಬೆನಿಬ್ಬ
ರಸವುರಸಂಭ್ರಮವ ... ||೭||

ಬಾಣವುಯುವಾಯ್ತಖಿಳಭುವನ | ಶ್ರೇಣಿಭೂವ್ಯೋಂಬರದವಿವರವ |
ಕಾಣೆನಂಬುಧಿಪೊಳತಂಬಿನಬೆನ್ನನುಸುರುವೆನು || ಸ್ಥಾಣುಕಮಲಭವ
ಪ್ರಮುಖಗೀ | ರ್ವಾಣರಗ್ಗದದಿವ್ಯಗಾತ್ರ|ತ್ರಾಣಗಳಧರಿಸಿದರುನಭದಲಿ
ಹುಸಿಯುಲೇನೆಂದ ... ||೮||

ಅಬ್ಬರೆಸುಗೆಯುಬಾಣಪಂಜರ | ವಬ್ಬರಿಸುತಿರ್ದುದುಧರಾತಳ | ಗಬ್ಬ
ರಿಸುತಿರ್ದ್ದುದುಸುರಾಚಲವವುರಿತೆಡಬಲಕೆ || ಗರ್ಭಕಲಕಿದಪವುರಿಯುರಜ
ಗ | ದುಬ್ಬಸವ್ರುಬಲುಹಾಯ್ತುಬಳಲಿಕೆ | ಯೆಬ್ಬಿಸಿತುನಿಜರವ್ರರಂಗಳನ
ಜನಪಟ್ಟಣಕೆ ... ||೯||

ಹತ್ತ್ರಡೇನೀಬಲುಕಾರಿಭ | ಟೋತ್ತ್ರವುರಲಾಸವುರಧೀರರೋ | ಪಾ
ತ್ತ್ರರಲ್ಲಾಹಿಂದುವುಂಪಣಯುಗದವೀರರಿಗೆ || ಎತ್ತಬಿಹದೇಬೆರಳನೆಂದು
ವಿ | ಯತ್ತಳದಲಾದೇವವುನಿನುಡಿ | ವ್ರುತ್ತಲಿರ್ದನುಹೊರದಹರುವದ
ಹೆಂಪಿಸುಬ್ಬಿನಲಿ ... ||೧೦||

ಹೋಗಲದಕೇಳುಭಯುಸುಭಟರ | ಮೇಗಣಾಹವವನುಶರಾವಳಿ | ತಾ
ಗಿತವ್ಮೊಳುಹಿಂಗಿಬಿಂನ್ಯದವ್ರವೀರರಿಗೆ || ಆಗವೋಕ್ತದದಿವ್ಯವುಂತ್ರದ
ಮೇಲೆವೆುರವ್ರದುಬರಿದೆಬಿಡಬೇ | ಡಾಗನೊಲಿವಡೆನೀವೆನುತಬೊಬ್ಬರಿದವಿ
ದ್ವಿಸೆಯು ... ... ||೧೧||

ಕೇಳುತಿದ್ದರುಬಳಿಕಮಂತ್ರಾಕ್ಷ|ರಾಳಿಗಳನಿಷುಧಿಗಳಲುಗಿದರು | ಬೋ
ಳವಿಸಿಬಲ್ಲುಗಳಸಂಭಾಳೆಯುಲಿವಂದಿಗಳ || ಸೂಳುವಾತಿನಹೆಂಬಳಿಯುಹಿ |
ಹ್ಯಾಳಿಕೆಯುಹೇವಗಳವುನದು | ಬ್ಬಾಳಿನಿಂದೆಜ್ಜಾಇದಗುಸುರಗರುಡಸಂ
ಬೋಹ ... ||೧೨||

ದಿವಿಜರಿಪುಕೇಳೆಲವ್ರೊಸಸಿಜ | ಭವಭವಾದ್ಯರಬಗೆಯುನಂಬೀ |ಹವ್ಯ

ನಂಗೀಕರಿಸಿದೆ ಯುಲಕಾಖೂಳರಂದದಲಿ | ಧೃವವುನಿನಗಾಯುಷ್ಯವೆಂಬು | ತ್ಸವದಿನವ್ಮ್ರನುಕೇಣಕಿಲಯುವ್ಮ | ತ್ಯುವಿನಕೈವಶವಾದೆನೀನೆಂದಸುರರಿಪುನುಡಿದ ||೧೩|| ಎಲವೊಕೇಳಿನಶ್ವದಡೆಯುಬಿಡು | ಚಲವನುರೆಯೊಗುಕಾವೆನಿನ್ನಯ | ತಲೆಯುತರಣಿಹಿಮಾಂಶುತಾರೆಗಳಿರವುಪರಿಯಂತ || ತೊಲಗುವುದುನಿನಗಪಜಯುವುನಿ | ರ್ಮಲನುನೀನಹಲೋಕದಲಿನಿಂನಳಬಳವದೇನೆಲವೊಬೇಗದಲಸುರಾಧನಗೆಂದ ... ||೧೪||

ಯಾಕೆನಿನಗೀವ್ಯಾತುನುರೆನಿನ | ಗೇಕೆಬಲ್ಲೆವುನಿನ್ನಪರಿಯನು | ಕಾಕನೇನಾನಚ್ಚಬೆಚ್ಚನವಾತದಂತಿರಲಿ | ನೂಕುಕಣೆಗಳಕವನನುಖವೇಕಾಕುಸಾವಿಂಗಳುಕವೆನೆಲೋ | ಕೈಕವೀರಕಕ್ಷಾಕ್ಷ್ಯಪ್ರೋದೆಯುವೇಕೆನಿನಗೆಂದ||೧೫|| ಇನ್ನುನಿನ್ನಶುಭಾಶುಭವುನಾವ್ | ಮುನ್ನಿಸಿದಕರಣಾನುವುತವೆಂ | ದೆನ್ನದಿಹದೇಲೋಕದದರಿಂದುಳುಹಬೇಕೆಂದ || ನನ್ನಿಯುಳ್ಳಿನಾವ್ನುಡಿದೆವಿದುತಾ | ನಿನ್ನಚಿತ್ತಕೆಬಾರದಿರೆರಣ | ಸನ್ನಹಿತನಾಗೆನುತತಗಬೆಚ್ಚನುದಶಾನನನ ||೧೬|| ಎಚ್ಚಬಾಣವನವರರಿವುವುರಿ | ದೆಚ್ಚಹಾಕಿದನೊಡನೆಲಯುಸ | ಪ್ರತ್ಯರ್ಚಿಬಾಣಪಬೊಬ್ಬಿರಿದುಬಿರಿತೋಡಸುರನಿಕರ || ಕಿಚ್ಚನಿಲುಕಿತುನಭಕೆರವಿರಥ | ದಚ್ಚಪರಿಯಂತವುರರುಟ್ಟಿದ | ಬಿಚ್ಚಬಿಸುಟರುಬೀಳ್ವಬಂಬಲುಗಿಡಿಯಧಾಳಿಯಲಿ ||೧೭||

ಉರಿಚಡಾಳಿಸಿದಿಜ್ಮ್ರಖವಖೊ | ಪ್ಪರಿಸಿದುದುಕಾಬೋರ್ಗೆವಿತಾಳಿಸಿ | ಹೊದುದಖುಜಭ್ಯಾಂಡದಂದದಕರ್ಣಿಕರ್ಪರವ || ಶರಧಿಕೊಳ್ಗುದಿಗುದಿದುದಟವೀ | ಚರರಬಲ್ಲವರಾರುಹೊಗದುದು | ಧರೆಧರಾಧಿಪನಂಜಿದನಧಕ್ಷುರಿಯಧಾಳಿಯಲಿ ... ||೧೮||

ವೀರಕೇಳ್ಕೈಬಳಿಕರಾವಣ | ವೀರಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚನಾರಘು | ವೀರನನುವೀರರಿಗೆವೀರನಲಾರಕೌಪ್ರಭವ || ನೀರಮುವುವಾಯಿತ್ತಳದಿಗಂತನ | ವಿಾರಪದನಿವ್ಮ್ರಯನೆಸುಗೆಗೆ | ವಾರುಣಾಸ್ತ್ರಕೆಕೇಡುಗೊಂಡುದುಸಕಲಸುರನಿಕರ ||೧೯|| ಒಡನೆಹೂಡಿದನಸುರಪತಿಕಂ | ಗೆಡೆಜಗತ್ರಯಕಲ್ಪಕವುದು | ಗ್ಗಡದಬಾಣವಭಾವಿಸಿತುಕತ್ತಲೆಯುನವನಿತ || ವ್ಯಡಸರೋಜಜರುಜಹುಟ್ಟಿನ | ಲೊಡರಿಸಿದರಂಭೋಜಪುತ್ರನು | ನಡುಗಿವಾತ್ರಳಿಧಾತ್ರಗೆಟ್ಟನುಕಾಣದರಿಭಟನ |ಂ ಕಳದುವುಾಡಿಗೆಯಿಂದರವಿಕುಲ | ತಿಲಕಹೂಡಿದನುಷ್ಣಕಿರಣಾ | ಕಲಿತರವಿವರ್ಗಣವನೆರದವುಬಿಂಬದಿನವುಣಿಯು || ತಲೆವಿಲುಗಳಿಂದಿಬ್ಬರೊಂದೇ | ಚಳಕವಲಿವಾಗಳಬಿಡೆಬಲು | ಗಲಹನಡವುದುಹಗಲಿರುಳುಹೋರಟಿಗೆಳಭ್ರದಲಿ ||೨೦||

ತರಣಿವಂಶಜರಂಬುರುಹನೀ । ಚರಕಳಂಬಹಗೆಲಲುಫಲಗಳ|ಗುಲ್ಮವ
ಗಾಢಭುಜಪತ್ರಾನಕಲಾಪಗೈಯೊಡನೆ ॥ ತಿರುವಿಸಲಿಸೆಲೆಗೊಳಿಸಿದನು
ಭೀಕರಯುವಾಸ್ತ್ರವನಮುನಿವಿಷಕೆ । ನೆರದುದಂತಕಕೋಟಿಹೊಗ
ರಿಡುವಧಿಕರೋಷದಲಿ ॥೨೨॥

ವಜ್ರಸಪಟ್ಟಿಸಪರಿಘಮುದ್ಗರ|ಪಾಶಬೇಟಕಖಡ್ಗಗಳುಬಾ|ಣಾಸನಾ
ದಿಸಮಸ್ತಕೈದುಗಳಿಂದಬೊಬ್ಬಿರಿದು ॥ ವಾಸವಾದ್ಯರಬೆದರಿಸಲುಭೂ ।
ವಿಶಾ... ಕ್ಷಣದಿನುಗ್ಗವು| ಹೇಳಶರಸಂಘಾಸದಲಿಬೊಬ್ಬಿರಿದಸಿದಿರ
ನಲಿ ॥೨೩॥ ಎಚ್ಚನವನಾಕ್ಯೊಡನೆತೆಗೆದೆಚ್ಚನವನಿಪನೇನಹೇಳುವೆ
ನೆಚ್ಚರಿಯನದನೆಂದುದೊಂದಕೆತ್ರೈಂತಕೋಟಿಗಳ |ಬಿಚ್ಚಬಿಸುಟುದು
ಭಾಳನೇತ್ರನನಿಚ್ಚಟದಸಿಶಿತಾಸ್ತ್ರಜಳಿಕೆದೆ|ಗಚ್ಚತಸುರಕುಲೇಂದ್ರ
ಹೂಡಿದನದಿವ್ಯಮಾರ್ಗಣವ ॥೨೪॥

ಅರಿಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚನೀರಘು| ವೀರನನುಮುಸುಕಿದವುಗಿರಿವೃಂದ|ದಾ
ರಕಾಧೀಶ್ವರನಮುಸುಕಿದಶೈಲಕುಲದಂತೆ॥ ಭಾರಿಭುಜಬಲನಸುರಹರಶ
ತ । ಧಾರಶರಪಲಿಘೂಳಿಗೆದರಿದ |ನಾರಿಕಪಿಬಲವಮರತತಿಲೊಂಡಾಡೆಗಗ
ನದಲಿ ॥ ॥೨೫॥

ಹಾಸಿಬಿಡದನುರೇಂದ್ರಜಯುದಭಿ|ಲಾಷೆಯಲಿಭುಜಗಾಸ್ತ್ರವನುಬಾ|
ಣಾಸನಕೆಒರಿಸಿದನುಬರ್ಹಿಮುರ್ಖರುಕಳವಳಿಸೆ ॥ ಕೇಶಪಡೆಪಡಲಿಡೆಬಳಿ
ಕ್ಕವ |ನಾಸುರದಿಬೊಬ್ಬಿರಿದುಸರ್ಪ । ಧೀಶಶಯನನಸಮ್ಮುಖಕೆಸುಳಿ
ಸಿದನುಮಾರ್ಗಣವ ॥೨೬॥

ನೆರದುದಂಬರವಳೆಯದಲಿರವಿ| ಗುರುವಣಿಪರಾಹುವಿನವೊಲ್ಪ್ರಾ|ತ್ಕ
ರಘಣಾಳಿಯುಕೆದರಿಕೆಯೆಚೂರಿಸುವನಾಲಿಗೆಯು ॥ ಉರಿಯನುಗುಳುವ
ಘೋರವಿಷದುಬ್ಬರದಹಾವುಗಳ್ಕಿದವುಸಿಂ । ಮುರಸನನುಭುಜಗೇಂ
ದ್ರಭೂಷಣಮುಖ್ಯರಳವಳಿಯೆ ॥೨೭॥

ಗಜಭಜಿಸುವನೆರವಾಮಗರುಡ । ಧ್ವಜನಲಾಸ್ಮರಿಶಿದನುವಿನತಾ|ತ್ಮಜ
ನನಂಬಿನವೊನೆಮುಲುಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚನುಶರವ ॥ ಭುಜಗತತಿಯೇನಾದು
ದೋಹರ |ಭುಜಡಹಾವಿಗೆಹೊಂಚಿಹೊಕ್ಕಿದು |ದಜನಕ್ಕೆಸನ್ನೆಯುಲಿತ್ತಿ
ರುಗಿತುಮೂಡಿಗೆಗೆನ್ನೃಪನ ॥೨೮॥

ಸರಳಹೂಡಿದನಸುರಪತಿಜಲ । ಧರದವೊಳಗಿನಮೋಹರದೊ|ಬ್ಬ
ರಿಸಿಸುರಿದವುಸಿಡಿಲಕಜ್ಜಗಳಭ್ರಮಂಡಲವ ॥ಬೆರಸಿದವುಮಿಂಚುಗಳುಸು
ಬದುದು |ವರುಷಧಾರಾಸಾರಹಗಲಕೆ|ಶಿರಗಳನಿತಸೆರಲಿಬೊಬ್ಬಿರಿದೆಚ್ಚ

ನವನಿಪನ ॥೨೯॥ಲಂಬಿಸಿದಸಂವರ್ತಮೇಘಾ।ಡಂಬರದಡೊಂಬಿಗೆಸವಿಸಾ
ರಕ ।ಳಂಬವನುಕಳುಹಿದನುಕಲಿಗಳದೇವನೆಸುಗೆಯಲಿ॥ಎಂಬೆನೇನನು
ಬೀಸಿದುದುಬಳ್ಳಿ ।ಕಂಬರದವಳಯದಲಿಭುವನಕೆ। ದಂಬಕಂಪನಕಲಿತಕ
ಲಪ್ಪಾಭೀಳಪವಮಾನ ॥೩೦॥

ಮುರಿದಮುರುವನಮೇಲೆಹೇವದ ।ಹೊರಿಗೆವಾಳರದೇವಹೂಡಿದ।ನೆ
ರಹುವಿಗೆಮಾರೀಚಸಿತ್ತಮಹಾಸುದರ್ಶನವ ।ಮರೆಯಿದೇನಾಹರರಚಿ
ತ್ರಕೆ ।ಬೆರಗೆಬೀರಿತುಬಳಿಕಖಚರೊ। ಬ್ಬರಿದುಸೆನದನುತನ್ನಮುನ್ನಿನ
ಸಕಲಸೈನಿಕವ ॥೩೧॥

ವೀರಕೇಳ್ಕ್ರಿಕುಶನೆನೆರದುದು ।ಭೂರಿಬಲಧೂಮ್ರಾಕ್ಷಕುಂಭನ।ರಾರಿ
ಯುದ್ಧೋನ್ಮತ್ತವಿದ್ಯುಜ್ಜಿಹ್ವನತಿಕಾಯ॥ ಘೋರಬಲಮಕರಾಕ್ಷಕಲಿ
ಜಂ ।ಭಾರಿಜಿತುವಿಂತ್ರಘ್ನಮುಖ್ಯರು। ಹಾರಥರುಸಂದಣಿಸಿದರುಶರಸಂ
ವಿವೇಕದಲಿ ॥೩೨॥ ಕಲಿನಿಕುಂಭತ್ರಿಶಿರದುರ್ಮದ ; ಕುಲಿಶದಂಷ್ಟ್ರಸು
ಪಾರ್ಶ್ವಖಳರೋ।ರ್ಮಹಾಮಹೋದರವೀರದೇವಾಂತಕವಿರೂಪಾಕ್ಷ॥ಪ್ರ
ಳಯಮುಖದಶಮುಖಸಹೋದರ । ರಳವಿಗೊಂಡಬ್ಬರಿಸಿಚಾತ್ರ । ರ್ಬಲ
ಸಹಿತವೇಢೈಸಿಕೊಂಡುದುರಾಘವೇಶ್ವರನ ॥೩೩॥

ಕರಿಕರಡಿಕಾಡೊಗ್ಗೀಣಸೂಕರ । ಹರಿಶರಭಶಾರ್ದೂಲವೃಕಭೀ ।ಕರ
ಮಹೋರಗಕದಳಿಖಡ್ಗಪ್ರಮುಖಕೋಳ್ನಗದ ॥ ನೆರವಿಗಳವಾಹನದರ
ಜನೀ। ಚರಕದಂಬಕಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯು । ಉರವಣಿಸಿಕೆದರಿದುದುಕೈ
ಕೊಂಡಟ್ಟಿಕಪಿಬಲವ ॥೩೪॥

ಪರಿಘಮುಸಲಮುಸುಂಡಿಮುದ್ಗರ। ಪರಶುಪಟ್ಟಸಭಿಂಡಿವಾಳದ। ಉ
ರವಣಿಸಿಕೊಂಡೆಶೆಯಲುಸಿಕಲ್ಲಹದಭಲ್ಲಹದ ॥ಶರಗದಾಚಕ್ರಾಂಭಿಘಾತ
ದ। ಸುರವಿರೋಧಿಗಳೊಂಸೆಶೆಯುಮೋ, ಹೆರಿರೆಮುಸುಕಿದುದಬ್ಬರಿಸುವ
ಬ್ಬರದಹರೆಗಳಲಿ ॥೩೫॥ಆವಮುಖದಲಿನೋಡಿದಡೆಕಲಿ। ರಾವಣನರಥವಿ
ದ್ರ್ಯದವನಕೆ।ರಾವರೋಷಾವೇಷವಿದ್ರ್ಯದುರಣದೊಳಗಲದಲಿ॥ದೇವರಾ
ಘವಕಂಡುಶಂಕಾ।ಭಾವಭಾರದಲಾವಿಭೀಷಣ ।ದೇವನಾನನವನುನಿರೀಕ್ಷಿ
ಸಿಶರಣಗಿಂತೆಂದ ॥೩೬॥ಏನಿದದ್ಭುತಹಿಂದೆಹೊದ್ದಿದ ।ಸೇನೆನೆರದಿದೆಹು
ಸಿಯೊನಮ್ಮಯು । ವಾನರರುಕೊಂದುದುದಶಾಸ್ಯನಕೋಟಿಹೋಮವ
ನು॥ ಈನಿಶಿತಬಲಹನುಮನಳಿದುದು । ತಾನಸತ್ಯವೊಮೋಣುಹರಚೆತು
ರಾನನರವರವೊವಿಭೀಷಣಹೇಳುತನಗೆಂದ ... ॥೩೭॥

ಎಲೆಜಗನ್ಮಯನಿನ್ನಮಾಯಾ।ವಿಲಸಿಕಿದುವೆಗ್ಗಳವೆಕೇಳುವ। ಕೆಲಸವೇ

ನಿದ್ರೆ ದುಮುಕಳಿವರಾಯರಾವಿನೋದಂಗೆ॥ಒಳಕನರರೆ ಬ್ರೋಲೋಕನೆಲ್ಲರ ಧು।
ತ್ರಿಲೋಕವೈಷ್ಣವಮಂತ್ರಮುಖದ।ಗ್ಗಳದಬಾಣವಹೂಡಿದನು ಕೊಂಡಾಡಿ
ದೇವಗಣ ॥೩೮॥

ಏನನೆಂಬೆನು ವೈಷ್ಣವದಮಹಿ ।ಮಾನಿಸಗೆ ಪ್ರಭೆಯುಕಂಬಿ ।ಧ್ವಾ
ನರ್ಝುಡಿದ ದುಹೊಳಕಿದಂದ ಝುಡಿತೆ ಮುಲಿಚಕ್ರಚಯು॥ ಭಾನುತೇಜದ
ಲಸಿಗದಾದಿಮು। ಹಾಸಿಸಿಡಶಸಾಸ್ತ್ರ ಸ್ತ್ರವಾಮು।ಯಾನಿಕಾಟಕದಂಬಕ
ಪ್ರಕೆದೀದವ್ರಕಡಿತದಲಿ ॥೩೯॥

ತರುಣಕೇಳಲ್ಲಿಂದಮೇಲವ। ಸುರಾಂತರಕೋಧಾಗ್ನಿ ಯುಲಿಸೀವಸೆಳ
ಳದನುಸರಸಿಜಾಸನತನಗೆಪೂರ್ವದಲೆ॥ಶಿರವನರಿದರಿಗಗ್ನಿಗಿತ್ತ ।ಸುರದ
ವರದಲಿಕೊಟ್ಟಪೋಷಿಪದು ಶಿರವಹೂಡಿದನಾಡಲೇನಿಂದಾದಿಗಳುಬೆದರೆ॥

ಅಳಿದನಜನಿದಕಂಡುತಂದೆಯು। ಒಳಗೆವಿಮಾನದಲಿಕೇಳಲಿಪಿತಾ
ಮಹಪಿತನಕೊಡುಹೈತ್ರಿಮಹಾಶರವ ॥ ಕಳುಹುತಹನವನದಂಹೃದ
ಯಾಳಿ ನಲನಸಂಧಿಸುವರಚರಾಚರ ।ಚರಿಸಲರಿಯದುಚದುರತ್ರಿಗೆಜಾಪ
ಲವನಿ ರೆಯೆಂದ ॥೪೦॥ನಾರಿನೀವ್‌ಕೆಲಕೆನುತರಿಪ್ರಘಟ ।ನಾರಿಬೊಬ್ಬಿರಿ
ದೇವಮುಷ್ಟಿಯು । ಬಾರವೇಷ್ಠಿ ಶರಾಭಿಮುಖಕೆಬ್ಬಿಸಿದನುರುಶರವ॥
ಘೋರತರಬಾಣಾಸನದಲಲು। ನಾರಿಯನುಕಡಿದುಡಿದುತೋಳ್ಗಳ।ತಾರೆ
[illegible]ಕೆತ್ತಿ ತಿರುಗಿತುಮತ್ತೆ ದುಾಡಿಗೆಗೆ।ಕೊ।ಮೂಡಿದವ್ರಭುಜಭುಜ
ಗಹುತ್ತಿಸೆ। ಳೀಮಿಂದುಹೊರವಡುವಪ್ರೋಲುಸ ಗಾಢ ಲನಹೆಸವ ರಸ
[illegible]ಚಿತವ್ರತಪ್ಪಲವ॥ ಬೋಡಿಗಾಣಿಸದಿಲ್ಲಿತನಕೊಂ ಡಾ ಬ ಹುದೆ
ಸುತ್ತುರಂಶಕಿಭೂತಹೊಗಳಲುಹೊಕ್ಕನಪರಾಂಬುಧಿಯುನಿನಬಳಿಕ।

ತೀರಿದವ್ರಹವಿನೇಳುದಿನಜ । ಜಾಝ್ಯರನಡದುದುಬಿಡದೆಕತ್ತಲೆ । ತೀ
ತಾವಿನಮಣಿಯುಜನನದಲ್ಲಿಸುರುವಿವಸ ॥ ವೀರತೋರವೆಯುನಹರಿಗೆರ
ಣ।ದೀರಲಂಕಾಪರಿಗೆನಡದುದು । ಭೂರಿಯಾಹವಬಂಣಿಸಲುತನಗರಿದ
ಲೇಯೆಂದ ... ... ॥೪೪॥

ಐವತ್ತನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಐವತ್ತೊಂದನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ರಾಯರಾಯರರಾಯರಾಘವ ।ರಾಯರಣರಂಗದಲಿರ
ಕ್ಕಸ। ರಾಯನನಗೆಲಿದೊಲಿಸಿಸಲಹಿದನಖಿಳಭುವನಗಳ ॥

ಪದ್ಯ॥ ಕೇಳಧೈರ್ಯಕನಿಮ್ಮರಘುಭೂಪ । ಪಾಲಕನಸಗರಡಸಮರಸ ।

ಲೀಲೆಯನುರಣಕೇಳಿಯೊಳುಲಂಕಾಪುರಾಧಿಪನ॥ಮೇಳವಿಸಿದವುಗ್ರಘಟಿರ
ವಾನಿ| ಸಾಸಿರದಬ್ಬರದಮರರಸುರರ | ಪಾಳಯದೊಳೊದರದಭ್ರಪಟಲ
ವಾಯ್ತು ಕಾಳಗದ ... ॥೧॥

ರಥಿಕರಿಬ್ಬರಬೊಬ್ಬೆಬಲುಸಾ | ರಥಿಗಳಬ್ಬರಘಟ್ಟರಣೆಸು | ಪ್ರಥಿತ
ಬಲರುದ್ದಂಡಕಾರ್ಮುಕದಂಡದಬ್ಬರಣೆ ॥ ರಥವೆರಡುರುತ್ತಾಳಗಮನ
ದ, ಪೃಥುಳಚಕ್ರಕ್ರತಿರಭಸತುಂಬಿತು|ಮಥನದಬುಧಿಯಸಬುದಕಿವಿಮಿ
ಗಿಲೆ ನೆಗಜತ್ರಯವ ... ... ॥೨॥

ಮುಲತಾನಿಂದವುತೇರುತೇರಜಿಯ|ಚಳಚವತ್ಕೃತಖುರದಹೊಯ್ಲ
ಗಳೊಳಗೆಬಿಡೆಬೊಪ್ಪರಿಸಿದವುಹಲವಿಗೆಯಹರಿಗಳಿಗೆ| ಕಲಹಗಳುಕಡು
ಹಾಗೆಕೇಳಹಚೆ| ನಿಲುಕಿನಿಂದರುರುಘವನಮೂ|ಬಲಿಸಿದನುಮೂಲೋಕ
ದಲ್ಲಣನುಗ್ರರೋಷದಲಿ ... ।೩॥

ರಾವಣಕೇಳಿನ್ನೇಕೆಸೀತೆಯ|ಕಾವಿತವುಕಡುಮರುಳಲಾಸು| ತ್ರಾಣವು
ಕಳುಹಿದತೇರಬಲುಹುಂಟೆಂದುಬೆರತೆಯುಲ ॥ವ್ಯೋಮಕೇಶವಿರಿಂಚಿಮು
ಖ್ಯರು | ಹಾವುಹಿಮಸುರಕೋಟಿಗಳುಸಂ| ಗ್ರಾಮಕಭಿಮುಖವಾದರ
ೞ ವಿಗೆಬಗೆವೆನಲ್ಲೆಂದ ।೪॥ ಎಲವೊರಾವಣಕೇಳುಶಂಕರ |ಸರಿಸಿಜೋ
ದ್ಭವಮುಖ್ಯದಿವಿಜರ|ಒಲಿದಘಟನೇತಾನದಾರೆಂದರಿದುದಿಲ್ಲವಲ|ಹಲವು
ತಲೆಗಳಹೊತ್ತುಕೊರಳಿನ|ಲಲಗೆಚಾಚಿದುನಾಸಿಕಂಗಳ| ನಿಲುಹಿಸೇ ಶ್ರೇಯ
ತೆಗವಪರಿಯನುನೋಡುನೀನೆಂದ ।೫॥ ಬಲ್ಲೆನೊಪ್ಪಿಸಿಕೇಳಿಹೆಂಗುಸಿ|
ನಲ್ಲಿಮಾಟದಬಲುಹುಹಳೆಹುಲು | ಬಿಲ್ಲಮುರಿದುಡನಟ್ಟಬಡಹರಾವನಬ
ಟ್ಟಯಲಿ | ಬಿಲ್ಲಕಳದುದನನುಜತಾಕಲು | ಖುಲ್ಲರೊಗಾಡಿದುವಕಾಗೆ
ಯು | ಹುಧಿನಿಂದಂಜಿಸಿದಬಿರಿದಿನಬಲುಹುತಾನೆಂದ .... ।೬

ಅರುನಿಂನವೊಲೆಳೆಯಹರಿಣನ ।ನಾರಚದಲೆಚ್ಚವರನಚ್ಚನ ।ನಾರಿ
ಯರುಸೀಗಾಡಿಹಕ್ಕಿಯನುಡಿಗೆನಡಿದಿವರ ॥ ನೇರಬಡಗೋಡಗಾವಕೊಂ
ದೀ|ವೀರತನವಾಗುರ್ಗಂಟುನಗದಲಿ| ಸಾಗರವಬಂಧಿಸಿದಬಲುಪಯದಾರಿ
ಗುಂಟೊದ ॥೭॥

ಹಿಂಪೆರಾವಣಿಯೊಬ್ಬಸಿದ್ರಗೆ| ನಂದಖಳನವನೊಬ್ಬನೆರೆ|ದಂದಿ
ಮಿಕ್ಕನವೀರರಪರಾಭವಿಗಳಾಳಿದವರು॥ ಮುಂದರಿಯದವಳಿದಲಾಬ
ಗೆ| ಯೆಂದುನೀನಬ್ಬಿದೆಯಲಾತಂ ।ನಂದಬೇರನಮಾಗನುತತೆಗದೆಚ್ಚ
ನಸುರೇಂದ್ರ ... ।೮॥

ಎಚ್ಚಶರಪನುಸವರಿಶಿವಶಿವ|ಮುಚ್ಚುಮರೆಯೇಕಿದ್ದಕೆಯಿಸಾಕ್ಷಗ್ರದಚ್ಚ

ರಿಯುಭಟನಲ್ಲವೇಬಲುಹೇತರದುನವುಗೆ ‖ ಅಚ್ಚ ಕೈಕಂಕಣಕವುಣಿವು ಯು । ದಚ್ಚಗಂನಡಿಯೇಕೆನವ್ಮುಯು । ದುಚ್ಚಗಣೆಗಳಕಲಹವನು ನೀನೋಡಿಕೋಯೆಂದ ‖ ... ‖೯‖

ಅಳುಕಿದನಲಾಕಾರ್ತವೀರ್ಯನು । ಕಲಹದಲಿನಿನಗಂಜಿಬಾಲವ। ಬೆಳ ಲಮ್ಮಿದೆವಾಲಿಬದುಕಿದನವುವುಪುರಹರನ ‖ ಉಳುಹಿದೆಯಲಾರಜಿತಶೈ ಲವ ‖ ತಲೆಕೆಳಕವಮಾಡಿದೆವಿದೇಹನ। ಕುಲವಹಲಹಿದೆಬಿಲುದೆಗೆಯಲಸು ಭಟನಹುದೆಂದ ‖ ... ... ‖೧೦‖

ಅದಡೆಯುತೊಡಕುವುದುತೋಟಿಯು।ದೈದೆನಗೆಗೆಡೆನವುಗೆನಿವ್ಮೋ ಪಾದಿಯಲಿನಾವಲ್ಲವಾಗಿದಶಾಸ್ಯಕೇಳೆಲವೋ ‖ ಆದಿಯಲಿನೀನವ್ಮುರಘು ವಂ । ಶೋದಯದಪಾರ್ಥಿವಕುಲೇಂದ್ರನ।ಕಾದಿಕೊಂದುದರಿಂದೆಕೆಣಕಿ ದವೈಸವಾವೆಂದ ‖ ... ... ‖೧೧‖

ಅದರಿನೀನೇಗುರುವಿರೋಧಾ।ಸ್ಪದನುನಾವಾಬಳಿಯಬವರದ।ಲೊಡ ಗಿದವುನಿನ್ನೊಡನೆಸವುರೋದ್ಯೋಗಕೇಳಿಯಲಿ ‖ ಆದನುನೀಕೈಕೊಂ ಬುದೆಂದ।ಗ್ಗದವುಹಾಪೋಘಾಸ್ತ್ರದಲಿತಲೆ। ಯುದಿರಲೆಚ್ಚನುಬೊಬ್ಬಿ ರಿದುರಘುಪತಿಪಕಾನನನ ‖ ‖೧೨‖

ದಿವಿಜರಾಯೆಂದುಬ್ಬಿದರುರಾ । ಘವನವುಹಿವೊಗೆಕವುಲಭವಭವ।ರ ವಿರಳಾನಂದೈಕಸುಖವುಯುರಾದರಭ್ರದಲಿ‖ ಅವತರಿಸಿದವುವುತ್ತೆತಲೆಗ ಳು । ಖವಖವಿಸುತಟ್ಟಯಲಿಕಲಿರಾ।ಘವವುಹೀಪತಿಕಂಡುಕೈಗಲ್ಲದಲಿಬೆ ರಗಾದ ‖ ... ... ‖೧೩‖

ಕದಬಡಿಸಿದನುಸುರಪತಲೆವು । ತ್ತುದಿಸಿದುದಕಂಡಕಟವುುಂದರಿ। ಯದೆವರೂಥವಕಳುಹಿಕೆಟ್ಟೆವುಕಲಹಕವನಿಪನ ‖ ತುದಿಗೆಗೆಲವೀರಾಘ ವಂಗಿ ! ಲ್ಲದಲೆಕೈಹಾವದಲಿನವ್ಮುನು । ಸದೆಯುದಿರನೆಂದೆಲ್ಲಬಾಡಿತುಸಕ ಲಸುರನಿಕರ ‖ ೧೪ ‖ ಬೊಬ್ಬಿರಿದುತಲೆವುತ್ತೆರಾವುನ । ನಬ್ಬರಿಸಿದವು ಕೈಗಳಸ್ತ್ರವ।ನೆಬ್ಬಿಸಿದನಂಭೋಜಸಂಭೂತಾಂಡವುಂಡಲವ‖ ಪರ್ಬ ಸಿದವಂಬುಗಳುರಕುತಗ। ಳುಬ್ಬರಂಗಳಘಾಯವಿಲ್ಲದ । ರೊಬ್ಬರಿಲ್ಲೆನೆ ಕಾಣಿಸಿತುಕಣ್ಗಳಿಗೆನಾಕಜರು‖೧೫‖ ಎಸುಗೆಬಲುಹೊಲವೀರಧುರದಾ। ಲಶಿಕರಘುಕುಲವೀರರಲಿರಂ । ಜಿಸುವುದೇ ಬಿಡುಬಾಣವನುಕಡಿಖಳನ ಮಸ್ತಕವ ‖ ವಿಶಿಖವಿಡೆನಾಡಲಿಕೊರಳ್ಗಳ । ಸಸಿನದಲಿಕೈಗುಂದಬೇ ಡೆಂ । ದೆಸಗಿವನಾತಳಿಹಾಯನುತನೂಕಿದನುತೇಜಿಗಳ‖೧೬‖ ವುಸಗಿವೂ ತಲಿನುಡಿಯೆಶರಸ। ಧಿಸಿದನಸುರೇಂದ್ರನಕೊರಳ್ಗಳ।ಸುಸಿನದಲಿಬಳಿಕ

ಸಮಸಂಗರರಂಗನರ್ತನದ ॥ ಶಶಿಮುಖಿಯುಕೇಳ್ತಳೆದಕೌತುಕ | ವಿಸರ
ವೆನೆಕುಣಿದಾಡುತಿರ್ದವು| ಪಶುಪತಿಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯರರುಬೆರಗಾಗೆಸಲಿಖಿಳನ॥
ಒಂದೆರಡುಮೂರೈದುಮೂರರೊ | ಳೊಂದೆರಡುಆರೇಳುಸರಿವಿಡಿ |
ಯಿಂದಲೆಂಟೊಂಭತ್ತುಹತ್ತೊಂಭತ್ತಣಿಕೆಗಳ ॥ ಸಂದಣಿಸರೆಂಟೇಳು
ಯೆಸರ | ಲೊಂಬುಳಿಯೆಲಾದೈದುನಾಲ್ಕು | ಲ್ಲಿಂದಮೂರೆರಡೊಂದುಶಿರದ
ಲಿಶರಕೆಗುರಿಯಾಯ್ತು ॥ ॥೧೮॥

ಕಡಿತವಿಕ್ಕಿದುವೀಪರಿಯಲಾ | ಕಡುನಿಶಿತಶರವರಿಯುಕಂಧರ|ದಡವಿ
ಯುಲಿತಲೆಬೀಳುತಿರ್ದವುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ॥ಕೆಡವತಲೆಖಿದ್ರೋತ್ರಸರಣಿ
ಗೆ | ಸಿಡಿದತಲೆವ್ಯಾಗ್ರದಮುಖದಿಂ|ದುಡಿವತಲೆಗೆಡದೆರಹಕಾಣೆನುಕಂ
ದಕೇಳೆಂದ ॥೧೯॥ ಕೋಲಮಳೆಗರೆದಸುರರಾಘುನ | ತೋಳುಗಳಿಗೊಂ
ದೊಂದೊಮುಂಡದ | ಲೇಳುವಗಣಿತತಲೆಗಡಿತಕೊಂದೊಂದೊವ್ಯಾಗ್ರ
ವ॥ ಬೀಳುಕೊಡುತಿರ್ದನುಮಹೋಗ್ರಕ | ರಾಳಮಸ್ತಕಹಸ್ತಚಾಪಶ|
ರಾಳಿಸಹಿತುದ್ಭವಿಸುತಿರ್ದುದುಕಾಯದಲಿಖಿಳನ ॥ ॥೨೦॥

ಗಮನದಲಿಹರಿದಿಕ್ಕಿಪುನರಾ|ಗಮನದಲಿತರಿದಿಕ್ಕಿವ್ಯಾಗ್ರಣ| ಭ್ರಮಿ
ಸಿದವುಕಾಣದೆಶಿರಃಖಂಡನವರಕ್ಕಸನ ॥ ಸಮರಸಾಕಿನ್ನೇಕೆಲಂಕಾ| ರ
ಮಣನಾಯುಷ್ಯಾವಸಾನಕೆ | ಸಮಯವಲ್ಲೆಂದೊದರಿದವುಕಿವಿಯಲಿ
ಕಕುಸ್ಥಜನ ॥ ॥೨೧॥

ತುಂಬಿದವುತಲೆತಲೆಗಳಲಿಕಕು | ದೆಂಬರಾವನಿಬೆಗಿದುಸಿಡಿದರು|ಣಾಂ
ಬುವಿನಲುರೆನೆನದುಕೆಂಪಾಯ್ತು ಬುಜಜಾಂಡಘಟ॥ ಎಂಬೆನೇನನುಜೇಸರಿ
ಕೌಳಿಕಂಬಗಳಿಗಂಭೋಜನೇತ್ರಂ| ಗಿಂಬುಗೊಂಡುದುಕಾಣೆನರಸುವ
ತಲೆಗಳಿಗೆಕಡೆಯು ॥ ॥೨೨॥

ಬೊಬ್ಬಿರಿದವರಿದಲೆಗಳಭ್ರದ | ಹಬ್ಬಿಗೆಯುಸುರಕಟಕದಲಿಕಡಿ| ದು
ಬ್ಬಿದಲೆನುಂಗಿದವುತರಣಿಯುತಾರಕಾವಳಿಯು ॥ ಎಬ್ಬಿಸಿದಬಲುದಲೆಗಳ
ಪ್ರಬಂ| ದಬ್ಬರಿಸಿದವುಸಾಕುಸಂಗರ|ವುಬ್ಬಿದಿರುರಣವಾರುನೀವಾರೆಂದು
ರಾಘವನ ॥ ॥೨೩॥

ಐಸೆನುತ್ತೀನೆಂದುರಘುಭೂ|ವಿಶಾಳಭಾರಿಸಿದಧಿಕಚಿಂತೆಯು|ಲಾಶರಾ
ಸನಕಂಬಹೂಡದೆರಿಪುಭಟೋತ್ತಮನ ॥ ಆಸುರದಮಹದುಗ್ರತರದಾ|
ಯಾಸಮುಖದಲಿಬಡದವರದವಿ| ಲಾಸಕಬ್ಬರಿಪಟ್ಟುಬಿರಗಿಟ್ಟರ್ದನಿದಿರಿ
ನಲಿ ॥೨೪॥ ಘಳಿಗೆಗಳುಹಬಿನಾರುನಡದವು|ಜಲಜಸಬನಭ್ಯುದಯವಿಡಿ
ದ | ಗ್ಗಳೆಯುರಾವಣನಕದನಕಾಯ್ತುವಸಾನವಸುರರಿಪು ॥ ಇಳೆ.ಹಿದನು

ಕೋದಂಡವನುರಥ|ದೊಳಗೆಕೇತುಸ್ತಂಭಮಧ್ಯವ | ಬಳಲಿನೆವಿನ್ಮದನ
ಿದನುವಿದನುಶಕ್ರಸಾರಥಿಯು ‖ ‖೨೫‖

ಮುರಿದುನೋಡಿದನಿಂದ್ರಸಾರಥಿ | ಸರಳಗಮನವಕಾಣದೆಲೆರಘುವ
ರನೆಚಿತ್ರಸಹಿತವಧೆಗೇಕಕಟಕೃಪೆನಿನಗೆ‖ ಉರವಣಿಸುತದೆತೇಜಿಗಳು
ಮುಂ|ಬರಿದುಬರುತಿದೆಬಾಣತತಿಕೊ | ಳ್ಕರಿಸುವವನಲ್ಲವನುಕೊಲೆಗೇಕೆ
ದೇವಕೇಳೆಂದ ‖ ... ... ‖೨೬‖

ಸಾಕುಮಾತಲಿಸಮರನಾವುಸ | ವಿರಾಕಬಾಹಿರರರಿಶಿರಂಗಳ| ನೂಕಿ
ಬೇಸತ್ತೆವುಶರಂಗಳಸೋಲವೆಮಗಾಯ್ತು ‖ ಓಕರಿಸಿದಳುಮೃತ್ಯುವೀ
ಲೋ | ಕೈಕವೀರನನುಮಗೆತಾನಿಂ|ನೇಕೆಜಯದಭಿಲಾಷೆತಿರುಗಿಸುತ್ತೇರ
ಕೆಳಕೆಂದ ‖೨೭‖ ತೆರಳುವೀನಿನ್ನೇನಮಾಡುವೆ| ಹಿರಿದುಬಳಲಿದೆಸಾರಥಿ
ತ್ವದ | ಹರಹಿನಲಿರಿಪುವಿಜಯಾವಿಶ್ರುತಿಗಾವಭಾಗ್ಯರಲೆ‖ವರವಿಭೀಷಣದೆ
ವಬಾನವು | ಗೆರಡುನಾಲಗೆಯಾದುದೆಮ್ಮನು | ಶರಣುಹೊಕ್ಕರಿಗಾದು
ದಪಜಯವೆಂದನಾರಾಮ ‖೨೮‖ ಶರಣುಹೊಗುನಿಮ್ಮಂಣದೇವನ|ಮುರ
ಳಿನಮ್ಮೊಡನಾಡಿಕೆಡಬೇ | ಡೆರಡುಕಡೆಯಲಿಕಷ್ಟತರವೆಮಗಾಯ್ತು
ಲೋಕದಲಿ‖ ಹಿರಿದುಬಳಲಿದೆಹೋಗೆನುತನಿಜ|ಕರವಮುಗಿದುದಿಸೇಂದ್ರ
ತನುಜನ | ಕರದುಮಡಿದನುಮನಮಗುಡದಮಧುರವಚನದಲಿ‖೨೯‖

ಜನದೊಳಾಡಿದಭಾಷೆನಮಗಿಂ|ದಿನಲಿನಿಲುಕಸೆಯಾಯ್ತುಕೊಲಿಸಿದೆ
ನೆನುವರದೊಳಳಿಯಾಸೆಯುಲಿನಿಂನುಯುಪರಿಗ್ರಹನ‖ ಮನದೊಳೆಂಮನು
ಜ್ಯೆಯದಗ್ರಜ| ತನುಜಸಹಿತಸಮಸ್ತಕಪಿವಾ|ಹಿನಿಸಹಿತಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗಭಿ
ಮುಖನಾಗಹೋಗೆಂದ ‖ ... ... ‖೩೦‖

ಸೇವೆಯಲಿನಿಂನಿಂದಬಿಟ್ಟ ‖ ನ್ಮಾವನೈಹನುಮಂತಮಂತ್ರಕ|ಳಾವಿ
ಶೇಷಜ್ಞರಲಿಜಗದೊಳಗಾರುಸರಿನಿನಗೆ‖ಭಾವಿಸಿದಿರೇಜಾಂಬವರೆಸ|ದ್ಭಾ
ವದಲಿಸೇವುತ್ತರಾಯಿಗ|ಳಾವುಜ್ಯೈವವಿಹೀನರಾದೆವುತೆರಳಿಸೇನೆಂದ‖೩೧‖

ತಮ್ಮಬಾಜಗವರಿಯಲಾಣಯು | ನೆಂಮಿತೆಂಮನದಾಪವೋರೆಯು|
ಲೆಂಮಮಾತ್ರತ್ರಯದಮುಸುಡನುಗುರುಗಳಾನನವ‖ ತಮ್ಮದಿರವದನ
ವನುಕಾಬೆವು|ತಮ್ಮಕೇಳ್ತೆರಳಿಸೀ| ನಮ್ಮೊಡನೆಬಳಲಿಕೆಯಬಳಸದೆ
ಪುರಕೆಮರಳೆಂದ ‖ ... ‖೩೨‖

ಸೀತೆಯನುಹೋಗಾಡಿನೃಪನ | ಜ್ಞಾತನಾದನುಕಾಣೆನೆಂಬೀ|ಮಾತ
ಹೇಳಿದುಕೊಡೆಕೊಂಡಿಪುದಗ್ರಜಾನುಜರ ‖ ತಾತಸೋಗೆಸ್ಸೆಯಾತ
ನ್ನೊಳು | ಮಾತನಾಡದೆತೆರಳೆನಲ್ಕುಸುರ|ಸುತರಸುತಿಂತೆಂಸನಸುರಾ

ರಾತಿಗುಚಿತದಲಿ॥೩೩॥ದೇವನೀನೀತಗಳೊಡನೆವಾ|ಯಾವಿಲಾಸೋಕ್ತಿ ಗಳನುಡಿವೀ|ಭಾವಕವ್ರುತನ್ನೊಡನೆಕೊಟ್ಟದುಕಪಟವೇಕಿನಿತು॥ಆವಿರಿಂ ಚಿಪ್ರಮುಖಸಕಲಸು । ರಾವಳಿಗಳೊಡಗೂಡಿವೌಲೋ|ವಿಸಾವರನುಬಿ ನ್ನೈಸಿದುದನಾನರಿಯೆನೇಯೆಂದ ॥ ... ॥೩೪॥

ಹೊಸಬನೀನಿರ್ವಗಳಿಗೆಧಿಟನೀ । ಹೊಸಬನೇತನಗಿಲಿತನಕವಾ|ನು ಷಚರಿತ್ರವಿಧಾತ್ರಪಿಶದೆಂದರಿಯೆನೇತಾನು ॥ ಬಿಸುಟುಚಾಪವತೆಗದು ಕೋಸಂ । ಧಿಸುಶರಾಳಿಯವನಿತರೊಳಗೀ| ಯಸುರನುಳಿದರೆಪೊಗುವೆ ನಗ್ನಿಯನೆಂದುಘರ್ಜಿಸಿದ ॥ ॥೩೫॥

ಮಗುಳಲಾಸುರಸೂತವಾಣೀ । ಶ್ವರನಪಿತನಾನಾದಡವನೀ|ಪರಿಯ ಜೀವಿಸುವನೆವಿವೇಕವಿಚಾರವಿನಿತಿಲ್ಲ॥ನರರುನಾವಾಸ್ಕಿನ್ನುತನ್ನನು|ಹಿರಿ ದುಹೊಗಳಲಿಬೇಡವೆನುತ॥ ವರ್ಲೆಗೆಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದನುದುಗುಡವಹಿಡಿಯ ಲವಬಳಿಕ ॥ ॥೩೬॥

ಮನದೊಳಂಜದಿರೆಲೆರಘುಕ್ಷಿತಿ| ಜನಪತೊಡೆನಸ್ತ್ರವನುಬಾಣಾ|ಸ ನಮಹಾಸ್ತ್ರವಿಮುಕ್ತಹಸ್ತರಕೊಡೆಸಿನ್ನವರ ॥ ಅನುವರವನನುಸರಿಸು ಬಳಿಕೆ । ಮ್ಮನುವರಕೆಕಲಿಯಾಗಿನಿಲುನಿಲು|ವೆನುಸುರಾವಳಿಮೆಚ್ಚನಿಂ ನೊಡನೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ ॥೩೭॥

ಇಳೆಗೆರಥದಿಂದಿಳಿದರಘುಕುಲ|ತಿಲಕನನುಕಾಣುತ್ತ ದಿವದಿಂ| ದಿಳಿದ ನಾಸಮಯದಲಿಸರಸಿಜಭವದನುಜ್ಞೆಯಲಿ॥ಕಳಶಭವನಾಮನುಕುಲೇಂ ದ್ರನ । ಬಳಿಗೆನರನಾಟಕದನಟಣೆಯು । ಕೆಲಸಕರಲೇಸಾಯಿತೆಂದನು ಮಂದಹಾಸದಲಿ ॥ ॥೩೮॥

ಬಲ್ಲೆವಾವ್ನಿನ್ನುವನುಸಾಕಿಂ । ನೆಲ್ಲಿಪರಿಯುಂತಸುರಾಳಿಯ|ನಳ್ಳ ಬಾರಿಸಬೇಡಬಿಡುನರನಾಟಕಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ಸಲ್ಲಲಿತಸಲಿಲವನುಕೋಪದ| ಪಲ್ಲವತೊಳೆಯಾಗವೋಕ್ತಿಯ|ಬಲ್ಲವಿಕೆಯಿಂದಾಚಮನವಿಧಿವಿಹಿತ ನಾಗೆಂದ ॥೩೯॥ ನೆನೆಹರಿಬ್ರಂಹೇಶ್ವರರನಿಜ|ತನುಸದಾನಂದಾತ್ಮಕನ ನೆನೆ । ನೆನೆದಿವಾತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕನನಿಜಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲಿ॥ಅನುಜಕೇಳಿಳಿ ತಂದನಾರವಿ । ಮನುಕುಲೇಂದ್ರನಬಳಿಗೆಕೊಟ್ಟನು| ವನಜಸಂಭವವಿ ಷ್ಣುಮಂತ್ರಕಗವ್ಯವಾರ್ಗಣನ॥೪೦॥ ಸರಿದನಿನನಂಬರಕೆಮುನಿಪತಿ|ತಿ ರುಗಿದನುದಿವದತ್ತದಿವಿಜೇ| ಶ್ವರನಸಾರಥಿಶಾರ್ಜವನುಬಳಿಕಿತ್ತನರಸಂ ಗೆ ॥ ಸುರರುಪೊಗಳುವದಿವ್ಯರಥಕು|ಪ್ಪರಿಸಿಚಪ್ಪರಿಸಿದನು । ಹರಿಕಟಕ ಹನುಮಂತದೇವನಬೆರೆಳಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ ॥೪೧॥

ಲವನೆಕೇಳ್ಕೈಬಲದೆಭುಜದಲಿ ।ಭವನ:ವಾಮದಕರದಲಂಬುಜ। ಭವನ
ಮುಖದಲಿಶಿಖಿಕೃತಾಂತನುಕೋಪದುರುಟೆಯಲಿ ॥ಪವನನುಶ್ವಾಸದಲಿ
ಶೌರ್ಯೋ।ತ್ಸವದಲಾದ್ಯಾಶಕ್ತಿ ವಿಕ್ಕನ।ದಿವಿಜರಂಗೋಪಾಂಗದಲಿನೆಲ
ಸಿದರುರಾಘವನ ॥೪೨॥

ಬಳಿಕಕಾರ್ಜವುಹಾಧನುವನು।ಜ್ವಲಿತಮೌರ್ವಿಯನೀವಿಬೆರಳಲಿ।ಲು
ಳಿವಡೆದುಬರಸೆಳದುಹೂಡಿದನಾಮಹಾಶರವ॥ ಅಲಗಿನಲಿಲಯರುದ್ರನಂ
ಬಿನ । ಮಳಯುದಲಿಪಗಮೇಷ್ಠಿತಾಣದ।ಹಿಳುಕಿನಲಿಹರಿಗರಿಯೊಳಿಸದ
ರುಯುಮುಸವಿಸಾರಣರು ॥೪೩॥

ವಿಶ್ವತೋಮುಖನಾದನಿರ್ಮಲ । ವಿಶ್ವಲೋಚನನಾದನಗ್ಗ। ವಿಶ್ವ
ತೋಭುಜನಾದನೀಕ್ಷಿಸೆನೋಡಲಿವಿರಿನಲಿ॥ವಿಶ್ವತಃಕ್ರಮನಾದನಾದನು।
ವಿಶ್ವಮೂರುತಿಗಗನಶಿಖಿಸೃಷ । ದಶ್ವಜಲತತ್ವಾತ್ಮನಾಗಿರೆಕಂಡನಸು
ರೇಂದ್ರ ॥೪೪॥

ಕಮಲಭವಕೋಟಿಗಳುಗಿರಿಜಾ । ರಮಣಕೋಟಿಗಳಿನಸುರೇಶ್ವರ ।
ಯಮಹುತಾಶನವರುಣವಾಯುಕುಬೇರಕೋಟಿಗಳು ॥ ಹಿಮಕಿರಣ
ಕೋಟಿಗಳುನಿಗಮಾ।ಗಮನಿಕರಕೋಟಿಗಳುದೇವೋ।ತ್ತಮನಶಿರಿಯಂ
ಗದಲಿನೆಲಸಿರೆಕಂಡನಸುರೇಂದ್ರ ॥೪೫॥

ಲೋಕಗಳಜನಪದಜನೌಘಾ।ನೀಕಿಗಳುಗಿರಿತರುಸಮುದ್ರಾ।ನೀಕವಿ
ವಿಧದ್ವೀಪನಾನಾಜೀವರಾಶಿಗಳು ॥ ಸೋಕಿಕೊಂಡಿರ್ದಮಲಪರಿಪ್ರೂ ।
ರ್ನಾಕಲಿತಪರದೇವತೆಯಮಾ । ಯಾಕೃತಿಯವಿಗ್ರಹನನಿದಿರಲಿಕಂಡ
ನಸುರೇಂದ್ರ ॥೪೬

ಷಡುವಿಕಾರವಿಹೀನನನುಸಲೆ॥ ಷಡುವಿವರ್ಜನಿಕಾಂತನನುನಡು।ಕ
ಡೆಗಳಿಲ್ಲದನನನಮರಣಾದಿಗಳುಸಂಧಿಸದ। ನುಡಿಗೆಸಿಲುಕದಸಿಗಮನಿಕರ
ಗ । ಳೆಡಹಿಕಾಣದತತ್ವಮಯದು । ಘ್ನಡದದೈವವಕಂಡನಿದಿರಿನಲಾದ
ಶಗ್ರೀವ॥೪೭॥ಸುಖಮಯನಚಿನ್ಮಯನಬರ್ಹಿ।ರ್ಮುಖಕಿರೀಟನಖಪ್ರ
ಭಾಂಚಿತ। ನಖನಪರಮೇಶ್ವರಪರಾಪರನಾಪರಾತ್ಮಕನ॥ಶಿಖಿಸುಧಾಕರ
ಸಕಲಸಂಭವ।ಸುಖವ:ಯೂಖಸಹಸ್ರತೇಜೋ।ಮುಖನರಘುರಾಜೇಂ
ದ್ರಚಂದ್ರನಕಂಡನಸುರೇಂದ್ರ ॥೪೮॥

ನಿರುಪಮನನಿರ್ಮತ್ಸರನನಿ। ರ್ಮರಣನನುನಿಶ್ಚಿಂತನನುನಿ। ರ್ದರಿ
ಸಬಾರದಸಿಗಮತತ್ವರಹಸ್ಯಪಂಡಿತನ॥ ನಿರತಿಶಯನನಿಜೋಂನತೋಂ
ನತ। ಭರಿತಬಹಣಬ್ರಂಹಮಯನೀ। ಶ್ವರಘನಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದೈವವಕಂ

ತನಸುತೇಂದ್ರ ... ॥೪೯॥

ಈತನೀಗಲೆಜನನಮರಣಾ ।ತೀತನಾಯಮಹಿಮಸಗುಣನ ।ನಾ
ತನನುಸಂದೇಹತಾನಿನ್ನೇಕೆಪ್ರೌಢಲಿ॥ ಈತನೊಡನೊರೆಯೋಧಪೆಸಂಗ
ಭಿ। ಜಾತವಾದುದುಲೋಕಮೂರರೊ। ಳೀತಕಂಜಿಕೆನವುಗೆಮುಕ್ತಿಯು
ಸೂರೆತನಗೆಂದ .. ॥೫೦॥

ಘೋರತರನಾನಾಮುಖಂಗಳ। ಸ್ವೈರಣೆಯುಯೋನಿಗಳಲುದಿಸಿದು। ಶೀ
ರವಿಹ ನವಭವುಖಪರಂಪರಾವೃತದ॥ ಪಾರವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಕೃತರಸ ।ಸಾ
ರಶರಧಿಯುದಾಂಟಿಸುಖಮುಯು । ತಾರಕಬ್ರಂಹನನುಮುದಲಿನೆನದನಸು
ರೇಂದ್ರ ... ॥೫೧॥

ತಾನದೆತ್ತಲುಜನಕತನುಜಾ।ಪಾನಿನಿಯುಚಿತ್ತಲುಚತುರ್ಮುಖ।ಸೂ
ನುಸನಕಾದಿಗಳನುಜ್ಞಾಯುಫಲವದೀಗಲಿಲ॥ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹನೃಸಿಂಹವಾ
ಯಾ । ಮಾನುಷವ್ಯಾಪಾರಸಾರಕ್ಕೆ । ಪಾಸಿಧ್ಧಿಯೆಶರಣೆನುತಬಿಲುಧನಿ
ದೋರಿಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥೫೨॥

ನೋಡಿದನುರಾವಣನುಚಿತವ । ಕೂಡಿಕೊಂಡನಯೋಕ್ತಿಯುಲಿ
ಮಾ। ತಾಡಿದನುಕೇಳ್ದೈದಶಾನನನುರುಲೋಕದಲಿ ॥ ರೂಢಿಸಿದಭಟಸೀ
ನುಕಾಮುಕರಾಡಿಕೆಯುಬಿಡುಕರದುತ್ತಮ್ಮನ । ಕೂಡಿಒದುಕಭಯುಪ್ರ
ದಾನವಿದೀಗನಿನಗೆಂದ ... ॥೫೩॥

ಕೊಡೆಯುಕಡಿದಂನೊಂಮಿನಾಚಿಕೆ। ಗಡಿಸಿದಾಜಿಯುಲೊಮ್ಮೆನಗರಕೆ ॥
ಕೆಡೆಯುಲೆಚ್ಚರದೊಮ್ಮೆಕಾಡೆನುಮೂರುಬಾರಿಯುಲಿಪೊಡವಿಮೆಚ್ಚಲು
ನಮ್ಮಶರಣನ । ಬಿಡೆಯುಕೋಸುಗಭಲದಬಲುಹನು । ಬಿಡುವೃಥಾಯು
ಮನಾಕರಣೆಗೊಳಗಾಗಬೇಡೆಂದ ... ॥೫೪॥

ಶರಣುಹೊಗುಸಾಕೇತಪುರವರ। ದರಸುತನನಿಗುತ್ತರದಕುರು । ಧ
ರಣಿಪರಿಯುಂತುಳಿಯೆಲಂಕಾರಾಜ್ಯದನಸುತನ ॥ ಎರಡುಮಾತೆಮಗಿಲ್ಲ
ಸಂಧಿಗೆ।ಹರಿಯುಮೊಮ್ಮನಕಳುಹಿದಾವು। ತ್ತರವುತಪ್ಪದುರಕ್ಷಿಸುವೆನಜ
ನಳಿವುಪರಿಯುಂತ ॥೫೫॥ ಶರಣುಹೊಗುವವನಲ್ಲಮುಂದಣ । ಸಿರಯುಬ
ಯುಸುವನಲ್ಲಸೀತೆಯು। ತಿರುಗಿಬಿಡುವವನಲ್ಲಮತಬೇರೆಂನಮಾನಸದ॥ಕ
ರುಣಿನಿನಗಿಂನೇಕೆನಿನ್ನಯು।ಪರಿಯುಬಲ್ಲೆನುಬಿಡುಮಹಾಸ್ತ್ರವ।ಮರಣ
ಕೊನಳಿನಲಾದಡೀಶ್ವರಭಜಕನಲ್ಲೆಂದ ... ॥೫೬॥

ಖಲವಿಭೀಷಣದೇವಮುಖನ। ತಿಲಕನಿವನನ್ನಂತರಂಗದ।ಸೆಲೆಯು
ಪೇಳ್ವೈಕೆಲಲೊಕೊಲಬೇಡಪ್ರೊತನಾಗ್ರಜನ॥ತಿಳಿಯುಲಿಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬನೇ

ತಾಯ್ಸೆ| ಸಲೆಕರುಣ್ಯಮುರುಗದಿರವವ|ಬಳಿಕಹೇಳೆನಗೆ ಣೆಬಿಡೆಯುವನು
ದಿಯುಬೇಹೆಂದ ||೫೭||

ಮುನಿಳಿವಗಳಿಸ್ಮೃತಿಸರಿಯುಂ| ತರವಿಚಾರವ್ರಜೀಯ ಛಲದು| ಬ್ಬರದ
ಪ್ರಾಂಪದಂಣನರಿಸಮಾಗಂಣನೆಂದೆಂಬೊ ||ಕರ ಣಬೇಡಮಗಗ ಜನು
ಪಿತೃ| ಗುರುಗಳಾಗಿಯೆದೇವರಾವ್ರುಂ |ಗರಿಗರನುಸರಣೆಯುನುಹಿಡಿಯು
ದೆಬೇಗವಾದೆಂದ ||೫೮||

ಎನಲುಶರಣಧಿನಂಬಾಗೆಯುನಿಜ| ಮನದದೃತಿಗತಿಪರಿಣವಿಸಿಯಿಂ|
ನೆನಗೆಬೊಳ್ಳಿವ್ರಬಾರಣೆಸುಮಾನಸರಸಾಕ್ಷಿಯಲಿ|| ಎನುತಶರಣಾಳೀಧ
ದಲಿಸಿಂ | ಜಿನಿಗೆರರಳನುತ್ತೊಡೆಸಿಬರಸೆಳ | ದನಿವಿಷ್ಣಾಂತಕನಿವಿರಿಸಲಿ
ಬೊಬ್ಬಿರಿದನಾರಾಮ ||೫೯||

ಆವಘಟನೆಂದರಿಯಲಾವಮೊ| ದೇವರೊಳಗಾದಖಿಳಲಯದಧಿ|ದೇವ
ರುಗಳೊಳಗಾಗಿಬರಲಿರಲಖಿಳಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರ ||ತೀವಿಕೊಟ್ಟು ಸಕಲ್ಪಪರಿ
ಯುಂ|ತಾವಭಯಮಬೇಡೆಂಬವಚನವ | ನಾವಿಭೀಷಣದೇವನರಿದಿಂತೆಂದನ
ರಸಂಗೆ ||೬೦||

ಅರಸಚಿತ್ತೈಸಂಬಿಕಾಸುತಿ | ಯರಸನೊಳಗಬೊಸಗುನಂದೀ |ಶ್ವ
ರನನುಕಿಸುತಿಷ್ಟನಾಜಂಬೀರಫಲದಿಂದೆ| ಉರವತಾಗಲುಶಾಪವಿತ್ತನು|
ಪುರಣಕ್ಷಸ್ಥಪದೊಳುರೆಗೊ | ಚರಿಸಲೆಂದುದರಿಂದಭಾಣಪನುರಕೆಬೆ
ಸನೆಂದ ||೬೧||

ಎಂಬಶರಣನಮತಿಗೆಹೊಡೆದ |ನಂಬನುರಕರಿಭಟನರವಿಶಿಖಿಬಿಂಬದ
ಕ್ಕಳಿಸಿದವ್ರುಳಿದವ್ರಮೋಲೆಪವಮಾನ|| ಅಂಬುಸಿಥಿಲಳಿಮಾಸಗಿತವುರಸಿ|
ತಂಬಿಸಿಯುವಾರತಿಯುಲಮರಕ | ದಂಬಕುಸುಮಮಾಲಿಯುಲಿದ್ದುದುಗ
ಗನಮಾರ್ಗದಲಿ ||೬೨|| ಅರಿದನನುಜನುರಾಘವಂಗೆ|ಬ್ಬರಿಸಿನುಡಿದಿಂಗಿ
ತವತಪ್ಪದು |ಹರಿಪ್ರತನಗೆನುತಿರ್ದನಾತ್ಮಜ್ಞಾನದುದಯದಲಿ| ಮರೆಯು
ದಗ... ಜನನುಕ |ಟ್ಟರಕದಿಂದೆವೆಖಿಕ್ಯಬೆಬ್ಬತ್ತ | ಬೆರಕವಿಂ
ದಶಕಂಠ...ಸುತಿರ್ದನಿದಿರಿನಲಿ||೬೩|| ಹಳುವರದಂದಿಯುಲಿವಾಸು
ಗಿ | ಮುಳುಕವ್ರಲಾಶಾಗಜಂಗಳು | ಬಳುಕದವ್ರೋಲಿಳೆನೋಯುದವ್ರೊ
ಲಂಬುಧಿಯುತಳಮಳಲು ||ತುಳುಕದವ್ರೊಲಸ್ತ್ರಸನುಕೆನ್ನಗೆ|ಳಳದುವು
ತ್ರಿವಿಮಾತನೆಂದನು |ಕೊಳೆಗೊತಂಬಟ್ಟವಿಚಾರಿಸುಮುನಸಿನೆಂದ||

ಮನವನೆರೆಸಿರ್ದರಿಸಿದವ್ರುಸೀ |ಮನುಜಸಲ್ಲಂಬುದವಿವೇಕದ|ನೆನಹಿ
ನಿಂದಾನಾದೆಸಂಜನಿತನುಪ್ರಕೃತಿಗೆ | ನಿನಗೆದಯಬೇಡಿನ್ನುಘಟುಂ

ಜನೆಯುನುಡಿಸಾಕೆನಲುತಪ್ಪದು। ಜನವರಿಯೆಹೊರಗಾಪ್ರಪಾಪಕೆತಪ್ಪದೀಯೆಂದ ॥೬೫॥ ತಪ್ಪದೆಸವಾತೇಕೆನಿನಗಿ।ನೊಪ್ಪಿಸಿದೆಭಲಪದವಸಿೀಧಿಟ। ತಪ್ಪವಾತನೆಕಳುಹುನವೊ್ಮಡೆಗವ್ಮುವರೆಶರವ ॥ಒಪ್ಪವನುಃ ಳಕಿಟ್ಟುಕೋಲೆಯೆನೆ।ನಿಪ್ಪಸರದಲಿಬೊಬ್ಬಿರಿದುನಿ।ವ್ಮಪ್ಪನೆಚ್ಚನಃವೀರಧೀರೋಲ್ತಾತ್ತದಶವುುಖನ ॥೬೬॥

ಸುರಳಗವುನಕಜಾಂಡಮಂಡಲ। ಹೊರವುತಿರ್ದವುಸಕಲಸುರಮುನಿ। ವರಕದಂಬಕಜಯಯೆನುತಿರ್ದುದುನಭೋಗ್ರದಲಿ ॥ ನರಚರಿತ್ರದವಿಷ್ಣುವಿಶ್ವಂ ।ಚರನವೋಲಯನುತಿರ್ದದಭ್ರುವಿ । ಸುರರುಸುಮವ್ಮಾಸಿಸುತಲಿರ್ದುದುಹರುಷದುಬ್ಬಿನಲಿ ... ॥೬೭॥

ಉರವಣಿಸುವವುಹಾಸ್ತ್ರಕಂಬಿನ । ಸರಿಯುಸುರಿದೆನುವಟ್ಟವಿಸಿಬರೆ।ಚಿರಸಿಹೊಯ್ದನುಖಡುಗಖರ್ಪಣಪರಶುಪರಿಘದಲಿ॥ಉರಕೆವೋಲಹಲುಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ। ಬ್ಬರಿಸಿತಿವಿದನುಸುರನರೋರಗೆ । ಸರಣಿಯುಲಿದಶಿರನವೊಲುರಣಧೀರನಾರೆಂದ ॥೬೮॥

ತಡೆವವೇತಾರೆಗಳುತರಣಿಯು। ನಡಸಿನುಂಗುವರಾಹುವನುಕಡಿ। ದುಡಿದುಹಾಯಿತುಸರಳುರಸ್ಥಳವನುದಶಾನನನ ॥ ಹೊಡದದವವಾರರಭೇರಿರಾವುನ।ಮುಡಿಯೊಳೊಕ್ಕವುಕಾಸುಮವವುರರ।ಮಡದಿಯರುಸುಳಿಸಿದರುಜಯರವವುಂಗಳಾರತಿಯ ॥೬೯॥ ಹರಿಗೆವಿಶ್ವಂಭರಗೆಸರ್ವೇಶ್ವರಗೆಸಕಲಾದ್ಯಖಿಳಮುಳಹೃತ್ಸರಸಿರುಹಪಿಠಗೆಸದಾನಂದೈಕರೂಪಂಗೆ॥ ಸರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಗಾನತ। ಸುರಕಿರೀಟನತಾಂಘ್ರಿಕಮಲಗೆ।ಸುರಸತಿಯರೊಲಿವೆತ್ತಿದರುಜಯಮಂಗಳಾರತಿಯ ... ॥೭೦॥

ಜಯಜಗತ್ಪತಿಜಯಜನಾರ್ದನ। ಜಯಜಗದ್ರಕ್ಷಕಜಯಾಚ್ಯುತರಜಯಜಯಾಸುರವಂಶಮದವಾತಂಗಪಂಚಾಸ್ಯ ॥ ಜಯಜಗತ್ರಯಸುಕನರೋರಗ ।ಭಯವಿಭಂಜನಯನುತಸುರನಾ ।ರಿಯರುಸುಳಿಸಿದರಿದಿರಿನಲಿಜಯಮಂಗಳಾರತಿಯ ... ॥೭೧॥

ಆಡಿದರುಗಂಧರ್ವಯುವತಿಯು। ರಾಡಿದರುರಂಭಾದಿದಿವಿಜರ।ಗಾಡಿಗಾತಿಸುರುದಿತತರ್ಯತ್ರಯದನಿನಾದದಲಿ ॥ ಕೂಡೆಸುರವಾಗಧಿಯರುರೆಕೊಂ।ಡಾಡಿದರುಹಡೆಕಣ್ಗಳಲಿಜಲ । ಮೂಡಿದವುರಾಮಂಗೆರಾಮನಕರಣಗತಿಕಂಗೆ ... ॥೭೨॥

ಬಿಸುಟಳವನೀದೇವಿಸೆರೆಭಾ। ವಿಸಿದನೆತ್ತಿಯುಹೊರೆಯನಸುಗಳ್ಪಸರಿಸಿದನಹಿರಾಜವಿಗ್ಗಜಕೂತುವಾದಿಗಳು॥ವಸುವುರುದ್ರಣರುದ್ರಗಣ

ಮುನಿ । ವಿಸರಮುಖ್ಯಸಮಸ್ತದಿವಿಜ । ಪ್ರಸರವಿದ್ದುದುಸೊಸಲಕ್ಕೆಗಳ
ಜಯನಿನಾದದಲಿ ... ॥೨೩॥

ದೇವಜಯಜಯಸಕಲದೇವರ । ದೇವಜಯಜಯಜಯಜನಾರ್ದನ ।
ಭಾನಕರಕುಲದೈವಜಯಜಯಜಯಜಗನ್ಮಯನೆ ॥ ದೇವಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ
ವರರಾ । ಜೀವಲೋಚನರಾಘವೇಶ್ವರ । ರಾವಣಾಂತಕರಾಮಜಯಜಯ
ಯೆಂದುದಮರಗಣ ... ॥೨೪॥

ಕುಶನಕೇಳ್ಲೈಮುಗುಳುನಗೆಲಂ । ಬಿಸಿದವದನದಹೊಗರುಜಗುಳಿದ । ನ
ಸುಮುಗಿದಲೋಚನದಥಳಥಳಿಸುವಕದಂಪುಗಳ ॥ ಪಸರಿಸಿದತೋಳುಗ
ಳವಕ್ಷದೊ । ಳೊಸರ್ವಶೋಣಿತದೀಸ್ತಕಾಯದ । ಲಸುರಪತಿರತಜಿಸಿದ
ನಾರಣರಂಗಮಧ್ಯದಲಿ ... ॥೨೫॥

ಸುರರುಬಿರುದಿನಹಾಹೆಗಳಸುರ । ಚಿರದಮಣಿವ್ಯಾಕೀರ್ಣಚಾಮಿರಾ । ಕ
ರದಚರಣಾಭರಣಶೋಭೆಯುಮಾದಪಲ್ಲದದ ॥ ಸುರಗಿಸಂಭೃತಶೋಣಪಟ
ಬಂ । ಧುರದಕಟಿತಟದರ್ಧತನುಗೋ । ಚರಿಸುತೋಲೈಸುವಮರುಳ್ಗ
ಳಸುತ್ತುವಳಯದಲಿ ... ॥೨೬॥

ಲವನಕೇಳ್ಲೈಭ್ರಾತೃಮೋಹದ । ಲವಲವಿಕೆಯೊಂದೆಸೆಯುಲಾಳ್ದನ । ಹ
ವಣನರಿಯದೆಭಯದಭಯದಂಜಿಕೆಯದೊಂದೆಸೆಯು ॥ ಕವಲುಗೊಂಡಿರೆ
ಚಿತ್ತದಲಿರಾ । ಘವಮಹೀಪತಿಯರಿದುಕರಪ । ಲ್ಲವದಸೌಜ್ಞೆಯಮಾಡೆ
ಮೂರ್ಛಿತನಾದನಸುರೇಂದ್ರ ॥೨೭॥

ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡೆದ್ದುಜೇಷ್ಠ । ಭ್ರಾತುವಿನಶರಭಿನ್ನತನುಸಂ । ಭೂತ
ಶೋಣಿತವಾರಿಯಲಿಹೊರಳಿದನುಬಾಯ್ವಿಡುತ ॥ ಭೂತನಾಥವರಪ್ರಸಾ
ದ । ಖ್ಯಾತಹಾಚತುರಾಸ್ಯನಿತ್ಯವಿ । ನೂತನಾಶೀರ್ವಚನರಚನೋತ್ತುಂ
ಗಹಾಯೆಂದ ... ॥೨೮॥

ವಿತತಸಮರಭುಜಪ್ರತಾಪೋ । ನ್ನತಸದಾಗತಿಸಖನೆರ್ಝುಳವಡ । ಗಿತೆ
ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಸುಮಾನದತೃಷ್ಣೆಮುದ್ರಿಸಿದ ॥ ಕ್ಷಿತಿಪತಿತ್ವದವೈಭವಾಲಂ।
ಕೃತಿಯುಮನೆಗ್ಗಿತೆಜಯಯಶಶ್ರೀ । ಸತಿಯಬೈತಲೆಯಡಗಿತೇಹಾಯೆಂದ
ನಸುರೇಂದ್ರ ... ॥೨೯॥

ಅಣ್ಣನುಡಿಯ್ಕೆಸಮರಜಯಮು । ಕ್ಕಂಣನುಡಿಯೊಕ್ಕೆಸಕಲಸುರರೆಳೆ ।
ವೆಂಣುಗಳಸಂತತಿವಿಲಾಸಪ್ರೌಢಸೂತಾಢ್ಯೆ ॥ ಹಂಣಿಕಟ್ಟಿಹಗೆತನವಪ
ರ । ಪೆಂಣಿಗೋಸುಗಭಗಿಸಿಚಿತ್ತದ । ಬಂನ್ನಣೆಯಬೇಳಂಬದಲಿಹಾಯೆಂದ
ನಸುರೇಂದ್ರ ... ॥೩೦॥

ಕುಲಕೆಗೆಂಟಕನಾದೆನವನೀ | ತಳಕೆ ಭಾರಕನಾದೆನರಕದ | ಕುಳಿಗೆನಾಯಕನಾದೆ ಜಗದ ಜನಾಪವಾದಕದ || ಛಲನಕಧಿಕೃತನಾದೆ ಹೊತ್ತನು | ಜಲಜಸಂಭವಕಲ್ಪ ಪರಿಯಂ | ತಲಸದಪಕೀರ್ತಿಯನುಮತಿಯನಗೇನು ಕೇಳೆಂದ ... ||೮೦||

ಶಿರಿಯುವೋಲಲಣಲೋಲುಪತೆಯುಳಿ | ಧುರದವಸುಖದಿಂದಗ್ರಜನಸಂಹರಣವನುಮಾಡಿಸಿದನೆಂಬೀ ಬಗೆಕಕುಸ್ಥಜನ || ಕರಣವತಿಲೇಸಾಗಿಸಲೆಗೊಳ | ದಿರದುಕಟ್ಟಿನು ಕಟ್ಟಿಸಿಹ ಪರ | ವೆರಡರಲಿ ಗತಿಯಾವುದೆನಗೆಲೆಯುಂಣ ಹೇಳೆಂದ ||೮೧||

ಮರುಳುತನನಿನಗುಂಟೆ ಹೇಳೈ | ಪರವಿಭೀಷಣದೇವಜನನಕೆ ಮರಣಸಿಜಸೌಖ್ಯಕೆ ದುಃಖವಿದೀಗಲನುಸಾರಿ || ತರುಣತೆಗೆ ವಾರ್ಧಿಕವು ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯವಿಪದಾಶ್ರಯಕೆನಿಸಿದ | ಕರುಹನಾಗರಿವಿಂಗೆನುತ ಸಂತೈಸಿದನು ರಾಮ ... ||೮೨||

ಆರುನೀನಾವಾರುಸಮ್ಮಯ | ನಾರಿಯತ್ತಲು ವಿಪಿನವೆತ್ತಲು | ಬೇರಸಹಭವಸೆತ್ತ ಹೇಮಮೃಗವೆತ್ತ ವಾನರರ || ಸೇರುವಡಿತಾಸೆತ್ತ ದೈವ | ವ್ರೀರಿಪಾಯವಿಲ್ಲದಿದು ನಾ | ವಾರುಮಾಡುದಲ್ಲವೆಂಗೀಕರಣವೇಕೆಂದ ||೮೩||

ಬಿಡುಮೃಥಾಶೋಕಾಗ್ನಿದಾಹದ | ಲೊಡಲಬೇಯಿಸಬೇಡ ಸವಿಸ್ತ್ರ | ಸುಡಿಯನನುವರ್ತಿಸುಚಿದಾತ್ಮವಿವೇಕಬುದ್ಧಿಯಲಿ || ನಡಸು ನಾಕಿನ್ನುತ್ತರದ ಪರಿ | ವಿಡಿಯುಕೃತ್ಯವನೆಂದು ಕಂಬನಿ | ದೊಡೆದು ಸಂತೈಸಿದನು ಶರಣಾಗತನನಾ ರಾಮ ||೮೪||

ಕೇಳಿದೈ ಕೋಸಲಧರಿತ್ರೀ | ಗಾಲಸುತ್ತಲ ಲಂಕಾನಗರದಲಿ | ಗಾಳುಮೋಳಾಯಿತ್ತು ಕೈದವು ಮೊಂಗಳಿನದರವಾನೆಯ || ಲಾಳವಂದಿಗೆ ಹಾಯ್ದ ಮೃಪುರ | ಪೇಸುತ್ತಿನ ಕೋಟಿಗೆ ಪೋಗ | ಶಾಲೆಯುಳಿಬಿದರಾಯುಗರದ ಕೇರಿಕೇರಿಯಲಿ ||೮೫||

ಅರುಹಿದರು ದೊತ್ತರು ದಶಾಸ್ಯನ | ಮರಣವನುಮಂಡೋದರಿಗೆ ಸಾ | ಹುರತೆಕೆಳೋಹಳಿಸಿತಂತಃಪುರದೊಳಗಲದಲಿ || ಸುರನರೋಗದನುಜರಜನೀ | ಚರಯುವತಿಯರಲಕ್ಷಸಂಖ್ಯೆಯ | ನೆರವಿಯಲಿ ರಣಮಂಡಲ | ಕೆನಡೆತಂದಳಾ ಕಾಂತೆ ... ||೮೬||

ಆವಘನಸಂಪದದೊಳಧಿಕನೊ | ರಾವಣನು ನೆರವಿದುಡಹಿನರ | ದೇವನಾರಿಯರೆಣಿಸೆಷೋಡಶಲಕ್ಷಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ || ಸಾವಿಗೊಳಗಸೇರದು ಜೊಕೇ | ಳೈ ವಿಬಾಕರಕುಲಜ ಬೆರೆದು ದುಸೆಲದಗಲದಲಿ ಮಂಡೋದರಿಯು ಬ

ಳಿವಿಡಿದು ॥೭೮॥

ಬಿಡುಮುಡಿ ಮುಕ್ತಾಹಾರವದಬೆಳ । ಗಿಡುವ ಕಂಗಳಲೊಗುವ ವಾರಿಯ । ನಿಡುಸರದ ರೋದನದ ಬಿಡುಕುವ ಪಲ್ಲವಾಧರದ ॥ ಎಡಬಲಕೆ ಒಳುಕುವ ಕೊರಳ್ಗಳ । ಪ್ರೌಢವರ್ಣಪೀನಪಯೋಧರದ ಕೆಲ । ಸಿಡಿದ ಮೇಲುದಿ ಸಖಿಳ ಯುವತಿಯರ್ಸೈದಿದರು ರಾಣಿಯ ॥೭೯॥

ಝಣಿರವದ ನೂಪುರದ ಮಣಿಕಂ । ಕಣದ ಹಾರದ ಕಡಗ ನಣುವಾ । ಮಣಿಯ ಮುತ್ತಿನ ತಿಲಕ ಚೈತಲೆಗಳ ವಿಲಾಸಗಳ ॥ ಕುಣಿಕೆಗಳ ಮುರಿದಿಡುತ ವೀರರ । ಕ್ಷಣಿಕ ಮಹಾಸೌಭಾಗ್ಯಚೋಡಾ । ಮಣಿಯ ಹಾ ಯೆಂದೊದರುತೈದಿದರಾತ್ಮವಲ್ಲಭನ ॥೮೦॥

ಬಿಸಿಲು ತಾಕದ ಘಾಳಿಸೋಲದ । ಘಸಣಿಕೆಯ ಕಾಲ್ನಡೆಗಳಿಲ್ಲದ । ಶಶಿಮುಖಿಯರೈದಿದರು ಗಾಢಿಯ ಗಾಳುಮೇಳದಲಿ ॥ ಬಿಸರುಹಾಯ್ಗಳ ಹೊಯ್ಗಳಿನಲಿ । ಪ್ರಸರದಾಕ್ರಂದನದ ನಾರಿಯ । ವಿಸರ ಳಸಿತು ವೀರಧೀರೋದ್ಧತದ ಶಮುಖನ ॥೮೧॥

ಸುರಪಜಿತು ಕಲಿಕುಂಭಕರ್ಣರ । ಸುರನರಾಂತಕ ಕುಂಭದೀರ್ಘೋದರ ಮಹೋದರ ಧೂಮ್ರನಯನ ನಿಕುಂಭ ರಾಕ್ಷಸರ ॥ ತರುಣಿಯರು ವಿತ್ರಸ್ತನನಗನೆ । ಯರುವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪ್ರಮುಖರುವ । ರಥವಧೂಜನ ಬಳಸಿ ದುಡುತ ಮತ ಮುವಲ್ಲಭರ ॥೮೨॥

ಹರಿದು ಹಾರುವ ಕರ್ಣಪೂರದ । ಸುಗುಬಿ ಕಂಕಣ ಮುದ್ರಿಕೆಯ ಮುದ್ರಿ । ದೆನೆಯ ಮುತ್ತಿನ ಸೈತಲೆಯ ಮುಗುತಿಯ ನೀಡಾಡಿ ॥ ಅರಸಿದರು ಘೋರಿಹರಿದ ತನುತಂ । ಮೆರೆಯರ ನಡೆತಂದು ತನ್ನಿನ । ಹರು ಕಸಂಧಿಸಿ ಪ್ರಾಯ ತನುಜೆತೆಗದಪ್ಪಿದಳು ಪತಿಯ ॥೮೩॥

ತೋಳುಗಳ ನಿಜಪತಿಯ ಬೆಸ್ನನೆ । ಮೇಲೆಸೇರಿಸಿ ವಾಮದಂಸದ । ಮೇಳೆ ಕಾಳ್ಗದು ದಿಟ್ಟಿಸಿದಳಾನನವ ನಿಜಪತಿಯ ॥ ಧಾಳಿಸುವ ಗಂಡಸ್ಥಳದರಣ । ಧಾಳಿಯನು ತೊತ್ತೊಡದು ಸಂಗರ । ಕೇಳಿಯೇನಾಯ್ತೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡಳು ನಿಜೇಶ್ವರನ ॥೮೪॥

ವೀರನುಡಿಯ್ಕೈವಿಬುಧಕುಲಸಂ । ಹಾರಿನುಡಿಯ್ಕೈಜಯವಧೂಮಣಿ । ಹಾರನುಡಿಯ್ಕೈ ಹರಿಧನಂಜಯ ಯಮನಿಶಾಚರರ ॥ ವಾಯುಧೀಶ್ವರವಾಯುಧನವಪ್ರ । ರಾರಿಮುಖ್ಯಸುಪರ್ಣರಾಜ್ಯ । ಶ್ರೀರಮಣನುಡಿಯೆಂದು ಮಂತ್ರಾಡಿದಳು ನಿಜಪತಿಯ ॥೮೫॥

ಕಡೆಗಣ್ಣಿನೋಡಜನನಿದಿರಿಲಿ । ಮೃಡನಸೀಕ್ಷಿಸುಮುನಿಯುವೀಕ್ಷಣ ।

ನುಡಿಯಲಾಲಿಸುನೋಡುನಾಸ್ಯವನೂರ್ವೀಸತಿಯು | ಎಡಬಲದಳಕಾ
ದಿದೇವರ | ಝಡಿವಕಂಚುಕಿಗಳನಿವಾರಿಸು | ಕೊಡುಧನವಹೊಗಳಿಕೆಯ
ವರಿಗೆಂದಬಲೆಬೊರಲಿದಳು ... ॥೯೬॥

ಕಳುಹುವೀಳೆಯವಿತ್ತುತಾರಾ | ಬಲವಹೇಳಿದಗುರುವನಂಜುಳಿ | ಪು
ಲಿಸುರಾಚಾರ್ಯರನನುರುಮುನ್ನಿಸುಸುಧಾಕರನ ॥ ಲಲಿತಕರದರ್ಪಣವನೀ
ಕ್ಷಿಸು | ಮಲಯಪವನನಕ್ಕೈಯುಹೊಂಬ | ಟ್ಟಲಿನಗಂಧವಧರಿಸುನೊಸಲಲಿ
ಯುಂದಳಾಕಾಂತೆ ... ॥೯೭॥

ಕುಸುಮಬಾಣನಕಾವ್ಯದಭಿನವ | ರಸವನಾಲಿಸುವರವಸಂತನ ॥ ಕು
ಸುಮವನುಮುಡಿರತಿಯುನಯನಭ್ರೂವಿಲಾಸವನು ॥ ಎಸದುನೋಡುಕ
ಟಾಕ್ಷದಿಂದೀ | ಕ್ಷಿಸುಜಯಂತನಧನಪತನುಜನ | ಹಸನವಚನಾಲ್ಲಾಪರ
ಚನೆಯುಮಾಡುಮಾನಸದ ॥೯೮॥

ಓಲಗಕೆಧೂಮ್ರಾಕ್ಷಕುಂಭಕ | ರಾಳದೇವಾಂತಕಸುಪಾರ್ಶ್ವಕ | ವೀರ
ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿವಿದ್ಯುಜಿಹ್ವಮಕರಾಕ್ಷ ॥ ಕಾಲರಿಪುಕಲಿಕುಂಭಕರ್ಣವಿ | ಶಾ
ಲಬಲನತಿಕಾಯಮುಖ್ಯವಿ | ಲೋಲಕುಂಡಲಭಟರುಬಂದಿಹರೀಕ್ಷಿಸೆಡ
ಬಲನ ॥೯೯॥

ಬಂದಿಹನೆನೋಡರಸಮೋಹದ | ಕಂದನಿಂದ್ರಾರಾತಿಕೇಳ್ಪೆ | ತಂದಿಹ
ನೆನಚ್ಚಿ ನನರಾಂತಕಕಲಿವಿರೂಪಾಕ್ಷ ॥ ಇಂದಿವರನುಪಚರಿಸುಸೀತೆಗೆ | ಬಂ
ದಭಟನಾಹವಕೆಬೆಸಸೇ | ನಂದನುಡಿವೆನುತಾನುಮರುಮಾತೇನುಹೇ
ಳೆಂದು ॥೧೦೦॥

ಎಂದುಗಂಡನನಬಲೆಬಹುವಿಧ | ದಿಂದಹಲುಬಾಬಳಿಕಮೂರ್ಛೆಗೆ | ಸಂ
ದುಮೈಮರದಿರ್ದಳೊಂದರೆಘಳಿಗೆಪರಿಯಂತ ॥ ಕಂದಕೇಳ್ಕೈಕಲಿವಿಭೀಷ
ಣ | ನಿಂದುನಿಲಲರಿಯದೆವಿಲೋಚನ | ದಿಂದಸುರಿವಶ್ರುಗಳಗೊರಗಿದನಿಳೆ
ಗೆಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ॥೧೦೧॥

ಸತಿಯುನೆವದಲಿದೇವನೀವಸು | ಮತಿಯುಭಾರವಕಳದುಕರುಣಾ | ಗತರ
ಸಲಹಿದೆಸಂದುದದುಸುಲಭದಲಿನೀನೆನಗೆ ॥ ಗತಿಯುದಾವುದುದೇವಪೇಳೆಂ |
ದತಿಶಯದಶೋಕದಲಿಸೀತಾ | ಪತಿಯಶಿರಿಚರಣಾರವಿಂದಕಚಾಚಿದಳ್
ಘಣೆಯ ॥೧೦೨॥

ಎತ್ತಿಮಂಡೋದರಿಯುಹಣೆಯನು | ದಾತ್ತಕರುಣಾಸಿಂಧುನುಡಿದ
ನು | ಹೊತ್ತುಕೊಂಡನುಭಾರವನುಸಿನ್ನಾತನಪಕಯುದ ॥ ಸತ್ತನನ್ಯಾ
ಯದಲಿನಿಲಿಸಿದ | ಕತ್ತುಮಾಡುವದೇನುಬಿಡುಕೆಲ | ಕೊತ್ತಿಕಳೆಚಿಂತೆಯ

ನುಚಿತ್ರದೊಳೆಂದನಾರಾಮ ॥೧೦೩॥

ನಿನಗೆಪೇಳುವದೇನುನಿಂನಯ । ನೆನಹುಗಾನಜ್ಞಾನಮೋಹಕ ।ದನುಭ
ವನವೆಲ್ಲಬಲೆಯೆಂಬುದುತೋರುದಿದೆನಮಗೆ ॥ತನುಪರಿಚ್ಯುತಿತನಕಲೀವ್ರೆ।
ದುನನನೀಮುುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿಹು । ಮನದಮರುಕವಬಿಟ್ಟುಕಳೆನೀನೆಂದ
ನಾರಾಮ ॥೧೦೪॥

ಸಂತವಿಟ್ಟನುಬಳಿಕಸೀತಾ । ಕಾಂತನಧಿಕವಿಲಾಪಶೋಕದ । ಕಾಂತೆ
ಯನುಕರುಣೋದಯದಮಾಧುರ್ಯವಚನದಲಿ ॥ ಭ್ರಾಂತುಬೇಡಿನ್ನೆಂದು
ಶರಣನ । ಸಂತವಿಸಿಸಾರಂಭಮಿಗೆಭೂ । ಕಾಂತಬಿಜಯಂಗೈಸುಹೊಕ್ಕ
ನುತನ್ನ ಪಾಳೆಯುವ ॥೧೦೫॥

ಐವತ್ತೊಂದನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಐವತ್ತೆರಡನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಪುರಕೆಹನುಮನಕಳುಹಿಬೆದರಿದ । ಪುರಜನವಸಂತೈಸಿ
ಶರಣನ । ಸುರವಿರೋಧಿಯಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆಸೇವಿಸಿದನಾರಾಮ ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಹನುಮಹೋಗೂರೊಳಗೆಗಾವಳಿ। ಮಿನುಗದಂತಿರೆಸಂತವಿಸಿ
ಪುರ । ಜನವಸೀಕ್ಷಿಸುಗಜಬಜದಗರ್ವಿತನಿಶಾಚರರ॥ಬನದಸೀತೆಯಧಾತ
ನರಿಹೋ । ಗೆಸೆಹಸಾಧುವಹಾಯ್ಕಿವಾನರ । ಜನಸಹಿತಬೀಳ್ಕೊಂಡುಲಂ
ಕಾಪುರಿಗೆನಡೆತಂದ ॥೧॥

ಪುರಜನವಸಂತೈಸಿಲಂಕಾ । ಪುರದವರಸಿಂಹಾಸನಕೆಭೂ ।ವರವಿಭೀಷ
ಣದೇವನೆಂದೈಹೊಯ್ಸಿಡಂಗುರವ ॥ ಇರಿಸಿಕಾವಲಕೇರಿಕೇರಿಗೆ।ಹರಿಚಮೂ
ಪನನೈದಿದನುಬಂ । ಧುರದಶೋಕಾವನಕೆದೇವಿಯುಕಂಡನಾಹನುಮ॥೨॥

ಚರಣಕಾನತನಾಗಿಕೆಲಸಾ । ರ್ದರಿಭಯಂಕರನುಭಯಕರಸರ । ಸಿರು
ಹವನುಮುಗಿದೊಯ್ಯನೊಸಗೆಯವಾರ್ತೆಯನುಬಳಿಕ ॥ ವಿರಚಿಸಿದನಾ
ವೀರದಶಕಂ । ಧರಶಿರಃಕಂತುಕವಿನೋದದ । ಧುರಧುರಂಧರದುಷ್ಟದೋ
ರ್ದಂಡಪ್ರತಾಪಕವ ॥೩॥

ಲೋಕಕಂಟಕಕುಂಭಕರ್ಣನ। ನಾಕತೋರಖರಾತ್ಮಜನಮುಲ್ಲೋ
ಕದಲ್ಲಣರಾವಣಾಸುರಮುಖ್ಯರಾಕ್ಷಸರ ॥ ನೂಕಿದನುಯಮಪುರಕೆರಣ
ದೊಳ । ಗೇಕಪತ್ನೀವ್ರತನುಸುಮನ ವ್ಯಾಕರಣಪಂಡಿತನುಹರಕೋದಂ
ಡಖಂಡಕನು ॥೪॥

ಸ್ವಾಮುಕದನುಃಖನಲ್ಲಿಬಳಿಕತಿ । ಕಾಮನನುಮಾಯಾಸ್ತ್ರಬಲವ ।

ಜಾ್ಯಮುಧಾಂತಕನುಖ್ಯವೀರರಸಸಮಸವುರದಲಿ । ವಾಯುಪಥಕೇರಿ
ಸಿದನಾರಘು । ರಾಮನನುಜನುವಿಃಕ್ಕಕಪಿಭಟ । ನಾಯಕರುಕೊಂದರು
ಸಮಸ್ತನಿಶಾಟನಾಯಕರ ॥೫॥

ಎನೆನುಹೋದ್ಗವಾದಹರುಷಾ । ನನದಹೊಂಪುಳಿಯಾದಹೆಂಪಿನ।
ತನುವಿನಳಿದುಜನ್ಮನಡಲಾನಂದಾಶ್ರುಪ್ರಂಧಲಿ ॥ ಆನೆಯನಧಿಕಪರಾಕ್ರ
ಮರಭಾ । ವನೆಮನಂಗೀಕರಿಸಿಹನುಮನ । ಮನಕೆಬಹವಾತುಗಳಮುದಿ
ದಳುಸುಧುರವಚನದಲಿ ॥೬॥

ಶೇಖರಿಸಿದುದುಕೀರ್ತಿಕತ್ಕಳ । ಶಾಖೆತಳಿತುದಸುಪ್ರತಾಪದು ।
ಮುಖವಗಲಿ ಮರಸಿದುದುಕೇಳ್ ಹನುಮನಿನ್ನಿಂದ ॥ ಆಖರಾರಿಗೆವಿಜ
ಯವಿಭವ್ರೋ । ಲ್ಲೇಖವಾದುದುಯುಂಧುಸಿಂಧುಸ । ಘೋಖಲಲಂಕೃತಿಯು
ಸುತೆಕೊಂಡಾಡಿದಳುಕಪಿಯ ॥೭॥

ನಿದುವೆನಿಮ್ಮಪತಿವ್ರತಾಸಂ । ಪದದಗುಣವಲ್ಲದಡೆಕಲ್ಲಿನ । ಲಂದಧಿಕ
ಟ್ಟಸಿಕೊಂಬುದೇಕಪಿಗಳುನಿಶಾಚರರ । ಕದನದಲಿಜಯಿಸುವರೆಕಲಿದಳ ।
ಪದನನಳೆನಸೆತಾಯೆಯೆಂದುಳು । ಮದನಮದವುಖವೈರಿಮಹಿಜಾಸತಿಗೆ
ಕೈಮುಗಿದ ॥೮॥

ಬಿಡುವುದಿನ್ನುಂಮಳವನಾಯಸ । ನಡಲಿತಿನಕುಲದದನಿಪಗೆನಿವೇಮ್ಮಡೆ
ಯುಲಕ್ಕರಘನಮಹಾಸ್ನೇಹಪ್ರಪಂಚಕದ ॥ ಝಡಿತೆಯಿಲ್ಲೆನೆಹರುಷ
ಹೊಗದು । ಗ್ಗಡದಕಂಬಸಿಯಿಂದಜಾನಲಿ । ನುಡಿದಳರಸನವುನಸುಬಿರಿ
ನೆಲೆಹನುಮಂತನಡಿಗೆ ॥೯॥

ಕಳುಹಿದೆನುಕಾಂಚನದಹರಿಳನ । ಬಳಿಯುಬಯಕೆಯಭಂದಲರಸ
ನ । ಕಳುಹಿದೆನುಕಡೆನುಡಿದುಕಾಂತಾರದಲಿವೈಪದನನ ॥ ಖಳರಕೈವಶ
ವಾದೆಯಿದುಘಾ । ತಳಿಕೆಯಲ್ಲವೆಹೆಂಗುಸಿಗೆನುನ । ದೊಳಗೆರಘುಪತಿಯೇ
ನಬಗೆವನೊಯುಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ॥೧೦॥

ಮಾತನಾಡಿಸಿಕೇಳಿದರೆತಾ । ನೇತರಿಂದುತ್ತರವಕೊಡುವೆನು । ಮಾತ
ನಾಡದವನಿಪನನೇನೆಂದುನುಡಿಸುವೆನು ॥ ಒತಡೆಂನಮಭಾಗ್ಯರೋಲಿಯು
ದ । ದೇತರದುಬಧಿಕುಳಿವುಹೊಗುವೆನು । ವೀತಿಹೋತ್ರನನೆಂದುಕಂಬನಿ
ದುಂಬಿದಳುಸೀತೆ ॥೧೧॥

ವಿಹಿತವಲ್ಲಿದುನುಡಿನಮುಗೆನಿ । ಸ್ಪೃಹತೆಮುಳ್ಳಡೆನಗೆಮಕೊಲಲ್ಯೆ ।ತ
ಹನಸಿಮ್ಮಯಜೀವಿತೇಶನುನಿಮ್ಮನೆನಹಿನಲಿ ॥ ಅಹುಮನವನಾಒಲ್ಲೆನೀ
ಯುಂ । ಮಹಡಚಿಂತೆಯುಬಿಸುಡಿನೀವುವೆ । ಮಹಿಪನಡೆಗೆಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ

ಳುಪನೆನಸಂದನನ ||೧೨||

ನಮಿಸಿನಿಮಿಕುಲವಾರ್ಧಿವರ್ಧನ | ಕುಮುದಬಾಂಧವನಂದನೆಗೆವಿ |
ಕ್ರಮಮಹಾರ್ಣವನೈಪಿನಃರಘುರಾಯಚಂದ್ರಮನ || ನಮಿಸಿದನುಸರ
ನಾಟಕದವಗಾ | ರಚಣದಂಘ್ರಿಸರೋರುಹಕೆಸಂ | ಭ್ರಮವಿದೇನ್ಯೆಹನು
ಮಹೇಳೆಂದರಸಬೆಸಗೊಂಡ ||೧೩||

ಪುರಜನಾಸಂತೈಸಿದೈದಶ | ಶಿರನತನ್ಮದಬಗೆಯಗಾವಳಿ | ಗರನುಸೇ
ಕ್ಷಿಸಿದೈಹಸಾಪವಿಭೀಷಣಸಗ್ರಹಕೆ || ಇರಿಸಿದೈಕಾವಲನುವಿಗೆಬಲ್ಲಿದಚ
ಮೂಪರದೇವಿಸೀತೆಯು | ಪರಿಯನರಿದೈಯನಲುಬಿನ ಪವಾಡಿದನು
ಹನುಮ ||೧೪||

ಅಂದಿಗಿಂದಿನವಿನಕೆತಸ್ಮೃತಿ | ಕಂಡಿಹುದುದೇವಿಯುತಜೇವರ | ದೊಂ
ದನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಲ್ಲದೆಕೊಣೆನನ್ಯವನು || ಸಂದಸಂಗರದಲಿದಶಾಸ್ಯನ |
ಕೊಂದಹದನನುಹೇಳಿಹರುಷವ | ವಂದುಭಾರವುಧರಿಸಿದುದುಸಿರಿವಡದ
ನಂಟಿಕೆಯು ||೧೫||

ದೇವರುತ್ತರಕಾರ್ಯದಭಿಸಂ | ಭಾವನೆಯುಸೀರ್ವಯಾದುದೆಬಳಿ | ಕಾವಿ
ದೇಹಕುವಪಹಾರಿಕಳುಹಿದಳಶ್ರುಜಲಜಡಿಯ || ದೇವರಿದ್ದೆಡಿಗಿನ್ನುನಿರಮುಕ್ತ
ಪಾವಲಂಬನವೆಂತುಬೆಂಬುನ | ನಾವುಬಲ್ಲೆವೆಯೆಂದುಬಿನ್ನಹವಾಡಿದ
ನುಹನುಮ ||೧೬||

ನಾಕುಬಳಲಿದೆಕಾಳ್ಳಿರಿಮಗಿ | ನ್ನೇಕೆಗತಕಾರ್ಯಪ್ರಸಂಗ | ವ್ಯಾಕುಲ
ತೆಯಿಂದೀಕ್ಷಿಸಿಬೆನಾಕರಣನಾಸನವ || ಸೋಕದಿಗುಚಿಂತೆಯನುನಡೆಸೀ |
ಕ್ಕೈಕತೆಯಸಂಡನಗೆವಾಡುನಿ | ರಾಕುಲತೆಯಿಂದೌರ್ಧ್ವದೇಹಿಕವಿಹಿತ
ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ||೧೭||

ಬೀಳುಕೊಂಡಸುರೇಂದ್ರಬಂದುವಿ | ಶಾಲವೈದಿಕವಿಹಿತದಲಿದಶ |
ಮೌಳಿಯನುಸಂಸ್ಕರಿಸಿದನುಬಳಿಕಾಚಿತಾಗ್ನಿಯಲಿ || ಬಾಲಕಿಯರೊರ
ಗಿದರುವತ್ನು | ಜ್ವಾಲೆಯಲಿಮಿಕ್ಕಸುರರಗ್ಗದ | ಬಾಲೆಯರುಸಹಗಮನ
ದಲಿನೀಗಿದರುನಿಜತನುವ ||೧೮||

ಜೊತ್ತಿಸಿದರಾರಯಸುಬಳಿಕ್ಕೆಂ | ಭತ್ತುಯೋಜನದಗಲದಿಳೆಯಲಿ |
ಸತ್ತಸುಭಟರಮೇಲೆತಳಿಗಳನೊಟ್ಟಿಸೀರಸದ || ಇತ್ತರುದಕಾಂಜಲಿಯ
ನಸಿಬರು | ಪುತ್ರಮಿತ್ರಜ್ಞಾತಿಗಳುಸ | ದ್ವೃತ್ತವೀರವಿಭೀಷಣಾಸುರನೊ
ಡನೆಬಳಿಕೆಂದ ||೧೯||

ಐವತ್ತೆರಡನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಐವತ್ತಮೂರನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಶರಣನನುಪತಿಕರಿಸಿಲಂಕಾ । ಪುರದಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿಸೀತೆಯು । ವರಿಸಿದನುರಘುನಾಥನಭವಾದಿಗಳುನಲಿದಾಡೆ ।

ಪದ್ಯ॥ ಎಲೆಕುಶನೆಕೇಳಾದುದಲ್ಲಿಂ।ಬಳಿಕವೈದಿಕಲವುಕಿಕದವಿಧಿ ।ಯುಕ್ತಿದಶಶಿರಕುಂಭಕರ್ಣಾದಿಗಳಸಂಸ್ಕಾರ ॥ ಬಲಿದಚಿಂತೆಯುಮನದಬೆಂಗಿನ । ಬೆಳವಿಗೆಯುಭಾರಣೆಯುಕರಣದ । ಲಳುಕುತ್ತೈತಂದಾವಿಭೀಷಣನೆರಗಿದನುಪದಕೆ ... ॥೧॥

ಕಂಡುಶರಣಾಗತನವಿಭವಾ । ಖಂಡಲನುಕರುಣದಲಿಕಾಣಿಕೆ ।ಗೊಂಡುಪತಿಕರಿಸಿದನುಪರಮಪ್ರಿಯುತರೋಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ಚಂಡಬಲಸುಗ್ರೀವಜಾಂಬವ । ಗಂಡುಗಲಿಹನುಮಂತನನುಮಾ । ರ್ತಾಂಡವಂಶಲಲಾಮುಬಳಿಕಿಂತೆಂದುನೇಮಿಸಿದ ... ॥೨॥

ಈತನಮ್ಮನುಕಂಡದಿನದಲಿ । ಮಾತನಾಡಿದೆವಾವುದನುನಾ । ವೀತಗಾಮರಿಯಾದೆಯುಲಿಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಚನವ ॥ ಖ್ಯಾತವಾಗಿಯೆಮಾಡುವುದುವಿಭವಾತಿಶಯದಲಿಹೋಗಿನೀವೆಂ । ದಾತಗಳಬೀಳ್ಕೊಡಲುಕೈಮುಗಿದೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ ... ॥೩॥

ಅರಸುತನಕೋಸುಗವೆಮುಂಣಿನ । ಹರಣಕನ್ಯವಬಗದವನುನೆರೆ । ನರಚರಿತ್ರವನಾಟಕವದಿಂಸ್ಯಾಕೆದೇವರಿಗೆ ॥ ವರವಪಡದವನ್ಯೈಸಿತಾನಿವ । ಹರಕೆವಿಗಲನದೇವರೀಪರಿ । ಕರುಣಿಸುವರೇಕವದಿವೃತ್ತಿಯನೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ ॥೪॥

ದೇವರೊಡೆಯರುತೋರುವಿಭುವ । ನಾವಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಲಾಷೆಯು । ಸೇವಕರಿಗೀವುದ ಭವತ್ಪದಭಕ್ತಿಭೂತಳಕೆ ॥ ದೇವರನ್ನುವನಿಲಿಸುವುದುಮತ್ತಾವವಾತನುಬೆಸಸಬೇಡೆಂ ॥ ದಾವಿಭೀಷಣನೆರಗಿದನುಮುಗುಳರಸನಂಘ್ರಿಯಲಿ ॥೫॥

ಎಲೆವಿಭೀಷಣಕೇಳಿದೈರಜು । ಕುಲದರಾಯರತಪ್ಪಿನುಡಿಯರು ।ಹಳಿವಹೊರರಿದುಸಿದ್ಧನಿನಗಿನ್ನೇಕೆಮರುಮಾತು ॥ ಹೊಳಲಿಗಭಿಮುಖನಾಗುಮನದಲಿ । ಹಲವನೆಣಿಸದೆಮರಳಿಪಾತನು। ಒಳಸಿದಡೆತನ್ನಾಣೆನಿನಗೆಂದರಸಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ॥೬॥

ಸಗರಸಿಂಗಾರಿಸಿತುಸುರಪನ । ನಗರಕಿಮ್ಮಿಗಿಲೆನಲುಪಲ್ಲವ । ವಗಿದವೆತ್ತಿದವಗಲದಲಿಗುಡಿತೋರಣಾದಿಗಳು ॥ ಅಗರುಕುಂಕುಮಗಂಧದಲಿಮು

ಘ ಮುಖರನುಮಾಬೀದಿಗಳುಪಟ್ಟದ |ಸೊಗಸಿನಖಿಳದ್ರವ್ಯಸಂಪಾದಿಸಿ ತಾನಿಮಿಷನಲಿ|| ಬಳಿಕಮಂಗಳವಾದ್ಯರಭಸದ| ಲಿಳೆಯವಿಬುಧರನಿಗಮಮಂತ್ರದಾಕಳಕಳದಲಿಂರಸುತಮಿತ್ರಾತ್ರಜರಹನರೆಯಲಿ || ಸಾಲಪದಾದಮುಪಟ್ಟಕಂಪಾನು | ಪೊಳಲಜನಪರಜನಸುಹೃಜ್ಜನ| ನಳಿನನಯನಾರಾಘವನಸಾವರವಿಭೀಷಣನ ... ||೮||

ಹನುಮವಿಂಗೆಮನ್ನಿಸಿದನಾರಘು |ವರನತಮ್ಮನಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರನ| ತರಣಿಕರಜನನಾಯುವನ್ನಿಸುರೇಂದ್ರಸುತಸುತರ || ಶರಧಾಶ್ವಪಗಾತಿಪುರಜನನೆರದುಕನ್ಯಕಲಶಸಹಿತಾ| ದ್ವರೆಯುಪತಿಯೊಡೆಗಾವಿಭೀಷಣದೇವರಡೆತಂದ ||೯||ಪರಿಪರಿಯರತ್ನಂಗಳನುಪರಿ|ಪರಿಯದಿವ್ಯವಿಭೂಷಣಂಗಳ|ಪರಿಪರಿಯದಿವ್ಯಾಂಬರಾದಿಸಮಸ್ತವಸ್ತುಗಳ|| ಕರಿವರೂಥಸುವಾಹನಂಗಳ | ತರಣಿಸುತಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತನು | ಚರಣಕಾನತನಾಗಿರಘುಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮಂಗೆ ... ||೧೦||

ಶಿರವಿಗಿಹಸ್ತವಲಿಸಿಲ್ಲನೆ| ಬರಸೆದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿನುಡಿದನು| ಪರಹಸಿತಮುಖದಿಂದನಿಜಕರಣಂಗೆವಿನಯದಲಿ |ಧರೆಯವೈಭವಸಹಿತಲಂಕಾ|ಪುರವನಿತ್ತೆನುನಿನಗೆನಿನ್ನಪ | ಚರಣಬಂದುಪುರಕೆಕಳುಹಿಸುಕಾಣಿಕೆಯನೆಂದ ||೧೧||ಹಲವುಪರಿಯಲಿಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಿಕೆ |ಕೊಳದೆತಂದಸಮಸ್ತವಸ್ತುವ | ಕಳುಹಿನಗರಕೆಕೈಮುಗಿದುಬಳಿಕೆಂದನರಸಂಗೆ || ಸಲಿಸಬೇಕೆನಗೊಂದುವರವನು| ಸಲುವಸಲಿಗೆಯುಭೃತ್ಯನಾದಡೆ |ಸಲುಗೆಯನಾತನಗೆಸಲುನುಡಿಕೇಳುವೆಪ್ರಸಾದೆಂದ ... ||೧೨||

ಅವಕಾಶ್ಯವಿತ್ತುಬಿಜಯಂ| ಗೈವುದಾಯಿತ್ತಾಧುರಕೆದೇವರ| ದಾವಕೆಲಸನಿಮಿತ್ತಜಯಸಿದಿರೀದಶಾನನನ|| ಈವಿವೇಕಸ್ಥಿತಿಯನಂತ|ಭಾವದಲಿಪೆಳಿಸಿದಿದಿಬೃತ್ಯದ| ಭಾವವೇನೆಂಬುದನುಚಿತ್ತೈಸಿದಿರೆನೀವೆಂದ|| ೧೩||

ಅರಿದಿವಾಶ್ವಿಂದ್ರಂತಾಗದ | ಮರಯಬಿನ್ನಹವೇಕಲೋಗರ |ಮುರಿದರಾನಸ್ಥಿತಿಗೆರವಿಸುತಜಾಂಬವಾದಿಗಳು|| ಉರಿವುದೇನಿನಗೆನುತವಾನಸ| ದೆರಕಬಾಪರೆಕೊಂಡುಬಾನಾ |ಸರಿವಸಂಗೀಕರಣಸಂಗಿತವನುಮಹೀನುತೆಮ ||೧೪|| ಎನೆಹಸಾದವೆನುತ್ತರಘುನಂ|ದನನಜದಕಭಿನಮಿಸಿಬೀಳ್ಕೊಂಡನುಮಹೋತ್ಸವದಿಂದಬಂದನುತನ್ನಪಟ್ಟಣಕೆ|| ಧನಪತಿಸುಮುದಿಗೆಳಲಿದಬಲ| ದನುಚರರಬಾವಾಗದಛತ್ರದ | ಘನತರದಗದುಡೆಯುಳಂಬೊಗೆಗಳವಿಡಾಯಿಯಲಿ ... ||೧೫||

ಗುಡಿಗಳೆತ್ತಿದರಗಲಪಲಿಕಂ| ನುಡಿಸುಕಲಶದತೋರಣದಸಂ|ಗಡಿಗಳೆ

ಸದವ್ರಕೇರಿಕೇರಿಯೊಲಿಂದುಭಾಸ್ಕರರ ‖ಕಲುಹುಕುಣಿದಾಡಿದಪ್ರಜೇಪೆ
ದ।ತೊಡಪಡುರುಸಿಸಾಸ್ವತ್ತತಿಯಲಿ। ನುಡಿವಡಚ ರಿಯುಸಲುವಿಗೆಸಂ
ಭ್ರಮಿಲಿತಾನಗರ ‖೧೬‖ ಕಾಣಸೆಕೇಳ್ಕೆಒಳಿಕರಾಕ್ಷಸ।ಪನುಪುತೀಶ್ವರನ
ಖಿಳಭುವನ। ಪ್ರಸರದಧಿದೇವತೆಯುಸೊಲಿದಿದಿಗೊರ್ಂಬತ್ತವಕಾದಲಿ‖ವಸ
ಗೆವಲೆಯುನವ್ರೊಬ್ಬಿಸ್ತನ್ನಯು।ಶಶಿವುಖಿಯುಸೊಡಗೂಡಿಭೂಸುರ ।ವಿಸ
ರದೊಗ್ಗಿನಲ್ಯೆದಿದರುಬನವರನುವುಹೀಸುತೆಯು ... ‖೧೭‖

ಇಳಿದುದಂಡಿಗೆಯುನುಸುಲಲನಾ। ವಳಿಸಹಿತವೈಯಿಕ್ಕುತೈತಂ । ದಿ
ಳೆಯುತನುಜೆಯುಲಲಿತಪಾದಪಯೋಜಯುಗಳದಲಿ ‖ ಇಳುಹಿದನುಮ
ಸ್ತಕವಪವಾಯಾ।ವಿಲಸದನುಪಮಕ್ಷ್ಮೆಭುವನಾ।ವಳಿಯುಜನನನಾರ್ಥ
ನನವಲ್ಲಭೆನಪೋಯೆಂದ ... ... ‖೧೮‖

ಡಿಂಗರಿಗನಾನಿಮಗೆನಿಮ್ಮರ।ಸಂಗೆಕಿಂಕರನಾಗಿಕೃಪೆತ । ನ್ನಂಗದಲಿ
ನೆಲೆಗೊಳಲಿಬಳಲಿದಿರೆಮ್ಮದೆಶೆಯೆಂದ । ಕಂಗಳಲಿಮಂಗಾಣದಗ್ರಜ ।
ಹಿಂಗಿದಪ್ರನಾವಿನ್ನಿಮ್ಮಪದಪ। ದ್ಮಂಗಳನುಸಾರಿದೆವುಸಲಹುವುದಿನ್ನುನೀ
ವೆಂದ‖೧೯‖ ನವವಿರಾರಣ್ಯದತಿಶರೆಯುಲಿ ।ಸವದಿರಿನ್ನುಬರೆಮ್ಮಪೂರ್ವಜ
ನ್ಮವಗುಣಂಗಳವುರದುವೆರಪ್ರದುಸಿಮ್ಮಸದುಗುಣವ ‖ ಭುವನದಲಿನಿ
ನ್ನಿಂದಪುಣ್ಯ। ಶ್ರವಣರಾರೆಲೆದೇವಿಕೇಳ್ನಿ। ಮ್ಮವನುಸೆನದವರೇನುಧ
ನ್ಯರೊಲೋಕದೊಳಗೆಂದ ... ... ‖೨೦‖

ಕರಸರೋಜದೆನಾನಿಜೇಶನ। ಚರಣಶರಣನಮಣಿಖಚಿತಬಂ। ಧುರಕಿ
ರೀಟವನೆತ್ತಿಕೇಳ್ಕೆಕಲಿವಿಭೀಷಣನೆ‖ನರಪತಿಗೆನಿನ್ನಿಂದಜಯುವಿ ।ಸ್ತರಣ
ವಾದುದುನಿನ್ನವೋಲ್ಭೃ । ತ್ಯರುಗಳನ್ನಾರುಂಟುಜಗದೊಳಗೆಂದಳಿಂ
ದುಮುಖಿ ‖೨೧‖ ಪಿತರವನಾನೀಚರಾಚರ ।ಚೇತನನಸೇವೆಗೆಸರೊರು
ಹಜಾರ್ತಜನಕಂಗಪ್ರಮೋಯುಂಗಂತರಹಿತಂಗೆ ‖ ಅತಗಾರುಸಹಾಯಿಗ
ಳುಸಂಪ್ರೀತಿಭಕ್ತರಮೇಲೆನಿಮಗದು। ನೀತಿತಾನೆನುತೊಡನೆಕೈಮುಗಿ
ದೆಂದನವನಿಜೆಗೆ ... ... ‖೨೨‖

ದೇವನಿಮ್ಮನುತರಲುನಿಮ್ಮಯು।ಜೀವಿತೇಶನುಕರದುಬೆಸಸಿದ । ನಾ
ವಸಂಶಯುಬೇಡತಾಹೋಗೆಂದುಕರುಣದಲಿ‖ನೀವ್ರುಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯಬೇ
ಕೆಂ। ದಾವಿಭೀಷಣಕೈಮುಗಿಯರಾ। ಜೀವಮುಖಿಸೆನಡೆಂದಳಾರಘುರಾ
ಜಚಂದ್ರನ ‖೨೩‖ ಕರದಕಂಬಿಯುಳಾವಿಭೀಷಣ।ನಿಂವಿಗರನೆಡಬಲ
ಜೆಸಿರಿಸ । ಅರಸಿಯುರುಕ್ಕೆಗೊಟ್ಟತಂದರುರಾಜಮಂದಿರಕೆ ‖ ಕರವ
ಮುಗಿದುವಿಭೀಷಣನುಮಾ।ಧುರ್ಯವಜನದಿಲಂಜುತಳುಕುತ। ಶಿರವನೊ

ದ್ಯನೇಬಾಗಿಬಿನ್ನೈಸಿದನುಜಾನಕಿಗೆ॥೦ ॥ಚಿತ್ತವಿಸಿದಿರೆದೇವಿಯರೆದೇ।
ವೋತ್ತಮನೆಲಾದೇವರಲಿರಾ। ಜೋತ್ತಮನೆಲಾರಾಯರೊಳಿಪ್ರಗಾಢರಲಿಜ
ಗವರಿಯೆ॥ ಉತ್ತಮನೆಲಾಸಿಸ್ಮೃರನೀವ ।ಹೊತ್ತಭಾರವನುಂಗಳವ್ರ
ಸ್ವರ। ಮತ್ತೆಕಾಣಿನೀವ್ರಶುಭಕರವಾಗಬೇಕೆಂದ ... ॥೨೫॥

ಬೇಡಜಗಕಪಹಾಸದುವರಾ ತಾಡಿಕೆಡಸಲದೇಕೆಸಹಜದ । ಲಾಡಿಗ
ಸುರಘುನಾಥನಾನಡೆಲ್ಕೆಪ್ರೂರ್ಣದಲಿ॥ಕಾಡದೀಯಂಗದಲಿವೈರಿವಿ। ಭಾ
ಡನಂಘ್ರಿಯುಕಾಬುದುಚಿತವು। ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನುನಿನ್ನಬಂದುದುಮಾಡು
ಪ್ರಪಚಾರ ॥೨೬॥ ಪದನನಾನಿದನೆಂದುಬಿನ್ನೈಸಿದನುದೇವರಿಗೆಗವರಕ
ರುಣಾ। ಸ್ಪದದಲೇನೇಮವನುಪಡದೆನುದೇವಿಚಿತ್ತೈಸು॥ಆರದಕೊರತೆ
ಯನೆರತೆತಾನದು॥ ವಿವಿತಪ್ಪೈವಿಕಲೌಕಿಕಕೆಜಗ । ವದುಹದಂತಿರೆಚಿತ್ತ
ಗೊಡಬೇಕೆಂದುಕೈಮುಗಿದ ॥೨೭॥ ಐಸೆಮತ್ತೇನೆನುತವಲ್ಲೆನಲೀಸುನಿ
ರ್ಬಂಧದಲಿನೀಬಂ । ನೈಸಲೇಕನುಭವಿಸುವೆನುಬಂದಾಯಸವನೆನಲು॥
ದೋಷವಿದರಿಂಬಂದುದಾದಡೆ ।ದಾಸನೇನಿಮಗಾಸೆನುತ್ತವಿಭೀಷಣನು
ಕೈಮುಗಿದೊಡಂಬಡಿಸಿದನುದೇವಿಯರ ... ॥೨೮॥

ತರಿಸಿಮಣಿಮಡಿವರ್ಗದಲಿಕು। ಳ್ಳಿರಿಸಿಪರಿಮಳತೈಲದಲಿನೇ।ವರಿಸಿದ
ರುಶಿರಿಮುಡಿಯುಮಜ್ಜನವಾಮುತ್ತುಮಂಗಳದ । ಸುರುಚಿರಾಂಬರಗಂಧ
ಮಾಲ್ಯಾ। ಭರಣದಿಂದೊಪ್ಪಿದಳುಪೂರ್ಣದ।ಶಿರಿಯುಸಡಗರದಲಿಸರಾಗದ
ಲಾಸರೋಜಮುಖಿ ॥೨೯॥ ನೆರದುದಾಕ್ಷಣಸಕಲದೇವಾ ।ತರುಣಿಯರು
ರತುನಾರತಿಯಪಿ। ಸ್ತರಿಬಿಜಯಂಗೈಸಿದರುದಂಡಿಗೆಗೆದೇವಿಯರ॥ಪರಿ
ಪರಿಯಮಣಿಗಣದಚಿತ್ರೋತ್ಕರದದಂಡಿಯಲವಿಭೀಷಣ । ನರಮನೆ
ಯುಹೊರವಂಟಳವನಿಜಿನಲಿಯೆಪೌರಜನ ॥೩೦॥ ತರುಣಕೇಳೈಕೊಡಿತ
ಮರರ । ತರುಣಿಯರರೂಪಾತಿಶಯದು । ಬ್ಬರಕೆಶತಗುಣದಂಗನೆಯ
ರುಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ॥ ಸ್ಮರನಮಾರ್ಗಣದಲಗುಗಳತಾ ।ಮರಿಸಿದವ್ರೊ
ಜನನನವಸೆಸೆಕೆಲ । ಬರುವಿಲಾಸದಗಂಧೆಯರುಬಳಸಿದರುಭೂಮಿ
ಜೆಯ ॥೩೧॥ ಹೊತಕರಿಸುವುದುತಿಮಿರದಲಿಬೆಣಿ। ಲೆಡೆಗಳಲಿತತ್ತಿಮಿ
ರರಾಶಿಯು। ನಡುಮುಗುಚುವುದುಬೆಳಗಬಿಡದಬೆಲೆಯರಲೋಚನವ ॥ ತ
ಡದುದಾಭುಜಪಾಶದೆಳೆಯೊಗ । ರಡಿಗಡಿಗೆವಿಟರುಗಳಕಂಗಳ । ನಡೆಯು
ನೇಮಂಣಿಸುವೆನಾಮುಹಿಳಾಕದಂಬಕವ ॥೩೨॥

ಉರುನಿತಂಬದಭಾರಕಹಿಸನ।ಕೊರಳಮಣಿದುಮತ್ತೀರೆವೊಲೆಗಳು
ಭರನಭಾರಕೆಬಳುಕಿದುದುಗ್ಗಂತಿಸೋಮ್ರ್ಯಡಿಯು ॥ ಹೊರಗೆಹೊದ

ಕರಿಸಿದನುಳೂರುವ| ನರರಮನುಜನನವರಿಜನಪದನಿ | ಘೋರದನುರ್ಗವೆಂದ
ನ್ನುಹೊಗಳುವೆನೇನನದ್ಭುತವ ... ||೩೩||

ಬರಿಸಿತ್ತನಿಲವನಂಗಲತ್ತೆಗಳ| ಪರಿದುಳಿಫ್ರಿಬಿಡದನುದುಹನವಿ ಸ್ಸುರಿ
ತಲಾವಣ್ಯಾಂಬುರುಚಿತಿಪರನುಚಿಯನುದುಸಿರಿಂಯ || ಬರಸೆಳೆದುದುರು
ಭಾವವಮರರ| ತರುಣಿಯರನೀಕರಿಸಿತ್ತಬಂ|ಧುರದಸೊಬಗುರೆಂದದವ
ಜಹರಿಹರರರಾಣಿಯರ ||೩೪||

ಪೊಳಪೊಳವರುಣಿಕನರ್ಪೂರದ| ಬೆಸಗಿಡುವೆವುಗು ತಿಯುವುತ್ತಿ
ನ | ವಿಲಸದೇಕಾವಳಿಯುಮಣಿಮುದ್ರಿಕೆಯುಕಂಕಣದ || ಲಲಿತಚಿತ್ರಾಂ
ಬರದವರವೇ| ಖಚಿಯರಣಿತಸ್ವನದನೂಪುರ | ದುಲುಹುಗಳವರಯು
ವತಿಯರುಬಳಸಿದರುಜಾನಕಿಯ ... ||೩೫||

ತುರಗವುಷ್ಪವರೂಥವುದಸಿಂ| ದುರದಲಂಪಣದಂದನಾರಿಯು |ರುರ
ವಣಿಸಿದರುಮಿಕ್ಕನಡದುದುವುಂದಿಕಾಳ್ಕಡೆಯು || ಪರಿಪರಿಯಸಿಂಗಾ
ರವಂಗನೆ| ಯರುಗಳೊಪ್ಪುವಕಳಸಕಂನದಿ| ಪುರಜನರ್ತನರಕುನದಾ
ರತಿಗಳವಿಡಾಯಿಯಲಿ ||೩೬||

ಸಾರುನಡೆಯೆಂಬೆಂಬಕಂಬಿಯ| ಭಾರಣೆಯಲಿವಿಭೀಷಣನುಚ್ಛೈ| ವಾ
ರಿಗಳಗಥಣದಲಿಬಂದನುವುಂದಿದಂಡಿಗೆಯ || ಚಾರುಚಾಮರದಾತ್ತಪ
ತ್ರದತೋರಣದಸೀಗುರಿಯಹೊದರಿನ |ಲೂರಪೊರವಂಟಿಳುವುಹೀಸು
ತೆಗುಜ್ಜುಗುರುಕಿನಲಿ ... ... ||೩೭||

ಕುಳಸಿಕೇಳ್ಮೈನಿಮ್ಮಜನನಿಯು |ವಸುಮತೀಶ್ವರರಾಘವನಸರ| ಭಸದೆ
ಸಂದರುಶನದನುಳ್ಳುತ್ಸವದತವಕದಲಿ|| ವೃಷವರೂಥದಿನುಮೆಸಚಿತ
ಶೋ| ಭಿಸುವಪಂಚಬ್ರಹ್ಮವಕ್ತ್ರದ|ದಶಭುಜದಪರಮೇಶಬಂದನುಪ
ಮಥಗಣಸಹಿತ ... ||೩೮||

ಲಲಿತವದನಚತುಷ್ಟಯದಕೋ | ಮಳಿತಬಾಹುಚತುಷ್ಟಯದ
ನಂ | ವಿಳಿತಶ್ರುತಿಮಸ್ತಕದವಾವದಲಿರವಭಾರತಿಯು || ವಿಲಸದಂಚೆ
ಯಾಅಮರನುನಿಸಂ| ಕುಲದರಾರಂಭಾತಿಶಯಬಂ| ದಿಳಿದನಂಬುಜಗ
ರ್ಭನನುಪಮರಜತೇಜದಲಿ ... ||೩೯||

ವರತಿಲೋತ್ತಮೆರಂಭೆಮೇನಕಿ| ಯರಸಮೇಳದಲಮರವತಿಚಾಮರು
ಛದಛತ್ರಧ್ವಜಪತಾಕಾವಳಿಯಪಸರಿಕೆಯ || ಕರಿರಕಂಧರದಲಿಶಚೀಪ
ತಿ |ಪರಸಿಪಂಪಿಜನಂಗಳೊಗ್ಗಿನ |ಬಿರಿದಿನುಗ್ಗಘಣೆಘುಳಿಬಂದನುದಿವ
ಗಣಸಹಿತ ... ||೪೦||

ಕೋಟಿದಕ್ಷೋಹಿಣಿಬಲವಿಂತುಘನಸುರ | ಚಿರಕಾಲಂಬದೆಸಸ್ತ್ರಜಿಹ್ವೆಯ |
ಪರಶಿರೋದ್ವ್ಯಯದನುಜವರಾಂಘ್ರಿಸ್ತ್ರಯದಕೇಸರಿಯ || ಸ್ಫುರಿತಪಕ್ಷ್ಮ
ಪವಾನಘಪಾಗದ | ನಿರುಪಮಸ್ವಾಹಾಹುತಿಯುಬಂ | ಧುರದರಾಕ್ಷವರಸ್ವೈರಿ
ದನುಜವರ ಗಣದಗಡಣದಲಿ ... ||೪೧||

ಕಾಳಮೇಘದತನುರುಚಿಯುದಂ | ಷ್ಟ್ರಾಳಿಗಳಬಾಹುದ್ವಯಂಬಿಸಂ |
ಸ್ಫಾಲಕಾಯುದಕರಿಣದಂಡದಕರದಭೀಷಣದ || ತೋಳಿನಾಕಿಸಂಯಮಿ
ಯುಧನವಿಕ | ರಾಳಸ್ವೈರಿಭದೇರಿಕೆಯಲಂ | ಕಾಲಸ್ವೈದಿದನಖಿಳದೂತಪ
ರೇತಗಣಸಹಿತ ... ||೪೨||

ಘನಶರೀರದಕಾಳಿಕೆಯುಕೆಂಡಿ | ಮುನುಗುಗಳದಾಡೆಗಳಕಡುಗೆಂ | ಪಿ
ನನುಪೋಗ್ರವಿಲೋಚನದಗುಜುರೆದ್ದತಲೆನವಿರ || ಮನುಜವಾಹನದಿಂದ
ರಾಕ್ಷಸ | ವನಿತೆಸಹಿತಸಮಸ್ತರಾಕ್ಷಸ | ಜನಸಹಿತನಡೆತಂದನಾರಾಕ್ಷಸ
ದಿಶಾಧಿಪನು ... ||೪೩||

ಭರಿತಭಂಗವ್ಯಕ್ತಜಲಸೀ | ಕರಕದಂಬದನೇನಪಿಂಡೋ | ತ್ಕರದಬಹ
ಳಾವರ್ತಬುದ್ಬುದದುರುಗಧಾವಣೆಯ || ವರಸರತ್ನಾಗರದರತ್ನಾ | ಭರಣ
ಶೋಭೆಯಪಾಶಾಪತಿದು | ಬ್ಬರದಗಮನದಲೈದಿದನುಜಲಚರದಗಡ
ಣದಲಿ ... ||೪೪||

ಕ್ಷಿಪ್ರಗತಿಯತುರಂಗದುರುನಿಗ | ಮಪ್ರಭಾವದಭೂತಚೈತ | ನ್ಯಪ್ರ
ಕರದಗಣಿತನರುದ್ಗಣವಿಷುಕರಾಸನದ || ಸುಪ್ರತಾಪದಸಕಲಭುವನಗ |
ತಿಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಪಂಚರೂಪಕ | ದಪ್ರಭಂಜನಸ್ವೈದಿದನುನಿಜಸತಿಯಗಡ
ಣದಲಿ .. ||೪೫||

ನರನುಜಂಗಮಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾ | ಧರನಿಶಾಚರಯಕ್ಷಕಾಲಕಿಂ | ಪುರುಷ
ಗುಹ್ಯಕಗರುಡಗಂಧರ್ವಾದಿಗಣಸಹಿತ || ತುರಗದುಪ್ಪರಗತಿಯಮಹದೈ |
ಶ್ವರಿಯಮದದಧಿಕಪ್ರತಾಪದ | ಭಗದಭಾರವಣೆಯೊಳಿಬಂದನುಸಖನು
ಮಾಪತಿಯು .. ||೪೬||

ತರುಣಶಶಿಕೈಕಾಶನೆಹಿಂದಣ | ತರಣಿವಂಶದಸೋಮವಂಶದ | ನರಪ
ತಿಗಳಿಪ್ಪತ್ತೆಸಿತನುರವಿಮಾನವೀಧಿಯಲಿ || ಗುರುವಸಿಷ್ಠನುವಾಮದೇ
ವಾದ್ಯರುಗಳೊಪ್ಪಿದರಬುಜಕುವಲಯ | ಪರಮಸುಖರೆನಿಪರುಸುತ್ರಾಣಂಗ
ಣದಗಡಣದಲಿ ... ||೪೭||

ತುಂಬಿತಂಬರಘನಪತಾಕೆ | ಡಂಬರದನನುಪಮಪರೂಥಕ | ದಂಬ
ವಾಹನನಿಕರದಿವ್ಯವಿಮಾನವೀಧಿಯಲಿ || ತುಂಬುರರನಾರದರವಿನಿಜನಿಸ್ತಂ

ಬಿವಿಯರಸುಗೀತ್ರಲಾಸನ್ಯಾ । ಡಂಬದದಬಿಖ್ಖಾಳವಿಗೆರಂಜಿ ತ್ರುಸಭಿ
ಸುರರ ... ॥೪೮॥

ಕಳೆಕಳದಕಾಹುರದಕಂಬಿಗೆ ।ಳುಲಹುಗಳಪಲೆಯುರದಡಿವಿಜಾ।ವಳಿ
ಗಳೊತ್ರೊತ್ರಿಯುಲಿರ್ದುಡದ ದುಕೂಡಿಗೆಗನತಳ ॥ ಹಳುರದಿರುದಿರುಭಾ
ಫುರ್ವುಮಂ ।ಗಲಿಯುಮುಹಸತಿಂಯಾತಿವಾವಾ।ಲಲನೆಯುವದಾರಂಬ
ಧ್ವನಿಗೇಳಿಸಿತುರಘುಪತಿಯು ... ॥೪೯॥

ಮುಸುಕಿಬೀಳುವಪುರವರದರಾ ।ಕ್ಷಸರಸೆರವಿಯುನವನಿಜೆಯುಸೇ।ತ್ರಿ
ಸುವತವಕದತರುಣಿರರನೆಡಬಲದಭಾಗದಲಿ॥ ಅಸಬಡಿವ್ರುತಸುರೇಂದ್ರಸ
ತಿಸರ । ಭಸದಸಾರಂಭದಲಿಬರೆಕಂ।ದಸುರಹರಮೂಗಿನಲಿಜೆರಳಿಟ್ಟೊ
ಲದನವಯುವವ ... ॥೫೦॥

ತವ್ಮನೋಡೀಬಹವಿಕಾರವಿ। ದೆವ್ಮದಾಗಲಿಬೇಕುನಾಚಿಕೆ ಸವ್ಮಿ
ತ್ರೈಲೇಸಾಗಿನೋಡಚ್ಚರಿಯೆ ನೋಡೆನುತ ।ಚಿವ್ಮಿವಘದವುರುಪಾದಕ
ಣದಲಿಬಿನಿಮ್ರನುದೆ್ರೇಕದಲಿಸುರಪನ। ವೊವ್ಮನನುಕರದಿಕುಹಿತಾಪೋ
ಗೆಂದುನೇವಿಸಿದ ... ॥೫೧॥

ಆರಸಿರಿಗಿವಳಿನಿತುಕಡುಸಿಂ। ಗಾರವನುಕೈಗೊಂಡಳಿವಳಿಂ ।ದಾರನೇ
ಮಗನೇರಿದಳುಮಣಿಮಯುದದಂಡಿಗೆಯು।ವೀರನೋಡೈತವ್ಮಸೆವ್ಮವು।
ದಾರಸೀಯುಪಹಾಸ್ಯವುನಕಿದು। ನೇರುವುದೆಘಾತಾಳಿಯುಂಗವನೋಡು
ನೀನೆಂದ ... ॥೫೨॥

ಇವಳುಕಳುಹದೆಬಿಡುವಳೇನಿ । ನ್ನವನುನವೆ್ಮಡೆಗಡವಿಯುಲಿಕಪ।
ಟವನುಕೈಕೊಂಡಿರಳೆಯಿದುನೀನೆನಲುಕೆಡೆನುಡಿದು ॥ ವಿವಿಧವಾಯುಾರ
ಚನೆಯುಲಿನ। ವ್ಮುವನುಕಳುಹಿದಳೀವಿಚಾರವ । ಹವಣನರಿಯುಜೆಸಿಂನ
ಜರದೆನುತವ್ಮತಾನೆಂದ ... ॥೫೩॥

ವಲ್ಲೆನೆಂಸದೆಪುರರವೈಭವ ।ದಲ್ಲಿಚಿತ್ರವಬಿಗಸಿಕಾವುುಕ।ವಲ್ಲಭೆಯುರಂ
ಭೆವನುಮೊರದೆಂಮೆಡೆಗೆನಡತಹುದು ॥ಒಲ್ಲಿತೇನವ್ಮನ್ವಯುಕೆಡಯು।ವಿಲ್ಲ
ದೀಪರಿಯುಂತುಟೋನಾ । ವೆಲ್ಲಿಯಿಾಪರಿಕಂಡುಕೇಳಿದರಿಣಯುವಿಲ್ಲೆಂದ॥

ಹಗರಣವನೋಡನುಜನಂಡಿಯು। ಬಿಗುಹನೀಕ್ಷಿಸುಬಿದುಬಹುದಂ।
ಡಿಗೆಯುಕಂಡವುಕೇಳಿದೈಕಂಚುಕಿಗಳುಗ್ಗಡವ ನಗೆಯುಸುರಿದಳುನವು
ಗೆನುತನ್ನುಪ।ವೊಗವದಿರುಹಿಲಿನಿಂದ್ರತನುಜನ । ಮುಗನುನಡೆತಂದಾವಿ
ಭೀಷಣದೇವಗಿಂತೆಂದ ... ॥೫೫॥

ಎಲೆವಿಭೀಷಣದೇವರಘುಕುಲ।ತಿಲಕನಂದಣದಿಂಪದೇನಿಯು।ನಿಳದು

ರಲೆಂದೆನ್ನ ಕಳುಹಿದನೆಂದು ಕನಸಿನಲಿ || ತಿಳುಹಲೆದೆಝಲ್ಲೆಂದು ಚಿಂತೆ
ಯುಂ ತಳೆದು ತಾನೈತಂದು ಈ ರಜ | ಸ್ಮರಪಿತನನಿಜಚರಣಬಿಂಬನೈಸಿದನಂರ
ಮುಂತಿತಿಗೆ ... ||೫೭||

ದೇವತಾನಪರಾಧಿಭೃತ್ಯನ | ಸೇವೆಯೈಸಿದು ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ |ದೇವಿ
ಯಾರುತ್ತಾಳಲ್ಲೆ ವಿ ದಸಸ್ಯೆ ಚಕ್ರೋಚಿತನ || ದೇವರಲಿ ಮುಸಿಸಿದ ದಡಿಸಿತಕೆ
ಸಾವನೇ ದೊಡಪಡಿಸಿತ್ತಂದೆನು | ಕಾತ್ರುದೆಂನಪರಾಧಕೃತ್ಯವನಾದು
ನೀವೆಂದ ... ||೫೮||

ಎಲೆವಿಭೀಷಣ ದೇವಲೋಕಾವಳಿಯಮೆಚ್ಚಿಸಿನದವು ದೇಹಂ|ಗಳಿಗೆ
ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭುವನದಲಿ ಸುವ್ರತೆಯರವರಿಗೆ|| ಹಳುವದಲಿ ಕರೆಸಿಡಿಮರಕ್ಕಸನೆ
ಳದು ತಂದಂದಿಸಿತ ಶೋಭಾ ಕಲಿತನೈಭವವಿದ್ದು ದೇನೀಹೇಳು ನಮಗೆಂದ

ಆಮನೋಹರಕಂಗುರುಮತನೇ| ವೀರರಾವಣನೆಂದಿಗಿಂದಿಸೊಳೋರ
ಣಿಸಿದ ದುಲಜ್ಜೆ ಯಂಗೀಕರಣವಿಂದಿಸಲಿ ಹೋರದಿರುಸೇ ಹೋಳುದೊಂ
ಬಿನ| ಕಾರಣವದೇನಿಳ ಹಿತಾಪರಿ | ವಾರನೋಡದಮಾಳಿಬಿನ್ನಹಬೇಡ
ಸಿನಗೆಂದ ... ||೫೯||

ಪಾಕಿಸುವಡೀ ಬತಿವ್ರತೆಯರಾ | ಚೆಂಣಸುಜನರಿಗರಿಯಬಹುದೂ |
ಪಣೆಯುದ ಜನನಮಗಳವೆ ಚೆಚ್ಛಸಬಾರವಿದುಸಿದ್ಧ || ಆರಳೆವಾರಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಕಾಶೀ|ಪುರದೊಳೆನ ತ್ರಿಸ್ಪಾಯುದಪಾರ್ಥನ ನರಸಿನೈಸಧನರಸಿಇ
ರಳೀಚ್ಛೆದ್ಯನಗರಿಯಲಿ ... ||೬೦||

ಬಂದುದೀ ಮಮಾಗೆಜವಂಗಳು | ನಿಂದೆಪ ಗುಡವಿದೇಕೆಸಿನಗೆ|ನ್ಮೊಂ
ಪುವಿ ಷಡೊಳರಿಯಬಹುದಾಡಿಸಿಪವಾತಿನಲಿ|| ಸಂದೇಹವಬಿಡು ಕಪಿಲು
ನಡೆಯಲಿ ತಂದು ತೋರಿಸು ಹಲವುಸಾಡಿಬ್ಬೇ | ಡೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಡಲಲ್ಲಿ ಬಾ
ರುವಶರಣನೈತಂದ ... ||೬೧||

ತಾಯಿಸಿಮ್ಮ ರಸನಸಿರೂಪಕ | ವಾಯಿಂತಿಳೆಗವತರಿಸಿರಾಂಬರ | ರಾ
ಯನಲ್ಲಿ ಮೋಲೆಸಿಪ್ರ್ಮ ಯಾಜೀವಿತೇಶನಲ || ಆಯಶಸ್ಕರನಾಜ್ಞೆ ನಿಮಗೆ
ಪು | ಗಾಯತನೆ ಫಲಸಿದ್ಧಿ ಯಾಜಿಜಲ|ಜಾಮತೇಕ್ಷಣೆ ಧರೆಗೆಧಪ್ರಕ್ಕಿದ
ಳ್ಳುದುಗುಡದಲಿ ... ||೬೨||

ಜಯಜಯಂದುದುಕಂತ್ರಿತವಾ | ಗಿಯಲಿಪರಮಸ್ತೋತ್ರವಚನ
ದ ನಿಯಮದಲಿ ಸನ್ತಾಪಿಸಕಲ [illegible] ಕರ || ಭಯಭರಿತ ಭಕ್ತಿ
ಯಲಿ ನೀರಸಮು | ದಯಸಾಸ್ವ [illegible] ನಾ | ರಿಯರು ಪಿನಮಿತರಾ
ದ್ರು ಸಂದರ್ಶನದಲಪಸಜ [illegible] |೬೩| ಲೋಕಮಾತೆಸಮಸ್ತ ದಿವಿಜ|ನೀ

ಕಪ್ರಾಜಿತೆಸುರನರೋರಗ । ಲೋಕವಂದಿತ್ರವಿಷ್ಣುಪಾದಸಕಲಜಗಭ
ರ್ತೆ। ಪರನಾಥೆಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯ। ಶ್ಲೋಕಪಾವನಚರಿತ್ರೆಪರಾಯಣ। ಶ್ರೀಕಮ
ಲೆನಸೊಯಿನಾತಪ್ರಿಯೆ ಕೀರ್ತಿಸುಂದರಪಾತ್ರ ॥೬೪॥ ನೋಪ್ರಮಾಣದಲಿತಾಗಿ
ದುದು ಕಂದ್ರೈವಿಭೀಷಣದೇವವರರಾ। ಜೀವನೇತ್ರನಪರಿಯಬಲ್ಲೆನೆ ಎಂ
ನಡೆಸಿಯಿಂದ ॥ ಈವಿಕಾರವನನುಕರಿಸಿದೆನು। ಭಾವಲೀಸಾಗರದುತಾನಗಿ।
ನಕ್ಕ ವಚನಸಿನ್ನ ನಾಗತಿದುತಿಯುಂಡಳಿಂದುವೂಖಿ ॥೬೫॥ ಶಲವಜಂಬ
ಲಿದುತ್ತ ಮನದೊಳ । ಗಳದುಹೊಯ್ವುತ್ತ ನಗುಡಭಾರದ । ಲಳುಕತಂಜು
ತಸಾರದಳುಸಚರಾಚರಾತ್ಮಕನ ॥ ಜಲಜವನಸುತಜಲಜನವಿಸುತ್ತ ಜ
ಲಜನಯನಾವರಜರಿದಿರೆ । ದ್ವಿಳುಹಿಡರುವುಸ್ತಕನಸಂಘ ಯೋಳಾಪತಿ
ವ್ರತೆಯು ॥೬೬॥ ಹೆಂಪಳಿದತನುಲತೆಯುಹರುಷದ। ಕೊಂಪ್ರುಸಡಿಲಿದವು
ಖವನೋಟದ । ಗುಂಪ್ರುದೆಗಪಕ್ಷಿಗಳಕೋಡಿಯೊಳೊಗುವಕಂಬನಿಯ ॥
ಕಂಪಿಸುವಕರಣಂಗಳಂಜಿಕೆ। ರೈಕಾಂಪಿಸುವವಮಾನಸದಲಜ್ಜೆಯ। ನಂ
ಪಿನಂಬುಜವದನೆಪ್ರಿಯಿಕ್ಕಿದಳುನಿಜಪತಿಗೆ ... ॥೬೭॥
ಬೀಳದನುಕಂಪಪ್ರಕಟಾಕ್ಷದ। ಲೀಳದಧಿಕಸ್ನೇಹಕರಣದೊ। ಳಾಳಿದ
ಮರಪದಾನನದೊಳಭಿನಾನವಮಾನದ ॥ ಬಾಳಿಕೆಯಲಿಡಮುಖದಲ
ನುಜನ । ಮೇಲುನೋಟದಲಿಷ್ಟನಾಸೀ। ಲಾಳಕಿಯನೀಕ್ಷಿಸನನ್ಯಜನರೆ
ಘಳಿಗೆಪರಿಯೆಂತ ।೬೮ ದೇವದೇವಾಧೀಶಸರ್ವಗು। ಣಾವಲಂಬನಘನಚ
ರಾಚರ ।ಜೀವರಕ್ಷಕವರಕೃಪಾಕರಭಕ್ತಸುಂಧೇನು ॥ದೇವನರನಾಟಕ
ದವರಾಜಕಾ ।ಶ್ರೀವರನೆಚಿತ್ತ್ರಸುಪ್ರೀತಾ। ದೇವಿಯರನುಪಚರಿಸಬೇಕೆಂ
ದಜನ ಕೈರಗಿದ ।೬೯।ನರನೆನೀನರಪತಿ ಸಜಾನಕಿ। ತರುಚರಾರುವು
ಕಟಕಸಿಕ್ಕ್ವಂ। ಚರೆಯುಭಾರವತಿದ್ದಲೋಸುಗಜನಸವಾಯ್ತೆಂಬ॥ ಹರಿ
ಯುಂಡವೇನುಯವೀಪತಿ। ಕರಿಸುಪರವುಜತಿವ್ರತೆಯುನಿ ।ಪ್ಪುರದವೇಕೆ
ಲೆರಾವಸಿರಗೆಂವೀಶ ಕ್ರಿಯುಗಿದ॥೭೦॥ಧರೆಯುಭಾರವಕಳದೆಧರಣೀ। ಸುರ
ರಸಲಹಿದೆಪಾದ್ಯಕಾವ್ಯ। ಸ್ವರವನ ಲೆಪಾಲಿಸಿದೆತಿವಿಜಾವಳಿಯರಕ್ಷಿಸಿದೆ। ನ
ರಚರಿತ್ರಕನಾಟಕದವಿ। ಸ್ತರಣವತಿಲೀಸಾಯಿತಂಗೀ । ಕರಿಸುಸೀತೆಯ
ತೆಂದುಪ್ರಿಯಿಕ್ಕಿದನುರುರನಾಥ ॥೭೧॥ ಉಳಿದದೇವವಾತ್ರಭಾಳ। ಸ್ವ
ಳದವಪ್ರಕಾಶಿತಪಾದಪಂಕಜ । ಗಳಲಿರಾವುನವೇದಿಕೊಂಡುಮುಕುಂದ
ಭೀಪದಲಿ ॥ ಪಾದಪ್ರಯೋದ್ದದಕಾಲದೊಷ್ಯಾ । ಪಳಿಗಳ್ಳಿದದನಸ್ತು
ದ್ವೆಯು । ಲಲಿತಕರಾಖ್ಯೆಯುವರಸಬೇಕೆಂದಭ್ರಮಾನದಲಿ ॥೭೨॥
ಕೃತಿಗಳೀಪರಿಪೊರಲಿದಪ್ರಕ್ರತು। ತತಿಗಳೀಪರಿಮಾಚಿಸಿದಪಾ। ಸ್ಮೃತಿ

ಗಳಿಂತೆಂದೇನಿರಂತರನುಟದವೀಘರಿಯು ॥ ವಿತನಿಗವಮಾಗವೆುಪುರಾಣಪ್ರತತಿಗಳುವೊರೆಯಿಟ್ಟುದೀಸು । ವ್ರತೆಯುನಧಿಕಪತಿವ್ರತೆಯುವರಿಸೆಂದುರಘುಪತಿಗೆ ॥ ೭೩ ॥ ಎರಗಿದರುಬಳಿಕಂದುಜಾಂಬವ । ತರಣಿತನುಜವಿಭೀಷಣಾದ್ಯರು । ಮರೆಯುಬಿಡುಮಣಿಯೆುಚ್ಚದೊಳಗಡಗುವದೆಯಾಕಾಶ ॥ ಅರಿಯುದೇನಿನ್ನುವನುಜಗಪೆಲೆ । ಶಿರಿಯುರಸಕ್ಕೈವಿಡಿದುತ್ತೆಗಿಸ । ಚ್ಚರಿತೆಯುನುಸುವ್ರತೆಯುನೆಂದರುಹಿಡಿದುನಿಜಪದವ ... ॥೭೪॥

ಎಳಿರೈನೀವೆಮ್ಮದೈವದ । ಮೇಲೆಹಾಯಿಕಿಹೊಗಳಿದಿರಿಸಾ । ಕೇಳಿಲವಕಾಡಿವಿರನೀವುಚತೋಪಭಾಷಿತವ ॥ ಮೇಲಣೆಣಿಕೆಯುನರಿಯುದೆಮ್ಮನೃಪಾಲವಂಶಕೆಕುಂದುಹೊರಿಸುವು । ದೋಲಗಾರ್ತವೆನಿವಿಗೆನಿಮ್ಮನುವಗಾನವೇನೆಂದ ॥ ... ... ॥೭೫॥

ಸ್ತ್ರೀಯೆ ಲೋಕದೊಳಿವಳುಲೋಕದ । ಮಾಯಕಾತಿಯುರಿವಳಶಿಷ್ಯರು । ನೋಯುನುಡಿದಡವಿಮುಲಿನೂಕಿದಳಿವಳುಲಕ್ಷ್ಮಣನ ॥ ಮಾಯುದೆರಳೆಯುನೆವದಲಸುರರ । ರಾಯುನಲಿಸಂಕೇತನಡದುದು । ದಾಯತಪ್ಪಿತುಕಡೆಯಲಿದನೀವರಿಯುರೈಯೆಂದ ॥ ೭೬ ॥ ಇವಳಿಗೋಸುಗಬಂದುಹಗೆಯುನು । ತವಿಸಿತಿಲ್ಲನರಣ್ಯನನುತಾ । ನಿನನುಕೊಂದನುಪೂರ್ವದಲಿನಮ್ಮಸ್ವಯಾಗತದ । ಇವನಕೊಲಲೈತಂದೆವಲ್ಲದೆ । ವಿವಶೆಯಾದೀಸತಿಯುಹಂಬಲಿ । ನವರುನಾವಲ್ಲೆಮ್ಮನಿರ್ಬಂಧಿಸಲುಬೇಡೆಂದ ॥೭೭॥

ತಪ್ಪುಹೊರದವಲಾವಕಥನ।ನೊಪ್ಪುಗೊಳಲದಮಾಡುವನುಧಿಟ। ತಪ್ಪುಸಂಧಿಸಿತಾದಡಿಲ್ಲಿಯೆುಬಿಡುವೆನೀತನುವ ॥ ಒಪ್ಪುವುದುಬಿನ್ನಹವನಿದತಾ । ನಿಪ್ಪುರಿಯುಕಾವಿುನಿಯೆುನಿನಗೆಸ । ಮರ್ಪಿಸಿದತನುವಾಪಡೊಲಿಬಳಿಕೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ ... ॥೭೮॥

ದೇವನೀನಲ್ಲದೆಯಿತಃಪರರ । ಮಾವುದನುನಾಬಲ್ಲೆನಾದಡೆ। ದೇವತತಿಇದೆದಿವ್ಯಮುನಿಜನವಿದೆಸವಿಾಪದಲಿ ॥ ತಾವರೆಯುನ್ಸೈದಿಲಿನಸಖವಂ । ಕಾವಳಿಯನ್ನುಪರಿದೆನಿರೀಕ್ಷಿ ! ಕಾವುದಿಲ್ಲಿಂಮೇಲೆನುತಬಿಂನ್ನೈಸಿದಳುಸೀತೆ ॥೭೯॥

ಆದಡಗ್ನಿಯುಹೊಕ್ಕುಹೊರವಂ। ಟೇದಿವಿಜರನುಮೆಚ್ಚಿಸಿದವೋ । ಲಾದಡಾಗಲಿಮುರಳಿಮಾತೆಂಪೊಡನೆಬೇಡೆನಲು॥ ಆದಿಮಾಯಾಶಕ್ತಿಬಳಿಕಹ। ಸಾದವೆನೆಕೈಮುಗಿದ-ಭರತನ । ಹೋದರನುಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದನೆದ್ದುರಘುಪತಿಗೆ ... ॥೮೦॥

ಅರಸಚಿತ್ತ್ರಸೊಟ್ಟದಗ್ನಿಯು । ನರಸಿಗೋಸುಗಹೊಗುವೆನುರಿಯು । ಬ್ಬುರಿಸಿದಡೆ ಬಿಡದೇವಿಘುರನುರಿಯೊಳಗೆಬೆರಸದೊಡೆ ॥ ಒರಿಸಿನಿಮ್ಮಪತ್ರಿ

ವ್ರತೆಯುಸಿದು | ಸಿರತ್ರಸತಿಗನ್ಯಾಯುವ್ರಕ್ಷಡೆ | ಯುಱಚಲಿಸಪೊದಲಾದಹ
ದಿನಾಲ್ಕಂಗಳೀಗೆಂಡ ... ||೮೧||

ತುಂಗೆಬಲನೀಸೊಟ್ಟಿದಗ್ನಿಯು | ನುಂಗದಿರ್ದಡೆಸಾಕುನಿಸಗಿದ | ನಂಗಸತಿತಾಬಡ್ದೆಯುಂಬುದನರಿಯೆ ವಾರಿಂಸು || ಅಂಘವಿಸಲಾಪಡೆಧನಂಜಯು | ನಂಗುಳವಿತಾಹೊಕ್ಕುದೊರವಡ | ಲಂಘಿಸುವರೇಬಳಿಕಬಿಜಯಂಗ್ರೈಯುಹೇಳಿಂದ ||೮೨|| ದೇವಚಿತ್ತ್ರಸರಸಿಸೀತಾ | ದೇವಿಗೋಸುಗಬೇರೆಬೇರಲಾವ್ | ಪಾವಕನೊಳಾತ್ತರಿಸುವೆಪ್ರಸಿವ್ಮ್ರಡಿಗಳದಿರಿನಲಿ || ದೇವಬೆಸಸೆಸುತೆದ್ದರಾಸು | ಗ್ರೀವಜಾಂಬವಪಾಲಿಸುತನಾ | ಪಾವಪಾಸಿಸುಷೇಣನೀಲಗವಾದಿನಾಯುಕರು ... ||೮೩||

ಅಂಜುವೆವುನಾವ್ಸಿಪುಗೆನಿವ್ಮ್ರಭಿ|ರಂಜಕನನಾಬಲ್ಲೆನೀಸತಿ | ಯುಂಜುವರಬಿಡಲಂಜದಿರ್ದಡೆ ಹೊಗಲಿಹುತವಹನ || ಕಂಜಭವಭವಮುಖ್ಯಸಕಲಸು | ಮಂಜಸರುಕೂಗಿದರೆಸರಿಪುರ | ಳೆಂಜಲಿನಪಾತಲ್ಲನಿಪುಗೆಂದರಸನೇಮಿಸಿದ ... ||೮೪||

ಕೇಱದ್ವೈಸೌಮಿತ್ರಿಮಿತ್ರಕು | ಲಾಳಿಗುಪಹತಿಬಾರದಂತಿರೆ | ಬೇಳುವೆನುಸುಚಿಯಾದಬೇಳುವೆನಗ್ನಿಕುಂಡಲಿ || ಮೇಲೆಪಾತಿನ್ನೇನುವಂಶವಿ | ಶಾಲವೈಭವವೆನ್ನದೈಸಲೆ | ತೂಳಿಸಗ್ನಿಯು ಸೊಟ್ಟಲಿಂಧನವೆಂದಳಿಂದುಮುಖಿ || ||೮೫||

ತಪ್ಪನೆಂದವನಿಜೆಯುವಚನವ | ನೊಪ್ಪಗೊಂಡನುರಾವುನುಡಿಗಳು| ಸೊಪ್ಪುಳಾಗದೆಸುವ್ಮ್ರಸಿದ್ಧರುಸುರನುವಾನರರು || ಅಪ್ಪಕಣದುಭಯಾಕ್ಷಿಗಳುಸಿ | ವ್ಮ್ರಪ್ಪನನುಜನಕರದುಬಳಿಕಸ | ಮರ್ಪಿಸಿದನೀವಾತನಾಲಂಕಾಧಿನಾಥಗೆ ||೮೬|| ರಚಿಸುಕುಂಡವನಗ್ನಿದೇವರ | ರುಚಿದಿಗಂತವಬೆಳಗಲೆಂಬೀ | ವಚನವಾತ್ರಕೆಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯುಸರಿಗರಕ್ಕಸರ || ಪ್ರಚುರತರವೆಸೆಸೀಳಿದರುಬಳಿ | ಕಹಲೆಯುನುಸಮಚೌಕದಲಿಕಶಿ | ರುಚಿಯುಶಿಲೆಗಳಕೆಂಡವಿಸಿಕಟ್ಟಿದರುಕುಂಡವನು ||೮೭||

ತಂದುಬಳಿಕೊಟ್ಟಿದರುಪರಿಮಳ | ಚಂದನದನೀರಸಕುಜಂಗಳ | ನಂದನಿಗೆಮಧ್ಯದಲಿಸುರಿದರುಭಾರಸಂಖ್ಯೆಯುಲಿ || ಬಂದುತಾಳೋತ್ಸೇದದಲಿಹಳು | ಕೊಂದಿಡುತ್ತಮುಕರ್ಪೂರವನ | ಲ್ಲಿಂದವೇಲುರಿಗೊಳಿಸಿದರುಬಳಿಕನಿಲಬಾಂಧವನ ||೮೮||

ತುಡಿಕೆತಂಬರಮುದಿಯುಱಿಬಿಸೊಗೆ | ಹೊಡದುದಭ್ರನತಾರೆಗಳುಕೆಲ| ಸಿಡಿಪ್ಪುಬಿದ್ದಪ್ರಕೇಸರಿಗಳಸುರಡಕಿಡಿಸಹಿತ || ವ್ಯಡನಮಧುಕಣ್ಣಿಚ್ಚ

ದೇಸುಬೆರ । ಗಡಸಿಭಾರತಿವರವಿರಿಂಚಿಯು । ನಡುವನಪ್ಪಿಸೆಕಂಜಿಸಿತುಶಿಖಿ
ಸುರವಧೂಜನವ ॥೭೯॥

ಅಳುಕುವರೆಸುವ್ರತೆಯರಗ್ನಿಗೆ । ಜಲಜಸಂಭವಹರಿಗಳೆಂಗುವೆ । ರುಳಿ
ದವರಪಾಡೇನು ಪತಿಭಜನಾನುಚರಿತರಿಗೆ ॥ ಬಳಿಕಕೈಮುಗಿದೆಂದಳರಸಂ
ಗೆಲೆನೃಪಶ್ರೋತ್ರಮುನಿನ್ನ ಶಿರಿಪದ । ನಳಿನವಲ್ಲದೆಬಲ್ಲರೊಳಕೊಳಲಗ್ನಿಸಿಜತ
ನುವ ॥೮೦॥ ಅಲ್ಲವಿರ್ದಡೆನಿನ್ನ ಶಿರಿಪದ । ಪಲ್ಲವವಕಾಣಿಸಲಿವುಡಿದಿ ।
ಮಲ್ಲಿಗೆಯು ಪ್ರೋಕ್ಷಂವಿದಡೆಕಂಬಿದಡೆಮೂಗುತಿಯು ॥ ಸಲ್ಲಲಿತಬೆಳಗುಟ್ಟ
ಸೀರೆಯು । ಕೆಲ್ಲಶಿಖಿಸೋಂಕಿದಡೆನಿನ್ನವ । ಳಲ್ಲಜನಕಂಗಿಳೆಗೆಮಗಳಲ್ಲೆಂದ
ಳಿಂದುಮುಖಿ ॥೮೧॥

ಅವಧರಿಸುರಾಜೇಂದ್ರಕೇಳ್ ಸಿಂ ನವಳನಿರ್ಮಳಶುಚಿತನವನೆನಿಂ । ದವನಿ
ಸುತೆಬಲಬಂದಳಭ್ರವಿಜೃಂಭಿಸುವಶಿಖಿಯು ॥ ಯುವತಿಯೊಳೀಶಂಗಜಸು
ರೇಶ್ವರ । ರವಿಗಳಿಗೆವಂದಿಸಿಧರಿತ್ರೀ । ಯುವತಿಗೆರಗುತವುರಿಯೊಳಗೆಧು
ಮ್ಮಿಕ್ಕಿದಳುಸೀತೆ ... ... ॥೮೨॥

ಹಾಯೆನುತಹಮ್ಮೈಸಿದನುರಘು । ರಾಯನನುಜನುಪವನತನುಜ
ನು । ಬಾಯಹೊಯ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಧೊಪ್ಪನೆಕೆಡದನವನಿಯಲಿ ॥ ತೋಯಜ
ಪ್ರಿಯಸೂನುಸಹಕಪಿ । ನಾಯಕರುಘೋಳಿಟ್ಟರಾಕಾ । ತ್ಯಾಯನಿಪ್ರ
ಮುಖಾಮರಿಯರೊರಳಿದರು ಗಗನದಲಿ ॥೮೩॥ ಸೂಸಿದರುಕಂಬನಿಯ
ನಂಬರ । ಕೇಶವಮೊದಲಾದವರುಭೋಗೀಗಣರ । ದಾಸುರಪಶಿಖಿಧಗಧಗಿಸಿದು
ದುಗಗನದಗ್ರದಲಿ । ದಾಶರಥಿಗೋರಂತೆಚಿಂತಾ । ಕ್ಲೇಶಭಾರದಮಣಿದ
ಶಿರದನಿ । ಮೇಷದೃಷ್ಟಿಯೊಳಿದ್ದನೀಕ್ಷಿಸದಾಧನಂಜಯನ ॥೮೪॥

ಕುಶನೆಕೇಳುಪತಿವ್ರತೆಯರಿಗೆ । ವಿಷವಮೃತವಹುದುರಿಹಿಮಾನ್ವಿತ ।
ರಸನಹುಬಲುಹಾವುನೇವಣವಹುದು ಬೆಂಬಿಡದೆ ॥ ಎಸಗಿದಪವಾದಂಗ
ಳವೃತಾ । ಸಸಿನವಹದದುಸಿದ್ಧಸಾಕ್ಷಿಯ । ಶಿಶುವಿನಪ್ರೋಲಿದ್ದಳುವಿಬೇಹಜಿ
ಕೈಗಸಲಿಶಿಖಿಯು ॥೮೫॥ ಧರೆಗಳಬ್ಬರವಳಿದಘನಸಾರ । ಗರದವ್ರೊಲುಲವ
ಕೇಳುಸುದವಾ । ನರಕದಂಬಕವಿಸ್ಮಿದ್ಧೈಚಿತ್ರಿಸಿದಪುತ್ಥಳಿಯು । ಇರವಿ
ನಂತಿರೆಬಳಿಕಮೆಲ್ಲನೆ । ಹಸತೊಡೆಯಿಂಬಳಿದುಸೇರುವ । ಧರಿಸಿರಾಮನಬ
ಳಿಗೆಬಂದಳುಗೌರಿಹರುಪದಲಿ ॥ ॥೮೬॥

ನರಚರಿತ್ರದನಾಟಕದವಿ । ಸ್ಮರಣವತಿಲೇಸಾಯ್ತುಸಾಕ್ಷಾ । ತ್ಪರ
ಪುರುಷನು ನೀನುಜಾನಕಿಜಗದಜನನಿಯಲ ॥ ಕರದುಕೋಸಾಕೆಲ್ಲಿಪರಿ
ಯಂ । ತರಪರೀಕ್ಷಿಸೆಪುಣ್ಯಚರಿತೆಯು । ಪರಮಪಾತಿವ್ರತೆಯುನೆಂದಳು

ಗೌರಿವಿನಯದಲಿ ॥೯೭॥ ಬೇಡಿಕೊಳಲೇಕಿನಿತುನಿಮಗೆನಿ । ರೂಢಿಸಿತ್ರಿಜ ಜೆಯಾಪಡೆತನಲನ । ಬೇಡಿಕೊಂಬುದು ಕಾಣಬಹುದಂತಾದಲಿನೀವೆಮಗೆ॥ ಆಡಿದುಚಿತಸುಭಾಷಿತವುನೆರೆ । ಕಾಡದಿರಿನೀವೆಂವ-ನೆಸೆಕ್ಕೆ । ನೀಡಿಬಾರೆಲೆ ತಂಗಿಬಾರೆಂದಳುಪಿದೇಸಜಿನು ... ॥೯೮॥

ರವಿಕುಲೇಂದ್ರನಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯು । ಹವಣವಿದುಬಳಿಕಾಭವಾನಿಯ । ನಿವಡಿಸಿದನುಡಿಗಗ್ನಿದೇವರು ನಡುಗಿ ದೇವಿಯು ॥ ದಿವಿ ತತಿಜಯುಯನ ಲುತಂದನು । ನವಶರೀರೆಯುಘನವಿಲಾಸ । ಪ್ರವರತರಲಾವಣ್ಯಪೂರೆಯು ಪೂರ್ವಗೋವಿನಿಯು ॥೯೯॥

ಕುಶನೆಕೇಳ್ ಪ್ರಟವಿಟ್ಟವಿಮುನಿಯು ರಸದಪೃಥುಧೆಯುಪ್ರೊಲಾಪ್ರ ಕಾಶವು । ದೆಸೆದೆಸೆಗೆಪರ್ವಿದುಳುಪಸರಿಸಿದಧಿಕಸೌಭಾಗ್ಯ ॥ ಹೊಸವರಿ ಯುಹಾದುರುಬಿಸಲಿಥಾ । ಳಿಸುವವುಣಗುತಿಮುಗಿಸಲಿಬೆಳು । ವಸನದಂ ಗದಲೋಲೆಕಿವಿಯುಲಿವೆರದವಾಸತಿಯು ॥೧೦೦॥ ತಾಯೆಬಂದೈಬಳಲಿ ದೌಹಿರಿ । ದಾಯುಸವನನುಭವಿಸಿದೌಯುಂ॥ ದಾಯುತಾಕ್ಷಿಯನಪ್ಪಿಕೊಂ ಡಳುಗೌರಿನಸುನಗುತ । ತಾಯೆನೀನರಸತಿಯೆಲೋಕದ । ತಾಯುಲಾ ಯುನುತಕ್ಷಿಗಳವಾ ! ನೀಯುವನುವಾಣಿಯುಲಿನೇವರಿಸಿದಳುನೇಹದಲಿ ॥

ಅಳಿದುವೃಷಭನನಖಿಳನಿಗಮಾ । ವಶಿರೋಮಣಿಸೀತೆಕರಸ । ಕ್ಷಲಿತ ಮಸ್ತಕಮಣಿನಭೋಮಣಿ ಕೋಟಿಸಂಕಾಶ ॥ ಜಲಜಸಂಭವಮುಖ್ಯದಿ ವಿಜಾ । ವಳಿಶಿಖಾಮಣಿಜನನಮರಣ । ಸ್ಖಲಿತನಿರ್ಮಳಬ್ರಹ್ಮಚೂಡಾರ ತ್ನನಡೆಯೆಂದ ॥೧೦೧॥ ಪೊಗಳುತಿರ್ದಪ್ರುವೇದಕೋಟಿಗ । ಳಗಣಿತಾಮ ರಕೋಟಿಕೈಗಳ । ಮುಗಿದುಜಯಯನುತಿರ್ದ್ದರೀಶನ ಸುತ್ತವಳಯದ ಲಿ ॥ ನಿಗಮಹಾಪ್ರಳಯಾದಿಕೋಟಿಗ । ಳಗಲಿಕೆಯಪರವೇಶಪರತರ । ನಿ ಗಮನಿರ್ಮಲತಾರಕಬ್ರಹ್ಮವನುಸಾರಿದರು ॥೧೦೨॥

ಸಾರಿದನುಕೈರೊಡನೆಸೀತಾ । ಶ್ರೀರಮಣನನುಕಮಲಭವವ್ರಂ । ದಾ ರಕೋತ್ತಮಮುಖ್ಯನಾನಾದೇವಕೋಟಿಗಳು ॥ ವೀರಕೇಳ್ಕೈಕುಶನೆನರನ ವ । ತಾರವಾದಡದೇನುಪೂರ್ವದ । ಗೌರವದಗರುವಾಯಿಬಿಡುವುದೆಲವನೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ... ॥೧೦೪॥

ಶಿರವನನುಬಾಗಿದನುನಗೆಮೊಗ । ವೆರಸಿಪರನುಪ್ರಿಯುಮಹೇಶಂ । ಗು ರುಶರಪ್ರೇಮದಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಯುಂದನಸಜ್ಜನ ॥ ಕರದಸನ್ನೆಯುಲಮರಚ ಕ್ರೇಶ್ವರನನುಪಚರಿಸಿದನುವಿಕ್ಕಿನ । ಸುರರನೀಕ್ಷಿಸಿಸುಮ್ಮನಿರ್ದ್ದನುಸು ಳಸದುತ್ತರವ ... ॥೧೦೫॥

ಏನಿಬಂದಿರಿಯೆಂಬುಬುಧನ|ನ್ಮಾನಸಂಭೃತವಿಹಿತವಿನಯುಗು |ಸಾನು
ರಾಗೋಕ್ತಿಗಳ್ನಮ್ಮಲಿಡೋರದಾಯಿತಲ॥ಮಾನವೇಂದ್ರಂಗುಚಿತವೇ
ಲ|ಕ್ಷ್ಮೀನಿವಾಸಪ್ರವೃಧಿಯೆಂದಗ|ಜಾನಿತುಂಬಿನಿಯರ ಮೆಲ್ಲನೆನುಡಿದ
ನರಸಂಗೆ ... ॥೧೦೬॥

ಬಂದಹದನನುಬಳ್ಕೆನೊಪ್ಪಿಸಿ |ಸಂದಿಹುದುಸಂದೇಹವನುನಿ|ಮ್ಮಿಂ
ದಹರಿಯುದುಮರಳಿನೀವೆಂಬುಕಾತಿಯದುನಾನು॥ಎಂದವನುನೀವ್ಕೇಳಿ
ನಾವ್ಹರಿ |ಯೆಂದುಸೀತಾದೇವಿಶಿರಿತಾ|ನೆಂದುಹೇಳುವಿರ್ರೈಸಲೇಮಾನವೊ
ಗಸುನಮಗೆಂದ ॥೧೦೭॥ ಕಾಲಜರಾಘವಂಶದಲಿನಿ | ಸ್ಖಲಿತರಾಪ್
ಮಾರ್ಗದಲಿಲೋಕದ|ಹಳವಿಗೊಳಪವಹರರಲ್ಲನಗೆ,ಿಡಿಯುವರುಸಾವಲ್ಲ|ಇ
ಳೆಯುಸುತೆನಿರ್ಮಳೆಯುಕಲ್ಮಷ | ಲಲಿತಪುಣ್ಯಚರಿತ್ರೆಸುವ್ರತೆ|ಕುಲಯ
ಶಸ್ವಿನಿಯುಂಬರ್ರೈಸಲೆಯುಂಡನಾರಾವು ... ॥೧೦೮॥

ಒಪ್ಪನಾನಾವಮಾತಸೀತೆಯು |ನೊಪ್ಪುಗೊಳಿಸುವಬುದ್ಧಿಚಿತ್ತದ |ಲಿ
ಪ್ಪುದಾದಡೆಕರದುಕೊಡಿನಮ್ಮನ್ನಯದ್ವಪರ॥ ತಪ್ಪರವರೆಮ್ಮನ್ನಯುಕೆ
ಹಳಿ |ವೊಪ್ಪುಗೈಯುದುಮುಂದುನಿಮ್ಮೊಳಕ|ನಿಪ್ಪವರಸರಿಸದಲಿನುಡಿದರೆ
ನೋಳ್ಪೆವಾವೆಂದ ॥೧೦೯॥ ಎನಲುನಸುನಗುತಾಮಹೇಶ್ವರ|ವನಜಭವ
ನಾನನವನೀಕ್ಷಿಸ| ಲಿನಕುಲದಶಶಿಕುಲದರಾಯರಕರಸಿಕಮಲಭವ॥ಮು
ನಿವಸಿಷ್ಠನಬರಿಸಿನಿಮ್ಮಯ | ಜನಪತಿಗೆಪೂರ್ವಕ್ಷಿತೀಶ್ವರ|ಮನುಪರಂ
ಪರೆಯಿಂದತೋರಿಸಿಕಳುಹುನೀನೆಂದ ... ॥೧೧೦॥

ನೆರದಮಾಬಳಿಕಾವಸಿಷ್ಠನ | ಕರದಸನ್ನೆಯಲುಭಯವಂಶದ|ನರಪ
ತಿಗಳಿದ್ದೆಸೆಯಲಾರಘುರಾಮಚಂದ್ರಮನ ॥ ಅರಸನಲ್ಲಿಗೆಬಳಿಕಮುನಿನ
ಡೆ|ತರಲುಧಿಮ್ಮನೆನಿಂದುಗುರುವಿನ | ಚರಣಕಾನತನಾಗೆನಗುತಿಂತೆಂದ
ನಾಮುನಿಪ ॥೧೧೧॥ ರಾಯಕೇಳ್ಸೆಸಕಲಲೋಕದ|ತಾಯಲಾಭೂಜಾತೆ
ಕೀರ್ತಿಯು | ತಾಯಿಮನೆಯೆಂಬುದನುಮಾದೇವಿಯರಕೇಳೆನಲು |ಆಯಿ
ತಾಮಾತಂತಿರಲಿಕುಲ | ದಾಯತಿಕೆಯುವರಿವರವರ್ಗಳ|ಬಾಯುವಕ್ಕಣೆ
ಯುಳ್ಳದಾಗಲಿನುಡಿಸಿನೀವೆಂದ ... ॥೧೧೨॥

ನಿಂದಿರಾದರೆತೋರಿಸುವೆಕೇ| ಳೆಂದುಕೈಗೊಟ್ಟಾದಿಪುರುಷನ|ತಂದು
ತೋರಿಸಿದನುಪುರಾತನಪಾರ್ಥಿವೋತ್ತಮರ ॥ಇಂದುಕುಲದಪುರೂರವ
ನುಬಳಿ| ಸಂದನೃಪಲಾಯುಃಕುಮಾರಕ|ನಿಂದಿವರನುಡಿಗೇಳುಸೀತೆಯು
ಪರಿಯುಸೀನೆಂದ ॥೧೧೩॥ ಈತಕುರುರಾಜೇಂದ್ರನೀತೋ |ರ್‍ಪ್ಪಿತಭರತ
ನುಪುದುನೃಪೋತ್ತಮು |ನೀತನಹುಷನುರಾಮನೋಡೀತನುಯಯಾ

ತಿಕಣ || ಈತನೆಳವರಾಂಧಾತನೃಗತಾ | ನೀತನಗ್ಗದಕಾರ್ತವೀರ್ಯನು | ಹೈಹಳಾಧಿಪನಿವರನುಡಿಕೇಳೆಂದನಾಮುನಿಪ ... ||೧೧೪||

ಇದೆ ಸುಧಾಕರವಂಶದವನಿಪ|ರಾದಿತವಚರಾನಾನಂಬದಿರೆಸೋ| ಪಿದ ಜೊನಿಚ್ಯನ್ಯಯದರಾಯುರುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯುಲಿ || ವಿದಿತವದರಸುವಾ ಕ್ಯಪದ್ಧತಿ|ಹೃದಯಕನುವುತಿಯುಹಡೆಕ್ರೆಗೊಂ|ಬುದುಜಗನ್ಮಾತೆಯನು ಸೀತೆಯನೆಂದನಾಮುನಿಪ ||೧೧೫|| ಮನುಮಹೀಶ್ವರನೀತನೀತನ|ತನುಜ ಕುಕ್ಷಿನಿಕುಕ್ಷಿನೃಪನೀ|ತನನ್ವಯೋತ್ತಮನೀತನೀಗಿಕ್ಷ್ವಾಕುಭೂಪಾಲ|| ಜನಪನೀತದಿಳೀಪರಘುವೀ|ತನುಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಕ್ಷಿತೀಶ್ವರ|ವಿನುತಸಗರಭ ಗೀರಥಾದಿಗಳಿವರ ಕೇಳೆಂದ ... ||೧೧೬||

ಈತರುಕುವರಾಂಗದತ್ರಿಶಂಕುವು|ಹೀತಳಾಧಿಪನೀತನೀತವು||ಖ್ಯಾತಿ ಬಲನವರಣ್ಯನೀತಕಕುಸ್ಥಭೂಪಾಲ || ಈತನೋದೀಗಂಬರೀಷನು | ಖ್ಯಾತನಿವನಜನೀತದಶರಥ|ನೀತನಿವರನುಮತವನಂಗೀಕರಿಸುನೀನೆಂದ

ಬಳಿಕಲಾನಂದಾಶ್ರುಜಲಹೆ | ಕ್ಕಳಿಸೆವ್ರೆಮಿಕ್ಕಿವನುಜನಕಂಗಿಳಿದು ದಿವ್ಯವಿಮಾನವನು ದಶರಥಮಹೀಪಾಲ|| ಜಲಜಬಾಂಧವವಂಶದವನಿಪತಿ ಲಕಭಾರಘುರಾಜವಂಶಜ | ವಳಿಸರಿತ್ಪತಿಸೋಮಬಾಯೆಂದಪ್ಪಿದನು ಮಗನ ... ||೧೧೮||

ತರುಣಕೇಳ್ ಸಂತುಷ್ಟನಾದೆನು | ಪರಮಸತ್ವದೃಢವ್ರತಕೆಸ |ದ್ಗುರುಸುವಾತಾಪಿತ್ರುಸುಪರ್ವಮಹೀಶ್ವರಾರ್ಚನೆಗೆ ||ಅರಿವಿಜಯವಿಕ್ರಮ ಕೆನಿಂನಯು| ತರುಣಿಯುಮುಲಪತಿವ್ರತಾಸ |ಚ್ಚರಿತಮಾರ್ಗಕೆಲಕ್ಷ್ಮಣ ನಶಿಶೂಶ್ರಷೆಗಾನೆಂದ ||೧೧೯||ಮಗನೆನೀನರನೇಚತುರ್ದಶ|ಜಗದಜನಕ ಗೆಜನಕನಲ್ಲಾ | ನಿಗಮಸಿದ್ಧನಲಾವಿಚಾರಿಸೆಲೋಕರಕ್ಷಣೆಗೆ ||ಯುಗಯುಗಂಗಳಲಿಳೆಯುಭಾರವ| ನುಗಿಯಲೋಸುಗವೇಷವಲ್ಲದೆ |ನೆಗಸೆನಿನಗಿದುಪರಕೆಪರತರವಸ್ತುನೀನೆಂದ ... ||೧೨೦||

ಆವರೆಯುನರನಾಟಕದಸಂ| ಪಾದಕರಲೇಸಾಯ್ತು ಜನಕಜೆ |ಯಾದಿಲಕ್ಷ್ಮಿಕಣಾಪರಿಗ್ರಹಿಸೆನ್ನಮಾತಿನಲಿ ವೇದನಚನವಿದೆಂದುಜಗೆಹುಸಿ| ಯಾದಡೀನುಡಿಬಿನ್ನರಘುವಂ | ಕೋದಯುದಲ್ಲುದ್ಭವಿಸಿದವನಲ್ಲೆಂದ ನಾಭೂಪ ||೧೨೧|| ತಾಯೆಬಾರೌತಂಗಿನೀಹಿರಿ |ಬಾಯಸವನನುಭವಿಸಿ ನಲಿಗವೆ | ರಾಮನಂಗನೆಯುದಲಿನೀನುತ್ತಮೆಯುಲಾಜಗಕೆ ||ವಾಯುಸ ಖನದನದಲಿಪೊಕ್ಕ ಒಡ| ಜಾಯುತಾಕ್ಷಿ ಮರಂಟಿನ್ನುಪ್ರೊ | ಲಾಯಿತೀ ಸವಮೀಳೆಜಗದಲಿಕೀರ್ತಿನಮಗೆಂದ ... ||೧೨೨||

ಬಿಕ್ಕಿಬಿರಿಬಿರಿದಳುತಸತಿಪ್ಪಿ । ಯಿಕ್ಕಲವನೀನಾಥಕರಗಿನೆಲುಕ್ಕು ವಂಬಕಜಲವತೊಡೆಡದಪುಸವ್ಯದಂಕದಲಿ ॥ಅಕ್ಕರಿನವೋರಹದಲಿಕಂಬನಿ। ಯುಕ್ಕುತಿಪ್ಪರಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಚೆರ । ಙಕ್ಕನವಿಸಿದಲಕ್ಷ್ಮಣನತೆಗದಪ್ಪಿದ ನುಬಳಿಕ ॥೧೫॥ ಎಡದತೊಡೆಯಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಪ್ರಿ ।ದಡವಿದನರಘು ಪತಿಯುಸೀತೆಯ ।ಮುಡಿಯುನೇವರಿಸಿದನುಮುಂಡಾಡಿದನುಲಕ್ಷ್ಮಣನ॥ ಬಿಡುಮುಗನಿಚಿತ್ತದಕಳಂಕವ । ಹಿಡಿಯದಿರುಸಂಶಯುವಸೀತೆಯು। ನಡ ವಳಿಗೆಸಂತುಷ್ಟಮಾನಸರಾದೆವಾವೆಂದ ... ॥೧೬॥

ಬಳಿಕಮಹಾದೇವಿಯರುಸೀತೆಯ। ಲಲಿತಹಸ್ತಾಂಬುಜವನಾರಘು । ಕುಲಶಿರೋಮಣಿಯುಪುಲಕರಕಮಲದಲಿಸಂಘಟಿಸಿ॥ ನಳಿನಭವಪತಿಸಹಿ ತಮುಕ್ತಾ । ಫಲದಸೇಸೆಯುತಳಿದುವಿಪ್ರಾ । ವಳಿಯಸುದತಿಯರೊಲಿ ದುಹೊಂದಳಿಗೆಗಳಹಂತಿಯಲಿ ॥ ೧೭ ॥ ಮೊರೆದವಾಗಲುದೇವದುಂದು ಭಿ । ಪರಿಮಳಿದಕುಸುಮಂಗಳಾಕ್ಷಣ । ಸುರಿದವಂಗೀಕರಿಸಿದನುರಘು ನಾಥನವನಿಜೆಯ ॥ ಸರವಧುಗಳೊಳಗಾದುಸೀತಾ ।ಸ್ಮರಣೆಯದುಮಹಾ ಡಲುಪತಿವ್ರತೆ । ಯರಿಗೆತಾಯಿವನೆಯುಪರಲೈಕುಶನೆಕೇಳೆಂದು॥೧೮॥

ದೇವಸೀನಮಗಿತ್ತವರವದು । ದೇವತಾವರವಾಯ್ತುಸೀಮುನುಜಾವ ತಾರಿದೆನೊಗಸನಂಗೀಕರಿಸಿನಡದುದಕೆ॥ನಾವುಕೊಡುವೆವುವರವನಿಮಗೆ ದಾವಿರಿಂಚಪುರಾರಿಸೌಲೋ । ವಿಹಾವರರುಯಲ್ಕೆಒಳಿಕಿಂತೆಂದನಾ ರಾಮ ... ॥೧೯॥

ಕೊಡುವವರವುಂಟಾದರೇಳಲಿ ।ಮಡಿದವಾನರರೆಲ್ಲರವರಿ ।ದ್ದೆಡೆಯಲಿ ರಲಕ್ಷ್ಯಯುಫಲಾಳಿಸುಧೋಪಮಾಸ್ವಿತದ ॥ ಮಡುಗಳಿರಲಿಸಿಜಾಂಗನಾಜ ನ ।ದೊಡನೆಸುಖದಿಂದಿಪ್ಪವರವನು।ಕೊಡುವುದೆನೆಕೊಟ್ಟರುಸರಬ್ರಂ ಹಮಹೇಶ್ವರರು ॥೨೦॥ ಬಳಿವಿಡಿದುಬಂದೊಬ್ಬರಳಿವಿನ ।ಲಳಿಯದಂ ತಿರೆಕಪಿಗಳೆದ್ದರು ।ಕಳಕಳಿಗೆವಿಂಗೆಬೀಳುಕೊಂಡುದುದೇವಗಣನೃಪನ॥ ಕಳುಹಿದನುಕೈಮುಗಿದುಕೈರವ । ಜಲಜಸಖವಂಶದನೃಪಾಲಾ।ವಳಿಯ ಸ್ವೈಯ್ಯನಸನಿಮಿಸಿಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನುಮಹೀಪಾಲ ॥೨೧॥

ಬೆಳಗಿದುದುನಭವಿಂದುಸೂರ್ಯ್ಯರ । ಸುಳಿವುಲುಲಭತೆಯಹಾಯುದ್ಧದಿ ಙ್ಮಂ। ಡಲಗಳುತ್ಸಾಹಿಸಿದಳವನೀದೇವಿಹರುಷದಲಿ।ತಳೆದುದಂಭೋರಾ ಸಿಮಿಗೆಹೆ । ಕ್ಕಳಿಸಿದುದುತಾಹೇಳಲೇನದ । ಕೆಳಗುಮೇಲಣಜಗದಸು ಮ್ಯಾನದನಗೊಡತೆಯ ॥೨೨॥ ಪರಮಪುಣ್ಯಾಪತಿವ್ರತೆಯುಸತಿ ।ಯರಶಿ ರೋಮಣಿಯೆನೆಯುತೊರವಿಸು। ಪುರವರಾಧೀಶ್ವರನಕಂಠೀರವನಹರುಷ

ದಲಿ ॥ಪರಿಸಿದರುಸುಗ್ರೀವಜಾಂಬವ|ಹರಿತನುಜನಳನೀಲಮೊದಲಾ|ದರಿಗೆನಲಿವಾಯಾತ್ರಗದಂಕತಿಗಳನಿರೀಕ್ಷೆಯಲಿ ... |೧೩೦॥

ಐವತ್ತುಮೂರನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಐವತ್ತುನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ಭುವನಜನಬುಲ್ಲೈಸೆನಿರ್ಜರ| ನಿವಹತತಿಪರಿಣಮಿಸೆ
ಸತಿಸಹ| ಭವನುಸಹಿತಸುರಾರಿನಂದಿಗ್ರಾಮಕೈತಂದ ॥

ಪದ್ಯ॥ ಕೇಳಿದೈಕುಶಬಲಿದದನಿತರ ।ಮೇಲೆಪರಮಸ್ನೇಹಸೀತೆಯು| ಮೇಲೆರಘುನಾಥಂಗೆಮೇಲನುರೇಂದ್ರನೈತಂದು ॥ಶ್ರೀಲತಾಂಗಿಯರಮಣನಂಘ್ರಿಯು । ಮೇಲೆಮೌಳಿಯನಿಳುಹಿಕೈಮುಗಿ ।ದೋಲಗಂಬಡೆದಾಳಿದಗೆಬಿನ್ನೈಸಿದನುಬಳಿಕ ... ॥೧॥

ಪುರಕೆಬಿಜಯಂಗೈದುತನು ಪ| ಚರಣೆಯನುಕೈಕೊಂಡುಲಂಕಾ । ಪುರಜನವಸಂತೈಸಿಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯಬೇಕೆನಲು ॥ ಅರಸಬಳಿಕಿಂತೆದನೆನ್ನಯ ।ಭರತಜನಸಿಯನೇಮದವಧಿಯು|ವರುಷತುಂಬುವಮುನ್ನನಗರನಿವಾಸವಿಲ್ಲೆಂದ ... ॥೨॥

ಇನಿತುಸತ್ಕೃತಿಸಾಲದೇನ । ವ್ಮನುಜಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಮಾಡದ| ಘನತರದಪರಿಚರ್ಯವುನಡೆದುದನಮಗೆಸಿವ್ಮೆಂದ ॥ ಜನನಿಯರುಚಿಂತಿಸುವರುನ್ಮಳ| ವನುಜರಿಗೆಭಾರಿಸುವುದಿಂದಿನ|ದಿನದಲೇನಾವ್ತೆರಳಬೇಕೆಂದಸುರರಿಪುನುಡಿದ ... ॥೩॥

ತರಿಸಿದನುಬಳಿಕಖಿಳಭೋಜ್ಯದ ।ನಿರುಪಮಿತಸೌಧನಸಮಗ್ರವ|ವಿರಚಿಸಿತುಮಣಿಮಂಟಪವ್ರುಮಯನಿಂದಪಾಳಯದ ॥ವರಪುರೋಭಾಗದಲಿನಾನಾ । ಪರಿಯೆಸಂಭ್ರಮದಿಂದಸರೆವಿ । ಸ್ತರಣದಲಿಬಿದ್ದಟವಾದುದುಸಕಲಕಪಿಬಲಕೆ ... ॥೪॥

ಅರಸನಾಜ್ಞೆಯಲಖಿಳದಿವ್ಯಾ ।ಭರಣದಿವ್ಯಸುಗಂಧಮಾಲ್ಯಾಂ|ಭರದಿನೊಪ್ಪಿದುದಿನಸುತಾದಿಸಮಸ್ತಕಪಿಸೇನೆ ॥ ತರಿಸಿದನದನಪುಷ್ಪಕವಮಂ| ದಿರಿಸಿಬಿಜಯಂಗೈವುದೆಂದನು ।ನರಪತಿಗೆಕೈಮುಗಿದುಲಂಕಾನಾಥನೊಲನಿಸಲಿ ... ॥೫॥

ಗಜಗಲಿಪಿದುದುಸೋಮಸೂರ್ಯರ ।ನಿಜದನಿರಿಗೆಯಲಹರಿಯಲಿನಾ । ಕಟರವಿಮಳವಮಾನಗಣನೆಯುಗುಣಕೆಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ॥ ರಜತಶ್ವೇತವ್ರೊಮೇಣ್ಸುಧಾಬ್ಧಿಯ|ನಿಜನಿವಾಸಿನಿಸಲಯವ್ರೋನೀ|ರಜಭವನಭವನವ್ರೊಸರೀ

ಕ್ಷಿಸಲರಿಯೆನಾನೆಂದ‖೬‖ನಿಳಯವಿದ್ದುದನಂತಸೌಧಾ। ವಳಿಗಳಿದ್ದುವು
ಲಲಿತಕಾಮಿತ । ಫಲಸಮಗ್ರದಬಹಳನಂದನವಿರ್ದುದೆಡೆಗೆ ‖ ಜಲಭರಿ
ತಕಮಲಸರೋವರವಿರ್ದುದು। ಲಲಿತಭೋಜ್ಯಸುವಸ್ತುಲಲನಾ।ವಳಿಮಹೌಷಧ
ವಿರ್ದುದಮಲವಿಮಾನಮಧ್ಯದಲಿ ‖೭‖

ಕಟಕಸಹಿತಲೆದೇವನೀವಿ। ಸ್ಫುಟವಿಮಾನಾರೋಹಣಕೆಸಂ।ಘಟಿಸು
ವುವ ಚಿತ್ತವನುಸೇದಿಯಿಡೀಗಕಿಂಕರನ‖ ನಟಿಸದಿರಲನ್ಯವನುಮಾನವು।
ತ್ಕಟದಕೃಪೆತನಗೇಕೆನುತಸಂ । ಘಟದಕರದಲಿಬೇಡಿಕೊಂಡನುಶರಗಣ
ನಾಳುವನ ‖೮‖

ಐಸೆಮಾತ್ರೇನೆನುತನೃಪತಿಸು। ವಾಸಿನಿಯಕೈವಿಡಿದುಲಂಕಾ ।ಧೀಶ
ನುಗ್ರದಣೆ ಮಲಿಬಂದೇರಿದನುಪುಷ್ಪಕವ‖ ಕೀಶಪತಿಜಾಂಬವಸುಷೇಣಕ
ಕೇಸರಿಪ್ರಮುಖಾದಿಬಲಭೂ ।ವಿಶಾಶನಾಜ್ಞೆಯಲೇರಿದರುಕೌಬೇರಪು
ಷ್ಪಕವ ... ‖೯‖

ತೆರಪುಗೊಟ್ಟಿರ್ದುದುಕುಬೇರನ। ವಿರುಪದಿವ್ಯವಿಮಾನವೈಪರಿ।ಗರಿ
ಯುಬಾರದುಸಂದಣಿಸಿಕುಳ್ಳಿರ್ದಕಪಿಭಟರ ‖ಹೆರೆಯುಮೌಳಿಯದೇವಧ
ನರತಿ। ಮರೆಯೊಗುವಕಾಲದಲಿಕರುಣದ। ಉರ್ಧಿಯಕೊಟ್ಟವಿಮಾನವಿ
ದುಸಾಮಾನ್ಯವೇಯೆಂದ ... ‖೧೦‖

ಶರಣಜನಚಿಂತಾಮಣಿಯುನಿಜ।ಕರತಳದಲಾಡಿದನಲ್ಲೈಚಾ । ಮರ
ಚತ್ರರ್ದಶಭುವನಸ್ಥವನಶರೀರವಿದ್ದೆಸೆಯಾವೆಳವದುಂದುಭಿರಭಸದಲಿ
ವು । ಷ್ಕರಕೆಪುಷ್ಕರಚರಿಸಿದುದುಖೇ । ಚರರಾಜಯಜಯಯೆನಲುರ್ವು
ಡಿತೆಯಜಯಂದಗಾಡಿಯಲಿ .. ‖೧೧‖

ಕಂಡುಡಿಲ್ಲದೇವದೇವತ। ಕೊಂಡುಬದುಕಿದಶರಣಜನಮಣಿ ‖ ಮಂಡ
ನನಪಟ್ಟಣವತ್ತೋರಿಸಬೇಕೆಂತ್ರನೆಗೆನಲು ।ಖಂಡಪರಶುಮಹೋಗ್ರತರ
ಕೋದಂಡಚಂಡಿಖಂಡಬಾಹಾಪ । ದಂಡಚಂಡಪರಾಕ್ರಮನುವೈದೇಹಿ
ಗಿಂತೆಂದ ‖೧೨‖

ಇದುಳಣಾಪೂರ್ವದಲಿಯುಮುನಿಂ। ತ್ರಿದಶವರ್ಷಕಿಯಿಂದವಿಸ್ತರಿ ।
ಸಿದುದುನಗರವಿದೀಗಸೇರಿತುರಾಜರಾಜಂಗೆ ।ಸುದತಿಕೇಳ್ಬಳಿಕಾಯುತ್
ದಾಂಯಾ।ದ್ಯದವಿರೋಧನಬಾದಶಾಸ್ಯಾ । ಗಿದರವುಹಿಮೆಯುಹೊಗಳಲ
ಸದಳವೆಂದನಾಸಮಾಮ ‖೧೩‖

ಪ್ರೇಮಕಾಗಿರಿಸಾರ್ಗವಿಮುತಾ। ವ್ಯೋಮಕೇಶನುಗೆಲಿದದುರ್ಗದ।ಕ್ರೈ
ವೇಗ್ಗಿಮ್ಯಕ್ರಿಡಿಸಿಪಾಧ್ಯಫಾದುದುದೈವಘಟನೆಯಲಿ ‖ ಈಮಹಾಶರಣಂಗೆಪರ

ರನು| ಕಾವಿಸಿದ ಕಮಲಜನ ಕಲ್ಪದ | ಸೀಮೆಯರಿಯುತ ಬಲಿಸು ನೋಡೆಂದರ
ಸತ್ತೋರಿಸಿದ ... ||೧೪||

ವಳಯುಮಿರಡರಕೋಟಿಚಂದ್ರನ| ಬಳಸಿತೋರುವ ಪರಿಧಿಯಂತಿವೆ|
ನಿಳಯುವವೆ ತಾರಾಗ್ರಹಂಗಳ ಬಹಳತೇಜದಲಿ|| ಥಳಥಳಿಸುತಿದೆ ರಾಜಗೃ
ಹತತಿ| ಗಳಸುಧಾಕರಸುತಲೋಕಾ| ಲಲಿತನಂದನವದೆವಿಳಂಬಿತಧಾತ್ರಿ
ಯಂದದಲಿ ... ||೧೫||

ಅಗಳನೋಡೀ ಪುರಕೆ ಪೂರ್ವದ| ಸಗರರಿಂದಾದಬ್ಧಿ ಕಪಿಗಳು| ಬಿಗಿ
ದರಿದನುಪ್ಪರದ ಮಾಯಾಸೂತ್ರಮಾತ್ರದಲಿ|| ಮೃಗವಿಲೋಚನೆ ಕೇಳು
ಲಂಕಾ| ನಗರದೆರಡನೆಯುರಸು ನಮ್ಮಂ | ಘ್ರಿಗಳದನುಜನವಾದದಾವಿದು
ನೋಡುಸೀನೆಂದ ||೧೬||

ಎನೆ ವಿಭೀಷಣದೇವ ಕೈಮುಗಿ| ದಿನಕುಲೇಂದ್ರಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು| ವನ
ಜಲೋಚನ ಚಿತ್ತವಿಸು ಮುಂದೀಯುಗಂಗಳಲಿ || ಮನುಜಗೋಚರವಾ
ಗದವೊಲೀ| ವನಧಿಯನು ಸೇತುವ ವಿಭಾಗಿಸು | ದೆನಲು ಬಿಲುಕೊಪ್ಪಿಂದ
ಮುಕ್ಕಡಿಯಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿದ ||೧೭||

ನಡದುದುತ್ತರಕಾಗಿ ಗಗನದ| ಸೊಡರಸೊಬಗಿನ ಪುಷ್ಪಕ| ವೆ
ಡೆಯುಲಿದುದು ಕಲಿಜಟಾಯುವಿನಗ್ರಜನ ವಿಪಿನ || ಮಡದಿ ನೋಡಿದ ಹಿಂ
ದೆರಾವಣ| ನೊಡನೆ ಹಳಚಿದ ಸೂರ್ಯಸೂತನು| ಹಡೆದ ಮುಗನಗ್ರಜನ ವನ
ವಿದು ಕಾಂತೆ ಕೇಳೆಂದ ||೧೮||

ಮುಂದೆ ನೋಡು ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯ ನಿಜ| ಮಂದಿರವ ಮಾರ್ಗದ ಸರೋ
ವರಾಸವೆನೆ ನಮ್ಮ ಬಲಬಿಲ| ದಿಂದಿಳಿದುದು ಮೂರು ದಿನವಳಿಯೆ || ಸಂದ
ಮಾಸವೆ ನಮ್ಮ ಬಲಬಿಲ| ದಿಂದಿಳಿದು ನಿನಗೋಸುಗವೆ ನೋ| ಡೆಂದು ತೋ
ರಿಸೆ ಮುಂಚಿದುದು ಪುಷ್ಪಕ ಧನೇಶ್ವರನ ... ||೧೯||

ಅದು ಕಣಾ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆ ಯುಂಬ| ಗ್ಗದ ಮಹಾಗಿರಿದುರ್ಗವಿದನಾ| ತ್ರಿದ
ಶಪತಿಸುತನಾಳುತಿರ್ದನು ಹಲವು ವತ್ಸರವ|| ಸುದತಿ ಯಭಿಲಾಷೆಯುಳಿಪ್ಪ
ರದ |ಲಿದುರುಗೊಂಡನು ತಮ್ಮನಲಿಸೇ| ರದ ಸವಿರಾಕದೊಳಳಿದ ಮಾತನವ
ರಸಿ ಕೇಳೆಂದ ... ... ||೨೦||

ಬಳಿಕ ಪರಮಸ್ನೇಹಭಾವವ| ಬಳಿಹಿದನು ಸಮ್ಮದೆಗೆ ಸೈರಿಯು| ಕೊಲೆ
ಗೆಕೈನೆರಲಾದ ಸೀಸುಗ್ರೀವನಾಜಿಯುಲಿ| ಕೆಲವು ನಮಗಾಯಿತ್ತಸಲಿ ಕೇ|
ಳೆಲೆ ಮಹೀಸುತೆ ಯುಂಬನುಡಿಮಿಂ| ದೆಳಗೆ ಬಂದಳು ರುಮೆ ಯುಮ್ಮದ ಶೋ
ಕದಂಬದಲಿ ||೨೧||

ಕಲಶಕನ್ನಡಿಯಿಂದಶೋಭಿಪ । ಕಲಿತವೈಭವದಿಂದಿರೊಗ್ಗಿಂ । ಡಳುವ
ಪಾರಂಭ್ರಮದಿಂ ವನಿತೆಯರು ಶೋಭಿಸುವ ॥ ಅಳಿಮುತ್ತೊಡೆಯಿಂದರಸನಾ
ಜ್ಞೆಯ । ಲೊಲವಿನಿಂ ಗೆಯ್ದಿರುತಿರುವ । ಸೆಳದುಬಿಗಿಯುಪ್ಪಿದಳು
ಪರಮಸ್ನೇಹಭಾವದಲಿ ॥೨೨॥

ಹಿಂದೆಸೀತಾದೇವಿಯರುಬಿಸು । ಟಂದಿನಾಭರಣಗಳಧರಣೀ । ನಂದನೆಗೆ
ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತಾಗಿದಳ್ಳಾಬಳಿಕ ॥ ಕಂದಕೇಳ್ವೈಕುಶನೆಪರಮಾ । ನಂ
ದವಲಿರುವೆ ತಾರೆಯರಸನುದ । ದಿಂದನಂನಿಸಿಸತ್ಕರಿಸಿದಳುಸೀತೆಹರು
ಷದಲಿ ॥ ... ॥೨೩॥

ಪುರಕೆಬಿಜಯಂಗೈದುನಂವಿ । ಬ್ಬರಕೃತಾರ್ಥರಮಾಡಿಭೃತ್ಯರ । ಪರ
ಮಪೂಜಿಸುನನುಕರಿಸಿನೀವ್ ನಾಳೆನುದಯದಲಿ ॥ ತೆರಳುವುದುನೀವೆಂದು
ರವಿಸುತ । ಕರಯುಗಂಗಳನುಗಿಯಲಾ ನೃಪ । ದರಹಸಿತವದನದಲಿನು
ಡಿದ ರುಭಾನುತನುಜಂ**ಗೆ** ॥೨೪॥

ಆರುನಿನ್ನ**ಪ್ರೊಲೀಪರಿಯಸ** । **ತ್ಕಾ**ರಸೇವಾಲಂಬರ್ಯೆಯುಪ । ಚಾರವೇ
ನಾವ್ ಮರೆಯಬ**ಹುದೇ** ಜನ್ಮಜನ್ಮದಲಿ ॥ ಆದರಿಸೆಯಿಂದಿಳಿದಲಜ್ಜಿವಿ । ಹಾ
ರಿಸಿತುಕೊಂಡಾಡುವರೆಸ್ಕೈ । ವಾರಿಗಳನಾವಾಸ್ವಕದಿಂನೇಕೆಂದನಾರಾಮ ॥

ಭರತನಿಂದಿನದಿನದೊಳಗೆಕೇ । ಳರಿಪಸವಾ‍್ತ್ರಿಬ್ಬಿಯಲಿಕಾಯುವ । ಬೆರ
ಸದಿರನಿದುಪೂರ್ವಸೂಚಿತಸುಪ್ರಜ್ಞಾತಿಯಲಿ ॥ ಹಿರಿದುತೃಪ್ತಿಯನ್ನೆದಿದೆ
ಪುಸಪರಿ । ಚರಿಯೆಯಲಿನಿಂನಿಂದಲೊಂದಾ । ದರಿಸಿಬಳಿಕವಿಮಾನನಡ
ದುಡುಮುಂಗೆನೆಹಿಲದಲಿ ... ॥೨೬॥

ಸೀತೆನೋಡೀಶೈಲವಿದುರವಿ । ಸೂತನನುಜಟಾಯುಬಿದ್ದನಿ । ಕೇತ
ನಸ್ಥಳವಿದುಕಣಾಯನೆನೋಡಿಕಂಬನಿಯ ॥ ಆತರಳೆನಯನದಲಿಹೊ
ಳಕಿಸಿ । ಮಾತನರಸಂಗೆಂದಳಮರವಿ । ಘಾತನಲಿನೊಂದದರಮೇಲೇನಾ
ಯ್ತುಖಗಪತಿಗೆ ॥೨೭॥

ಅರಸಿಕೇಳ್ ಘಾತಯದಲಿಜೀವವ । ನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ದನುಕಣಾನಾವ್ । ದ
ರುಶನವಮಾಡಿದಬಳಿಕ್ಕಸುರೇಂದ್ರನುದ್ಯಮವ ॥ ವಿರಚಿಸುತಹರಣವ
ನುಬಿಡೆಸಂ । ಸ್ಕರಿಸಿದೆವುಪೈತೃಕವಿಧಾನದ । ಲರಿಯುಬವರಕೆಮೇಲೆಮನ
ವನಿತಂದೆವಾವೆಂದ ... ॥೨೮॥

ಐಸೆನುತ್ತೇನೆಂದುಬಂದುದು । ಭಾಸುರಾಬರಯಾನವಾವನ । ವಾಸ
ದಿದಿರಿನಪಂಚವಟಿಯಪುರಾಣಪಲ್ಲವದ ॥ ತಾಪಡೆಡೆನೀನೋಡುವಿಪಿನನಿ ।
ವೇಶನಪುನಾವಿರ್ದವಿಪುಳವಿ । ಲಾಸವಳಿದಿವೆಸೊಗಸುಸದಿಳಿದಸೋವುನ

ದದಲಿ ॥ ... ॥೨೯॥

ಜನಕಸುತೆನೋಡೆನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ಮನೆಯ ಮುಂದೇವರ್ಗ ವಿಜನ ಜ್ಞನನಸೂಕ್ತಿಯ ಮುಸುಕಿಕೊಂಡಿಹ ಕುಜನಸಂತತಿಯು ॥ಘನವಚನ ನಿಷ್ಠುರನವ್ರೋಲ್ಸ ಜನಿತಕರ್ಕಶಕಂಟಕಂಗಳ ।ವನವಿಸೊತ್ತಂಬರಿಸಿ ಕೊಂಡಿದೆನೋಡುನೀನೆಂದ ॥೩೦॥

ದಾನವಿಲ್ಲದಧನರತಿಯುಕು। ವ್ಯಾನದವ್ರೊಲಿದವಿವಿಧವಿದ್ಯಾಗಾನನಿಲ್ಲದವರ್ಗವರ್ಜಿತನಗರುವಿಕೆಯೊಡಿವೆನೋಡು॥ ನೀನುಸಲಹಿದಸುರಭಿತರುಸುವು । ನೋನುಬದ್ಧಲತಾಳಿಗಳಂಥನ। ಹೀನವ್ರೊಲಿವೆಸಿಳಯುವಿಲೆಲಲಿತಾಂಗಿನೋಡೆಂದ ॥೩೧॥

ವನಿತೆನೋಡುತ್ತರದಭಾಗದ। ವನವಿದಂಡಿನವರುಣಿವಿಚಿತ್ರನ ।ಅನಸೂಯನಾಶ್ರಮವದರಿನುತ್ತರದಪವಿತ್ರಮ್ಮನಿಯ ॥ ಅನುಜನಾಶ್ರಮವದರ ಮುಂದಣ ವನವೃಕ್ಷಭಗಾಶ್ರಮವ್ರಿಯಗೆ। ವರಸುತೀಕ್ಷ್ಣಮುನಿಪನಾಶ್ರಮದೀವಿನೋಡೆಂದ ... ॥೩೨॥

ಈಮಹಾಶ್ರಮವೀಗನೋಡಿದು ।ಸೋಮದತ್ತಾತ್ರೇಯವಿಗಡಮ। ಹಾಮುನಿಪದೂರ್ವಾಸರನುಪಡದತ್ರಿಮುನಿವರನ ॥ ಶ್ರೀಮಯಿದುಮುಂಭಾಗದಲಿತೋ। ಪಾಮಹಾದ್ರಿಯಿದೀಗಧಾತ್ರಿ। ಸ್ತ್ರೋಮರಂಜಿತಚಿತ್ರಕೂಟವಿದೀಗನೋಡೆಂದ ... ॥೩೩॥

ಕಾಣಬಂದುದುಬಳಿಕಲಾಗೀ।ವಾಣಿಪುಷ್ಪಕವಮಲರುಚಿಗೀ। ವಾಣಿಕಲ್ಲೋಲಿನಿಯಯಮುಸಾನದಿಯಸಂಗಮದ ॥ವೇಣಿಯನುಪಮಾನದಮಧ್ಯ। ಶ್ರೋಣಿಯುಭಿರಂಜಕದಮುನಿಪ ।ಸ್ಥಾಣುಸುಮನೋರಾಜಗುರುನಂದನದಕಣ್ಗಳಿಗೆ ॥೩೪॥

ಪರಮಹರುಷದಲಖಿಳಮುನಿಸಾ। ವಿರಗಳೆಗ್ಗನಲಿದಿರುಗೊಂಡರು। ಸುರನರೋರುಗಲೋಕವಂದ್ಯನರಾಘವೇಶ್ವರನ॥ ಅರಸುಚಿತ್ತ್ರಸಿಂದುನಮ್ಮಿಪ। ಚರಣೆಯನುಕ್ಕೈಕೊಂಡುಕಾಬುದು।ಭರತನನುಬಳಿಕೆಂದು ಭಾರದ್ವಾಜಮುನಿನುಡಿದ ... ॥೩೫॥

ಎಲೆಮುನೀಶ್ವರಭರತನನುಕಾ।ಬಳಿತೆಯಿಂದಿನವಿವಸಕಾಣದ। ರಳಿವನಗ್ನಿಯಃಲಿರವ್ರುಸಂಘಟಿಸುವ್ರುದುನವಗೆನಲು ॥ ಕೇಳುಹುಸಂಜೀವಿನಿಯುಕ್ತ್ರಲವ। ತಳೆದುತಂದಮಹಾತಿಕಯಭುಜ ।ಬಲನಸನ್ನಿಗೆಇನ್ನಿನೀನ್ನಿಂದಿರಲುಬೇಕೆಂದ ॥೩೬॥ಆಗಲದಕೇನೆಂದುನೃಪನನು ।ರಾಗದಲಿಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಗ್ಗದ । ಸಾಗರೋಲ್ಲಂಘನನಭರತನಬಳಿಗೆವಿನಯದಲಿ ॥ಆಗಗನಯಾ

ನವಿಸಿಳಾತಳೆ । ಕಾಗಿಬಿಜಯಂಗೈದುಹೊಕ್ಕನು। ಯೋಗವೆಂಟಪವನು
ಸುರಾಚಾರಿಯನಂದನನ ॥೨೭॥ ಸ್ಮರಿಸಿದನುಬಳಿಕಾವುನಿಪಸುರ ।ಸು
ರಭಿಯನುಸುಳಿದುದುಸವುಸ್ತ್ರ। ಕ್ಷ್ವರಿಯವಾಂಗಾತ್ರ ಕಟಕದಳತೆಗೆಸಕ
ಲಕಡೆಗೆಟ್ಟ ॥ಪರವುಭೋಜನಗಂಧವಾಲ್ಯಾಂ ।ಬರವಿಭೂಷಣದಿಂದ
ವಿಗೆಸ। ತ್ಕರಿಸಿದನುವುನಿಕಲಸೇನೆಯುನವಸಿಪತಿಸಹಿತ ॥೩೮॥

ಅಸಿತ್ರರೊಳಗಬಳಿಕಂಜನಾನಂ। ದನನುನಡೆತಂದಾಶುಶುಕ್ಷಣಿ।ಯನು
ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಾಗಿಬಹಭರತಕ್ಷಿತೀಶ್ವರನ ॥ಮನದಭಕ್ತಿಯುಕಂಡುಲೇಸೆಂ।
ದೆನುತಹಿಡಿದನುಕೈಯುಪೊಗಬೇ। ಕನಲನನುಬಂದನುಭಗೀರಥವಂಶದ
ರಸೆಂದ ॥೩೯॥

ರಾಮಬಂದೆನುಸಕಲಜಗದಭಿ।ರಾಮಬಂದನುವಿಪ್ರಗಣೋತ್ಸವ।ಭೀ
ಮಬಂದನುಜಾನಕಿಯುನಯನೋತ್ಪಲಾನಂದ॥ ಸೋಮಬಂದನುಬಂ
ಧುಜನಸು ।ಪ್ರೇಮಿಬಂದನುಶರಣಜನವಿ । ಶ್ರಾಮಬಂದನುಭರತಚಿ
ತ್ತ್ರೈಸೆಂದನಾಪನುಮ ... ॥೪೦॥

ಅದೆಕುಬೇರವಿಮಾನಕೈಲಾ।ಸದವೊಲೀಕ್ಷಿಸುಪುಷ್ಪಕದವಾಧ್ಯದಲಿ
ಬಹಳಛತ್ರಚಾಮರಧ್ವಜಪತಾಕೆಗಳ ॥ಹೊದರಿನಲಿಹೊಳಹೊಳವಮಣಿ
ಪೀ । ಠದರಿಕಲ್ಪಿರ್ಪಾತನಿನ್ನಯ। ಹೃದಯವಲ್ಲಭರಾಘವೇಶ್ವರನೀಗ
ನೋಡೆಂದ ॥೪೧॥

ಜನುವುಸೆಂಬಭಿಧಾನವೆನ್ನದು।ಮನದೊಳಳಿಸಂಶಯವನಕ್ಷತೆ।ಯು
ನುಸಿವಾಲಸುನೋಡುದಕ್ಷಿಣದಿಗ್ವಿಭಾಗವನು ॥೧ನೆಸಿರೀಕ್ಷಿಸೆಮೇಘಗತಿ
ಯಲಿ। ಘನಪಥದೊಳ್ಳೆತಂದುದಾಪುರ। ಜನಪ್ರಗಡಿಗಟ್ಟಿದುದುಗವುನ
ಕೆರಾಘವೇಶ್ವರನ ... ॥೪೨॥

ಚಳಗತಿಯಚಾಪಳತುರಂಗಾ। ವಳಿಯಚಟುಲಧ್ವನಿಯಪಕ್ಕದ।ಲು
ಳಿಯುಪವನನವುಣಿವುಯುದಛತ್ರಗಳಛತ್ರಾಕೃತಿಯ॥ ಥಳಥಳಿಪಹೊಂಬಿ
ಸೆದಸೌಧಾ। ವಳಿಯದಿವ್ಯವಿಮಾನಗಗನವ। ನಿಳದುಡವನೀತಳಕೆನಂದಿ
ಗ್ರಾಮಸೀಮೆಯಲಿ ... ॥೪೩॥

ಐವತ್ತನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಐವತ್ತೈದನೇ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ॥ ರಾಜರಾಜಾಧೀಶರಘುಕುಲ । ರಾಜಪರಮೇಶ್ವರನುಸಿವಿ
ಕ್ರಾಲ। ರಾಜನಂದನನೆಸ್ಸಹಿತರಾಜ್ಯಂಗೈದನೊಲವಿನಲಿ ॥

ಪದ್ಯ ||ಮಣಿಖಚಿತಜಾಂಬೂನದದರು| ಗ್ಗಣದಕೋಟೆವಳಿಯಮೆರೆದು
ರುಭಾ|ರಣೆಯಮುಖಶಾಲೆಗಳಮಾಗಿಲಟ್ಟಳೆಯಗೋಪುರದ |ಘನಶಿಖ
ರ್ನೇಸುರತ್ನಮಯಕೇ| ತನತಳಿರಧ್ವಜಕೇತನ | ಗಳದವರಸಾಕೇತ
ನಗರವಕಂಡುದಖಿಳಜನ ... ||೧||

ಸೀತೆನೋಡುಮುದೀಯುವರಸೇ| ಕೇತಪುರವನುನಮ್ಮ ಮೂವರುಮಾತೆ
ಯರಸಂಪರ್ಕನವುನವುಗಿಂದಲೇಯನುತ||ಸ್ಪ್ರೀತರಾಗದ್ವೇಷರಹಿತನಜಾ
ತಶತ್ರು ಬಳಿಕ್ಕ ಸತಿಸಹ|ಜಾತಸಹಿತಾವರವಿಮಾನವನುಸಿಳಿದನೊಲವಿನಲಿ

ಮನದಮುದದುತ್ಸಹದಮೂವರು | ಜನನಿಯರುಗುಮಂತ್ರಿಗಳ
ಪುರ| ಜನವುಬಾಂಧವಜನಸಹಿತಪರಿಜನದಗಢಣದಲಿ||ಕನಕದರ್ಪಣಕ
ಳಶದಬಲಾ | ಜನದತೂರ್ಯತ್ರಯದನೃಪವಾದ |ಹನದಸಂರಂಭದಲಿ
ಭರತನೃಪಾಲನೈತಂದ ... ||೩||

ಜಲರುಹಾಕ್ಷನಮೂರ್ತಿಯನುಕಂ|ಗಳಲಮರ್ಚನೃಪಾಲಪುಷ್ಪಾಂ|
ಜಲಿಗೆದರಿವ್ಯಯೆಕ್ಕಿದನುಭಯಭರಿತಭಕ್ತಿಯಲಿ||ಬಳಿಕರಾಘವರಾಯ
ನಾಕೌ| ಸಲೆಸುಮಿತ್ರಾದೇವಿಕೈಕಾ|ಲಲನೆಯರಿಗೆರಗಿದನುಕಾಣಿಕೆಯಿ
ತ್ತುಹರುಷದಲಿ ||೪||

ಗುರುವಸಿಷ್ಠನವಾಮದೇವನ|ವರಮುನಿಪಜಾಬಾಲಿಯಂಘ್ರಿಗೆ|ದರು
ಶನವನೀಡಿದನುವಿನಮಿತನಾಗಿವಿನಯದಲಿ|| ಭರತಶತ್ರುಘ್ನರನುನಯನ
ದಿ | ನುರುಳುವಶ್ರುಕಣಾಳಿಗಳಕಾ | ಹುರತೆಯಲಿಬಿಗಿಯಪ್ಪಿಬಳಿಕಿಂ
ತೆಂದದಾರಾಮ ... ||೫||

ನಲಿಗಿದಿರಿಹಿರಿದಾಗಿಜಡೆವ|ಲ್ಕಲಫಲಾಶನದಿಂದವಿಧಿಬೇ|ರ್ಪಡಿಸಿತೆನ್ನಿಂ
ದಾದುದೀಯಾಯಸವುಸಿಮಗೆಂದು,ತಲೆವಿಡಿದುತನ್ನನುಜರಕ್ಷಿಯ|ಜಲ
ವಶರಗಿಸೊಳೊಸಿಸಬೆವರ|ಬಳಿಕಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡುಮನ್ನಿಸಿದನುನಯೋ
ಕ್ತಿಯಲಿ ||೬||

ಕೇಳಿದೈಕುಶಸಿಮ್ಮವಾತೆಯ|ಪೊಲಣಕ್ಕುರುತನದಿಕೌಸಲೆ|ಬೀಳು
ವಂಬಕಜಲದಿನಂಘ್ರಿನಮಿಸಿದಂಗನೆಯ|| ತೋಳುಗ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿಘನವು
ಳ| ಕಾಳಿಗಳಲಪ್ಪಿದಳುಹರಸಿದ| ಳೀಳಿಗೆಯಹರುಷದಲಿಮಾತೆಯುಮೂ
ರ್ವಿಳಾಪತಿಯ ... ||೭||

ಲವನೆಕೇಳೈಬಳಿಕಲಾನಾ|ಲುವರಿಗಾಯ್ತು ಜಟಾವಿಸರ್ಜನ| ದವಿರಳ
ಪಸಂಭ್ರಮದಿಮಂಗಳವಾಯ್ತು ಮಜ್ಜನದ||ವಿವಿಧರತ್ನಾಭರಣದಲಿನವ
ನಿವಸದನದಳನುಲೇಪನದಲು | ತ್ಸವವತಾಳ್ದರುಮುನಿಗಳಾಶೀರ್ವಾದ

ಘೋಷದಲಿ ... ॥೮॥

ಬಂದುದಾಕ್ಷಣದಶವರೂಥ । ಸ್ಯಂದನವು ರಘುಪತಿಗೆ ದಿವಿಜರ । ದುಂದು
ಭಿಯ ಘೋಷದಲಿ ಮುನಿಜನದ ಹರಕೆಯಲಿ ॥ ಸಂದಣಿಸಿ ಸೌರಂಭದಲಿ
ಪೂ । ರ್ಣೇಂದುಮುಖಿ ಸಹಿತೇರಿದನು ಪುರ । ವೃಂದ ಜಯ ಜಯಯೆನಲು
ದೊಳಗು ವಾದ್ಯ ರಭಸದಲಿ ॥೯॥

ಬಳಿಕ ರಾಘವ ರಾಮನಾಜ್ಞೆಯ । ಲಿಳಿದು ಸುಗ್ರೀವಾದಿ ಸುಭಟಾವಳಿ
ಗಳತಿ ವಿವಿಧ ವರೂಥ ಸುಘೋಟಕಾವಳಿಯು ॥ ಉಳಿದು ಕಪಿರೂಪಕವನ
ದುರಾ । ವಳಿ ಯುಮುನ್ನಿನ ಮೂಲಮೂರ್ತಿಯ । ತಳೆದು ವೀರ ವಿಭೀಷಣಾ
ಸುರಸಹಿತವಹಿಲದಲಿ ॥೧೦॥

ಮುಂದೆ ಜೀಯ ಮಧಾರುಧಿರ-ಭ । ಪೆಂದು ಕೈಗಂಬಿಗಳಲುಗ್ಗಡ । ದಿಂದ
ಹನುಮ ನಾಂಗದರು ಕೆಲಸಾರಿಸಿದರೆಡೆ ಬಲನ ॥ ಮುಂದೆ ನರ್ತನ ವಾದ್ಯ ಮಂ
ದಿಗಳಿಂದ ಸೋತ್ಕಟ ಜನನ ಸಂದಣಿ । ಯಿಂದ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಹೊಕ್ಕನು
ಕೋಸಲಾವತಿಯ ... ॥೧೧॥

ಪರಿಮಳಿಸಿದವು ಬೀದಿ ಬೀದಿಗ । ಳೊರದ ಕುಂಕುಮ ಕಾರಣೆಯ ಕ । ಸ್ತೂ
ರಿಯ ನವಸಾರಣೆಯ ನವ ಕರ್ಪೂರದ ಮಾಲಿಕೆಯು ॥ ಪರಿಸರದ ಪನ್ನೀರ ಚಳೆ
ಯದ । ಭರಿತ ಗುಗ್ಗುಳ ಧೂಪ ಧೂಮದ । ಲರರೆ ಪವನಾಕರ್ಷಣದ ಪರುತವ
ದವಾಳಿಯಲಿ .. ॥೧೨॥

ಥಳಥಳಿಸಿದವು ಮಕರ ತೋರಣ । ಗಳಲಿ ರನ್ನದ ಕನ್ನಡಿಗಳು । ಜ್ವಲಿಸಿದ
ವು ಪೊಂಗಳಸ ಕತಿಯ ಪುಷ್ಪರಿಗೆಯ ಗ್ರಸಲಿ ॥ ತಳಿತ ನಗಲ ಕೆಗುಡಿಗಳು ರೆಪ
ದಿ । ತಳಿಸಿದವು ಮಣಿಮಯ ಪತಾಕಾ । ವಳಿಸವಿಸ್ತಾರ ವಿಹಾರದಲಿ ರಘು
ಪತಿಯುಗಮನದಲಿ ... ॥೧೩॥

ಕೇರಿಕೇರಿಯ ತಳಿಗೆ ತಂಬುಲ । ದಾರತಿಯ ದೂರ್ವಾಕ್ಷತೆಯ ಸುಗ । ನಾ
ರಿಯರ ಮಾರಾಂಗನೆಯರ ಸುನರ್ತನಾವಳಿಯು ॥ ಭೇರಿ ಶಂಖ ಮೃದಂಗ ಘನ
ಕಹ । ಳಾರ ನಗೆಲ್ತೆಂಡು ಪೊಕ್ಕನು । ದಾರತೇಜೋಭವ ಮಣಿಮಯ
ರಾಜಮಂದಿರವ ... ॥೧೪॥

ಸುಳಿವ ಮಾರತಿ ಕರ್ಪೂರದೆಡ । ಜ್ವಲದ ಮಾಣಿಕ ದೀಪ್ತಿಗಳ ಜಲು । ಗಳ
ಸೆಗೊಳಿಸ ಬಳಸಿ ದೆಸೆ ಪ್ರಭೆ ತೆಯ ಸೂಸಿಕೆಯ ॥ ಕನಕಳದಲೊಪ್ಪಿದ ಮ
ದುಮಾಣ್ಪದ । ಸಿಂಹಳ ದಲ್ಲಿಂದೇಳೆ ಬೀಡಿಕೆ । ಗಳಿಗೆ ಸುಗ್ರೀವಾದಿ ಜನಬೀ
ಳ್ಕೊಂಡ ಬೊಲವಿನಲಿ ॥೧೫॥

ಪಿತೃಲ ಮಾತಿಕ್ಕೆ ಕೇಳಿ ದೈಸಂ । ಭ್ರಮಿಸಿ ದುದುಷ್ಟೈಶಾಖಿಗಿತ । ಸಪ್ತ ಮಿ

ಯುದಿನದೂರ್ಧ್ವಾಭಿಷೇಚನರಚನೆರಘುಪತಿಗೆ ॥ ಅಮರರಿಪುನೆರದುದುವ
ಸಿಷ್ಠಪ್ರಮುಖರೊಗ್ಗಿಯತ್ತಿಧಿಕನೀವಮಾ। ಪ್ರಮಿತಪಾರ್ಥಿವಸಿಕರಕೂ
ಡಿತುಪಟ್ಟಕವನಿಸುವ ॥೧೬॥

ವರಶುಭೋದಯಲಗ್ನದಲಿಕಂ।ಕರವಿರಿಂಚಿಸುರೇಂದ್ರಮುಖ್ಯಾಮ
ರರಸಂದಣಿಮಿಗಿಲುಸುರನಾರಿಯರಸಂಭ್ರಮದ ॥ ಸುರಮುನೀಂದ್ರರವೇ
ದಘೋಷದ । ಲರಸುತನದಬಿಷೇಕವಿಾಗೆವಿ ।ಸ್ತರಿಸಿದುದುರಾಮಂಗೆಸು
ಗ್ರೀವಾದಿಗಳುಸಲಿಯೆ ... ॥೧೭॥

ಕಾಣಿಕೆಯುಬಳಿಕಿತ್ತಗಜಗವ ।ಗಾಣಿವಾಣೀನಾಥರಾಗೀ।ರ್ವಾಣಪತಿ
ಧನಪತಿಹುತಾಶನಮುಖ್ಯರಿಗದಿಪರು ॥ ಕ್ಷೋಣಿಯುಳತಿಯಮುಖ್ಯರಾ
ಜ । ಶ್ರೇಣಿಪತಿಪುರಜನಗಳುತ್ತಮ । ನಾಣಿಯುಮನೀಡಿದರುಕನಕವ
ನಿಜೇಶ್ವರನ ... ॥೧೮॥

ಬಲದಲೀಶ್ವರನೆಡದಲಬುಜಜ।ರೊಲಿದುನಿಜಮಣಿಭದ್ರಪೀಠಂ।ಗಳಲಿ
ಕುಳ್ಳಿದರುಭಯಪಾರ್ಶ್ವದಭದ್ರವೀಧಿಯಲಿ ॥ಬಲಮುಧನಶಿಖಿಯಮನಿ
ಶಾಚರ।ಜಲಧಿಪತಿಪವಮಾನಧನಪತಿ।ಜಲರುಹಪ್ರಿಯಸೋಮಭೌಮಾ
ದಿಗಳುರಂಜಿಸಿತು ॥೧೯॥

ಸನಕನಾರದಭೃಗುಭರದ್ವಾ। ಜನುಮರೀಚಿಮತಂಗದೂರ್ವಾಸ।ಸನ
ಪುಲಸ್ತ್ಯನುವಿಶ್ರವಸುಜಮದಗ್ನಿಜಾಬಾಲಿ॥ ವಿನುತವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಮುನಿ
ಜಯ।ಮುನಿಮರೀಚಿಮೃಕಂಡುಕಶ್ಯಪ।ರೆನಿಪದಿವ್ಯಮುನೀಂದ್ರರೆಸದ
ರುಹಿಂದೆರಘುಪತಿಯ ॥೨೦॥

ಗುರುವಸಿಷ್ಠನುವಾಮದೇವರು।ಮೆರದರುಭಯಸುಪಾರ್ಶ್ವದಲಿಕಿಂ।
ನರುಸಿದ್ಧರುಸಾಧ್ಯವಸುಗಂಧರ್ವದೇವಗಣ ॥ ಕರಯುಗಂಗಳಮುಗಿ
ದು ದೇವನ । ಸರಿಸದಲಿಧೂರದಲಿಜಯವಿ । ಸ್ತರಣವಚನಗಳಿಂದನಿಂದಿ
ದ್ದರುಸರಾಗದಲಿ ॥೨೧॥

ವೀರಭಟಸುಗ್ರೀವಜಾಂಬವ। ಮಾರುತಾತ್ಮಜವಾನರೇಂದ್ರಕುಮಾ
ರನೀಲಸುಷೇಣನಳಗಜಗಂಧಮಾದನರ ॥ ಸಾರಂತ್ರವಸಾಲೆದ್ದುದಾಸುರ।
ಪಾರಿಕಾಂಕ್ಷಿಗಳುಭಯದಲಿರೆಘು । ವೀರನನುಜರುಮೆರೆದರಿದರಿಲಿಕರದ
ಕಂಬಿಯಲಿ ॥೨೨॥

ಚಾತುಚಾಮರಗಳನುಚಿಮಿದ। ರಾರವರಾಧೀಶಂಗೆಲಲಿತಸ್ಮೇರವದ
ನದಧಾಳಿಸುಮಕಣ್ಣಳವಿಲಾಸದಲಿ।ತೋರಮೊಲೆಗಳತೋಳಹೊಂಗರಿನ।
ಭೂರಿಭೂಷಣದನುಪಮಾಂಬರ। ಸಾರಸೌರಭದೇಳ್ಗೆದಲಿರಂಭಾದಿನಾ

ರಮಣಿ ॥ ... ... ॥೨೩॥

ಎಸೆದುದೋಲಗವಮಮಪೂರ್ಣದ | ದೆಸೆಕಕಿವಿಸ್ಮಿತಗಿಗಿಲಾಗಿಪಳಿಗ ವೆಸೆಳಿಯುನರ್ತನ ನಚಿತ್ರರಥನವನ್ಯದಂಗವ್ಯದುಸಬುದ॥ ಹೊಸಪರಿಯಗೀತಗೆಳಗಂಧ | ವಸತಿಯರತುಂಬುರರವೀಣೆಯು | ಕೊಸರಿಕೆಯುಕಳ ಕಳಪಿರಂಜಿಸಿತಾಸ್ಥಭಾಸ್ಥಾನ ... ... ॥೨೪॥

ವಾಮದುಂಗದಮೇಲೆ ಸೀತಾ | ರಾಮೆರಂಜಿಸಿದಳು ದಿವೌಕಸ|ಭಾಮಿನಿಯರಾರತಿಯನೊಲಿದೆತ್ತಿದರು ಸರಿಸದಲಿ ॥ ಭೂಮಿಜಾಸುತಕೇಳಗಸ್ತ್ಯಮು | ರಾಮುನೀಶ್ವರನಖಿಳಸುಮನ| ಸ್ತೋಮಮಧ್ಯದಲೆದ್ದುಬಿನ್ನೈಸಿದನುರಾಮಂಗೆ ॥ ... ... ॥೨೫॥

ಆರುಗೆಲಬಾರದಜಗತ್ರಯ | ವೀರನನುವಿಬುಧಾರಿಯನುನ | ಕ್ರೂರನನುಜಷಷ್ಟನ ದುರಾತ್ಮನಗೆಲಿದು ರಕ್ಷಿಸಿದೆ ॥ ಧಾರುಣಿಯುಶಿಷ್ಟರನು ಮುನಿವೃಂ | ದಾರಕಾವನ್ನಾಯರನುಸಿನಗಿ | ನ್ನಾರುಸರಿಸುರನರಭುಜಂಗರೊಳೆಂದುಕೈಮುಗಿದ ॥ ... ॥೨೬॥

ದೇವನೀನೀಗಖಿಳಲೋಕದ | ಕಾವಕರುಣಿಗಳರಸನೀನೀ | ಗೀವಿಬುಧಸಂರಕ್ಷಕನ ನೀನೀಗಮಗಿದ್ಧನಲ॥ದೇವದೇವರದೇವಲಕ್ಷ್ಮೀ| ದೇವಿಯುರಸರುರಾಮಹಿತು ಕಲಿರಾವಣಾಂತಕರಾಮಬೀಳ್ಕೊಡು ಸುರರನೀನೆಂದ॥

ತರಿಸಿದಿವ್ಯವಿಭೂಷಣಾಂಬರ | ವರಸುಕುಂಕುಮಯಕ್ಷಗರ್ದಮ| ದುರುತ್ತರಾಧಿಷ್ಠಾನ ಸನ್ಮಾನೋಕ್ತಿಯಲಿಬಳಿಕ ॥ ಹರನಪರಮೇಷ್ಠಿಯುಪುರಂದರ | ವರುಣವಾಯುಕುಬೇರಮುಖ್ಯರ | ನುರುತರಪ್ರೇಮದಲಿಕಳುಹಿದನಾರಘುಪ್ರವರ ॥೨೮॥

ಹರಮದೋಲಗವಂದಿನಿರುಳಲಿ | ಕರಸಿಸುಗ್ರೀವಾದಿಭಟರಿಗೆ| ಕರಣಜನರಂತಾನಶೃತಿ ಭೂಷಣವಿಭೀಷಣಗೆ ॥ ತರಿಸಿದೌತಣದಕ್ಷತೆಯನಿ | ಸ್ತ್ರರಿಸಿಕಳುಹಿದನವರನಲ್ಲಿಂ | ದರಸುತನದತಿಶಯದ ಸೊಬಗನು ಕುಶನೆ ಕೇಳೆಂದ ॥ ... ॥೨೯॥

ಬಂದನಾಕ್ಷಣವಿಶ್ವಕರ್ಮನು | ಸಿಂಧಿರಿಸಿದನುಸೌಧಗಳಮಣಿ | ಮಂದಿರಗಳಸುಪಾಕಶಾಲಾವಳಿಯವೀಧಿಗಳ ॥ ಕಂದಕೇಳ್ ರಾವಣಗೆಸೇವೆಯ| ನಂದುಮಾಡುವಸೇವಕರುನಡೆ | ತಂದುಮಾಡ್ದರುಸೇವೆಗಳನಾಮಂತ್ರಣೋತ್ಸವದ ॥ ॥೩೦॥

ಉದಯಮುಖಕಾಯ್ತ್ತಖಿಳಕಡೆಗೆ | ಟ್ಟದಧಿಕಯನನವೈಭವಕೆಕೇ | ಳಿದುದಾವುದು ಕಲ್ಪತರುಸುರಧೇನುಸುರಮಣಿಯು ॥ ಸದಮಳದಸೌರಂ

ಭಗಳಸೊಂ । ಪ್ರೊದವಿಚಿತ್ರೋಯಂಬಂತೆಸೊಗಸಾ । ದುದುಸಮಸ್ತಸುಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯದಿಗಳಗಢಣದಲಿ ॥ ॥೨೦॥

ಸೊಗಸಿದಪ್ರಸರಸಿಗಳುಪಾಲ್ಗ್ರಾಸ । ರುಗಳಸದ್ಯೋಘೃತದರಂಜಣಿ। ಗೆಗಳಸಾಲಿಳಹಿದ್ದಪೂಪಾನ್ನರಸಾಯನಾದಿಗಳ ॥ ಝಗಝಗಿಪಹೊಂಗೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳು । ಬಗೆವಿಚಿತ್ರೋದನದರಾ । ಸಿಗಳುರಂಜಿದಪ್ರಸುಪಕ್ವದಭಕ್ಷ್ಯಭಾರದಲಿ ॥ ॥೨೧॥

ಅದುದೀಪವಿವಿಧಶಾಕಂ । ಭೇದವುದವಿವ್ಯಾನ್ನಪಾನವು ।ಹಾವಯಾಂಬುಧಿರಾಘವೇಂದ್ರನರಾಜಭವನದಲಿ ॥ ಅದುದುದಯದಪೋಲಿಬಳಿಕವ । ರೈದ ಘಳಿಗೆಯುಲಗ್ನಹೋತ್ರ । ಳಾದಿಯಾದ ಸಮಸ್ತಸುಂದರ್ಪಣದಸಾತಂಭ ॥ ॥೨೩॥

ಕರಸಿದನುಬಳಿಕರಸಚಿತ್ರೋ । ತ್ಕರದಲಾಸುಗ್ರೀವಜಾಂಬವ । ಮರುತಸುತಸೀಲಾಂಗದಾದಿಸಮಸ್ತಕಪಿಭಟರ ॥ ಶರಣಹೊಕ್ಕವಿಭೀಷಣಾದ್ಯರ । ನುರುತರಪ್ರೇಮದಲಿಮಣಿಸುಯ । ನಿರತಿಶಯಭವನಾಂತರಾಳಕೆಭೋಜನಾವರನ ॥ ॥೨೪॥

ಬಲದಲೆಡೆಯಾಯ್ತುಜಕುಮಾರಗೆ । ಒಲಿಮುಖರವೈದ್ಯಂಗೆವಾಮದ। ವಳಯದಲಿಭರತಂಗೆಭರತಾನುಜರಿಗಿಬ್ಬರಿಗೆ ॥ ಜಲಜಬಂಧುಸುತಂಗೆಲಂಕಾ । ಲಲನೆಯರಸಂಗಗ್ನಿಸುತಶತ । ಒಲಿಗಳತಪ್ಪರಿಗಾದವೆಡೆಗಳುಸಕಲಬಲಸಹಿತ ॥ ॥೨೫॥

ಹೊಳವಕಾಲಡ್ಡಣಿಗೆಗಳಥಳ । ಥಳಿಪಹೇಮದಸಾಲಹರಿಯಣ । ಗೆಳುಸುವರ್ಣದತಟ್ಟೆಬಟ್ಟಲುಗಳವಿಲಾಸದಲಿ ॥ ಕೆಲಸಗತಿಗಳಗಿಂಡಿಸಗ್ಗಳೆ ।ಗಳಿದೀಪಸ್ತಂಭಚರನಾ । ವಳಿಗಳಲಿಸಾಲೆಸದವಾಭವನಾಂತರಾಳದಲಿ ॥

ಹಿರಿದುಕಿರಿದಿನಪಾತ್ರಮನ್ನಣೆ । ಯರಿದುಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವಲುಚಿತ್ರೋತ್ರಗಳಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನು ಕಪಿಪಾಹಿನೀಶ್ವರರ ॥ ತರುಣಿಯರುಸುಳಿಸಿದರುಪಾಕೆಯೋ । ತ್ಕರದನಾನಾವಸ್ತುಭೋಜ್ಯೋ ॥ ತ್ಕರದಕರಭಾಂಡಗಳಭಾರವಬಳುಕಾನಡೆಗಳಲಿ ॥ ॥೨೭॥

ಜಟ್ಟಿಮುತ್ತಿನಬೊಟ್ಟುಗಳಬೆಳು । ವಟ್ಟೆಗಳಸಿಂಗರದವಸ್ತ್ರಗಳ । ತೊಟ್ಟತಾಭರಣಗಳ ನೂಪುರದಝೇಂಕಾರವದ ॥ ಬಟ್ಟವೊಲೆಗಳಥಾಳಿಸುವಕದೆ । ಬಟ್ಟೆಗಳಹಂಸೆಗಳನಡೆಗಳ । ಕಟ್ಟಣೆಯುರುಣಬಡಿಸಿದರುಬಹುವಿಧದಭಕ್ಷ್ಯಗಳ ॥ ॥೨೮॥

ಕೆನೆದುಂಬಿಹಾಲುರುಬುಗಳಹಿಂ । ಪಿನವಿಲಾಸದಹಿಣಿಲತಿದ್ದಿದ।

ಕೊನೆಯಗುರುವಾಣಿಮುದ್ರಿಕೆಯುಂಗುರಗಳಕಂಕಣದ ॥ ಜನಿತರತ್ನಾ
ಭರಣತಂಗಲತೆಗಳ | ತನಿಹೊಗರುಹೊಮ್ಮುವಬಲಾ | ಜನಗಳುಣಬಡಿ
ಸಿದರುನಾನಾಪರಿಯುಪಾಯನವ

ಪಾಕಿನಿರಿಗಳನಿರಿಕೆವೋಲೆಂದ | ಸೋಕುವೆರಳೆನಲಹಿರಿಗಳಲಿವ |ನೌಕಸ
ರನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಲೋವಿಸುತಂಗವಿಭ್ರಮವ ॥ ನಾಕದಟಿಲೆಯಲಿವರಘನಬಿ |
ಬ್ಬೋಕಕಣೆಯಿಲ್ಲಿಂಬಸತಿಯರು | ಶಾಕಗಳಬಡಿಸಿದರುಷಡುರಸಭೂ
ರಿಭೋಜ್ಯಗಳ ॥೪೦॥

ಚೀನಿಚಿತ್ರಾಂಬರವಿಚಿತ್ರನ | ವೀನಫಣಿಗಳಬೀಜಗಳುಪರಿ | ಧಾನಗಳ
ಬೊಂಬೆಗಳಪಟ್ಟೆಗಳಿಯುಚಂದ್ರಿಕೆಯ ॥ ಆನೆಮೊಟ್ಟೆನಹಯುಹರಿಣಪಂ|
ಚಾನನಾಂಕಿತವಿವ್ಯವಸ್ತ್ರದ | ಮಾನಿನಿಯರುಟ್ಟುಣಬಡಿಸಿದರುವಾನ
ರೇಂದ್ರರಿಗೆ ॥೪೧॥

ಹಗಲುಹನುಮಂಗಿಲ್ಲವಿರೆಕ್ಕೆ | ಮುಗಿದುವೆಲ್ಲನೆವಂಗಧತನುಜೆಯು |
ವಗನುಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನುರಘುನೃಪನಕರ್ಣದಲಿ ॥ ಅಗಲುಬೇರಿನ್ನ್ಯಾಕೆ
ಜೀವಾಂ | ಶುಗಲಾನಮ್ಮಂತರಂಗದ | ಲಗಲದಿಹನಾವಾತಜಗೆತರವೃತರ
ರಾಯುಯಿಂದ ॥೪೨॥

ತರಣಿಸುತತನ್ನಂಗನೆಗೆತಂ | ನರಸುತನಕೋಲ್ಕೈಸಿದನುದಶ | ಶಿರನ
ತಮ್ಮನುತನ್ನರಾಜ್ಯಶ್ರೀಗೆಸೇರಿದನು ॥ ತರುಣಿಕೇಳ್ ಹನುಮಂತನೇತ್ರ
ರ | ಶಿರಿಯುಬಯಸಿದನೇನಬೇಡಿದ | ನರವರಿಸದಾಯುಸಕೆನಿಂದಪನೊ
ಬ್ಬನೇಯುಂದ ॥೪೩॥

ಸತ್ತವರನೆಬ್ಬಿಸಿದನೆಮ್ಮವ | ನೆತ್ತಿದನುಮುದ್ರಿಕೆಯನವನಿಜೆ | ಗಿ
ತ್ತನಂಜದೆಕೊಂಡನಗಣಿತರಾಜನಂದನರ ॥ ಕಿತ್ತನಗ್ಗದಬನವನಾ| ಹು
ತಿ | ತೆತ್ತನಹಿತನಪುರವನಗ್ನಿಗೆ | ಹೊತ್ತಕೆಲಸಕ್ಕರಿವರಿಸಿದವನೊಬ್ಬ
ನೇಯೊಂದ ॥೪೪॥

ಹನುಮನೀಗೆಪ್ರೌಢನೆಂದಭೋ | ಜನಿಗನೆಂದಿದಿರೆದ್ದುಕರವ| ನುವಿ
ನುತಕರಪಲ್ಲವದಿಹಿಡಿತಂದನುಲವಿಷ್ಟರದ ॥ ಕೊನೆಯೊಳಾತನನಿಲಿಸಿದ
ನುಂವಿ | ತನುಜವೀರವಿಭಿಷಣಾದ್ಯರು|ಹನುಮಮಾಡಿದಸುಕೃತವೆಂತು |
ಟೊಯೊನುತಬೆರಗಾಗೆ ॥೪೫॥

ಅನುಮಿಸಿದ್ದನುನುಮ್ಮನಾಪ್ರೋ | ಶನದತುಡಿಸರಿಯುಂತಲಾಭೋ
ಜ | ನಕುಪಕ್ರಮಿಸಿದರುರಘುರಾಜೇಂದ್ರವೊಡಲಾದ ॥ ವಜನರಾಧಿಪ
ನಂತರದಲಾ | ಹನುಮನಾಜ್ಞನಭುಕ್ತಶೇಷದ | ಕನಕಪಾತ್ರೆಯುಕೊಂ

ದುಹಾಯ್ತು ಸುಗಗನತಡಿಗಾಗಿ ||೪೬||

ಸನಕನಪ್ಪಿದನಲ್ಲಿನಾರದ | ಮುನಿಪನಾಲಿಂಗಿದನಮರರ | ಜನಪಕೈ ಮುಗಿದೆರಗಿದನು ಹೊಗಳಿದನು ಕಮಲಜನ || ವಿನುತಪ್ಯಪ್ಲವರೊಳಗೆ ನೀವಿಗಿ | ಲೆನುತಹರಗೊಂದಾಡಿದನುಲಯು | ಜನಿಪದಮಲತ್ವವನಾಪ ಡೆಯೆಂದಮಲಹರುಷದಲಿ ||೪೭||

ಉಂಡುಕೈದೊಳದಿಳಿದನಾದೋ | ದಂಡಬಲಹನುಮಂತನಾತೋ | ದಂಡದೀಕ್ಷಾಚಾರ್ಯರಘುಕುಲರಾಯಸಿದ್ಧದೆಗೆ || ಕಂಡುಬೆರಗಾಯ್ತು ಖಿಳವಾನರ | ತಂಡವೀನಿಜಭಕ್ತಿಯನುನಾವ್| ಕಂಡೆವೀಹನುಮಂತದೇವ ನಲೆಂದುದಖಿಳಜನ ||೪೮||

ಗುಣಭರಿತರಘುನಾಥನಾರೋ|ಗಣೆಯುಮಾಡಿದನಖಿಳವಾನರ | ಗಣ ಸಹಿತಕೈದೊಳದುಕ್ಕಿಪ್ರಟಗಳನುಸಂಘಟಿಸಿ || ಅಣುಗಕೇಳನುಲೇಪನ ದಸಾ | ರಣೆಗಳಲಿಹೂವಮಾಲೆಗಳಭೂ | ಷಣಗಳಲಿಕರ್ಪೂರದವೀಳೆಯಂಗ ಳಲಿಮನ್ನಿಸಿದ ||೪೯||

ಮನವಣಿಯೆಮಣಿಭೂಷಣಾದಿಯ | ನಿನಸುತಾದ್ಯರಿಗಿತ್ತು ವಿಲಸಿತ ವಿನುತದಿವ್ಯಾಂಬರಗಳಲಿಮನ್ನಿಸಿದನುಚಿತದಲಿ || ಅಸಿತಶತಸ್ಮಯುಬೆಂಬ ಳಿಯಬಂ | ದನಿತುಕಪಿಸೇನೆಯನುಸೇನಾ|ಜನವವನುರೆಮನ್ನಿಸಿದನುದು ಗೊರೆಯುಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯಲಿ ||೫೦||

ಕಳುಹಿದನುಕರುಣದಲಿಕಲಿಗಳ | ತಿಲಕಸುಗ್ರೀವಾದಿಸುಭಟರ | ವಳಿ ಯನವರವರಿಹನಿವಾಸಂಗಳಿಗೆವಿನಯದಲಿ || ಬಲಿಳದಿರಿನಿನ್ನಿಂದಹಗೆಯ ನು | ಗೆಲಿದೆವಾವಿನ್ನಿಂನಿದಕೀರ್ತಿಯು | ಘಳಿಸಿದೆವುನಿಮ್ಮಿಂದಜಗದೊಳಗೆ ಧಿಕರಾರೆಂದ ||೫೧|| ದೇವಬಳಿಕತಿಹರುಷಮುಖದಲಿ | ಪಾವಮಾನಿಯುಕ ರದುನಿನ್ನಯ |ಸೇವೆಗೇತರುವುತ್ತರಾಯಿಗಳಾವುದೇಳೆನುತ || ಆವಿರಿಂಚಿ ಯುವೈಭವವುಕ || ಲ್ಪಾವಸಾನಕೆನಿಲಲಿಭುವನಜ | ನಾವಳಿಗಳುನೆಮಂದಿಪ ಲುಗುರುವಾಗುಜಗಕೆಂದ ||೫೨||

ಅರುಸುರೋರಗಮರ್ತ್ಯಭುವನಾ | ವಳಿಗಳಲಿಮನೆಬಂದರಾಶಿನ|ಲಿರು ಸುರಾದಿಸ್ರಮುಖನಾನಾಪರ್ವತಂಗಳಲಿ || ಅಮರಾದಿ[illegible] ಲೆಂದರಸಕರುಣಾಸ್ಪದಪನೇಹದ | ಸಿರಿ[illegible] ತ್ಯಕಿಂಕರನ ||೫೩|| ಜಲಜದಿಯೆಣಿಕೆಗಳಲಿ[illegible] | [illegible] ಮಿನಿವಿಕ್ರಮ | ಜಲಧಿಕಳುಹಿ[illegible]ಪ್ರಸರ || [illegible] ಲಲಾಮನಕರದಕ್ಕೈವನ | ಜಲಜಸಖರುಕ್ಷನಿಬರನುಬಿಡ | ದೊಳಿದುಸಾರಿ

ಸುಪ್ರಸನ್ನನವನುಸುಖಿಯೆನಾಗುಹೋಗೆಂದ ॥೫೪॥

ಸುರಿವಕಂಬನಿಗಳಲಿರಘುಪತಿ । ಯಡಿಗೆರಗಿದಂಗದನಸಿರವನು । ತಡವರಿಸಿಬಾಷ್ಪಜಲದಿಂದ್ಯಾಪ ಬಲಿವುಮುಖಾಧೀಶ ॥ ಪೊಡವಿಸಿಸಗುನ್ನ ಒರಕ್ಕೆ । ಪಿಡಿದುಸಲಹೆನುಗೊಪ್ಪಿಸಿದಕ್ಕೆ ॥ ಅಡಿಯಕಂಡನನೆಂದುರಘುರಾಜೇಂದ್ರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ॥೫೫॥

ಬೀಳುಕೊಂಡುದುಸಕಲವೀರಭಟಾಳಿ ವೊಳಗುವವಾದ್ಯಹರ ಪದ ಲೀಳೆಗೊಂಡುರುಪದನಿತ ಮತವನ್ಮಖಿಳಪುರಗಳಿಗೆ ॥ ಪೋಲಿಮನುವೊದಲಾದಪೃಥ್ವೀ । ಪಾಲರಿಂದಸಹಸ್ರಮಡಿಯಲಿ । ಪಾಲಿಸಿದನೂರ್ವ್ವರೆಯರಾಜಸ್ವವನುಸಕಲವಿಭವದಲಿ ॥೫೬॥

ಎಲ್ಲಿನೋಡಿದಡಲ್ಲಿಸೌಖ್ಯದ । ಸಲ್ಲಲಿತಸಂಪದದವುಯುಮುರಿ । ದೆಲ್ಲಿನೋಡಿದಡಲ್ಲಿಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಮಯುವಹುದು ॥ ಯಲ್ಲಿನೋಡಿದಡಲ್ಲಿಬೇಸಿನಭುಲ್ಲವಣೆಯ ವಿಲಾಸಸಮಯರಘು । ವಲ್ಲಭನರಾಜ್ಯದಲಿ ಹೇಳುದೇನು ತಾನೆಂದ ॥ ॥೫೭॥

ಕಳವನೃತವನ್ಯಾಯಹುಸಿದೆಳ । ದುಳವುದುರ್ಮ್ಮೃಗಬಾಧೆವಂಚನೆ । ಹಳಿವುಹಾದರಬಂಧಸಂಕರಜಾತಿಧರ್ಮ್ಮಗಳು ॥ ಉಳಿಯಲರಿಯವುರಾಮರಾಜ್ಯದ ಸುಲಭತೆಗೆಸರಿಯಾವುದೈಕೇ । ಳಲೆಕುಶಾನುಜಕುಶನಕೇಳೆಂದಾ ಮುನಿಪನುಡಿದ ॥೫೮॥

ನದನದಿಯುತೀರದಲಿಗ್ರಹಸಂ । ಪದವುಸಹಿತಸಮಸ್ತವಿಭವಾ । ಸ್ಪದಸಹಿತಸುಕ್ಷೇತ್ರಕನ್ಯಾಧೇನುಗಳುಸಹಿತ ॥ ಮದನಹರ ಮಧುಪ್ರಿಯದುರ್ಗ । ಸದನಗಳುಸಹಿತಗ್ರಹಾರದ । ಸದನಗಳೀಯೈರಾಮನನುಪಮಧಾಮನೊಲವಿನ ॥೫೯॥ ಪಳುಕಿನಲಿಸವೆದಮಲಭಾಂಡದೊ । ಳಳುಹಿದುದಜಲವೀಪಕದವೈ । ವೆಳಗಿನವೊಲಂಭೋಜಸಂಭೂತಾಂಡಮಂಡಲವ ॥ ಸ್ಫೋರಕದೆಯುಪೊರಕಡಯುಲುರೆಪ್ರ । ಜ್ವಲಿಸಿತಗ್ಗದಕೀರ್ತಿರಘು । ಕುಲಲಲಾಮನರಾಮಚಂದ್ರನರಾಜ್ಯದೇಳ್ಗೆಯಲಿ ॥೬೦॥

ಕಟ್ಟದನುಯುವರಾಜರಾಜಿತ । ಪಟ್ಟವನುಭರತಂಗೆಸೇನಾ । ಪಟ್ಟವನುಸೌಮಿತ್ರಿಸಲಿಸಂಘಿಸಿದನೂರ್ವ್ವರೆಯ ॥ ಕಟ್ಟಳೆಯುಮೇಲನೆಯುವಿಂಕೊಟ್ಟದಗೆಸ್ನೇವಿಸಿಸಿಕಾಟಘ । ರಟ್ಟತೊರವೆಯರಾಯನರಹರಿಸಲಹಿದನುಜನ ॥೬೧॥

ಚಾತುರಕವಿರಾಜಹಂಸಕು । ಮಾರವಾಲ್ಮೀಕೀಪ್ರಬಂಧದ । ಸಾರ ಮಯುರಾಮಾಯಣವನಾದರಿಸಿಕೇಳ್ದರಿಗೆ ॥ ಶ್ರೀರಮಣನಿಹಪರದಸುಖ

ಸಂ ॥ಪ್ರೂರ್ಣವನೊಲಿದೀವ್ರದೆಂಬುದು ॥ ಭಾರುಣಿಯೊಳಿದುಸಿದ್ಧನೆಂಬೂ
ದುಳಿದುಸಂಶಯುವ ॥೬೨॥

ಶಿವನನುಡಿಯಿದುವರಸಿರುಹಸಂ । ಭವನವಾತಿದುಸುರವುನಿಜನ
ನು । ಪವುಡವಿಶ್ರುತವಾಕ್ಯವಿದುವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿವರನ ॥ ಸವಿಗೊಡುವವಾ
ಕ್ಯಾನ್ವಿತಾರ್ಣವ ॥ ದವಿರಳದವಾನೀಯವಿದುತ್ರೈ । ಭುವನರಂಜಿತಪು
ಣ್ಯವಿದುರಘುರಾವುಚಂದ್ರಕಥೆ ॥೬೩॥

ಸರಸವರ್ಣಕಕವಿಗಳೊಳುಭಾಸುರಕುವರಾರವ್ಯಾಸನೊಬ್ಬನು। ಪರಿಕಿ
ಸುವಡಾನೊಬ್ಬವುಗುಳೆರಡನೆಯವರ್ನಕೆ ॥ ವರಕುವರಾರವ್ಯಾಸನೊಬ
ನು । ಯೆರಡನೆಯುಲಾನೊಬ್ಬವಿುಕ್ಕಿನ । ಬಲದುಕವಿಗಳಲೆಕ್ಕಿಸುವನೆ
ಕುವರಾರವಾಲ್ಮೀಕಿ ॥೬೪॥

ವರಕುವರಾರವ್ಯಾಸಘನಬಂ । ಧುರದಭಾರತಕೃತಿಗೆಕರ್ತನುನಿರುತರಾ
ವಾಯಣಕೆಸುಕವಿಕುವರಾರವಾಲ್ಮೀಕಿ ॥ ಧೊರೆಪಿಚಾರವದೇನುಹೇಳದಿರೆ
ರಡುಕಾವ್ಯಕೆವಿುಕ್ಕಕಾಖ್ಯ । ಕ್ಷರದರಿದ್ರಬಂಧುಬಂಧರರಸವಿವರ್ಜಿತರ॥

ವುಂಗಳವುಜಗಕಾಯ್ತುಸುರರಿಗೆ । ವುಂಗಳದ್ಯುಘಲಿಸಿದುದುಜಯು
ವುಂಗಳವುನೆಲೆಗೊಂಡುದೋದುವಕೇಳ್ವಸುಜನರಿಗೆ ॥ ಸಂಘಟಿಸಿದುದು
ಸಕಲಭಕ್ತಜನಂಗಳಿಗೆಸುಖರಾಯತೋರವೆಯು । ವುಂಗಳಶ್ರೀವುೂರ್ತಿ
ನರಕೇಸರಿಯುಕಾವ್ಯದಲಿ ॥೬೫॥

ಐವತ್ತೈದನೇ ಸಂಧಿ ಸವಾಪ್ತಂ.

(ಯುದ್ಧಕಾಂಡ ಸಂಪೂರ್ಣವು.)

ಸವಾಪ್ತೋಯಂ ರಾವಾಯಣಗ್ರಂಥಃ

